УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО

Разговори с Учителя

Събрани
и подредени от
БОЯН БОЕВ

Скъпи читатели, любители на автентичното и пълно слово на Учителя, в това електронно издание ви представяме изходният текст на познатата ви и любима книга, озаглавена от нейния редактор като „Акордиране на човешката душа“. Преди няколко месеца у нас попадна материалът, който през 1998 г. е изпратен до тогавашния екип на издателство „Бяло братство“ в неговия оригинален вариант, окомплектован лично от Боян Боев. Един бегъл поглед лесно установява, че има различия, които според нас не са в полза на книжното тяло и това беше мотивацията ни да представим пред вас първичния, неподправен текст. Винаги стремежът ни е бил да пием от чистия Извор, без примеси и влияния по възможност. От този висок идеал сме се водили и в настоящото издание. Длъжни сме да кажем, че не отправяме обвинения към никой, а просто следваме принципите си – Словото да е автентично и пълно, максимално близко до говора на Учителя. Книгата „Акордиране“ и в този си вид допринесе много придобивки на всички нас и изпълни отлично задачата си, но колко по-добре е сега, като имаме първичния текст, да черпим вдъхновение точно от него.

По-задълбоченият читател, тип изследовател, сравнявайки двата текста, ще се натъкне на няколко различия, които според нас са категорично в полза на оригиналното съставителство на Боян Боев. В сравнението си по-долу ние сме проследили дали присъстват два от задължителните критерия: автентичност и пълнота на Словото:

1. Автентичност:

• Разлика в заглавието: „Акордиране“, не „Разговори“;

• Разлика в титули на различните съставни части;

• изчистване на места на цялостната структура на разговора, предадена от Боян Боев: *„Една сестра/брат запита:... и Учителя отговори:“*...Това обаче е нещо важно, като например при диалозите на Платон, където всичко си е на мястото в тази диалогична форма.

• в много от отделните части са махнати уводните изречения за място и време, което е изключително важно за изследователя;

• сливат се различни части – изречения, абзаци и по-големи съставни части;

• прави се абсолютно свободна инверсия на думи, изречения и абзаци;

2. **Пълнота (обем) на текста**.

• махнати са думи, изречения, абзаци в целия текст, което като липса на количество слово (пълнота) е приблизително 1/3 от общия обем;

• вмъкват се други думи или изречения, които пълнят обем, но в много от случаите подвеждат читателя и изследователя. Като цяло тенденцията е към съкращение на повторенията, но при Учителя тези повторения често са значещи нещо.

Тук е мястото да споделим и няколко **критерия** по високия идеал за хората, които издават (редактират, коригират) Словото на Учителя:

• Да са поне средно интелигентни, с широка обща култура и познание в различните науки (включително окултни) и изкуства. В противен случай много от различните конкретни имена, събития, факти, понятия и термини, използвани от Учителя ще бъдат непонятни – основната предпоставка за грешки в Словото;

• По възможност да са филолози или да имат високо ниво на владеене на книжовния език, както и да познават правоговорните и правописни норми;

• Да познават добре Словото на Учителя и спецификата на неговия изказ – в различните класове той използва и различна стилистика;

• Да са много добре запознати с периодиката на Словото и да се ориентират в общия каталог с беседи.

• Да познават много добре биографията на Петър Дънов (отпреди вселяването през 1897 г.), както и на неговия род;

• Да се оправят добре и да се ориентират в историята на Братството – да познават биографиите на преките ученици и техните произведения.

Накрая ще споделим **няколко причини**, заради които е важно да пием чиста вода от Извора, т.е. да четем чистото Слово без примеси. Нека сме наясно, че не всяка намеса в Словото непременно е неподходяща и неадекватна. Напротив – имаме такива доста примери с работа върху Словото от ученици – Г. Радев, Вл. Пашов, Б. Боев и др. Това е задължително за всеки ученик в Школата – да твори и да създава своя интерпретация върху Словото. Но всичко това да се случва, когато вече ние имаме изходен текст, за да може всеки, ако поиска, да го сравни с оригинала.

• Всяка чужда намеса, дори адекватна, внася и чуждото влияние, което може да не е благотворно за нас в дадения момент;

• Може определена редакция да отдалечи читателя от първоначалния смисъл и така да го заблуди и откара в задънена улица.

• Всяка некомпетентна намеса дава основание да се променят топоними, лични, географски, исторически и др. имена и по този начин читателят се подвежда, но и изследователят не може адекватно да търси в Словото по конкретна тема.

• Променяйки Словото на Учителя ние губим от колорита на неговия изказ и внушение. Той използва много архаични, диалектни и не толкова използваеми думи и успява да ги вплете в езика. Така това дава ново звучене на българския език. Със сигурност Учителят е авторът, използвал най-много думи в български контекст, а може да се окаже и в света. Той също така използва толкова много и различни думи – на различни чужди езици като турски, гръцки, латински, руски, английски, френски, немски и др. След време ще има енциклопедия и речник с думите, които той е използвал. За тази цел именно на нас ни трябва запазен оригиналния му език и изказ.

Желаем ви приятно четене, интерпретиране, размишление и реално приложение в ежедневния живот!

По книгата работиха Димитър Зарков (набор от изходния машинописен текст) и Георги Христов (конвертиране на файлове в съвременен формат, окомплектоване и обяснителни бележки).

Това електронно издание е доброволческа разработка и не е предназначено за продажба. Други Е-книги на Сдружение „Слънчогледи“ можете да откриете на тази страница.

Ще сме благодарни на всякакъв тип обратна връзка от вас, особено за открити грешки или идеи за подобряване. Очакваме ви на ebooks@friendsoftherainbow.net

06.05.2019

От съставителите

СЪДЪРЖАНИЕ:

СЪДЪРЖАНИЕ НА ЧЕТИРИТЕ ПАПКИ: 16

I. ВЕЛИКОТО РАЗУМНО НАЧАЛО 32

ВЕЛИКАТА СРЕДА 33
РАЗУМНОТО НАЧАЛО В СВЕТА 42
ЕЗИКЪТ НА РАЗУМНОТО НАЧАЛО 59
ЕДИНСТВОТО В СВЕТА.....78
ПОСЕЩЕНИЕ НА БОГА 87
ТИХИЯТ ГЛАС 89
ОБЩЕНИЕ С РАЗУМНОТО НАЧАЛО I.....93
ОБЩЕНИЕ С РАЗУМНОТО НАЧАЛО II 102
ОБЩЕНИЕ С РАЗУМНОТО НАЧАЛО III 107
ОБЩЕНИЕ С РАЗУМНОТО НАЧАЛО IV.....113
МУЗИКАЛНО СЪСТОЯНИЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I.....120
МУЗИКАЛНО СЪСТОЯНИЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША II.....125
ВЕРНИЯТ СИН I.....132
ВЕРНИЯТ СИН II.....140
ВЕРНИЯТ СИН III.....148
БОЖИЯТА ВОЛЯ.....154
СВЕЩЕНАТА ВРЪЗКА I.....159
СВЕЩЕНАТА ВРЪЗКА II.....165

II. ЛЮБОВТА.....169

НАЙ-ВИСОКИЯТ ВРЪХ I.....170
НАЙ-ВИСОКИЯТ ВРЪХ II.....185
ВТОРИЯТ ЗАКОН 190
ТРЕТИЯТ ЗАКОН НА ЛЮБОВТА.....192
НЕЗНАЙНА ЛЮБОВ.....193
ДАРОВЕТЕ НА ЛЮБОВТА I 196
ДАРОВЕТЕ НА ЛЮБОВТА II 202
ДАРОВЕТЕ НА ЛЮБОВТА III 205
ВЛИЗАНЕ В ХРАМА I.....209
ВЛИЗАНЕ В ХРАМА II.....215
СТЕПЕНИ НА ЛЮБОВТА I 221
СТЕПЕНИ НА ЛЮБОВТА II 226
КАЧЕСТВА НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ I 229
КАЧЕСТВА НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ II 236
КАЧЕСТВА НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ III 241
ЛЮБОВ КЪМ ВСИЧКИ I 247

ЛЮБОВ КЪМ ВСИЧКИ II 252
ПЪТЯТ НА ВЕЛИКИТЕ ХОРА 258
НЯКОИ ЧЕРТИ НА ЛЮБОВТА I 263
НЯКОИ ЧЕРТИ НА ЛЮБОВТА II 266
ПОСЕЩЕНИЕ НА ЛЮБОВТА 270
ИЗПИТИ НА ЛЮБОВТА 272
СРОДНИ ДУШИ 276
НЯКОИ ПРАВИЛА НА ЛЮБОВТА 282
ЛЮБОВТА Е СЛУЖЕНЕ 288
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА I 291
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА II 296
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА III 299
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА IV 301
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА V 304
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА VI 306
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА VII 308
ДОБРОТО I 310
ДОБРОТО II 315
ВЗЕМАНЕ И ДАВАНЕ 320

III. МЪДРОСТТА 325

РАЗУМНОСТ В ПРИРОДАТА 326
ЗАКОНИ И МЕТОДИ НА МЪДРОСТТА I 332
ЗАКОНИ И МЕТОДИ НА МЪДРОСТТА II 340
ЗАКОНИ И МЕТОДИ НА МЪДРОСТТА III 350
ЗАКОНИ НА МИСЪЛТА 356
ПРАВАТА МИСЪЛ 361
ЕДИНСТВО НА ЖИВОТА 367
ВЪЗВИШЕНОТО В ЧОВЕКА 369
ЕДИН ЗАКОН ЗА РАЗВИТИЕ 381
ЗАКОНЪТ ЗА ПРИЧИНИ И ПОСЛЕДСТВИЯ 385
ПРЕЗ ТРИТЕ СВЯТА I 391
ПРЕЗ ТРИТЕ СВЯТА II 397
НЯКОЛКО ДУМИ ЗА ЧОВЕШКОТО ЕСТЕСТВО 405
НЯКОИ ДУХОВНИ ЗАКОНИ 407
РАЗВИТИЕ НА НОВИТЕ СЕТИВА I 409
РАЗВИТИЕ НА НОВИТЕ СЕТИВА II 416
НАШИТЕ ПО-МАЛКИ БРАТЯ I 422
НАШИТЕ ПО-МАЛКИ БРАТЯ II 428
ИНВОЛЮЦИЯ Е ЕВОЛЮЦИЯ 436
7-ТЕ ФАЗИ ПРИ ВЪЗЛИЗАНЕТО НА ЧОВЕШКАТА ДУША 439
ПРОМИСЪЛ 444
ВСИЧКО СЕ ПРЕВРЪЩА В ДОБРО 448

НОВОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ 452
КРАСКИТЕ 456
ЖИЗНЕНИЯТ МАГНЕТИЗЪМ 459
НЕЩО ЗА ЗВЕЗДНОТО НЕБЕ 463
ВЪРХУ НЯКОИ ПРАКТИЧНИ НАУКИ I 468
ВЪРХУ НЯКОИ ПРАКТИЧНИ НАУКИ II 477
ВЪРХУ НЯКОИ ПРАКТИЧНИ НАУКИ III 481
НЯКОЛКО ДУМИ ЗА ЕЗИКА 488

IV. ИСТИНАТА И ОБЩЕСТВЕНИТЕ ВЪПРОСИ 491

ИСТИНАТА 492
СВОБОДАТА 494
СПРАВЕДЛИВОСТ 499

V. УЧИТЕЛ И УЧЕНИК 501

УЧИТЕЛЯ I 502
УЧИТЕЛЯ II 513
УЧИТЕЛЯ III 519
УЧИТЕЛЯ IV 524
УЧИТЕЛЯ V 525
УЧИТЕЛЯ VI 526
ЗА УЧИТЕЛЯ 528
ОТНОШЕНИЕТО МЕЖДУ УЧИТЕЛЯ И УЧЕНИКА I 545
ОТНОШЕНИЕТО МЕЖДУ УЧИТЕЛЯ И УЧЕНИКА II 548
НЕЩО ЗА УЧИТЕЛЯ 550
ИЗПИТИ НА УЧЕНИКА I 551
ИЗПИТИ НА УЧЕНИКА II 561
БУДНОСТ НА СЪЗНАНИЕТО НА УЧЕНИКА 568
РАБОТА НА УЧЕНИКА ВЪРХУ СЕБЕ СИ I 577
РАБОТА НА УЧЕНИКА ВЪРХУ СЕБЕ СИ II 586
РАБОТА НА УЧЕНИКА ВЪРХУ СЕБЕ СИ III 590
ОТНОШЕНИЕ НА УЧЕНИКА КЪМ СВЕТА 597
ОБЩИ УПЪТВАНИЯ ЗА УЧЕНИКА I 599
ОБЩИ УПЪТВАНИЯ ЗА УЧЕНИКА II 608
САМОВЪЗПИТАНИЕ 609
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА I 614
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА II 617
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА III 622
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА IV 624
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА V 626
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА VI 629
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА VII 631

VI. СВЕЩЕНИЯТ ЧАС 634

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС I 635
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС II 647
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС III 654
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС IV 655
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС V 660
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС VI 664
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС VII 666
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС VIII 668
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС IX 670
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС X 672
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС XI 674
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС XII 678
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС XIII 679
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС XIV 681
СВЕЩЕНИЯТ ЧАС XV 684

VII. ДОБРОДЕТЕЛИ 686

ВЯРАТА I 687
ВЯРАТА II 693
ВЯРА, НАДЕЖДА И ЛЮБОВ 697
СМИРЕНИЕ 699
ЧИСТОТА 705
РАЗВИТИЕ НА РАЗНИ ДОБРОДЕТЕЛИ I 711
РАЗВИТИЕ НА РАЗНИ ДОБРОДЕТЕЛИ II 719

VIII. ОТНОШЕНИЕ КЪМ СТРАДАНИЕТО 732

СТРАДАНИЕТО Е ПРОБУЖДАНЕ НА СЪЗНАНИЕТО 733
СТРАДАНИЯТА ВОДЯТ КЪМ ДОБРО 736
СТРАДАНИЯТА ПРЕЧИСТВАТ И РАЗВИВАТ ДОБРОДЕТЕЛИТЕ 740
ЧРЕЗ СТРАДАНИЯТА СЕ ПРОЯВЯВАТ СКРИТИТЕ БОГАТСТВА В НАС 743
СТРАДАНИЯТА РАЗВИВАТ ДАРБИТЕ 746
ЧРЕЗ СТРАДАНИЯТА ЧОВЕК СЕ УСЪВЪРШЕНСТВА 748
СТРАДАНИЕТО НОСИ БЛАГОРОСТВО И КРАСОТА 753
ПРИ СТРАДАНИЕТО ОСТАВА БОЖЕСТВЕНОТО 754
СТРАДАНИЕТО Е ПЪТ КЪМ ЛЮБОВТА 756
МЪЧЕНИЕ И СТРАДАНИЕ 758
СЛЕД СТРАДАНИЕТО ИДЕ РАДОСТТА 760
ПРИЧИНИ НА СТРАДАНИЯТА 763
ОБЩ РАЗГОВОР ЗА СТРАДАНИЯТА 765

IX. МУЗИКАТА И ДРУГИТЕ ИЗКУСТВА 767

МУЗИКАТА Е ПЪТ ЗА ПОСТИЖЕНИЕ 768
МУЗИКАТА ЛЕКУВА 777
МУЗИКАТА В ПРИРОДАТА И В НЕВИДИМИЯТ СВЯТ 780
УСЛОВИЯ ЗА ПЕЕНЕ 786
БЪДЕЩИТЕ ПЕРСПЕКТИВИ НА МУЗИКАТА 794
ЗА НЯКОИ ВИДНИ МУЗИКАНТИ 799
ИНВОЛЮЦИОННА И ЕВОЛЮЦИОННА МУЗИКА 802
БЪЛГАРСКИ НАРОДНИ ПЕСНИ 804
МУЗИКАТА НА УЧИТЕЛЯ 807
МУЗИКАТА НА УЧИТЕЛЯ II 813
МУЗИКАТА И ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕТЕТО 819
МИСЛИ ВЪРХУ МУЗИКАТА I 821
МИСЛИ ВЪРХУ МУЗИКАТА II 825
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ МУЗИКАТА I 827
ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ МУЗИКАТА II 831
ПАНЕВРИТМИЯТА I 835
ПАНЕВРИТМИЯТА II 842
ПАНЕВРИТМИЯТА III 846
ПИСМО ОТ ЧУЖБИНА ВЪРХУ ПАНЕВРИТМИЯТА 851
ПОЕЗИЯТА И ДРУГИТЕ ИЗКУСТВА 853

X. КУЛТУРАТА НА АНГЕЛИТЕ 859

КУЛТУРАТА НА АНГЕЛИТЕ I И II 860

XI. ПРИРОДОСЪОБРАЗЕН ЖИВОТ 870

ВЕГЕТАРИАНСТВОТО 871
ПСИХИЧНО ВЛИЯНИЕ НА ХРАНАТА 875
ХИГИЕНА НА ХРАНЕНЕТО 879
НЯКОИ ОПИТИ И УПРАЖНЕНИЯ 885
ДИШАНЕ 887
ДИХАТЕЛНИ УПРАЖНЕНИЯ 895
СЪНЯТ КАТО ОБНОВИТЕЛЕН ПРОЦЕС 902
ПЛАНИНАТА I 908
ПЛАНИНАТА II 917
ИЗПОЛЗВАНЕ НА СЛЪНЧЕВАТА ЕНЕРГИЯ I 918
ИЗПОЛЗВАНЕ НА СЛЪНЧЕВАТА ЕНЕРГИЯ II 921
ПОДМЛАДЯВАНЕ 922
НЯКОИ ПРАКТИЧНИ ПРАВИЛА 927
ОБЩ РАЗГОВОР ВЪРХУ ПРИРОДОСЪОБРАЗНИЯ ЖИВОТ 933

XII. ЗДРАВНИ ВЪПРОСИ 935

ПСИХИЧНИ ПРИЧИНИ ЗА БОЛЕСТИТЕ 936
ДУХОВНО ЛЕКУВАНЕ НА БОЛЕСТИТЕ 940

ОБЩО ЗА БОЛЕСТИТЕ И ЗА ТЯХНОТО ЛЕКУВАНЕ....947
ОБЩО ЗА БОЛЕСТИТЕ И ЗА ТЯХНОТО ЛЕКУВАНЕ....953
ЛЕЧЕБНИ МЕТОДИ....954
I. БОЛЕСТИ НА НЕРВНАТА СИСТЕМА И ГЛАВАТА....955
II. БОЛЕСТИ НА ГЪРДИТЕ....975
III. КРЪВОНОСНА СИСТЕМА....983
IV. ХРАНОСМИЛАТЕЛНА И ОТДЕЛИТЕЛНА СИСТЕМА....993
V. НЯКОИ ЗАРАЗИТЕЛНИ БОЛЕСТИ....1004
VI. ДРУГИ БОЛЕСТИ....1006

XIII. ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕТЕТО....1011

ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕТЕТО I....1012
ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕТЕТО II....1022
ПЕДАГОГИЧЕСКИ РАЗГОВОР....1033
ЕДИН ПЕДАГОГИЧЕСКИ МЕТОД....1039

XIV. НЯКОИ ДУХОВНИ ВЪПРОСИ....1040

ПЕНТАГРАМЪТ....1041
„ЗАВЕТЪТ НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА“....1048
МЕТОДЪТ НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА....1051
ИНТУИЦИЯ....1061
ЩАСТИЕТО....1066

XV. ПРЕД НОВАТА КУЛТУРА....1070

НЕЩО ЗА РАСИТЕ....1071
НЯКОЛКО ДУМИ ЗА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД....1073
СЛАВЯНСТВОТО....1078
ВСЕМИРНОТО БЯЛО БРАТСТВО....1083
ДНЕШНОТО ПОЛОЖЕНИЕ В СВЕТА I....1088
ДНЕШНОТО ПОЛОЖЕНИЕ В СВЕТА II....1095
ДНЕШНОТО ПОЛОЖЕНИЕ В СВЕТА III....1102
ЗАЗОРЯВАНЕ НА НОВАТА КУЛТУРА I....1107
ЗАЗОРЯВАНЕ НА НОВАТА КУЛТУРА II....1116
ЗАЗОРЯВАНЕ НА НОВАТА КУЛТУРА III....1125
ШЕСТАТА РАСА I....1130
ШЕСТАТА РАСА II....1136
ВЕЛИКОТО БЪДЕЩЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО I....1142
ВЕЛИКОТО БЪДЕЩЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО II....1150
НЕЩО ЗА ИЗГРЕВА И ЗА БРАТСТВОТО I....1153
НЕЩО ЗА ИЗГРЕВА И ЗА БРАТСТВОТО II....1164
НЕЩО ЗА ИЗГРЕВА И ЗА БРАТСТВОТО III....1168
НОВОТО ИДЕ!....1171
НОВАТА ЕПОХА....1173

РАБОТА В СВЕТА В ДНЕШНОТО ВРЕМЕ 1177
ОБЩ РАЗГОВОР ВЪРХУ ДУХОВНИ ВЪПРОСИ 1179

XVI. ХРИСТОС 1183

ХРИСТОС 1184
ОБЩЕНИЕ С ХРИСТА 1190
ИДВАНЕТО НА ХРИСТА 1194

XVII. РАБОТА В СВЕТА 1195

РАБОТА В СВЕТА I 1196
РАБОТА В СВЕТА II 1203
РАБОТА В СВЕТА III 1211
РАБОТА В СВЕТА IV 1220
РАБОТА В СВЕТА V 1229

XVIII. ПИСМА ДО РАЗНИ ЛИЦА 1231

ПИСМО ДО РУДОЛФ БУРКЕРТ 1232
ПИСМО ДО ЕДИН ФРАНЦУЗИН 1234
ПИСМО ДО ЕДИН ФРАНЦУЗИН ЛЕЧИТЕЛ 1235
ПИСМО ДО ЕДНА ЧУЖДЕНКА 1236
ПИСМО ДО СЪЩАТА ЧУЖДЕНКА 1237
ПИСМО ДО ЕДНА ЧУЖДЕНКА 1238
ПИСМО ДО ИТАЛИАНЕЦА К. 1239
ПИСМО ДО ИТАЛИАНЕЦ В РИМ 1240
ПИСМО ДО ЕДИН ЧУЖДЕНЕЦ 1241
ПИСМО ДО ЕДНА РУСКИНЯ В СЪЕДИНЕНИТЕ ЩАТИ 1242
ПИСМО ДО ЕДНА СЕСТРА 1243
ПИСМО ДО ЕДИН БРАТ 1244
ПИСМО ДО ЕДНА СЕСТРА 1246
ПИСМО ДО ЕДНА СЕСТРА 1247
ПИСМО ДО ЕДНА СЕСТРА 1248
ПИСМО ДО ЕДИН БРАТ 1249

XIX. РАЗГОВОРИ С ЖУРНАЛИСТИ И ОБЩЕСТВЕНИЦИ 1250

РАЗГОВОР С ЖУРНАЛИСТИ 1251
БЕЗ НАСИЛИЕ 1255
МЕЖДУНАРОДЕН ЖИВОТ 1259
РАЗГОВОР С РЕДАКТОРА НА ЕДИН ВЕСТНИК 1261
РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК 1265
РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК 1268
РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК 1276
РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК 1278
РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК 1279

РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК 1281
РАЗГОВОР СЪС СЪЩИЯ ОБЩЕСТВЕНИК 1283
РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК 1285
ЖИВОТ ЗА ЦЯЛОТО 1286
НОВО НАПРАВЛЕНИЕ НА ТРУДА 1290
НЯКОЛКО ДУМИ ЗА СОЦИАЛНИЯ ВЪПРОС 1297
ЧАСТНАТА СОБСТВЕНОСТ 1307
РАЗГОВОР СЪС СВЕЩЕНИК 1308
РАЗГОВОР С ЕДИН СВЕЩЕНИК 1309
РАЗГОВОР С ПЛОВДИВСКИТЕ СЕМИНАРИСТИ 1310
РАЗГОВОР С ЕДИН ЧУЖДЕСТРАНЕН КОРЕСПОНДЕНТ 1318
РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК 1320
РАЗГОВОР С ЕДИН ЕВАНГЕЛИСТ 1322

XX. РАЗГОВОР С ЧУЖДЕНЦИ 1326

РАЗГОВОР С ЕДНА СЕСТРА ЧУЖДЕНКА 1327
РАЗГОВОР С ЕДНА ЧУЖДЕНКА 1332
РАЗГОВОР СЪС СЪЩАТА ЧУЖДЕНКА 1336
РАЗГОВОР С ЕДИН ЧУЖДЕНЕЦ 1342
РАЗГОВОР СЪС СЪЩИЯ ЧУЖДЕНЕЦ 1344
РАЗГОВОР С ЕДИН ШВЕЙЦАРЕЦ 1347
РАЗГОВОР СЪС СЪЩИЯ ШВЕЙЦАРЕЦ 1349
РАЗГОВОР С ДРУГ ШВЕЙЦАРЕЦ 1351
РАЗГОВОР С ДРУГ ШВЕЙЦАРЕЦ 1353
РАЗГОВОР С ЕДНА ХЪРВАТКА 1356
РАЗГОВОР С ЕДИН УНГАРЕЦ 1358
РАЗГОВОР С ЕДНА НОРВЕЖКА 1359
СТИХОТВОРЕНИЕ ЗА УЧИТЕЛЯ ОТ СЕСТРА СТЕЛА БЕЛМЕН 1362

XXI. БРАТСКИ ВЕЧЕРИ 1364

БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА Н. 1365
БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА Н. 1379
БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА Н. 1380
БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА А. 1383
БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА Я. 1389
БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА А. 1391
БРАТСКА ВЕЧЕРЯ У БРАТ Х. 1396
БРАТСКА ВЕЧЕРА У БРАТ Д. 1399
БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА Я. 1405
БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА Т. 1412
БРАТСКИ ЧАЙ У СЕСТРА С. 1415
БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА П. 1418
БРАТСКИ ОБЯД У СЕСТРА А. 1422

БРАТСКИ ЧАЙ У СЕСТРА А.....1425

XXII. ЕКСКУРЗИИ.....1427

ЕКСКУРЗИЯ НА 31 АПРИЛ 1926 ГОДИНА 1428
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 3 МАЙ 1926 ГОДИНА 1430
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 6 МАЙ 1926 ГОДИНА 1434
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 1 НОЕМВРИ 1926 ГОДИНА 1437
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 8 НОЕМВРИ 1927 ГОДИНА 1445
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 24 ЯНУАРИ 1928 ГОДИНА 1451
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 30 ЯНУАРИ 1928 ГОДИНА 1455
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 7 АПРИЛ 1928 ГОДИНА.....1462
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 4 ЮНИ 1928 ГОДИНА 1464
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 24 ЮНИ 1929 ГОДИНА 1468
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША НА 2 АПРИЛ 1931 ГОДИНА 1470
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 19 ЯНУАРИ 1932 ГОДИНА 1473
ЯВОРОВИ ПРЕСОИ 2 АВГУСТ 1934 Г. 1478
ЯВОРОВИ ПРЕСОИ 5 АВГУСТ 1934 Г. 1480
ЯВОРОВИ ПРЕСОИ 8 ЮЛИ 1934 Г. 1483
ЯВОРОВИ ПРЕСОИ 9 АВГУСТ 1934 Г. 1486
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 11 МАЙ 1937 Г. 1487
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 17 МАЙ 1937 Г. 1492
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 25 МАЙ 1938 Г. 1496
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 2 ЮНИ 1938 Г.....1499
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 21 ЮНИ 1938 Г. 1500
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 19 СЕПТЕМВРИ 1940 Г. 1501
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 26 СЕПТЕМВРИ 1940Г.....1503
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 10 ОКТОМВРИ 1940 Г. 1505
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 16 ЮНИ 1941 Г. 1507
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 9 ЮНИ 1941 Г. 1511
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 3 СЕПТЕМВРИ 1942 Г. 1514
ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 23 АВГУСТ 193(4)3 Г. 1519
ЕКСКУРЗИЯ ДО ХИЖА „АЛЕКО“ НА 20 НОЕМВРИ 1943 Г.....1523
ОБЩИ УПЪТВАНИЯ ЗА УЧЕНИКА I 1530
ОТНОШЕНИЕ КЪМ СТРАДАНИЕТО 1535
ЕКСКУРЗИЯ ДО МУСАЛА ПРЕЗ ЮЛИ 1924 Г. 1539
ЕКСКУРЗИЯ ДО МУСАЛА ПРЕЗ ЮЛИ 1929 Г. 1545
БЕСЕДИ И РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ НА ВРЪХ МУСАЛА НА 23 ЮЛИ 1940Г. 1556
РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ НА 24 ЮЛИ 1940 Г.....1558

XXIII. РАЗГОВОРИ В ДУХОВНАТА ГРУПА.....1560

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ В ДУХОВНАТА ГРУПА НА 1 МАРТ 1926 Г. 1561
МИСЛИ ОТ УЧИТЕЛЯ, ПРОЧЕТЕНИ В ДУХОВНАТА ГРУПА.....1567
РАЗГОВОР В ДУХОВНАТА ГРУПА НА 4 ЮЛИ 1926 Г.....1569

XXIV. РАЗГОВОРИ ВЪРХУ РАЗНИ ВЪПРОСИ.....1574

РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ 1575
РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ 1578
РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ 1579
РАЗГОВОР С РУСКИЯ ПОЕТ ИГОР СЕВЕРЯНИН.....1585
ОБЩ РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ 1587
РАЗГОВОР С ЕДНА СЕСТРА 1589
РАЗГОВОР СЪС СЪЩАТА СЕСТРА.....1592
РАЗГОВОР В СТАЯТА НА СТЕНОГРАФКИТЕ 1594
РАЗГОВОР С БРАТА И.Д. 1596
РАЗГОВОР С БРАТ В. 1598
ОБЩ РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ 1600
РАЗГОВОР СЪС СЕСТРА М.....1604
РАЗГОВОР НА СЕСТРА С. С УЧИТЕЛЯ.....1606
РАЗГОВОР НА ДВАМА БРАТЯ С УЧИТЕЛЯ 1608
РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ ОТ ГРАД ЕЛЕНА.....1611
РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ 1613
РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ ОТ ГРАД ХАРМАНЛИ 1614
РАЗГОВОР С БРАТ Д.....1615
РАЗГОВОР С РЕДАКЦИОННИЯ КОМИТЕТ НА СПИСАНИЕ „ЖИТНО ЗЪРНО“ 1616
РАЗГОВОР С БРАТ Х. 1617
РАЗГОВОР С БРАТ Т. 1619
РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ 1620
РАЗГОВОР С ЕДНА СЕСТРА.....1621
РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ 1623
РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ 1625
РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ 1627
РАЗГОВОР СЪС СЕСТРА С. 1628
РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ 1629
РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ 1634
РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ 1636
РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ 1638

СЪДЪРЖАНИЕ НА ЧЕТИРИТЕ ПАПКИ:

ПАПКА I

I. Отдел: Великото Разумно Начало

1. Великата среда
2. Разумното начало
3. Езикът на разумното начало
4. Единството в света
5. Посещението на Бога
6. Тихият глас
7. Общение с Разумното Начало, молитва I
8. Общение с Разумното Начало, молитва II
9. Общение с Разумното Начало, молитва III
10. Общение с Разумното Начало, молитва IV
11. Музикално състояние на човешката душа–благодарност и доволство I
12. Музикално състояние на човешката душа–благодарност и доволство II
13. Верният син – служене на Бога I
14. Верният син – служене на Бога II
15. Верният син – служене на Бога III

16. Божията Воля
17. Свещената връзка I
18. Свещената връзка II

II. Отдел: Любовта

1. Най-високият връх, Любов към Бога I
2. Най-високият връх, Любов към Бога II
3. Вторият закон
4. Третия закон на любовта
4. Незнайна Любов
5. Даровете на Любовта I
6. Даровете на Любовта II
7. Даровете на Любовта III
8. Влизане в храма, методи за развитие на Любовта I
9. Влизане в храма, методи за развитие на Любовта II
10. Степени на Любовта I
11. Степени на Любовта II
12. Качества на Божествената Любов I
13. Качества на Божествената Любов II
14. Качества на Божествената Любов III
15. Любов към всички I
16. Любов към всички II
17. Пътят на Великите хора, Любов към врага
18. Някои черти на Любовта I
19. Някои черти на Любовта II
20. Посещение на Любовта
21. Изпити на Любовта
22. Сродни души

23. Любовта ще съгради новата култура, разговор с една норвежка
24. Някои правила за Любовта
25. Любовта е служене
26. Общи разговори върху Любовта I
27. Общи разговори върху Любовта II
28. Общи разговори върху Любовта III
29. Общи разговори върху Любовта IV
30. Общи разговори върху Любовта V
31. Общи разговори върху Любовта VI
32. Общи разговори върху Любовта VII
33. Доброто I
34. Доброто II
35. Вземане и даване

III. Отдел: Мъдрост

1. Разумност в природата
2. Закони и методи на Мъдростта I
3. Закони и методи на Мъдростта II
4. Закони и методи на Мъдростта III
5. Закони на мисълта
6. Правата мисъл
7. Единство на живота
8. Възвишеното в човека
9. Един закон за развитие
10. Закон за причини и последствия
11. През трите свята, заминалите I
12. През трите свята, заминалите II
13. Няколко думи за човешкото естество

14. Някои духовни закони
15. Развитие на новите сетива I
16. Развитие на новите сетива II
17. Нашите по-малки братя I
18. Нашите по-малки братя II
19. Инволюция и еволюция
20. Фази при възлизането на човешката душа
21. Промисъл
22. Всичко се превръща в добро
23. Ново земеделие
24. Краските
25. Жизненият магнетизъм
26. Нещо за звездното небе
27. Върху някои практични науки I
28. Върху някои практични науки II
29. Върху някои практични науки III
30. Няколко думи за езика

IV. Отдел: Истината и обществените въпроси

1. Истината
2. Свобода
3. Справедливост
4. Живот за Цялото
5. Ново направление на труда
6. Няколко думи за социалния въпрос
7. Частната собственост
8. Без насилие
9. Международен живот

ПАПКА II

V. Отдел: Учителя и ученикът

1. Учителя I
2. Учителя II
3. Учителя III
4. Учителя IV
5. Учителя V
6. Учителя VI
7. За Учителя
8. Отношението между Учителя и ученикът I
9. Отношението между Учителя и ученикът II
10. Стихотворение за Учителя от сестра Стела
11. Нещо за Учителя
12. Изпити на ученика I
13. Изпити на ученика II
14. Будност на съзнанието на ученика
15. Работа на ученика върху себе си I
16. Работа на ученика върху себе си II
17. Работа на ученика върху себе си III
18. Отношение на ученика към света
19. Общи упътвания за ученика I
20. Общи упътвания за ученика II
21. Общи упътвания за ученика III
22. Самовъзпитание
23. Общи разговори за ученика I
24. Общи разговори за ученика II

25. Общи разговори за ученика III
26. Общи разговори за ученика IV
27. Общи разговори за ученика V
28. Общи разговори за ученика VI
29. Общи разговори за ученика VII

VI. Отдел : Свещеният час

1. Свещения час I
2. Свещения час II
3. Свещения час III
4. Свещения час IV
5. Свещения час V
6. Свещения час VI
7. Свещения час VII
8. Свещения час VIII
9. Свещения час IX
10. Свещения час X
11. Свещения час XI
12. Свещения час XII
13. Свещения час XIII
14. Свещения час XIV
15. Свещения час XV

VII. Отдел: Добродетели

1. Вяра I
2. Вяра II
3. Вяра, надежда и Любов

4. Смирение
5. Чистота
6. Развитие на разни добродетели I
7. Развитие на разни добродетели II

VIII. Отдел: Отношение към страданието

1. Страданието е пробуждане на съзнанието
2. Страданията водят към добро
3. Страданията пречистват и развиват добродетелите
4. Чрез страданията се проявяват скритите богатства в нас
5. Страданията развиват дарбите
6. Чрез страданията човек се усъвършенства
7. Страданието носи благородство и красота
8. При страданието остава Божественото
9. Страданието е път за Любовта
10. Мъчение и страдание
11. След страданието иде радостта
12. Причини за страданието
13. Общ разговор за страданията
14. Отношение към страданието

IX. Отдел : Музиката и другите изкуства

1. Музиката е път за постижения
2. Музиката лекува
3. Музиката в природата и в Невидимия свят
4. Условия за пеене
5. Бъдещите перспективи на музиката

6. За някои видни музиканти
7. Инволюционна и еволюционна музика
8. Български народни песни
9. Музиката на Учителя I
10. Музиката на Учителя II
11. Музиката и възпитанието на детето
12. Мисли върху музиката I
13. Мисли върху музиката II
14. Общи разговори върху музиката I
15. Общи разговори върху музиката II
16. Паневритмията I
17. Паневритмията II
18. Паневритмията III
19. Писмо от чужбина върху Паневритмията
20. Поезията и другите изкуства

X. Отдел: Културата на ангелите

1. Културата на ангелите I
2. Културата на ангелите II

XI. Отдел: Природосъобразен живот

1. Вегетарианство
2. Психическо влияние на храната
3. Хигиена на храненето
4. Някои опити и упражнения
5. Дишане
6. Дихателни упражнения

7. Сънят като обновителен процес
8. Планината I
9. Планината II
10. Използване на слънчевата енергия I
11. Използване на слънчевата енергия II
12. Подмладяване
13. Някои практически правила
14. Общ разговор върху природосъобразния живот

XII. Отдел: Здравни въпроси

1. Психични причини на болестите
2. Духовно лекуване на болестите
3. Общо за болестите и тяхното лекуване I
4. Общо за болестите и тяхното лекуване II
5. Лечебни методи

ПАПКА III

XIII. Отдел: Възпитанието на детето

1. Възпитанието на детето I
2. Възпитанието на детето II
3. Педагогически разговор
4. Един педагогически метод

XIV. Отдел: Някои духовни въпроси

1. Пентаграмът

2. Заветът на цветните лъчи на светлината
3. Интуицията
4. Щастието

XV. Отдел: Пред Новата култура

1. Нещо за расите
2. Няколко думи за българският народ
3. Славянството
4. Всемирното Бяло Братство
5. Днешното положение на света. На границата на две култури I
6. На границата на две култури II
7. На границата на две култури III
8. Зазоряване на новата култура I
9. Зазоряване на новата култура II
10. Зазоряване на новата култура III
11. Шестата раса I
12. Шестата раса II
13. Великото бъдеще на човечеството I
14. Великото бъдеще на човечеството II
15. Нещо за Изгрева и за Братството I
16. Нещо за Изгрева и за Братството II
17. Нещо за Изгрева и за Братството III
18. Новото иде
19. Работа в света в днешното време
20. Общ разговор върху духовни въпроси

XVI. Отдел: ХРИСТОС

1. Христос
2. Общение с Христа
3. Идването на Христа

XVII. Отдел: Работа в света

1. Работа в света I
2. Работа в света II
3. Работа в света III
4. Работа в света IV
5. Работа в света V

XVIII. Отдел: Писма до разни лица

1. Писмо до Рудолф Булкерт
2. Писмо до един французин
3. Писмо до един французки лечител
4. Писмо до една чужденка
5. Писмо до същата чужденка
6. Писмо до една чужденка
7. Писмо до италианеца К.
8. Писмо до италианец в Рим
9. Писмо до един чужденец
10. Писмо до една рускиня в Съединените щати
11. Писмо до една сестра
12. Писмо до един брат
13. Писмо до една сестра
14. Писмо до една сестра
15. Писмо до една сестра

16. Писмо до един брат

XIX. Отдел: Разговори с журналисти и общественици

1. Разговор с един общественик
2. Разговор с журналисти
3. Без насилие
4. Международен живот
5. Разговор с редактора на един вестник
6. Разговор с един общественик
7. Разговор с един общественик
8. Разговор с един общественик
9. Разговор с един общественик
10. Разговор с един общественик
11. Разговор със същия общественик
12. Разговор с един общественик
13. Живот за цялото
14. Ново направление на труда
15. Няколко думи за социалния въпрос
16. Частната собственост
17. Разговор със свещеници
18. Разговор с един свещеник
19. Разговор с пловдивските семинаристи
20. Разговор с чуждестранен кореспондент
21. Разговор с един общественик
22. Разговор с един евангелист

XI. Отдел: Разговори с чужденци

1. Разговор с една сестра чужденка
2. Разговор с една чужденка
3. Разговор със същата чужденка
4. Разговор с един чужденец
5. Разговор със същия чужденец
6. Разговор с един швейцарец
7. Разговор със същия швейцарец
8. Разговор с един немец
9. Разговор с друг швейцарец
10. Разговор с една хърватка
11. Разговор с един унгарец
12. Разговор с една норвежка
13. Стихотворение за учителя от сестра Стела Белмен

ПАПКА IV

XXI. Отдел: Братски вечери

1. Братска вечеря у сестра А.
2. Братска вечеря у сестра Н.
3. Братска вечеря у сестра А.
4. Братска вечеря у сестра Я.
5. Братска вечеря у сестра А.
6. Братска вечеря у брат Х.
7. Братска вечеря у брат Д.
8. Братска вечеря у сестра Н.
9. Братска вечеря у сестра Т.
10. Братски чай у сестра С.
11. Братски чай у сестра П.

12. Братски обяд у сестра А.

XXII. Отдел: Екскурзии

1. Екскурзия на 31 април 1926 г.
2. Екскурзия на Витоша на 3 май 1926 г.
3. Екскурзия на Витоша на 6 май 1926 г.
4. Екскурзия на Витоша на 1 ноември 1927 г.
5. Екскурзия на Витоша на 8 ноември 1927 г.
6. Екскурзия на Витоша на 24 януари 1928 г.
7. Екскурзия на Витоша на 30 януари 1928 г.
8. Екскурзия на Витоша на 7 април 1928 г.
9. Екскурзия на Витоша на 4 юни 1928 г.
10. Екскурзия на Витоша на 24 ноември 1929 г.
11. Екскурзия на Витоша на 2 април 1931 г.
12. Екскурзия на Витоша на 19 януари 1932 г.
13. Екскурзия на Яворови присои 2 август 1934 г.
14. Екскурзия на Яворови присои 5 август 1934 г.
15. Екскурзия на Яворови присои 8 август 1934 г.
16. Екскурзия на Яворови присои 9 август 1934 г.
17. Екскурзия на Витоша на 11 май 1937 г.
18. Екскурзия на Витоша на 17 май 1937 г.
19. Екскурзия на Витоша на 25 май 1938 г.
20. Екскурзия на Витоша на 2 юни 1938 г.
21. Екскурзия на Витоша на 21 юни 1938 г.
22. Екскурзия на Витоша на 19 септември 1940 г.
23. Екскурзия на Витоша на 26 септември 1940 г.
24. Екскурзия на Витоша на 10 януари 1940 г.
25. Екскурзия на Витоша на 16 юни 1941 г.

26. Екскурзия на Витоша на 9 юни 1941 г.
27. Екскурзия на Витоша на 3 септември 1942 г.
28. Екскурзия на Витоша на 23 юли 1943 г.
29. Екскурзия до хижа „Алеко“ през ноември 1933 г. (1943 г.-?)
30. Общи упътвания за ученика I
31. Отношение към страданието
32. Екскурзия до Мусала през юли 1924 г.
33. Екскурзия до Мусала през юли 1929 г.

XXIII. Отдел: Разговори в духовната група

1. Разговори с Учителя в духовната група на 1 март 1928 г.
2. Мисли от Учителя прочетени в духовната група
3. Разговор в духовната група на 4 юли 1926 г.

XXIV. Отдел: Разговори върху разни въпроси

1. Разговор с един брат
2. Разговор с един брат
3. Разговор с един брат
4. Разговор с руския поет Игор Северянин
5. Общ разговор с Учителя
6. Разговор с една сестра
7. Разговор със същата сестра
8. Разговор в стаята на стенографките
9. Разговор с брат И.Б.
10. Разговор с брат В.
11. Общ разговор с Учителя
12. Разговор със сестра М.

13. Разговор на сестра С. с Учителя
14. Разговор на двама братя с Учителя
15. Разговор с един брат от град Елена
16. Разговор с един брат
17. Разговор с един брат от Харманли
18. Разговор с брат Д.
19. Разговор с брат Х.
20. Разговор с брат Т.
21. Разговор с Учителя
22. Разговор с една сестра
23. Разговор с Учителя
24. Разговори с Учителя
25. Разговори с Учителя
26. Разговор със сестра С.
27. Разговор с Учителя
28. Разговор с един брат
29. Разговор с Учителя
30. Разговор с Учителя

I. ВЕЛИКОТО РАЗУМНО НАЧАЛО

ВЕЛИКАТА СРЕДА[1]

На 9 септември 1935 г. Учителя с една малка група от 7 души братя потегли за Мусала. На Боровец натоварихме багажа на коне и потеглихме пеш за Мусала. По пътя за Мусала във време на почивките имахме интересни разговори с Учителя. Ето някои мисли на Учителя при тия разговори.

Който уповава на светското, на материалното, той непременно в края на краищата ще се разочарова. И който уповава на духовното, но с користни цели, за да уреди своите работи, и той се разочарова. И само онзи, който уповава на духовното безкористно, той не се разочарова. Това е Божественото.

Цялата бяла раса сега минава през фазата на алчността колективно – пример: италианците в Абисиния[2] – а пък сега българинът индивидуално минава през алчността. Невидимият свят използва всичко това разбира се пак за добро.

Мусала по-рано е бил най-високият връх в Европа. После се е снишил. България е била няколко пъти море и суша, обаче рилският масив винаги е бил суша. Когато България е била море, рилският масив е стърчал като голям остров над водите.

След обед стигнахме до хижа Мусала, дето пренощувахме и на другия ден рано сутринта потеглихме за върха.

---

[1] Естествено е, че в разговорите с Учителят, говорени в течение на много години и в разни случаи, може да има повторения. Те по възможност са премахнати. А някъде сродни идеи от различни разговори са събрани в едно. Някои идеи, изказани от Учителят при едни разговори, за да бъдат по-добре разбрани и обяснени са допълнени с мисли, изказани от Учителят при други случаи. (бел. на Б. Боев)

[2] Абисиния е старо име на Етиопия, използвано до средата на 20 век в европейските езици.

При Изгрев слънце на Мусала Учителя прочете Второ послание към коринтяните. След молитвата почна разговор. Ето някои мисли на Учителя от този разговор:

Първата проява на Бога, която знаем е Любовта. Бог е Любов. От звездите, от слънцето, от плодовете иде Божията Любов. Любовта е зад въздуха, зад водата, зад крушите, ябълките, зад хляба и пр. И затова всяка форма, която срещаме неща да ни бъде само като съединителна връзка, чрез която да се свържем с онова, което е зад тази форма, а именно с Любовта на Бога, с Бога.

Ето защо когато възприемаме въздухът, водата, ябълката, крушата, хлябът и пр., когато наблюдаваме звездите, камъните, цветята и пр. Трябва да се свържем с онова, на което те са проводник. И ако при яденето на хляба, ябълките, крушите и пр. ние направим връзка с Любовта, с Бога, тогава сме яли добре. Това е доброто ядене. И ако при дишането ние се докоснем и приемем Любовта, която е зад въздуха, тогава ние сме дишали добре. И ако при гледането на камъните, цветята, планините, звездите и пр. ние се докоснем до Любовта, която е зад тези форми, тогава ние сме ги гледали добре.

Аз съм засегнал Любовта от всички страни. Тя е всепроницающа, която прониква навсякъде. Тя е велика среда, в която сме потопени. И в най-дребните същества, и в атомите, и в силите, навсякъде се вижда нейното влияние в една или в друга форма.

Любовта аз виждам навсякъде. Виждам чешма. Аз виждам Любовта там. Този човек е мислил доброто на хората, като е направил чешмата.

Виждам един извор. Аз го наричам това Любов. Някое разумно същество е направило този извор. Виждам слънцето, че изгрява. Това е Любов, понеже някое същество издига това светило. Това е Любовта,

която стои зад слънцето. Виждам дървото как расте: Любовта е там, която кара дървото да расте.

Това са много прости работи. В малките неща Любовта е силна. Навсякъде виждам какъв промисъл има. Зад всички неща е Любовта.

Някой човек издържа страданията за Любовта. Без Любовта не може да издържи страданието. За тази любов, която бог има към него, Христос издържа страданието. Значи страданията не са по-силни от Любовта.

Един мъченик го режат на късове и той издържа чрез Любовта. Значи Любовта е над смъртта.

Трябва да се образува в Братството група поне от 12 души, които да разбират Любовта, да бъдат проводници на Любовта. Някой проповедник ще говори за някои външни форми, ще цитира Исайя, обаче за Божествената Любов нито дума не става. И после не говори по кой начин и при кои условия Исайя е получил това, което е писал.

Растенията, слънцето и всичко друго е писмо и който не знае да чете е сляп. А който знае, ще го чете. Който не знае, знае, че писмото е грандиозно, но не знае да чете. Нали казват селяните: „Като е сляп човек, не може да чете“. А пък това писмо е Любовта.

Казва се от Христа: „Докрай ги възлюбих“. И казва на друго място: „Не се моля за света, а за тези, които ми даде и за тези, които чрез тях ще повярват“.

Хората сега не се познават. Познанство без Любов не може да има. Чрез Любовта има едно дълбоко познание на хората. Чрез Любовта има едно дълбоко познание на хората.

Любовта е светлината на живота. Живот без Любов е безсмислен. Христос е казал: „Да се обичате един друг. И по това ще познаят, че сте мои ученици“.

Всичко е Любов, Любовта всичко предшества. И вярата предшества. Преди да бъде вярата е Любовта. Живота се произвежда от Любовта. Живота е само условие, да се прояви Любовта. Целия свят е въплъщение на Любовта. Целия свят е произлязъл от Любовта.

Любовта създаде света, създаде цялата Вселена. Когато погледнем слънцето, звездите ние имаме предвид Божията Любов.

Затова първият подтик на човека трябва да бъде да възприеме Любовта.

Човек като каже: „Слънцето не мисли за мен“, се обезсърчава. Най-първо ти не казваш право. Баща ти и майка ти са мислили за тебе и затова ти живееш. Ако имаш братя и сестри, те не мислят както ти искаш, но те мислят за теб. Но може би и други мислят за теб, но ти не го съзнаваш. Въздухът мисли за теб, понеже влиза в теб. Слънцето мисли за теб, понеже те огрява. Водата мисли за теб и дървото мисли за теб. Като минаваш покрай него, то ти казва „Добре дошъл“. Ние се радваме за тях и те се радват за нас.

Някой казва: „Няма кой да ме обича“. Слънцето всеки ден и звездите треперят да видят някого. И малките буболечки треперят да кацнат на някого. Дърветата треперят да дойде някои да вземат от плодовете им, а пък човек казва, че няма кой да го обича.

След този разговор влязохме в наблюдателницата за да пием чай. После излязохме пак на открито и Учителя каза: Енергиите от планините слизат надолу в полето за да го направят плодородно. В бъдеще планините ще се снишат, а полетата ще се издигнат на планини.

Учителя погледна оттатък Мусала отвъд долината на реката Бели Искър боровите гори и каза:

Те са чисти места и там живеят Същества. Съществата изобщо обичат да живеят там, дето не стъпва човешки крак, дето няма да ги

безпокоят. Те знаят изкуството да стават видими и невидими. Те живеят полуфизически и полуастрален живот. Те имат тук и жилища. Тези същества тук са били хора. Те са служебни същества, служители на други по-напреднали същества, които са завършили своето развитие. А пък онези от напредналите същества направляват всичко в природата.

Етерът прониква въздухът. Нещата едно друго се проникват. Това, което прониква, то владее. По-малкото живее в по-голямото. По-голямото го обгръща.

Етерът има четири състояния. Мислят, че етерът е еднороден навсякъде, а пък то не е така. Слънцата са центрове на етерните енергии. Налягането на етерът образува слънцата. Където има слънца, налягането на етерът е най-голямо. Етерът като наляга, образуват се слънчевите системи в безконечното пространство. Значи налягането на етера не е навсякъде еднакво.

„Когато човек изгуби Любовта, става тромав, тежък“, казва българинът. Тогава отвътре няма разширение, външният свят наляга.

Когато се качваш на висока планина вътрешното налягане е по-силно, отколкото външното. Затова ако дойде едно чувствително същество на голяма височина, почва да му тече кръв. Затова, когато вървиш от долу на горе, ти трябва да се приспособиш постепенно, външното налягане и вътрешното разширение да се уравновесят. Трябва да се спираш по 30 секунди от време на време, за да дойде това уравновесяване.

Представете си, че тези Същества живеят на едно място, което никак не е приятно за хората. А пък те го правят да не е привлекателно и хората няма да искат да живеят там.

Има едно Братство, което пътува в света и носи култура. То е било в Индия, в Египет, във Вавилон, в Персия, Палестина, Гърция,

Рим, Франция, Англия, Германия и сега това Братство се премества у славяните и то дето дойде, има култура, всичко се движи и се развива.

Колкото едно същество живее в по-гъста среда, толкова то е по-низше. Например къртовете понеже живеят в земята, са по-низши. Има същества, които живеят и в земната кора. Те се ползват от особени лъчи.

Цялата наша слънчева система е слизала досега с всички свои планети. Сега слънчевата система с всички свои планети върви във възходяща степен, дига се нагоре и следователно скоро ще влезе в една нова област, която отговаря на една нова култура. Земята заедно със слънчевата система постепенно върви все по-нагоре. Това може да вземе с хиляди години.

Изчисляват сега, че цялата Вселена приличала на яйце, на което вътрешната вместимост е равна на стотици милиона светлинни години. И старите окултисти казват, че Вселената приличала на яйце, много голямо яйце. И се излюпва това яйце. Една Божия година е равна на единица с петнадесет нули наши години. И една Божествена нощ е равна на толкова. На 365 милиона години Бог слиза веднъж, за да уреди работите. Под думата слизане се разбира насочване на съзнанието.

Сегашните хора ще станат ангели. Ангелите се различават един от друг по степента на своето развитие, еволюцията, която са минали.

Когато сегашните ангели, които ни помагат са минавали през фазата на човечеството, тогава сегашните хора са били като растения и животни, тогавашните хора са се ползвали от тях и сега идват да помагат на хората, за да им се отплатят.

Ангелите се съобщават с хората по закона на вдъхновението. По закона на вдъхновението им предават своите мисли. Ангелите

разбират хората. Хората да не създават никакви препятствия за да могат да им предадат своята мисъл.

Енергиите на ангелите са толкова грамадни, че те са се оттеглили от хората за да не им направят пакост. Като дойдат ангелите при хората, които не са готови, последните ще паднат в несвяст.

Нали като дойдоха при Христа в Гетсиманската градина, за да Го хванат, паднаха на земята, Той отслаби енергията си, за да не им препятства.

Черната ложа иска да тури хората в стълкновение с Божествения свят, за да ги осакати.

У религиозните хора има една опасност. У тях има честолюбие. У учените също. А за Христа се казва: „Той прие рабски образ“. Значи имаше смирение.

Ти считаш, че един човек е долен, а пък у него Бог живее. Ти ще се обмениш с него. Инак ти се израждаш. Навсякъде е Божественото, ако разбираме нещата.

От Слънцето сме слезли на Луната и от Луната сме слезли на Земята.

Има една група, която винаги идва с Учителя.

Един брат попита Учителя:

– От кога започнахме да слизаме с Вас на групи?

Учителя каза:

Откакто слязохте от Луната. Има една група, която винаги идва с Учителя. Отначало от как Учителя слиза на тая земя, от тогава една група ученици слизат с него заедно.

При всички велики събития вие се събирате на едно място и идвате на групи с Учителя. А пък когато няма велики събития,

членовете на тази група се разпръскват в разни места и се преораждат. И после като се събират пак заедно, си обменят опитностите.

Човек не трябва да каже нито една груба дума, нито да има груба мисъл, понеже с това се руши Любовта в човека, не че се руши, но тя се отдалечава от човека и човек остава изоставен. За да не те изостави Любовта, не казвай груби думи, нито храни груби мисли.

Сега е дошло времето черната ложа да се оттегли и Бялата ложа взема надмощие. Ние сме изпратени на земята, за да се прослави името Божие.

На слизане от Мусала се спряхме за малко при рекичката, която слиза от най-горното езеро „Окото“. Там Учителя каза:

Изида е символ на Истината, която беше забулена, а пък Озирис е представител на слънцето, на изгряващото слънце. Всеки трябва да мине през Изида, за да дойде до Озирис. Изида беше жена. Който разбули Изида, трябва да умре. Един велик адепт дигнал булото на Изида, видял красотата на нейното лице, но не умрял, понеже знаял законите. Който разбули Изида, може да отиде при Озирис. Озирис е проповядвал за слънцето.

Изида и Озирис са живели в предисторическата епоха. Те после стават символи на египетските школи. Забулената Изида представлява Истината, която се крие. Във всеки човек има една забулена Изида. Това е душата, Божественото, свещеното в човека. Да познаеш душата в човека това е вече посвещение.

През епохата на черната раса е било ужасно. Тогава е имало такива убийства, такива престъпления, каквито в никоя друга раса не са се случвали. Сега черната раса е служителка на бялата раса. Сега е епохата, когато ще дойдат Синовете на светлината, светещата раса.

Върнахме се и спахме пак в хижа Мусала и от там на другия ден отидохме в Боровец и с автомобил от Боровец в София.

РАЗУМНОТО НАЧАЛО В СВЕТА

От Изгрева тръгнахме на 27 септември 1937 г. в 5 ч. и 17 мин. сутринта. Бяхме Учителя и шест души. Стигнахме в Чам Кория (Боровец) за по-малко от 2 часа. След известен предстои в Чам Кория, тръгнахме за Мусала в 9 часа и половина. Обядвахме при моста, който е на средата на пътя между Чам Кория и Мусала. Когато бяхме при моста Учителя погледна красивата картина наоколо и каза:

Такава картина кой може да я направи? Природата, когато прави своите забавления, прави ги на свят.

Когато родителите не могат да възпитат добре децата си, то в следващото прераждане стават учители в народните училища и учат тези деца. По-рано като родители са ги оставили невежи и сега ги учат. В народните училища връзките между учителя и учениците продължават и в следващите прераждания. И колкото повече те напредват, толкова по-интимни стават връзките между тях.

Най-мъчното е осъзнаването на човека. Трябва да го турим на тясно за да се осъзнае.

Тръгнахме от моста за хижата дето стигнахме в два часа следобед. Легнахме си в 7 часа вечерта, за да станем сутринта рано и да посрещнем изгрева на слънцето от Мусала. Тръгнахме от хижата на Мусала точно в 4 часа сутринта. Стигнахме на върха в 6 часа без 12 минути. Слънцето изгря в 6,12 ч. При тръгване от хижата температурата беше 5 градуса над нулата. А горе на връх Мусала при изгрев слънце температурата беше 2,9 градуса над нулата.

При изгрев слънце изпълнихме следната програма:

Добрата молитва,

Евангелие от Йоана, 10 глава 10 – 12 стих.

След това почна разговора. Ето основните мисли на Учителя при разговора:

Нали като четеш книгата на един поет, във всеки стих, във всяка дума е самия поет? Най-малката запетая тоя е турил. Също така да виждаме навсякъде Божието присъствие. Да считаме, че в цялата природа Бог присъства, че навсякъде присъства Неговата мисъл. Бог пребъдва в делата си.

Всяка дума, която излиза от устата на Бога, всяко Слово, което излиза от божиите уста е жив хляб.

Единственият, Който присъства навсякъде е Бог. Той е навсякъде. Той е Едничкият, Когото познаваме.

Ето каква е идеята за Бога: Това, от което сме приели всичко. Това, което ни се дава, иде от Бога. То е проявление на Бога, Великото Разумно Начало. Ако в изгревът на слънцето, в разцъфтяването на цветята, в течението на реката, в отношенията между хората виждаме присъствието на Бога, това е правилното виждане.

Ние сме в зависимост от една точка, от Разумното Начало, от което идват всички блага.

Човек трябва да вижда в хората Бога, проявлението на Бога. Една мечка иде. Ако ти познаеш Бога в мечката, тя няма да те плюе, няма да ти направи нищо. А ако не познаеш Бога в нея, тя може да те нападне.

Веднъж в Пловдив влязох в къщата на един полковник за да правя своите измервения. Едно куче ми погълна ръката и аз казах: „Няма нищо, ти си от добрите кучета“. И то пусна ръката ми и си седна кротко.

Бог се проявява в слънцето, във въздуха, във водата. Ако не уважавате слънцето, въздуха, водата, цветята, то как ще искате да ви обичат хората? Трябва да почиташ всичко живо, понеже всичко живо

е създадено от Бога и тогава ще се почитат хората. Когато съзнанието на Бога е насочено към една малка част, към един човек, това е присъствие на Бога в човека.

Някои искат да видят Бога. Бог е в светлината, във въздуха, във водата, в хляба. Ние сме потопени в Бога. Да се радваш на живота навсякъде, дето го виждаш, в мравките, в тревите и пр. Това е все едно да се радваш на Бога. Да се радваш, че живееш в Бога. Във всичко е Бог и ни се изявява. И всичко ще правим за Бога. Като видим една тревичка, цвете, мушичка, пчела и друго животно, човек, ще кажем: „Понеже Бог ги е създал, от Любов към Бога ще им помагаме. Всичко каквото правим на кое да е същество, ще го правим от Любов към Бога.

Дохожда един при тебе и ти помага. Това е Божият дух, Който ти помага чрез него. Бог е Който работи чрез него. Крушата ти е родила круши. Това е Божията благост. Дошъл някой кон да ти услужи. Това е Бог, който ти услужва. Да имаш уважение и почитание към всичко което ти помага, понеже Бог е там. Някой няма никакво почитание към вола. Че този вол му е помогнал. Божият промисъл действа чрез вола. Най-малкото цвете носи нещо хубаво в себе си, носи частица от Божествения свят. То търпи, радва се на малкото добро.

Не изключвайте Бога от света. Той е в състояние да го оправи. Той е навсякъде: между ангелите, между растенията, между животните и между хората. Достатъчно е да погледнете през очите на Любовта, за да видите красотата, която същества навсякъде. Като видиш една мушичка, да се зарадваш. Тя е една буква от великата азбука. Без нея ще липсва нещо.

Вие всички схващате света механически. Бог не управлява механически света. Защото ако Бог управляваше механически света,

ние не бихме могли да мислим. Ти човека не може да го търкаляш като камък.

Бог мисли постоянно и ти като се блъскаш с Него и ти почваш да мислиш. Блъскаш се веднъж, заболи те, втори път, трети път, додето най-после се научиш да не се блъскаш с Него.

Проучавайте Бога, Който живее в хората и Бога, Който живее във вас.

Без онази интензивна връзка с Първото Начало, човек може да има смущения, недоразумения и пр. Бог е онова Начало, Което осмисля живота. Няма по-красив момент от това, човек да почувства за един момент присъствието на това Начало в себе си. То внася голяма радост и светлина. Тогава човек разрешава всички въпроси на света и у него почва да работи онази сила, че той не се спъва в живота си.

Казват: Къде е Господ? Във всеки човек Господ се проявява и във всички неща. Който го разбира, така е, а който не го разбира търси го там, дето не е.

Когато Давид искаше да съгради дом на Бога, Бог каза: „Когато се съгради един дом, това не е място, дето Бог може да обитава“. Има едно място, дето Бог може да обитава. Това е човешкото сърце. Храмът, това е човешкото сърце. Имаме проекция на Бога вътре в нас.

Писанието казва: „Това е живот вечен да позная Тебе, Единаго, Истинаго Бога“. Писанието казва още: „Бог е Любов. Значи Любовта е това, в което Бог се изявява. Любовта е изявения Бог. Бог ти дава всички блага: светлина, въздух, вода и пр. Бог всякога проявява това, което не сме знаели.

Вие тепърва трябва да изучавате природата. Вие мислите, че Господ е като хората и че кани тези, които са обичани. Господ няма

такъв характер. За Него първият светия и най-големият грешник са еднакви

Вие философствате и казвате: „Защо сте ми дали малко?“ Идвате с малко канче. Като отидеш при Господа с малко канче, Той ти дава малко.

Иди при Господа с голямо канче и ще ти се даде много.

Помнете едно правило: ако отидеш при Господа с каца, трябва да я носиш и като я напълниш, пак ти трябва да я носиш. При Господа никой няма да ти носи товара.

Законът е: когато отидеш при Господа, иди при Него и носи един съд, в който ще туриш толкова тяжест колкото тежиш.

Бог обича добрите, праведните. Не че Бог не обича грешните, но външно се показва, като че не ги обича. Помнете: грешните не са възприемчиви към Любовта и към благата, които идат от Бога. Днес хората почитат и уважават грешните. Например: обичат един цар, но той какви убийства, какви престъпления е направил! А праведния, света го мрази, но Бог го обича, понеже е безгрешен. Светията не трябва да очаква от хората.

Казано е: „Не търсете слава от хората“. Временно може да се проявява Бог чрез хората, но временно. Бог има отвращение от злото. Бог предпочете да изпъди от рая тези, които обичаше. Щом направиш погрешка, изпъжда те. Това е пак обич. Като те обича, ще те изпъди. Той ги пъди, за да се учат от училището на живота.

Ние като се отвращаваме от греха, то Бог е в нас, Който се отвращава от греха. Той от вътре ти казва: „Не е хубаво това, което правиш“. А пък падналите духове, когато правиш грях ти казват: „Добре е това, което правиш“. Когато правиш грях, този, който го одобрява отвътре е паднал дух, а пък Този, Който от вътре не го одобрява, е Бог.

Има някои хора, които Бог не обича външно. Например: човек иска богатство, обаче Бог не му дава богатство, понеже това ще му повреди. Когато човек не прониква в далечния добър замисъл на Бога, той не разбира нещата.

Ако Бог не ти причини страдание, няма да можеш да се изцелиш. Във вечната радост може да влезе човек по този начин. Там трябва да влезе готов.

Какво е Бог? Бог е това, което те прави доволен, радостен, чувстващ пълнота, нямащ нужда от нищо. Когато чувстваш присъствието Му, не казваш: „Всичко е хубаво, но това и това не е уредено“.

Дето е Бог, там е силата. Красивото е там. За великото Разумно Начало имаме механически схващания, от които трябва да се освободим. Щом имаш живот, Бог е в теб. Щом имаш знание, Бог е в теб. Щом имаш най-малката свобода, то е вече присъствие на Великото Разумно Начало. Това трябва да бъдат мерки за присъствието му.

Бог е Абсолютната Разумност, с която винаги трябва да сме в хармония. Под думата Бог разбираме онази разумност в света, която премахва болестите и страданията и дава условия да се развиваме. Там, дето има разумност и доброта, там е Бог. Та вярвайте сега в един Господ, Който като дойде при вас, като Го намерите всичко ще ви бъде на място, на свят ще учите и всичко ще ви бъде приятно.

Кое у Великото Разумно Начало е най-силно? Това, което Го отличава е милосърдието. При всичките си работи, дето и да мине, каквото и да работи, като види, че страдаш дълбоко, Той ще се спре да ти услужи и ще си замине. Няма да те остави без да ти услужи. Бог е внимателен, колкото и малко да е твоето желание. За това, което е необходимо, Той веднага се досеща и услужва. Това е характерно за

Великото Разумно Начало. Той казва: „Заслужава този малък живот една малка радост“. Няма друг като Бога. Тази черта само Бог има. Когато човек е изоставен от всички, последният, който ще се намери, Той е Бог. Той е последното прибежище, последната инстанция на която се спираме. И веднага настава мир в тебе, идва утеха.

Паднеш. Бог ще ти каже: „Бъди спокоен, твоята работа ще се уреди“. И от този ден се урежда. Но докато идеш до тази последната инстанция, оттам насетне всичко ще тръгне напред. Това трябва да бъде като ръководство. Да държите това велико качество на Бога в ума си. Като дойдете до най-голямото отчаяние, ще кажете: „До дъното не съм стигнал“. Това дъно е Божественото.

Човек като изяде един плод, той опитва Любовта на Великото Разумно Начало. Божиите пътища са така: една Божия работа като е пъпка, не можеш да я знаеш. Като цъфне и като завърже, не можеш да я знаеш. Като узрее плода, тогава можеш да го опиташ и да видиш какъв е. Ще го ядеш и ще отидеш да работиш. Както този плод се жертва, така и ти ще отидеш да се жертваш за делото Божие.

Умре някой. Казват: „Кой е причината? Бог“. Бият се хората. Кой е причината? Казват: „Господ“. Някой е болен. Кой е причината? Казват: „Бог“. Че се бият хората, ние правим това, ние правим скандалите. Че се раждаме, е то Бога; че умираме, не е от Бога, то е от нас. Бог казва: „Не благоволявам в смъртта на грешника“. Че заболяваме, това не е от Бога, но че сме здрави, това е от Бога. Та очистете от идеите за Бога всички отрицателни мисли.

Казват, че Бог направил света. Хубаво казват. Но те разбират, че Бог направил света така, както човек прави своята кал. А пък кривото е там. Или казват, че Бог управлява света, те мислят, че управлява както хората управляват света. А пък не е така. Трябва да се намери един начин да се предаде това. Кой е Бог? Онзи, Който може да си

спомни за теб, да те извади от затруднение, да ти помогне. Онзи, който може да те извади от небитието.

Този, който люби в нас, е Великото Разумно Начало! Тоз, който носи знание и свобода в нас, е Великото Разумно Начало. Ние само по пътя на Любовта можем да дойдем в съприкосновение с Бога.

Няма по-красиво същество от Бога!

Като туриш идеята да бъдеш проявление на Бога, тогава всичко ще бъде възможно. Веднага знание и всичко друго ще дойде. Тогава лесно се решават въпросите.

Когато Господ минава, понеже не сме готови, Той се скрива. За Бога аз имам едно мнение: никога не се меся в работите Му. Като дойде до там, спирам.

Божественото като излезе от тебе, като направи оборот, пак ще се върне при тебе. Щом нещо в мен е Божествено , то е мое, а пък което не е Божествено , то не е мое, защото всеки път могат да ми го вземат.

В човешкото няма свобода, а в Божественото има свобода и никакво насилие няма там. Бог в света се бори за свободата на хората. В света Бог воюва и за нашата свобода. Той е Който постоянно работи в нас, за да ни освободи от робство. Защото ако не работи, ние не можем да се освободим.

Нашето положение прилича на следното: детето казва на майка си: „Дай ми хляб с масло“. И плаче детето. И след плача майка му ще му даде. Обаче ако то каже на майка си и чака без да плаче, майка му пак ще му даде. Не е ли по-хубаво второто? Също така и като кажем на Бога, нека чакаме без да плачем и Той ще ни даде това, което искаме.

Бог е един. Единство трябва да има. Всички сме в Него. Той знае цената на всяко нещо. Той не счита, че един е по-висок, а друг по-малък. Извън Него нищо не същества. И лошият, и добрият човек

живеят в Бога, но разбирането им е различно. Един грешник като отиде при Бога, става праведник.

Една сестра попита:

– Нали Бог е навсякъде?

Учителя казва:

То зависи от съзнанието. Щом съзнанието ти е пробудено Бог е по-близо. Щом не е пробудено, Бог е по-далеч.

Единственото съвършено Същество е само Бог. По образ и подобие сме направени Нему. Това, което човек има сега, тази форма не е още Божествена. Трябва да видиш духовното тяло на човека, за да имаш малко понятие за Бога.

Казва се в Писанието, че Бог се е разкаял, дето създал човека. Това трябва да се разбира мистично, а не разкаяние като това на един човек. Под това се разбира, че е дал преждевременно блага на човека. С това Бог се ограничава. На Великата Разумност идва ограничението.

Великото Разумно Начало е винаги на страната на слабите. Трябва да сме винаги на страната на слабите.

Бог чрез всички се проявява. Той ни оставя свободни ние да се свържем с Него. При това Бог се оттегля, когато ти вършиш нещо. Като направиш погрешка Той ти казва: Поправи погрешката! И пак се оттегля. Свободата ти пази.

Идеята за Бога каква е: не напущай чистия въздух, не напущай светлината, не напущай Любовта, не напущай знанието. Като се съберат тези работи: въздух, светлина, Любов, знание и пр. хиляди такива работи, ти ще имаш малко познание за Бога.

Какво нещо е Бог? Той ти дава светлина да гледаш, въздух да дишаш, Любов, скръб, знание, за да мислиш.

Скръбта е, че Бог те стегнал малко за да мислиш. Ти си се зазяпал и ще паднеш в кладенеца и Бог те стегне малко, за да видиш, че ще паднеш в кладенеца.

Идеята за Бога, идеята да обичаш Бога трябва да се обясни. Щом се обясни, тогава човек ще разбере живота. Основния принцип в една Школа е: трябва да има едно разбиране за Бога и това да стане като мярка. Една Истина има, в която докато (трябва да) се убеди човек! Тя може да се чувства, съзнаваш я, но не можеш да я разправиш. И след като опиташ реалното, след резултата ще говориш.

Ние служим на едно Велико Разумно Начало, в което са включени всички възможности и от което са изключени всички невъзможности.

Дълбоките работи могат да се кажат само на родените от Бога.

Бог ни търпи, има нещо неприятно в нас, но като има предвид Бог, че един ден тези деца ще го разберат, Той търпи и Му е приятно. Като гледа, че тези деца грешат, пак Му е приятно. Той може да направи да не съгрешат, но Той иска те по свобода да разберат доброто. Те ще разберат един ден.

Щом живеем и се движим във Великото Разумно Начало, защо се безпокоите! Ако имаш един неприятел, този неприятел ти си го създал, не го е създал Бог. Ти като разбереш своето отношение към Бога, като обикнеш Бога, вътре в този човек е Бог и този човек няма да те мрази. Ти като измениш своето състояние, той няма да те мрази. То те мрази, понеже нямаш правилни отношения към Бога. Връзката, с която Бог ни привлича е Любовта. Че защо Христос се спря при слепия, искаше да го направи да вижда. Не Го намерил слепия, а Христос Го намерил.

Когато човек живее добър живот, той се намира на видно място, дето Бог може да го види.

Великото Разумно Начало постоянно работи и ние трябва да се научим да работим като Него. Бог работи в нас. И ние сега да се събудим и да съзнаем, че Бог работи в нас. И ние сега да се събудим и да съзнаем, че Бог работи в нас.

Целият език е материалистичен. Например казват: „Бог да дойде в нас“. Че Бог е навсякъде, Бог е в нас. Значи мисълта скрита в тези думи трябва да е: „Аз да съзная, че Бог е в нас“.

Има нещо, което прониква през стените на стаята, а има нещо, което не прониква. Първичният живот прониква навсякъде, а ограничения живот само някъде.

Тури си двете ръце горе на главата. Всички пръсти на всяка ръка допрени с върховете на това място на главата. И помисли за Бога. И Бог ще дойде и ще помогне. Пръстите да бъдат перпендикулярни над повърхнината на главата. Господ казва: „Потърси ме в ден скръбен“. Дето правим обливките в края на Паневритмията, то е пак същото упражнение.

След това влязохме в наблюдателницата. Наблюдателят се оплака, че му е скучно. Учителя каза: На наблюдателят е скучно тук. Той трябва да знае да внесе разнообразие в работата си. Той трябва да знае какво да прави тук. Трябва да има и вътрешна работа между другото. Тук на Мусала за наблюдател трябва да пратят набожен човек, който да се посвети на науката.

После излязохме пак вън и седнахме на полянката на върха. И там стояхме до 11.30 ч. Времето се стопли. Например 11 ч. преди обяд там температурата беше 28 градуса над нулата. Както бяхме седнали на полянката Учителя каза:

Когато ще се променя времето, може да познаете по едно: вечерта краката ви изстиват; това показва, че има много електричество във въздуха.

Учените са дошли до една астрална област, която е над физическия свят и затова там не може да се работи с обикновени методи.

На Изгрева има една скала, която сега се формира. Там има почва, която сега се повдига и която става все по-твърда, по-устойчива. Та след време тези, които живеят на Изгрева ще имат промяна: техните мисли и чувства ще имат нови стремежи. Нещо Разумно работи в тях. Също така и в Търново се формира една скала, там дето ставаше събора. И в буквален смисъл на думата се формира тази скала на Изгрева. И след време тя ще бъде твърда като кремък. Така че има разумни места във природата. И в Русия работи нещо разумно.

Българите ако разбираха разумно, не им трябваше да воюват. Как ще прокопса такъв народ, който воюва? След една война се изискват най-малко 30 години за да се поправят загубите.

Същият закон е по отношение на вътрешният живот: ако всеки ден се сърдиш по четири пъти, то е цяла война. И после колко време ще трябва да употребиш, за да поправиш разрушеното в себе си.

Забележете, че там, през дето сме минали ние, след нас дойдоха и направиха пътя. Няма място през дето сме минали, да не са отишли подир нас да направят нещо.

Учителя погледна местността Скакавците (всичките върхове между Мусала и Рупите, западно от Мусала) и казва:

Там живеят напреднали Същества.

Нашето идване тук на Мусала има съвсем друг смисъл, отколкото идването тук на другите.

Към 12 часа слязохме от Мусала и се спряхме при най-горното езеро, което наричаме „Окото“.

Тук ще предадем разговора с Учителя при Окото. Учителя каза:

Вярата е път към Бога. Но Любовта е път, за да вземеш нещо от Бога. Вън от Любовта живот не същества. Тя раздава живот и щастие. Ако чрез вярата не намериш пътя на Любовта, ако чрез Любовта не намериш пътя на Мъдростта, ако чрез Мъдростта не намериш пътя на Истината и ако Истината не ти покаже връзката, която същества между Любовта и Мъдростта, тогава не можеш да постигнеш нищо.

Като отидеш при Бога, Любовта ще ти помогне да получиш от Него и след това да отидеш да раздадеш това, което си получил, за да помагаш на другите. Вярата е път към Бога. С вяра Бог не може да ни даде. А пък чрез Любовта, която имаме към Него, Бог ни дава всичко.

Каквото прави и най-малката буболечка, не мислете, че е глупаво. Също така и тревата има знания. Тя с години се е учила. Така че ние от всякъде ще се ползваме, ще се учим: от тревата, от буболечките и пр.

Небето беше ясно и синьо, имаше изобилно слънце, без никакво облаче. Учителя каза:

България е обетована земя. Тя има най-добрите плодове. И няма като българските градинари. И в Америка ги познават.

Върнахме се на хижа Мусала привечер и на другия ден 29 септември в 4 ч. без 10 мин. сутринта потеглихме към върха. Стигнахме на Мусала в 6 без 7 мин. Слънчевият изгрев беше в 6.14 ч. Слънцето изгря между върховете на Белмекен и Ибър. Изгревът беше хубав, имаше леки мъгли.

Изпълнихме следната програма:

Отче наш,

Добрата молитва,

65 гл. От Исая,

В началото бе Словото.

Учителя каза:

Дето се говори, че на Олимп обитавали боговете, това не е било сегашният Олимп, а Рилският масив. Той е бил големият Олимп, който после спаднал. А сегашният Олимп после се е оформил.

В бъдеще ще има филми, в които ще представят как се е създала земята. И те ще копират от реалният филм, който се е запазил. Съществата са запазили всички тези процеси на миналото като филм. И в бъдеще хората ще ги виждат.

Има връзка между Хималаите и Рила.

Към 11 часа пак слязохме при „Окото“. Там Учителя каза между другото:

За Любовта вие имате съвсем криво мнение. Любовта никога не трябва да се разпилява, не трябва да се разлива. Ето какво значи разливане на Любовта: ти обикнеш някого и му дадеш 300 000 лева и той си купува кон, автомобил, почне широк живот, пие и води развален живот. И теб те повикат и ще ти кажат: „Ти ли си, който направи това благодеяние?“

Цялото човечество е отговорно за погрешките, които стават. За всичко, което става всеки един от хората е отговорен. И математически ще му се донесе червен лист да плати или да вземе известна печалба.

Да пожелаем следното: всички хора да бъдат здрави, всички да се учат и да има обмяна между всички. Хората да мислят, че ние живеем като тях, те да не знаят, че ние живеем и друг вътрешен живот, да не ни разбират.

Една сестра попита:

– Кои са сега тези, които са били ученици на Христа?

Учителя каза:

И да се знае това, да се мълчи по това.

Астралният свят сега е свободен от тъмните сили. И сега става освобождение на физическия свят от тях. Знанието, което имат тъмните сили, те са го откраднали от Светлите Същества. Обаче знанието на Светлите същества расте, а знанието на тъмните сили не расте. И те са ограничени. Нали в Откровението пише за жената, която родила детето, което било грабнато и скрито, понеже било гонено от змеят. Този змей символизира тъмните сили, които ще бъдат вързани в земята, ще бъдат изгонени от физическият свят.

Когато жената била изкусена от тъмните сили в рая, те тогава откраднали от нея Божественото знание, понеже жената била дъщеря на Бога. И сега жената спасила това дете, с това змеят се е изложил и ще бъде вързан под земята. Значи сега става ликвидиране, връзване на тъмните сили.

Кога човек изпълнява волята на Бога? Например, когато дойде един беден човек в къщи, човек да го приеме и да му отстъпи своят креват, а пък той да спи на друго място. И след това да не казва в себе си: „По-добре е друг път да не дохожда този“.

В един часа след обед на 29 септември тръгнахме от Окото и в 2.30 ч. стигнахме в хижа Мусала. В 3 ч. потеглихме от хижата и в 6 ч. бяхме в Боровец. Там гостувахме една вечер във вилата на сестра Стоянова. Там след вечерята имахме дълъг разговор с Учителя до 11.30 ч. В този разговор Учителя каза между другото:

Човек страда от своето своенравие. Нито яде както трябва, нито пие и другите работи не върши както трябва. Във някои хора има един мърморко. Ако има в тебе един мърморко, то този мърморко не си ти. Този мърморко каквото и да му дадат, е недоволен. Щом човек изгуби Любовта си, то изчезва светлината и топлината в него. Нашата погрешка е, че ние искаме да намерим щастие на земята. На земята не можем да намерим щастие. Земята е училище. Това, което търсим,

ще го намерим на друго място. Всичко на земята е временно и на земята ще се постигне това щастие в друга епоха.

Щом дойде Любовта тя ще даде оная свобода, която търсиш, а пък щом нямаш тази свобода, значи ти се мамиш, че имаш Любовта. Щом дойде Любовта, мъртвият ще възкръсне. При Любовта единият дава, а другият възприема. Щом единия не дава правилно, а другият правилно не възприема, то вече не е Любов. Всяко битие започва с Любовта. Всичко започва с Любовта. И всичко завършва с Истината.

Вие правите разлика между един човек и друг човек. Онзи, който не разбира прави разлика. Тази вечер считайте, като че имате Любовта, говорете, като че не се нуждаете от Любовта, понеже я имате. Тепърва има да учите науката за Любовта. Имате да учите всички видове нейни запалки. Считайте, че имате Любов. Ти имаш Любов, но не си я проявил.

Пианото на което свириш е хубаво. И нотите и те са хубави. Те представляват някоя хубава симфония или ария, но ние не можем да свирим на пианото добре. Кое е идеята на този пример? Бог е създал хубаво природата. И каквото е написал в нея е хубаво. И ако на някого не върви в живота, причината не е в природата, а в него. В Любовта имаш едно състояние, при което ти си доволен и от най-малкото. Хората искат голямата Любов, а пък те трябва да са доволни и от най-малкото, което получават. То е неразбиране, че всички започват с голямата Любов. При Любовта не виждай погрешките на другите. Да си затвориш очите за погрешките на онзи, когото обичаш.

Едно същество на земята, което минава за гениално, като се намери между ангелите, той ще бъде невежа, ще говори като дете, което се звери. Той ще каже: „Тази работа не е за мен“.

В това време почна да вали дъжд. Учителя каза: Вижте как действа Разумното в света. Ако ние бяхме останали и днес горе, щеше да ни вали дъжд.

Здравето е във въздуха и хората като не знаят как да дишат, не знаят как да го възприемат. Знанието е в светлината. Но като не знаят хората как да възприемат светлината, не знаят да възприемат и знанието.

Човек, който страда е на по-високо място. А който се радва е на по-ниско място, в долината. Лошите хора избягват да се качват на високите места. Те все гледат да бъдат долу, защото низшите същества, които са в тях, не могат да издържат горе и ще трябва да ги оставят.

На другия ден, на 30-и септември преди обед се върнахме в София.

ЕЗИКЪТ НА РАЗУМНОТО НАЧАЛО

Тръгнахме в 5 ч. без 10 мин. сутринта от Изгрева на 5-и октомври 1938 г. и стигнахме в Боровец в 6.20 ч. Отбихме се за няколко часа във вилата на сестра Стоянова. Там в разговор Учителя между другото каза:

Евреите бяха един горделив народ, дадоха им много малко земя за да се смирят и за да разберат, че нашироко трябва да бъдат в друго отношение, в духовно отношение, а не в материално.

И българите приличат на евреите в това отношение и на тях им отрязаха земи от тук, от там, за да се възпитат и по същия начин да разберат, че в духовното трябва да растат.

У сестра Стоянова стояхме 3 часа и в 9.30 ч. потеглихме нагоре и стигнахме в хижа Мусала в 3.20 ч. след обед. Сутринта в 3.10 ч. потеглихме за Мусала, дето стигнахме в 6 ч. Слънцето изгря в 6.19 ч. изгревът беше хубав.

Учителя прочете глава 15-а от Евангелието на Йоана. След това имаше тайна молитва. После Учителя каза:

Запишете си следните думи: „Пътят на живота е труден. В този път се изявяват Божията Любов, Божията Мъдрост, Божията Истина и животът постига своето вечно предназначение.“

След това се произнесе и Добрата молитва.

После почна разговор и Учителя между другото каза:

Като се събираме сега, то е Божият Дух, Който ни събира. То не е човешко събрание. Всеки един има доброволно желание отвътре – от Бога да се съберем тук.

Велико е Божието търпение. Бог, Който търпи грешният и превръща всичко, Неговото търпение е ненадминато.

Бог като обича хората, се е ограничил доброволно.

Той казва: „Аз съм първи и последен“. Бог е първият в създаването на света и последният при изкупуването на греховете.

Никога да не казваш: „В миналото бях по-добре, сега съм по-зле“. Или „в миналото бях по-зле, а сега съм по-добре“ или „в бъдеще ще бъда по-добре отколкото сега“ или „в бъдеще ще бъда по-зле, отколкото сега“, защото всичко, което идва, пак идва за добро, носи условие за добро. Бог във всяко време се проявява така и иначе според нас според нуждите ни. Във всеки момент това, което става с нас е най-добро за дадената степен на развитие в която се намираме. Ако кажем, че ще бъдем по-добре или по-зле, с това се нарушава закона на вярата, законът на доволството. Никога не казвайте за времето: „Това време не е хубаво“. Вятърът и той вее за добро, и той носи нещо за добро.

Не питай: „Дали ме обича Бог?“ Защото щом те е създал, Той те обича, с Любов те е създал. Няма нужда да се съмняваш в Неговата Любов. Човек слиза долу на Земята, взема един капитал от горе при слизане. Като слезе на земята, взема и от долу нещо. Ще работи и ще припечели. И като отиде горе ще внесе в общата каса капитала, който е взел от горе с припечеленото. Колкото пъти да се оцапваме, Бог ни изпира. Детето като си оцапа ръцете и краката, майката ги измива. Същото прави и Бог с вас, като се оцапате чрез правене на погрешки.

Любовта подразбира следното: Когато Бог ни обича, когато говорим за Божията Любов, то се подразбира да вземе от Бога нещо. А когато говорим за нашата Любов към Бога, то подразбираме, че трябва да дадем нещо на Бога. Когато човек се моли на Бога или когато извърши нещо за Бога, то е Любов.

Вие още не вярвате, че Бог ви обича. Че ние приемаме Любовта на Бога в по-малка степен, ние сме виновати.

Аз се чудя на хората като ги гледам да скърбят, когато Бог ги обича. Когато имаш скръб, дядо ти, баба ти и пр. са в тебе и ти шепнат скръбта си и ти почнеш да скърбиш.

Повярвай, че Бог те обича и веднага ще се насърчиш, ще се изправиш.

Единственият, който има предвид благото на всички същества е Бог. Крайната Негова цел е да задоволи всички същества, на всички да е добре.

Бог е готов да задоволи всички нужди не само на хората, но и на най-малките същества, които Той е създал, били те насекоми, тревици и т.н.

Мислете, че Бог ви обича. Това е път към съвършенство.

Ако не можеш да мислиш така, не можеш да се усъвършенстваш. Вие не можете да виждате Бога навсякъде, там е всичката погрешка.

Считайте, че Бог е навсякъде.

Щом не правиш добро Бог не е там; не че не е там, но ти не Го проявяваш. А щом направиш микроскопическо добро, Бог е там. Всякога считай, че Бог е там. Тогава ще направиш това, което е по Бога.

Приемете като аксиома, че Бог ви обича. Колко ви обича не се ровете в това. Казано е: „Възлюбил си Истината в човека“. Значи Бог обича Истината, Божественото в човека.

Твоят любим е Този, Който те обича; Той е в хляба, във водата, във въздуха, в светлината.

Бог обича в нас онова, което е Негово. Щом те обича Бог, значи има нещо Негово в теб.

Безпределна е Любовта на Бога, с която хиляди години ни е гледал.

За да се познае Бог, трябва да се изучава Стария завет, Новия завет, цялата природа, небето и земята.

Един човек бил обичан от Бога, но Бог си турил човешка маска и маскиран казал на човека: „Обичам те и винаги съм те обичал. Моята Любов е вечна“. Той след време оставил тоя човек и последният плакал. Но маскираният турил трета маска, пак срещнал човека и последният му казал: „Двама души ми казваха, че ме обичат и сега не ме обичат и ме оставиха“.

Маскираният казал: „Няма нищо. Аз те обичам вечно“. А пък в същност и в трите тези маскирани хора е било едно и също същество – Бог. Така че, всички, които те обичат, проявяват Любовта на едно и също същество – Бога към тебе. Бог те обича чрез тях.

Бог вътрешно обича всички същества еднакво, но външно ги обича според степента на тяхната възприемчивост. Любовта на Бога външно проявена е по-особена и по-голяма към онзи, който живее отколкото към онзи, който живее неправилно.

Онези хора, които обичат Бога, Той ги държи в Своето съзнание и на тях помага повече.

Вътрешната Любов на Бога е еднаква към всички, но външната Му Любов е различна, понеже не я приемат и не я оценяват еднакво.

Отношенията на природата към всички живи същества са хубави. Аз виждам нейните проявления. Като духа вятър, значи ще има влага, дъжд, тревата ще расте, плодните дървета ще растат. Или слънцето грее. Казвам: „Хубаво е“. И израства всичко. Става горещо. Казвам: „Много хубаво. Които са зъзнали, ще се постоплят“. Виждам плодовете увиснали по дърветата и казвам: „Радвам се, че има какво да ядат не само хората, но и птичките и пр. всички същества се ползват от благата.

Любовта на Бога към нас е причина, а Любовта ни към Бога е последствие. Онзи, който ви обича се досеща и за най-малките неща от които имате нужда. Няма по-хубаво нещо от това да те обича някой. Ти помислиш за една хубава книга и тя ще дойде. Помислиш за едно цвете и то ще дойде. Помислиш за разходка и тя ще се осъществи.

Този, който прави това, което сме пожелали е Бог. Небето, звездите, растенията, всичко това сме го пожелали и Бог ги е направил. Сега какво се изисква от нас? Да Му принесем от плодовете и да Му кажем, че сме много доволни от плодовете.

Съзнанието на човека трябва да се разшири, да чувства Божието присъствие навсякъде, как Божията мисъл се развива навсякъде.

От този, който те обича, никога не можеш да се освободиш. Ти от всичко може да се освободиш, но от един човек, който те обича, никога. Къде можеш да се освободиш от Бога! Не можеш. Където и да отидеш Той може да не ти се изявява, но чувстваш, че извън Него не можеш да излезеш. Това, което обичаме е всякога вътре в нас. То е едно Учение много просто за разбиране.

Да пламне във вас свещеният огън на Любовта! Да се запали искрата на Любовта във вас.

Като влязохме в наблюдателницата, почна се разговор с наблюдателят. Учителя му каза:

„Припряното състояние, което имаш, нервирането, което имаш се дължи на твоето дишане. Задържай въздуха повече и мисли върху дишането през това време. Прави това упражнение. С безпокойство нищо не придобива човек.“

После като излязохме вън, Учителя каза:

Всеки иска да бъде щастлив. Това е личен елемент. Обаче това не е начин за постигане на щастие.

На връх Мусала обядвахме и там стояхме до два часа след обед. След това слязохме долу на хижа Мусала.

Като се събрахме вечерта в нашата стая в горния етаж на хижата почна разговор. Учителя каза между другото във време на разговора:

Всеки човек, който греши се лишава от своята свобода, а като живее по Истината, той непреривно се освобождава. Човекът на Истината иска да знае същината, цената на нещата каква е.

Човекът на Любовта има топлина, която всичко разтопява. Това, което прониква и осветлява нещата е Мъдростта. А това, което дава всичко да се извърши в света е Истината.

Силен е онзи народ, който се реши да изпълнява волята на Бога.

Не е важно дали си направил голям или малък грях. Ти може да си направил малък грях, но ти си свързан с милиони хора и като направиш един малък грях, то ти си дал повод на тези милиони хора да направят престъпление.

На другия ден, 7-и октомври в 10.20 ч. потеглихме от хижа Мусала и стигнахме в Боровец във вилата на сестра Стоянова в 2 ч. без 15 мин.

Надвечер във вилата на сестра Стоянова започна разговор и Учителя каза:

Нали е казано: „Мъртъв в греховете си“. Значи грешникът е умрял. Казват за някого, че е умрял, а пък той отдавна е умрял.

Някои хора искат лекцията или беседата да бъде механическа. Тогава не остава никаква работа за читателя. А пък както сега е дадено, то има читателят дълго време да работи върху лекцията. Ако някой не разбере цялата беседа, то поне един пример ще разбере и този пример ще подейства върху него.

Който мине край Изгрева казва: „Много хубаво място, много спокойно. Приятно е да се стои тук“. А пък те не знаят защо е така. Те чувстват, че тук има нещо друго.

Преди да дойде още пролетта, иде едно течение и някои цветя още преди пролетта се явяват. Също така и когато иде нещо Божествено , то някои хора усещат и се пробуждат. Те са предвестници.

Човекът на Любовта е огнище, което топли.

Човекът на Мъдростта е фар, който пръска светлина.

А човекът на Истината е хлебар, който дава хляб на всички, които минават. Във всяка една работа като присъстват и трите, работата върви без изключение.

Някой идва при мен и ми казва: „Не зная как да постъпя с другите“. Казвам му: това е много лесно, като спазваш следното правило: Когато някой дойде при теб, ти се постави на неговото място и виж как ти би искал да се постъпи с теб. И така постъпи с него. По това ще знаеш как трябва да постъпваш с другите.

Всички верующи в Христа са Израил.

Когато един народ се възгордее и иска да бъде над всички, за него важи законът: „Гордостта предшества падането“.

Всички стари народи – римляни, гърци, картагенци, финикияни и пр. сега са пак преродени. Славяните представляват Юдиното коляно, чрез което се изяви Христос. Англичаните и германците представляват мъжкия принцип, а французите и славяните – женския. Англичаните и германците имат сила да организират. У славяните има нови идеи. У славяните Любовта е подбудителната причина, а у англичаните – волята.

Божественото е в Любовта. Мекия елемент иде сега в света! Божественият дух чрез славяните има да изнесе нещо в света.

Англичаните, германците, французите, американците са учители на славяните.

Всички народи си имат по някоя хубава черта.

На другия ден сутринта Учителя каза в разговор:

Когато някой направи добро, ако забележа, че това добро не е добре направено, аз няма да го коригирам. Ако той е дал някому малко хляб, който не стига и е сух, ето как ще довърша неговото добро: Ще дам на онзи топъл хляб. И няма да отида да кажа на първия: „Ти защо не направи това и това добро на онзи?“

Под думата Истина се разбира следното: когато Истината е вътре в теб, ти можеш да направиш това, което душата ти иска и да си доволен и радостен. Изразът „каквото душата ти иска“ значи да направиш това, което Божественото, Бог в тебе иска да го направиш.

На Скакавците и Рупите има напреднали Същества, но там, дето човешки крак не е стъпвал. Щом стъпи човешки крак някъде, те се отстраняват от там. Но освен тези разумни, възвишени същества, които идат от висшите светове, помагат, донасят нещо, извършват нещо и после пак си отиват.

Казано е: „Изуй си обущата, понеже мястото на което стъпваш е свято. Това не се отнася до физическите обуща; краката означават добродетелите. Значи да стане една промяна в съзнанието на онзи, който отива в тези места. Има места в природата, които са по-чисти, по-свещени. Там живеят висши същества. И там ако отиде един човек, който не е готов, той ще се осакати от тези силни вибрации.

Един брат попита:

– Но ако отиде готов, очистен, нали ще може да издържи? Можем ли и ние някой път да отидем на такова място?

Учителя каза:

По този начин, по който отиваме на планината сега не може да се отиде на тези места.

Друг брат попита:

– Сигурно човек трябва да отиде не с тялото, но излъчен.

Учителя каза:

Не, с това тяло, но трябва по друг начин.

Природата прави пусти свещените места, без растения, че като няма растения, няма и животни, тогава и човек не отива на тези места, понеже нищо не го привлича към тях като пусти и от друга страна понеже са непристъпни.

Един брат запита:

– Какво значение има стихът: Бог толкова възлюби света, че даде своят единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в него, но да има живот вечен.

Учителя каза:

Това значи, че Христос е трансформаторът. Защото човек направо при Бога не би могъл да отиде без Христа, понеже Бог е огън всепояждащ. И ако слънцето няма трансформатор ние не бихме издържали слънчевата енергия. Трансформатори на слънчевите лъчи са въздухът и влагата в атмосферата. Иначе слънчевата светлина и топлина, които идат към земята биха изгорили всичко на земята. Някой пита: „Без Христа не може ли?“ Който казва, че и без Христа може да се спаси човек, той не разбира закона. Христос като е дошъл на земята, Той е огрял всички хора и които вярват в Него и които не вярват. Само че онези, които са приели тази светлина, са вярващи, а онези, които са затворени в своите стаи, не са приели. И тях Христос е огрял, но не са възприели. Сега въпросът е да възприемат. Писанието казва: „Търсете ме докато съм близо“. Щом човек изгуби условията, трябва да чака друга епоха.

Казва се: Жътвата е голяма. Молете се на господаря на жетвата да изпрати работници“. От Невидимия свят трябва да дойдат работници и като дойдат тези работници от горе, те ще намерят работници и тук на земята които да подхождат и да се вселят в тях и да работят. Значи Христос тук говори не за земните работници, а за работници, които да се пратят от Невидимия свят. Някой пита: „На къде да си обърна лицето във време на молитва?“ това са неща външни. Щом човек мисли за Бога, той е обърнат към изток, към мистичния изток. Най-първо човек трябва да се освободи от известни заблуждения.

И в най-дребните работи има една разумност, която не е механическа.

Учените хора ще кажат, че тази къща се топли чрез огън в печката. Но огънят няма съзнание. Зад този огън е разумността на лицето, което е запалило огъня. Така също и за природата светските хора знаят как е запален огънят, а религиозните хора знаят, кой е запалил огънят. И двете страни са хубави. Теориите на учените са механически. Те изучават атомите, електроните, йоните и пр. Това е материалната страна, после трябва да се изучи какво е съдържанието и смисъла.

След закуската всички потеглихме за красивата местност Шумнатица, която е недалеч от Боровец. Шумнатица е едно възвишение покрито с висока трева и с много цветя. Минахме през тъй наречената Широка поляна, за да отидем на Шумнатица. От Шумнатица се открива широк простор. От тек се виждат една част от мощната Рилска верига и обширни борови гори. На Шумнатица Учителя като погледна красивата картина каза:

Ето, това е едно живо кино пред вас. Но това не е още реалното!

Известно време прекарахме на Шумнатица и по друг път се върнахме на вилата.

Във вилата на сестра Стоянова след свършването на обеда започна разговор. Учителя каза между другото в разговора:

Всяко заминаване на човека от тук горе е различно. Защото обстановката тук и обстановката там са различни в разните периоди. Като се върнеш там, ще видиш, че онзи свят не е вече такъв, какъвто си го оставил. И ако помниш онзи, свят, няма да можеш да работиш тук. Това е до известна степен на развитие.

Като идва тук, човек идва да изправи нещо и да научи нещо. Земята е място на заточение, но пак каква култура какви забави се дават на хората тук. Като слезеш на земята, дава ти се свобода да приложиш каквото искаш.

Има такова голямо разнообразие във Вселената. Планетите са жилища.

Сега става един променлив строеж на материята в човека, в атомния и в йонния строеж на човека.

На 8 октомври вечерта прекарахме незабравима вечер около камината във вилата на сестра Стоянова. Камината е построена в старобългарски стил и много работи в стаята са в старобългарски стил. Трябва да кажа, че винаги, когато на връщане от Мусала нощуваме във вилата на сестра Стоянова, камината се запалва изобилно с дърва. Картината е красива.

В тая приказна обстановка имаше интересен и дълъг разговор. Учителя беше много разположен. Братята и сестрите, които присъстваха задаваха разни въпроси. Как чудно огряваше нашите лица огънят на камината. Сенки и светлини играеха по стените. Учителя каза между другото в разговора:

Сега минаваме към нов начин на живеене. Сега е преходна епоха.

След грехопадението, на земята се яви черната раса, черният цвят. В черната раса почва да се възстановява самосъзнанието. И после идват жълтата и бялата раса. В шестата раса се възстановява светлината. Тя ще бъде светеща раса. Тя ще дава светлина от себе си. Ние сега правим добро, но като отражение. А човек не е дошъл още до това да дава светлина от себе си, когато прави добро.

Човек трябва да вложи следното в своя живот:

Първо, да се освети името Божие в нас, това е Великото. Това значи: каквото човек прави, да го прави за името Божие.

Второ, да търси Царството Божие, да работим да се въдвори то на земята.

Трето, да бъде волята Божия. Това значи приложение.

Ти мисли за името Божие, за Царството Божие, за волята Божия, работи за тях и след това мисли за себе си.

Цялото слънце е обвито с висока температура и тези слънчеви петна са врати, през които излизат съществата от слънцето и се връщат.

Някои питат: „Защо дойде Христос?“ Христос беше трансформатор. Той трябваше да се справи със злото в света, да го превърна, да изсмучи всички отровни газове на злото. Като се проля кръвта Му на кръста, Той внесе своя живот в света и Неговият живот подквасва вече целият живот на земята като инжекция. Както на един старец като турят нова кръв, се обновява. И това действие не може да стане изведнъж. Трябва време за да се прояви това действие на Христа.

Ако турят учението, че всеки човек може да прави каквото иска, хората ще станат като животни. Божественият морал е: доброто, което аз направя, да засегне цялото човечество, да прибави нещо, че всички

да се ползват. Една мисъл е права, когато засяга цялото човечество. И тогава при всяко нещо, което правиш, Бог те благославя.

Един човек може да кряска и ще се чуе на един километър, а един човек може да говори тихо и неговото говорене може да отиде по цялата земя, до цялото човечество. Това е, когато той изпраща къси вълни.

Някой пита: „Ти обичаш ли ме?“ Този въпрос е крив.

При Любовта има един закон: ако ти обичаш за една хилядна част от секундата, то Любовта вече не се прекъсва. Ако има прекъсване на Любовта, това не е Любов.

Това,което продължава живота е Любовта.

Това, което огражда живота, което му дава всички условия от вън, то е Мъдростта.

Щом един човек има Любов, ти не можеш да питаш дали той е умен.

Той е мъдър и истинолюбив!

Щом има Любовта, той има и Мъдростта и Истината. Тези три неща са неделими. В света трябва да се приложат новите методи.

Всичките ни страдания в бъдеще ще бъдат ценни за изучаване, за изследване. Сега страдат и не знаят защо.

Всички онези, които са изучавали новото Учение, лицата им се променят и са в новото другите познават, че Учение.

Някои ще кажат: „Това, към което се стремя е невъзможно да се постигне“. Ти тогава изговори следните думи: „За мене е невъзможно, но за Бога в мене е възможно“. Ти казваш: „В някое друго прераждане“. Но в друго прераждане не се знае дали ще имаш такива условия. Ти сега си свърши работата, остави другото прераждане. Например някой работи с цимент и оставя работата за утре. Но утре се измени температурата и не може да се работи с цимент.

Когато всичко ти протече напред, когато ти тръгне всичко, тогава да бъдеш нащрек, защото тогава ще ти дойдат големи изпитания. Когато ти идват пречки, тогава си в безопасност.

Всяко добро начинание се предшества от тъмнота и пр. Защото като дойде Божествената светлина, нашата светлина потъмнява, ние се намираме в тъмнота вече.

Веднъж минавах покрай един военен пост и наближиха към мен много кучета от поста. Обаче дойде една кучка, обикаляше около мен и не позволяваше на другите кучета да ме нападнат. После войниците ги извикаха и те си отидоха. И казах на кучката: „Много умно куче си“.

Та, когато те нападнат от някъде, все ще има някоя кучка, която ще те обикаля и ще те пази.

Един каракачанин се качи на гръцки параход за Цариград. Кучето го хваща и го тегли от парахода навън. Тогава той си връща билета и се спасява. Парахода потъва. Това куче било негово любимо куче. Парахода се наричал Елпис. По пътя бурите го нападнали и нито една дъска, нито един пасажер не се спасили[3].

Една сестра запита Учителя:

– Как се обяснява, че някои чувстват Любовта само за една секунда, само за една секунда тя минава през тях?

Учителя каза:

---

[3] През 1905 г. месец януари, гръцкият параход „Елпис”, на път за Цариград от пристанище Варна, при силна буря и снеговалеж, засяда върху една подводна скала югоизточно от с. Свети Никола (дн. гр. Черноморец). Параходът е здрав. Отправят телеграма до спасителното параходно дружество в Цариград, да изпрати параход, за да спаси заседналия. Такъв параход потегля, но когато през нощта навлиза в български води, обърква компаса и се бута в залива между Маслен нос и Приморско (залив Стамополу). В тъмната нощ корабът засяда върху хоризонтална подводна скала близо до Стамополу .

Ще дам един пример за пояснение. Да си представим, че между слънцето и човека има една дъска с една малка дупка и тази дъска се върти и когато дупката дойде пред човека, той вижда слънцето, а в другото време не вижда. Обаче ако се махне дъската, винаги ще вижда слънцето. Значи зависи от препятствието в съзнанието на човека. Когато мисълта е нечиста, тя представлява препятствие и през човека не може да се прояви Любовта. И когато човек прояви Любовта за една хилядна част от секундата, това показва, че е имало пречистване на съзнанието в този момент и затова човек е схванал, възприел Любовта.

Когато човек има Любов, то често става прекъсване на Любовта, понеже има препятствие, облаци. Това е именно грехът. Това е както става ден и нощ, когато земята се върти около слънцето. Когато си в деня, тогава обичаш, а когато си в нощта, не обичаш.

Обаче трябва да излезеш над това поле, над тази област, в областта дето да няма промени в Любовта, дето няма прекъсване на Любовта.

Ще дам друг пример: имаш един приятел, който се движи. Ти ако стоиш на ниско място, в къщи, отначало можеш да го виждаш. Той като продължава да се движи по пътя, няма да го виждаш и трябва да чакаш да се върне пак. А ако стоиш на високо място, ако се издигнеш на по-високо място, тогава ще го виждаш винаги. Това значи да не се прекъсва Любовта. Да стоиш на по-високо място значи: да имаш повдигнато съзнание.

Онзи човек, който те е обикнал, той не може да ти измени. Той не може да престане в Любовта. Ти можеш да ми кажеш, че обичаш, но аз ще измеря врата и ръката ти и тогава ще видя дали обичаш. Човек, който има Любов, ръцете и вратът му се разширяват.

Може да те обича този, който обича всички!

Ние сега се намесваме в свободата на хората. Ти казваш някому: „Ти не ме обичаш“. Обаче да оставим хората свободни. Той е свободен да обича или не. Не се намесвай в неговата свобода.

Ти не обичаш някой човек, но друг го обича. Ти не намираш нищо в нещо за обичане, но онзи какво е намерил? Кой е прав? Онзи, който го обича, той е намерил в него нещо интересно.

Например, аз погледна една стара книга и казвам, че няма нищо в нея, обаче дойде друг и казва, че тя е много интересна. Кой е прав? Онзи, който е чел в нея.

Любовта дава всичкия материал.

Мъдростта нарежда материала.

Истината работи с него.

В Бургас една жена като легнала да спи се видяла извън тялото си и видяла тялото си. После излязла през прозореца навън и след това се събудила в леглото. И тя казва: „Страх ме е да кажа на мъжа си, за да не мисли, че съм ненормална. Това е излъчване.

Когато минеш от едно поле в по-горно поле, границата се минава в заспиване. Например, за да се намериш в умствения свят три пъти трябва да заспиш при преминаване на границата и да се събудиш в по-горно поле. Когато се правят опити трябва да се намираш в една много хармонична среда, за да не похарчиш много енергия.

Човек трябва да се стреми да намери душите. Във всеки човек да виждаш душата, Божествената душа. Иначе ние сме още в областта на сенките. Докато гледаш външното, то е неразбрана работа.

Този човек, който не познава Бога, може да извърши престъпление.

Онези, които чакат Господа, тяхната сила ще се обнови. Ще се подмладят. Това, което става с въглена, ще стане с хората. Въгленът струва два-три лева – и като стане диамант, колко ще струва!

И хората от въглен трябва да станат диамант, като се турят при температура петнадесет милиона градуса.

Когато се молиш, краката ти да не са допрени един до друг, но да са малко отдалечени, за да не си заключен в себе си.

Когато си болен, ти имаш някое същество, на което имаш да плащаш и сега като боледуваш, ти му плащаш. Обаче като се обърнеш към Бога, то идва Бог и плаща за теб и тебе те освобождават, ти оздравяваш.

Ние трябва да имаме желание да се новородим духовно. Преди раждането изново ние искаме да бъдем щастливи. Това не може. И както се роди изново, човек ще бъде щастлив както Йова, комуто се възвърна всичко изново.

При пробуждането на човешкото съзнание има четири степени:

Най-първо ще изправиш погрешките си.

Второ, ще забогатееш с добродетели.

Трето, ще вземеш чужди погрешки и ще ги изправиш. Ще плащаш за чужди погрешки.

Четвърто, ще работиш за въдворяване Царството Божие на земята.

В нашите добродетели Бог се проявява. А в нашите погрешки Бог не е там, той се оттегля и ни оставя свободни. В добродетелите ние се учим да познаваме Бога, понеже правим като Него. В нашите погрешки пак се учим, понеже се проявява Божието милосърдие, тъй като Той не ни съди, а само ни казва: „Не прави така“. Не ти казва: „Защо направи това?“

Всички хора са проводници на Божието съзнание. Някой казва: „Как го слушаш този невежа?“ Не, Бог говори чрез него. Той говори нещо, а пък аз превеждам това, което той казва. Това, което той казва, за мене е една шифрована телеграма. Той не разбира, защо ми казва това, а пък аз дешифрирам и съм му благодарен.

На другия ден сутринта, на 9-и октомври няколко братя и сестри отидоха при Учителя в Неговата стая във вилата. Започна се разговор. Учителя каза:

Когато си отхвърлен от всички и те считат за измет, то има Един, Който те обича. Тогава един ангел върви с тебе и ти казва: „Не бой се, Господ те обича, тази работа ще се оправи“.

Когато човек остарее, не че той е стар, но дрехата е стара. Старите възгледи състаряват хората. Трябва да ги оставят за да се подмладят.

Личният морал е по-напреднал от обществения. Във всички народи общественият морал е останал много назад. Например, откраднеш или убиеш човек и те турят в затвора, а на война като убиеш не те наказват. Но сега и в общия морал не трябва да избиват хората.

Като екзекутират престъпниците, те стават по-опасни[4]. Те остават на земята и вършат престъпления чрез други хора.

Когато човек извърши престъпление не е той, който го е извършил, но други низши същества са влезли в него и са го направили. И после човек се чуди как го е направил.

---

[4] Във времето, когато са произнесени тези думи, много малко хора са мислили в тази посока, тъй като смъртно наказание се изпълнявало навсякъде по света. Днес то се използва активно само в 58 държави, като в 95 то е премахнато, а останалите не са го прилагали от началото на 21 век или го разрешават само при изключителни обстоятелства, като състояние на война.

Не да се влияеш от хората, но вътре в себе си да си изправен. Когато направим нещо лошо, ние гледаме хората да не знаят, обаче от Невидимия свят всичко знаят, а пък от тях зависи нашата съдба.

Онзи, който работи за доброто на хората, всякога се ползва.

Един пример: двама души вървели по един път зимно време на коне и видели един замръзнал човек на пътя. Единият казал: „Не искам да се спирам“. Но другият слязъл от коня и го съживил чрез търкане, но чрез движенията, които правил и той се стоплил и се спасил, а другият замръзнал на коня от студ.

Един мой познат от Нови Пазар имал само един лев, не знаял как ще прекара. И тъкмо седнал на едно място, минал един просяк и поискал от него. Един глас казал на онзи: „Ако не дадеш лева, ще ти дойдат големи нещастия“. И той дал лева. И оттам насетне му тръгнало.

Когато човек погреши нещо, може да падне. Не говори за хората лошо; можеш да си счупиш крака, а може да платиш и с живота си. Не говори за хората лошо, понеже е опасно. Едвам едно на сто е вярно от това, което мислиш лошо за хората.

Този разговор беше рано сутринта. След това слязохме всички долу на закуска.

В 3.10 ч. потеглихме с лека кола за София, дето стигнахме в 5 ч. без 15 мин. след обед.

ЕДИНСТВОТО В СВЕТА

Преди всичко нека кажем няколко думи за летуванията с Учителя на планината.

Учителя започна летуването на планината с Братството през 1920 г. През тази година Той летува на Сините камъни над Сливен – Стара планина – на палатка с много братя и сестри предимно от Сливен.

През 1921 г. Учителя летува с много братя и сестри предимно от София в село Ракитово в един живописен кът на Родопите всред иглолистни гори, в тъй наречения Цигов чарк. През време на това летуване Учителя построи една хубава чешма в околността, с помощта на братята и сестрите.

В 1922 г. Учителя летува в Боровец в тъй нареченото горско училище с голяма група братя и сестри от София и провинцията. През време на летуването Учителя организираше излети из околността, особено до красивата поляна Шумнатица, а често и до връх Мусала.

През 1924 г. Учителя летува при долните Мусаленски езера, на едно възвишение, което се спуща от Мусала надолу като било и разделя долините на Бели и Черни Искър. Местността, на която летува Учителя върху това било Той нарече „Незнайният връх – А-Б и Б-А“.

Учителя тук летува с малка група ученици от Специалния клас. Тук е държал няколко беседи.

От 1925 г. започват редовни летувания на Мусала. Бивакът се установяваше край долните две Мусаленски езера и редовно се излизаше за слънчевият изгрев на връх Мусала. През тези първи години пребиванието там продължаваше три – пет – седем – до десет дни.

Тези ранни екскурзии се правеха при по-сурови условия. Повечето братя и сестри бяха без палатки. Някои имаха навеси. Спасители бяха огньовете, около които се грееха и сушеха. Такива общи Мусаленски летувания имаше през 1925, 26, 27, 28 и 29-а години.

От 1929 г. започна летуването при Седемте Рилски езера до 1942 г. включително, с прекъсвание две години през 1933 г. и 1934 г. през тези две години летувахме с Учителя на Яворови Пресои – Витоша. До 1939 г. включително имаше общи летувания на Езерата, а през 1940-а, 1941-а, 1942-а нямаше общи братски летувания, но Учителя отиваше на Езерата с малка група от по 7 –10 души с престой 5-6 дни.

След 1929 г. нямаше общи летувания на Мусала, но Учителя пак го посещаваше понякога с малки групи, а именно през 1934-а, 35-а и 40-а години.

Тук ще кажем няколко думи за нашето летуване на Яворови Пресои. Това е една извънредно красива, живописна местност, покрита с иглолистни гори в подножието на Резньовете. През Яворови Пресои дълбоко в дола тече Бистришката река. До Яворови Пресои отивахме с Учителя по няколко пътища: през село Бистрица, през село Симеоново направо през хижа Алеко. Ангажирахме бистришки, каракачански коне за багажа.

Първата работа на Учителя след построяване на палатките беше намиране на извори. Той намери добър извор близо до Бивака, но всред мочурища и кал. Предстоеше много работа, за да се разчисти тая местност. Грамадни скали местехме с лостове. След няколко дни местността се преобрази. На мястото изникна красива чешма украсена наоколо с камъни наредени с вкус. Пред чешмата се постлаха каменни плочи и всичко доби оригинален вид.

Учителя потърси полянка за Паневритмия. Намери такова място над бивака. С общи усилия това място беше изравнено. Там

всеки ден се изпълняваха паневритмичните игри. И след няколко дена се очерта на полянката ясният кръг на Паневритмията.

В тая вълшебна местност се заредиха красиви дни, изпълнени с най-разнообразни занимания. Сутрин от едно възвишение посрещахме слънчевият изгрев с молитви и песни. Често Учителя при Изгрева държеше беседа. След Паневритмията имаше интересни разговори с Учителя или почвахме обща работа за обзавеждане на стана. Вечерния огън на който присъстваше винаги и Учителя беше един красив завършек на деня.

Яворови Пресои се намираше на една голяма височина – около две хиляди метра – и от тук имаше обширен простор: виждат се Софийското поле, Стара планина, Лозен, Плана планина и т.н. Над Яворови Пресои се издигат величествените Резньове, мощно надвиснали над нас като покровители и пазители на тия свещени места.

На Яворови Пресои цари една тишина, която те завладява и те кара да се вглъбиш в себе си, за да слушаш гласа на Вечното и непреходното, което тя говори. Яворови Пресои са едно от най-мистичните места на Витоша. Тук е място на чистота и мир. Човешкото съзнание тук се издига в един мистичен свят.

Тук намерихме едно красиво място над нашия стан – Морените. Това са грамадни блокове, разхвърляни като каменно море и под тях текат водите, които идат от Резньовете. Морените за заградени отвсякъде с гори. Това е идеално място за размишление и молитва.

През време на нашето летуване правихме излети понякога до Резньовете. Веднъж устроихме нощен излет до Резньовете. Тръгнахме в два часа след полунощ. Служихме си с електрически лампички. Целта беше да посрещнем слънчевият изгрев от там. Минахме Пиперката – едно възвишение – после минахме и Снежната преска, която беше още

запазена на едно усойно място под върха. Стигнахме навреме на Големия Резен – преди изгрев слънце. След молитвата и песните при красивия изгрев запалихме огън и стоплихме вода. Тук прекарахме няколко часа. Четохме една стара беседа и след това започна разговор. През време на разговора Учителя каза между другото следното:

Във всичките ви страдания ние търсим Реалността. Ние търсим нещо и виждаме после, че е илюзия. И търсим по-нататък. И в Любовта търсим Реалността. Търсим Реалността в баща си, в майка си, в този момък, в онази мома пр. И виждаш, че те си заминават.

Докато не си в реалността, всички гласове, които чуваш в природата са груби. И когато дойдеш до Реалността, чуваш един глас, който ти е приятен и като че мед пада на сърцето ти.

И после пак почнеш да се съмняваш. И пак дойдат грубите гласове и пак те объркват. И пак дойде тихият глас и пак се разведри небето.

Някой път мислиш, че живота няма смисъл, обезсърчиш се и изведнъж от някъде някой те погледне мило. Тогава тревите, цветята и пр. Всичко за тебе добива смисъл. Тази реалност, която образува скръбта и тази реалност, която образува радостта не са реални. Светът на Реалността е със светъл цвят; светът на промените е с разни цветове. Самата Реалност е безпространствена.

Ако слънцето би ще приближило и би запълнило цялото небе, тогава какво щеше да бъде нашето положение? Ние не сме до слънцето, но то от далеч ни грее, за да има място и другата да се проявява. Същият закон: ти никога не трябва да изискваш от някой човек да запълва съзнанието си само с теб. Няма такова нещо в света. Даже Бог, който е толкова велик, Той се оттегля до известна степен за да имаш да мислиш и да го търсиш. Бог не иска да завземе съзнанието ти без остатък, за да бъдеш свободен.

Човек в живота трябва да бъде като един бижутер, който търси скъпоценен камък. Един мъдрец търси някой ръкопис, свещена книга и като я намери, чете я.

Някой път търсиш някого, но улицата и номерът не знаеш. Та на онзи, когото търсите да не забравите името, улицата и номера.

Името на Този, Когото търсиш е Бог. Улицата дето живее, са ангелите. А пък номера, това са добрите хора. Превеждайте. Това трябва да се преведе. А пък ти не знаеш името, улицата и номера и нещо не върви. Ще видиш тогава дали в името си съгрешил, дали в улицата или в номера. Като намериш името, ще питаш за улицата и после като дойдеш до номера, ще питаш хората. Тогава ще видиш, че Бог живее в сърцата на хората; Бог живее в умовете на ангелите. Това е една наука много трудна, но като я научиш, ще се оправи всичко.

Един брат ме запита: „Учителю, по кой начин Вие намерихте Господа?“ Той мисли, че това е нещо механическо. Как да му кажа? Превеждам му един анекдот. Един се оплаква, че няма добри хора в света. Всички хора са лоши. Един ден го набили хубаво. Един добър човек го излекувал и онзи казал: „Има добър човек“. Та за да намерите Господа, много трябва да ви бият и тогава ще Го намерите. Онзи, който ще дойде да ви лекува, той ще бъде първия добър човек и ще познаете, че има нещо добро в света.

Ако слънцето грее много хубаво, то аз като изляза, ще приема моята част от светлина и топлина. Но да кажем, че аз съм бил при много неблагоприятни условия и не съм използвал слънчевата светлина и топлина, тогава погрешката не е в светлината, а в мен.

Когато бъдете готови, лицето на кого ще видите? Няма да кажа името. Той е без име. Ние Го наричаме Баща, но Той е повече от Баща. Ние го наричаме Възлюбен, но Той е нещо повече от възлюбен. С хиляди имена можем да Го наречем. Но нито едно от тях не може да

изрази това, което е Той всъщност. Той е повече от всичко. За сега Той минава за наш Баща, като наш Възлюбен, като наш Приятел.

Ти казваш, че обичаш някого. Кого обичаш? Този, когото обичаш не е в тялото. Когато обичаме някого, там е Бог. Когато нашето съзнание е будно в този момент там е Бог. Когато съзнанието ни не е будно, Бог не е там. И когато ни обичат и ние съзнаваме, че ни обичат, тогава Бог е в нас. Когато ни обичат някои, обичат Бога в нас и затова ние не трябва да протестираме защо ни обичат. Нали като дойде царят в някоя къща, всички гледат къщата, но не отиват за къщата, а за царя. Бог като се проявява в един човек, обичат го хората, защото Бог се проявява. Тази идея трябва да имаме.

Когато те обичат, ти всякога ще се ползваш. И когато ти обичаш, също ще се ползваш. Когато те обичат, и ти и той печелите. Та в Любовта всякога, дали си обичан или обичаш, все печелиш.

Един човек който не уважава, не обича Бога в себе си, не могат да го обичат, понеже няма кого да обичат в него.

Истинската Любов е когато онзи вижда Бога в мен и аз виждам Бога в него.

Ти когато обичаш, даваш. Казва се в Писанието: „Даром сте взели, даром давайте!“ Това се отнася за Любовта.

Когато обичаш някого, то Бог в него ти е проговорил, безразлично дали той Го познава или не. Ти се радвай, че си видял Бога в него, радвай се, че Бог ти е проговорил чрез този човек.

Щом не можеш да обичаш някои, ти значи имаш слепота, не можеш да видиш Истината, Бога в тях, а пък тази Истина същества в тях.

При Любовта човек е проводник на Любовта на Бога. При Любовта Бог обича чрез човека. Любовта е атрибут на Бога. Бог е

който люби чрез нас. Бог ти е зашлевил две плесници и ако ти се радваш, разбрал си Любовта Му. Ако ли не, не си я разбрал.

Това е единството на Любовта!

Как ще познаеш, че Бог те обича. Като обичаш другите хора, това показва, че Бог те обича. Нали Христос казва: „Както Отец ме възлюби, така и Аз ви възлюбих“.

Когато човек обикне Бога, когато човек запали свещения огън в себе си, този свещен огън в него като магнит ще привлича хората в него, всички ще го обичат.

Това са два закона.

Да обичаш, значи всеки ден да се оглеждаш в огледалото. Защото като обичаш другите хора ти се оглеждаш. Като обичаш хората ти обичаш себе си. Като обичаш другите, ти обичаш Бога в тях. Та Любовта е огледало.

Щом аз проявявам Любов към другите, то имам одобрението на Бога, че извършвам Неговата Воля. Любовта е изпълнение на Волята Божия, на Божия закон. Без Любов не може да изпълни човек Волята Божия.

Не е лесно да се обясни Любовта. Това е най-великият закон в света. Любовта е необяснима. Тя може да се представи в каквато и да е форма, но самата тя е необяснима, понеже Любовта е Бог, Любовта в човека иде от Бога, човек е само проводник, а човек не може да обясни нещо, което е над него. Човек само трябва да ѝ даде ход, да не я ограничава. Щом се говори за Любовта, тя не трябва да се разбира по човешки.

След като пихме чай пак почна разговор. Задаваха на Учителя разни въпроси. Учителя каза между другото:

Познаването на Бога е условие за вечния живот. Вън от Любовта не можеш да Го познаеш. Извън Любовта Бог е неузнаваем. Може да

изучаваш делата Му и все ще се ползваш нещо, но главното е Любовта.

Смисъла на живота е в познаването на Бога.

Това Учение мъчно се усвоява, ако човек не страда, трудно е да разбере това. Не можеш да познаеш Бога, ако отвън си щастлив, ако всичко ти е задоволено. Трябва отвън да имаш скръб, за да познаеш Господа.

Човек да се занимава с тези, които се нуждаят от помощ. Това значи да се показва на хората пътя към Бога. Нали Христос казва: „Ще ви направя ловци на человеци“. Духовният свят ще покаже на човека къде ще отиде и къде трябва да работи. Невидимият свят ще ни изпрати при онези, които е предопределил. И онези Невидимия свят ще ги предупреди и ще ги подготви.

Който иска да се запознае с окултните науки, трябва да познае висшето, Божественото или с други думи да познае Бога. Това значи да познаем условията, при които можем да растем.

Онези, които ти обичаш ги познаваш. Един човек не можеш да го познаеш докато не го обичаш. Вие още не се познавате. Имаш един приятел, не се познаваш с него. Щом не обичаш някого той е маска за теб. И като го обичаш, ще видиш, че той крие една велика душа, по-голяма от Вселената и с хиляди години ще трябва да изучаваш какви красоти се крият в нея.

Като заминеш за онзи свят, ще видиш доколко те обичат другите. Обикновената Любов е за земята.

Тук на Резньовете прекарахме няколко часа. На връщане минахме през тъй наречената Самодивска поляна.

Беседите, които Учителя държа на Яворови Пресои през 1934 г. са печатани в томчето: „Великото в живота“. След тези две летувания на Яворови Пресои ние често идваме тук за да възкръснат в

съзнанието ни живо красивите моменти, преживени тук, с обичният ни Учител. Тук всяко кътче е с незабравими моменти прекарани с Него.

ПОСЕЩЕНИЕ НА БОГА

На 22 юли 1940 г. Учителя тръгна от Изгрева за Мусала с една малка група. След кратък престой на Боровец потеглихме за Мусала.

Разговор с Учителя по пътя за Мусала:

В музиката няма прекъсване. Тя е непреривна. Паузи няма в музиката на природата. И когато ние в нашата музика туряме паузи, то музиката продължава в мисълта на човека.

Има един вечен кръг на живота. В него няма противоречия. И ако има противоречия, то е привидно.

Гледайте тия борове. Техните върхове сочат слънцето. Там е слънцето, дето сочат техните върхове.

Разговор с Учителя надвечер при хижа Мусала на 22 юли 1940 г.

Сегашната война е ликвидиране на кармата. Всички първи християни като ги мъчеха, ликвидираха с кармата си, като прощаваха. И прекъсваха се така връзките. Законът е: като прощаваш, кармичната връзка се скъсва. Като не прощаваш и се противиш, връзките на кармата се продължават.

Това, което ще дойде след днешните събития е много хубаво. Съвременната модерна война е ужасно нещо. Нямате представа за ужаса ѝ.

Денят Господен се отлагаше за да се примирят хората, но той ще дойде. Идването на деня Господен е придружено със страдание. Сега се пробужда съзнанието и народите вече почват да се убеждават, че сами не могат да направят нищо и че имат нужда един от друг. Най-първо почва да се пречиства умственият свят. В ума има паразити. После има паразити и в духовният свят. И той се пречиства. И във

физическият свят ще стане пречистване. В трите свята става ликвидирането.

От Божественият свят иде Новото, иде Шестата раса, идат съществата на Шестата раса. За да се освободят жабите.

Ние сме в началото на Второто Пришествие. Вие духовните трябва да бъдете добре въоръжени. Денят Господен се отлага, отлага за да се поправят, но денят Господен иде вече със силата си.

Става преустройство на цялата земя.

Ние сме в началото на Второто Пришествие. Първият период на Второто пришествие ще продължава 45 години. И после ще се поотложи и пак ще подкачи и пр. На вълни, на вълни ще дойде! После ще има втори период от 45 години. После пак ще се поотложи. След това ще дойде трети период от 45 години.

Питат: „Как ще се поправи светът?“ Ако дойдат глупавите да го оправят, ще трябва с хиляди години. Но ако дойдат умните да го оправят, много скоро ще го оправят. Всеки може да изоре нивата, но не всеки може да посее. Трябва да се посее с доброто семе. Страданието е оран.

Житното зърно ако не излезе от хамбара и не се посее, не може да даде плод. Житното зърно за да поникне, трябва да се посее на дълбочина два пръста, а не на дълбочина един метър. Някои хора не са още готови за духовен живот.

Тук в тия места преобладава електричеството. Когато хората са инертни, нека дойдат тук за да станат активни.

ТИХИЯТ ГЛАС

Днес на Яворови Присои е чудно красив ден. Небето е ясносиньо. Яворови Присои днес са в празничен вид. Тревите са свежи и високи, цветята са в изобилие навсякъде с разни краски. Имаме хубав слънчев изгрев. След изгрева цялата картина се съживи. Резньовете се позлатиха от първите слънчеви лъчи. Птичия хор се засили. Цялата природа тържестваше радостна.

След молитвената програма изпълнихме Паневритмията. После всички поздравихме Учителя с новия ден. Започна разговор. Във време на разговора Учителя каза между другото:

Във всички времена Бог е говорил на хората. Не е било време, когато Бог да не е говорил.

Някои мислят, че могат да бъдат самоуки. Човек все го е учил някой, но той е забравил. Бог е говорил на всички, но едни са чули всичко, а други са забравили. Има един специфичен начин на говорене на Бога. Бог не говори на всички по този специфичен начин.

Общо Бог говори на всички, а специфично, говоря само на тези, които са готови.

Тихият глас, който говорил на Илия е специфичен глас. Всички хора не могат да чуят тихият глас. Ако хората се бият, Бог не може да им говори с тихият глас. Те са глухи за този глас.

Свържете се с Бога, че дето и да минете, да чувате Неговия тих и сладък глас. Ти като чуеш гласа на Бога, спри се.

Бог е това, което прави хората да живеят, да мислят и да бъдат свободни. Значи помага на човечеството. Бог е това, от което сме излезли. В Бога сме.

Бог във вас е, който действа в хотението и желанието ви. Значи, когато човек желае нещо хубаво красиво, то Бог е в нас, който действа в това желание.

Слушайте Господа да се прояви Той в малките подтици вътре във вас.

Пазете едно правило: използвайте най-малките случаи, най-малките подбуди, най-малките мисли, които ви идат. Защото всички хора имат желание да се проявят в големите подтици, да направят големи неща. То ще дойде някога. Но всички тези големи неща зависят от малките възможности, които човек е използвал

В малките условия и възможности трябва да се прояви най-първо човек и който не се е проявил в тях, в големите не може да се прояви.

Някой чака с години, иска да стане проповедник в голям салон. Че нему всеки ден му се дават условия да срещне едно дете и да поговори нещо с него. И той ако не използва това, голямото не може да използва. Че как ще се научи той иначе? Ако той не си е дал труд да се занимава с отделните букви, може ли да стане писател, да напише някоя книга?

Постепенно по закона на духа да се разкриват нещата. Всички, които отговарят на зова на Духа, те разбират, от много малко разбират.

Нали музикантът като си тури ръката на струната, последната отговаря? Чувствителната струна с малко докосване отговаря. Така и когато Духът се докосва до човешката душа и последната отговаря на подбудите на Духа, това показва, че тя е готова. Не всички имат това. Някои не са дошли до там. Имат стремеж, но нямат прозрение. Те не са дошли до положението да разбират. Сега малкото трябва да се разраства.

Бог непрестанно говори. Направиш една погрешка. Той казва: „Не е право“. Нарисуваш една картина. Той казва: „Направи друга“. Ще направиш втора, трета и пр. ще правиш много пъти и като направиш най-сетне най-хубавата, той ще одобри.

Бог не те критикува. Казва: „Направи нова картина“. Оцапаш си дрехите. Ще ти каже: „Свали ги, тури други“. Докато се научиш да не правиш погрешки.

Като сгрешите вслушайте се в тихия глас на Бога, Който ви нашепва: „Обхождайте се с всички души така, както Аз се обхождам с вас“.

Дойде ли ви някоя мъчнотия, не бързайте, но почнете да размишлявате. Проследете как Бог във вас ще я разреши. И няма да се минат 5 минути и ще видите, че задачата ви е разрешена.

Във време на разговора стана дума върху въпроса: какво значение има човек да мисли за Бога. Учителя даде по този въпрос следните обяснения:

Да си послужим със следната аналогия: върху една стена хвърляте светлина през една призма. На стената има цветове. Но ако махнеш призмата, там няма цветове. Извод: Докато ти мислиш, Божествената светлина минава през тебе, и цветове има. Щом престанеш да мислиш, цветовете изчезват.

Като помислиш за Бога, животът идва, нещата стават реални.

Там е тайната: да имаме за Бога една идея най-възвишена!

Ако на един човек е тъжно, да мисли за ангелите. И ако още му е мъчно, да мисли за Бога. Защо трябва да мисли за Бога? Като мисли за Бога, мъчнотията, която по никой друг начин не може да се разреши, ще се разреши.

Като помислиш за Бога, всичкото смущение да изчезне от тебе, всичко да ти светне. Болният като помисли за Бога, да оздравее. А пък

щом помислиш за Бога и не оздравяваш, ти си още слаб. Водата, която може да върти целия мотор кара воденицата. Слабата вода не кара воденицата.

Това, за което мислиш, приближаваш се към него. Това, за което не мислиш, отдалечаваш се от него. Като мислиш за Бога, приближаваш се до Него. И като не мислиш за Бога, отдалечаваш се от Него.

Като не мислиш за Бога, не влиза живот в тебе и ти остаряваш. А пък като мислиш за Бога, влива се живот в тебе и ти се подмладяваш.

Човек трябва да почне да мисли за Бога, за да стане човек.

Всички, които вървят по Божият път, работите им в края на краищата влизат в правия път. Някой казва: „Аз толкова години служа и работите ми не са оправени.

Човек не е само един Божествен лъч, човек е живот, една постоянна струя, която излиза от Бога.

Не се е случило още праведник да проси. Предположете, помислете, че вашето име е познато в английската банка. Страх ли ви е тогава, че ще останете без средства? Ако вашето име е познато на Бога, ако вашият живот е в съгласие с Божествената струя, с Божествената Любов, ако вашето име е записано при Бога, никога не ще останете без нужното.

ОБЩЕНИЕ С РАЗУМНОТО НАЧАЛО I

В един частен разговор с Учителя един брат отвори въпрос за молитвата. Учителя даде следните обяснения:

Молитвите на хората са необходими за сваляне на висши енергии от Невидимия свят. Тези енергии се използват за развитието на човечеството.

Когато говорим на хората за молитвата, ще им кажем така: има един реален свят, с който хората трябва да дойдат във връзка. При сегашните условия както те са се отдалечили, те са затворили онези възможности, с които могат да бъдат във връзка, да се запознаят с онзи свят.

През нощта като станеш, отвори Библията и размишлявай върху отвореното. После направи молитва. Молитвата е разговор. Като говориш, после ще послушаш какво ще ти говорят.

На мисълта трябва да дадеш права посока. Мисълта е творческа. Тя действа върху здравето. Този ритъм трябва да влезе в тялото. Когато вие сте при някой водопад, какво ще му кажеш? Той кряска повече от теб. Колкото той повече кряска, толкова по-тихо ще му говориш. Ти ще дойдеш до противоположното. Като му говориш тихо, твоето тихо говорене съответства на високото му говорене, понеже водопадът от вън е величествен, а пък ти ще бъдеш величествен от вътре. Когато изгрява слънцето всички викат, а пък човек трябва да говори най-тихо: той трябва да се моли.

Молитвата е най-тихото говорене. Това е един шепот. Това е самовъзпитание. Всякога когато човек не върви в съгласие с един Божествен принцип, у него се образува дразнение.

Молитвата е език на Божествения свят. Молитвата е учене на един език. Ако не знаеш как да се молиш, ако не знаеш езика, не могат да те разберат. На един французин ако му кажеш както трябва, нали ще ти помогне, но ако не знаеш как да му кажеш, няма да те разбере.

Молитвата е един начин на учене на небесния език.

Молитвата е говор на Бога. Ти си длъжен да знаеш езика на небето. И на този език да говориш.

Ние сега искаме да не работи и пак да имаме всички удоволствия , а това е невъзможно. Молитвата е работа. И понеже човек е на земята, често да пише в дома си горе, да знаят как е. Нали ученикът като отиде вън от дома на баща си да се учи, пише на баща си как е. И как ще знаят иначе как е той. Иначе трябва да изпращат специален куриер! А пък ние като се молим, като мислим, ние съобщаваме как сме, а това е в реда на нещата.

Ако си болен, какво трябва да правиш? Колко пъти трябва да се моли болният? Болния даже не трябва да спи. Той постоянно трябва да се моли. Три– четири дена като е болен, денем и нощем да се моли. Нито един ден да не прекъсне. Молитва, молитва, молитва?

Някой казва: „Аз се молих три пъти“. С три пъти болестта не си отива. Постоянство трябва в тази работа докато се образува връзка с Божествения свят. Щом се образува тази връзка, тогава нещата стават.

Братът попита Учителя:

– Учителю, Вие казахте, че трябва да посветим три часа всеки ден за работа върху себе си: един час за ума си, един час за сърцето си и един час за волята си. И казахте, че ако това правим в течение на десет години, ще имаме непременно постижения. Аз желая да направя това. Как да го направя?

Учителя каза:

Сутрин, на обед и вечер ще посветите по един час за молитва, размишление за Бога. Може да посветите специално време, но ако времето не ви позволява, т.е. ако нямате свободно време и условия, тогава можете да го правите покрай другата работа: например, даже когато работите нещо други или даже говорите с някого, намерете време за няколко минути, вдълбочете се в себе си и кажете една молитва.

Това упражнение трябва да се прави по такъв начин, че да не е механическо, и да не би да бъде като това, че после като изтече часа човек да каже: „Е, освободих се, отървах се от този час!“

За да може човек да прави три часа размишление на ден по горния начин, изисква се силна воля. Сега е по-мъчно човек да се изолира три часа, понеже тъкмо поискаш да се помолиш един час, ето че някой ще потропа на вратата: „Трак, трак, трак“. След малко друг ще дойде. Но човек може, ако условията позволяват, по един час да се уедини и да прекара в молитва и размишление за Бога.

Човек да си определи поне половин час, един час, един и половина час, два часа за размишление на ден. Дето и да ходи, човек да знае да се вглъбява през целия ден. Вечерно време и сутринта, когато всички спят, когато няма кой да го безпокои в самотата, също така да се вглъбява – вглъбяване додето се съедини с онези души, които знаят да работят. Както на физическото поле като гледаш как един върши работа толкова добре, че ти по-добре не можеш да я вършиш. Молещият се трябва да търси тези, които се молят горе. То е едно изкуство.

Трябва силна мисъл, да се поддържа връзката, връзка непреривна с Невидимия свят, с Божественото.

Ако само по един час на ден мислите за доброто, за Великото в света, този час ще създаде в твоят бъдещ живот условия за

гениалност. Ако отделяш на ден даже само половин час да мислиш за Бога, Той непременно ще те възнагради. Колкото малко, колкото и грозно да е едно същество, достатъчно е да отдели за Бога най-малкото време, с което разполага и той ще получи мощни енергии от горе.

Като ученици вие трябва да отделяте всеки ден поне по половин час за размишление и молитва.

Всеки ден вземете от „Свещени думи на Учителя“ едно изречение за размишление върху едно качество, което ти липсва.

Братът попита:

– Защо Тагоре[5] изглеждаше силен? Да не би да е поради неговите дрехи?

Учителя каза:

Тагоре всяка сутрин прекарва по два часа в размишление и съзерцание и в това стои силата му. Та всеки вярващ като размишлява върху Христа по два часа, ще видите какъв подем ще има.

На богатия минутите за удоволствие са дълги, а за молитва къси. Изважда си часовника при молитва. А на бедния, когато дойде страдание, минутите му за молитва са много дълги, а иначе са много къси.

Бог казва в Писанието: „Преди да поискате Аз ще ви дам“. Значи преди да сте попросили, той ще ни Го даде. Ние се молим и казваме: „Толкова време се молим и пак нищо“. Но когато живеем съобразно законите, преди да ни дойде на ум да поискаме нещо, то ще дойде.

---

[5] Рабиндранат Тагор (1861-1941) е индийски писател, поет, философ, педагог, композитор, общественик, променил дълбоко бенгалската култура в края на XIX и началото на XX век.

Ако сто души братя и сестри, или поне десет души се събират на едно място и концентрират мисълта си, ще могат да постигнат това, което искат.

Молитвата е един метод за постижение.

Ако се помолите на Бога за един болен, той ще оздравее, ако молитвата ви е както трябва. Бог в нас и ние в Бога всичко можем да направим.

Една сестра чела книги и се убедила в духовните работи и искала да направи опит. В един облачен ден тя се помолила на Господа така: „За да повярвам, че ме слушаш, нека се отвори едно малко отверстие на небето с ясно небе“. И действително се отворило. Ти се намираш пред една къща и казваш да се отвори прозореца и като има разумни хора в къщата, отварят прозореца.

Когато се молиш на Бога, Той непременно ще прати някого да ти помогне. А когато се моли друг някой, може да прати тебе да му помогнеш. Изобщо на молитвата ще се отговори.

Ако имате вяра и любите Бога, всичките ви молитви ще бъдат чути. Може да се забави някоя молитва, но ще бъде изпълнена. Но главното е ако любите Бога.

У една жена в Америка влязъл един крадец с намерение да я убие през нощта и ограби. Тя като го усетила, че е в къщи, почнала да се моли усилено и то час, два и повече. Крадеца като чул всичко това излязъл вън и казал на жената: „Моля ти се, пусни ме“ . Значи молитвата на жената подействала. Жената се молила за него Бог да му помогне, да го спаси, да излее над него своята благодат.

Бог ни е поставил разумен свят и да не се обезсърчаваме. Отвори радиото на ума, сърцето и душата си и тогава от Божествения свят ще ти изпратят своите благословения.

Достатъчно е да отправите своето радио към небето и ще намерите хиляди същества, които могат да ви отговорят. И днес Христос се чуди на съвременните хора, че не им идва на ум да отправят своето радио към Невидимият свят и се обезсърчават, отчайват, казват, че животът им няма смисъл, че няма кой да ги разбира.

Когато човек се моли, известни сили в природата влизат в действие. А когато не се моли, тези сили в природата не работят.

Ние сме дошли до една фаза, в която имаме недоволство. Ти вярваш, но си недоволен от вярването си. Ти се молиш, но си недоволен от молитвата си. Ти не мисли, че Господ се нуждае от нашата молитва. Но молитвата е един повод да се прояви Бог и ние да вървим подир Него.

Велики са Божиите пътища, защото има противодействие. Могат да се образуват още няколко молитвени групи. Бог се проявява при най-големите противоречия. Там, дето никой не може да работи, там работи Бог. При добрите условия всеки работи, а при лошите условия само Бог работи.

Там, дето е Господ, и студът става топлина, а дето Го няма и топлината става на студ.

Молитвите се приемат от Духа и Той ги предава на Бога. Духът – това е йерархията. Значи тя е посредник при молитвата между човека и Бога.

Между човека и Бога има дванадесет класа висши същества. Всяка наша мисъл отправена към Бога минава през тези дванадесет класа за да отиде при Бога. Невидимият свят чака да дойде подходящо целесъобразно време за да се изпълни молитвата ни.

Вашите молитви, макар и да не са съвършени, светлите ангелски същества ги приемат, преработват и ги пращат към Бога преработени.

Та молете се както знаете и каквото родим, Невидимият свят го преработва и после ни го възвръща.

Когато човек се моли, висшите същества присъстват. Когато Христос се молеше, висшите същества присъстваха, Той ги виждаше и говореше с тях. На планината Тавор[6] Той се преобрази пред тримата си ученици, явиха се Мойсей и Илия и с тях говореше. После им каза да не казват никому това[7]. Той направи това с учениците си, само за да им покаже, а пък Той винаги, когато се молеше, влизаше в общение с разумните висши светове от реалния свят, с ангелите и пр. При всяка молитва Той общуваше с тях, виждаше ги и говореше с тях.

Онзи, който не вижда ,трябва да се учи от онзи, който вижда. Онзи, който е на планината и онзи, който е в долината с телефон ще се разговарят, кой каквото вижда ще съобщава.

Братът попита:

– Кога молитвата се слуша?

Учителя каза:

Когато човек напълно посвети умът си, сърцето си и волята си на Бога. Когато те се посветят и в трите свят, хубаво се върши работата.

В молитвата да участват и умът и сърцето.

Размишлявайте върху Царството Божие и искайте то да дойде. Всички трябда се впрегнете в една мисъл: Да дойде Царството Божие, да се прослави Името Божие и да бъде Волята Божия, на практика да се реализира това. Човек иска да се запознае с ангелите и пр., но

---

[6] Тавóр е възвишение с надморска височина от 575 метра в източната част на Изрелската долина, на 9 километра югоизточно от град Назарет в Израел.

[7] В 17-а глава на Евангелието от Матея се казва, че Исус Христос заедно с апостолите Петър, Иаков и Иоан възлязъл на тази планина и се преобразил: „И преобрази се пред тях и светна лицето му като слънце, а дрехите му станаха бели като светлината. И, ето, явиха им се Моисей и Илия че се разговаряха с него. (Мат. 17:2-3). На 19 август по стар стил Българската православна църква празнува Преображение Господне.

първо той да търси Царството Божие и всичко друго ще се приложи. Да се разбере тази идея. Тя да бъде като мото.

Мисли и пожелай да дойде Царството Божие на земята! Това да се държи в ума! Човек да сее житото и да не мисли как ще расте. Ти посей житото и го остави да расте както то си знае. Какво нещо е Царството Божие? Като дойде Царството Божие ще има мир, разбирателство между хората. Да престанат всички тези изтезания и насилия в света, които сега съществуват При това размишление и пожелание за идване на Царството Божие, няма да мислиш за хилядите други работи, а гледай с мисълта си да възприемеш нещо. Молитвата е връзка. Ние трябва да сме готови Бог да влезе в нас и да работи в нас. Ако Бог не влезе и не работи в нас, нашите работи няма да бъдат уредени.

Да желаем и да работим да дойде Царството Божие на земята. Не да мислим за себе си какво ще бъде нашето положение. Това е второстепенен въпрос.

Ако дойде сега един ангел от небето, какво бихте поискали? Какво трябва да поискаме? Три неща: да се прослави Името Божие, да се въдвори Царството Божие и Неговата Правда и да изпълняваме волята Божия, по Любов да я изпълняваме. Нищо друго не ни трябва. Това е новото в света!

Христос казва: „Искай, търси и хлопай“. Първото е на умът, второто е на сърцето, а третото е на волята. Всяко нещо, което искаш с ума си, което търсиш със сърцето си и за което хлопаш с волята си, то ти се дава.

Молитвата е много силна, когато се апелира на Божията милост. Казано е в Писанието: „Призовете Ме в Моята милост и Аз ще ви помогна“ Когато се намирате в безизходно положение, от никъде

няма помощ, тогава кажете: „Призовавам Те Господи в Твоята милост“.

Или можеш да кажеш: „Господи, благодаря Ти да великата Ти милост, която имаш към мен“.

За да стигат молитвите ви горе, вложете вяра и чистота. Ако налеете нечистота в тръбата в която тече вода, няма ли да се задръсти тръбата?

Ти напишеш писмо, туриш Марка и хората и пощата го доставят. С това писмо заповядваш на България, Франция, Америка, на параходните дружества, на хиляди, милиони хора заповядваш и всички изпълняват желанието ти, доставят писмото ти. Силата е в марката. При молитвата тури марката и ще постигнеш. Марката е Божественото.

Всякога ще гледате да се молите докато дойде един малък резултат, ще постоянствате. Като се научи човек да се моли, той е придобил най-голямото богатство, тогава той вече може да разполага.

ОБЩЕНИЕ С РАЗУМНОТО НАЧАЛО II

Днес е сряда. Лекцията на Учителя свърши. Отиваме на полянката за гимнастически упражнения. След това се връщаме с Учителя в салона. Там изпяваме няколко песни и Учителя почва да говори:

Човек се учи във време на молитва. При молитва Бог учи човека. Някой ще каже: „Как така, нали при молитва човек изпраща мисъл към Бога и говори с Него?“ Да, но при молитва човешката душа се отваря за Божествения свят, акордира се с Божествения свят, идва във възприемателно състояние и тогава приема енергии от Божествения свят, приема мисълта на Бога, животът на Бога, нови идеи нахлуват тогава от Божествения свят в човешката душа. И след това през целия ден в човешкото съзнание идват нови, светли идеи и подтици. Той ги е приел от горе във време на молитва.

Хората употребяват думите безразборно. Щом при молитва употребяваш безразборно думите, няма отговор. Когато при молитва искаш нещо от Бога, трябва да искаш нещо, което е Богоугодно.

Кой Дух трябва да прониква в молитвата ти? Ти при молитвата си към Бога говориш на Онзи, Когото обичаш и говори ти Онзи, Който те обича. истинската молитва е общение на Любовта. Тя е която ни подбужда към молитва. При молитвата ти преди всичко отваряш душта си и изливаш своята Любов към Бога.

Механическата молитва не е молитва, а е декламиране. При молитвата ти идваш в едно състояние на Любов към Онзи, Когото обичаш – Бога!

Силата на молитвата зависи от великата Любов, от мира и силното въодушевление да работиш за Великото дело на Бога!

Някои четат молитви и изговарят формули и мислят, че в това е силата. Но вътрешната сила е в изказването на благодарност и Любов при молитва и при изговаряне на формули.

И тогава такива мисли и чувства, пропити с благодарност и Любов, ще образуват трептения, вълни и те ще минат към някой човек, който ще ги възприеме и той ще почне да благодари. Ето къде е силата на една молитва и на една формула.

Това да ви бъде молитвата: непреривен контакт с Бога на всяко време и на всяко място.

Не всяка молитва ще се изпълни. Ще се изпълни тази молитва, която е по волята Божия. Щом не е по волята Божия, тя не се изпълнява и това е за по-добре.

Да благодарим, че някои работи не стават по нашата воля. Ако всичко ставаше по нашата воля, ние щяхме да бъдем най-големите нещастници. И хората страдат, защото много работи стават по нашата воля. Всички несполучливи работи, които стават в живота те са по волята на хората, а добрите работи които стават, са по Божията воля. Ти не го желаеш и то стане, а то е за добро.

За да бъдем щастливи, нещата трябва да стават както Бог иска. Ако бяхме оставили всичко да става както Бог иска, то животът ни щеше да върви много правилно и щяхме да бъдем щастливи.

Човек да се моли за това, което има вечен характер.

Човек трябва да се моли вътрешно и да каже: „Господи, осветли ме с повече светлина“.

Човек трябва да отвори прозорците си, за да дойде светлината. Като дойде Любовта, трябва да я използваш за живота, който е вътре в нея. Защото Любовта е крана на живота, продължава живота. Ако Любовта не може да поддържа живота, тогава какво значение би имало.

Когато някои ти каже нещо лошо, ти се помоли на Бога, Той да превърне всичко на добро.

Христос казва: „Ако двама или трима се съберат в Мое име, каквото попросят, ще им бъде“. Но искай това, което ти трябва и непременно ще бъде.

Моли се да станеш проводник на Бога, чрез тебе да помага Бог.

Вие по колко пъти на ден се обръщате към Бога с молба да ви каже какво да правите? Не зная колцина от вас се обръщат към Бога за съвет. Щом намислите да направите нещо, веднага пристъпвате към действие. Никога не питате. В Невидимия свят има разумни Същества, които всеки момент са готови да услужат на хората.

Вие не се вглъбявате в себе си. Когато дойде да разрешавате един въпрос, вглъбете се, за да видите каква е волята Божия. Ако това което правите е човешко, ще има колебание, съмнение. Не го правете тогаз.

Някое дете го бият и то казва: „Олеле бате“. После вика: „Олеле мамо“. После вика „Олеле тате“. И най-после като вика: „Олеле Боже“, престават да го бият. И ние като дойдем до Бога всичко престава, но докато дойдем до Него.

При молитвата трябва да се обръщаме към Христа!

Тези последните думи Учителя каза във връзка с думите казани в едно от последните утринни слова: „Кой от вас пише писма до Христа и колко от вашите писма Той е получил?“

От Христа е казано: „Никой не може да дойде при Мен, ако Отец ми не го привлече“. Казано е още от Христа: „Никой не може да отиде при Отца, ако Аз не му покажа пътя“. Когато човек се моли, то Бог го подбужда към това. А това показва, че Бог го е привлякъл вече.

Ние ще се молим на Христа. Христос е станцията, ние ще си предаваме там писмата, телеграмите, молитвите и Той ще ги отправи

към Бога. При молитвите ще се обръщаме към Христа, понеже Христос е казал: „Аз и Отец едно сме“. Бог не е отделно от Христа.

Нали е казано в една наша молитва: „Господа Исуса Христа, чрез Когото Ти си благоволил да Те призоваваме“[8].

Един брат попита:

– Когато се моли човек, дали молитвата да се отнася направо към Бога или към висшите същества, които са между Бога и човека?“ Учителя каза: Човек да отправя умът си към Бога или към Христа. Нали Христос казва: „Молете се на Господаря на жетвата да прати работници.

Като се молиш на Бога придобиваш сила. А хората мислят, че силата е отвън.

Ще ви дам едно правило: след всяка молитва оставайте известно време в мълчание и във възприемателно състояние, за да видите какво благо Бог ще ви даде. Когато молитвата е успешна, винаги Бог се изявява и ти дава един малък подарък. Ще ти се даде нещо. Обаче често ние не знаем това и веднага щом свършим молитвата, не чакаме, а почваме друга работа.

Всякога, когато завършваш молитвата си, накрая кажи следната заключителна формула: „Господи, всичко това да бъде за Твоя Слава и за благото на моята душа“.

Всички чада не са възлюблени на Бога, а онези, които вършат Волята Му. Моли се един светия и молитвата му е послушана. Моли се един грешник и молитвата му не се послушва. Защо? Понеже отношенията на грешника към Бога не са правилни и затова Бог не може да се прояви.

Единственото нещо, при което ученикът има резултат, това е молитвата. Там са резултатите. Те се добиват чрез молитва.

---

[8] Молитва на Братството.

За никой човек не говорете лошо!

ОБЩЕНИЕ С РАЗУМНОТО НАЧАЛО III

При изгрев слънце почнахме Паневритмията с Учителя. След Паневритмията се събрахме около Учителя и както винаги в такива случаи почна разговор по разни въпроси. След това Учителя почна да говори следното:

Някой казва: „Няма да се моля вече“. Като че Невидимия свят има нужда от неговата молитва.

Каквото правиш, на себе си го правиш. Например обленяваш се да станеш да се помолиш; стаята е студена, уморен си, неудобно ти е да се помолиш навреме. Ако не се помолиш, изгубил си момента. Друг ще го направи и ще вземе благото.

Знаеш ли, че с тази молитва не на Бога допринасяш, а на себе си. С тази молитва ти ще избавиш от много големи страдания и нещастия себе си и другите.

Затова не се обленявайте. И студена да е стаята, стани и се помоли. Много нещо ще спечелиш.

Ако в дадения момент човек може да вярва, че в света същества едно Висше Съзнание, което прониква през умовете на хората и отправи мисълта си към това съзнание, всичките му мъчнотии и страдания ще изчезнат, но не изведнъж, а постепенно, както слънчевите лъчи постепенно разтопяват снега и леда.

Мислите на света изпълват въздуха и ако човек не е буден, ще навлязат в него и ще го превземат и тогава човек ще почне да мисли както светът мисли. Светът завлича ако не е буден човек. Светът е една вълна, която ще завлече човека, ако постоянно няма будно съзнание. А тази будност иде с молитвата, трябва да се моли човек.

Молитвата е стражът на човека. Тя не трябва да отслабва. Когато тя почне да отслабва в човека, той трябва да я засили.

Трябва да се молите. Има лоши духове. Те ви обкръжават и гледат на всяка цена да скъсат връзката на човека с Бога, да го мъчат, да му причинят нещастие. И затова хората трябва да бъдат будни и непрекъснато да държат връзката си с Бога, за да идат добрите духове и да им помагат.

Един американец имал една електрическа мрежа; той бил в гората, наоколо имало много зверове и змии, но поради електрическата мрежа той бил ограден. И човек трябва да има наоколо си една предпазителна мрежа; той трябва да има на какво да разчита.

Съдбата дебне човека всеки момент. Като знаете това, постоянно се молете. Без молитва не сядайте да ядете. Молете се на Бога да ви пази от лошата съдба, която всеки момент ви преследва.

Когато човек не се моли, челото му почва да става все по-ниско и по-ниско и едновременно ляга назад. Челото ритва назад. Също така и брадата постепенно се намалява и отива назад – волята отслабва.

Докато не предадете всичко в Божиите ръце, никога няма да се освободите. Докато не се молите, никога няма да се освободите!

Казано е: „Молете се един за друг“. Когато един се моли за други и тези последните се молят за него, тогава човек влиза в Цялото. Тогава Цялото почва да се проявява чрез тях.

За всички се молете. Небето да се заинтересува. По този начин ние обръщаме внимание да се заинтересува небето от някое лице, което страда. Разбира се едновременно ти и ще направиш за лицето това, което е възможно.

Радвайте се, че другите успяват: да се даде помощ на нуждаещите се, сто училища да се съградят и пр. Като станеш

сутринта кажи: „Да се даде помощ на нуждаещите се, сто училища да се съградят и пр.“ Вие го кажете, то ще стане. Не питай кой ще го направи. Но каквото можеш да направиш и ти, направи го. Можеш да помагаш външно на хората, но да се молиш за тях това струва колкото много дни външно помагане.

Когато един наш брат беше болен, неговата жена ми каза: „Той да не заминава, защото децата са още малки. За малко време да го остави Бог, докато пораснат децата“. Аз като влязох при болния, видях че се молеше и затова разбрах, че няма да си заминава. Ние трябва да кажем така: „Този човек има да върши тук волята Ти господи, нека остане тук да си свърши работата“, а не да казваме: „За децата, за нас да остане“.

Когато някой отиде да работи за Бога, то другите трябва да се молят за него, защото може да го изкушават.

Ти като се молиш за някого, то неговото благо от Бога към него ще премине през тебе.

Начинът на молитвата не трябва да се казва на другите.

Молитвата може да бъде с вълни къси, дълги и средни. За да бъде молитвата с къси вълни, не трябва да има никакво противодействие от човека. Ако молитвата е с къси вълни, тя отива много далеч, отива в Божествения свят. Много молитви, които имат дълги вълни остават тук, не могат да отидат нагоре. Молитвата има къси вълни когато мисълта е чиста и възвишена и когато има повдигнато състояние на ума, сърцето, душата и духа.

Онзи, който говори в едно събрание, трябва да се свърже по-рано с Невидимия свят, с Божествения свят чрез усилена молитва. И тогава, когато той влезе в събранието, още преди да почне да говори ще премине сила в събранието, всички ще почувстват сила и подем. Ако в събранието само един да има, който да е прекарал тъкмо преди

събранието в молитва, съвсем друга ще бъде атмосферата в събранието, той ще измени разположението на всички: всички ще бъдат в повдигнато състояние. Ако говорителят преди да влезе в събранието е прекарал в молитва, ще говори с вдъхновение. А иначе ще се чувства хлад, речта му ще бъде бледна.

Също и когато човек ще отива да говори с някого, по-рано дълго време трябва да се моли. Христос нали през нощта се оттегляше и се молеше дълго време, защото Той работеше в една груба среда и с тази молитва Той хармонизираше душите, върху които работи. Човекът като се моли и без да мисли специално за сказката си или за лицето с което ще говори, възприема в себе си Божественото и това Божествено после изпълва цялата стая, цялата атмосфера, всички хора, с които той е говорил и тогава това, което той говори дълбоко действа на душите. Тук става следното: когато човек така подготвя нещата, то ангелите, които ръководят душите, предават на слушателите вътрешно това, което той им говори.

Каквато и работа да възприемеш, тя трябва да се предшества и придружава от молитва. Тогава не си сам. Тогава се премахват пречките и се привлича съдействието на небето. Тогава ще ти помагат. Тогава привличаш благоприятните условия.

Когато човек се моли, известни сили в природата влизат в действие. А когато не се моли, тези сили в природата не работят.

Преди говорене призови Бога на помощ, като кажеш: „Боже, дай ми твоето Слово, Ти говори чрез мене“. И тогава ще говориш със сила и когато говориш кажи си: „Това, което говоря не е мое, но е на Бога“. Ако кажеш, че е твое, ще имаш спънки.

Трябва концентрация, съсредоточаване. За да се научи човек да се концентрира, трябва да бъде по-близо до хора, които се концентрират. Един от друг хората се ползват.

Когато човек пада на планината, когато се хлъзга като се концентрира, ще стане господар на движенията си и ще се спре при своето падане. Ще извикаш Разумното в природата и то ще ти помогне. При всички неща трябва да има концентриране. Една малка мъчнотия е една малка тяжест, която можеш да дигнеш с мисълта си. Концентрацията трябва да се опита.

Трябва да знае човек, кое отвлича ума му. Несъществени работи отвличат ума на човека. Дивата коза като скача от десет метра разстояние каква концентрация има, че като скокне на едно малко стръмно ще тури краката си.

Ще ви дам метод за концентриране на ума. Като мисли човек върху някой въпрос, събужда се човешката душа. И това събуждане трябва да стане постепенно, не изведнъж.

При неправилно развитие, когато човек не се упражнява в молитва и концентрация, то теченията в човека вместо да отиват нагоре, към горните чакри, отиват надолу и така се подпушват горните центрове или се спира техният живот. Ще работите по този начин, че енергията да отива нагоре. Ще дам методи за това. Това става чрез концентриране на ума върху вечни Божествени идеи.

Всички хора, които са готови да практикуват съзерцанието и концентрацията.

Всички огньове са скачени с огъня горе. Нашите мисли и чувства са скачени с Божиите мисли и чувства.

Трябва една вътрешна Школа, трябват работници. Има милосърдие, което е физическо и не допринася нищо. Например човек се моли и иска да принуди Бога, плаче. Това са външни ефекти. За физическия свят важи, но иначе нищо не допринася.

Един брат запита:

– Каква е връзката между дишането от една страна и размишлението и молитвата от друга? Хубаво ли е да има размишление и молитва, придружени с дишане?

Учителя каза:

Дишането е спомагателно средство и улеснява размишленията. Въздухът улеснява мисълта и чувствата, защото чрез въздуха приемаме Божествения елемент в нас.

ОБЩЕНИЕ С РАЗУМНОТО НАЧАЛО IV

При частен разговор с един брат, Учителя говори така върху молитвата:

Ще ви кажа нещо върху тайния живот на Христа. Христос през нощта спеше три часа и три часа прекарваше в молитва. При тая молитва Той ставаше акумулатор на грамадни енергии от Божествения свят, които после харчеше през деня. През деня Той харчеше много енергии, било чрез Слово, било чрез лекуване и пр. Тая именно енергия Той събираше в себе си чрез нощната молитва.

При молитвата човек с по-висшите тела излиза навън, а по-низшите тела остават на земята. Астралното тяло при молитвата остава при физическото тяло и само се разширява, а умственото и причинното тела излизат. Значи при молитвата има един вид излъчване повече или по-малко.

Няма на български и целия свят след Отче наш по-добра молитва от Добрата молитва. В Отче наш имате цяла програма какво трябва да се прави. И Добрата молитва е цяла програма. Ето нашата програма. Добрата молитва има десет ключа за привличане на небесните сили.

Едно правило: когато човек се помоли и отвори Библията, то както се падне, не е случайно, но е дадено от горе. Но важно е молитвата.

Братът попита:

– Какво трябва да направя, за да вляза във връзка с Реалното, в мистическия живот.

Учителя каза:

Изучавайте например условията при които пророците Исайя, Еремия, Езекиил, Данаил и пр. получиха просветление. Вижте по кой

начин те получиха просветление. Също и апостолите. Всички пророци изучавайте, и малките пророци.

Най-хубавите часове за тази работа са сутринните часове от 12 часа полунощ, до 4 часа.

Човек да счита всичко за духовно, да одухотворява всичко и да вижда, че всичко е хубаво, че всичко е Разумно.

Човек ако се повдигне, ще види, че природата е жива, за него съвсем друг изглед ще има природата.

Човек трябва да знае, че за физическото е духовното и че физическото е външна, обективна проява на духовното.

Каквото и да е времето вън, излизайте вечер да наблюдавате небето, но вършете това не по буква, а от Любов. Погледнете небето и отправете към Бога една малка молитва от няколко думи, но нека тя бъде пропита от Любов. Кажете:

„Господи, ние Ти благодарим за хубавия живот, който Си ни дал. Благодарим Ти за този свят, който Си създал. Ние искаме да живеем по новия начин, по закона на Любовта, която Си внесъл в душите ни. Нека Твоята светлина озари умовете ни, да разрешим въпросите, които седят пред вратата на нашата душа“.

Във всички векове в окултните школи се е препоръчвала молитвата при ядене. Молитвата е най-висшата работа, това е връзка. Най-висшата разумна връзка става чрез молитвата. Молитвата като придружава храненето, урегулирва яденето. При моленето не е важно думата, но вдъхновението. Същественото при молитвата е вътрешното вдъхновение.

Може да се прави молитва преди изгрев слънце, когато се пука зората. Зората е отваряне на света. Вечерната молитва е за онези духове, които уреждат материала, който е придобит сутринта. Човек

като се моли вечерно време, то се обработва приетия материал, а сутрин като се моли приема материала.

Има разни същества, които дохождат от три до седем часа. Те са от разни категории. Едни са по-горни от други. Те идват в ранните часове – в три часа, четири часа и пр. до зазоряване.

Човек трябва да бъде умен да използва това, което се дава. Защото често човек се отклонява от това, което Бог му е дал.

Братът попита:

– Какво значат думите в Писанието: „на ранина ще потърся Господа“.

Учителя каза:

Т.е. преди да е изгряло слънцето.

Сутринта ще се съсредоточиш няколко минути, ще мислиш само за Единия и ще мислиш, че си между ангелите.

Сутринта като станеш кажи си: „Бъди добър, бъди справедлив, бъди честен, отнасяй се добре“.

Братът попита:

– Желая да се моля всяка нощ. Кои часове са най-удобни?

Учителя каза:

Дванадесет часа полунощ е час на мълчанието. Тогава се моли. После, хубаво е в един часа или три часа след полунощ.

Най-хубаво вие не молете една седмица в 12 часа след полунощ, една седмица в един часа и една седмица в три часа. После пак ще почнете в 12 часа и т.н. Така ще има разнообразие.

Сутринта като се събудиш, ставай веднага. Като ти кажат: „Стани!“ Ти стани.

Когато човек нощем не може да спи, трябва да стане и да се моли.

Човек като гледа небето, да мисли за Бога. Като изгрява слънцето да мисли за Бога. Тази топлина да събужда в тебе идеята за Божествената мисъл. Всеки ден трябва да се радваш с нова чиста Божествена мисъл. Всеки ден новото, което иде е все от Бога. Човек каквото гледа, да мисли за Бога.

Кажи: „Господи, научи ме да Те любя така както Ти ме любиш“.

Когато нямаш симпатия към един човек, кажи: „Господи, и тук искам да те видя“. Значи искаш да видиш Бога и в този човек. И тогава онзи се променя. Бог чрез нещо се изявява и този човек ти става симпатичен. Щом искаме да Го видим в този човек, тогава Бог ще ни се покаже чрез него.

Една вечер минавах с един свой приятел край едно село и сред селото над една от къщите видях приятна, мека, синя светлина, която се издигаше горе към небето. Тя показва, че в този дом живее един добър човек, който в това време се моли на Бога и молитвата му се приема. Обърнах внимание на приятеля си към тази светлина и го попитах вижда ли я. Приятелят ми погледна и я видя. Обаче не всеки човек вижда тази светлина.

Братът попита Учителя:

– Вие казахте в една от последните беседи, че трябва да изпращаме мисъл към света, с която да Му помагаме, да изпращаме хубави мисли и пожелания към всички хора, към всички народи и с тези мисли и пожелания ние им помагаме. Сега кое е по-силно: да им изпращаме хубави мисли или да се молим за тях?

Учителя каза:

Като изпращаме хубави мисли към хората, ние им помагаме реално. Писанието казва: „Ще изпратя Духът Си“. Бог постоянно изпраща Духът си в света. Ние като изпращаме хубави мисли към света, към хората, то е както когато Бог изпраща Духът Си. В този

случай Бог изпраща Духът Си чрез нас. Това са нашите хубави мисли. Ние сме проводници в този случай. Като изпращаме своите добри мисли и чувства в пространството, това е нещо реално. Щом изпратиш една добра мисъл, тя се посажда. Има същества от Невидимия свят, които ще посрещнат тези наши добри мисли и ще ги използват за градеж на нещо хубаво в хората. Тези мисли, които изпращаме в света, те са за будните души. Те ще ги приемат и ще ги използват. Ти не мисли какво ще стане с мислите, които изпращаш. Те ще се приемат. Хубавите мисли никога не се изгубват. Близки души са тези, чието съзнание е пробудено.

Като запалиш свещта си, светлината ѝ отива във всички направления. Това става и при мисълта на човека. Човек като изпраща своите мисли, то светлината им отива във всички направления. При изпращане на мислите, трябва да призовеш Бога, Той да подкрепи, да съдейства на тези, за които се молиш. Когато изпращаме хубави мисли към някои хора ще превърнем тази своя работа в молитва, т.е. ще призовем Бога, Той да ги благослови, да им дадем условия, светлина и пр.

Когато говориш на по-външни хора, ще им казваш, че трябва да изпращаме хубави мисли и пожелания към хората, а когато говориш на по-мистични души, ще им казваш, че трябва да се молят за тях.

Молитвата е нещо по-дълбоко, по-интимно, по-мистично, отколкото да изпращаме хубави мисли към света.

Всички хора мислят, но всички не се молят. Чрез страданията хората ще се научат на молитва. Отначало, когато човек почва да върви по духовния път, да почне да изпраща хубави мисли към хората и после да премине към молитвата. Молитвата не е за всички.

Нали параходите имат уреди и когато се намират в трудно положение дават сигнал за помощ. Тези уреди са радиопредаватели. Това е молитвата.

Човек да се обръща към Бога както той си знае.

Едно дете се отдалечава от майка си за десет години. То заболява и е на умиране. Пишат на майката да дойде. Синът ѝ е в безизходно положение. Той е в безсъзнание, унесен е, не гледа. Майката идва, полага си ръката върху него и той казва: „Мамо!“ Значи той е познал трептенията на майка си. За Бога е същото. Човек вътрешно има познание за Божията ръка.

Молитвата не може без мисъл. Молитвата е по-дълбока работа. Обаче в нея трябва да участва мисълта. В Писанието е казано: „Елате да разсъждаваме“, значи да мислим.

Братът казва:

– Някои кръжоци на Братството се намират в притеснение. Може ли да им изпращаме хубави мисли за да им се помогне?

Хубавите мисли, които ще изпращате ще действат по-слабо. Тук трябва да се действа с молитва. Защото за да стане това, което вие искате, трябва да се иска съдействието на Невидимия свят. По-силно от пращане на мисъл е действане с молитва.

Братът каза:

– Благодаря Учителю! Аз сега разбрах нещо много важно: разбрах разликата между пращане на мисъл и молитва. Разбрах, че молитвата има по-голяма сила.

С мисъл, с молитва ние трябва да опашем земята. Ние сме опасали земята. Всеки ден със своята мисъл и молитва да я опасваме, опасваме, докато най-после така ще я опашем, ще я стегнем, че ще дойде Божието Царство.

Една мисъл е слаба, когато има прекъсване.

Четете в Евангелието на Марка, гл. I, дето пише, че Бога не е оставил хората.

Някой иска да влезе във вътрешната Школа. Трябва да подаде заявление. И като подаде заявление, ще чака.

Когато сядаш за размишление на някой камък, да сядаш на камък, който е дълбоко заровен в земята, а не върху отделен камък, който се търкаля. Казах, че човек трябва да отделя специални часове за молитва. Всъщност човек трябва да се моли непрестанно. Извън специалните часове, човек трябва да се моли и в друго време след работата, която върши, като си издига съзнанието към Вечното и Възвишеното за да бъде в постоянна връзка с Разумното Начало.

МУЗИКАЛНО СЪСТОЯНИЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША I

(БЛАГОДАРНОСТ И ДОВОЛСТВО)

Обичният ни Учител желаеше да има общи обеди на Изгрева, защото те сближават учениците, те се чувстват като едно семейство, така в се развива едно ново съзнание. Често на общите обеди изпявахме няколко песни и почваха интересни разговори. Разговорът отначало се отнасяше до случайни въпроси, но после се издигаше и добиваше висш, идеен характер. На един от общите обеди Учителя каза между другото следното:

Вие правите едно отлично пътешествие във Вселената. Какво има да се оплаквате. На един параход пътувате гратис. Гледате небето и земята. Като минавате някъде, почват да ви поздравляват с ракети: падащи звезди. А някой път ви поздравляват със звезда, която има опашка: комета. Човек в разходката си на земята има с какво да се забавлява: работата е забавление.

Станеш сутринта. Слънцето е изгряло за теб. Звездите са изгрели за теб. Цветята са цъфнали за тебе. Какво искаш повече?

Сегашното човечество трябва да изяви благодарност не за големите работи, а за малките работи: че слънцето ни грее, че вятърът ни лъха и пр. Ние не благодарим за това. В един момент съзнанието ти може да бъде будно и в този именно момент ти трябва да благодариш.

Човек е пълен с хиляди мисли и желания, които не са негови. Ти ги отваряш и четеш. Без да ги отваряш, ги отпращай от себе си.

Вас много са ви обичали, за да ви изпратят да се разхождате на земята без пари. Ако речете да си плащате, само билетът ви струва

милиарди и то златни. Благодарете, че се разхождате по небето с цялата земя и с цялата слънчева система. Да благодарим на Бога, че ни е пратил на земята. Да се благодари, това е най-хубавото. За в бъдеще ще има по-хубави работи. С това няма да остане.

Всеки човек трябва да благодари за въздуха, за светлината, за водата, за хляба, за здравето, че има подслон, за всичко да благодари. Благодарете, че Господ ви е дал условия да се развивате. Благодарете на Господа за малкото. Това малкото носи голямото. Този, който дава малкото, ще даде и голямото. Като издържите изпита, както Йона в утробата на кита, тогава ще отидете на работа. Благодарете на Бога, че сте в едно велико училище, дето трябва да учим и че сте в един свят, дето имате всички възможности.

Като се учим добре, на нас ще бъде добре.

Една сестра каза, че отива в село. Учителя каза:

Не се тревожи. Радвай се и се весели като дете. Живей като дете. Бог е промислил за тебе. Благодарете, че ви е пратил Бог в една епоха с най-големи блага. Няма за какво да не сме благодарни на Бога; ние живеем в един свят на изобилие.

Признавам, че имам да давам на природата. Ще отида да се извиня на воловете за подметките. За да се отплатиш на воловете за носене на подметките, ще отидеш при някой вол, ще го потупаш и ще му кажеш: „Ще простите, че нося подметките ви“. Той ще каже: „Няма нищо“. Всички волове са едно. Като съчувстваш на воловете, ти вече се изплащаш. Когато ядеш круши, ябълки, ти влез в положението им, съзнай жертвата, благодари и съчувствай им. Това е достъпно за разбиране. Винаги трябва да съзнаваш в тоя случай жертвата на дърветата, чийто плодове си изял.

Ядеш една слива. Благодари на човека, който я е посадил. Благодари на Бога, който ѝ е изпратил светлината. Благодари на тези

хора, които са станали причина плодът да дойде при тебе. За всяко зърно грозде, което ядеш трябва да благодариш.

Весели да бъдете, да гледате нагоре. Бог гледа от горе. Радвайте се на една круша, на тревата, на буболечката, на реката, радвайте се когато плачете. Казано е: „Пейте и възпявайте във всяко време Бога в сърцето си“. Тези условия къде ще ги намерите? На курорт сте тук. Всички сте курортисти.

Радвай се на един изгрев, на малко хлебец, на една чашка водица, на едни обуща. Дадат ти една книга: зарадвай се. Кажат ти една сладка дума: зарадвай се. А ти искаш нещо грандиозно: Да ти дадат цялата земя. Какво ще я правиш? Има едно неразбиране.

Три пъти на ден благодарете на Бога за доброто, което е вложил във вашия ум, във вашето сърце и във вашата душа.

Като дишаме въздуха, да казваме: „Благодаря ти Господи“. Като ядем, при всяка хапка да казваме: „Благодаря ти господи“. По този начин изразяваме Любовта си към Него.

Човек като стане сутринта и види, че слънцето изгрява, да се зарадва като чуе, че кучетата лаят пак да се зарадва. Да каже: „Иде някой гост“. Като чуе, че птичките пеят, пак да се зарадва. Всеки ден да бъде изпълнено сърцето ни с благодарност за това, което виждаме. Ние виждаме несметни богатства. Ние не оценяваме колко струва да виждаш ясното небе, планините, някой хубав извор. Трябва признателност. Сутринта като стане човек да благодари на Бога, че му е дал това тяло да живее.

Сега трябва да предадете една телеграма по радиото до слънцето, че сте благодарни от днешният ден. Един добър ден като този е незаменим, с пари не може да се купува, съдържа голямо богатство. Във всеки момент иде нещо ново. През цялата вечност ще имате да получавате и да учите. През целия ден прави това, което е в съгласие

с Божественото, че вечерта като се върнеш, да си тих, спокоен, радостен и хармоничен.

Изпяхме няколко песни. Учителя каза:

Да благодарим на Онзи, Който е създал в нас органи на гласа. После да се радвате, че сте се събрали тук. Една сестра като срещне друга, да каже: „Колко си се подмладила“. Ако Бог ви даде хляб или круша, защо не си благодарен?

Щом имаш недоволство, щом се безпокоиш, ти си вече в човешкия порядък. Божественото никога не се безпокои. Казват, че недоволството стимулирало. Това е погрешно схващане. Само Любовта стимулира хората. А недоволството показва, че не си постъпил както трябва. Щом не постъпваш според вярата, надеждата и Любовта, ти си недоволен.

Ти мислиш, че всякога ще бъдеш добре. Изпитанията ще дойдат. Като дойдат радостите, благодари на Бога; и като дойдат страданията пак благодари. Всичко, каквото Бог е допуснал в света ,ще се превърне на добро. Скръбта донася материал за радостта. Радостта е придобития материал, а скръбта е това, което е посято, ще се придобие нещо. Идната година скръбта ще ти донесе радост. Благодари, че си болен и пак се лекувай.

Като падне човек, да благодари. И като стане, да благодари. При най-големите страдания да кажеш: „За добро е“. Плачеш. Кажи: „За добро е“. Окрадат те, кажи: „За добро е“. За всичко казвай: „За добро е“ и ще видиш, как работите ще се оправят. Най-голямото нещо е, когато си в най-големите противоречия, да си благодарен на Бога. Тогава се опитва характера ти. Че ти не си сам. Хиляди и милиони души участват в мъчнотиите, в които се намираш. Но благодарността ти да не е механическа.

Милиарди благословения ви е дал Господ и какво сте направили за Господа? Ние търсим някой да ни обича. Ябълките ни обичат и казват: „Яжте ни колкото искате“. Въздухът ни обича и ни казва: „Дишайте колкото искате“. Онези, които искат да се занимават с новото Учение, трябва най-първо при най-неблагоприятните условия да са доволни.

Хиляди хора страдат около тебе и не им обръщаш внимание. Господ е допуснал да страдаш, за да обръщаш внимание на страданията на другите. Не се обезсърчавай и не казвай: „От мене нищо няма да стане“.

Като благодариш на Бога за доброто, то расте. Като благодариш за страданието, то си отива. Като не благодариш за доброто, то си отива. Като не благодариш за страданието, то си остава и расте. Това са четири закона в природата. Болния като благодари, болестта си отива. Самия човек става причина да му се отнеме благото; ще благодариш.

Когато ангелът ти даде едно благо и ти си недоволен, той ще го намали. А щом си доволен, той ще ти даде повече. Това, за което благодариш, то расте и дава плод. А това, за което не благодариш, то се топи и най-после нищо не остава.

Благодарността е молитва. Когато човек благодари, той се моли вече.

Когато дойде мисъл за Бога, човек да е винаги благодарен и доволен. Всякога се учете да имате благодарно сърце. Преизобилно се праща храна за всички живи същества на земята. Обаче разпределението на храната не е правилно. Ако благодариш за доброто, което Бог ти е дал, ти ще се качиш по-горе.

МУЗИКАЛНО СЪСТОЯНИЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША II

(БЛАГОДАРНОСТ И ДОВОЛСТВО)

След свършване на Паневритмията се събрахме около Учителя. Почна разговор и Учителя каза:

Щом си недоволен от себе си, ти си в старата култура. Вие мислите, че вашия живот няма смисъл. А другите хора мислят, че животът има смисъл. Кой е прав? Онези, които мислят, че животът има смисъл.

Новото Учение не търпи никакви безпокойства, никакви тревоги. Красотата на живота стои в това човек да не се безпокои и когато работите му не вървят.

За да схванеш Господа, трябва да се научиш да разбираш делата Му, да се радваш на делата Божии. Ние всички живеем с Божиите блага, получаваме подаръци.

В дадения момент бъди доволен от това положение, в което се намираш. В следующия момент ще бъдеш в друго положение. Доволството не значи пасивност и бездейност. Ти ще бъдеш доволен, но пак ще бъдеш активен в живота.

От какво се нуждаеш днес в материално отношение! Днес се нуждаеш от един обед, а ти се тревожиш след 20-30 години какво ще правиш?

Когато човек е недоволен, в недоволството си да е доволен. Това е новото. Когато човек се обезсърчи, Онзи, Който е създал света идва при него и го утешава. Някой е умрял. Ако вие вярвате, че някой е умрял, тогава къде ви е вярата. Бог не е Бог на мъртвите, а на живите.

При новото разбиране на живота, считайте, че всеки ден е Божествен и да се радвате на това. А някой път ставате неразположен и считате, че този ден не е важен. А това е отрицателно разбиране, не е право разбиране. Радвай се на всичко, което днешният ден ви носи и не се безпокойте за утрешния ден. И той носи нещо хубаво. Работете с радост за днешния ден.

Бях ви дал една задача в Школата: „Един ден в Царството Божие“. Тази задача се състоеше в следното: един ден да прекарате в радост и да не допускате никаква тревога в душата си, да считате, че всичко е за добро, да имате красиво отношение към всички души, към всички същества.

Бъдете доволни, че Господ е направил света да се забавляваме. Някой казва: „Аз съм много търпелив, защото отстъпвам на всички“. Казвам му: „Отстъпваш, защото си слаб“. Но да си силен и да отстъпваш и да останеш последен. При една чешма мнозина наливат вода и един остава на опашката и налива последен.

Радвай се на онова, което е станало и се радвай на онова, което има да стане. Каквото и да стане кажи: „Да бъде за Славата Божия“. Извади тефтерите в които е писано, кои имат да ти дават и всичко заличи.

Радвай се на здравите и ще станеш здрав. Радвай се на щастливите и ще станеш щастлив. И най-лошо да ви се случи радвайте си и не се обезсърчавайте. Съществата от Невидимия свят биха дали милиони, за да имат опитността на земята. Хората не оценяват опитността. Те считат страданията за излишни, а това е една опитност. Това е една форма, чрез която трябва да се предаде една Истина.

Ти си при извора и нямаш чаша. Дойде един със сребърна чаша, дойде друг със златна чаша и ти съжаляваш, защо да нямаш такава

чаша. Не се радваш на водата, а ти е мъчно за чашата. Можеш да кажеш: „Мога ли да пия с вашата чаша?“ Важна е водата. Пийте с каквато и да е чаша, а като не намерите никаква чаша, пийте с ръка. Бъдете доволни.

Някой ми говори, но не говори правилно, граматически. Защо да съм недоволен? Дето е изпуснал нещо, аз го турям. Човек усеща недоволство някой път, защото у нещо има свещени копнежи, а живее в една груба среда, която никак не отговаря на тези копнежи. Човек от това да не се безпокои. Той да работи за повдигането на околните, чрез което сам ще се повдигне и ще изпълни мисията, с която е изпратен между тях. Някои от тях ще се събудят.

Учителя погледна красивата полянка с цъфналите дървета, погледна Витоша и каза:

Тази гледка на какво живо кино можеш да я представиш? На никакво кино не можеш да представиш тази полянка, тези градини, това небе.

Да създадеш в себе си воля и посред всички несгоди да годиш спокойно и с мир. То е цяла философия. Мен ме интересуват най-малките работи: камъните, небето, облаците.

Красиво е, когато човек посред дъжда не мисли, че ще се наквасят дрехите му. Да не каже: „Сега ли намери дъжд да вали, развали ми фасона на дрехите“. Да ти е приятно, че вали. Като те напече слънцето, пак роптаеш и казваш: „Много е горещо“. Пак си недоволен.

От вътре да е извора на човека.

Защо страдаме? Новото определение е: понеже ние искаме да ограничим Бога. От какво произтичат радостите? Когато не искаме да ограничим Бога. защо страдаш? Защото си първият, който взема.

Няма по-хубаво нещо от това човек да има една вътрешна радост, един вътрешен изблик. Всички дни да насят някои благословения. Някои благословения им са приятни, а някои не. Небето най-първо те изпитва колко си доволен. Какво нещо е човек да бъде разумен и доволен? Да ви поставят при най-лошите условия и да не се измени състоянието ви, да не се обезсърчите, защото при едно хубаво положение всеки е доволен. Ние казваме, че животът е нещастен. Ние сме повярвали в нещо, което не е вярно. Като станеш сутринта, да мислиш, че животът е красив.

За мене животът от единия до другия край е Божествена красота!

Радвайте се на разнообразието. Вие мислите, че животът е еднообразен, а мислете, че той е разнообразен.

Най-мъчното нещо е човек да бъде весел. Всичко, каквото Господ е създал е хубаво и затова човек трябва да бъде весел и да се радва на всичко. Ако човек не се самовлада, може да се тревожи. Весели бъдете, за да се подмладите. Виждам, че сте остарели преждевременно.

Радвайте се на вашите очи, на вашите уши, на езика си, на носа си, на ръцете си, на краката си. Това, което виждаш с очите си е много ценно. Например да кажем, че един богат човек е сляп. Тогава защо му са богатствата? Аз съм много по-богат. Някой казва, че иска да бъде щастлив. Как ще бъде щастлив? Той не се радва на главата си, на сърцето си, на ръцете си и пр. Бог му е дал най-хубавото. Какво по–хубаво от това да имаш глава, в която ум живее, да имаш сърце, в което чувството живее.

Вие искате да имате най-малко по една слугиня. Че тогава вие не сте признателни на Господа. Той ви е дал по две слугини долу да ви носят, две слугини да работят за вас, повече слугини на главата: краката, ръцете и пр. И казвате, че няма кой да ви служи.

Ти си недоволен от живота. Прекарай през ума си сто заека и си кажи: „Ако заекът е доволен, защо аз да не съм доволен?“

Като видя един бръмбар аз да се насърча, понеже той в тази бедна форма прави усилия и работи, той разбира по-добре, отколкото аз разбирам. Аз при голямото си богатство съм се обезсърчил в живота, а той при голямата си сиромашия е доволен и работи. В сравнение с мене, бръмбарът е първокласен бедняк. Червеят си пълзи и не се обезсърчава. Вие в сравнение с червея сте цяло Божество. Онзи кърт се радва и не се обезсърчава. Вие имате повече отколкото сте разработили. Вие имате даже повече, отколкото можете да носите.

Едно птиченце църка. Ти седиш и си замислен, а птиченцето църка. То е доволно, когато то има милиони пъти по-малко от тебе. Птиченцето отива където си иска. И човек може да отиде ако иска, стига да изпълни волята на Бога, да служи на хората и на Бога. тогава през въздуха ще отиваш, където искаш.

Ако си недоволен, ако се съмняваш и обезсърчаваш, тогава ти отричаш разумността в света, ти нямаш тогава връзка с първичната причина. Щом си недоволен, Божественото го няма в тебе. Щом дойде Божественото, ще бъдеш доволен. Когато човек е изгубил връзката с Бога, то каквото и да му кажеш, все е недоволен. Например дадеш му една книга. Той ще тури една отрицателна мисъл. Вземеш книгата. Пак ще бъде недоволен.

Липсва ни музика. Всичките противоречия произтичат от това, че хората не са музикални. Всички страдаме от сухота, от суша. Гледаш някой че се е прегърбил. Това голямо недоволство е от вътрешен недоимък. Външно имаме много, имаме богатства, но това са планини сняг.

Сега, които са морални, ще прогресират, ще преуспеят. А тези, които вървят по грешният път, трябва големи страдания, за да се

поправят, за да се освободят. Хора, които не са добри, се познават по това, че са недоволни.

Ние се тревожим за неща безпредметни. Например станеш и казваш: „Влажно е времето“. Ти през май не можеш да се простудиш. Цялата природа е весела. Уповавай на това, което не може да се отнеме.

Ако имаш приятел, Бог ти го е дал. Някои те обичат: Бог те обича чрез тях. Имаш служба – Бог ти я е дал. Каквото имаш, Бог ти го е дал. Да знаеш, че всичко това е от Бога. Имаш здраве, знание, разумност – Бог ти ги е дал. Ако ти любиш Бога, всичко това, което може да дойде като благо в тебе, иде от Бога.

Недоволство има в природата, което страшно. От него трябва да излезем. За всеки човек е даже привилегия да дойде тук на земята при тези условия, на тази велика сцена. Физическият свят съдържа доста условия за онзи, който разбира. Вие сте деца и се обезсърчавате. Вие се оплаквате, че майка ви не е опекла баницата. За по-малко от 24 часа все ще се опече баницата.

Засега разработете това, което ви е дадено. В бъдеще ще ви се даде повече. В Божествения свят всичко е във възходяща степен. Има нещо красиво в живота. Всяка минута, всеки час има толкова красиви работи! Някой път ние спим и не виждаме красотата на живота. Ние не сме използвали една стотна от възможностите, които ни са дадени.

Всичко, което хората имат, не е тяхно. Нося шапка, обуща, дрехи, а те не са твои, а чужди. Аз търся тези, които дадоха вълна на дрехите и им плащам. Търся тези, които донесоха водата и им казвам: „Много ви благодаря за водата“. Търся тези, които донесоха въздуха и им казвам: „Много ви благодаря за въздуха“. Знаете ли колко е хубаво човек да мине живота без да се е обезсърчил? Онзи, който не оценява живота, трябва да дойде страданието и смъртта, за да разбере и оцени.

Като дойде смъртта и отнеме всичко на човека, тогава той почва да оценява живота и казва: „Хубава къща имах“ – тялото. Че какво Бог може да ви даде повече от това, което ви е дал? Сега вие се учете да оценявате нещата.

Скръбта разстройва нервната система на човека, като мисли човек: „Тази работа не може да се постигне“, „Никой не ме обича“ и пр. Че вие така си подрязвате всички условия, в които живеете. Ако ти повярваш, че никой не те обича, ти веднага ще умреш, не можеш да живееш. Най-първо ще повярваш, че има поне Един, Който те обича. ако ние слушаме езикът на природата ще бъдем радостни. В края на краищата всичко, което си изгубил ще ти го донесат. Когато човек е доволен и благодарен, тръгва му!

Когато някой има противоречия, да мълчи и да не мърмори, за да не знаят духовете, къде му е слабостта.

Съвременния човек най-първо трябва да се освободи от недоволството си. Аз го наричам проказа на съзнанието. Който е алчен, става грозен, защото се изтощава. Недоволството отваря вратата на човешкия ум и сърце за всички лоши мисли и чувства. Ние живеем в един свят на големи възможности.

ВЕРНИЯТ СИН I

Изпълнихме гимнастическите упражнения на полянката и се върнахме в салона с Учителя. Всички бяхме под живото впечатление на идеите, които Учителя изложи тая сутрин в школната лекция. Изпяхме няколко песни. Стана въпрос за нашето отношение към Разумното Начало в света. Ето основните мисли, които Учителя каза във време на разговора:

Когато човек започне да живее за себе си, ражда се злото. Питам: Ако клонът или листът живеят само за себе си, няма ли да загинат? Най-първо листът, клоните, цветовете, корените живеят за другите и после за себе си. И когато говорим за Бога, Той е Цялото, за което трябва да живеем най-първо и от това зависи нашето щастие.

Как човек изгубва своята свобода? Щом той използва всичко, каквото той има за себе си, цялата му основа изчезва. Той остава на друга основа, която няма нищо общо с първата му основа в живота.

Аз представям работата по следния начин. Първото положение е: искат да те направят пръв министър на България. Второ положение е: да станеш ученик на един велик Учител, да служиш на Бога, почит няма да имаш. При първият случай, външно ще те величаят; при вторият случай ще те натоварят да служиш. Кое е по-хубаво? Да служиш на Бога! Ние сега търсим външните неща. И казваме: „Как ще прекараме живота си?“ Че Онзи, Който те е пратил, не те е изпратил така. Красивото, хубавото е, че Бог не ни е забравил. Както за днес е промислил Бог, така и за утре, така и за вечността. Щом живеем за Бога, това е най-хубавото.

Има няколко степени на съзнанието у хората. Христос казва: „Всичко да се даде за Бога, всичко с което човек разполага, да се тури

на разположение на Бога“. Мойсей казва: „Само една десета да се даде на Бога“. А при обикновеният човешки живот, само сегиз-тогиз човек дава по малко за Бога, за Божественото.

Мъчението е инволюция, трудът е най-низкото стъпало, а служенето на Бога е най-високата точка, до която човек може да се изкачи.

Какво нещо е служенето? Служенето е да работи човек за Любовта, да се разпространи.

Нали е казано: „Търсете първом Царството Божие и Неговата Правда и всичко друго ще ви се приложи.

Хората като почнаха да обичат Бога, ще почнат да работят, както Той работи.

Човек трябва да живее най-първо за Бога, после за ближните си и най-после за себе си. Всички страдания произтичат от това, че ние не сме турили идеята да служим на Господа, да работим за Него.

Ако служите на Бога, на всички можете да служите; ако не служите на Бога, никому не можете да служите. Забрави личното в себе си, забрави напълно егоизма в себе си и мисли за Божието дело, как да работиш за Бога! когато направиш услуга някому, да не очакваш благодарност, защото това е пак заплата.

Твоето разположение да не зависи от външните условия. Например, ако дойде някое препятствие, нещастие, ти да не измениш радостното състояние, което имаш.

Човек трябва да бъде умен, добър и силен, защото само умният, добрият и силният може да служи на Бога. Само добрият може да бъде силен.

Аз наричам Любов следното: да си готов за Бога на всички жертви. Човек трябва да изучава това, което е създадено, а не нещо, което е създал той самият изкуствено за себе си. Човек не трябва да

създава кумири на собствените си дела. Ние имаме примери от миналото, как хората са се покланяли на собствените си дела. Хората трябва да се покланят на Онзи, Който първоначално е създал всичко, на Бога!

Ти като услужваш на Бога, ще услужиш и на себе си.

Когато човек работи върху себе си, той работи за цялото човечество, за повдигането му, понеже има връзка между всички. Мъдър човек е онзи, който като работи за своето повдигане, едновременно работи и за повдигане на окръжающите.

Когато човек работи за другите, той работи над себе си.

Правото положение е: учене и служене на Бога.

Сега събуждайте хората.

За две неща ще бият човека и за две неща ще го благославят. Ще го бият, ако не се учи и не слугува. И ще го благославят, ако се учи и слугува.

Не може да слугува онзи, който не е учил и който не знае. За да може човек да слугува, трябва да знае. Например, отидеш при един болен, не можеш да му помогнеш, ако нямаш знание за болестта и за лекуването ѝ.

Една сестра запита: „Какво е служене на Бога?“ Учителя каза: Всички тези хора на земята се молят на Бога и Бог не може да слезе долу на земята и ние ще работим вместо Бога и тогава Бог ще работи горе за нас.

Един стих казва: „Бог толкова възлюби света, че даде Сина Своего Единороднаго, за да не погине никой, който вярва в Него, но да има живот вечен“.

Значи как да не обичаме света, когато Бог го обича?

Когато вие помагате на другите, техните ангели помагат на вас и ви създават най-добри условия за вътрешна истинска дейност. Когато

вие помагате на другите, на вас ви се подобряват вътрешните условия, помага ви се от вътрешна страна.

Всеки човек за да познае Бога трябва да се учи на самопожертване, на разумно самопожертване. Ако не практикува самопожертването, той нищо не може да научи. Казва се в Писанието: „Представяме телата си в жертва свята, жива и благоугодна Богу“. Сега неуспехът се дължи на това, че няма самопожертване. Имат някои потик, но потикът не е жертва. От Начало до край човек да бъде жертва. Защото Любовта е жертва. Жертвата е закон за проява на Любовта.

Да приложите Любовта, това значи да служите на Бога. Като прилагаш Любовта, ти вече служиш на Бога.

Един брат каза:

„Тази сутрин в лекцията Учителю, вие казахте че едничкият път е пътя на самоотричането. Той е път, който води към новото“.

Учителя каза:

Тази лекция ще бъде за онези, които са готови за новия път или за новото, което иде в света. Ти не можеш да се отречеш без Любов. И учене няма без Любов. Любовта е подбудителна причина за всичко.

Каквито жертви правим, да ги правим за Бога?

Ти трябва да воюваш. Какво ще воюваш ако нямаш оръжие? Оръжието е Любовта. Смисълът на живота е да направи човек всичко от Любов към Бога. Една воля има в света, която трябва да изпълним: Волята на Бога. тогава ще имаме възможност да се проявим. Нали е казано от апостол Павел: „Тури меча си, облечи се в бронята и пр.“

Ако не служиш, нищо не се ползваш. Ще служиш на Бога с ум, сърце, душа и дух. Не само да възлюбиш, но и трябва да служиш с Любов. Да възлюбиш без служене не е пълно.

Ние сме в епохата на служенето. Христос казва: „Дойдох да изпълня волята на Отца, както Отец ме е научил“. Това е служене.

Служенето на Бога е упътване на душите, за да могат да вземат всички участие в Божествената работа.

Който живее за себе си, няма Любов. Който живее за Бога, има Любов.

Ако си богат, ще считаш, че богатството не е твое. Ще туриш за себе си много малък бюджет, а за другото ще кажеш, че не е твое, няма да кажеш, че можеш да направиш с него каквото искаш; ако направиш с него каквото искаш, можеш, но ще изгубиш светийството.

При всяко богатство има голяма опасност: можем да забравим Господа.

Един брат попита:

– Как да служим на Бога?

Учителя каза:

Всяка работа, която човек извършва, да бъде за Бога!

Иди при един приятел и му помогни; кажи си, че това го правиш за Бога. всичко е на Бога и затова каквото правиш, прави го за Бога.

Казано е: „Не търсете слава от хората, но търсете слава от Бога“. Всяко нещо, което правим да е за Слава Божия най-първо. Някой може да говори хубаво, но всичко това трябва да служи за Слава Божия, славата на Бога да изпъкне. Като помагаш на ближния, ти служиш на Бога.

Вие искате да бъдете щастливи, но не знаете как. Например аз съм странник. Пристигам в един дом. Хората ги няма там. Аз запаля печката, измия дъските, донеса вода, омеся и опека хляб. И като дойдат (хората) няма ли да бъда желан гост. Дето и да сте, винаги гледайте какво можете да направите. Разберете нуждите на другите и

направете им нещо. Видиш една съборена стена и казваш: „Съборена е стената“. Не, вземи материал и я направи. Христос каза: „Който стои, да повдигне падналите“.

Ако отидете някъде и знаете да лекувате, веднага ще ви приемат добре. Също така, ако знаете да шиете и пр. Ако отидете някъде и нищо не носите, те са на особено мнение.

Който обича Бога, като види, че един камък не е на мястото си, ще го тури на мястото му. Виждам, че два клона са се сплели. Освобождавам ги. Или виждам един извор неочистен. Пречиствам го. Две кучета се борят за едно нещо. Изваждам и им давам геврек. И те престанат да се карат. Виждам, че един камък е паднал и е притиснал едно растение. Ще отместя камъка. Две мравки се карат. Хвърлям трохи и ги примирявам. Услужвам на една мравка, Бог вижда и се зарадва.

В живота да няма нищо за вас, което да ви се струва невъзможно. Виждаш едно наведено цвете, изправи го. Туриш един камък на място. И като направиш тези неща, приятно ти е.

Една сестра каза:

– Учителю, искам да служа на Бога. Кажете конкретно как?

Учителя каза:

Ето как – във всичко да виждаш хубавото, положителното. Да имаш вяра, че всичко се превръща на добро. Да не чакаш големите работи, в които да служиш на Бога, защото те идват рядко в живота, но в малките работи служи на Бога; малките работи да не отлагаш.

Ако някой дойде при мене и без да искам ми направи една услуга, например ми донесе вода, той е вече в новото Учение.

Една млада мома отишла на гости някъде хубаво облечена и чакала да ѝ поднесат, а друга мома отишла някъде на гости и сготвила, опрала, измела, изчистила всичко. И ние сега отиваме при

Господа хубаво облечени, седим на стол и чакаме. А пък като влезем, трябва да направим всичко.

Всички хора, които живеят по своите възгледи и не вземат предвид Божественото, те са на крива посока.

Сравнявам как Бог се проявява и как ние се проявяваме. От там трябва да почнем. Как Бог се проявява – това да вземем като мярка.

Имаме един брат, гостенин от село Белчево, Старозагорско. Учителя му каза:

Ето какво ще занесеш на братята и сестрите там: „Досега са били лоши господари. Сега да станат добри слуги."

Човек трябва да се научи как да служи на Бога. на някого дай подтик да рисува, друг да чете някоя хубава книга, да напише нещо, да полее едно цвете, да даде някому чаша вода. Новият морал е: като минавам покрай едно дърво, ще му помогна от каквото има нужда. Изпълнението волята на Бога и служенето на Бога е много лесно нещо, то стои в малките работи. Например Бог ще ти каже: „Иди при този отчаян човек и му кажи: Твоите работи ще се уредят". Ти направи това.

Когато някой ми каже: „Защо ми е този живот?", аз вече знам, че той е невежа. Защото в книгата на живота има такива блага, които той не може да чете.

Ще питаш Бога какво да направиш. Ще отидеш при Бога и ще Му кажеш: „Каквато работа желаеш, ще я извърша."

Като дойде Бог и ти каже нещо и ти като не извършиш това, което Той ти казва, ти Го ограничаваш. А ти кажи: „Може, може".

Една сестра попита:

– Как може малкият човек да ограничи Бога?

Учителя каза:

Ето идеята – не можеш ли да ограничиш слънцето, като затвориш кепенците на стаята? Бог не се сърди никому, но щом затвориш кепенците, ти се лишаваш от едно благо.

Ако ние сме с Бога, ако любим Бога, ще се повдигнем. Да любим Бога е това: Той като ти каже „Стани“, ти да станеш. Каквото каже Той, да го изпълняваш и да бъдеш винаги разположен. Той казва: „Премини тази река“. Ти казваш: „Ами ако се удавя?“ Мини, нищо повече, щом ти казва Бог.

ВЕРНИЯТ СИН II

На общ обяд сме вън на масите с Учителя. Небето е чисто и синьо. Има изобилно слънце. В градината розите са цъфнали и разнасят своето благоухание. След завършването на обяда един брат свири на цигулка и ние изпяваме няколко песни. След това почва разговор. Става въпрос за служене на Бога. В разговора Учителя казва следните мисли:

Ние искаме да знаем кой е обичан от Бога. Ние разсъждаваме по човешки. Всички онези, които работят за идването на Царството Божие на земята те са обични, те са верните, добрите синове. Бъдете добри синове и дъщери на Бога и работете за Царството Божие.

Няма да търсите вашето благо. То ще дойде най-после.

У всинца ви трябва да се роди идеята да имате синовно схващане за Бога. сега всички сте имали страх от Бога. Да му служите с вяра и с Любов.

Трябва приложение на Любовта. Които я прилагат, те са чада Божии. А пък които само говорят, че Христос така и така е постъпил и не прилагат, те са вън.

Човек трябва да вижда Любовта в нейната велика работа. Той трябва да вижда навсякъде как работи Бог. Зад всички неща стои Любовта.

Не спасението, и в Любовта и във всичко друго Любовта е основа. Тоз, който приеме Христовата Любов, той ще работи за Бога. Любовта освобождава човека и като бъде свободен той трябва да работи.

Има работа на земята, която трябва да се извърши. И затова Бог е възлюбил тези, които трябва да свършат тази работа. Другояче ние

като говорим за Божията Любов, разбираме, че Господ винаги трябва да ни обича, а ние само да стоим без да правим нищо.

И Божията работа сега се състои главно в намирането на готовите, на предопределените души, които сега трябва да намерят Божествения път.

Който служи на света, той е като натоварено добиче, шибат го с камшик, товарят го, карат го извън силите да работи. А при служенето на Бога той е като син или дъщеря. Ако не си подчинен на Бога като син, ще бъдеш подчинен на тъмните сили като роб, като добитък, като товарен добитък. Това да се знае. Така ще кажете на другите.

Съзнанието ви всякога трябва да бъде будно и да бъде свързано с Бога, защото злите духове всякога гледат да ви залисат с него, за да скъсат връзката ви с Бога, да ви направят някоя беля.

Комуто работиш, негов служител си. Като работиш на другите, техен слуга си. Като работиш на Бога, Негов служител си. Още не сте дошли до това да бъдете служители на Бога, защото на хората работите. Човек мисли за Бога само когато плаче.

Няма по-хубаво нещо от това да разбере човек Божиите пътища, но докато ги намери..... Тъмният дух идва и ти казва: „Какво си тръгнал по този път? Аз ще ти покажа един път“. Когато тъмният дух дойде, ще му кажеш: „Ние вземаме ролята на слуги, слуги на Любовта“. Тъмният дух иска да бъдем негови слуги. Той не иска да слугуваме на другите, на Бога. Той казва: „Не, само на мене да слугувате“.

Вие му кажете: „Ние отиваме да слугуваме на Бога. Ела и ти да му слугуваш.“

Волята Божия работи в две направления: когато правиш зло, тя те ограничава чрез болести, страдания и пр., а когато правиш добро, тя те разширява, дава ти простор, условия, насърчава те.

Ние ставаме причина Бог да ни ограничава, понеже се противим, заставяме Го да ни ограничи. Когато вършим нещо, което не е в съгласие с Неговата Воля, влизаме в стълкновение с Него. В такова стълкновение са дошли някои ангели.

Сега светът се намира в ограничение. В едно отношение сега хората се ограничават от горе, а в друго отношение се поощряват от горе.

Вземете сега управляващите. Душата на народа се отдалечава от тях, изоставя ги и с това се парализират. Те усещат, че народната душа се оттегля и стават безсилни. Като че ли народната душа спира всички свои източници, не им дава условия. И те са смутени.

На живота трябва да се даде едно Разумно обяснение, не механическо. Да не мислим, че в света същества произвол, а една висша разумност.

И ние трябва да работим, да сме съработници на Бога, да сме едно с Бога, да работим в едно и също направление; там, дето Бог ограничава, да се ограничаваме и там дето освобождава, да се освобождаваме.

Защото Бог само себе си ограничава. Когато ние грешим, Той ни търпи и търпението Му показва, че Той ограничава себе си.

Човек трябва да има правилно отношение към източника на живота. Той е като клон на едно дърво. Ти трябва да имаш правилно отношение към живота на цялото дърво, обаче същевременно трябва да съзнаваш, че ти не си цялото дърво. При правилно отношение към дървото ти ще получаваш живот от дървото.

Слугуването на Бога носи свобода.

Хората се грижат какво ще ядат, кой ще ги поддържа. Ти служи на Бога. като служиш на Бога, как ще бъдеш хранен, как ще бъдеш отглеждан, това е Негова работа. Той знае. Така, както ти не очакваш, Той ще се прояви спрямо тебе, няма да те остави. Не се грижи, как ще се прояви спрямо тебе.

Когато се ограничаваш в Бога, тогава доброто ще дойде върху тебе. Ограничават ли те хората, злото идва, смъртта идва. Ако слугуваш на себе си, смъртта идва. Ако служиш на Бога, животът идва, здравето идва, щастието идва.

Всичко, каквото придобиеш вън от Бога, можеш да го изгубиш.

Щастието е само в Бога. От никъде другаде щастието не може да дойде. Щастлив не може да бъде човек вън от Бога.

Трябва връзка с Бога непреривна, непрестанна, без прекъсване. Защото като стане прекъсване, злото идва.

Ти като служиш на Бога, няма какво да Му дадеш. Той си има всичко. Ти като му служиш, ще вземеш. Той нищо не иска от тебе. Като служиш на Бога и на ближния си, служи безкористно, както Бога, т.е. без да очакваш нещо.

Онзи, който работи за Бога е осигурен. Когато някой работи при някой господар, господарят му ще го остави ли така, няма ли да се грижи за неговата издръжка, за облекло, за храна и пр. Така и когато човек служи на Бога, Бог ще го остави ли така?

Като вярвате и служите на Бога, то парите ще тичат подир вас и вие ще кажете: „Какво идете подир мен?“

Който върши своята работа, ще има обикновените благословения, а който върши и Божията работа, ще има и извънредни благословения.

Онзи, който прави добро, сее и жъне. Онзи, който работи за другите, нищо не е изгубил.

Човек като служи на себе си, най-после остарява и не е доволен вътре в себе си. На Бога като служиш, не остаряваш, но се подмладяваш. При служенето на Бога, колкото повече време минава, толкова работите стават по-добре, а при служенето на себе си, работите стават все по-зле и по-зле. Който служи на Бога, нещата му се нареждат.

Напоследък в една неделна беседа четох втора глава от Йоил. Тази глава ще се изпълни. Тогава го е говорил пророкът и сега ще се изпълни. Затова човек трябва да бъде буден, трезвен. Всичко е в Бога.

Бог е в човека, силата е в човека. Ти ще изпълниш волята Божия, ще мислиш за другите, за Бога и Бог ще мисли за тебе.

Например пръстът е част от тялото, но пръстът не яде, той чупи хляба, но друг е който яде и който изпраща хранителни сокове към пръста. И пръстът даже не знае пътищата, по които храната иде към него. Пръстите– това са отделните личности. Да изпълняваме волята Божия, да обичаме Бога, да работим за Него и по какъв път ще дойде до тебе Божието благословение, животът, всички блага, то е работа на Бога.

На Бог ще се надяваш, Бога ще обичаш в хората.

Една сестра попита:

– Учителю, желая да имам условия да служа на Бога.

Учителя каза:

Законът е този – ти само желай да служиш на Бога и само по себе си ще дойдат условията, ще дойдат случаите, ще дойде служенето. Ще ти се нареди всеки ден, стига да храниш постоянно това желание.

Има много души готови да се пробудят и трябва някой да ги напъти. Щом желаеш да служиш на Бога, те ще дойдат. Ти няма да тръгнеш да ги търсиш, защото не знаеш къде са. И после, в служенето

на Бога влиза и това: всеки ден каквото правиш, да гледаш да е угодно на Бога.

Хората всякога услужват на Божественото. Щом забележат, че в тебе и Божествено, ще ти услужват. А щом забележат в тебе човешкото, ще ти кажат да си вървиш.

Каквото е твоето състояние в Божествения свят, такова ти дават във физическия свят. Ако искаш да служиш, да даваш, тогава хората на земята са готови всичко да ти дадат. Ако не искаш да служиш, няма да ти дадат.

Когато служиш то Любов, страдания няма да имаш. Ще имаш страдания, но те ще бъдат външни, а не вътрешни.

Законът е: докато на земята си господар, нищо не ти поверяват. Като почнеш да се смяташ за слуга, тогава почват да ти дават малко по малко. Докато мислиш, че знаеш и не учиш, не ти дават. Но като почнеш да учиш, почват да ти дават.

Онзи народ, който не иска да служи на Бога, ще се обезличи от земята. Това е закон. Всеки съзнателен човек трябва да се реши да служи на Бога.

Щом почнеш да служиш на Бога, всички хора ще ти станат обични, ще видиш, че това са души.

Когато тръгнеш да служиш на Бога, няма да носиш товар, но ще вземеш малко, колкото можеш да носиш. Тебе не ти трябва много, защото дето отидеш, там има всичко.

Има два вида хора: които живеят за себе си и които живеят за другите. Последните живеят по Бога.

Вие като работите за Бога, ще бъдете силни.

Който пожелае да служи на Бога от Любов, у него непременно ще се събуди известна дарба или известен малък талант, който постепенно ще се разраства.

Човек може да ликвидира със своята карма само като служи на Бога.

Когато се решиш да служиш на Бога, тогава ще бъдеш господар на онова, което Бог ти е дал. Ако кажеш: „Няма да служа на Господа“, Господ ще каже: „Турете му един килограм, десет килограма, петнадесет килограма и пр.“ Като кажеш: „Ще служа на Господа“ , Господ ще каже: „Отнемете килограмите му“.

Като се противиш, ще дойдат всички мъчнотии, товарът ти ще се увеличава.

За да градиш върху един човек, той трябва да има беззаветно желание да служи на Бога. Да не са материалните блага, които го интересуват.

Неделният ден да се посвети абсолютно за Бога; никаква работа за себе си, а само за Бога. Какво значи за Бога: ще кажеш добра дума някому, ще споходиш някого, ще чете Евенгелие, беседи. Седмият ден да се посвети на Бога, това е за широките маси, а за верните е друго: за Бога да се посвети седмата минута, седмия час, седмия ден. Аз изпълнявам това и за минутите, но вие може да изпълните за часовете: шест часа за себе си и седмият час за Бога. Ще ви кажа от кои часове да почнете и кога.

Когато човек се реши да служи на Бога, той гради на друга база. Сега всички хора излизат от едно лично гледище. Като служим на Бога, животът има друг смисъл. Щом изпълняваш волята на Бога, животът се осмисля. Единствената работа на човека, която остава за вековете, то е работата за Бога. Всички хора се запитват, какъв е смисълът на живота. Смисъла на живота се заключава в служенето. Да служи на Бога, това е главната задача, която човек трябва да реши. Реши ли тази задача правилно, всичките му работи ще му се наредят.

Когато човек се реши да служи на Бога, сърцето му се изпълня с радост, умът му със светлина, а волята му с активност.

Мисли за следното: с онова, което Бог ти е дал, какво можеш да направиш за другите. Бъдете толкова безкористни, както едно перо. Като се натопи в мастилото, с него се пише. Всичко, каквото взема, го дава. И после пак го топнат. На перото му е приятно, когато взема и дава.

При Любовта трябва да слезеш долу да помагаш. Тя ще те научи какво да кажеш на хората. Ще кажеш на хората това, което ти е дадено от горе, от Бога. Нали един пощенски раздавач ще ти остави писмото, което носи? Нали и хлебарят ще ти остави хлябът, градинарят ще ти остави плодовете, които носи? Също така и Любовта във всички области оставя това, което има.

ВЕРНИЯТ СИН III

Рано сутринта при изгрев слънце всички сме на полянката на Изгрева. Слънцето изгрява. Тревата е украсена с милиони росни капки, които отразяват небето. Въздухът е свеж и ароматен. Около нас боровете издигат своите върхове нагоре. Те символизират вечният стремеж на Духа към висините. Витоша със снежните си върхове допълва красотата на картината. Ние се намираме в един храм. Животът не е ли свещенодействие?

Почва Паневритмията. Вътре в кръга е Учителя, Който играе заедно с нас. В центъра е оркестъра.

Паневритмията свършва. Всички отиваме при Учителя и Го поздравляваме. Почва разговор. В разговора Учителя между другото каза:

Онзи, който е роден вътрешно, той трябва да желае всичко, каквото е придобил – знание, сила и богатство – да отдаде на Бога. Великото Разумно Начало трябва да бъде на първо място в неговото съзнание. На първо място Бог! Ако човек иска да бъде знаменит, тогава той не е в реалността. Каквото е казал, то не е негово.

Всеки по отношение на това, което има, е касиер на Бога.

Като закъсат хората, идват при Бога. А каква нужда има Бог от хора закъсали, които са изгубили най-хубавото време, когато са могли да работят за Бога?

На млади години човек казва, че не е време сега да работи за Господа. Като остарее, казва: „Сега вече аз не съм годен“. Не, няма негоден. Като се счита човек, че е вече негоден и за никого нищо не прави, той е стар. Може да е млад на години.

Някой казва: „Аз съм млад, как да посветя живота си?“ Че като те носят на таргата, ще ти вземат всичкото богатство, ти ще трепериш и ще казваш: „Къде сега?“ Сега разреши въпроса и кажи: „Ще ида да служа. Нито страдания, нито хули, нищо няма да ме спира“.

Един брат каза:

– Един мой приятел иска да служи на Бога.

Учителя каза:

Не само да има желание, но да го реализира. С всички сили да работи при тези условия, в които се намира. Човек сега все гледа да нареди материалните работи и после да работи за душата си, за Бога. Обаче той нарежда, нарежда и тъкмо нареди работите, умира. Затова човек още в настоящия момент да почне да работи за Бога.

Когато човек работи за себе си, няма резултат, понеже образува дълги вълни, те са бавни и отиват наблизо. Когато работи за Бога, той образува къси вълни, които са бързи, отиват надалеч и дават голям резултат. Да се върши волята на Бога, без да се говори много за това. Когато някой служи на Бога, не трябва да разправя на другите. Той да бъде като бакалина: ще туряш по пет грама повече без да казваш. Но те като проверят, ще знаят това.

Има Един, Който живее в хората и като правите услуга някому, правете я заради Него.

Ще ви дам едно правило: Това, което Бог прави за вас, правете го и вие на хората. Постъпвайте така, както Бог постъпва към вас.

Всяка една работа Бог я започва, после предава на хората, да извършат и те нещо, за да получат благословение и те да имат дял в тази работа. След това накрая пак Бог я завършва. Та всяка една Божествена работа Бог я започва и Бог я завършва.

Който иска да върви в Божественият път трябва да употребява новите методи в живота си. Ако иска да получи възкресение, той трябва да пази следните две положения:

Първото положение: всяка сутрин и всяка вечер да изпраща от своето благо, което е вложено в неговата душа на всички хора.

Второто положение на висшата Любов е: да любиш хората и тогава, когато те мразят и вършат зло, да им слугуваш по цял ден без да знаят те това.

Това подразбира Христос под думите: служене на Бога.

Невидимият свят когото искат да турят на работа, ще го изпитат, във всички отношения ще го изпитат. Каквото желаеш ще ти дадат и след това ще определят каква работа можеш да вършиш, на каква служба да те турят. Не е лошо желанието ти, но ще се определи, какво можеш да вършиш.

Някои ги е страх, че като влязат в духовния живот ще изгубят това, което имат. А те трябва да се убедят, че няма да изгубят нищо, но напротив, ще придобият нещо.

Три неща да вършим:

Когато изпълняваме волята Божия, ние работим за себе си.

Като търсим Царството Божие и Неговата Правда, работим за ближните си.

Когато прославяме Името Божие, ние работим за Бога. Като обичаш, ти прославяш Името Божие.

Майката девет месеца носи в утробата си детето и не се оплаква, а детето един път ще донесе вода и се оплаква, че много е работило.

Също така и Бог откак ни е създал, до сега постоянно ни носи в утробата си, а ние като направим най-малкото нещо заради Него, се оплакваме, че много сме сторили.

Никой не може да служи на народа, ако не служи на Бога. Един човек като работи за Бога, за да е добре и нему, всъщност той работи користолюбиво, понеже личният интерес е подкладката. Когато всеки работи да внесе най-хубавото в народа, тогава този народ се повдига. Кое е хубавото, което трябва да се внесе в народа? Разумност, честност, справедливост, приложение!

Не да ви разправям как да служите. То е натрапено. Но всеки да служи както разбира.

В Любовта всички са слуги, а в безлюбието всички са господари. Да те оставят Божественото в тебе да те ръководи както разбираш.

Ние минаваме от един стар порядък в един нов и додето преминем, додето се научим да различаваме Божественото и човешкото, понеже и човешкото има привидност на Божественото.

На земята има една много важна работа, която ще свършите. Като отидете при Господа да кажете: „Работата, която ми даде, я свърших“.

Вие сега сте строители на новото. Работници трябват. Човек като свърши работата за Бога, минава в по-високо положение.

Нашата идея за Бога не издържа. Щом дойде до големите противоречия на живота ние веднага се съблазняваме в това, в което вярваме. Значи не издържа вярата ни. Ако ние слугуваме на Бога, какво има да се плашим? Бог е неизменяем. Всички сме осигурени. Когато дойдат в тебе изкушения, кажи си: „Ще служа на Бога“, нищо повече.

Прочетете 112 страница от тома „Доброто оръжие“. Нали е казано за страшния съд: „Идете си, не ви познавам“. Да те познава Бог, значи ти да вършиш волята Му, да Му служиш, а да не те познава, значи да живееш за себе си.

Божият път е най-лесният. Там има методи. В Божият път работите не са така тежки. Най-лесното нещо е да служиш, а най-мъчното е да грешиш, защото ще плащаш.

Писанието казва: „Делата им ходят след тях“. Като работиш за Бога, то като тръгнеш за другия свят, делата ти ще тръгнат след тебе.

Човек трябва да стане съработник на Бога!

Новата идея е слугуване на Разумното Начало, слугуване на Цялото. Ти няма да носиш на хората своите блага, а както пощенският раздавач носи чужди блага, ти ще носиш благата на Бога. Ще кажеш: „Моята длъжност е да нося писмата на Бога“.

Като държиш Бога, ще успееш. Ти трябва да туриш ума, сърцето и волята си в служене на Цялото. Да бъдем готови да работим за Единия, Който е създал света.

Безлюбието е причина на всички болести и страдания в света.

Когато човек реагира на Божественото, идва реакция, идват болести и страдания.

Който е в полка на тъмнината, да отиде да се запише в полка на Христа. Тогава ще бъде уволнен от служенето на тъмнината. Запишете се в полка на Христа. Подписът ви трябва да е на Христовия език.

Ако духовните хора всички решат да изпълнят волята Божия, светът ще се оправи. Ако всички правят така, то Царството Божие ще дойде на земята моментално. Рано или късно хората ще преминат по този път: път на пълно самоотричане, даване на всичко за Цялото.

Един брат каза: „Забравих да купя локум за екскурзията на Витоша и да го дам на Учителя“. Обаче на обяд друг брат раздаде локум за всичко. Той беше донесъл много кутии. Тук виждаме закона: когато трябва да се извърши едно Божие дело, то ако първият не го извърши, ще се възложи от Небето да го извърши вторият. Ако не го

извърши втория, ще се възложи на третия и т.н. додето десетият непременно ще го извърши.

Да се чака. Онези, които са определени, ще дойдат. Нали Христос казва: „Овците, които ми е дал Отец, ще дойдат“. Тези овци са готовите души. Те ще дойдат всички.

Има едно противодействане. Но сега противодействието сравнително е по-малко.

Когато човек работи за Бога и Бог работи за него, тогава човек има благословение. Сега Бог работи за нас, а ние не работим за Него и така създаваме своето нещастие.

Има закон: ти не можеш да възлюбиш Бога, докато не работиш за Него.

Хората са турили думите: „Да любим“, без да работят, значи да бъдат пасивни, да има само добри пожелания. А трябва да работят. При работата за Бога, човек ще приеме Любовта. Работата е вече приложение на Любовта.

Черната ложа е заблудила хората да работят за себе си, да уреждат своите работи. Така цялото човечество е влязло в стълкновение с Божественото в себе си.

БОЖИЯТА ВОЛЯ

На външните маси имаме общ обяд. След свършване на обяда Учителя каза между другото в разговора:

Изпълнението волята на Бога седи по-горе от това да си цар, владика, ангел и пр. Човек, който върши своята воля е роб, всички хора му се налагат. Човек, който върши Божията воля е свободен. Божията воля носи всички. На нея всички се подчиняват.

Никой път не казва: „Аз върша Божията Воля“. То е външната страна. Ти да съзнаваш това вътре. Ти като си добър, силен и разумен, вършиш Божията воля, а щом не си добър, силен и разумен, не вършиш Божията воля, ти си обикновен човек.

И лошите вършат Божията воля. Разбойниците обират богатите хора. Идва един беден човек и им казва: „Оберете ме“. Разбойниците казват: „Ние имаме заповед да обираме богатите“. И му дават сума.

Някой ти иска десет или сто лева. Не искаш да дадеш. Тогава идват разбойници и ти обират сто хиляди лева.

Като стане злото господар, тогава е лошо. Това, когато човек иска да върши нещо лично за себе си.

Човека Бог не е подчинил на злото. Той го е освободил. И ние сме отговорни, че злоупотребяваме със свободата, която Бог ни е дал. Ние сами се ограничаваме, като не вършим Божията воля. Двама братя като се бият в къщи, това ни най-малко не е волята Божия.

Хората трябва да станат слуги на Разумното, на доброто. На земята всинца сме дошли да слугуваме на Бога, да изпълняваме волята Му.

Ще вършим Божията воля, ще прославим Името Божие, ще работим за въдворяване на Царството Божие. Това са живи закони.

Някои мисли, че сам може да се повдигне. Не! Той сам не може да направи нищо. Но като дойдат да направят в него жилище Бог и Христос, тогава ще разбере и ще се повдигне.

Невидимият свят има една голяма задача; много хиляди години ще минат, докато дойде прояснение в човешкото съзнание.

Човек сега съжалява, че е останал назад. Не съжалява, че не е изпълнил волята Божия, а пък то е важното: да изпълни волята Божия. Къде е той, това е второстепенен въпрос. Той като не е работил, да съжалява, че Божията работа е останала назад. Волята на Бога е свещена. Понеже светлината, знанието, Истината идат от Бога, то казваме: „Да бъде Неговата воля“. Така ще се създаде новото в човека. Така човек може да се обнови. Като дойде Божественото, то обновява. Стихът казва: „Онези, които чакат Господа, ще се обновят“.

Вие сте хора, които много добре изпълнявате своята воля и волята на другите хора, но Божията воля много малко изпълнявате. Някой иска да стане неговата воля. Не, волята Божия да стане.

Всеки орган може да функционира, но да функционира в съгласие с Цялото. Стомахът дотолкова е здрав, доколкото функционира в съгласие с цялото. Двама души спорят за един хляб. Това Божествено ли е? Да вземат по половина.

Няма по-хубаво нещо от това, човек да се стреми да върши волята Божия. Никоя друга воля не трябва да вършим. Щом вършим Божията воля, Бог ще бъде с нас и тогава ще влезем в изпълнение и на другите закони, лесно ще стане всичко. Единственото нещо, в живота е волята Божия. Някой човек има стари идеи, а няма същественото, а именно вършене волята на Бога.

Една сестра попита:

– Защо нашата воля не винаги е в съгласие с волята на Бога?

Учителя каза:

Има врагове, които искат да те накарат да имаш желания противни на волята Божия.

Тук на земята, като вършиш волята Божия, близо си до Господа, а като не я вършиш, далеч си от Него. Престъплението стои в това, когато не изпълняваш волята Божия.

Една сестра попита:

– Как се познава, че сме изпълнили волята Божия?

Учителя каза:

Когато си изпълнил волята Божия имаш мир, радост, свобода, простор, широта; а когато не я изпълниш, имаш смущение, недоволство, неразположение.

Христос казва: „Тези цветя Господ ги е облякъл с такива дрехи, а вас още повече ще облече като вършите волята Божия“. Ти ще бъдеш облечен така, както една княгиня не е облечена.

Главата на всичко е волята Божия. Като я извършиш, всичко друго ще дойде. Ще дойдат разумността, Любовта, здравето, Мъдростта, богатството, щастието, ще дойдат много други работи. На всички началото ще бъде изпълнението на волята Божия.

Един брат попита:

– Какво е изпълнение на Божията воля?

Учителя каза:

Да правиш това, което не ти се ще. Например имаш един хляб. Искат ти половината: ще го дадеш, защото има духове, които ти пречат да изпълниш волята Божия. Дойде ти гост. Ти имаш едно парче хляб и казваш: „Толкова имам, колкото за мен“, ала Божията воля казва: „Дай половината“. А на тебе се е свило сърцето и не ти се дава. И даваш половината.

Всичкото е в изпълнението на Божията воля. Това е сега новото.

Истинското знание още не съм го дал. Това е още предисловие. Има още да се учи, да се учи, да се учи.

Ние често туряме кран на Божиите блага и после се оплакваме. Като не изпълняваме Божията воля ние запушваме Божиите блага и после страдаме. Не туряйте кранове.

Някои искат да имат благата на Бога, без да изпълняват волята Му. Че това е кражба! Човек да изпълнява волята Божия и всичко ще има. Слънцето какво иска да му плащате за всички произведения, които ражда земята и които слънцето възраства? Има кой да мисли и да се грижи за хората: те са длъжни да изпълняват волята Божия.

Като не изпълняваме волята Божия, тогава идват всички противоречия. От горе не искат да употребяват стражарски начин, ще допуснат да направиш каквото искаш и после ще платиш за това, което си направил.

Който престане да върши волята Божия, деградира, слиза. Човек е нещо докато изпълнява волята на Бога, ако не я изпълнява, не е свободен.

Изучавайте историята и ще видите, че един народ, който не живее по Бога, ще дойде друг народ и ще го плени. Евреите, когато не живееха по Бога, други народи ги пленяваха и после Бог идваше да ги освободи.

Всички се лъжете и казвате: „Виж, онзи не живее по Бога и много хубаво му вървят работите“. Не му вървят никак работите. Той се е турил огън отдолу и пирустия, огънят се вече разгаря и той ще почне да се пече.

Ако се координираме да изпълним волята Божия, тогава и разумните сили, които имат отношение към нас, ще се координират да изпълнят нашата воля. Щом хората се отказват да изпълнят волята Божия, тогава и всички сили се отказват да изпълнят тяхната воля.

Като работиш с всички разумни същества, то работата ти върви. А тяхната работа е общата работа. Ти като работиш общата работа, разумните същества ще ти помагат. Като ти помагат те, лесно стават нещата. А като останеш сам, не ти върви.

Някой казва: „На мене не обръщат внимание“. Преди всичко обръщането на внимание е вътрешен процес. От друга страна не е важно дали хората те обичат или не, но ти да вършиш волята Божия.

Някои искат да ги обичат хората. Човек е дошъл за Бога да изпълни волята на Бога, а не да изпълнява желанието на този или онзи.

СВЕЩЕНАТА ВРЪЗКА I

Малките изворчета при голяма суша изсъхват, а големите извори при голяма суша не изсъхват, понеже извират от дълбоко.

Дървото като го отделиш от земята, изсъхва. Дървото като го отдалечиш от реката пак изсъхва.

Представи си едно езеро. Ако се прекъснат всичките му връзки с извора какво ще стане с това езеро? Ще изсъхне. Това е обезверяване. Като се обезвериш в този малкия живот, който имаш, нищо няма да остане. Обезверяването е прекъсване на връзката с реалното. Човек никога не трябва да прекъсва тази връзка. Какво трябва да правиш? Свържи се с Реалното. Човек, който не е свързан с Бога, прилича на откъснат лист, който вятърът вее навсякъде. Затова човек трябва да е свързан с Бога.

Някой се съмнява в Бога. Щом се съмнява в Бога, той е изгубил всичко. Щом се усъмни в Бога, колкото и да е напреднал, то е цяла катастрофа в него.

Човек е свързан с Бога. да не търси други връзки. Ние страдаме от много връзки. Казано е: „Не се свързвайте със света“. Една връзка е достатъчна. Какво ще търсите връзки!

Аз вчера говорих, че признавам над мен само Бога. И всички други същества, които са съвършени.

Човек направи къща и я направи идол. Спечели богатство и го направи идол. Роди едно дете и го направи идол. Това е една фалшива основа, понеже той трябва да тури като основа на всичко своите отношения към Бога, т.е. към Онзи, Който го е създал, комуто дължи своят живот.

Духовните хора трябва да имат пълно единение с Бога. във всички предмети да виждаме Бога. щом видиш една канара, да мислиш, че и ти можеш да се повдигнеш към Бога.

Онази мисъл, която идва от Бога, внася живот и радост. Цял ден си радостен. А дойде ли ти друга мисъл, ти не си радостен. Докато човек не е във връзка с Бога, той е в относителната реалност. Това, което постоянно подмладява е Божественото, а това, което постоянно състарява е човешкото. Когато постоянно се подмладяваш, ти си при Бога. Истинското подмладяване стои в това да влезе човек в целокупния живот.

Някой, който е погълнат само от материалните работи е изключен от трапезата. А този, който е намерил духовният живот, е намерил едно съкровище, една рудница. Този, в когото вярваш, трябва да влиза в тебе. Бог е вътре в тебе. Тогава не разваляй това, което Бог прави вътре в тебе. Когато се отделяш от Бога, ти се изолираш. А когато винаги държиш в мисълта си Бога, ти си свързан с Него и той работи в тебе и ти съдейства.

В думите на ученика винаги трябва да говори Бог. Тогава той е свободен, страхът изчезва и в душата му настъпва дълбок мир.

Когато си много надолу, безнадеждно надолу, в най-голямото страдание, тогава Бог е над тебе, подава ти ръце и те тегли. Само че ти трябва да имаш въже – вярата – и Той да хване въжето и да те тегли нагоре. Когато човек се мисли за силен, Бог се оттегля и го оставя да опита своята сила, какво може да направи. Когато изпаднеш и не можеш, тогава кажи: „Господи, аз съм немощен, Ти Си силен, Ти се прояви“. И тогава ще се прояви Бог.

Човек да се държи така за Бога, както земята за слънцето. За да имаш винаги добро разположение, винаги трябва да мислиш за Бога,

да бъдеш в непрекъснато общение с Него. Като мислиш за Бога, ще растеш.

Мисълта е от Бога. Казано е: „Ще бъдем научени от Бога“. Има един начин, по който човек може да се научи от Бога как да мисли.

Като искаш да придобиеш знание, най-първо ще имаш желание да разбереш Божиите пътища и като ги разбереш, тогава Бог ще те изпрати при учени хора и те ще те научат на тези подробности, които те изучават. Учениците Христови повярвали, че Христос е от Бога излязъл и Божественото се предаде от Него на тях. Ако не бяха повярвали, предаване не можеше да стане.

Когато се направи контакт между човека и Бога, то Божествената светлина и сила се вливат в човека и човек почва да прозира, да разбира нещата, добива по-висше съзнание. По-висшето съзнание се придобива чрез контакт с Бога.

Ние ще бъдем добре, когато бъдем проводници, когато Бог чрез нас се изявява. Обаче ние въздействаме на Божественото. Бог в нас не е свободен. Ние Го ограничаваме.

Когато ние се проявяваме, ние сме скръбни, а когато Бог се проявява в нас, ние сме радостни.

Един брат каза на Учителя за някои, които проявявали униние.

Учителя каза:

Когато човек е без Бога настава униние. Трябва да се работи. Лесно искат да влязат в Царството Божие.

Няма по-хубаво нещо от това, човек да уповава тихо на Бога.

Една цигуларка в Пловдив свири пред мене и казва: „Никога не съм свирила в живота си както сега“. И баща ѝ като я гледаше казва: „Никога не съм я виждал толкова красива, колкото сега“. Значи, тя е имала вдъхновение. Трябва да имаме вдъхновение. Когато искаш

нещо и ти дадат десет пъти повече, значи изпълнил си волята Божия. Някой път искаш и не ти дадат. Значи не си изпълнил волята Божия.

Човек трябва да поддържа силна връзка с Невидимия свят. Там е силата. Ако човек мисли само за материалният свят и се увлече от материалния свят, той губи силата си.

Когато човек се намира всред противоречия, тази идея, че Разумното седи зад всички неща, че една Велика Разумност ръководи всичко, дава на човека мир, спокойствие, хармония и тогава човек разрешава всички противоречия.

Всякога, когато имате обезсърчение, щом дойде Божествената мисъл, веднага всичко изчезва и чувствате лекота. Като се отиде Божествената мисъл, пак иде обезсърчението. То е животинско състояние. Някой те обиди. Ти минаваш покрай него и го погледнеш криво. Защо ще го гледаш така?

Когато човек не изпълнява волята Божия, той краде. Когато изпълнява волята Божия без Любов, той взема назаем. А когато изпълнява волята Божия с Любов, даром му се дава.

Станеш сутринта и докато се върнеш вечерта какво си извършил за Господа?

Този, който е в непрекъснат контакт с Бога е един извор.

Тогава всички възможности са отворени за него, всичко е вече възможно за него. Той влиза в нови условия.

Една сестра носеше тежка стомна от чешмичката при Дианабад за Изгрева. Често спираше да си почива. Аз я настигнах и ѝ казах: „Има начин, по който тази стомна ще ти стане много лека и много лесно ще я носиш. Ето начинът. Кажи си: „Господ и аз носим тази стомна“.

Това се отнася и за всяка друга работа, която вършиш. Когато вършиш някоя работа, кажи си: „Господ и аз ще го направим“. И тогава ще успееш.

Всичко, което не е Любов, не устоява. Външната Любов с която се женят сега хората, е мазилка. Днес измажеш къщата, но утре мазилката ще се развали. Сегашната женитба не е ефикасна, понеже се влюбват във външната страна на мазилката, не образуват духовна, вътрешна връзка. Затова тя пада. Няма истинска женитба.

Кой ти е роднина? Който люби Бога. Той ти е брат и сестра.

Ти не можеш да постигнеш никакъв свой копнеж без Любовта, която произтича от Бога, без онази светлина, която излиза от Бога и без онази светлина, която произтича от Божия Дух.

Причината на греха е много малка. В духовния свят само като си обърнеш гърба към едно същество, ти си вече съгрешил. И като си обърнеш лицето към него, ти си се вече разкаял и си се поправил.

Ще си държиш лицето към Бога. Дойде една мъчнотия за някого и той престане да мисли за Бога. че тогава той е обърнал вече гърба си към Господа. Това е причината на греха.

Великото Разумно Начало царува навсякъде и Неговите пътища са неузнаваеми. Всички същества са под Неговия контрол. В Него живеем, движим се и съществуваме.

Законът е, че грехът е резултат на следното: Когато човек не може да разбере Божественото, тогава отрицателните сили в природата го завладяват.

В Индия има факири и англичаните ги викат, когато ловят бисерни миди от дъното на океана. Факирът се концентрира и акулите не идват. Когато те престанат да се концентрират акулите идват. Факирите са научили изкуството да упражняват действие

върху животните. При връзка с Великото Разумно Начало човек е ограден.

Когато престанеш да мислиш за Бога, почваш да чувстваш празнота, изпразване.

Има някои, които търсят Бога, когато са в зор. Но духовен човек значи: от сутрин до вечер да мислиш за Бога, да Го търсиш. Това е магията за духовния живот.

Животът не е място за забавление. Сериозна работа е, училище. Животът е много сложна работа, преплитане между духове, сили и не може човек лесно да излезе от тези условия с обикновеното съзнание, а когато гледа на живота с по-горно съзнание. И колкото е хубаво човек да гледа на живота с по-горно съзнание!

Някой път вие се усещате изоставени, намирате се сам. И в тази самота да намериш Божественото. Дето и да си, да намериш Божественото, да чуеш гласа Му: и при извора, и при дърветата, навсякъде. Да няма прекъсване на съзнанието ви. То трябва да бъде будно.

СВЕЩЕНАТА ВРЪЗКА II

Сутринта след лекцията на Учителя в сряда ние бяхме вън на плочите пред приемната стая на Учителя. Слънцето беше изгряло преди малко и Витоша, която в горната половина беше покрита със сняг, стана червена. Тази червенина на Витоша трая малко време и после изчезна.

Учителя каза:

Хиляди същества слушаха лекцията и като излязоха, отидоха на Витоша, поздравиха, казаха от там „Довиждане“ и си заминаха.

След това направихме на полянката с Учителя шестте гимнастически упражнения. После се върнахме в салона, дето почна разговор. При разговора Учителя каза между другото:

Ако аз бях на ваше място и слушах тези лекции, които аз говоря, щях да имам един глас такъв, какъвто никой в света не е слушал. Щях да кажа: „Какъв е този?“ Окултист. После щях да рисувам като художник нещо гениално. Та хората, които вървят по Бога са даровити! Най-даровитите хора са те! А ти мислиш, че те са най-глупавите хора. Не, най-даровитите хора, гениите, талантливите, това са окултистите.

Сегашните набожни мислят, че като станат набожни, не им трябва учене. Те приличат на онзи, който като получава богатство, казва: „Не ми трябва учене, не ми трябва работа“. Като станеш богат, от там насетне трябва да се опретнеш да учиш.

Само Божественото Начало е в състояние да направи човека силен. Някои казват, че човечеството има култура. Я оставете това! Трябва да се свържете с Бога, нищо повече.

Да не ви интересува какво пишат вестниците против нас.

Единственото нещо, което прави човека силен, смел, което може да избави човека от страха е да възприема мисълта, че в света същества една Велика Разумна Сила, която управлява всичко. Човек постоянно трябва да бъде във връзка. Божието присъствие да е с него. Там е силата.

Една сестра попита:

– Как да имаме сила да помагаме на хората?

Учителя каза:

Чрез връзка с Великото Разумно Начало. Само от Него можеш да добиеш сила. Като Го обичаме и сме във връзка с Него.

Светът е един. Има единство в света. Единство да имаш в ума си, да имаш едно място, от дето да черпиш.

Бог дава Духа си без мярка. Има една човешка страна и една Божествена. Когато една душа не е завършила своето развитие, Божественото не може да се прояви. Незавършилите своето развитие нямат прямо общение с Бога и не могат да имат. Не че това е невъзможно, но и да им говори Господ, те не могат да го разберат.

Пожелавам ви да чуете първата дума на Великото Разумно Начало!

Първата Му дума ще бъде не отвън, а от вътре. Казано е: „Който чуе гласа Му, ще оживее“. Първата дума като чуете, това е новораждане.

В душата на ученика винаги трябва да говори Великото Разумно Начало. Така той е свободен и в душата му настъпва дълбок мир.

Има истини в света, които са недостъпни за човешкото съзнание, недостъпни по причина на неразположение на нашия ум.

Ученикът трябва да изучава вътрешната страна на мистичния живот. И човек трябва да се стреми да си представи ясно мистичния живот.

Един брат попита:

– Как да се развият мистичните заложби в човека?

Учителя каза:

Ето как – размишлявай върху някой стихове и изречения; проучвай Евангелието на Йоана, в който час и да ти дойде мисъл за Бога, мисли за Него. Във всичко да виждаш Бога. Той те изпитва. Всеки ден ти носи известни благословения.

За да бъдем добри, Бог трябва да се прояви чрез нас. Бог сам си избира формите, в които се проявява. Доброто – това е самият Бог.

При връзка с Разумното Начало човешката душа се разцъфтява. Докато човек не разбере нещата, не може да ги приложи. Ти не можеш да четеш, докато нямаш светлина. Ако слънцето в тебе не грее, не могат да цъфнат растенията в тебе и да зреят.

В света мнението на Бога трябва да ти бъде меродавно. Няма друг, който да те обича повече от Него.

Ако имаш добра мисъл, ти си отворен за Божествената светлина.

Ако имаш добри желания, отворен си за Божествената Любов.

Ако имаш готовност и добра воля, отворен си за Божията сила.

Не че моята мисъл е от голяма важност, но тя е като условие да привлече Божественото благо, ставаме възприемчиви към него.

Божественото иде непреривно в нас, само ние да сме отворени.

Като мислиш за Бога, добиваш Неговите качества.

Ти мислиш само за себе си. Като мислиш само за себе си, ти си в един материалистичен свят. Не мисли толкова за себе си, но мисли за Бога.

Има закон: за когото мислиш, такъв ставаш. С каквито хора се заобикаляш, такъв ставаш. Трябва да се приложи една опитна философия. Защото много пъти се говори теоретически за онова, което не се разбира.

II. ЛЮБОВТА

НАЙ-ВИСОКИЯТ ВРЪХ I

(Любов към Бога)

На 23 септември 1941 г. тръгнахме с Учителя за Черни връх на Витоша. Екскурзията беше четиридневна – до 26 септември включително. Това беше една малка група от девет души, но във втория и особено в третия ден дойдоха още братя и сестри, станахме около дванадесет души. След обяд на 23-ти стигнахме на Черни връх и се настанихме в наблюдателницата. Много любезно ни прие наблюдателят Гошо с майка си, баба Мария. Учителя се настани в стаята на брат Гошо и майка му, а всички други в съседната обща стая. На другия ден всички станахме рано и се упътихме за Резньовете – два върха на около двадесет минути разстояние от Черни връх. Имаше доста гъста мъгла. Гъста завеса от мъгла скриваше всичко от погледа ни. Тук прекарахме известно време в размишление и молитва. След това почна разговор. Ето главните мисли, които каза Учителя при разговора:

Любовта към Бога завзема най-високото място в човешката глава. Най-високият връх в човешкия мозък е чувството на Любов към Бога.

Когато някой човек мисли за себе си, трябва да знае, че той не е най-високият връх. Центърът на личността е назад от центъра на Любовта към Бога. Центъра на личността е назад от центъра на Любовта към Бога. центърът на личността е по-низък от центъра на Любовта към Бога. съвестта, справедливостта и милосърдието също така са по-низки. У някои хора центъра на твърдостта седи по-високо отколкото върха на Любовта. Това е неестествено положение.

В душата на всички хора върха на Любовта е най-висок.

Най-високият връх е Любовта към Бога, а Любовта която имат младите хора е най-низкият връх. Най-низък връх на земята е любовта между двама млади. След това Любовта на майката към детето е по-висок връх, приятелството е още по-висок връх. В Божественият свят по-висок връх от Любовта към Бога няма. След този връх идват върховете на вярата, надеждата, милосърдието и пр. И между тях се образуват долини. Такива върхове има 40. Всъщност на главата има до 120 върха в подразделенията си, а има и 120 долини.

Има широки работи за проучване. Ще се радвате, че и като се раждате и като умирате, ще учите. Имате какво да учите. Бог е най-високия връх, от дето всички други течения възприемат своето направление. Любовта към Бога е най-великият подтик.

Много хора, които минават за религиозни, не са религиозни. Калта символизира невежеството. Щом същества кал в умът ти, значи ти си невежа. Щом имаш злато в умът си, това значи, че имаш знание.

Трябва да се повърнем към Разумното, което е в природата. Но все таки трябва да има някой, който да ни покаже пътя. Ако искаш да отидеш на най-високия връх трябва да ти покаже пътя някой, който е ходил на този връх. Англичаните искат да се изкачат на Монт Еверест, вземат апарати и пр.

Ние сме за това: направо да влезем в общение с Бога.

Ние искаме да се справим с външния свят. Това е много мъчна работа. Докато не се справим с вътрешния свят, не можем да се справим с външния.

Човек така трябва да обича Бога, така да се изпълни с богатство и живот чрез Любовта към Бога, че няма да има нужда да търси някои хора да го обичат. Той да ги обича, но няма да търси да го обичат като обича Бога. Като обича всичко, той има всичко и не чувства

празноста, която Любовта на този или онзи човек да запълни в него, понеже той е в изобилието.

Една сестра запита Учителя за Любовта към Бога.

Учителя каза:

Щом ти съзнаеш, че има нещо по-горе от тебе, ти не можеш да не го обичаш. Щом не съзнаваш, че има нещо над тебе, тогава не можеш да обичаш Бога. Да съзнаеш, че има нещо над тебе!

Кое е по-хубаво? Аз да обичам Бога, то е най-голямата привилегия; а хората могат да ме славят че съм написал нещо. Те са мимолетни работи, т.е. външни.

Най-голямото благо за мене е, че обичам Бога!

Аз като виждам слънцето и се ползвам от него, тогава могат ли да ме ползват хилядите свещи, които хората могат да ми запалят? Не могат.

Има един важен въпрос, който аз трябва да разрешавам: каква трябва да бъде Любовта ми към Бога. Ето важният въпрос!

Голяма е радостта на Любовта. Без да я казваш, ти ще се радваш. Обичаш Бога – тайната е там.

Че не може всички да се обичат, това е вярно. Че може всички да се обичат, и това е вярно.

Задачата ни е да кажем на хората, че като имаме Любов, всичко имаме. Тази е нашата задача.

Да обичам Господа, това е единствената права мисъл. Без Любов към Бога няма права посока.

Трябва да се започне с Любовта към Бога. Без Любовта към Бога, нищо не се постига. Както светлината и топлината са необходими за физическия свят, така и Любовта е една вътрешна необходимост. Разбира се, има си там закони.

Едно нещо ви трябва: вложете Любовта като основа. Или аз притурям: Люби Бога, вярвай в ближния си и надявай се на себе си!

Любов към Бога! Всичкият капитал е Любовта.

Следният закон е много верен: когато човек призове Бога от всичкото си сърце, ще му се обади Бога, ще му се обади от всякъде. Един познат ми разправяше: „Пътувах в горещ ден, нямах нищо за ядене. Минавам през ниви, всички круши обрани. Казах си: Да имаше поне две-три круши. Спирам се при една круша да си почина. Дойде ветрец и разлюля дървото и седем – осем круши паднаха долу. Като че ли мен чакаха! Това ми направи силно впечатление. Чел съм много аргументи. Задоволи ми се желанието. Крушите ми паднаха като мед. Бяха сладки круши“.

Неверието е осакатило хората. Осакатеният човек не вижда и почва да вярва, че не вижда. Той е повредил очите си. Трябва да се възвърне неговото зрение.

Сърцето ви трябва да бъде свободно, не го залагайте никъде. Сърцето ви да бъде само на Бога! Да подарите сърцето си на Бога!

Планината, въздухът, хлябът, житото, водата са резултат на разумните същества. Като ядем хляба, ние сме във връзка с тези, които са произвели хляба. Като пием вода, ние сме във връзка със съществата, които са произвели водата. Затова ще пиеш най-хубавата вода, за да влезеш във връзка с тях. Ти като погледнеш една картина, свързваш се с този, който я е рисувал. Също така като четеш това, което е казал Христос, влизаш във връзка с Христа. Така трябва да схващате нещата.

Първото нещо, което се изисква за вътрешната Школа е: Всеки трябва да се стреми да образува връзка с Първия Принцип в света. Първото проявление на тази връзка е Любовта. Ученикът трябва да

има връзка и да не се смущава от нищо, което става наоколо. Да изчезне всеки страх.

Човек да се научи да обича Бога и после да обикне всичко, защото първом като обикне Бога, тогава ще може да обикне всичко.

Човек трябва да е най-първо носител на Любовта на Бога. Като обича Бога, той ще познае, че Бог го обича. И после ще прояви Любов към всички същества.

Ако той уповава на хората да го обичат, тогава се отстранява от Бога. Не че е лошо да го обичат хората, нека да го обичат, той трябва да се радва на това, защото Бог се проявява, но той трябва да уповава на Божията Любов.

Който иска от твоята стомна, можеш да му дадеш, но едновременно ще го пратиш на извора в планината. Ти някой човек ще го обичаш, но едновременно ще го пратиш при Бога, за да приеме Божията Любов и да стане неин носител. Инак не се постига целта.

Когато човек размишлява върху Любовта, за да размишлява както трябва, трябва да измени цялата обстановка на съзнанието си. Ако при размишление скъсате всички връзки със земното, душата ви ще се издигне нагоре. Това трябва да става при размишление върху Любовта, върху Бога.

Най-първо трябва да се тури в действие първият закон: Любов към Бога; после Любов към ближния и към себе си. Тези три закона трябва да се турят в действие.

Най-първо ще работим за Бога, после за ближния и най-после за себе си. А сега светът е обърнат обратно: най-първо работим за себе си, после за ближния и за Бога. Това е погрешен път.

Един англичанин мисли най-първо за англичаните и после за другите народи. Същото правят и българинът, сърбинът и пр. Това не е лошо, но ще дойде време, когато един англичанин ще мисли така за

другите народи, както за своя народ. Така също и българинът, сърбинът и пр.

Когато Христос е казал да се отречеш от баща си, от майка си, брата си, сестра си, това не значи да се отречеш от тях, но това значи, че не трябва да ги обичаш повече от Бога.

Христос каза на онзи богатия момък: „Едно ти не достига. Иди раздай всичко на сиромасите и ела та ме последвай!“ Богатият момък не се съгласи. Значи любовта му към богатството беше по-голяма, отколкото Любовта му към Христа.

За Христа може да работи един човек, ако е силен. А силния човек трябва да има знания. За да има знания, трябва да учи. А за да учи, трябва да има Любов.

Според степента на Любовта иде всичко в човека.

Най-първо трябва да обичаме Бога и после ще Го познаваме.

Трябва да преминем към това, което свързва всички разумни души в едно цяло и което осмисля целия живот. Това е Бог. Ще дойде един ден, когато хората ще познаят Бога както трябва. И само Любовта е средство, чрез което можем да познаем същината на живота – Бога.

Нещо, което не обичаме, остава непознато за нас. Като не обичаш едно същество, как ще го познаеш? И като не те обича, как ще те познае?

Ако познаваме Бога, придобиваме вечния живот, понеже вечният живот излиза от Бога.

Казано е в Писанието: „Когато Ме потърсите с всичкото си сърце, ще Ме намерите“. Под израза „Когато Ме потърсите с всичкото си сърце“ се подразбира Любовта – значи, когато възлюбиш Бога.

Не можеш да обичаш някого, преди да обичаш Бога.

За да познаеш Бога, трябва да Го възлюбиш. Като познаеш Бога, ще познаеш и хората. И щом познаеш хората, ще ги възлюбиш.

Бог те обича, а ти като не Го обичаш, значи не отговаряш на Божията Любов. Щом те обичат, и ти трябва да обичаш.

Казва се: „Всяко дърво, което не дава плодове се разкопава и пр. за да се види дали ще даде плод и ако не даде, отсича се“.

Значи дават се на човека условия да даде плод, а плодът е да люби.

Ще обичаш Онзи, Който ти е дал всички тези подаръци, които имаш.

Когато обичаш много хора, всъщност обичаш само Едного, само Бога, те са прозорци, чрез които виждаш Бога, чрез техните души виждаш Бога.а когато погледнеш едно същество, около когото има много огледала, то ти го виждаш на много места, но той е един. Това е Бог.

Човешката душа е безплодна, когато не е изпълнена с Божията Любов. Докато Божията Любов и Духът Божи не изпълнят човешката душа, човек е странник, като чужденец на земята.

Ще благодарим за днешния ден, ще благодарим за Божествения Дух, Който слиза и се вселява в хората. Бог е намислил да спаси цялото човечество, да тури мир и ред в човечеството, светлина в умовете и всички хора да заживеят в Любовта, а не както досега са живели във война. Когато слиза Любовта, която ще спаси света и Божественият Дух, тогава всичко става. И тогава всичко, което мислим, чувстваме и вършим се благославя. Всичко, каквото правите – ядете ли, пиете ли, лягате ли, ставате ли, правете го за слава Божия.

Онези, които са в София очакват от вас.

След това наблизо направихме гимнастическите упражнения и се упътихме към наблюдателницата. Спряхме се при нея.

Учителя каза по отношение на мъглата:

Това време е като млада булка. Няколко дена стои с було и след това се разбулва. Утре ще се разбули. Тези камъни съществуват тук от милиони години и могат да разправят миналата история. Те са слезли от горе, понеже тези върхове по-рано са били по-високи.

В борбата между двете ложи Бялата ложа побеждава. Сега се викат новобранци за новата култура. Горе в Невидимият свят новобранците са на фронта, а тук новобранците са в тила.

След това влязохме в наблюдателницата. Водеше се разговор по разни въпроси. Учителя каза:

Ако някой е бил 20 – 30 години разбойник и след това е престанал да бъде такъв, то признаците на разбойничеството на главата и лицето изчезват, но на ръцете остават. Най-мъчно изчезват на ръцете.

Когато Сатурновата линия излиза от Лунния хълм, други са факторите на човешкия живот, а когато тази линия излиза от средата, от гдето излиза животната линия, тогава предимно самият човек е фактор на своя живот.

Човек няма какво да излиза от физическия свят, но да се хармонизира с него. От очите излизат невидими лъчи. И ако те са насочени надолу, човек е материалист. Ако са обърнати нагоре, човек има стремеж нагоре. Дясното и лявото ухо не са напълно еднакви. Ако дясното ухо е по-голямо, това показва по-голяма активност сега. Лявото ухо показва миналото, а дясното – настоящето. Има два вида престъпни типове: има някой престъпен тип, когото условията са създали и друг престъпен тип, който е роден престъпник. Това са две различни неща. Онзи престъпен тип, който не е роден такъв, той по-лесно може да се измени – по-повърхностна е престъпността у него.

Пред Учителя сложиха круши. Той раздаде на всекиго по един резен и каза: Майстори са тези, които са създали тези форми; разбират от всичко.

Стана дума за земетресенията. Учителя каза:

Преди земетресението, ако ще бъде силно, раците излизат от водата и бягат по сушата. Така че, като видите, че раците излизат на сушата, ще знаете, че ще има скоро земетресение. Преди земетресението кучетата бягат от градовете и петлите престават да пеят. Като престанат петлите да пеят, тогава работата е опасна. Тези животни имат много финни, чувствителни органи за възприемане на електромагнитните смущения в атмосферата преди земетресението. Преди да стане земетресението вие усещате едно голямо безпокойствие няколко дена по-рано и то престава, щом мине земетресението.

Цели континенти се движат. Сибир има бъдеще, понеже в бъдеще климатът там ще се стопли. Има разумни сили за всички тези процеси. Всичко върви Разумно. Също така гледаш тези камъни и мислиш, че са произволно турени, обаче те са турени точно на мястото си.

Поради гъстата мъгла следобед прекарахме в наблюдателницата. Учителя каза между другото:

Някой казва „Не съм видял светъл ден, няма кой да ме обича“. Не, Бог те обича. Светлите Същества идват при човека, помагат му и след това си отиват.

Има архива за всички същества. Ръководителите на кармата, ако видят, че един човек който ще се въплъщава на земята има нужда от повече мекота, нареждат детето да получава повече от майката; ако му трябва повече твърдост – да получава повече от бащата. Предопределението никак не ограничава нашата воля. Когато човек

направи зло, той се ограничава и чувства, че е направил нещо, което не е в съгласие със законите на природата.

Много мъчно е човек да се отучи от един навик. Трябва да дойде много голямо страдание, за да се отучи от него.

Сведенборг казва, че тези, които живеят в първото небе, не могат да видят тези, които живеят във второто. И тези, които живеят във второто небе, не могат да видят тези, които живеят в третото. По-висшите слизат при по-низшите. А по-низшите като рекат да отидат по-нагоре, не могат да издържат и избягват.

На следния ден сутринта отидохме пак рано на Резньовете. Черни връх е висок 2286 м., а големият Резен е с 4 метра по-нисък от него. Нямаше никакви мъгли. Небето беше идеално чисто и имаше чуден изгрев на слънцето. След размишлението, молитвата и песните почна разговор. В разговора Учителя каза следните основни мисли:

Докато човек не знае Божията Любов, не може да бъде полезен нито на себе си, нито на другите. Обикнете Бога и почнете да мислите както Той мисли и както Той постъпва. Ако обикнем Бога, ще обикнем и всички същества.

Любовта има отношение с Божественото, но не тази Любов, която днес се прилага. Любовта – това е да възлюбиш Бога! Докато хората обичат този или онзи, още не са достигнали до Любовта, не могат да имат резултат. Но пак е добре, ще стигнат, но по-късно.

Човек да обича Бога! Като види една форма, да види в нея Божественото, да изпрати една любовна струя и да си отмине.

Ще отправиш Любовта си към планината, ще отправиш Любовта си към красотата.

Всичкото зло иде, когато е по-голяма Любовта към себе си. А всичкото добро иде, когато е по-голяма Любовта към Бога.

Щом определим отношенията си към Бога, към Вечната Любов, ние се интересуваме вече и от всичко онова, което Бог е създал. Когато обичаме Бога, ние едновременно обичаме и всичко онова, което Той е създал.

Под Любов към себе си се разбира Любов към Божественото в човека. Под Любов към ближния се разбира Любов към Бога, Който работи в другите.

Някой казва: „Как ще намерим Бога?“ Че Бог е много близо до човека.

Трябва да имаме Любов към Бога, за да възприемем Любовта Му. И тогава ще живеем. Нужна е Любов към Бога, за да ни научи как да обичаме.

Ние трябва да обичаме Бога, за да приемем от Него Любовта и после да отидем да я приложим. За да обичаш хората, трябва по-рано да отидеш при Бога. ако не отидеш по– рано при Бога, няма да имаш капитал.

Да обичаш другите заради Бога, понеже те са части от Цялото. Като обичаш някого, той да не ти се сърди, а напротив и след хиляди години да държи в съзнанието си, че го обичаш. На едно малко цвете малко вода да полееш, а на голямото цвете, повече вода. И ако отидеш при едно дърво, още повече вода.

Тепърва има да се учи много. Красивото е, че има един свят, който едвам сега се разкрива.

Ще обичаме този Бог, Който се проявява във всички хора. Вярата е път към Бога, а при Любовта ние имаме общение с Бога, общуваме с Него. При Любовта към Бога ние възприемаме от Него, ставаме вече носители на Божественото.

Като възлюбиш Бога, с Него заедно ще слезеш и Той ще те научи как да любиш. Казано е: „Всички ще бъдат научени от Бога“.

Ако идеята за съществуването на Бога вложите в себе си, пред вас стои едно велико бъдеще.

Като любиш Бога, това значи да Го търсиш в ближния. Ти ще станеш тръба, чрез която Бог ще помага на своите деца, на твоите ближни. В тях ще обичаш Бога и заради Бога ще направиш добро.

Хората мислят, че се обичат един друг. Аз вярвам в тяхната Любов само ако обичат Бога. Ако не Го обичат, Любовта им към хората е подобна на огън, който е ценен докато гори. Щом изгори, нищо не остава от него.

Бог е най-високият идеал към който човек се стреми. Христос казва: „Вам е дадено да разберете, а не на другите“. А сега е дадено на повече души, отколкото тогава. А след други две хиляди години ще бъде дадено на още повече души.

Любовта е врата за Мъдростта и Истината. Истината е врата за Любовта и Мъдростта, а Мъдростта е врата за приложение на Истината и Любовта. Това е за посветените.

Някои се грижат да бъдат обичани и страдат от това. Да обичат Бога и ще ги обичат: това е тайната! Един англичанин нали е почитан, защото е член на английската държава? Ако обичаш Бога, ти си член на Царството Божие. Тогава има кой да ти е тил. Ако отношенията ти към Бога са правилни, тогава всички други отношения ще бъдат правилни. Мене не може да ме убеди някой, че без да обича Бога, може да обича някого. И дето се разлюбват хората, се дължи на това.

Всеки ден да отиваме при Бога, да чуем една дума от Него и тогава ще бъдем весели и ще свършим най-хубавите работи. Ще се молиш, догдето чуеш една дума от Бога.

Всяко същество трябва да люби Бога. вие не сте готови да направите всичко заради Бога. Аз виждам до къде сте достигнали в

своята Любов. Уплаши те някоя криза. Казвам: „Любовта ти е малка“. Казваш: „Пари нямам“ и се дразниш от това. Казвам: „Любовта ти е малка“.

Защото ако седи Името на Бога в моя ум, аз няма да се дразня и от хората.

Ние постоянно имаме заблуждението, че не ни обичат хората. Възможно е, но това ни най-малко не трябва да ни спъва. Основният принцип е, че Бог ни обича. А другия въпрос сам по себе си ще се уреди. Ти никой път не можеш да заставиш хората да те обичат, понеже това съзнание го няма още у тях.

Другият закон е: каквото е твоето отношение към Бога, такова ще бъде отношението на хората към тебе. Не можеш да обичаш Бога и хората да се отнасят с тебе зле. Ако имаш един неприятел, ти си го създал, не го е създал Бог. Ти като измениш своето отношение към Бога, обикнеш Бога и този човек ще се измени. Няма да те мрази. Той те мрази, понеже ти нямаш правилно отношение към Бога. Има една Истина, в която като се убеди човек ще има една основа.

Когато човек обикне Бога, тогава всички цветя, дървета, треви, всички същества ще му се усмихнат. Нали когато цветята приемат слънчевите сили в себе си, колко мушички идват при цветята да ги поздравят, тогава всички се усмихват на цветята.

Щом нямаш Божественото, всеки ще те изпъди. А щом го имаш, всеки ще те посрещне. Казано е: „Когато пътищата на човека са благоугодни на Бога, Бог го примирява с всичките му врагове“. Ако не си примирен с другите, значи пътищата ти не са благоугодни.

Един брат попита:

– Как да се разбират думите на апостол Яков: „Как ще обичаш Бога, Когото не виждаш, когато не обичаш тези, които виждаш?“

Учителя каза:

Апостол Яков е говорил това на съвсем светски хора, а не на напреднали ученици. Той е говорил на онези, които са съвсем далеч да разбират мистичните идеи.

С Любовта към себе си и към ближния човек още не разрешава въпроса. Любовта към Бога, това е новото. То носи всички блага. А Любовта към ближния само отчасти помага. Тези, които имат Любов към ближния, имат добро сърце, а Любовта към Бога е важното.

Естествено е, че хората не могат да направят скок от старата Любов към новата. За да премине към новата Любов, човек трябва да държи в себе си Бог като висок идеал и да работи за Него.

Една сестра попита:

– Защо няма образци на идеалната Любов на земята?

Учителя каза:

Често причината да няма реализиране на тази висша Любов са външните влияния, пък и самите хора. Преди всичко трябва да има готови души. Готови души могат да се намерят за идеалната Любов.

Ако при най-големите изпитания, които сполитат човека, той издържа, без да накърни с нищо своята Любов към Бога, това показва, че неговият изпит е сполучлив. Любовта на човека към Бога се познава при най-големите изпитания, страдания и нещастия, които го сполетяват.

Човек е готов всяка друга идея, всичко да пожертва заради Любовта към Бога. Без Любовта към Бога ще имаш разочарование.

Щастието на човека е в Любовта към Бога.

В разговора стана дума за прощаването. Учителя каза:

Когато простиш някому и ти е неприятно да го срещаш, това не е прощаване. За Бога ще го обичаш. Дали заслужава или не, това ще го оставиш. Някой ти е неприятен. За Господа да ти е приятен. Ако хората те дразнят и ти не можеш да превъзмогнеш това, тогава не си

разбрал. Разреши тази малка задача. С пет пари можеш да я разрешиш. И после става трудно, че и с хиляди левове не можеш да я разрешиш.

Дойде при тебе някой недоволен и внесе своята мисъл при тебе. А ти трябва да имаш силен вътрешен живот, че ти да внесеш своята мисъл в него. Трябва да се приложи една опитна философия.

Вашите страдания са малки. Вие не сте опитали големите страдания. Аз съм минал през тях и ги знам. Зная какво е страдание и зная как се разрешават тези въпроси. Страданията за едни са за изправление, а за други са изпитване на онова, което учат.

Целият живот е една велика Школа за учене. Като видиш червей, не го презирай. Той е едно същество, което иска да изучи живота чрез тази форма. Тук на земята почитаме големите хора, а горе почитат малките същества.

След това се върнахме в наблюдателницата. През деня с Учителя обикаляхме околностите. Посрещахме гости от Изгрева.

На 26 септември пълни с големи богатства тръгнахме надолу. При слизане се спирахме на някои места за почивка и разговор с Учителя. Привечер бяхме на Изгрева.

НАЙ-ВИСОКИЯТ ВРЪХ II

(Любов към Бога)

Днес тръгнахме на екскурзия за Витоша към осем и половина часа вечерта и стигнахме на Бивака към полунощ. Учителя още на Изгрева каза, че при тази екскурзия ще имаме за цел да влезем в общение със Светлите същества. Към един часа след полунощ се наредихме на редове по полянката при Бивака на разстояние един метър един от друг. Така прекарахме в мълчание петнадесет минути в размишление и тайна молитва.

При изгрев слънце след изпълнението на молитвената програма почна разговор. В разговора Учителя каза:

Днес светът е пълен с противоречия и мъчнотии. Навсякъде светът е болница. Най-малките същества страдат. Ти вървиш и можеш да се спънеш о някой камък. Обаче има един Реален свят без тези противоречия.

Такава, каквато е Любовта на Радамес към Аида[9], трябва да бъде Любовта към всяко същество. Или във всяко същество да виждаме Аида. Всъщност Любовта към Аида е Любов към Бога. това е търсене на Бога в тази или онази форма. Но за да виждаш във всяко същество Аида, трябва да влезеш в реалния живот. Човек постоянно, във всеки миг да е потопен в Реалността, да живее съзнателно в Реалността, в Бога.

Човек трябва да се стреми в най-малките работи около нас да вижда проявата и присъствието на Бога.

Всички въпроси могат да се уредят само чрез Любовта. Със закона на насилието нищо не се постига.

---

[9] Става дума за герои от операта на Джузепе Верди „Аида“.

Любовта към Бога е в сила да разреши напълно всички въпроси. Любовта към ближния разрешава наполовина, а Любовта към врага разрешава една четвърт. Започнете с това, което разрешава всичко: Любовта към Бога.

Един брат каза:

„Преди да говоря в събрание се свързвам с Бога, почувствам Любов към Бога и после тази Любов, която приемам, изпращам към хората и почвам да говоря и имам чуден резултат“.

Да обича човек Бога повече от всичко! Това значи да бъде монах. Човек като обича всички, той е с Бога, той сам. Когато човек ще трябва да се прилепи при Бога, трябва да скъса връзките с всички, да бъде сам с Бога. не е лесна работа това. И тук на Изгрева се свързват и толкова разбират. Няма нужда вече от това. Човек да обича другите хора, но да не прави връзки. Това значи човек да бъде сам, сам с Бога; да обича без да образува връзки.

Един брат каза:

Вие казахте в една от последните беседи какво значи монах. Това значи, че той обича всички, но не се свързва с тях, а се свързва само с Бога.

Учителя каза:

Монах не значи бягане от света. Човек трябва да е в света, да работи в света. Да бъде човек монах, това значи да обича Бога повече от всичко! Той трябва да е учил, трябва да е служил на Бога. Ако той се смущава, кого и как да обича, не е монах. Той трябва да е научил това отдавна! Ако не е научил това, не е монах.

Еволюцията в света ще започне от Любовта към Бога. От там е началото на еволюцията. Преди това е инволюцията. Щом човек съгреши, ще падне, ще инволюира и после ще се качи и ще бъде носител на Божественото в света.

Ако увеличаваш Любовта си, имаш бъдеще. Призовете Бога във време на мъчнотия, там дето никой не може да помогне и ще видите. Възлюбете Господа и в бъдеще ще придобиете всичко. Не можете да живеете съзнателно, ако не обичате Бога. Любов към едного е много опасно, а Любов към Бога е безопасно. Нашата Любов към Бога е отзвук на Божията Любов към нас.

Апостол Яков казва: „Как ще обичаш Бога, Когото не виждаш, като не обичаш брата си, когото виждаш“. Аз ви обясних веднъж този стих, но тази идея трябва да се разбира мистически и така: Който не обича Бога в брата си, как ще обича онзи Бог, Когото не е видял?

Един човек, който няма уважение и почитание към другите, слабата му страна е, че няма Любов към Бога.

Ако имате правилна идея за Бога, то само като помислите за Бога, то ако сте болен, ще оздравеете и ако някой въпрос не го разбирате, веднага ще го разберете.

Онова, което възприемеш от Бога, трябва да го употребиш, както Бог изисква. Спасението на човека зависи от това да възприеме Любовта, да използва в себе си това, което може да използва и да я изпрати на хората. Колкото е взел, толкова трябва да даде.

Докато човек не се свърже с Бога, той живее под закона на кармата. Сега тук раждането, женитбата и пр., всичко е под закона на кармата. Щом живееш в закона на Любовта, ти излизаш от закона на кармата. Тогава вече имаш свобода.

Най-важното е да имаш отношение към Бога. Човек трябва да има свещено чувство към Бога. Тогава скърбите и страданията му моментално ще изчезнат. При това положение човек се чувства силен, смел и всичко може да направи. Отдалечи ли се от Бога, пак става слаб. За да измени съдбата си, човек трябва да измени отношението си към Бога.

Всеки, който се отдалечава от Центъра се заробва, а който се приближава, се заробва. С Любовта към Бога ще се освободи човек. Тази Любов ще осмисли живота му, ще го освободи от ограниченията. Трябва да имаме Любов към Бога, за да възприемем Любовта Му и тогава ще живеем. Иначе смъртта ще дойде и ще бъдем изхвърлени. Любовта е храна. Безсмъртното е там. Човек трябва да добие връзка с Бога, за да намери онзи елемент, който му липсва – безсмъртието. Сега всичката наука е в това, да се добие този елемент. Това е изгубеният ключ, изгубената дума. Когато от едно шише изливате водата, то вие имате един временен процес и след време вашето шише ще бъде празно. Процесът трябва да бъде вечен. Когато човек влезе в Безграничното, той не умира вече.

Да знаем, че има един, на Когото можеш да разчиташ. Дали си пеперуда, буболечка или червей, без разлика е това. Но да знаеш, че има Един, Когото обичаш и Който те обича.

Човек трябва да е искрен, чист, да има Любов към Бога, да има винаги правилни отношения към Бога, за да могат Бог и Бялото Братство да му съдействат, цялото Небе да му съдейства. Защото човек може да извърши нещо, само ако те съдействат. Ако човек остане сам да върши нещо, нищо съществено не може да извърши.

Любовта към Бога може да поправи света! Сегашният живот не е още истински живот. Ще дойде истинският живот. Ще имаш само един Баща и всички други ще ти бъдат братя и сестри. Като стане тази идея жива във вас ще се оправят работите.

Тази идея: „Любов към Бога“ като влезе в света, ще разреши кардинално всички въпроси. Тези хора сега търсят шише с вода. За шишето вода има сбиване, но като им се покаже извора, няма ли да престанат боевете между тях? Ще престанат веднага.

Като влезем в Любовта, когато възлюбим Великото в света и Го виждаме и в най-малките работи: в светлината, във вятъра, във водата, във всички същества, светът ще се поправи.

Когато любиш, обичаш и служиш, ти си от новите хора. И сърцето ти ще се изпълни с радост, че любиш, обичаш и служиш!

След като пихме чай, изпълнихме паневритмичните упражнения на полянката. След това се събрахме около обичния ни Учител и изпяхме много песни. Един брат с цигулка ни придружаваше.

Към десет часа Учителя каза: Сега пръснете се поотделно в лещаците за размишление и всички се пръснахме за размишление.

Общия обед с Учителя направихме на полянката. Всички се наредихме в голям кръг. Учителя беше в кръга. Как сближава всички общият обед. Днешният ден беше един от незабравимите дни. Към четири часа след обща молитва потеглихме надолу.

ВТОРИЯТ ЗАКОН

На Изгревската полянка изпълнихме Паневритмията. След това започна разговор. Учителя каза във време на разговор:

За да обичаш, трябва да влезеш със своето съзнание в Причинния свят. Каквато и канализация да имаш, трябва да я свържеш с Първия извор, за да потече вода. Иначе тази канализация е безпредметна. Щом човек възстанови отношенията си с Първата Причина, едновременно с това той възстановява и отношенията си със своите ближни.

Бог ви обича и вие за да покажете, че Го обичате, ще предадете Любовта Му на другите.

Има два закона:

Когато аз обичам другите, това показва, че Бог обича мен.

А когато другите ме обичат, това показва, че аз обичам Бога.

Ако двама не се обичат, ще умрат.

Да намериш ближния, на когото в дадения случай можеш да служиш. Ти като му служиш, Господ ще дойде да ти помага. Тогава ще намериш Бога. Ближен е онзи човек, комуто като служиш, ще намериш Бога. Великото да намериш в малкото.

Като обичаш другите хора, ти им даваш живот чрез своята Любов, но тази Любов по-рано ще внесе всички блага в теб и после ще внесе живот и всички блага и в другите, които обичаш.

Един човек живее в Бога, но Бог не живее в него. Ти пак ще го обичаш. Макар Бог да не живее в него, но той живее в Бога, Бог го търпи и затова ще го обичаме. Един ден той ще се отвори.

Апостол Павел казва: „Едно време вие бяхте в тъмнина и после се обърнахте към Бога“. Така също е възможно и за другите, които

живеят в тъмнина, да се обърнат към Бога. Как ще стане това? Бог си знае как. И затова не се притеснявайте.

Искате ли да поставите здрава основа в отношенията си, вие трябва правилно да преценявате това, което Бог е вложил във всеки човек. Една сестра от провинцията се оплакала, че никой не я обича. Тя да обича Бога! Тя да не очаква да я обичат, но тя да обича. Едничката ѝ погрешка е, че тя е чакала хората да я обичат. Законът е: като обичаш другите хора, те ще те обикнат. Първо ти ще обикнеш и после другите ще те обикнат.

ТРЕТИЯТ ЗАКОН НА ЛЮБОВТА

Често надвечер Учителя слизаше от горе и пред Неговата приемна стая на плочите се събираха група братя и сестри. При тези срещи често имаше важни разговори.

Тези вечер няколко души ученици сме пред стаята на Учителя. Учителя излезе. Всички се събрахме около Него. Той се качи горе в стаята Си, донесе кутия локум и почерпи всички ни. След това почна разговор. В разговора между другото Учителя каза:

Третият закон на Любовта гласи: Любов към себе си.

Не смесвайте егоизма с израза: да обичаш себе си. Любов към себе си в мистичен смисъл е да дадеш хор на Божественото в тебе да се прояви, стремеж към усъвършенстване.

НЕЗНАЙНА ЛЮБОВ

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Любовта ти да бъде незнайна. Обичаш някого. Обичай го; Любовта не прави зло никому. Ще обичате някого, без да му кажете, че обичате.

Ти бъди носител на Божията Любов и не се бой, не се плаши от последствията. Не казвай това на хората. Да усещат, че ти носиш Любов. Ако дойде някой гладен при мен, ще го задоволя.

Светията колко е работил за да дойде до това състояние! Трябва да се вниква все повече и повече в дълбочините на Битието.

Почнете да работите с Любовта, но никога не казвайте някому: „Аз ви обичам“. Работи за Любовта, без да говориш за Любовта си и работите ти ще се оправят.

Вие знаете, че някой ви обича, но пак му казвате: „Кажи ми, обичаш ли ме?“ Щом той каже, че ви обича, тогава Любовта не се усилва, но напротив, наполовина остава. Защото много мъчно се произнасят думите: „Аз те обичам“. И когато изговориш тези думи, то наполовината ти сила отива там и силата на обичта тогава наполовина се намалява и даже съвсем се губи. Отива си ангелът на Любовта.

Когато един човек почне да се изявява пред тебе, че много те обича, най-после свършва с малко, понеже нищо повече не може да направи и да даде повече от това, което ти е казал, че много те обича. И свършва с нищо. Това е инволюция в Любовта.

А истинската Любов е следното: ти чувстваш, че твоята Любов към някого е много малка, нищожна и не я изказваш. Но тази Любов расте, увеличава се, докато я проявиш един ден в нейната пълнота и

сила. Отиваш към великата Любов. Това е реалната Любов. Това е еволюция в Любовта. Този е истинският път в Любовта.

Щом един човек каже на друг, че го обича, Любовта го напуща. Никой няма право да пита приятелят си или когото и да е, обича ли го. Зададе ли такъв въпрос на приятеля си, Любовта между тях ще изчезне.

Когато го попиташ: „Обичаш ли ме?“ ще се родят три противоречия. Ако каже, че те обича, ти искаш да знаеш колко те обича, дали много или малко. И ако ти каже, че най-много тебе обича, в тебе ще се роди съмнение. И ако той не изпълни нещо, тогава ще кажеш: „Видя ли, значи не ме обича най-много“.

Човек да обича хората, без да им съобщава това и да види какви резултати ще има това.

Като обичам някого, няма да го безпокоя, няма да му говоря за своята Любов, но ще отида да му помогна, да му направя една услуга. А не да му говоря, че го обичам.

Да помогнеш на човека, когато се намира в нужда, без да му кажеш дума, без да му дадеш вид, че го обичаш. В това стои новото в света.

Какво изисква Любовта от човека? Да обича всички без те да знаят.

Умният човек трябва да обича всички хора без те да подозират това. Да вярва във всички, без те да подозират. Кажете ли на един човек, че го обичате, вие искате да ви плати нещо за това. Човек да обича, без да знае никой за неговата Любов. Щом обичате някого, само Бог и вие трябва да знаете това.

Ако онзи знае, че го обичате, той веднага ще ви подозира. Ще каже: „Той има интерес, долапи са това“. Затова, като го обичаш да не

те знае. Ако му кажеш, че го обичаш, той десет години наред постоянно ще иска проверки дали го обичаш или не.

Вие не знаете кой човек ви обича. Той само знае дали ви обича или не, но вие мъчно можете да знаете това.

Аз наричам Любов следното: когато влезеш в къщи, там всичко има: маса, трапеза. Искаш да ти свирят: свирят ти, но никого не виждаш. В градината има плодове, цветя, но никого не виждаш. И в стаята не виждаш никого, но всичко е сложено. Всичко що желаеш го има.

ДАРОВЕТЕ НА ЛЮБОВТА I

Днес сме в нашия обичан Ел-Шадай. Така нарече Учителя нашия бивак на Витоша. Той е много магнетичен, има източно изложение.

Днес времето е тихо. Има изобилно слънце. Това е един красив пролетен ден. Още когато се изкачвахме на Витоша, Учителя ни обърна внимание да погледнем на виолетовата краска над Камен-дел и каза: Това е натрупаната пролетна прана, която е изобилна през този сезон.

Бяхме около сто и петдесет души. Слънчевия изгрев посрещнахме по пътя. На красиви полянки тук таме правехме почивки. Особена украса на Ел-Шадай през този месец беше моравият минзухар.

Към девет часа изпълнихме на полянката на Ел-Шадай Паневритмията.. след това изпяхме няколко песни. Започна разговор. В разговора Учителя каза следните мисли:

Трябва да знаете, кои са подаръците на Любовта. Тя носи живот, светлина, топлина, свобода, сила и красота. Най-изопачената Любов носи благословение. Тя носи здраве, благородство, носи всичко хубаво. Носи всички добродетели в себе си. Тя носи Мъдрост и Истина. Любов без Мъдрост и без Истина не е Любов. Любов с Мъдрост и Истина е съвършената Любов. Когато обичаш някого, ти проявяваш тези дарове на Любовта. Проявява ги и онзи, когото обичаш. Когато обичаш някого, ти внасяш в него красота. Любовта образува свещения огън. Любовта събужда мисълта и мисълта събужда Любовта. Всичко хубаво в човека се събужда от Любовта. Любовта е врата за приемане на Мъдростта и Истината. Един твой приятел става предавател на силите от природата към тебе. Един човек, който обича, приема и предава на другите Божествените сили.

Новото, Любовта почна 400-500 години преди Христа.

При Любовта, живот влиза в човека. Любовта е влизане в живота. Любовта е врата, през която човек влиза в живота. Онзи, който не е в Любовта, е в небитието.

Любовта премахва всички препятствия, всички мъчнотии. Тя дава всички възможности. Тя е път за всички възможности. А за онзи, който не е в Любовта, трябва да има препятствия; те са необходими за него. Главата на растението – коренът е забучена в земята. Растението още не е готово да живее свободно, без да е забучено в гъстата материя на почвата.

Защо Любовта носи тези дарове? Защото при Любовта ти си в хармония с целия Космос, с Цялото; енергиите на целия Космос, на Цялото се вливат в теб и внасят подем и обнова.

Когато някой те обича, ти си градина и той пуща вада към тебе. И всичко в тебе се разцъфтява. Когато не те обича, той запушва вадата и тогава ти познаваш, че онзи не те обича. Това е вадата на живота. Тя тече към вас. Затова Любовта трябва да се тури като основа на живота, за да не отбиват вадите на живота от хората, защото щом се отбият вадите на живота, идат всички нещастия на хората.

Всеки, който ви обича е извор, от който вие черпите. Бъдете внимателни към този извор, да не го огорчите с нищо.

Като изучавате, ще видите колко е важна Любовта. Ако майката няма Любов към сина си и ако бащата няма Любов към дъщеря си, тогава животът на майката и бащата се скъсява. И обратното е вярно: ако синът няма Любов към майка си и ако дъщерята няма Любов към баща си, животът на сина и дъщерята се скъсява.

Питаш: „Защо трябва да обичам?“ Ще ти се продължи живота, ще станеш щастлив.

Сега вие сте умрели хора, които се разговаряте в гроба. Главите на умрелите хора трябва да узреят. Умрелият трябва да почне да люби, за да види, че може да живее. И ако Любовта на другите, които ни обичат не ни помогне да преминем от смърт в живот, тогава каква е тая Любов? Като обичам някого, той трябва да премине от смърт в живот. Тогава Любовта е Божествена. Ако обичаш, ти живееш. Ако те обичат някои, те живеят. Ние остаряваме от нашия егоизъм и се подмладяваме от Божията Любов. И като отива човек в онзи свят, да отива с Любов.

Всяка мисъл, която е минала през Любовта, е възвишена.

Няма по-красив момент от този, който наричат възкресение. Това е моментът, когато човек съзнае Любовта. Като съзнаеш Любовта, ти си възкръснал.

Любовта ти прави безсмъртен този, когото обичаш. Всеки, който обича, живее по-дълго време. Който обича по-малко, по-малко живее.

Един брат попита Учителя:

– Като се каже, че Любовта дава възкресение, нали това възкресение се разбира и духовно и физически?

Учителя каза:

Два вида възкресение няма. Има само едно възкресение: то е пробуждане на съзнанието, протичането на Любовта в човека, то е свързване с Бога, то е познание на Бога. Нали е казано: „Това е живот вечен, да позная Тебе Единаго Истинаго Бога и Христа, Когото Си изпратил“. Да познаеш Бога, това значи възкресение. А пък познанието на Бога става чрез Любовта към Бога.

А пък другото възкресение – физическото възкресение – то е сянка, то е отражение на онзи процес, който става в човешкото съзнание; то е последствие на тази връзка с Бога.

Как Христос възкреси Лазара? Той обичаше Лазара и изпрати мощна струя от Любов към него. Тази Любов на Христа пробуди съзнанието на Лазара, преобрази съзнанието му, събуди Любов у Лазара и тогава тази Любов, събудена у Лазара го възкреси и физически. В съзнанието на Лазара стана промяна и тогава тялото оживя.

Който иска да се запознае с въпроса за създаването на Вселената, който иска да разбере вътрешния смисъл на живота, да придобие знание, Мъдрост, сила, здраве, безсмъртие, той трябва да постави Любовта като основа на своя живот.

Разрешението идва. Не може да се отложи. Най-голямото робство е смъртта. Тя е най-големият неприятел. От него трябва да се освободим. Непреодолима вяра трябва да има човек. Смъртта иде, понеже Любовта я няма. Безлюбието носи смъртта. Като дойде Любовта, няма да има болести, умрели. Гаргите няма да грачат, а ще пеят. Говоря символично.

Онзи, който те обича, ако дойде при тебе, ако си болен ставаш здрав; ако си лош, ставаш добър.

Любовта храни, Мъдростта учи, Истината освобождава.

При Любовта нещата стават лесно: досещаш се, дохожда ти на ум как да постъпиш и се радваш.

Любовта ще вземем като храна. Първата храна, с която човек може да се храни е Любовта. Ако знаеш как да си добиваш храната, всичко ще имаш. Ако не можеш, губиш. Приближавайте се до същинската храна. Щом любиш, храниш се.

Този, който е ухапан от змията на безлюбието, и като ти говори, с думите си ще ти предаде от отровата ѝ.

Ние имаме богатство, материал. Трябва само запалка. Всеки, който ви обича, той ви носи запалка. На всекиго, когото обичаш, му носиш запалка.

Законът на Любовта е: там, дето е Любовта, всички препятствия, всички невъзможности се превъзмогват. Законът на Любовта те пази и те освобождава. Щом дойде Любовта, човек се освобождава от всички страдания, терзания и пр. Те ще му станат приятни. Любовта е апотеоз на всичко в света. Тя да бъде непреривен процес.

Една сестра каза:

– Учителю, нали Любовта побеждава всички пречки?

Учителя каза:

Любовта не побеждава пречките, но щом я видят, те плюят на петите си и бягат, не я чакат да дойде.

Соломон не е бил посветен и затова е казал, че всичко е суета. Той като е казал: „Суета на суетите“ иска да каже: всичко е суета без Любов. Всички страдания в света са безлюбие. Да обичаш някого, това значи да го освободиш от мъчнотиите и несгодите на живота му. Не можеш ли да направиш това, ти не го обичаш както трябва.

За нас това, което става в един момент и това, което става във вечността, има еднаква цена. Защото това, което става сега, то сега започва и се реализира във вечността.

Като дойде Любовта, ще имате чувство, че сте обгърнали земята и я носите. Сега търсиш причина, за да обичаш някого. Това е недостатък.

Като дойде Любовта, преставаш да виждаш противоречията. Трябва да влезеш в аурата на Любовта!

Аз съм неразположен и ми идва да ритна котката, обаче си казвам: „Като ритна котката, друг ще ритне теб“. Като дойде Любовта, човек всестранно се обновява, и ангелите се обновяват, и животните и

растенията се обновяват. Но човек се обновява като човек, ангела като ангел, растението като растение, камъкът като камък.

Който не върви по пътя на Любовта, изсъхва и става много кисел. Онзи, който върви по пътя на Любовта расте.

Светът доброволно ще се подчини на закона на Любовта. Който не се подчини на този закон, не може да напредва. Любовта, това е новата музика. Аз не искам да ви туря на механическа дисциплина. Проявете онова, което е вложено във вас. Нищо натрапено не приемайте.

Без Любовта човек е кух орех. Нищо не става от него. Посаждай го колкото искаш. Чрез своята Любов ти добиваш представа за Бога.

Когото обичам с Божествена Любов, става красив. Когото не обичам с Божествена Любов, почернява. Като заровиш плода нали най-първо няма никакъв вид, но после постепенно пониква красиво и ценно растение? Любовта е като водата, която дава условия на всичко да расте.

Ако Любовта не дойде, заложените дарби ще останат недоразвити; човек с всичките си дарби ще остане недоразвит. Колкото повече ви обичат, толкова повече дарби ще имате. Чрез Любовта, хората ще станат даровити.

Зад всички поети, писатели, музиканти, художници все седи някой, който ги обича. Ако нямаше кой да ги обича, от тях нищо не можеше да се очаква. Тъй щото, ако някой музикант е велик, причината за това седи в онази душа, която го обича и вдъхновява.

Когато обичаш се ползваш. И когато те обичат се ползваш, та в Любовта всякога – и като си обичан или обичаш – все печелиш.

Ако със твоята Любов израстват цветята, тогава твоята Любов е Любов.

ДАРОВЕТЕ НА ЛЮБОВТА II

В частен разговор с един брат стана въпрос за Любовта. Учителя каза:

Като дойде истинската майка – Любовта – идат постиженията. Като дойде Любовта, всичко става. За постиженията се изисква Любов; тя е сила за постижение. Не можеш да постигнеш нещо, ако нямаш Любов; иначе и да постигнеш нещо, ще ти го вземат.

В онзи свят, в който отивате, там искат да бъдете приготвени. Там ще отидете като ученици, които са завършили отделенията и ще ви преподават по-нататък. Иначе ще ви върнат назад. Те са толкова благородни! Там ще стоите като слушатели и ще кажете: „Не разбирам!“

Вън от Любовта няма друго разрешение, а само терзание, терзание. Всички други учения с които се храни човек, приличат на мухлясал хляб.

Любовта е светлина, която излиза от Бога. Тя не е нещо, което може да се складира. Като слиза, Любовта минава през тебе и в същия момент трябва да я употребиш. Всяко нещо направено без Любов е осъдено на смърт и се разрушава. Любовта е път, който води към постижения, за които човешката душа копнее. Същественото е Любовта – главно Любовта към Бога. в Любовта е Бог, а там, дето е Бог, всичко може да стане. За Любовта няма мъчни работи.

Идва при мене един и ми казва: „Условията, при които живея са лоши“. Казах му: „При условията, при които живееш, никой не може да ти помогне, защото не обичаш“. Той трябва да обича, за да стане една обмяна. Някой казва: „Нямам условия“. Нямаш условия, значи не обичаш. Имам условия, значи обичаш. Върви ми в живота, значи

обичам. Не ми върви в живота, значи не обичам. Ще обичам, и условията ще протекат. Вие всеки ден може да проверите това в малък размер. Без Любовта, светът не може да се оправи. Ако работите ви не се нареждат, приложете Любовта. Ако сте болни, приложете Любовта; ако страдате, приложете Любовта. Ако не вложиш Божията Любов в своята работа, ти няма да успееш, няма да даде никакви плодове. Ако не приложиш Любовта, тогава идва бичът.

Обичаш някого. Защо не знаеш. Не можеш да знаеш. Просто даден факт. Някой те обича. Защо? Защото е беден, няма какво да гощава. А когато обича, значи е богат, има какво да гощава.

Да имаш една Любов, с която да не погрозняваш: да ставаш по-красив и по-красив.

Ти обичаш добрия, понеже искаш да станеш добър.

Човек обича е и свободен да обича. Човек не обича и е свободен да не обича, но си носи последствията.

Силата се добива чрез Любовта. Единственото нещо, което ни дава сила, е Любовта. Любовта е най-силното оръжие, на което ще разчиташ. Тепърва има да учите новото Учение. Старото учение сте научили вече. Отивате на екскурзия и носите кибритена кутия. Има на какво да уповаваш. И като отидеш на екскурзия, бъркаш в джоба си и нямаш кибрит, няма на какво да уповаваш.

Любовта ни, вярата ни трябва да имат практическо приложение. Любовта поставя правилни отношения между хората. Няма друг закон, който да сближи хората. Ако искаш да имаш правилни отношения с хората, непременно трябва да имаш Любов и Мъдрост. Любовта е това, което прави истинските връзки.

Ако любиш, твоят престиж ще се повдигне; не любиш ли, ще изчезне. Да обичаш, това е по-голямо богатство, отколкото всички

съкровища на света. Христос при всички престъпления на земята ни най-малко не се поколеба в Своята Любов към човечеството.

Когато обичаш, Бог е доволен, понеже даваш ход на това, което Той прави. Като обичаш, ти искаш да правиш това, което Бог иска. Ти обичаш за да се прослави Бог. Ти обичаш, за да се прояви Бог чрез тебе. Когато ти обичаш, Бог, цялото Небе съзнава, че ти вършиш с това волята Божия и цялото Небе се радва, че ти правиш нещо, което е угодно на Бога.

Хората са механизирали света. Те са напуснали Божествения порядък и са дошли до света на механиката.

Само през вратата на Любовта може да се влезе при Бога. Само през вратата на Любовта може да се влезе в Царството Божие. Но не тази човешката Любов, която днес я има, а утре я няма, а Божията Любов. Като обичаме, Бог ще ни се отплати.

В бъдеще човешкият организъм ще се измени и човек ще диша етер. Как ще се образуват бъдещите органи за дишане на етер? Който обича, образува си бъдещите органи за дишане. В дишането ще участват симпатичната нервна система. Ще се диша етер чрез симпатичната нервна система.

Когато в едно събрание, в едно общество влезе човек, който има Любов в себе си, той може да повлияе на всички присъстващи. Те чувстват трептенията на неговата душа и започват да проявяват Любовта. Ето защо всички търсят човека, който проявява Любовта.

ДАРОВЕТЕ НА ЛЮБОВТА III

Днес Учителя взе една мотичка и отиде да разкопава зеленчука. Група братя и сестри и ние почнахме да работим с Него. След известно време всички отидохме на полянката. Бяхме около десетина души. Времето беше слънчево и топло. Беше около десет часа сутринта. Седнахме на тревата. Почна разговор. В разговора Учителя каза следните мисли:

Като дойдат Любовта, доброто във вас, не се плашете. Дошло е Царството Божие във вас. Ако разберете закона на Любовта, ще може да се ползвате. Без закона на Любовта човек не може да бъде щастлив. Той може да се самозаблуждава, но при смъртта ще изгуби всичко, което е придобил.

Само свободният човек може да люби!

Само онзи, който мисли, може да люби!

Само онзи, който люби, може да живее!

Само онзи, който живее, може да работи!

Няма да ядеш от дървото на безлюбието! Безлюбието ражда всички противоречия в живота. Любовта ражда всичката хармония в живота.

Представете си, че плюнчените ви жлези престанат да работят и във вашите сухи уста турят бучка захар. Какво ще правите с нея? Ако я глътнете и мине през гърлото, ще ви охлузи гърлото. Но ако турим малко водица на тази захар, ще я приемете лесно. Та сега на всинца ви трябва вода, трябва ви плюмка. Направете превод.

Всички апаши почват с вяра и Любов и свършват с безлюбие и безверие. Хората мислят, ще им недостига нещо. А какво им недостига? Любовта! Всеки, който не проявява Любовта, пада. Трябва

напреднали души, за да разберат това. В Любовта има много неща примесени, които не са Любов. Има чужди неща в Любовта, от които ги е страх хората.

Нашият Иван тук на Изгрева имаше една кобила, която имаше един навик: като се спре, не върви. Иван ще слезе от каруцата, ще я поглади, ще ѝ даде нещо от зоба и пак тръгне. После пак се спре. Пак ще слезе Иван, ще ѝ поглади, ще ѝ даде нещо и пак ще тръгне. Иван ми каза: „Прилагам евангелската постъпка и върви добре“. По Мойсеевия закон не може. Можеш да я биеш, не се мърда“.

Тук по шосето един полкови пътувал с една каруца. Вестовоят кара конете. Като се качи полковият на колата, конете не вървят. Слиза полковия и конете тръгнат. Три – четири пъти направиха така и полковникът каза: „Вие вървете, аз ще тръгна пеш“. Може би в този полковник имаше отрицателни чувства и конете не го обичаха. Та и за себе си употребете евангелското правило.

Когато човек се пробуди, ще види този, който го обича, ще го види в неговата красота, в неговата реалност. Щом човек не разбира Любовта, той се ограничава. Щом я разбира, той се освобождава. Любов, която ограничава, не е Любов.

Човекът на Любовта е свободният човек. Не може да се направи зло на онзи, който обича, понеже около касата му има голям огън. А на онзи, който не обича, зло може да се направи, понеже около касата му е студено. Онзи, който обича Бога, има огън около него. Докато прилагаш и живееш в Любовта, ти си абсолютно свободен. Щом нарушиш Любовта, ти вече не си свободен; Бог вече прилага закона спрямо тебе.

Онзи, който те обича, ще те намери в най-трудно положение и ще те развърже, ще те освободи.

Говориш за идеална Любов, но не знаеш как да я проявяваш. И ако проявяват към тебе идеална Любов, няма да знаеш как да я оцениш.

Един човек за да има идеална Любов към някого, не трябва да се приближава до него по-близо от десет километра. От десет километра с бинокъл да го гледа. Идеалната Любов подразбира да не виждаш никакво криво нещо в онзи, когото обичаш.

Тези десет километра как ги разбирате? Те означават свободата. Това е символично казано. На десет километра разстояние значи следното: да се даде пълна свобода на онзи, когото обичаш. Свободата в даден случай в какво стои? Ето в какво: Никой да не може да влезе в мястото, което Бог му е дал.

Някои казват: „Онзи почва да ме ограничава“. Не, като се минат пет-десет години, той ще почне да се отдалечава и няма вече да се ограничаваш.

Защото, когато двама души се обичат, то те като се движат в известен период ще дойдат до най-близко разстояние един до друг. Това са най-щастливите минути. После пак се отдалечават, после пак ще се срещнат и т.н. Значи става периодично приближаване и отдалечаване на душите, както планетите при своето движение.

На сърцето си не можеш да заповядваш. Например, ти не можеш да накараш хората да обичат този или онзи. Работите на сърцето остават свободни. Ако ние бихме оставили сърцето си да бъде ръководено от Бога, то работите биха се оправили.

Не стойте много близо до мене, защото ме засенчвате и губите. За да обичаш един човек, за да същества тази връзка, трябва отдалеч. Затова в семействата хората като са физически близо, почват да се карат.

С някои хора може да си много наблизо, че можеш да се спънеш о тях. Някои са толкова далеч, че едвам ги виждаш. А най-хубавото е да бъдеш на такова разстояние, че да ти е приятно да общуваш и да не те спъват.

Щом искате да сте много наблизо един до друг, вие погребвате своето щастие. Когато едни се сближават, аз зная, че те погребват своето щастие. Например, като се сближавате много, скарвате се. А когато сте далеч един от друг, пращате си подаръци.

Стойте далеч от любимия, защото близостта ще те изгори и ще изгубиш първата Любов. Слънцето приближава ли се до вас? То стои далеч и те топли.

С Любовта се ликвидира кармата. За да не страда, за да ликвидира правилно с кармата си, човек трябва да приложи в живота си закона на Любовта.

Някои хора ни са симпатични по кармическия закон. И някои хора ни са антипатични пак по същата причина. Ние трябва да се издигнем над този закон.

Хората чакат да ги обичат. Този, който чака да го обичат, той е беден. Да искаш да те обичат, това значи да искаш да вземеш. А като обичаш, значи ти даваш. А нали е казано: „По-блажен е онзи, който дава, отколкото онзи, който взема“.

Който обича е богат. Той не гледа дали го обичат или не.

ВЛИЗАНЕ В ХРАМА I

(Път към Любовта)

Бяхме в приемната стая на Учителя няколко ученици. Стана въпрос за методите за развитие на Любовта в човека. Учителя каза:

Много лесна работа е да възлюби човек, но не знае где да си тури пръста на цигулката. Малко като мръднеш на друго място, не излиза вече. Любовта иска точност: на място да туриш пръста на цигулката.

Като говориш на човека за Любовта, това не е още Любов.

Един художник като си държи четката и молива, трябва да знае всяка линия да бъде поставена на място. Един цигулар трябва да знае как да държи инструмента и точно на място да се движи по струните. И всяка дума на място да кажете. Думите: „Да се обичаме“ не са на място. Някой ми казва: „Разправи ми за Божията Любов“. Казвам му: „Хайде да се понаядем сега“.

Някой казва: „Колко е мъчно да обичаш!“ Като не знаеш, мъчно е, а като знаеш е лесно.

Най-голямата наука е да проявим Любовта.

Сутринта като станеш, попей: „Кой е накарал слънцето да грее заради мене?“ Както слънцето слуша Господа, да дава на хората, на буболечките, на тревите, на цветята, така и ти направи без никакво лицеприятие.

Бог даде на Адама и на Ева да научат какво нещо е послушанието. Те не го научиха.

Най-голямото изкуство е да обича човек. Само съвършеният човек може да обича както трябва.

Ако ти не знаеш как да обичаш, не си разрешил една основна задача, която Битието иска. Всичкото Битие иска да го обичаш.

Един брат попита:

– По кой начин може да расте в човека Любовта постоянно, да става все по-интензивна, все повече да се разширява?

Учителя каза:

Човек може да се свърже с Невидимия свят чрез мисъл за Бога, съзерцание и молитва. От Невидимия свят почват да го запознават с тези, с които имат връзка. Когато по този начин човек се свърже с Невидимия свят, то напредналите Същества от Невидимия свят почват да свързват човека с тези души на земята, с които те са във връзка, които обичат, със своите хора на земята.

Това да го държите само за себе си.

Човек, като мисли за Бога, за небесните неща, Любовта в нещо се увеличава. Най-добрият начин за създаване на условия, за да се прояви Любовта, за да протече тя, е молитвата. Това е най-силният, най-практичният метод. Другите методи са второстепенни. Да мисли човек за Бога, да се моли тайно – това е средство за да се прояви Любовта.

Щом направиш връзка с Първичната Причина, тогава от всякъде благополучните условия се стичат. На природата трябва да се даде една строго научна база.

Човек не може да разбере Любовта, докато идеята за Бога не стане ясна в него.

Разбирането на Любовта става по този начин: Христос е казал: „Аз Съм Пътят, Истината и Живота“. Човек трябва да влезе в този Път, в тази Истина и в този Живот, за да разбере свещената Любов. Казано е: „Нито око е видяло, нито ухо е чуло това, което Бог е приготвил за онези, които Го любят“.

Свещената Любов има връзка със следното: да живее Христос в човека. Апостол Павел казва: „Не аз, но Христос живее в мене“. Това е

общение, за което хората нямат понятие. То е както един човек, който излиза от един мравуняк и почва да изучава света, но не с мерките на мравките, с тяхните понятия.

Човек трябва да завърши с обикновените работи и тогава да дойде до това мистичното. Те са недостъпни работи.

Когато се говори за свещената Любов, то е една област недостъпна. За мнозина свещената Любов остава за по-после. И тя сама по себе си ще се разкрие. Други са там правилата. Недостъпното сега е достъпно за в бъдеще. Човек трябва да изследва това, което е достъпно. Недостъпното да остави за после.

За тази област човек трябва да е готов.

Това не зависи от желанието на човека. За да влезе човек в тази област, трябва да постигне други работи. Някой иска неща, които са непостижими засега за него. Понеже има други работи, които не е постигнал. Ако не се разберат изваждането и събирането, не може да се разбере делението. Но човек трябва да има стремеж.

За да има човек постижения в тази област, трябва да чете Библията, да изучава живота на всички хора, които са имали такава опитност и от тяхната опитност донякъде да извади това, което е достъпно за човешкия ум. Трябва да се чете живота на великите хора, които са имали прозрение в тази област.

Като се измени вътрешното състояние на човека, трябва да се събудят тези способности вътре. Без да се събудят те, безполезно е да се говори.

Ще работиш това, което са работили пророците, апостолите, Христос. Те са благовествали.

Един брат каза:

– *Учителю, Вие казахте в една от беседите:* „Аз още не съм ви говорил за Любовта. Това, което съм ви говорил е още предговор,

говорил съм ви за подаръците на Любовта, но за самата Любов не съм ви говорил още нищо. Колко желаем Учителю, да ни говорите за Любовта, да ни говорите това за Любовта, което не сте говорили или ни кажете, как да се подготвим, за да я възприемем“.

Учителя каза:

За тая цел почнете да изучавате Евангелието на Йоана. И после мислете доста дълго време върху Любовта на Христа, като се спрете и върху Любовта Му във връзка с Неговите страдания. Каква велика, дълбока и възвишена е била тая Любов, която Го е правила готов да страда за другите.

После е необходимо изобщо размишление върху Любовта по пет минути сутрин, на обед и вечер.

После, необходимо е да намирате хубавите, Божествените черти в един човек, а не човешките, не неговите погрешки, за да го обикнете. Една българка в Америка ми каза една мисъл и ще я приведа. Тя беше много интелигентна и красива. Пътувахме по влака. Тя ми каза следното: „Аз като срещна един човек, старая се да намеря една добра негова черта и си държа ума върху тая черта. И не съм намерила изключение. Свързвам приятелство с тях и не са ми направили нито една пакост.

Нали като отидеш в друг двор, кучетата ще се нахвърлят върху тебе. Ти трябва да предизвикаш да дойде господаря и той ще накара кучетата да млъкнат. Превод: като отидеш при един човек, трябва да извикаш Божественото. И тогава Божественото ще заповяда на човешкото да млъкне. Като отидеш в който и да е дом, все могат да те лаят кучетата.

Вие не можете да обичате един човек докато не престанете да виждате неговите грехове.

За да обичаш някого, трябва да имаш основа за това. Можеш да го обичаш или за неговия ум, или за неговото сърце, или за неговата воля. Можеш да го обичаш, защото устоява, като даде обещание прави го. Има нещо в него, за което можеш да го обичаш. И в лошите хора има добри черти.

Един брат попита:

– Какво значат думите ви „Да намериш един приятел вътре в себе си, за да го обикнеш.

Учителя каза:

Това значи да намериш добрите страни в един човек. Когато намериш добрите му страни, това значи да го намериш вътре в себе си.

Един, който обичал много да критикува, бил пуснат в рая от вратаря. Той казва: „Това не е така, онова не е така“. И не знаели как да се отърват от него. Един казал: „Вън в света едно голямо предприятие се почва“. Онзи казал: „Да отида да го оправя“. И отишъл. След това затворили вратата на рая за него и не го пуснали вече в рая.

За да проникнете във вътрешния смисъл на Любовта, всеки ден размишлявайте върху нея по пет минути – сутрин, на обед и вечер.

Всеки ден човек да размишлява върху Божията Любов и върху Любовта към ближния. Всички хора да ги мислиш, че те са твои ближни.

Като размишляваш върху Любовта всеки ден, тя ще ти се разкрие. Това е вътрешен метод. Като схване човек вътрешните отношения, светът ще се разшири за него.

Човек е като дете, което постепенно ще върви в пътя. Прибързване няма. Според възрастта на човека. В Божествената наука прибързаните работи никаква полза не принасят. Човек, който не е

готов, е пълно шише, което трябва да се изпразни, за да му дадеш нещо.

Човек трябва да е оценил подаръците на Любовта, за да пристъпи към самата Любов. Оценяването на подаръците и благата на Любовта е подготовление за разбиране и проява на самата Любов. Без да си оценил и разбрал подаръците и благата на Любовта не можеш да разбереш самата Любов.

ВЛИЗАНЕ В ХРАМА II

(Път към Любовта)

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Някой казва: „Как да добия Любовта?“ Това е неправилен израз. Любовта не е нещо, което отвън ще се сипе на хората. Ако човек няма Любовта и остави тепърва да я добие, то е изгубена работа. Той има Любовта и остава само да я прояви.

Човек ще желае, ще се моли да прояви Любовта, докато се прояви Божественото. Ще се помолиш на Бога да проявиш Любовта и ще я оставиш на Бога.

Много пъти хората турят човешки възгледи и ги мислят за божествени. А тази Любов, която човек мисли за Божествена, много пъти не е никаква Божествена Любов, а човешки работи. Човек трябва да различава човешката Любов от Божествената, да не ги смесва.

Искат да знаят по кой начин Любовта ще дойде. Те ще пожелаят Любовта и Любовта ще дойде.

Ако ние не вършим волята Божия, не можем да имаме Божията Любов; тя не може да се прояви в нас, защото е благоугоден на Бога всеки, който изпълнява волята Му.

Човек трябва да мине през жертвата, слугуването, служенето, за да дойде до Любовта. Слугуването и служенето са път, по който човек ще дойде до Любовта. Например, някой е богат. Той жертва всичко на околните, но околните никак не му благодарят. И остава най-сетне без нищо. Но въпроки това той никак не роптае, но благодари на Бога за всичко. Никой не иска да го знае. Той слугува и служи на Бога и понеже всичко прави за Бога, у него по едно време се отварят изворите на Любовта. Той преминава вече в по-висш живот.

Някой казва: „Ти ме изгори“. В народа са много прави изреченията. Значи в Любовта тогава е имало повече топлина, огън и по-малко светлина. Той не турил в Любовта достатъчно светлина. При Любовта трябва да превърнем топлината в светлина, понеже сега се нуждаем повече от светлина, отколкото от топлина. Досега хората са туряли повече топлина, отколкото светлина. Имало е едно несъответствие.

Ти вземи мотиката и работи някому. Тази мотика е за да се запознаеш с една любяща душа. Ще направиш една услуга и тази услуга е една връзка. После другите ще си отидат и ще остане Божествената връзка.

В новата раса трябва да проникне следното: хората да бъдат като разумни деца, а сега всеки се представя такъв, какъвто не е.

Непостижим е пределът на Любовта, тя е вечен процес на растеж. Досегашните форми на Любовта са отживели. Любовта сега трябва да се тури в широка форма, достъпна за човешкия ум.

Предметът на Любовта е неизчерпаем. Той е един красив свят, като влезеш в него. Писанието казва: „Когато Ме потърсите с всичкото си сърце, ще Ме намерите“. А кой търси? Който люби! С Любовта човек търси Бога!

Самоотричането води към Любовта. Самоотричането е духовна Любов. Един пияница се отрича от пиянството и се отрича от приятелите си, които пият. Другите му казват: „Ти напусна съдружието“. Някой не иска да стада, но иска да опитва човешката Любов. Тя е встъпителна, въведение в Любовта.

Страданието е материал, който като обработиш, ще получиш радост. А самоотричането е материал, от който се образува ангелската Любов. Ангелът само като помисли за Бога, отрича се от своето

блаженство в рая и идва на земята да помага. Те сами слизат на земята да помагат, само като помислят за Бога, а не по заповед.

Човешката и духовната Любов са материал за Божествената Любов. Човешката Любов започва с щастие и свършва с нещастие без изключение. Ангелската Любов започва с нещастие и свършва с щастие. А Божествената Любов започва с блаженство и свършва с блаженство.

Много е полезно човек да се занимава с изучаването на Любовта: да проучава например това, което е писано в беседите върху Любовта, защото по този начин в човека идват много красиви и велики прозрения, просветления отвътре за същината на Любовта.

Трябва да се изучават беседите! И не е важно четенето само, но човек каквото чете, да го прилага, да прави опити. Защото без опити нищо не може да се постигне. Иначе ще има схоластика.

Братът попита:

– Какво голямо впечатление ми направиха думите Ви в една от последните беседи, че Любовта на Христа към всеки човек е по-голяма от Любовта на Данте към Беатриче и постоянно размишлявам върху това от няколко деня. Как да работи човек, за да се отварят изворите на Христовата Любов, да стане човек проводник на Христовата Любов?

Учителя казва:

Да прави човек опити. Ето какви опити: като видиш цвете, поливай го и ще видиш какво ще стане. Не съвсем много ще го поливаш, но колкото му е нужно. Това е опит. Това е символично. Цветето символизира едно същество, човек или друго същество. Поливането означава изпращане към това същество струя от Любов. Като видиш един човек или друго същество, изпрати му струя от Любов.

Трябва да се правят такива опити, защото всеки опит представлява една тънка нишка, обаче дебелото въже се образува от много такива нишки.

Ето един опит за Любовта: като видим болен човек и като проявим Любов към него, да видим, дали ще се излекува и тогава това показва, че имаме Любов. Това ще ползва и нас. Не може Божията Любов да мине през нас и да не остави нещо от себе си.

Промяна трябва да става и в този, който обича, и в този, когото обичат. Ако не стане промяна в онзи, който обича, не може да стане промяна и в онзи, когото обичаш.

Научно трябва да се правят опити в това отношение: например, обичаш някого. Ти трябва да внасяш чрез своята Любов светлина, топлина и сила в него. Светлина в ума му, топлина в сърцето му и сила в тялото му. Преди всичко трябва да стане здрав. И ако не можеш да направиш това, тогава каква е тази Любов? Но за да внесеш тази промяна в него, промяната трябва да стане в тебе. Ти сам да си препълнен и ще се предаде от тебе на другия, когото обичаш.

Опити трябва да се правят.

Казано е: „Любете врага си“, но как? За врага трябва да се употреби една Любов, която го обезоръжава. Любов, която не го обезоръжава, не е Любов към него. Това са начини, които трябва да се опитат. А ние имаме сухи, схоластични системи. Ние говорим за Любовта. Това е теория сега. Аз всеки ден трябва да направя опит що е Любов, що е справедливост. Ние нямаме едно научно, право схващане на нещата според Божествената наука.

И после друго: човек да счита размишлението върху Любовта Христова тъй необходимо, тъй нужно, както дишането на въздуха.

У религиозните хора често много силно се развива личното чувство. Това не е хубаво. Това е проява на дейността на малкия

мозък. Личните чувства турят в действие малкия мозък. Човек ще мине през там, но само да мине, а не да остане там, а да се качи по-горе в горната част на главата, дето е центърът на милосърдието и Любовта. И там ще има среща с Бога.

Човек учи Любовта във време на бедствие. Тогава най-добре развива прозрение за същността на Любовта. Тогава вижда осезателно как Любовта работи в света, как се изявява Любовта на Бога към него.

Човек трябва да има отворена душа за Любовта, понеже Любовта е навсякъде. Човек трябва да има отворен слух да слуша.

Да се образува една група за Любовта от трима души. Събранията да стават в 12 ч. полунощ два пъти през седмицата: петък срещу събота и събота срещу неделя. Тези дни ще бъдат временно и после ще кажа окончателно в кои дни.

На тези събрания ще се размишлява върху Любовта и ще се пожелае Любовта да протече през всички сърца – Божията Любов.

Братът каза:

В глава 17 от Йоана Христос е казал: „Отче, Ти Си в Мене и аз в тях“. Значи Любовта на Отца ще мине през Христа и от Него ще дойде до нас.

Учителя каза:

Това е така, но колко души могат да разберат тези мистически неща?

Във време на тези събрания няма предварително да умуваме много, но ще оставим да заговори в нас Божественото и да ни упъти какво да правим, как да размишляваме върху Любовта.

Братът каза:

Във време на събранията на групата ще изпратим мощна струя от Любов към всички братя и сестри и към всички същества и ще

пожелаем да станат те проводници на Любовта. Ще се постараем да възлюбим всички, да им изпращаме струи от Любов.

Учителя каза:

Трябва да дойде едно просветление на съзнанието, за да разбере човек, ако от духовния свят няма просветление, то мъчно човек може да разбере.

Тези, които ще правят размишление върху Любовта, да имат една идея за Любовта и тя да се разраства като семка. От малко да започнат и като се разшири съзнанието, тази идея да почне да расте.

У хората има много понятия неясни. Например, апостол Павел казва: „Любовта е плод на Духа“. И казва се, че Бог е Любов. Те са две понятия различни. Любовта като същина е Бог, а като проява е плод на Духа.

Трима души за групата на Любовта са достатъчни. Бог нали казва: „Аз съм Бог на Аврама, Исака и Якова“ – трима души.

В колко часа ще се молят хората, това са второстепенни, третостепенни въпроси.

СТЕПЕНИ НА ЛЮБОВТА I

Една от красивите традиции, оставени от Учителя са тъй наречените братски вечери. Отделни семейства на Изгрева канят Учителя на вечеря, а заедно с Него канят и много братя и сестри – 25-30 души. Времето минава в много радостна атмосфера. Всички братя и сестри са насядали на местата си, но Учителя още Го няма. По едно време съобщават, че Учителя пристига. Един радостен трепет минава през всички братя и сестри. Всички се радват, че Учителя е между нас. След вечерята почват песни и разговори: някои братя и сестри разказват свои спомени и опитности. Учителя във време на разговор винаги изказва много важни мисли. Най-интересната част от братските вечери са разговорите с Учителя.

Тук ще изложа мисли от Учителя изказани при една такава братска вечеря:

В нашето свръхсъзнание ние получаваме чиста Любов, но тя като слиза от свръхсъзнанието ни и дойде в самосъзнанието, добива известен примес и тогава човек почва да обича доброто и злото. Това става, когато не сме пречистени. След това слиза в съзнанието ни този поток на висшата Любов и ако нашето съзнание не е пречистено, добива още повече примеси, добива животински характер. След това тази Любов минава през подсъзнанието и отново се качва в свръхсъзнанието, за да добие своята първоначална чистота. Така минава Любовта по това колело.

Затова имаме разни степени на Любовта: животинска, човешка или физическа, духовна, умствена и Божествена. Любовта е Божествена, когато е свободна от примеси, когато е напълно чиста, такава каквато слиза от горе. За физическата, за духовната Любов съм

ви говорил, а за Божествената съм ви говорил малко. Всички долни степени на Любовта не са още Любовта. Те са още външната страна на Любовта.

Формите на Любовта са различни според степента на Любовта. Новата или Божествена Любов, която ще се изяви на земята ще създаде нови форми на Любовта. Старата Любов е произвела това, което виждаме, а новите форми, които ще създаде новата Любов ще бъдат нещо друго. Но не искайте да внасяте формите на старата Любов към новата Любов. Старото го оставете и като градите новото, гледайте да не се дига прах. Това ще влезе в новото възпитание.

Малката Любов минава през малка тръба и има спънки. То е човешката Любов. А голямата Любов минава през голяма тръба. Тя е Божествената Любов. Човешката Любов е в астралния човек. А Божествената Любов е в духа.

В човешката Любов има радост и страдание, в духовната Любов има промени, т.е. усилване и отслабване, а истинската Любов е Божествената.

Този човек, който манифестира много с Любовта си е слаб в Любовта. Когато се говори, че Божествената Любов не се манифестира толкова, се разбира, че при нея много нещо остава непроявено. При човешката Любов всичко се проявява, а при Божествената Любов това, което не се проявява е много повече от това, което се проявява. Значи има дълбочина.

Сегашната обикновена Любов е по-кармична Любов; тя не е чиста и затова не е устойчива. Божествената Любов не е кармична и затова е трайна.

Писанието казва: „Роденото от Духа, Дух е, а роденото от плътта, плът е“. Значи има една Любов на плътта, която преминава, изчезва.

Тя е човешката Любов. А има друга Любов, Любовта на Духа, която вечно пребъдва. Тя е Божествената Любов.

Човешката Любов престава. Като се влюбят някои, минават за ангели един за друг, а след време не искат да се видят. Онзи, който обича с човешка Любов, се носи добре, но после изстудява. А Божествената Любов отначало е слаба, а постепенно се засилва все повече. При Божествената Любов няма прекратяване, а непреривен растеж и усилване на Любовта.

Човешката Любов е като горене на един огън от дърва или горене на свещ. Свещта и дърветата изгасват. Човешката Любов е кратковременна, по това се различава от Божествената. Божествената Любов се сравнява с горенето на слънцето.

От друга страна човешката Любов има съвсем други цели. При човешката Любов вземат участие низши духове. Човешката Любов е огризки. Това е ровене в калта. Всеки, който работи с човешка Любов, остава излъган. Всеки при човешката Любов трябва да изгуби.

При Божествената Любов има чистота.

Човек трябва да има връзка само с Бога, а с хората не трябва да има връзки, а отношения. При човешката Любов има изгаряне, а Божествената има светлина, при която плодовете зреят. Човек трябва да надрасне физическата, плътската Любов. Тя е била една фаза, през която е минал човек, но сега той трябва да се издигне до по-висшите форми на Любовта.

При човешката Любов онзи, който обича, ограничава другия. Божествената Любов не прави ограничения на онзи, когото обича.

Всичката ви слабост е, че вие се влюбвате. Любовта е естествен процес, а влюбването е преяждане. Това е човешката Любов. Щом има влюбване, ще дойде пресищането, обезсърчението, недоразуменията и пр. При човешката Любов, човек има съвсем слабо разбиране на

Любовта. Човешката Любов е това, което се нарича влюбване. Влюбването е временно нещо. То даже не трае повече от една, две, три години.

При Божествената Любов Бог изпраща Духа Си. Там, дето присъства Божественият Дух е друго. Човешката Любов е изключително Любов за поддържане на рода. При Божествената Любов ще обичаш всички онези, които са се обърнали към Бога. при това Бог ще ти бъде идеал.

Има закон: когато обичаш някого, то лошото състояние на онзи, когото обичаш се прехвърля на тебе. Това прехвърляне става при човешката Любов. А при Божествената Любов няма такова прехвърляне. Прехвърлят се също така при човешката Любов и греховете, пороците и слабостите на онзи. И когато мразите някого, вие пак се свързвате с него и придобивате неговите качества.

Влюбеният с човешката Любов прилича на теле, което си е пъхнало главата в гърнето и не вижда нищо; докато намери твърдо място за да счупи гърнето.

Човешката Любов е Любов на страстите. Тя не е никаква Любов. Това, което проявяват астралният мъж и астралната жена, това не е никаква Любов. Това е само една привидност. Любовта е съвсем друго нещо.

По-низшите чувства и по-висшите чувства идват у човек в стълкновение. Тези скърби и страдания се дължат на физическата Любов. Това е една по-гъста материя. Като се вплете човек в нея, докато се освободи, ще усеща страдания. Ред същества от астралният свят действат при тая Любов.

Всяка Любов, която произвежда каквито и да са горчиви чувства, не е Божествена. Човек трябва да различава човешката Любов от ангелската и Божествената.

Когато някой мъж се съблазни от формите на жената и обратно, това не е от тях. Тъмните духове правят това чрез тях.

Човешката Любов се проявява чрез целувки и прегръдки.

Ангелската или духовната Любов се проявява чрез усмивката. Ако ти се усмихне този, когото обичаш, ти си радостен.

При Божествената Любов само като зърнеш този, когото обичаш ти си радостен. И като помислиш за него, зарадваш се.

При Божествената Любов няма противоречия, няма страдания. Тя се проявява чрез светлина. Погледнеш светлината и виждаш Бога навсякъде.

При човешката Любов се хвърля магнетична мрежа между двама души, за да се въплъти някой. Духовете привличат мъжа и жената за да се въплътят чрез тях. Това е при човешката Любов.

Когато човек има чести възвишени стремежи, тогава Светлите Духове го обикват и работят върху неговото повдигане, за да го подготвят и да се вселят в него.

При физическата Любов хората не знаят, че изпълняват чужди желания. Имат желания, които не са техни.

Ще ви кажа какво нещо е влюбването или човешката Любов: онзи, който е паднал в кладенеца и постоянно чака да го извадят от кладенеца, това е влюбването.

СТЕПЕНИ НА ЛЮБОВТА II

След свършването на лекцията изпълнихме гимнастическите упражнения на полянката с Учителя и се върнахме в салона. Изпяхме няколко песни. Една сестра отвори въпрос за степените на Любовта. Учителя каза:

Между обикновената и Божествената Любов разликата е в следното: едно е стопляне отвън, а другото е стопляне отвътре. Едно тяло, което се топли отвътре, не изстива.

Една сестра каза:

– Една жена ме помоли да Ви попитам, как да обича.

Учителя каза:

Няма какво да я учим как да обича. Най-първо ще я учим как да вдишва и издишва.

Божествената Любов има три степени: Първо, да обичаш човека значи да му дадеш най-необходимото: хляб, ядене, дрехи. Това е първото стъпвало на обичането. Второ, ще го пратиш на училище, ще го възпиташ. Третото стъпало е: Ще му дадеш дарования, ще го направиш талантлив. С Любовта, която му изпращаш, ще го направиш талантлив, даровит и ще се радваш на дарбите му, на успехите му.

Човешката Любов е Любов на личните чувства, а Божествената Любов не стои там, дето има личен живот. Човек трябва да разпростре своята Любов вън от семейството.

Някой иска взаимност, но той иска с това да пороби онзи. Сегашната човешка Любов е поробване. Много млади погрозняха в неправилни чувства и в противоречия, в постоянни вътрешни борби. Когато Любовта не е Божествена, човек погрознява. Всички търсят

щастливия живот. А щастието е в разбирането и в прилагането на Божият закон.

Човешката Любов състарява, а Божествената Любов подмладява.

Когато момата е много красива, като знае, че на някого ангелът е слаб, тя да не се облича много добре, да си тури по-проста кърпа, та този приятел да отиде да работи, а да не ходи да си криви шапката.

При човешката Любов има удари. Ударите са увличането, което идва. Това увличане зашеметява, заблуждава, въвежда в една област на бездействие; човек не може да работи. Човек не трябва да се увлича в тази област.

При Божествената Любов няма спор. А щом има спор между двама, то и двамата не са богати. Онова, което обичаме, да не го държим постоянно пред себе си физически, но вътрешно в нас.

Човек, който се оплаква от хората, той не обича света, нито хората го обичат.

Що значи прелюбодействане? Прелюбодействие значи всяка Любов, която не е Божествена. Ако ти обичаш някого, Бог чрез тебе е проектирал Любовта ти към онзи.

Един брат попита:

– Как ще познаем, дали сме разбрали Любовта или не?

Учителя каза:

Ако една неприятна мисъл или едно неприятно чувство са в състояние да нарушат вашият вътрешен мир, вие не сте разбрали Любовта.

Казах на един млад брат: Нарочно не ти отговоря тази, която ти обичаш. Нарочно небето прави други да я обикалят, за да страдаш, да изгори в тебе нещо, което е непотребно и вреди; да минеш през страдание, да се пречистиш, за да изгорят някои неща в тебе.

Един брат запита Учителя:

– Нали Вие казахте в миналата лекция в сряда, че трябва да намерим и възстановим тези отношения, които сме имали един към друг преди излизането си от Бога? Тези отношения на душите една към друга различни ли са или не?

Учителя каза:

Различни са отношенията на всяка душа към всички други, но пак разбира се са божествени. Всички хора са излезли от Бога при различни условия, а не изведнъж. Отношенията между душите са различни, защото иначе щеше да има еднообразие. Отношенията между душите са съществували преди излизането им от Бога. тези отношения са съществували във вечността. Тези отношения са били отношения на Любов. Да ги възстановим, това е нашата задача днес. И тези отношения са правилни, които възобновяват онези първични отношения.

Има задачи, които сега ги учим. Обаче те са съществували в природата винаги. Даже има задачи, които в природата ги има и ние още не ги знаем.

Стана дума, че някой ще пътува във вторник. Учителя каза: Всякога е хубаво да се пътува. В Божествения свят има само един ден, а тук има седем дни. Оставете традициите. Вие не можете да приемете новото, докато не се откажете от традициите. Те са стари порядки.

Я изпейте една песен!

КАЧЕСТВА НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ I

Днес сме на местността Ел-Шадай на Витоша. След като пихме чай и изпълнихме Паневритмията, изкачихме се нагоре на една поляна край шосето до първия заслон. Пред полянката минава вада. Полянката е покрита със свежа трева. Тук има изобилие от цветя с разни краски. Оттук се вижда мощната Рилска верига, по която има още доста сняг.

Както бяхме седнали на тази полянка, една птичка пееше на едно клонче. Учителя каза:

Тази птичка казва: „Много добре ние живеем тук. Вие как сте?“

Учителя погледна потока и каза:

Тази вода тук е цяла музика.

Учителя погледна цветята вероника и незабравка и каза:

Синият цвят действа успокоително. Ако си разтревожен и гледаш известно време сини цветя, се успокояваш. Жълтото действа на ума.

Един автомобил мина по шосето покрай нас за нагоре и когато минаваше покрай нас, един от автомобила каза: „Благ е животът ваш“.

Отвори се разговор. В разговора Учителя между другото изказа следните мисли:

Любовта – това е една велика проява на разумния живот. Дето има Любов, това е вече разумният живот. От Любовта може да се съди доколко човек е разумен.

Винаги трябва да знаете, че Любовта е най-Великото, най-разумното нещо. Не разделяйте Любовта от разумното. Всякога считаш онзи, когото обичаш, че е разумен. Не можеш да обичаш това,

което не е разумно. Като обикнеш някого, ще станеш сляп за всичките му недъзи, а в другия да има желание да се повдига. Няма ли ги тези два процеса, тогава Любовта не може да се прояви.

В Любовта има жест, тя когато дава, щедро дава.

Любовта има голяма задача. Тя превързва раните на човека и си заминава.

Щом дойде до отрицателните неща, там я няма; тя тогава казва: „Можеш да живееш и без мене“. И тогава ще имаш мъчения е страдания. Щом тя се изгуби, всички страдания идват.

Законът е: Най-първо започни с Бога и тогава добре ще свършиш с хората. Ако човек обичаш Бога, той ще обича и хората повече, отколкото даже те могат да носят.

Любовта е Божествена, ако едно същество минава през центъра на другото същество и обратно. (фиг.1)

Значи, когато едно същество минава през Божественото, свързва се с Великата Реалност, която живее в другото същество, Любовта е Божествена.

Когато едно същество минава не през центъра на друго същество, а през по-външните му части, в този случай Любовта е по-слаба. (фиг.2)

Когато едно същество покрива другото, това е обсебване. (фиг.3)

Това е Любов, когато се работиш с един човек и растеш. Любовта ти към някого да ти дава подтик да работиш за своето издигане, да растеш като душа и едновременно да работиш за неговото повдигане, да му помагаш. Ако Любовта ти дава подтик за работа в живота, тя е истинска.

Реките се сливат, вливат се една в друга. Преливането на душите е един процес не външен, а вътрешен. Реките се сливат, бреговете преливат. Когато реките не се сливат, бреговете не се преливат. И

двата процеса вървят едновременно. Това същества в природата между съществата. Това сливане и преливане става между човека и Бога, става и между човек и човек.

Там, дето няма сливане и преливане, там няма никакъв растеж.

При сливането душите се сливат и след това става преливане от едната душа в другата. Преливане не може да става без сливане. Това сливане и преливане може да става само между две души, между които има Любов.

Същото е и за нашите отношения към Бога. За да има сливане и преливане между нас и Бога, трябва да имаме Любов към Бога.

Иначе можем да се молим с часове без Любов към Бога и няма да има резултат, понеже няма да има сливане и преливане между нас и Бога. затова основата на всяка молитва е Любовта към Бога. Във време на молитва да се почувства Любов към Бога, за да се реализира сливане и преливане. И без сливане и преливане между тебе и Бога не може да има никакъв растеж в тебе, не можеш да получиш много нещо от Бога.

Един светия, един напреднал човек изпитва Божествената Любов няколко пъти в живота си и тогава има блаженство, чувства Бога във всичко и обича Бога във всички. И всички други състояния на Любовта са духовна Любов, а не Божествена.

Всички светии са влюбени. Те толкова са влюбени, че от Любов са забравили светските неща. Той е видял нещо, идеалът му е толкова висок, че е забравил всичко. И чака писма от горе и ще поплаче понякога за онова, което е видял. Той толкова се е прехласнал в онова, което е видял, че е забравил всичко светско, забравил е и да се облича.

Един брат каза:

– Учителю, аз почувствах наскоро във време на беседата Божествено присъствие, почувствах величието на Любовта, за която

Вие говорихте и почнах да плача. Вие казахте в беседата, че когато човек обича, Духът го е посетил.

Христос казва: „Аз не съм от този свят, както и вие не сте от този свят“. С това Христос иска да каже: Аз не съм от този свят, както и вие, които любите, не сте от тоя свят.

Който обича, не е от тоя свят.

Който люби с Божествена Любов, той е от посветените. Хората знаят за елементарните работи. Те тепърва трябва да учат що е Любов. Хората говорят на невежествен език за Любовта. Те са както някой, който говори за художество, а не знае да рисува.

Онези, които се занимават с духовните науки, те често нямат ясна представа за нещата. Нито чрез благотворителни дружества, нито чрез манифестации ще се оправи света. Чрез това отчасти се помага – донякъде. Това, което ще оправи света е следното: хората трябва да станат добри проводници на Божествената Любов без разлика. А това става чрез приготовление, чрез добър живот. За да бъдеш добър проводник, изисква се да бъдеш чист, добър, разумен, да имаш вяра, надежда и пр. За да бъдеш добър проводник трябва да имаш необходимите качества, та да предизвикаш добрата проводимост и тогава ще влезе в тебе Висшето, Разумното. И ще научиш неща, които не се обясняват, но се опитват. Например, можеш да говориш за сладчината на захарта някому, ако той има малко опитност в това.

Много е важно проводимостта на човека за Любовта. Когато Небето е чисто, синьо, ти възприемаш слънчевите лъчи, обаче, когато е облачно, не можеш да ги възприемеш. Същото се отнася и за вътрешния живот. Ако човек има облаци в мисловия и чувствения си свят, неговото вътрешно небе не е синьо, чисто, без облаци и той не

може да възприеме Любовта, Божествената вълна, която иде от горе. Но ако е чисто небето му, ще я възприеме.

По-хубаво нещо от Любовта няма. Човек да не съжалява, че обича. който съжалява, че обича, се заблуждава. Ако се откажеш от Любовта, съкращаваш живота си. Та във вашата градина на Любовта разработвайте всички цветя, които има там, поливайте ги, посаждайте нови.

Един брат попита:

– Има ли нещо по-съвършено от мисълта?

Учителя каза:

По-съвършено от Любовта няма. Но за да я разбереш на земята, трябва да има мисъл. Мисълта е среда, през която се предава Любовта. Ако не мисли човек, не може да обича. Вън от мисълта, Любовта е непонятна.

Ние се стремим към съвършената Любов! Това търсим! Любовта трябва да бъде в подсъзнанието, съзнанието, самосъзнанието и свръхсъзнанието. Да проявяваме онази Любов, която никога не пресъхва.

Ако отида при цветето, аз виждам какво е написал Бог в него. После отивам при друго цвете и правя същото. Отивам при един камък и правя същото. Всяко цвете е книга, в която Бог е писал. В тези книги аз чета какво е писал Бог в тях. Аз като отида при тях, аз чета от тях и те четат от мене. Те ще се радват, понеже има един, който чете в тях.

В Божествения свят живите книги се радват, когато ги четат. Ние на земята защо скърбим? Понеже не ни четат хората. Всеки минава без да чете.

Когато ние четем това, което Бог е писал в една книга, ние обичаме. Да ни обичат, това значи да ни четат, да четат какво е писал

Бог в нас. Писанието нали казва: „Написан е Божият закон в сърцата ни“.

Всеки човек е една книга. И когато обичаме, ние четем от тази книга. А когато не обичаме, не можем да четем.

Една сестра попита:

– Какво се разбира, дето казвате, че човек не трябва да се привързва към тази или онази форма?

Учителя каза:

Във формите, които вижда, човек да види Божественото, но да не се спира на формата, а да продължава по-нататък. Човек е част, а Бог е Цялото. Ти ще се привързваш не за частта, а за Цялото.

Неизказаната Любов е реалната Любов. Учителя запя думите: „О, неизказана Любов!“ Това е Бог и затова не може да се изкаже. Когато пееш тези думи, трябва да си представиш величието на Бога, благостта, която се лее от Него, мекотата Му, онази тихост в Него, как казва: „Няма нищо“.

Само непроявената Любов е Божия Любов!

Когато Учителя каза тези думи, мнозина останаха изненадани, понеже досега казваше: „Само проявената Божия Любов е Любов“.

Учителя обясни това така:

И двете изречения са верни. Например, някой ви обича, услужва ви, дава ви това или онова и пр. и като проявява така Любовта си, това е Божествена Любов. Обаче по този въпрос има една друго, по-дълбока, вътрешна страна. Той като ви помага, външно проявява Любовта си, но онова дълбокото, което Той преживява, остава в Него, не го проявява външно; вие не знаете, че той ви обича. Това остава скрито в Него. Изявява ли се вече Любовта, тя не е Любов. Онези преживявания вътре, те са Божественото, Реалното.

Сега Любовта не може да се изяви в пълнота във физическия свят, а само в Божествения свят, защото тук е много груба материята, обаче в бъдеще ще може да се прояви и тук.

Щастието е във възприемането на Божествената Любов. При Божествената Любов човек има Любов към всички същества и голямата радост, която изпитва, това е присъствието на Бога. Той обича и змиите, и зверовете, и червеите и пр. И от това състояние по-високо няма.

Беше 12 часа на обяд. На полянката горе при Заслона температурата беше 35 градуса. Бяхме около 120 души. Учителя каза:

Милиарди са изразходвали отгоре, за да ни дадат днешният хубав ден. Никой цар не може да направи това. Колко души са записали на коя екскурзия какво е времето, температурата, небето и пр.?

КАЧЕСТВА НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ II

В частен разговор с един брат Учителя каза:

У много хора има напластено нещо от миналото; например ревност, подозрение, съмнение и когато тези работи ги има, не може да се образува Братство. То не е онова Божественото, което сплотява хората.

Някой човек го е срам от Любовта, понеже има примеси неговата Любов. Затова човек трябва да има чисти мисли и желания и Любовта като минава през тази чиста среда, не добива примеси. Когато твоето съзнание е нечисто, не може да се повдигне в по-горна област.

Божествената Любов ще дойде да обнови света.

В Божествената Любов има растеж. В нея няма никакъв еротически елемент.

Двама души, които се обичат, трябва да знаят каква дистанция да поставят помежду си. Тя не трябва да бъде нито много голяма, нито много малка. Разумността ще ви каже каква трябва да бъде дистанцията.

Любовта е огън. Ако доближиш много близо до едно растение огъня, източника на топлината, ще го изгориш. Огънят трябва да бъде на известно разстояние от растението.

Братът попита Учителя:

– Вие казахте в лекцията, че човек трябва да има връзка само с едно същество, само с Бога, с нищо друго да не се свързва. Какво значи това?

Учителя каза:

Да обичаш без връзка. Любовта е с връзка, когато се влага корист, друг да не обсеби това, което ти обичаш.

Не чакай никакви лични облаги от Любовта.

Не можеш да имаш Божествената Любов, ако не се стремиш към центъра, към Бога. Ще се стремиш към центъра, към Бога.

Двама, ако отивате към Бога, сте приятели. Като се отдалечавате от Бога, неприятели сте.

Любовта има съвсем особено качество. Тя като влезе в човека, го подбужда да чете, да учи, да работи за Господа. Възхищава се от цветята и вижда възвишеното в тях. А което тук проявяват като Любов, то не е Любов, то е в чувствения свят.

Като намериш Божественото в човека, ти си намерил същинския човек. А като намериш човешкото в човека, ти си намерил сянката.

При Божествената Любов виждаш и обичаш Бога в човека. А това, което наричат в света Любов – човешката Любов – това не е никаква Любов. Това е както, когато турят парче примамка в капана.

Братът попита:

– Вие вчера казахте, че можем да обичаме както Христос обича.

Учителя каза:

Христос е казал: „Аз и Отец Ми ще направим жилище във вас“.

Можем да обичаме като Христос, или по-добре да дадем ход да се прояви Христос в нас. Апостол Павел казва: „Не живея аз, но Христос живее в мен.

Любовта е проява на Бога в живота. Който се е домогнал до тоя велик закон, той е придобил всичко. Небето е навсякъде, дето има Любов, дето има разумен живот. Дето Любовта отсъства, там е адът. Който не люби, той е в смъртта. Само Любовта носи Божествените дарби. Докато не се нахрани с Любов, човек не може да бъде фактор в живота.

Разликата между влюбването и Божествената Любов е следното:

Ако Любовта, която имаш към някого не хвърля никаква сянка върху Любовта ти към Бога, тогава тази Любов е Божествена.

Но ако твоята Любов към някого хвърля сянка върху Любовта ти към Бога, тогава тази Любов не е Божествена, има нещо нечисто в Любовта ти, има примес.

Да желаеш да те обича онзи, когото обичаш, това са човешки работи. В Божествения свят не може да влезе едно същество неразумно. В Божествения свят всички неща са разумни.

За да може да има висока връзка с Любов на едно същество, то трябва да те разбира и ти трябва да го разбираш.

Любовта ще те тури във връзка с напредналите души, с душите които представляват скъпоценни камъни. В Любовта има обмяна. Истинската Божествена Любов е вечна и непреривна. Писанието казва: „Бог казва, опитайте Ме и вижте, че Съм благ“.

При Любовта, в каквато и да е форма, всичко е хубаво. Само че от физическата Любов очакват това, което тя не може да даде. Физическата Любов малко допринася на човека.

За Любовта на Христа се говори в следния стих: „Който има Духът Христов“. Под Духът Христов да се разбира Любовта на Христа. Тепърва хората има да се учат. Те са в невежество, неразбиране. Християните сега мислят, че разбират какво е Любовта. Човек докато не приложи Любовта, не може да я познае. Ти докато не ядеш от яденето не можеш да го познаеш. Те мислят, че знаят Любовта като им говоря. Някой казва: „Аз те обичам“. Но това не е Любов. Като говоря: „Аз ще си платя дълговете“ и плащам от Любов, то плащането е важно, а не думите.

При истинската Любов човек се радва. Като обичаш и не се радваш, това не е Любов. Хора, които се обичат се привличат.

Писанието казва: „Христос възлюби грешните, преди да бъдат праведни“. ти казваш: „Как да обичам?“ Както Христа! Ще кажеш: „Христос можеше и аз мога“. Любов е само тази, която може да издържа всички безконечни грехове на хората. А Любов, която не може да издържа греховете на хората, това не е Любов. Това е Моето определение. Значи няма да се спреш на греховете на хората. Съвършената Любов е без сенки. Когато дойдете до съвършенната Любов, вие ще се намерите в безконечен свят.

Ако твоята Любов може да заличи вътре в тебе твоите погрешки и погрешките на твоите ближни, това е Любов.

Много мъчно е да простиш; не само да простиш, но и да забравиш, и не само да забравиш, но и помен да не остане от това; и там, дето са били най-лошите работи, да турите най-хубавите неща за този, когато сте мразили. Като дойдете до тази Любов, вие сте безсмъртни, вие сте безгранични. Когато дойде тази Любов във вас, вие ще създадете един свят на красота около себе си, един свят само на Любов, на мир, на радост, на веселие, на хармония, на блаженство. Когато си във връзка с тази велика Любов, тогава разбираш Учителя си. Когато намериш Учителя си и когато Той те намери, твоят Учител ще бъде сляп за всички твои погрешки.

Любовта ви в бъдеще трябва да бъде такава, за да можем да вървим напред.

Всеки един от вас чрез Любовта си трябва да заличи в своя ум и в своето сърце всички свои погрешки, и когато вие ги заличите, тогава ще дойде Господ да пише. На Господа Му трябва чиста книга, на която Той може да пише Своето Слово.

Та сега Любовта трябва да заличи най-първо всички ваши погрешки за да можем да тръгнем. И тогава ще завършим Школата и ще влезем къде? В новата епоха дето нито за мъж се отива, нито се

женят, но са като ангели. И тази епоха ще дойде. Това може да стане. Това е в трансформирането на съзнанието.

КАЧЕСТВА НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ III

След лекцията изпълнихме гимнастическите упражнения. След това се върнахме в салона.

Един брат донесе на Учителя четири портокала и каза: „Това е дар на Любовта, дар от онази Великата Любов, за която ни говорихте в днешната лекция“.

Учителя каза:

При Любовта всичко е възможно. Тогава човек иска разумното. Не може да иска нещо неразумно.

Неорганизираният свят е ограничен, а организираният е неограничен. Сега светът е неорганизиран. Божественият свят е организиран. Ние отиваме към един организиран свят.

Любовта е единственият проводник, чрез който се свързват душите. Любовта е която свързва съществата, защото там е Бог, който свързва. Когато душите се обичат, Бог е една вътрешна връзка между душите, защото Любовта е Бог!

Ако Любовта протече през човешките сърца колко лесно ще се разрешат най-мъчните въпроси! При Любовта с най-малките усилия ще имаме най-големи придобивки. И тези придобивки са реални, постоянни. Всички усилия на Любовта вървят във възходяща степен. Любовта в човека трябва да бъде във възходяща степен, т.е. всеки ден човек да има ново прозрение, ново откровение за Любовта. Любовта е един безграничен свят. Като влезеш в нея, ще вървиш от слава в слава.

При Божествената Любов в ума имаш светлина, в сърцето топлина – и в тялото – сила.

Един брат попита Учителя:

– Вие Учителю казахте, че хората сега имат Любов, но Любов от която умират. Каква е разликата между тази Любов и Божествената?

Учителя каза:

Новата Любов е, от която хората възкръсват. Нали е казано: „Като чуят гласа на Сина Човечески, мъртвите ще възкръснат“. Това е гласа на Любовта. От сегашната Любов хората умират, понеже има примес в нея. Трябва да се проповядва чистота.

Един брат попита:

– Вие казахте, че когато обичате, трябва да дадете и като ви обичат, трябва да Ви дават. Дали тук се разбира вътрешно даване на Любов, на добри мисли и пр.?

Учителя каза:

Тук се разбира външно и вътрешно даване. Даването трябва да съдържа всички елементи.

Тези, които се обичат имат връзка горе. Любовта, която се проявява тук на земята не е на физическото поле. Тя е горе в духовния свят. Любовта не е от физическо естество. Тя е от духовния свят.

Любовта дава свобода, простор. Тя няма нужда от стражари, пазачи. А човешката Любов ограничава. Тя те следи къде ходиш, какво правиш.

Думата Любов е псевдоним. Не знаете името на Любовта. Ако знаете това име каквото кажете, ще стане.

Вие не живеете в причинния свят. Той за вас е непонятен. Който влезе в причинния свят, ще разреши всички мъчнотии. Като разрешиш всички мъчнотии, тогава си в причинния свят. сега хората само сънуват за него.

Любовта не иска никакъв товар. Ти носиш цяла кола с каквото и да е, но в Божествената кола не те искат с товар. В Божествената кола

има място само за тебе, без никакъв товар. Една кола минавала и един пътник имал голям товар, искал да се качи на тази кола, но място имало само за него, но нямало място за него и за товара му.

Всеки, който пита какво нещо е Любовта, той е далеч от нея. Щом човек не е при извора, пита къде е извора; а щом е при извора, не пита. Човек трябва да намери Любовта. Тя е извор.

Ако знаеш как да си бакалин, ще завържеш много приятели и като завържеш доста приятели колкото трябва, ще станеш аптекар, книжар, градинар и пр.

Душата се приготовлява за света на Любовта. Това е като един копнеж за нея. Човек се приготовлява да стане възприемчив към нейните трептения. В Божествения свят животът е като Любов!

Една сестра попита Учителя:

– Вие казахте, че когато обичаме едно същество трябва да знаем защо го обичаме? Как да знаем защо го обичаме?

Учителя каза:

Ще търсиш съществените качества, за които обичаш това същество. Да познаваш онова, което Бог е вложил в него. А да познаеш онова, което Бог е вложил в него, това значи да познаеш Бога. а с познаването на Бога ще добиеш живота, защото е писано: „Това е живот вечен да позная Тебе, Единаго Истинаго Бога и Христа, Когото Си изпратил“.

Когато обичаш някой човек, то излиза нещо от тебе. Ти пращаш към него светлина и в тази светлина виждаш, че лицето му има красиви черти. И всеки път намираш все нови и нови красиви черти в него.

Един брат каза на Учителя:

– Много неща ми станаха ясни от беседата в неделя, когато казахте, че човек не трябва да бъде нито мъж, нито жена, а човек!

Както е казано в Писанието: „Плът и кръв няма да наследят Царството Божие“.

Учителя каза:

Човек при Любовта трябва да бъде крайно досетлив. Досетливостта и предвидливостта са качества на Любовта.

Един, който те обича от Невидимия свят може да е най-голям там, но като се научи, че страдаш, напуща онова място, пропътува всичкото пространство и идва да ти помага. Това е сега външната страна. Но има още по-дълбоки и по-хубави работи, които и да се разправят на хората, ще бъдат непонятни. Те са красиви работи.

Човек не е философ, но трябва да бъде философ. Човек не е поет, но трябва да стане поет. Човек не е музикант, но трябва да стане музикант. Човек не е ангел, но трябва да стане ангел.

Всички трябва да придобием онова, което ще занесем със себе си.

Несъвместими са погрешки в Любовта. Когато човек прави погрешки, той изгубва условията да бъде във връзка с Висшите същества, които проектират лЛюбовтаси към него. Тогава той изгубва Любовта си.

Вие едвам сте в началото на това развитие. Там има такива хубави потънкости. Вие искате да примирите новото със сегашния живот. Няма какво да се примиряват.

Да обичаш тези, които те обичат, то е в реда на нещата. А да обичаш тези, които не те обичат, то е съвършенство. Да обичаш този, който обича другиго, там е съвършенството. Ти помогни на една душа и дали тя ще те обича или не, какво ще прави тя, това остави настрана.

При Любовта трябва да бъдеш към всички еднакъв; като обичаш някого повече, а някого по-малко, това не е Любов.

Никой няма право да изисква голяма Любов. Онзи, когото обичаш, остави го да те обича, както той знае. Не го учи как да те обича. И онзи да не те учи как да обичаш. Иначе ще развали и това, което има.

Любовта аз обяснявам така: Като видиш едно същество, да се зарадваш. Това е първоначалното в Любовта. Идва при мен една мушичка, зарадвам се. Видя една тревичка, зарадвам се. Видя едно камъче, зарадвам се. Подухва малко ветрец, зарадвам се. Малки работи са това. И това ме кара да мисля за големите, великите работи. За тревата мисля така: Как е търпелива тревата, как излиза от земята. Много пъти може да съм скръбен, но като погледна тревата, казвам си: „Тя е доволна; защо аз да не съм доволен? Някога аз съм бил на нейно място. Тя като дойде на мое място, аз ще бъде по-горе“. Аз казвам на тревата: „Аз бях на твоето място; един ден ще бъдеш на моето място“. Тя тогава казва: „Много се радвам“. Някои ще кажат: „Този извеяният на тревата приказва. Може ли да се приказва на тревата?“ Аз считам тревата за телефонна слушалка. Когато хвана слушалката, аз се свързвам с едного, Който е далеч. Аз говоря с Онзи, Който е от другата страна. Като влезете в пътя на посвещението, ще разберете това и само тогава живота ще се облагороди.

Когато няма растеж в Любовта, там няма никаква Любов. Тогава това е самозаблуждение на човека.

Тези същества, които обичаш, да не ги владееш. Бог е създал човека и се проектира в него. Защо ще искаш да го завладееш?

Ти като речеш да ограничиш Любовта, тя си отива и тогава виждаш, че не можеш да я ограничиш. Хората страдат при Любовта, когато искат да я завладеят, т.е. да завладеят тези, които обичат.

При истинската Любов човек като обича някого, обича и всички тези, които това същество обича. А когато Любовта не е истинска,

човек завижда на тези хора, които обичат любимото от него същество. Нашата Любов трябва да бъде чиста, като Любовта на майката. Майката се радва, когато детето ѝ обича някои хора, тя обича и тях. Майката се радва, когато повече души обичат нейното дете.

ЛЮБОВ КЪМ ВСИЧКИ I

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Напуснете вашите биволски коли и вашите влакове и пътувайте със светлината. Вие стоите и не искате да се освободите от старото, а всички искат новото.

Всеки да чувства себе си и другите като души!

Новата епоха ще бъде любовна епоха и затова ще освободи хората от ненужните страдания. Хората ще разберат, че няма друг начин освен Любовта. Това е единственият път, с най-малко разходи.

Любовта е стремеж към незнайното. При този стремеж Любовта почва да се разкрива на човека, но тя вечно ще се разкрива все повече и повече и винаги ще има нещо неразкрито от нея, за да има вечен копнеж, за да има един вечен възвишен идеал, към който да се стремим.

Казано е в Писанието: „Око не е видяло и ухо не е чуло това, което Бог е приготвил за онези, които Го любят“. Това е Любовта!

Казано е: „Не пожелавай“. Това се отнася за човешките работи. А желай това, което Бог е вложил в тебе, желай Любовта.

В природата, за да поправите една погрешка, трябва да обикнете някого: или дърво, или камък, змия, лъв, тигър, човек и пр. И като обикнеш някого ще поправиш нещата. Това е цяла наука. Тепърва трябва да се учите. Аз като говоря за Любовта, не разбират както трябва. като направите погрешка, ще обикнеш някого. Като обичаш заека, ще го обичаш и като заек, а змията ще я обичаш като змия.

Когато обичаш Божественото в човека, ти си на прав път. Това Божественото не ще го обичаш само в едного, защото то се изразява във всички. Когато обичаш Бога само в едно същество, ти

ограничаваш Бога. Ще го обичаш във всички, понеже Той през всички се проявява. Ако обичаш само едно същество, това е вече пречка между твоята душа и Бога. небето между твоята душа и Бога трябва да е чисто, трябва да търсиш Бога във всичко, във всички да Го обичаш.

Не може човек да не обича всички, понеже Бог е създал всички. Не може човек да не обича всички, защото те са излезли от Бога. Някои хора мислят, че като обичат едного, обичат Бога. Обаче човек трябва да обича множеството, понеже всичко е излязло от Бога и във всички живее Бог.

Да обичаш другите заради Бога, понеже те са части от Цялото. Ти като обикнеш всички, обичаш Бога!

Всеки човек е буква от Божествената азбука. Щом не обичате някои хора, вие не обичате известни букви в тази азбука. Какво ще постигне ученикът, който обича само десет букви от азбуката на своя език, а останалите букви не обича? Следователно вие трябва да обичате всички хора. Влезете ли в Божествения свят, трябва да обичате всички хора, за да си служите с Божествения език.

Най-важни са две неща: да възприемем Божията Любов и да обикнем Бога, т.е. да обикнем всичко!

Законът е: ако Любовта на човека към някого е Божествена, тя ражда Любов към всички същества. Щом един човек може да обича едного, може да обича всички. Най-лошото е, когато не обичаме никого. Любовта трябва да я изпратим от нас, не трябва да я спираме. Като обичаш едного на свят, тогава тази Любов протича към другите, раздава се на другите. Твоята Любов от него минава към другите.

Не считай Любовта еднократен процес. Ти обичаш един човек, защото той е отражение на всички хора. Ти обичаш този човек, но несъзнателно в този човек обичаш цялото човечество.

Ако той е несъзнателен проводник на Бога, в него се отразява Бог и тогава във всеки човек можем да видим Бога, Божественото.

Едно същество от Невидимия свят те обича чрез някого може би една година и после си заминава. После чрез друг те обича това същество от Невидимия свят, после чрез трети и т.н. То е все същото същество.

Представи си десет милиона души в Невидимия свят, дето полове не съществуват и всички са еднакви. И ти си като тях. Ти обичаш едно същество и в един момент се обърнеш и това същество се размеси с другите. Като погледнеш другите същества, те са също като другите. Всички си приличат. И друго същество, което срещнеш е много любезно към тебе, със същата Любов към тебе. Но ти знаеш, че това същество с което най-напред си бил е между тези десет милиона души. И другите приличат на него.

Всички тези десет милиона души се обичат един друг и ти си като тях. Да си представим едно такова общество. Каква голяма мощ, каква голяма сила има в него! Да си представим, че във всички тях е Любовта.

Ние сме се лъгали на земята, че трябва да обичаме само едно същество.

Любовта не прави разлика между бедни, богати и пр. И вятърът еднакво вее и бедни и богати. Който прави разлика, там е човешкото. Да подчинявате човешкото на Божественото. От човешкото не можем да се освободим. Човешкото е на място, но трябва да бъде подчинено на Божественото.

Като дадеш някому нещо, малко да бъде или много да бъде, но да бъде доброкачествено. Любовта ви към всички хора да бъде еднаква не по количество, но по качество. Ние не се занимаваме с количеството, а с качеството. В качеството е силата.

Каквото прави Баща ми, и аз го правя. Господ обича растенията, и аз ги обичам. Господ обича буболечките, и аз ги обичам. Когато те попитат защо обичаш буболечките, ще кажеш: „Защото Господ ги обича“.

Когато обичаш всички същества, освен едно, ти нямаш пълна връзка с Бога, понеже Бог живее и в това същество.

Някои казват за някого: „Аз от него не се интересувам“. Че как така? Господ иска да знае за него, а ти на какво се правиш, че не се интересуваш? Така не трябва да се мисли. Ние към всички хора нямаме еднакви отношения. Това е най-мъчната работа: да имаме към всички хора еднакви отношения. Само Бог може да те научи как да обичаш хората. И додето не намериш доброто в човека не можеш да го обичаш.

В Невидимия свят всички са еднакво добри и красиви и затова всички еднакво трябва да ги обичаш.

Любовта не прави различия. Слънцето грее еднакво на всички, но едни приемат по-малко, а други повече.

Във физическия свят имаме един образ като образец. Това е слънцето. Човек да бъде като слънцето. Някой казва: „Аз не съм като слънцето да огрявам всички“. Че ти грей тези, които са около тебе. Слънцето не огрява цялата Вселена.

Щом правиш разлика между едни и други хора, тогава си в духовния свят, а щом имаш пристрастие и постоянно се променяш и изменяш, ти си на физическо поле. Във физическото поле има промяна, в духовния свят има разделение, а в Божествения има единство.

Ти имаш един приятел. Почваш да мислиш зле за него. Ще го изгубиш. И почваш да мислиш добре за него. Той пак ще се яви.

В Любовта има събирателни огледала и ако попаднеш там, ще изгориш. Не търси да попаднеш в събирателната Любов само в една посока, само към едно същество, но да имаш разпръсквателна Любов, в хиляди струи, в много направления, към много същества. Тогава е безопасна.

Човек да люби като Бога! Каква е Любовта на Бога? Можем да я наречем така: тя е всеопростителна Любов спрямо хората.

Така като се разглеждат нещата, заражда се интерес. Духът работи, душата се стимулира.

Да имаш приятелство, Божествена Любов към някои, това подтиква човека нагоре. Човек ще започне с една буква и ще премине към всички букви, всички същества ще обича. Ще разширява Любовта.

Когато обичаме Бога във всички същества без разлика, (а не) някои повече някои по-малко, тогава е Божията Любов.

Някой ще останат за в бъдеще, не могат да се спасят сега, понеже не могат да възприемат Словото или другояче казано: не могат да възприемат Любовта.

ЛЮБОВ КЪМ ВСИЧКИ II

Няколко души влязоха при Учителя в приемната стая. Почна разговор. В разговора Учителя каза между другото:

Има два закона:

1. Когато обичате Бога, помнете, че това е Любовта на всички същества.

2. Когато обичате хората, това е Любовта на Бога към тях.

Когато Божествената Любов е в тебе, ти обичаш всички. Като престане Божествената Любов да тече през тебе, тогава не обичаш всички. Човек трябва да се преобрази, докато стане проводник на Бога. Това не може да стане с един удар.

Когато се събудим вътрешно, ще видим, че всички хора са едно с нас, че те съставляват единството на един велик организъм и тогава ще ни станат мили. И тогава ще видим тези хора, които сме мразили, ще се засрамим, защото ще видим, че трябва да ги обичаме.

Новата форма на съзнание е: да усетиш, че животът на другите хора е твой живо. По-рано, като не си съзнавал това, ти не си бил готов да направиш нещо за тях, но щом съзнаеш това, готов си да направиш много за тях.

Истината може да се открие на хората, но трябва по правилен път. Истината може да се открие, но трябва да имаш Любов.

Ако човек живее в стария живот, ще обича само едного, а ако дойде в новия свят, ще обича всички и тогава ще бъде радостен и щастлив. Всички да обичаш, това е Божественото.

В дадения случай обичай всички, додето се простира твоето съзнание. Обичай всички хора, с които се срещаш. Като се каже:

„Обичай всички“, разбира се следното: обичай съществата дотолкова, докато се простира твоето съзнание, т.е. тези, с които се срещаш.

Изведнъж всички хора не могат да се обичат. Като казваме, че всички трябва да обичаме, това е динамика. Например, влезеш в едно село и тези хора ще обичаш. После ще влезеш във второ село, ще направиш нови връзки и ще ги обичаш.

Когато аз казвам, че човек трябва да обича много души, това не значи човешка Любов, а Божествена: да им желаеш доброто и да се молиш за тях. Като видиш някой страдащ, помогни му и се помоли за него.

Да любиш милиони хора, да любиш човечеството, да любиш всички, да им помогнеш, там се изисква много.

Като обичаш едно същество, ти се ограничаваш с това. Като се привързват хората един към друг само, те се спъват, ограничават се. Това, което е на земята не е Любов, а е привързаност. Защото Любовта обича всички. Че може човек да няма еднакви отношения, това е допуснато. Няма да обича всички по един и същ начин.

Един брат каза:

– Учителю, Вие в една лекция преди няколко седмици казахте, че човек трябва да обича само тези, които обичат Бога, а в неделя преди три дена казахте, че трябва да обича всички същества. Това не се ли разбира така: първото се отнася до онзи човек, който има по-неразвито съзнание, той може да обича добрите хора; а второто се отнася до човек, който е духовно развит – той е изкачен на мистични височини; той може да обича всички, и грешните и добрите.

Учителя каза:

В грешния ще обичаш онова, което не е грешно. Нали златарят обича в златната руда златото, ценното и като стопи рудата, отделя златото. А друг човек обича само претопеното злато. Онзи вижда

дълбоко Бога в грешния. То е златото, което същества в рудата. Зависи от степента на развитието на съзнанието. Онзи, който е повече развит, ще обича всички същества и грешните и добрите; в грешните ще обича ценното, Бога. Вие и другите, едно сте!

Законът е този: тоз, който обича едного Любовта му е много слаба. Тоз, който обича двама, Любовта му е по-силна; а този, който обича всички, Любовта му е най-силна.

Като обичаш един човек имаш един приток, който се влива в теб. Като обичаш двама души, имаш два притока. Като обичаш десет души, имаш десет притока.

Каже ли някой, че обича само един човек, той може да носи само един килограм тежест. Силният човек може да носи земята на гърба си. Това значи, че той може да обича всички хора. Да обичаш всички хора, това значи да ги събереш на едно място и то тях да образуваш един нов човек. В този човек трябва да виждаш красивото лице на Единният.

Когато човек обича само едно същество, то етерният му двойник е излязъл вън от неговото физическо тяло и затова той става нервен, подозрителен, съмнява се и бяга от хората, дразни се от тях. И вследствие на това той е беззащитен и низшите духове го нападат и ограбват. Той изгаря, понеже го ограбват низшите духове. Когато обича само едно същество, човек е като цвят, който може да се нападне от гъсеници. Това са низшите духове. Те могат да го нападнат, понеже е подозрителен, нервен и пр. А когато човек обича много същества, това не става понеже тогава не е подозрителен, не е нервен, не се съмнява и пр.

Ако не искате да страдате, избягвайте единичната Любов. Който люби само едного, той неизбежно е изложен на страдания. За да не страда, той не трябва да дели Любовта; да обича всичко.

Колкото по-малко хора обичате, толкова по-малко щастливи ще бъдете. Кръгът на Любовта постепенно се разширява. Отначало между двама, после към обществото, към човечеството и после към всички същества.

Когато човек люби, това не е най-Великото. Има нещо по-велико от това: то е самата Любов.

И камъка като обикнете ще ви разбере. Няма същество в света, което като обикнете да не разбере Любовта.

За да се справите с кармата си, вие трябва да желаете доброто, щастието на всички хора. По този начин вие повдигате себе си същевременно помагате на себе си, както и на цялото човечество.

Щом желаеш доброто на всички хора, ти изучаваш Христа. Тогава христовият Дух е в теб. Ти почваш да разбираш Христа. Тогава ти си под влиянието на същества, които са напреднали и те искат да те употребят както една тръба се употребява да се виждат звездите. Твоето желание, което ти имаш не е твое собствено.

Висшата, идейната Любов се проявява в Любов към всички хора, без да подозират те източника, от дето тя излиза.

Обширна Любов трябва да изпълни душата на човека. Ако знаете от где иде животът ви, вие ще гледате на всички хора със свещен трепет, като на души. Щом обичате хората като души и те ще гледат по същия начин на вас. Дойдете ли до тази Любов, вие ще бъдете свободни и щастливи.

Онзи, който обича се отнася добре не само с хората, но и с цветята, тревите и животните. Защо? Защото той знае, че Любовта се грижи и за тях. Тревите и цветята които виждате се намират под вниманието и грижите на разумни и любящи души. Те са техните възлюблени. Тъй щото като стъпите на някое цветенце, вие стъпвате върху гърба на възлюблените на Разумните същества. Правете опити

с растенията и животните, които са около вас, да видите как всички се нуждаят от Любовта ви и я разбират. Ако известно време се грижите за някое растение, като го поливате, наторявате, ще вирее добре. Също така и животните се привързват към човека.

Желайте нещо, което може да бъде достояние на всички, а не само изключително за вас. Ако желаете само за вас, тогава сте в трето измерение, в ограничения свят. Щом го желаете за всички, тогава сте в един свят, където всичко е постижимо.

Ти обичаш само жена си и децата си, но утре те умрат и си нещастен. Но ако обичаш цялото човечество, тогава не се губят твоите условия. Ако всички хора са в тебе и ти са така мили, както жена ти и децата ти, тогава ще бъдеш ли нещастен?

Ти казваш: „Като се подобрят условията ще дойде Любовта“. Не, трябва да започнеш с Любовта! Ако започнеш с условията, ще имаш една горчива опитност.

Ще проявиш към другите Христовата Любов така, както Той я е проявил към тебе. Бог е проявил Любовта си към Христа, а Бог и Христос Любовта Си към апостолите. А Христос и апостолите проявиха Любовта си към другите вярващи.

Тогава ще дойдем най-после към следното: Бог, Христос, апостолите, всички вярващи и всички ние ще проявим Божията Любов навсякъде.

Като проявим Любов към един човек, ние му помагаме да прояви Любов към другите.

Що значи слизане на душите? Това значи следното: твоят ум и твоето сърце да намерят отзвук в ума и сърцето на друг човек или обратно. Това е слизане. Както в музикалния инструмент, като дрънка една струна на пианото, то дрънкат и тези струни, които са в хармония с нея. Такова обединение на хората, това е Царството

Божие. Нали е казано: „Едно стадо и един пастир“. Този пастир е Христос.

ПЪТЯТ НА ВЕЛИКИТЕ ХОРА

(ЛЮБОВ КЪМ ВРАГА)

Лекцията в Младежкия клас е свършена. Излизаме на полянката с Учителя и изпълняваме гимнастическите упражнения. Обновени, с повдигнат Дух от лекцията и гимнастическите упражнения се връщаме в салона. След няколко песни почва разговор. В разговора се засягат разни идеи, за които Учителя е говорил в лекцията. Тези идеи отварят път за размишление и раждат много нови идеи в нас. Винаги всяка лекция ни кара да мислим и нови проблясъци, нови прозрения идват в нас. След всяка лекция пред нас се открива един нов, широк свят на светлина и красота – ние почваме да разбираме света по нов начин.

В разговора става въпрос за Любовта към врага. Учителя казва между другото:

За да обичаш врага си, трябва да обичаш Бога в него. Ти казваш: „Не мога да се помиря с него“. Примири се с Бога, Който живее в него.

Някой ти е неприятен. За Господа да ти е приятен. Ако хората те дразнят и не можеш да превъзмогнеш това, тогава не си разбрал нещата. Трябва да превъзмогнеш. Разреши тази малка задача. Ти сега тази задача с пет пари може да я разрешиш, а после с хиляда лева не ще можеш да я разрешиш. Да простиш и да обичаш, това са много трудни работи.

Има велик закон в природата: като прощаваш, добиваш своята свобода.

Христос казва: „Прости им, защото не знаят що правят“. Това значи, че Той не иска да има връзка с хората, които Го насилваха, не

иска да останат неприязнени чувства в Него към тях. Защото връзките създадени от неприязнените чувства не са в наша власт, когато искаме да ги развържем; трябва да дойде някой от вън да ни развърже. А връзките при добри чувства са в наша власт да ги развързваме и да ги свързваме.

Това, което сте разбрали, ще го приложите.

Някой път не само че не прощавате някому, но не давате и на Господа да го прости. Ти го даваш под съд. Тогава идва Господ и Той те дава под съд.

Когато всички отидем да слугуваме, изведнъж всички ще се освободим.

Някои казват: „Аз никога няма да му простя“. Ти няма да му простиш, но Бог ще му прости. Бог като му прости, и ти ще му простиш. На някой човек не искаш да простиш. Той става банкер. Ти имаш нужда. Той е добър и ти дава без запис и твоето мнение за него веднага се изменя. Значи Бог туря едного в трудно положение, а на другия отваря сърцето. И така ще ги примири.

Като обичаш врага си, ти го обезоръжаваш!

Любов към врага значи следното: ти си тикнал този човек в крив път в миналото и си го направил враг. Отклонил си го. Ще го обичаш за да го върнеш в правия път.

Като обичаш злите, ти ги смекчаваш.

Ако възприемем Любовта, светът ще се отвори за нас. Едно куче те лае. Кое е по-хубаво: да му хвърлиш камъни ли? Тогава то ще те лае повече. Ако му хвърлиш хляб, ще си върти опашката и няма да те лае. Ако му хвърляш камъни, ти го ожесточаваш; то отдалече се впуща срещу тебе.

Всяка спънка в живота е едно куче, което те лае. Престани да му хвърляш камъни. Извади и му хвърли парче хляб. Хлябът ще ти помогне повече, отколкото камъните.

Един човек го хванали разбойници. Той излекувал главатаря и тогава го посрещнали добре. Значи трябва да покажем, че в нас има нещо Божествено .

На врага ще гледаш да му направиш едно добро. Чрез това добро ще се парализира неговата сила, с която иска да ти направи пакост. Така ще го обезвредиш и той ще хвърли оръжието.

Когато някой ти е говорил половин час и ти е казвал обидни думи, дай му един подарък. Кажи му: „Аз никога не съм слушал такава хубава реч. Заповядай две английски лири“. Говоря символично. Това значи следното: да му направиш една услуга, когато има нужда.

Умен човек е този, който може да превърне своя неприятел в приятел. А глупав човек е този, който може да превърне своят приятел в неприятел.

Някой човек те мрази. Той ти е дал пари и не ги връщаш. Дай му парите. Или те мрази по някоя друга причина. Направи му една услуга и премахни омразата в него.

Ако ние не можем да разрешим мъчнотиите, тогава де ви е Учението? Ние сме пратени да разрешим най-мъчните задачи. Ще разрешиш най-мъчните задачи. Ще разрешиш задачата на омразата чрез Любовта.

Ти казваш: „Няма да го мразя“. Така не се казва. Ти кажи: „Ще го обичам“.

През август 1926 г. един брат дойде при мене и ми каза: „Един човек ме нагруби в градската градина и ми каза много груби думи. Аз кипнах и му отговорих със също такива обидни думи и даже още по-

обидни.“ Казах на този брат: „Това беше за тебе изпит и ти не го издържа. Ти трябваше да издържиш изпита, да запазиш спокойствие и кротост. И понеже не издържа изпита, очакват те страдания“.

И наистина, после този брат ми каза, че очите му почнали да отслабват. Този брат ми каза, че сега е простил вече на онзи човек и че е наклонен да отиде и устно да иска прошка.

Когато простиш някому и ти е неприятно да го срещаш, то не е прощаване. За Бога ще го обичаш. Ще постъпиш така, както Бог постъпва. Дали заслужава или не, това ще го оставиш. Господ, когато ти правеше добро, дали го правеше за твоята добрина? За Любовта, която има!

За някого казваш: „Обичам го“. А утре казваш: „Не го обичам“. Това са човешки работи. И след това идват страданията. Да не се менят работите!

Еднакво трябва да обичаш и тези, които ти причиняват скръб и онези, които ти причиняват радост.

Писанието казва: „Ако не простите, и на вас няма да простят“. То е Школа. Това не е нещо, което човек може да научи за един ден, за една седмица. Трябва цял живот.

Двама души се карали и най-сетне единият казал: „Това, което ти каза е право“. И онзи казал: „Това, което ти каза е право“. И се хванали за ръка и тръгнали заедно.

Апостол Павел казва: „Бог беше в Христа и примиряваше света със Себе Си, като че им вменяваше греха“. Значи прощаваше. Ти имаш да взимаш от много хора. Готов ли си да простиш, да забравиш каквото имат да ти дават? На някои ще простиш лихвата, на някои една трета, а от някои нищо няма да вземеш.

Казвам някому: „Ти се караш със съседа си за два метра място. Примири се с него и ще ти мине главоболието. Събрала се енергия“.

Който отиде да се примирява, той е силен. Който очаква да се примирят с него, той е слаб. В Новото Учение всички трябва да имате……

Гледаш в тефтера си, че много хора са взели пари от тебе и имат да ти дават. Ти се безпокоиш, ти вземи тефтера и го изгори.

Всеки, който се съди с другите, разпъва Христа.

Бог не иска да отивате при Него да се оплаквате. Защо искате да Го смущавате? Бог не иска да отивате при Него недоволен.

Не искам никой да идва при Мене, който се съди.

Не трябва да смущаваме Божественото съзнание в нас, да внасяме нашата кал. Бог не иска да му казвате: „Този ме обиди, онзи ме обиди“.

Всеки, който те обижда, той не върви по новия път.

Любовта изключва закона. Мойсей, който служеше на закона, не влезе в Обетованата земя.

НЯКОИ ЧЕРТИ НА ЛЮБОВТА I

На всяка братска вечеря се разглеждаха важни въпроси. Учителя казваше мисли, които допълваха казаното в беседите и лекциите и го осветляваше от ново гледище. Всички братски вечери бяха оригинални и неповторими. И не си приличаха по дух една на друга.

Забележителното беше, че винаги Учителя при изказване на тези или онези идеи се съобразяваше със състоянието на душите, с техните нужди, с техните търсения, с противоречията през които минаваха.

На една братска вечеря стана въпрос за някои качества на Любовта. Учителя каза:

Разлюбване не може да има. Някой казва, че е разлюбил. Това не може да бъде. След отдалечаването, ще има приближаване, но никой път няма откъсване. Това не е възможно. Между двама души, които се обичат, никога не може да има разлюбване. Тук има две обяснения; и двете са верни. Да кажем, че лицето А обича лицето Б. Ако съзнанието на А е занято с друго нещо или е понижено, то Любовта на онова Същество –Бог– Което обича чрез А, ще се прояви чрез друго лице, после може чрез трето лице и пр., но никой път няма да престане Любовта към Б.

От друга страна лицето А казва, че е разлюбило Б, но това не е вярно. Само че има понижение в неговото съзнание и затова той не може да долови, да съзнае Любовта си към Б. Това прилича на следното: както един звук поради отслабване на слуха не може да се долови от човека. Но после, когато съзнанието на А се повиши, той пак ще прояви своята Любов към Б. А винаги ще има вътре в себе си Любов към Б. Имало е само едно разтягане на нишката помежду им, но не скъсване.

Този, когото обичаш, не можеш да го разлюбиш. Онзи, който те обича, той не може да престане да те обича. Той по едно време повидимому може да престане да те обича, но това не е вярно, само че инсталацията се е прекъснала, няма условия. Но щом дойдат условията, Любовта пак ще се прояви.

Любовта не е престанала, но няма възприятия на Любовта на Бога, която минава през него. Чрез него е обичал Бог. Бог не е престанал да те обича.

Един брат попита:

– Значи Любовта на Бога е постоянна. Дали това се отнася и до самия човек, който обича?

Учителя каза:

Това се отнася не само за Бога, но и за самия човек. Щом човек обича някого, винаги ще го обича; тази Любов не може да престане в него. Любовта на човека може да отслабне, наглед може да се изгуби, но когато човек заспива, т.е. потъне в други работи и после когато се събуди, Любовта пак се проявява.

Любовта, която има човек към някого, не е от това прераждане. Тя е от далечното минало, отпреди много съществувания.

Една сестра попита Учителя:

– Вие казвахте, че разлюбване няма. Това дали се отнася само до Божествената Любов или и до човешката?

Учителя каза:

И човешката Любов продължава, и тя не се губи. Нали на земята има дни и нощи? Но в самото слънце няма това. Човешката Любов на човека пак се проявява след периодическо заспиване на човешкото съзнание за Любовта и постепенно се усъвършенства, префинява, додето стане Божествена. Човешката Любов на някой човек ще еволюира. И човешката Любов е от Бога, само че има примеси. И един

ден тези примеси от човешката Любов ще се премахнат и само Любовта ще остане. Страданията са за пречистване на Любовта от примесите.

Любовта не се губи. Всяка есен листата окапват и напролет отново поникват. Значи всичко външно се мени в природата.

Когато едни връзки са Божествени, те непременно ще преодолеят всички препятствия и ще се проявят. Никое препятствие не може да попречи. Каквито и препятствия да се турят, ще бъдат преодолени.

Има една Любов непроменена и има Любов променчива. Не че е лошо променчивата Любов. Тази Любов се променя, престава да действа, за да си почине човек. В човешкия свят Любовта се отдалечава временно, за да си почине човек.

Някой казва: „Онзи ме обичаше и сега не ме обича“. Онзи, който те обича, той те е оставил точно навреме. У онзи, който те е обичал, няма онзи, който е чел книгата ти. Той ти е дал точно толкова, колкото ти е нужно. След това той пак ще се яви. Неговото вътрешно отношение не се е изменило към тебе.

Земята се върти около слънцето по една орбита, тъй че някой път е по-близо до слънцето, а някой път по-далеч. Разликата в разстоянието е няколко милиона километра. Същият закон е и по отношение на душите, между които има Любов. Някой път сте по-близо до този, когото обичате и около когото се въртите, а някой път сте по-далеч от него. Тази е причината, дето тези, които се обичат, се отдалечават.

НЯКОИ ЧЕРТИ НА ЛЮБОВТА II

Учителя много държеше на общи обеди. Той беше казал веднъж: „Общото хранене, общото пеене и общата молитва обединяват, сближават душите“. Всички обичаха да присъстват на общите обеди от една страна, понеже Учителя ги ценеше и изтъкваше тяхната важност в живота на Братството и от друга страна, понеже често при общите обеди се завеждаха важни разговори.

Общите обеди се придружаваха с музика. След завършване на обеда, ако сме в малкия салон, една сестра ще свири на пиано и ние ще изпеем няколко песни. Ако сме на външните маси, пак изпяваме няколко песни.

В разговора, който се провеждаше след това, всички от другите маси се събират при Учителя. Общите обеди са едни от красивите моменти в живота на Братството.

На един от общите обеди се отвори въпрос за Любовта. Учителя каза: Мъчно е да обичаш един човек, който не те обича, но ти трябва да го обичаш.

Не можеш да обичаш на земята, ако друга душа отгоре не може да въздейства на тебе.

Един брат попита:

– Как се обясняват думите Ви, че Любовта е винаги взаимна и че когато обичаш някого, и той те обича?“

Учителя каза:

Когато обичаш някого, ти си приел и проявяваш Божията Любов. Когато обичаш някой човек, то душата му те обича горе, макар и физическото съзнание на този човек не знае още това на земята. Ако обичаш някой грешник, то душата му горе вече те обича и приема

твоята Любов и няма да се минат една-две години и той ще те обича и долу на земята, ще се обърне, ще стане промяна в него.

И тъй, щом обичаш някого, душата му горе те обича. Затова казваме, че Любовта непременно е винаги взаимна. Невъзможно е един да обича някого и онзи да не го обича.

Това, което е горе, ще слезе на земята. А което е на земята, то е било по-рано горе.

Отначало Любовта може да бъде взаимна само горе, а после става взаимна и долу.

Щом обичаш по Божественому, винаги има отзвук на Любовта ти в онзи, когото обичаш. И дето хората не се обичат, то е привидно. Някой те изпитва. Още като обичаш някого, твоята Любов има отглас в него, има отговор. Не трябва да чакаме отговор.

Любовта се проявява в един момент. Проявлението на Любовта е само един момент. Ние казваме: „Дълго време“. А пък дългото време е вече резултат на Любовта. След време ще имаш втори момент. Те са моменти. Това са неща, които не могат да се измерват.

Всъщност Любовта е постоянна, непрекъсната, но ние я долавяме от момент на момент. Засега е така.

Винаги по-силният обиква по-рано. Когато обичат някого, то в него става събиране на енергия и ако той не преценява Любовта, тази енергия ще го стопи.

Мнозина автори са писали, но колко автори са писали така върху Любовта? Никои. Хората са обърнали внимание на много други работи, но на това не са обърнали внимание. Любовта е непонятна за тях. В миналото хората не са били готови да схванат тази велика наука за Любовта. Малцина посветени души е имало тогава, които са могли да схванат това.

Страданието, мъчението е една отплата, когато не дадеш на Любовта път да мине през тебе.

Когато обичаш някого, той не обръща внимание на тебе, но когато станеш пасивен, тогава той става активен и почва да те обича. тъй че, когато единият е активен, другият е пасивен. Става смяна. Великият Божи закон работи в живота. Не може да не обичате едно същество, което ви обича.

Двама души не могат да се обичат едновременно. Единият обича, а другият оценява Любовта му. После ще се сменят.

Има едно мерило, което показва дали има взаимност в Любовта или не: като си доволен от Любовта си, това показва, че има взаимност в твоята любов.

Когато си доволен от Любовта си, това показва, че онзи те обича, обаче със своето обикновено външно съзнание може да не знае това, но Духът вътре в него те обича. това е един дълбок вътрешен процес.

Взаимната Любов засега е опасна, ако е едновременна на земята. Затова единият когато люби, да не иска взаимност долу на земята. Небето не допуска това.

Една сестра каза:

– Мъка е когато няма взаимност.

Учителя каза:

Не трябва да има взаимност едновременно. Ако двама души се обичат с еднаква сила, те ще се разрушат. Единият ще бъде активен, а другият ще бъде пасивен и после става обратното.

Като обичаш ставаш силен, а като те обичат ставаш мек.

Любовта ще се върне към тебе от тези хора, които обичаш.

Правете разлика между Любов и обич.

Любов има онзи, който изпраща Любовта, а другият който я получава и преценява има обич. После се сменяват.

ПОСЕЩЕНИЕ НА ЛЮБОВТА

На един от общите обеди Учителя каза между другото:

Всеки човек си има едно малко прозрение за Любовта. Някой път може би човек е посетен само за кратко време, после това състояние се загубва и човек говори, че е имал такова състояние.

Всеки човек все ще има един-два-три пъти прозрение за Любовта. Понеже той не е готов за едно такова посещение, то не може да трае дълго време. И като си замине това състояние после човек се чуди и не може да си обясни. Как е дошло не знае. И като си е заминало и това не знае.

Това е посещение на Бога! когато Бог посещава човека, Любовта се проявява, понеже Бог е Любов.

В Любовта човек разбира що е Бог. Вън от Любовта човек не може да си представи що е Бог.

При посещение на Любовта човек разбира как обича Бог.

Тогава човек обича с велика Любов цветята, дърветата, змиите, вълците, буболечките, грешните и праведните и много нови идеи нахлуват в него.

Няма по-красив момент от посещението на Любовта. Това наричат възкресение. И тогава приемаш живота.

При Божествената Любов взимат участие всички същества от Невидимия свят, цялото Небе се проявява тогава чрез човека. А при човешката Любов не вземат участие всички.

При Божествената Любов колективната Любов на цялото Битие се проявява чрез тебе.

Чрез хората ще те обичат онези Същества, които живеят на разните планети и слънца.

Всеки човек на земята, който ви обича е проводник на Любовта на близки вам Същества от Невидимия свят.

Онези, които истински ви обичат, са горе на Небето, от гдето изливат своята дълбока Любов към нас направо или чрез някои хора.

Пред Учителя на масата беше сложена една красива ябълка. Учителя я погледна и каза:

Тази ябълка в бъдеще ще бъде един поет.

ИЗПИТИ НА ЛЮБОВТА

След лекцията на Учителя всички отидохме на полянката. Денят беше хубав. Небето беше чисто. Имахме красив слънчев изгрев. Тревата беше обсипана с милиони росни капки, които блестяха като скъпоценни камъни. Витоша беше позлатена от изгряващите слънчеви лъчи. Учителя погледна тази картина и каза:

Всеки хубав ден показва, че нещо хубаво се е казало в света.

Ще се уреди, ще се уреди. Хубавите дни са за в бъдеще.

Изпълнихме Паневритмията. След това всички се събрахме около Учителя и Го поздравихме. Донесоха на Учителя гевреци. Учителя раздаде по един къс на всички и каза:

Благодарете на Бога за това благо, което ви е дал. Благодарете и на онези, които са го месили и опекли.

От сега нататък в света ще има изобилие; като дойде Любовта ще има изобилие.

Започна разговор. В разговора Учителя каза:

Всички ходите и търсите Любовта навсякъде. Там е вашето заблуждение. Тя е във вас.

Любовта е сила, която носиш със себе си. Ако сега остане да я чакаш да дойде в тебе, то е изгубена работа.

Вие всички сте богати.

Вие сега искате високи степени. Сега почнете от долните степени. Сега в състоянието в което се намирате, какво трябва да правите, как да продължите пътя? Например днес колцина от вас какви размишления, какви молитви сте правили? Онзи, когото обичаш ти казва: „Я си върви, я си гледай работата. Мене ме освободи“.

Това е един изпит, който трябва да издържиш. Любовта ви трябва да издържа на изпитите. Като поставят на изпит Любовта ви, тя почва да се огъва.

Любовта е сила, желана от всички. Всички все към нея се стремят. Има едно вътрешно състезание. В това вътрешно състезание е опасността.

Като продължават да те обичат някои, когато си отхвърлен от обществото или си осиромашал, те са издържали изпита на Любовта. Когато обичаш някого и откриеш слабости или погрешки в него и не отпадне Любовта ти, ти си издържал изпита на Любовта.

Когато онзи, когото обичаш не се отнесе внимателно към тебе и ти не отпаднеш в Любовта си, ти си издържал изпита на Любовта.

Когато онзи, когото обичаш, обича други и не се накърни Любовта ти, ти си издържал изпита на Любовта.

Ще знаете, че вашата Любов ще мине през всевъзможни изпити и вие трябва да бъдете силни за да издържите.

Когато те отхвърлят всички и си без нищо, тогава Господ те обича. ако разбереш това, ти си силен.

Не се меси в Любовта на другите, не противодействай на Любовта.

Хората не вярват по Божията воля и Бог съжалява, че те ще дойдат до едно страдание, понеже влизат в стълкновение с Бога.

И гневът Божи се открива върху синовете на непокорството. Значи гневът Божи изпъква като резултат от противодействието срещу Любовта.

Любовта на Бога е неизменна и като казваме „Гняв Божи“, ние разбираме нещо съвсем друго, а именно следното: с неспазването на Божествените закони, човек става неспособен да възприеме Божиите блага и изпада в страдание. Или да си послужим с едно сравнение:

грехът образува облаци около човека и той става неспособен да възприема слънчевите лъчи.

Когато има противодействие срещу Любовта, тя минава и руши всичко. Тя не се спира в пътя си. Колкото и да е гъста материята, тя минава и я разрушава. Когато няма противодействие, няма да има тези резултати.

Махнете крановете по отношение на Любовта. Любовта не обича препятствията. Тези норми не са за света. Те са за посветените. Светът нека си върви със своите кранове.

Любовта е мощна. Единствената сила, която не търпи никакво противодействие е Любовта.

Когато Бог заобича чрез тебе, когато Бог проектира едно чувство чрез тебе, горко ти ако искаш да го спреш. То ще пробие бента, ще си излезе и ще те разруши. То е сила, буря. Ако се възпротивиш, не можеш да го спреш.

Когато някой човек обича, ти се радвай на неговата Любов. Това е новото Учение, което сте забравили. Имате много да се учите в Любовта.

Има един закон: един човек, който обича, не го спъвай. Той ще има много добри работи. И най-лошият човек като обикне, не го спъвай в Любовта му. Всеки обича както може. Започнете ли да го учите, как да обича, вие затваряте крана на Любовта. Не подпушвайте Любовта.

Който се е опитвал да ограничи Любовта в себе си или в другите, си е създал най-големите страдания. Любовта не търпи абсолютно никакви ограничения. Най-малкото ограничение на Любовта внася отрова в човека. Да ограничавате Любовта, това значи да ограничавате Бога в себе си.

Колко трябва да те обичат, нямаш право да се месиш в това. Оставете всеки човек да прояви свободно Любовта си. Трябва едно вътрешно самовъзпитание.

В разговора стана въпрос за ревността. Учителя каза:

Ревността е извън Любовта.

Ревността не е нещо, което вие сте проявили. Други се карат и вие сте намесени в това каране. Има една ревност от падналите духове, които заблуждават хората. Всички заблуждения в които се намирате при Любовта са теории на падналите ангели. Вие развивате техните теории. Вие говорите за Любовта това, което не е Любов.

При сегашното знание има ревност, понеже мислиш, че този предмет ще го изгубиш. Но като знаеш, че няма да го изгубиш, може ли да има ревност?

Ревността е едно отрицателно средство, едно неразбиране на нещата. Тогава човек се съмнява в съществото, което обича.

Жан Валжан обичаше Козета, отнеха му я и му стана мъчно. Нему трябваше да бъде приятно, че се намери кой да обича Козета.

У всички насекоми и у всички други животни има ревност. Ревността се е появила, преди да се е явил човек в тази ф̊орма.

Ревността е най-ниската страна на умственото развитие, понеже вече правиш различие между едното и другото.

СРОДНИ ДУШИ

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Душите две по две са излезли от Бога. Това са сродни души. Предполага се, че човек ще има 777 кардинални прераждания и от тях ще има 12 епохални. Епохални прераждания са тези, когато двете сродни души се срещат на земята. Когато едновременно се родят на земята. Когато двамата, които се обичат се срещат на земята, горчива дума не си казват и велики работи извършват в живота. Те ще се срещнат 12 пъти на земята, за да извършат велики неща. В другите прераждания, когато едната душа е долу, другата е горе. Тази, която е горе, ще ти избере някого тук на земята, който прилича на него и чрез който се проявява. Обаче това е залъгване. Човек в такъв случай трябва да има търпение да чака.

Двете сродни души образуват едно цяло. Те се съединяват, за да образуват едно цяло.

Сродните души са поставени, за да работят двама, като дясното и лявото полушарие на мозъка. Това се нарича поляризиране. Двойнствеността е един закон за проява.

Другата душа може да е в другия край на света или в Невидимия свят; те ще се свържат заедно. Пространството, материята не могат да препятстват. Това е закон на Любовта.

Когато намериш сродната си душа, идваш в пълнотата на Любовта. Щом дойдеш до пълнотата на Любовта, Бог се проявява чрез тебе. А щом Бог се проявява, ти се учиш. И като се учиш, после ще се проявиш.

Като си помагат една на друга сродните души, то се реализира сродството. И по-рано го е имало, но сега то се реализира в друга

форма. Идеалната Любов е Любовта между сродните души. Има разлика между Любовта на сродните души и Любовта към другите. Любовта между сродните души е мярка.

Няма по-хубаво нещо от сродството на душите. Хората считат за женитба това, което не е. Когато две сродни души се оженят, сродството изчезва.

Две сродни души като се свържат търсят трето същество. Това същество е Бог. Всеки ангел си има сродна душа, както и хората.

Братът попита Учителя:

– Сродните души какво отношение имат с Духа, Който се изпраща при човека?

Учителя каза:

Сродните души са друго нещо. Сродните души в развитието си слизат на земята, при което ту едната се въплътява, ту другата. И заедно вървят и си помагат един на друг.

Сродните души са хора, човешки души.

А над тях има един съвършен Дух. Това е Духът именно, Който ги ръководи, Който раздава всички блага.

Сродните души имат еднакво предназначение, но имат две различни служби.

Тези две сродни души като се слеят, идва единството. Тогава външните противоречия изчезват. Тогава става сливане и с Бога. Или по-точно казано тези две сродни души не се сливат, но образуват една система. Те не се обезличават.

След това една двойка ще се слее с друга двойка, после с трета двойка и т.н. и най-сетне ще се слеят всички души и ще се образува космичния човек. Обаче отделните двойки разбира се, ще продължават да си съществуват като отделни двойки. Така сродните души като се сливат по две и повече, ще образуват едно цяло без да се

обезличават, ще работят заедно и ще образуват мощна сила. Всички двойки обединени заедно ще образуват една Вселена, едно цяло.

Двата полюса на една двойка не могат да се приближат съвсем. Те имат известно отношение помежду си както двата полюса на земята.

В бъдеще, когато се съединят две сродни души, те няма да се родят в едно и също тяло на земята, но в отделни тела. Обаче ще има едно общо тяло, което ще ги обединява и тогава тези две сродни души със своите отделни тела ще функционират като полюси в това по-голямо тяло. Това тяло, което ще ги обедини, ще бъде по-финно, по-тънко и ще обгръща със своите сили тези две тела, невидимо ще ги обгръща.

Тези неща не се казват на всички. Те са само за посветени. Те се говорят само на най-напредналите ученици.

Братът попита Учителя:

– Какво е отношението между Любовта към сродната душа и Любовта към всички?

Учителя каза:

Сродната душа е ядка. Всички души съставляват общия организъм. Като обича човек другите хора, с това ще може да обича сродната душа повече.

Сродната душа е прозорец, през който се дава да гледаме. Сродната душа е прозорец, през който виждаме всички души и виждаме красотата им. Затова при Любовта към сродната душа обичаме всички.

За да може да се прояви човек, трябва два центъра. Това са именно сродните души.

Човек като обича всички хора, прави връзка със своята сродна душа. Любовта към другите е връзката със сродната душа. Когато се

срещнеш със сродната си душа противоречия няма за тебе. Ти обичаш всички. Когато Любовта е безкористна, когато нещо е много идейно, възвишено, това една от сродната душа. Ако идеята в човека не се мени, ако и Любовта в човек не се мени, това показва, че сме при същински сродни души.

Щом дойдем до сродните души, това вече спада към Божествения порядък.

Когато две сродни души се срещат на земята, то ако има благоприятни условия и двете остават на земята и работят заедно. А някой път едната сродна душа след известно престояване тук, отива горе и тази, която е долу работи под впечатлението от тази сродна душа – когато последната е била на земята.

През сродната душа всичко минава. Ако тя е в Невидимия свят, тя е ръката през която идват към тебе нещата. Тя е вдъхновителката.

Може двете сродни души да са на еднаква степен на развитие, а може едната да е по-развита от другата.

Всичко, което идва от Бога, минава през нея към нас и през нас към нея. Като получи човек това, което иде от сродната душа, тогава той ще обича всички.

Сродните души представляват Божествената страна на живота. Без Любов към сродната душа никаква Любов към другите не може да се прояви. Любовта към другите е поляризиране на Любовта към сродната душа.

Представете си, че има една градина, създадена от тебе. Този, който сади и приготовлява градината е сродната ти душа.

Кога се сливат сродните души? В края на краищата, когато завършат своята еволюция, те се сливат и заедно работят.

Братът попита:

Хубаво ли е да отправяме мисълта си към сродната си душа?

Учителя каза:

Ти трябва да се стремиш да дадеш място на сродната душа да се прояви чрез тебе. Дай ѝ място и тя да се прояви както тя обича. Отвори сърцето си към нея.

Всичко най-идеално, което можеш да си представиш, ще си мислиш, че е сродната душа.

Всички сродни души живеят в закона на Любовта. Всички сродни души съставляват едно цяло. Това цяло е Христос.

В сродната душа ти ще чувстваш присъствието на Бога и на Христа.

Двете сродни души са колективитет. Едната сродна душа е сбор от всички същества, които са те обичали, а другата сродна душа е сбор от всички души, които са обичали онези души, които образуват колективитета на другата сродна душа.

Значи двете сродни души са колективитети на души обичани и обичащи. Това е за вътрешната Школа.

Двете сродни души вървят успоредно и са свързани с Висши Същества, които вървят по този път. Успоредните линии са пътища на разумни същества. Те не влизат в стълкновение, не се пресичат. Две души, които се обичат, като се стремят към Бога пътищата им са успоредни, има хармония между тях.

Братът попита:

Защо двете сродни души през цялата човешка еволюция се срещат само 12 пъти едновременно на земята?

Учителя каза:

Когато двете сродни души се срещат на земята, ако не са готови, ще забравят всичко, ще забравят да изпълняват своите длъжности, ще се захласнат. И затова се дава само 12 пъти да се срещнат при благоприятни условия. Тогава те проявяват гениалност.

НЯКОИ ПРАВИЛА НА ЛЮБОВТА

На един общ обяд на външните маси в разговор Учителя каза между другото:

Ти казваш „Не мога ли по-малко да го обичам?“ Тогава отиваш в безлюбието. Всеки ден трябва да растеш в Любовта.

Една сестра запита:

– Как?

Учителя каза:

Вие обичате някого, понеже виждате в него нещо хубаво, някои черти. Всеки ден откривай в него някои нови черти и тогава Любовта ти ще расте. А той има множество добри черти, понеже в него живее Божественото.

Във време на разговора с Учителя една птичка пееше. Учителя каза: Тази птичка казва „Посейте, посейте, направете, дайте“.

Има някои, които трябва да се женят и има някои, които не трябва да се женят.

Една сестра попита:

– Коя е мярката, кои трябва да се женят и кои не трябва да се женят?

Учителя каза:

Не трябва да се женят тези, които ще раждат духовни деца. Които не трябва да се женят, трябва да служат на Бога, да раждат духовни деца. Другите нека се женят.

Същата сестра запита:

– Какво значи да раждат духовни деца?

Учителя каза:

Под раждане на духовни деца се разбира две неща.

1. Добри мисли ще пращате по света, хубави чувства и хубави постъпки. Вашите хубави мисли, които ще пръскате в света, те са вашите деца. Това е дело на Любовта.

2. Тези хора, които ще събудиш за Божественото, те са пак твои духовни деца. Ти си ги родила.

Малко хора съм срещал да обичат. Не че не любят, но това не е Любов.

Ще ви дам едно правило: Всяка сутрин като станете, чрез размишление и молитва елате в едно красиво Божествено състояние на вдъхновение и подем, изпълнете се с Любов, вяра и надежда и така пълни, богати, почнете работа. И ще получите благословение. Не отивайте на работа празни и бедни.

Да кажем, че има една нова песен. Тия изсвири на човека без да му казваш много музикални термини; той да разбере като свириш. Такова нещо е Любовта. Ти разправяш за Любовта, но трябва да я изсвириш т.е. да я изявиш.

Има един закон: щом човек не люби, мисълта му не може да бъде правилна. Например, ако няма Любов към някого, той ще го представи по-долен отколкото е. А ако го обича, ще стане способен да вижда красивото и доброто в него.

Щом нямаш Любов към някого, той е на милиони километри далеч от тебе. А щом имаш Любов, той е близо.

Като обичаш някого, той да не ти се сърди, но с години да държи в съзнанието си, че го обичаш.

Когато обичаш някого, ще ти се отвори един филм, цял ред картини и ще видиш защо го обичаш. Ще видиш какви добрини ти е правил в миналото. То е приятно. И когато не обичаш някого, пак ще ти се отворят ред картини и ще видиш, защо не го обичаш, ще видиш какви пакости и страдания ти е причинил той в миналото.

И за тези, които не те обичат, ще видиш чрез ред картини защо не те обичат и ще ти кажат: „Поправи сега това и това“. И на онези ще кажат: „Поправи това и това“.

Ако имате десет извора, ще обичате най-много този извор, който дава най-хубавата вода. Ако обичаш някого най-много, този извор в миналото ти е давал най-хубавата вода. Онзи, който ти услужва повече, обичаш го повече, а онзи, който ти услужва по-малко, обичаш го по-малко. Значи първият ти привлича вниманието.

Ти обичаш някого. Защо го обичаш? Защото той в миналото те е обичал. Някого защо не го обичаш? Защото той не те е обичал. Някой не те обича, защото в миналото не си го обичал.

Но този въпрос има една по-дълбока, мистична страна. Когато дойдем до свещената Любов, до христовата Любов, тогава ти обичаш всички, без разлика какви са: грешни или праведни; добри или лоши; дали са те обичали в миналото или не; дали са ти причинявали страдания или не. Човек идва до това прозрение, когато се изкачи на свещените върхове на Любовта!

Щом говорим за Любовта, подразбираме, че онова, което Бог ти е дал, даваш го без да очакваш него за себе си.

Когато някой обича някого, говори му меко, музикално, приятно, когато не го обича, говори му грубо. При Любовта гласа е мек. Още като ти говори човек ще познаеш дали те обича или не. Любовта дава една черта в лицето на човека и тази черта ще се мени.

По някой път ние чувстваме едно състояние, като че сме пълни с Любов и търсим къде да я пласираме. А по някой път толкова си изпразнен, че търсиш да те обичат. Първото състояние е възходящо, пълен си. А когато човек иска да го обичат, той е празен. Тогава той има потенциална енергия. Когато иска да обича, то има извънредно много кинетическа енергия.

Един брат попита:

– Божествено ли е да иска някой да го обичат?

Учителя каза:

И двете са божествени: и да обичаш и да те обичат.

Човек да изучава онези хора, които вървят по закона на Любовта, да се свърже с тях. Когато ме обича някой, аз съм врата за него. Когато аз обичам някого, той е врата за мене. Като обичаме Христа, Той става за нас врата.

Докато Любовта действа в тебе, има какво да те привлича, а като не обичаш и не те обичат, не ти се иска вече да живееш.

Някой пита за някого: „Какво има в него?“

Той е семка, може да не е израснал, но в себе си има сила да израсне. Той е недовършена картина.

Има една тънка философия в Любовта. Като я научите, тогава ще знаете как да сменяте страданията в радост.

Когато имате тъга, чиято причина не знаете, това може да се дължи на факта, че няма кой да ви обича. Не че няма кой да ви обича, но вие търсите Любовта там, от гдето тя не може да дойде; от хората чакаме обич, а не от Бога, чрез хората. Вие трябва да се стремите само да обичате и ще предоставите на Бога, Той да прояви Любовта Си, както намери за добре и чрез когото иска.

Като не обичат човек, той трябва да се измени, да внесе нещо ново в себе си и под новата форма да го обичат.

В Любовта има тридесет и пет милиона форми и колко години трябват, за да ги опитате всички. Направете сметка – по три пъти на ден.

Трябва да имате една положителна философия. Търсете вашата радост в дребните неща.

Когато на земята някои хора се обичат, това може да е тайна, но горе ангелите знаят и гледат дали си играят правилно ролите.

Любовта е специфична. Такава Любов, с каквато ти обичаш, никой друг не може да я има. Но и ти не можеш да обичаш като другите. Любовта е ценна, понеже никой не може да прояви такава Любов, каквато вие проявявате. Не че не се обичате. Обичате се. Като ви пръснат по цялата земя, ще се затъжите един за друг.

Да те обичат или да обичаш, в известно отношение това е опасно, ако нямаш будно съзнание. Като те обичат или като обичаш да бъде съзнанието ти будно; всякога можеш да бъдеш изненадан. Там са най-големите богатства. Там са и най-големите апаши на света, които не сте сънували – там, дето обичате или ви обичат. Там са видими и невидими апаши.

Сега ще разгледам другата страна на въпроса. Когато хората се обичат, могат да се преплетат техните етерни двойници. Там е всичката опасност – не в самата Любов, а в преплитането на двойниците. И като не знаят как да се разплетат, тогава се образуват неправилни връзки.

Човек трябва да обича, без да преплита двойника си. Това може. В Алпите английските туристи се навързват на въже по десет души и единият като падне, всички могат да отидат долу. Трябва да се изучават законите. Затова човек трябва да живее добре, за да не си създава мъчение – физически скърби.

Вие се наплашихте и може да кажете: „Тогава не струва човек да обича“. Не, не струва човек да се връзва.

Една сестра попита:

– Как да обичаме, без да преплитаме двойниците си?

Учителя каза:

Ето как – Ще обичаш без да правиш връзка, без да се връзваш. Когато обичаш някого, не очаквай нищо от него, остави го свободен. Така не се връзваш. Този е начинът да не се преплитат двойниците. Има и други методи.

Любовта идва периодически. Тя като дойде в нас, не остава в нас; тя оставя живота. След време пак ще дойде. И като се върне Любовта, тя вижда доколко сме използвали живота. Тя всякога оставя преизобилно и си заминава, защото ако е всякога при тебе, ти ще бъдеш винаги в блажено състояние и не ще можеш да се сърдиш. Тя като си замине, ще те остави свободен да правиш каквото искаш.

Но има и друга причина, поради която Любовта като те посети си заминава: защото организмът ти още не е приспособен да издържа нейните силни трептения по-дълго време.

Постепенно трябва да се приспособява организма на човека да издържа Любовта.

ЛЮБОВТА Е СЛУЖЕНЕ

На един общ обяд в разговор Учителя каза:

В Любовта най-първо човек трябва да бъде активен, да вземе инициативата. За Любовта говорете по-малко, а правете повече. Любовта днес не е разбрана. В нея влиза закона на самоотричането. Като обичаш някого, ти си готов да направиш жертва.

При Любовта ще служиш на всички. Там ти предстои най-голямата работа. Там ще бъдеш слуга. Любовта е жертва.

Любовта трябва да бъде приложена. На малкото цвете малко вода ще полееш, а на голямото цвете много вода. За да познаеш Любовта си към някой човек, виж каква жертва можеш да направиш заради него. Любовта ти трябва да бъде абсолютно безкористна. Даже онзи да не подозира, че го обичате. Ако имаш Любов ще знаеш как да служиш. Как трябва да се разбира Любовта? Ако си гладен да те нахраня. Ако си жаден да ти дам вода. Ако нямаш знание, да ти дам знание. Ако нямаш дреха да те облика и пр.

Обаче Любовта има и една вътрешна страна: като обичаш някого ти вече му даваш, понеже от тебе излиза живот и се влива в него. Чрез това, което излиза от тебе и се влива в него, той ако е бил болен, става здрав; ако е бил тъжен, става радостен; ако е бил грозен, става красив; ако е бил лош, става добър; ако е бил глупав, става умен; ако е бил обездарен, става даровит.

Любовта е в най-малките подбуди. Например, кажат ти отвътре: „Походи с този човек няколко десетки метра, за да му покажеш пътя“. И тази малка услуга може да стане причина след време за голяма промяна в живота ти. Този човек е дребен, но след време ще порасне.

Срещам някой обезверен и му казвам: „Ще се уреди работата ти“. Гледам, че в тъмната нощ някой е загазил. Запаля му лампа, изкарвам го от мочурляка, прибирам го и му казвам: „Утре ще си отидеш“. Ако отиедш в един дом ще видиш какви нужди имат и ще услужиш. Най-голямата услуга, която можеш да направиш на някои хора е да им кажеш, по кой начин да излязат от това робство, в което се намират.

Сегашният живот е едно голямо противоречие, понеже онова, което знаем, не можем да го приложим. Например имаш желание да утешиш един човек и почнеш да му говориш. А ти седни при него и мълчи, нищо не му говори. После ще му говориш. Не бързай да му говориш. Това е метод.

Половин час ще чакаш и после ще му говориш.

Един брат попита:

– По кой начин човек може да приеме страданието на друг върху себе си?

Учителя каза:

Ти не можеш да приемеш страданието на някого, който не е свързан с тебе. Тази свръзка е Любовта.

Една сестра запита:

– Кое е основното качество на Любовта?

Учителя каза:

Да желаеш доброто на другите толкова, колкото на себе си.

Един брат запита:

– Защо не се прояви Любовта еднакво във всички хора?

Учителя каза:

Може ли да се тури нектар в нечиста чаша? По-рано ще се мине през огън, за да изгори нечистото и тогава Любовта ще дойде. На онзи, когото обичаш, ще услужваш външно, но едновременно и ще се молиш за него, без да знае той това.

Въпроса за Любовта е един от най-трудните въпроси. Като влезеш в един дом с Любов, със своето присъствие без да им говориш, ще внесеш хармония. Ако се карат, ще престанат да се карат. Ако не се обичат, ще почнат да се обичат, без да им говориш. За да можеш да направиш това, трябва учение и молитва.

Като отидем, да внесем благословение. Всеки ден имаме безброй условия да бъдем полезни.

Едно правило: когото не обичаш, давай му хляб. Ако на онзи, който не те обича, не му дадеш хляб, ще се помрачиш.

Когато някой ти даде Любов, колкото и малка да е, макар и колкото едно житно зърно, приеми. Защото това житно зърно като го посееш, за 4-5 години може да изпълни цялата земя. Не отбивай малката вада, която напоява твоята градина.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА I

Някой път канят Учителя на братска вечеря не на Изгрева, а в града. На такива братски вечери пак се поканват много братя и сестри. Братската вечеря минава в много тържествена обстановка.

На една такава братска вечеря се заведе интересен разговор. Ето мислите на Учителя, казани във време на разговора:

Една сестра запита за един заминал брат:

– Къде е този брат сега?

Учителя каза:

Там, дето е бил винаги. Тук е бил на гости, а сега е там, дето е бил винаги. Този брат И. на земята е бил проекция на брата И. горе. Брат И. никога не е бил на земята, и вие също така.

Една сестра запита:

– Тез, които са близки тук, горе познават ли се?

Учителя каза:

Които се обичат. А които не се обичат и тук не се познават.

В онзи свят имаш един приятел; ти не можеш да му се сърдиш; като му се разсърдиш, става невидими.

Като отидеш в онзи свят, там срещаш някого, когото обичаш. Като помислиш лошо за него, той изчезва, става невидим. Като го обичаш, виждаш го и говориш с него. При най-малко подозрение изчезвате един за друг.

Стана дума за Любовта. Учителя каза:

В Любовта няма никакво престъпление. В безлюбието– да. Ако снахата обича свекървата, последната никога не би дигала шум. И ако свекървата би я обичала, снахата не би дигала шум. Свекървата и

снахата вдигат шум, понеже не се обичат една друга. Снахата и свекървата делят сина.

Сега тук на земята Любовта е смесена с икономични средства и не се знае дали е Любов или не. А в Божествения свят при Любовта човек е свободен.

Можете да проверите степента на вашата Любов. Като обичаш някой човек, трябва да имаш абсолютно доверие в него. Ако той влезе във вашия дом, в тебе да не влиза ни най-малко идеята, че той ще вземе нещо. Това е Любов. Щом се съблазните малко, Любовта ви е слаба.

Изгуби се нещо. Ти казваш: „Той го е взел“. Тогава Любовта ти е слаба. Ти да кажеш: „Не може да бъде той да е взел това“.

Ти казваш: „Той не ме погледна хубаво, не се отнесе добре с мен“. В тези думи няма Любов.

Щом обичаш един човек, той се отваря пред тебе, една светлина се разкрива в него и ти виждаш в него един нов, красив свят. А щом не го обичаш, всичко е тъмно, нищо не виждаш в него, във всичко виждаш опакото.

Дето хората се обичат, то е от далечното минало. Ти обичаш някого, защото ти е направил в миналото едно добро, което никой не ти е направил. Може би се е пожертвал за тебе, пожертвал е всичко за тебе. Това образува любовните отношения. Този, който е много направил за тебе, много го обичаш.

Щом дойдем до закона на Любовта, не трябва да изискват Любовта. Другите работи могат да се изискват, но щом дойде до Любовта, ти си напълно свободен.

Най-първо трябва да се проучи обикновената Любов, после талантливата Любов и гениалната Любов. Трябва да се проучи Любовта на младия, на възрастния и на стария. И след това ще

дойдете до същинската Любов. Първите три вида Любов са предисловие на Любовта.

Нали Христос казва: „Като не сте направили нещо на едного, не сте го направили и на Мене“.

Всякога, когато обикнеш някого, да знаеш, че си обикнал Господа.

Като обичаш ближния си, той и да се мени, ти да не се мениш. Той какъвто и да е, да не му се сърдиш. Каквото и отношение той да има към тебе, ти да не се мениш.

Вие сте кандидати за Любовта едвам от сега нататък!

На театъра една драма се изиграва за три часа, а вие искате тук на земята всичко изведнъж да стане.

Този живот, който живеят хората, той не е още реален.

Като обичаш някого, ти вече способстваш за повдигането на човечеството. Всички хора, които обичат без да знаят градят Божественото здание. Любовта винаги гради. Няколко души като се обичат, повдига се цялото човечество и цялото Битие, всички се ползват от това. Вие се радвайте, че сте в един красив свят. Доста красив е светът.

Представете си, че всеки един от вас носи по едно шише вода. Не е ли хубаво да говорите все за Извора, от гдето сте взели водата.

Всички хора все имат малки проблясъци от Любовта, имат няколко секунди проблясък.

Този въпрос вие сте го проучвали. Имате известно познание за Любовта. Може да напишете цяла дисертация върху Любовта.

Има тъмни духове, които не могат да гледат хората да се обичат и се скъсват от яд. Те искат да се мразят хората и правят интриги.

Когато дойде до Любовта, остави го човека да си върви. Не му давай никакви наставления. Какъв морал ще даваш на човека, който обича? Остави го.

Като обикнем някой човек ние се интересуваме от това, което сме вложили в него. Всеки човек влага в някого когото обича от капитала си и иска този капитал да не се губи. Това не е никаква Любов. Това е чисто материална Любов. Ти казваш: „Аз дадох всичкия си живот за него“. Това не е още истинска Любов. В Любовта не влагай себе си, за да не се мъчиш.

Един от знаменитите виртуози отива в Италия и дал си цигулката да я поправят. Той седнал на един свободен стол. Майсторът разглобил цигулката на парчета. Като видял това, цигуларят припаднал, понеже вложил двойника си в цигулката.

Там е всичката мъчнотия. Ти си обикнал някого и като цигулар си вложил нещо от двойника си и тогава се безпокоиш. Като обичаш, да не влагаш двойника си. Когато обичаш някого или тебе обичат, могат да разместят двойника ти. Онази Любов, която не е истинска, размества двойника и тогава хората страдат. И при истинската Любов двойника не се размества. Да няма разместване и преплитане на двойниците.

Някой път като спиш и сънуваш нещо тревожно, можеш да се събудиш веднага и двойника може да не се намести при събуждане и тогава целия ден си неразположен. За да се намести двойника правилно, сутринта като станеш, ще се помолиш, та да се намести двойника добре и ще си разположен.

Защо човек трябва да се моли? Молитвата не е нищо друго, освен метод, да се намести двойника правилно, за да можеш да възприемеш нещата правилно. Когато двойникът ти не е наместен правилно, ти си

неразположен, раздразнен, пуснал си пояса си и търсиш повод да се караш.

Стана въпрос за думата „Израил“.

Учителя каза:

Израил значи „из рая излязъл“. Ра на египетски значи светлина. Значи раят е място на светлината и на това, което вижда светлината.

Когато другите след това почнаха да говорят други работи, Учителя си затвори очите и тихо произнесе: „Господи“ и другото не се чуваше. Показа още и други неща.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА II

След гимнастичните упражнения се събрахме в салона и в разговор Учителя каза:

Благодарете за онова малкото, което Бог ви е дал. Малкото расте. Един разказва: „Аз бях се отчаял, че животът няма смисъл. Отидох в една пещера. Там кацна една мушичка на мене и се зарадвах, че има един да ме обича.“ Божественото навсякъде, и в малките неща се проявява.

Милиарди благословения ви дава Господ, пътувате с хиляди години като царски синове, имате ядене и пиене и какво сте направили за Господа?

Не се обезсърчавайте. Не си внушавайте, че от вас нищо няма да стане. Кажи противното: „От мене ще излезе повече, отколкото очаквам“.

Вие като работите за Бога ще бъдете силни. Ако имате вяра, капиталът е вътре във вас.

Вие един ден се опитайте като пеете да се уясни небето. А друг път като пеете, да пожелаете да завали дъжд за растенията и да стане.

В мозъка има грамадна енергия, с която още не сте работили. Като влезете в Любовта, тогава мозъците и умовете на всички хора ще бъдат във ваша услуга; и Бог ще бъде във ваша услуга.

Христос казва: „Ако думите Ми пребъдват във вас и пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще направим жилище във вас“. Ако стане това, тогава цялата земя ще бъде наша, ние ще бъдем във всички и всички погрешки, които сега виждаме, ще изчезнат.

Някого го боли главата. Турям двете си ръце на слепите му очи и главоболието му минава. Така образувам магнетично поле. Той има

натрупана енергия и затова го боли главата. Чрез това магнетично поле му се взема енергията и му минава.

Казвам някому, комуто го боли главата: „Ти се караш със съседа си за два метра място. Иди да се примиришсъс съседа си и ще ти мине насъбралата се енергия“.

Едно правило: като отидеш при един човек, намери в него една добра черта, дръж я в ума си и ще имаш една отворена врата. А вие сега търсите някои отрицателни черти в него.

Обърни внимание на новото, което днес Бог е вложил във вас. Всеки ден Той влага по него ново във вас.

Като дойде доброто във вас, Любовта във вас, не се плашете. Дошло е Царството Божие във вас

Какво значи изгубеният рай? Това значи изгубената Любов. Как може да се придобие изгубената Любов? Като мисли човек върху нея. Тогава отвътре ще дойде просветление.

Онова, което Бог е направил е съвършено; но хората не разбират и техните постъпки са несъвършени.

Това християнство, което имаме днес, не е онова, което Христос е проповядвал. Хората са наложили доста посторонни работи, които Христос не е проповядвал.

Ще правиш това, което Бог те е натоварил на земята да направиш.

Някой пита, кое е право и кое е криво. Право е това, което е Любовта. Там всеки е задоволен.

Бог като ни е дал всичко, коя е причината, че не сме доволни? Това е от злоупотребление с Божиите блага.

Изгубената дума е в рая. Понеже хората са извън рая, тази дума не е за тях. Те трябва да се върнат в рая т.е. да се възстанови послушание към Бога. човек не може да добие тази изгубена дума,

ако няма послушание към Бога или пълна, абсолютна Любов към Бога.

Има един неорганизиран свят. Организираният свят е Божественият свят. По-организиран свят от него няма. Там нещата са завършени. Там има свобода.

Има един съвършен Божествен начин да направиш това или онова. И като направиш така, ще почувстваш връзка с всички хора.

Всеки ден човек да размишлява върху Любовта, за да добие изгубената дума и да бъде свободен.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА III

В частен разговор с една сестра Учителя каза:

С много мъчнотии във вашия живот не можете да се справите, когато нямате достатъчно вяра. Когато човек има вяра, мъчнотиите се премахват лесно.

Когато работи Божественото, да не вмествате човешкото за да вървят работите ви.

Стана въпрос за чистота. Учителя каза:

Една дреха е чиста и когато се опетни може да се изпере, обаче няма да бъде като първата по чистота. Все ще се знае, че е била опетнена. Затова, който има чиста, неопетнена дреха, да се пази да не я омърси.

Има една Истина: един човек колкото и да е грешен, това засяга само личността, но не и неговата душа. Човешката душа на който и да е чоевк е винаги чиста и красива.

Сестрата каза на Учителя:

– Мнозина искат да говорят с мене и да бъда близо до тях, в интимни връзки. Какво отношение трябва да имам към тях?

Учителя каза:

Те искат да се греят. Ти им дай да се греят. Ти си огън. Обаче гледай да не изгасят огъня. И затова пази известно разстояние между тях и тебе. Ако се приближат много, ще изгасят огъня.

Повдигна се въпрос за Любовта. Учителя разправи на сестрата следния пример: Една мома е обичана от двама души. И тези двамата се ревнуват един друг, скарани са заради нея. Какво отношение тя трябва да държи към тези двамата? Учителя задал този въпрос на сестрата и после сам отговорил така: Тя трябва да стане огън и вода и

по този начин ще разреши задачата си, ще ги примири. Това значи: тя ще прояви Божественото и вечното в себе си, ще прояви душата си, така че всеки, който се приближи до нея ще се преобрази, ще се събуди и ще заговори в него Божественото. И тогава тези двамата млади ще се преобразят и ще се примирят. Тя трябва да прояви така Божественото, че да ги преобрази и издигне.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА IV

Ние сме на братска вечеря с Учителя у едно изгревско семейство. Има много гости поканени. Домакините тичат от човек на човек, услужват на всички с усмихнати лица, че Учителя е на гости у дома им.

Какъв мир внася присъствието на Учителя. Когато Учителя отиде някъде, всички се изпълват с вътрешна хармония, едно възвишено състояние ги посещава. Присъствието на Учителя има чудно въздействие върху околните: то внася светлина в умовете, топлина в сърцата, сила във волята; човек се изпълня с надежда, всяко обезсърчение и всички противоречия изчезват от него.

В разговора стана въпрос за беседите на Учителя. Учителя каза:

Като държа беседа, Аз трябва да бъда променен от нея и тогава тя ще въздейства и на другите. Ако не въздейства на Мене, не може да въздейства и на другите. И за музиката е същото: щом музиката, която музикантът свири въздейства на него, ще въздейства и на другите. И за музиката е същото: щом музиката, която музикантът свири въздейства на него, ще въздейства и на другите.

В Гьозекен като спрях при един човек да нощувам, казах на стопанина: „Теб след две години в еди-кой си месец и число в петък ще ти се случи едно голямо нещастие, ще си строшиш крака. Този ден не излизай никъде“. Стопанинът ми каза: „Как ще строша кракът си? Аз съм здрав“.

След две години той ми писа, че това, което съм му казал, се е изпълнило. Строшил си крака. Как? Като си покривал къщата, паднал и си строшил крака. Валяло дъжд, той излязъл този ден да си покрива къщата. И ми пише: „Как си видял това?“

Отличителната черта на духовния човек е следната: от очите излизат лъчи невидими. Когато тези лъчи са насочени надолу, човек е материалист, а когато лъчите са насочени 45 градуса нагоре, той е духовен. Някой може да говори за духовни и божествени работи, но ако няма този ъгъл 45 градуса нагоре, той не е духовен. За него духовното и Божественото е параван.

Всеки човек е един специфичен образец. Като него няма друг.

Когато се намира пред вас един, нали ще му кажеш: „Застани или от ляво или от дясно, за да видя слънцето“. И на онзи, който те обича ще му кажеш така т.е. да не застава между тебе и Бога.

Някой човек ти е неприятен, и не искаш да му направиш една услуга, но после ще имаш по-големи трудности.

Когато някой е обезсърчен, не го убеждавай да не се обезсърчава, но го покани на угощение и след това му говори. Той вече ще бъде разположен.

Ясновидците имат по-далечно гледане. Те виждат навсякъде. Това е една дарба, която у всички хора може да се развие. Когато ще става една промяна, всички чувстват, че тя ще стане. Ако знаеш, ще вземеш известни мерки, ще се подготвиш и ще извадиш една добра поука.

Човешката Любов при сланата си отива и следната пролет пак идва. А Божествената Любов е като иглолистните растения, които са винаги зелени.

Онзи, който те обича да е готов да направи всичко за теб и каквото му направиш да го оцени. И тогава Любовта се проявява правилно. Щом тези, които се обичат дойдат един до друг по-близо отколкото трябва, тогава се раждат всички дисонанси. Природата има една орбита и тя забранява да излезеш вън от тази орбита.

В Любовта няма никакво командуване. Не питай как ви обича някой, защо ви обича. Пазете следното правило: като дойдеш до известно разстояние до този, когото обичаш, после не искай да бъдеш по-близо.

Любовта между младите не е от най-високата степен, тя е още егоистична Любов.

Някой казва някому: „Ти трябва да ме обичаш“. Той е вложил волята си и с това прави престъпление. Тогава идва омразата.

Страданието при Любовта показва, че човек е встъпил в предисловието на Любовта.

Любовта има едно качество на търпение. Не търпиш ли, това не е Любов. Искаш ли да морализираш, това не е Любов. Любовта е извън човешкия ум, извън човешкото сърце и извън човешката воля.

Ако човек обича някого и онзи обича друг, първият да се радва.

Аз като пътувам, виждам смисъл в камъните, тревичките, цветята, водата и пр. Всичко ме интересува. Навсякъде в безбройните форми виждам проявлението на Божията Любов.

Казано е в Писанието: „Слънцето ще потъмнее, месечината няма да дава светлина си и звездите ще потъмнеят“. Това се отнася за сегашните времена. Слънцето са държавите, месечината са кривите религиозни схващания, а звездите са авторитетите; те ще изгубят своето влияние.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА V

При разговор с един брат Учителя каза:

По новото Учение Господ трябва да се постави на първо място, а човек на последно място. И тогава Господ привлича човека и го поставя на първо място. Всички, които нарушават това правило, пропадат. Всички народи пропаднаха. Евреите не признаха Христа за пратеник на Небето, разпънаха Го, поставиха Го на последно място и после пострадаха. Христос постави Бога на първо място, а Себе Си на последно, като каза: „Не моята воля Отче, но Твоята воля да бъде“. И затова Христос се повдигна и сега завзе първо място.

Любовта към Бога трябва да бъде начело.

Аз не знам човек с риболовство, кюмюрджийство, месарство, с клане на добитък да е прокопсал. Всички са пропаднали! Една работа която не е по Божиите закони или работа започната без Бога дава само загуби. Някои хора гледат само своите работи да оправят, а после поставят Господа, а законът е: работи за Бога и с Бога.

На земята има само слуги на Бога. Един е господарят.

Някои искат да се осигурят и на стари години да работят за Господа. Ако на млади години не са работили, на стари никак няма да работят.

Ами какво по-голямо осигуряване искаш щом си свързан с Господа, с Любовта. Тя те осигурява. Бог ти е дал най-необходимото, като те осигурява със светлина, въздух, вода и хляб. Никога Бог не е лишил човека от тези четири елемента. И затова човек трябва да благодари и да вярва в Господа, да люби Господа, да работи за Господа, да служи на Господа. Иначе човек ще е далеч от Господа и

ще го привлекат тъмните сили и на тях ще слугува под ударите на камшика, на мъчението и на всички нещастия на живота.

Защо се мъчат и страдат хората и са нещастни? Защото не вярват в Господа, не любят Господа, не работят за Цялото, не служат на Господа, а са като листа откъснати от Цялото и работят само за себе си. Това е старото Учение. А новото Учение е: Господ на първо място, а човек на последно място. Любовта на първо място, а човек на последно място.

Защо се бият сега? За земята. Земята е на Бога. На човека е дадено не да я владее, а да я обработва и да бъде касиер, главно касиер на благата, които земята дава и да раздава от тях на всички, които се нуждаят, а за себе си да задържи само толкова, колкото му е потребно.

За какво е това избиване на хората на война? Да пишат вестниците, че еди къде си са убити сто хиляди души, другаде двеста хиляди души, толкова самолети свалени, еди колко си параходи потопени. Като че не ценят тези убити милиони хора. Считат го като обикновена работа.

НО ЗА ВСИЧКО ОТВЕТ ЩЕ ДАВАТ!

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА VI

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Обикновеният живот, в който живеят хората е сянка. Любовта е вечното благо. Тя постоянно приижда в човека.

Когато обичаш някой човек , ти помагаш на неговите мисли, чувства и постъпки, внасяш подем в тях.

Като гледаме само погрешките на хората, не можем да проявим Любовта. Любовта в бъдеще ще бъде основа на целия живот: и на просветата, и на социалния живот и пр. Всяко нещо, което правиш, трябва да го правиш в името на Любовта; тя да бъде стимулът. Вашата задача е да пробуждате, като еманирате Любовта. Като почнете да еманирате Любовта, хората ще почнат да ви търсят, да идват при вас. Един извор не търси хората, хората го търсят. Ако можем на носим Любовта и да я даваме, ние работим за Бога. човек да обича така, както Бог обича. Да бъде снизходителен и внимателен, както Бог е снизходителен и внимателен. Да обичаш, това е най-голямата привилегия, която Бог ти дава. И да оценяваш Любовта на другите към тебе, това също така е твоя най-голяма привилегия. Ако не обичаш и ако не оценяваш Любовта, която имат към тебе, ще останеш в едно животинско състояние.

Всеки ден прекарвай в размишление върху Любовта!

Има вътрешни методи. Като схване човек вътрешните отношения светът ще се разшири за него. И тогава ще влезеш в онзи свят. Онзи свят ще го видиш, като че е над този свят. Много красив е той. Всичко е там уредено, че теб не ти се иска да се върнеш вече на земята. Духовният свят не ни се разкрива по единствената причина, защото ако ни се разкрие, няма да ни се иска да се върнем на земята и

да работим. Тя хубостта на онзи свят се отдалечава умишлено, за да работим тук на земята.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА VII

На общ обяд ние сме в малкия салон, защото вън е хладно – ние сме в март месец. След завършването на обяда един брат с цигулка изсвири няколко песни и ние пеехме заедно с него. След това се заведе общ разговор, който постепенно се издигна до идейни високи. Учителя каза в разговора между другото:

Ние търсим Любовта. Няма какво да я търсиш. Ти живееш вътре в нея, защо че трябва да отвориш съзнанието си, за да влезе в тебе. Вземете едно куче, което е толкова просто: то като те обича, готово е на всички жертви за тебе; а като не те обича, хапи те. И ти като го обичаш, правиш жертви за него. За предпочитане е едно куче, което те обича, отколкото един човек, който те мрази.

Нас ни е страх от Любовта, да не ни кажат, че обичаме или че ни обичат. Плашим се. Има неразбиране на Любовта.

Най-първо вие не правете сравнение на Любовта с това, което вие знаете. Вие както обичате е едно и го дръжте, а пък новия начин и него опитайте. Ако обичаш някого по новия начин, той ще се реформира, ще стане като ангел, ще е готов на всички жертви за тебе.

Като дойде Любовта, ще ти израснат крила. Ако си 85 годишна баща, ще станеш 19 годишна мома. И никога няма да остаряваш. Като дойдеш до 33 години там ще се спреш.

Хората ги е страх да не изгорят от Любовта. То е преходен период, защото човек не е още приспособен към нейните трептения.

Човек дълго време трябва да живее в закона на Любовта, за да възприеме нейните трептения, да се приспособи към Любовта.

За Любовта трябва едно велико училище, най-хубавото училище, опитно училище.

Все-таки един ден вие ще горите в Любовта. Няма да остане нито един от вас, който да не се запали. Ще горите, ще горите. В този живот тук на земята ще бъде. В някое прераждане, след 1-2-10 прераждания, без разлика.

Вие трябва да образувате едно общество на хора, проводници на Любовта. Трябват проводници на Любовта. И да имате вече опит.

Вие сега тъжите, че няма кой да ви обича. единственото нещо, което ви липсва е, че не обичате. Че сте обичани, това знам сигурно, но не обичате.

Сега ще обичате, за да живеете. Ако в тебе няма готовност да пожертваш всичко, за да получиш вечния живот, Любовта, разумното, тогава какво ще постигнеш? Човек трябва да напусне този живот на безлюбието и да дойде в живота на Любовта. Живот без Любов няма смисъл. Човек трябва да умре, да умре в него живота на безлюбието и да дойде живота на Любовта.

Когато човек се е отчаял в живота, той е разбрал, че живот без Любов не струва. И следователно да напусне този живот на отчаяние и да влезе в живота на надеждата.

Като казвам, че не сте обичани, ето какво разбирам конкретно. На едно малко дете казваме: „Ти още не разбираш какво нещо е студент в четвърти курс“. Ти може да си бил в отделенията, гимназията, но не си бил в университета. Като казвам, че не сте обичали, разбирам, че съвременните хора не са били в университета на Любовта. Има Любов на отделенията, прогимназиална Любов, гимназиална Любов, има и университетска Любов. Сега говоря за университетската Любов.

Много нещо трябва, но и то ще бъде.

ДОБРОТО I

Ние сме на Бивака на Витоша. След известен престой на Бивака изкачихме се по-нагоре при втория заслон. Тук височината е 1560 м. Около нас имаше много теменуги. Учителя каза:

Теменугата се употребява като чай за задух. Тук събирайте теменуги и други лечебни билки.

Една сестра запита:

– В кои случаи е позволено да се късат цветята?

Учителя каза:

Само при два случая – когато се късат за научно изследване и за лекуване.

В разговора, който почна Учителя каза между другото:

Любовта към ближния ще роди доброто в нас. Не можеш да направиш добро, докато не обичаш. Как ще бъдеш добър, ако не виждаш Бога навсякъде?

За да бъдеш добър се изисква много малко. Например ще дадеш чаша вода някому. Ако не можеш да направиш добро на някой човек, направи добро на някое животно, растение или извор. Преди всичко направи добро на краката си – измий ги вечерта. Ако не можеш да направиш добро на краката си, как ще можеш да направиш добро на хората? Като изядеш ябълката, посей семките.

Прави на другите добро, понеже те са част от тебе. Мисли, че си добър, но не можеш още да проявиш добрината си. Добър човек е онзи, който живее за Бога. Лош човек е онзи, който живее за себе си. Който живее лошо, никога не е видял Бога, а който живее добре, Го е видял. Като правиш добро, ти се приближаваш до Бога. Не с едно

добро дело, но с оная велика подбуда вътре ти се приближаваш към Бога.

Ще ви дам едно правило: например, ще подаваш чаша вода някому. Спри се, почакай малко, вдълбочи се вътре в себе си, почувствай Любов към онзи, изпрати му струя от Любов. Чакай да дойдеш до това състояние и щом дойдеш до него, подай му чашата вода. Тогава ти влагаш в чашата вода нещо ценно, Божествено от своята душа. И тогава онзи ще приеме не само водата, но заедно с нея приема и онова ценното, което излиза от твоята душа.

Та във всяко добро, във всяка добра постъпка трябва да правим връзка с Божествения свят, да се изявява Божественият свят.

В света, от който сме излезли, ни държат отговорни за това, което сме направили с това, което са ни дали. Като направиш добро, печалбата от това добро остава на тебе.

Музикантът някой път не може да работи, ако няма музикална среда. Значи хиляди музиканти трябва да работят, за да има подбуда. Също така в доброто, хиляди хора трябва да работят добре, за да има подбуда.

Онези, които не вършат волята Божия както трябва, създават злото. А онези, които знаят как да вършат волята Божия, Бог прави доброто чрез тях.

Когато някой човек ти направи добро, ти отдай слава на Бога, съзнай дълбоко в себе си, че това е от Бога, а не от човека.

Когато даваш нещо, давай го със съзнание, че то принадлежи на Бога, а не на тебе. Богатството, което имаме е на Бога.

Казват сега: „Бъди добър“. Как ще бъдеш добър, ако не виждаш Бога и доброто навсякъде?

Лошите хора работят индивидуално само за себе си, а добрите хора работят колективно за другите и за себе си.

В човека има нещо лошо. Той кара, кара и току извърши нещо лошо. Това е в плътта. Плътта трябва да се покори на Бога. горе всичко е в хармония, всичко е хубаво, защото всички си помагат един на друг, но си помагат по Любов. Там законът е доброто. Обичат се и си правят добро.

Доброто управлява света. Злото представлява външен порядък, а доброто – един вечен порядък.

Да се прави добро не е дълг, а привилегия!

При един философ отива един богаташ и го пита за нещо. Философът му казал: „Ще ти дам две думи и ще ти върви, но за тези две думи ще платиш. И ако не ти върви, аз ще ти върна парите и ти ще ми върнеш думите назад.“ Тези думи били: „Бъди добър!“ Този богаташ по-рано мислел как да откъсне някой лев от заплатата на някого, който му е работил; как да направи някоя далавера, но си спомня думите: „Бъди добър!“ Този богаташ искал да подведе някого, но си спомнял думите и не го правил. И от тогава насам неговите работи почнали да се уреждат. Та, доброто, което прави човек урежда работите на другите и неговите работи се уреждат. Този отива при философа и му казва: „Твоите думи не връщам“.

Трябва да работите. Най-мъчният въпрос, който същества в света е да станат хората добри. Това е голямо изкуство.

Единственото разумно нещо в света е доброто. То е вечното, мощното. Това, което може да превръща алхимически нещата; това, което може да превръща най-простите елементи в скъпоценни камъни, това е само доброто.

Любовта прави очите чисти и светли, а злото ги прави тъмни. При злото лицето потъмнява, а при доброто става светло. Като видя някой човек мене ме интересува да знам дали е отворил вратата на

доброто и на Любовта. Самовъзпитанието от там трябва да започне: трябва да отвориш вратата на доброто и на Любовта.

Някой път направиш едно добро, една малка услуга, никой да не те вижда, ти вървиш и ти е приятно. Например, в гората полееш едно цветенце и ти е приятно. Никой не те е видял. Това цветенце стои в ума ти. И от горе ти казват: „Много хубаво си направил“.

Доброто е условие за съвършенство. Защо трябва да бъдем добри? За да имаме условия за живот. Защото съвършенството – това е живот. Съвършенството е нашата цел.

Греховете не са големи. Грехът отпосле расте. Най-първо грехът е като една много хубаво облечена мома, спретната, с пръстени. Но след като направиш греха, той е една стара баба, без зъби, която се облещя насреща ти.

Един човек като направи зло, остарява, а като направи добро се подмладява.

Всяко добро дело, всяка добра мисъл увеличава нашата вяра.

Човек отведнъж не може да придобие добрия живот. За да бъде сега добър, трябва да се е трудил с векове.

Сам когато човек действа с доброто, е свободен. А като правиш зло, ти ставаш роб на условията. Ако си лош, ти си вързан, роб. Ти като дебнеш някого да го убиеш, то друг някой ще дебне тебе и тогава свободата я няма.

Бог е доброто в света. Когато човек върши зло, той е от тъмните духове. Когато направиш едно лошо дело, тогава имаш вече помрачение в ума си и в чувството си и не можеш да видиш ясно положението.

При всяко добро човек се освобождава. Ако направиш една лоша постъпка, ти се ограничаваш; тогава направи добро, за да се освободиш.

Някой ще каже: „Защо ще правим добро?“ Без доброто не можеш да растеш.

Вие горе сте дали обещание и каквото сте обещали, не сте го изпълнили тук. Съвършено друго направление са взели хората, с други работи се занимават.

За да живееш добре, трябва да се заобиколиш с добра среда. А добра среда ще си създадеш само чрез правене на добро. Не правиш ли добро, не очаквай никакъв добър живот и никакво щастие; никой не се интересува от тебе. Значи зависи от тебе да бъдеш щастлив или не.

ДОБРОТО II

Често разговорите с Учителя почват съвсем неочаквано и импровизирано. Надвечер братята и сестрите обичат да се разхождат на изгревската полянка. И Учителя по някой път излиза надвечер на полянката. Тогава почва разговор. При един такъв разговор Учителя каза:

При всяка добра постъпка човек чувства в себе си една радост, влиза в един нов свят. И почва да чувства, че е силен, мощен. Той се чувства израснал и като че ли завеса след завеса се вдигат пред него. Защо човек при доброто се чувства радостен? Защото тогава той е в хармония с основния закон на Битието: единството. И тогава приток на сили от целия всемир се влива в него.

В процеса на злото, изобилието става немотия, а в процеса на доброто немотията става изобилие. Доброто е капитал, с който в бъдеще ще се функционира.

Всяко добро направено е щастие за човека. Не се отказвай да направиш доброто, за което в дадения момент ти се явява случай да го направиш. Друг път може да направите друго добро, но това добро друг път няма да имате възможност да го направите. Като направите добро то ще се върне към тебе. Като направиш зло, и то ще се върне към тебе.

Когато човек умре, нищо от своето имане не може да пренесе от този свят в онзи. На границата има митничари, които всичко спират и задържат.

Обаче светиите са знаели начин да пренесат всичкото си имане на онзи свят; това е чрез правене на добро.

Да бъде човек добър, това е здравословно състояние. Ако не бъдеш добър, нищо не можеш да постигнеш. Всички най-добри постижения почиват върху доброто.

Някой казва: „Никой не ме приема. Не ме почитат хората“. Че как ще те почитат хората, на които нищо не си направил? Като не те почитат хората иди, излекувай един човек и ще те почитат. Като влезеш в едно място, дето се карат, виж защо се карат. Единият има да дава, а другият има да взема. Ще им кажеш: „За колко се карате?“ „За хиляда лева“. Тури ги там и им кажи: „Вземете ги и се почерпете!“

Има закон: когато правите добро някому, вие го събуждате.

И най-малкото добро, което направиш, то е за твоя сметка; то ще ти дойде на помощ и ще те избави от голямо нещастие. Може да ти се струва за нищо, но една твоя светла мисъл, изпратена към някого, като някой ангел ще дойде при тебе, когато си в най-голяма нужда и ще ти помогне. Също и някое добро, макар и чаша вода.

Ако направиш едно малко добро на някое същество, от Невидимия свят ще се уредят вашите въпроси за цяла година. Болен или не болен, ти се наведи, вземи падналата ръкавица и я подай на човека.

Сей хубавото в човека. Като помогнеш на някой човек с малко, той се ползва, но ще дойде друг и ще направи добро на тебе. Няма изключение от това; направиш добро и на тебе ще направят. Направиш зло – и на тебе ще направят.

На един човек не му вървяло никак в живота. Веднъж се препънал в един човек, чийто крак бил счупен и си казал: „Досега не съм правел добро“. И го занесъл в града, за да поправят крака му. А този човек бил виден. И оттам насетне тръгнало на първия.

Всякога можеш да правиш добро. Например, ти си болен. Мисли, че ставаш и носиш някому стомна вода. Ти като мислиш, друг ще

приеме мисълта ти и ще го направи. Някой има нужда от помощ, но аз съм болен. Насоча мисълта си да му помогна. Тогава десет души отиват да му помогнат.

Има голямо разнообразие в това. Начинът, по който ти можеш да направиш добро е само твой начин. Всеки да направи добро, както той знае. Аз минавам покрай някого, давам му една ябълка и си отивам. Друг ще му даде нещо повече и ще поговори с него. Трети ще му даде нещо и ще му каже: „Ела с мен“, ще го заведе в къщи на обяд. Четвърти ще му даде нещо, ще го заведе в къщи, ще му даде дреха и ще поговори с него. Никой друг не може да направи така доброто, както ти можеш да го направиш. Красиво е това вечно разнообразие на доброто.

Веднъж един добър човек пропаднал, отчаял се от доброто и си казал, че не струва да се прави добро. Казал си: „Вече никому няма да правя добро“. Един ден той попада в една разбойническа банда и разправил на главатаря живота си и казал: „Не си струва човек да прави добро. Аз съм правил, правил добро“. Главатарят му казал: „Благодарение, че си правил добро, сега не ти пада главата. Ти едно време ми направи добро и затова сега оставям главата ти. Ако не ми беше направил добро, сега щеше да ти падне главата“. Онзи го попитал: „Като ти направих добро, защо стана хайдутин?“ Другият му отговорил: „Аз станах хайдутин, а ти стана предател. Защото ти като се отказваш от доброто, си предател. Аз съм хайдутин, но още не съм предател. Хайде да си вървиш у дома и да правиш добро, както по-рано и аз ще напусна хайдутлъка“.

Малките подтици на доброто постигат големите работи в света.

Няма по-хубаво нещо от това да направиш една услуга. Тя през цялата вечност остава паметна в душата на онзи, комуто си я направил. Мислете най-първо за хората и после за себе си.

Като направиш едно добро, 25 хиляди години ще жънеш последствията.

Една сестра каза:

– Моят мъж дава дрехи и пари на другите.

Учителя каза:

Това е нищо. Тези пари и дрехи не са негови. Те са чужди. Това не е благодеяние. Дадеш хляб. И житото не е твое. Бог го е произвел. А кое е ценно? Да дадеш на своята душа Любов и светлина, това е да направиш добро. Тогава си добър.

Новото схващане не стои да направиш добро някому по обикновения начин. Срещам някой човек. Няма да му отворя моето шише и да му дам, защото после пак ще има нужда от вода, но ще го заведа на извора. Ще му кажа: „Ти с мене можеш да идваш при този извор“. Трябва да го заведа при извора. Преведете този символ.

Дай някому книга да чете и ще му кажеш: „Ако изучиш тази книга, всичко ще имаш“. Не искаме сега щастие, но щастието е резултат. Първо човек трябва да учи. Щастието ще дойде след Учението. Ние помагаме, но нашата помощ има много малък резултат.

Като направиш добро някому, то последният да направи добро на друг и т.н. Това е отвореното, живото добро. И ако направиш добро някому, а той нищо не направи, това не е направено добро.

Има добро над кармата. А има добро, което е за ликвидиране на едно зло. Тогава ти правиш добро по кармични причини. Но има друго добро за самото добро, не по кармични причини. Това е вече дихарма. Това е истинско добро. Има вода само за миене, а има друга вода за пиене – чиста вода.

Доброто, което някой прави по кармични причини т.е. като отплата за добро, сторено нему в миналото е ценно за Небето, обаче

най-ценно е това добро, което става не по закона на кармата, но по свобода, от Любов.

Не веднъж в годината да правиш добро, а всеки ден да правиш по едно микроскопическо добро. И тогава умът ти, сърцето ти и душата ти ще работят добре.

За да използва живота Разумно, всеки ден човек трябва да прави поне по едно малко добро. Където и да е, при каквито и условия да се намира, човек има възможност да направи поне едно малко добро. Зад доброто се крият придобивките на човешкия живот.

И при най-лоши условия имаш възможност да направиш добро. Светът сега е пълен с тези думи: „Аз не мога, нямам условия“. В природата дето минеш, можеш да направиш нещо. Видиш някой камък и се спънеш. Тури го на място. Или видиш някоя книжка по пътя, вземи я и я прибери настрани. Всичко това, което правиш, се отбелязва в природата. Има една книга, в която се записва.

Ти казваш: „Как да правя доброто?“ Като правиш добро, никой да не те знае.

Направеното добро е като оазис. Вие сте едно семейство, но не се познавате. Никога да не съжаляваш, че си направил добро.

Борбата между доброто и злото, този въпрос е голяма тайна, с която се занимават Великите Духове. Да не го разрешава човек, защото това е задача дадена само за Великите Духове.

Прочетете тома „Царският път на душата“ и открийте това, което е най-важно и което може да се приложи.

ВЗЕМАНЕ И ДАВАНЕ

През 1927, 1928 и 1929 година Учителя заедно с братята и сестрите направи една чешмичка зад градината Дианабад край горичката, която после стана Ловен парк.

Там бяхме открили един извор. Около него имаше мочурляк, Учителя с голяма Любов изчисти извора, построи пак чешма. Пред чешмичката се направи една площадка, постлана с камъни. На предния край на площадката се поставиха два стълба с каменни саксии на горния край за цветя. На чешмичката се тури надпис даден от Учителя:

„Обществото пази чистотата.

Обществото съхранява доброто.

Божието благо е благо на всички.“

Често идвахме тук за да работим с Учителя. Веднъж мина един стар селянин, който се оплакваше от болки и немощ. Учителя му каза:

През лятото направи няколко пъти дъждовни бани и ще бъдеш здрав. Ще излезеш вън, когато вали дъжд с по-вехти дрехи за да те измокри дъждът за малко време. След това ще се върнеш в къщи, ще се преоблечеш и ще изпиеш няколко чаши гореща вода, за да върнеш изгубената топлина.

След извършената работа при чешмичката винаги се връщахме радостни на Изгрева.

Интересно е дето Учителя правеше чешмите, винаги в разни стилове. В това отношение имаше най-голямо разнообразие. Всяка чешмичка имаше свой оригинален стил. Направим каква разлика между стила на чешмичката при Циговия чарк в Родопите, близо до село Ракитово, дето Учителя прекара с голяма група братя и сестри

през лятото на 1921 г. и стила на чешмичката при Дианабад; при второто Рилско езеро, при петото и при шестото Рилски езера.

Веднъж след свършване на работата, която беше определена за онзи ден при чешмичката при Дианабад почнахме да я разглеждаме и да се възхищаваме от красотата ѝ, която изникна на това пусто място. Почна разговор и в разговора Учителя каза между другото следните мисли:

Бог изисква вие да бъдете носители на Неговите блага и да ги раздавате на други. Той не иска вие да му давате, но иска да раздадем това, което ни е дал.

Ние като разберем колко е щедър Бог, ще влезем в правия път. Ние нямаме за Бога едно право понятие. Няма по-щедро Същество от Бога.

Като дадеш някому малко геврек, но с Любов, той ще вземе много нещо. Ако се научите всички да давате, законът работи. Но щом разсъждаваш за икономия и пр., това са човешки изобретения.

Щедростта е качество на Бога и хората само изявяват Неговата щедрост. Някой е скържав – значи не изявява Божията щедрост.

Законът е: всяко благо, което получаваш, трябва да го споделяш с другите. При вас може да дойде и някое животно да вземе нещо от вас.

Човек трябва да има това правило: онова, което получава да го дели с другите. Закон на вземане и даване трябва да същества в света. Който мисли да живее без да дава, не може. Човек не трябва да чака Бог да прати бирниците.

Казано е: „Даром сте взели, даром давайте“. Това, което си взел, не го задържай. Това е закон вътре в природата. Там е голямото нещастие; сегашният свят не разбира основния закон.

Ако си щедър, като отидеш при някого ще му предадеш своята щедрост. Ако си скържав, като отидеш при някого ще му предадеш своята скържавост. Като даваш, ще ти се даде. Докато не дадеш на нивата, тя няма да даде. Ако си скържав към нея, и тя ще дава скържаво.

Ако спреш това, което Бог ти е дал, то те разрушава. Аз не казвам, че правя добро, но казвам: „Проявявам щедростта, която е вътре в Бога“.

Който малко дава, малко се благославя, а който много дава, много се благославя. Или по-точно може да се каже така: малкото и многото, като го даваш от сърце, еднакво се благославят.

Не спирай в себе си Божественото, дай го, защото ако го спираш ще си причиниш нещастие. Не задържай излишните неща. Законът е да не лишаваме себе си от най-необходимото, а останалото давай на другите и ще се благослови. Това, което ще дадеш на другите, ще се върне при тебе.

Имаш един лев, ти ще го държиш като свещен. Иде един беден човек. Мъчно ти е да извадиш да дадеш последния лев. Казваш: „Какво ще стане с мен?“ А пък ти дай.

Аз имах един портокал. Дойде един. Аз му дадох портокала. Той ми каза: „Ами ти ще останеш без портокал“. Казах му: То моето е лесно. И наистина, догдето беше той още при мене, дойде един и ми донесе три портокала. Казвам: ако не бях дал, другите не щяха да дойдат.

Има закон за скачени съдове. Ти като пожелаеш да дадеш и в други хора се проявява желание да дадат. А ти задръстваш крана. Тогава и много хора казват: „Чакай да задръстя и на....“

Някой не дава, но като дойде онзи с парабел, дава. Като не даваш, ще дойдат разбойници с парабел и ще дадеш. За онзи, който дава, се отваря място и приижда ново.

Ако дойде време за възприемане и не възприемеш, ще страдаш. И когато дойде време да даваш и не даваш, пак ще страдаш.

Когато даваш нещо, считай че си го турил от един свой джоб в друг свой джоб, защото всички същества образуват единство.

Идването ви на земята струва повече, отколкото всичко друго, което придобивате материално на земята. Каквото придобиеш материално,няма да го вземеш. Само опитността, която можем да добием на земята, това ни остава.

Защо слънцето е учено, защо е умно? Защото навсякъде дава. Скържавостта е замръзване, а щедростта – размръзване.

Няма по-хубаво нещо от това да се научи човек да дава, но да знае кога да дава. И ученият нека отиде при тези, които нямат знание и да им го даде.

Даването не е само в материалното, но и в добрите мисли. Пожеланието е също даване. Например, като кажеш някому добра дума, то е пак даване.

Има външно даване – с постъпките. Например, като говориш някому полезни неща, ти даваш. Обаче има и вътрешно даване – това е изливане на благословение от твоята душа към другите.

Щедро дете е това, което като му дадат една ябълка, ще я сподели със своите другари. Щом не я сподели, то не е щедро.

Когато дойдат черешите, турете в джоба си от тях и като срещнете някой приятел дайте му. И с ябълките можете да направите същото.

Когато даваш на някой приятел някои неща, дай му и не ги искай. Щом ги държиш в ума си, ти ще се свържеш. Ти си ги дал за Господа, за да изпълниш длъжността. И остави го.

Да кажем, че ти имаш много ябълки и то хубави. Някой ти даде една много малка ябълка и то изсъхнала, набръчкана. Приеми я, защото той е вложил в нея нещо ценно, което ще ти донесе голямо благословение. Ако откажеш, ти отхвърляш своето щастие. Не му казвай: „Аз имам много. Няма нужда“.

Всякога щом един човек е почнал да раздава, това показва, че той е тръгнал нагоре към слънцето. А щом не дава, той отива надолу.

III. МЪДРОСТТА

РАЗУМНОСТ В ПРИРОДАТА

Няколко души млади братя и сестри посетиха Учителя в Неговата приемна стая. Отвори се разговор. В разговора Учителя каза:

Трябва да се изучава природата. Всички прояви на природата са все резултат на тези Разумни Същества, които работят.

Ние не трябва да търсим Разумните същества вън от Бога, но трябва да ги търсим вътре в Бога и да търсим Бога в Разумните Същества. Защото всички наши хубави мисли и чувства са все в зависимост от общата мисъл, която преобладава в космоса и която се разнася навсякъде.

Ние сме били винаги във връзка с тази общата мисъл в космоса, но не сме съзнавали това, не е имало съзнание.

Например, четеш Евангелието, пророците; те са във връзка с Напредналите Същества. С всички хубави свещени книги човек влиза в общение с духовния свят, със степените на духовния свят. когато те ни говорят, ние да бъдем отзивчиви. Когато слънцето изгрява, ние да сме навреме, да го посрещнем, да възприемем това, което то ни праща.

Разумните Същества в природата, които ни помагат са Служебни Духове, които са пратени да служат на тези, които ще наследят Царството Божие.

Да се ползваме от слънцето, да се ползваме от това, което виждаме и да се ползваме от мислите и чувствата, които идат в нас при съзерцание на слънчевия изгрев.

Духовния свят се е изменил доста, но има една връзка между миналото и настоящето. Ако ние сме се изменили, тези Разумни Същества имат вече друго отношение към нас. Бащата изменява

своите отношения спрямо детето си. Като стане детето по-умно, другояче постъпва бащата спрямо него. Не че бащата е станал по-умен, но детето е станало по-умно. Та всякога при промяната, която се извършва в нас, виждаме съответна промяна и от вън.

Да се проучи това, което е казано в беседите и лекциите и да се приложи. Знанието, което те носят да се приложи.

Когато на Йоана се яви ангел, той падна и се поклони и остана без сила. Ангелът му каза: „Не на мене да се поклониш, а на Бога“. Без благоговение, по човешки начин, с човешки похвати, човек не може да влезе в общение с духовния свят. Това значи: ще напуснеш всички човешки похвати.

Бог вижда състоянието, което имаме. Разумните Същества в природата трябва да знаят състоянието, което имаме, за да помогнат. Например, като виждаме, че обувките на един човек са тесни, веднага взимаме мерки, туряме ги в калъп и ги разширяваме. А ако се големи, ги утесняваме.

Физическия свят е резултат на нещо по-разумно, по-възвишено. Например имаме един салон, но той не е изникнал от само себе си, а същества са го построили. И колкото съществата, които са го построили са били по-разумни, толкова и салона е по-добре построен. И ако не са разумни, зданието ще прилича на тях.

Изгряването на слънцето, на звездите и пр. всичко това показва, какво Бог мисли. Той дава подтик на растенията, за еволюцията; ние малко разбираме за онези велики промени, които стават в Природата.

Как са станали хилядите, милионите промени в Природата, нищо не знаем.

Когато аз слушам, че някоя музика се свири някъде, макар и да не виждам музикантите, аз знам, че те са там. Тези, които свирят, не ги виждам, но те са на мястото си. Аз виждам само резултатите, които

произтичат от тях. А тези резултати, това е най-приятно за мене. Тяхната музика за мене струва в дадения случай повече, отколкото да виждам самите музиканти. В дадения случай музиката е по-важна. А ще дойде време, когато виждането за мене ще бъде по-важно. Когато тези музиканти си почиват, тогава те могат да ни учат.

Животът е велика музика. Всички процеси, които стават в природата се дирижират от Разумните Същества. Те са великите музиканти.

Какво трябва да разбираме под думата „жива природа“? Живата природа е съвкупност от всички живи, разумни души. Ти виждаш звездите, но животът, който се развива в звездите, не го чувстваш, нямаш връзка с него. Има сили, с които природата се движи – Разумните Същества.

Неразумното е произлязло от разумното. Например, една машина не може да произлезе от само себе си. Един вълк не може да произлезе от само себе си. Вълкът не е разумен, но Съществата, които са го направили, са разумни. Има и разумни Същества, които са изработили човешкия организъм.

В природата има закономерност, но тази закономерност е разумна, а не механична. Разумното управлява всичко. И това Разумното е абсолютно свободно. Външната страна на Природата е механична, неразумна, но има Разумни Сили, които са зад външната страна на Природата. Ако туриш суха пръчка до бобово растение, то се обвива около нея. Но ако има по-далеч от сухата пръчка живо растение, то бобовото растение ще мине покрай сухата пръчка и ще се обвие около зеленото растение. Има съзнание в боба. Разумната Природа обгръща неразумната.

Материята е само външен израз на Духа. Разумното е извън материята, както разумното не е в колелата на машината.

Някой път си дърво в гората и не си доволен. И Господ казва: „Дигнете го и го пренесете край реката“. Но ще ти бъде по-лошо. Всички неща са определени. Онези, които са създали света са били умни. Всичко е на мястото си. Нали и в автомобила всяко парче е на мястото си? Та лошите условия мислим, че са лоши. Това е наше схващане.

Природата не е създава ни най-малко земята за да бъдат щастливи на земята. Тук е място за работа, тук е работилница.

Измени се времето, дойдат облаци, вятър, гръмотевици и ние мислим, че е лошо времето. То е хубаво време. Съществата горе имат добро желание.

В облаците има разумни сили, които действат. Трябва да се различават горни и долни облаци. Особено са важни високите облаци – високи 12-14-15 километра. Последните по-ясно изразяват действието на съществата, които работят в тях. В облаците действат Служебни Духове, които не са ангели, но са по-горе от човека в еволюцията. Наблюденията на облаците е полезно преди всичко във физическо отношение. Всяко нещо трябва да се разглежда в три отношения: физическо, духовно и Божествено . Ще се изучават промените на облаците във връзка с промените на времето и ще се добиват по такъв начин метеорологически познания. В северните места има хора, които пет месеца по-рано знаят, какво ще бъде времето по облаците и по другите признаци.

Камъните, облаците не са разумни сами по себе си, но са израз на разумност, както и една книга: ако знаеш да я четеш, тя е разумна и ако не знаеш да я четеш, не е разумна.

Напоследък се установи, че над земята на голяма височина има един пласт озон, който пропуща само по-дългите ултравиолетови лъчи, а късите ултравиолетови лъчи не пропуща, а последните биха

разрушили всичко със своята сила. Каква разумност в Природата, каква целесъобразност! Значи има една разумна сила, която бди над всичко.

Хората искат да завладеят другите хора, Природата и пр. Това са заблуждения, от които човек трябва да се освободи.

Съвременните учени се намират в крив път като мислят, че могат да завладеят Природата. Природата не позволява да я владееш. Най-многото, до което съвременната наука и техника са достигнали, то е да впрегнат нейните сили на работа. Само разумният човек може да впряга силите на Природата, защото той се съобразява с нейните закони.

Никой не може да подчини Природата, но трябва да се учи от нея.

В един организиран свят мисли, че ние сме фактори. Мислим, че ние уреждаме работите и вследствие на това идат големи заблуждения в света.

Природата наказва мързеливите, а дава добри условия на тези, които са работили. Тя прави милиони опити и оставя най-хубавото. И сега прави опити. Например на стоногата е турила много чифтове крака, на паяка – осем крака, на бозайниците – четири крака. На човека, който е дошъл най-после е турила два крака.

Природата дава сюжети, сюжети за размишление. Една река изтича, съединява се с друга река и се влива в морето. Ти ще разбереш, ще видиш какво показва това вливане. Превеждай нещата в Природата.

Когато при възприемане на светлината човек се съсредоточи в Божествения свят светлината ще му проговори. Тя е жива и говори така, както човек говори.

Докато всичко не оживее във вас, вие още не сте в правия път. Щом всичко в човека и около него оживее, той е влязъл в правия път, намерил е Истината.

В живата, разумна Природа има не само механически, но и разумни сили. тези Разумни Същества творят всичко в света. На земята само ще изследваме методите, начините за прилагане.

За да се създаде земята е трябвало мисъл. За да се създаде въздухът е трябвало мисъл. За да грее слънцето и за да изпраща светлина и топлина е трябвало мисъл. Хората мислят, че законът работи физически и отричат. Те казват, че ние сме единствените същества, които мислят.

ЗАКОНИ И МЕТОДИ НА МЪДРОСТТА I

Често студенти, журналисти, общественици, лекари, учители и други са идвали при Учителя на разговор. Те са се интересували от всичко, разглеждали са подробно големия салон и са питали за значението на картините; после са разглеждали малкия салон и са разпитвали за нашия общ стол, после са разглеждали полянката и зеленчуковите градини, интересували са се от целия наш живот: от Паневритмията, която играем всяка сутрин през пролетта и лятото; от екскурзиите, от нашето летуване на Рила и от идеите на Братството. След това мнозина от тях са се срещали с Учителя.

Веднъж дойдоха от града група студенти и пожелаха да поговорят с Учителя. Той ги прие и в разговора с тях изказа следните мисли:

Досегашните науки имат много аберации[10] – значи става неправилно пречупване. Затова не се виждат нещата ясно. Сега механически се свързват работите.

Както светът е създаден, отлично е създаден. Ние нямаме вярно понятие за светът. Нашите учени нямат метод как да изучават Природата. Те я изучават, но я изучават много механически. Методът трябва да се измени.

Виждаш един автомобил отвън, но не виждаш да кажем шофьора, не виждаш разумното. Също така и в светлината не виждат разумното. Ние виждаме светът такъв, какъвто не е.

Каквото се преподава в съвременната наука е добро, само че основният материал, който се преподава трябва да се преработи.

[10] Аберация (лат.) – отклонение от нормалния курс. Може да се отнася и до неточност в образа.

Задачата на науката е да събере материал. Всеки от вас като вземе този материал, трябва да знае как да го разработи.

Има принципи, закони, сили и форми. Силите направляват формите. Законите направляват силите, а принципите направляват законите.

Трябва да се посочат пътищата, по които да се учат законите на Природата, пътищата, по които се постига това, каквото трябва да бъдем.

Един студен запита:

– Какво ще кажете за отношението между човека и Природата?

Учителя каза:

По реките, по растенията можем да познаем каква е човешката култура. Ако брегът на една река е разнебитен, това показва, че хората не са чисти. Човешките мисли и чувства упражняват влияние върху плода. Щом хората са добри, плодовете ще бъдат много хубави, няма да имат никакви петна. Ако влезеш в една градина и видиш, че плодовете са хубави, да знаеш, че този човек е добър. Ако човек е добър, и клоните на дърветата ще бъдат правилна. Ако влезеш в един двор и видиш, че клоните на дърветата са неправилно изкривени, това показва, че хората там имат криви, лоши мисли и чувства.

Един студент запита:

– Как се обяснява тази зависимост между растенията и околните хора?

Учителя каза:

Ето как – когато човек мисли, той изпраща наоколо мислителни радиовълни, които се поглъщат от етерните тела на околните растения и ако тези мисли са били криви, неправилни, те ще повлияят по съответен начин на растителните етерни тела, ще

предизвикат в тях неправилни течения и това ще се отрази върху външните растителни форми.

Възпитанието на човека се отразява върху растителното Царство. Ако разгледаш един плод с микроскоп, с лупа, ако разгледаш кожата на плода, ще четеш много работи писани върху нея.

Когато ти е тежко, когато си неразположен, имаш някоя голяма мъка, намери някое голямо вековно дърво, облегни се на него с гърба си и кажи: „На ти моята скръб, моята тягост, дай ми своето спокойствие“. Защото дървото е спокойно, бурята и градушката не го вълнуват. Тогава стават преливания на магнетизъм, на живот от дървото в човека. А дървото лесно се справя с твоята скръб.

Друг студент запита:

– Каква е връзката между човека и времето, има ли известна зависимост между тях?

Учителя каза:

Има. Щом хората на известно място стават по-добри, то небето там става по ясно, дъждовете идат навреме, вятърът духа навреме. Щом хората почват да стават по-лоши, то и времето почва да заприличва на тях. Това прилича на следното: нали когато се счупят прозорците на една къща ще има течение? Също така и хората със своите неправилни мисли, чувства и постъпки създават анормални течения в Природата. Това се обяснява така: човек като има разрушителни, отрицателни мисли, чувства и постъпки, той изпраща вън в Природата разрушителни енергии, които нарушават правилните процеси в Природата и създават неправилности.

Ние мислим, че като сме поставени в света, можем да направим някому пакост. Ако направим пакост, това ще засегне преди всички нас индивидуално и общо.

Тази промяна на времето сега – буря, циклони и пр. се дължи на събитията в Европа. Силна е човешката мисъл в своето положително или отрицателно действие.

Човек трябва да има усет, да влезе във връзка с Природата да оценява нещата. Той не оценява какво нещо са слънцето, въздуха, пролетта, един пролетен ден. Някой може да каже: „Защо това не го кажете в беседите?“ Казвам му: Това е казано преди години от Мене в беседите.

Тъй че има връзка между нас и Природата. Развалянето на времето често зависи от нас.

Когато в едно село хората станат много лоши, то мозъкът им става много активен и излъчва такива енергии, които разпръскват облаците и в това село няма влага, няма дъжд. Когато хората имат лоши мисли, дъждът се отблъсква. Със своите добри мисли хората привличат дъжда, влагата. Каквото мислим, съответното става.

На борбата сега между Русия и Германия се дължи развалянето на времето. И двете страни си пращат една против друга грамадни разрушителни енергии и това разбира се влияе върху климата. Когато известни миротворни елементи вземат надмощие, на това се дължи едно малко подобрение в барометъра.

Учителя показа на барабанният барометър, който беше поставен на масата и каза:

Тук около един цилиндър е обвита една лента, върху която една игла отбелязва всяко най-малко колебание във времето във вид на зигзагообразна линия, която отива надолу и нагоре. Когато се пишат тези ондулации в този барометър, то когато причините са механически се пишат по един начин, когато причините са органически, пишат се по друг начин, а когато причините са разумни, психически – по трети начин. Тук спадат влиянията на

твърдата почва, на водите, на въздуха, на температурата, светлината, на психичните състояния. Има и ред други причини. Те са от невидимите.

На времето човек не може да заповядва. Може да каже: „Може ли да се поотложи?“ Ако не може, ще го приемеш. Дъждът е едно благо, но е опасна градушката, едра някой път като домати. В едно село при екскурзия веднъж селяните биха една сестра и падна градушка и очука и нас на екскурзията, но на селото очука всичкото.

За да ти върви добре в чувствата, по-добре е да ти духа вятърът отзад. И тогава ти действа приятно. Това се отразява добре и върху гръбначния стълб. А когато вятърът духа отпред, срещу гърдите, това е полезно за волята. Духането на вятъра винаги има добри влияния – от дето и да духа – само че човек не го разбира. Няма нищо излишно в Природата. Всичко в нея действа възпитателно.

Един студент запита:

– Има ли връзка между човека и земетресенията?

Учителя каза:

За земетресенията има много причини. Някои от тях са чисто механични, тектонични, но зад тях има други разумни причини.

Освен тези причини, в земетресенията може да влияе и човешката мисъл, особено ако е колективна, от много хора, и ако има отрицателен разрушителен характер. Тогава тази мисъл със своите мислителни радиовълни създава в атмосферата разрушителни електромагнитни енергии, които могат да повлияят върху земетресенията.

Човешката мисъл може да произведе цяла катастрофа; може да се разруши равновесието, дишането на земята. Има доста кухини в земята и тогава могат да се срутят. Днешните геолози разглеждат

земетресенията предимно от механична страна. Писанието казва на много места: „Да живеете добре, за да не ви избълва земята“.

Когато ще стават земетресение, ставаш безпокоен, не можеш да спиш, защото се развива много електричество, а още няма земетресение. Ако нашите кучета напуснат Изгрева, тогава може да има земетресение. Щом петлите престанат да пеят, това е признак. Щом петлите пеят, не бой се. Три – четири дена преди земетресението кучетата се събират на стада вън от София. Змиите излизат от дупките си и бягат. После онези хора, които имат силно обоняние, възприемат във въздуха миризма на сяра. Невидимият свят някой път отлага земетресенията. Престанат ли да пеят петлите в един град, в този град да не стоиш, понеже ще има голямо земетресение.

Един студент запита:

– Какво значение има положителната човешка мисъл?

Учителя каза:

Каквото вложиш в Природата, то се реализира. Празната дума да се избягва. Трябва пълната дума. Казваш: „Не мога, беден съм, не го знам“. И така става. Казваш: „Тази работа няма да я бъде“. И така става. Казваш: „То се видя, че така ще прекарам живота си“. И така прекарваш. Затова избягвайте отрицателните мисли. Като ви кажат: „извеяни“, вие кажете, че сте извеяно жито, което пари струва, не сте слама.

Ние виждаме само опакото. Като виждаш една кола да върви по пътя ти виждаш само праха, но колата върви, тя ще постигне нещо добро; това не виждаш. Истинската философия е: и в най-отрицателните неща да виждаш все нещо добро.

После, хората могат да си влияят един на друг със своите мисли и затова са отговорни. В това отношение всички хора представляват

нещо като скачени съдове. Като намислиш нещо, или като направиш нещо, твоята мисъл се предава на много други хора по цялата земя и те могат да направят същото и ако твоята мисъл или постъпка са лоши, ти си отговорен.

Като си научил урока си хубаво един ден, ти в този ден си помогнал на хиляди хора. Представете си следното: вие завъртите един кран някъде. И като го завъртиш, целия град се осветлява. Ако не научиш урока си, то и много хора няма да го научат. Та всяка една постъпка в Природата има отношение към Цялото. И Цялото има отношение към своите части.

Някой път наредите картите една до друга изправени. Като бутнете едната, налягат всичките. Та като направиш една погрешка, то много други ще паднат. И като направиш добро, то хиляди хора ще направят добро. Ти си свързан с мнозина други.

Минаваш покрай някоя градина, която има плодове и казваш: „Да мога да си набера“. Но се въздържаш. После друг минава с по-слаба воля, приема твоята мисъл и открадва. Така че когато някой извърши кражба и другите са отговорни.

Един човек иска да направи престъпление, защото друг има да му дава и не му ги дава. Ти дай парите на лицето, което има да взема и спаси онзи човек. Защото ти като дадеш, на хиляди или на един милион души ще повлияеш да направят добро. Искаш ли да имаш влияние в света, направи добро.

Когато един човек поправи една своя погрешка, той помага на цялото човечество, защото мнозина ще поправят своите погрешки. И когато прави една погрешка, той причинява вреда на цялото човечество – на всички, които са свързани с него – защото той ги води. Затова трябва да се държим всякога в правия път.

Представи си, че обичаш някого. Всички добродетели от целия свят идат в него и му дават цена. Ако другите не бяха добри, той не щеше да бъде добър.

Има един вътрешен закон: каквото и да направиш, ти засягаш целия организъм на живата Природа. Затова когато ти измъчваш един човек, това се отразява върху съзнанието на Бога, за което ще имаш въздаяние.

ЗАКОНИ И МЕТОДИ НА МЪДРОСТТА II

Днес сме на общ обяд на външните маси. Пред нас е градината с цъфнали рози, чийто аромат достига и до нас. Розите са с разни краски – бели, розови, червени, жълти. Всичко тук има приказен, вълшебен вид, като че сме в един неземен свят. На Изгрева царува тишина, мир. Когато някой от града дойде тук прави му впечатление мирът, който царува тук.

Учителя каза веднъж: Изгревът е оазис, а светът долу е пустиня.

След свършване на обяда почна разговор. В разговора Учителя каза:

Защо окултният ученик трябва да мълчи? Той трябва да мълчи, защото ако човек носи риба и котките усетят, то много котки ще тръгнат подире му.

Та човек трябва да пази някои работи, за които човечеството не е още готово. Скрий скъпоценния камък, за да не го изгубиш. Всичко, за което човечеството е готово, трябва да му се каже.

Има друга причина, поради която за някои работи не трябва да се говори. Само неща, които не се казват, стават. Неща, които се казват, никога не стават. Това е правило. На сто казани неща, едно става; а на сто неказани неща, 99 стават. този закон е много естествен. Ако посадите сто ореха и никой не ги знае, 99 ще израстнат, но ако посадите сто ореха и кажете това, колко ще израстнат. Децата ще отидат, ще ги изровят един по един и ще ги изядат.

Туряйте нещата на тяхното масто, употребявайте ги правилно, защото иначе ще ги вземат. Щом някое напреднало същество види, че си турил някоя дарба не на място, дето не трябва, т.е. не я употребяваш добре, тя ти се взема.

Ти не се безпокой за това, което имаш, понеже никой не може да ти го отнеме. Ако го вземат, то ще дойде по какъвто и да е начин, ако имаш Любов.

Ние имаме добри желания, но не им даваме условия да се проявят. При всичкото ни желание, не зависи само от нас да се поправи светът. Една трета зависи от нас, една трета от ангелите и една трета – от Бога. но все таки ние можем да допринесем за поправянето на света.

Лошият човек не може да ти пречи. Той се отдалечава от тебе, защото слиза надолу. Ако ти мислиш постоянно за неговата лошевина, то и ти заедно с него отиваш надолу.

Една сестра запита:

– Защо нашият събор става през август?

Учителя каза:

Началото на физическата година е първи януари, началото на духовната година е 22 март, а началото на Божествената година е през август. Тогава става събор на Слънцето с представители от всички планети. Затова ние правим нашия събор през август. Тогава има най-благоприятни условия за нашия събор.

Един брат запита:

– Вие бяхте дали задача в младежкия клас да си изберем някои звезди и да ги наблюдаваме всяка ясна нощ. Какво духовно значение има гледането на звездите?

В Природата има същества, които могат да осветляват света навсякъде. Има много видове лъчи. Можеше да се направи ние да възприемаме някои други видове лъчи, чрез които през нощта да ни е светло. Обаче Провидението нареди да има ден и нощ и през нощта да е тъмно, за да виждаме звездите, защото това действа възпитателно. Чрез гледането на звездите ние се свързваме с вечното,

с един свят на велика хармония и красота, с мислите на Светлите Същества, които ги населяват и това ни повдига, облагородява и възпитава. Това ни дава подтик да живеем за нещо възвишено.

Стана въпрос за земетресенията. Учителя каза:

Цяла Европа се движи към екватора и вследствие на това стават размествания, земетресения. Слънцето ще почне да изгрява от друго място. Това ще стане след много време. Всички хора се плашат много от земетресението, понеже са плашени хиляди пъти. Друга причина за земетресението е постепенното издигане дъното на Великия океан, дето ще се образува нов континент – континентът на шестата раса. Един брат запита: „Какво е влиянието на каменните въглища?“

Учителя каза:

Една от причините за войната е силата, която е излъчена от каменните въглища.

Стана въпрос за създаването на света. Учителя каза:

В морският охлюв е показан пътят по който е създаден света. Разрешението на нещата не е в кръга или в елипсата, но в спиралата. В отворените кръгове, спирално навити има вече разрешение: началото е А, а краят е Б – виж фигурата.

Началото и края ще се свържат. Трябва да минем от обикновената геометрия по-горе. Щом влезете в метагеометрията, в астралната геометрия, там фигурите са повече. Всички форми са все отсечки от горните тела.

Един брат попита за четвъртото измерение. Учителя каза:

Четвъртото измерение е светът през който хората излизат и влизат в духовния свят. в непреривно движение е четвъртото измерение. Често тези, които са ясновидци виждат същества, че се движат, но не в този въздух. Това е четвъртото измерение. Който

живее в света на тесаракта, той става видим и невидим в света на третото измерение.

Защо пие човек вода? Не само за да приеме материалната, течна вода, но за да приеме чрез водата електричество и магнетизъм.

Както Маркони[11] запали електрическите крушки в Италия и Сидней – Австралия, също така могат да се запалят слънцата, като се завърти един бутон. Някое напреднало същество, като прати енергия чрез завъртване някъде на един бутон, може да направи земята да светне като слънцето.

Звукът като дойде до ухото се превръща в електрически вълни. След това в мозъка става още два пъти превръщане – отначало в електрически, къси вълни, после в магнетични, дълги вълни и след това се превръщат в тонове.

Свиването на сърцето и то зависи от електричеството. Инсталацията е електрическа.

Стана въпрос за търсене на подземни води. Учителя каза:

За тази цел могат да се наблюдават растенията. Растението може да усеща влагата, която е 20-30 метра надолу. Там, дето има подземна вода, там тревата е по-буйна, дърветата са по-хубави това показва, че обезателно на известна дълбочина тук има вода. За търсенето на вода после може да помогне наблюдението на пластовете; трябва да се наблюдават пластовете, да се учи геология. После, търсенето на вода може и чрез пръчка – с това се занимава науката радиестезия.

Каква велика целесъобразност има в Природата! Нечистата вода колкото и да се чисти, даже да се пречисти чрез дестилиране, пак запазва известни флуиди, които химически не могат да се констатират. За да се получи идеално чиста вода, Природата прибягва

[11] Гулиелмо Маркони (1874-1937) е италиански физик и изобретател с голям принос в областта на радиотехниката, съизобретател на радиото и основател на Радио Ватикана.

до следното: водата като отиде в горните атмосферни слоеве, не запазва своето състояние на вода. Там тя се разпада химически на своите съставни части, после като слиза надолу пак става вода.

Един брат запита:

– Как се обяснява нестинарството?

Учителя каза:

Когато туриш краката си в огъня ще ти бъде неприятно. Когато повишиш трептенията на твоя организъм да бъдат по-силни от трептенията на огъня, няма да изгориш. Това е обяснението на нестинарството. На нестинарите тялото им трепти по-силно, отколкото трептенията на огъня и затова не ги гори огънят. Зависи от силните трептения на тялото.

Всичко в Природата е поляризирано. Дясното полушарие на мозъка е положително, а лявото – отрицателно. Северният полюс на земята отговаря на дясната ръка, а южният отговаря на лявата. Поставете един човек от лявата си страна и поставете същия човек от дясната си страна и ще имате различни резултати. Да кажем, че вие сте нервен и той е нервен. Ако минеш от дясната му страна, ще имаш отрицателни резултати. Но като минеш от лявата му страна, понеже тази страна е меката страна, ще имаш положителни резултати.

Една сестра запита:

– Как да подобря паметта си?

Учителя каза:

Отстрани от съзнанието си всички тревоги и безпокойства, всички страхове, всички лоши мисли и чувства. Те причиняват отслабване на паметта.

Прави упражнението за дълбоко дишане. Това усилва паметта. Никога не преяждай, не приемай противоположни храни, които са

мъчно смилаеми. Прави опити за концентрация. Като четете книги, размишлявайте върху четеното без да се отклонява мисълта.

Има закон: като описваш грозотата на някого, ти я придобиваш. Недей описва грозотата на никого.

Мъжът трябва да се пази от развалени жени. Жената трябва да се пази от развалени мъже, понеже те са вампири, които изсмукват човешките енергии и човек се обезсилва, заболява, изражда се и в духовно отношение. Развалените мъже и жени са като вампири, които смучат.

Ще ви дам едно правило: радвай се на постиженията на другите. Радвай се на техните придобивки. Радвай се на учеността на другите като на твоя ученост. Радвай се на способностите на другите като на твои способности. Има закон: радвате ли се на чуждите блага, и вие ще ги придобиете.

Един брат попита:

– Какво ще кажете за Духа на материята?

Учителя каза:

Материалистите приемат материята за дадено и от там градят. Другите приемат за дадено Бога. Едните и другите са на крива страна. Бог не същества по този начин, както ние мислим. И материята не същества по този начин, както ние мислим. Външните прояви на материята не са материя. Например, ако завъртиш една електрическа крушка, то се образува един светъл кръг, но този светъл кръг не същества.

Ние сме за побратимяването между идеализма и материализма. Има материален, духовен и Божествен свят. материализмът е една трета от Истината. Трябва да се побратимят идеализмът и материализмът. Християнството е хармонично съчетание между физичните и духовните закони.

Да кажа нещо по-подробно по въпроса:

Материята е кондензирана механическа енергия.

Механическата енергия е кондензирана светлина.

Светлината е кондензирана мисъл.

Мисълта е кондензирана Любов.

Любовта е кондензиран Дух.

А Духът е проява на Бога.

Когато се организира причинното тяло на човека, той ще се пренесе да живее горе в главата си. Когато човек живее в причинното тяло, когато то е събудено и развито, човек почва повече да живее в мозъка си.

Когато у човека е развито и причинното тяло, ти като стоиш на стол, отстъпваш го. И даже излизаш вън, за да го жертваш на други. Днес ще отстъпиш, утре ще отстъпиш, в каруцата ще дадеш място на някой човек, на друг ще дадеш място и така постепенно възпитаваш причинното тяло. Това е един хубав начин за развиване.

Щом се развие нашето причинно тяло, то Висшите Същества ще дойдат да ти помогнат. Това е колективна работа. Щом не живееш за себе си, а за другите, тези Висши Същества ще ти помогнат.

Причинното тяло разполага с нови сили. Щом живееш в своята личност, каквото мислиш, нищо не става. Можеш да мислиш десет пъти – нищо не става. Когато човек живее в причинното тяло, каквото помисли и става.

Организирането на причинното и на по-висшите тела в човека се нарича „Организиране на духовното тяло“. Това става още и по следните начини:

1. Чрез съзерцание, концентрация и молитва всеки ден, поне по половин час, при пълно съсредоточаване на съзнанието.

2. В проява на Любовта.

3. Чрез служене на Бога, на Цялото.

Една сестра запита:

– Учителю, кажете нещо за реализиране на нашите желания.

Учителя каза:

Няма нещо, което човек да е пожелал и да не се изпълни. Каквото човек пожелае, ще му се даде, но не веднага. Може да се реализира когато вече е повдигнат духовно и го е надраснал и тогава реалзирането на желанието може да му причини даже и страдание. Някой е бил пушач и искал да му дадат тютюн, но не му давали. Станал на 80 години, станал въздържател и му дават тютюн. Защо? Защото едно време го е пожелал. Затова човек трябва да се пази да има неразумни желания, за да не страда после.

Пазете се от едно: Щом се задоволят всички желания на човека, той погрознява и огрубява. Да има една десета от желанията постигнати, а другото да остане непостигнато. Ние ще се стремим към непостигнатото.

Един брат попита:

– Как да направим хората да имат вяра в нас?

Учителя каза:

Ще ви кажа един от начините – Един добър човек отива в гората и вижда един разбойник. Първият има доверие във всички, има доверие и в разбойника. Добрият човек съзнава , че и в разбойника живее Божественото и тогава доброто, Божественото в разбойника се проявява и той му казва: „Ти си много добър, аз имам пари. Ще ти ги дам на разположение“. И му дава.

Значи, като имаш доверие в един човек, като съзнаваш доброто, Божественото в него, той вярва в тебе. Докато се научи човек на това

изкуство трябва да прави опити. Някой път опитът излиза несполучлив, когато човек не може да го направи.

Стана въпрос за формулата, която Учителя даде сутринта в лекцията: „Аз искам да бъда честен, справедлив, разумен и благороден“.

Учителя каза:

Ще ви кажа практически начин за прилагане на тази формула. Можете да използвате космите на главата. Някои косми не могат да възприемат духовното, доста са неразвити, груби. В окултните школи са изучавали тайните. Това не е за света. Като казваме, че не е за света, разбирам, че не е за глупавите.

Ето как ще прилагате тая формула: при произнасянето на тази формула ще прекарате пръстите си по косата отпред назад с двете ръце по три пъти на ден: сутрин, на обяд и вечер. И косата ще направи това, което трябва. като кажеш нещо на космите, те ще го предадат навътре. Енергията, която изпращаш през пръстите, ще се приеме от космите и от там ще се предаде навътре.

Един брат запита:

– Как да превърнем неразположението в разположение?

Учителя каза:

Когато сте неразположени, идете между много хора и като се върнете ще бъдете разположени. Природата обича разнообразието. Човек за целта може да отиде и между дърветата, между цветята. Това действа възпитателно.

Един брат каза:

– Някои окултисти казват, че не трябва да се отиде в света, за да не се оцапа човек.

Учителя каза:

Те са от простите окултисти. Като отиде човек между хората или между растенията, приема енергии, които го обновяват.

Има и много други начини за превръщането на неразположението в разположение.

ЗАКОНИ И МЕТОДИ НА МЪДРОСТТА III

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Има велико знание за изучаване! Любовта е вратата.

Ще гледате да влиза повече светлина във вашия прозорец. Трябва да се радвате: светът съставлява една област несъизмерима със знание. Той е непостижим. Толкова хубави работи има за изучаване, та се изисква време, докато човек дойде до хубавите работи!

Любовта е единствената врата, през която се добива знание. И там, дето няма Любов, не можеш да учиш, нямаш разположение.

Вие в науката сте още деца в първо отделение.

Източната философия има съвсем малко хляб, който ѝ стига едвам за нея и затова тя го крие, не го дава, държи го в дълбока тайна. Западният окултизъм и той не разполага с дълбоките методи. Новото Учение съдържа изобилие, води човека при извора.

Има окултни науки, които се занимават с консерви, и други окултни науки, които се занимават с плодове, които късат от дърветата в градините. Хората сега вярват в старото, отказват новото, което Бог говори в момента. Бъдещите поколения ще вярват в това, което сега учим. Братът попита за учението на йогите. Учителя каза:

Към учението на йогите трябва да имаме такова отношение както Христос гледаше на пророците. Пътят на йогите е приготовление за Божественото Учение. Тяхното учение има смисъл в това отношение, че те приготовляват пътя. Ние не отричаме Учението на йогите. Те са приготвили пътя. Новото, което иде сега, то е Божественото.

Братът спомена за едно лице, което било няколко години в Индия и не се запознало с езотеричната страна на Индия. Учителя каза:

За да се добере човек до вътрешната страна в Индия, за да му поверят нещо, той трябва да прекара там най-малко 20 години и пред това време да мине през много изпити.

Питагор 20 години стоял в Египетските школи, за да му разкрият само една тайна. Като прост ученик стоял. Много нещо знаел, но ключа не му давали. Египтяните не дадоха на Питагора целия ключ, но само част.

Братът попита Учителя:

Данаил е бил в окултната Школа на есейците, а Давид и Соломон били ли са в есейската Школа?

Учителя каза:

Есейската Школа е имала два кръга: външен и вътрешен. Данаил е бил във вътрешния кръг; Давид е бил в най-външната част на вътрешния кръг, а Соломон е бил във външния кръг.

Христос е разбирал законите на растителното и животинското Царство, владеел е дълбоко цялата Божествена наука. И всеки човек, който се свърже с Христа, ще се свърже с извора на велико знание.

Нека да се занимаваме с древното знание, но важно е това знание, което иде от Христа и което иде сега.

Ние събираме онова, което сме изгубили. Ние едвам дохождаме до онова състояние, което сме имали. Туй, което наричат прогрес, това не е. Та прогресът е в придобиването на изгубеното. Когато се придобие изгубеното, тогава хората ще почнат да прогресират. На човека трябва същинско знание. Ако го има, той никога няма да се намери в затруднение. Който има знания, може да преодолее причините. Един учен човек ако го преследват, той ще направи мъгла и няма да го видят; или може да образува по земята половин метър рядка кал и да се откажат. А ако го преследват зимно време, ще направи един метър сняг и да се откажат да го преследват.

Светът е пълен с богатства. Вие не сте влезли в съкровищницата на Природата за да видите какви съкровища са събрани там. В книгата Исая е писано: „Ще ви дам съкровища скрити“.

Знания ще се дадат на всички според степента на тяхното развитие. На тези, които са верни и готови, ще се повери повече. Знание без обич е опасно. Знание с обич е велико нещо. Някой идва и ми казва: „Я ми кажи как се познават лошите хора?“ Казах му: „Това не мога да ти кажа“. Защото като знае кои са лошите хора, той ще стане детектив и ще му плащат.

Има магически думи, които като произнесе някой, той е ограден. И тази магическа дума има голяма творческа и разрушителна сила. При такава магическа дума вълкът се спира и не напада. Защото той знае, че ако нападне, ще пострада. Само като кажеш една такава дума, всичко се урежда.

Трябва да се научите на това изкуство да ставате видими и невидими.

Там е силата на човека. Как човек става видим и невидим, това той не може да разбере, докато не го направи.

Природата е пълна с велико знание, стига човек да развие способността в себе си. На всяко камъче е писана история. Човек в бъдеще ще има грамадни библиотеки: по всяко камъче ще чете историята.

Голям подем ще има в науката, когато хората почнат да изучават и духовните функции на органите.

Колко милиони години е взело за растението да измени положението на главата си на 90 градуса и после на още 90 градуса – на 180 градуса, както е у човека. Сега човек е обърнат с главата нагоре, а растенията – надолу.

Братът попита:

– Какво ще кажете за музикалните трептения, които изпуща човешкият организъм?

Учителя каза:

Не само човешкото тяло, но и растенията и животните изпущат музикални трептения. Даже нещо повече: всеки орган на човешкото тяло изпуща музикални вълни с особен тон, например белият дроб, сърцето, черният дроб и пр. Но освен това всеки човек в глъбините на своето естество има един основен тон, който не се мени. Този тон е вложен в него от Бога. Неговият основен тон е специфичен. Никой друг човек няма неговият основен тон.

Братът запита:

– Кажете нещо за периодите в човешкия живот.

Учителя каза:

Първият период е физически – от раждането до 7 година. От 7 до 14 години се развива чувството. От 14 до 21 години се развива умът. В първите 7 години функционира тялото. Във вторите 7 години функционира сърцето, а в третите 7 години енергията се пренася в мозъка.

Както земята се върти около слънцето и имаме пролет, лято, есен и зима; така и в психическия свят има причини, които изменяват условията, при които живеем. Всеки 7 години се изменяват условият.

Трите години след 28 години са три години на матура. От 28 до 31 години е критическия период в човешкия живот. Той е най-критическия период. Всички тогава преминават през една криза. Тези три години са години на изпит, да видят дали знае човек или не знае. Няма място, дето да не те бутнат. Трябва да бъдеш смел, да носиш страданията, да носиш изпита си. Когато дойдат изпитите, те са един добър признак. Щом страдаш, щом те изпитват, ти си благонадежден, Учителите те считат за благонадежден.

Братът запита:

– Какво значи изразът „втора смърт“?

Учителя каза:

Втората смърт – това са най-лошите условия. Ти приличаш на един богат човек, който е лишен от всичко. От красивия живот си вече лишен и си при най-лошите условия– както в централния затвор. Та, които са умрели от втора смърт, са в затвора. На религиозните хора им трябва повече наука. Те отчасти знаят.

Братът попита:

– Какво е бъдещето на човечеството?

Учителя каза:

Всички хора, които обичат Бога ще станат ангели, другите ще останат човеци. Който живее в Бога, ще стане ангел. Ангелите живеят в сърцето на Бога.

Братът запита:

– Има ли духовни аромати или миризми?

Учителя каза:

Едвам у светиите, у най-напредналите светии има благоухание, както цветята. Лошите мисли, лошите желания в човека са една смрад! И за да се живее на земята, Невидимият свят е намалил обоянието на хората; ако се развие много нашето обоняние ние ще избягаме, не ще можем да издържим вонята, която излиза от лошите мисли и желания на хората.

Братът запита:

– Как може да стане вътрешно, духовно общение с цветята?

Учителя каза:

Ето как – спираш се пред едно цвете и искаш Бог да ти се изяви чрез това цвете. Никога Бог няма да ти се изяви чрез това цвете, няма да ти проговори чрез него, ако ти предварително не си го обичал.

Защото иначе няма да има условия за това вътрешно общение с цветята.

Ако ти с мисъл и чувства си работил върху една форма и Природата, например цветето, тогава ще дойде зрелият момент, когато ще се прояви Истината, същината на тази форма в твоето съзнание. Тази същина наричаме Бог.

Братът запита:

– Какво ще кажете Учителю за жизнения елексир?

Учителя каза:

В Природата има известни растения, от които се изважда известна течност и като я вземеш, тя разтваря натрупаната в тялото кал и човек живее по-дълъг живот. Тази течност наричаме жизнен елексир. Достатъчно е да се тури малка капчица от жизнения елексир в чиста вода и да се изпие, за да се получи живот най-малко няколко века. Който веднъж придобие този живот, той и да иска не може да се освободи от него. Ако човек е страдал от някаква тежка, неизлечима болест, като туберкулоза, рак, проказа и други една капка от жизнения елексир е в състояние моментално да предизвика реакция в него; да го съживи, да го подмлади, да го направи нов човек.

ЗАКОНИ НА МИСЪЛТА

Лекцията в Младежкия клас е свършена. Всички сме освежени от идеите, които Учителя изложи в лекцията. Съзнанието ни е всецяло обзето от тях. Отидохме на полянката за изпълнение на първите шест гимнастически упражнения и се връщаме в салона с Учителя. Естествено е, че разговорът ще се проведе върху идеите на току-що държаната лекция. Често става това: обикновено след лекцията разговорът засяга главно въпросите на самата лекция. Защото винаги всяка беседа или лекция ражда в нас нови идеи, нови прозрения, събужда нови въпроси.

Една сестра запита:

– Как ще познаем дали една мисъл е от Бога или не?

Учителя каза:

Когато една мисъл е дошла в тебе от Бога, от Божествения свят, тя внася в тебе светлина, хармония, лекота, целия ден си радостен. Тази мисъл е дошла от гора. А когато една мисъл, дошла в тебе ти причини скръб, тъмнина, тежина, неразположение, това показва, че тя е дошла от низшите области, от долу.

Ако искате да се запазите от влиянието на лошите мисли и чувства, оградете се с положителни мисли и чувства. Те са здрава ограда, щит срещу злото.

Не се връзвай с лоши мисли. Мисълта е здраво въже. Ако се свържеш с една лоша мисъл, то е едно внушение. Като те върже веднъж, не можеш лесно да се развържеш.

Човек да се пази от отрицателни мисли. Човек като ти изпрати една отрицателна мисъл, например на подозрение и прочее, тя ще се върне пак при него. Също така и една добра мисъл. Човек ако

изпрати една мисъл на подозрение, това ще има два рода последствие: от една страна у другия ще се събуди подозрение към него, но и самият той ще стане по-подозрителен. Затова човек трябва да изпраща винаги добри мисли.

Една мисъл може да се измъти в тебе и да ти причини цяло нещастие. Човек трябва да е внимателен. Лошите мисли затварят вратите за духовния свят.

Как ще изпъдиш една мисъл или едно чувство? Ще привлечеш една мисъл или едно чувство по-силно, което да замести нечистите мисли и чувства. Остави чистата вода да изпъди мътната. Значи, когато ти дойде една лоша мисъл, тури насреща ѝ една добра мисъл. Когато ти дойде на ум да откраднеш нещо, тогава иди и дай нещо на някой сиромах.

Човек като мисли, се освобождава.

Никога човек да не остави сърцето да управлява ума и ума – сърцето. Умът може да влияе на сърцето, но то само се управлява и обратно.

Някои хора имат порок на сърцето, понеже са оставили ума да управлява сърцето.

Колко е важна добрата мисъл! Добрите мисли имат отзвук върху известни сили в Природата. Когато една твоя мисъл е добра, то известни сили в природата работят и ти помагат.

За добрите и лошите мисли ще платим. Добрите и лошите си мисли и чувства ги внасяме в Божествената банка. Добрите в отдела да взема; лошите в отдела да дава. Та, като отидете един ден горе, ще ви покажат какво имате да вземате и какво имате да давате.

Ние сме отговорни за мислите, които изпращаме. Ще ни съдят за тях, ако са лоши. Защото сегашният живот е построен въз основа на мислите от миналото.

Няма нищо скрито– покрито. Това, което мислиш се хроникира. Един ден ще ти го покажат и ще ти кажат: „Това е твое“. Това е съдбата.

Като видиш погрешките на хората, не говори за тях, защото на себе си вредиш. А виж дали има някоя добра черта в човека. Това е Божественото.

Има химически реакции, произведени от мислите, чувствата и постъпките. Кръвта се изменява от тях. Червените кръвни телца се изменят.

Има закон: човек каквото мисли, ще го направи. Затова той да мисли винаги хубавото.

Ти не можеш да спреш ума си да мисли. Ако спреш ума си да мисли, Невидимият свят ще ти създаде толкова нещастия, че от сутрин до вечер ще мислиш от къде да си изкараш хляба. Нещастията ще те накарат да мислиш. Като не искаш да мислиш, ти реагираш на Бога. Бог иска да се прояви чрез тебе, а Той като се прояви, това е за твое благо. Ти се роди, за да дадеш ход на Божествената мисъл в себе си. Ако ѝ дадеш ход, гол и гладен няма да бъдеш, няма да страдаш, болести няма да имаш. А като противодействаш, всички нещастия ще дойдат върху тебе.

Позволяваш ли на Божията мисъл да мине през теб, ти си свободен. Казано е в Писанието: „Дето е Духът, там е свободата“.

Има закон: за каквито хора мислиш, ставаш такъв. С които хора се заобикаляш, такъв ставаш. Дойде при тебе някой недоволен, внесе своята мисъл в тебе, а ти трябва да имаш силна вътрешна мисъл, и по този начин да запазиш своята свобода.

Щастливият човек живее по-малко, понеже му завиждат, а нещастният живее повече, понеже който го види казва: „Горкият, горкият“ и го подкрепят с мисълта си.

Една сестра попита:

– Учителю, може ли човек да говори с някого с мисълта си и онзи долавя ли този разговор?

Учителя каза:

Да, ще го долови, ще му влезе в съзнанието. Например, искаш да срещнеш някого, да се видиш с някой приятел. Онзи, ако е чувствителен, може да долови твоята мисъл и му идва на ум да мине там, дето може да го срещнеш.

Когато няколко души работят известна работа, то да няма хора наоколо, които не вземат участие в изпълнението на тази работа, защото иначе те ще препятстват със своята мисъл.

Един брат каза на Учителя:

– Има една американска и западноевропейска Школа, която казва, че човек като работи с мисълта си, че е щастлив, като си мисли че е богат, красив, ще стане щастлив, богат и красив.

Учителя каза:

Това е криво схващане.

Ако човек прилага метода да добива някои неща като си представя, че ги има, ще мине през големи разочарования. Например един момък иска да се ожени за богата мома и наистина се оженва за такава, но тя е лоша. Тъй че той изпада от едни лоши условия в други, по-лоши.

Та когато човек се стреми по този начин да добие нещо например: щастие, богатство, красота и пр., той ще има разочарования. Ако той предполага, че като мисли за богатството, като мисли, че е богат ще стане богат, той е на лъжлив път. Естественото е следното:

Той да служи на Бога, да обича Бога и всичко, и тогава всички блага ще дойдат при него по естествен начин.

ПРАВАТА МИСЪЛ

Днес след лекцията и след изпълнение на Паневритмията на полянката се върнахме в салона и се почна разговор с Учителя. В този разговор Учителя каза:

И материята, и силата, всичко това е мисъл. Всичко друго е реално, но е относителна реалност, а истинската реалност е мисълта. Да се примири някой човек с някого, това значи, че има права мисъл. Почни да мислиш право и ще станеш красив, ще станеш силен и паметта ти ще се подобри, всичко ще се подобри. Болка имаш: почни да мислиш право и тя наполовина ще се намали, после на една четвърт и най-после ще изчезне. Да повярваш в Бога, това значи да мислиш право. Бога е Баща ти. Той е създал целия свят. Мисли за Името на Баща си.

Ти минаваш покрай дърветата и казваш, че са глупави. Мисли за тях. Камъните, дърветата са глупави, защото ти си глупав. Като почнеш да мислиш за тях, ще видиш, че те не са глупави. Камъкът мисли. Като носиш един диамант, няма да боледуваш. Простите камъни са по-невежи, по– скъпоценните камъни мислят, само че не като хората.

Като дойде скръбта, зарадвай се, че чрез нея идваш до правата мисъл. Всяка радост е плод на една права мисъл.

Що е права мисъл? Права мисъл е Божествената мисъл. Права мисъл е да мислиш, както Бог мисли:

Ще възприемеш Любовта на Бога и най-малкото добро чувство, което се роди в тебе е от Божествения свят. То показва, че имаш права мисъл. Еднакво трябва да обичаш и тези, които ти причиняват скръб и тези, които ти причиняват радост. Любовта към Бога и Любовта към

ближния е цяла наука в окултната Школа. За да се реализира твоята мисъл, ти трябва да обичаш ближния и с това да му помогнеш да мисли, както Бог мисли.

Коя мисъл е права? Всяка мисъл, която произвежда Любов, е права мисъл. И всяка Любов, която произвежда мисъл е права Любов.

Та трябва правата мисъл! Ако мислиш, скръбта ти ще се превърне в радост. Ако престанеш да мислиш, твоята радост ще се превърне в скръб. Щом престанеш да мислиш за Бога, то веднага скръбта ще дойде. Това, което приемаме от Бога, то е Неговата мисъл. Аз трябва да имам желание Божията мисъл да се реализира в мене като Любов. Да схвана Божията мисъл като Любов, това е реализираната мисъл на Бога.

Праведността е на степени. Да направите да не се смущават външните неща. Това става чрез правата мисъл. Докато човека го смущават външните неща, той не познава нищо.

Когато мисълта ви стане по-силна от мисълта на вълка, той не може да ви направи нищо. Иначе ще ви бъде на пътя.

При страданията има духове, чиито мисли са по-силни от твоите и те мачкат. Ако имаш права мисъл не могат да ти направят нищо.

Трябва положително знание. Как може да стане по-силна мисълта? Чрез Любовта!

Когато аз говоря за работа, най-първо разбирам да мислиш. Да мислиш, това е работа. Втората работа е да чувстваш. Третата работа е да постъпваш. Но най-първата работа е да мислиш.

Като отиде в ада праведен човек със своята права мисъл, адът ще стане рай. И като си замине, рая ще стане ад. Правата мисъл е рай. Правата мисъл създава най-красивите форми. По-красива форма от правата мисъл няма. Да кажем най-първо, че имаш обезсърчение и казваш за нещо „Това е непостижимо“. Щом дойде при тебе правата

мисъл, то е постижимо. С правата мисъл можеш да направиш много работи. Щом имаш права мисъл, ще се подмладиш.

Силата ни седи в нашата права мисъл. Кучето не може да те ухапе ако ти мислиш. И апашът като дойде, не може да те обере, ако ти мислиш. Той и да ти вземе парите, ще ти ги върне. Той и да иска да вземе, не може ако ти мислиш, защото го е страх. Това е както когато има електрически ток, който не му позволява да вземе парите. Щом не мислиш, той ще вземе парите. Да кажем, че нощно време си в гората. Като вървиш, ще мислиш и никой няма да те нападне. Вие направете опит с кучета. Не се обръщай назад, но само мисли и то ще стои далеч. Щом се уплашиш, ще те нападне. Щом му говориш, то ще познае, че те е страх и ще те нападне. Същото е за неприятеля.

Неразположен си, значи не мислиш. Правата мисъл има практическо приложение. Тя разрешава противоречията.

Страдаш, защото не мислиш. Има нещо анормално в света, защото хората не мислят. Вълкът като изяде овцата, не мисли, защото не знае, че като изяде агнето, господарят ще му тегли куршумът.

Най-главното нещо е мисълта. Ти седиш и мислиш, че твоите работи са уредени и ти е приятно. Почнеш да мислиш, че работите ти не са уредени и веднага клюмнеш. Тогава почни да мислиш. Един човек, когото осъдят на смъртно наказание, ще каже: „Мене не могат да ме обесят по никой начин, ще се скъсат всички въжета“. И наистина се късат въжетата. Щом това не става, не мислиш. Щом става, мислиш. И Христос казва: „Всичко, каквото поискате ще ви бъде“. И ако не получавате, значи зле просите. А зле просите, когато не мислите право. Като мислите право, тогава ще станат нещата. А пък като не мислим право и искаме неща, които не са прави, тогава няма да станат.

Всичко, каквото намисли Бог ще стане. И ти каквото си намислил ще стане, ако имаш права мисъл.

Човек често се връща в своето животинско състояние и някой път прави неща без мисъл. Човек да престане да бъде животно. А това значи да започне да мисли. Като не мисли, е животно, а като мисли е човек. Животното прилича на сал. Водата носи сала все надолу. Нагоре не може да отива. А човек е параход, който отива нагоре и надолу. Не го влече водата, но върви където иска.

Като престанете да мислите, идват всички нещастия върху вас. Когато човек направи една погрешка, той не мисли.

Тези, които имат силна и добра мисъл, те във всичко успяват. Тяхната мисъл е по-силна от мисълта на другите. Когато някой човек дойде при тебе наежен, ако ти имаш силна, права и добра мисъл, той ще се оттегли. Тогава клетките в него се присъединяват към твоята права и добра мисъл и изменяват неговото намерение спрямо тебе. Понеже клетките му долавят твоята права мисъл и му казват: „Той е добър човек, няма какво да го нападаш. Отнеси се добре с него“.

При един светия идва един разярен тигър, но светията има права и добра мисъл, поглежда го и тигърът идва и му лиже краката.

Когато светията със своята права и добра мисъл изпрати Божествен живот към тигъра, клетките на последния се зарадват и укротяват животното.

Човек като почне да мисли право, ще се освободи. В правото мислене е спасението на света.

Ако мисълта ти се движи с голяма скорост, кой може да те ограничи? Каквито и прегради да има тя ще ги прескочи. Някой път човек не вярва в това, което мисли и с това се спъват работите. Щом повярваш, ще се яви възможност. Ти си се отчаял и мислиш, че

животът е безсмислен. И щом повярваш, че животът има смисъл, ще се измени твоето неразположение.

Твоята мисъл ще се реализира, ако е права, ако е скъпоценен камък. Един човек се качвал на параход. Всички други имали изпращачи, а той нямал. И казал: „Няма ли брат в Господа, Исуса Христа, който да ме поздрави?“ И като казал така, намерил се някой.

Вие трябва да мислите, за да става вливане във вас. Да мислите, това значи да се втича нещо във вас.

Един плод най-първо е стипчив и горчив. Това показва, какво е първото състояние. После светлината и Разумните Същества идват и плодът става кисел и след това сладък и добър за ядене. Също така всяка мисъл като дойде в ума ти, ти изведнъж не можеш да я употребиш. Тази мисъл ще я оставиш да я грее Божествената Любов, докато узрее.

Ако иска човек да развива ума си, трябва му математика; нека се занимава с математика.

Ако подхвърлите птица във въздуха, тя не пада, а когато хвърлите камък, той пада. Един човек, който мисли, не пада, а който не мисли, пада. Низшите желания вързват хората за земята, а мисълта ги дига нагоре.

Вие сте одарени. Ще развивате вашия ум. Досега сте обръщали внимание на вашите чувства, а сега ще обърнете внимание на вашия ум. Докато дойдеш до ума, ще почнат да падат човешките вярвания.

Когато излезе вятър, комарите се скриват. Те никак не могат да устоят на съпротивлението. Като духне вятър – това съответства на мисълта. Когато човек мисли, всички комари от вятъра ще изчезнат. Комарите са лошите мисли, чувства и желания.

За да влезе човек в опитната страна, той трябва да мисли по съвсем друг начин.

Причината на нещастията ти е, че не разбираш.

Като станеш малко жесток, бутни горе центъра на мекотата и милосърдието и ще омекнеш веднага. (виж буква Б на фигурата)

А ако искаш още по-възвишено състояние, бутни най-високото място на главата (виж буква А на фигурата).

Бог трябва да бъде за вас като слънцето. Някой ден слънцето може да не го виждаме, има облаци. Но все-таки през облаците минава неговата светлина и топлина. Аз чувствам, че слънцето е някъде и чувствам неговата светлина и топлина. И зная, че един ден, ще видя слънцето. Облаците ще изчезнат, но слънцето няма да изчезне. Аз мога да имам мъчнотии; те ще се махнат, но реалността – Бог – ще си стои всякога. Ние мисли, че Бог ни е забравил. Не, ние сме забравили Бога. едно дете, което знае името на баща си и майка си, не се изгубва. Питат го и намира ги. А дете, което не знае името на баща си и майка си, се загубва, защото като го питат не може да каже.

ЕДИНСТВО НА ЖИВОТА

Привечер Учителя слезе отгоре и някои братя и сестри се приближиха до Него. После се присъединиха и други и станахме около 12-15 души. Един брат запита Учителя за единството на цялото Битие.

Учителя каза:

В Битието има единство. Например ти стоиш и имаш сто огледала и виждаш себе си на сто места. Отражението е на сто места, но ти си един. В разни пози се виждаш. Всички тези, които виждаш в огледалата са сенки, а онзи, който е извън огледалата е реален.

Една котка като извие в кръг опашката си и я види, че се движи, тя мисли, че опашката ѝ е друго същество и като я упахе, почувства болка и измече. Котката се заблуждава, че опашката ѝ е друго същество. Същото правим ние, като извършим насилие на някое друго същество. Тогава почваме да страдаме и познаваме, че ние и той сме едно. Човек трябва да влезе в реалния свят.

Аз се радвам като срещам добри хора, понеже аз и те сме едно.

Унижението на един човек е унижение на другите. Сполуката на един човек е наша сполука. Благородството на един човек е наше благородство. Добродетелите на всички хора са наши добродетели. Погрешките на един човек са наши погрешки. Някой е учен. И аз съм учен с него. Някой е невежа. И аз съм невежа с него.

Животът е един. Животът в нас и във всички същества е един и същ.

Иван обича Драгана, а Драган обича Стоян. Иван да каже: „Аз много се радвам, че Драган обича Стоян. Той като обича Стоян, мене обича, понеже аз и Стоян сме едно.“

У човека в някои избрани моменти на живота, когато е в по-повдигнато състояние за миг проблясва великата Истина за единството на всички и после се връща в своето обикновено съзнание. Това е пробуждане за момент на едно по-дълбоко съзнание в него.

Един брат беше разказал следната своя опитност: една нощ излязъл да види звездите и почувствал, че едно с планините, тревите, цветята, с животните, с всички хора. Голяма радост, мир и светлина го изпълнили. Нови идеи нахлули в него. Това състояние траяло малко време.

Една сестра каза:

– Помня Учителю, веднъж когато бяхме на екскурзия с Братството на Ел-Шадай на Витоша и пред Вас имаше една кошница с череши. Вие казахте: „Измийте ги на чешмата и раздайте на всички, защото аз имам хиляди уста“.

ВЪЗВИШЕНОТО В ЧОВЕКА

На 14 юли [събота]1928 г. тръгнахме с автобуси за Боровец, а Учителя с лека кола. Ние сме около 150 души братя и сестри от София и провинцията. Искаме да прекараме няколко деня на Мусала. Всички сме радостни и пълни със светли предчувствия за красивите преживявания, които ще имаме.

Ето, вече сме в Боровец. Красив е той със своите иглолистни гори и живописни поляни, обсипани с цветя. След кратка почивка потеглихме нагоре по поетична пътека. Тук-таме правим спирки по пътя за да се нагледаме на величествените гледки, да получим нещо от тези чисти места. Долу гърми реката. Тя някой път остава от ляво, а някой път от дясно. Около нас стройни високи ели, стремящи се към висините. При моста, който е на средата на пътя между Боровец и Мусала правим по-голяма почивка. Ето позната чешмичка край реката. От там взимаме вода за чай. До нас достига грохотът на един водопад, който е малко по-горе и се спуща от стръмнините с вечната си песен.

Потеглихме нагоре. Всичко тук е познато и близко – толкова пъти сме идвали тук! Все нови и нови гледки се откриват по пътя. Всички те будят живи спомени за миналите екскурзии, когато сме идвали тук с Учителя.

Но ето, показва се вече като далечно видение връх Мусала. Това буди в нас чувството, че отиваме да се потопим в един нов свят на чистота, красота и святост. В глъбините на всяка човешка душа има идея за един идеален свят на хармония и светлина. И това създава и у най-падналия човек в избрани свещени минути копнеж за него красиво, велико и вечно.

След обед пристигаме при долните две Мусаленски езера. Тук има малка хижа. Голямата хижа не е още построена. Някой братя и сестри се настаняват в хижата, други – на палатки, а трети си построяват навеси. В първите години на нашите излети и летувания на Рила ние не бяхме още така обзаведени, както по-късно при Седемте Рилски езера.

До вечерта времето прекарваме в нареждане на нашия стан. Има още време до вечерта. Обикаляме двете долни Мусаленски езера и съзерцаваме околните върхове. Ето „Сфинксът“ на един от срещните върхове. Той се издига като вечен страж на тези места. Ето от другата страна по билото „Незнайния връх АБ и БА“, който е свързан със скъпи спомени от летуването там на Учителя с група братя и сестри, около десетина деня през август 1924 г. Там Учителя е държал и беседи.

Ново чувство се събужда у нас: ту се чувстваме у дома си, в своята родина.

В три часа след полунощ тръгваме към върха. Нареждаме се на дълга верига. Тук таме се виждат електрическите лампи. Като фантастично видение се вижда спирално извитата верига със светли точки, която върви към върха.

Десетина минути преди изгрева сме вече на върха. Доста е хладно. Тогава още нямаше наблюдателница. Небето е чисто и слънчевият изгрев е величествен. Ниско в долините има наблъскани мъгли. Изпълняваме молитвена програма, придружена с песни. След изгрева на слънцето става по-топло. Вятърът престава. Всички поздравяваме Учителя с новия ден.

След като насядахме, почна разговор: В разговора Учителя каза следните мисли:

Всеки да отправи умът си и да помисли какво иска да постигне. Мислено като че отивате на пощата да вземете нещо.

Като слизате надолу, няма да бързате, ще се спирате на някои места. Има хубави места надолу по пътя. Ще си напълните торбите. Всеки, колкото може да носи.

За да ви се кажат нови работи, трябва да се разбере това, което досега е казано.

Най-великото нещо на земята е самообладанието. Достигне ли човек самообладанието, той е станал господар, ще се върне в онова първоначално състояние, в което Бог го създаде. Първоначално той е бил господар на себе си; после е изгубил своята свобода. Това самообладание е първото нещо, което трябва да постигнете. Всяка отрицателна мисъл, колкото и да е малка, подронва моралните устои на човека. Тогава човек казва: „Празна работа“ или казва: „Няма да го бъде“. Без самообладание нищо не може да бъде.

Самообладанието не е един процес, който идва изведнъж, но той се вплита нишка по нишка. Красивото е там, че се добива нишка по нишка. А всеки път мъчнотиите идат, за да се види, дали може да се самообладава човек.

Страданието е Божествен огън, който чисти човека. То внася нова Божествена струя на живот. Най-напред си мислим, че губим нещо, но после човек забелязва една малка придобивка. Тежко е да се носи скръбта. Но два пъти по-тежко е да се носи голямата радост. Онзи, който те обича, ще ти даде толкова подаръци, че ще се умориш да ги носиш.

Учителя погледна срещните върхове на Скакавците, западно от Мусала и каза:

Това място прилича на цветове. Това са все цветове на една нова култура. Чакат за Божието благословение.

Сега температурата е 11 градуса.

След това ставаме и разглеждаме околността. Ясно се вижда Пирин от връх Ел-тепе. Южно от Мусала са двете Маричини езера – извори на Марица. Долината на Маричините езера е циркус, останал от ледената епоха. Това място наричаме „Олтар“. До „Олтара“ се издига връх Манчо. По-нататък по долината, която кръстихме Великата Рилска пустиня и по която тече началото на Марица има още няколко циркуси. Ето върховете Малкият Мусала, Чадър-тепе, Налбант, Белмекен и пр.

При слизане от върха се спряхме за малко при рекичката, която излиза от най-горното Мусаленско езеро, наречено „Окото“. Часът е още 7.

Като погледна тая рекичка, Учителя каза:

Всеки да си измие тук лицето и косата и при измиването да каже: „Господи, изпълни ме с чистота, нежност, вяра, смирение и другите добродетели“. Измиването на лицето тук си има значение.

После като погледна водата, която течеше Учителя каза: Като погледне човек тази вода, която тече, ако е неразположен духом, веднага ще почувства подем.

Като застанахме на снега под „Окото“ Учителя каза:

Тук е Светилището на Рила. Горе Мусала е кубето на Рила. Светилището е триъгълникът образуван от „Окото“, Маричините езера и Мусала. Светилището обхваща всичката тази местност от „Окото“ на Рила, до Маричините езера. Тук има местности, дето човешки крак не е стъпвал. Значи те са много чисти.

Като днешният ден в сто години веднъж се случва.

Върнахме се при нашия стан при долните Мусаленски езера. Там стояхме малко време. И в това време Учителя каза в разговор:

Извоюването на свободата трябва да придобием. Тогава, каквото искаме, ще можем. Където искаме да отидем: на Марс ли, на някоя друга слънчева система ли, всичко можеш да посетиш. Каквото искаш ще го постигнеш.

Земята в своя строеж трябва да се измени. Има нещо в строежа на земята, което не достига. За бъдеще ще се постигне.

Решихме да обядваме при „Окото“. От нашия стан тръгнахме за „Окото“ в 10 часа при „Окото“ обядвахме и там стояхме през целия ден до 6 часа след обяд.

Тук имаме едно от мистичните места на Рила. Каква тишина цари тук! Леки вълни играят по синята езерна повърхност. Тук човек се чувства откъснат от всичко земно. Духът на вечното изпълва душата!

При това свещено езеро Учителя каза в разговор:

Изучавайте психологически планините. Това става така: на всяка местност в планината ще прекарвате известно време и ще видите какво разположение ще имате, какви идеи и подтици се раждат във вас. И по това ще познаете, какво е психичното действие на това място. По този начин ще видите, че на разни места имате различни разположения и у вас идват различни идеи и подтици.

В бъдеще ще правим такива опити.

Отначало на земята е съществувала слънчева култура. Всичко хубаво на земята, което имаме днес, е останало от тогава. После е имало падение. Падението обхваща дълъг период.

В нареждането на камъните някъде се забелязва обърканост, а някъде са така наредени, ще се забелязва разумност.

Тук при „Окото“ има нещо хубаво. Човек трябва да дойде тук в размишление и ще почне да вижда от миналото картини – нещо грандиозно и хубаво.

Тук трябва да направим един опит. Тук това място съдържа много магнетизъм. Аз ще ви покажа в какво положение да поставите гърба си и ще видите какво влияние ще усетите.

Тези скали наоколо са складирани енергии за бъдещето. Ако хората биха имали знания за тези енергии, какво тичане би имало към тези места!

Това място по някой път действа електрично, а някой път магнетично. Променчиво е. „Окото“ разполага за мисъл, творчество. Също и оттатък Маричините езера – „Олтарът“. Водата на „Окото“ е много хубава. Всички изпяхме песента „Мусала“.

Когато човек прави нещо, да прави това, което другите не са направили. Трябва труд. Природата на мързеливите хора нищо не дава. Всяко нещо, което човек мисли, се реализира. Няма нищо, което мисли човек да не се реализира. Но после ще дойдат последствията – добри или лоши. Каквото поискаш от Бога ще добиеш, но ще имаш и последствията.

Има известни тайни, за да се създаде интерес на хората да работят.

На следния ден – 16 юлий – се изкачихме пак на Мусала. Времето беше хубаво. Доста време прекарахме на полянката на Мусала. В разговора, който се поведе там Учителя каза следните мисли:

Тялото на човека не е реалност, а реалността е в самия човек. Между личността и душата има голяма разлика. личността се занимава с дребнави работи, а душата се занимава с възвишени работи. Душата на човека е истинският човек. Човека, когото виждаш е само дрехата му. Вие мислите, че вашият ум и вашето сърце, това сте вие. В човека има нещо по-съществено, отколкото умът и сърцето. Човекът не седи нито в личността, нито в индивидуалността. Всеки

човек е една свещена книга. Ако не знаеш да четеш, не можеш да се ползваш.

Всеки човек трябва да знае своето име. Силата на човека стои в неговото име. Доста скъпоценни камъни има в човека, но трябва да дойде златар и да направи брошки от тях.

Вие сте приготвени много повече, отколкото другите. Защото един човек, който е слушал е по-приготвен, отколкото онзи, който никак не е слушал.

Във всеки човек има нещо ценно. Разумно е създал Бог света такъв, че хората да имат нещо ценно, поради което да се привързват един към друг. По-хубав свят от този няма. За онзи човек, който разбира, красив е животът в своите подробности. И за в бъдеще напредналите, Висши Същества са намислили нещо още по-хубаво. Така като се гледа на живота, той е приятен. Някой път ни мислим, че животът няма никакъв смисъл.

Душата е нещо велико! Тя се усеща широка, тя е свободна от ограничения. Ще дам един пример: ако дадеш някому пари, но все таки мислиш да ти ги върне, това е ограничение, това е при обикновеното рабзиране на нещата, това е човешкото, а при Божественото разбиране, ако му дадеш пари, няма да мислиш да ти ги върне.

Някой път човек се съмнява в себе си. Кое е онова, което се съмнява в него? Има нещо по-възвишено в човека. Има нещо Божествено в човека, което знае нещата. А съмнението произтича от човешкото.

В Небето бяхте гениални, но като слязохте на земята станахте други. Причината е вашата инсталация. Във всеки човек има скрито Божественото. Ако не е Божественото в човека, би било безпредметно да проповядваш на хората. Големи богатства се крият в човека.

Всички хора са написани Божествени книги. Едно дърво, един камък са написани Божествени книги. Всички вие сте богати. В следующата епоха ще има условия за проява на човешката душа. Най-първо всички вие трябва да се учите да съзнаете, че сте добри. Всеки да казва: „Добър съм“. Човешката душа не знае какво нещо е престъплението. Човекът – животно се мъчи. Животното-човек се двоуми. Човекът-човек мисли. А Божественото в човека е съвършено.

Човек е безкрайно малка част от това, което е твоят. Твоят Дух на Небето изпраща една малка част от себе си тук, чрез която черпи опитност. И ако Духът изпрати по-голяма част на човека долу, той става гениален.

Под обикновен човек разбираме този, който не е развил дарбите си. Талантливият ги е развил, а геният вече твори. Сега извадете вашите таланти. Например някои от вас имате глас, с който може да дадете концерт на няколко хиляди души, но не сте го развили. Някои от вас имате таланти по художество. Сега бъдещето иде и новата култура ще ви завари неподготвени. В новата култура ще има нужда от хора подготвени. В новата култура ще дойдат не обикновени хора, но талантливи, гении и светии. Някои от вас може да бъдете първокласни, гениални поети. Много ужасно е положението, когато човек мисли, че е сиромах.

В първата степен на магнетичния сън, магнетизаторът заповядва, във втората степен му заповядва. Щом го прекара в четвъртата степен, вече не може да му заповядва. В четвъртата степен лицето е свободно. Тогава той става ясновидец, вижда нещата: лекар е. Ако повикаш един болен, онзи ще каже диагнозата на болестта и много сполучливо предписва лекарства. Събудиш го и не знае. Природата е направила хората свободни, но трябва да минат в четвъртата степен.

Страданието на човека произлиза от неговото низше животинско естество. Тъмнината в човека произвежда всички страдания: там са всички заблуждения.

Всеки човек като идва на земята да се преражда, минава през едно място, дето го потопяват в една река, за да забрави всичко, защото ако помни всичко, той няма да учи новото на земята. И като се връща пак го потопяват в тази река, за да си припомни всичко.

Една сестра попита:

– Кога душата се показва такава, каквато си е, в своето истинско естество?

Учителя каза:

Само там, дето има Любов, само на този, когото обича. А се крие от онзи, когото не обича.

Душата се показва такава, каквато си е само на онзи, който я обича, а се крие от онзи, който не я обича. Само като обичаш някого, душата му се разкрива пред тебе. Ние често постъпваме спрямо хората според тяхната външна проява, а не според това, което имат в дълбочината – дълбоко в душата.

Аз виждам как и най-големият престъпник всяка вечер плаче, моли се, съжалява за своите погрешки. Значи има две същества, които живеят едновременно в човека. От гледището на Любовта всички хора са учени, понеже истинското знание е написано в самия човек. Достатъчно е човек да дигне завесата на забравата, за да си спомни, което е учил в далечното минало.

На слизане от Мусала Учителя каза да си вземем по един бял кварцов камък от едно място близо до под върха. Като дойдохме до рекичката, която излиза от „Окото“, Учителя каза пак да се измием с тая вода.

Там Учителя намокри една кърпа и напръска с водата всички, които бяхме около Него.

Следния ден, 17 юлий, прекарахме при нашия стан при долните Мусаленски езера.

На 18 юлий, пак се изкачихме на връх Мусала сутринта. Там Учителя държа беседата „Единство и общност“, която е печатана в тома „Добри и лоши условия“.

Към десет и половина часа изпълнихме шестте гимнастически упражнения. След това направихме друго упражнение. Преди да почнем упражнението Учителя каза:

С това упражнение ще пратим поздрав до всички братства, които се намират на изток в Азия и на запад в Европа; също и на тези, които са на север и на юг; поздрав до всички братства, които съставляват ордени на Великото Всемирно Братство, поздрав до всички пробудени души.

Това упражнение е описано на страница 240 и 241 в същия том.

На 19 юлий, четвъртък пак се изкачихме на връх Мусала за изгрев и Учителя държа беседа „Закон на доброто“. Тя не е още печатана.

На 20 юлий, петък сутринта Учителя държа на връх Мусала за изгрев и Учителя държа на Мусала лекция на тема: „Вътрешно спокойствие“, която също е още ненапечатана. След лекцията слязохме долу в стана и от там потеглихме за Боровец.

Спряхме се при моста между Боровец и Мусала. Там запалихме огън.

Към седем и половина часа вечерта на това място Учителя каза в разговор:

На напредналите същества, които ръководят еволюцията на всички природни царства. Те са от ангелската йерархия. Такива същества водят и всички човешки раси. Всеки народ си има задачи,

има придобивки, които трябва да внесе в общочовешката съкровищница. Черната раса е развила съзнанието до известна степен. Червената и жълтата раса са продължили развитието. Бялата раса е вече развила предимно нервната система, ума. Следующата раса, която иде, ще бъде раса на сърцето. Те ще имат светъл цвят. Вечерно време от тях ще излиза приятна мека светлина – ореол. Лицето ще изпъква в светлината. Както рисуват сега светиите, то е сянка. Новото ще бъде още по-величествено.

Една сестра попита:

– Кога ще бъде това?

Учителя каза:

Има вече родени от тази раса. Има вече типове от тази раса. Това е към което се стремят хората – това бъдеще.

Един брат попита:

– Какво е определено да развие българският народ, да знаем програмата?

Учителя каза:

Най-първо трябва да се създадат стройни тела, стройни сърца и стройни умове. Това е една задача.

Стана дума за молитвата. Учителя каза:

Молитвата е хубаво нещо. Тя е едно мистично, особено състояние на душата. Няма по-хубаво състояние от това. Молитвата никога не трябва да дотяга на човека. Тя не трябва да бъде еднообразна, а разнообразна. Човек трябва да се моли и за другите. Да се моли човек, това е една привилегия. Молитвата е дишане на душата. При нея става пречистване на мислите и на кръвта.

Едно правило: когато човек се моли с известни молитви, всеки път трябва да прибавя и от себе си нещо.

Тук прекарахме нощта и на следния ден се върнахме в София.

ЕДИН ЗАКОН ЗА РАЗВИТИЕ

На един общ обяд стана въпрос за прераждането. Учителя каза:

Няма избити хора. Хората са затворени и като убият човека, пущат го от затвора. Като отидеш в Невидимия свят, трябва да си готов. Ако не си готов, ще те върнат. Не всеки, който отива горе, го приемат. Човек като отиде горе, трябва веднага да бъде на работа. Някой път ще те пратят от горе да помагаш на бръмбарите или на ябълките. Вие едно време сте били на онзи свят, но сега той е друг, не е както е бил едно време.

Ние още не сме в реалния свят. ако кажеш за гъсеницата, че може да живее, без да лази по земята и по дърветата и без да яде листа, тя ще каже: „Не може да бъде това“. Ще ѝ кажеш, че има такива същества които хвърчат. Тя ще каже: „Не ги виждам. Къде са?“

Ние се радваме, понеже същества от онзи свят като са при нас, ни предават своята радост. Те са същества от горния отдел на онзи свят. ние сме за тях като деца, с които те се забавляват като деца. Ние сме сега в онзи свят и в този свят.

Човек трябва да мине през всички народи, защото всеки народ носи известни качества и който не мине през този народ, не може да ги придобие.

Има три причини за прераждане:

1. Има души, които са дошли за изкупление.
2. Има души, които са родени, за да се усъвършенстват.
3. Има души дошли да помагат. Последните са свободни.

Човек като излезе от една къща, отива в друга, после в трета и тъй нататък, додето намери хубава къща. Също така човек като

излезе от едно тяло отива в друго и т.н. додето най-после намери хубаво тяло. Значи човек идва във все по-хубави тела. Във всяко прераждане човек си прави по-хубаво тяло; по-добре организиран мозък, по-добра глава.

Когато душата слиза от Невидимия свят тя си има програма, дадена от тези, които я ръководят. Ако човек умре преждевременно, през останалите години остава на земята да работи невидимо и след това се качва горе. Има някои, които умират млади, но не умират преждевременно, защото такъв е техния план. Старите хора след заминаването си се прераждат след около 45 години. По-рано този период е бил по-голям. Децата се прераждат скоро – след 1-2-5 години. Младите след заминаването си се връщат след 3-5-10 години.

Прераждането е благодат – дават ти се нови форми, условия за да прогресираш.

Един баща, когато обича някой син повече, дава му всичко, защото в него ще се прероди. Там е всичката погрешка.

Помятането подразбира, че жената не иска да изпълни волята Божия. Това е грях. Ако детето не иска да слугува на майка си, Господ го взема. Ако майката не иска да слугува на детето си, Господ я взема.

Едно дете умира в едно семейство във Варна. Това дете се явява на майка си и казва: „При вас не мога да се родя, но ще бъда роден еди-къде си, в кое си семейство и ще отидете да ме вземете оттам. В едно софийско семейство едно дете умряло на 6 години. След няколко години им се ражда друго дете и то казва: „Не плачи мамо за онзи. Аз съм онзи“.

Когато мъжът стане много твърд, турят го на противоположния полюс, за да стане мек, той се ражда като жена. И обратно: когато жената стане много мека, после се ражда като мъж, за да стане по-твърда.

На обяда присъстваше една сестра учителка. Учителя ѝ каза:

В далечното минало вие сте се срещали с тези, които са сега ваши колеги. И учениците на които сега преподавате, са ваши ученици. Кажете си: „С тях съм свързана от миналото“. И ще видите хубавата страна на нещата. От Невидимият свят определят кой колко ще стои на земята. Бащата праща сина си да следва в странство и като свърши, ще се върне.

Когато сте слизали на земята, дали са ви добри съвети, но сте забравили това, което са ви казали.

Туй, което тук учите, в онзи свят не може да го научите. Силната воля се добива чрез препятствия във физическия свят. Защо слизат духовете? Защото само физическият свят може да кали човешката воля.

За да се изпита един Дух, за да може да се провери де са неговите погрешки, необходимо е въплъщение, слизане на земята. Така ще се направи проверка.

Човек се показва на земята какъв е. На небето е лесна работа. Там е уреден живот, а гледайте на земята да живеете по небесному. Тук е мъчнотията. Всеки ден показва какъв си. Ако си умен, ще знаеш как да се поправиш. И като намери една своя погрешка, човек да се радва и да каже: „Хвана се тази погрешка“.

Хората слизат групово. Всеки е слязъл групово – група от 10 000, 20 000, 100 000 души. Членовете на една група се разпространяват между всички народи. Между тях има вътрешна връзка.

Всеки един от вас има най-малко около 10 000 родствени души по целия свят. Затова където и да отидете по света по разни държави все ще намерите хора, които ще ви посрещнат.

Ще се измени начинът на идване на земята. Този начин, който сега имаме, ще се замени с друг. Чрез женитбата често могат да се родят съвсем низки духове.

Напредналите души ще идват на земята чрез вселяване. Ще се измени начинът на размножаване. Всяка душа ще бъде в състояние да си направи тяло. След възкресението няма да се женят.

ЗАКОНЪТ ЗА ПРИЧИНИ И ПОСЛЕДСТВИЯ

Лекцията е свършена. След изпълнението на гимнастичните упражнения се върнахме в салона. И в разговора Учителя каза между другото следните мисли:

Светлинната енергия пак се връща в слънцето. Всяка енергия пак се връща в своя източник, от дето е излязла. Кармата се основава на това. Ние сме излязъл лъч от Бога. По същия закон ще се върнем пак при Бога по една необходимост, може и милиони години да минат – именно въз основа на този велик закон.

Трябва да бъдем внимателни като знаем, че всяко нещо ще се върне при нас. В края на века всички, които са взели участие в доброто и злото, ще бъдат съдени – ще се ликвидира кармата. Има една вечна справедливост в света.

Всяка мисъл и всяко чувство, които човек е създал, след като извършат един кръг, непременно ще се върнат при него. Дето и да ги изпрати той, дори в безпределното пространство на Вселената, те пак ще се върнат при него. Такъв е закона. Страданията и радостите които е причинил на другите хора, непременно ще се върнат при него.

Един човек носи семена и заравя тук-таме като минава. След десет години минава от там и почва да яде от плодовете. Един друг човек минава покрай едно място и изкоренява дърветата, които били там. След десет години минава и пита: „Защо няма нищо тук?“ Защото си изкоренил дръвчетата тук. От мислите, чувствата и стремежите на човека зависи неговото здраве. И неговото бъдеще на земята.

В сегашния свят ние преживяваме миналите работи, а сегашните наши мисли, чувства и постъпки ще ги преживеем в бъдеще като външен наш живот.

Вие прилагате това Божествено Учение, но нямате резултат, защото те после ще дойдат. Вие искате бързи резултати. Един ми каза: „Като влязох в новия път, всичко ми тръгна назад“. А аз му казах: „Там дето ти върви сега назад, то е от стария живот. Плодовете от сегашния живот ще дойдат после.“

Помогни на нуждаещите се и ще ти помогнат в бъдеще. А като не им помагаш, те в бъдещи ще те мъчат. От кражбата, която ще направиш, не можеш да се освободиш по никой начин. Когато един ден забогатееш, и с тебе ще стане същото. Каквото правиш, ще ти го направят. И за злото и за доброто законът е същият.

При един светия, който живял 20 години в пустинята, дошъл един адепт и светията го нахукал. Адептът турил плоча и думите на светията се отпечатали. След една година идва адептът, туря тази плоча и тя казала всичките думи на светията. Светията казал: „Какво зло съм направил на тази плоча, че ме ругае?“ Адептът казал: „Тази плоча ти си я създал“. Значи, ако те ругаят, ти си създал това ругаене. Ние сме причина хората да ни хукат. Като хукат, то ще се завърти плочата след една година и ще те хукат.

Като дойде хукането, ти да кажеш: „Благодаря Ти, Господи, много малко си ми дал. Аз заслужавам повече“. Който иска да бъде съвършен, така трябва да прави.

Някой казва: „Никой за мене не мисли“. Но и ти за никого не си мислил. Ако човек хвърли парчета стъкло по двора и после ходи бос, ще се нарани. Така се обяснява законът на кармата.

Със своето скрито лошо ти предизвикваш лошото у другия. Със своето скрито добро, ти предизвикваш доброто у другия.

Престъпленията се дължат на низшите духове, които работят чрез човека, но човек е отговорен, че ги е допуснал.

Някой те обидил и ти казваш, че не можеш да го обичаш. Но и ти си обидил някого.

Ако хората знаеха законите, другояче биха живели.

Всяка погрешка носи ужасни последствия. Човек има свобода да направи добро и да направи престъпление. Но след като направиш престъплението, изгубваш свободата си. Обратно: като направиш добро, ти ставаш по-свободен.

Някой ти казва лоши думи. След като го нахраниш можеш да му дадеш един приятелски съвет: „Каквото казваш на мене, на други да не го казваш, защото ще бъдеш нещастен. На другите ще говориш сладко."

Според кармическия закон грехът носи ограничителни условия, от които трябва да се освободим.

Когато човек извърши убийства, той сто години се спира в своето развитие и работи за онзи, когото е убил. Онзи се ражда у него.

Когато един човек отклони някого от Бога, страда хиляди години и в това време се спира неговото развитие.

Много лоши последствия има за всеки, който се отклонява най-малко.

Някой път Бог прощава условно. Прощава ти един грях, но щом направиш втори грях, Бог изважда и първия ти грях.

Един брат попита:

– За колко време ще мога да изправя своите задължения?

Учителя каза:

Един охлюв за колко време ще мине сто километра? За сто години. А един автомобил за един-два часа. Ако си разумен, този път

ще го изминеш за една година; ако не си разумен – за сто години и повече.

Някои мислят, че ще се избавят чрез някоя лъжа. Обаче ще те хванат. Ти казавш: „Да не ме хванат сега“. Ако днес и утре не те хванат, един ден ще те хванат.

Който къса цветя , един ден и той ще заприлича на откъснато цвете. Откъсването на едно цвете зле се отразява върху човека. Хората не знаят това. Късането на цветята се чувства от земята, която е един жив организъм. Свободата стои в разумното и позволеното. В човека има атавистични черти. Малките погрешки трябва да се изправят, понеже иначе стават големи.

Повидимому човек може да мисли, че нещата стават произволно. Те не стават произволно. Много народи извършиха неправди и сега върху тях действа кармическият закон.

Слабите хора по Начало ще бъдат бити и ще бъдат слаби, но в края ще бъдат силни. Бог е на страната на слабите и е против силните. Добрите хора отначало ще бъдат бити, а в края ще бъдат при добри условия.

Някой пита дали нещо е предопределено. Когато отиваш в кръчмата предопределено е да платиш. А когато не отиваш в кръчмата, не е предопределено да платиш.

Ако един затворник вътрешно се поправи, скоро ще се освободи.

При човека идват на земята всички тези лица, на които дължи по закона на кармата и те вземат от него някои неща. Ти ако знаеш закона, ще благодариш. А други лица ще дойдат и ще ти дадат.

Духовете карат няколко хиляди души като черда и колят едного, а другите от чердата не знаят, че и на тях ще дойде реда. Така е когато едни грешни хора злорадстват, че други грешни хора страдат.

Само ако малко кръшнеш настрани, Природата, която е толкова разумна, ще те държи отговорна и тогава за всички блага, с които те е дарявала ти иска сметка и трябва да платиш.

Щом се провиниш, затварят кредита. Има горе същества, които разбират твоите замисли, какво ще направиш. Щом постъпваш неверно, ще дигнат доверие от тебе. Със страданията се изплаща кармата.

Бог е в началото и в края, а средата е изкупуването на кармата. Значи човек почва отначало с доброто, после средата е лоша и на края пак свършва с доброто. Значи, страданието е едно, радостите са две.

Един брат запита:

– Как човек може да ликвидира със своята карма?

Учителя каза:

Човек ликвидира със своята карма като работи за другите, за Бога. Чрез Любовта човек ликвидира със своята карма. Казано е в Писанието: „Любовта ще покрие множество грехове“. Затова трябва да правите добро, защото то покрива погрешките. Всяка погрешка трябва да се покрие с едно добро. Когато дойде новораждането, като се роди човек изново, ще се освободи от закона на кармата. При закона на кармата трябва да идеш някъде, защото имаш връзки с известни лица, за да се изплатиш. Хилядите злини са хиляди нишки, хиляди конци. Как ще ги скъсаш? Като направивш хиляди добрини.

Кармата се ликвидира с разумността. Щом човек има разумност, ликвидира с кармата си.

Като изплаща човек кармически задължения, не трябва да прави нови дългове.

Най-голямото изкуство е човек да може да измени съдбата си.

Като умреш, временно се освобождаваш от кармичния закон. Временно не искат от тебе вземане и даване. Като дойдеш тук, пак ще искат. В онзи свят вземането и даването не се ликвидират.

ПРЕЗ ТРИТЕ СВЯТА I

(Заминалите)

Днес имаме братска вечеря в едно братско семейство на Изгрева. След вечерята изпяхме няколко песни. Една сестра изсвири на пиано няколко музикални късове. Стана въпрос за заминалите. Учителя каза в разговор следните мисли:

Когато някой човек от небето се роди тук на земята, хората на земята се радват, а на онези горе малко им е мъчно. Когато някой от земята се качва горе, тук скърбят, а горе се радват.

Умрелите денем като ги срещнеш, чудят се защо не ги виждаш и не ги познаваш. А нощем като ги срещнеш, виждаш ги и говориш с тях. Денем той те среща и ти казва „Добър ден“, а ти не го виждаш и нему му се струва странно. Той казва: „Толкова години се познаваме, защо не ме поздравява?“

Тези умрели, които правят това, живеят в един полуматериален свят. А който е подготвен, той след заминаването си не живее в този полуматериален свят, той е свободен, не се занимава с материалните работи. Който не е приготвен, с години живее в този полуматериален свят. Който е по-подготвен, по-лесно преминава през него. А който е още по-подготвен, никак не се спира в него и отива направо на небето.

Сега е още мъчно сношението с Невидимия свят, понеже няма уредена поща между Невидимия свят и земята, но след време ще има поща.

Който е тук на земята, умрял е за небето.

Между физическото и духовно тяло има връзка и тя като се скъса, това е смъртта. Всички хора не се освобождават от тялото при

смъртта. Има хора, които остават свързани с тялото си след смъртта. Това причинява мъчение. Те остават вързани за известно време в гроба и после се освобождават от физическото си тяло. Грешният остава вързан при гроба, а праведния няма никаква връзка с гроба – минава транзит.

Физическото тяло е като водолазна дреха. Като влезе човек с водолаз във водата, туря си водолазна дреха, но като излезе от водата, има ли нужда от водолазна дреха? Не. Той я оставя.

Когато някой замине, аз никога не държа идеята, че е умрял, а го считам за жив. Заминалите са по-израснали, по-просветлени, по-добре разбират нещата; имат по-правилно понятие за живота; разбират, че трябва да бъдем по-добри.

А едно от големите страдания, когато отидеш в онзи свят е, ако онзи, когото търсиш е слязъл долу, а когато дойдеш тук, той е там.

Една сестра попита:

– Заминалите в какво състояние са?

Учителя каза:

Хората, които са на земята са както рибите в морето, а заминалите са в по-рядка среда. Те са както съществата вън от водата, например както птичките във въздуха.

Щом мислиш за един заминал, той е при теб или мисли за тебе. Ти не можеш да мислиш за някого, ако той не мисли за тебе. И заминал да е, и да не е заминал, щом мислиш за него и той мисли за тебе.

Какво ще скърбите за заминалите? Никакви умрели няма!

Една сестра каза:

– Получавам много некролози, много близки имам умрели.

Учителя каза:

Това е заблуждение. Слънцето като залезе, изчезнало ли е? Истинският човек всякога живее, а това, дето го наричат смърт, това е хвърляне на дрехата.

Някои хора като ги заровят, телата им с години остават неразложени и космите им растат. Това е което наричат вампири. Това е доста голямо изпитание за тях. Трябва дълго време, за да се освободят.

Разговарях се с едного. Той ми каза: „Раздвоен съм вече. Аз казах на другите, че няма душа, че всичко това е празна работа, но нещо в мен ми казва: „Има!“ В себе си съм се раздвоил. Външно твърдя че няма, но нещо ми казва вътре, че не съм на права посока“. Тези, които отричат, после стават много ревностни. Казват ти: „Баща ти умря, майка ти умря“. Ти не вярвай в тези работи.

Заминаването от този свят може да го наречем издигане. Заминалият се издига. Физическият свят е свят на промените. Няма защо тук човек да търси щастие. Но при една друга култура това ще бъде възможно и на земята. Смъртта е ангел с две лица: едното е страшно, а другото лице е толкова красиво, че по-красиво няма от това лице.

Който умира, отива в другия свят, за да вземе сила. Като няма кой да го кредитира тук, отива в другия свят.

Като живееш тук и после като заминеш горе, ще влезеш в реалния живот и ще кажеш: „За нищо и никаква работа съм се тревожил“.

Заминалите, които не са събудени, живеят там в един свят на илюзии.

Човек не трябва да се плаши от смъртта. Само че не трябва да има преждевременна смърт. Човек като изживее тук на земята

известно време, като си изкара тук работата, отива горе както онзи, който цял ден е работил и вечерта отива у дома си да си почине.

Всъщност, красивият живот е горе, и онзи, който отива горе, отива в красивия живот. Ние можем да желаем да ни се удължи живота тук, за да работим за Бога, обаче това ще ни се прихване, понеже с това ние се лишаваме от красивия живот горе.

Бог казва: „Написах ви на дланите Си“. Ако вие умирате, при Бога отивате. От Бога сте излезли и при Бога отивате. Какво има да се плашите? Между живите от този свят и живите от онзи свят няма разлика. защото има живи в онзи свят и има живи в този свят; има умрели в този свят и умрели в онзи свят.

Всяко умиране е пущане от затвора. Като умреш, ти си свободен. Ти си млад вече. Тук си бил например на 120 години, а като умреш, имаш друго тяло, ти си млад, ти си като момче на 15-16 години.

Но не за всички души е това. За умните души смъртта е освобождение, а за неумните е мъчение.

Това, което можеш да направиш тук на земята за 50 години, в другия свят се изискват 250 години.

Като отидеш в Невидимия свят, трябва да си готов. Ако не си готов, ще те върнат назад.

Заминалият трябва да мине през една тъмна зона. Само онези, които разбират законите на материята могат да минат през тази зона, без да ги забележат низшите духове. След смъртта в тъмната зона низшите духове почват да гонят човека, за да отнемат това, което той носи. Който е живял добре, лесно ще мине през тъмната зона; а е мъчно за онзи, който не е живял добре. Такава душа до 40 дена след смъртта е на големи изпитания.

Който не е готов, като преминава през тъмната зона, низшите духове го гонят и той бяга.

Един брат попита:

– Ние като заминем, ще ни гонят ли?

Учителя каза:

Не гонят тези, които имат билет. А кое е билетът? Билетът е вярата.

Една заминала майка съобщила: „Кажете на дъщеря ми, че живея във вода“. Това се дължи на сълзите на дъщерята.

Има умрели, които стоят в другия свят 10-15 години и не можеш да ги убедиш, че са умрели. Той сяда на масата, иска лъжица и вилица и се възмущава, че не обръщат внимание на него. Той не знае, че е в онзи свят.

Един умрял хвърлил лъжиците, чиниите и прочее когато идвали гости в къщи. Той бил скъперник и синовете му след неговото заминаване почнали да харчат нашироко и той се възмущавал. Аз казах: „Турете на масата един празен стол и чиния с ядене пред стола“. И после вече той не правил така. Който не е готов за другия свят ще се намери в такова голямо противоречие.

Човек след смъртта си отива в място, което съответства на неговия живот на земята.

Онзи, който помни при смъртта си как е бил в гроба и е присъствал при разлагането на тялото, когато му кажат да направи нещо лошо казва: „Не, аз помня какво беше там на гроба“. А който не помни това, отива да прави престъпления.

Душата, която си заминава, ако не е свободна от земни връзки, остава тук долу да живее. За да отиде във висшите сфери, тя трябва да се освободи от всички земни връзки.

Човек, който е много привързан към този свят, след смъртта си отива в по-лошия свят, а като не е привързан към този свят, отива в по-добрия свят.

Кое е по-хубаво? Да напишеш 100 книги или сам да бъдеш хубаво написана книга? Последното е важно за небето. Когато отидеш там, няма да те питат колко книги си написал, но ти сам дали си хубаво написана книга.

Представете си, че аз съм овчар на планината. Живея в колиба. Идат видни хора при мене и аз ги приемам. Един ден къщите им са отворени за мен. А ако не ги приемам, къщите им са затворени за мен. Ако тук си услужвал на хората, горе ще имаш по-добри условия.

Онези, които са на заминаване, са много чувствителни. Те са като излъчени. Затова не трябва да се плаче при онези, които заминават. Защото те го чувстват като бод от игла. Затова тогава трябва да има атмосфера много тиха и спокойна наоколо.

Някой казва, когато замине някой негов ближен: „Взеха ми го, отнеха ми го“. Това не е вярно, понеже той не е твой.

Изобщо казано, трябва да знаете едно, положението на заминалите на онзи свят е десет пъти по-добро, отколкото тук на земята. Така мислете.

Заминалите живеят колективен живот. В другия свят има колективизъм. И никой не може да дойде индивидуално, когато иска. Ако цялото общество, към което принадлежи иска, той ще дойде. Ние говорим за неща, които знаем.

Когато бащата замине, работите на децата се уреждат по-добре. Той помага от горе.

В онзи свят хората, които се обичат се виждат. А които не се обичат, не се виждат.

Има закон: онези, които обичаме да държим в ума си най-хубавото за тях. Това, което си спомняме, тези заминали ще дойдат и ще ги видиш.

ПРЕЗ ТРИТЕ СВЯТА II

(Заминалите)

На общ обяд сме на външните маси. Всички маси са пълни с братя и сестри. След свършването на обяда един брат почна да свири на цигулка и всички от другите маси, дойдоха при масата на Учителя. Изпяхме няколко песни. След това стана въпрос за заминалите. Учителя каза:

Като отидете в онзи свят ще се съберете с хората, които еднакво мислят с вас, които имат еднакви идеи.

Като дойдеш при царските врата, ще те накарат да декламираш едно стихотворение и да кажеш едно изречение или да изпееш една песен или да направиш една постъпка, за да видят как ще я направиш.

Гайлер бил тенекеджия и умира; имал 10 000 лева. Жена му не знаела къде е записът. Той на сън се явява на жена си и казва къде е записът.

Доктор Сарафов след смъртта си се явява на една жена и ѝ казва: „Молете се за мене; аз приживе не съм се молил“. Доктор Сарафов ѝ се явява няколко пъти и и продължава да я лекува от флебит. Праща я в Чам-кория и ѝ казва: „Утре ще пристигне там с автомобил доктор Митаков и ще те лекува“. По съвета на умрелия жената отива в Чам-кория. И наистина доктор Митаков пристига в Чам-кория.

Когато има пукане от заминалите, то един път пукане, значи: „Не!“ Два пъти значи: „Донякъде“. Три пъти значи: „Да“. Четири пъти значи: „Без всяко съмнение“.

Една ваша хубава мисъл към същества от онзи свят, те я възприемат и сърцето им затрептява. Техните добри мисли към вас вие ги възприемате и вашето сърце затрептява.

Заминалите взимат голямо участие в живота на земята. Една голяма част от това, което става тук на земята, се дължи на тях. Благодарение на заминалите в другия свят се поддържа интензивен живот на земята. Благодарение на тяхната дейност, ние издържаме. Другояче бихте се обезсърчили при лошите условия. Те постоянно ни насърчават. Те казват: „Няма нищо“. Заминалите ни правят много повече добрини, отколкото когато бяха тук.

Някои заминали не се явяват след заминаването си, понеже много са заняти там, имат много работа, имат предприятия.

На доктор Миркович умрял по-големият брат и оставил 20 000 лева за параклис. А син му ги е употребил за себе си. Дошъл умрелият и казал на брата си: „Иди, кажи им да направят параклиса, срамно е“.

Причината за умирането не е една и съща. Определено е от Бога, кой колко да живее, но понеже хората не изпълняват, не вървят по Божият път, то малко хора остават да живеят колкото им е определено. По някой път Бог допуща да те дигнат от земята, за да не правиш повече прегрешения. Псалмопевецът казва: „Да не ме вземеш в половината на дните ми“. На една сестра Учителя каза: „Твоите дъщери заминаха, защото едната щеше да се развежда и поради това щеше да има големи страдания, а другата щеше да се ожени и да има деца, които щяха да причинят големи страдания. Майката попита: „Как ще се ориентират горе, като преминават през чистилището?“ Учителя ѝ каза: „Понеже те минаха тук на земята големи страдания и затова те са свободни, няма да минат през чистилището.

Един праведен човек, когато има опасност да извърши престъпление го вдигат. А когато един грешник има опасност да накара или да съблазни един праведник да извърши престъпление, тогава задигат грешника.

Когато детето се оплаче на Бога, че не го гледат добре, тогава го прибират, заминава. Ще гледаш детето като писано яйце, защото ще ти плащат по две хиляди лева на месец. Когато децата се вземат, те се вземат по майчина или бащина погрешка. Майката или бащата стават някой път недоволни от сина или от дъщерята, и Господ прибира децата. Ако бащата и майката се обичат, ако няма противоречия, то в тази къща всички са здрави. И болест да дойде, скоро минава. А като не се обичат, заболяват и заминават някои от домашните. И детето някой път казва: „Да го няма бащата, да я няма майката“. И тогава идва някоя болест на бащата или майката.

Има много причини за заминаването на децата. Една от тях е следната: някой път детето не иска да живее в този апартамент, понеже не е направен добре.

Човек след заминаването си има следните работи:

1. Посещава небесните училища.

2. Работи на Божията нива и то или между скорозаминалите, за да ги ориентира в новите условия или между хората на земята, като ги предпазва от зло. Например, може да му се даде задача да поправи един грешник на земята.

3. По известно време заминалите участват в процесите на Природата, например работят върху растежа на растенията.

Един брат запита:

– Когато на човека се яви някой заминал, от где знаем, че това не е наша мисъл?“

Учителя каза:

Мисъл – формата се различава по това, че няма да говори, а когато е някоя душа, тя ще говори.

За да ти се яви някой заминал, да го виждаш и да говориш с него, трябва да го обичаш. В ума си дръж най-хубавите черти, като ангел да е в твоето съзнание и тогава ще дойде. А не да кажеш: „Той беше малко упорит, но дано се е изменил“.

Една душа до 40 деня не може да се яви, защото е занята изключително със себе си. Завеждат я на всички места дето е живяла, да види целия си живот. След това вече ѝ дават работа и може да се явява.

Апостол Павел казва: „Ако ни се разруши земното жилище, имаме дом неръкотворен“ . Някой на земята е страдущ, а горе като замине, се радва. Тогава защо ще плачем за него?

Човек никога не е умрял. Умрелите са по-живи, отколкото живите.

Един свещеник дойде при Мене и ми каза, че го е страх да служи в църква сам. Трябва да има друг поп там, за да служи. Той искаше съвет от мене. Казах му: „Има един човек, когото си обидил и който е умрярл“. Той бил майка си и тя умряла. Казах му: „Ти трябва да се примириш с майка си“.

Умрелите хора са по-реални от нас.

Като влезеш в онзи свят ще ти бъде чудно отначало.

Всяка планета на слънчевата система има представители на земята, както всяка държава си има свои посланици. Те имат по-финни тела, те са свободни от ограниченията на тялото. Колко пъти сте ги срещали! Те не се изявяват. Цялата слънчева система представлява едно цяло.

Като замине за онзи свят, ще го посрещнат там онези, които го обичат.

Един брат попита:

– Баща ми ще ме посрещне ли?

Учителя каза:

Ако те обича, ще те посрещне.

Двама братя се намразили. Умряла майка им и те двамата се примиряват. Това примирение се дължи на майката.

Самоубийството е поради обсебване от низши духове. Едно низше същество ще убеди някой човек да се самоубие, за да може да вземе неговата енергия и с нея да се поддържа.

Един искаше да се самоубие, понеже имал нужда от 2 500 лева. Казах му: „Ти не знаеш какво нещо е самоубийството; ще дойдеш в едно положение десет пъти по-лошо и не можеш да се върнеш назад“. Дадох му 2 500 лева и не се самоуби.

Много заминали се безпокоят за земните неуредени неща. Имал си къща на земята, заминеш, вашият роднина я продал и ти се ядосваш. Един човек заминал и жена му се оженила за друг. Умрелият, понеже не бил напреднал се ядосва на жена си.

В Свищов един човек имал жена, която умира при раждане. Той се оженва за втора жена. Веднъж втората жена, като биела детето, ръката ѝ се вдървила и с голяма молба се отпуснала.

Заминалите желаят да не ги забравяме, да мислим за тях. Като мислим за тях, те се радват. И никога не искат да си спомним за тяхните прегрешения.

Някои заминали души са толкова напреднали, че могат да си създадат едно тяло веднага после да си отиде и никак няма да подозираш, че той е от другия свят. Някой път заминалият ще намери някой жив човек на земята, чийто трептения са близки до неговите.

Ти се запознаваш с него, а онзи се усмихва някак си особено. Онзи, заминалият се проявява чрез него.

Във Варна говорих с две млади слугини, а чрез тях се проявиха заминалите Голов и Дуков.

Ако някой замине десет години по-рано горе, то десет години ще остане тук да си довържи работата: все-таки на човека му трябва опитност, материал. Духовният свят е една широка област, дето трябват материали.

Тези хора, които бъдат убити, те остават на земята и ако не са напреднали, подбуждат другите да отмъщават за тях.

Войници, които бъдат убити, отиват горе като работници, за да убеждават въплътените, че не трябва да воюват, че не е хубаво това.

Една сестра каза:

– Брат Дързев си отиде и не се проявява чрез други.

Учителя каза:

Колко пъти минава покрай вас и вие не го познавате. Горе той е приет в музикалната академия и пише доста песни. Хайде сега му изпейте песента! – Изпяхме песента „Благост, благост“, аранжирана от брат Дързев.

Когато претрепаха Стефана, Стефан се всели в Павла и Павел благодарение на Стефан се повдигна. Та сега Дързев все има някой Павел, който го носи. Има някой неща, които не се позволяват да се казват.

Една сестра запита:

– Заминалите могат ли да служат беседите ви?

Учителя каза:

Заминалите присъстват на беседите. Те стоят при тези, които обичат.вие мислите, че във време на беседа заминалите са между вас. Не, заминалите пълнят салона, а вие сте между тях.

Един брат попита:

– Когато някой няма условия тук, не е ли по-хубаво да го задигнат, за да дойде при по-благоприятни условия?

Учителя каза:

Не. Много по-дълго и по-мъчно е да се дойде тук и след много по-дълго време ще ти се даде това, което искаш, отколкото, ако разрешиш правилно задачата, която ти е поставена сега при условията, при които си. Защото тези несгоди които ти се дават в живота са като предпазно средство за правилното развитие на ценностите, които имаш. Сега си при най-добрите условия. Ти живееш с Великото. А да живееш с Великото, това са то добрите условия. Същественото е да живееш с Бога. живееш ли с Бога, всичко ще се уреди. То е Великото.

Една сестра попита:

– Ще бъдем ли на онзи свят с тези, които най-много обичаме?

Учителя каза:

Точно така ще бъде.

Сестрата попита:

– Кои ще ни срещнат горе?

Учителя каза:

Детето ще го срещне майка му. Приятеля ще го срещне приятелят му.

Ти като заминеш, паметник ще остане само доброто, Любовта, която си проявил, а другите паметници неща да бъдат за другите.

Една сестра прибрала една болна котка и я гледала. Една сестра ѝ казала: „Има ли смисъл да се гледа и да се прояви милост към една котка, която така и така ще живее още само 2-3 деня. Каква полза от това?“

Учителя каза:

Не, и в такъв случай е хубаво да се прояви милосърдие, понеже голямо благословение е за едно същество, което е в последните дни на своя земен живот да почувства и да види, че проявяват Любов към него, че се грижат за него. И голямо нещастие е, ако едно същество умира само, изоставено, без да види, че се грижат за него.

Човек след заминаването си се издига от етерния свят до Божествения свят. Неговия живот след заминаването представлява подем, възлизане. Ето защо човек като замине, живо предчувства следното: че му предстои един велик път на възход, че има да расте, че го очаква нещо грандиозно. Но това съзнание трае малко време и скоро след това се връща в своето обикновено съзнание.

Човек, колкото и да е грешен, все му се дава възможност да надникне във великия живот на Божествения свят, макар и за няколко мига. И това му дава подтик да живее за него идеално, възвишено, като дойде на земята. А онзи, който е подготвен, пребивава съзнателно в Божествения свят по-дълго време. Споменът за великата хармония, красота, чистота и светлина на Божествения свят буди у човека като дойде на земята велик стремеж към вечната красота, чистота и светлина.

НЯКОЛКО ДУМИ ЗА ЧОВЕШКОТО ЕСТЕСТВО

След лекцията и гимнастиката се върнахме в салона и в разговор Учителя каза:

В бъдеще духовното тяло ще вземе мястото на това физичното тяло. То ще може да става видимо и невидимо.

Окултистите много повърхностно изучават нещата. Например, изучават астралното тяло, но не знаят кое място във физичното тяло съответства на астралното тяло. Всяко невидимо тяло си има своето съответсвено място във физичното тяло. Физичното тяло е резултат на по-горните тела. Във всеки човек има трима души. Всеки човек представлява троеличие. Например има един Тодор във физическия, в духовния и в Божествения свят. Сегашното описание за духовния свят е карикатура. Не го рисуват такъв, какъвто е, но такъв, какъвто не е.

Ако се извади етерния двойник на човека поне отчасти, то тялото като се нарани, не чувства болка, защото тогава човек е вън. А малко като му бутнеш двойника, тогава физичното тяло почва да реве.

Аз мога в пет минути да ви докажа съществa ли душа. Ще извадя душата от тялото на някого и той веднага ще падне на земята. След това ще я върна назад. После ще го питам: „Какво видя?“ Той ще каже: „Видях, че на земята лежеше човек, който напълно приличаше на мене“. „Какво ще кажеш сега, съществa ли душа или не?“

Възкресението – това е събуждане на духовното тяло.

Всяка добродетел си има свой специфичен тон и цвят. От добрият човек излиза музика, хубава песен, която напомня звуците от нежна арфа. Цяла симфония се чува от добрите хора. От духовният

човек излиза светлина от цялото му тяло. Човек трябва да изучи своето тяло и да види къде са центровете.

НЯКОИ ДУХОВНИ ЗАКОНИ

Веднъж на обяд стана въпрос за духовете. Учителя каза:

Човек трябва да изпитва духовете от Бога ли са т.е. дали работят за Бога или за себе си работят. Низшите духове са заблудили човечеството, турили са го в крив път, че то търси нещата там, дето няма да ги намери.

Спиритизмът е една опасна област. Дошли баба ти, дядо ти, говорят ти и за тебе минават като дух на светии, на ангели. Аз виждам около тях ангели с черен цвят. Никакъв ангел не е. Аз попитах едного чрез когото се е проявявал някой дух, коя глава чета. Духът каза: „26“. Аз казах: „11“.

Много от тъй наречените духове са грамофонни плочи, когато ти говори някоя грамофонна плоча, не ѝ отговаряй.

Един възвишен Дух като дойде, ще ти каже: „Като пътуваш по този път, след пет километра ще срещнеш един човек. Той ще направи това и това. Той е един файтонджия. В дома му ще спреш“. И целият път ти описва вярно. И става така, както той разправя. А когато някой път ти казват и нищо не става, тогава си от грамофонните плочи.

Същества, които имат по-слаби трептения, могат да бъдат обсебени от низши духове, а които имат по-силни трептения, те са оградени спрямо тези низши духове.затова трябва да се проверява.

Низшите духове изкушават хората. Лошият Дух ще те тури на топа на устата и ще гледа да не го хване законът. Много от тия подозрения, тия съмнения, карания са от тези низши духове.

Спиритизмът не е за Изгрева. Ние сме минали в една по-висока фаза. Спиритистите ако искат да работят в света, но не между нас на Изгрева. Сега аз ви водя по най-безопасните пътища.

РАЗВИТИЕ НА НОВИТЕ СЕТИВА I

Група братя и сестри посетиха Учителя в Неговата приемна стая. Един брат повдигна въпрос за пробуждане на ясновидството или на шестото сетиво у човека. Учителя каза:

Има установен ред за пробуждане на ясновидството. Ако прилагаш неестествен начин, то пак кога и да е ще се върнеш до един естествен начин. Например грозде може да се отглежда в цветарник при изкуствено отопление на северния полюс, но можеш да объркаш лозата да престане да дава грозде.

Концентрирането се употребява за ясновидството. Всички трябва да употребявате концентрирането. После трябва да чете човек, да се моли и да желае това, докато Невидимият свят се отзове. После ще влезеш във връзка с Първата Причина и трябва да развиваш добродетелите.

Известни методи за събуждане на чакрите са били подходящи за индусите, но за западните народи не са така подходящи, понеже западният мозък е другояче организиран.

Ето един друг еволюционен метод за развитието на шестото сетиво: Това е човек да се занимава с цветята по нов начин. Човек да влезе в Божествената мисъл, която Бог е вложил в цветята. Да влезеш във връзка с Божествения Дух, с Божественото в цветята; да влезеш във връзка с Бога, Който работи с цветята. Трябва да се разбират Божествените закони.

Нали като отидеш при един войник и му кажеш паролата, той ще ти каже нещо, но от себе си няма да каже нищо. И цветето, като влезем във връзка с него, няма да каже от себе си, но ще каже това, което е вложено в него от Бога.

Най-главното е да се направи връзка с цветята и като се направи тази връзка, то Божественото от цветето ще премине в тебе и ще ти се изяви. През цветята да мине светлината, Божественото и да премине в тебе. Това е важното.

Всичките цветя са свързани с Разумните Същества. И ти ще се домогнеш до тях и те ще те упътят по-нагоре. Упътване ще става.

Всеки може да вижда в онзи свят, ако се съсредоточи върху една Божествена идея и се абстрахира напълно от всичко материално: да изхвърля от ума си всички предмети от този свят, например дървета, камъни и пр. и тогава веднага ще видиш онзи свят. Но тогава ще почнеш да се страхуваш.

Една сестра запита:

Защо ще се страхува?

Учителя каза:

Защото ще мислиш, че няма да можеш да се върнеш като си скъсал всички връзки с физическия свят.

Ако искаш да имаш връзка с онзи свят, с този свят трябва да скъсаш в един смисъл: да считаш, че нямаш нищо.

На сън защо човек вижда някои работи? Защото се изолира от външните форми. Сънят е ясновидство.

Ясновидецът в известни минути не трябва да долавя външния живот, за да долавя вътрешния. Обикновения човек, понеже не е ясновидец, понеже не се е подготвил да се абстрахира от външния свят, за да може да види невидимото, той в сън има необходимите условия, външният свят тогава не му влияе и тогава той има видения.

Без съзерцание, без изолиране от външния свят нищо не може да се постигне. Ако дойдат хората в Любовта, ще се разшири зрението им.

Един човек, който наближава да добие ясновидство, сънищата му почват да стават по-свързани.

Един брат попита:

– Върху коя мисъл е най-добре да се концентрира съзнанието при тези упражнения?

Учителя каза:

Концентрирайте съзнанието си върху този стих: „Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя“. После може да вземете за концентрация от Евангелието на Йоана 14 глава, 21 стих; 14 глава, 23 стих; 15 гл. 7 стих.

Апостол Павел е имал опитността на излъчване и той казва: „Видях нещо, но дали бях в тялото или вън от тялото, не зная“. Той е бил извън тялото.

Един брат запита:

– Може ли човек при тези упражнения да се концентрира върху Христа?

Учителя каза:

Да, може, но не върху разпнатия Христос. Да се концентрираш върху образи, а не върху отвлечено нещо.

За събуждане на вътрешните сили концентрирай съзнанието си върху същества, които въплъщават доброта, милосърдие, Любов, чистота и пр., като например образа на Христа и пр. Това са методи за концентрация на еволюцията. Във време на инволюция имаше други методи за концентрация.

За да има човек постижения в така дейност, трябва продължителна работа. Това не може да стане изведнъж, понеже чрез такава работа материята на тялото трябва да се префини, да не е с груби, а с висши трептения.

Една сестра каза на Учителя:

– Желая да развия ясновидството. Но пише в книгите, че без Учител не може“.

Учителя каза:

Така е, без Учител не може. Там всичко е в движение, всичко бърза, бърза. Трябва първо да станете господари и да можете да спрете това, което бързо се мени. Трябва да почнете с най-малкото:

1. С Любовта.
2. С общение с Природата.
3. С дълбокото дишане.

Сестрата каза:

– Аз и без това обичам да общувам с Природата.

Учителя каза:

Ще ходите всред Природата, ще се свържете с нея.

Сестрата каза:

– Бях млада, свърших гимназия и станах учителка. Такава радост бликаше в мене, Любов към децата, към всичко. Имах обич към тревичката, цветенцата, мушичките и пр. Защо не обичам сега така?

Учителя каза:

Тогава вие сте имали Любовта като чувство, а сега имате Любовта като мисъл. След това ще дойдете до по-висшите форми на Любовта.

Приложете сега горните три неща, а другите упражнения по-нататък.

Ако остане човек сега да влезе във връзка с Невидимия свят, то е изгубена работа. Той има това вложено, а сега само трябва да хармонизира своите мисли, чувства и желания, за да се прояви това, което е вложено. Трябва да се филтрират мислите. В мислите не

трябва да има никаква користолюбива утайка. Трябват чисти мисли, чисти чувства и чисти желания. Най-добрият метод за влизане във връзка с Невидимия свят е молитвата. Казано е: „Непрестанно се молете“.

При влизане в Невидимия свят, трябва да има Учител, за да ръководи работата. Това е една област, в която човек като влезе, ако няма ръководство ще се уплаши.

Някой каза, че вижда дядо си, който е заминал, а други не го виждат. Наричат го анормален. Обаче аз виждам, че дядо му е там.

Правил съм хиляди измервания върху главите. Веднъж като измерих главата на една от първите ясновидки в България[12] от центъра на съвестта излизаше приятна светлина. Но тя обичаше да критикува. Казах ѝ: „Ти си само справедлива, но не си религиозна“. Тя минава за религиозна. Тя вижда всичко. Ако беше религиозна, щеше да бъде гениална, светица. Кое отличава религиозния? Чувството на благоговение към всички. Безкрайно уважение към всички, във всички вижда доброто. Тази ясновидка беше сприхава.

Винаги когато ще дойдат известни възвишени същества, то по-низките същества бягат. При този страх на низшите същества, те се крият вътре във вас. Този страх в нас е тяхното състояние – на низшите.

Тази ясновидка каза веднъж на един човек, че откраднал едно ренде и като го върне, тогава ще му тръгне. Откак откраднал той това ренде му вървяло все назад.

Сега ни трябва и шесто сетиво, за да имаме прозрение. То ще допринесе на другите сетива една нова струя ще внесе в живота.

Вие се запознавате с един астроном. Като се запознаете с него, практически какво ще научите? Много теории може да научите, но

[12] Ясновидката Кортеза.

същественото за да научите, трябва да видите звездите с телескоп. Докато дойдем до телескоп! Това се отнася и за развитието на шестото сетиво.

В нас сега се образува шестото сетиво, а има други шест сетива, които трябва да се развиват. Човек има 12 сетива. От видимото отиваме към невидимото.

Има първа октава на светлината. Втора октава на светлината е в Невидимия свят. Между двете октави на светлината, на границата на физическия свят има една тъмна зона. При упражнения за шестото сетиво, като дойдеш до тая граница, всичко става тъмно, защото минаваш през тъмната зона и като се минат 1-2 минути, явява се нова светлина, влизаш в друга мека светлина. Това е втората октава на светлината. Това всеки може да направи, но там трябва ръководство, за да не се уплаши човек. Като се връща човек във физическия свят от горната октава в по-долната, пак ще мине тая тъмна граница.

Физическият свят е част от духовния свят. Ти като съпоставиш тези два свята като два различни свят, ще имаш противоречие. Например, виждаш във видение една красива планина и мислиш, че е фантазия, плод на твоето въображение и после виждаш хора, виждаш, че се движат, но не говорят. Тогава не си в реалния свят. Когато хората ти говорят, тогава си в реалния свят.

Преди да влезеш в красивия свят, ще те нападнат чудовища, страшилища като тукашните паразити. Това е преминаване през тъмната зона. И като те нападнат, ти можеш да офейкаш. А трябва да минеш през този свят, за да отидеш в красивия свят. Те нищо не могат да ти направят, но ако се поколебаеш, губиш. Не трябва да се разколебаваш. В неразколебаването на съзнанието е всичкото. Като влезеш в тази тъмна зона, ще те гонят лошите духове и ще се

нахвърлят върху тебе. Това е един голям изпит. Там е последната инстанция и след това се отворят вратите.

Като преминаваш през тъмната зона, ще чуеш най-обидните думи, които никога не си чул на земята. Това е от тъмните духове. Няма да остане нищо свято, което те да не опетнят. Ще срещнете тези противоречия. Тогава ще се научите да затваряте слушалките на телефоните. Тази опитност ще я имате.

РАЗВИТИЕ НА НОВИТЕ СЕТИВА II

На един разговор стана въпрос за развитието на ясновидството. Учителя каза по този въпрос:

Качете енергиите горе в главата, за да се развие преди всичко радиото ви. При яснослушането или седмото сетиво има три гласа: В единия случай гласа идва от ухото, гласът е отстрани, на разстояние 75 см. Такъв е гласът, който е викал на Самуила: „Самуиле, Самуиле“[13]. В друг случай гласът е отгоре, от Божествения свят. А когато гласът иде от духовния свят, то иде под лъжичката. Това, което ти се говори от гласа после го проверяваш.

Един брат попита за излъчването. Учителя каза:

Излизането от тялото, излъчването е за малцина. Преди години един български писател, издател, дойде един ден при Мене и ми каза: „Аз ще ти кажа нещо, но да не го разправяш на другите. Аз мисля, че съм умопобъркан. Не искам да го кажа на другите, а само на тебе. На обед си почивам, но по едно време се намирам в средата на стаята и виждам тялото си: легнал съм със затворени очи. И някой зад мене ми говори: „Това си ти“. Аз казвам: „Ако това тяло съм аз, аз който гледам кой съм?“ Онзи, ме задигна и ме сложи вътре в този, който лежи на кревата“.

Казах му: Твоето духовно тяло се е отделило от физическото тяло. Онзи, който е гледал, си бил ти в духовното тяло.

Той ми каза: „Цяла седмица не съм спал, страх ме е да не се случи пак.“

---

[13] I Царе, 3:4 – Тогава Господ викна към Самуил: „Самуиле! Самуиле!“ Той отговори: „Ето ме!“

Казах му: Не бой се. Няма да ти се случва често. Това е, за да ти се покаже, че не си тялото, а си нещо друго.

От там насетне той се заинтересува да изучава тези работи.

Казах му: Това ни най-малко не е анормално. Това е една опитност.

Една сестра каза:

– Учителю, скоро в една лекция вие бяхте казали, че всеки от нас трябва да умее съзнателно да се излъчва вън от тялото си най-малко веднъж на година. И за 70 години 70 пъти най-малко трябва да се е излъчвал.

Учителя каза:

Това прилича на следното: човек в тялото е в затвор. От затвора да можеш да излизаш свободно и да влизаш в духовния свят и после пак да се връщаш във физическото тяло. А има някои, които не ги пущат вън от затвора. Това е вярно, както в обикновения живот, така и в духовния. Нали има някои затворници, пущат ги да отиват в града свободно и се връщат, а другите не ги пущат вън от затвора.

Една сестра каза:

– Тази пролет през месец май имах случай на излъчване. Това беше привечер. Както лежах на кревата, почувствах се извън тялото си и на известна височина около 20-30 см. и видях тялото си. Минах през стената и излязох над селото. Почнах да виждам селото под себе си и планините. През всичкото време на излъчването чувствах мир, радост и Любов към всички. Като се върнах в тялото си, почувствах разликата; по-рано летях, а сега трябва да ходя по земята.

Един брат запита:

– Как може да стане съзнателно излъчване?

Учителя каза:

Това става като се концентрираш. И тогава излъчването иде само. Обаче изисква се и друго условие: това излъчване може да го постигне само онзи, който има мир, хармония и който не мисли временно за външния свят.

Някой казва: „Аз да съм ясновидец“. Ако ти си ясновидец, ще си нещастен човек. Ще видиш, че някого го убиват някъде далеч и не можеш да му помогнеш. Някой звяр разкъсва човек далеч и не можеш да помогнеш. Виждаш, че някой се дави далеч и не можеш да помогнеш. Ще видиш, че твоите околни, някои от тях може да имат лоши чувства, неразположение към тебе. Тогава от това кой ще те избави? За да не става това ясновидецът трябва да мине през една низша област на астралния свят и да проникне в една по-висша област на Невидимия свят. Там ще виждаш причините на нещата. Някой път ни се дава добро, за да ни избави от някое нещастие. И когато ни се дава зло, то е за да ни избави от някое по-голямо нещастие. Едно голямо страдание се дава на човека, за да го избави от едно голямо зло.

Методите на Всемирното Бяло Братство дават възможност да се получи ясновидство в една по-висша област на Невидимият свят, в по-висшите светове.

Ясновидството не е лесна работа. Човек като има ясновидство, е има мъчнотии, ще има съблазни. Понеже като види някой човек, ще види неговото минало, ще види, че в миналото е бил престъпник. И той трябва да има голяма духовна сила да се отнася към него пак така добре, със свещено чувство, не само външно, но и вътрешно. Това да не измени отношението му към него.

Човек може да развие своята чувствителност. Това пространство около нас е пълно с вълни, с музикалност.

Ясновидецът наблюдава, че върху горната част на главата на религиозния човек слиза една струя от светлина.

Един брат каза:

– Вие в една от последните лекции казахте, че трябва да развием хилядолистника, който се намира на най-горната част на главата, понеже той е телефонната слушалка, чрез която се свързваме с Бога. Казахте, че чрез този център се проявява Бог.

Учителя каза:

Човек трябва да държи хилядолистника в изправност. Той трябва да функционира правилно. Човек като отправи ума си към Божествения свят, към Божественото, като мисли за Бога, хилядолистникът вече работи и се развива. Както например някой, който се упражнява да пее, събужда и развива музикалния център на главата си. Също така и хилядолистникът се събужда като мисли човек за Бога.

Обаче човек освен с мислене за Бога, за да развие хилядолистника може като спомагателно средство да си служи и с движение на ръцете, при което да допира с ръце горната част на главата, дето е хилядолистника; например: при изговаряне на някои формули може да прави обливане с ръце.

Даже хората без да съзнават, постоянно си бутат главата. Това е за да развият центровете на главата. Има и други секретни методи за развитие на хилядолистника, но засега човек да се задоволи с малко. За мъчните задачи се изисква дълго време да се приготовляваш. За всяко нещо Бог е приготвил специфично време и същества; съчетание с хора.

Един мой познат, директор на държавната печатница каза, че вечерно време като влезе в стаята, когато лампата не е запалена, вижда ореол около главата на жена си.

Един ден ще виждаме ултравиолетовите лъчи. Ние мисли, че всичко ни е вече известно.

Когато влезеш в духовния свят, ще имаш вяра. Няма да уповаваш на никого, освен на Бога. Инак не можеш да издържиш и да се върнеш. Ще направиш първи опит, втори, трети, десет опита.

Ако иска човек да влезе в езотеричния живот, в живота на една по-висша реалност, трябва да развие възприемчивостта си, защото човек не може да влезе в Невидимия свят, ако съзнанието му не се разшири. Това не е механически процес. Това е един вътрешен процес. Казано е в Писанието: „Ще ви изпратя Духа Святаго“. Трябва да работиш за разширение на съзнанието. Работете върху това, мислете върху това, не пресилвайте нещата.

Възвишеното в човека е главно от дясната му страна, а по-низшето, тъмното в него – от лявата му страна. Като видя един човек, мен ме интересува възвишеното, доброто в него и аз гледам от дясната му страна.

Когато ти се отвори духовният свят, тебе ти става приятно : има с какво да се занимаваш.

Ще ви дам едно упражнение: когато погледнеш слънцето при изгрев слънце и после си обърнеш гърба към слънцето, ще видиш какво става на слънцето. Но за да може да успее човек в това упражнение, най-първо трябва да пречисти ума си, да не допуща нечисти мисли, желания и постъпки. За целта трябва предварително да се подготви, като се моли вечерта, след полунощ, между полунощ и Изгрева. Упражнението трябва да се направи при изгрев слънце.

Един брат каза, че усеща в гърдите си едно вътрешно движение; виждал светли кълба; те се отваряли и от тях излизали светли форми, но понеже не можел да издържи, всичко това се изгубвало.

Учителя каза:

Ти тогава не си можел да издържиш, но постепенно ще можеш да издържаш. И тогава от това светло кълбо ще излезе едно същество и ще ти говори. Така ще влезеш в Невидимия свят.

Началото на развитието на шестото сетиво е развитието на предчувствието. Човек да развива това предчувствие вътре в себе си, да се вслушва в своята интуиция т.е. да се вслушва в Божественото в себе си, в ръководството на Духа.

Шестото сетиво е вече развитие на един орган, чрез който ще си служи човек за изучаване; за него онзи свят ще бъде видим, ще го изучава. Ние сега изучаваме света на зрението, на слуха и пр.

Всеки да отбелязва кои неща излизат верни в предчувствията му.

Къде е Разумният свят? Къде са Разумните Същества? Около вас. Ако очите на човека се отворят, той ще види около себе си много възвишени същества, светии, праведни, добри хора. Той ще види около себе си такъв свят, какъвто никога не си е представлявал.

Какво да направите за да се отворят очите ви? Най-главното е: преди всичко влезте в живота на Любовта. Тя отваря очите на човека. Който иска да влезе в живот по-висок от онзи, в който днес се намира, трябва да приеме Любовта.

От видимото отиваме към невидимото.

НАШИТЕ ПО-МАЛКИ БРАТЯ I

Днес Учителя и група братя и сестри отидохме да работим в братската градина на Изгрева. Едни разкопаваха зеленчука, а други поливаха цветята и зеленчука. Работата беше радостта от една страна, защото работехме заедно с Учителя и от друга страна, защото работехме за общото, за Бога:

Една красива, отличителна черта на Учителя беше следната: от една страна Той ни въвеждаше в един възвишен, мистичен свят и от друга страна Той не се откъсваше от физичния свят около себе си. Законите, принципите с които ни занимаваше, винаги ги разглеждаше практически във връзка с конкретните задачи на живота. Той считаше, че животът е един, че този свят и онзи свят са един свят и затова всяка физическа работа за Него беше едновременно и духовна. Той работеше и физическа работа: посаждаше овощни дръвчета; работеше в зеленчуковата градина, работеше с пчелите и пр.

Нашата работа в градината днес продължи около два часа. След това отидохме с Учителя на полянката. Седнахме на тревата. Стана въпрос за живота на растенията. Учителя каза:

В природните царства – минерално, растително, животинско и човешко – се проявяват същества от разни степени на ангелската йерархия. Чрез минералите, скъпоценните камъни се проявяват херувими, серафими и пр. В цялата Природа всички класове на йерархията са взели участие, за да създадат нещата. Те участват в живота и еволюцията на цялата Природа. Върху евоюлцията на цветята работят висши същества. Когато ти се радваш на едно цвете и го обичаш, ти правиш вече връзка с тия същества и те идват и ти помагат, обръщат ти внимание.

Растенията във висшите светове са разумни, но в своята проява във физическия свят мълчат. Не им е дошло времето. Те само събират материал. Скъпоценните камъни спадат в друг свят. По-висши същества работят върху тях.

В растенията и животните има един Божествен принцип, който работи. Ако изучавате растенията когато има вятър, дъжд, то по листата може да познаете дали ще се развали времето. Трябват тънки наблюдения.

Дърветата са емблема на самопожертване; от плодовете на растенията се хранят хората.

Да се изучават лечебните свойства на растенията, магнетическото влияние на растенията. Да не се сеят много близо до къщата. Разумната Природа е създала растенията и човек не трябва да злоупотребява с Божиите блага. Като правите съзерцание на растенията, ще гледате вътрешно да доловите, какви са техните лечебни свойства.

Без растенията човек не може да бъде гениален. В тях има тайни сили. Трябва да знаеш кога да откъснеш плода и кога да го ядеш, за да можеш да се ползваш. Там е всичката тайна сега. Леската е едно от магическите растения.

Трябва да имаме вътрешно общение с растенията. Като отидем при тях и им кажем нещо, ще доловим отговор. Каквото се появи в тебе тогава, това е отговора на растението.

Дърветата ги смятат за глупави, а те са толкова разумни! Какво разнообразие има в листата, цветовете. Какви сладки плодове дават. Да извличат добрите сокове от земята – това е наука. Те имат знание, имат разумност. Тази енергия, която човек не може да извлече от земята, растенията я извличат.

Тревите и изобщо всички растения, както и животните слизат надолу, а ние отиваме нагоре. Те вървят по пътя на инволюцията, а ние по пътя на еволюцията. Те са научили знанието по пътя на инволюцията. Какво значи че те вървят по пътя на инволюцията? Това значи следното: тяхното аз, тяхната Божествена монада е още в Невидимия свят и постепенно слиза надолу. Това ще трае милиони години. А човешкото аз е вече слязло на земята. Затова човек има самосъзнание, а другите природни царства нямат. Те имат по-долна степен на съзнание.

Когато ние дойдем до това поле, дето е това знание, което животните и растенията имат в своето подсъзнание, ние ще го научим по пътя на еволюцията – със своето самосъзнание.

Уморен пътник си. Минаваш край някое дърво, когато зреят плодовете. Не късай плод, постой и само пожелай да имаш плод. И няма да се мине дълго време и ще падне един плод. Съзнание има в растенията. Но да не са залени плодовете, а узрели. Ще кажеш: „Да имам още една круша“. И ще падне пак. Не е случайно. Това става, когато има хармония между тебе и дървото. Ако те обича, ще ти даде. Ако не те обича, няма да ти даде.

Като погледнеш дървото, влизаш във връзка с разумността в него. Това са души, които живеят в Невидимия свят колективно и се проявяват на земята. И ти като помислиш, разпореждат от Невидимия свят да ти дадат една– две ябълки.

Тревата, когато се къса, не изпитва болка. Когато се търга с корен, тогава изпитва болка. По-високоорганизираните същества имат болка. Тревите спадат към по-низша степен на развитие. Трептенията на растенията, на животните и на човека са други.

Хубаво е да не късате цветя. Като ги берете, после все ще ви боли глава. Ако късаме цветята, и нас ще късат. Като минаваме покрай

цветята, няма да ги миришем продължително, защото иначе имат много силно влияние върху астралното тяло и това не е полезно. Малко да се миришат. Става омайване.

Децата не трябва да късат листата и цветята. Това има лошо влияние върху тях. Като пораснат, ще вършат по-големи вреди.

У растенията има известна привързаност, обич. Ако ги обичаш, те дават по-добър плод. Ако си разположен към тях, те са готови да те възнаградят. В Стара Загора един ми разправи следния пример: една ябълка я нападнали кръвни въшки. Човекът мислел да я отсече. Няколко години не давала плод. Идва един негов познат и казва: „Тази ябълка я остави на мене“. На другата година нямало по ябълката кръвна въшка и тя дала много плод. Онзи отишъл при ябълката с Любов и събудил Любов в ябълката. И всички тези кръвни въшки не могат да издържат на Любовта и избягват. Паразитите не могат да издържат вибрациите на Любовта. Много повърхности понятия имат хората за живота.

Веднъж дойде при мен един брат и ми разказа следното:

„Аз живеех в една къща при една хазайка, която беше малко своенравна. Тя имаше едно цвете тубероза, което беше почти изсъхнало и тя със саксията го захвърли на двора. Аз я помолих да ми го даде. Тя се съгласи. Взех го и почнах да се грижа за него, да го поливам, да отивам всеки ден при него с Любов. И това цвете се съвзе. Почна буйно да расте, стана по-едро и пусна красиви големи цветове. Веднъж една сутрин като стоях при цветето, видях че над него се формира един светъл облак, нещо като пара, тази пара се сгъсти и се оформи на едно красиво същество като ангел, който ми се усмихна и изчезна. Много се зарадвах. На другия ден пък стана същото. Всеки ден това продължаваше. Красотата на това същество, което се явяваше беше неземна. След няколко деня хазайката дойде

при мене и ми каза: „Виждам, че това цвете добре вирее. Но то е мое. Аз си го искам.“ Казах ѝ: „Но аз го видях захвърлено на земята и го отгледах“. Тя каза: „Не, искам си го“. Казах ѝ: „Ще ви купя друго такова цвете пак така хубаво“. Тя каза: „Не, искам това“. Аз с болка на сърцето го дадох и изпитах голяма тъга. На другия ден хазайката каза, че това цвете съвсем увехнало, листата му клюмнали и то изсъхнало. Тя пак захвърли саксията на двора. Аз го взех, опитах се да го съживя, но то беше съвсем загинало“.

Едно растение може да те обикне както човек. Туряш саксията в стаята си и цветето те обиква. Иначе, като го изнесеш вън, ще повехне. Ако не те е обикнало, не увяхва, но щом те обикне, увяхва като го отстраниш. Някои, които много обичат растенията, каквото посадят се хваща, а щом не обичат растенията, не се хващат. Един лимон беше на изсъхване. Един брат каза: „Да го махнем и да поставим друго растение“. Аз казах: „Оставете го“. И се съвзе. Додето се развесели, аз всеки ден отивах при него да го утешавам.

Та всичко в света, като няма Любов, не иска да живее, иска да си замине, иска да отиде там, дето го обичат. И растенията скърбят като хората. Но понеже не могат да говорят, скрита е скръбта им.

Има растения, които се влюбват. Като кажеш на растението: „Ти седи тук, аз ще отида и после пак ще дойда“, то разбира. Ако пък като го изоставиш и го отстраниш, то разбира и увяхва.

Житото сега се е изопачило. Щом хората си подобрят живота ще се подобри и житото. Има една зависимост между всички плодни дървета и човека. Преди да стане всеобщата война, дойде филоксера в Европа и почна да корени лозята. Това показваше че ще дойде филоксера в човешкия живот. Войната е филоксера. После, засегнаха се ябълките. Това показваше, че хубавото, красивото ще бъде засегнато в човека. Има връзка между растенията и човека. Или с

други думи, онова, което има да стане с нас или което става с нас, то се отразява върху плодните дървета.

През време на политическите събития в една гора в Родопите закараха и избиха много хора. Тази гора почна да боледува и изсъхна. Защо? Защото отрицателните, разрушителните енергии на хората, които извършиха това се погълнаха от етерните двойници на растенията и им подействаха разрушително.

Корените на растенията държат водата в почвата да не потъва надолу. Ако няма тези растения, то водата щеше да потъне много надолу.

Ако имаш неразположение и влезеш между карамфилите, ще имаш хубаво разположение. И тогава ще разбереш психичното влияние на карамфилите, характерната им психична черта. Онези същества, които са създали карамфилите колко са мислили!

НАШИТЕ ПО-МАЛКИ БРАТЯ II

Днес ще работим с Учителя при пчелите. Кошерите са наредени край западната ограда на Изгревската полянка. Учителя заедно с група братя и сестри преместихме кошерите в южната градинка при полянката в няколко реда. Там има по-добри условия за тях. След това всички отидохме при заслона и седнахме. Стана въпрос за пчелите и изобщо за животните. Учителя каза между другото следното:

Животните са предметно учение за човека. Без тях той не може да прогресира. Той се учи от тях. Те са пособие за него. Животинското Царство е азбука. Който разбере животните, ще разбере и човешкия живот. Катеричката щом се наяде, събере останалите плодове и ще ги зарови; кокошката ще разрови и ще остави. А свинята оре и разхвърля, търси в земята. Благодарение на воловете се орат нивите и благодарение на дърветата, ние живеем. Всяко животно ще ти помогне в известни случаи да разбереш живота. У кучето се развиват известни енергии, които са полезни за човека в някои случаи.

Ако човек издигне организма си да трепти по-силно, отколкото трептенията на паразитите, те бягат от него.

Хората считат за прости морските звезди, но те не са прости; като им се откъсне един лъч, израства нов. После, има растения, които живеят дълъг живот, по 5-6-7 хиляди години.

Ние вървим в посока обратна на животните: от гдето идват те, ние натам отиваме; на където отиват те, ние от там идем. Животните са изостанали души в развитието. Скъсали са ги в този клас, в онзи клас и са изостанали.

Природата е унищожила големите предпотопни животни, понеже не е износно голяма форма. Те са изместени от малките форми, в които Природата вложи по-голяма интелигентност.

Птичките работят по закона на внушението. В едно лястовиче гнездо беше влязло едно врабче. Лястовиците минаваха покрай гнездото и му казваха „черик, черик“ и най-после го изпъдиха. Те викаха „черик“ по особен начин, който слухът не може да издържи и най-после врабчето излезе навън.

Животните са степени, по които човек се е качил. Всички животни, това са деца, които не мислят. Това са малки деца. Някои от тях имат наченки на мисъл. И животните не се съдят за престъпленията. Много малки наказания има за техните престъпления. Животните нямат развита брада. И най-свирепите нямат брада. Значи те са страхливи.

Животните – това са души, които не мислят за последствията.

Дошъл е вече век за освобождение на млекопитающите. Автомобилите, тракторите и пр. ги освобождават от големия труд. Те се освобождават от голямото робство. Това е в реда на нещата. Невидимият свят иска да ги освободи. Префинената възвишена природа на човешката душа не може направо да влезе в контакт с тази груба среда, а посредством животинската душа. И сега човек е половин животно, половин човек. Обаче след време животинската природа на човека ще бъде преодоляна и ще дойде моментът, когато ще се въплъти истинският човек.

Сега турят на работа една машина, която върши работа за хиляда коня. Сега в разумният живот ние влизаме вече в условия с по-малко работа да свършим повече нещо.

Мравките, пчелите и пр. се съобщават един с друг по радиото. Предават си мисли, телеграми чрез въздуха. У тях отдавна има радио.

Пчелата от пчела приема. Всеки кошер си има специфични вълни, които другите кошери няма, за да не би от другите кошери да отидат там.

Пчелите знаят 2-3 часа по-рано развалянето на времето и се връщат.

Когато петелът пее не от земята, а от високо, например качил се е на плета и пее, то времето ще се подобри. Когато ще се развали времето свинята взема една пръчка и се върти с нея на кръгове. Когато времето ще се развали, жабите крякат; пиявиците се дигат; мухите слизат по-ниско. А лястовиците и те хвърчат ниско, за да ги ловят. Така се познава, че времето ще се развали.

Какво понятие имат мравките за хората? Те нямат понятие за човека, те не подозират, че има такова Разумно същество. Те го считат за някой планински връх. У животните има много разумни неща, за които в бъдеще ще пишат.

У пчелите има ясновидство. Те работят в кошера, който е добре запушен, за да не влиза отвън никаква светлина. Човек би помислил, че работят в тъмнина, обаче това не е вярно. Как ще могат да работят в тъмнина с такава точност, да знаят кое де се намира? Те работят в мека, астрална светлина. Те са ясновидци. И не пущат външна светлина, защото тя би им попречила.

И у коня има известно ясновидство. Конят има известни предчувствия. Когато човек тръгне с кон на един път, дето ще има премеждие, конят се спира и не иска да върви и господарят едвам насила ще го накара да върви.

Охлювът схваща мислите. Казвам им: Яжте долните листа, а не горните, те тогава отиват при долните листа и ядат.

Влизай в парахода, когато плъховете влизат. Когато един параход е на пристанището, но като излезе на път ще потъне, плъховете излизат от парахода.

Някой път ние носим тъгите и скърбите на животните. Някой вълк 3-4 деня е гладувал; като попаднеш в неговата мисъл, мислиш, че нещо ти не достига. А пък то на вълка не достига. Или на някоя лисица не ѝ достига нещо, защото не е взела една кокошка от курника. И ти плачеш, понеже приемаш мисълта на лисицата.

Някои неща животните знаят повече от човека. Например, човек още не знае да преде тъй тънко както паяка. Човек няма още знанието на пчелите и на паяка. Как знае електрическата риба да направи в тялото си електрически батерии. Човек чрез живата материя не може да образува електричество, а рибата може. Това изкуство човек не го знае. Той се е научил да придава електричеството чрез мъртвата материя, а може и чрез живата материя да прави това. Когато човек се приближи до свръхсъзнанието, ще придобие повече. Човек трябва да знае, че всяко животно има своя специалност. Едно колибри, една райска птица седи по-горе от човека по дрехите. Кой човек може да направи такива пера, с такива краски и с тези преплетени линии? Значи тази птица има изкуството да боядисва перата си чрез кръвта. Че това е наука. Човек трябва да съзнае, че във всяко живо същество има дарбица. А той ги пренебрегва. Той казва: „Това е инстинкт“. Меда можеш да го държиш много години без да се развали. Колко хубава изработка! А човешките консерви като ги държите колко ще траят? Значи в това отношение човек е изостанал назад.

В Средиземно море има една риба с остра муцуна, която образува в себе си сярна киселина. Тя се храни с морски таралежи. И като отиде при морския таралеж, излива върху него киселината и чака от известно разстояние. След това излиза втори път. И

варовитата черупка на таралежа се разяжда от киселината. Образува се дупка и рибата си завира дупката в муцуната и се храни с вътрешността на таралежа. Значи животните и растенията не са така прости, разбират химия, владеят науки. Човек не може да измисли такива бои, каквито са краските по крилата на пеперудите и в перата на птиците. Онези краски са по-трайни. Човек стои от тях по-високо в това отношение, че в него има много възможности.

Учителя погледна котката, която минаваше покрай нас и каза:

Тази душа е изостанала назад, трябва да побърза. У котките ухото им е много остро горе. Това показва, че у нея има някои низши елементи. Една котка хвана птичката и я изяде. Казах ѝ: „Защо изяде птичката?“ Тя каза: „За това не говори сега“.

Като дойде котка у един дом, домът прогресира. Здравословна е котката. Като дойде котка в къщи пъди болестите.

Аз наблюдавам животните и вадя заключение. Някоя буболечка като я бутнеш, престори се на умряла и после като я оставиш, тръгне. Гледам два бръмбара търкалят една топка: единият със задните си крака притегля, а другият с предните си крака бута. И тази топка се търкаля.

Кучето винаги гледа да се хвърли отподире върху човека. Човешките очи са много силни и кучето се плаши от тях.

До една пейка един паяк направи паяжина и хвана една мравка. Друга мравка дойде, скъса паяжината от всички страни, отиде в дупката, изгори паяка, нападна го и паякът избяга от где знаеше втората мравка, че паякът е хванал мравка в паяжината? По радиото е получила съобщение. Дето има мравки, змии няма, понеже мравките ги хапят и изливат в тях мравчена киселина. Мравките си пращат мисли една на друга чрез пипалата. Пипалата изпращат и приемат радиовълни.

При река Камчия видях голям смок, около два метра. Той се спря, и аз се спрях. Казах: „Мини ти“. Той ми каза: „Мини ти“. Но аз понеже го поканих пръв, той мина.

Веднъж в Борисовата градина видях змия и тя ме видя и си изправи главата. Казах ѝ мислено на нейния език: „Не стой тука на пътя, ще те претрепят. Хората не разбират твоя поздрав“. И тя си отиде.

Ако има мухи в стаята и отвориш прозореца и им говориш с мисълта си, няма да мине половин час и всички са излезли вече вън. Аз им казвам, че вън има хубави работи за тях.

Охлювът схваща мислите. Казвам им: „Яжте долните листа, а не горните. Те тогава отиват на долните листа и ядат. А някой път, когато не казвам това, те отиват при по-горните листа.

Във варненско видях, че едно голямо ято птици хвърчаха в известно направление. Аз с мисълта си им казах, че има голяма опасност в това направление. И това беше вярно. И всички извиха в друго направление. Ако им представя нещо картинно, умствено, те се движат в надлежащата посока.

Правил съм опити, от които се вижда как животните приемат мислите на хората: една буболечка влезе в една дупка, за да изкара един червей. Обаче аз пратих мисъл, че мога да запуша дупката с вестник, та да не може да излезе. И тогава буболечката видя, че има опасност, излезе и отиде на 4 –5 метра разстояние и чакаше. После видя, че няма опасност, върна се и изкара червея.

В стаята ви влезе муха. Паяк плени мухата. Казах на паяка: „В мое присъствие не искам да извършиш престъпление, ако не ме послушаш ще се намериш вън“. Паякът откъсна нишките и пусна мухата.

На Витоша веднъж видях, че един копой гонеше един заек. Казах на копоя: „Престани да го гониш“. Копоя се спря, помисли си малко и след това се обърна назад и си отиде.

Миналата година видях, че един сокол хвана гарга. И двете паднаха на земята, понеже се бореха един с друг. Казах на сокола: „Защо си хванал тази гарга?“ Тогава соколът пусна гаргата и отлетя.

Като кацне една мушичка на мене и аз мисля добре за нея, тя мисли, че е в рая и се върти много приятно. Щом съм недоволен, тя седи и не се мърда; тя мисли, че е студено. Тя не знае нищо за мене, но чувства, че не са добри условията. Тя не го отдава на мене, но казва: „Природата е такава“. Но аз зная, че нейното състояние се дължи на мене.

Кои животни са най-напреднали? Душите на кои животни в бъдеще ще се въплътят в човешка форма? Най-първо слонът, волът, конят, овцата, маймуните и пр.

Тревата сравнително е на по-ниско стъпало, а плодните дървета представляват най-висшият живот в растителното Царство.

Пакостите, които правят животните са много малко в сравнение с добрините, които правят.

Един брат каза:

– Какво значение имат скъпоценните камъни?

Учителя каза:

Всеки скъпоценен камък е във връзка с едно напреднало същество. Когато това се разкрие на човека, той вижда величието на Бога. който не знае, ще стъпи отгоре върху един камък, в който има кристали от гранат, няма да обърне внимание. А това е един велик свят. като почне човек да одухотворява, той почва да вижда това, което по-рано не е виждал. В глава 21 в Откровението се говори за 12

порти, направени от скъпоценни камъни: аметист, сапфир, смарагд, топаз, халцедон и пр. Те символизират 12 те добродетели.

Една сестра запита:

– В що се състои еволюцията, и кои са факторите на еволюцията?

Учителя каза:

Смисълът на еволюцията е този: Божественият Дух работи във всички природни царства: минерално, растително, животинско и човешко. Смисъла на еволюцията е да се създават все по-висши форми, чрез които Божественият Дух, великите заложби на монадата да се проявят по един съвършен начин. В минерала се проявява Божественият Дух в по-малка степен, в растителната и животинската форма в по-голяма степен; в човешката форма в още по-голяма степен. Още по-добре в ангелската форма и т.н. В това е именно смисълът на еволюцията.

Еволюцията е основен закон в Битието. Само че факторите на еволюцията са други, а не както мисли механичната биология. Има тъй наречени психични фактори на еволюцията. Външните условия влияят, но начинът по който организмът реагира на външните условия е психичен. В тъканите работи тъй нареченото подсъзнание, което се ръководи от една страна от монадата на самия организъм и от друга страна – от напредналите Същества.

ИНВОЛЮЦИЯ Е ЕВОЛЮЦИЯ

През юлий 1924 година един брат посети Учителя, когато той живееше още в града на ул. „Опълченска“ 66. Времето беше топло, слънчево. Разговора се поведе в двора. Стана въпрос за инволюция и еволюция. Учителя каза:

Инволюцията е слизане от Бога към материята, а еволюцията е възкачване от материята към Бога.

В Откровението Бог казва: „Аз съм алфа и омега“ – значи началото и края. Това значи, че всяко същество като Божествен лъч излиза от Бога, минава през всички светове и се връща пак към Бога.

Минералите, растенията и животните отиват надолу, а ние отиваме нагоре. Те вървят по пътя на инволюцията. Те са научили знанието по пътя на инволюцията.

Какво значи, че те вървят по пътя на инволюцията? Това значи следното: азът, Божествената монада, която работи в минералите, растенията и животните е още горе, в Невидимия свят и постепенно слиза надолу. При минералното Царство азът, Божествената монада е доста далеч още от физиечския свят и затова минералното Царство във физическия свят има най-слабата степен на съзнание, наречено подсъзнание. При растителното Царство азът, Божествената монада е слязла вече по-долу, по-близо до материалния свят и затова растенията имат по-горна степен на подсъзнание. У животинското Царство азът, Божествената монада е слязла доста близо до материалния свят и затова животните вече имат съзнание. При човека азът, Божествената монада е слязла вече и се проявява във физическия свят и затова човек на земята се съзнава като аз – има самосъзнание.

От всичките четири природни царства на земята за пръв път човек има самосъзнание.

До тук процесът е инволюционен. Всъщност и в човешкото Царство слизането в по-гъстата материя още продължава до известна епоха: От Христа почва еволюцията т.е. излизането нагоре. Идването на Христа е най-важен момент в историята на човечеството. Христос донесе онази сила, чрез която става възможен завоят, повратът от инволюционен процес в еволюционен.

Една част от човечеството още се намира и сега в инволюционен път, т.е. продължава слизането си във все по-гъста материя. А една част от човечеството е почнала своя възход, своя еволюционен път. Кои? Тези, които са приели новата форма на Любовта – Любовта като принцип: служене на човечеството, на Цялото, на всички, надрастване над личния живот. А когато живеят в личния живот, те продължават слизането си надолу. На границата между инволюцията и еволюцията човек преживява един вътрешен преврат и след това почва пътя нагоре.

При инволюцията се отива от голямото към малкото, а при еволюцията– от малкото към голямото.

Има знание придобито при инволюционния процес. То трябва да се замени сега с ново знание – еволюционно. И методите на окултната наука трябва да се заменят. Всички стари инволюционни методи трябва да се заменят с еволюционни.

И тъй: Подсъзнание имат минералите и растенията.

Съзнание имат животните.

Самосъзнание има човек.

Свръхсъзнание имат по-напредналите Същества.

Човек, който има самосъзнание, едновременно има в себе си подсъзнание и съзнание. Подсъзнанието съдържа в себе си от една

страна опитността на миналото. Всичко преживяно в миналото е складирано в подсъзнанието. От друга страна подсъзнанието обхваща и ръководството на Напредналите Същества, които участват в развитието на природните царства. Клетките в човека имат подсъзнание. Едно дете като се роди не знае, че трябва да се спи, обаче клетките знаят, че трябва да се спи, когато дойде време. Дейността на всички органи и системи в човека се ръководят от подсъзнанието. Това, което днешната психология учи за подсъзнанието е само една малка част от широката област на подсъзнанието.

При еволюционния процес, при съзнанието, в което живее сега човечеството, ще се издигне до свръхсъзнанието, т.е. Божественото съзнание. С това по-големи възможности се отварят за човечеството. Ще се събудят в човека нови сили, дарби и способности, т.е. нови заложби, скрити в монадата.

7-те ФАЗИ ПРИ ВЪЗЛИЗАНЕТО НА ЧОВЕШКАТА ДУША

След лекцията и гимнастическите упражнения ние сме отново в салона. Стана дума за фазите, през които минава човешкото съзнание при своето възлизане. Учителя каза:

Когато човешката душа почва да се пробужда и поема пътя на възлизането, минава през седем фази:

1. Обращение. То е от Бога. Човешката душа прилича на семка, заровена в земята; така обвита в гъстата материя, тя заспива, изгубва съзнание за своя произход и естество, но след като събере достатъчно опитности, почва постепенно у нея да проблясва едно по-високо съзнание. Човек в известна фаза на своето развитие преживява дълбок преврат, вътрешна криза, вътрешна буря. Дотогава човек е живял несъзнателно, без да се запитва за целта и смисъла на живота, но в известен момент на своя живот той чувства пустотата на досегашния си живот, съзнава, че е без основа и без насока. Тогава минава през тъмен период на търсене, преживява голямо вътрешно страдание. И във време на най-голямата тъмнина и при най-големите вътрешни бури, проблясва в него малка светлинка, която почва да расте и която го изпълва с мир и радост, неподозирани дотогава от него. Тази светлинка е идеята за Бога, за Разумното Начало, Което работи във целия всемир и вътре в него.

Това е именно първата степен на човешкото пробуждане – обращение. Дотогава човек е бил обърнат гърбом към Бога, към Великия Център на живота, а при обращението се обръща с лице към Бога.

Защо човек в известна степен на своето развитие идва до идеята за Великото Разумно Начало? Защото тази идея е вродена в него, той иде с нея на земята, тя живее в глъбините на неговата душа.

Тази фаза обращение е дълбок вътрешен, мистичен процес. Това е озарение на човешката душа от един лъч, който иде от Великото Разумно Начало. Ето защо Христос казва: „Никой не може да дойде при Мене, ако не го призове Отец Ми“. Същата идея е изказана и със следните думи: „Привлякъл ви е Бог с нишките на Любовта Си“.

2. **Покаяние**. То е втората фаза. То е от човека. У човека, който е минал вече през първата фаза – обращението – почва един вид равносметка на досегашния му живот. У него е вече родено съзнанието за един светъл, чист живот и дълбоко се разкайва за стореното в миналото. Той вече има нов критерий, нова мярка за преценка на досегашния си живот.

3. Третата степен е **Спасение**. То е от Бога. човек, който е минал през фазите ОБРЪЩЕНИЕ И ПОКАЯНИЕ, има желание да върши волята Божия, да служи на Бога, да живее за Истината, за Красотата. С това той влиза вече във фазата на спасение. Що значи спасение на мистичен език? В днешната епоха на човешкото развитие иде една духовна вълна. Който я приеме, той влиза в нови условия на живота, в една нова култура. Това именно наричаме спасение. Що значи спасение на мистичен език? В днешната епоха на човешкото развитие иде една духовна вълна. Който я приеме, той влиза в нови условия на живота, в една нова култура. Това именно наричаме спасение. Спасение значи, че човек е записан между тези, които ще се повдигнат в новите условия на живота, в нова културна степен. А които не приемат тази духовна вълна, те остават в стария живот, остават в една далечна епоха и ще чакат в бъдеще да ги подеме нова духовна вълна. Значи ще пропуснат днешната епоха.

4. Четвъртата фаза е **Възраждане**. То е от човека. При тази фаза съзнанието на човека се разширява повече, усилва се у него желанието да служи на Бога. Божественото в него се проявява в по-голяма степен.

5. Петата фаза е **Новораждане**. То е от Бога. Новораждането се предшества от голяма скръб, голямо страдание. Това се нарича ускорена ликвидация на кармата. Това са родилните мъки на новия човек. Всяко раждане се придружава с мъки, със страдания. Защото всеки, който иска да работи за едно велико дело, за Бога, трябва да е свободен от карма, а това се постига чрез ускорена ликвидация на кармата – чрез страдания. Това, което трябва да плати за много прераждания, сега се плаща в много по-скоро време, за да стане по-скоро свободен гражданин на новия живот. Ето защо, когато един ученик на Божествената Школа минава през големи страдания, той трябва да знае, че е пред новораждане.

Когато ученикът влезе в Божествената Школа, отначало животът му е лек, пълен само с радости и възторзи – широко му е около врата. Това показва, че той е още слушател, а не ученик. Той е още в предверието на Школата. А когато дойдат големите изпити, външни и вътрешни, скърби, страдания, това показва, че е приет за ученик, че е влязъл вече в Школата.

И след като издържи тези изпити, ученикът влиза в новата фаза– новораждане. Той е свободен от кармичен закон. У него се пробужда космическо съзнание. Той вече чувства единството на живота и има Любов към всичко, той идва до по-дълбоко разбиране на Любовта. В сравнение с това състояние дотогавашният живот е само приготовление, това е пребиваване в сенките и илюзиите на живота. Дотогава човек в известен смисъл на душата е още мъртъв, в сън. Затова Христос казва: „И когато мъртвите чуят гласа на Сина

Човечески, ще оживеят“. Тук под мъртви се разбират всички хора с обикновено съзнание.

6. Шестата фаза е **Посвещение**. Когато човек наближи да мине през посвещение, пак минава през ново изпитание, ново страдание, което е по-голямо от изпитанието, което предшества новораждането. Защото колкото човек е по-напреднал, през толкова по-трудни изпити минава. И след като издържи тези изпити, човек добива посвещение, т.е. съзнанието му влиза в по-горна степен, нови сили се събуждат в него. При посвещението човек почва да общува с Напредналите Същества, влиза в тяхното общество, научава свещения език на съвършените, получава велико знание за силите и законите на Природата, поверяват му се ключовете на тези закони и той знае методите да работи с тях.

7. Седмата фаза е **Възкресение**. Но ето по едно време слънчевото му небе се покрива с тъмни облаци и човек минава през голяма тъмнина, през върховния изпит, който предшества възкресението. Този изпит е по-голям от изпитите, които предшестват новораждането и посвещението. Човек се чувства сам, изоставен привидно; и от Невидимия свят, и като че ли всяка надежда е изгубена. И ако той издържи в най-голямата тъмнина и остане верен на идеята за Бога, ако съзнава, че Бог не го е оставил и че всичко е за добро, тогава веднага изпита се завършва и човек влиза във великия живот на освобождението. Тази фаза се нарича възкресение. При възкресението човек вече завършва своята еволюция на земята, у него се събужда Божественото в голяма пълнота. Той вече не е човек, но се е издигнал в по-горна степен. Той влиза в един живот, в който няма вече никакви страдания. Завинаги са изтрити вече сълзите от лицето му. Както е казано в Откровението: „И ще изтрия завинаги сълзите от очите ви“. Тогава и да търсите

страдание, няма да имате. Тогава той ще отиде да показва на своите братя пътя към освобождението, пътя към светлината, в която живее.

ПРОМИСЪЛ

Един брат посети Учителя на ул. „Опълченска“. Това беше в първите години, преди обзавеждането на Изгрева. Учителя го прие горе в своята стая, която му служеше за кабинет. По-късно Учителя приемаше в средната малка стаичка, съседна на първата.

Отвори се въпрос за Промисъла, Провидението. Във време на разговора Учителя каза следните мисли:

Промисълът произтича от обстоятелството, че Природата е разумна, че Разумни Сили стоят зад всички явления в Природата. Тя не е мъртва машина, механизъм.

Детективи преследвали един млад момък. Една мома спуща от горния етаж въже, по въжето младежът влиза горе в къщата и се спасява. Трябва да имаш тил. Това са Разумните Същества горе, които ти помагат. И ако те ти помагат, всичко става. Иначе нищо не става.

Невидимият свят е толкова внимателен към всичките ни мисли и чувства, че когато някой път си скръбен, ще пратят нещо, което да ти привлече вниманието и да ти е приятно.

Земният живот е съграден от големи противоречия. Например, приятна ти е топлината на въглищата, но тях преди хиляди години ги е направила Природата. Тъй че Природата прави много нещо, за да бъдат хората щастливи. От Духовният свят всякога ни се притичват на помощ и ни избавят от много неприятности. Човек трябва да остане верен на онези, които му помагат, на Божественото. Защото всякога ще имаш нужда от слънце, дървета, вода и пр.

Картините, които гледаш около себе си, други са ги рисували. Мислите, които идат в тебе, други са ги създали. Днешният ден е

устроен от нашите приятели. Ти имаш богатство – отличен ум, отлично сърце, отлично тяло. Употреби това богатство.

В Природата всичко не ни се дава наведнъж. Дават ни се малки условия , за да прави човек усилие. Като задоволиш човека с всичко, ще остане чужд на хората. За да не става това, трябва да му липсва нещо. Вие искате да не ви липсва нищо. Но тогава ще бъдете нещастни хора.

Братът попита:

– Учителя смята ли се за условие за ученика или като възможност?

Учителя каза:

Учителя не е условие, а възможност за човека.

Ако влезеш в хармония с Природата, с Разумните Същества, ще ти се помогне. Някой, който е хармонизиран с тебе, ще ти донесе прясна пита, гърне с боб. Ако си в хармония с Природата, това ще дойде точно навреме. Това може всеки да опита.

Ако ние работим за Любовта всичко, което е навременно, ще дойде. Има неща, които не са потребни или не са навременни; може да искат по-дълго време; някои неща могат да станат може би след няколко години: някои след една година, някои след десет години, след 15 години, след 22 години.

Човек, който върви по Божествения път, никой не може да го спъне. Немислимо е да го спънат. Но докато се убеди човек, докато добие една разумна опитност……

Дето страдаме, това е защото сме заняти с много материални работи. Ако човек внимава на Божествената мисъл, то 75 на сто от нещастията му щяха да се премахнат и само 25 на сто щяха да останат; има неща неизбежни.

Бог е промислил, а ние търсим сега Той да промишлява. Трябва правилно разбиране. Хората казват: „Какво ще стане с нас?“ Че птичките в гората, червеите кои ги храни? Щом Бог обръща внимание на червеите, ще обърне внимание и на тебе.

Хубостта на живота е в това, да знае човек, че има някой, който мисли за него.

Какви ли не премеждия не преминават през главата на човека! Ако човека не го пази Бог, той не би устоял. От Господа всичко е предвидено. Онази сила, която е създала цялата Вселена не е оставила човечеството само. Има един закон, който работи, но не така както ние мислим. На всяка стъпка има промисъл, но хората не виждат. Не с човешките усилия стават нещата. Тези морета, океани и пр. все с човешки усилия ли станаха? Бог създаде света, за да се задоволим. Хората вървят по старому и не оставят на Божествения промисъл да се проявява. Хайде да кажем, че цветята в градината човек ги обработва, но онези, които са на планината? Значи има кой да се грижи за тях, има Промисъл!

Хората постоянно получават подаръци: храната, зрението, зъбите, езикът са блага. Ние всички живеем с Божиите блага.

Няма нещо, което да се случи на човека и за което да не го предупредят. За всичко го предупреждават. Вяра, вяра трябва, както у децата. Казано е: „Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие“. А хората искат да бъдат като старите.

Някой път Господ те оставя. Той е пак при тебе и като те види, че падаш, ще те хване. При слизане от планината може да има хиляди опасности от падане и пр. Изложен си на хиляди опасности. Благодарение че нещо ви пази.

Някой идва при мене с някоя болест, но тази болест е повод да дойде при мене. Невидимият свят му подготвил този повод, за да

дойде той при мене. Аз ще му покажа каква промяна трябва да стане в неговата душа, да се свърже с Бога.

Един беден човек обикалял света, вярвал в хората, вярвал и в Бога. пристигнал в един град. Всички други, които пристигнали в този град били посрещнати, приели ги. Той останал. Тук попитал, там попитал и му казали: „Няма място за тебе“. Той казал: „Господи , изоставен съм от всички“. Един млад човек го бутнал по рамото и го попитал: „Какво има?“ „Никой не ме прие в този град“. Онзи бил с високо положение. Качил го в един файтон, завел го у дома си, дал му един апартамент и му казал: „Тук можеш да стоиш, колкото искаш“. Онзи казал: „Много добри хора има тук“. Момъкът му казал: „Не, тук е място, дето Бог живее“. Когато хората оставят човека, тогава Бог работи за него.

Природата е пълна само с чудеса. Едно дете се ражда, нищо не знае и всички се грижат за него.

Братът попита:

– Що е благодат?

Учителя каза:

Има промисъл общ за всички същества, но специален промисъл за някой праведен е благодат. Когато човек е под благодат, каквото пожелае, става. Един праведен пътувал от едно село за друго, за Божия работа. Било зимно време. Имало силна буря, виелица, валяло сняг и вятърът блъскал срещу лицето му. Той се опитал да издържи. До средата на пътя издържал. После видял, че не възможно да върви по-нататък и се помолил на Бога да помогне. Веднага бурята спряла. Като отишъл в онова село, влязъл в къщата, затворил вратата отвътре и веднага бурята се появила.

ВСИЧКО СЕ ПРЕВРЪЩА В ДОБРО

Хубаво, слънчево, пролетно време. Изгрева има приказен вид с цветята, с цъфналите дървета, с вечнозелените борове.

Тази пролет се въведе обща закуска на външните маси с Учителя. Всички свободни с радост идваха; ето един красив случай да бъдат в по-голям досег с Учителя. Една сутрин на такава обща закуска една сестра каза:

– Учителю, Вие казахте тази сутрин в лекцията, че всичко е за добро. Аз имам много такива опитности в моя живот.

Учителя каза:

Някои имат скептицизъм. Трябва да имате вяра в Разумните Същества. Да кажете: „Всичко в Природата е възможно, което е разумно. Всичко разумно е възможно“. Казано е: „Всичко, което се случва на онези, които любят Бога, се превръща за тяхно добро“. Значи Бог всичко превръща, няма нещо, което Бог да не превърне в добро.

Мъртвият може да възкръсне, болният може да оздравее, невежият може да стане учен, сиромахът може да стане богат. По човешки нещата са невъзможни; по начина по който ние мисли, работите са невъзможни.

Всичко е за добро! Докато познаем, че е за добро! Всичко, което човек опитва, все е за негово добро, но той не разбира. Например едно дете се ражда при бедни родители. Нито баща му, нито майка му могат да го турят в пътя. Бог ги задига и двамата. Един богаташ осиновява детето.

Човек никога не изгубва. Някой път той казва, че губи.

Някой казва: „Да бъде волята Божия“. Обаче, когато някое негово желание не се реализира, тогава роптае, недоволен е. Той ще се стреми да постигне известни свои желания и каквото стане да каже: „Да бъде волята Божия, всичко е за добро, за най-голямо добро“.

Бог, когато не реализира някои наши желания, това е за наше добро. Защото тези наши желания може да не са за наше добро, може да не са разумни.

Когато имаш някое Разумно желание, т.е. желание, чието постигане ще бъде за твое добро и за добро на ближните ти, което желание да послужи за повдигане на тебе и околните, Бог непременно ще го реализира. Така че, като си уверен, че твоето желание е разумно, имай търпение и чакай: то непременно ще се реализира.

Всички тези престъпления и пр. как Бог ги търпи! Има една велика тайна. В ада не живеят както Бог иска, но светът е така направен, че както и да живеят те, всичко се превръща на добро. Там е непостижимата Божия Мъдрост, че Той всичко превръща на добро. Не спира престъпниците да вършат престъпления, не спира войните, защото иска Бог да остави хората свободни и те по свобода да дойдат до доброто.

Вие се радвайте на едно нещо: радвайте се на всичко онова, което ви се случва, то е за ваше добро, нищо повече! Бог ще го превърне в добро. Няма да мине дълго време, няма да минат много години и ти двойно и тройно ще се възнаградиш за това.

Един ученик върви по пътя и забравил да си изпълни задачите, които му дал Учителя. И както върви по пътя, един му зашлевил две хубави плесници и си отишъл. Тогава ученикът си спомнил за забравените задачи.

Ти си ученик и вървиш по пътя на живота. Забравил си Божиите пътища. Някой ти зашлеви две плесници. И тогава се опомниш и се светяваш. Ето що значи, че всичко в света съдейства за добро. Че ако ти след удрянето на плесниците, като се навеждаш намираш книгата, която отдавна си търсил и скъпоценностите, които отдавна си търсил, тогава тези две плесници не струват ли? Онзи, който му удря плесниците, може да действа съзнателно или несъзнателно. Той му удря две плесници, за да го накара да мисли.

При най-големите противоречия кажи: „Всичко е за добро“.

Един работник в Америка казвал: „Бог ще промисли“. Жена му била крайна материалистка. Тя му казала: „Ти като си с такъв ум, колко ще страдаме! Така нищо не става“. Настава криза. Той работил в една фабрика и го уволнили. Жена му казала: „Ще видим как Бог ще промисли“. Едно дете носело умряла гарга и през отворения прозорец му хвърлило гаргата. Работникът видял, че в гърлото ѝ има нещо дебело. Той видял, че в гърлото ѝ имало огърлица, която гаргата задигнала. Той познал, че огърлицата е на друго високопоставено лице. Занесъл му огърлицата. Онова лице казало: „Понеже ти донесе огърлицата, то Бог ще промисли и аз ще ти намеря работа“.

Вие съжалявате, че сте излезли от рея. Нещастие е, че сте излезли от рая, но благата, които имате сега – благото на Божията Любов, която се проявява сега към вас се дължи на онова нещастие, което ви сполетя в рая. Но вие ще кажете: „Защо Господ допусна тези работи?“ Господ не ги причини, но ги допусна, та да придобиете нещо. За ваше добро е!

Каквото ти се случва, ще се превърне един ден в добро. Ако вярваш, добре. Ако пък не вярваш, пак ще се превърне в добро, само че ще се продължи процеса. Като те е пратила Разумната Природа на

земята, тя мисли за тебе, не те е оставила. Може да те хукат, може да кажат, че си невежа, нищо от това.

Най-мъчното Учение е човек да повярва, че всичко, което става е за добро. Главите на хората ще побелеят, докато разберат тази Истина. Това е най-мъчната работа. Някой казва: „То се казва, но не е така“.

НОВОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Веднъж с Учителя група братя и сестри отидохме на полянката, за да насадим овощни дървета. Учителя работеше заедно с всички. След това седнахме на тревата и се заговори за новото земеделие и новото градинарство. Учителя каза в течение на разговора:

Земледелецът трябва да работи с Любов. Сега той работи земята със своето обикновено съзнание. Да кажем, че една ябълка е посадена от чист човек и той я полива с Любов. Такъв човек допринася нещо за качеството на ябълката. Затова трябва да дойдат най-добрите градинари, лозари, земеделци и пр. Ще посадиш лозето, ще го режеш и ще го копаеш без да си говорил лоши думи. И като зрее, ще ходиш да се молиш всяка сутрин, и гроздето, което ще се роди, ще бъде особено.

Като садиш дървото, ще му кажеш, как трябва да израсте. И то ще расте така, както си му казал. Много са умни растенията.

Ако един градинар обича плодните дървета, те винаги растат добре е дават повече плод. Плодните дървета желаят да им се обръща внимание, да ги обича някой. На дървото, като че му придаваш нещо като го обичаш. И затова добри градинари са тези, които обичат дърветата.

На някои хора нивите са добре изкласили, а на някои, не. А нивите са еднакви. Тогава като минавам, казвам: „Човекът, на когото е тази нива има такъв и такъв характер, а човекът на онази нива има такъв и такъв характер“. Първият е вложил нещо хубаво в нивата.

Аз бих желал като отида някъде на гости, да ми поднесат хляб от жито, при чието сеене земеделецът е пял и като е жънал, пак е пял.

При мен дойде един земеделец от южнобългарско село и ми каза, че има дългове. Казах му:

Ще си платиш дълговете по следния начин:

Ще вземеш семето – било жито, било друго растение, ще го пречистиш, ще го напечеш на слънце 2-3 деня и след това, като го сееш, ще пееш песента „Благославяй, душе моя Господа“.

След това ще излизаш всяка сутрин на нивата за молитва и гимнастика.

И той след засяването на нивата с жито, фасул и други, често посещавал нивата или градината през деня, на седмица няколко пъти и освен това отивал там всяка сутрин при изгрев слънце; отивал на единия край на нивата, произнасял Добрата молитва; на другия ъгъл 91 псалм; на третия ъгъл Добрата молитва; на четвъртия ъгъл произнасял Отче наш. След това отивал в средата на нивата или градината и произнасял една молитва. Освен молитвите при посещение на посятата нива или градина изпявал и песента „Благославяй душе моя, Господа“.

Освен това казах на този земеделец от добитото ще отделя за Божествена цел десятък. И му казах: „Така ще успееш, ще ти тръгне“.

И нивите му почнаха да раждат изобилно. И селяните казвали: „Ние орем с наши волове, а този човек хваща чужди волове, с надничари и пак изкарва повече от нас“. И той скоро си изплати дълговете.

Този брат като дойде при мене ми каза още следното: „Учителю, аз съм подковач – налбантин – но искам да напусна занаята, понеже се занимавам с животни, а много животни са буйни; аз се безпокоя, нервирам се и ги бия и мисля, че с това преча на себе си“.

Казах му: Ти и да напуснеш този занаят и друга работа да започнеш и там ще имаш неприятности, и там ще се нервираш. Но

ти почни да прилагаш следния метод: като дойде добитъкът, ще излезеш вън от дюгеня или в дюгеня тайно ще направиш молитва, ще си издигнеш мисълта, ще се помолиш, ще отидеш при животното – вол или кон и ще му кажеш така: „Ти си добър. Ти помагаш на нашия живот и аз искам да ти услужа, да ти обуя краката, за да можеш да ходиш свободно. Ти си полезен в живота ми. Бъди спокоен. Аз няма да ти направя зло, ще ти помогна“.

Казах му: Дясната ръка ще туриш отгоре, върху главата му, ще го гладиш по гърба от главата, до опашката и в това време ще му говориш мислено тези думи.

Казах му още: Като свършиш подковаването, като освободиш добитъка, той ще си обърне главата към тебе, ще те погледне, ще изхрипти няколко пъти, като че ли мирише нещо. С това добитъкът ще ти изкаже своята благодарност.

Тези съвети дадох на този брат през 1923 година. След няколко години той пак дойде на Изгрева и ми разправи резултата. Добитъкът бивал кротък, спокоен. Даже неговите клиенти се увеличили по причина на това, че не биел добитъка. Даже и от други села идвали по тази причина при него да им кове добитъка.

Веднъж докарали един буен кон, който навсякъде е бил бит, додето му подковат краката. Стопанинът на коня предварително му казал, че конят е много буен. Нашият брат му казал: „Лесна работа, бъди спокоен, няма нищо, той е много кротък кон“. И нашият брат направил молитва без да усети господаря на коня и почнал да го глади от главата до опашката и му говорил мислено същите думи. И конят си стоял кротко. Господарят на коня казал: „Никъде не съм го ковал така, без да мръдне. Какво го направи този кон да не мърда?“ Този човек бил от друго село, от село Победа. И му станал постоянен клиент, идвал да му кове конят. Той отделял десятък за Божествена

цел от житото и от занаята. И всичко му тръгнало. Имал 23 000 лева дълг. Изплатил всичките си дългове в скоро време. Опитал закона. Законът е силен.

Ако орачът, който оре нивата не каже нито една лоша дума, работата му ще бъде благословена. Всяка лоша дума, всяка нечиста мисъл влиза в житото като отрова, която се отразява вредно върху онзи, който яде това жито. Ако орачът оре и пее песни на Бога, всеки, който яде това жито, ако е болен, ще оздравее; ако е здрав, ще се подмлади.

Вземете един декар земя и я обработвайте по новия начин: през всичкото време, докато орете, сеете и жънете, поддържайте в себе си най-хубави мисли и чувства и ще видите какво жито ще изкарате.

Ти можеш да посееш 4-5 декара и да изкараш колкото от сто декара. Ти да посееш една нива, да стоиш при нея, да ѝ говориш и да направиш всеки клас да има 250 зърна; а сега всеки клас има много по-малко зърна. И тогава с малко труд ще имаш много. Ние сме свикнали с тоя стария ред на нещата.

В бъдеще растенията ще наторяват най-хубаво с електричество.

Околността на много села е гола, няма никакви дървета, всичко е сиво, непривлекателно. В бъдеще всички голи хълмове ще бъдат насадени с плодни дървета. Залесяването вместо да става с декоративни растения, трябва да става с плодни дървета, разбира се там, дето височината над морското равнище позволява. И тогава земята ще бъде една плодна градина.

КРАСКИТЕ

Днес Учителя посети общата художествена изложба в Художествената академия с няколко братя и сестри. Като минавахме покрай улица „Венелин“ Учителя погледна там и каза: „Бъдещи гробници“. Това беше през 1943 година. И наистина през 1944 година при бомбардировките, голяма част от тая улица се превърна на развалини.

Като се върнахме от изложбата, около Учителя се събраха доста братя и сестри. Всички бяхме на площадката, пред приемната Му стая. След това влязохме в салона и почна разговор. Става въпрос за красните. Учителя във време на разговора каза следните мисли:

Червеният цвят има разни нюанси. Известен нюанс на червения цвят означава борба. Ако преобладава в тебе този нюанс, искаш да воюваш. Той е марсов цвят.

Червеният цвят възбужда. Той се отнася до човешката воля. Щом някой е ленив да тури червен цвят. Червеният цвят прави човека активен. Той означава живота. Червен цвят да носи онзи, който е анемичен. Който е болен, да тури червена кърпа или шал – червен като пламък.

Червеният цвят действа на сърцето. Розовият цвят е на Любовта.

Портокаления цвят е на индивидуализирането. Той е цвят на човешкото аз. Когато ти е смачкан фасона, когато си омърлушен, тури портокаления цвят, за да добиеш чувство за собствено достойнство.

Жълтият цвят е на Мъдростта. Той означава интелигентност. Ако в тебе преобладава жълтият цвят, искаш да работиш умствено. Ако искаш да мислиш добре, носи дрехи с жълт цвят. Ако не си развит умствено, носи жълтия цвят. Той е цвят на нервната система. Той дава простор, урегулирва, уравновесява.

Зеления цвят е свързан със сетивата и повече успокоява. Той е магнетичен цвят. Чрез нещо се образува растеж.

Синият цвят е на вярата и на Истината. Ако нямаш хубаво разположение, тури синия цвят. Той внася енергия, мир, успокоява. Дрехи от син цвят тонират.

Синият цвят е за духовния живот на човека. Тогава можем да растем духовно. При вярата ти имаш син цвят в своята аура. При вярата ти приемаш. Без вяра не можеш да служиш на Бога. служенето на Бога се състои в това: с туй, което ни е дадено от Бога, ще Му служим.

При тъмносиния цвят ще почувстваш малко скръб. Това е запас, който трябва да се разредява. Успокоителни цветове са ясносиният, яснозеленият и ясножълтият.

Виолетовият цвят е на Духа. Той означава сила, носи сила. Той е юпитеров цвят. Отнася се до човешката воля и до човешкия Дух.

Черен цвят да носи онзи, който е нервен. А за онзи, който е здрав, бялото е хубаво. Шапки, чадъри и пр. да не бъдат черни. Който носи черен цвят, стават користолюбив. При белият цвят даваш, а при черния – вземаш.

Белият цвят означава чистота. При него има интензивен вътрешен живот. Ако искаш вътрешно да работиш, тури белия цвят.

Бялото цвете ни казва: „Бъдете чисти“.

Моравото цвете ни казва: „Бъдете силни“.

Жълтото цвете ни казва: „Мисли добре, бъде разумен“.

Червеното и розово цвете ни казват: „Употребете Любовта“.

Вие обичате някого заради червения цвят или розовия цвят в аурата му. Обичате някого заради жълтия цвят; някого заради вярата му, за синия му цвят. Обичате някого заради силата му, за виолетовия цвят, понеже ви придава този цвят. Та вие обичате някой за туй, което

могат да ви дадат. И хората ви обичат за туй, което можете да им дадете.

Поетът описва едно цвете, защото зад цветето седи нещо Разумно.

Когато човек обича някой цвят, той има нужда от него; да го носи.

Изобщо, като правило, колкото една краска е с по-светъл цвят, толкова има по-голямо и по-добро духовно влияние.

Има краски електрически и магнетични:

В тази фигура горните цветове са електрични: червеният, жълтият, ясносиният и виолетовият; а долните са магнетични: портокаленият, зеленият, тъмносиният.

Всички отвлечени науки имат приложение.

Знае се, че днес в медицината се употребява лекуване с краски. Тази област в медицината се нарича хромотерапия.

Обаче тук важи един окултен закон: при лекуване умствените краски действат по-силно от физическите. Човек може да се лекува с краски по-добре като си ги представи умствено, отколкото с физическите краски. Например, ще обливаш умствено цялото си тяло или болния орган със сноп лъчи от дадена краска. С мисълта си ти действително създаваш мисъл-форма със съответната краска. И тя действа по-силно, понеже има по-къси вълни.

Човек да има цветя с различни краски в градината си.

ЖИЗНЕНИЯТ МАГНЕТИЗЪМ

Една сутрин след Паневритмията се върнахме от салона и Учителя почна да говори:

Ако човек е демагнетизиран, нищо няма да придобие. За да придобиете нещо, трябва да бъдете магнетични. Всички учени хора са магнетични. Всички здрави хора са магнетични.

Когато си магнетичен, ти имаш увереност, вяра, че ще успееш в това, което ще направиш. И си разположен, не се тревожиш. Казваш: „Другояче не може да бъде."

Някои хора се пънкат, пънкат и не им върви работата. Не са магнетични.

Магнетизмът е естествено даден. И когато организмът е разнебитен, той изтича навън. Не трябва да оставяте вашият магнетизъм да изтича навън. Прави мисли, прави чувства и прави постъпки са начинът, по който можем да възстановим магнетизма в себе си. Правата мисъл възстановява магнетизма в нас.

Магнетизмът е капитал. Ако нямаш магнетизъм, ти си осъден на смърт. Ако го имаш, животът вече функционира. Щом си нервиран, ти губиш магнетизма си. Той изтича и ти нямаш магнетизъм. Магнетичния човек не се смущава. Той е спокоен. Един човек с магазин, пълен със стока е спокоен, не се смущава, ако е празен магазинът му, той от страх се смущава.

Та да си доставите магнетизъм. Нервирането, неспокойствието, това е демагнетизиране. Аз някой път трябва да се спра, да ви говоря каква велика сила е магнетизмът. Нищо не може да се направи без магнетизъм. Той е, който държи земята свързана със слънцето. Ако изгубиш магнетизма си, ти на прах ще се превърнеш.

Магнетизмът е, който организира тялото, семейството, училището и обществото.

Животните нямат магнетизъм и затова главата им тегли. Само човек може да бъде магнетичен. Не че животните нямат магнетизъм, но той е животински магнетизъм. А този магнетизъм, за който говорим е разумно нещо. Магнетизмът привлича и храна, и дрехи, и всичко. Щом махнеш пръста си, идват нещата.

Но най-първо няма да се нервираш. Няма да считаш, че хората са лоши. Това демагнетизира. Някой път се сърдиш – изтича магнетизмът.

Като отидеш при един магнетичен човек, ти утихваш. Можеш ли да се сърдиш, нервираш при извора? Богатият човек да ти даде 100 – 200 лева, то е играчка. Той ще ти каже: „Заповядай 10 000 лева“.

Онзи човек, който постоянно ти дава, можеш ли да се нервираш при него? Тогава защо да нямате вяра? Вие отивате при Бога. Той е богатият. Ти казваш: „Къде ще го намеря?“ Там е вашата погрешка. В себе си ще го намериш. Вие отивате при някой банкер. Питай: „Там ли е Господ? Днес дойде ли Господ при банкера?“ Ако ти кажат: „Там е“, тогава отивай. Там, дето Го няма Господ, не отивай. Когато дойде Божественото в човека, то Господ изгрява в него, слънцето изгрява в него.

Магнетичният човек, като го погледнеш, е като запалена печка, а немагнетичният човек е като студена печка.

Магнетичната сила в човека не е в статично положение, понеже магнетизмът идва и изчезва. Затова трябва да работите, за да станете магнетични. Всеки ден да бъдете разположени. Най-първо да не се докачаш, да не се обиждаш.

Един брат попита:

– Кои храни дават повече магнетизъм?

Учителя каза:

Месната храна е нервна. Плодната храна е проводник на магнетизма. Най-първо като ядеш храна, да бъдеш доволен, макар да ядеш сух хляб. Да си концентрираш мисълта, да дишаш правилно. Спокойствието е резултат на мисълта. Ти си уверен в нещо. Един човек е свързан с бакалницата с телефон и от там ще му донасят хляб, захар и пр. А друг човек не е свързан с бакалницата с телефон и сам трябва да отиде да си вземе. Магнетичният човек е свързан с бакалницата, а немагнетичният човек не е свързан. Говоря символично, направете превод.

Всички условия в Природата са благоприятни. То е закон. А неблагоприятните неща са от нашето неразбиране. Зависи от степента на разбирането. Магнетичният човек не губи: той знае, разбира нещата, постъпки има, език има. У него не са объркани нещата. Всичко върви майсторски.

Вие сте демагнетизирани. Всички ония, които са демагнетизирани, умират. Смъртта е поправка на демагнетизираните хорац при онези демагнетизирани хора, които не могат да се поправят, идва смъртта за да ги поправят. Затова старите хора умират.

Сега, най-главното е магнетизмът. Щом се нервираш, нямаш магнетизъм и няма да ти вървят работите. Спокоен бъди. Бог те е създал и всички условия, които ти са нужни, ги имаш. Бъди доволен от това, което имаш.

На един кон да кажем дойде на ум да стане лорд. Не, конят ще си остане кон. Ако не си даровит по езиците, не искай да преподаваш по езиците. Разполагай с тези дарби, които имаш.

Та всеки може да бъде магнетичен. И никога не върши една работа, никога не започвай една работа, преди да си станал

магнетичен, понеже иначе не ще успееш. Цяла Школа е това. В окултната наука ще учите магнетизма. Иначе нищо друго не можеш да постигнеш. Правата мисъл, здравата мисъл са магнетично състояние. Болният човек какво може да направи? Той няма магнетизъм.

Магнетичният човек има едно вътрешно разположение. Той има отлична вяра, отлична надежда, има Любов, всичко има. Преизобилен е той, като тихата вода. Той стои тих и спокоен, като че нищо не прави, но работи интензивно. У него няма кряскане, той не е като камбана. Щом изгубиш равновесието си, кажи: „Магнетизъм нямам“.

Магнетизмът същества. Искаш да добиеш спокойствие, иди при дърветата. Искаш да имаш промяна в състоянието си, иди на планината, качи се на някой аероплан. Има 10 –20 метода за добиване на магнетизъм. Но вие стоите и казвате: „Не ми върви“.

Там, дето има живот, има магнетизъм. Магнетизмът е проводник на живота. А животът е носител на Любовта. Той е носител и на магнетизъм.

НЕЩО ЗА ЗВЕЗДНОТО НЕБЕ

Понякога Учителя изкарва телескопа на площадката пред приемната стая за наблюдение на небето. Наблюдаваме луната, планетите и някои звезди. В тези красиви вечери се събира голяма група братя и сестри при Учителя. Винаги в такива случаи се повежда разговор за звездите. Тези астрономични вечери са оставяли хубави спомени в нас.

Тази вечер небето е удобно за наблюдение. Часът е 9 вечерта. Тиха лятна нощ. Около Учителя сме около 15 души братя и сестри. Най-напред наблюдавахме циркусите и планините на луната; след това някои планети. После почна разговор. Стана въпрос за населеността на небесните тела. Учителя каза:

Хотелите през известни сезони са по-населени, а в други сезони не са толкова населени. Учените хора не знаят кога се населяват планетите и кога не се населяват.

Във всички планети има живот, само че в някои животът е видим, а в някои невидим.

Една сестра попита:

– Как изглеждат съществата в онези светове?

Учителя каза:

Та вие сте били там! Всеки човек, който има честолюбие е бил в Юпитер. Всеки, който Духа тиквите по плета, е бил в Сатурн. Всеки, който обича да воюва, да спори, е бил на Марс. Ние виждаме само физическите планети. Виждаме само резултатите. Причините не виждаме.

Често излизайте да наблюдавате Сириус. През юлий и август той изгрява на изток известно време преди изгрев слънце, а през

пролетта – вечер. И всеки, който е чувствителен, при съзерцанието на Сириус ще усети, че в него затрептява една тиха радост. Тази радост е предчувствие на онова велико щастие, което очаква човека, когато отиде да живее в Сириус.

В Сириус има по-усилен живот, отколкото в слънчевата система. Тя е по-напреднала система. Като напуснете слънчевата система, ще отидете в Сириус. Това ще бъде в далечното бъдеще.

Хората са слезли тук от Луната. От Земята ще отидат в други небесни тела. Земята е най-ниската точка.

Една сестра попита:

– Къде са най-красивите същества в слънчевата система.

Учителя каза:

На Слънцето. Там нито се женят, нито се омъжват, а живеят като души. Мъжът и жената са още като полюси, не са още души. Жената е южният полюс, а мъжът – северният.

Слънцето има полюси, но там полюсите не са студени, не са замръзнали. Там няма лед на полюсите. Там температурата навсякъде е еднаква.

Една част от слънчевата светлинна енергия, като достигне до пределите на слънчевата система, се връща обратно на Слънцето, а друга част не принадлежи на Слънцето и отива в безкрайните предели.

Като отидете на Слънцето ще видите с милиони пъти по-хубави планини и полета. На Слънцето има планини с дължина няколко хиляди километра. Там няма този недоимък както тук. Там хората не могат да се карат, невъзможно е. Те имат повече, отколкото им трябва. който има повече, търси само да дава. Като види някого, зарадва се и иска да даде. И като му даде, чувства се радостен.

Някой път един слънчев жител те забележи от Слънцето, че тук се мъчиш, прехвръкне и те повдигне. Това му коства няколко секунди. И после пак се върне. Нему е приятно, че слязъл и е направил една малка услуга.

Малките мистерии са знание за Земята, а тайните на Слънцето са големите местерии.

Съществата, които живеят на Слънцето, чрез своята интелигентност, чрез своите мисли развиват тази грамадна топлина, която е във фотосферата на Слънцето, в аурата на Слънцето.

Жителите на Венера са по-горе от земните жители; а жителите на Сириус още повече. Сегашното състояние на Земята е от милиарди години, но това време за съзнанието на Висшите Същества е много малко. Божествената наука твърди, че откакто човек е на Земята има 18 милиона години.

Всеки, който завърши своето развитие, ще му дадат задача да създаде една слънчева система и тогава ще видят какви знания има.

В другите небесни тела има красоти, каквито човек не може да си представи. Като се пренесе там, ще каже: „Нито ухо е чуло, нито око е видяло това“. Например, в друга слънчева система, като седнеш под някоя ябълка, тя ще наведе някой клон и ще ти даде плод.

Навсякъде има митници. Когато искаш да отидеш до Луната, или до Слънцето, ще минеш през митници.

Енергията, която иде от Слънцето, тя иде на Слънцето от друго място. Има едно Слънце, около което се движат повече от сто милиона слънца. То е централното Слънце, което е много пъти по-голямо от нашето Слънце.

Земята още расте. Тя е в млада възраст. След милиони години ще дойде обратният процес на смаляване.

Учените хора са намерили начин да се познава по спектралната линия, кога една звезда се приближава или отдалечава от нас.

Полюсите на Земята се местят. В бъдеще полюсът ще стане екватор, а екваторът – полюс. Било е време, когато екваторът е бил полюс, а полюсът е бил екватор. В историята на миналото полюсите са се менили. България е била тропическа страна и в бъдеще пак ще стане такава.

Окултистите знаят, че някога Слънцето е изгрявало от запад. От това се вижда какво голямо преобразувание е имало. Тогава земната ос не е била в сегашното положение. Ще дойде промяна в разпределението на сушата и моретата. Морето ще нахлуе в някои страни. Това е ставало и по-рано.

Ние не сме баш на кувертата на Земята – параход, понеже над нас има още други същества.

12 хиляди километра от Земята нагоре се намира една прозрачна Земя. За да отиде до нея, за да се влезе в нея, се минава през 12 врати. Там живеят Напреднали Същества. Този свят е раят. Тази Земя е раят – горната Земя. При грехопадението са слезли първите хора долу – на сегашната Земя.

Земята прави известни отклонения – закъснения и усилвания. Аз зная причините им. В движението на Земята има повече от 10 изключения, които днес учените не могат да обяснят.

Тези причини се знаят от вътрешната Божествена наука.

Има две течения от Слънцето към Земята и от Земята към Слънцето.

Тази енергия, която иде от Слънцето към Земята при връщането си от Земята към Слънцето, образува второто течение (виж фигурата). Става една обиколка, като кръвообръщение. Енергията, която иде от

Слънцето е артериално течение; а течението, което отива от Земята към Слънцето – венозното.

Слънчевите петна са отвърстия, през които се праща кондензирана енергия към Земята винаги с известна цел. Тази енергия се праща на Земята с такава грамадна бързина, че ако бе дошла направо към Земята, ще помете всичко със себе си. Затова между Земята и Слънцето има няколко трансформатори, които възприемат тази енергия от Слънцето, трансформират я, намаляват нейната скорост и тогава тя идва на Земята.

Когато хората получават билет да пътуват из Вселената, тогава ще бъде най-красивото. Тогава човек ще разбере тази Мъдрост, която същества, онова разнообразие на организмите, на културите, на живота. Ще влезе в някой свят, дето хората не знаят как да се карат и като им кажеш, че се карат, ще кажат: „Какво нещо е карането, какво нещо е да се краде?“ Защото там няма никакви условия да се краде.

От Слънцето идат същества на Земята.

Един брат попита:

– Как да ги познаем, като ги видим?

Учителя каза:

Непрестанно идат Същества от Слънцето на Земята. За да ги познаете, трябва да имате шесто сетиво.

ВЪРХУ НЯКОИ ПРАКТИЧНИ НАУКИ I

От как Изгревът беше взет от Братството през 1921 година – в първите години излизаха тук само за посрещане на слънчевия изгрев и за гимнастични упражнения. Тогава тук живееха в палатки група студенти, които надвечер се прибираха тук от университета, за да работят в зеленчуковата градина, която сами бяха засадили. И тук нощуваха.

От 1925 година тук почнаха да излизат през лятото много братя и сестри на палатки. В 1926 година се построи приемната стая на Учителя. През 1927 година се построиха големият салон и първите братски жилища.

Една сутрин Учителя остана по-дълго време на Изгрева. Останаха и доста братя и сестри. Някои братя и сестри в разговора, който се поведе засегнаха въпроса за физиогномията. Учителя в течение на разговора каза следните мисли:

Във всеки един живот трябва да внесеш нещо в Невидимия свят, за да ти направят едно тяло по-добро с този материал.

Сега човек със своите мисли, чувства и постъпки внася горе капил и от това ще зависи неговото тяло. Каквото сплете и изтъче, това ще носи.

Лицето може да се раздели на три части: челото представлява разумния свят; носът – чувствения свят ; частта под носа, до края на брадата – физическия свят. Те трябва да бъдат на една трета.

Чрез работа човек може да възбуди известни способности, някои център на мозъка.

Веждите са граница между Божествения и духовния свят, а мустаците са граница между духовния и физическия свят.

Да кажем, че нямаш правилен череп и правилно лице. Ние можем, като изменим нашите мисли, чувства и постъпки, да изменим черепът и лицето си. Ние казваме: „Условията са лоши“. Че са лоши условията, така е, но трябва да ги преодолеем. Това е една задача. Едно дебело въже не можеш да го скъсаш наведнъж, но ако имаш игла, можеш да го скъсаш за 4-5 часа конец по конец. Ако имаш недъг, измеднъж не можеш да се освободиш от него, но като работиш постоянно, за известно време може да се освободиш.

Няма мисъл, която да не влияе върху органите. Мислите влияят даже и върху ухото, но по-малко. На носа мислите могат да влияят по-бързо.

Някой път си упорит, но нямаш идея и ще видиш, че по лицето се явяват някои животински черти. Само и когато си злопаметен. Ако изучавате лицето на животните и човека, ще забележите в човека някои животински линии.

Човек става ту красив, ту грозен. Има едни малки движения в мускулите на лицето. Фотографията не може да схване подробностите, не може да улови човешката душа. Камперовият ъгъл трябва да бъде повече от 90 градуса, за да бъде човек гениален. При сегашното развитие е около 80.

Със самовъзпитанието може да си направите лицето каквото искате. Венера прави лицето средно между валчесто и елипсовидно. Най-валчесто го прави Луната. Марс прави лицето широко. Хора с валчесто лице вървят по пътя на най-малките съпротивления. Ако човек почне да става нервен, алчен, или нетърпелив, всичко това изменява лицето. Постъпките се отразяват върху брадата; чувствата – върху скулите– средната част на лицето; а мислите – върху челото.

Някой човек има високо чело, но тясно отстрани. Значи има много идеи, но тесни схващания. Някой има чело низко, но настрани

широко; той има широки схващания. Физическите способности например, наблюдателността са развити по най-долната част на челото. Духовните способности са по средната част на челото, а умствените и Божествените са най-горе. Когато у някого е развит центъра на времето, той не е тактичен.

За всяка погрешка има един признак. Хиляди признаци има. И всяка добра черта, както и всяка дарба, си има свой признак. Ако на челото между веждите има отвесни черти, този човек има две релси и по тях кара колата. Значи работата му върви добре, честен е. А друг има една отвесна черта. Той е по-умен. Не казвам какво означава, когато човек има на челото три или четири отвесни линии.

Човек е най-интересна книга, която е написана. В нея има много да се учи – може да четеш много работи.

Челото ни трябва да бъде успоредно на гръбначния стълб, а сега е наклонено с 10 градуса. Човек е изминал 180 градуса в своята еволюция.

При рибите лицето е успоредно с гръбнака, само че е отзад. При жабите е 45 градуса, а при човека – 180 градуса.

Веждите са свързани с астралния свят, с чувствата на човека.

Веждите могат да имат една от тези три форми (виж фигурата).

Има дълбоки работи. Има много за учене. Непостижими работи. Радвайте се, че има какво да учите.

Космите на веждите са антени. Космите на дясната вежда са отрицателни, а на лявата положителни. Хора, които имат по-тънки вежди, са по-досетливи, повече схващат вътрешния свят. а тези, които имат по-дебели вежди, са по-възприемчиви за физическия свят.

Като изучавате човека, животните, растенията, кристалите, скъпоценните камъни, тогава ще видите какво нещо е Божията

Мъдрост. Какъв ум, какво разбиране, каква предвидливост, каква дълбочина!

Носът физиологически показва доколко дробовете са здрави, дали нервната система е нормална. Отвърстията показват дали стомашната система е нормална. Нормалният нос е вътре в човека. Като се освободи човек от ненужните натрупвания, нормалният нос в човека ще се прояви. Гръцкият нос е правилен. Това показва, че гърците са имали много хубави условия.

Широкият нос е нос на удоволствието. Човек с такъв нос иска като животните. Животното като се наяде, легне си и спи.

Изучавайте, какъв нос искате да имате. Ако носът ви е изкривен към лявата страна, това показва, че в чувствата на човека има недоимък, а ако е изкривен надясно, това показва, че има недостатък в неговата воля, в неговата сила.

Ако носът на върха е много изтънен, не е хубаво, не е здравословно. Ако носът на върха е много остър, а не малко закръглен, това показва нервно състояние.

Дължината на носа показва електричеството и ума, а широчината му показва магнетизма и сърцето.

Музикалния нос има особена форма. Има и религиозен нос, после има учен нос. Всеки нос си има особено качество.

Умът е работил върху дължината на носа; сърцето е работило върху основата на носа; а волята е работила върху масивността на носа.

Носът не трябва да е много остър на върха, а на върха трябва да има една крива линия (виж фигурата).

В широчината носът трябва да е развит. Ако носът е много стеснен, тогава не е хубаво.

Ако носът е прав, умът господства; ако е вдлъбнат – вкусът господства; а ако е изпъкнал, чувствата господстват.

Къде е първият човек, къде е оригиналът? Сега виждаме копие. Като виждате един човек, когото Бог е направил, като че някой извор тече, като че нещо отгоре, от небето иде. И понеже виждаме нещата не така, както Бог ги е направил, затова виждаме противоречия.

Щом видите, че у някой човек почват да падат двете крила на носа отстрани, тогава той не е от въздържаните. Също така, ако му се мърдат двете устни.

Щом челото е много наклонено назад, носът е много изпъкнал напред. А щом челото се изправя, то и носът добива по-малък наклон и става по-близо до отвесно положение. В това е тенденцията на развитието.

В едни правилни уста трябва да има две изпъкнали повърхности и една вдлъбната.

Ако долната устна е по-дебела от горната, това показва, че човек много възприема и малко дава. Такъв човек е по-пасивен (виж фигурата). А ако горната устна е по-развита, човек е по-активен, повече дава. В Природата няма произволни неща.

Една сестра запита:

– Защо някои си облизват устните?

Учителя каза:

Устните трябва да са влажни. Когато човек се облизва, то е за да ги мокри, та да бъдат добри проводници на електричеството и магнетизма.

Стиснатите устни са лош признак. Ако са много отворени и то е лош признак. Но едвам да се допират.

Тънките устни са лош признак. Когато устните станат много тънки, това е анормално състояние. Устните схващат най-деликатните

вълни, които с нищо друго не могат да се схванат. Та всякога трябва да пазим устните си.

У някои хора усетът е станал много слаб. Тогава устните са много тънки. Ако устните станат много тънки, тогава умът трябва да се развие. Ако устните са много тънки и умът не е развит, тогава ще вървиш по кривия път.

Малките уши са по-будни, по-интелектуални. Малките уши имат малък капитал, а големите уши са с голям капитал. При големите уши човек има голям замах. При малките уши няма много разноски, но и те имат известни дефекти. Човек с големи уши е по-щедър. На малките уши трябва да знаете колко сантиметра е дължината. Има си известна мярка. Пет сантиметра не са малки уши.

Ухото има три основни части: горно, средно и долно. После, важи как е устроено ухото вътре и как е поставено ухото: дали е високо поставено – над веждите, дали е срещу веждите или под веждите.

Преди всичко ухото трябва да е голямо. После, не е хубаво ухото да е залепено до главата – трябва да е свободно отзад.

Обяснение на фигурата: горната част АВ е умственият и Божественият свят. Средната част ВС е духовния свят; а долната част СД – физическият. А върхът на ухото А е Нирвана. Долната част СД да е голяма и месеста. Това показва здраво тяло. Да не е тънка. СД представлява цялото тяло и то така: цялата средна месеста част е гърдите. Долната част на СД е стомахът и коремната кухина, а външният ръб МН е главният и гръбначния мозък.

Частта на Божествения свят АВ да има кръгли контури: контурата да няма пречупвания. Това е хубав признак. Частта ХУ да има една вътрешна извивка паралелна на външната контура. Това показва развит човек. В средната област външният ръб УМ да има до

себе си един друг паралелен вътрешен ръб. Някои го нямат. В долната част СД ако има неправилности и пр. то ще има катастрофа или катастрофата е преминала. Зависи дали е в лявото или в дясното ухо и дали е във външната или вътрешната страна и може да се пресметне, кога.

Когато човек почне да става умен, става промяна в ухото. Горната третина на ухото показва степента на ума, на Мъдростта в човека.

Ако горната третина на ухото е доста широка и правилно очертана без чупки и неправилности, това показва, че човек в духовно отношение е по-напреднал (виж фигурата).

В ушния канал има косми; те освен своята физиологическа служба представляват антени, които приемат вълните. Тези антени служат за трансформатори, но сегашните физиолози не вземат това под внимание. Те вземат под внимание само простите звукове, които удрят върху тъпанчетата. Тези антени в ухото приемат всички видове вълни от видимия и Невидимия свят, близки и далечни, къси и дълги.

Ушната гънка по ръба трябва да бъде по-широка. Това е хубав признак. Когато е много тънка, човек е обеднял.

Ако искаш да знаеш как постъпва един човек по ум, изучи носа му. Ако искаш да знаеш какви са неговите чувства, изучи устата му. Ако искаш да знаеш каква е неговата обхода, виж ушите му. На един човек ще му дадеш това, за което му говори ухото.

На народните учители съм казвал: на вас децата са станали скучни, защото не четете по пътя. А изучавайте техните уши, очи, уста, нос и пр.

Ухото е счетоводна книга; когато я отвориш, познаваш с колко капитал разполагаш. Носът – това е капитал в обращение. А умът е вътрешен капитал, който е вложен.

Някои хора мислят повече и свършват по-малко. Значи носът е по-голям. Някой хора мислят по-малко и свършват повече; значи ушите са по-големи. Ушите имат известни излъчвания през известно време на годината; особени видове лъчи излъчват ушите. И носът излъчва особен вид лъчи. Сега трябва да учите елементарни работи, да не се вплитате в подробности.

И тъй, когато носът е по-голям от ухото, тогава човек е развит умствено, много мисли, но малко изпълнява. А когато ухото е по-голямо от носа, тогава човек повече изпълнява, повече е активен, а по-малко мисли. А най-добре е когато носът и ухото са еднакво развити. Тогава човек и мисли, и изпълнява.

Носът е проекция, плоскост от умствения свят. Но както казах в него са изразени освен това сърцето и волята. Очите са проекции на причинния свят. В човека има проекции, плоскости, линии от разните светове. Формата на главата е проекция на целия свят. Очите са израз на Истината.

Волята на човека се познава по устройството на тялото. На волевия човек брадата и палеца са добре развити. Палецът е волята, разумното в човека.

Първият вид брада (на фигурата) е неустойчива. Каквато воля не се задържа, всичко изтича. А брадата трябва да има чупка (виж втората фигура). Тогава тази брада е устойчива. Постъпките на човека са изразени от носа надолу до края на брадата. Умът е изразен в челото.

Някой казва: „Грозен съм“. Ще туриш ума, сърцето и волята си на работа и ще имаш правилно лице, правилна глава, ще имаш една съразмерност.

Често едната страна на лицето не прилича на другата. Тогава лицето е асиметрично. У някои едното око е по-меко, а другото е с по-твърд поглед.

Когато горният край на ухото е под веждите, това е хубав знак и показва по-високо духовно развитие (виж фигурата). Когато горният край на ухото е срещу веждите, това е пак горе-долу хубаво, а когато е над веждите, това не е толкова добър признак.

ВЪРХУ НЯКОИ ПРАКТИЧНИ НАУКИ II

След лекцията изпълнихме гимнастическите упражнения и се върнахме в салона. Почна разговор. Стана въпрос за френологията. Учителя каза:

Дошло е време, съвременният свят трябва да изучава човешкото тяло. Тогава ще се построи една социална наука според нуждите на хората. Писанието казва: „Поставете телата си в жертва жива, свята и благоугодна Богу“. Писанието казва още, че тялото е храм на Бога. значи ще влизаш вътре и ще учиш в този храм. Ако не учиш този храм, ще останеш невежа. Християните още не учат този храм.

Кръстът трябва да бъде тесничък. Два пъти кръста трябва да бъде широчината при рамената. Два пъти широчината на ръката при китката трябва да бъде широчината на шията.

Когато човек е с вдигнати рамена, това показва, че се чуди какво да прави. Той е като едно растение, което е младо, стреми се нагоре, но се чуди. А когато у човека рамената са насочени надолу, той се сравнява с едно старо дърво, което е високо, чувства се силен и поглежда надолу с високо мнение за себе си. А когато рамената са хоризонтални, това е хубав признак; това показва, че човек е на екватора, в равновесие.

Главата съставлява капитал, лицето представлява капитала в обращение, а ръката показва печалбата. Умът е физическата страна на Божествения свят. мозъкът е физическа страна на ума. Човешката глава е резултат на човешкия Дух. Човешките дробове са резултата на човешката душа. Душата работи чрез сърцето, а Духът – чрез ума. Стомахът е физическият човек.

Във формите на тялото, дето е издуто, налягането е отвътре, а дето е вдлъбнато, налягането е отвън (виж фигурата).

Когато една част на мозъка е действала, била е активна, там костта на черепа е станала тънка и обратно.

Във френологията американците и англичаните дойдоха до една граница, дето спряха. Трябва им нови хоризонти, трябва им интуиция. Френологията не е за децата. Най-първо на децата може да се даде узбуката, докато дойде до по-дълбокото. Също се отнася и за другите практични науки. Съвременните физиономисти нямат максими кога лицето е нормално, не знаят кои са мерките. Има правила, при каква дължина носът каква ширина трябва да има. Когато носът е по-широк, чувствата преобладават, а когато е по-дълъг и по-тесен, умът преобладава.

Разстоянието от пъпа до края на ръцете, които са издигнати над главата е равно на разстоянието от пъпа до края на краката.

Светските способности са поставени по-долу; духовните са по-високо; а умствените и Божествените са най-горе на главата.

Някой човек ти е приятен, понеже у него е развит центъра на справедливостта (виж фигурата). Центъра на милосърдието е горе на главата, малко отпред (Б). Центъра на Любовта към Бога е горе на главата (А).

Центъра на музиката е над външния край на веждите и по челото нагоре. Центъра на разсъдливостта, интуицията и въображението е на горната част на челото. Центъра на алчността е над ушите и малко напред. Центъра на индивидуалността е между веждите. От двете страни на челото е центъра на причнинността, а между двата центъра на причинността е центъра на сравнението – малко над центъра на челото.

Генералите имат широка глава – не му мигва окото при опасност. Ако има тясна глава – не става генерал от него.

Когато главата горе е вдлъбната, това показва слабо развито религиозно чувство (виж втората фигура).

Да кажем, че си наследил от баща си широка глава и затова кипваш. Тогава ще пратиш енергия и кръв към челото и към горната част на главата (виж третата фигура).

Трябва да изучавате каква е кожата на горната страна на ръката – дали там фигурите са триъгълници, квадрати, петоъгълници, шестоъгълници и пр.

В Бостън дъщерята на един богат американец се влюбва в един момък. Бащата праща портрета на един френолог. Последният казва: „Недей я дава на този човек, защото той ще я убие“. Той не оженил дъщеря си за него. Същият момък се оженил за друга жена и след една година я убил.

Един брат попита Учителя:

– Кажете нещо за косата.

Учителя каза:

Когато косата на човека стърчи нагоре, този човек прилича на нива, чиито класове са празни и затова стърчат нагоре.

Космите, които имате са все антени. Имате 250 хиляди антени за съобщение с космоса. От всякъде можете да добиете знание.

С всеки косъм приемаш енергия. Те не са без причина. Не е хубаво да падат космите.

Когато условията на живота са по-тежки, толкова космите са по-дебели. Колкото условията са по-благоприятни, толкова космите са по-тънки. Като пипнеш космите на един човек ще познаеш как е живял той, дядо му, прадядо му. Гладки трябва да станат космите.

Щом характерът е мек, космите са меки. Щом характерът е остър, то и космите са остри, твърди. У електричните хора в косата се събира повече електричество и у тях косата е щръкнала. Щръкналата коса показва повече електричество и по-малко магнетизъм; а улегналата коса показва обратното.

Защо си миете космите на главата? Понеже като се намира много прах по тях, не може да възприемате сили от Природата; тогава космите като антени не могат да работят добре.

Човек с къса коса всякога става много активен, а който е с дълги коси, става магнетичен. По късите косми действа електричество, а по дългите косми – магнетизмът.

Когато човек има дълга коса е по-спокоен. Дългите коси са по-добри проводници, а късите – по-лоши проводници. Който иска да бъде енергичен, да остриже косата си. А който иска мекота, да остави косата си по-дълга. Някои сестри които си пуснаха косите, са по-разположени.

Американците тичат, бягат, като че ли корабите им потъват. И затова косите им са окапали.

Когато човек има магнетичен характер, то в космите отива магнетизъм и космите не окапват.

Когато има притеснение между ума и сърцето, косата става кадрава.

ВЪРХУ НЯКОИ ПРАКТИЧНИ НАУКИ III

След общия обед на външните маси се отвори въпрос за някои практични науки. Учителя каза между другото:

Лявата ръка е важна; на нея се гледа когато се гледа ръка. Там всичко е разкрито. В лявата ръка е вложен капиталът, там са всички заложби. Дясната ръка е само това, което сега се изработва и след това изработеното се предава на лявата ръка. Тя съхранява всичко изработено, капитала. Лявата ръка съдържа чертите от миналите животи, а дясната изразява придобитото сега. В лявата ръка няма сегашното, а само миналите придобивки.

Има космични течения, които идат в човешката аура от целия всемир.

Пръстите на краката са по-къси. Това показва, че там умът взема по-малко участие. А пръстите на ръцете са по-дълги. Това показва, че там умът взема по-голямо участие.

Всеки пръст е антена, свързана с особени, живи, разумни сили в Природата. Когато човек с палеца на ръката си пипа показалеца, с това събужда благородството в себе си. Когато с палеца пипа средния пръст, с това събужда в себе си справедливостта. Когато с палеца пипа безименния си пръст, с това събужда в себе си красивото, разумното. Когато с палеца пипа малкия пръст, с това събужда в себе си практичността.

Показалеца е свързан с известен разумен център в Природата. И ако не се отнасяш добре с този си пръст, не влизаш във връзка с този разумен център. Същото е и с другите пръсти.

Палецът е израз на човешката воля. В римско време на някои престъпник са отрязвали палеца и той оставал без воля. С мърдането

на палеца се усилва волята. Като престане да се движи палеца, човек изгубва волята, не може да я проявява.

Когато малкият пръст е дълъг, човек е настойчив в работата, а когато не е дълъг, не е настойчив; каквото започне, оставя го; после друго почва, и него оставя.

Един брат показа ръката си, на която животната и умствената линия са отделни. Учителя каза:

Това значи следното: много си самостоятелен. Домашните не са упражнявали влияние върху тебе.

Когато умствената и животната линия се съединяват горе, това е добро; това показва влиянието на родителите, на разумността в индивида.

Сърдечната линия почва от Юпитеровия хълм и слиза към материалния свят. А умствената линия обратно: почва отдолу, от физическия свят, черпи своите сокове и отива към Божествения свят.

В сърдечната линия енергията слиза от небето към Земята, а в умствената се качва от материалното към Божественото.

По сърдечната линия ние вече знаем какво е състоянието на организма.

Когато горният край на умствената линия е разклонен, това показва енергия.

Щом направим подобрение в умствената и сърдечната линия, това е признак, че можем да преодолеем мъчнотиите.

Сатурновата линия, или линията на съдбата е равнодействаща. Тя показва каква работа са извършили умът, сърцето и волята.

Линии, които са на Венериния хълм и са успоредни на животната линия са линии, които усилват живота, дават му устой. А линии, напречни на животната линия дават по-голяма активност на живота, правят живота по-активен, по-интензивен.

Линиите, които се чертаят на ръката са проекция; трябва да изучим истинските линии в етерното тяло. Истинският хиромант вижда главните линии на етерното тяло.

На какво се основава хиромантията? На следния велик закон в Природата: във всяка част на организма работят силите на целият организъм. Това е важен биологичен принцип. На това се основава и следното: ако посадим бегониев лист, той ще даде цялото растение.

Човек представлява едно велико, голямо писмо, в което Природата много е написала и който знае да чете, много нещо ще прочете.

Някои от вас трябва да изучавате хиромантията, но не подробностите, а основните работи, които да ви дадат подтик.

Една наука може да се направи приятна. Не да разкрием недъзите. Наука е това, което дава подтик.

Един брат запита:

– Какво значи когато човек пише една буква от Начало тънка, а накрая дебела?

Учителя каза:

Ако надебеляваш края на буквата; например когато пишеш Г, В, Б, Л, И и т.н. това показва, че отначало си мек, а после си твърд. А ако пишеш буквата накрая тънка, значи от начало си твърд, а после се смекчаваш.

Една сестра запита:

– Какво значение има положението на планетите?

Учителя каза:

Планетите, изобщо небесните тела са центрове, от които излизат грамадни енергии във всички посоки. На това се основава тяхното значение. Има особени положения, важни моменти в живота. Те се определят от положението на планетите, Слънцето и звездите.

Писанието казва: „Буквата умъртвява, а Духът оживотворява“. Астрологията ако се изучава по буква, умъртвява, а като наука за Духа е важна. Разумното Начало създаде принципите и законите. Човек трябва да се учи от тях. В астрологията са изгубени известни ключове.

Човек трябва да знае кои часове през деня са на Слънцето. Всеки ден си има часове на Слънцето; също и всяка вечер.

Уран и Нептун създават твърде големи нещастия на хората, не защото имат лоши влияния, но защото съвременното човечество не е още готово да приема правилно техните енергии. Те сега засилват дейността си.

Освен тези седем тела, човек има още пет тела – всичко дванадесет. Всеки дом в астрологията отговаря на едно тяло; също и всяка зодия.

Луната влияе за пречистване на чувствата. Не да бъдеш разгорещен, а да бъдеш трезвен. Трезвените чувства са религиозните.

Като земните жители няма никъде в слънчевата система – нито на Сатурн, нито на Марс, нито на Венера и пр. И от тяхната опитност всички се ползват. Земята е една лаборатория за експерименти. В цялата слънчева система, когато искат да прокарат известна реформа, правят я на Земята и когато сполучи, прилагат я и на други места. На Земята може да стават опити.

Сега иде време, когато планетите ще се намерят в благоприятно съчетание и ще почнем една благоприятна еволюция. Тогава условията на Земята ще се изменят. Планетите и звездите ще изменят отношението си към Земята.

По този път, по който хората вървят, никога не могат да бъдат щастливи. Не че щастието е непостижимо; то е съчетание на всички астрологически принципи, които действат.

Човек има отношение към космоса. Човек е микрокосмос и затова всичко, което е вън, в макрокосмоса, го има и вътре в човека. Колкото планети и звезди има вън, толкова има и вътре във вашия мозък. Тази астрология не знаете. Вътрешната Венера, Юпитер или Меркурий са във връзка с външните. Вие имате и едно вътрешно Слънце, което е във връзка с външното. Френолозите са намерили, че центърът на Марс е около ушите и малко над тях. Центърът на Земята е отстрани на главата и малко отпред – дето е центърът на стежанолюбието. Центърът на Юпитер е малко по-горе. Човек трябва да знае и къде в тялото са центровете на Млечния път и на звездите от първа величина.

Центъра на Венера е отзад на главата. Там са едни влияния на Венера. А други нейни влияния са горе на главата, дето е центъра на милосърдието.

Всяка планета има три влияния върху човека: физическо, астрално и умствено. Венера като Зорница и като Вечерница има две различни влияния върху човека. После и фазите на Венера оказват влияние. Венера има четири фази: при изпразване две и при пълнене две. При изпразването фазите са низходящи, а при пълнене – възходящи.

Сега изучават астрологията като геометрия. Те не влагат живот в нея.

Един брат запита:

– По какво се отличават слънчевите типове?

Учителя каза:

В чистите слънчеви типове има изобилие. Те са носители на живота. Те отиват от планета на планета, като екскурзианти и после ще се върнат на Слънцето. Всеки слънчев тип, като мине през Земята, остава отражения на Земята. Много слънчеви типове, които имаме на

Земята, са отражение на слънчевите типове, които са минали през Земята.

Да бъдеш под влияние на Слънцето значи да бъдеш така запълнен със светлина, че да не могат да те изкушават. Когато дойде слънчевият тип, тогава всички други могат да се хармонизират, тогава имаме съвършени хора.

Трябва да се изучават и растенията от астрологично гледище. Така се изгражда астрологичната ботаника. Всяко растение се намира под влияние на някоя планета. Например, дъбът е Юпитерово растение. Когато човек иска да бъде устойчив, да яде жълъди. Жълъдът е лековит.

Органите в човешкото тяло, които са под влияние на една планета и на един зодиакален знак, се лекуват с растения, които са под влияние на същата планета и на същия зодиакален знак. Например, белият дроб и сърцето са под влияние на Лъва и Слънцето. Те ще се лекуват с растения, които са под (влияние) на Лъва и Слънцето.

Всякога насаждайте пиленца при пълнене на Луната. Когато някой те намрази, да те намрази при разсип. А когато някой те възлюби, да те възлюби при пълнене на Луната.

Една сестра запита:

– Какво ще кажете за кабалата?

Учителя каза:

Сега кабалата не е вече такава, каквато беше едно време. Сега светът е прогресивен. Когато се говори за кабалата, трябва да се знае, че това е отвлечена област и там трябва много голям ум.

Кабалата изучава вътрешния свят, а сегашната наука изучава външния свят. В древността кабалата се е изучавала по инволюционен път – като са слизали съществата надолу. А сега по

закона на еволюцията започва обратният път – на възлизане. И кабалата сега трябва да се изучава по нов начин.

Числата 9 и 10 са благоприятни. Числото 9 е завършен резултат. След деветтях почва друг цикъл, друга епоха.

Имената, които са поставени на хората, имат значение. Те не са случайни. За онзи, който знае, това не е случайно, а за онзи, който не знае, това е случайно. Трябва да се изучи мистичното значение на буквите и на звуковете. Всеки звук има особени трептения и особено влияние.

НЯКОЛКО ДУМИ ЗА ЕЗИКА

След лекцията и гимнастическите упражнения се върнахме с Учителя в салона. Отвори се разговор изобщо за езика и специално за свещения език. Учителя каза:

По езикът на един народ можеш да видиш степента на развитието му. Българският език трябва много да се преработи. Мекота му трябва. има хубави работи в него. Някои думи в българския език имат хубаво съчетание на звуковете, а някои нямат. Думата „ама“ е по-твърда, а „ала“ е по-мека.

Най-мъчни са били старите езици, които са били инволюционни. А сегашните езици са еволюционни. Еволюционните езици се учат по-лесно. Славянските езици са по-изразителни.

Ние много малко знаем как се е образувала речта. Съществителните имена са от нов произход, а съюзите са от най-стар произход. Езикът е започнал със съюзите. След това са дошли глаголите, а съществителните са дошли най-после. Когато мозъкът заболее, човек забравя най-първо съществителните, после изчезват прилагателните, местоименията, глаголите, а съюзите не изчезват. И когато човек почне да се поправя, думите се възвръщат пак по същият ред.

Има няколко свещени езици. На тях говорят по-напредналите същества. Един от тези езици е ватанският език. Той е език, при който не можеш да мислиш, ако си раздвоен. При този език всичко виждаш хубаво, никъде не виждаш дисонанс, всичко за тебе е красота.

Когато човек дойде до посвещение, ще учи един свещен език. При такъв език не можеш да пишеш или кажеш нещо, ако мисълта ти не е права. При ватанския език може да говориш, само ако мислиш,

чувстваш и постъпваш право. Ватанският език е свещен, Божествен език. Ватанският език е за Земята. Той е език на Белите Братя. А ангелският език е друг. Ангелският език има думи за обозначение на разните предмети, както нашите езици, но Любовта прониква целия този език. Затова съзнанието на човека трябва да е повдигнато в сферите на Любовта, за ва може да разбере този език и да говори на него.

За запознаване с небесния език, човек да почне да учи ватанския език. Той се приближава до известна степен до небесния език.

Свещеният език го има дълбоко в душата. Всеки човек е бил във висшите светове, говорил е на този език и затова го има вътре в себе си. Ние вътрешно сме подпушени и не можем да го говорим.

Един от древните езици на бялата раса е санскритският език. В езиците на бялата раса има много думи от този език, например вълк, вода и пр.

В езика има главно около 250 корена и като ги научиш, другите думи са производни от тях. Думите Йехова и Ева са от един и същ корен. На български женското име Йова прилича на Ева.

Една от най-силните думи в българския език е УМ. Българската дума УМ произлиза от древната дума ОМ. Ом е това, което съдържа всичко. ОМ е светлина. Значи думата РАЗУМ е това, което носи качествата на светлината. Има някои думи, които са си променили значението след време. РА е изгряващо Слънце. Значи РАЙ по произхода на думата е мястото на светлината. ТЪМА има санскритски произход – произлиза от санскритската дума ТАМАС. В думата МОМА, ОМ е силата. Това е свещен слог. Всичко най– хубаво в Природата е турено в ОМ. Думите МОМЪК и ДОМ имат този слог.

В религиозния стар свещен език ОМ се произнася като ОМ и като АУМ. И двете произношения са верни.

Гласните и съгласните звукове имат разни трептения в разните народи. Например, в английският език избягват „р“, едвам го произнасят; в българският език се изговаря иначе; и в немския език е другояче.

Щом се повдигне съзнанието на човечеството, ще се дойде до общ език.

IV. ИСТИНАТА И ОБЩЕСТВЕНИТЕ ВЪПРОСИ

ИСТИНАТА

На един обеден разговор стана въпрос за Истината. Учителя каза:

Великата Реалност, която лежи в основата на цялото Битие, това е Истината. Не трябва да се бъркат фактите с Истината.

В Истината няма противоположност. Щом си в Истината, болести, беднотия, смърт, страдания, всичко изчезва; няма да остане нищо от тях, ти ще бъдеш свободен. Щом живееш в Истината, никой не може да те ограничи; ти си в Божествения свят, ти си гражданин на небето. Като дойде Истината да царува на Земята, ще дойде Царството Божие.

Трябва да се пазите от следното: две неща има, които Господ не прощава – лъжата, бяла и черна. Пазете се от лъжата.

Можеш да излъжеш само онзи, когото не обичаш. Щом излъжеш някого, Любовта я няма там. В Любовта няма абсолютно никаква лъжа. Това е абсолютен закон. Щом кажеш лъжа, ти остаряваш.

Нашите лъжи в духовния свят са като камъни, които спъват пътя на духовните. И затова ни съдят за лъжата.

Едно лице като лъже, небето няма да може да му помогне. За да има човек Божието благословение, не трябва да лъже. Като излъже, оттегля се Божието благословение, подкрепата от небето, от Светлите Същества.

Божественото в човека може да го повдигне. Но най-първо човек да се освободи от лъжата. Като стъпите там, дето е кракът на лъжата, ще умрете.

Една сестра попита:

– Какво нещо е смъртен грях?

Учителя каза:

Лъжата е смъртният грях!

Един външен като дошъл тук на Изгрева казал: „Щастливи хора! При тези къщички пеят!“ Направило му впечатление, че в такива къщички пеят и са весели.

СВОБОДАТА

След изпълнение на Паневритмията се събрахме около Учителя на полянката. Отвори се въпрос за свободата. Учителя каза в течение на разговора между другото следното:

Най-хубаво е свободен да ходиш, свободно да ядеш, да гледаш, да спиш. Няма по-хубаво нещо от това, човек да е свободен. Няма по-хубаво нещо от това нищо да не мъчи човека. Някой път ние се мъчим за нищо и никакво. Ще се проповядва свобода, свободни възгледи. Всяка душа се бори за свобода. Свободата е нещо вътрешно. Тя не е нещо само физическо.

Всички от вас да се освобождават. Вярата, надеждата, Любовта, Истината освобождават. Всичко онова, което е Божествено , освобождава. Свободен е онзи, който живее в Бога! Като се свържеш с Бога, ще почувстваш, че веригите ти ще паднат, ангелът ще ти каже както е казал на Петра: „Излез вън, свободен си!“

Ти да имаш един кон, когото никой да не може да възседне. И да рече да го възсяда, той да изчезне. А ти като речеш да го възседнеш, да не изчезва. Тогава другите няма да се изкушават, понеже ако не изчезва, ще се зароди в тях желание да го откраднат. Вашите коне всеки ги възсяда. Във вашите къщи има много наематели. Преведете тези символи. Тези символи се отнасят за вътрешната свобода. Това значи следното: ако низшите, тъмни духове имат власт над тебе и те завладяват и управляват, ти не си свободен. Те да нямат власт над тебе, това значи вътрешна свобода.

Някой казва, че е свободен. Цяло животно има вътре в него и мисли, че е свободен.

В света има три вида свобода: свободата е качество на мисълта, на чувствата и на постъпките. Щом излезеш от рамките на тази вътрешна свобода, от вън вече не си свободен.

Човек е свободен само, когато изпълнява волята на Бога. Човек трябва да знае във всеки момент каква е волята на Бога и да я направи. Когато Бог каже нещо на човека, човек да го направи веднага и тогава ще бъде свободен.

Тази сутрин дойде при мене един брат и искаше да му обясня, какво нещо е свободата. Една сестра донесе нещо и аз го поканих да яде. Не го хванах да ми плати. Това е свободата. А не както в гостилниците, дето влизането е свободно, но при излизане ще платиш. Та когато изпълняваме волята Божия, свободни сме на влизане и на излизане, а когато изпълняваме другата воля, свободни сме като влизаме, но не сме свободни на излизане.

Ние имаме едно заблуждение: мислим, че като останем сами, ще бъдем свободни. А то свободата е в Цялото; като влезем в Цялото, ставаме свободни. Земята като върви по своята орбита, е свободна. Свобода, която не уврежда никого, това е свобода.

Какъв простор, широта и свобода носи новият живот. Божествената Любов носи вътрешна свобода, простор и широта. Свободата идва отвътре навън. Когато Божественото остане да нарежда нещата, то всичко се нарежда добре.

Всяко нещо, което се върши без Любов, е грях. Във всички неща, които стават с Любов, грях няма. Грехът е извън Любовта. Досега сте ходили извън закона на Любовта и затова сте грешили. Сега трябва да ходите по закона на Любовта, за да не грешите. Човек не може да има свобода, ако не мине през вратата на Любовта.

В Любовта няма никакво насилие. В нея има абсолютна свобода.

Любовта е живот без сенки. Самата Любов е закон за себе си. Когато обичаш някой човек, най-първо трябва да му дадеш свобода. А други като обичат, държат под контрол лицето, което обичат, затварят го. Хората не спазват законите на Любовта. Всеки иска да вземе патент, че това и това е негово, а Природата не дава патент.

Всеки човек в света е свободен и ако хората са станали роби, те сами са станали такива. Ако са станали нещастни, то е защото са загубили своята Любов.

Щом някой те обича по човешки, ще те ограничи.

Никой няма право да притежава момата. Тя е ученичка. Тя е пратена от Бога да се учи. Тя да не притежава и да не я притежават.;

Да те обичат другите, това е тяхна работа, то е работа на Бога, защото Бог е, Който ще ги подбуди да те обичат. Да те обичат, това е без закон. Аз не мога да налагам на другите да ме обичат. Ние сега искаме да се наложим да ни обичат. Това не е правилно.

Всички други работи освен Божественото са товар.

Истински човек е онзи, когото никога не можеш да заставиш да направи това, което не иска. При нарушение на Божия закон няма свобода. Тогава за човека иде ограничението. Като се събори неразумно построената къща, ти оставаш отдолу.

Защо хората не са свободни днес? Защото не знаят да използват правилно условията, които съществуват. При каквито условия да си, знаеш ли законите, ти си свободен.

Представете си един човек, който има знания за природните сили и закони. Гонят го. Той веднага ще произведе голяма буря с бързина 200 км/час. Кой ще го преследва в тази буря? Или ще стане невидим, променя си формата. Никой не може да му навреди.

Свободата се добива чрез работа. Като дойде мир в теб, ти си вътрешно свободен. Като правиш добро, ти си свободен. Докато

правиш избор между доброто и злото, ти си свободен, но като направиш зло, не си вече свободен.

В Природата само едно цвете ли има? Нали има голямо разнообразие в цветята? Колко видове цветя има! Всеки човек има особена мисъл. То е цвете. Оставете го да си мисли свободно. Човек иска механически да тури ред и порядък в живота. Ще оставиш хората да живеят както разбират. Онова, което правиш, да считаш че си свободен когато го правиш.

Ограничението е първото качество на свободата. Свободата започва само при ограничението.

Които искат да живеят братски, не трябва да са наблизо; между единия и другия да има разстояние. За да живеят хората добре, трябва да живеят на известно разстояние един от друг. Любовта отблизо не става. Да не се мисли, че физическата близост е и вътрешна близост и че физическата далечина е и вътрешна далечина. Двама души могат да се намират на двата полюса на Земята и пак да са заедно, да са слети.

При Любовта не трябва да се привързваш. Това значи следното: когато приближиш една форма близо до себе си, тогава няма да виждаш нищо друго, всичко друго ще забравиш и само тази форма ще знаеш. Тогава си в илюзията. Значи: „Любов без привързване“.

Не трябва да живеете много сгъстено. Най-малко да има по един метър разстояние един от друг.

Не ставайте много близки един на друг, за да не се засенчвате. Да знаеш какво разстояние да вземеш до един човек: нито много близо, нито много далеч.

Човек е по-силен от съдбата и условията. Ако човек е по-смел, ще надделее условията; иначе условията ще го спънат.

Днес бъдете без юлари!

СПРАВЕДЛИВОСТ

Днес сме на обед на външните маси. След свършване на обеда един брат запита: „Справедливостта в новата култура в каква форма ще се изяви?“

Учителя каза:

Бог е Бог за всички. Следователно на всички същества трябва да се дадат правата, които им подобават. Справедливостта се състои в следното: на всички същества да се даде подобающето. Никое същество да не се спъва в своя път, в своето развитие.

Когато в една държава няма справедливост, не върви.

Законите, които сега съществуват не са в съгласие с Божествените закони. Хората най-първо вършат от страх. То е погрешно.

Ако моето право не е право на всички хора, то не е право. И ако правото на другите хора не е мое право, то не е право. Та Божието право е: когато моето право е право на всички. Светлината, която имам, да бъде светлина за всички.

В животинското Царство всички са наредени по силата си. Този, който има сила, има право. В човешкото Царство, който има по-силен ум, негово е правото. А в Духовния свят, който има по-добро сърце, негово е правото.

В небето власт се дава на съвършените, които имат Любов, Мъдрост и справедливост; а на онзи, който не е съвършен, малка власт му се дава.

Човек трябва да отдава нужното почитание и уважение на всеки човек, на всяко животно, на всяко растение. Това изисква новото

Учение от всеки човек. И вол да срещнете, ще му отдадете нужното почитание и уважение. Ще знаете, че и той има известни права.

Божията справедливост има предвид не само хората, но и всички живи същества от най-големите до най-малките. Бог е предвидил всичко за всички същества и то не само за една година, но за през целия им живот.

И ние трябва да им го дадем. Това изисква справедливостта.

V. УЧИТЕЛ И УЧЕНИК

УЧИТЕЛЯ I

Един брат посети Учителя. В частен разговор с него Учителя каза:

Идването на Великите Учители става за освобождението на света. Аз ви показвам къде е пътят на светлината, която носи живот; няма да ви покажа малките светлинки.

Когато се приближавам при хората, Аз Съм всякога чист. Трябва да имате чистота. Чистотата е едно качество, което всички трябва да придобиете.

Когато говоря за слънцето, няма да очаквате щастие от мен, а от слънцето. Завеждам ви при извора. Няма да очаквате щастие от мене, а от извора. Та когато ви говоря за някои работи, искам да ви заведа при Реалността.

Дето няма скърби и страдания, там е Реалността. Реалното е без скърби и без страдания. Където има скърби и страдания, то е нереалното. Човек като не разбира Божиите пътища, страда.

Аз имам допирна точка с Бога. мен ме интересува допирната точка. Аз като направя нещо, тогава мисля, че зная. За Мене само реализираните идеи са идеи.

Аз съм пратен от Бога. Трябва да знаят, че Аз не съм дошъл от само себе си, по мое желание, а съм пратен от Бога да работя за въдворяването на Царството Божие на земята. Царството Божие няма форма. Аз съм дошъл за въдворяване Царството Божие на земята. Бог говореше чрез Христа. Бог говори чрез Мен.

Идеите, които излагам в беседите и лекциите са взети от Божественото. Каквото е говорил Христос и каквото говоря Аз, то е един и същ източник. Не са два източника.

Аз съм дошъл, за да изявя Любовта, да я донеса на земята. Това е моята мисия.

Всеки Учител се различава, носи един свещен огън от Невидимия свят. какъвто е огънят Му, по това се отличава.

Против Учителя не може да се работи. Ние носим едно Божествено Учение, но не спорим. Не можем да го сравним с нещо. Времето ще покаже.

Всички онези, които ще дойдат, са определени. Онези, които идат в шестата раса са опредени. Ако някои могат да намерят по-голяма светлина другаде, нека да идат там. Няма нищо.

Учителя като дойде, носи ново. Старите адепти не могат да отидат по-напред без един ключ. Учителя сега носи ключа. Иначе те не биха чакали Учителя. Учителя дава обяснение за възможностите на настоящето и разкрива бъдещето.

Аз сега дойдох да науча хората да живеят по Любовта. Няма друг път. Всички ще дойдат.

Това Учение Аз искам да го подложат на опит.

Аз се уча от слънцето. Искам да бъда като слънцето, като плодните дървета, като изворите, като скъпоценните камъни, като всичко хубаво в света. От всичко се уча, всичко оценявам, нищо не подценявам.

Когато хората вървят по този Божествен път, Аз се радвам, аз съжалявам, когато не са в този път; ония всички страдания, които ще имат, не ме радват.

Аз искам душите над които работя да успяват, че един ден да бъдат една написана книга, че съм постъпил добре.

Трябва да дойде Учител в света, за да даде образ на хората. Като дойде Учител, Той говори нещо, което им е понятно. Учителя носи първата Любов в себе си. Понеже носи първата Любов, Той не може да

гледа с пренебрежение на хората. Той гледа на всички еднакво. Защото Любовта има еднакво око за всички. Той знае, защо страдащият страда и защо радващият се се радва. Той може да избави страдащият много лесно. Той може да избави от страдание с две думи: „Приеми Любовта и ще се освободиш!“

Трябва да обичаш един човек, за да го подготвиш за пътя към безсмъртието.

Учителя приема от Бога Любовта, тя минава през Него и идва при ученика.

Най-първо се образува връзка между Учителя и ученика. Учителя трябва да има Любов към ученика, за да може да му преподава. Любовта, която Учителя има към ученика е важен фактор за повдигането на ученика.

От никого нищо не съм взел. Само съм давал. Какво ли не съм давал! Съживявал съм ги, връщал съм ги от смъртта, материалното им положение съм оправял, дълговете съм им плащал, а в замяна нищо не съм взел. Така Аз разбирам Любовта – в даването.

Аз чувствам единството по следния начин: ти като обичаш някого, Мене обичаш. Като поливаш едно цвете, Аз се радвам, понеже то се радва.

Нашата литература ще преведем на сръбски, на полски и пр. Ето как ще стане побратимяването.

Невидимият свят ще даде запалка, а материалът ще се даде от тия, които са в Школата.

По стила на беседата ще кажа: едно дете може да говори много логически като заучи някое стихотворение. Да говори човек логически не е мъчна работа. Има известни правила, които ще заучиш. Нещата в Природата логически ли са наредени? Звездите не се наредени по величина в пространството.

Онова, което се дава в беседите, не е само в думите. В беседите има запечатани работи, които не могат да се предадат с думи. Много работи остават запечатани. Само който ги е преживял, възприема тези работи.

Четенето на Евангелието, беседите и лекциите трябва да става с разбиране и приложение. Всяко нещо, което четеш трябва да мислиш и да го приложиш.

Някои мои беседи са чисто хирургически. Чистя раните на хората, на които говоря. Значи съобразявам се с хората, със слушателите, с живата публика, която е пред Мене.

Във всички лекции могат да се намерят методи за възпитание и самовъзпитание. Толкова методи, начини, форми, образи съм дал за възпитание на децата, на големите, на философите, на поетите и пр.

Образите, с които си служа в беседите са извадени от Природата. Най-новото, което е сега в Природата, това превеждам. Преди две хиляди години друго беше. Казват: „Едно време Христос е казал това“. Но Христос е казал: „Сега не може да разбирате някои неща и после ще ги разберете“. Та сега има нови неща; и след две хиляди години ще има още по-нови неща.

У нас философията, животът, упражненията и всичко друго вървят хармонично. Тези гимнастически упражнения, които съм дал, за пръв път се дават сега на външния свят. Музиката прониква беседите. Трябва да има някой, който да знае за ги изсвири. Който ще тълкува беседите, трябва да е майстор.

В беседите са скрити истините. Аз ги скривам за бъдещата култура. Четете беседите и лекциите от младежкия и общия клас. Трябва да четете и Евангелието. Тези работи вършете пред всяка друга работа. Обезателно да четете беседите и лекциите, да намерите време за това.

Братът каза:

– В тях има скрит смисъл.

Учителя каза:

В това е именно силата: да се упражнява умът, да се впрегне умът на работа и да търси вътрешния смисъл на думите в беседите.

Държа ви някой път една лекция и през ума ми минава следното: защо трябва да ви държа тази лекция, която ще разберете след 20 години. Защо искат да я държа? Сега давам 20 лева на малкото дете, което не съзнава. Но като минат 20 години, тези пари ще станат един малък капитал.

Тези идеи, които излагам в беседите и лекциите, вие и сами може да намерите. Но за всяка идея трябва да работите 25 хиляди години, за да я намерите. Да кажем, че в една беседа има 10 идеи, тогава колко години ви трябват да намерите идеите, които са само в една беседа? А колко такива беседи има? Затова с тези беседи и лекции се съкратява извънредно много времето за вашето развитие.

В древността мнозина са чакали в школите 20 години, за да има дадат 2-3 зрънца изречения, с които да работят после.

Окултната наука на запад върви по механичен път. В беседите има разнообразие, каквото има и в самата Природа. В това разнообразие има вътрешна закономерност. Както е в Природата, така е и в беседите.

Аз съм излязъл от един свят, в който окултистите не са стъпили и не са го виждали. Превеждам от Природата, от самия оригинал.

Един свещеник ми писа от един град: „Аз бях се отчаял. Няма какво да говоря. Животът ми се беше обезсмислил. И като почнах да чета твоите беседи, осмисли се животът ми, радостен съм, весел съм. И питам сега: имам ли право да говоря твоите беседи на моите слушатели?“

Аз досега не съм ви говорил за Любовта. До сега съм говорил до Причинния свят. Тази Школа върви по абсолютния път. Щом искате да вървите по относителния път, вие се изключвате от Школата. И вън от Школата пак е Школа. Всичко е в плана на Бога.

Веднъж казах на едни външни хора: „Ако искате да чуете това, което е писано, то недейте идва при Мене; има книги, четете ги. Но ако искате да чуете това, което никъде не е писано, елате при Мене“.

Аз никой път не съм преповтарял нещата. Това, което Съм казал, целият свят да ми дадете, не го повтарям.

Онова, което говорих 25 години, то вече изпълни света и от него света не може да се освободи.

То не е мое, то е Божествено. Един ден хората отвътре ще го приемат. Животът няма да се измени така, както хората мислят. Както хората сега разбират да живеят, това не е правилно разбиране.

Има невидими работници, които вземат и разпространяват тези идеи, които Аз ви говоря, разпространяват ги чрез въздуха.

Словото, което донесе Христос, духовете после го разпространиха навсякъде.

Новите идеи, които Аз говоря , тази Божествена мисъл, навсякъде се носи в света. Всички я чувстват.

С вас заедно слушат беседите и други същества. Мнозина слушат туй, което говоря.

Когато говоря беседи, нямам предвид само вас, но и тези, които съвършено са се освободили. Тях ги няма тук на земята. Те са свободни.

Братът попита:

– Как можем да ги достигнем?

Учителя каза:

За да ги достигнете трябва да направите връзка с тях и да ги попитате как са дошли до това състояние.

Някой път, за да стресна, за да изтъкна някой недъг, за да помогна, разправям в беседата някои работи, с които се цапам, навлизам в една тиня, в една кал. Всяка човешка Любов е тиня, кал, голяма кал. Някой път се принуждавам да разправям за това, трябва да изтъкна Истината, но се цапам. Но не може другояче, трябва да я кажа.

Един Учител ви преподава знание, но знаете ли как се е придобило то? Някой е вкусил сладките плодове на знанието, но как идва този сладкия плод, какви условия е минало дървото, бурите, студа и пр.!

Ако хората са готово, мога да им говоря по-дълбоки работи. Трябва смирение. На един човек, който мисли, че всичко знае, не мога да му кажа нищо. Преди всичко човек трябва да има смирение, ако иска да получи по-вътрешно знание т.е. трябва да има съзнание, че това, което знае е много малко и че трябва тепърва да учи.

Един французин ми зададе с писмо няколко въпроса:

1. Кое ме е подтикнало да започна това движение? Отговорих му: Любовта към Бога, знанието за Бога и Истината за Бога.

2. Попита ме, за кои е това движение. Казах му: Това движение е за цялото човечество, а не само за България. Казах му: Това движение е организирано и другите организации ще дойдат да помагат на него, понеже то е Божествено .

3. Той ме попита, това движение има ли противници. Казах му: Във времето, което иде, всички онези, които се противят, ще изгубят своята почва.

Това, което ние носим на света, е така необходимо, както светлината, въздухът, водата и хлябът. Това е най-новото положение,

което се разкрива на бъдещото човечество. Хората трябва да го опитат. Любовта трябва да влезе в света по нов начин.

Нещата, които казваме, трябва да се проверят, за да имат сила; няма да се налагат. Аз не искам да ви доказвам, а казвам: „Опитайте“. Щом се защитаваме, ние сме на кривата страна.

Трябва да се говори само това, което има приложение. Това, което говорих тази сутрин в общия клас, има приложение.

Който не познава вътрешния Учител, не познава и външния.

Учителя не може да работи върху всички направо. Върху някои работи направо, а върху други работи така: ще тури между него и себе си един човек, или двама души, или трима души, или четирима души и т.н., до десет души. Например: Христос избра 12 души и върху тях работеше. Всеки от тях имаше една типична черта. Например, Тома имаше особена, типична черта и тя беше врата за Христа да работи между другите хора. Също така и всеки един от учениците му беше особена врата, имаше особени качества, чрез които той можеше да работи върху специална група хора в света.

От всички ученици на Христа, само Йоан имаше мекота.

В погрешките на моите ученици не се взирам. Имам много по-важна работа. Всичко зная, какво мислят и какво вършат. Аз бих могъл да ги изправя, обаче не искам; оставил съм ги напълно свободни. Защото ако се мъча да ги оправя, обратни резултати ще се получат.

Аз уча свободните. Това Учение е за свободните. Аз съм за свободата. Не търсете Любовта на кибритените клечки. Човешката Любов е Любов на кибритените клечки; запалва се с кибритени клечки, а тази Любов, която се запалва от кибритени клечки, гасне. Например, една свещ запалена с кибритена клечка, щом падне на

земята, изгасва, а Божествената Любов е вечна, тя никога не гасне, никога не се губи, вовеки веков пребъдва.

Само като помислим за Бога, Любовта ще изпълни нашите сърца. Това, което съм ви казал е много малко. Какво сте още чули!

Да търсим Бога във всичко! Да обичаме Бога във всичко и във всички! Аз съм посадил млади дръвчета, които сега растат и след 3-4-5 години ще дадат плод. Тогава ще видим на кого какъв е плодът. Един, който е дошъл при нас съзнателно, не е излязъл. Ние нито каним, нито пъдим някого от нас.

Аз сега приготовлявам учениците. И ще дойде време и ще ви запаля. И като се запалите, вече угасване няма. Само ако се запалите. Най-напред ще има охкане. И като почнете да давате плод, то е вече готово.

Аз съм се пожертвал за вас. И вие сега трябва да се самоотречете от себе си.

Чрез послушание ученикът ще възприеме Любовта на Учителя. Учителя люби ученика. Ученикът трябва да бъде послушен. Тогава той е негативен елемент и както почвата възприема дъжда, така той възприема Любовта на Учителя. Чрез учение, ученика полива нещата и те растат в него.

Ученикът е послушен, за да се посали Любовта на Учителя в него. А пък той учи, за да възрасте Любовта в него.

За да те приеме Учителя, трябва да имаш Любов. Само Любовта може да ти отвори портите на Мъдростта, на знанието. Учителя избира учениците си.

Учителя със своята Любов повиква ученика. Ученикът от признателност към Учителя учи, за да поддържа Любовта на Учителя.

Любовта на Христа беше отглас на Любовта на Отца. Значи, Любовта, която проявяваше Христос към околните, беше отглас на Любовта, с която Го възлюби Отец.

Като познаем Бога, да познаем, че и нас е изпратил, за да извършим волята Му.

Всеки съзнателен човек, в когото Духът Христов живее, трябва да съзнава и да казва, че е пратен, за да свидетелства Истината, че е пратен да извърши волята Божия. Ако нямаме отношения към Бога, какво ще ни застави да имаме отношение към другите.

От какво зависи благоволението на Учителя към ученика? То зависи от две неща:

1. От добрата обхода на ученика към Учителя.

2. Ученикът да учи.

Той може да се обхожда добре, но да не учи добре. Това, което с добрата обхода съгражда, с неученето разгражда. А има ученик, който добре се обхожда и добре учи. Тогава Учителя към него има особено разположение. Добрата обхода е капитал, а ученикът разработва този капитал чрез учене. Ако не се учи, капиталът остава неразработен. И тогава този капитал след време изчезва, изхарчва се. Всяко нещо, което не дава плод, се хаби, намалява се.

Първо, човек да цени Любовта, която дава живот. След това човек иска да облече живота; знанието е дреха на Любовта. Истината е охрана, жилище, в което той живее. В Любовта човек се ражда, в Мъдростта се облича, а в Истината има жилище, в което да живее. Те са три необходими неща.

Много братя и сестри са отдадени напълно на уреждане материалните си лични работи и не живеят идеен живот. Затова за създаване на мислова централа да не се съобщава на всички, а само на

някои. Някои сестри и братя не прилагат. Аз даже някой път съжалявам, че почнах в България духовна работа.

Трябват безкористни хора, които са готови да служат безкористно на Бога. А в Братството такива са само отделни лица.

Определените братя и сестри са 1 444. От тях има вече една част в Братството и с други още ще се допълни. И те ще дойдат непременно. Но не всички, които са сега в Братството са от тези 1 444 души.

Една сестра ми каза: „Искам да бъда при Тебе, да Ти слугувам, да Ти стана слуга“. Казах ѝ: „Ти си на крив път. Защо ще слугуваш на Мене? Ти си имаш господар – Бог. Слугувай на Него. И Аз съм слуга. Защо ще взема един чужд слуга, когато и Аз Съм слуга. Мен не ми трябват слуги“.

Христос казва: „Думите, които говоря, не ги говоря Аз, но Отец Ми говори чрез Мене“. Когато Аз говоря някой път строго някому, защо той да не мисли, че Бог говори чрез Мене.

Една много малка част от времето си един голям професор може да посвети за ученика, понеже професорът е много занят. Той е занят с разни свои открития в лабораторията. Изобщо неговата работа не е да се занимава само с ученика. Та времето, което може да отдели за ученика, е малко.

При Мене идват все да се оплакват. Никой да не идва при Мене да се оплаква от този, от онзи.

Някой пита: „Какво трябва да правя?“

Гледайте Мен и правете каквото правя Аз, опитайте го.

Необходимо условие за напредване на ученика, е заучаването на беседите.

УЧИТЕЛЯ II

Днес трима братя посетиха Учителя. те го помолиха да им каже нещо за отношението на света към Него и изобщо към Братството. Учителя каза:

Когато едно време противниците гонеха богомилите, тогава богомилството беше в една епоха на отлив и беше възможно гонението на богомилите. Сега сто чифта цървули да скъсат, нищо не могат да направят, понеже ние сме в прилив и сега дето се опитват да направят нещо против нас със законопроект, нищо не могат да направят.

Мен Ме следиха с автомобил да Ме хванат и не можаха. Тъкмо искаха да Ме хванат, явяваха се пречки, виждаха, че мястото е неудобно и отлагаха. Така се нагласяваха обстоятелствата.

Сега е златният век на българския народ и ако изгубят и днешните условия, тогава това ще се пренесе в друг народ и България ще бъде на опашката на другите държави и то закачена на косъм.

Всички в България ще преминат през изпитания. Тези изпитания ще засегнат и вас учениците, за да се види кои ще устоят. Трябва да се види кои могат да устоят при тези изпитания.

Много от тези, на които Съм предал знания, не ги употребяват както трябва. няма да им дам знания за електричеството и магнетизма, защото ще злоупотребят. Нека чакат с хиляди години от науката за тези закони и сили. Тази Божествена книга ще я затворя. На малцината, които са готови ще дам, а не на всички.

Един брат запита Учителя:

– Като пишат толкова неверни работи против Вас, защо не се защитавате?

Учителя каза:

Истината не търпи оправдание. Защо ще се оправдава Истината? Няма защо да бързаме. Вековете са пред нас. Т.е. бъдещето е наше, времето работи за нас.

Един път пътувах с един господин и той Ми каза: „Знаете ли какво пишат вестниците за вас?“ Казах му: „Бъдете уверени поне в това, че не Съм ги подкупил, щом пишат така заради Мене“.

Когато хората хвалят някой човек, те ще свършат с лошо, ще го корят; а щом те корят, ще свършат с хвалене. Та един ден ще си вземат думите назад. Стига човек да върши работата си добре. Тогава няма никаква загуба. Във всички анали Природата няма случай дето някой да е работил с Любов и да е изгубил нещо.

Преди няколко време дойде един брат от Плевен и Ми каза, че някои там са говорили лошо за Братството. Казах му: „Това движение не Съм почнал Аз по Моя воля, но по нареждане на Бога. затова туй движение не е човешка работа, а Божествена. И затова всяко препятствие, което ще се постави на пътя на това движение, ще бъде пометено“.

Дойде един младеж от Варненско и Ми каза: „Аз бях голям Твой противник. В мина Перник съм говорил много против Тебе. И като почнал да говоря против Тебе, вързаха ми езика, онемях. И от там насетне се запознах със спиритизма. Аз вече против Тебе не говоря и виждам, че си на правата страна, но аз съм бил на кривата страна. Познах, че ритам против това, срещу което не трябва да ритам“.

Всеки, който почне да се противи на Истината, ще пострада. В този момък има една чиста мисъл; той вижда своята погрешка и казва, че какво вървят хората, светът не може да се оправи.

Един свещеник идва при Мене от Варна и Ми казва: „Ти развращаваш народа“. Казах му: „Каквото говориш мисли, за да не ти

дойде нещо на главата“. Такъв е законът. Пътувал той по влага и един голям куфар поради сблъскване пада върху главата му и той пострадва. Свещеника идва и Ми казва: „Няма ли да ми кажеш нещо?“ Казах му: „Трябва да се живее по Бога“.

Ние сме на фронта, ние сме във война. Ние сме в постоянно напрежение. Трябва да се отблъскват тези вълни, които постоянно ни заливат – стрелите на тъмнината. Ние постоянно трябва да бъдем будни и трезви, да бъдем на фронта и постоянно да отблъскваме. Това не е война с плът и кръв, но воюваме с тъмните сили на ада. Не е лесно да се отбива всичко това.

Мене кал не ме хваща. Това Учение искат да го загасят. Никога няма да го загасят. Казват, че това Учение е ново. То е старо и ново, то е винаги едно, това е Божественото Учение. Тази светлина ще залее света. Каквото и да правят, не могат да го загасят.

Всичко в света, което е смъртно, не е Божествено , ще се разруши. Всичко, което е безсмъртно, Божествено , ще остане.

Да не се предизвикват противодействия, които са ненужни. Аз Съм изнесъл много неща в беседите и лекциите, които трябва да се проучават. И с тях щяха да се повдигнат много. Но най-важното е: ученикът да ги разбере и да ги използва. Както мнозина четат евангелията, не знаят да го използват, биха придобили голямо богатство.

От света нищо не искам.

Швейцареца, който дойде тук, каза, че от България излизат апостолите на новата култура.

Един брат попита:

– Той от къде знае това?

Учителя каза:

От къде знаят пчелите, кога ще се развали времето? Казано е в Писанието: „Няма да се върне Словото, без да принесе своя плод“.

Когато Ме викаха в дирекцията на полицията, казах:

Ако в България се опълчат против Мене и почнат да противодействат на Мене и Бялото Братство, България ще бъде заличена от света, ще почнат суши, наводнения, глад, трусове, мор, репарации и най-после всичко в България ще стане на пух и прах.

Сега малко по-добро отношение имат към нас. Няма такова противодействие.

Казах им още: „Ако не Ме слушате, от София нищо няма да остане. Не съм казал нещо, което да не е станало. Ако не изправите поведението си, ако не приемете това Учение, всичко това ще стане.“

Ако не бяхме работили досега, какво щеше да стане с България? Но ние сме работили много.

Това Учение от тук ще се пренесе в Русия и там ще го приложат. В Русия ще се играе Паневритмията. Германците също ще го приложат.

Аз предупредих Фердинанда за четири неща:

1. През време на Балканската война казах, че не трябва да воюва със съюзниците. Ако не бяха воювали, щяха да получат Деде-Агач, Кавала и много други земи. И след наутралитета на Първата световна война България щеше да получи още много земи.

2. В 1914 г. казах България да не се намесва, а да пази неутралитет, защото България така ще спечели, ще ѝ дадат достатъчно земя за цената на неутралитета, а ако се намеси, ще изгуби. Те не ме послушаха.

3. След като се намеси България в Първата световна война, казах в 1917 г., че България ще изгуби и затова навреме да вземат мерки. Аз исках доброто на България. Те какво направиха? Интернираха Ме във

Варна. Не Ме послушаха. После Ме питаха след погрома, но Аз казах: „Късно е вече!“

4. После казах на Фердинанда и на Бориса, че трябва да имат добри отношения с всички държави.

Аз съм дал методи за разните области на живота: методи за възпитание на детето и на младежта; после в музиката съм дал грамаден материал, също така и Паневритмията и пр. Нека те сега ги приложат. Това е грамаден материал, който е опитан от Мен. И няма какво да търсят друг метод, защото този метод, който Аз посочвам е единственият сега, който трябва да се приложи.

И ако противодействат във всяка друга страна може да се работи, но България ще изгуби. Ако Всемирното Братство се оттегли България няма никакво бъдеще.

Силата ни е в това, че в някои други държави добре са отзовават за нас, а силата за нас е в това, дали имаме връзка с Божественото, дали имаме подкрепата на Небето.

Има вече грамадна литература, в която съм изложил всички методи. Аз не им казвам на вяра да приемат, но всичко това те могат да го опитат.

Ако в България ми пречат, ще дойдат три бедствия за България:

1. Три години суша

2. Ще има такова вълнение на младежка, с което управниците ще се намерят в чудо.

3. Мъчнотии, пречки отвън, от другаде.

Хората проповядват една свобода, която всеки може да им отнеме; Аз проповядвам една свобода, която никой не може да им я вземе.

Нека дойдат при Мене най-интелигентните и най-безкористните българи и ще им кажа начин, по който може да се излезе от днешното положение.

УЧИТЕЛЯ III

Няколко души братя и сестри бяха приети от Учителя в Неговата приемна стая. Една сестра каза: „Учителю, кажете някои неща из Вашия живот“. Учителя каза:

Всичко онова, което Съм казал, няма да загине. То ще пребъде, това са живи думи, то няма да умре. Ако не го приложат сега, ще го приложат други същества, но няма да оставим така това, което Съм казал.

Аз не смея да начертая нещо, защото щом го начертая, то става. Всяко нещо, което чертая или което изговарям, то веднага става.

Когато Аз начертая нещо, то от Невидимият свят Ме следят, понеже Моите чертежи са планове, които те са готови с голямо желание да ги приемат и да ги приложат. Идат Същества от далечни светове, които чакат да чуят какво ще кажа аз за Божията Любов, и пр.

Някой казва: Учителя знае. Моето знание няма да им помогне. Вашето знание ще ви помогне. Аз се представям някой път, че не зная да пея, защото ако пея както трябва, то вие ще се уплашите, а Аз пея, като че не зная да пея, за да ви дам потик да пеете.

Аз като изляза някъде, времето се смекчава. Като проповядвах на ул. „Опълченска“№66, времето все беше хубаво. Никой не заболя. А прозореца беше отворен.

Като тръгнахме в понеделник на 21 юни 1937 година на Свети Дух за Витоша, щеше да вали, обаче Аз казах на Месечината да отвлече дъжда на друго място. И наистина на друго място валя, обаче на нас не валя. Аз някой път като искам дъждовна баня, казвам горе на Небето да вали и вали. И този дъжд, който щеше да дойде тук, се отложи за 24 часа. И след 24 часа валя.

Някой път Аз знам, колко време ще вали, но отивам нарочно и съм разположен. Нищо не казвам на онзи, който Ме придружава. На дъжда казвам: „Много хубаво, ти вършиш една хубава работа“.

Има много неразкрити работи. Природата не се е разкрила още. В Природата съществуват ред системи и невъзможното в една система е възможно в друга система.

В първите години, когато при долните Мусаленски езера беше само малката хижа, един момък Коста беше пазач на хижата. Ние с Братството направихме екскурзия до Мусала. Коста наловил пълна тенекия с пъстърви, за да ги продава. Казах му: „Какво ще ги правиш?“ Коста каза: „Ще ги продам“. Попитах го: „Колко ще вземете за тях като ги продадете?“ Коста направи сметка и каза колко. Казах му: „Хубаво, плащам ви рибата, дайте я на Мене“. Аз казах на братята да хвърлят всичката риба в езерото, като платих на Коста. Рибата беше жива и плаваше във вода в тенекията, защото беше ловена със сак.

След това Коста престана да лови риба. После стана преврат в него и стана почти вегетарианец.

Веднъж при екскурзия до Мусала пътувах заедно с една група братя и сестри. На пътя видях една змия, пепелянка или усойница, отровна, навита на колело няколко пъти. Турих си бастуна над змията във въздуха и тогава тя си издигна главата и част от тялото отвесно. След това направих с бастуна си няколко кръга във въздуха над змията. Тогава тя се проточи и бавно, тихо отиде в гората и се изгуби.

Веднъж минавах през една планина. При овците имаше каракачани. Като викнах тези овце, дойдоха при Мен, напуснаха овчаря. Аз казах на каракачанина, че съм стар овчар, овцете Ме познават, познават Ми езика и дойдоха при Мене. Потупах някои от тях. Казах им: „Ще се уреди вашата работа. Пасете си сега тук“.

Овците Ми се оплакаха от теглата си, че им вземат млякото и пр. Казах им: „Почакайте още малко“.

Веднъж отидох в писалището на Граблашев. Един човек пишеше заявление, че някой си му злоупотребил една сума. Казах му: „Аз му дължа тази сума и ти я давам“.

При пътуване из България веднъж отидох във Видин. Поканиха ме на едно място дето ще направят сеанс. Все учени хора бяха. Казаха ми: „Елате да видите, как правим сеанс“. Дойде един българин и влезе в една от жените, неин брат. Тя почна да удря масата. Голов духаше, но духът не излизаше от тялото. Стана 12 часа, ще се компрометират. Ще кажат, че правили сеанс и че тя се умопобъркала. Казах: „Коленичете всички. Турете я в средата, ще четете всички „Отче наш“ полека“. И като изчетоха „Отче наш“, тя се събуди и каза: „Какво стана с мене?“ И другия ѝ брат, който досега не вярваше, сега повярва.

Някой идва при Мене иска да му направя услуга, да му помогна с него. Аз се вдълбочавам в Себе Си и мислено се обръщам към Господа да Ми каже, по какъв начин да направя добро на този човек.

Като дойде някой човек при Мене, Аз се поставям в приемателно състояние. Небето вътре в Мен става облачно, студено. Това не е Моето състояние, Аз Съм възприел неговото състояние. Аз като се поставям в неговото разположение, вземам товара му и скръбта му минава. Най-първо ще вземеш от неговата скръб и ще му предадеш своята радост. И като вземеш неговата скръб, ще я трансформираш.

Веднъж пътувах с една каруца. Казах на каруцаря: „Почакай този малък облак да си замине“. Той каза: „Какво Те е страх от облака, да вървим“. След половин час удари един дъжд и по пътя водата стана висока половин метър. Той каза: „Ако знаех, не щях да тръгна“.

Преди повече от 20 години казах на един бостанджия във Варненско: „Да напуснеш бостана. Тази вечер да те няма тук“. Той каза: „Ще го окрадят“. Казах му: „Тогава можеш да останеш“. И после той Ми каза: „Брей, щяхме да се издавим“. Вечерта дошъл такъв голям порой, че завлякъл много нещо. Водата била 30 см. висока, а в долините още по-висока. Четири – пет часа валял голям дъжд.

Веднъж дойде при Мене един хиромант, който обикаляше България. Аз не обичам да говоря на хората какво виждам, но този път направих изключение и му казах: „Тази сутрин ти си бил при един лекар. Лекарят не бил в къщи. Жена му излязла и ти казала: „Ей сега излезна“. Оттам ти отиде в една млекарница, но там не яде, а извади нещо от джоба си и яде. След това дойде при Мене.“ После този човек казал на едно лице: „Аз вече признавам Учителя“.

Преди войната една госпожа от Пловдив, запозната с духовната наука, дойде при Мене за съвет. Тя каза: „Събрала съм материал, ще построя едно здание. Имам 1-2 милиона, за да го съградя“. Казах ѝ: „Ако питате Мене, не го градете сега. А ако искате, градете“. Тя каза: „Ще имам тогава голяма загуба“. Това беше през 1913 година. Тя почна градежа. В 1914 година започна войната. И спря зданието. Тя Ми каза: „Защо не ми каза? Имам голяма загуба“.

Друг пример в Търново. Идва една сестра и Ми казва: „Имам пари, искам да направя още една къща до тази, за да я давам под наем, та да си улесня работата“. Казах ѝ: „Ако питаш Мене, не гради сега. Нека се минат две-три години. И след това можеш да градиш. Ако искаш да градиш, ще изгубиш всичко. Тя каза: „Сега е евтин материала. Ще вземем наем от новото здание. Но ще Те послушам“. Стана земетресението в Търново, събори се къщата и с тези пари я поправи и каза: „Много Ти благодаря“. Ако беше направила новата къща, щеше и тя да се събори и не щеше да има нито пет пари.

Някой идва при Мене. Казвам му: „След пет деня ще оздравееш. Върви си!“ И след пет деня оздравява.

Една сестра дойде при Мене и Ми каза, че няма никакво писмо от дъщеря си, да не би да е станало нещо с нея. Тя беше много изплашена. Съсредоточих се и ѝ казах: „Дъщеря ти в неделя ще си дойде. Малко не е добре, но не се безпокойте, ще ѝ мине“. И така стана.

Веднъж пътувах с един човек за гарата в провинцията. На човека, който караше колата, казах: „Спри се и се върни. На десет крачки назад ще намериш клечката, която е паднала от колата“. Той намери клечката и Ми каза: „Кой Ти каза? Как позна?“ Казах му: „Господ Ми каза“.

УЧИТЕЛЯ IV

На 16-и април 1925 г. сутринта, както обикновено дойдохме на Изгрева с Учителя. Посрещнахме слънчевия изгрев, изпълнихме гимнастическите упражнения. Много братя и сестри, които бяха заети, слязоха в града. Останаха 5-6 души братя и сестри с Учителя на полянката. Седнахме на тревата.

Учителя каза:

Донесете една Библия.

Той отвори Библията и прочете от книгата „Плач Еремиев“ някои стихове, които говорят за страданията, които идват над Йерусалим – разорение, опустошение, разрушение.

Учителя затвори Библията и каза:

„Това идва сега“. Ние не разбрахме смисъла на тези думи. Обаче същия ден, в 4 часа след обяд стана атентатът в катедралната църква „Света Неделя“, която беше пълна с народ. Повече от сто души бяха убити и още повече бяха ранени. Тогава разбрахме защо Учителя прочете от „Плач Еремиев“.

УЧИТЕЛЯ V

От 25 ноември 1943 г. почти всеки ден отивахме на Витоша с Учителя до горичката на с. Симеоново. На 10 януари 1944 г. прекарахме в един дом в с. Симеоново. Сутринта към девет и половина часа Учителя ни каза:

Не си правете илюзии. Иде голяма бомбардировка над София. Тя е предстояща, в най-близко време. Бъдете във връзка с Великото Разумно Начало, бъдете с будно съзнание.

Учителя беше сериозен. И наистина, на обед същия ден стана голямата бомбардировка над София; вечерта имаше втора голяма бомбардировка.

УЧИТЕЛЯ VI

Веднъж в разговор Учителя каза някои случки от своя живот:

Един ден, както си стоях в моя кабинет в града, влезе една мома при Мене. Тя мина през стената и дойде при Мене. Беше много отчаяна и плачеше. Казах ѝ: „Какво има?“ Тя ми отговори:

„Преди 15 минути ме уби моят приятел у дома. Той мислеше, че му изневерявам. Сега какво ще правя, къде съм, какво ме очаква? Понеже нашата къща е на същата улица „Опълченска“ точно срещу Вас, зная , че Вие сте мъдрец и дойдох да искам съвет от Вас“.

Говорих ѝ дълго, около един час за новия ѝ живот, който ѝ предстои. Казах ѝ, че трябва да има връзка с Бога, да се моли на Бога, че ще дойдат при нея по-светли Братя, които ще я упътват и подкрепят. Заедно с нея изговорихме „Отче наш“.

Постепенно аурата ѝ ставаше все по-светла и тя си отиде насърчена.

Веднъж, когато обикалях провинцията отидох в един град и държах сказка. След сказката по-голямата част от публиката си отиде. Останаха само около 15 души от интелигенцията: учители, лекари, съдии, адвокати и пр. Един от младите учители се обърна към Мене: „Науката със своите последни изследвания доказва материализма и затова аз не вярвам в духове“.

Аз тогава му казах: „Да направим опит“. Той ми каза: „Опит не приемам, защото ако приема опита, следва, че аз не съм убеден напълно в материализма, а аз съм убеден“.

Казах му: „Ти приеми опита, защото ако той излезе в твоя полза, ти ще си още по-сигурен в материализма“.

„Добре, приемам“.

„Опита ще бъде през тази нощ“.

На другия ден сутринта той Ме намери, където бях на квартира и ми каза: „Убедих се, че има духове, но моля друг път да не повтаряме опита. И Ми разправи какво е станало през нощта: „Изгасих лампата и легнах да спя. По едно време креватът ми почна да се люлее. Аз се уплаших и се завих с одеалото през глава. След това креватът ми почна да се издига към тавана; като стигна до тавана, направи няколко обиколки и след това бавно се спусна долу, на друго място. Аз не спах до сутринта.“

ЗА УЧИТЕЛЯ

Тук ще изложим някои случаи из живота на Учителя. Това е много малка част от подобни случки из Неговия живот. Веднъж една сестра дойде при Учителя и Му каза:

– Много Ти благодаря. Исках да се оженя преди две години. Попитах Те и Ти ми каза: Чакай две години. Ако се ожениш за този човек, той ще те убие. – Много Ти благодаря. И точно така излезе. Сега идвам да ми кажеш, какво да правя през следующите две години. Онзи човек се ожени за друга и я уби.

* * *

Един брат отиде при Учителя и Му каза:

– Имам големи неприятности в моето семейство, не зная какво да правя.

Учителя му казва:

Ти имаш един враг в Невидимия свят. той ти е враг от миналите прераждания и в последното прераждане ти е бил твой роднина. След своето заминаване отвъд, той те преследва от Невидимия свят и прави пакости на твоите домашни. Ще се молиш за този твой враг от Невидимия свят всеки ден по шест пъти. Не е важно в кои часове. Вие ще си изберете часове. Ще се молите и за тези от домашните ви, на които той пакости.

След известно време неприятностите в семейството престанали.

* * *

Учителя веднъж ни разправи следното:

Държах сказка в Габрово. След сказката един Ми каза, че това не е наука. Казах му: Това сега става наука. Ще ти кажа две неща: Няма да има никой между двама ни. Ти си от село. Не е имало дете, на което да не си пукнал главата. И после, обичаш да крадеш; дълга ти е ръката; наследствени черти са това.

Той Ми каза: „Кой Ви каза това? Прави сте. Бях в Швейцария, крадяхме грозде и ни хванаха стражарите“.

* * *

Веднъж Учителя каза:

Мога да лекувам хората. Няма болест, която да не мога да лекувам. Мога да издигна и мъртвите, но кои? Не всички, а за които Ми каже Бог.

Учителя веднъж ни разказа следното:

Един идва при Мене и Ми каза, че жена му е болна. Казах му: Върви си, жена ти ще оздравее. Той беше недоволен, че не Съм го изслушал. После дойде при Мене и Ми благодари, че жена му оздравяла.

* * *

Веднъж, когато бяхме на екскурзия на Витоша, стана лошо на сестра Янакиева. Тя се оплака на Учителя. Учителя ѝ каза:

Я, погледни колко са крисиви онези върхове и полянки на Витоша.

Сестра Янакиева си казала: „Как Учителя не говори за болестта ми, а за съвсем други работи“. Но същия миг болестта ѝ изчезна.

* * *

Веднъж дойде на Изгрева един наш брат от София и каза: „Говорил съм с няколко гимназиални учители в София, които не знаят, че съм в

Братството. Те ми казаха: Ние погрешно се наричаме учители. Трябва да се наричаме преподаватели. Учителите са същества, които ръководят културите и епохите, които създават културите, като Кришна, Орфей, Хермес, Буда, г-н Дънов и пр.

Други гимназиални учители са му казали: Вече виждаме, че г-н Дънов ръководи културно България, чувства се навсякъде Неговото ръководство и влиянието на Неговия потик".

* * *

В началото на януари дойде на Изгрева един албански калугер от Света гора, православен. Когато бил в Рим, той сънувал един сън: явил му се на сън един старец също така калугер. Видял една улица и къща. Старецът му казал: „Виж тази къща. В тази къща иди утре и там ще ти се каже нещо". Калугерът на другия ден отишъл там и видял същия старец. Старецът му казал: „Аз ще умра след 15 деня, но ще ти помагам. Ти ще отидеш в една далечна малка държава и там един стар като мене ще те упътва и ще ти каже какво да правиш". И наистина след 15 деня старецът умира.

Калугерът понеже имал ясновидски способности, постоянно виждал около себе си стареца, който му помагал. Когато преди един месец и половина калугерът бил в Цариград, един вътрешен глас му казва да дойде в София, но той не знае за какво. Стои един месец в София и не знае защо е тук. По едно време един познат му казал: „Тук има едно общество Бяло Братство". Калугерът с интуиция, с вътрешно чувство разбрал, че тук ще намери Онзи, Когото търси и очаква. Той идва на Изгрева, като вижда Учителя познава веднага, че това е онова лице, за когото му говорил онзи старец. Учителя му даде упътвания и му каза:

След една година пак ела и тогава ще ти кажа какво да правиш, ще ти дам нови методи.

* * *

В Нови Пазар едни лица още помнят пребиванието на Учителя там като младеж, когато баща му бил там свещеник. Учителя често излизал вън от града и прекарвал сам в размишление. Веднъж тяхната прислужничка като видяла, че на същата улица има струпани дърва пред чужда къща, вземала от там няколко дърва, за да запали печката. Учителя извадил дървата от печката и ѝ казал да ги занесе на мястото, от дето ги е взела.

* * *

Един българин следвал в Америка в същия университет, в който следвал и Учителя. И този българин разказва някои спомени за Учителя. Често студентите правили екскурзии из околността. Когато били на екскурзия, студентите приказвали обикновени работи, а Учителя им казвал:

Вижте, колко красива е Природата!

Студентите забелязали, че когато отивали на екскурзия, Учителя по едно време се е изгубвал, не можели да Го намерят никъде. Веднъж няколко студенти решили да го потърсят и след дълго търсене Го намерили на една полянка всред гората, дето прекарвал в молитва и размишление.

* * *

Веднъж Учителя с много братя и сестри беше при пианото в големия салон. (Той свири на пиано). Почна разговор за музиката. Учителя между другото в този разговор каза:

Като бях студент, даде се концерт от студентите и един професор ме покани да изсвиря нещо на цигулка. Изсвирих им импровизация пред самата публика: „Песента на блудния син“. Как се разделя от баща си, после как се връща. Това беше импровизирано пред самата публика в момент, а като излязох на сцената, всички бяха в очакване. Като започнах да свиря, абсолютна тишина, никакъв шум. И когато свърших парчето, публиката продължаваше да мълчи. И чак като се опомни, започна да ръкоплеска. После започнаха да идват при Мене и Ми казваха: „Дайте ни това парче и ние да го имаме“. А пък аз го нямах написано на ноти, понеже го съчиних на сцената.

След тези думи на Учителя един брат каза:

– Това е най-гениално, да свириш на сцената импровизирана работа на цигулка.

* * *

Сестра Георгиева сънувала, че трябва да отиде на улица „Опълченска“ 66. Тя се чудила защо я пращат там. Тя не била още в Братството и в тази къща не била отивала. Отишла със смущение. Посрещнали я сестра Гина Гумнерова. Георгиева казала: „Кажи ми, защо ме пратиха тук?“ Гумнерова разбрала и казала на Учителя. Учителя ѝ казал да дойде при Него. Тогава Георгиева разбрала защо била изпратена на улица „Опълченска“ №66.

* * *

Писателката Мара Белчева разказва: Веднъж в будно състояние тя видяла в салона на своята квартира едно лице с бяла коса, което се движело от ляво към дясно и се изгубва. Тя не била виждала още Учителя. По-късно като вижда Учителя, познава в Него това лице и влиза в Братството.

* * *

Веднъж Учителя казал на духовната група, която беше съставена от няколко братя и сестри от младежкия клас:

Вие направете събрание и Аз ще ви посетя.

Във време на събранието една сестра почувствала една голяма, извънредно голяма Любов към всички присъствующи на събранието и тя сама се чудила защо тази Любов била толкова голяма и към тези от присъствующите, към които тя била по-индиферентна. Тя останала изненадана, какво става с нея и разбрала, че това не е от самата нея. Разбрала, че Учителя се е проявил. Тя направила в този момент контакт със съзнанието на Учителя и преживяла за известно време Неговата Любов. И като се минало известно време, тя пак дошла в своето обикновено състояние.

Учителя каза веднъж:

Ако Аз проявя Любовта Си напълно, вие не ще можете да издържите, ще се стопите.

* * *

Веднъж на една неделна беседа на улица „Оборище“ №14 Учителя каза:

Днес всеки от вас ще получи по едно писмо от Невидимия свят. Отворете го и го прочетете.

След беседата една сестра ни каза в частен разговор:

– Във време на беседата стана нещо извънредно с мене; почувствах, че всички братя и сестри, които са тука в салона са като ангели и към тях почувствах велика Любов. Също така и към всички хора и към всички други същества: към тигъра, вълка, змията, червеят, камъка, цветята, дървото. Бях в едно блаженство. Тогава

разбрах думите на Исайя: „Ще се развеселя, защото ме облече в одежди на спасение“. Разбрах ясно и друго нещо: че Бог е приготвил това състояние за нас да го имаме постоянно когато завършим своето развитие“.

И други братя и сестри в частни разговори казаха, че изпитали подобно състояние. Това беше писмото от Невидимия свят.

* * *

Една сестра разказва следното: тя отива при Учителя и Му казва, че иска да отиде на другия ден сама на Витоша, за да прекара в размишление. Учителя ѝ казва, че може да отиде. На другия ден тя тръгва за Витоша. Като била горе по височините, пада гъста мъгла и тя изгубва пътя. Обръща се с молитва към Бога, обръща се към Учителя за подкрепа и сяда на тревата. След малко време чува стъпки зад гърба си. Вежда, че върви Учителя към нея. Тя радостна се спуща да Го поздрави. Учителя я пита: „Какво има?“ Тя казва, че изгубила пътя в мъглата. Учителя казва: „Върви след Мене“. След като вървели малко, излезли на пътя. Той ѝ показал пътя. Тя погледнала пътя и през това време Учителя се изгубил. На другия ден тя отива и благодари на Учителя.

* * *

Един брат разправи следното:

– В 1924 г. ме назначиха дезинфектор при гара Дупница. Когато той отишъл в София, казал на Учителя: „Учителю, не искам да остана в Дупница. Искам да бъда в София“. Учителя помислил малко и казал: „След 7 – 8 години“. И наистина, тъкмо след 7 години този брат бил уволнен от тази длъжност и бил назначен в Горска индустрия на братя Балабанови в Кочериново. Там стоял една година и след това

идва в София. Значи на 7-та година от как Учителя казал, този брат бил уволнен. И на осмата година дошъл в София. Така че, имали значение числата 7 и 8.

* * *

През май 1912 година сестра Дукова отишла в Рилския манастир с Учителя, брат д-р Дуков и брат Епитропов. До Радомир отишли с влак и от там нататък с файтон. Като стигнали в с. Бобошево, спрели в един хан. Вън пред хана при една маса говорили Учителя и сестра Дукова, а д-р Дуков и Епитропов излезли някъде. До Учителя и сестра Дукова бил файтонът. По едно време се приближила една кокошка с четири пиленца. Сестра Дукова извикала с възхищение: „Колко красиви пиленца! Просто да ги помилва човек". Учителя казал: „Трите от тях ще останат". Сестра Дукова разбрала, че като порастнат пиленцата, едно от тях ще бъде заклано. Тази пиленца били съвсем малки, излюпени преди няколко деня. Не се минали пет минути от разговора, едно пиленце се приближило до конете, било ритнато от един кон и умряло на място. Тогава сестра Дукова познала как Учителя има дълбоко прозрение върху нещата.

* * *

Един брат разказа следното:

– Веднъж, когато бяхме с Учителя на Витоша на екскурзия, чух една песен над главата на Учителя. Това пение мина и си замина, трая само малко време, но не се виждаше кой пее. Един друг брат каза, че се чува пение над главите ни и каза: „Какво е това?" Учителя се усмихна и каза: „И вие ли чухте?"

Те били светли същества дошли да изразят своето благоволение към Учителя.

* * *

Това стана през август 1921 година. Десет деня преди събора отишли десетина братя и сестри в Търново да приготвят всичко за събора. Покривът на зданието дето е бил салонът в лозята капел точно над стаята, дето стават молитвите и дето е Светая светих. Учителя казал: „Кой може да поправи покрива?“ Обадил се Петър Камбуров. Дошъл му на помощ още един брат. Тъкмо разкрили покрива, откъм северозапад, откъм с. Беляковец се задал черен облак с гръмотевици и силна буря. И почнали да падат едри капки дъжд. През това време Учителя обядвал на беседката с другите. Той се приближил до двамата и казал: „Имате ли още много работа?“ Петър казал: „Сега почваме. Едвам разкрихме покрива“. Тогава Учителя минал покрай щерната, излязъл пред бялата задна порта, застанал срещу бурята, погледнал около една минута и моментално халата спряла. Облаците тръгнали към североизток по посока към Арбанаси.

Като се завърнал Учителя при другите, те Му казали: „Учителю, Вие спряхте бурята“. Учителя каза: „Да, но само за два часа. Пътят ѝ беше от тука, но измолих Съществата да ни почакат, докато си свършим работата. И след това Учителя се обърна към двамата, които покривали и им казал: „Бързайте, защото бурята след два часа пак ще мине от тук“. И наистина, те тъкмо свършили работата, зададе се пак същият облак, почва силен дъжд. Не можаха да сварят навреме да слязат от стълбата преди дъжда. Слязоха долу измокрени. Тъкмо се бяха минали два часа. Учителя каза: „Това се казва герои. Дайте им сега по един топъл чай“. Една сестра им поднесе горещ чай.

* * *

Един брат търсил навсякъде, чел е теософска литература. Молил се на Бога да намери своя Учител. Той сънувал три съня, в които му се явявал Учителя. В първия сън видял Учителя с много ученици, облечени със сини дрехи. Но той бил вън от тези лица. Втори път пак сънувал Учителя. В третия сън вижда Учителя и зад фигурата вижда едно голямо светло същество и като че ли това голямо светло същество се проявява чрез Учителя. Учителя му казва: „Аз Съм твоят Учител. Аз Съм Когото търсиш. Намери Братството.“ Той отива при ръководителя на Братството Никола Камбуров и му казва: „Аз съм член на Братството. И да ме изгоните, аз пак съм в Братството. Никоя сила не може да ме изгони от Братството. Брат Камбуров го завежда в салона, дето му показва портрета на Учителя. Братът се разплакал, защото познал в портрета същия, който му се явява насън.

* * *

Преди години един брат искаше да отиде в Америка. Някои близки негови познати му давали всички условия: билет за пътуване и да следва Ню Йоркския университет на техни разноски. Той запитва Учителя: „Мога ли да замина в Америка като ми дават износни условия?“ Учителя му казва: „Свободни сте да заминете, но Изгревът е най-големият университет на света“. Този брат връща билета на семейството, което го кани в Америка.

* * *

Близо до Изгрева има женски приют на името на Юлия Малинова. Веднъж, когато Малинова посети приюта, посети и Изгрева, срещна се с Учителя и Той я разведе навсякъде. На сбогуване Малинова каза на Учителя: „Тук на Изгрева въздухът е особено чист. Това ми направи впечатление“. След като си отиде Малинова, Учителя ни каза:

„Малинова чувства, че тук на Изгрева има нещо особено, но не може да схване в какво се състои точно работата. Работата е в следното: тук на Изгрева има един извор на светлина. Тази светлина от тук се разпространява в света. Изгревът е един мистичен център. В духовно отношение Изгревът е по-висок от Хималаите. Тук са насочени силите на Висши духове.

* * *

Един брат от провинцията разказа следното: при обиколки из провинцията Учителя посетил неговия дом. Обядвали на двора. Братът посочил на Учителя едно дърво, което от няколко години не ражда плодове. Учителя отишъл при дървото, прекарал там известно време и като се върнал казал: „Занапред ще дава плодове“. И наистина, от там насетне това дърво давало изобилно плодове.

* * *

Към края на август 1944 година бяхме на хижа Острец на Витоша за два деня с Учителя и после отидохме на съседната хижа Еделвайс, дето прекарахме само два деня. Учителя държеше беседи всеки ден. Бяхме около 70 души братя и сестри. Всичко мина много красиво и тържествено. Когато бяхме на хижа Еделвайс, Учителя каза на една сестра: „Това е последният събор на един УЧИТЕЛ“.

* * *

Учителя каза веднъж в разговор какъв трябва да бъде истинският поздрав между хората. Той каза:

Ние много механически се поздравляваме: само изговаряме няколко думи, без да влагаме в тях съдържание. И ето какъв трябва да бъде поздрава според Божествената наука: като срещнеш дени човек,

ще изпратиш от глъбините на душата си светлина, с която ще го осветиш и в тази светлина ще видиш красотата на неговата душа, защото всяка душа е красива. И като видиш красотата на неговата душа, ще го възлюбиш и ще изпратиш мислено към него едно благословение. И след това вече можеш да го поздравиш външно.

* * *

Когато поздравяваме Учителя и Му целуваме ръката, понякога чувстваме миризма на миск. Това не става винаги. Мнозина са имали тази опитност. Защо не става винаги? Зависи от нашето състояние. Когато сме в по-повдигнато състояние, ставаме възприемчиви към миризмата на миска. И когато се прави задушевна молитва, тази миризма на миск изпълва стаята за една минута и след това веднага изчезва.

* * *

Една сестра била болна от треска в течение на няколко години. Тя отива при Учителя. Учителя като я вижда малко омърлушена ѝ казва: „Бодрост и смелост!“ Тя казва на Учителя, че не ще може да отиде на Езерата, понеже има треска. Учителя ѝ казал: „Няма нищо. Ти ще дойдеш на Езерата и ще носиш камъни при строежите там“. Сестрата си казала: „Остави, че съм болна, а от това отгоре ще нося и камъни!“ Обаче в същия момент треската веднага минала и от тогава няма никаква треска.

* * *

Една сестра живуща на Изгрева, имаше силен ревматизъм в глезенните стави. Веднъж тя тръгнала от северния квартал на Изгрева към южния. Но при всяко стъпване чувствала толкова силни

болки, че се изкривявало лицето ѝ от облки и се спирала на няколко минути. С такова бавно вървене едвам стигнала до ъгъла на градината срещу Симеонов. Тъкмо тогава минал Учителя. Попитал я какво има. Тя Му разправила. Учителя погледнал глезените, казал: „Слънчеви бани“ и отминал. Но в същия момент тая сестра почувствала, че няма никакви болки. Ставният ѝ ревматизъм минал завинаги. На другия ден тя отива при Учителя и Му благодари.

* * *

През 1924 година сестра Д. живееше в града. През юли месец същата година тя заболява от силна дизентерия. Питали Учителя. Той казал: „Да сварят плодовете на ружата и тя да пие отварата. Тя направила това, но не минало. На другия ден поканили Учителя да я посети. Той дошъл. Като влязъл в стаята ѝ, там имало и един брат. Учителя я разпитал подробно какво чувствала. След това поискал една цигулка. Той ѝ изсвирил на цигулката песента „Благославяй Душе моя, Господа“ и едновременно изпял песента. Щом свършва песента, болната веднага скача и сяда на кревата и казала: „Учителю, като че ли някой с нож дойде, преряза болестта и тя си отиде. Сега нямам абсолютно никакви болки нито в главата, нито в червата, нито температура всичко мина моментално. Напълно съм здрава. Ще стана да шетам. Как да благодаря?“

Учителя казал: Като извършиш най-малката добрина.

* * *

През есента на 1933 година сестра К. Била болна в едното ухо и не могла да служа с това ухо. Отишла при Учителя. Той ѝ казал да отиде при една наша сестра лекарка да ѝ промие ухото. Тази лекарка я нямало и сестра К. Отишла да си промие ухото в Руския Червен кръст.

После си промила ухото няколко пъти и при нашата сестра лекарка, но не минало. Отива пак при Учителя. Учителя си туря ръката с отворена длан срещу болното ухо на близко разстояние за пет минути. Попитал я какво чувства. Тя казала: „Чувствам, че приятна топлина излиза от Вашата ръка и влиза в моето ухо“. Учителя ѝ каза: „Ела пак след три деня“. Тя отишла веднага в салона, дето свирила на концерт, но почувствала, че същия момент ѝ минало. След три деня отишла само да благодари на Учителя.

* * *

Брат В. от Ботевград пред август 1952 година заболява в стомашната област. Коремът отича в тая област. Болестта бързо напредвала, не се виждало изход от положението. Братът отива при една наша сестра вечерта, силно разтревожен, че ще остави домашните си в крайно объркани материални работи. Сестрата му казала: „Мен Учителя ме повдигна в един ден след като бях два месеца на легло. Не може да не помогне и на тебе“. Тя говорила въодушевено. Уговорили се още същата вечер да направят обща молитва всеки в дома си в 10 часа със следния ред: Добрата молитва, 91-и псалм, Молитва на Царството, Отче наш, Молитва към Бога за излекуване и обръщение към Учителя да помогне. Още същата вечер брат В. бил съвършено здрав.

* * *

Преди години брат Анастас Бойнов, адвокат в Търново, бил тежко болен. Учителя бил в София. Той бил повикан телеграфически, понеже лекарите били вече изписали болния от живота. Като отишъл Учителя, Бойнов казал: „То се видя, че ще отивам на онзи свят“. Учителя казал: „Не, ти имаш още работа тук.“ И Той се разговорил с

Бойнов час и половина за разни работи, но не и за болестта. След час и половина му казал: „Я стани малко“. Бойнов станал. На втория ден Учителя пак посетил Бойнов и му казал след два часа разговор: „Я стани малко и походи“. Болният проходил. На третия ден вече оздравял. След това дошъл лекарят и се чудил как оздравял Бойнов. Той казал: „Дойде Учителя, каза ми да стана и станах. Каза ми да ходя, и проходих“.

* * *

При обиколките Си из провинцията Учителя посети Бургас. Бил на братска вечеря у братята Димитър Македонски и Тодор Стоименов. Всред вечерята пристига Апостолиди, който живеел в близка къща и бил хазяин на Македонски и Стоименов. Той бил силно развълнуван и съобщил, че син му е тежко болен, в агония и помолил Учителя да помогне. След излизането на Апостолиди, Учителя дал една кърпа на Епитропов, казал му да отиде при болното лице и да сложи кърпата върху лицето му и така да стои цяла нощ. На другия ден сутринта Апостолиди пристига радостен и казва, че син му е здрав. И от тогава той влиза в Братството и става ревностен член на Братството.

* * *

На една Витошка екскурзия един наш брат, бивш учител в техническа гимназия каза: „Онази вечер имаше среща на свършилите тази гимназия. Поканиха и мене и ми изказаха голяма благодарност за напътствията, които съм им давал. Даже и от Австрия съм получавал писма с благодарности за напътствията, които съм давал. Те ми казаха, че тези мои напътствия са били като светъл фар в техния живот. Това съм направил не аз, но Учителя, понеже когато им

говорех, черпех от беседите на Учителя. Голяма Любов имат моите ученици към мен.“ Тук виждаме каква сила и мощ имат идеите на Учителя.

* * *

На 19 август 1930 година имахме събор при седемте Рилски езера. Сутринта преди изгрев слънце се качихме на стария молитвен връх – между езерата Елбур и Балдер-Дару. След молитвите и песните Учителя почна беседа и още в началото каза:

В този момент тук присъстват д-р Миркович, Пеню Киров, д-р Дуков, Голов, Казакова, Стойчева и др. Заминали братя и сестри. Освен това в този момент около вас има един кордон от ангели и вие сте всред тях.

Друг път в една беседа на Езерата Учителя беше казал:

Когато вие спите, ангели обикалят около палатките ви, искат да видят как сте обзаведени и ви благославят. Тук ще изложа опитността на сестра Б. , понеже тази опитност има връзка с гореказаното:

На 22 август 1938 г. вечерта тя пяла много време наши песни пред палатката си и след това влязла в нея. Това било към осем и половина часа вечерта. Тогава тя видял в палатката си три ангела с красиви лица и светли дрехи. Те се наредили във вид на триъгълник, при което два ангела били отстрани, а един от горе над тях, по средата. Те ѝ казали, но тя не знае на кой език, някак си вътрешно: „Ние сме покровители на тези места. Ние пазим тези места и оттук помагаме. Останахме много доволни от вашите песни и дойдохме да ви изкажем своето възхищение. Много сме доволни, че всички вие сте дошли тук“.

След това те се прострели към нея като че ли я благословили, и се дематеризирали – оттеглили се да помагат по свой съвършен и

невидим начин. Такава опитност тази сестра имала за пръв път в живота си.

ОТНОШЕНИЕТО МЕЖДУ УЧИТЕЛЯ И УЧЕНИКА I

Една сестра влезе при Учителя за частен разговор. Учителя ѝ каза между другото:

За да има правилни отношения към мене, за да ме разбира, ученикът трябва да е чист. Той ще е чист, ако няма грях. А няма да има грях, ако държи в съзнанието си Бога и Чистите Същества.

Аз когато имам отношение с един ученик зная това, което ще му се случи след хиляда години и имам това предвид. Взимам мерки.

Всеки човек най-малко все един трябва да го обича. И ако никой не го обича, тогава пак има Един да го обича – Бог.

Ученикът, за да има правилни отношения към Учителя, трябва да го разбира. Тогава той и далеч да е от Учителя, се ползва. А ако не го разбира, и близо да е, не се ползва. А най-хубаво е ученикът да разбира Учителя си и да е близо до Него.

Над всеки човек все има едно око, което бди.

За да се види дали ученика е верен на една идея, ще се направи той да страда за нея.

Любовта не знае пространство. Дето и да си ти, може в друга държава, на друга планета, тя е винаги с тебе.

Да можеш да устоиш във всички съблазни, това значи да познаеш Бога.

Любов има само към Едного. И когато обичаш някого, то ти си способен в тази форма да виждаш този Едного.

Бог се създал човека, за да има към кого да прояви Любовта си.

Първо посвещение е ученика да мине през страдания и да устои в мир, равновесие и радост.

Второ посвещение е ученика да мине през радостта и пак да устои, без да се разколебае.

Сестрата каза:

– Вие говорихте в една от последните лекции за значението на формулата „Бог е Любов.

Учителя каза:

За произнасяне на формулата „Бог е Любов“ трябва да се направят три подготвителни упражнения:

1. Посещение на един беден.

2. В бурен облачен ден да посрещнеш изгрева.

3. Да видиш едно малко дете, което лази и гледа нагоре.

Посещението на бедния значи следното: да намериш един човек, която няма нищо и е доволен. Също така и ти, когато си лишен от всичко, когато нямаш нищо, да си доволен, да не си обезсърчен. Това като преживееш, ти си вече доста подготвен, за да произнесеш формулата „Бог е Любов“.

Посрещането на изгрева в бурно време значи да можеш във време на големи изпитания да имаш вътрешен подем, просветление.

Виждането на едно малко дете, което лази и гледа нагоре, значи пробуждане на съзнанието, на Божествения живот в човека.

Когато преживееш тези три неща, тогава ти си вече способен да произнесеш с резултат формулата: „Бог е Любов“.

Ученикът трябва да знае да слуша Учителя, да го разбира и да прилага. Това са трите условия за ученика.

Истински ученик е този, който каже на своя Учител: „Прави каквото щеш, но ми дай знание“.

А истински Учител е този, който постъпва напълно безкористно с учениците си, не иска от тях никаква заплата.

Туй, което давам в Школата отвън е теоретическо. Като теория е лесно, но има вътрешни задачи, които на всекиго ще се дадат и тогава Учението става много мъчно.

Аз се смалявам и се показвам обикновен на тези, които не могат другояче да ме разберат. Учителя всякакъв вид може да вземе пред учениците си. Когато искам, ще дойда при ученика, ще осветя, ще полея и ще си отида пак.

Да обичаш някого, без да очакваш от него нещо, това е Любов. Божията Любов, прояви ли се веднъж, остава на вечни времена. Отношенията между Учителя и ученика не са само за един живот, а за много животи.

Хората като разберат Любовта, ще живеят всички за Единия. Отношенията между двама души са невъзможни, ако те не живеят за Бога.

Мога някого да облека, да нахраня, окъпя, изчистя, но съм близък, когато го уча.

Съвършенството на Любовта е смисъла на Моя живот.

ОТНОШЕНИЕТО МЕЖДУ УЧИТЕЛЯ И УЧЕНИКА II

В частен разговор с един брат Учителя каза:

По няколко причини съм ви събрал в тази Школа, от които ще спомена за три:

1. Защо съм ви събрал тук в Школата? За да се образува едно общество от хора, които да имат велика Любов един към друг, да се образува тук една среда на Любовта, за да може от тук да се пратят мощни вълни на Любов към целия свят, да се разлее тази Любов по света, да достигне до душите на човечеството и да ги събужда.

2. Защо съм ви събрал тук в Школата? За да ви подготвя за проповедници през бъдещите векове. Всички вие до един – и най-малкият – ще бъдете в бъдещите векове проповедници. Ще ви се дадат знания, сили, дарби, магическа сила на Словото, мощно съдействие от Невидимия свят, всички благоприятни условия, за да проповядвате. И какво ще проповядвате? Идеите на новата култура, идеите на шестата раса. А къде ще намерите тези идеи? Те са изложени в беседите и лекциите. Беседите и лекциите съдържат идеите на шестата раса. Затова сега проучавайте внимателно беседите и лекциите, за да се подготвите за тази важна работа, която ви предстои.

3. Защо Съм ви събрал тук? Вие не сте от Бялото Братство. Един член на Бялото Братство разполага с велики знания и сили, той владее ключовете на природните сили и работи за повдигането на човечеството и на цялата Природа.

А вие сте ученици на Бялото Братство. Аз ви подготвям за да влезете в Бялото Братство, да станете Бели Братя. Това е великото, за което ви приготовлявам и което ви очаква.

НЕЩО ЗА УЧИТЕЛЯ

Една сестра беше приета от Учителя и Учителя ѝ каза в интимен разговор:

Аз Съм вселен. Вселяването е станало на 7 март 1897 година по стар стил. (по нов стил 19 март)

Тогава получил мисия от Небето, тогава Му казали, че е Учител за цялото човечество. Тогава му се възлага мисия от Небето, която е във връзка с мисията на славянството или на Шестата раса и във връзка с идването на Шестата раса.

Трябва да се каже, че вселяването на Учителя е станало на няколко етапи.

* * *

Едно лято Учителя бил в Арбанаси до Търново в пост и молитва. Като се изкачил на един връх край селото, явил се Христос и Му казал: „Предай Ми тялото си, ума си, сърцето си и работи за Мене“.

Учителя казал: „Господи да бъде Волята Твоя, готов съм“

(Това е било преди намесването на България в Първата световна война в септември 1914 г.)

ИЗПИТИ НА УЧЕНИКА I[14]

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Тъмният дух изследва психологически човека и като намери някоя слаба страна, там ще иска да го изкушава.

Има неща натрапчиви, които измъчват човека. Много трудно е да се справи човек с тях. Той е един тъмен дух, който мъчи човека ; както и да го хванеш, изпримчва се.

Низшите духове ходят да завладеят някой човек и това считат за голяма придобивка. Какви големи работи им обещават. На Адам обещаваха да бъде като Бога, и на жена му. Но все същата тактика е и сега. Адам изгуби всичко. Много са щедри в обещанията.

Силите на злото са свободни да подчинят човека и да го отклонят от правия път. Казали са на първия човек: „Ако ядете от това дърво, няма да умрете и ще станете като Богове“.

Грехопадението е станало най-напред в умствения свят, когато човек се е откъснал от Божественото.

Когато искаш да напишеш нещо, нещо ти противодейства, казва ти: „Не е за тебе, не ще можеш“. И ти спираш и не пишеш. Обаче ти напиши криво ляво, каквото и да е. По-добре е да напишеш нещо, каквото и да е, отколкото нищо да не пишеш.

Злото има ужасна омраза към човека. Някой път като дойде грехът с онези отвратителни мисли, всичко в тебе се разрушава и казваш: „Отиде тази работа, свърши се“. И идва тогава Божествената Любов и пак се радваш. После пак дойдат отрицателните мисли.

Човек, който е ял попарата на тъмните духове, не греши.

---

[14] Забележка: В широк смисъл на думата всеки човек е ученик, а не само ученика на една Школа. Ето защо казаното от Учителя за ученика се отнася и за всеки човек.

Всяка мъчнотия е едно предметно учение. Това, което наричат изкушение, е предметно Учение. Ако не го разрешиш, ще получиш двойка, единица, а ако го разрешиш, ще получиш шесторка.

Човек като знае законите, може да впрегне един низш дух на работа. Един крадец иска да обере един професор. В лабораторията той имал два златни електрода. Професорът му казал: „Ти искаш от мене тези неща. На, давам ти ги, вземи ги. Крадецът като хванал електродите, професорът завъртял колелото, и онзи се вцепенил. Разхождал го в разните стаи, след това го пуснал и му казал: „Още веднъж учени хора да не идваш да обираш“.

Когато човек мине през известни изпитания, изкушения, то втори път когато му дойдат изпитания или изкушения от силите на тъмнината, те ще бъдат от друг род, от друг вид. Те ще бъдат от такъв вид, какъвто той не е очаквал.

Ето защо той винаги трябва да бъде буден. За същото изпитание той е вече кален и готов, но изкушението ще бъде от съвсем друг характер, и затова само ако има винаги будно съзнание, ще може да издържи.

Един човек опитва силата си в три неща: пари, власт и жени. При тези неща той трябва да се пази. Да не изпаднете в съблазън при власт, при жени и при пари. Ако уповава на парите, пропаднал е на изпита.

Днес много хора говорят за идеи, за идеализъм и пр.; говорят, че работят за общото благо, обаче ако се анализира тяхното съзнание, ще се види, че те мислят за своите лични интереси и в края на краищата това ще се разкрие. И всичко, което е вътре в човека ще премине през изпит и ще блесне. А на Бога трябват работници напълно безкористни, които да работят от Любов към Бога, без да мислят за себе си.

Човек трябва да различава вяра от лековерие. Мнозина приятели са лековерни и когато им се говори за някои проекти, те повярват, а не знаят, че в тези проекти има нещо користно, което кога да е ще блесне, ще се разкрие, понеже не може да не се разкрие това, което е вътре в човека.

Йов всичко загуби: богатство, деца и пр. После всичко се възвърна. Йов беше праведен и чрез изпита стана ученик.

Вятърът, който клати дърветата е за полза – усилва се течението на соковете, по-добри плодове дава дървото. И човек като минава през изпит, се ползва. Блажен е, който минава през изпитание.

Господ върви от дясната ти страна. От лявата ти страна върви и те дебне падналият, тъмен Дух, той през целия ти живот те изкушава. До вратата на Царството Божие ще те следи, дава ти похвали, богатство, болести, власт, разни унижения и пр., за да може да те спъне, да те съблазни.

Тъмният дух те кара да мислиш: „Виж онзи човек, какъв чувал злато има“. Искаш и ти да имаш такъв. Тогава за Бога не мислиш вече, а за тези неща, които си натоварил на гърба си.

Като влезе човек в мистическия свят, тъмните духове ще дойдат да опитат човека, обвинителят ще дойде. Много работи човек ще трябва да разреши чрез опитност. Когато доведоха блудницата при Христа, Той каза: „Заличава се всичко, не греши“.

Ти никога не разрешавай защо е злото. Само че злото може да се избегне.

Тези същества, на злото ще дойдат; те имат интерес; ще турят в ума ти най-лошите мисли. Тези лоши мисли, които ще имаш в ума си, това не си ти. Това е тяхно състояние. Ти имаш нещо и те искат да те оберат. За да те оберат, трябва да размътят ума ти. И Светлите Същества ще дойдат и ще внесат в тебе най-хубавите мисли. И те не

са твои. Къде е човека? Ти си човекът, който едновременно изпитваш и доброто и злото и ще вадиш поука.

Ако човек не се научи правилно да мисли, мъчно може да се справи с мъчнотиите в живота. Толкова хиляди години човек много мъчно може да се освободи от онзи вътрешния атавизъм.

В окултната Школа има хиляди изпити, на които могат да се подложат учениците. Например, един ученик тъкмо се разговаря с един свой другар, води много добър разговор, може би с Учителя, и едно лице му казва: „Можеш ли да ми донесеш вода?“ Той да отиде, да не наруши хармонията и после пак да дойде да продължи разговора. Ни най-малко да няма недоволство. В живота е всичко изпит. Някой човек страда и не знае защо страда. За ученика това е предметно Учение.

Всички ще минете през изпити. Когато човек се намира в най-големи противоречия, страдания, да бъде благодарен на Бога, да има радост и хармония в себе си. Това е изпит.

Господ казва: „Много работи мога да ти кажа, но по-напред искам да знам, дали можеш да носиш товар, който ще ти дам“.

Всеки човек е подложен на изкушение. Някой път все ще дойдат изкушения. Без страдания може; не греши! С радости може ли? Може; живей чист и свят живот.

Всички трябва да минете през огън. Докато златото не мине през огън, не може да се пречисти. И трябва дълъг процес, хиляди години ще минат за това. Догдето дойде съзнанието у хората да живеят добре, колко време ще мине!

Като стане човек коравосърдечен, тогава го слагат на огън. Като мине огънят, човек казва: „Сега почнах да поумнявам“.

Много микроби има, които живеят във вас. Трябва да се пазите. В тебе ти не дигаш шум, а други, низши същества дигат шум. Ти имаш

едно низше желание, което те води. Кой си ти? Този, който е вързан за това желание. В тебе най-първо се заражда едно много малко желание, чийто произход трябва да знаеш, защото ако се вържеш на това низше желание, то ще ти донесе страдание.

Някои състояния, които изпитвате, те не са ваши. Те са дошли от вън. Това не сте вие. Вие носите сега един живот, който не е ваш, той е от низшите същества. Един мой приятел ми каза, че в Ню Йорк видял един човек, който върви с царска мантия и се чудел, че никой не обръща внимание на него. И казва: „На гърба му видях само обявления“. Ние носим царска мантия с чужди обявления. Трябва да се освободим от тях.

Един дойде при мене и ми каза: „Търсих къща с югоизточно изложение, обаче дойде при мене един комисионер и ме заведе в една къща, която никак не беше хубаво, но ме убеждава, убеждава и най-после ме накара да я взема и сега се чудя какво да правя.

И тъмният дух е такъв комисионер, който те убеждава, хвали ти това, което иска да ти продаде. И после ще се чудиш, какво да правиш.

Тъмните духове на ада като влязат в Божествената светлина, там нищо не виждат, но като влязат в ада, там тъмнината е тяхната светлина. Щом държиш идеята за Бога, ти си в Божествената светлина. Там тъмните духове в тази светилна са слепи и нищо не виждат и ти си спасен. Този е начинът да се отървем от тях. Една аналогия: нали бухалът денем нищо не вижда, а вечерно време вижда много добре.

Грехът в човека е неподчинение на Разумното, на Божественото, а подчинение на един низш живот.

Крадците на земята са низшето (нищо), но има крадци в духовния свят. тъкмо си влязъл в пътя и те влязат под кожата ти и

почнат да те надуват. Казват ти: „Ти си много повече от другите. Ти си това, онова“. И после те накичат с всички епитети и ти казват: „На теб никакъв Господ не ти говори“.

Всички мъчнотии, които срещаме вън и вътре, са наше богатство. Това са задачи, които трябва да разрешиш.

Една сестра запита:

– В молитвата „Отче наш“ пише „Не веди нас в изкушение“, а на друго място пише: „Бог никого не изкушава“. Как трябва да се разбира това?“

Учителя каза:

Това място в „Отче наш“ се разбира така: Бог да не ни оставя да влизаме в изкушения. Да ни пази да не влизаме в изкушения“. Бог изпитва човека, но не изкушава. Изкушението е друго нещо. При изпита Учителя те изпитва, за да види колко знаеш, а при изкушението те изкушават за да съгрешиш и искат да те подкупят. При изпита ти турят сто килограма на гърба за да видят колко е силата ти. При изпита могат да те скъсат, да не си издържиш изпита. Значи не можеш да дигнеш товара. А при изкушението има морално падение. При пропадането на изпита имаш право пак да държиш изпит, а при падането в изкушение ти изгубваш всичко.

Човек при последния изпит ще остане сам, от всички изоставен, без никаква опора вън и да намери опора само в Бога.

Една сестра попита:

– Скоро ли ще бъде матурата?

Учителя каза:

Че тя е започнала! Мнозина държат. Някои са скъсани, а някои са минали.

– Позволява ли се да се повтори матурата?

Позволява се. Лошото е когато не е допуснат до матура. Когато някой е допуснат да държи матура, това е привилегия.

– Ние допуснати ли сме?

Вие сте допуснати. Дали ще издържите, то е друг въпрос. Който е допуснат, той ще издържи по който и да е начин. Има възможност да го скъсат, но пак ще държи. Доста предмети са.

Всеки един от братята и сестрите трябва да издържи изпитите когато дойдат. Когато Йов бил връхлетян от страдания, той отначало видял близо грозните духове, но по-далеч видял светлите духове. Значи по-близо около него било мрачно, а по-далечното било красиво. Тогава той разбрал, че всичко, което става е за добро и настанали мир и радост в душата му.

Земята тук е място за матура. Който тук издържи, дават му билет навсякъде да отиде. Напредналите Същества от Невидимия свят искат да дойдат тук да държат матура. Който не издържи матурата и замине, не му дават билет.

Писанието казва: „Блажени, които минават през изпитания“. Блажени написаните книги. Блажени праните дрехи. Ще вземеш едно шише, ще го изчистиш, ще го измиеш, че да бъде съвършено чисто. Та в Невидимия свят, когато искат да дадат някому ново знание, ще го чистят, чистят, че ще му настръхнат космите. И той казва: „Отиде вече, изгубихме, оглупяхме, нищо не остана“.

Земния живот на човека си го представят много идеално. Опитността, която ще добие, това са големите богатства, а начинът по който ще добиеш тези опитности, е скрит от човека и му представят само благата – опитностите, които ще добие. В края на краищата той ще добие голямо богатство, но докато го придобие! Това прилича на положението на онзи габровски чорбаджия; турили му статуята при

театъра и той си казал: „Иване, Иване, колко боб изяде, догдето те турят там“.

Та в Невидимия свят не е скрит от тебе резултата, който ще добиеш във физическия свят, а са скрити изпитанията, през които ще минеш. Там при твоето слизане на земята ще ти кажат: „Има такава програма. Ще имаш придобивки, ще имаш и известни мъчнотии“. Когато минаваш тук през непреодолими мъчнотии, те се притичват да помагат.

Изпитите на разни хора са различни. Няма двама души, които да имат еднакви изпити. Има известна разлика.

Ако ти дадат външни радости, ще ти дадат вътрешни мъчнотии. Ако пък ти дадат вътрешни радости, ще ти дадат външни мъчнотии. Това не можеш да избегнеш. Няма да ти дадат мъчнотии едновременно от вътре и от вън.

Глупавите хора предпочитат радостите и после страданията. А умните хора предпочитат страданията най-първо и после радостите. Глупавите казват: „Сега да се радваме, че после да става каквото ще“. А умните казват: „Сега да става каквото ще, но на края ще се радваме“.

Че много хора нямат ли разсъжденията на мишката? Ще дам едно уподобление: онази мишка е свободна, ходи си по полето, диша си чистия въздух и един ден турят на дупката ѝ един капан и тя почва да изследва. Има нещо в този капан: пастърма или друго. И тя се качва отгоре на капана, а не знае, че онзи, който е турил капана е много по-учен от нея. И най-после се хване в капана. Не ѝ трябваше да влиза в капана. Та при вас все има по един капан. Едно приятелско предпазително предупреждение: пазете се от капаните, които са турени пред вашите врати. Отминете ги. Не влизайте да изследвате какво е вътре. Не се самозаблуждавайте.

Един брат попита за вътрешните изпити.

Учителя каза:

Всичко това ще дойде по един естествен начин. Ще ти дадат в живота някоя задача. Това е изпит. Хване те сърцебиене, коремоболие. Това са обикновени изпити. Дадат ти един милион и ти го вземат. Това е изпит.

В състоянието, в което се намирате, какво трябва да правите, как да продължите пътя? Например, колцина от вас какви размишление и молитви са правили?

Вие обичате някого, но той ви каже няколко думи, които ви нараняват. Любовта ви трябва да издържи на изпитите. Като поставят Любовта ви на изпит, тя почва да се огъва.

Гледайте да се учите и да влезете в новата вълна, която ще ви повдигне по-горе, ще се повдигнете в новата фаза на живота. Иначе ще повтаряте класа.

Човек трябва да бъде твърд и да издържи докрай. Хората не могат да избегнат изпитите. Ако избегнеш един изпит, който Бог ти е дал, ще дойде друг изпит. Когато човек има възвишен стремеж, възвишен идеал, за който живее, тогава той е издържлив на всички изпитания и изкушения.

Това, което сте наследили от миналите поколения и от животинското Царство, това е тор. Който е умен, ще намери място на този тор, а който не знае, и не е умен, ще се върдаля из тази каша. Когато в човека почва да надделява животинското, лицето му почва да се изменява.

Философията се е в това: искайте да бъдете господари на себе си!

Човек трябва да подчини низшето и от там да вади енергии, както растението пуща корените си в почвата и вади сокове.

Онази жена искаше да изкуси Йосифа и ако той беше се оплел, щеше да се свърши с него. Но той устоя на този изпит, чрез затвор изплати своята карма и така се роди изново.

Съществата от Невидимия свят, които са около теб, са две категории едни по-горни, а други по-долни. От по-горните ще се учиш, а по-долните ще впрегнеш на работа.

ИЗПИТИ НА УЧЕНИКА II

След лекцията и гимнастическите упражнения се върнахме в салона. Стана въпрос за изпитите и изкушенията, през които минава човек. Учителя каза:

Възможностите за изкушения са толкова тънки, че човек трябва да ги вижда. В сегашния свят сте изложени на много изкушения, деликатни, много тънки. Имаш неразположение. Справи се с него и в тебе да не остане никакво противоречие. Дойде в тебе едно лошо чувство. Трябва да се справиш с него. В едно изкушение се скрива някой път уж желание да работиш за човечеството, а то е един долап. Светът е градина, в която живеем и всеки ден хората ядат от забраненото дърво.

Когато отвътре дойде глупавият при теб, казва ти: „От тебе човек няма да стане“. И ти скърбиш. После дойде умният и ти казва отвътре: „От тебе човек ще стане“. И ти си радостен. Щом скърбиш, глупавият те е посетил отвътре. Щом се радваш, умният те е посетил.

Да не сме роби на външните условия и на вътрешните желания. Ако една птичка я гони котката, какво трябва да направи? Дали да се надпреварва с котката или да хвръкне? Да хвръкне. Тебе те гони тъмният Дух. Ти хвръкни нагоре, със своето съзнание издигни се към Бога и тогава тъмният дух не може да отиде към Бога.

Ще те погледне като котката.

Човек трябва да се издига в по-висшите светове, за да преодолява мъчнотиите на средата, в която е поставен.

Низшите, тъмните духове не влизат в Божия храм. Щом те ти говорят, това показва, че си вън от храма. Щом не ти говорят, в храма си. Като влезе човек в Божия храм, тъмните духове ще чакат отвън и

ще кажат: „Много стои, много се моли, омръзна ни да чакаме“. Като дойде някое съмнение в тебе, трябва да имаш диагноза: трябва да знаеш, че си извън храма.

Както една руда се туря в пещта, за да се разтопи и да се изкара златото, така и Висшите Същества прекарват хората през известни изпитания. Тези изпитания са огнени, за да се събуди доброто във вас. И непотребното като сгур трябва да остане настрана.

Когато Бог направи първия човек, искаше да види, дали Адам има послушание и благодарност. Но Адам не издържа този изпит и трябваше да мине по пътя на страданието.

В духовния свят има много опасни работи. В съвременния окултизъм някои искат да бъдат силни, да правят каквото искат без да бъдат отговорни.

Някои си търсят белята. Някой ме пита: „Дали прогресирам или не?“

Ако му кажа, че е добър, то щом излезе, ще го атакуват много. Ако ви похваля или ако ви укоря, ще ви направя зло. Ако ви похваля ще дойдат лоши духове и ще кажат: „Има какво да се обира“. А пък ако ви укоря, те ще кажат: „Той е от нашите, да отидем при него и да му дадем съвет“. Детето не го хвали, нито го укорявай.

Велико е училището на земния живот. Земния живот представлява една от Великите школи. По-велико училище от това за нас каквото сме сега, няма. Тук на земята като живеете добре, има шанс за в бъдеще да бъдете ангели. Но ако като хора не живеете добре, ангели не може да бъдете.

Трябва да се даде стимул на душата да се освободи от ограниченията. Човек доброволно е станал роб на условията. В началото на всяка работа човек е абсолютно свободен. Щом не спази първата свобода, която има, после има вече едно малко ограничение.

Най-първо ти се намираш на плоска повърхност, но после дойдеш до една повърхност с малък наклон и изгубиш вече част от своята сила. Наклонът после става по-голям и по-голям и ти ще почнеш да се хлъзгаш надолу. Най-сетне ще слезеш до дъното. Тъй че като паднеш на първото сражение, губиш. Ето защо човек в първото сражение трябва да бъде силен.

Трябва да се работи върху младите братя, защото някои от тях се намират в много изкушения на майя – илюзиите – на външните форми, които го заблуждават. Някои от тях са привлекли някои неща много близо до окото си, до своето зрение и вследствие на това им се затуля целия хоризонт.

Между младите братя трябва да се образува един кръг на умствена дейност, да работят със своя ум.

Не може човек да мине без приливи и отливи. Те ще дойдат непременно за всеки човек. Обаче умният човек прави следното: той прави както египтяните с реката Нил; когато имаше дъждовно време, те пущаха водата от реката Нил в басейни, а през хубавото време я пущаха да тече. Също така и разумният човека, когато има прилив, трупа капитал, и когато дойде отлив, той не чувства отлива, понеже има натрупан капитал от прилива и харчи от капитала, който е събрал във време на прилива.

Невидимият свят дава изпити само на способните души, а на невежите не дава никакви изпити. След като ученикът издържи изпитите, които му се дават от Учителя, той приема Божието благословение.

Една сестра дойде при Мен и се оплака, че са я били. Казах ѝ: „Ти като окултна ученичка не трябваше да казваш никому. Ти трябваше да премълчиш това. И аз да узная това от другите, а не от тебе. И ти си виновна, дето те ми, защото ти си имала лошо мнение за него. Ти

мислиш, че той е лош и затова лошото в него се прояви. И когато стане въпрос за него, ти трябва да казваш занапред винаги хубавото, доброто за него.

От друга страна, когато те биха, ти трябваше да въздадеш хвала на Бога, че си издържала един изпит, а ти се оплакваш. Първите християнски мъченици когато ги биха, въздаваха хвала на Бога.

От трета страна, ти защо не се огради, когато онзи се приближи до тебе? Ти защо не застана срещу него и не каза тези думи: „Господ няма да ти позволи да дигнеш ръка срещу мене“.

Всички изпити, през които минаваш, са задачи, които трябва да разрешиш. Ще имаш придобивки. Ще видят какво си разрешил, дали си имал вяра, чувства, внимание към хората, доколко си бил справедлив, доколко си държал за достойнството си. Като отидеш в онзи свят, ще видят дали носиш диплома или не. Не можеш да носиш диплома, ако не можеш да разрешиш задачите и те скъсат. Някои хора са свършили прогимназия. Има хора, които не са свършили още и отделения. На ден три пъти – сутрин, на обяд и вечер – може да видиш истинското лице на един човек. Но малко време трае това. Истинското лице на човека не се явява винаги.

Най-първо мъчнотията е външна и после идва вътрешно.

Например в семейството всичко ти върви, всички вътре са сплотени, обаче отвън има сиромашия, обиди и пр. но щом се оправят материалните работи, то жената и децата пощуряват. Онзи, който причиняваше това отвън, дойде и отвътре. Например Давид преди да стане цар имаше външни мъчнотии, а като стана цар дойдоха, вътрешни мъчнотии. Под вътрешни мъчнотии се разбира и нещо по-дълбоко: борби вътре в човешката душа, съмнения, низши желания и пр.

Човек като живее на земята много работи ще научи. Човек не може да напусне земята, докато не научи уроците. Трябва да свърши всичко, да свърши изпитите.

Какво нещо е кръщение? Ще те турят на известни изпитания и ако издържиш, кръстен си. Ако в Любовта издържиш, кръстен си. Ако не издържиш в Любовта, не си кръстен. Същото е по отношение на Истината, на знанието и пр.

Вие още не сте кръщавани. Ще имате кръщение. Кръщение значи да издържиш. Ще те изпитат.

Някой път в нас човешкото се маскира във формата на Божественото, облича се във формата на Божественото. Тогава е малко по-трудно за първия момент да се разбере. Значи три състояния могат да се явят: човешко, Божествено и човешко, маскирано в Божествено .

Има закон: щом влезете в духовния живот и почнете да прогресирате, ще дойде противоположното, ще дойдат противодействията.

Най-първо те изпитват и като мине изпитът, ти ще се проявиш доколко и какво можеш да направиш. Някой пита: „Защо са изпитанията?“ За да се проявиш. Ако не са те, не можеш да се проявиш.

Изпитът е да се види, дали човек знае това, което е учил и какво може да приложи.

Няма същество освен Бога, което да не е подложено на изкушение. Само Бог не се изкушава. Всички други могат да се изпитват. А щом се изпитваш, можеш да направиш една погрешка. Всяко същество, което идва от Бога на земята, ако не е активно, ако не работи, има възможност да се поквари, да падне.

Вие, които бяхте толкова добри – Аз го зная – защо станахте лоши? После, едно време бяхте много красиви, а сега сте се изменили.

Окултната наука, както са я учили в миналото, много е била трудна. Питагор е стоял 20 години в Египет, минал е през много изпити, чакал е да го въведат в пирамидите, за да получи едно посвещение на египтяните. После трябвало да прекара 10 години във Вавилон да мине през изпити, за да го посветят. Също и в Палестиня. След като се върнал и основал Школата.

Има хора, които никак не са съгрешили. Това зависи от човешката воля. Щом човек не възприеме грехът чрез волята си, той не съгрешава. Грехът е нарушение на онези Велики закони в Природата – ако ги нарушиш съзнателно.

Бог изпитва скържавите и щедрите. Отначало Бог туря стържавия в недоимък, а щедрия в изобилие и ги изпитва какво ще правят. След това ги разменя: скържавия туря в изобилие, а щедрия в недоимък и пак ги изпитва. После пак обратно и т.н.

Човек трябва да бъде изправен. Грехът не стои в многото. Една стотинка откраднеш или един милион, те тежат все едно. Мисълта е важна. Той е откраднал една стотинка, понеже е нямало повече. Но ако е имало повече, щеше да ги открадне.

Всяко желание, което те ограничава е юлар; да имаш желания, които не те ограничават. Когато си с юлар, да знаеш, че е юлар и като се намериш под юлара, да знаеш как да се освободиш.

Когато искат да поставят някого за касиер, по-рано го изпитват, като го турят между сто отворени каси и гледат дали ще вземе или не. Ако вземе, не е за касиер; ако не вземе, той е за касиер. Та и вие сте пратени, защото ви готвят за служба и сега ви изпитват, дали ще вземете или не от касите.

Всички хора не са още готови. Един в Америка искал да знае какво нещо е амоняк, неразреден, но силен; като смръкнал, паднал на

гърба си. И хората му казали: „Искаш ли още?“ Онзи казал: „Не, достатъчно е“. Значи не може да носи още човека.

Разбраният живот е щастие, а неразбраният е мъчение. Има много работи в света, които са приятно, но са отровни

Дълго време ще мине, докато се освободите от онзи, който ви мъчи. Каквато погрешка направиш, той те хване, безпощаден е.

Жертвите едно време са ги правили, за да се привличат там нечистите духове чрез кръвта, та да се отърват хората. Ще заколят курбан някое агне и пр., за да се избавят хората. В новата култура това е изключено.

В едно място дето се събират хората, там да не се позволява никаква лоша мисъл. Там, дето спиш и работиш никаква лоша мисъл да не допускаш, никаква лоша мисъл да не влиза в ума ти, за да не привлечеш лоши влияния.

Голяма борба има в човека, докато се научи да стане господар на тъмните духове. Ти сега кипнеш. Станал си проводник на тия духове. После се разкайваш. Никак не ти е приятно това. Трябва да се владееш. Дълго време се минава, додето човек тури равновесие в себе си. Когато отдалечим ненапредналите духове от нашето съзнание, то нашето вътрешно небе ще се проясни. Страхът, безверието, недоверието, гневът и пр., това са все низши влияния. Когато се освободим от тях, небето ни ще стане ясно. Изяснението на вътрешното небе зависи от нашето съзнание.

БУДНОСТ НА СЪЗНАНИЕТО НА УЧЕНИКА

След изпълнението на Паневритмията приближихме се до Учителя и Го поздравихме. Днес е един от незабравимите пролетни дни. Плодните дървета около нас са цъфнали и придават приказен вид на полянката. Като че ли сме в един райски кът. Стройните борове около нас са позлатени от изгряващите слънчеви лъчи. По витошките върхове има още снегове. Всички са радостни и бодри, освежени от чудното действие на Паневритмията. Стана въпрос за будността на съзнанието. Учителя каза:

Има един апаш, с когото не можете да се справите. Имаш едно хубаво чувство, една хубава мисъл и изчезнат. Апашът ги е задигнал. Няма кой да те пази. Трябва солидна мисъл, за да си ограден винаги. Трябва да имате една отлична философия.

Съзнанието на човека трябва да бъде винаги будно. Да знаете в дадения случай дали страданието е ваше или чуждо. Да знаеш, коя мисъл да приемеш, и коя да не приемеш.

Сега трябва да се пазите, да не би като се повдигнете нагоре, да паднете, да стане реакция.

Например някой вързан бръмбар подхвръкне и падне, подхвръкне и падне. И най-сетне се освободи и си отива. Някой път и вие сте вързани.

В човека има паразити, които искат да го заблудят и след това да го ограбят. А има други същества Висши, които искат да го предпазят от паразитите, изобщо да му помагат. И човек трябва да направи нещо, за да не се поддава. Когато човек е събуден, тогава е добре. Но при малко прекъсване на съзнанието тези паразити влизат вътре в

човека. Когато искат да те оберат, ще те напият, т.е. ще замъглят съзнанието ти и като изтрезнееш, ще видиш, че нищо нямаш.

Не знаем да запазим това, което имаме. Комарите си забиват хобота и изсмукват кръвта. Има и психически комари. Дето вие се обезсърчавате, това са психически комари, които ви изсмукват енергията. Трябва да се освободим от ненужния тормоз на низшите същества. Христос дойде да освободи човечеството от някои същества, на които хората са били пленници.

Съзнателният живот да корегира нещата. Силата е там. Има известни формули, но аз не смея да ги давам, понеже нямате ритъм и понеже не ги правите със сърце. Защото по някой път стреляте патрони уж във въздуха, но може да се направи пакост.

Човек да не подпушва Божественото в себе си. Когато го подпушва, той разрушава себе си. Когато човек иска да уреди по човешки начин своите работи, той си създава своето нещастие. С други думи човек да даде ход на Божественото в себе си и то ще уреди неговите работи.

Трябва ново възпитание, трябва ново разбиране, нови пътища. Може да турите в стаята си чисти или мътни стъкла. В противния случай няма да пропущат изобилно светлина. Но ако турите съвършено кристални стъкла, тогава още по-добре. Който много знае и не прилага, много страда. Не от многото знание, но от неприлагането страда човек.

Цялото човечество преминава в нова фаза и става един преврат. Хората не могат вече да живеят в старото. Старата черупка се пука и пилето или трябва да се измъти, или трябва да умре –едно от двете. Някой жали за старото. Върху старите клончета се раждат младите. Не трябва да се плашат хората. Неестествен е страхът.

Един разказ в стара Гърция казва, че хората видели по морето една голяма костена жаба и помислили, че това е остров. И турили знаме и се установили. Но после костената жаба се поклатила и те избягали. В нашия ум изпъква някоя идея и мислим, че е остров и туряме знаме и после си отиваме. Преведено това значи: да не се мамим с илюзии.

Когато сте слизали на земята, сте избрали един план, но като дойдете на земята, вие си намирате друг някой план.

Щом мислиш, чувстваш и постъпваш добре, ти си там, дето трябва да бъдеш. Щом не мислиш, не чувстваш и не постъпваш добре, ти не си там, дето трябва да бъдеш.

Мисли, чувствай и постъпвай както Христа в малък размер.

Хората търсят лесният път, а лесният път е мъчен път. Под лесен път се разбира обикновения път. Най-красивият път с най-големи постижения и успех е Божествения път. Той е всъщност истинският лесен път. За предпочитане е по-ранното „събуждане“ – в духовно отношение – отколкото по-късно. Имаме пример с девиците в Евангелието.

Един човек се оженил за една баба, дегизирана като млада мома. После бабата си свалила дегизацията. Същото така и много свои идеи човек трябва да ги провери какви са. Като дойде една мисъл на раздвояване, тя е от човешки характер.

Хората не трябва да бъдат свинопасци. Злобата, омразата и пр. са свините, които човек пасе. Също нечистите мисли, желания и чувства. Човек трябва да ги остави и да отиде при баща си. Няма какво да стоиш при тях и да слушаш грухтенето им. Върви си по своята работа. Ти не ги пъди, а ги напусни. Защото ако ги изгониш, те пак ще се върнат. А ти ги остави.

Човек трябва да освобождава ума си. Има някои мисли, желания и постъпки ненужни. Човек трябва да се научи всяка вечер да се разтоварва от ненужния багаж. Дръж най-ценното, което можеш да приложиш в дадения случай. Човек трябва да потърси пътища да се освободи от чуждите мисли в себе си, които ще го отклонят.

Както има пет степени хора: обикновени, талантливи, гениални, светии и Учители, защо така има и пет категории мисли и по пет категории чувства и постъпки. Например, ти сега можеш да имаш една обикновена мисъл. Друг път можеш да имаш талантлива мисъл, гениална мисъл и пр. Трябва да различаваме мислите. Когато ви дойде една хубава мисъл, не я отхвърляйте, както петела диаманта. Във всеки момент трябва да знаете къде е Божественото. Трябва да излезем от света на колебанието и на страданието и да дойдем там, дето е всичко радост и веселие, дето има хармония.

Има чувствания, които са животински. А има чувствания, които съдържат разумност. Те са божествени. Да не се смесват едните с другите. Когато казваме, че човек чувства а не мисли, под това разбираме животинско състояние. А какви ще бъдат последствията от това?

Във физичния свят, когато се пързаляш надолу, все слизаш, защото няма за какво да се заловиш. Това е за света. За ученика не е така. Ученикът трябва да е надраснал това пързаляне надолу. Той работи съзнателно. Докато се осъзнае човек, той е в едно хаотично състояние. Могат да се съберат в мисълта много непотребни, излишни неща. Човек трябва да се освободи от тях. Може да влезе прах в стаята. Той влиза неканен. Човек трябва да познае, кое е прахът в неговото съзнание, от който трябва да се освободи – от излишните, непотребните неща в ума си.

Ако имаш светлина и топлина, ненапредналия Дух се пази от тебе като от чума; не може да се доближи. И те гледат да прекъснат светлината и топлината в тебе.

Противоречията в живота, това са предмети за тълкувание. Каквото и да се случи, онзи, който може да разгадава, няма какво да се смущава.

Когато човек действа без Божествена светлина, тогава се ражда злото, тогава идат катастрофите. Например, човек се разгневи на някого и иска да го бие. Той не разсъждава за последствията.

Една сестра попита:

– Как да се вардим от лошите мисли?

Учителя каза:

Мисли за доброто. Повдигни се нагоре. Защото под тебе има нещо нечисто. Повдигни се пет пръста нагоре. Не влизай в долното течение. Щом краката ти се допрат до това течение, ще влезеш под влиянието му.

Някой път проблясва вътрешно изведнъж нещо в тебе, а някой път медлено. При свещта блесването става изведнъж, а в Природата медлено става изгряването на слънцето. Бързите неща са човешки, а Божествените методи са медлени.

Когато влизаш дето и да е, ограждай се, прави мислено светли кръгове около себе си и дълбоко дишане и тогава влез. Тогава всички лоши влияния се премахват и се урежда всичко.

Цяло изкуство е да знае човек да използва благоприятните условия, които му се дават в момента. Дават ти се известни условия; използвай ги Разумно.

Ученика всякога трябва да помни, че е ученик. Никога не трябва да забравя, че е ученик. Каквото и да работи, в каквато и среда да се намира.

Когато Бог ти проговори нещо и ти каже да направиш нещо, вторият глас ти казва чрез тебе: „Няма време, не струва да бъда толкова добър, нямам средства, нямам сили. Не бива толкова да постя, да се моля“. Вторият глас е гласът на изкусителя.

Странични втичвания могат да стават в човека, но той трябва да ги отстрани.

Веднъж турили окото на един човек на едното блюдо на везните, а на другото турили злато и не се дигало окото. Турили много злато и пак не се дигало. Най-сетне турили малко пръст и окото се дигнало. Човек не трябва да желае много неща. Ако желае много неща, очите отслабват.

Вие имате връзка с Христа. Вървете по този път и тази връзка сама се усилва.

Вие всички живеете в живота на миналото. Казвате, че сте се помолили преди десет години и Бог ви е послушал. Днешният ден е важен!

Всеки ден носи несметни богатства. Не мислете за миналото. Мислете, че всеки ден носи несметни богатства, а вие като мислите за миналото, изгубвате настоящето. Сега трябва да турите основа.

Вътрешният ви живот е важен. Там да бъдете изправни.

Вътрешният човек е от Бога. Като направиш нещо и не го харесваш, то е от тъмните духове. Ако направиш нещо и го харесаш, то е от Бога.

Божественото все нашепва на човека отвътре.

Когато човек забрави пътя, нали пита окръжающите хора за пътя? Също така и човек трябва да пита сегиз-тогиз Невидимия свят; да почака, да не бърза над въпроса. Вслушвай се в новите идеи, които ти се нашепват отвътре.

В човека днес Божествените мисли и мислите на тъмните духове са оплетени. Те са оплетени навсякъде, та да не мислиш, че си се избавил без будността на съзнанието. Тъмният дух казва на Бога: „Те изглеждат много добри, пеят много добре, но те не са такива, каквито се представят. Чакай, аз ще им дам една игра за да ги пресея.“ Така че тъмният дух иска да ви пресее. Малките грехове приличат на кръчмарска чаша; чукаш се в кръчмата и всичко това, което Бог е вложил в тебе, изчезва; значи така се постига целта на онези, които искат да те оберат.

Тъмният Дух още при първата му визитация трябва да го познаеш и да вземеш мерки.

Твоят ангел-ръководител може да ти говори чрез някой човек и затова трябва да слушаш какво ти говорят добрите хора.

Някой ще каже: „Как ще живееш в бъдеще?“ Аз за в бъдеще не мисля. Мисля за днешния ден. Аз вярвам, че следующия ден ще бъде по-добър, третият ден ще бъде още по-добър. Някой казва: „Ами какво ще стане с мене?“ Той не разбира живота. За мене животът от единия до другия край е Божествена красота.

Един Учител казал на двама свои ученици следното: на първия казал „Когото срещнеш да казваш, че всичко ще сполучи“. На другия казал: „Когото срещнеш да казваш, че нищо няма да сполучи“. Като се върнал, вторият казал, бе бил много пъти бит. Ще казваш на хората: „Ще се оправи тази работа“.

Сегашните хора навсякъде се колебаят – и светските и духовните хора. Не могат да различат Божественото в себе си, поддават се и някой път човешкото взема надмощие. По някой път ние даваме ум на душата. Когато тя ни каже нещо, ние казваме: „Другояче не може ли?“

Ние постоянно държим в съзнанието си тези, които са ни направили пакост и с това спъваме своето повдигане.

Щом дойде животинското в човека братство и сестринство, всичко възвишено в човека изчезва. От низките духове, които дохождат при човека, той може да се освободи. Как? Не трябва да имаш техните слабости. Щом имаш техните слабости, привличаш ги всичките. Със старото човек трябва да се опрости. Което е ценно, да го избере, а което не е ценно, да се освободи от него.

Като се изхарчи нервната енергия, идат всички болести. Като нямаш нервна енергия то ти си фалирал търговец, който няма никакъв капитал.

Да няма изтичане на нервната енергия. Ти казваш: „Не го разбирам, я го разбера, я не“. Или казваш: „То моята се е свършила“. Не, така изтича твоята нервна енергия. Винаги човек да има напрежение, да е напрегнат и тогава енергията идва и разумно се изразходва. Тепърва трябва да се самовъзпитава.

Най-първо тъмният дух ще те учи много добре и най-после ще станеш вол и ще му носиш товара.

Човек е странник, пътник на земята, не знае кога ще го повикат. Все ще го повикат един ден, но кога и как не знае. Ще го повикат, когато той не очаква. Затова трябва да е готов.

Когато си омърлушен, отпаднал духом, когато се чувстваш в лошо състояние на Духа, това значи, че преживяваш за един час или за един ден цял минал недобър живот. А когато се чувстваш бодър, радостен, весел, тогава изживяваш цял минал хубав живот.

Ти виждаш една женска форма и мислиш, че щастието ти е там. Но не е там щастието ти. Не е важно това, което виждаш. Утре красотата се заменява с бръчки.

Срещаш някой човек. Не мисли, дали той ще се отбие, но ти отдалеч мисли да се отбиеш. Така като мислиш, спестяваш времето. Щом мислиш така, и в него ще се зароди желание да се отбие.

Имаш вериги, вързани са ти краката, а си жаден. Има близо вода, но не можеш да отидеш. Обаче ключът на веригите е в джоба ти. Отвори веригите, остави ги, иди на чешмата и пий вода. Един мъдрец прекарвал красива царска дъщеря през една страна, дето искали да я убият. Но тя била оцапана и със скъсани дрехи, докато премине през това Царство, да не я познаят.

Като минавате през царството на тъмните духове, минете оцапани. И като минете през това царство, омийте се.

Като минавате през това царство, да сте оцапани, за да не ви познаят.

Когато човек работи в която и да е област и влага лични чувства, то кръвта отива към центъра на личните чувства, а не към предните и горните мозъчни центрове, които имат нужда от кръв. Тогава човек не може да напредва нито умствено, нито сърдечно, нито музикално и пр. Когато човек има висок стремеж, то кръвта отива в предните и горните части на мозъка и развива висшите центрове на мозъка. Обаче като престане човек да работи в областта на високите стремежи, то кръвта отива отзад и тогава човек слиза до животински чувства. Сърдене, каране, отмъщение, гняв са все животински състояния.

Тогава трябва да дойде някое същество от Невидимия свят да го ръководи, като ти идва някое страдание.

Животът е най-хубавата музика. Мъчно е, трудно е да се живее. Ние живеем, но не знаем как да живеем.

РАБОТА НА УЧЕНИКА ВЪРХУ СЕБЕ СИ I

Днес сме на общ обяд на външните маси. След свършването на обяда изпяхме няколко песни. Някои братя и сестри разправиха някои свои опитности или изтъкнаха кои идеи в днешната лекция на Учителя са им направили най-силно впечатление. След това стана въпрос за работата на ученика върху себе си. Учителя каза:

Сега поставят духовния свят в противоречие с материалния; няма противоречие. Материалният живот не трябва да се смесва с плътския живот. Не трябва да се смесват плътта и тялото. Те са две различни неща.

Тялото е жилище, храм, дето Бог живее. А плътта е паяжина. Оплела се муха в паяжина. Такова нещо е плътта. Оплел се човек в някои желания, та не може да се освободи от тяхното действие.

Човек трябва да знае, кое нещо в него е недовършено, в кое е останал назад. Всеки ученик трябва да знае върху кое в себе си трябва да работи.

В човека има и животинско. Гледай да мислиш. Защото от низшите желания произтичат всички нещастия. Ако някой има десет милиона, какво ще постигне с това? Той ни най-малко не е осигурен с това.

Непременно мисъл трябва на хората. Всички хора умират, от нямане на мисъл. Самовъзпитание трябва на всинца ви. Всеки трябва да работи върху себе си, да се самовъзпитава. Единственото нещо, което може да остане в човека, е това, което се придобива със самовъзпитание.

Човек е минал през всички животински форми и има сега техните навици. Ние сега се стремим да се освободим от всички

животински навици. Ако човек почне да живее чисто животински живот, то челото отива назад, брадата остава назад, челюстите отиват напред и ако човек продължава така няколко поколения, формата се изменя. Маймуните са изостанали хора в културата. Не са могли да се издигнат в развитието си и са останали. В далечното бъдеще има надежда за тях.

Един инвалид с патерици се оплаква, че хората не му дават. Един цигулар тръгнал с него. Той свирил и инвалидът поставял паничката и пущали много в нея. Превод: цигуларят, това е отличният ум или отличното сърце. Нещастие е, когато инвалидът е сам; а щастие е, когато цигуларят е с него.

В едно мигновение можеш да станеш това, както с хиляди години.

Някой казва: „Аз не искам да бъда много богат“. Не, ще бъдеш богат в мисли и чувства.

Всеки ден си избирайте по един стих, върху който да размишлявате. Всеки ден си избирайте по нещо ново. Вие все повтаряте едно и също нещо.

Вътрешните състояния са по-силни от външните условия. Човек трябва да започне с вътрешното състояние. От там трябва да започне възпитанието си. Измени вътрешното състояние и тогава ще се изменят външните условия. Човек докато стане господар на себе си, много ще има да работи. Работа, работа, работа трябва! Помнете, че много работи има да се вършат. Помнете, че много работи има недовършени. Всички противоречия в живота са важна работа.

Всеки трябва да направи по една овощна градина, да посее в себе си, в ума си и в сърцето си хубави семена. Цяла градина е това.

Ти не си сам. Като седнеш да разсъждаваш, ще видиш, че не си сам. Кажеш нещо, а друг в тебе казва, че не е така. Има народно

събрание. Най-сетне дойдат до гласуване, турят резолюция и ти предлагаш. Председателят е азът.

Всеки ден ние имаме да решаваме въпросите, които цялото човечество разрешава. Някой има една болест: едно докачено честолюбие. Да го лекуваме, това е наука. Той казва: „Така да ми каже! Аз ще му дам да разбере.“

Всеки човек за тебе е предметно Учение. Внимавай какъв урок Господ иска да ти предаде чрез него.

Сега в това Божествено Учение трябва опитна страна. Много пъти хората са говорили, но не знаят как да го направят. Всеки ден трябва да поправите малко картините си.

Същинското зло не сте го опитали; на злото знаете само сенките. Та не се обезсърчавайте.

Всички са еднакво одарени, но не са работили. Ученикът трябва да развие дарбите си. Музиканти да бъдете, поети да бъдете, разумни да бъдете.

Аз искам всички вас да ви направя художници, музиканти, поети, да можете да преживявате живота на цветето, на минерала, на извора.

Никога няма да видите какво се крие в едно цвете, докато не развиете мекота на своя ум и сърце и да работите при тази мекота 20 години. Много ли са? Нека да бъдат 15. Това може и за миг. Езикът на растенията учи човека как да живее по Божествен начин.

Трябва да вярвате в заложбите, които имате в себе си. Може да станеш художник, поет и пр. Всичко това е вложено вътре в тебе. Трябва да намерите методите да събудите дарбите, които в сегашния живот са потребни.

Способният човек и най-долу да го туриш, ще се изкачи нагоре като маслото, а неспособният и най-горе да го туриш, ще падне долу като камък.

Колко неща имат да се изправят в живота ни! Много погрешки има за изправяне. Някой път ние се обленяваме да ги поправяме. Цялото небе работи, всички работят, и ние трябва да работим.

Престани да плачеш, а се корегирай. Като видиш една своя погрешка, радвай се. Направил си я, поправи я. Човек в разбирането си трябва да бъде безпощаден, абсолютно да не допуска никаква погрешка, да се изчисти абсолютно, съвършено, до дъното. Разкривай всяка погрешка, която направиш. Тогава ако е остарял човек, ще се подмлади. Няма да се критикуваш. Само ще се констатира погрешката и ще се поправи. Съвременната наука има възможност да превърне въглерода в диамант. Трябват само голямо налягане и висока температура. Та греховете, които имате, това са въглени. Трябва да ги превърнете в диаманти. Това е наука. Задача ви дава Господ. Не съжалявай за погрешките, за да можеш да ги поправиш. Щом съжаляваш, ти губиш време. Една погрешка от Начало е много малка, тя е толкова микроскопическа, че трябва да я гледаш с увеличително стъкло, едвам да я видиш и после като се разгори, ще бъде голяма. Да не се самоосъждаш, защото така ти осъждаш Бога в себе си. Като се изправят всички погрешки, ще дойде вътрешният мир. Всеки, който ни е поправил погрешката, се радва. Всички радости се дължат на поправените погрешки, а всички скърби – на направени погрешки. Щом човек изправи една погрешка, то в бъдеще иде вече доброто. Животното не може да изправи една своя погрешка и затова не може да прогресира. Окалял си се, имаш грехове. Не мисли за тях, а върви напред.

Ако човек мисли, че някой грешен е умен, това е невъзможно. Престани да нарушаваш Божиите закони. Ние възстановяваме точно това, което сме изгубили и това считаме за печалба.

Не трябва да допущате никакви погрешки. Един ученик, който учи, не трябва да греши нито в една запетая.

Когато работиш върху една своя добродетел или за изкореняване на един свой недостатък и не виждаш резултат, то резултат вече има горе и после ще се проектира и тук на земята.

Една сестра каза:

– Ние сега работим върху себе си, но нямаме резултат.

Учителя каза:

Резултат имате, но той е горе, в душата, но после ще се изяви и тук.

Ще дойде време, когато ще ви посрещнат с финикови вейки. Ние трябва да облагородим нашите погрешки. Киселицата може да я облагородиш, трънката можеш да облагородиш, всички погрешки можеш да облагородиш.

Грехът е проказа, духовна проказа. Всички трябва да се освободите от известни присадки, които имате. Предали са ви деди и прадеди. Когато видиш една лоша постъпка, изваждай поука и си кажи: „Няма да постъпваш като него“.

Допуснете, че имате да давате на сто души. Доста крупни суми. Изплатете им дълговете и лихвите. Така ние можем да изправим някои работи.

Човек се докача за нищо и никакво! Като те обиди някой, ти си поправи погрешката и после ще му кажеш: „Ти ме обиди и аз си поправих погрешката“. Когато те обиди някой те обиди някой, вместо да се обиждаш, ти се замисли право ли е това, което ти казва, за да

можеш да се поправиш. Тебе ти се казва това нещо, за да се замислиш и да обърнеш внимание.

Като се изправяте, изплащате вашите погрешки или погрешките на другите.

Един брат попита:

– По какво ще позная дали изплащам своите погрешки или погрешките на другите?“

Учителя каза:

Щом бързате, вашите погрешки изплащате, а щом не бързате, чужди погрешки изплащате.

Една сестра запита:

– Как ще позная дали обидата, която ми е нанесъл някой, действително визира някои мои погрешки или не ги визира, дали действително съм виноват или не?“

Учителя каза:

Когато те обиди някой, ако ти не изгубиш мира си, своето хармонично състояние, напълно си спокоен, това показва, че не си виноват в това, в което те обижда. А ако кипнеш, ако изгубиш мира си, това показва, че си виноват, това показва, че тази обида засяга действително някои твои погрешки.

От погрешките на земята не можеш да се освободиш. Ако свои погрешки нямаш, чужди ще носиш.

Човек се учи от чуждите погрешки. Например, някой направил една погрешка. Това е все едно, че е паднал в един трап. Друг вижда и не пада в трапа. По-добре е човек да се учи от хорските погрешки, отколкото да прави погрешки и да се учи. Така се съкратяват погрешките, които ще правиш. Не е нужно да правиш всички погрешки. Умните хора се учат от погрешките на хората. Виждаш, че някой човек прави погрешка. И ти я имаш. Като те турят на това

място, ще направиш може би същата погрешка. Ти благодари, че си го видял и ще му кажеш: „Ти ми направи голяма услуга, та поне аз да не хлътна и да извлека поука“.

Глупавият се учи от своите погрешки, а умният се учи не само от своите погрешки, но и от погрешките на околните.

Когато искаш да станеш ангел, ти вече образуваш връзка с тези висши същества и те почват да работят върху тебе. Ти вече привличаш вниманието и помощта им. Може човек в един живот да стане ангел. В този живот да стане ангел. За това е необходимо следното: когато направи човек погрешка, да я поправи моментално. Това е най-добрият начин за еволюция:

1. Обикновен, бавен път.

2. Под ръководство на Учителя.

3. Най-после пак под ръководство на Учителя, но бърза ускорена еволюция. Този, последният начин става, когато човек поправя всяка своя погрешка моментално.

Ти се радвай, че имаш мъчнотии, понеже така ще изправиш погрешките си. Но ти искаш без мъчнотии. Може, но не прави погрешки. А ти правиш погрешки и искаш без мъчнотии. Не може.

Свят човек е онзи, който не прави погрешки; и на най-малката погрешка обръща внимание и иска да я поправи.

Много навици има от които трябва да се освободим. Човек, който греши и не се изправя, не може да има Божието благословение. Не можеш да поправиш един човек от една погрешка ако я имаш. Ако я нямаш, можеш. Иначе ти ще я развиеш у него повече. Ако сам ядеш месо, не можеш да учиш хората на вегетарианство. Същият закон е за милосърдието, справедливостта и пр. Ако ги нямаш, не можеш да учиш и другите.

Грях е, когато човек не туря ума си да мисли правилно, сърцето си да чувства правилно и волята си да постъпва правилно. Тогава той е в противоречие с Битието.

Каквато и да е мисълта, тя ще излезе на пазар. По някой път в човека има едно същество, което мъчно се огъва. Човек усеща, че не може да се огъне, не може да смени състоянието си.

Човек винаги трябва да работи, защото ако не работи, се излежава. Каквото и да е, трябва да работи. Ако се спреш, ще дойде това, което не желаеш.

Глупавият, като поправя своите погрешки, става умен, а умният като не поправя своите погрешки, става глупав.

Един ден се спря часовника ми. Навих му пружината, тръгна за малко време, но вървеше лениво и пак се спря. Пак го бутнах, вървя 15 минути и спря. Сутринта гледам, че един малък косъм се показва. Като го извадих и навих, почна да върви добре. Казвам: В нашите пружини се оплита някой косъм и тогава не върви. Работата е някой път за един косъм. Косъмът означава една малка погрешка.

Един брат запита:

– Кой е най-добрият начин за поправяне на погрешките?

Учителя каза:

Всички ваши погрешки ще ги турят на Мене и затова правете по-малко погрешки. Физически един човек не можеш да го поправиш; така нищо не се постига. Той трябва да се обърне към Бога; това е единственото средство. Щом си съгрешил, иди при Бога, нищо повече! Всички трябва да вярвате хората да бъдат изразители на Божественото.

Щом приемеш лошата храна, вземеш рициново масло. Също така щом влезе някоя лоша мисъл в тебе, трябва покаяние. Това е като рициновото масло.

Ще ви дам едно правило за ученика: Дойде ти на ум някоя нова мелодия отвън. Запиши я веднага, защото после не ще можеш да си я спомниш. Същото е за поезията, за философските мисли и пр. Да се записва всичко, което ти идва отвътре. Когато ти дойде една хубава мисъл, извади тефтерчето и я запиши. Когато сънуваш един хубав сън, запиши го.

РАБОТА НА УЧЕНИКА ВЪРХУ СЕБЕ СИ II

След лекциите в Младежкия клас, изпълнихме гимнастическите упражнения на полянката. След това се върнахме в салона. Във връзка с идеите на лекцията се повдигнаха много въпроси. Между другото стана въпрос за трансформиране на състоянията. Учителя каза:

По пътя, по който вървите, последователно придобивките ще дойдат. Не се стеснявайте. Човек не трябва нито да бърза, нито много да замедлява.

Човек трябва да изучава състоянията си.

Когато имаш безверие, безнадеждие, омраза, съмнение и пр. всичко това да се смени с Любов, с надежда. Като дойде омразата у теб, смени я с едно любовно състояние. В окултната наука се изискват много такива работи. Цяла наука е човек да оперира със себе си.

Сутринта като станеш, смени състоянието си, отстрани недоволството си, представи се в положението на един ангел, на едно Разумно същество, което върши волята Божия и ще имаш един потик.

Ти да туриш радостта и скръбта вън от себе си и да съзнаваш, че те са нещо външно за тебе. Ти си над радостта и скръбта. Ако ти не можеш да отделиш скръбта и радостта от себе си като нещо външно, ти не можеш да живееш в Реалното. Ти няма да презираш скръбта. Скръбта – това са същества ненапреднали, които вървят подир тебе и се оплакват и ти причиняват скръб. Ще се поспреш и ще се позанимаеш с това същество, ще го научиш да се моли; можеш да го пратиш на работа.

Как ще бъде човек свободен, когато е вързан? Как да се освободи? Имаш нечисти мисли и желания. Как ще се освободиш от тях?

Виното съдържа примес от изверженията на квасните гъби. Също така и в мислите и в чувствата може да има примес. И в Любовта може да има примес. Тогава се явяват завист, подозрение, съмнение и пр. Това са все ферментации на тази нечиста любов. Тогава се изменява човешкото лице, което по-рано е имало правилна, красива форма. Това се отразява на устата, очите, носа, ушите и пр.

Когато имаш едно желание, което те мъчи, това показва, че то не е Божествено . Трябва да го трансформираш.

Имате една локва, как ще се изчисти? Подпушвате реката, прекарвате вада, тя ще отнесе нечистата вода и полека – лека локвата ще се изчисти.

Има духове, които са готови да помагат при трансформиране на мислите. Важното е да дойдат помощници. Щом ти си на работа, те идват. И затова се молим: „Изпрати Духа Си“.

Задачата на ученика е да превърне своето неразположение в разположение.

Един брат попита:

– Вие сте говорили, че някои нямат хармония между ума и сърцето. В какво се състои тази хармония?

Учителя каза:

Любовта и Божествената мисъл трябва да дойдат, за да се уравновесят ума и сърцето. Примери за състояния, които показват, че няма хармония между ума и сърцето: неразположение, дразнене, нервност, обезсърчение, страх, безпокойствие, тревоги, недоволство, омраза и пр. Тогава става нарушение във функциите на дишането, кръвообръщението и храносмилането, във функциите на черния дроб.

Не се бори със злото, а иди при доброто. Щом се бориш със злото, нищо няма да придобиеш. С един порой, който иде какво ще се бориш? Остави го да се изтече. Не се бори със суеверието на хората,

но внеси Истината. Когато някой е в утеснение, в подтиснато състояние на духа, обновлението може да дойде по много начини, от които ще спомена следните:

1. Чрез вдишване на въздух.

2. Чрез ядене на малко плодове.

3. Чрез ядене на малко хляб.

4. Чрез пиене на чашка гореща вода и пр.

Защо? Защото Бог е във въздуха, във водата, в плодовете, в хляба и като приемем съзнателно вдишка въздух, вода, плодове, хляб, чрез тях правим връзка с Бога.

Имате известни отрицателни желания или състояния. Отворете Библията и вижте известен пасаж, известни думи и вижте как с този пасаж ще трансформирате вашето състояние. Тези стихове трансформират. В Библията има такива места, които трансформират. Например стоиш и не можеш да оправиш нещо. Отвори Библията и това, което прочетеш ще внесе нови мисли в теб.

Ето друг метод: когато ти е тежко, неразположен си, имаш някоя голяма мъка, намери някое голямо вековно дърво, облегни се на него с гърба си и кажи: „На ти моята скръб, моята тегота, дай ми твоето спокойствие“. Защото дървото е много спокойно. Него буря и градушка не го безпокоят.

Тогава става едно преливане от дървото в човека. А дървото се справя лесно с твоята скръб.

Ето други методи: когато имаш груби енергии, за да се отървеш от тях, покопай малко и те ще преминат в земята. Ако искаш възвишени енергии, обърни се към небето.

Впрегни обезсърчението на работа. Когато живота на човека е безсмислен, да реже дърва. Тази енергия трябва да се пласира. В

бъдеще могат да се уредят градини за песимисти: за копане, поливане, сеене и пр. Тогава песимизма ще си отиде.

Че не са постигнати всички ваши планове, няма нищо. Не им е дошло времето. Ангелите биха желали да бъдат на ваше място.

РАБОТА НА УЧЕНИКА ВЪРХУ СЕБЕ СИ III

На днешния общ обяд се отвори разговор за ученика. Учителя каза:

Светът е училище. Поканени сте; щом сме родени, ние сме в училището. Ти се радвай, че си се родил на земята и се учиш. Господ, Който е направил света е предвидил всички неща.

В знанието същества същият закон; както и при яденето. Гладен си; яж, но не преяждай. Утре пак ще огладнееш. Вечността е пред тебе. Вие искате да изядете всичко. Оставете за друг път и за други.

Ученикът да остави защо се случва това или онова, но да учи. Вие сега изучавате най-мъчната музика – музиката на живота. Целият свят е училище за дисциплина на човешките души.

Сигурността на ученика стои в Учението. В този мимолетен живот ние разрешаваме много малки въпроси. Не можеш да разрешим всички въпроси.

Онази мисъл, която остане в твоето съзнание, че нищо не може да я помрачи, тя е Реалното. Тя е висок планински връх. Тя е това, на което в дадения случай можеш да разчиташ.

Един Учител ти е преподавал урок в училището. За да му се отблагодариш, какво трябва да направиш? Трябва да заучиш хубаво урока.

Бодри бъдете и изучавайте Божиите закони. Учете!

Това, което един е постигнал по един начин, вие по същия начин не можете да го постигнете. Пътищата са разнообразни. По един и същ начин не стават нещата. Примерът на някого за тебе е само поощрение.

Докато скъсаме със старото не е лесна работа. Трябва да минем през огъня и да не изгорим. И да минем покрай греха и да не се

окаляме. Използвайте условията, които Бог ви е дал. От добродетелите, които имате и от погрешките, които имате се учете.

Всички трябва да се стремите да влезете в хармония с Разумните Същества. На теб ти трябва едно приготовление. Целият живот на човека трябва да бъде приготовление за Духа, който иде. В духовния живот след като е работил дълго време за другите, човек трябва да работи и за себе си. Правете малки опити, за да се видят резултатите.

Ще работите отвътре чрез молитва и съзерцание, за да се увеличи възприемателната ви сила.

Ученикът навсякъде трябва да вижда Божия Промисъл и да вижда хубавото в изворите, в дърветата, в реките, в песъчинките и да взема пример.

Не е във ваш интерес да ви хвалят.

Да се научи човек да живее, това е най-голямото изкуство. Цяла наука е това.

Всички трябва да развиете интуицията, за да се предвиждат много неща, чрез което да се избегнат много нещастия.

У всинца ви има заровени таланти от миналото, които не сте развивали. И те стоят така един живот, втори живот, трети живот. Господ ще ви съди за талантите, които ви е дал и които не сте обработили.

Духовния човек трябва да знае това, което света знае и да има един плюс – да знае нещо повече.

Който не е свършил земното училище, да го свърши, защото преди да свърши земното училище, не може да влезе в Божественото. Ако не разберете земните работи, как ще разберете небесните.

Който се учи на тая земя, ще го пратят в по-горно училище, а който не се учи, ще го пратят в по-долно училище.

Човек трябва да благодари, че има много да учи. Той трябва да бъде със съзнанието на дете, което има много да учи. През всички тези звезди, които гледаме трябва да мине човек, за да учи. Колко много работа предстои! За колко време трябва да изходи всички тези слънчеви системи!

Има някои неща, които човек трябва да знае. Трябва да знае това, което е потребно в дадения случай. Невъзможно е той да знае всичко. Той не може да знае всичко, понеже не е създал света. Приятността не е в това да разбереш всичко, а да разбереш малкото, което в дадения случай ти трябва. Например, като отидеш при извора не е важно да знаеш как е станала водата, от къде иде, а малкото в случая е да пиеш вода, а другото после.

Човек да пристъпи да работи с това малкото, което има. Има месеци, в които растенията цъфтят, които зреят; и месеци, в които се берат плодовете. Това е специално за всички, които търсят пътя. Говоря символично.

Които са работили повече, са развили Божествените дарби. Напреднали души са тези, които са работили.

Всяка душа, която иде от Невидимия свят носи нови условия за развитие на Божественото.

Погрешката е в нас: ние сме дошли на земята, дето има разни превозни средства, а сме се качили на биволска кола и казваме, че бавно върви. В следующата станция слез от бавното превозно средство и се качи в друго превозно средство.

Много правила не се дават на всички по две причини:

1. Защото ще злоупотребят с това; ще си служат с тях, за да вземат пари от хората, значи да ги използват за лични цели.

2. Защото няма да благодарят на Бога.

Мъчно може да се каже какво може да бъде човек. Той не е още завършен процес.

Някой очаква нещо без работа, като лотариен билет. Не, трябва да се работи.

Трябват три неща: Любов, знание и работа.

Най-важните работи от сега нататък има да се учат.

Когато човек се учи, работите му се уреждат. Бог урежда работите му.

В старото не туряйте ново. Нашите стари възгледи са несъвместими с Божествените, които ще дойдат. Защо са ти стари банкноти, които са цели чували и не струват нищо?

Някой идва и ме пита: „Дали ще свърша гимназия?“ Питам го: „Ти имаш ли приятелки, към които храниш особени чувства?“ „Имам“. Казвам му: „Мъчно ще свършиш гимназия.“ Врачувам. Защото умът му е разсеян. Днес смях, утре смях и няма да свърши.

Бог иска работа, учене.

От всеки човек ще се учиш. От най-малкият човек ще се учиш.

Учителя обича прилежните ученици – учениците, които се учат. Когато има способен ученик, Учителя го обича и заради него разправя и на другите.

До там, додето сте разбрали, приложете. Всеки ден прилагайте онова, което знаете. Микроскопически прилагайте всеки ден. И не подхранвайте вече отрицателни мисли. За отрицателни неща не говорете, а за положителните. Четете пророците.

Всеки ден да учите по нещо. Не да станете учени, а да се учите.

От Любов към светлина, от светлина към свобода и от свобода към Любов? Като мине човек този кръг се подмладява, а който не го знае, остарява и умира.

Всеки да има една философия; нищо да не ви мъчи. Такава да ви бъде философията.

Беседите трябва да се проучават и прилагат. Трябва да почне опитване на методите, които има в беседите и лекциите.

И отвън и отвътре ще ви учат. Нали е казано: „Духа ще дойде и ще ви научи на всичко“.

Главната спънка е в нас. След това идват спънките в окръжающата среда.

Цялата Природа е пълна с материал за проучаване. Наблюдавай заека: той разбира от геометрия. Като остане един километър да го стигне копоя, заека избира един център и почва да се върти, да се върти и после отива в центъра и от там подскокне на няколко метра и копоят като дойде до това място, върти се в кръг. Заека отива на друго място и там се върти. Човек трябва да изучава Природата.

Ако се изучава живота на Природата, вижда се през какви фази трябва да мине човек. За да дойде човек до едно блажено състояние, трябва да мине през много неблагоприятни фази. Вземете например пеперудата: преди да се разхожда като пеперуда по цветята, била е гъсеница е и била изложена на големи опасности. Но след като стане пеперуда, забравя. Като снесе яйца, яйцата стават пак на гъсеници. Та и ние като дойдем до онова висше съзнание, после пак изпадаме в старото съзнание. Значи трябва да се задържим в онова висше съзнание, което идва в нас.

Всяко нещо отвън има отношение с нещо вътре в тебе. А ние като мислим, че няма отношение, минаваме като странници в света. Между външната Природа и нас се е изгубила връзката. Като отидеш при едно крушево дърво, вземи плод и му благодари. Така правиш връзка с Природата.

Духовното стои някъде и аз ти казвам: „Ето по този път иди и си вземи вода.“ Ако чакаш друг да ти донесе вода, това е неразбиране.

В мистичния свят е важна вътрешната връзка.

Човек като се учи добре, ще стане светия. Хората като почнат да се учат от светиите, ще станат хора.

Някои търсят Божественото в онзи свят. А Божественото е един добре уреден живот. Например, мравките нямат понятие за света на хората. Някои ме попитаха: „Има ли задгробен живот?“ Казах им: „Няма никакъв задгробен живот“. Какъв задгробен живот? Съблякъл си е човек дрегите и си е отишъл. Пак е в този свят. Защото дрехите не са нещо съществено.

Нищо да не спъва човека, неговия ум и сърце. Например, търсиш Бога и казваш: „Какво ще кажат хората?“ Това не е важно. Важен е опита, който правя аз. Ако сам не опиташ яденето, няма да го познаеш какво е.

Малкото разбрано струва повече, отколкото голямото богатство неразбрано. Когато дадете на едно дете ябълка, то тази ябълка ще му произведе много по-голямо въздействие, отколкото хиляди картини с нарисувани дървета.

Вие всинца трябва да развиете известни психични сили. Иначе ще отъпееш, не ще можеш да се ползваш от благата, които Природата има.

Може да правите опити. Най-първо елементарни опити. Може да направите следния опит: излезте да се разхождате. Иде буря. Издръжте на бурята. Вие ще видите до колко може да издържите на бурята. После пожелайте тази буря да престане. Ако престане, опитът ви е сполучлив, ако не престане, не сте сполучили.

Бяхте ли на този опит, когато се качвахме на Мусала? Имаше електрическа буря и гръмотевици. Минахме през електрическа зона.

Искри и огньове излизаха от дрехите ни. Дедективите, които искаха да ни следят, останаха долу. Те казваха: Безумие е да се качваме горе“. Горе се разясни. Бяхме на толкова опити. И пак се изгубва вярата.

ОТНОШЕНИЕ НА УЧЕНИКА КЪМ СВЕТА

Няколко братя и сестри посетиха Учителя. В разговора между другото Учителя каза:

Да не оставиш света, но да си свободен в света.

Ако изучиш живота на пророците, ще се види, че той е бил много труден. Когато се каже, че човек трябва да остави света, това се разбира не външно, но вътрешно. Ето как се разбира: като си между хората, да си свободен. кАкто когато ходиш из гората, не си едно с гората. Зависи от тебе, къде ще ходиш, зависи от тебе да вземеш това или онова от гората – свободен си. Да си в света, но да си вън от света. Да не се месят в твоята работа.

Човек като влезе в света, той ще научи от него една добра черта: всеки един от тях с голям интерес се е съсредоточил върху мислите, които го занимават.

Някой казва: „Да напусна света“. Не, човек като се отдалечава от хората, отчуждава се от всички и остава без блага.

Един брат попита:

– Дали ще мога да подобря своята интуиция чрез медитация и чрез вътрешно учене, като се държа настрана от външните вълнения или да я подобря чрез опитност във външния живот и с една материална дейност?

Учителя каза:

Когато човек плува в морето трябва да си държи главата над водата. Ако главата е във водата, нищо не може да направи. Той ще държи тялото си във водата, а главата над нея.

Имайте метода на растението. Корените трябва да са в почвата, а клоните в Божествения свят. Т.е. половината да си в света. Да не

излизаш от света, понеже няма добри условия за това. Но половината в света, половината в Божествения свят.

Когато две същества, едното от които се движи по-бързо, а друго се движи по-бавно, образуват връзка, то този, който се движи бавно, става пречка за този, който се движи бързо. Та когато се свържеш с един по-низък живот, ти се понижаваш, понеже онзи те спира и ти се движиш по-бавно.

Та не се свързвайте със светските хора да те спъват, понеже те отлагат, движат се бавно. Няма да се откъснеш от тях, ще живееш с тях, ще им помагаш, но няма да образуваш връзка с тях.

Кои са хубавите връзки? Не правете връзки със света, които да ви отнемат свободата. Един вол не да го вързват в обора, но сам да се вързва и отвързва. Не правете връзки, при които други да ви развързват. Правете връзки, при които сами да се вързвате и отвързвате. Някой казва: „Защо ме вързваш?“ Защото сам не се вързваш. Щом сам не се вързваш, други ще те вържат. И ако сам не се развържеш, други ще те развързват.

Трябва да правите връзки, но разумни връзки.

ОБЩИ УПЪТВАНИЯ ЗА УЧЕНИКА I

След гимнастическите упражнения се върнахме в салона. В разговора Учителя каза между другото:

Духът е, Който внася в теб идеята да бъдеш свободен. Това, което искаш ти в глъбините на своята душа, това е от Духа. Самото желание в тебе, този копнеж в тебе, този стремеж, всичко това е от Духа. Той те подтиква, Той ти внася всяка идея.

Развитието, повдигането, усъвършенстването на човека става чрез малки подтици, които периодически идват от Духа. Той отвътре ще ти прати един малък потик. Този потик те повдига една стъпка напред, внася нещо ново в теб. След това Духът праща нов потик вътре в теб, в твоето съзнание. Това продължава през хилядолетията. Това е най-важният фактор за еволюцията на човека, на неговото пробуждане. Та най-важният фактор работи тихо, почти незабелязано и бута живота напред. Всеки потик внася в тебе нова идея, нов стремеж, ново желание, нов светъл лъч.

Освен вътрешни възможности, трябват и външни условия. И тези външни условия ще се дадат. Също, че ние трябва постоянно да поддържаме връзка с Духа. Външните условия могат да се дадат, само че ти трябва да ги възприемеш и използваш.

Сега е времето. Какво ще се занимава човек със своето минало! После ще се занимава със своето минало – в кое прераждане къде е бил и какво е бил.

Велико нещо е да се роди новото съзнание в човека.

Само Христос може да покаже пътя. Един е, Който е казал: „Аз Съм Пътят, Истината и Живота“. Той е пътят и затова единствено Той знае нещата.

Хубавото, към което човек се стреми, ще го постигне.

Душата ти да бъде в непрекъснат стремеж към Бога!

Кой е ученик? Ученик е всеки, който върши само волята Божия т.е. не живее за себе си.

Ученик е, който служи на Бога беззаветно!

Една задача има предвид други по-сложни задачи. След като разрешиш една задача, ще ти дадат по-сложна задача.

Сега гледайте през тази година вашите врати и прозорци да са отворени. Законът е такъв: който иска, му се дава.

Никой Учител в света не идва да се натрапи на ученика. Но ученикът трябва да дойде да хлопа на вратата на Учителя.

Тогава Учителя ще даде. Едно от качеството на великия живот е: човек да иска. Не да проси. Да искаш – това значи душата ти да е пълна с онова желание да учиш.

За тези, които слизат, идеала е земята, а за онези, които се качват, идеала е да се качат горе. Който не слезе, не може да се качи, и който се качи, не може да слезе. А за съвършения да се качи и да слезе е най-лесното нещо.

Разбирането, което ще дойде отвътре, е от Бога.

Прогресът на човека зависи от онова, което Бог е намислил. Човек да прави, да влезе вътре в това течение. Той трябва да развие своето вътрешно чувство, своята интуиция, и ако попадне в течението, тогава нещата вече вървят и стават ясни.

Тъмният Дух идва при човека и му казва: „Всичко е в материалните работи“. Казано е от Христа: „Иде князът на този свят и той няма нищо общо с Мене“. Силата на човека не е външна, нито в богатството, нито в знанието. Силата на човека стои вътре.

Сега много малко остава на вас. Човек мисли, че е останал самичък. Няма какво да се тревожи.

Един ден той ще види дълбочината на Бога и Неговата неизменяемост.

Ние искаме да ни помогнат отвън. Отвън са условията. Помощта иде главно отвътре.

Стремете се да задържите това, което имате, понеже то е повече от туй, което може да постигнете. Всичко, което можеш да постигнеш – и най-многото – не може да се сравни с онова, което имаш в себе си; то даже не е една стотна.

За да постъпи Бог любовно към нас, ние трябва да имаме Любов към Него и да сме готови да изпълним волята Му. Светиите все са страдали, докато дойдат до тези познания.

Някой мисли да развие силите в себе си. А той трябва да стане проводник и възприемател на Божественото в себе си. Та сега законът е: човек да стане възприемател и проводник. Ако човек възприеме нещата и не ги изпълни, създава си своето нещастие.

Най-добър е този, който е свързан с Божията доброта.

Най-умен е този, който е свързан с Божията Мъдрост.

Най-силен е този, който е свързан с Божия Дух.

И най-богат е този, който е свързан с Божията Истина.

На ученика му трябват три неща: учение, работа и приложение.

Имаш дисхармония, понеже имаш много непостигнати желания. Нещата не са турени на своето време. Не туряй две желания едновременно. Щом са две едновременно, те вече влизат в стълкновение.

Религиозният като влезе между нерелигиозни, ще се види дали наистина е религиозен. Защото религиозният между религиозни, си е религиозен.

Човек трябва да изучава пътищата на тъмнината и светлината, да знае какви са пътищата на тъмнината. И кои са пътищата на света.

Светът му дава удоволствия, светът е плътта, а тъмният дух е тъмнина. Божествения свят е на Божията Любов, светлината, свободата. Той е истинският свят.

За да можеш да реализираш нещо, което желаеш, то трябва да мине през твоята мисъл, през твоето чувство и през твоите постъпки. Ако остане само мисълта ти и не мине в чувствата и постъпките, то няма да се реализира. Една сестра попита за тези, които са още в кармически отношения с другите. Учителя каза: Те не могат да бъдат ученици.

Вие искате да общувате с ангелите. Един ангел се занимава с велики работи. Също така и един светия. Той няма време.

Желайте да учите, но не желайте да разгадаете всички тайни. На вас ви трябва хляб, който днес трябва да ядете. Който започва да се качва на планината, все има шанс да се изкачи на нея. А който стои в низина, той няма шанс да се изкачи на планината.

Тази духовна придобивка, която имате, няма да се загуби и когато дойдете втори път, ще започнете от там, дето сте спрели; при такива условия ще ви поставят.

Всички сте кандидати за свещения огън.

Под учене се разбира път за добиване на безсмъртие. Ще бъдете като цвят, който наближава да цъфне и като извор, който извира.

Има степени в ангелската йерархия. През какви области са минали те, през какви опитности, какво са преживяли! И ние хората ще минем през същия път.

Хубавите работи много скъпо се дават. Човек трябва да плати. Думата „даром“ има съвсем друг смисъл; трябва да имате трима Учители едновременно: във физическия, в духовния и в Божествения свят.

Ученикът трябва да изучава вътрешната страна, мистическия живот; да се стреми да има ясна представа за мистическия живот. Човек трябва да се освободи от всички посторонни влияния, да иска да намери Истината, да работи с пълно съзнание, с вяра и да остави на Невидимия свят, на Бога, за крайните резултати.

Една сестра попита:

– Кои са условията за една Божествена Школа?“

Учителя каза:

Да се направи едно огнище от хора, които да имат абсолютна пълна хармония с постъпките си. Всеки да живее в светлината. И всеки да знае как да свири своята част от оркестъра; това което му е поверено, до го изпълнява в съвършенство.

Във всички Божествени школи се иска абсолютно доверие.

Има хора под влияние на черната ложа, а в бялата ложа са въздържателите, вегетарианците, добрите семейства, добрите синове, добрите бащи и майки и пр. Навсякъде ги има такива и такива, преплетен е животът.

Човек да гледа през Божествените очи на съвременния свят, да види в какво отношение може да се ползва.

Някои ученици не са още в Школата: Аз не Съм ги поставил на изпит. Например, някой иска първо място. Има една задача, която той не може да разреши. Пръв е онзи, който може да извърши Божията работа, а последен е този, който не я е извършил.

Някои имат много критически ум. Всички те да изостанат, да останат, да останат само идейните хора. По-слабите да са по-навън. Да има кръгове, кръгове и между всички да има едно вътрешно съчетание. Ученикът трябва да учи; милосърдието не може да го купиш – трябва да го имаш. Същото така вярата, надеждата, Любовта,

сръчността наготово никъде не можеш да ги вземеш – трябва да ги учиш. И като ги научиш никой не може да ти ги вземе.

Един брат запита:

– Коя е основната черта на Школата на Всемирното Бяло Братство?

Учителя каза:

Трите пътя – на Любовта, Мъдростта и Истината – влизат едновременно в Учението на Всемирното Бяло Братство. То ги събира в едно и то така:

Учителя начерта на черната дъска следната фигура:

Ученикът периодически минава през вълните на Любовта, Мъдростта и Истината, после пак ги повтаря и т.н.

С всеки човек, на когото искаш да помогнеш, ти се свързваш и после нищо не може да те развърже. Запомнете това, бъдете предпазливи. На един човек да се помага, за когото е волята Божия да се помага. Писанието казва: „Не давайте осветено нещо на псетата“. На всички помагай, но според степента на тяхното развитие. Това е правило за ученика.

Има закон: където минаваш, пази всичко, като съзнаваш, че всичко това е на Цялото, на Бога, че всичко иде от един Извор.

Не трябва да разчитаме само на това знание, което имаме, но трябва да бъдем възприемчиви към новото знание. Това, което е тръгнало в света, не може да се измени. То е към края си. Тези събития в света сега ще се появят по стария начин. Ние говорим сега за новото, което иде.

Някои се плашат и мислят, че духовния живот отнема от благата на живота. Не, духовният живот дава благата на живота, а материалния живот ги отнема. Някои казват: „Ние не сме още готови

за духовния живот“, защото мислят, че духовният живот ще ги лиши от благата на живота.

В първо отделение ще се говори малко, съответно на възрастта. Във второ отделение повече, в трето повече; в прогимназията и в гимназията повече, а в университета още повече.

Човек да помага на всички, но да дружи с даровитите, гениалните, светиите и да ги държи в ума си. Това не само за тези, които са в плът на земята сега, но и за заминалите. Тези, с които дружим да бъдат чисти и безкористни.

Една сестра попита:

– По какво ще познае ученикът дали е на правата страна?“

Учителя каза:

Всеки, който търси удоволствие, е на кривата страна. Който не търси удоволствия, е на правата страна. Змиите са вътре в човека. Бикове, змии и много други животни са вътре в човека. Трябва една школовка.

Много хора има, които още не са написали книгите си. Много хора има, върху които има още много да се пише. Под думата съвършенство, разбирам една написана книга, която и той ще чете, и другите ще я четат и ще се ползват. А сега много хора са книги, в които ще се пишат още много глави.

Най-напред трябва да се възвърне изгубеното и след това да дойде една малка придобивка. Трябва да научиш една музикална дума. Тя струва много скъпо. Тя е изгубена. Трябва да я намериш. Като я имаш, то всичко вече става. Писанието казва: „Ще му дам бяло камиче и на него едно име написано, което никой друг няма да знае“. Това бяло камъче – това е ключа, това е музикалната дума.

Нали на конете, за да не ги плашат, турят капаци от двете страни на очите. Черната ложа турят именно такива капаци на хората и ги е заблудила. И тогава те имат едностранчиво разбиране.

Вие търсите добрите условия. Предпочитай лошите условия на Божественото, отколкото добрите условия на човешкото. По-добре е да имаш един честен приятел бедняк, отколкото един богат приятел, който те спъва. Предпочитай най-малките възможности в Божественото, отколкото най-големите възможности в човешкото.

Всички светии са минали през голяма дисциплина, през големи изпитания. Еремия казва във време на най-големите изпитания: „Станал съм за посмешище“. Давид през какви изпитания е минал! Също така и Йов. Човек всякога в света ще се намери в една мъчнотия.

Благословени занаяти за ученика на Бялото Братство са производство на зърнени храни, зеленчуци, овощарство и пчеларство. Има и други благословени занаяти.

На всинца ви трябва по едно изкуство. Да имате поне изкуство, което да е доходно в дадения случай. Човек трябва да има най-малко един занаят, на който да разчита. Трябва да знае човек някое изкуство, да има някоя професия. Отшелниците едно време, които са се уединявали, са изучавали тревите и лекували хората. Владеели едно изкуство. Тези отшелници са били лекари и хората им носели всичко. Все трябва да има човек някое знание. Един българин в Америка турял подметки на обущата на студентите и му тръгнало.

Мнозина от вас трябва да почнете да давате пример. Говорете на страдующите хора, понеже са готови за разбиране. Те са изорана почва, защото са страдали. Докато не дойдат страданията, няма пробуждане.

Много хора искат да станат добри, да влязат в Царството Божие, за да подобрят своето положение, а не да работят за Господа.

Това, което ви е дадено, то е най-важното засега. В бъдеще ще има друго, но за сегашния живот, по-важно от това, което ви е дадено няма.

В този живот можеш да се преродиш 20 пъти ако работиш. Всяка година по веднъж се прераждаш. Някой ще дойде и ще ти каже: „Има ли прераждане?“ Ще му кажеш: „Аз всяка година се прераждам. Шестдесет пъти съм се прераждал“. Можеш да почнеш от тридесет и третата година. Можеш поне 10 – 15 прераждания да прекараш, но трябва голяма, решителна ръка.

Трябва да искаме следното: всичко това, което добрите хора мислят, да се изпълни. Само така може да се образува едно ядро между народите.

Говори на хората това, което е позволено. Има неща, които не са позволени. Не говори на хората за неща, за които не са готови. Това е светотатство. Каквото ви се повери, вий го изнесохте на външни неготови и станахте на каша. За най-мистичните работи не трябва да се говори много. Човек трябва да мълчи по това. Вътрешната опитност, която имаш, можеш да разправяш само на най-близките.

Всеки си има по един духовен ръководител, който с велико търпение часа да си изправят хората грешките. Сбъркаш. Той ще ти покаже пътя, ще ти пошепне и ти се опомниш. Това продължава стотици векове, додето човек намери пътя си и върви без отклонения.

ОБЩИ УПЪТВАНИЯ ЗА УЧЕНИКА II

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Да виждаме в хората доброто, но да станем и светлина за тях! Те в тази светлина да виждат погрешките си, без аз да ги виждам. Слънцето не вижда нашите погрешки, но в слънчевата светлина ние виждаме своите погрешки.

Това считай за въведение, встъпление във вътрешната Школа. Това няма да го казваш на всички.

Братът попита:

– Може ли да се образува група, в чиито събрания да идват Светли Същества?

Учителя каза:

Трябва да имат мистичен Дух. Трябва да се събират в голямо уединение, в свещено чисто място, което да е недостъпно за светските хора. И хората да не подозират. Други хора да не мислят за това място, да не го знаят. За да влезе човек в такава група, най-първото е да дигне човек кръста си. Това е едно от важните условия. Такъв вече се приближава към посвещение.

Ще ви кажа една черта на Мъдреца: той като дойде при една бедна колиба, ще пита: „Мога ли да дойда?“ И ако кажат да, ще остане. Той ще счита за голямо престъпление да им се наложи. Ако му откажат, няма да им изпраща лоша мисъл. То е тяхно право.

САМОВЪЗПИТАНИЕ

Днес сме на общ обяд в малкия салон. След свършването на обяда една сестра изсвири соло на пиано няколко парчета. Също така и един брат цигулар изсвири соло няколко парчета. После общо изпяхме няколко песни, придружени с пиано и цигулка. След това почна разговор. В разговора Учителя каза:

На вас ви трябват още хиляди години, за да станете Бели Братя. Вие сте още буби каква Любов сте приложили? Аз имам отношение към растенията и към животните, и към звездите, към всичко. Една част от времето отделям и за вас. Някои се водят по сънища, по внушение. Мене не ме интересува внушението. И бивола, и кучето, и скалата могат да ти внушат.

Вие казвате: „Ние едно време живеехме добре“. Човек до последния ден трябва да учи, да работи за Бога. като умре човек какво ще занесе в другия свят? От училище се връщаш. Трябва да занесеш нещо в другия свят.

Не смесвайте човешките работи с Божиите. Божиите работи всякога се благославят. Вие казвате: „Не сме лоши“. Но не сте и най-добрите. Човек като живее добре, себе си ползва, а ако не живее добре, вреди на себе си.

Всички хора са поставени на изпитание. И който претърпи до край, ще получи благословение.

Решающите работи са много прости, но се изисква внимание, понеже са малки работи. Малките работи, за да ги видиш и за да познаеш, че са важни, изисква се много будно съзнание. Хората сега искат грандиозни неща. Грандиозните работи са резултат на много дребни работи. Например, най-хубавите стихотворения са съставени

от малки букви. И ако няма тези букви, няма да има хубави стихотворения.

Някой върви по духовния път и по едно време се върне към старото. Човек е много упорито, своенравно същество. Те ще му кажат едно, а той ще направи друго. Тези, които не могат да се изправят никъде, пращат ги на земята.

Една сестра каза:

– Усещам, че нещо лошо и неприятно приближава към мен, влиза в мен и ставам лоша. Като излезе това нещо от мене, добивам хубаво разположение".

Учителя каза:

Най-първо виноват е кръчмарят, който дава вино. Виноват е и онзи, който пие, защото няма характер, силна воля. В такива случаи трябва да се приложат методите за ограждане. Каруцата е твоя, конят е твой, обаче хване те някой и те води. Докога? Докато дойде по-силният, да хване юздата. Тогава конят и каруцата ще отидат там, дето ти искаш. Това значи: Божественият Дух трябва да дойде. Когато конят и каруцата отиват там, където ти не можеш, това е обсебване от низши същества. Каруцата е твоето тяло, конят е твоят ум. Станеш сутринта, някой се е настанил в тебе, хванал е юздите. Човек може да се намери в голямо изпитание.

Имаш някои блага, богат си. Но дойдат низши същества и те оберат. И казваш: „Онова, което имах къде отиде?" Къде отиде твоята радост, твоят мир, твоето хубаво разположение? Не знаем да запазим това, което имаме.

Като мразиш, погрозняваш; а като обичаш, ставаш красив. Низшите духове искат да мразиш, за да погрознееш, да станеш нечист и да изгубиш Любовта.

За учениците идат дни на посвещение: Господ ще ви посети да види, докъде сте достигнали. Ще бъдете на изпит в лош, а в добрия смисъл. Всеки трябва да е готов сега.

Един ден ще минете през голямо разочарование. Това ще бъде последния изпит. Трябва да издържите. Знаете ли голямото разочарование? Ще бъдете изоставени от всички. Привидно всички ще ви забравят.

На силните хора Природата дава костеливи орехи, най-трудните задачи. Радвайте се на противоречията. При сегашните условия не може да същества живот без противоречия. Ако при сегашните условия нямаме противоречия, животът щеше да бъде много по-лош.

Трябва да имаш мир, за да имаш полезна работа. Без мир не можеш да работиш. Човекът на мира върши най-хубавите работи. Имайте мир с всички хора, да не се стълкновите с тях.

Човек, за да се обнови, за да бъде здрав, не трябва за допуща никакви отрицателни мисли, желания и чувства в себе си. Хубаво е в едно общество всички да изпращат хубави мисли един към друг. Нещастията на земята произтичат от това, че много малко хора мислят заради нас. Ако всички мислят добре за тебе и ти мислиш добре за тях, ще бъде добре.

Когато човек се намира в електрично, нервно състояние, да диша дълбоко, да задържи въздуха до сто секунди и спокойствието ще дойде.

Онзи, който не се кара една година, да получи премия, а който се скара, изгубва премията. Онзи, който не се скара десет години, ще получи по-голяма премия. Аз сега ви препоръчвам премията за един ден.

Самовъзпитанието е в това: при най-лошите условия човек да не губи Божият закон.

Широкият път е опасен, а тесният безопасен. Разбойникът варди по широкия път. По тесни пътища разбойници не вардят.

Имайте предвид следния закон: като осъждаш хората, вземаш половината от греховете им.

На всинца ви трябва едно нещо: баща ви е оставил крупно наследство, вие сте пълновъзрастен, обленявате се да станете наследник и ходите да просите от този, от онзи. Та сега станете наследници на онова, което ви се пада.

Някой иска да обещая за утрешния ден. Не мога да обещая, понеже с утрешния ден не разполагам. Сега мога да направя нещо. Трябва да кажеш: „Ако утрешният ден благоприятства и ако е волята Божия, ще направя това; иначе не.“

Аз пазя, държа следното правило: като отида в една къща и видя, че килимът е изкривен, поправям го. Или като видя, че някой гвоздей е излязъл, забивам го. Или видя, че дрехата на някого се е скъсала на едно място; ще я поправя. Така ще образувам в себе си една добра черта.

Човек като урегулира духовния си живот, ще урегулира и физическия. Всичко зависи от урегулиране на духовния живот. Външният живот зависи от вътрешният.

Аз познавам Напредналите Същества, понеже ги обичам. Напредналото същество, което не обичаш, не може да се изяви, нямаш връзка с него. Любовта е връзката с тях. Питат ме: „Нали можеш да ги познаеш?“ Казвам: „Обичам ги“. Като ги обичам, всичко ще направят, всичките ти работи ще уредят. Ако не ги обичаш, ще минат и ще си заминат.

Сега сме в пустинята. Като стигнем в Ханаанската земя, тогава ще се установим. Най-хубавите времена са сега. По-хубави времена не е имало.

Смели трябва да бъдат Божиите работници. Да можеш да дадеш отговор всекиму. Низшите духове могат да ти кажат отвътре: „Не си ти, който можеш да оправиш света. На тебе ли остана?“ Ще му кажеш: „Както ти можеш да развалиш, така и аз мога да оправям. С Бога ще градя и аз. Аз съм работник, пратен съм на тази работа и ще я свърша. Планът ми е даден“.

Божественият кораб никога не потъва, макар и някой път да има авария.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА I

След лекцията в Общия Окултен клас и след гимнастичните упражнения се върнахме в салона.

В разговор Учителя каза:

Виждам, че някой светия носи на гърба си страданията и нещастията на хората. Те са натоварените светии. Те са в живота. А когато виждам, че някой светия няма нищо на гърба си, казвам, че той не е още влязъл в живота.

Светията има непреривна връзка с Бога. Там е тайната. Той накъдето ходи, Господ ходи с него. Това не е нещо външно.

Ако някоя захар не се стопява във водата, какво трябва да я направиш. Трябва да сгрееш малко водата. Горещата вода ще я стопи. Ще преведа това: ако не можеш да възприемеш едно благо, понагорещи малко живота си т.е. усили Любовта си. Тогава ще бъдеш възприемчив.

Гледам, че някои от вас преждевременно сте остарели и казвате: „Свърши се вече“. А пък сега имате най-хубавите условия. Около теб са благата. Вие трябва да гледате оптимистически на нещата. Не желайте да разрешите всички тайни. Ще възстановиш нещата, както са били първоначално. Не нарушавай Божествения ред. Защото като го нарушиш, ще повредиш на себе си.

Сега на земята сме спрени в еволюцията си от греха.

Някои от вас след десет години ще станете светии.

Един брат попита:

– Божествени години ли?“

Учителя каза:

Не, човешки години. Някой може би и днес да станете светии.

Ако един предмет от светията се допре до някой умрял човек, той възкръсва. Ако се допре един предмет от светията до тебе, гений ще станеш. Нашите понятия за светията са изопачени. Това, което казвам, не всеки може да го разбере.

Един брат попита за астрологията, за астрологическите предсказания. Учителя каза:

Големите астрологически предсказания не се сбъдват, а малките се сбъдват, защото днешният зодиак, с който работят сега в астрологията е за малките работи. А за големите работи има друг зодиак, с който трябва да си служи астрологът. Има седем зодиака. Освен този зодиак, с който си служат сега, има друг астрален зодиак и пр. – всичко седем.

Линията на пречупване между челото и носа определя, как да постъпи човек (виж фигурата).

Важна е дебелината на устните. Ако устните са дебели, този човек иска много удоволствия, от всичко иска много. После, има значение и брадата долу – волята. Брадата е образувана отпосле, след образуването на челото и носа.

Човек с дълъг нос е работоспособен. Природата признава работоспособ-ността.

Децата в бъдеще ще имат правилни черти. Типът на Шестата раса е почнал да се оформява вече на земята. Навсякъде почти има такива типове. Архангел Михаил сега е на сцената. От известно число години той е поел ръководството на епохата. Като се обезсърчиш, помисли за Михаил.

Весели трябва да бъдете, да се подмладите, малки деца да станете. Между всички духовни хора трябва да спре одумването, омразата и пр. Снарядите на злото няма да ви засягат вече.

Някой казва: „Вие не си гледате работата и за това е дошъл Учителя“. А това не е така. Ако те си гледаха работата, Аз пак щях да дойда, но щях да говоря съвсем друго.

В човека вървят паралелно Божественият и човешкият живот. И човек вижда, че Божественият живот е хубав и затова ще се откаже от човешкия живот. Пак ще се върнете в рая.

Сега ще се разкаят като блудния син и ще се върнат при баща си.

Сега искам всинца вие да любите Господа и да проявите това, което е вложено във вас. Ние носим нещо ново.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА II

След лекцията в младежкия клас и гимнастическите упражнения, почна разговор в салона. Учителя каза:

Всичко е постижимо за силните. Всичко е непостижимо за слабите. Непостижимите неща стават постижими. Съзнанието им трябва да бъде толкова гъвкаво, че човек да не каже: „Този въпрос не може да се разреши“. Например, някой казва: „Това е абсолютно невъзможно за мене“. Това, което е за тебе невъзможно, за други е възможно. Някой да каже противоположното: „Невъзможно е да не свърша тази работа“.

Ние се отричаме от света, а го търсим. Значи има нещо в света, което трябва да избягваме; и друго, което трябва да търсим. И най-възвишените Същества слизат долу в материята; значи има нещо, което търсят тук. Тук има нещо такова, че само при тези условия могат да се развият известни качества.

Трябва нов начин на размишление. Сега има кармически неизбежни страдания. Целият днешен ред трябва да се измени. Тези страдания трябва да се премахнат или поне да се облекчат. Има толкова благотворителни дружества, но те помагат временно; въпросът не е разрешен.

Когато желаеш някои неща, то Невидимият свят не се притичва да ти помогне, но ако направиш известно усилие, ако почнеш да работиш в тая посока, то Невидимият свят идва да помогне. Например, искаш да напреднеш в музиката. Ако направиш усилия, Невидимият свят не се намесва. Но щом има най-малкото усилие от твоя страна, тогава той помага. Като се опретнете да работите, ще

привлечете помощта на Невидимия свят. ти казваш: „Няма да работя“. Тогава Невидимият свят се оттегля.

Ще направя един опит с вас. За целта ще избера десет души. Някой е меланхоличен, паднал е духом. Един ще го срещне и ще му каже: „Какво е светнало лицето ти!“ Втори като го срещне и той ще му каже нещо подобно. Като се изредят десеттях души, той ще стане жизнерадостен. Падналият дух ще се повдигне. Тези десет души ще внесат енергия, стимул. Един като го срещне ще му каже: „Днес имаш важен ден. Днес е последният ден на изпитанията ти.“ Или ще каже на някого: „Ще станеш отличен поет“. И ще стане. Ще му кажеш, че ще стане философ, и ще стане. Ще му кажеш, че ще стане музикант, и ще стане. В дългия период на време ще стане. Всяко насърчение си има дълбока основа. Всички положителни методи имат основа. Сега между вас ще изберем десет души за тази работа. Ако песимистът е в къщи и не излиза, сам ще го посетиш. Първият ще му занесе круши, вторият друго нещо. Десет хубави неща ще му занесат. Като ги изяде, той ще почувства присъствието на тези десет души и веднага ще се изпълни с жизнен елексир.

Някой, който ще го посети, ако е цигулар, ще му свири.

Ако един старец го срещнат десет души един след друг и му кажат: „Колко си се подмладил“. Или нещо подобно, тези млади ще му дадат стимул.

Песимизмът е патологична черта. Весело трябва да гледаме на нещата.

Един човек работи на суха песъчлива почва и сади растения. Минава някой и му казва: „Остави това. Няма да излезе нищо“. Но той продължава, има постоянство, оре, копае, наторява, полива, чисти. След няколко години ще има градина с изобилни плодове. Та когато човек почне една работа, да не обръща внимание, че ще го одумват

или обезсърчават околните. Той да си продължава и накрая ще има успех.

Природата работи по свои много строги закони: някой път дава външни условия, вътрешни не дава; а друг път дава богати вътрешни условия – сили, дарби – а външни не дава; за да може човек да развие чрез усилия своята воля, да прояви активност.

Комарите са временни. Те живеят до едно време и като ги хване студът, изчезват. Значи изпитанията, трудностите са временни.

Който не може да пее, да се научи да пее.

Който не може да свири, да се научи да свири.

Който не може да мисли, да се научи да мисли.

Спри се върху едно желание и работи върху него. После се спри върху друго желание и работи върху нещо. После върху трето желание и пр. Но с много желания не почвай едновременно.

Бащата има синове, но кой е приятен на бащата? Който работи и се учи добре. Да имаме одобрението на Бога. Докато търсим одобрението на хората, ние сме далеч още от Истината.

Не отвън да се заповядва на човека, но отвътре да му се казва, отвътре да се ръководи. Ако човек прави така, ще стане гражданин на Царството Божие. Земният живот е само приготовление за онзи хубавия живот, който иде.

Един брат запита:

– Как ще познаем дали духовете са добри или лоши?

Учителя каза:

Онзи, в когото работи лошият Дух, ще скара двама души, ще си служи с много лоши имена; той има чернота в своята аура.

Щом отвътре към тебе се приближава един лош дух, изменява се състоянието ти, почваш да се усещаш неразположен, става ти мъчно, в тебе прониква съмнение и пр. Когато се приближава при тебе някой

добър дух, душата ти се отваря, всичко ти е ясно. Много неща ще ви се пояснят отвътре, ще дойде светлина.

Същият брат запита:

– Домашните ми искат да гледам само на нашите домашни работи и да оставя духовното.

Учителя каза:

Ти им кажи: Вие ме оставете да изпълня Божия закон и тогава ще изпълня и вашия закон. Ако не изпълня Божия закон, и вашия закон не ще мога да изпълня.“ Ще гледате да убедите родителите си.

Една сестра попита:

– Всички ли хора ще се обърнат и ще приемат новите идеи?

Учителя каза:

Само готовите хора ще приемат сега, другите ще останат за по-после. Първото възкресение е за готовите души. Едни се вземат, а други се оставят. Краят на века е това. Сега е връзването на злото.

Писанието казва: „Който изпраща един грешен към Бога, покрива много свои грехове“. Най-важната работа сега на земята е да се показва на хората пътят към Бога.

Сега много напреднали Същества слизат отгоре. Те са облечени с бели дрехи. Когато дойде време да се въдвори новата епоха, те ще дойдат. Те ще бъдат новото човечество, Шестата раса. Те ще подемат новото. В Откровението е казано за това.

Царството на лошите хора се свършва. Няма на какво да уповават. Един човек може да работи за себе си, за хората и за Бога. Истинското работене е за Бога.

Състоянието на материята ще се измени. Материята ще става все по-ефирна и по-ефирна. Излъчването на радиоактивните енергии ще се усили в течение на бъдещите хилядолетия. Това е началото на бавната дематериализация на материята.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА III

Днес Изгрева е посетен от ученички от железничарският пансион със своята възпитателка. Те са ученички от девическата гимназия. Срещнаха се с Учителя на полянката. Възпитателката каза на Учителя:

– Кажете им нещо.

Учителя каза:

Младите са носители на Божественото. И ако го проявят, живот им има смисъл. Да развият това, което е вложено в тях. Виждам, че едни от вашите ученички са с разсъдък, други са практични, а трети имат други дарби. Да ги развият.

Човек е като цвете. Да цъфне и да издава благоухание. За всеки човек се полагат такива грижи от горе, такъв промисъл има за всекиго, какъвто той не е сънувал. Ние се безпокоим, както малкото дете в коритото: то кряска, кряска, докато свикне.

Гениалните са работили. Те не са придобили наготово това, което сега имат. Те са школували. Човек като школува, всичко се развива в него.

На човека му трябва песента на смирението. Да си има човек песен на смирението. Не може човек да научи смирението, докато не е пял песента на смирението. Смиреният човек влиза там, дето никой не влиза. И излиза отдето никой не излиза.

Едно дете се смее на друго дете, което заеква и го подражава. Второто дете оздравява, а първото почва да заеква.

Едно правило: Някой изпразва дробовете си и говори. Не, напълни си дробовете, направи няколко дълбоки вдишки и тогава почни да говориш.

Една ученичка каза:

– Кажете ни някой съвет. Ние утре влизаме в живота.

Учителя каза:

В свещени минути, в глъбините на човешката душа проговорва нещо чисто и възвишено, в човека се събужда стремеж да живее за Красотата, Истината и Доброто. Останете верни на този вътрешен глас, който иде от истинското ви естество.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА IV

В частен разговор с един брат, Учителя каза:

Научете се да познавате кой е скъпоценен камък и кой е прост камък.

Човек трябва да се моли, за да не изпадне в изкушение. Молитвата е много важно средство за предпазване от изкушение. Когато се намираш в някое изкушение, моли се и ще го надделееш.

Човек трябва да се пази от крайната доверчивост и от крайното подозрение. Те са две крайности.

Братът попита:

– Как да се влезе във връзка с Напредналите Същества?

Учителя каза:

Вие изучавайте Евангелието. Така ще имате постижения. Така ще имате връзка с тях. Дръжте християнската вълна. Трябва да знаете, че в бъдеще мистичното християнство ще стане всесветска религия на цялото човечество.

Единствено християнството носи принципите на бъдещата култура.

Христос понесе кармата на хората. Християнството носи общочовешка идея. От Невидимият свят Учението на християнството е предназначено да бъде общочовешка култура в бъдеще.

Има някои неща само за избраните, за посветените.

Помни едно нещо: нен може един да се посвети, да влезе в общение със светиите, ако не е подготвил ума и сърцето си. Той трябва да ги пречисти. Умът и сърцето трябва да станат готови за Божественото.

Светът не е меродавен, дали нашите идеи са добри или не. Една кибритена клечка не трябва да мисли, дали другите клечки ще вземат участие в работата, която се върши.

Да влезеш в общение със светиите, това значи: ще се запознаеш с тези, които са в същия клас и после ще се запознаеш с тези, които са в другите класове. А те са безброй. Постепенно ще се запознаваш от тях.

Времето се увеличава или се смалява. Кога? Когато Любовта дойде, времето за постижения се смалява, а когато омразата дойде, времето се продължава.

Божественото Учение трябва да се прокара като необходимост, а не като партия.

Човек като работи за Бога, тогава ще влезе в общение със светиите.

Някой казва: „Той е от нашите“. Който казва така, е със стари идеи. Всички са наши.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА V

Един брат и една сестра бяха приети от Учителя. Във време на разговора Той им каза между другото следното:

В Русия постепенно ще стане нужда от духовното – не по механически начин.

Щом постигнат материалното, ще дойде духовното. Ще се яви потреба от ново направление.

Сега се сеят хората и се вързхат: едни наляво, едни надясно. И се отделят едни, които ще дойдат пак на земята и други, които няма да дойдат на земята. Има грешни хора, които няма да стъпят много години на земята, много далече ще стоят, на друго място, за да не пречат. Така че тези, които дигат шум, гласът им няма да чуете за в бъдеще. Онези, които са горе в рая, в Царството Божие, те ще дойдат да се въплътят. Те чакат да се създадат условия. Една къща като се сгради, тогава дохождат да живеят в нея. Те са били отдавна на земята и след това горе са чакали. Те горе работят и чакат. Те идат вече, въплътяват се вече. Те ще турят справедливост на земята, ред, порядък, няма да има убийства и пр. Всичко това ще изчезне.

Християнството прилича на квас, който заквасва човечеството. Любовта е квас, който трябва да закваси човечеството. Нищо не може да устои на Любовта, понеже тя е една необходимост за живота.

В човека има известни добродетели, които за да се проявят, човек трябва да е натясно.

При сегашните условия ти не можеш в една стомна, от която водата изтича, да туриш масло, защото ще изтече. Ще търсиш хубава стомна, че маслото да не изтича. В сегашните хора, както са организирани, не можеш да туриш доброто, за да не изтече навън.

Трябва да превърнеш техните сърца и умове да бъдат устойчиви. А сега хората за малко време се събуждат и после казват: „Този живот не е заради нас“. Значи, доброто изтича навън. Те мислят, че като тръгнат по този път, ще изгубят нещо и че в света ще спечелят нещо. А пък то в света нищо не могат да спечелят. Нека дойде някой, който е работил за света и да каже, че е спечелил нещо.

Сега трябват по-големи крушки, за да се изяви Любовта, за да се издържи любвта, трябва по-голям волтаж. Сега някои хора могат да проявят Любовта, а някои след хиляди години ще я проявят. Някои хора, които са работили, времето им е сега, а някои души ще останат за в бъдеще. Тази вътрешна промяна ще стане сега в тези, които са готови.

Наближило е време да се роди нещо във вас и всеки от вас трепери дали ще издържи или не. Когато човек се роди, всеки ден ще му бъде събота – ден на Господа.

Мъжете и жените са преходни състояния. В небето няма да има мъже и жени.

Убитите в политическите и военните събития работят от Невидимия свят за смекчаване на режима. А големите престъпници, които умират, те от там пречат. Понеже престъпниците слизат там в една по-низка среда. Те са опасни.

Когато дойде Царството Божие на земята, всеки ще бъде щастлив и ще има какво да работи. Ще има простор и в изкуството, и в музиката и във всяко друго направление: условия, за да се домогнеш до най-възвишените идеи.

Всеки момент носи своите възможности. Ти си недоволен. Бог приготвя все нови работи, за да те направи доволен. После пак гледа, че си недоволен. И пак приготвя нови работи. Ново, ново, ново, докато почнеш да се чудиш. Хората нямат понятие за Мъдростта на Бога.

Дарбите идат след плача. Плачът е приготовление за дарбите. Най-първо ще плачеш и после ще дойде дарбата. Нали децата започват с плач?

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА VI

В частен разговор с една сестра Учителя каза:

Ученикът може да работи сега по особен начин, а именно: сам да бъде модел, образец. И тогава това действа дълбоко, силно, понеже външните хора са много проницателни и на тях дълбоко действа един, чиито живот е модел, образец.

Когато човек работи върху една душа, той най-напред трябва да разбере, от какво има нужда тя. Трябва да знаете, че работата ви, като работници за пробуждането на една душа е най-лека, понеже вие не работите главната работа, вие сте само посредници, а върху пробуждането на една душа работи цялото небе. Цялото небе се интересува от това и работи.

В мътната вода утайката остава на дъното, а в сладкото пяната остава отгоре. Обаче да не мисли човек, че всичко е пяна. Защото под пяната има хубаво сладко. Също така и човек като забележи в някого или в една среда външен, повърхностен, суетен живот, това е пяната, обаче под нея има ценно сладко, т.е. ценен, дълбок, вътрешен живот.

Ученикът е свободен да употребява всички методи за пробуждане на едно съзнание, които той намери за добре, стига да дават резултат и той да има съзнанието на ученика.

Работете главно върху онези, които са готови души, т.е. които са готови за пробуждане. А кои са готови? Като почувствате потик да работите върху някоя душа, тогава идете работете върху нея. Значи тази душа е готова и небето ви праща.

Работете върху работниците. Трябва да се проникне в работническите среди. Също така и в селата.

Когато лекувам един човек, Аз говоря едновременно на физическия и духовния човек. Защото във всеки човек има физически и духовен човек. На физическия човек давам някое външно лекарство, например трева, гореща вода, слънце и пр., обаче главното е онова, което говоря на духовния човек. Например на човека му казвам, че ще мине, ще оздравее, да има вяра. И тогава тези думи, които му казвам, работят вътре в духовния човек горе и после това се отразява на физическия човек и раждат в него мисъл и потик.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ЗА УЧЕНИКА VII

Днес изпълнихме Паневритмията с Учителя на полянката. Всички се разотидоха. Останаха само Учителя и един брат. Те седнаха при навеса. Братът спомена за една сестра, която тия дни минава през голяма вътрешна криза, отпадане на Духа. Учителя каза по този повод:

Човек трябва да знае, че Божественият живот е реалност, която може да опита в живота си, тъй както опитва слънчевата топлина и светлина. Тези беседи трябва да имат приложение, т.е. да можеш чрез тези идеи де се справиш с известни мъчнотии: например във време на изпит да опиташ силата на тези методи изложени в беседите и лекциите.

Има някои от младите, които намаляват температурата си: желязото им е било по-нагорещено по-рано, а сега незабелязано постепенно изстива, без те да забележат. Това е един крив път.

Когато дойде вътрешна криза, човек да бъде нащрек, да работи с мисълта си, да не допуща отрицателната мисъл в себе си и да я замени с положителна мисъл. Да работи във време на кризата с мисълта си, с нея да промени състоянието си.

Човек като работи за Бога, трябва да е твърд, силен, да уповава на Бога; каквото и да стане, да уповава на Бога, да знае, че има над него една сила, която бди и каквото дойде, да благодари.

По някой път, когато дойдат вътрешни кризи – отчаяние, съмнение, страх и пр. – то е събуждане на стария живот в човека. Човек го е надраснал, но стария живот по някой път иска да се събуди. Така че човек да бди зорко, с вяра, с молитва, с постоянна вътрешна работа. Тази сестра ще победи това състояние.

Една богата рускиня дошла в мизерия и в отчаяние, не ѝ вървяло и решила да се самоубие. Едно благотворително дружество решило да ѝ прати петстотин лева, но по пътя парите се изгубили. Тя казала: „Не ми давайте нищо, голяма грешница съм“. И почнала да се изповядва. Почнала да съзнава, че в нея има нещо криво. Тя казала: „Като бях богата, правих на вас това и това“. Идва един американец. Една нейна приятелка я препоръчва на този американец. Повикват я. Завеждат я в Париж. Казват ѝ, че на нейно разположение има 50 000. Така че, докато човек не дойде до съзнание вътре в себе си, докато не дойде вътре до един ред, не се оправят работите му.

Сега ще благодарите, че сте се събудили навреме, не сте закъснели. Това е една печалба. В растенията имаме за нас един пример на търпение, да не бързаме. Вятърът е пример за нас да работим, да бъдем сръчни. Слънцето е пример за нас да бъдем щедри като него. Слънцето изгрява точно навреме.

Бог ни е дал образец да бъдем точни като него. Навреме изгрява, навреме залязва. Това, което трябва да дадеш, дай го. После, реките, въздухът все са примери. Един камък, който се търкаля, показва че всеки, който се отдели от голямата канара, се търкаля. Той ти казва: „Ти можеш да станеш едно такова камъче, което се търкаля, ако се отделиш от Бога“. Животът е такъв сега, защото хората са се отделили от Канарата горе.

Има голяма целесъобразност в Природата. Невидимият свят сега избира най-добрия метод, с най-добър резултат. При условията, при които живеем, по-добър не може да има. Ще дойде по-добър свят, но тогава няма да бъдете такива, каквито сте сега. „Ще се изменим“, каза апостол Павел. Защото ако не се изменим, толкова по-скоро ще дойдат условията. Условията ще дойдат съобразно измененията, които ще станат в нас.

Наследството, богатството на земята ще остане на праведните. Един ден кротките ще наследят земята. И всичко, каквото изработят грешните на земята, ще остане на добрите.

Който не разбира така, казва: „Върви на тези грешните“. Да, но как върви? Ето как: нали има в реките риби, които вървят в една посока, но в края влизат в мрежата. Оттам по-нататък не могат. И грешните хора вървят, до мрежата и по-нататък не могат.

Както сега върви светът икономически, той по никой начин не може да се поправи със сегашните разбирания. Със сегашните принципи, както сега държавите прилагат, по никой начин не може да се подобри икономичното положение. В механическите начини винаги има вътре едно противоречие.

Идеен ученик е този, който и на първо място да го туриш, и на последно място да го туриш, все е едно, няма да му стане мъчно.

Не можеш да приложиш Учението на Бялото Братство, докато не кажеш: „От мене да мине“ и да отстъпиш.

VI. СВЕЩЕНИЯТ ЧАС

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС I

Учителя беше казал веднъж:

За мистични разговори трябва да се избере ден, когато небето е чисто, има изобилно слънце и времето е тихо, да няма буря.

Веднъж към десет часа сутринта един брат беше приет от Учителя. Стана въпрос за вътрешната работа на ученика. Учителя каза:

Днес има благоприятни условия за по-дълбока работа. Всеки ден човек трябва да прекарва известно време в молитва, размишление, концентрация и съзерцание, за да възприеме енергии от Божествения свят, за да развие спящите си сили и за да се пробуди в него по-висше съзнание.

Братът попита:

– Как може човек да влезе в общение с Разумните същества?

Учителя каза:

Това е добро. Ти дръж тази мисъл. Когато някой напреднал човек ти говори, то чрез него говорят тези Велики Същества. Ако ти не разбереш това, което той ти говори, как ще разбереш онова, което те биха ти говорили?

За общение с Напредналите Същества трябва молитва, размишление, концентрация и съзерцание, да се просвети човек отвътре. Без това той не може да бъде готов. Дълго време трябва да се готви човек. Нали човек трябва да чака, докато изгрее слънцето? Само да се моли човек да е ясен денят, защото иначе не ще види изгрева. Например, онзи ден искахме да видим когато падаха звездите, но не ги видяхме, поради облачното време.

Когато човек влезе в общение с тия същества, преди да знае езика им, той ще им говори на своя език и ще има преводчици, които ще превеждат неговите думи на онези Същества и онези ще отговарят на своя език, а преводчиците ще превеждат. Това ще трае, докато научи езика им.

За размишление, за тази цел са добри нощните часове, когато хората заспят. Тогава ще влезете във връзка с тези Същества, понеже има неща, които могат да се предадат, когато съзнанието е будно и отвън няма голям шум. Щом има отвън голям шум, тогава не може да се разбере това, което Духът говори. Размишление и съзерцание имайте след десет часа, когато хората вече заспиват. После хубаво е времето от два и половина до три и половина часа след полунощ или от три и половина, до четири и половина часа; или между три и четири часа.

Някои искат да се запознаят с ангелите. Но човека да не годи да ги критикува какво правят. Тогава не можеш да имаш никакво запознайнство с тях. И понеже хората ги критикуват, затова ангелите са далеч от хората и хората не могат да се запознаят с тях. Да бъдем едно с тях, да се учим от тях, да работим с тях.

Когато дойде светла мисъл в теб, ето едно Висше Същество те е посетило и ти е оставило едно благословение. Тази мисъл ти е подарък от него. То е оставило тази мисъл в тебе и си е заминало. Всяко хубаво чувство, всяка хубава мисъл в тебе са все дар от тези Същества и от Бога.

За да се свържем с Напредналите Същества, трябва да внимаваме на всички добри, възвишени мисли, които ни идат, понеже те ни идат от тях. Ако обръщаме внимание на тези мисли, ние правим вече връзка с тях.

Най-добрият път за да се свържем с Разумните Същества е свързване с Бога. Да мислим за Разумните Същества и да ги съзнаваме като Същества чрез които се изявява Бог.

Трябва да се изучава Природата. Всички прояви на Природата са все резултат от дейността на тези Разумни Същества. Ние трябва да разгледаме цялата Природа като проява на дейността на Разумните Същества. И по този начин ние влизаме в мистично общение с Природата, с нейния вътрешен живот, който е живот на тези Напреднали Същества и в тях да виждаме изявление на Бога.

Друг начин за влизане във връзка с Напредналите Същества е четене на Евангелието, четене Деянията на апостолите и на други хубави свещени книги.

За Напредналите Същества Писанието казва: „Те са служебни Духове, които са пратени да служат на тези, които ще наследят Царството Божие“.

Четете и опитността на тези, които са влезли във връзка с Напредналите Същества.

Какъвто е бил духовния свят едно време, такъв е и сега изобщо. Той се е изменил, но има връзка между миналото и настоящето. Ние сме се изменили и ни се струва, че духовният свят се е изменил. Тези същества имат вече друго отношение към нас, понеже ние сме се изменили. Бащата изменява своите отношения спрямо детето си, когато то порастне. Когато стане детето по-умно, бащата другояче му говори. Не че бащата е станал по-умен, но детето е станало по-умно. Промяната, която правим в нас, такава промяна ще видим и отвън.

Когато на Йоана се яви един ангел, той падна, остана без сила и се поклони, а ангелът му каза: „Не на мен да се поклониш, а на Бога“. С липса на благоговение, по човешки начин, с човешки похвати не може да се влезе в общение с духовния свят.

За влизане в общение с Невидимия свят човек трябва да проучава опитността на хората, които са минали по този път. Това не е нещо, което човек изкуствено може да добие. По механически път това е недостъпно. Човек като проучава тяхната опитност, постепенно ще се събуди и сам ще добие опитност. Човек трябва да работи и опитността ще дойде. Христос е казал: „Чакайте в Йерусалим, докато дойде Духът“.

У човека трябва да има дълбоко желание, дълбоко просветление, да бъде усърден и да бъде готов, когато дойде благоприятното време. Често хората изгубват благоприятното време, когато то дойде, защото не са готови. Благоприятното време не идва често. Ако е пропуснал благоприятното време, той трябва да чака друго благоприятно време. Може да минат 10-15-20 години и пр.

Човек за да влезе в общение с Висшите Същества, трябва да е чист. А за да стане такъв, той трябва да се моли. Казано е: „Хлопайте, търсете, искайте“. Обаче трябва да се разбират тези думи. Да търсиш, това значи да побеждаваш мъчнотиите. Да искаш, това значи да намериш пътя, по който можеш да ходиш. Да хлопаш, това значи да работиш. За да намериш пътя, трябва да примиряваш противоречията на живота си.

Братът попита:

– Как човек да влезе във връзка със съкласниците от вътрешната Школа?

Учителя каза:

За целта човек трябва да се очисти. През чисто стъкло минава светлината. Чистотата е следното: Човек да няма никакви пречки, които да пречат на Божествената светлина да минава през него.

Данаил се е срещал с Михаил и Гавраил. Човек за да има тази опитност, трябва да има идеен живот. Това е условието. Михаил и

Гавраил са архангели. Михаил се занимава повече с политическия живот, а Гавраил с духовния. Данаил се среща с Михаил и Гавраил след молитва. Ето защо, човек за да може да се срещне с тези Същества, трябва да прекара интензивен живот на молитва, съзерцание и размишление.

Човек трябва да се подготви, за да свикне към новите трептения. Чрез упражнения в концентрация, съзерцание, човек може да добие прозрение, да мине през тъмната зона и да види червеният цвят и другите цветове, но в по-горня октава. Тогава Невидимия свят ще се разкрие пред него и той ще влезе в общение с Висшите Същества.

Има няколко октави светлина: физическа, духовна и Божествена. При влизане в Невидимия свят трябва да има Учител, за да ръководи работите. Това е една област, в която човек ако влезе без ръководство, ще се уплаши. Ето защо Учител трябва да ръководи работите.

При прозрение в Невидимия свят най-напред виждаш трептенията на красните и колкото по-високо се изкачват тези трептения, толкова стават по-красиви и красните се преливат. И когато трептенията станат още по-високи, те вземат форма на едно много красиво Същество, което ни се усмихва и после изчезва. Това е някой ангел, който е дошъл при човека. Когато иска да ти направи впечатление, ще се яви в красивата си форма облечен и ще ти се усмихне, а когато иска да те учи, той ще дойде съвсем семпъл, облечен с дреха в права линия, с мантия и с колан. Тогава започват тревите, цветята, дърветата, полянката да ти говорят. Това Същество така учи човека. Всичко почва да говори на човека.

За да се разкрие тая картина, трябва да имаш абсолютна чистота и да се примириш с всичко в Природата: и с хората и с всичко друго. Да нямаш ни най-малка лоша мисъл и лошо чувство към когото и да е.

Абсолютно към всички да имаш хубави мисли и хубави чувства ; и да ти стане всичко приятно, да няма за тебе нищо неприятно. И тогава ще се яви този ангел и Природата ще ти проговори. Значи всичко да обикнеш с душата си, да се пречистят умът, сърцето и тялото, за да се види това.

Освен през ранните утринни часове, практикувай молитва и концентрация на обед и вечер.

Изучавайте Исая, Данаила, Еремия, Езекиил и пр. и вижте по какъв начин те са добили просветление. Значи изучавайте всички пророци, големите и малките, после апостолите.

Четете Евангелието на Йоана. То е мистическо Евангелие. Човек да счита всичко за духовно, да одухотвори всичко, да вижда, че всичко е хубаво и Разумно.

Ако човек се повдигне, ще види, че Природата е жива, тя съвсем друг изглед ще има за него. Зад физическото е духовното; човек трябва да знае, че физическото е външната, обективна страна на духовното.

Ти проучвай Библията по следния начин: напиши на листчета страниците на Библията и смеси листчетата в една торба. Всеки ден ще вадиш по едно листче, ще прочетеш страницата и ще избереш най-важния стих; после ще върнеш листа в торбата. После съпостави тази стихове да видиш какво заключение ще извадиш. От горе ще те ръководят, кои страници ще вадиш. Чрез тези упражнения ще се развият центровете. Стария завет е за учени хора, за много учени хора, той е много дълбок, не е за децата. Има центрове в човека за общение с висшите светове. Тези центрове са седем. Те са органи на духовното тяло и те трябва да се събудят, да се подхранят по един много естествен и правилен начин. Трябва да се вземат мерки при събуждане на тези центрове: човек трябва да има един много

изправен живот; другояче, той съвсем ще се осакати. Трябва специално приготовление. Когато се правят тези опити, трябва тишина, както когато трябва да роди бременна жена. Тези опитности, които имате, ще бъдат като предговор на онова, което сега ще получите.

Мистицизмът е един процес на освобождение. Висшите морални чувства са изработените мисли на Висшите Същества. А висшите чувства на Разумните Същества човек ще възприеме като мисли. Там процесът е обратен.

Завършените процеси на мислите ще възприеме като чувства, за да им се даде живот. Те ще бъдат семена, които ще растат и ще се засилят. Той ще им стане майка. Защото чувствата са, които дават стремеж. Без чувства няма никакъв стремеж.

Мистикът се характеризира главно с висшите чувства, с Любовта. Това трябва да произтича от човека, от съзнанието му, от вътрешната светлина. Тогава има разбиране. Инак ще му разправяш и няма да разбира. Например, който няма светлина, ако му разправиш за светлината, твоите думи ще бъдат мъртви за него.

За влизане във връзка с ангелите, трябва да се изследват стария и новия Завет и ще се види, че най-важното условие е чистотата. После е важен и стремежа на човека. Стремежите на човека да бъдат от същото поле, в което се намират и стремежите на ангелите – т.е. служене на Бога. И тези Същества желаят да влязат във връзка с други същества, за да може да се работи.

Чистотата на Витоша спомага за влизане на човека по-лесно във връзка с ангелската йерархия. Но те не живеят на Витоша. Същото се отнася и за Рила, т.е. в много места на Рила те не живеят, но въпреки това тамошната чистота спомага, за да влезе човек във връзка с тях.

Изключение от това правят само най-непристъпните места на Рила – там те живеят постоянно.

За да влезе човек във връзка с Висшите, Напредналите Същества трябва да се работи. Всеки ден човек да пречиства себе си. Колко непотребни мисли и желания има, които като мухи хвъркат около човека. Какви ли не безполезни мисли има човек. По-голямата част от живота ни е прекарана в безполезни работи. Когато човек влезе в езотеричната страна на живота, той ще влезе в общение с невидимите същества. Но за да е подготвен за това, той трябва да бъде много внимателен; да не е способен на най-малката отрицателна мисъл, на недоверие, на съмнение, колебание и пр. Само тогава той е готов да влезе в общение с тези Същества. Окултната наука е наука за неизвестното. И колкото повече знаеш, толкова повече неща ще видиш, че не знаеш.

В езотеричната страна човек трябва да влезе, когато е готов, понеже когато не е готов, е опасно, например ако има някоя отрицателно мисъл или отрицателно чувство. Когато влезе в езотеричната страна на живота, тогава ще се сближиш с много същества, а всяко сближение е опасно, ако човек още не е готов и изпраща отрицателни мисли и чувства.

Висши, невидими същества ръководят съществата на земята и ако не влезеш във връзка с тези ръководни същества, не можеш да влезеш във връзка с Висшите навидими Същества. Ако направиш услуга някому на земята, ти ще имаш благоволението на тези Висши Същества. Горе и ще можеш да влезеш в общение с тях; а това значи да работиш за разпространение на новите идеи, да обръщаш души към Бога, да ги водиш към Бога, да помагаш за тяхното събуждане. Тогава ще имаш благоволението на Висшите Същества.

И тъй, за влизане в общение с Висшите Същества и с Реалния свят, ученикът трябва да има най-чисти мисли и да се свърже с умовете на всички добри хора.

Като предадеш една силна мисъл във въздуха, тя ще дойде до всички добри хора по лицето на земята. По този начин ти умствено ще се запознаеш с тях. Има закони по които мисълта се праща. Колкото мисълта е по-силна и по определена, толкова по-скоро тя пристига на своето предназначение. Човек трябва да има силна мисъл, силна концентрация и да няма други мисли, които да отклоняват съзнанието му.

За да може човек да влезе в общение с тези Възвишени Същества и с Реалния свят, той трябва да е подготвен от миналото. Миналото и настоящето трябва да се свържат. Трябва да е работил в миналото. Той да не мисли, че ако само сега направи нещо, ще може. Значи да има условие и от миналото.

Когато човек влиза в общение с ангелската йерархия, той трябва да има някоя работа, поради която трябва да влезе в общение. Той и те трябва да имат еднакъв интерес от това, както когато някой търговец извършва операция от интерес.

За сношение с ангелската йерархия може да се каже следното: частичният закон е във връзка с общия закон. По-рано трябва да се приложи общия закон и после частичният закон. Това значи: ако човек не може да влезе във връзка с Бога, с никого не може да влезе във връзка. Като влезе във връзка с Бога, тогава ще влезе във връзка и с йерархията.

Дипломатът като се прати например в Англия, се запознава с английския крал. Един обикновен гражданин не може да има това запознаване. Превод: общението, което един светия може да има с Невидимия свят, един праведник не може да го има.

Преди да влезеш във връзка с френския народ, ти предварително ще изучаваш външната страна на този народ: езика, нравите и пр. Докато не изучиш езика на Небето, как ще влезеш във връзка с Невидимия свят? Само неколцина окултисти има, които са чели от източника, а другите имат каша, взели са оттук – оттам.

Да допуснем, че идваш при мене и казваш: „Искам да се запозная с англичаните“. Какъв метод ще употребя аз? Представете си, че аз съм ходил в Англия. И ще ти кажа: „Ти трябва да изучиш английския език“. Аз ще ти преподавам. И след като научиш езика, тогава ще ти дам един адрес да кореспондираш. Още нищо не си видял. Щом знаеш адреса, ще пишеш на англичанина. Той ще ти отговори. След като се подобри положението, тогава ще отидеш да го видиш и ще видиш как живеят англичаните. И с Божественият свят е така.

Песните, които съм дал са чужди думи, те са все на този език на Бялото Братство: Махар Бену, Венир Бенир и пр.

Братът попита:

– Как може да се научи Божествения език?

Учителя каза:

Божественият език отвътре ще си спомниш. От вън навътре ще отива човек в Божествения език. За колко време ще го научиш? То ще зависи от желанието на човека.

Най-първо човек трябва да си създаде едно духовно тяло, чрез което да се съобщава с Невидимия свят. Усилията към това, там е всичкото. Зависи от усърдието.

И сега човек има връзка с Невидимия свят. Всяка мисъл, всяко желание, които има човек, това са все усилия от Невидимия свят. Ако Невидимият свят изпраща някой път много скромни посланици,

които носят малки записки на човека, той като изхвърля тези малки записки, за да очаква големи записки, тогава остава на сухо.

Защо Христос избра апостол Павел? Понеже имаше възможност да се пробуди, затова го избра. Павел беше ревностен.

Вие ще живеете едновременно два живота, ще държите два метода:

1. С хората ще работите, както се работи със светските хора. Доколкото може ще им се предаде Истината на светски език.

2. Ще имате свещен час. Всеки ден ще се уединявате, ще съзерцавате, ще размишлявате върху най-възвишеното. Всеки ден да има уединение и размишление. Човек никак да не се безпокои за резултатите. Той ще има постижение. Защото безпокойствието е голяма спънка, голям недостатък. Например някой често казва: „Толкова години съм се занимавал и нищо не съм постигнал“. Това е спънка. Някои искат рязко да се свържат с Невидимия свят. Рязкото – то е изключителен случай.

Някои ги свързват с Реалния свят постепенно, постепенно. Ти ще направиш молитва, концентрация, съзерцание, ще посееш семето и няма да се безпокоиш за по-нататък. Щом веднъж го посееш, ще му кажеш: „Ти мисли сега“. То ще разреши тази задача. Помни това: най-първо ти ще мислиш за семето и после ще оставиш семето да мисли за себе си.

В Божествената наука има една вътрешна страна, която е за посветените.

Ще ти дам едно упражнение за десет деня. Сега вземи за десет деня и процети цялото Евангелие от Йоана. Намери във всяка глава най-важното положение – намери такива положения, които да са скачени едно с друго и идат като допълнение едно към друго. Има

неща, които имат отношение към живота на земята, други имат отношение към сърцето, трети към душата и четвърти към Духа.

Концентрираният човек всякога трябва да обръща ума си към Бога, като Извор; значи обръща ума си към това, отдето иде животът на всички хора; отдето идат благата на всички хора.

После, друга работа през тези десет деня: ще гледаш да си представиш съзнанието на Христа – как е гледал на нещата. Ще си представиш едно същество, което е живо и чието съзнание е свързано с Бога, съвършено е погълнато в своя живот, в изпълнение волята на Отца.

Така както е мислил Христос, това е Христос. Не важи формата. Инак човек може да стане роб на формата.

След свършване на това упражнение за следующите десет деня прави следното упражнение: за десет деня прочети първите десет глави от Исая и от всяка глава си избирай по три стиха за размишление. Същевременно през тези десет деня размишлявай върху следното:

Ако беше Христос на мое място, как би постъпил.

Това е един обширен свят, който трябва да се проучава много добре и то не в светлината на старото, а в светлината на новото. Старите неща са окапали листа.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС II

Две сестри и един брат посетиха Учителя в приемната стая. Стана въпрос за общение с Бялото Братство и изобщо с Напредналите Същества.

Учителя каза:

За да се запознаете с Бялото Братство, искат се три условия:

1. Любовта ви не трябва да бъде обикновена. Тя трябва да бъде Божествена. Да имате Божията Любов.

2. Божественото знание трябва да ви е засегнало.

3. Също Божествената Истина, Божественият живот и Божествената свобода.

Това са елементите, с които ще почнете.

Вие сте във връзка с Белите Братя. Вие сте в общение с тях. Трябва да изучавате законите. За тях не е толкова приятно да се явяват на физическото поле, защото средата е много гъста, материална, не е благоприятна и трябва да правят големи приготовления, за да се явят. А по-добре е вие да се пренесете на планината и там има по-добри условия да бъдат видими. И при това трябва да се избере не само чисто място, но и място, дето няма да те следят други. Никой да не знае и да не види, че ви се явяват.

Дето отиваме на екскурзии на Рила, това беше целта! Който разбира, разбира. На Рила има по-добри условия, отколкото на Витоша, за явяване на Напредналите Същества. Като отидем на Езерата, аз ще ви покажа къде може да отидете за тая цел. После има условия и на Рупите. После вдясно от Мусала, дето има върхове между Мусала и Рупите, в местността Скакавците, дето почти човешки крак рядко стъпва. Там можем да отидем някой път.

Човек постоянно трябва да поддържа връзката. Той трябва да мисли. Като не мисли, не може да поддържа връзката.

Мойсей, за да види горящата къпина, трябваше да отиде в пустинята, значи на чисто място. И му се каза: „Изуй си обущата, понеже мястото тук е свято“. Особено място било там, дето Мойсей имал тази опитност. Та било много чисто. За специфичните неща трябват особени условия.

Казах, че за влизане в общение с Белите Братя благоприятно място е планината, например Рила. Но при по-големи усилия може навсякъде да види човек тия Същества. Обаче има неща, които не могат навсякъде. Вие поддържайте малкото. Има си един Божествен порядък, който ще дойде.

В Невидимия свят са много по-взискателни, отколкото на земята. Не мислете, че е лесна работа. Има неща, които са много лесни, а има неща, които са много мъчни.

Трябва да има една вътрешна връзка между човека и ангела, за да има общение между тях. Трябва да има нещо, което да образува връзка. Трябва да вървите по Божия път. По волята Божия трябва да станат нещата във вашия живот. Вие не може да ставате, каквото искате. Вие не може да се занимавате с предмети на друг клас, а на този клас към който принадлежите. Посторонно можете, но най-важното е това, което ви е дадено да учите. Най-първо хората на земята трябва да бъдат чисти и свети. Бог няма да направи това, което ние искаме. Той ще го направи дотолкова, доколкото Той е съгласен с това, което ние искаме; ако това, което ние искаме е излязло от Него. Ако една Божествена идея е излязла от Бога и е влязла в мен, то Бог ще ѝ помогне. Всичко, което е излязло от Бога и е влязло в нас, то ще бъде; няма нищо, което да спъне Божествената идея. Човек има две

естества: низше е Божествено. Човек като влезе в злото, погрознява. И всички животни, които са зли, са крайно грозни.

За влизане във връзка с Висшите Разумни Същества най-добрият начин е следният: човек да се стреми да служи на Бога и тогава ще влезе във връзка с тези Същества. Като служи човек на Бога, това е единственият начин да дойдат тези Същества при човека да му помагат.

Човек трябва да работи да развие в себе си известни сили, за да борави с една тънка материя. То не е лесна работа.

Братът попита:

– Как да стане човек проводник на тези сили?

Учителя каза:

Вие се занимавайте със закона на Любовта и ще дойдете до това! Тоя закон на Любовта води към това. Чрез Любовта, чрез учене – това е пътят за влизане във връзка със Съществата, които са завършили своето земно развитие.

Един метод е следният: за да постигне човек общение с Висшите Същества, с ангелите, да мисли за тях, за тяхното съзнание.

Моралът на хората е личен, а техният морал е общ. Хората търсят своите лични облаги, а те търсят общото благо.

Мислете за техните идеи, за тяхната интелигентност, за тяхната чистота. Когато мислите за тях, изпитвайте Любов към тях. Изобщо имайте Любов към тях. Тогава те ще ви се изявят.

Една сестра запита:

– Кое време е най-благоприятно, за да практикуваме свещения час?

Учителя каза:

Най-благоприятните часове са от 12 часа полунощ до изгрева на слънцето. Когато сте при Рилските езера, да се молите не в палатките,

а за целта да излизате на Молитвения връх през нощта, след полунощ.

Когато човек се вглъбява в себе си и когато работи между другите, ако влага личен елемент, не се ползва. Но ако прави това за Бога, тогава се ползва.

Човек е по-близо до разбирането на Истината, когато оставя еднакво благодарен, когато го хукат и когато го хвалят.

Подаване заявление за влизане във вътрешната Школа е вътрешен процес. За да се сближи човек с Висшите същества, трябва да мисли както те мислят.

По въпроса за влизане в общение с тези Същества, ще ви кажа: Вие трябва да вървите по пътя на Христа. Друг път освен пътя на Христа няма. Ще вървите по пътя нагоре. Човек трябва да отправя ума си към Бога и тогава ще се уредят работите, ще дойде едно велико разбиране, вътрешно прояснение.

Когато човек възлюби Бога, то ангелите ще го посрещнат, като отиде при тях. Но ако не възлюби Бога, няма какво да го посрещат. Човек като отиде при ангелите, трябва двайсет години да учи техния език, после трябва да посещава техните училища, за да се научи на тяхната култура. Той трябва да намери там кои да го обичат. Но той ще ги намери, когато възлюби Бога на земята.

Едно условие за влизане във връзка с Белите Братя е следното:

Ти трябва да работиш както те работят, да работиш с тях заедно. Те работят при създаването на тревите, при течението на реките, те вземат участие при идването на светлината, те помагат в живота, навсякъде взимат участие. И в най-низките служби взимат участие.

Ние сме изгубили вътрешната връзка с растенията и затова животът се е скъсил. Като намерите лечебните им свойства, вие ще дойдете във връзка с Белите Братя.

Вие се молите някъде и искате Белите Братя да ви посетят. Че вие искате много нещо – те да си оставят работата и мястото, дето работят и да ви посетят. Не, ти ще отидеш там, дето те работят и тогава ще има условия да ти се явят.

Размишлявайте всеки ден върху Напредналите Същества. Това прави възможно общението и свързването с тях. Освен нощните часове, благоприятни часове през деня са следните: между 11 и 12 часа; между 5 и 6 часа след обяд; между 9 и 10 вечерта; към 12 часа полунощ като изключение.

Забележете едно нещо: трябва да се създаде едно общество на хармония, за да дойдат да работят от Невидимият свят, от Божественият свят. когато се създаде такова общество, то става огнище за тяхното идване. Тогава те идват и образуват вътрешни интимни връзки.

Изобщо казано, в тази област трябва да се започне с Христа.

Проучавайте 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19-а глави от Йоана и размишлявайте върху тях. Да влезете вътре в този Дух, докато дойдете да разбирате нещата.

Сега сте по-близо до Царството Божие, по-лесно можете да придобиете, отколкото по-рано.

Една жена като отишла при един светия, нямало го там. Тя помела, донесла вода, изчистила. Тогава той може да ѝ преподава. А някой отива наготово и иска да му преподават. Най-първо човек трябва да си представи, че духовния свят е пълен с Разумни същества. И доколкото можем да имаме тяхното внимание, от това зависи успеха на човека. Да не си представяме нещата механически.

Човек постоянно трябва да държи в ума си, че живее пред куп свидетели. Той трябва да държи живо идеята, че около него има съзнания, които са будни. Най-първо той възприема техните мисли.

Той има антена и с нея долавя мисълта им. И после ще направи по-интимна връзка.

Ти за да влезеш във връзка с учените хора, какво трябва да правиш? Трябва да учиш техните произведения. Например, искаш да се запознаеш с Гьоте или с Кант или с Дарвин. Нали трябва да се запознаеш с това, което са писали. Така ти се свързваш с тях. И като ги видиш, ще им кажеш: „Чел съм твоите книги“. И ако не си ги чел, той ще иска ли да говори с тебе?

Превод: Природата е произведение на Разумните Същества. Проучавайте сега Природата, за да влезете във връзка с Разумните Същества, които са зад този порядък на нещата.

Ако искате да се запознаете с един дом, запознайте се с децата им. И като се запознаете с децата им, като ги обикнете и завържите приятелство с тях, може да се запознаете и с дома.

Превод: Ако обърнете някой човек на земята – те са малките деца – ако работите на земята и обръщате души, може да влезете във връзка с Възвишените Същества. Иначе, по друг начин човек не може да се запознае с тях.

Аз мога да дам някому метод за запознаване с един ангел. Да иде да направи добро на някой беден, страдующ. Така той ще се запознае с един ангел, понеже ангелите идат на земята да помагат, когато някой човек има много големи противоречия. Ти като отидеш да помагаш, запознаваш се с ангела на мястото, дето той е отишъл. Големите мъчнотии са мястото за запознаване с ангелите.

У вас може да проблесне проявата на Висшите Същества при един красив ден, при едно красиво време, при един тих ветрец, при един планински ручей, при прехвръкване на една пойна птичка. Техният живот е толкова възвишен!

Тези Висши Същества са се срещали. Десет пъти са ви срещали и някои от тях са ви говорили. Те могат доста време да стоят в една и съща физическа форма. доста години. А когато искаш да се запознаеш с тях по вътрешен начин, ти ще се вдълбочиш и с години ще чакаш. Може това да ти вземе една година, десет години, двадесет години, тридесет години и те ще дойдат и ще те посетят. Не знаеш кой ден ще дойде това Същество.

Представи си, че едно Същество образува пред тебе светла топка и ти я виждаш. Това е вече запознаване с едно от тези Висши Същества. А ако иска това Същество да слезе по-долу до твоето съзнание, то може да вземе човешка форма.

Упражнението, което ви дадох за проучаване на някои глави от Йоана, прилагайте десет деня.

След свършването на това упражнение почнете друго упраждание за десет деня, а именно: вземете за размишление и концентрация първия стих от 15-а глава на Евангелието от Йоана „Аз съм истинната лоза, вие сте пръчките, а Отец Ми е земледелецът“. През тези десет деня, вземете за проучаване Посланието към Колосяните и си изберете някои стихове от това послание за размишление.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС III

Учителя образува група от пет братя за вътрешна работа. Те Го посетиха и Той им даде следното упражнение:

В седмицата ще се събирате само веднъж в неделя вечер в 12 часа в полунощ, половин час за размишление. Четири пъти на месеца. Да видим какъв резултат ще имате. И след размишлението двама души ще отворят Библията, дето се падне и ще прочетете няколко стиха. Придобивките могат да бъдат големи или малки, но всякога ще имате придобивки. Тогава наблюдавайте какво е времето: има ли облаци, кои звезди са на небето, защото небето е важен признак.

Размишлението ви ще бъде върху новото. Все ще ви дойде някоя нова мисъл. Ще се разпределите да има най-малко по 1-2 метра разстояние един от друг. Ако разстоянието е по три метра, още по-добре. Защото когато хората са наблизо, размишлението ще става така хубаво.

Като свършите четиритях пъти, тогава може да повдигнете много въпроси, най-съществени въпроси, с приложение.

Може да размишлявате върху онази организация, която имат светиите. Добрите хора си имат организация, също и ангелите. Човек трябва да размишлява върху това, което е съвършено. Обикновеното го знаете. Срещнете някой човек, който мисли за обикновеното. Какво интересно има в това? Друго е като срещне някой човек, който мисли за необикновени работи.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС IV

Две сестри и един брат посетиха Учителя. В разговора, между другото Учителя каза:

Вие ще обичате Бога и Бог ще ви запознае с ангелската йерархия. Чрез Бога, вътре ще се запознаете с ангелите.

Няма друг ходатай между Бога и човека освен Христа. За Христа се дръжте и Той ще ви въведе. Бог извожда Христа и Христос ще ви запознава с другите. Христос казва: „Който се отрече от мене, и Аз ще се отрека от него.“ Значи чрез Него стават нещата.

Говорят за адептите, че никой от тях не е умирал за човечеството! А Христос е умирал за човечеството!

Има един особен път. Той е път на Любовта. Той е път за доближаване на Христа. Другите неща са посторонни.

Едната от сестрите каза:

– Вие казахте в днешната беседа в десет часа, че човек като прави опити десет години с молитва и размишление и съсредоточаване, като се абстрахира от всичко преходно, може да се свърже с Невидимия свят, с Реалния свят.

Учителя каза:

Като казах, че човек трябва да се абстрахира от всичко преходно, разбирам, че човек трябва да има мир, да не се тревожи за материални работи, да се освободи от всички безпокойствия, тревоги и страхове и като се моли в такова състояние, може да добие вътрешно прозрение и проглеждане.

Когато в една градина идва вода, важно е дали цветята я приемат. Тогава те стават свежи и цъфтят. Същото се отнася и до съзерцанието. Важно е дали от съзерцанието вътрешните цветя цъфтят и стават

свежи. Щом нещата станат механически, няма резултат. Постарому нищо не се постига. Ако запалиш една восъчна свещ, тя няма да гори като слънцето. С една восъчна свещ не се изпълнява волята Божия; нито с един подвиг; нито с едно направено добро.

Невидимия свят най-първо се проявява без образи.

Направете следното упражнение три пъти на ден: сутринта като отправите ума си нагоре, вижте каква мисъл ще дойде. Същото направете на обед и вечер. Вижте каква категория мисли ви се дават. Защото те ще бъдат разнообразни мисли.

Невидимия свят ще ви говори образно. Например, може да видите образа на череша или ябълка. Това са символи. С това Невидимия свят иска да ти каже: И при най-лошите условия работи и давай хубави плодове.

Децата дълбоко желаят нещата и затова каквото искат го получават. А възрастните умуват и затова не получават.

Братът попита.

– Хубаво ли е да се развият вътрешните сили и да се влезе в езотеричният живот чрез размишление върху чакрите?

Учителя каза:

Такава работа с чакрите е насилие, защото тогава могат да станат обратни реакции. Тогава човек се уморява, не иска да се моли, влиза отново да живее в света и отново получава енергии от света. Това е едно неестествено положение. Вие продължавайте със съзерцанието, приготовлявайте се. Защото новораждането, идването на Дух Свети е един вътрешен закон. Право на Божествения Дух е да ви въведе в езотеричния свят; това не е право на човека. Човек трябва да се моли за тая цел и да чака. Нали апостолите трябваше да чакат 40 деня? Но „40 деня“ е една форма. може да се чака 40 години. Например, Мойсей чака 40 години в пустинята. Той беше на 80 години, когато отиде да

изведе евреите в пустинята. Когато дойде в човека вътрешно просветление, новораждане, той ще бъде пратен да извърши една работа в света. Не само да се свърже с Божествения свят, но и да работи с това, което е научил. Ще му се даде работа за Бога.

Човек трябва да пречиства и хармонизира своите мисли, чувства и желания, за да влезе във връзка с Невидимия свят. трябва да се филтрират мислите. В тях не трябва да има никакво користолюбие, никаква утайка.

Всеки ден размишлявайте върху изречение от „СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ“ , за да се види кои качества са необходими за ученика.

Ученикът трябва да види докъде едно желание е Божествено и къде не е Божествено . Трябва да излезем от света на колебанието, от света на страданията и да дойдем там, дето всичко е радост и веселие, дето има хармония. Тогава може да се разбере Божественото.

Вие вземете и прочетете 150-те псалми Давидови и намерете кой псалм в коя категория спада. Вижте кои се отнасят до Божествения, до духовния и до човешкия свят. Това е един мистически метод, а методите в окултната наука всички са физически. Във всички окултни науки нямат божествени постижения. Защото с физически усилия не може. Усилията в окултната наука са физически. Мнозина се заблуждават с окултната наука. С окултната наука не се разрешават мистическите работи. Защото методите при мистическите работи са съвсем други: човек трябва да влезе в света на Любовта и да се успокои. Но това успокояване и мир не изкуствено да дойдат, но естествено. Това е от най-трудните въпроси. За ученика това е трудно; може ли едно дете да ходи първоначално?

Най-първо човек трябва да има желание да расте и „ходенето“ после трябва да дойде.

Ние ще потърсим Бога и ще Го търсим в Любовта Му, в милосърдието Му. Вън от Любовта не можем да търсим Бога. Човек има да учи Бога цяла вечност. То е нещо велико и грандиозно. Тези, които са минали по този път, знаят това. Каквото научиш, трябва да го приложиш. И после си готов да разбереш и друго. Това е както в математиката. Нали като научиш и разбереш добре едно математично правило, ти си готов за следующите математични истини.

Един хубав метод за свързване с Невидимия свят е следния: От Писанието да се изберат най-силните изречения и да се държи умът върху тях.

После друго: човек да се обърне към Христа и да иска повече светлина. Той трябва да се обърне към Христа, понеже Христос е казал: „Никой не може да дойде при Мене, ако Отец Ми не го привлече“ и „Никой не може да отиде при Отца, ако Аз не му покажа пътя“.

Колко дълго време ще се молиш, зависи от интензивността на молитвата. Например, някой път, ако вървиш един час бавно, можеш да извървиш по-малко, отколкото ако вървиш 15 минути с по-голяма бързина.

Когато човек се събуди през нощта да се моли. И когато спи човек, пак трябва да бъде буден, тогава ще имаш работа в Невидимия свят. Във време на спане може да отидеш в един висок свят. Значи навсякъде да работиш, навсякъде да е будно съзнанието ти.

Размишлявайте и изучавайте седма серия. После може да вземете за размишление четвърта година от общия клас на школните лекции.

Слушането е едно благословение. Ако земята не възприеме дъжда, снега, росата и пр. тя щеше ли да има извори? Прочетете

седма серия по следния начин: от първа беседа четете и размишлявайте върху десета страница; от втора беседа – 12-а страница; от трета беседа – трета страница; от четвърта беседа –14-а страница, от пета беседа – девета страница; от шеста беседа – седма страница; от седма беседа – осма страница; от осма беседа – пета страница; от девета беседа – трета страница; от десета беседа – 11-а страница.

После проучавайте „Светът на великите души“; всеки ден размишлявайте върху едно изречение. После проучавайте и размишлявайте върху Рилските беседи „Двигатели в живота“.

После размишлявайте върху стиховете на 15-а глава от Евангелието на Йоана. Там има материал за концентрация. Проучете и книгата Исайя като теглите с жребие главите.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС V

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Усърдно се моли и чакай, докато почнеш да получаваш упътвания отвътре. Вътрешното просветление ще дойде по три начина: по физически, астрален и умствен начин. Четете от Евангелието на Йоана от десета глава, до 19-а. Размишлявай върху тези глави, за да влезеш в контакт с Духа и да почнеш да разбираш нещата.

Когато се запознаете с Христа, ще имате връзка и с Напредналите Същества. Това е правият път за свързване с тези Същества.

Някой път дойде една сестра в Братството и се представя много набожна мома. И после, като се ожени, забравя. А има някои, които идват тук и са искрени. Тези работи трябва да ги знаете. Иначе всеки път ще бъдете разочаровани.

Човек трябва да бъде носител на Божествените мисли. Той трябва да е убеден, че всяка мисъл, която праща в света е Божествена и да не мисли за последствията. Човек трябва да изучава Словото; едновременно да практикува молитвите и съзерцанието. Това е пътят. И да не се безпокои. Да вярва, докато дойде просветлението и общението с Христа. Ти отвори сърцето си и душата си и като ги отвориш, светлината ще проникне и ще дойде разбирането. Как трябва да четеш Евангелието на Йоана и други свещени книги. Най-първо започвате с молитва. Не по буква, но по Дух се помолете. И като свършиш четенето, пак с молитва благодари. При всяко четене почвай и свършвай с молитва. И като дойдеш всред четенето до някое място, което не разбираш, пак се помоли за разбиране.

Стана дума за свещения език. Учителя каза:

Този език се учи във вътрешната Школа. Писано е: „Като дойде Духът, Той ще ви научи. Ти като се качиш между ангелите, веднага техният език ще стане достъпен на тебе. За тази цел трябва да повдигнеш съзнанието си.

Ще ти дам едно упражнение: размишлявай често върху Божествения свят. Всеки ден размишлявай върху Божествения свят и върху живота на ангелите.

Нека се образуват седем групи по трима души. Тези групи да се събират засега всеки понеделник вечерта. Големите групи не са практични.

Братът попита:

– Един и същ ред ли ще карат тези групи?

Учителя каза:

Да има разнообразие в дейността.

След няколко събирания на групите в понеделник вечерта, да почне да се събират веднъж на седмицата между четири и пет сутринта. В събранията на групите ще прекарвате в молитва, размишление, концентрация и съзерцание. Ще размишлявате върху следното:

Любовта носи светлина и свобода.

Светлината носи свобода и живот.

Свободата носи светлина и Любов.

Като почнете да се събирате сутринта, ще променяте дните: всяка седмица ще се събирате един ден напред: например, ако първата седмица сте се събрали в понеделник, във втората седмица ще се съберете във вторник и т.н. и обърнете внимание, какво влияние имат понеделник, вторник и т.н. Това е мистична работа. Има нужда от мистична работа. Ще се молите Божествените блага да станат

достояние на всички. Като работите така с божствено размишление и съзерцание, може да отблъснете общото зло.

Когато човек почне да става рано, това постепенно ще стане навик, ще става и без часовник.

Царството Божие не може да дойде по външен начин, а чрез изменяне на съзнанието. В групите да се молят за вътрешно оправяне на света. Има хора, които са религиозни, но не могат да бъдат мистици. На тях не може да се възложи работа.

Давид се спъна в онази жена – жената на Урия. И Соломон се спъна там. Това е едно животинско състояние.

Мистицизмът е вътрешният стремеж. Мистицизмът ще дойде после. Отначало човек ще има обикновен религиозен стремеж, а после ще дойде до мистицизмът. Не можеш да бъдеш истински религиозен, без да бъдеш мистик. Мистикът разбира вътрешния смисъл на религията. Братът каза на Учителя: „Вие напоследък бяхте ми дали една задача да изпращам три пъти на ден добра мисъл към някого и да пожелая да се пробуди в него Любовта, да изпълнява волята на Бога и да Му служи. Вие ми дадохте тази задача за десет деня и се изминаха даже повече от десет деня“.

Учителя каза:

Ще ти дам нова задача за десет деня: Сега изпращай всеки ден по една мисъл на всички добри хора да се усили тяхната Любов към Бога.

Това да се прави три пъти на ден. А може да се прави и три пъти нощем. Трябва да имаме поляризиране между три пъти денем и три пъти нощем. Ставането нощем да става непринудено. Човек трябва да възпитава себе си да става през нощта. Някой път през нощта тъкмо ще станеш за молитва и си казваш: „Нямам разположение“. Човек да

се научи да идва разположението, а не да чака разположението. Той да превърне неразположението в разположение.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС VI

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Стана въпрос за вътрешна работа на ученика. Учителя каза:

Непрестанно да се моли човек. Когато е будно съзнанието, тогава е времето да се моли човек.

Три пъти на ден ще благодарим за доброто, което Бог е вложил в нашия ум, в нашето сърце и в нашата душа.

Като станеш сутринта три минути ще се съсредоточиш, ще мислиш за Бога и ще мислиш, че си между ангелите.

След молитвата да се прави такъв опит: да се види в мълчание какви вълни ще дойдат. Някой път може да дойде само един глас, който не е толкова определен, а някой път гласа става определен.

Един брат попита:

– Кога могат да се правят тези опити?

Учителя каза:

Те всякога могат да се правят, когато и да е, и денем и нощем. Човек не трябва да пропуща случая дето и да е, да прави такива опити.

Една сестра попита:

– Вие бяхте казали в една лекция, че свещените книги трябва да се проучават по нов начин. Кажете някои упътвания за начина, по който да проучаваме свещените книги.

Учителя каза:

Ето начинът – Мислете за Бога, за Божествения порядък, който е съвършен. Човек да не е в статическо положение, но промени да стават в него, т.е. да не бъде като застояла вода, но като вода, която постоянно тече.

Един брат попита:

– Кой е методът за излъчването?

Учителя каза:

Методът е концентрирането. Тогава човек естествено ще влиза и ще излиза от тялото си. Концентрирането да става по естествен начин. Когато излиза от физическото тяло, това да му бъде като почивка.

Ще ви дам едно упражнение: отваряйте Библията в течение на десет деня и четете, каквото ви се падне; произволно навсякъде. Турете си пръста дето и да е, макар и да няма никаква връзка между стиховете. Направете опита десет деня. И ако ви дойде някоя мисъл върху тези стихове, отбележете я.

После вземете за размишление стихът: „Колко е по-добър човек от овца“. Девет деня ще размишлявате върху този стих и на десетия ден ще дойдете. Едновременно да схванете формата и съдържанието.

Вземете за размишление Първо послание Петрово; четвърта глава 10-и стих: „Всеки според дарбата, която е приел, служете с нея едни на други като добри строители на многоразличната Божия благодат“. За четене и размишление вземете и Първо послание към Коринтяните. Размишлението правете сутрин и вечер преди лягане.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС VII

Няколко души братя и сестри бяха приети от Учителя. Стана въпрос за връзката на учениците със своите Ръководители и с Напредналите Същества. Учителя каза:

Тази връзка същества, а ако е въпрос за срещане, вие сте срещали вашите ръководители и не ги познавате. Апостол Павел нали казва: „Човек като е нахранил някого, може би някой ангел е нахранил“.

Човек трябва да се моли за знание, за Мъдрост. Само срещата нищо не значи. Срещата има смисъл, но каква полза за един ученик, когато е глух и сляп при тая среща?

Най-първо трябва да има телефон. Напредналото Същество да ти говори по телефона. Нека най-първо да се образува отношение, мислите да се предават и да се приемат. А ние искаме веднага да ги срещнем. Значи най-първо вие ще приемате мислите на Напредналите Същества и после срещата.

Мога да ви посоча един час за размишление и съзерцание, но като го кажа, непреривно да се употребява.

Ще ви дам следното упражнение за десет деня: изпращайте светли мисли и чувства до някои свои братя и сестри. Изпращайте сутрин, на обед и вечер за десет деня най-хубави мисли до един свой приятел да има в него желание да служи на Бога, да работи за Бога. Като пращаш тази добра мисъл към този свой приятел, тя от своя страна населява пространството с добри мисли.

Един приятел попита:

– Само към едни и същи ли да изпращаме или към разни приятели?

Учителя каза:

На разни приятели. Изпращайте хубави мисли към такива приятели, с които сте хармонизирани. Ако те не приемат тези мисли, мислите ще се повърнат към вас с придатък, с лихва. И ако ги приемат, те пак ще се повърнат и то с придатък, с лихва малко по-късно. Така че тези мисли и да намерят почва, пак се връщат.

Така, че човек като прави добро, това добро се връща, и добрите мисли се връщат.

Вземете следното упражнение: вземете за размишление следния стих „Това е живот вечен да позная Тебе, Единнаго Истиннаго Бога и Христа Когото Си изпратил“. Ще размишлявате върху този стих десет деня по три пъти на ден: сутрин, на обед и вечер.

Във връзка с този стих вземете и Първото Петрово послание през тези десет деня и след като го прочетете, ще размишлявате върху него и ще отбележите най-важните стихове, които са ви обърнали особено внимание.

Ще вървите по пътя на саморазвиването, на просветлението, докато дойде моментът, щото всички онези, които вървят поотделно от вътрешната школа да се съберат. Човек едновременно живее и своя живот и живота на всички други в Школата и после на всички същества в света.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС VIII

При частен разговор на един брат и Учителя стана въпрос за вътрешната работа на ученика. Учителя каза:

За да се научи човек да се концентрира, трябва да бъде по-близо до хора, които се концентрират, да дружи с тях. Едни от други хората се ползват.

Вземете 96 псалом и 103-и. Размишлявайте върху тях и направете едно сравнение между тези два псалма.

Вземете 15 и 21 глави от Притчите, размишлявайте върху тях и ги сравнете.

После, направете сравнение между Псалмите и Притчите.

Това упражнение да бъде за десет деня. В следващите десет деня размишлявайте върху трета глава от Евангелието на Йоана, трети стих: „Истина, Истина ви казвам, ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие.“ Ще размишлявате без да правите усилие. Тази мисъл ще държите в ума си десет деня и ще видите какви мисли ще дойдат в ума ви. И тези мисли ги записвайте. Но все върху това да мислите. Тази мисъл ще стои като една семка: ще я посеете и ще видите какво ще изникне.

След тези десет деня вземете едно упражнение за два месеца: прочетете Исайя по една глава на ден. Те са 61 глави. Извадете най-забележителните стихове. Може по един, два или три стиха от глава. Най-напред ги наредете както са наредени в главите. След това ги наредете както искате и от тях да изкарате нещо като една глава.

Една сестра каза, че чувства голяма нужда от Божествената наука Учителя каза:

Царството Божие насила се взима. Съзнанието ни расте и ние само трябва да си помагаме на растежа.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС IX

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Едни от братята каза:

„Учителю, Вие в една от последните лекции бяхте казали да направим опит за концентрация върху дъгата. Мислено да си концентрираме съзнанието върху дъгата, като се абстрахираме от всичко физическо. И казахте, че тогава ще усетим около нас тъмнина и след това ще видим друга дъга, с много приятни краски. Това е откриване пред нас на Невидимия свят. Ние искаме да правим това упражнение“.

Учителя каза:

Хубаво, направете го. Освен това вземете и следното упражнение: прегледайте Библията и си изберете от там предмет за концентриране, например може да си изберете нещо из живота на Христа.

Опитът за концентрация върху дъгата има за цел свързване с Невидимия свят, развитие на ясновидските сили.

Опитът с Библията е друго. Чрез опитът с дъгата имаш предвид далечното бъдеще, т.е. нещо, което ще добиеш в далечното бъдеще, а при опита за концентрация върху Христа ще добиеш нещо сега, в сегашната епоха. Значи това е по-ефикасно.

Направете този опит и после ще ми кажете резултата. Вижте какво ще изберете за концентрация.

Една сестра каза:

„За най-подходящо намираме да изберем някоя сцена из живота на Христа, например как Христос проповядва на планината, как върви с учениците през нивите, Христос на тайната вечеря и пр.“

Учителя одобри това с голяма готовност.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС X

След лекцията и гимнастическите упражнения се върнахме в салона с Учителя. Стана въпрос за проучаване на Библията. Учителя каза:

Трябва да изучавате Библията, опитностите на пророците. Всеки пророк има специфични опитности. Те не са едни и същи. Също така и светиите имат специфични опитности. И вие ще имате специфични опитности. После трябва да правите превод на всичко на ваш език. Трябва да правите превод и на моите беседи на ваш език.

Има един начин на изучаване на свещените книги. Те трябва да се изучават, за да бъде човек във връзка.

Трудно е да разбереш тези пророци, които са били толкова хиляди години преди нас, понеже най-първо не сме в тяхното положение.

Един брат каза:

– Учителю, Вие казахте тази сутрин в лекцията, че човек като чете свещените книги се свързва с тия същества, които са ги писали, разговаря се с тях и получава осветление от тях.

Учителя каза:

Писано е: „Аз Съм с вас до скончанието на века“. Щом е така, значи Христовият Дух винаги е с нас и винаги ни упътва.

Ще изучавате в Библията лицата, които са имали видения – пророците. Тези личности, които са имали видения са описани в Библията. Изучавайте техния характер; това, което те са казали и начина по който са живяли.

Едно време светиите живееха по един начин, а сега по друг начин. Сега светията се крие. Не можеш да го познаеш. Той ходи с

физическо тяло, приказва и става невидим. Макар и да знае, той винаги проверява знанието си. Каквото и да му се каже, той ще отиде да провери.

Някои хора искат да станат светии. Те нямат понятие, какво нещо е святост. Той трябва да възприема Божествената светлина и да я разпръсква наоколо. Ще се образува ореол около него.

Ще ви дам една работа: размишлявайте върху Първото послание на Йоана и върху стиха: „Както ме Отец възлюби, така и аз ви възлюбих“ от Евангелието на Йоана.

Проучете, размишлявайте и върху 12-а глава на Исайя.

Изучавайте Библията. Това значи да имаш съприкосновение с всички онези, които са я писали; не само във времето, когато те са писали, но и в днешно време, сега. Божият Дух, Който е работил чрез всички тези хора през този дълъг период, Той работи и сега. Тогава ви обясняват нещата по един начин, а сега по друг. Дава по-голяма светлина върху същия предмет.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС XI

Днес след изпълнение на гимнастическите упражнения отидохме в салона. Продължи се разговорът за Библията. Учителя каза:

Трябва да ви дам един начин за подмладяване. Три пъти да прочетете Библията – в три години, три пъти. И вие в десет години ще се подмладите. Няма да ви познае човек. Ще се измени лицето ви. Но има един начин за четене. Ако четенето не може да внесе в нас Божествена енергия, тогава защо ни е четенето?

Един брат попита нещо за Мойсея. Учителя каза:

Мойсей като слезе от планината Синай, видя че е изгубил авторитет: евреите се разиграли около своите идоли, около златното теле, забравили поста. Той тогава хвърлил плочите, които донесъл от Синай и ги счупил. Той наказал много евреи, но скрижалите ги нямало. После трябвало да отиде за нови скрижали.

Някой път ние за най-малкото нещо хвърляме скрижалите и отиваме да оправяме работите. И тогава нито работата е оправена, нито скрижалите са налице. Загдето Мойсей хвърли скрижалите, затова Господ не го допусна в Ханаанската земя; не го допусна и за чудото, което направил дето изкарал вода без да прослави Бога.

И ние някога като Мойсея хвърляме скрижалите и в такъв случай не можем да влезем в Ханаанската земя; няма по-опасно нещо от това. Не си хвърляйте скрижалите.

Пророците са говорили на един език, който ние разбираме буквално. Четете Данаил и Езекиил; те напомнят събитията, които сега стават, особено от 37-а глава на Езекиил нататък.

Исайя разглежда вътрешната страна на културата, а Данаил – външните промени, които ще станат. Исайя казва: „Агнето и вълкът

заедно ще живеят“. Значи, добрите и лошите хора ще се споразумеят най-после и ще живеят един до друг. Агнето значи добрите хора, а вълците – лошите.

Вие сте в една фаза на сбъдване на известни пророчества.

Това, което са писали пророците, са наброски на самата реалност. Всичко, което Данаил е видял, не е описано. Много малко е описано. И това, което е видял Йоан отчасти е описано. Има неща неразбираеми, ако се пишат. Исайя е говорил за сегашните времена. С каква вяра е говорил той за бъдещето! Пророка, който най-много ми се харесва, е Исайя.

Една сестра каза:

– Учителю, Вие казахте, че като чета Исайя, ще почувствам неговото присъствие. Аз четох Исайя, но не почувствах присъствието му.

Учителя каза:

Докато не възлюбиш Исайя, той няма да ти отвори сърцето. Чети Исайя с Любов и тогава той ще те посети, ще те въведе в един нов свят, ще ти обясни не само това, което е писал тогава, но ще ти каже нови неща, които е учил от тогава насам.

Проучавайте Данаила. Може да се анализират 12-те глави. Ако можете, направете един паралел с днешните времена. В Данаила е писано: „Дето е мършата, там са и орлите“; значи, дето има гниеща култура, ще има разрушители, които ще разрушат. Това се отнася за последните времена.

Един брат попита:

– Как се тълкува 4-а глава на Данаила, дето се описва сън на Навуходоносора, който стана на животно и после пак човек.

Учителя каза:

Това което е станало с Навуходоносора, се отнася за сегашните времена, има отношение с това, което става сега с цялото човечество. Може едно събитие в живота на един човек после да се повтори с цялото човечество, както виждате пример с Езекиил, който прави известни неща по нареждане отгоре, за да му се покаже какво ще стане после с еврейския народ

Гордостта на Навуходоносора е символ на сегашната гордост на хората. Поради гордостта му в него се е проявило животинско състояние на съзнанието му. И когато той съзнал, че Бог управлява всичко и се смирил, тогава пак се възвърнала неговата човешка форма. Същото ще стане и сега с човечеството.

Когато човек след падане в животинско състояние се смири и прозре, че всичко е от Бога и отдаде слава на Бога, тогава ще се освободи от животинското състояние на съзнанието.

Цялото човечество ще мине през това състояние, през което е минал Навуходоносор. Дето се казва, че клоните били отсечени и останал само пън, заровен в земята, това показва, че Божественият живот на човека ще се отдалечи от него и той ще остане само с живот, свързан с гъстата материя на земята. Това е материализма, това е днешната материалистична епоха. Значи и това е предсказано. Дето се казва, че небесната роса ще го искри, това показва, че все пак ще идват отгоре божествени струи в него, божествени мисли и чувства, за да не изгасне съвсем Божественият живот в него, и да тлее като искра, додето дойде време после да се разпламти. И дето пише, че тялото му ще бъде покрито с пера като на орел, показва гордостта. А седемтях времена, през които ще трае това, означават седем епохи, през които човечеството ще прекара това понижено състояние.

Че наистина, когато човек се отдалечи от Бога, низшето, животинското се проявява в човека се вижда от следния важен закон,

който се изтъква от апостол Павел в неговото послание към Римляните, гл. I, от 28 стих до края. Тоя закон гласи, че когато някой се отказва да познае Бога, Бог се отдръпва и човек попада под влияние на тъмните низши сили. Тогава идва голямо падение. Низшите сили вземат надмощие.

Дето пише в Езекиил и в Откровението, че отгоре от небето ще се хвърля огън върху хората на земята, това са бомбите, които се хвърлят от аеропланите. Това е буквално предсказано от Езекиил и в Откровението.

Тази война – втората световна война – е като последствие от сегашната карма на човечеството.

Една сестра попита за 9-тях блаженства.

Учителя каза:

Те са девет правила, девет методи за работа. Казано е: „Блажени нажалените“. За какво нажалени? Блажени тези, които жалят, че хората не искат да се споразумеят, за да дойде Царството Божие.

Всеки от 12-те апостоли имаше по една особена черта, по една добродетел. Те отговарят на 12-те зодиакални знаци. Книгата „Откровението“ е за най-учените хора. В Откровението е казано: „И чух, че цялото създание е примирено“. Значи в края всички се примиряват.

Евангелието на Йоана е Евангелие на Любовта. Като размишлява човек върху Евангелието на Йоана, ще се свърже с Любовта.

Ще ви дам една работа: размишлявайте върху стиха: „Търсете първо Царството Божие и неговата правда и всичко друго ще ви се приложи“. После, от Притчи изберете си десет глави като теглите билетчета. Ще вземете тези глави, които ви се паднат и ще размишлявате върху тях.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС XII

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Една от сестрите каза: „Желаем да влезем в по-интимно общение с Природата, с вътрешния живот на Природата“.

Учителя каза:

Изучавайте растенията. Те са като книги; от тях ще научите нещо. Те са библиотека. Изучавайте кои растения за какво са лековити. Много пъти хората не знаят как да прилагат растенията като лечебно средство.

Ще отидете при едни растения, към които имате разположение, защото тогава можете да научите нещо. Без разположение не може.

Изучавайте какво влияние оказват разни растения на човека. Съставете си едно понятие за растенията. Изберете някое от тях и вижте какво влияние упражнява. При растенията човек ще научи езика на растенията. Едно растение не можеш да го разбереш изведнъж с потънкостите.

Едновременно изучавайте Евангелията. Ако постоянно боравим с Божието Слово и пребъдваме в Христа, тогава Любовта и Онзи, от Когото излиза Любовта, ще почнат да градят вътре в нас жилище, ще съградят новото, и като съградят новото, Той ще ни се изяви.

Това градение е почнало от памтивека, от незапомнени времена. И сега ще ни се изяви.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС XIII

Същите братя и сестри след известно време бяха приети от Учителя. Една от сестрите каза:

– Учителю, вие бяхте казали да правим упражнения за свързване с вътрешния живот на растенията и с Напредналите същества, които работят върху тях. Кажете ни още нещо по това.

Учителя каза:

Ще изучаваш растенията на място. И с прозрение отвътре, ще научиш какво лекуват. Книгите, в които се пише за лечебните им свойства, ще ви бъдат само като спомагателно средство, но главно отвътре ще научиш с прозрение какво лекуват тези или онези растения.

Като отидеш при цветята, по радиото ще почнеш да възприемаш нови мисли; нови неща ще проблеснат в ума ти.

Окултната наука трябва да започне с ботаниката. Това е редът. И най-после ще дойде човек и ще ти дадат първия изпит на посвещение. Защо казвам, че не трябва да се късат цветята? Хората да имат свещено чувство към тях. Растенията са инсталации, които трябва да пазим, понеже оттам зависи животът. Може да откъснеш едно цвете, но само ако има много важна причина. С благоговение ще отидеш при цветето; защото трябва да имаш такова чувство към това, което Бог е създал. При това чувство на благоговение към растенията ще влезеш във връзка със Съществата, които работят върху тях.

Същевременно работете и върху четиритях Евангелия в този ред: Лука, Йоан, Матея и Марка.

Ще започнете с Евангелието на Лука. Ще четете Лука, за да разберете Любовта, която се стреми към Бога. ще четете Йоана, за да

разберете Любовта, която слиза от Бога. Ще четете Матея, за да разберете Любовта, която служи на хората долу, в тяхното грешно състояние. Ще четете Марка, за да разберете Любовта, която задоволява най-малките нужди на хората тук на земята. Ще изучавате Матея, за да разберете Любовта към бедните хора в света, които страдат. Ще изучаваш Марка, за да разбереш Любовта към онеправданите. При Лука ще изучаваш Любовта на хората, които имат стремеж към Бога и гледат нагоре. При Йоана ще изучаваш висшата, чиста Любов, като че Бог обича чрез хората. Ако искаш най-чистата Любов, чети Йоана. Ако искаш най-чистия стремеж към Бога, чети Лука.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС XIV

Пак дойдохме с Учителя до тия свещени места – Седемте Рилски езера. Сега сме около 50 души. След това ще дойдат други групи. Преди нас дойдоха 15 души братя и сестри, организатори на стана.

Когато при възкачването блеснаха пред очите ни сините кристални води на първото езеро, странно вълнение ни обзе: хиляди спомени възкръснаха в нас от минали летувания. Виждаме и Молитвения връх тъй близък до нашите сърца и души. Ето, показа се и водопадът, който шумно се спуща от второто езеро към първото. Изкачваме се по-нагоре и сме вече при второто езеро.

Първата ни работа е да потърсим палатките. Има още време до вечерта. Часът е още 4. Бързаме да отидем при чешмичката „Ръцете, които дават“. Тя има тъй оригинална архитектура. Стоим край нея, гледаме струите, бликащи от двете мраморни ръце и слушаме песента на водите. Поглеждаме върха „Харно ми е“. Колко сме благодарни, че пак можем да го видим. Ето отвесната скална стена, надвиснала над Близнаците, ето Езерният връх. Отиваме при третото езеро. Колко пъти сме играли Паневритмия! За днешния ден стига толкова.

От следния ден почва редовният живот на нашия стан: сутрин на Молитвения връх; там Учителя държи беседа; след това долу Паневритмия. Братята под ръководството на Учителя поправят заслона, който е приспособен за кухня. Организиран е вече общият обяд. Почва и вечерният огън.

В следните дни уреждат се излети с Учителя до околните езера и върхове.

Някои дни посветяваме на обща външна работа: почистване на стана, чистене на чешмичката, носене камъни на заслона, постилане с плочи пред заслона, строеж на пътища и нови чешми в околността.

Учителя казва, че физическата работа трябва да върви наред с духовната. Той казва, че по същество няма разлика между физическата и духовна работа, понеже във всяка физическа работа участват умът, сърцето, волята и пр. И като вложим висша идейност в нея, физическата работа става свещена.

В свободното време братята и сестрите работят интензивно: прекарват в четене и размишление, в проучаване околната Природа: скалите, земните пластове, растенията и пр. Чистотата, която царува по тези места е тъй благоприятна за добиване на ново просветление, за проблясване на нови идеи в човека.

Известно време след пристигането няколко братя и сестри посетиха Учителя при палатката Му. Един брат каза:

„Учителю, Вие бяхте ни дали упражнение за влизане в общение с вътрешния живот на растенията. Тук желаем да продължим работата. Може ли да ни дадете някои допълнителни упътвания?“

Учителя каза:

Ще отидете при растението със свещено чувство и ще мислите за Бога най-първо. След това ще гледате растението и ще мислите за тези сили, които се проявяват чрез него, ще мислите за тези Същества, които са изработили тези форми и ще пожелаете те да ви говорят и да ви кажат нещо за това цвете, за неговото предназначение, за скритите сили в него, за лечебните му свойства и всичко каквото те намерят за необходимо.

Отвътре те ще ви говорят и ще ви кажат нещо за това растение. Така ще влезете във връзка с вътрешния живот на цветята и на

другите растения. Особено тук на планината има благоприятни условия за това вътрешно изучаване на растенията.

СВЕЩЕНИЯТ ЧАС XV

Един брат имаше частен разговор с Учителя в приемната Му стая. Стана дума за молитвата.

Учителя каза:

Човек трябва да се моли постоянно. След полунощ може да става и да се моли, а денем да отдели по пет минути всеки час за молитва. Това може да го прави човек при всяка обстановка, без другите да усетят. Даже, когато е чиновник в една канцелария, той да стои малко замислен и другите да мислят, че той мисли върху това, което има да пише, а той да прекарва това време в тайна молитва. Всеки в канцеларията ще мисли, че той мисли върху предмета, който работи.

Братът каза:

– Много благодаря, че ни дадохте един метод да се молим на всеки част по пет минути.

Учителя каза:

Това, което ви казах за петте минути, да не се разправя на другите, да не се разправя на никого.

Братът попита:

– В кои часове през нощта да се молим?

Учителя каза:

Може да се приложи следното правило: когато се събуждаш през нощта да се молиш. Но този въпрос има по-дълбока страна: и когато човек спи, пак да бъде буден -–да има будно съзнание горе. Има астрална работа. Във време на спане можеш да отидеш още по-високо. Значи навсякъде да работиш, навсякъде да е будно съзнанието ти. Човек да има вяра, да се моли, да очаква и да се издига

високо със своето съзнание. Все човек трябва да се качи на някой връх, за да има простор пред себе си.

Новата работа сега е: да възлюбим друг друга! Оттам трябва да се почне!

VII. ДОБРОДЕТЕЛИ

ВЯРАТА I

Днес сме на Ел-Шадай. Времето е тихо. Небето е чисто. Слънчевия изгрев посрещнахме по пътя при изкачване. На Ел-Шадай изпълнихме Паневритмията. При съзерцание синия цвят на небето изпълваш се с мир и спокойствие. Той дълбоко действа на душата. Той възпитава. След Паневритмията се събрахме около Учителя. Той каза:

Това идване тук струва на всеки двадесет и пет милиона лева. Стана въпрос за вярата. Учителя каза:

Вярата се основава на свръхсъзнанието. Тя е един лъч от свръхсъзнанието. Значи има нещо дълбоко в човека, което знае нещата.

Всеки човек е роден с идеята за Бога. после като потъне човешкото съзнание в материята, тая идея се заглушава.

За много работи хората нямат ясна представа. Някой казва: „Аз нямам вяра“. Да кажем, че нямаш вяра, то е лъжа, понеже в мозъка има специфичен център на вярата. Само че, някой път този център не функционира. Така че по същество имаш вяра, но центърът не функционира и тогава не я проявяваш. Завърти ключа. И надежда имаш. И тя същества, но не функционира. Тури я в действие. Също и за Любовта има център, но не действа. Недей казва, че нямаш тази или онази добродетел, но кажи: „Още не съм турил в действие съответния център“. Само бутни бутоните. Вяра в Бога значи съзнаване разумността на Природата.

Вярвай в Цялото. Трудно е човек да дойде до това съзнание. Ако нямаш връзка с Невидимия свят, мислиш, че си оставен на произвола.

Един български свещеник ми разправяше: „Седя под една круша и нещо прехвръкна и се скри под расото. Това беше чучулига.

Погледнах горе и видях сокол. Щом сокола замина, чучулигата отлетя. Извадих урок. Казах си, че тая чучулига е по-умна от мене. Тя в зор намери моето расо. И аз в зор, трябва да вляза под крилото на Бога“. Този свещеник ми каза какво е научил.

Корените на вярата са в свръхсъзнанието, а тя външно се проявява като закон на ума. Вярата в Бога развива ума. Трябва да вярваш в Бога, за да се развие твоят ум. Защо трябва да вярвам? За да дойде Божието благословение върху тебе.

Ще вярваш в нещо, докато направиш опит и като завършиш опита, ще имаш знание. Значи, ще провериш, че нещата са верни.

Човек най-първо да има вяра, вяра в Онзи, Който е създал всичко. Тя ще подготви знанието.

Вярата е над знанието. Вярата е вяра в това, че има едно висше съзнание, на което да уповаваш без никакво колебание.

Вярата има връзка с Любовта. Колкото повече Любов имаш, толкова повече и вяра имаш. Колкото повече обичаш един човек, толкова повече вяра имаш в него. И когато влизаш в къщата му, имаш пълно доверие в него. Не можеш да се съмняваш. Ти като го обичаш, и той има вяра в тебе. В този смисъл вярата се употребява за измерване на Любовта. вярата означава силата на Любовта.

Колкото повече знание имаш, толкова по-силна вяра имаш. Значи вярата е мярка и за степента на твоето знание. Също така вярата е мярка и за Истината. Значи вярата е мярка за Любовта, Мъдростта, Истината и Свободата.

Може да дойде в тебе съмнението така: „Ти си малко същество, че Господ с тебе ли ще се занимава?“ Ти ще си кажеш: „Бог еднакво гледа на големите и малките работи. За Него всички величини са еднакви“.

Човек когато дойде при Господа, ще каже: „Аз съм грешник, но аз зная, че Ти със Своята сила и със Своята благост Си по-голям от моите погрешки. Аз ще направя доброто. Само дай ми условия“. Ще покажеш смирение. 51-ви псалом казва, че Бог живее в сърцето на смирените. Ще кажеш на Господа: „аз зная, че ти няма да ме отхвърлиш“.

Вяра без Любов не може да има. Защото в какво ще вярваш? Ще вярваш в Любовта, понеже Бог е Любов. Вярата трябва да съдържа интелигентност и Любов. Вярата лекува човека, ако се свържеш със света на Любовта.

Бог живее във всеки човек дотолкова, доколкото той вярва в Него.

Трябва да имате упование в Бога. Някой човек не е предвидил, че на пътя му ще дойдат мъчнотии. Те идват и тогава той потърсва помощ отвън, когато помощта иде главно отвътре.

Един брат попита:

– Някой казва, че който вярва в Бога, ще се обезличи.

Учителя каза:

Тоз, който не вярва в Бога, ще се обезличи. Бог е, Който прави човека личен, да има образ и подобие. Един човек като греши се обезличава.

Да вярваме в това, което Бог е вложил в нашия ум, сърце и тяло и което е вложил в ума, сърцето и тялото на другите. Христос като уповаваше на себе си, уповаваше на това, което Отец е вложил в Него. Трябва да пазим този капитал, който Бог е вложил в нас.

Вяра, която калява ума, чувството и волята, това е вяра. Без вяра не може да се угоди на Бога; значи без силна воля, с която да служиш на Бога, без силни чувства и без силна мисъл, пълна със светлина, не можеш да угодиш на Бога.

Когато човек мисли, че нещо не е уредено, че нещо не му достига, това е вярване, а не вяра. Вярата е работа за Бога. човек да е винаги в молитвено състояние, това е вяра. Когато човек се моли три пъти на ден, това е вярване. А когато непрекъснато се моли, когато непрекъснато се намира в молитвено състояние, това е вяра.

Един брат каза:

– Учителю, благодарим ви. Вие ни дадохте упътвания за вътрешна работа. И това упътване ще ни служи не само за един ден, за два деня, за година, за две години, но през вечността. Ние ще прилагаме това. Това е велико Откровение за нас".

Учителя каза:

Вярващият е силен. Той радиира. От него излизат мощни енергии към всички посоки.

Представи си, че имаш една антена, която възприема вълни от всякъде. Човекът на вярата е антена, която възприема енергии от целия всемир. Вярата е възприемател. Затова с вяра стават работите. Възприемането става с вярата, а реалността иде след вярата. Значи вярата подразбира един процес на възприемане.

Само при мъчнотии и страдания можеш да развиеш вярата си.

Някой ме пита: „Ти вярваш ли в Бога?" казвам му: „Я вземи тази круша". Изваждам и за мене една и казвам му: „Да станем сладки като тези круши". Ние вярваме само в това, което сме опитали. Защо някой има силна вяра? Това се основава на неговия опит от миналото. Значи иде сега с готов капитал.

Обаче има неща, които не сме опитали и са верни. Например, слънцето няма ли да изгрее утре? Пак ще изгрее.

Силата на човека стои в неговата вяра.

Една сестра попита:

– Каква трябва да бъде нашата вяра?

Учителя каза:

Детинска! Човек да благодари и за това което стане и за това, което не стане. И когато станат нещата, и когато не станат, има си добрата страна. Той трябва да вярва, че в Природата има нещо по-Разумно, отколкото той разбира. Например, вали дъжд и той се измокря, обаче това е благо на другите. Ти си на планината и се измокряш от дъжда, обаче влез в радостта на тревите, цветята и дърветата, които са чакали дъжда.

Вярата да бъде чиста, като един извор без утайка. Сега трябва тази вяра, която ни научава да живеем. Щом се мъчиш, ти не живееш.

Когато някой е скептик, тогава е нощ в него.

Човек за да си усили вярата, трябва да работи. Ти имаш вяра, но когато умре баща ти, сестра ти, плачеш. Не е достатъчна вярата ти.

Има един закон: ако вярваш в това, което говориш, ти го предаваш.

Когато човек има вяра, помощта ще дойде отвсякъде, ще се уредят въпросите. В това отношение вярата има магическа сила. Когато имаш вяра без колебание, всички неща се реализират навреме. Вярата предшества постижението. Преди да са ти дали нещо, трябва да вярваш.

Един войник като отива на фронта, вярва, че ще остане жив и остава жив. Щом вярваш и не се поколебаеш, куршумите няма да те ловят.

Една сестра каза:

– Колко желая да отида на Мусала.

Учителя каза:

Може да отидеше, стига да имаш вяра. От друга страна, радвай се на всички тези, които отиват до Мусала. Това, в което човек вярва, ще го постигне. Това, в което се съмнява, то се отлага. Човек трябва да се

освободи от безверието си. С вяра в Бога всичко става. Да имате такава вяра, която да е Божествен подтик за реализиране на нещата. Има нещо непостигнато, понеже не разбираш Божиите пътища.

Вярата върви с Любовта. Ако човек изпълни работите по закона на Любовта, тогава каквото попроси, ще му бъде. И ако нямат хората, то е защото нямат Любов. Не ги обвинявай! Но трябва да разберат!

Всичко, каквото вършиш във външния свят, ще зависи от твоята вяра, това да си го знаеш.

ВЯРАТА II

Днес след изпълнение на Паневритмията почна разговор с Учителя на полянката. Стана въпрос за вярата. Учителя каза:

Ти си омаломощен, изгубил си присъствието на Духа. Кажат ти една добра дума и се насърчиш. Това е вяра. Това, което те повдига и изменява състоянието ти, то е вяра.

Като вярваш, ще добиеш това, което по друг начин, не можеш да добиеш. Вярата винаги дава нещо, което по никакъв начин не можеш да получиш.

Вярата е в това: ако не разбираш нещата, ще кажеш: „Макар и да не го разбирам, ще го разбера“. А не да се отчаеш и да кажеш: „От мене нищо няма да стане“.

Някой казва: „Ти досега като вярваш, какво си придобил?“ Като вярваш, всички ще ти помагат, а като не вярваш, никой не ти помага; като не вярваш, сам си, а като вярваш, с всички си. Тогава няма противоречие. То е цяло изкуство.

Представете си, че имате жилище, заобиколено с тънка телена мрежа. Твоята къща е в място, дето има тигри. Те не виждат мрежата. Няма да се страхуваш от тях. Когато тигърът дойде, ще се блъсне в тела и ще се върне назад. Та едно верую на човека е като едно укрепление и не могат да те нападнат. Щом те намерят без тел, нападат те.

Един американец отивал с такава телена мрежа в гората, дето проучавал живота на маймуните. Дохождат тигри, боа и други змии, той пуща електрически ток в телената мрежа и всички зверове си отиват. Човекът на вярата е ограден.

Когато искаш да приложиш един план и ако твоето съзнание е раздвоено, планът ти няма да успее. Като престане раздвояването, можеш да приложиш плана. Докато си раздвоен в живота си, ти не си в правия път.

Вярвай в невъзможните неща. То е вяра. Ако вярваш във възможните неща, то не е вяра, то е знание. Вярвай в невъзможното и ще го видиш.

Някой път вие си препятствате, понеже нямате вяра. Всички гениални хора се отличават по това, че са хора на вярата. Когато той прилага един принцип, няма никакво колебание. Талантливият човек може да се колебае, но гениалният не.

Защо се е родило безверието? Защото идеята за Бога се е употребила за подтисничество.

Един човек дойде при мене в 1933 година и му казах: „След една година твоите работи ще се оправят“. И се оправиха. Днес пак дойде при мене. Пак се намира в мъчнотия. Казах му: „Сега ще се опита твоята вяра. Ако имаш вяра, твоите работи ще се оправят, а ако нямаш вяра, няма да се оправят“.

Като дойдеш до Бога никакви страдания не трябва да те разколебават, каквито и да са. Ще се опитат да те разколебаят, но ти да не се разколебаваш.

Отвън ще дойдат хора да те заблуждават, че Господ не те обича. други ще ти кажат: „Какво си тръгнал по този път?“

Не че онзи, който е тръгнал по пътя ще има всички удобства. Удобствата ще дойдат по-после, но отначало ще имаш лишение. Например като посееш нивата, в хамбара няма да имаш нищо, но ще имаш какво да жънеш. Защото страданието е сеитба и ще чакаш нещо. Човек да не уповава на каквото и да е друго, а само на едно място: на Бога!

Някой отива в Англия и носи ценни документи, пари и пр.; обират го и той се смущава. И след като те оберат да бъдеш тих, спокоен, като че нищо не е станало. Като ти дойде някое отчаяние, съмнение, обезсърчение, нещастие, приложи вярата.

При всички болести вярата действа лечебно, понеже при вярата човек привлича енергии от Природата и те действат лечебно.

Вярата те довежда до елексира на живота. И като дойде елексира на живота, низшите същества ще искат да те спънат, за да се отклониш.

Един съдия от Варна ми разправи своята опитност. Той ми каза: „След като умря майка ми, вярвам, вярвам. А по-рано не вярвах. Сега ми е толкова ясно, виждам така ясно, че е така. Това дойде в мене по естествен път. Не мога да се противя вече. Понеже той обича майка си, тя след заминаването си почва да работи върху него, тя го повдига духовно от горе и той споделя нейните възгледи.

Обръщането на света е един много важен въпрос.

На един от братята Учителя каза:

Ти трябва да се събираш с един, който няма критически ум. Той ще ти помага, понеже ти имаш критически ум“. Човек, който няма доверие и вяра, не може да постигне нещата. Много е мъчно да дружиш с такъв човек.

Ето коя е тайната на живота: вярата черпи своята материя от безверието. Всички безверници са работници в кариери и трошат камъни. И като натрупат камъни, пренасят ги и хората на вярата почват да градят.

Апостол Павел беше един човек философ. Той е казал: „От вярата зависи слушането“. Това е съвсем дълбока философия. Ще обясня това накратко: Ако имаш вяра, ще можеш да слушаш отвътре това, което

Бог ти говори. Душата ти ще възприеме това, който ѝ говори Бог. А Бог говори постоянно на човека.

Внесете едно цвете в зимника, дето не прониква слънчев лъч и то почва да увяхва. Изнесете го вън на слънце и то ще расте добре. Когато хората имат вяра, те са в състояние на цвете, изложено на слънчевите лъчи, т.е. почват да приемат живота, праната. А когато хората са в безверие, престават да приемат праната.

ВЯРА, НАДЕЖДА И ЛЮБОВ

Днес сме на общ обяд в малкия салон. След свършването на обяда почна разговор. Една сестра попита:

„Каква е разликата между вярата, надеждата и Любовта?“

Учителя каза:

Без надежда, ти не можеш да направиш никоя работа на земята. Никаква работа на физическото поле не може да стане без надежда. Никаква работа не може да стане в умствения свят без вяра. И никаква работа не може да стане в Божествения свят без Любов.

Вярата произтича от Любовта, а надеждата – от вярата.

Някой от вас е песимистичен, понеже надеждата и вярата му са слабо развити. Надеждата е за по-скорошни неща, а вярата е за далечни работи.

Вяра, която няма Любовта зад себе си като тил и вяра пред лицето на която не е Мъдростта, не е вяра.

Надеждата е основа на физическия живот, вярата е основа на духовния живот, а Любовта – на Божествения живот.

Любовта работи горе в главния мозък. Слънчевият възел е главната столица на надеждата.

Трябва да ви държа лекция върху здравето, от какво зависи здравословното състояние на човека. Когато една отрицателна мисъл се загнезди в твоето подсъзнание, например казва: „Това няма да го бъде, онова няма да го бъде“, това разстройва организма и туря препятствие в пътя. А някой път имаш препятствие и казваш: „Ще се оправи всичко“. И се оправя. По-добре е да имаш лоши условия отвън и да казваш: „Ще се оправи“, отколкото да имаш външни условия и да казваш: „Тази работа няма да я бъде“.

Когато човек е добър тялото е добър проводник на топлината, а когато е лош, тялото му е лош проводник на топлината. Вярата, надеждата и Любовта регулират нещата.

Като ви срещна втори път да видя, че всички ваши стъкълца са се превърнали в диаманти.

С надеждата ще станем красиви, с вярата – силни, а с Любовта ще добием смисъла на живота. Красиви да станете с надеждата, силни с вярата и светлина да носите чрез Любовта. Хората на новите времена трябва да бъдат красиви.

Поръчах на една наша сестра художничка да нарисува един извор и три лица: един пътник пътува към извора, другият е при извора, а третият пие от него. Изворът символизира живота. Онзи, който пътува към извора е човек на надеждата. Седналият край извора е човек на вярата, а онзи, който пие от извора на живота – това е човекът на Любовта.

Не считайте, че проектът за постижение на каквато и да е идея е изгубен. То е въпрос на време. Пред вас е цялата вечност. Ще го постигнете, но не тъкмо днес. Ти и днес можеш да постигнеш, но нямаш толкова наука.

Ти казваш: „Остаряхме“. С тази мисъл по-скоро се появяват бръчки по лицето; така ти пращаш по-малко кръв, по-малко храна на мускулите, клетките и нервите на лицето и затова се появяват бръчки.

Когато кажеш: „От мене нищо няма да стане, ще излезеш от Небето и ще заемеш мястото на тъмнитет духове. Не си ти човекът, който казва така, но тъмният Дух ти казва така.

Не се обезсърчавайте! В края на краищата само Божественото ще остане.

СМИРЕНИЕ

Трима братя бяха приети от Учителя в приемната Му стая. Единият от братята каза:

„Учителю, Вие бяхте споменали скоро думите на апостол Павел, че Бог живее в сърцата на смирените. Кажете ни нещо по това“.

Учителя каза:

Едно дете като завърши първо отделение, мисли че много знае, мисли, че знае като учителя си. Като завърши второ отделение, пак мисли така. А то не знае, че неговото невежество е много голямо. Някой мисли, че е завършил. Да не мисли, че е завършил. Например, някой е музикант. Още какви работи има в музиката!

Естественото положение е смирението. Щом човек е щеславен, горделив, честолюбив, той е болен.

Това, което причинява най-много страдание в човечеството, най-много разногласие между обществата и народите, то е желанието за първенство. Всеки иска да бъде пръв. Там е ключът на всички злини. Всеки има една хубава дарба, която може да използва, но не трябва да има желание за първенство. Първенството е относително нещо.

Успехът, вдъхновението на човека зависи от силата на Съществата, които го ръководят. Значи, какво първенство? Нашето е нищо. Значи, ако моят живот е полезене, ще се занимава с мене един висш Дух. Значи, за да бъдем ръководени, вдъхновявани, нашия живот трябва да бъде ценен пред Бога – да бъдем полезни.

Някой прояви известни идеи, дарби, таланти в някои отношения, направи нещо с успех в някоя област и след това приписва това на себе си, мисли, че това е негово лично дело. Трябва повече смирение. Когато човек проявява знания, способности, идеи, той е имал

съдействието на Небето, той трябва да отдава всичко това на Бога, на Небето.

Ти като говориш на хората, кажи си: „Господ говори, Нему е славата“. А ти казваш на хората, че Господ говори, а на себе си казваш: „Аз говоря“. Ти остави хората да казват, че ти говориш, а на себе си казвай: „Господ говори“. Няма какво да казвам на хората от где съм взел пари, от коя банка; не е тяхна работа, но в себе си да знам.

Всеки, който иска да има слава, е на крив път. Да търсим славата Божия.

Когато Великите Духове слизат на земята, те вземат много скромна форма, за да не обръщат внимание на хората. Не говорят за себе си.

Ако аз се представя пред вас много учен, какво придобивам от това? Аз съм толкова учен, колкото съм. Някой казва, че е много силен човек, дига сто килограма. Има машини, които дигат 500 кг. и повече.

На всички хора трябва смирение. Който не е смирен, ще го смирят.

Много е мъчно да живееш с едно криво разбиране. Гордостта ти в миналите ти съществувания е била толкова голяма, че сега като отидеш да се молиш някому, отказват ти, за да се смириш. Такива мерки ще употребяват, докато дойде едно разумно смирение.

Някой защо е станал просяк? Понеже е бил честолюбив, сега го хукат, ще мине през унижения и ще приеме всичко това със смирение.

Човек все гледа външната страна. Той иска да бъде министър не толкова, за да бъде полезен, колкото за да блесне. Но после го свалят и го турят в затвора.

Волът, колкото и да си дига опашката, си остава все вол, а детето, колкото и да е дребно, то има дарби и бъдеще. Ще се стремите да се повдигате като вола. Оставете метода на вола. Вие макар и да бъдете смирени, но като имате дарби, ще напредвате.

Който прави нещата от гордост и щеславие, ще мине през големи страдания, чрез които ще може да се освободи от тях, защото те са голяма спънка за неговото развитие. Гордостта пречи за развиване на дарбите.

Това, което хората наричат Любов, не е Любов. Любовта е съвсем друго нещо. За да прояви човек Божествената Любов, изисква се да има човек една основа. Без нея не може да се прояви Любовта. тази основа е смирението. Само когато има човек смирение, Небето ще пусне да тебе през него тока на Божествената Любов и той ще я прояви.

Същото е и за всички други дарби, с които Небето дарява човека. Небето не дарява с дарби, сили и пр. човека ако няма смирение. Ако у него има щеславие, честолюбие, гордост и пр. Небето ще мълчи към него, няма да го дарява. Затова, смирението е основа за развитие на всички дарби, основа за всички постижения. Хората като ви кажат, че сте чист и светъл, вие трябва да се пазите от техните мисли. Защото като ви кажат така, могат да ви турят един бръмбар.

Щеславието е гроб на мисълта. Някой иска всички да го знаят. Че какъв авторитет ще бъде той? Сто души на земята могат да го знаят, но на слънцето никой не го знае.

Който не е навикнал на последните места, не може да има големите. Смирението значи растеж. Като се смириш, ще имаш условия за растеж, а като дойде растежът, ще придобиеш това, което искаш.

Личният живот трябва да се надрасне. Човек да не се спъва с личния живот. Често в религиозния живот някои искат да вземат първо място. Това е препятствие за мнозина.

Кучето като си дига опашката нагоре, е горделиво. Иска да каже, че като него животно няма.

На ученика е нужно смирение. Ако някой върви зад тебе, отстъпи и дай му място. Не се блъскай. Давай място на всички.

Всяка сутрин ученика трябва да декларира, че е ученик. Всяка сутрин той отново трябва да се запише за ученик, както студентът се записва в началото на всеки семестър.

В един университет е имало 4 000 студенти и се натискали да се запишат при секретаря. Бутали се отзад, отстрани, отпред и само един студент бил тих, стоял отзад и чакал спокойно своя ред. Секретарят разбрал, че този е единственият записан ученик. Този секретар е Великият Учител. От 4 000 студенти само този е ученик, защото има смирение. Да се записваш всяка сутрин за ученик, това значи да решиш да не се блъскаш с никого и да не изпращаш отрицателна мисъл към никого.

Когато се хвалиш, че си направил нещо, че си дал нещо на хората, ти винаги се отдалечаваш от Бога. Смирението е единственият път, единственият метод, чрез който можеш да се приближиш към Бога. Без смирение ще останеш винаги далеч от Него. Тоз, който мисли да стане велик, който иска слава, е далеч от Бога.

Човек трябва да има ясна представа какво значи смирение. Смирението значи: човек иска да живее с мир. Старото възпитание трябва да се замести с него ново.

Христос съзнава, че трябва да се смири. Трябва да започнеш със смирението на Христа.

Йоан Кръстител прояви смирение. Той беше Илия и каза: „Тази работа с рязане на глави не може; трябва да се смири човек“. Силата трябва да се подчини на разумността.

Мойсей се издигна благодарение на недостатъка си, че беше гъгнив, понеже този му недостатък го смиряваше. И апостол Павел казва, че има трън в петата си. Също така и неговото издигане се дължи на този недостатък, който е имал.

Похвалите карат човека да пада. Във всеки човек има по един трън, който му помага в издигането като го смирява и по този начин го предпазва от падение.

Ще ви дам едно правило: когато човек дойде в изкушение, да се смири, веднага да се почувства малък и нищо пред Бога и тогава изкушението минава. Като се смирява, да почувства, че Бог е всичко, че трябва да изпълнява волята на Великия и че ще прави това, което Бог иска.

Един художник ням защо да се хвали; да изнесе картините си и да остави хората да ги видят.

Вечерно време си запали свещта и недей казва, че тук има свещ. Ти си мълчи.

Господ да те хвали, а ти да хвалиш Господа. Това е едно мистическо разбиране. Човек сам себе си не може да хвали.

Под думата „недостоен“ се разбира неизрастнал. Значи, не е годен още да възприема. Та думата недостоен трябва да се разбира другояче.

Ти може да приличаш на ангел, но понеже сега си в плът на земята, ще се смириш. Казано е за Христа: „Той прие рабски образ“.

Да ти е приятно, когато хората не обръщат внимание на тебе. Ако аз съм виден човек и хората обърнат внимание на мене, тогава ще отидат украшенията. Колко трудна философия е тази: да не ви

обръщат внимание! Отидох в едно събрание; все учени, разгорещени хора. Като говориха, говориха, най-после искаха да чуят какво зная аз. Аз дотогава мълчах. Те казаха: „Ти много знаеш, но не искаш да кажеш“. Та все ще обърнат внимание на тебе.

Не търси доброто мнение на другите, понеже това става само в един съвършен свят, а този свят не е такъв.

Мнозина имат високо мнение за себе си; и в най-смирените може под кожата да е скрита гордостта. Трябва да се опростят с нея и да я заместят с достойнство.

Представете си една чиния обърната с лицето нагоре и друга, обърната с дъното нагоре. Сипваш нещо драгоценно в първата чиния; то ще остане в нея; сипваш във втората чиния – всичко се разлива навън. Смиреният е първата чиния; а горделивият – втората. Това значи: смиреният е възприемчив към това, което иде от висшите светове, от целия всемир, а вторият не е възприемчив.

ЧИСТОТА

При частен разговор на един брат с Учителя стана въпрос за чистотата. Учителя каза:

Любовта расте при абсолютна чистота. Човек, който не е чист, не може да обича. Който иска да бъде обичан, трябва да бъде чист. Може да се търпи онзи, който не е чист, но не може да се обича.

Един ангел като стане нечист, напуща Небето.

Щом дойдем до Любовта, трябва да освободим езика си от всички неправилни изрази. Водата трябва да блика. Ако туриш водата в шише, тя се е изменила вече, тя не е както е била в първоначалния извор. Представете си, че вие сте при първия извор, дето водата е чиста. Тук на земята всеки извор има в себе си гниещи вещества и водата му не е толкова чиста. Една мисъл като мине в мозъка, понеже в мозъка има нечисти вещества, то тя е вече опетнена. И в сърцето ви е нечисто. Като излезе от вас Любовта, аз виждам струя от червенина, виждам, че тази Любов е оцапана.

Степента на обичта зависи от степента на чистотата.

Значи, за да те обикне Господ, снеми опръсканите си дрехи, измий се, облечи чисти дрехи и ще бъдеш обичан.

Чистота! Чистота във всичко и умереност са, които ще ни направят по-възприемчиви към мировата Любов!

Когато не си чист, не те слуша Господ. Щом Той не те слуша, това значи да изчистиш канализацията. Един ден ще видим, колко сме били невежи. Благото е било при нас и ние сме си блъскали главите.

Огън трябва за пречистване. После, светлина трябва за пречистване. И после, широк простор трябва. И Любовта е закон за пречистване.

Братята и сестрите да се очистят. Аз не искам да се петня. Не искам да се занимавам с това, защото така ще се оцапам. Да идат и да се измият в банята. Това е философия. Една вътрешна чистота трябва да има.

Не мислете, че аз търпя. Аз търпя, но имам голямо отвращение към нечистотата.

Не мислете, че чистотата се дава даром. Човек ще работи, ще мине през хиляди изпитания, докато стане чист. Някой казва: „Не може“. Може, но то е едно качество, което човек трябва да придобие.

Чистотата е външно качество, а съвършенството – вътрешно. Казано е: „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесний“. Казано е още: „Чистите по сърце ще видят Бога“.

Ние като преминем през ада, да не се опетним.

В сравнение с другите хора, вие сте светии, а в сравнение със светиите, вие сте обикновени хора.

Стремете се към чистотата. Тя трябва да дойде. Човек никога не трябва да има користолюбива мисъл и користолюбиво желание. Всички са под влияние: всеки иска да завладее някого, да го замота; после, имат един любовен, лъжлив поглед. Това са лъжливи работи. Те не минават. После, някой казва: „Много те обичам!“ Това не струва. Много пъти правят погрешката несъзнателно и като я направят, тогава я съзнават. А пък аз 15 деня преди погрешката съзнавам, че ще направя погрешка и вземам всички предпазителни мерки.

Във всяка душа, в дълбочината на душата е скрит Господ. И гледайте, като се приближавате до един човек да служите на Господа. Защото Бог е, Който страда вътре в човека. Божественият Дух е, Който

се моли в човека и страда. Човек прави грехове и Божественият Дух вътре страда и се моли.

Стремете се към чистотата, защото като имаш чистота, ще видиш Бога, а като видиш Бога, всичко ще придобиеш. Вяра без чистота не може. Всички хора да бъдат чисти. Вярата, турена в чистотата, това е вече една реалност.

Какво нещо е чиста мисъл. Обидил те е някой. Искаш да се примириш с него, примиряваш се и мислиш, че си му простил, но след малко пак дойде възбуда отвътре. После хайде пак искаш да му простиш и тъй нататък. Значи, мисълта ти не е чиста. А като дойде чистата мисъл, ти му прощаваш и ставаш спокоен, не те дразни нищо. Докато човек се дразни, мисълта му не е чиста.

Що е мистицизъм? Мистицизмът е стремежът на човешката душа към чистота.

Някой път казваш: „Неразположен съм“. Тогава си нечист. Някой път неразположението може да се дължи на краката. Омий си краката. Или някой път неразположението се дължи на ушите. Може да има кал в тях. Тогава омий ги и като че ти просветне нещо.

Та за това във всички окултни школи учениците се чистят. Светията сам се чисти отвътре. Той постоянно прави бани и се чисти отвътре. Всеки ден трябва да правиш по една баня. Работникът къде има време да прави една баня? Все таки веднъж на седмицата да прави това. Част от водата се приема и чрез кожата, чрез порите на кожата. Затова човек трябва да си мие лицето често и тогава водата прониква в порите и част от магнетизма на водата, прониква с водата. Водата трябва да бъде топла, за да стане това.

Някои отвън са се окаляли, а вътре са чисти. А други и отвън са чисти, и вътре са чисти. Това е правилното. Защото трябва да се знае, че има връзка между физическата и духовна чистота. Човек трябва да

бъде чист не само духовно – в своите мисли, чувства, желания, стремежи и пр. но трябва да бъде чист и физически. И тялото му трябва да бъде чисто. Не може едната чистота без другата. Двете вървят заедно. Ето защо ученикът трябва да държи и тялото си в извънредна чистота. По тази причина именно се препоръчват чести бани. Защо има връзка между физическата и духовна чистота? Тялото трябва да бъде чисто, за да може да възприеме висшите енергии в себе си и от друга страна, за да се дадат условия на Напредналите Същества да идват, да посещават човека и да помагат.

Това не го казвай на всички.

Човек за да има постижения, трябва да има чистота. В какво се състои чистотата? Чистотата се състои в Любовта към Бога! Когато имаш Любов към Бога, ти си чист.

При чистотата човек влиза в общение с духовния свят. Чистотата е условие за това. Хората са дошли на земята за слуги на Бога! Те са дошли да живеят един Божествен живот.

Вътрешен живот не може без чистота. Вътрешна връзка не може да има без чистота. Не можем да бъдем в съприкосновение със звездите и с Напредналите Същества, ако нямаме чистота. В чистата вода живеят рибите. В мътната вода не могат да живеят.

Какво значи човек да е чист? Това значи да е в бистра, кристална вода.

Може ли да се омърси океанът, когато туриш малко кал в него? Също така, когато човек с Любовта си и с чистотата си прилича на океан, не може да изгуби своята чистота.

При чистотата човек като погледне, че някой има големи знания, че е даровит, той се радва на това и не му се свива сърцето, че той няма това знание и тези дарби. И в същото време е благодарен за това, което има. Но това разбира се не ще каже, че няма да се стреми

към по-горно състояние. Също така, когато види, че някой има голяма къща, радва се на това и не му е мъчно, че той няма такава.

У някои се заражда желание всичко изведнъж да схващат, което е невъзможно. Изисква се дълго възпитание и приготовление. Най-първо се изисква очистване на човешкия мозък. Казано е: „Бъдете чисти и святи!“

Трябва да се създаде една чиста атмосфера, в която влиянията да бъдат добри. Черната ложа с примесването на лошите мисли иска да разстрои мозъчните органи и тогава от Божествения свят не може да се приемат Божествените мисли. Мозъците на хората от света, не могат да приемат Божествените мисли, понеже мозъкът им се занимава с обикновени работи. Не може да се свири нищо на един прост инструмент.

Когато един мъж върви и сянката на една жена пада върху него, той върши голямо престъпление. Когато един мъж върви, той винаги да гледа сянката на жената да бъде настрани, да не пада върху него.

Трябва чистота.

Един ученик минал, видял, че една жена минава от лявата му страна и се пазел да не хвърля тя сянка върху него, но не видял, че друга жена вървяла от дясната му страна. И го скъсали.

Това ти го казвам, за да разбереш.

Човек трябва да се очисти, да бъде като дете. Съзнанието му да се освободи от всичко нечисто.

Който е чист, един низш живот не може да го яде, защото трептенията на чистия са силни.

Човек докато пази своята чистота, той е в безопасност.

За кръщението приготовлението е чистотата. Ако човек е чист, идва Духът. Тъй става кръщението.

Тези, които живеят чист живот, се обличат с магнетична сила и тогава получават знание отвътре.

На тези, на които се дава знание само отвън, те не живеят напълно чист живот. А тези, които нищо не разбират, те са грешни души.

Трябват чисти сърца, трябва изчистване на сърцето. В Божественото Учение ще останат чистите души, ще се организират и на тях ще се даде. Те ще преуспеят. Ще има пресяване. Да се организират верните, добрите души.

Ако не си чист, ако си грешен, по никой начин не можеш да влезеш в Царството Божие.

Нито пък Бог ще се занимава с греховете ти. Той казва: „Трябва да се изчистиш.“ Грехът лесно се прави, но мъчно се изтрива.

Човек трябва да се освободи от дребнавостите, лицемерието и лъжливостта. От лицето на ученика трябва да вее искреност. Като му погледне някой лицето от него да вее нещо благородно и чисто.

РАЗВИТИЕ НА РАЗНИ ДОБРОДЕТЕЛИ I

След лекцията в младежкия клас и след гимнастичните упражнения се върнахме в салона. У всинца бяха живи идеите, които Учителя развиваше тази сутрин в лекцията. Той говори за добродетелите, които ученика трябва да развие, за да има постижение и за да развие силите и дарбите на своята душа.

Една сестра каза: „Учителю, благодарим за днешната лекция. Тя хвърли светлина върху една от задачите на ученика“.

Учителя каза:

Трябва да знаеш, от где да започнеш при развитието на една добродетел. Искаш да имаш кротост. От къде ще започнеш? Или искаш да бъдеш милосърден. От где ще започнеш? Как ще започнеш? Много е трудно да започнеш.

Преди всичко ученика трябва да има безкористие в учението. Когато отиваш да учиш, да нямаш користолюбива цел. Изобщо, когато отиваш някъде, да нямаш користолюбива цел.

Трябва да минете в свръхсъзнанието. Трябва да бъдете безкористни, понеже всичко, което има в човека, вътрешно му се дава. Той трябва да го пази. Но да не мисли, че това от него зависи. Утре ще му дадат повече или по-малко.

Друго качество на ученика е разумността. Добрите желания щом не са обмислени, са най-опасни. Щом човек е разумен, Небето е с него. Щом не е разумен, Небето не е с него. Под думата Небе се разбира Разумното, с което нещата стават. Близо до разумността е съобразителността.

Трябва едно вътрешно учение. По сърце човек трябва да бъде Божествено дете, а по ум не трябва да бъде дете.

Друго качество на ученика е мекотата. Бъди мек като водата, без да си вода. Бъди мек като въздуха, без да си въздух. Като блъснат човека, той казва: „Не ме ли виждаш, че се блъсна?“ Това не е мекота.

Бог е навсякъде. Той е тази мекота. Ние живеем и се движим в мекотата. Всичко ще дойде, ато дойде мекотата. Някой няма служба. Като дойде мекотата в него, службата ще дойде. Нямаш това, онова. Щом дойде мекотата в теб, ще дойде това, което нямаш. Защото мекотата е добрата почва, на която всичко хубаво вирее.

За да имаш нормална топлина, в която животът расте, трябва да бъдеш мек. Искаш да бъдеш добър. Мек бъди. Искаш да обичаш. Мек бъди.

Добротата, смирението са божествени семена, които растат в почвата на мекотата. При мекотата ти си долина, всичко се събира там. Смирението е семе, а мекотата е почва.

Много противоречия, които имате с това правило се разрешават.

Някои направил погрешка. Прояви към него мекота. Той се е осъдил вече. Какво ще го съдиш? Превържи го. Към падналия прояви мекота. Какво ще го съдиш? Превържи го и му кажи: „Няма нищо“.

Това е една философия, едно учение, което може да се приложи. Който не го знае, ще отиде навсякъде да го търси и ще каже: „Не можах да го намеря“. Това, което ти е необходимо, то е при тебе. Въздухът е при тебе. Само че на планината е по-чисто. Та мекотата е при вас. Когато се оплаквате и казвате: „Какво да се прави?“ Казвам: „Мек бъди“. Мекотата ще те направи добър, умен и спрарведлив, ако я слушаш. А пък ако не я слушаш, ще ти каже: „Иди си и прави каквото искаш“.

Старият с мекота се подмладява, а младият без мекота остарява. Мекота е когато човек отговаря добре на онзи, който го обижда. А кротък е онзи, който вътре в себе си не го засяга това. Бурите не го

засягат. Кротостта е по-дълбоко състояние. А смирението е още по-високо, по-дълбоко от кротостта. Казано е: „Кротките ще наследят земята“.

Със смирения никой не воюва. Ти не можеш да воюваш с него. При обида кроткият казва: „В какво стои работата?“ и урежда добре работите. А смиреният няма никакви препятствия.

За да приеме човек Възвишеното, Божественото, трябва да има мекота. Мекотата е условие за да станеш възприемчив към възвишеното. Затова човек трябва да проявява мекота, нежност, никаква грубост и рязкост.

Ако нямаш мекота не можеш да направиш нищо. Ти не мисли да направиш нещо, ако нямаш мекота.

Един служащ в пощата бил груб. По пътя все го биели. Той казвал: „Аман от тия хора“. Оплакал се на едного и онзи му казал: „Ще измениш своите обноски. Меко ще посрещаш хората“ . И след една година всички изменили своите отношения към него. Друго качество на ученика е: да цени важността на малките работи. Човек, който не може да направи малките работи, големите не може да направи.

Важно качество на ученика е тоността. Невидимият свят не обича да обещаваш много неща, които не можеш да изпълниш. Каквото обещаеш, направи го.

Природата е велика в малките работи, много е точна и затова се радва, като види, че някой е точен в малките работи.

Друго качество, което ученика трябва да развие е отстъпчивостта. Адвокатът Бъчваров се провинил, лежал четири години в софийския затвор, там чел Евангелието и станал религиозен. Имал много да взема. Като излязъл от затвора, казал на едного: „Ти готов ли си да дадеш дължимото без лихвата?“

„Готов съм“. „Добре, дай“. Пита друг. Той казва: „Не мога, но мога една трета“. „Тогава, дай“. Пита друг: „Ти готов ли си да дадеш половината?“ „Готов съм“. „Дай“. И тръгнало му всичко наред. Нямал спор с никого. И казва: „По-рано спорех, давах ги под съд. И влезе мир в душата ми и тези хора ми станаха приятели. По-рано ме считаха за кожодер, а сега казват, че съм се изменил“.

Има едно шише чиста вода. Двама души има, които искат да вземат първи от тази вода. И там се ражда злото. Който вземе вода пръв, ражда злото, а другият, който е недоволен, поддържа злото.

Взаимно да си отстъпват. Всеки да отстъпва на другия.

За един хляб има спор между тебе и друг. Ти му дай целия хляб. Тогава той ще те погледне и ще ти даде един резен. Не се бий за този хляб.

Всичкият спор е все за материални работи. Няма спор, който да няма материален повод.

Друго качество на ученика е самоотричането. Не считай, че ти имаш само един брат и една сестра. То е заблуждение. Христос казва: „Един е вашият Отец, а всички вие сте братя“. Тази е Истината, която трябва да проникне в душата.

Самоотричането трябва да се обясни в новата светлина. Човек мисли, че със самоотричането ще изгуби личността си. Някои мислят, че като се самоотрекат, ще изгубят всичко. Да се самоотречеш, значи да придобиеш това, което никой в света не може да ти даде. Ако се самоотречеш, като млекопитаещо и започнеш да живееш като човек, това самоотричане има смисъл. Ако се самоотречеш като човек и се качиш в по-висока област, в областта на ангелите или други висши същества, и това самоотричане има смисъл.

Друго важно качество на ученика е щедростта. Казваш: „Трябва да бъдем щедри“. Но какво е щедростта? Една тръба има три

сантиметра диаметър. Тогава казваме, че тази тръба има щедрост три. Ако имаме тръба с шест сантиметра в диаметър, тогава щедростта ѝ е шест. Такава е инсталацията. Така, че най-първо трябва да изправим инсталацията в ума, сърцето и волята – да направим ума си, чувството си и волята си щедри. Има закон: към щедрия идат притоци от всякъде.

Щедрост, но не разточителност! Природата не обича да харчите неразумно нейните енергии. Всички хора, които харчат безразборно, тя ги държи отговорни. Всяко нещо трябва да принесе известна полза и на място. За да измиеш краката си, приготвени са 10 кг. вода и ако похарчиш 20 кг. държат те отговорен.

Друго качество на ученика е обновяването. Обърни внимание на новото, което днес Бог е вложил в тебе. Всеки ден Той влага по нещо ново във вас. Всеки ден да се обновявате.

Понеже животът е училище, постоянно трябва да се изменят методите. Методите от няколко хиляди години са се изменили. Има някои работи, които могат да се приложат, а някои нови работи които са вложени в живота. Трябва да се сменят много стари възгледи, които сега препятстват. Те са били верни някога, но сега не са верни.

Ние сме за абсолютно новото.

Като говоря по този начин, вие влизате в стълкновение с вашите вярвания.

Свирили сте с години „Цвете мило, цвете красно“. Старото, което ви е дотегнало, оставете го настрани. Вие не искате да се освободите от старите си дрипи.

Важно качество за ученика е обходата. Търси и цени Божественото в човека. Спри се върху Божественото в него. Щом го срещнеш и търсиш погрешките му, то е човешкото.

Размишлявайте върху следното изречение:

„Когато търсиш скъпоценните камъни, трябва да знаеш тяхната естествена форма и начина, по който те пречупват светлината“.

Скъпоценните камъни са човешките души, т.е. Бог в тях. За да познаеш Божественото в един човек, трябва да знаеш кои са отличителните черти, които Бог е вложил в него, кое е специфичното Божествено , което Бог е вложил в него.

Да ви дам едно правило за обхода: във всеки човек да видиш хубавото и ще му дадеш подтик. Не изгубвайте случая във всеки човек да виждате хубавото и да му дадете подтик.

Когато дойде някой човек и ти виждаш лошото в него, ти си в ада. А като дойде някой човек и виждаш доброто в него, ти си в рая.

Някой казва: „Бъди добър“. Как ще бъдеш добър, ако ти не виждаш Бога и доброто навсякъде?

Едно правило: срещате някой човек; първо говорете с Бога в него и после със самия човек.

Трябват вътрешни връзки. Когато обичаш, подбудителните причини трябва да бъдат абсолютно безкористни. Тогава Любовта е устойчива. Но когато има користолюбие, последното е като един червей, който разрушава. Всякога можем да определим колко дълго време е устойчива Любовта. например, един беден човек обикне някой богат човек. Доколко време ще трае Любовта му? Докато богатият има пари. Щом обеднее, няма Любов. Причината е богатството. Или обичаш някого, който е на власт. Ще го обичаш, докато е на власт. Щом напусне властта, Любовта изчезва. Това са повърхностни причини.

Та най-първо човек трябва да установи причините на всички чувства, които се зараждат в него. Когато имаш един приятел, трябва да намериш в него една от най-благородните черти, за която ще го обикнеш. Ако не можеш да намериш тази добра черта, ти не можеш

да издържиш в Любовта си. Можеш ли да я намираш, ти можеш да образуваш отношения с него. Иначе ще се образува едно посредствено сдружаване.

Като отиваш при един човек, намери една добра черта в него, дръж я в ума си и ще имаш една отворена врата.

Няма по-хубаво нещо от това, да знае човек да се обхожда. И Невидимият свят ще ти тури бележка как да се обхождаш и ще види докъде си стигнал в своето развитие. Ти срещаш някой човек и виждаш само подвързията на книгата; не си я разгърнал да я прочетеш.

Има нови начини, чрез които трябва да се създадат отношения между хората. Тези нови начини почиват на Любовта. Обходата почива на Любовта.

Ние не сме много внимателни. Някое цветенце е цъфнало хубаво. Някой мине и го стъпче. Това не е обхода. Аз се спирам при цветенцето, разговарям се с него и после си отминавам. Казвам му: „Колко време си тук? Кои са братята и сестрите ти? Как е вашият господар? Полива ли те навреме?“

Не трябва да казвате на хората: „Ние сме от новото Учение“, но от обходата, която имате, те да познаят това.

Не говорете лошо за някой човек. Бог го е създал. За тези думи след два– три деня може да платите с живота си. Много сте отговорни, когато се произнасяте зле за някой човек. Всеки човек е една картина, която Господ рисува. Картината не е довършена. Не цапайте картината. Вие стоите и цапате картината. Когато тя се довърши, ще бъде красива.

Когато някой ти говори, не бързай да отговориш, но мълчи известно време и след дълго обмисляне, като разбереш работата, тогава говори или направи нещо. Окултният ученик много трябва да

мълчи. Не бързай да говориш, но помисли и говори. Изведнъж не казвай мнението си.

Ще пратиш една мисъл към кучето и то ще си отиде. Тогава си ученик. Ако разгневиш кучето с камъни, тогава постъпваш като другите.

Когато ни обиди някой, то злото минава най-първо през него, най-първо той се опетнява.

В обходата влиза и следното: когато човек е между хората, да бъде най-малко на 35 см. разстояние от тях.

Друго качество на ученика е: да чувства единството на всички същества. Колко е хубаво човек да вижда себе си в другите. Като видиш един добър човек, да видиш себе си и да се радваш; и като видиш един лош човек, пак да видиш себе си.

РАЗВИТИЕ НА РАЗНИ ДОБРОДЕТЕЛИ II

След лекцията в общия клас и след гимнастичните упражнения почна разговор в салона. Стана въпрос за качествата, които трябва да има един ученик. Учителя каза:

Едно от важните качества на ученика е послушанието. Какво значи послушание? Това значи следното: да се вслушва в себе си какво му говори Бог отвътре и да го изпълни. Значи ученикът да има послушание спрямо Божия глас вътре в него. Послушание значи да възприема човек Божиите мисли отвътре и да изпълнява волята Божия.

Друго качество е постоянството. Вие сте ударили 590 пъти един камък, казвате, че няма да се отвори и сте готови да си отидете, а пък ако ударите още един път, ще се отвори камъкът и ще влезете в новия живот. Човек трябва да бъде устойчив. Аз не мога да скъсам цяло въже. По цял ден като късам конец по конец, мога да скъсам въжето.

Човек всеки ден трябва да изприда по един тънък конец – по една хубава мисъл. Човек, който може да изприда един тънък конец, може да направи и дебело въже, понеже всички дебели въжета са все от тънки конци.

Човек трябва да бъде твърд, непоколебим, че нищо да не го измества от неговата идея. Такива са били светиите.

Някой се въодушевява за един момент, но после това въодушевление минава. Постоянното въодушевление, то е Божественото!

Друго важно качество на ученика е търпението. Най-първото нещо, което ще научите е търпението. В сегашния век рядко ще срещнете търпение. Много малко хора го имат. Неволята навсякъде

ще я срещнете. Търпеливият човек е съобразителен. През гдето минава, той не предизвиква никакво противоречие. Невидимият свят някой път ще ни тури на такова място, дето се учи търпение. Човек трябва да го учи. То е нещо съзнателно. Вие ще дойдете в Школата на търпението. Ще ви дадат най-мъчните задачи. Не е лесна работа. Христос мина през Школата на търпението. Има силни души горе на Небето и като дойдат на земята са по-слаби. Търпението иде от съзнанието, че всяко нещо иде навреме. Онзи болният при Овчата купел 38 години е учил търпение. Това е било посвещение. Търпението е за силните хора.

Когато си женена за лош мъж, ще го търпиш заради Господа. Ако не го търпиш, нямаш Любов към Бога. Към добрия мъж да бъдеш добър е лесно. Когато ви се каже една горчива дума, вие се докачате и се сърдите. Това показва, че сте слаби. Когато се разговаряш с някого, съблечи личността си и я тури на гвоздей.

Търпението е първото стъпало на което се стъпва, за да се дойде до Любовта. Една английска фирма е губила десет години в своето предприятие и е имал търпение. На единадесетата година е спечелила толкова, че всичките ѝ загуби били покрити и плюс това имала и големи печалби. След това почнала постоянно да печели и добила име.

Само свободният може да има търпение. Праведникът е свободен, той има търпение. Грешникът носи неволята.

Търпелив си към онзи, когото обичат. Не си търпелив към този, когото не обичаш. Щом се раздразниш, губиш силата си. Противникът гледа да те раздразни. Търпеливият няма страх. Няма от какво да го е страх. И тъмният дух го е страх от търпеливия човек. Щом си търпелив, тъмният дух стои настрана от тебе. Той гледа да те залиса, та да изгубиш търпение и тогава те напада.

Ти речеш да направиш нещо и казваш: „Няма да я бъде тази работа“ и изгубваш търпение. Вие казвате, че сте търпеливи. Чакайте де! Търпението е бъдещият идеал на човечеството. Търпението е цяла наука. С милиони години сме го учили и не сме го научили още. Ще го учим. Всеки човек, който изгубва търпение, умира. Някой казва: „Не мога да търпя вече“. Тогава ще умре. Търпението ще го имате за идеал.

Неволята не е търпение. Търпението е за разумните хора. Аз говоря за търпението при което да бъдеш господар на всички условия. Търпението е на разни степени.

Доста мъчно е човек да има търпение. Има много хора, които търпят, но има едно привидно търпение.

Човек трябва да надмине обикновения морал. Докато плуваш в една вода, която е до коленете, ти не си добър плувец. Но като плуваш във вода, която е 4-5 боя и седиш над водата, тогава си плувец. Сега вие сте добри, понеже ви е плитка водата, в която плувате.

Когато сте нервен, разпръсквате вашето щастие! Ще трябва да бъдете търпеливи. Ще гледате да не се нервирате. Някой път за нищо и никакво се дразните и се нервирате. Тези, които са били спокойни са завършили училището и ги турят на служба. Вие не сте завършили още училището.

Някоя храна е много твърда и ако ти я дадат, може да ти повреди. Затова не ти я дават. Или някой човек иска нещо, което не подхожда за него. За някоя работа трябва да чакаш, трябва да имаш търпение. Това, което ти искаш, изведнъж не може да стане. Има един процес, който е нужен, за да се реализират нещата.

Търпението, това е равновесие. Змията, която е вътре в човека, той трябва да я победи. При мъчнотиите ще имаш търпение. Мъчнотията – това е едно налягане, което може да ти даде

разрешение. Ако нямаш мъчнотии, не можеш да получиш разрешение. Защото мъчнотията ти дава задача и ако нямаш тази задача, няма да имаш тази опитност и няма да имаш случай да я разрешаваш.

Във всичко човек трябва да бъде много търпелив, за да се реализират работите му. Има шанс и за него. И неговият ред ще дойде. Ти питаш какво ще стане от тебе след хиляда години. Човек, който има търпение, от него ще стане нещо хубаво. Стипчивият плод ще стане сладък; търпи. Един плод може да е стипчив и ти казваш: „Нищо не струва“. Бързаш. Чакай два, три месеца и той ще бъде сладък. Трябва да имаме търпение и да чакаме нещата да узреят.

Търпение е да чакаш догдето получиш това, което Бог е определил.

Търпението произтича от вътрешното разбиране на живота. За да има търпение човек трябва да е дошъл до това разбиране. Това разбиране се придобива, когато във всички и навсякъде човек вижда Бога. Той се е скрил в нещата, но вие трябва да Го намерите.

Друго необходимо качество за ученика е приложението. За да се стопи захарта, трябва вода. Ако водата е състояние на лед и е студено, трябва огън. Трябва да се изучат законите на приложението. Всяко нещо, което учиш, трябва да се прилага.

Много работи съм дал в беседите и лекциите, които не сте приложили. Прочетете беседите и лекциите и направете това, което е казано вече. Не са направени усилия да ги приложите. А пък малките правила са важни.

Човек трябва да се стреми малкото да приложи. След това ще дойде и голямото. Като се прокопае едно място, то реката ще почне да тече отначало с малко вода, но после ще дойде много вода.

Силата е в приложението на една Божествена мисъл. Трябва да се посее едно семе и не само да се посее, но трябва да знаем и кога да го посеем.

Всяка хубава мисъл, която ви дойде, посейте я. А ти я изхвърляш от себе си. Всяка красива мисъл, която дойде в тебе, изпълни я. А пък хората казват: „И без това може“.

Приложението не да ти го наложат по закон, но го изпълни по свобода. Да вярвате, че може да приложите. Малкото знание, което има човек, винаги трябва да има приложение.

Когато някой ме хвали, аз ще му кажа: „Ти нали харесваш това Учение? Тогава с какво можем да помогнем на този брат?“ Той харесва това Учение, а не е готов да направи най-малкото приложение на тези идеи.

Трябва да се работи разнообразно. Трябва да се приложи разумността в яденето, в дишането, в гледането и пр.

Всичко се дължи на труд, на работа. Няма нищо постигнато без усилие, без работа. Да не мислите, че така ще постигнете без работа. Всички, които са имали постижения, са много работили. Още днес може да влезете в Царството Божие с приложение на методите, които ви давам.

Най-хубавите работи са много трудни. Там са скрити много скъпоценности. Но понеже не ги виждаш, не ги оценяваш.

Трима ученика слушали своя Учител. Като свършил Учителя, първият отишъл да му благодари и изкаже възторга си. Вторият казал: „Колко е щастлив този, който се е научил на тези работи“. А третия нищо не казал и само отишъл да работи за Божието дело. Третият е на правата страна. Той казал: „Я да отида да работя“.

Всяко нещо, което се знае и не се прилага, то е в ущърб на човека.

Каквото сте научили, прилагайте една десета от него. Ние говорим много, а изпълняваме малко, а пък трябва да говорим малко и да изпълняваме много. Това, което приложите, то е печалбата.

Тези беседи и лекции съдържат начини за приложение на новото. Всички говорят за новото, а прилагат старите методи.

Правете опити със законите и методите, които съм ви дал. Не може да говори човек за това, което не е опитал. Вярата трябва да се обосновава на един реален опит. Да има една Школа за практически правила. Има известни практически правила и методи. Тепърва ще се учите. Досега каквото сте учили, то е само приемен изпит.

Друго качество на ученика е прилежанието. Бог обича прилежните. Можеш да правиш погрешки, но Бог гледа прилежен ли си. Падаш и ставаш, падаш и ставаш. Бог вижда, че си се трудил. Бог да види, че си прилежен.

Друга добродетел на ученика е: без отлагане. Вие сега като отидете в къщи ще кажете: „Това е така, то е хубаво, отлично, но не може да се приложи сега“. Та сега хората само с политиката на отлагането си служат. На младия ще кажат: „Сега е рано, да си поживееш, да се ожениш, че после. Когато имаш вдъхновение, когато ти се свири или пее, ти не отлагай това – пей или свири. Също така, когато ти дойде мисъл за молитва или за каква и да е друга Божествена работа, направи я, не отлагай!

Човек не трябва да чака най-хармонични, изрядни условия, за да работи върху себе си, да се учи и пр. Но трябва да използва тези условия в които се намира и да работи върху себе си и в живота. Например ще носиш със себе си книга и когато посред другата работа ти останат няколко минути свободни, ще ги използваш, за да прочетеш малко. После, човек трябва да навикне и в най-големия шум и глъчка да може да се съсредоточава да чете и пр.

Така като работим за вдълбочаване на вътрешния си живот, за подобрение на вътрешните условия, тогава ще се променят и външните условия. Трябва да знаем, че външните условия са зависими от вътрешните.

Всеки казва: „Аз още не съм готов“. Кога ще бъдеш готов? Ако не си готов, закъснял си; да не се колебае, да не казва: „Чакай да уредим живота си, че тогава“.

У младите се забелязва една хубава черта: веднага възприемат и са готови да приложат. Младото поколение, което тръгва по духовния път, трябва да работи. Няма какво да чака да остарява и тогава да намери Бога.

От изгрев до залез имаш всички възможности. Това е цял един живот. Милионите години, които си живял, този ден ги съдържа в себе си. В следния ден приемат нов живот. Всеки ден представлява нов живот.

Човек отлага с години. Там му е погрешката. Като че това, което отлага, ще го чака.

Друго качество на ученика е самостоятелност. Всички хора сега се влияят от мислите на другите. Не са самостоятелни. Един човек изведнъж не може да се откаже от месото, понеже среща противодействия от мислите на околните, на баща си, на майка си и пр. Когато човек започва едно учение, за което трябва да даде известна жертва, трябва да бъде много внимателен – ученето да заслужава жертвата.

Някой път приемаме като вълни мислите на хората; трябва да ги превръщаме. Мислите на хората се блъскат като мухи.

Друго качество на ученика е издържливост. Хората си причиняват обезсърчение един на друг. Това не е от Бога. Днес имаш

радост; утре си изгубил. Хубаво е човек да има качеството на дъба и на бора – качеството на дъба да издържа и стремежа на бора нагоре.

Важно качество на ученика е самообладанието. Избухването много пъти е несъзнателно. В дадения случай като замълчиш, печелиш. Да кажем, че някой те е обидил. Ти си му казал тази обидна дума в миналото и сега той ти казва същото.

Някой ти казва обидна дума и ти кипваш. Да не им даваме оръжие, да ги обезоръжим, като им покажем добър пример. На един човек като представиш един добър пример със себе си, сменяваш неговото състояние. Най-мъчното е да смениш състоянието на някого.

Когато те обидят, ще мълчиш , никому недей казва това. Само ти да го знаеш. Философия има в това.

Една сестра попита Учителя:

– Какво трябва да правим, когато ни обиждат?

Учителя каза:

Когато някой говори против тебе, той те връзва с въжета и ти си вързан. И ако ти мълчиш, ако запазиш самообладание, спокойствие, тогава в тебе слезе отгоре един вътрешен свещен огън, който изгаря тези въжета, с които си вързан и ти се освобождаваш. И заедно с тебе се освобождават много други хора по земята. Но ако ти му отговориш, тогава ти отговаряш на злото със зло; така ти го вързваш. Тогава твоите въжета, с които си вързан, остават. Така че и двамата сте вързани. И така от окултно гледище, когато обиждаш човека, той да си мълчи.

Да имаш хармонично мислене: за половин час да не те безпокои светът, нито дълговете, нито нищо друго. Това е самообладание. Ако един екскурзиант е уморен, ще запали огън, ще стопли вода и ще пие. Онзи, който не разбира, ще пие студена вода. Това прави онзи,

който иска с по-малко труд, по-лесно да мине. И в живота е същото. Някои искат с по-малко труд да влязат в Царството Божие, без много мъчнотии, с малко молитви, но толкова и придобиват.

Дойде някой благодетел и ти даде два милиона лева. После дойде и ги взема. Да не ти трепне сърцето. Това е самообладание.

Една сестра каза на Учителя:

– Аз съм импулсивна и когато някой върши нещо лошо, аз произнасям думи, за които съжалявам.

Учителя каза:

Най-първо да се поставиш на неговото място, за да видиш какво трябва да се направи. Един ангел видял, че някой човек греши и казал на Господа: „Как го търпиш?“ И Господ го пратил на мястото на човека; и ангелът направил два пъти повече погрешки, отколкото човека.

Необходимо качество на ученика е спокойствието. В света идат големи противоречия. Да не се смущавате от това. Живеем и се движим в Бога. зависи от Любовта и обичта ни.

Когато отидеш при турците, те имат един хубав обичай: ще ти събуят обущата и ще ти дадат удобни пантофки.

Същият закон е и за вътрешния живот: когато влезеш в скришната си стаичка, в стаята на своя ум; в стаята на своя вътрешен живот, остави своите обикновени безпокойствия, тревоги и пр., не ги внасяй в къщата на своя вътрешен живот.

Ще изхвърлиш грижите, ще мислиш, че живееш в един свят на хармония, на разумност. Ще се повърнеш към онова детско състояние на ангелите, към ангелското състояние.

Да бъдеш силен без да бъдеш груб.

Да бъдеш любящ, без да бъдеш мекушав.

Ще дойде в тебе бурята и после ще разбереш, че онова тихото е по-силно, по-мощно. И бурята си има мястото, но онова, което заповядва на света е тихото, мощното. Това тихото, Божественото прониква навсякъде. Ако аз бих написал опера, живота ще го туря в контрасти.

Ако човек иска да наблюдава небето, да види слънцето, небето трябва да е чисто, да няма облаци. Същият закон е и по отношение на вътрешния живот, нищо не трябва да те смущава, защото ако имаш облачно небе, не ще можеш да възприемаш нещата от горе.

Аз бих желал някой от вас да направи опит за два месеца да има радостно лице без да се натъжава. А вие днес сте весели, а утре захвърляте оръжието.

Има известни спонтанни движения, които правиш без да мислиш и после се сещаш за тях. А има други, които владеят себе си. Те не правят такива движения. Например, някоя те дръпне и ти се стряскаш. Значи не си станал герой. Когато вървиш на улицата, ненадейно избухне бомба. Ти да си готов, да не те изненада това. Старата през което си минал го знаеш, но новото, което иде за тебе не го знаеш. И понеже не го знаеш, то трябва да те интересува. Това, което те безпокои е миналото, а не бъдещето, понеже бъдещето е светло.

Хората се безпокоят за вятъра, разрешават въпроси, които никой не може да разреши: колко години ще живеят и пр.

Не се безпокой за това, за онова. Когато си в една светла дреха, или когато си облечен в дрипи, това да не ти прави впечатление; пак да си един и същ. Това качество трябва да притежаваш.

Не трябва да се безпокоим, че някои работи не стават, както ние ги искаме. Има закон: щом се поколебаеш малко, не можеш да постигнеш това, което искаш.

Най-трудното нещо е да намери човек в себе си почвата на равновесие т.е. да пази равновесие. Да има нещо, което да бъде опорна точка.

Няма по-хубаво нещо от това човек да придобие вътрешен мир.

Някой казва: „Ще те оберат“. Не могат да те оберат; всичко в света е твое. Ти трябва да вярваш в това. А ти вярваш в обратното, че работата няма да се уреди. Хване те някоя болест и казваш: „Тази болест няма да ме пусне“. Много мъчно е да внесеш в човека положителното.

Ти се обезверяваш и казваш: „Ще се мре, няма да го бъде“. Дигни ръката си и кажи: „Ще го бъде!“

Някой счупил стомна. Каква полза има да се безпокоиш от това? Лесно се добива нова стомна.

Ти не можеш да спреш вятъра и пр. Какво ще се тревожиш. Ти казваш: „Хората не са разбрани“. Че може би някой счита и тебе от неразбраните.

Коя е праволинейната мисъл? Когато си болен, кажи: „В Божествения свят няма никаква болест, аз ще бъда здрав!“ Нищо повече. Болестта и да се увеличава, ти кажи: „Аз ще оздравея!“ Ако продължаваш така месеца, два, цяла година, тази болест най-после ще си замине. Ако искаш да бъдеш здрав, не мисли за нищо отрицателно. Мисли, че си дошъл да извършиш волята Божия. Така ще мисли окултният ученик и ще се освободи от дрязгите на живота.

Всяка вечер си направете равносметка: колко спечелих и колко загубих.

Внимавайте! Днешните решителни времена да не отклонят вниманието ви от това да бдите над себе си. При сегашните събития, при сегашните сътресения, бури, катастрофи, бъркотии в живота на народите, човек да бъде спокоен, да не се смущава. Тъмните сили ще

се стараят да внесат смут, смущения в човека, за да го отвлечат от неговата духовна работа и от неговото духовно състояние. Но човек да не губи вътрешните богатства, спокойствието, Любовта, мира, радостта, вярата и пр. когато дойде страдание, събитие в света. При тези събития да не изгубва тези неща, това е една задача, която той трябва да разреши правилно.

Престани да се тревожиш. Взели ти геврека. Кажи: „Няма да се тревожа“. Ако ми вземат един геврек, ще ми дадат два. Ако ми вземат осем геврека, ще ми дадат шестнадесет. За пет пари нещо ти причинява мъчение.

Докато сме ту радостни, ту скръбни, ние занемаряваме Божественото и не може да получим онова, което трябва. Това прилича на следното: написали сме нещо край морския бряг и вълните заличават написаното.

Че си се блъснал о някой камък, няма какво да се спънеш, защо си се блъснал. Върви си напред и не обръщай внимание.

За посветените животът е светъл, а за непосветените е тъмен. Непосветеният казва: „Дотегна ми вече“. А посветеният казва: „Радвам се“.

Едно важно качество на ученика е безстрашието. Човек да има безстрашие, смелост, решителност. Християнството най-първо трябва да отучи хората от страха. Докато не се отучиш от това, докато трепериш от страх, от всичко, ти не можеш да се развиваш правилно. Мъчнотията е да се отучим от страха! Човек да има безстрашие и вяра, да разбира нещата. Страхът е едно животинско състояние. Няма по-опасно нещо от това да живееш при страх. То е една предпазителна мярка. Със страха почва човешкото съзнание, съвестта. Писанието казва: „Нечестивият бяга, без да има кой да го гони“. Като се увеличават греховете на хората, те стават страхливи.

На смелия Бог помага.

Сега юнаци да бъдете. Човек да не се плаши от мечките. Под мечка аз разбирам някое страдание. После, в Невидимия свят ще срещнеш някое Светло Същество, един ангел, който ще ти каже: „Аз бях мечката, която те уплаши“.

Радвайте се на това, което имате, колкото и да е малко. Ако не беше минал по този път, по който си минал, не би имал това богатство, което сега имаш.

VIII. ОТНОШЕНИЕ КЪМ СТРАДАНИЕТО

СТРАДАНИЕТО Е ПРОБУЖДАНЕ НА СЪЗНАНИЕТО

Един брат беше приет от Учителя. Стана въпрос за страданието.

Учителя каза: Сега за да се възпитат хората, ще дойдат големи страдания и чрез тях ще се пробуди тяхното съзнание. Тогава ще дойде едно състояние, в което хората ще станат способни да влизат в положението на другите същества: например ще си вземат бележка от страданието на цветето, ще се пробуди човешкото съзнание. Като настъпиш на цветенцето, ще кажеш: „Това цветенце страда, да му помогнем.“

Като дойдеш в страданията, ще дойдеш в дълбочина. Дълбочината е в страданието. Християните в големите страдания и мъчения са били радостни. В страданията да бъдеш радостен, там е силата.

Човек трябва да се раздруса много, голямо сътресение трябва да дойде, за да се събуди разкаянието, че не постъпва разумно. Тогава казва: „Аз не правя добро.“ Съзнава погрешките си.

Един богат човек, който потъва, ще изгуби своето богатство и ще изплува. Или пък може да му се случи някое друго страдание и се събужда. А иначе щеше да живее в тъмнина. Ние сега вземаме съществените работи за важни. Те са едно условие, но важно е вътрешно. Ако ти се счупи крака и това послужи за твоето събуждане, да не живееш в тъмнина, тогава де е злото? Значи, всяко нещо, което се случи с човека и което изглежда наглед нещастие, трябва да се оценява с оглед на това, дали допринася за растежа, разширението и събуждането на съзнанието.

Какво щеше да бъде без страдание! Щеше да има само яйца неизмътени, неизлюпени. Човек трябва да мине през страдание, за да се стопи неговият лед. А радостите са потребни, за да има условия да работи.

Всичко в Природата – и страданията събуждат човека от спането, от съня. Защото човек без страдание е жито в житницата. Ще стои в подкови, но не печели нищо. Значи тогава от Любов към него, Небето му праща страданиня, за да го събуди. Защото в страданията има придобивка.

Пороят е дошъл, водата е повлякла човека, влече го, а той спи. И ако не се събуди, ще се удави във водата. А като се събуди и почне да вика, на виковете му, ще се спуснат и ще го избавят. Водата е символ. Водата в този случай представлява вълната на светския живот. Светът ще повлече човека и ще го удави духовно.

Всички противоречия през които минава човек, всичко каквото става с човека е една Школа, която трябва да мине. Трябва да се мине, за да се научи човек.

Някоя майка буди детето сутринта и му казва: „Стани мами!“ Детето казва: „Ще стана“ и пак заспива. Най-сетне майката като дойде, взема юргана, хвърля го настрани и детето става.

Дойде някоя голяма беля на главата на човека и той се пробужда. Трябва раздрусване. Та големите страдания са раздрусвания. Заспал си под юргана, ще те раздрусат, за да станеш.

Бог е допуснал всички страдания, за да се пробудите.

Щом Божественото съзнание на човека се пробуди, той е свободен. Дотогава той живее в един свят на ограничение.

В страданието човек трябва да има вътрешна Божествена работа, за да може да използва страданието.

Всички страдания, които хората имат са верни само едно на хиляда, а другите страдания са фиктивни.

СТРАДАНИЯТА ВОДЯТ КЪМ ДОБРО

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя в приемната Му стая.

Една сестра каза:

„Тази сутрин в лекцията Вие говорихте за причините и значението на страданието. Тя породи много нови мисли в нас“.

Учителя каза:

Ти усещаш някаква болка. Болката ще те застави да лекуваш раната. Страданията са едно благо. Не постоянно, но временните страдания са едно благо.

Който е започнал зле, ще свърши добре. Като дойде страданието, ще знаете, че добре ще свърши. Всички хора, които страдат, да знаят, че добре ще свършат. Или законът е: който е орал нивата, добре ще свърши. Който не е орал нивата, зле ще свърши.

Един е болен в крака и не може да ходи. Друг му прави разтривки, масажи, от които болният усеща болка и казва: „Каква е твоята Любов?“ Обаче, след време става на крака. Когато дойде скръбта, страданието, то значи е лекуване.

Имаш голяма неприятност в живота си. Колко е мъчно да повярваш, че всичко ще се превърне в добро! В дадения случай е важно да повярваш, да надделееш над условията. Това е мъчно. Това е само за силните души. Всеки има препятствия според степента на силата си. Някои имат много малко препятствия, някои много големи. Колкото повече се повдигате, толкова повече ще страдате.

Великите души използват страданието. Всеки, който страда е придобил нещо без да знае. Само че вие искате изведнъж да бъдете щастливи. Това е невъзможно.

Страданията продължават живота. Ако нямаш страдания, ще вземеш страдания на заем от този, от онзи. На земята без страдания засега не може.

Така идат Божиите благословения. Страданията са корените на живота. Ако не наторяват корените, не могат да дойдат Божиите благословения.

Страданието произтича, когато един по-висш живот се свърже с един по-низш живот.

Страданието е: нося диня на рамото си. Радостта е: свалям динята и я разрежа.

Влажното време за градинарите е отлично, а за керемидчиите е нещастие и обратно. Когато ти страдаш, да имаш идеята, че друг се радва. Ти се радвай на тяхната радост. Ти мислиш, че като скърбиш, целият свят скърби и че всичко е изгубено. И като се радваш, мислиш, че целият свят се радва.

А нито едното е вярно, нито другото.

Вие ако разбирахте, за всичко, което се случва, пари трябва да давате. Един ден вие ще го търсите и няма да го намерите.

Един градинар срещнал един беден човек и му хвърлил един орех. Бедният се докачил и му хвърлил обратно ореха. Градинарят хвърлил ореха на втори беден; и той направил същото. Десетият беден счупил ореха и изял съдържанието. Страданието е черупка. В страданието е скрито едно богатство. В тази черупка е вложено съдържанието. Като отвориш черупката, ще намериш съдържанието. Не е лесна работа това. Това е изкуство.

Един боледувал и след болестта не могъл вече да говори. Представил се за слуга при един господар. Господарят му го пратил за дърва. Горският като почнал да го бие с тоягата си, онзи забравил, че е ням и казал: „Не ме бий“. Значи, това страдание е дошло в случая

като средство да се освободи от нещо. Та много пъти има някои изкуствени връзки по закона на внушението. Страданията късат тези връзки.

Страданието е път от злото към доброто. Страданието е учене.

Страданията са път за големите Божии блага, които по друг начин не могат да ни се дадат. Единственият път е страданието засега.

Като ти дойде злото, ако вярваш, ще видиш, че Бог ще накара и злото да работи за добро.

Един брат беше осъден от съда да плати една порядъчна глоба. Казах на друг за него: „Всичко е за добро. Той ще научи това, което другояче не може да научи. Той ще има една опитност, която по никой друг начин не може да придобие. А то е важното. Това е краят на една карма, която се ликвидира. Ще се подобри положението му. Невидимият свят ще превърне всичко това за добро.“

Всички изпитания, през които минавате са за добро. Трябва да преминете през този път. И ако схванете, че са за добро, за добро ще бъдат и ще се ползвате. А ако не схванете, че са за добро, няма да се ползвате. Ти страдаш. Това е едно условие за твоето щастие. А като си радостен, имаш двойна придобивка. Но ако всякога бъдеш щастлив, ти ще бъдеш нещастен и ще изгубиш много. Затова тук на земята не се позволява засега да бъдеш винаги щастлив.

Едно дърво, за да го огънеш, трябва да го туриш във вода и трябва да го туриш малко в огъня, за да го понагрееш.

Огън е потребен, за да се превърне един метал в друг. Щом си подложен на огън, нищо, ще се превърне един метал в друг.

Страданията са едно благо за онзи, който ги разбира. Например, страдаш като носиш 40 хляба на гърба си; тежи ти. Но като занесеш този хляб на много души, страданието се превръща в радост. Правиш

една услуга не на себе си, а на другите. Същевременно с това помагаш и на себе си.

Небето и адът са два контраста. В Небето е радостта, а в ада е скръбта. Жителите на Небето искат да повдигнат тези, които са в ада, а тези последните искат да свалят другите при себе си.

Има излишни страдания. Например, преяждаш, ядеш мъчносмилателна храна, ядеш вечерно време гъби сарнетки.

Като дойде някое страдание, да знаеш, че то ще донесе Божие благословение. Защото ако не дойде страданието, ще се случи друго нещастие.

Един човек ми каза: „Изкълчих си крака“. Казах му: „Много добре е станало. Ти беше намислил да убиеш един човек и ако не беше си изкълчил крака, щеше да го убиеш“. Той ми каза: „Това е вярно. От где го знаеш?“

Страданието предотвратява по-големи нещастия някой път. Един намислил да се самоубие. Някой го ударил по челото с яйце. То се разляло по дрехите му. И той си казал: „Този човек съвсем ми оцапа дрехите“. И отишъл да се чисти. И му минало желанието да се самоубива. Значи, когато човек е неразположен, идва едно страдание, което е съответно на състоянието му и това страдание ще трансформира неговото състояние.

СТРАДАНИЯТА ПРЕЧИСТВАТ И РАЗВИВАТ ДОБРОДЕТЕЛИТЕ

На днешния общ обяд една сестра попита:

„Учителю, кой е пътя за пречистване на човешката душа?“

Учителя каза:

Има много пътища за това. Един от пътищата е страданието. Страданията причиняват едно голямо благо, понеже без страдание, човек много ще пострада. Без страдание, човек може да ръждяса. Със страдания човек се изчиства.

Навсякъде в Природата има страдания. Птичките нямат нито печка, нито юрган. Растенията са забучени с главата си в земята.

Радостта е признак, че си чист; а скръбта показва, че не си чист. Човек скърби, когато изгуби чистотата си и се радва, когато я добие. Понеже човек е слязъл да работи, във всяка работа той е станал нечист, значи окалял се е. И като излезеш от работа, ще се чистиш, както някой който излиза от рудниците се чисти, понеже там е станал нечист.

Болен си. Зарадвай се за болестта. Толстой казва, че след всяко боледуване има просветление – нова светлина идвала в него. Всяка болест е чистене, генерално пречистване.

Страданията са едно спомагателно средство за възстановяване на здравето. Чрез болките човек се пречиства. Тогава душата се разцъфтява! Чрез болестта и изобщо чрез страданията човек расте?

Има защо да се живее, да се мисли, да се работи. Досега човек не е работил. Докато човек е бил в плен и робство, той е учил едно, а сега ще учи друго.

За да дойде в човека по-голяма светлина, трябва тялото да мине през едно пречистване, за да можем да възприемем по-голяма светлина. Така прегарят някои утайки и се каляват нервите.

Страданията са филтър. Те филтрират всички мисли, чувства и постъпки.

Страданията са огън, който пречиства. А чистотата е закон на живота. Без чистота живот не може да има. Щом има нещо нечисто в тебе, непременно трябва да дойде страданието. Човек да се радва не на страданието, а на резултатите, които ще дойдат след това.

Неразбраното страдание състарява, а страданието като го разбереш, не състарява. Научно трябва да разберете страданието. Като дойде страданието внася сериозност и чистота.

Една майка имала деца, които не я слушат. Тя турила гугла на главата си, дегизирала се. Турила кожух и влязла в стаята. Те се уплашили. После майката дошла със своите дрехи. Те казали: „Дойде едно страшилище, щеше да ни изяде“. Тя казала: „Като ме слушате, то няма да идва“.

Сега нашата Майка – Разумната Природа – като не я слушаме, направи се на страшилище и идва при нас.

Чрез страдания, болести и други, човек добива мекота, става милостив и състрадателен.

Това не ще каже, че ще желаем болести. Това не ще каже, че няма да се лекуваме, но когато дойдат, ще знаем значението им.

Страданието е един ангел с работни дрехи.

Страданието ще те заобиколи с един кръг, понеже низши, тъмни същества са около тебе. То ще те заобиколи, за да не те подчинят и да те оставят на мира. При страданието ти си повдигаш съзнанието и така се освобождаваш от тях.

Ти се украсяваш с нанизи, елмази и пр. И ще излезеш навън. Като дойде страданието, не излизаш навън и няма да те оберат. Направете превод.

Много добро намерение има страданието. Някой път като го накарат да те бие, то удря, но малко удря, с Любов удря.

Агрономът обрязва лозата и дръвчетата. Също така и вие всички сте обрязвани. Това е страданието.

Ще ви дам две формули за сутринта:

„Аз мога да любя, аз мога да съм благ“.

„Днес ще обичам Бога, ще обичам всички хора. За Бога днес всичко ще извърша. Аз ще живея добре заради Бога. Моят ум трябва да бъде светъл, защото Бог иска това.

Ще ви дам една формула и за страданието: „Когато си неразположен или в мъчнотия, кажи си: „Бог ме обича, и аз Го обичам. В Бога всичко е добро.“

ЧРЕЗ СТРАДАНИЯТА СЕ ПРОЯВЯВАТ СКРИТИТЕ БОГАТСТВА В НАС

След лекцията и гимнастичните упражнения на полянката се върнахме в салона с Учителя. Изпяхме няколко песни. Отвори се разговор. В течение на разговора Учителя каза между другото следното:

Един старец като умирал дал на сина си една тояга и му казал: „Щастието ти е в тази тояга“. Той взел тоягата, носил я постоянно със себе си и все чакал, тя да му донесе щастие, но то не идвало. Един ден като вървял някъде с тоягата, нападнал го един бик. И той в борбата за да се защити почнал да удря бика с тоягата. Тя се счупила и от нея излязло богатството. И тогава казал: „Защо не дойде този бик преди десет години?“ Че и у вас идва бика – идва някое голямо страдание – за да намерите някое голямо богатство, което е скрито във вас.

Всяка мъчнотия е, за да се прояви богатството, което носите в себе си.

Има хора, които не могат да се проявят докато не бъдат грухани. Лошите условия, в които се намират англичаните – мъгли, островен живот и пр. – са ги направили да бъдат умни и предприемчиви.

Всяко страдание е една затворена каса, която носите на гърба си. Не я носете, но я отворете и вземете нужното за вас. Страданието е Божествената банка, в която Бог е вложил скъпи съкровища, които трябва да отворим и използваме.

Животът е голямо изпитание. Човек трябва да опита най-големите изпитания, които обикновеният човек не е сънувал. Мнозина ученици искат да влязат в окултната Школа и да разберат тайните без страдания! А пък те трябва да знаят, че големите

откровения са придружени с изпитания и мъчения, които човек не е сънувал. И Христос като дойде на земята да извърши волята Божия, мина през големи изпитания. И когато се извършва волята Божия се минава през страдания. Няма по-мъчно нещо от това да проповядваш на един човек, когато той мисли за себе си.

Една сестра каза:

– Искам да имам опитността на Данаила".

Учителя каза:

Искате да имате опитността на Данаила, но знаете ли през какви страдания е минал Данаил, за да му се разкрият тайните? Той е бил заобиколен от много придворни мъдреци, които всички са били против него. Той бил поставен в големи противоречия и не е имал от никъде помощ. Животът му е висял на косъм. Нямало е никой човек да му помогне. Главата му просто се е запалила от опасностите, в които се намирал и тъкмо, когато не е виждал изход от никъде, тогава Бог му разкри тайните, говорил му и Данаил Го видял. Тук на Изгрева няма нито един, който да е минал през такива страдания. Някои, които живеят охолен живот, мислят че ще им се разкрият тайните! Това не е възможно. Човек трябва да мине през най-големите страдания, да му виси животът на косъм, да няма кой да му помогне и тогава Бог ще му проговори, ще му се яви и ще му разкрие тайните.

Няма никакво изключение от това. Сам апостол Павел през какви страдания е минал. Всички други пророци минаха през големи противоречия и тогава Бог им проговорваше.

Тогава сестрата каза:

– Учителю, твоите думи ме карат да обикна страданията. Аз ги обикнах. Тогава дай ми повече противоречия в живота. Като научих това за страданията, като дойдат те, ще зная как да се отнасям с тях.

Карлайл се обезсърчил, искал да тури край на живота си. Мислел, че е безполезно неговото живеене. И след три деня идва светлина и той написал най-хубавото си съчинение.

Един брат музикант имаше голямо любовно разочарование, понеже неговата приятелка му казала: „Или Учителя, или мене“. Той я обича и тя го обича. Той изпитва голямо страдание. Казах му: „Ти сега се намираш поради това страдание в един интересен момент на живота си. Това голямо страдание, което сега преживяваш, означава голям вътрешен възход в тебе. Ти ще станеш способен да твориш възвишени творби, като имаш такова страдание“.

Великите хора са минали през големи страдания, за да влязат в Царството Божие. Малките страдания спъват човека. Например, някой се дразни, че този казал това и това. Да не обръщаме внимание.

Ще ви дам едно мото: пръстите на дясната ръка турете върху палеца на лявата и ги движете от основата на палеца към върха и кажете: „Господи да възрастне в мене всичко онова Божественото, което е вложено в мене преди създание мира“. Това мото ще изговорите три пъти. Като повтаряте това всяка сутрин, ще видите какъв резултат ще има. Ще има голям резултат.

След това Учителя каза:

Изпейте една песен.

Изпяхме песента „Венир-Бенир“. След това Учителя каза:

Понеже Бог изправя света, то страданията днес са за изправление. За едни страданието е за изправление, а за други е за изпитване на онова, което те учат.

СТРАДАНИЯТА РАЗВИВАТ ДАРБИТЕ

След изпълнение на Паневритмията се събрахме около Учителя на полянката. Във време на разговора Учителя каза:

Страданията развиват дарбите. Всички дарби, които имаме са дошли все от зор. Дето казват, че някой има талант, то от зор е дошъл талантът. Някои птици имат на опашката си скрити пера и като наближи неприятеля, разперват опашката, уплашат неприятеля и през това време избягват. Тази способност са развили от зор.

Мнозина търсят Царството Божие. Ще излезем от царството на зора и ще влезем в Царството Божие. Рибите като излезли от царството на зора, влезли в Царството Божие за тях – във въздуха.

Като дойдат тук на Изгрева от града, все харесват и казват: „Тук е много хубаво“. Ще им кажете: „Трябва да излезете от Царството на зора“. Ние сме били вече на тяхно място, ние сме били в царството на зора.

Страданието раздвижва човека. У човека има нещо, което ако не се раздвижи ще има гниене в него. Затова идват страданията. Те са проветряване. Например, искаш да учиш, да се занимаваш, но дойде някоя мъчнотия и си казваш, че не можеш да учиш. А това, което почувстваш чрез това страдание е много по-важно и по-добро, отколкото това, което учиш.

Страданието е духовен въпрос. Засега то представлява велико нещо в живота. Страданието предизвиква най-голямото раздвижване на силите в човешкия организъм, докато те се уравновесят.

Човек трябва да гледа весело, оптимистично на нещата. Станал си инертен, силите ти са в застой. Ако те хване страданието, почваш

да мислиш, да приказваш. Като видиш някого, любезен си, поусмихнеш се.

ЧРЕЗ СТРАДАНИЯТА ЧОВЕК СЕ УСЪВЪРШЕНСТВА

Цигулката е направена от дърво, което е пострадало. Но струва си то да пострада, за да бъде добър инструмент в ръцете на цигуларя. Та и вие като страдате като дървото, ще станете добър инструмент в ръцете на един цигулар.

Страданията са език на Бога. Господ ти говори да се поправиш. Убил си някого, окрал си някого. Всички те плачат към Бога. Ти усещаш нещо тежко. Занасяш парите на тази вдовица, чиито пари си злоупотребил, и ставаш радостен. Пред Бога се реабилитираш.

Страданията са дадени за човешкото изправление. Ако искат хората да се отстранят страданията, трябва да премахнат погрешките. Иначе ще се носи товар.

Който наруши нещо и не може да се изправи по друг начин, турят го в затвора един вид, т.е. в ограничение, в страдание, за да се повдигне. Но има начин, по който той може да съкрати своето престояване в този затвор, наречен страдание. Ако този материал, който е предвиден за 15 години го мине за три години и го научи, той след три години се освобождава. Значи, съкратява се срока. Това е за всеки вид страдание.

На една сестра, която е много остра, казах: „Небето ти даде това страдание в краката, за да се развие твоята мекота“. Страданията не са произволни. Някой е много апатичен; ще му се създадат много мъчнотии, които да го преведат в дейност, да го извадят от тази апатия, в която се намира.

Човек трябва да разгадае тайните на страданията – защо страда. Той ако не страда, нищо не може да разбере. Той трябва да страда, за

да разбере. Да считаш, че едно страдание е особена привилегия, щастие за сега.

Някой път имаш голямо страдание. Много плащаш, но опитността, която добиваш, струва повече. Добиваш знание, което струва много. Тази опитност влиза като нишка в процеса на твоето развитие и извършва голяма работа.

Като влезете в духовния свят ще разберете, че всички неприятности на земята са били все за добро и ще се корегирате.

Някой път човек пада духом, обаче страданията му не са толкова големи, колкото той си мисли. Във всеки по-низш свят има много по-големи страдания. Страданието не е толкова съществено, защото когато страдаш, мислиш, че няма да го забравиш, обаче щом мине, мислиш го като някой сън.

Който е страдал, той може да цени нещата, а който не е страдал, няма оценка на нещата.

Някой може да се оплаква тук на земята, но тези опитности, тези богатства, на друго място не може да ги добие. Той в никой друг свят не може да добие тази опитност, която ще добие на земята. В Небето, в астралния свят ще добие това, което е свойствено на тези светове, но онова, което е свойствено на земята, там не можеш да го добиеш.

За това, което знаете, благодарете на Бога. Имате да учите дълго време. Страданията са една опитност. Пътят е сега такъв на човешката душа.

Мнозина от вас имате убеждение, че трябва да бъдете гледани внимателно, че дъжд да не ви вали; никой да не каже нищо лошо за вас. Трябва да знаеш следното: има една друга страна – ти не можеш да добиеш една опитност, докато нямаш външни противоречия. Ако имаш външни благоприятни условия, ще имаш вътрешни противоречия.

Ние не разбираме и мислим, че страданията са безпредметни. Страданията градят, те изграждат света. При радостите ние се намираме вече в един свят изграден, уреден. А страданието показва, че един свят се гради. Някоя опечена пита е при тебе. Но питай тази пита през какви страдания е минала, за да дойде при тебе.

Всички несгоди в живота са все за опознаване на хората, за сближението им. Другояче, не биха се сближили. Някой падне и си счупи крака. Ти минаваш, помагаш му и се сближаваш. Някой не знае известен предмет, ти го научаваш и се сближаваш.

При скръбта става разтоварване на парахода; разтоварва се ден, два, три. Вие се радвайте, че скърбите; значи параходите ви се разтоварват.

Когато една сестра е тъжна, друга сестра да отиде да ѝ попее, да ѝ занесе един подарък. После да отиде втора сестра, трета сестра, десет сестри и тя ще се промени. Така ще стане едно сближаване. А сега една сестра като стане тъжна, никой не отива при нея.

Който страда е много силен човек. Само силният може да страда. Аз говоря за съзнателното страдание. Ти си силен, носиш го и не падаш духом. Ако си слаб, нямаш избор и страдаш. То е неволя.

От всяко страдание, през което минава човек, той заяква. Ако ви чукат, ще излезе нещо от вас. Който страда, се калява. Който стои в покой, той отслабва, става крехък.

Разбира се тези, които насила искат да станат мъченици, правят погрешка.

В Невидимия свят горе човек ще даде угощение на тези разтърсвания, които са му правили на земята – страданията.

Страданието уякчава човека. Те са разтривки. Но като те разтриват, да не ти разтрият кожата.

Страданията са задачи. Нашите страдания са много малки. Те са сто пъти повече преувеличени. Вие благодарете на Бога. Колко пъти сте спасявани от Невидимия свят от големи нещастия. Да се научат хората да уповават на Бога, а не на хората. В мъчнотиите ти вървиш отгоре на косъм. Ако знаеш как да се справиш с тях, ако знаеш да пазиш равновесие, тогава си майстор.

Ние разбираме човек да страда, но да разреши един въпрос. Той като страда, разрешава един велик въпрос в света. Ако аз не разреша в страданието си един велик въпрос, тогава какво страдание е това?

Бог като е допуснал всички мъчнотии, дал е и разрешението им. Няма мъчнотия, която да няма разрешение. Бог е дал на човека сили да се справи с всички мъчнотии. Но човек трябва да изучава по кой начин.

Който не е страдал, остава назад. Винаги характерът на човека се изработва чрез страданието. Колкото по-много е страдал, толкова и по-повдигнат.

Когато настане тъмнина, ще почиваш външно и ще се качиш горе. Страданието е тъмнина – значи външните условия са лоши. Ще се качиш горе със своето съзнание.

Страданията са неутрализация против отровата на греха.

Онези хора, които постоянно са страдали, стават много еластични, устойчиви против всички болести, а онези, които не са страдали, като ги хване някоя болест, заминават.

Кажете си: „Бог, когото обича, наказва го“. Хубавите камъни ги дяла каменоделецът, а простите камъни ги оставя. Щом сте прости камъни, ще ви оставят без страдания.

Сега Божественият скулптор работи върху вас и извайва статуя; вие страдате, дигате шум, а когато статуята се привърши, няма да има вече чукане. Та страданията са такива удари на Природата.

Страданията са едно облагородяване. Те са метод за растеж. Като се увеличат противоречията, мъчнотиите, страданията, хората мислят, че това е лошо. Това е един успех, понеже се издигаш високо. Тогава борбата се увеличава, има бури и пр. Но от там насетне настава особен, хармоничен живот.

СТРАДАНИЕТО НОСИ БЛАГОРОСТВО И КРАСОТА

Надвечер Учителя слезе от горе. Няколко братя и сестри отидоха при Него. Почна разговор на площадката пред приемната Му стая. Отвори се разговор за придобивките от страданията. Учителя каза:

Когато хората страдат, стават по-красиви и гласът им е по-приятен и по-мек, има нещо красиво в тях. Колкото повече страда човек физически или психически, толкова по-красив и по-благороден става.

Ние като страдаме, в Невидимия свят излиза ухание от нас. И там казват: „Колко хубаво ухае!“ При радостта излиза светлина от човека и казват: „Колко му е хубава дрехата“. А при страданието разнася ухание.

Христос има ли да съжалява, че пострада? Ако То не беше пострадал, никой не щеше да Го знае. Страданието Го направи известен.

Вашите страдания са малки. Вие не сте изпитали големите страдания. Аз съм минал през тях и ги зная. Знам какво е страдание и знам как се разрешават тези въпроси.

Може да прилагате следната формула: „Господи направи ме съвършен, за да изпълня Твоята воля, да работя за въдворяването на Твоето Царство и за осветяване на Твоето име“.

ПРИ СТРАДАНИЕТО ОСТАВА БОЖЕСТВЕНОТО

Няколко души, братя и сестри бяха приети от Учителя. Един брат попита:

– Какъв е вътрешният смисъл на страданието?

Учителя каза:

Всички ще бъдат бити, догдето остане само Божественото. Един руснак ме попита: „До кога ще страдаме?“ Казах му: „Докато се стопи всичко човешко и остане само Божественото“.

Една мома като се оженила и я завеждали към дома на младежа, тя плачела по пътя. Нейните родители и роднини се чудели какво да правят и се спрели. Но тя им казала: „Аз макар и да плача, вие ме водете“. Същото така и човек, който се намира в големи страдания, трябва да казва: „Аз макар и да плача, макар и да страдам, вие пак ме прекарвайте по този път на изпитите. Аз съм готов на всички изпити по пътя към Христа, към Бога“.

Страданията са граница, преминаване от временното към вечното; от безпорядъка към порядъка; от плътта към Духа. Те не трябва да ви плашат. Като страдате, трябва да знаете, че вече сте близо до Царството Божие.

Погледнете сливите покарали всред боровете в боровата горичка, край полянката. Те са на сянка и са израстли тънки и високи до върха на боровете. Понеже са в утеснено състояние, бягат нагоре, за да излязат на светлина и свобода. Като излязат над боровете, тези сливи ще се разширят, ще се разклонят, ще се освободят.

Така е и с хората. В света хората, които са при добри условия, в охолен живот, растат физически нашироко, а тези, които са в утеснение, растат нагоре, към Бога, растат духовно.

Един момък върви подир забулена мома и иска да ѝ види лицето. Като вървял дълго време подир нея, най-сетне тя се обърнала и му зашлевила две плесници. Но през това време тя трябвало да направи движение с ръката си за плесниците и с това булото се отдръпнало и той видял лицето ѝ. Но той останал така удивен от красотата на нейното лице, че когато един негов приятел му казал: „Каква голяма обида ти е нанесена!“ , той казал че е много доволен. Това се тълкува така: тази мома символизира Божественото. Двете плесници на момата са страданията, чрез които човек ще дигне булото и ще види лицето на Бога. Като преодолееш страданията, ти вече ще постигнеш това, което искаш.

Зад страданията и зад радостите стоят Същества, които ни обичат, а някой път зад страданията и зад радостите стоят същества, които не ни обичат. И тогава радостите в последния случай са като примамки. Онези, които ни обичат започват при нас със страдания и свършват с радости, а тези същества, които не ни обичат, започват с радости и свършват със страдания.

СТРАДАНИЕТО Е ПЪТ КЪМ ЛЮБОВТА

Надвечер Учителя излезе на полянката заедно с няколко братя и сестри. Прегледахме пчелите. След това седнахме при заслона. В разговор Учителя каза между другото следното:

Страданията правят човека по-чувствителен, а чувствителността е необходима за възприемане и разбиране на Любовта. Страданието развива корените на Любовта, а радостта – клонищата на Любовта.

Като дойде Любовта, тя чисти човека от нечистотийте; това го наричаме страдание. Това е обективната страна на Любовта, за да се изяви отвътре.

Когато се разяснява живота, ние все разбираме настоящият живот, а трябва да разбираме целокупния живот от началото до края; а не само някоя фаза.

Смяна на страдание и радости ще има, докато дойде Любовта.

Издържането на страданието показва Любовта. Чрез страданието съзнанието се превръща в Любов. Страданието е път за Любовта.

Защо са страданията? Бог иска да ни покаже, че страдаме поради неразбиране на Любовта.

Защо дойдоха страданията на Йова? За да опита вътрешната Любов.

Защо идат страданията? Защо хората трябва да страдат? За да се научат да любят. Който никога не е страдал, той не знае какво нещо е Любовта. Любовта се проявява само чрез страданието. Страданието е почва, върху която Любовта расте. А радостта е плод на страданието. Колкото повече страда човек, толкова по-сладки плодове ще има.

Страданието представлява път за познаване на великото, красивото, възвишеното в света.

Човек хиляди години да страда, за да опита един момент от Любовта. Дойде ли Любовта в човека, тя заличава всички страдания, мъчнотии и нещастия на вековете.

Любовта ще превърне страданията на миналото във велика симфония на душата, във велика хармония.

Христос издържа страданията. Това е Любов. Издържането на страданията показва Любов. Със своите страдания човек ползва другите. Когато човек страда, той повдига другите. Със своите страдания ти помагаш на човечеството.

МЪЧЕНИЕ И СТРАДАНИЕ

При частен разговор на Учителя стана въпрос за разликата между мъчение и страдание.

Учителя каза:

Страданието не е последното. Има нещо по-страшно от страданието. То е мъчението. А и от мъчението има нещо още по-страшно. По-добре е да страдаш, отколкото да се измъчваш.

Каква е разликата между мъчение и страдание? При мъчението ти се ожесточаваш, роптаеш; а при страданието ти си благодарен, не се ожесточаваш.

Законът е: страданието повдига човека; а при мъчението, той слиза по-долу отколкото е бил.

Мъчение е когато слизаш надолу, към центъра на земята, а страдание е, когато те извеждат навън. При мъчението няма разрешение. А при страданието има. Мъчението няма опорна врата. Ти си осъден за сто години – това е мъчение. А си осъден за няколко години – това е страдание. След изминаването на тези години, ще ти се отворят вратите и ще излезеш навън.

Когато страдаш и роптаеш, това показва, че тези страдания си ги заслужил, те са плод на твоите минали погрешки. А когато ги посрещаш с благодарност, това показва, че ти страдаш за другите като жертва.

При страданието имаш съзнание, че то е за добро. А мъчението е безсмислено. При мъчението нямаш никаква надежда.

Братът каза:

– Учителю, дайте ми материал за духовна работа.

Учителя каза:

Искате ли да вървят работите ви добре, всяка сутрин като ставате от сън, турете ръцете си на горнята част на главата си и кажете: „Господи искам да ти служа с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичкия си Дух“.

Ще ви дам друга формула, която може да изговаряте през всяко време: „Господи благослови ме, изпълни душата ми с Твоята Любов, да мога чрез нея да разреша задачите си“.

Ще ви дам и трета формула: „Господи непреривен контакт искам с Тебе“.

СЛЕД СТРАДАНИЕТО ИДЕ РАДОСТТА

Хубав майски ден. Ние сме на общ обяд с Учителя на външните маси. Леските са навели клоните си над нас. Времето е слънчево и тихо. Небето е чисто синьо. Розите пред нас са цъфнали и пълнят пространството със своето благоухание. Всичко е свежо и радостно. Лицата на всички братя и сестри са светли и бодри. Чете се по тяхните лица, че една светла надежда пълни душите им. Пред масата на Учителя един брат почва да свири на цигулка. Всички го придружават. Братята и сестрите от другите маси се събраха пред масата на Учителя. Учителя каза да донесат плодове и да се раздадат на всички. Почна разговор. Стана въпрос за страданието.

Учителя каза:

Скръбта е ангел, който има две лица: едното е грозно, а другото е красиво. Тя показва най-първо грозното си лице, а красивото е скрито. После показва красивото. Радостта е мекият елемент, който винаги превързва болките на страданието. Като мине страданието, това което ви е причинило страдание оставя рани и радостта ще ги заздрави.

Страданията подготвят човека. Те са подготвителен период. А радостта е изложена картина на показ, всичко е хубаво.

Колкото е по-голяма скръбта, толкова е по-голяма радостта, която иде след това. Защо скърбиш? Защото не разбираш. Когато се намираш в страдание, голямо изпитание, кажи си:

„О, тъмна нощ, която приготовляваш светлия ден, който иде!“

Когато почнем да разбираме страданията, те ще се превърнат на радост.

След страданието иде нещо радостно за нас, понеже сме работили. Страданието е работа. А ти като не разбираш, мърмориш.

Например, ти скърбиш, а аз виждам, че това, за което скърбиш, носи щастие.

Никога нещата не стават както ние мислим, а всякога стават по-добре. Като дойде след скръбта радостта, ще те компенсира десет пъти.

Някой път мислиш, че светът се е разрушил и че всичко е отишло; после виждаш, че се съгражда всичко. Мислиш, че цялата Вселена се е разрушила и после пак всичко се създава. Не можеш да разбереш онзи магически закон, по който нещата се рушат и създават.

Трябва да прекараш сто скърби, за да можеш да издържиш една хубава радост и да я разбереш.

Иди при някое дърво, погледни го, помилвай го. То ти казва: „Ти седиш по-горе от мен“. Есенно време листата му окапват. Приятно ли е това на дървото? Но като дойде пролетта, пак се облича. Бог му казва: „Листата ти окапаха, но пак ще поникнат“. Същият закон е и с хората. Няма изключение. Ще минат 5-6 месеца и ще дойдат новите листа.

Майката излиза от къщи. Децата са скръбни, че майка им излязла. Но тя отива на работа, спечелва пари, купува топъл хляб и други неща и ги донася. Значи скръбта се превръща в радост.

Трябва да се издигнем до един живот, който да е над скърбите и радостите. Това ще дойде, когато съзнанието ни почне да работи в по-високо поле.

Кое е това, което е над скърбите и радостите? За това Христос споменава в следния стих: „Аз пак ще ви видя и ще имате радост, която никой не може да ви отнеме“.

Докато мислиш по физически начин, ще имаш радост, която всеки може да отнеме. И след нея ще дойде пак скръбта. Така скърбите и радостите ще се сменяват една след друга в тебе.

Но като се издигнеш до по-високо съзнание, ще имаш радост, която никой не може да отнеме. Именно тази висша категория радост е над обикновените скърби и радости. И тогава човек ще бъде над тази смяна на обикновените скърби и радости. Тази висша категория радост ще бъде постоянно състояние на неговото съзнание.

Една сестра попита:

– За тази радост трябва ли да чакаме да отидем на онзи свят?

Учителя каза:

Не, тук на земята всеки път можеш да имаш тази радост. Да чакаш онзи свят, това значи да мислиш по физически начин. Докато мислиш по физически начин, невъзможно е да имаш тази радост.

Тази висша категория радост ще дойде в човека, когато неговото съзнание се докосне до Христовия Дух, до Любовта.

Бяха се приближили птички до нас. Учителя им хвърли няколко пъти трошички хляб. След това каза:

В техните вестници пише, че неизвестен благодетел ги нахранил. Малко нещо е това. Малките добрини всеки може да ги направи.

ПРИЧИНИ НА СТРАДАНИЯТА

След лекцията и гимнастичните упражнения се върнахме в салона.

Една сестра попита:

– Кои са причините на страданията?

Учителя каза:

Ще изброя някои от причините:

1. Противоречията в живота не са от Бога, а от хората. Всичко е от Бога, но всичко не е такова, каквото е излязло от Бога: енергията излиза от Бога, но като минава през съществата се изменява, добива примес. И поради това идат противоречията и страданията.

2. Друга причина на страданията е нарушението на Божествените закони. Страдаш, когато не изпълняваш волята Божия. Страдаш поради своите погрешки от миналото. Страданията не са от Бога. щом хората изпълняват Божиите закони, страданията престават.

Неразумният живот води към страдание. Например ядеш някоя храна и страдаш. Направиш погрешки и страдаш. Идва наказанието. Умният човек се трябва да страда. При сегашните условия страданията са неизбежни. Един ме попита: „Защо страдам?“ Казах му: „Ти в миналото си бил вълк и си разкъсал 10 000 овци“.

3. Понякога страданията са изпити. Изпитват човека, доколко е разбрал това, което е учил.

4. Друга причина на страданието. Има закон: когато човек минава от една фаза в друга, в преходния период, на границата между двете фази, минава през страдания. Големите препятствия, които Природата туря, имат за цел да развият в човека нещо хубаво и мощно.

5. Има други страдания, наречени идейни. Ти се бориш за една възвишена идея и страдаш. Това са страдания за идея. Неразумните страдания трябва да се избягват.

6. Друга причина за страданието: някои страдания са за чуждо благо. Например, някой троши камъни, страда от тежък труд. Но може да се утешава от мисълта, че тези камъни ще послужат за благото на хората, ще се построят хубави здания.

Хубавите обуща, които носиш, са причинили страдание на някое животно, понеже се правят от тяхната кожа. Ти се отопляваш с каменни въглища, но колко миньори са страдали от тежък труд в подземията, за да ги имаш! Колко хора са страдали, за да дойдем до това положение, в което сме сега! Оценявайте техните страдания.

7. Друга причина на страданията е следната: някой път те са родилни мъки, за раждане на нова идея в човека.

Има и други причини на страданията.

Изпейте една песен.

След това Учителя каза:

Всяка сутрин може да изговаряте следната формула: „Господи да получа това, което си предвидил за мен за този ден. Да изпълня работата, която Си определил за мен през този ден“.

ОБЩ РАЗГОВОР ЗА СТРАДАНИЯТА

Днес надвечер Учителя с няколко братя и сестри отидоха да поливат зеленчука, а други поливаха цветята. След това отидохме на полянката. Учителя седна на пейката, която е в центъра на полянката. Някои седнаха до Него, а други стояха прави. Отвори се разговор за страданията. Учителя каза:

Дошло е някое страдание. Ти кажи: „Ще изпълня волята Божия.“ Делото се прекратява, страданието престава.

Когато влезеш в душата си, ще забравиш всичките си скърби, като че ли не са били. В един миг ще изчезнат сълзите ти; ще мислиш дали си страдал или не.

Какво лошо има като тупат килимите, за да се изтърси прахът? Освобождават те. Радвайте се на това. Така седи Великото Учение в света.

Възможно е да дойде ден, когато страданието на човека напълно да изчезне. Кога може да стане това? Когато Божественото вземе връх над човешкото. Тогава човек ще бъде мощен и силен.

Има един метод за отстраняване на страданията. Когато страдаш, кажи си: „Ще направя една услуга някому“. Помисли за другите, помогни им. Тогава и твоето страдание ще изчезне.

Щом считаш, че едно мъчение не може да се премахне, ти се мислиш правилно. Всякога считай, че има една малка дупчица оставена някъде за излизане.

Когато едно страдание дойде веднъж, то е на място. Дойде ли същото страдание, то не е на място. Значи не си почерпил поука от първото страдание.

Във всичко човек трябва да вижда хубавата страна. В своята еволюция човек трябва да усети неприятното и после ще усети приятното.

Да бъдеш издръжлив и да знаеш, че Господ няма да ти допусне повече изпитания, отколкото ти е силата. Той знае силата ти.

Страданието е закон за концентриране. Инак ти си излязъл много навън, разпилял си се много, а при страданието си се концентрирал, връщаш се в дома си.

IX. МУЗИКАТА И ДРУГИТЕ ИЗКУСТВА

МУЗИКАТА Е ПЪТ ЗА ПОСТИЖЕНИЕ

Към десет часа сутринта Учителя слезе от горе, влезе в големия салон и почна да свири на пиано. Постепенно тихо се събраха доста братя и сестри около Него. Всички слушаха потопени в мълчание, вглъбени в себе си. Звуците под пръстите на Учителя се носеха тържествено, плавно и говореха за един свят на красота и хармония, за една висша реалност, за която бленува човешката душа. Учителя спря, но всички мълчаха, никой не искаше да наруши създадената свещена атмосфера, в която бяхме потопени.

После изпяхме песните „Цветята цъфтяха“ и „Бе някога“. След това Учителя каза:

Доста трудно е да накараш един болен да пее. Ако можеш да го накараш да пее, ще оздравее лесно. Пеенето е мощно средство. И благодарение, че във всяка къща все ще има някой инструмент.

Чучулигата се дига нагоре, върти се в кръг и пее. Пеенето е вече проявяване на човешкия ум. То е признак, че умът е почнал да работи. Под центъра на музиката на главата се намира центъра на смятането. Та човек като почне да пее, развива се и центъра на смятането. Ти казваш: „Какво е добил човек от пеенето?“ И преставаш да пееш. С пеенето се подобрява дишането, кръвообръщението, добива се мек характер. То носи и много други постижения. Като влезе някой във вашия дом, бащата да вземе първа цигулка, майката чело, друг контрабас и пр. Домът да бъде музикален.

Човек като пее, всичко може да постигне. Като престане да пее, нищо не може да направи. Ако не пееш и другите работи не можеш да постигнеш. Който пее се подмладява. Който не пее, остарява.

Имате едно лошо разположение. Изпейте някоя песен и вижте, дали ще се смени състоянието ви. Ако не се смени, не сте пяли добре. Ако се смени, пяли сте добре. Ако не се смени състоянието ви, изпейте друга песен, после трета, догдето се смени състоянието ви. И после вижте, за колко време чрез пеенето се е сменило състоянието ви.

Като пеете, все ще дойдат подаръци. Ще дойдат книги, скъпоценни камъни, ябълки, портокали, всички неща ще дойдат.

Пеенето внася хармония в ума, в сърцето. Като почнеш да пееш, заинтересоваш Висши Разумни Същества, те идват и помагат. Някоя работа с години я работиш и не върви. Запееш песни, заинтересоваш тези същества, те идат и в много скоро време свършват тази работа. Някои от вас сте работили в музиката в миналото, а някои не сте работили. На някои от вас ви куца времето. Не сте работили върху времето и ритъма.

Някои от вас имате хубави гласове, но не се упражнявате. Има музикални часове. Трябва да ги знаете. Пипнете гърлото си и така му предавате нещо. После, накарай някой музикален човек да ти пипне гърлото, за да предаде нещо на гласа ти.

Като ви се каже един опит, вие го разгласявате, преди да направите опита.

Когато се готви яденето и когатоври, изпейте три песни. И онзи, който го яде, ако има някаква болка, може да му мине. Също така който носи дреха от шивач, който е музикален, ще почувства нещо хубаво. Да шиете с музика, да готвите с музика. На Изгрева докато не почнете да правите всичко музикално, не може да ви вървят работите.

Ако имате меланхолия, почнете да пеете и меланхолията ще изчезне. В бъдеще ще пеете по-добре, ще постъпвате по-добре. В миналото ред поколения не са живели както трябва и сега носят

последствията. Вие пеете: „Аз мога да кажа, че слънцето утре ще изгрее“. Може да изпеете песента: „Аз мога да кажа, че утре ще бъда здрав“, но не със същата мелодия, а с друга някоя. Така като пееш, ще имаш волтаж и подтик.

Ако кажеш: „Аз утре ще бъда търпелив“, това е много казано, но можеш да изпееш по-меко: „Аз мога да кажа, че утре ще бъда търпелив“.

Музиката е един реален израз на Истината. Без музика нищо не можеш да постигнеш.

Има известна музика, която като свириш, стават разрешения. Даже и струните, като дойде това място се скъсват. На един германски цигулар цялата цигулка се разрушила при свирене на едно парче. Нали Ерихонските стени се съборили, когато евреите тръбили седем дни.

Трябва да се види какво състояние с каква музика се сменява. Например, обезсърчен си. Ще свириш дадена музика или ще я пееш и ще се смени състоянието на човека. Не само да е приятна на човека.

Нали е казано за деветте музи? Музикалният свят горе трябва да те обикне, за да пееш и свириш. Щом те обикнат, ще ти дадат музикални богатства. Когато имаш тежко състояние, някоя тъга, ако знаеш законите, веднага ще се справиш с тъгата си, като вземеш 2-3 тона. Инак ще ти вземе цяла седмица и повече.

Земята като се върти около слънцето, пее му една песен.

Човек трябва да се научи да пее. Щом пропее, от черната ложа не могат да му пречат. Черната ложа напада човека, когато той не пее. Пропее ли човек, започват да се пръскат съществата, които му пречат.

Всеки трябва да разбира музика, понеже всички наши мисли вървят по закона на музиката. Мислителните радиовълни са

музикални. Някой път нашата мисъл попада в дисхармонична гама и образува дисонанс. Чрез музиката това може да се измени.

Ти не можеш да мислиш, ако не си музикален. Ще мислиш, ако не си музикален, но ще имаш обикновена мисъл.

Механичната музика нищо не постига.

Светът само чрез музика ще се оправи. Музиката не е само нещо механическо, само движение във въздуха, но и движение на човешкия ум, сърце и воля, техен израз. Най-първо музиката трябва да внесе светлина в ума, топлина в сърцето и сила в тялото и волята. Музикантите като свирят на хората, смекчават тяхното естество, укротяват ги. Музикантите трябва да ги ангажират, да ги назначат да свирят. Да няма музикант неангажиран. Да не свири на едно място, но да обикаля, да има разнообразие.

Змиите се укротяват чрез музика. И онези чувства у човека, които са змийски, само чрез пеене можеш да ги обновиш.

Трябва да се научите музикално да говорите. Човек щом стане музикален, почва да мисли правилно. Човек не може да мисли правилно, ако не е музикален.

Ако се разсърдиш, представи си, че има пиано и си мърдаш пръстите и мислено свириш на пианото. И ще се успокоиш.

Музиката ще влезе в бъдеще като възпитателно средство, за да уравновеси човешкия Дух, да го тури в равновесие.

Когато цигуларят засвири в кръчмата, българинът не пие, отстранява чашата и слуша. Това много рядко се случва. Кои са причините, че един цигулар като свири, всички пият, а друг цигулар като засвири, не пият и слушат? Защото в последният случай душата се събужда. Българинът тогава разсъждава: „Това пиене е непотребно“.

Музиката и поезията са най-хубавите пътища за възприемане на Божествените мисли. Като ви говоря за Любовта, вие трябва да научите нейната песен. Думата Любов има своята песен, свои движения. И истинският музикант може да изпее думата „Любов“ с движение. Изпее ли я по този начин, тя ще произведе нужният ефект.

Всяка дума изказана музикално и придружена с хармонични движения, е в състояние да внесе тласък в човешката душа.

Защо много души, които изговарят формули, формулите не са силни, а някои души като ги изговарят, формулите са силни? Когато изговаряш формулата, умът, чувството и постъпките да участват едновременно. Трябва формулата да се пее, да се правят движения. Формулата е силна, когато се изпее и е придружена с движение.

Ако бихте развили таланта на пеенето, щяхте да повлияете на лошите хора. Те се влияят от пеенето.

Музиката съединява хората и премахва грубите елементи.

Музиката във физическия свят организира нещата. Ако произнесеш нещо и не го произнесеш музикално, то не дава резултат.

С музиката се влиза в света, където има прогрес. Без музика няма прогрес. Светът на музиката е организиран. Щом влезеш в музикалния свят, в света на хармонията, имаш бъдеще. Преди да влезеш в света на хармонията, имаш страдания.

Един народ трябва да пази музикантите си, за да трансформират енергиите на народа. Музикантите трансформират енергиите на цял народ. Музикантите да не бъдат охолни, но да бъдат доволни. Докато музиката не се приложи в живота, животът не може да се подобри. Магазинерът като отваря дюкяна си, трябва да пее. Болният като стане сутринта, трябва да пее. И глупавият трябва да пее. Ако имаш мъчнотии – пей.

Аз бих желал като отида някъде на гости, да ми поднесат жито, при чието сеене са пели; после, който го е месил да е пял; и който ми го поднася да пее.

Учителя се качи в своята стая горе, донесе цигулката си и почна да свири нещо импровизирано. След това каза:

Аз ви свиря, за да ви покажа, че Бог ви е дал несметни богатства, които трябва да употребявате. Всеки от вас може да свири. И ако някой от вас не може да свири, то е защото не се е упражнявал. Когато дойде обезсърчението, ти свири: „Не бой се, не се обезсърчавай, смел бъди“.

Светската музика още много работи има да постигне. И после иде окултната музика. Хората още не трябва да знаят окултната музика, понеже ще злоупотребят със силата ѝ. В окултната музика има сила. Например, има песен на бурята. Ако има буря, тя ще престане при тази песен.

Вие един ден да направите следния опит: като пеете, да се уясни небето. А друг път като пеете, да пожелаете да завали дъжд за растения и да стане.

Когато отидеш при един мост и можеш да схванеш основния тон, по който е построен той, то ако изпееш по този тон няколко минути, мостът веднага може да се разруши. На един камък ако му пееш неговата песен, можеш да го подвижиш, можеш да го преместиш от мястото му. Ако на едно цвете му пееш любимата песен, то ще се развива правилно, ще израства и ще цъфти. Ще има грамадна разлика между това цвете и друго цвете, на което не се прави това. Дърветата, на които пееш, растат.

По-лесно е да се стане музикант, отколкото светия. Има светии музиканти. Светията музикант като засвири, салонът му се осветлява.

Господар е на положението. А музикантът като свири, трябва да му отоплят салона и да запалят светлина.

Музиката трябва да се приложи като възпитателно изкуство, за възпитание. Например, вие не знаете кои музикални парчета трябва да се свирят, за да се отвори сърцето на хората. Трябва ти една книга. Изсвири и ще ти дойде книгата. Музиката е внесла укротяване.

Музиката има и аромат. В нея трябва да има аромат.

Космичната музика е реалната музика. А нашата музика е музика на грамофонните плочи. Пак е нещо.

Колкото едно животно е по-немузикално, толкова животът му е по-тежък. На музикалните животни, животът им е по-лек.

Рибите нямат музика и там дето живеят те, е цял ад. Една риба е нагълтала друга, а друга, по-голяма риба е нагълтала първата. Така че в някои риби, можеш да намериш три риби една в друга. Едни риби са излезли като птици вън от водата свободно във въздуха. Затова птичките чуруликат и се радват, че е минал периодът им във водата.

Музиката е цяла наука. Тя е един специален свят. За да изпееш нещо както трябва, трябва да заживееш в света на музиката. Живееш ли в музиката, всичките ти задачи на живота ще бъдат разрешени. Ако един човек живее музикално, това не може да не се отрази върху неговия физически живот, върху неговото лице и пр.

Ако музиката се разглежда като обикновено изкуство, то е като занаят. Но музиката трябва да се вземе като един Божествен метод за служене на Бога.

Има известни музикални тонове, с които можеш да събереш бръмбарите, мухите и пр. Можеш да ги събереш да накацат на главата ти отгоре.

Индусите имат известни песни за змиите, ритъм за змиите и като го засвирят, всички змии отвсякъде идат. После имат музика за зверовете: за лъвове, за тигри. Като засвирят, всички идват.

Всяко животно си има по една своя песен и като я засвириш, те идват, укротяват се. Всички кротуват, слушат и после си отиват. Индусите събират змиите с музика. Змиите обичат много известни тонове и полутонове. И когато някой ги свири, змията иде. Всички млекопитающи си имат известни тонове и полутонове, които обичат.

Музиката е изкуство да се влияе, тя е изкуство за влияние.

При известна музика животните се привличат. А има и музика, при която те бягат. Един англичанин научил тоновете за кучетата и като свирел тези тонове, те бягали. Един имал 40 булдога най-лоши, споменатият англичанин направил кръг и едновременно издавал някои тонове и 40-те булдога не могли да минат кръга. И като издал други звукове, избягали всички.

Един виртуоз го заобиколили глутница вълци. Той казал: „Те ще ме изядат, но поне да посвиря“. Извадил цигулката, засвирил и тръгнал. Всички вълци тръгнали подир него. Друго хора са го търсили и като го видели, че свири и че подир него вървят вълците, казали: „Този човек е чуден. Той дава концерт на вълците“. Спасява го музиката.

Може да се въздейства чрез музиката по въздуха, а може да се действа по вятъра. Това е по-силно. Но трябва да знаеш метода за това.

Песните, които съм дал имат магическо действие. Всички трябва да се учат в това направление. На човека е дадена всичката сила, но той не знае как да я употребява. Бог ни е дал всички възможности да се освободим от неприятностите на живота, но ние не знаем как да се освободим.

Като пеят хората добре, ще се поправи света. Ако кажеш на един човек: „Ще се поправят работите ти“ и ако му изпееш същите думи, ще видиш каква грамадна разлика има. При органическата, а още повече при психичната музика, магичното действие и чарът се дължи отчасти на това, че се усилват обертоновете.

Една сестра попита Учителя:

– Кога ще дойде това време, че чрез музиката да вършим чудеса, магични действия?

Учителя каза:

Това може да стане след два часа, след един месец, след една година, след сто години, след хиляда години, след един милион години, след един милиард години.

Окултната музика е тази, че като изпълняваме, то онзи, който слуша ще направи това, за което се пее.

МУЗИКАТА ЛЕКУВА

Днес сме на общ обяд в малкия салон. След свършването на обяда се изпълни музикална програма. Една сестра изсвири на пиано няколко парчета. После двама цигулари изсвириха няколко парчета. След това една сестра изпя соло няколко наши песни, придружена от пиано. Създаде се музикална атмосфера. После Учителя каза:

Като пееш на болката, тя престава. За лекуване трябва да пеете мажорни гами.

Музиката трябва да мине през тялото на човека. В бъдеще ще има музика за подобрение на тялото, на кръвообръщението, на дробовете и пр. Та музиката ще влезе в живота. вЪншната механична музика не може да направи това. Болен си: ще се излекуваш със съответен музикален образец. Дългите вълни не могат да минат никъде. Ще употребиш късите вълни в музиката. Те действат по-силно.

Има още много да се изучава в музиката. В музиката няма още всички знаци, които са потребни. Има неща, за които няма знаци.

Един цигулар ако свири добре, не може да заболее.

Сега създайте една песен, чрез която да престане всяка една болка. Който има някоя органическа болка или пробождане, да изпее една песен. Докато пееш, докато си тананикаш, болест не може да те гази. Но щом песента престане, ще дойде някоя болест.

Доста трудно е да накараш един болен да пее. Ако можеш да го накараш да пее, ще оздравее лесно.

Музиката – това е живот. Дето има музика, има живот. Дето няма музика, има смърт. Едно лекарство дали го знаеш или не, като го приемеш действа лечебно. Също така и музиката. Тя действа

обновително. Всяка болка е свиване на капилярните съдове. Всички болки се дължат на капилярните съдове. Има непоносимо налягане. Като почнеш да пееш, става разширение и престава това свиване на капилярните съдове. Налягане може да има върху аурата на сърцето. Има непоносимо налягане. Като почнеш да пееш, става разширение и престава това свиване на капилярните съдове. Налягане може да има върху аурата на сърцето, на стомаха и пр. Като пееш, това налягане се премахва.

Като отидем при някой болен, ще му попеем 20 минути и можем да подобрим здравето му. Трептенията му са слаби. Като му се повишат трептенията чрез песента, той ще оздравее. Например, имате ревматизъм. Чрез музиката може да мине ревматизмът. Как? Там е изкуството.

Щом се понижат трептенията на стомаха, има болест на стомаха. Щом се понижат трептенията на дробовете, идва болест в дробовете. Тогава можеш да употребиш музиката; ще пееш и ще свириш, за да се повдигнат трептенията на организма и да оздравееш. Така че при болестта важно е да се повдигнат трептенията на организма. Сърцебиенето е резултат на една вътрешна дисхармония. Има една гама, която като я изсвирят, веднага ще изчезне сърцебиенето. С пеенето се подобрява дишането, кръвообращението и пр.

Музиката твори в тебе. Когато пееш една песен, всички клетки в тебе работят и се нагаждат. Как се обяснява лечебното действие на музиката? Ето как:

Човешкото тяло изпуща радиации, радиовълни, които са музикални. Всеки орган изпуща специални радиовълни с особен основен тон. От всеки орган излиза специална музика. Радиовълните на болния орган са изменени. Като пееш или свириш, какво става? Музикалните вълни, които се образуват при пеенето или свиренето,

влизат в аурата на органите, присъединяват се към радиовълните на болния орган, изменяват ги в положителен смисъл и органът оздравява.

Всяка болест си има музика, която я лекува. В бъдеще ще има лечебна музика.

Мозъкът има свои определени тонове и вибрации. Сърцето, черният дроб, мускулите, костите също. Болният през целия ден трябва да пее, да взема разни тонове, които упражняват лечебно действие върху неговия организъм. Здравият път ако иска да пази здравето си, също така трябва да пее.

Здрав човек наричам този, у когото всеки орган има свой определен тон и свои определени вибрации.

МУЗИКАТА В ПРИРОДАТА И В НЕВИДИМИЯТ СВЯТ

Днес след гимнастичните упражнения се върнахме в салона. Учителя отиде при пианото и почна да свири импровизирано. След това се отвори разговор за музиката. Учителя каза между другото следното:

Ако аз обучавам децата по музика, ще ги заведа при един извор, да слушат какви тонове има. Ще ги заведа при един поток, за да слушат какви тонове има. Ще ги заведа при един кошер, за да слушат какви тонове има. Ще ги изведа вън, когато духа вятър, за да слушат какви тонове има.

Природата, щом я разбираш се отваря. Веднъж размишлявах в горичката над Княжево. Долу имаше трепетлики. Имаше вихрушки, които вървяха по Витоша и се чуваше нещо много музикално. Това трая една-две минути. Но отлична музика беше. Толкова години вятърът ви пее. Вятърът е професор по пеене, по говорене, по красноречие.

Всяка буря е музикална. Ние слушаме силни тонове при бурята, не можем да схванем мелодията. Мене много ми е приятно, когато има буря, светкавици и аз да съм на канарата. Каква музика има тогава!

Когато започнат хората да възприемат музиката от камъните и цветята, ще се разшири тяхното съзнание. Всичко – и цветята, и вятърът, и водата, и потокът – навсякъде има музика.

Всеки плод си има своите музикални трептения. Също и карамфилът, ябълката, черешата, сливата и пр. Но за да възприеме

човек тези трептения, трябва да участва неговото свръхсъзнание, а не само неговото съзнание.

От всяко цвете излиза специална музика. Музиката, която излиза от различните цветя е различна. И даже от различните части на едно цвете, музиката, която излиза е различна.

Когато цветето цъфти, когато изгрява слънцето, когато идва пролетта, това е все нотата сол.

Ще дойде време, когато ще слушате музиката на Природата. Те са много фини, нежни вълни и трябва да бъдем много чувствителни, за да можем да ги възприемем. Трябва да бъдем спокойни и да се вслушваме и тогава ще чуем музиката всред Природата, постепенно ще развием в нас този усет.

Напролет вие не сте отивали всред цветята да слушате музиката, която излиза от тях. Който има слух, ще я чуе. И тревите, и цветята, и дърветата говорят чрез музика.

Всяко помръдване на листенцата, на тревите и пр. е музика. Тогава те звучат музикално. Но зад тая музика от шумоленето на листата и пр. има друга музика, която може да се слуша само чрез яснослушане.

На глухия се струва, че няма никакъв говор в света. Понеже хората са глухи и затова мислят, че растенията са без музика. А пък те говорят. От тях излиза музика. Не че няма музика, но глухият не чува.

В Природата всичко е музика. Аз като минавам покрай цветята слушам, че те пеят. Аз съм внимателен, седя и слушам.

Минавам покрай една река. Това е музика. Аз не размътвам водата. Светът е толкова красив, че аз се чудя, дето при такъв красив свят сме нещастни.

Аз слушам музиката на тревите, дърветата и пр. но не искам да дам всичко. За мене да остане нещо.

Ако живеете с Любов, вие ще чувате навред такава симфония, каквато никога не сте слушали. Тогава всички неща, всички явления ще придобият за вас дълбок смисъл.

Някоя птичка пее. Аз превеждам нейната песен. Зная какво означава. А друг казва: „Какво ли чирика?“ Спирам се някъде. Някоя птичка ми казва нещо чрез песента. Представете си, че разумното същество е горе, птичката е апарат и чрез този апарат това същество ти говори.

Когато говориш да се сменява височината на тоновете, за да стане говорът ти музикален.

Планинските рекички са приятни, понеже имат разнообразие. Като се вслушваш дълго време, ще чуеш, че музика има там.

Кое е дало повод на славея да научи тези песни? Славеят си има вече известни мелодии, но голямо разнообразие има в своите вариации.

Един ден хората ще направят инструменти много чувствителни. Най-първо ще чуем мелодията на земята, после хармонията на слънцето. Ще чуем тези тонове чрез апарат.

От слънцето иде музика. Тя влияе на слънчевия възел. Има музика и от Луната. Тя влияе на ума. Нашата музика не е още слънчева музика. Тя е лунна музика.

Всяка планета издава по един особен основен тон на небесната музика. Слънцето си има особен основен тон, Луната и земята също и пр. И който слуша небесната музика, ще схване целокупността на всички тези основни тонове.

Невидимият свят е музикален. Като влезеш в музикалния свят, там даже ако само прахът се полепи по краката ти, то ти си получил много нещо.

Една сестра попита:

– Как да разбираме стих 7 от 38 глава на Йов: „Когато звездите на зората пееха заедно?“

Учителя каза:

Тук се говори за същества, които стоят зад звездите. Говори се за тяхното пеене.

Във всеки тон има много тонове, но тук на земята гъстотата на атмосферата не позволява да се чуват, да се долавят тези тонове, скрити във всеки тон. А само при ангелите средата е рядка, благоприятна за тоновете, акустична е и затова в един тон се чуват много звуци. Там гласовете са полифонични. Всеки тон е полифоничен – многогласен.

Една сестра каза:

„Една вечер като отивах в салона чух музика от хор. Отидох си в къщи. После се обух и към един и половина часа след полунощ пак отидох при салона. Чувах по-ясно музиката. Влязох в салона. Стоях там и слушах. Като стана часът три или три и нещо, хорът спря. Останах в салона до пет часа. Учителю, Вие слушате такава музика постоянно; аз само един път!“

Учителя се усмихна. Сестрата продължи:

– Не мога да разбера кой учи тези същества да пеят така хубаво.

Учителя каза:

Те са научени. Те от векове имат тази опитност.

Музиката има далечен произход. Човек наскоро дошъл. Птиците от къде са научили пеенето? Кои професори са им предавали?

Ангелите пеят. Музиката е слязла от горе. Като дойдоха ангелите при раждането на Христа, нали пееха? Музиката отбелязва вече една нова епоха на спасение.

Някой песни идат моментално в дадения момент. Някой песен ти идва моментално. Дава ти се тема и трябва да бъдеш вещ, за да я развиеш.

Музиката е свалена от горе. Музикантът трябва да носи в своето съзнание музиката, която е горе в Невидимия свят и да я свали долу.

Музикалната творба не е само от едно музикално лице. Хиляди разумни, велики същества са работили чрез разни музиканти върху музиката. Всичко същества горе. И когато слушаш някои музиканти, сравнявай дали са верни с оригинала, който е горе.

Големите музиканти – Бах, Бетховен, Моцарт и пр. са чули горе това, което са композирали.

В музиката работят най-възвишените, най-напредналите Същества горе.

Когато ще пееш, издигни съзнанието в един възвишен свят, свържи се с възвишена Божествена идея, с Висши Същества, издигни съзнанието си към една красива, велика Реалност и тогава като пееш, заедно с музиката ще предаваш и на другите тези идеи, с които си свързан. И тях ще свържеш с тези Същества и с тези идеи.

При музиката за да се проявят музикалните ти дарби, трябва да дойдат да ти помогнат членове от ангелската йерархия. Но за да могат те да ти помогнат, ти трябва да се подготвиш чрез упражнения в музикалната техника. Ти като работиш външно върху музиката, те могат да те намерят подготвен.

Светът на музиката е един възвишен свят, с живи същества. Гениалните музиканти тук са съединени с хиляди гениални музиканти горе. Хиляди са тези, които взимат участие.

Зад Бах, Бетовен и пр. има хиляди гениални музиканти, които са работили горе. И бъдещите музиканти ще бъдат пак израз на тези гениални музикални души от горе. Чрез Бах, Бетовен са дали музика тези музикални същества от горе.

Хиляди гениални умове от горе постоянно работят за подобрение на музикалния апарат в човешкия организъм.

Музикантът е радиопредавател. Музикалните гении като дойдат от горе, посещават човека, за да го вдъхновят и не стоят много при него. Стоят пет – десет минути и после отиват на друго място.

Ако се свържеш с музикалните гении горе и те обикнат, ти много скоро ще станеш музикант. Вие се учете да се съобщавате с тях. Всеки ден като се свързвате с тях, ще прогресирате в музиката.

Музиката иде от един по-висш свят. Тя не принадлежи на физическия свят. Тя не е от мира сего. Музикантът трябва да има тил. Музикантите трябва да бъдат хора на вярата.

УСЛОВИЯ ЗА ПЕЕНЕ

Към десет часа сутринта отидохме с Учителя в големия салон, за да упражняваме с помощта на пиано няколко нови песни, дадени от Учителя: „Химн на Великата Душа“ и пр. След това почна разговор. В разговора Учителя каза между другото:

Певицата трябва да пее за нещо, което затрогва. Умът ѝ трябва да разбере идеята на песента, сърцето ѝ да я почувства и тогава да пее.

Певците, които имат дарби, трябва да бъдат идейни: на първо място трябва да пее за своя идеал и всички други желания да бъдат на второ място.

Гласът на един певец се разнася по целия свят!

При сегашните условия няма материя, за да се направи добър ларингс и затова рядко има добри певци.

За да пееш добре, трябва да почувстваш нещо хубаво. Това хубаво чувство ще помогне да вземеш добър тон. Когато чувствате, всички пеете добре. Щом нямате чувство, не може да пеете.

Никога човек не може да пее органическа музика, ако неговият ум и сърце не вземат участие, а то е много мъчна работа. Трябва да примириш ума и чувствата. Ако не ги примириш, не можеш да пееш органически. Ако имаш кисели чувства, не можеш да пееш органически.

Човек трябва да има много голяма самоувереност. Това важи за пеенето и за другите области.

Певецът трябва да има Любов. Като обикнете, ще се развие гласът ви.

Всеки може да се учи да пее. То е много лесно. Докато не вложите Любовта в ума си, докато не вложите сила в сърцето си и докато не вложите красота в тялото си, не може да пеете.

Щом имаш Любов, ще имаш желание да изразиш Любовта си, ще пееш. Някой казва: „Ще ме критикуват като пея“. Че аз като пея хубаво, той ще забрави да ме критикува.

Дай в себе си ход на Божествената музика.

Ние седим и чакаме да дойде някой професор. Този професор е у теб и е хлопал, но ти не чуваш.

В днешната музика има голяма техника. Днес има големи постижения в музиката. И виждаме, че онези, които хубаво свирят, имат Любов. Щом някой има Любов, сила и красота, той свири добре.

Певецът не трябва да бъде жаден, гладен, разтревожен. Да не мисли за глада. Гладна мечка хоро не играе. Гладна мечка песен не пее. И сита мечка песен не пее.

При музиката човек трябва да се спре, да мисли и да възприема и тогава музиката ще дойде по естествен път. И понеже ние сме в анормални състояния, в безпокойства, лошите условия препятстват за музиката. Хората казват: „Трябва да мислиш за препитание, какво ще пееш? Четири гърла има, които са гракнали“.

Денят трябва да бъде много ясен, времето да бъде тихо, да има много малко влага във въздуха и тогава по-лесно можеш да вземеш основния тон. И димът в градовете пречи в това отношение.

Една сестра каза:

– Един френски композитор най-първо написвал текста, след това танцувал това и после го декламирал, декламирал и от вътре му идвала мелодия.

Учителя каза:

Може да се употреби и следният метод: направи молитва, за да дойдеш във възприемателно състояние, после прочети текста и след това почакай известно време в едно възприемателно състояние, за да видиш, какво ще ти дойде отвътре и мелодията ще се оформи.

За да се пази гърлото, не трябва да се безпокоиш, не трябва да се гневиш, студена вода да не пиеш, люто да не ядеш. Човек за да пее, трябва да се освободи от стеснение. За да пееш добре, ще организираш себе си. А какво значи това? Това значи винаги да държиш връзка с Бога, да знаеш, че си дошъл на земята да извършиш волята Божия.

Певците като станат богати млъкват. Защо? Защото не пеят за Бога.

При пеенето трябва да имате вяра. Трябва да пеете за някого. Това да ви дава подтик.

Срещал съм някои гласове много хубави, даровити, талантливи, гениални. Сега трябват учители да ви дадат стимул. Ти можеш да накараш стареца да пее само при едно условие: ако му кажеш, че ще се подмлади. Щом един човек го обнадеждиш, може да работи.

Човек като пее, трябва да мисли. Ако не мислиш, не можеш да пееш. Да мислиш и да оценяваш всеки тон. Музиката е магическа, като пееш и мислиш, съвсем да си погълнат. Има много песни, в които думите не отговарят на тоновете. В тези песни идеята на тоновете е съвсем друга, различна на тази на думите. Когато певецът пее, трябва да мисли само за пеенето. Че хората го слушат, за това отпосле да мисли.

Нека да пеем всяка сутрин песента: „Красив е животът“. При пеенето на тази песен да мислим за красотата, за Висшите Същества. Да мислим върху идеята вложена в песента и същевременно да съзерцаваме известни образи, да си представим живо известни

образи. И след като мислим, после да се издигнем до онези висши чувства, до космичната Любов, която представлява едно състояние на висше съзнание или свръхсъзнание. Тогава вече почваме да даваме!

Тогава всички присъстващи се издигат в съзнанието си във висша област и от нас вече излиза сила, която изпълва всички слушатели.

Ще ви дам едно упражнение, което може да ви помогне да пеете с вдъхновение: когато ще пееш, ще си представиш, че при тебе стои един музикален гений от Невидимия свят, от ангелската йерархия; ще го призовеш, ще му кажеш, че ще му изпееш няколко песни. И като пееш, мисли за него, съзнавай, че за него пееш. И тогава ще имаш голямо вдъхновение. Това вдъхновение показва, че си направил връзка с музикалните гении на Невидимия свят и че те присъстват. При такъв опит тяхната музикалност и тяхното вдъхновение ще се предават на тебе.

Когато пеем, трябва да достигнем до излъчване, за да можем да придадем нещо на другите чрез музиката.

Хората не разбират творчеството на музиката. Тя се взема от някъде.

Един музикант за да напредва в музиката, трябва да спазва следното правило: Да има способност да идва в едно възприемателно състояние, когато слуша виден музикант. Когато ги слуша, да остава последен, скромен, смирен, без да ги критикува, за да бъде възприемчив и да получава от тях.

Най-важното е: да не се изпитва съжаление: „Защо не съм като тях“. Като изпитваш такова съжаление това е една спънка за постижение.

Когато пееш нещо, не можеш да придадеш музиката на другите, ако в същото време ти не си в музикално повдигнато състояние. Ако

не преживяваш тези музикални състояния, не можеш да ги предадеш на другите.

Ако нямаш добро сърце, не можеш да станеш добър певец.

Ако нямаш отличен ум, не можеш да свириш добре.

Това не искам да го разправяте на всички.

Мога да направя някоя жена певица, но да посвети живота си за служене на човечеството. Има много работи да ви казвам, но по малко.

Езиците са добри за говорене, но за пеене не са музикални. Има друг музикален език за пеене. Музикалният език го има дълбоко в душата, както човек на когото са вързани устата, не може да говори, но говора го има в себе си; вътре ние сме подпушени.

Онези, които искат да пеят, трябва да вземат особена храна. Трябва да повтарят известни думи. Има думи, които усилват гласа. Има думи, които отслабват гласа. Има някои песни, които никой не трябва да пее.

Трябва да изкараме от Изгрева някоя голяма певица, някой голям музикант.

В една публика, на която свириш, има няколко души, които те радват, и те са един кураж, вдъхновение за тебе, а другите са за тебе като нещо допълнително.

Когато ти дойде на ум някоя нова мелодия от вътре, запиши я веднага, защото после не ще можеш да я намериш, не ще можеш да я възпроизведеш. Да се записва всичко, което ти иде от вътре.

Който и да е от вас, ако го турим в магнетичен сън, ще пее хубаво, както никоя певица не е пяла. Това показва, че има спящи музикални заложби в човека.

Мелодията е зов на човешката душа към Бога, а хармонията е отговор на този зов. За всеки грешник, който се покае на земята, нали

се казва, че има голяма радост на Небето? Тази радост се изразява в песен.

След изпяването на мелодията идва хармонията от горе като отговор и идването на този отговор причинява радост и веселие в човека; тази е причината, защо човек чувства радост, когато пее.

Мелодията е песента на душата, а хармонията е отговор на Бога.

Когато си удариш с чук крака, той ще се повреди. Няма да можеш да ходиш вече. Същото е, когато казваш: „Не мога да пея“; това е все едно, че удряш с чук гласа си.

Никой не казвай, че не можеш да пее. В музиката човек трябва да забрави своите нещастия. Защо сме нещастни? Ние страдаме за вятъра, който духа. Слънцето грее за нас, вятърът вее за нас и при това ние се считаме за нещастни.

Всеки трябва да пее, да бъде музикален. Трябва да развиете талантите си. Трябва да излезе някой от вас пред света. Все по обикновени пътища вървите, чакате да дойде всичко наготово. Някой от вас имате хубави гласове, но не сте се заели да ги развиете.

Музиката трябва да бъде като една необходимост, както въздуха.

Всички ученици в Школата трябва да се учат да пеят и да декламират музикално с всички модулации. И говора е цяла музика, трябва да бъде цяла музика. Няма да кажеш: „Аз ти казвам, че така и така трябва да направиш“. Модулация трябва да има. Трябва да кажеш: „Ще бъдете така добри, можете ли да направите една малка услуга?“ това ще го кажеш с повишение и понижение на тоновете.

Човек трябва да има музикално ухо. Аз не съм виждал хора, които да се занимават с първостепенните работи в музиката. В музиката има неща второстепенни. Музикантът е проводник на Божественото. И като служиш, Божественото минава в тебе. Говорителят и художникът също са проводници.

Казваш: „Защо да свиря?“ Проводник си ти. Тези хора ще ти се радват.

Вие всички цигулари не може да бъдете, но всички може да пеете, понеже имате по един инструмент; нищо не може да ви извини. Ако почнат да пеят всички, светът ще се оправи. Не обезсърчавай цигуларя; не му казвай: „Какво си се раздрънкал?“

Най-хубава наслада е, когато слушаш един концерт. Махваш личния елемент и участваш в общата работа. Цигуларят, който свири и публиката, която слуша, са доволни.

Най-първо пейте умствено. После ще дойде физическото. Като вървите навсякъде да си пеете най-първо мислено. Така ще се подготвиш да пееш и гласно. Криво – ляво, но пей. Вслушвай се в тези, които пеят. В бъдеще ще си разработите талантите. Някои от вас да имат глас три и половина, четири октави.

Най-първо пейте на дърветата от гората. Тогава ще бъдете свободни, няма да се смущавате от никого. И най-лошият певец да изпратя между тях, дърветата ще кажат: „Ангелско пеене е то“. Когато човек пее в гората и мисли, че никой не го слуша, тогава пее много естествено. Изпърво пей на себе си. Вие се стеснявате от хората да не ви критикуват. Най-първо намери някого, който те обича и пей пред него; ако най-първо пеете пред тези, които не ви обичат, вие ще замръзнете.

Разбира се, при сегашните условия човек не може да отделя много време за музиката, но да отделя десет минути всеки ден за пеене. Някой иска изведнъж голямата музика. Не, после голямата музика, но сега работи в музиката да имаш постижение в малкото.

За да се научите да пеете, трябва да се упражнявате върху звуковете: а, е, и, е, у. Пейте тези букви.

Когато имаш желание да пееш, пей. Ако тогава не пееш, ти се осакатяваш. Също когато ти се свири, свири, защото ако не свириш тогава, се осакатяваш.

Аз мога да накарам всекиго едного от вас да пее хубаво. Ако ви дам магнетизъмът на музиката, всеки от вас ще може да пее хубаво.

БЪДЕЩИТЕ ПЕРСПЕКТИВИ НА МУЗИКАТА

Днес бяхме с Учителя в салона при пианото. Упражнявах му някои от новите песни. След това се отвори разговор върху музиката. Учителя каза:

Музиката сега е едвам в началото си. Тя е още едвам в предговора си. Много пъти е започвала и спирала. Този дух на огрубяване сега влияе. Не виждате ли какво израждане има сега: джаз-банд.

Една сестра каза:

– Едно дете на седем години дало концерт в Америка и това е направило голям шум.

Учителя каза:

Те ще го похабят. Това дете така се разваля. Даровитите деца не трябва да излизат преждевременно навън. Става пресилване.

В първата епоха, в епохата на предците, преди грехопадението, е имало свещена музика. Тогава е имало музика само за посветените, а не както сега – за всички.

Ще дойде нещо по-хубаво. Човешкото тяло не е още довършено от Божествено гледище. Тялото е направено съвършено, но ние не сме реализирали още това, което Бог е направил.

Човек, като се упражнява, може да вземе четири октави и повече. Като певци, нашият регистър трябва да се разшири: обикновените певци трябва да вземат четири октави, а гениалните 5-6-7-8 октави.

Един ден висшата музика ще я направят по-достъпна, като турят още значи. Висшата музика сега не може да се нотира, понеже няма знаци. Като дойдат четвъртинките ноти, тогава музиката ще бъде по-изразителна. Сега сме в музиката на целите тонове и полутонове.

Още не са разработени центровете за четвъртинките тонове в човешкото ухо.

При новия подем на музиката, първата фаза е дадена с класическата музика. В шестата раса ще се даде втората фаза, вторият тласък на музиката.

Новата музика ще бъде на шестата раса. Бялата раса каквото можеше да създаде за музиката, създаде го. В музиката на бялата раса не може да се върви напред. Тя ще бъде почва.

Бах няколко пъти се е явявал в историята с разни имена.

В бъдеще цигуларите ще бъдат едновременно певци и цигулари. Сега очакваме цигулари, които като свирят, цигулката им да говори.

Бъдещият цигулар на шестата раса като засвири, той ще си играе като магьосник: някъде тя ще звучи като китара, някъде като тромбон, някъде като певица и пр. Щом малката ципица в човешкото гърло може да направи човека да пее и да говори, защо да не се направи цигулката да пее и да говори. Музиката дава нови възможности за човека. Тя е новият език на човека.

Всички вярват, че музиката сега се е развила. Това схващане не е право. Ние сме станали сега способни да развием музиката, а не че тя сега се е развила. Преди днешната музика посветените са пели преди хиляди години, имали са оркестрова и хорова музика, която хората тепърва ще чуят.

Сега музиката е много напреднала, понеже човечеството минава през най-големи страдания, та за да може да ги мине по-леко.

Като минат тези изпитания, ще дойде хубавата музика.

Музикалните гении идат! Учителя се обърна към един брат музикант и му каза: След няколко години те ще дойдат в тебе. Трябва да се подготвим за тях. Тази певица Тричкова беше доведена тук от музикалните гении, не дойде от себе си.

Като пее човек, привличат се музикалните сили и органите се развиват.

Музикалният свят на изток и запад черпят от един и същ източник, изворът е един и същ. Източната музика е съвсем загазила; там има много кални работи, които трябва да се очистят. Аз съм свирил източни парчета и после трябваше един месец да се чистя. Има известни тонове в музиката, които рушат и създават. Там има магия. Някой път може да се създаде цяла буря.

Сега музиката е още механическа. Нямаме още органическа музика. Тя ще дойде после, а след това психическата.

Без светли мисли, без добри чувства, без добри постъпки и без музика, нищо не става в света. Пението е външен израз на Любовта.

Някой като пее, всички мъчнотии се стопяват. Мировата музика, хармонията на сферите е музика, чрез която слизат към нас Любовта, мирът, радостта и пр.

Всичко е музика. Растението е музика. Всяко цвете е музика.

Новата музика, която иде, ще бъде такава: едно музикално парче да събуди във вас вярата. Друго музикално парче – Любовта, трето музикално парче – милосърдието и пр. Друго музикално парче, чрез което болният да оздравее.

Но музикантът, за да може да предаде тази новата музика, трябва да има преживявания на тези качества на вярата, Любовта, милосърдието и пр. Иначе не ще може да ги предаде чрез музиката.

В обикновената музика няма нещо реално, но при истинската музика ти можеш да моделираш лицето си, устата си, носа си, ръцете си. Това е наука. А при обикновената музика свириш и нищо не се моделира. Музиката трябва да поправи линиите на твоята ръка, погледа ти и пр. Новата музика ще бъде един подтик за придобиване

на външна красота, за развиване на човешкия ум, сърце, душа, за създаване на нов характер.

Колко по-добре от Шаляпин ще пеят в бъдеще! От сега нататък идат гениите! В новата музика има нещо магическо. Сега е преходна музика.

Пеенето занапред трябва да става с движение, с изразни движения. Да пееш с движение е по-хубаво. И тогава в човека нещо се отваря. Като се пее с движения, човек по-добре разбира идеята.

В музиката няма скръб! Може да имаме едно страдание, че не обичаме някого повече, отколкото го обичаме. Това е страданието в музиката, в Любовта. това е единственото страдания в тях.

Когато хората станат музикални, светът ще се оправи. Иначе не може да се оправи.

Когато си музикално настроен, идват някои същества да хвърлят смут в теб, за да скъсат връзката ти с музикалния свят. И като внесат дисхармония в теб, да те ограбят.

Славяните сега правят опит да разрешат музикалните проблеми. Ако славяните се отворят, ще имат голяма музикална култура.

Египтяните и други древни народи скриха свещената музика. Тя за широките маси не можеше да се изнесе. Тогава те още не бяха готови.

Трябва да изучавате класическата музика, за да правите сравнение между нея и окултната музика – по какво се различават в построенията.

Никога не е имало толкова музикални инструменти и толкова певци, както сега. Милиони хора има сега, които свирят и пеят. А това е голям принос – облагородяват се хората. Другояче, ако нямаше музика, хората щяха да бъдат като зверове. Нашият век се отличава с

пеене. Трябва да се радвате, че сте в един век, дето музиката е поразвита.

Модернизмът в музиката, т.е. музиката на инпресионизма и експресионизма, не е новата музика, но е търсеща музика.

Модернистите имат големи богатства, обаче слаби им са воловете, че не могат да ги докарат.

ЗА НЯКОИ ВИДНИ МУЗИКАНТИ

Няколко млади братя музиканти бяха приети от Учителя. Стана дума за последните концерти на Чомпи[15]*, който беше посетил София и за други музиканти. Учителя каза:*

Бах има най-съвършен череп от всички музикални класици.

Бетовен е искал да създаде нещо, за което нямал позволение и затова оглушал. Понеже Бетовен е преживял големи мъки и нещастия, музиката му показва силата на побеждаването на тези препятствия чрез Духа. Музиката на Бетовен изразява борбата и победата на Духа.

У Бетовен човешкият дух води борба. Бах е любовен, у него има любовен елемент. Той взема живота като нещо весело, като забавление. Бах е религиозен, с устойчиви чувства. В лицето на Бах са застъпени Венера и Юпитер. После, той е слънчев тип. Има хубава памет.

Повидимому Бах като се отстъпва, но каквото мисли, ще го направи. Много малко е било развито у него щестлавието. Не е бил щестлавен. Бах е пратен с една мисия, Бетовен с друга, Моцарт за трета и пр.

Бах е преди всичко музикант, който се е добрал до извора на музиката. Неговата музика е изворна, бликаща с много възможности

---

[15] Джорджо Чомпи (Giorgio Ciompi) е роден на 27.1.1918 г. във Флоренция, Италия. Концертиращ цигулар. Образование: Завършва парижката консерватория, Франция. Диплома от същата консерватория за изпълнител. Дебют: Милано, 1935 г. Кариера: Много концертни турнета с най-големите оркестри в Европа и САЩ като рециталист и солист. Свири в: Трио Албенери, 16 години; Първа цигулка в Квартет Чомпи; с оркестъра на Ен Би Си под диригентството на Тосканини и др. Награди: Първа награда на Парижката консерватория, 1934 г.; Награда на музикалните клубове, 1968; Награда от парвителството на Пуерто Рико, 1970 г.

за разработване, с много идеи. В нея няма мелодични линии, но има богатства на мотиви. Той е повече воден.

Той е един бликащ извор, който притежава в себе си чистота на съдържанието, което е по-близко до смисъла. Като слезе водата надолу, това е Бетовен; има възможност да не бъде чист.

Да вземем песента Фир-Фюр-Фен. Тази песен ако се разработва и се оркестрира, но основният мотив не се губи, той постоянно да звучи в различни инструменти, например ту във флейта, ту в контрабас, тогава това наподобява Бах, бликащия извор.

Ако пък така се разработва, че основният мотив се губи, разсейва се, тогава имаме разлята вода. Това е Бетовен. На пръв поглед тази разлята вода може да се счита от светските хора като много богата музика, като красота, но е вече с относителна чистота. Значи, разлятата вода има относителна чистота, а в изворната вода имаме абсолютна чистота.

Паганини е свирил по 12-15 часа на ден. В него има нещо гениално. ако беше живял по-дълго време, щеше да направи нещо по-хубаво. Замах, творчество има у него.

Хуберман и Пшихода може да ги проследиш как са свирили едно време в Индия със своите инструменти, после със своите арфи и пр. Тогава не са били много видни музиканти.

На Хуберман са му дали едно препятствие в очите, за да не го съблазни светът. Музикантите са изложени на големи изкушения. И двамата свирят хубаво. Няма какво да ги критикуваме. Ако на Пшихода му се даде музикална публика, ще свири десет пъти по-добре.

Чомпи, този италиански виртуоз е бил роден при много добри условия. Цигулката на Чомпи е от 1709 година и струва около пет милиона лева. Чомпи свири всеки ден по 4-5 часа.

Да се снемат тоновете от горе на физическото поле не е лесна работа. Ще се подобрят съобщенията между този и онзи свят. В бъдеще Чомпи ще свири два пъти по-добре. Чомпи има много чувствителни ръце. Някои музиканти свирят на дълги вълни. Чомпи свири на къси вълни. Да се свири на къси вълни е по-хубаво. При късите вълни няма никакъв дисонанс в музиката. Музикантът си има вътрешна публика, на която външната публика е само отражение.

Публиката изчерпва много музиканти. Но музикантът като дойде до мощната страна на музиката, тя го възобновява. Чомпи казва, че в музикално отношение зала „България“ е една от най-добрите в България.

Стана дума за югославският цигулар Болокович.

Учителя каза:

От Невидимият свят пращат тези артисти. Той си е почивал някъде горе, но го пращат да свири на тези деца.

Листата на дърветата в Божествения свят свирят по-добре, отколкото най-големия цигулар.

Мазаров цели 30 години е работил, за да добие това постижение на гласа си.

Един брат попита:

Достигнал ли е той до върха на своето развитие?

Учителя каза:

Не е още достигнал. Има още да постига. В Мазаров взема участие духът на Карузо. Карузо беше тенор както Мазаров.

ИНВОЛЮЦИОННА И ЕВОЛЮЦИОННА МУЗИКА

Няколко братя и сестри музиканти посетиха Учителя. Стана въпрос за източната и западната музика.

Учителя каза:

Аз бях казал друг път, че мелодията е песен на човешката душа, а хармонията е отговор на Бога. Това се отнася за отношението между човека и Божествения свят. Обаче по отношение историята на музиката думите мелодия и хармония се употребяват в съвсем друг смисъл, а именно: мелодичната музика е на чувствата, а хармоничната на ума. Източната музика е на мелодията, а западната на хармонията. Понеже в западните народи се разви умът, затова те дойдоха до хармоничната музика.

Затворена музика е тази, който слиза надолу, без да се изкачва. Тя е инволюционна. А еволюционната музика слиза и се качва. Тя е отворена музика. Източната музика е инволюционна, низходяща. А новата музика е еволюционна, възходяща. При източната музика процесът на слизането е бил по-дълъг процес, а възкачването по-къс, а сега е обратното.

Източната музика се движи в гъста материа, а в западната музика, в хармонията има по-къси музикални вълни.

Източната музика има хубави песни. Но народните маси имат чувствени песни. Циганите са били ученици на една окултна Школа. Те са забравили онези хубавите песни в светилищата и сега свирят друго.

Източните народи – индусите и пр. – понеже са слизали, затова са изгубили това, което са имали първоначално. Индуската музика сега е само отглас. Музиката на индусите е инволюционна. В Индия е

имало музика на посветените, но индусите са я изгубили. А европейската музика е еволюционна и чрез нея сега ще се добие това, което е било изгубено.

Източната музика е съвсем загазила; там има много кални работи, които трябва да се очистят. Аз съм сврил източни парчета и после трябваше един месец да се чистя. В турските песни има психична кал и като ги пееш, не можеш да се освободиш от калта.

Сегашната епоха на музиката започва от 700 години преди Христа.

Живите български песни са взаимствани. Този ритъм не е излязъл от българският народ.

БЪЛГАРСКИ НАРОДНИ ПЕСНИ

Днес след лекцията и гимнастичните упражнения се върнахме в салона. Стана въпрос за българската народна музика. Учителя каза на една сестра да Му донесат цигулката от Неговата стая и изсвири няколко песни с български народен мотив. Първо изсвири няколко протяжни песни и след това няколко игриви, хороводни песни. Всички песни, които изсвири, бяха импровизирани в момента. След това каза:

Българската музика се намира още в началния стадий на своето развитие. За да стане по-съвършена, тя трябва да добие хармоничен елемент.

Българите са забравили тази музика, която им е била дадена първоначално и след това почнали да я възстановяват, колкото могат да си спомнят. Така се е появила българската музика. Българските народни песни, основните народни песни сас излезли от светилището. Там дето се хващат на хоро в кръг и пея, това са били първоначално религиозни песни и след това са ги превърнали в други.

Учителя изпя следната песен:

„Нали думах, мила мамо,

да не ходя, мила мамо,

на чешмата“.

След това Учителя продължи: Тактът на българите е 7/16. Това е Сатурнов такт. Тактът 7/16 в българската музика показва безкористие, желание да се служи на всички.

Защо българските песни са по-тъжни? Тези, които живеят на полето, пеят протяжно повече, а игривата песен е родена на планината.

Българинът е бил доста музикален, но не е случило нещо и той е изгубил музиката. Сполетяла го е една еволюционна криза. От там насетне се е разочаровал и казал: „Не си струва много да се пее“.

Българите едва сега започват да пеят повече. Българинът е повече замислен. Мисли нещо. И като го накараш да пее, казва: „Какво ще пея? Мен яйце ми се пече на главата“.

Знаете ли колко време се изисква, за да се изчисти българската музика? Не разбират какво нещо е българската музика. Много трябва да се изчисти българската музика, за да остане истинската българска музика. В българската музика е изразено, как българинът е търсил своето разрешение в живота.

Той е минал през две фази, търсил е, търсил е. Това е протяжната музика на българина. А после иска да играе. Това е веселата, игривата музика на българина. Но после пак казва: „Не трябва така, пак трябва да се търси“. И пак почва протяжната музика. Та между тези две положения стои българинът.

И сега трябва да дойде третото положение в българската музика: трябва да се дойде до разрешението на живота.

Българската народна музика още не е разрешила въпросите на живота. Българската музика има два мотива. Но българите трябва да имат и третия мотив, третата музика, която носи разрешение на въпросите на живота. В съвременната музика няма още третата музика.

Аз след 40 години работа в това направление дадох едно разрешение с упражнението „Слънчеви лъчи“. Българинът е затворен и няма изход. Чрез движенията, музиката и текста на упражнението „Слънчеви лъчи“ дадох един образец за разрешение, за излизане от затворения кръг.

Тъжният колорит в българските народни песни отпосле е турен. Той отначало не е бил тъжен.

Българите са изгубили от музикалността си, понеже са се вглъбили в материалния живот.

При една българска песен можеш да се въодушевиш, но няма да се вдъхновиш. Има разлика между въодушевление и вдъхновение. Въодушевлението е подготовка.

Когато пея някои български народни песни, трябва ми известно време да се чистя. В някои от тях има нечисти мотиви. Напоследък се забелязва подем в българския музикален живо. Българите вече минават за музиканти. България е благословена страна, понеже има много музиканти. Чрез музиката България подобрява положението си.

Поне някои видни певци да излязат от вас.

МУЗИКАТА НА УЧИТЕЛЯ

Днес към 9 часа сутринта Учителя с десетина братя и сестри влезе в големия салон. Учителя почна да свири на пиано импровизации. Постепенно дойдоха още братя и сестри. Изпяхме песните „Химн на Великата Душа“, „Цветята цъфтяха“, „Аз мога да кажа“, „Там далече“ и пр. Един брат каза: „Учителю, кажете нещо за характера на нашите песни“.

Учителя каза:

Трудно е да се снемат музикалните работи от горе, както са например Айн Фаси, Киамет Зену, Вехади, Венир-Бенир, Фир-Фюр-Фен, Махар Бену, В начало бе Словото, Имаше човек и пр. В бъдеще тези песни ще се разработват в големи музикални съчинения.

В окултните песни щом няма концентриране, не могат да се пеят. Тези, които слушат, вземат участие. Те вземат нещо, а които изпълняват, дават нещо от себе си.

За мен музиката е изявление на Божественото.

Тези песни: Махар Бену, Венир-Бенир и други с ватански думи не могат да се преведат. Те са свещени песни, те са мантри.

Ние сме единствените, които имаме новата музика. Никъде в света не са дадени тези песни, които тук се дават. И те не са още готови. Тези песни ще си пробият път.

Някои от песните трябва да се пазят. Но и да ги вземат, не могат да ги разберат, например „Фир-Фюр-Фен.

Някои от нашите окултни песни, които сега пеем, са взети от времето на Египет, когато са ги пеели в храмовете.

Нашите песни, ако ги усвоят, ще видят какъв грамаден материал има в тях. Тези наши песни са съгласни с Божествените закони.

Песните, които съм дал, те са особени модели, малки модели. Те са преведени от друг един свят.

Един виден виртуоз като изсвири, после му казах: „Дай цигулката“. Отначало изсвирих нещо обикновено и той си казваше: „Имаш нужда да ти покажа“. Но после постепенно минах към силни парчета и към изпълнение и той каза: „Къде си учил?“

Аз малко съм учил цигулка, но съм учил хубаво. По 5-10 минути свиря всеки ден. Не е бил цигулар, когото като гледам да свири, да не наблюдавам как си държи цигулката, как си държи лъка и пр.

Само веднъж съм употребил разрушителните тонове на музиката. Във Варна, в една съседна кръчма много дигаха шум, викаха, пееха. Аз изсвирих по този начин. След това в кръчмата никой не дойде и я направиха бакалница.

Аз когато пея, не пея сам. То е цял хор, който пее и аз вземам участие.

Пеенето не е нещо статическо. Въздухът не е добър проводник винаги на звуковите вълни. Някой път има повече влага във въздуха. Тонът тогаз е по-пълен в инструментите. Когато времето е сухо, тогава по-мъчно се пее.

Някой път ставам в 12 часа, свиря тихо на цигулка 5 минути и пак си лягам. И денем свиря по малко. Като свиря нощем, всички хора слушат и добре спят. Като свиря през нощта, хората казват: „Много хубаво спахме, имахме хубави сънища“. Аз нищо не им казвам. Казвам им: „Стават такива работи“. Когато изпявам тук нещо в салона, аз пея и на други същества и вече във вестниците в музикалния свят това се предава. Там всички пеят това, което аз изпявам.

Музиката има бъдеще. Сегашната музика е предисловие, за да се дойде до разрешение. Има песни, които създават идеи.

В пеенето аз имам една система, която не мога да предам.

Когато взема тона До, в мене този тон сменява известни чувства. Щом взема Ре, сменяват се други чувства; когато взема Фа, други чувства се сменяват. Щом взема известен тон и не се смени чувството, не е верен тонът. Така проверявам.

Много от класическите европейски песни трябва да ги преведа по моята система. Така както са писани сега, много мъчно се свирят; има изхабяване на много излишни енергии. Грамадна част от така употребената енергия остава неизползвана. Ако ги преведа на моята система, само една трета от енергията ще остане неизползвана, а всичко друго ще се използва. Трябва по възможност да се работи с най-малки загуби.

Колкото пъти почна да свиря европейска музика, най-първо се отегчавам, че много енергия изхабявам и малко придобивам. Според мене трябва да се свири нещо, с което да се придобие. Имам цял тефтер с класически песни, които светът не е сънувал. Те не се свирят пред всички. Свирят се при особени случаи. Те са свещени песни.

Песните, които съм дал са още окултни упражнения, не са още окултна музика.

Стана въпрос за една певица от Братството. Учителя каза за нея: Тя е работила в миналото.

Когато се пее: „Грей мощно слънце“ отгоре иде светлина, Божествена мисъл трябва да проникне вътре в тебе. Това Божествено слънце е вътре в нас.

Когато дойде някой меланхоличен, изпей му песента: „Цветята цъфтяха“. Тази песен действа лечебно. В песента „Махар Бену“ Махар е Божественото Начало, което слиза и се ограничава. После почва Божествената еволюция и условията стават все по-леки и по-леки.

Ще ви дам няколко думи и вие им намерете мелодиите. Ето тези думи: „Господи отвори ми ти устата, да говоря за живота“.

Песента „Зора се светла зазорява“ има две части: първата част е обективна, представя се как работи Природата. А втората част е това, в което вие трябва да вземете участие, да използвате условията и като ги използвате, мъдрите ще добруват и добрите ще благуват. Ако тази песен научите да я пеете както трябва, то всички възможности ще дойдат при вас.

Всички изпяхме песента „Весел ти бъди“ с прибавките. „Весел“ е процес на ума. „Бодър“ и мисъл, свързана с волята и сърцето.

Някой пее „Весел бъди“ и мисли за тъжни работи. Не, всичко е уредено, да знаеш, че за днес всичко е уредено. Какво ще му мислиш за утре. Щом е уреден въпроса за днес, то за всякога е уредено.

Учителя изсвири на цигулка и изпя следните думи:

„Какво ще се прави? Малко родиха нивите през тази година и малко жито в хамбара туриха. Сватби няма да има“.

За разработка на песента „Аин Фаси“ от Кирил Икономов е съдействал Дързев. Те са специални моменти, когато може да се разработи известно нещо.

Трябва да се стремите да пеете високите ноти. Ще се научите да ги пеете, когато се освободите от разни притеснения.

Учителя даде една нова песен със следните думи:

„Аз съм малкото кокиче.
Бог ми даде бяла дреха
и ме остави на планината
да се уча“.

Учителя изпя тези думи, мелодията не се нотира. Както свирят днес на пианото, така няма да свирят в бъдеще. Сега механически свирят на пианото, а в бъдеще според идеята ще свирят. Пръстът ще

се тури на клавиша според идеята на красота, благородство, чистота, Божественото и пр. И когато свирим, трябва да излъчваме чрез пръстите си тези трептения, тези вълни. Учителя даде опит на пианото.

Вие се обезсърчавате, понеже искате да видите сега резултатите в музиката. Веднага не може да имате резултати.

Всичко това, което правите са упражнения, подготовка, а резултатите са за в бъдеще.

Новата музика сега иде, за да опресни и да обнови старата музика.

В пеенето, в музиката трябва да се внесат силни контрасти.

Вие трябва да се научите да пеете „Давай, давай“ по всички музикални правила. Когато пееш тази песен, да я почувстваш, да я преживееш. Помисли, че се отнася до тебе ти да даваш. За да пееш тази песен, трябва да имаш желание да дадеш. Като даваш, ще остане нещо в тебе, а като не даваш, нищо няма да остане в тебе. Ти дръж идеята: на тебе ти е дадено и ти ще дадеш. В тази песен да вложите Любовта. Когато пееш тази песен, да вложиш чувството, че даваш на този, когото обичаш. Само на този, когото обичаш можеш да даваш, а на този, когото не обичаш, не може да даваш. Щом не можеш да даваш, не можеш да пееш тази песен. Щом искаш да даваш, ще я пееш хубаво. Щом имаш Любов, ще я пееш хубаво. Щом нямаш Любов, няма да я пееш хубаво.

Песента „Давай, давай“ да се изпълни с движения.

Учителя показа движенията на песента „Давай, давай“.

Песента „Там далече“ може да се разшири и да стане цяла оперета. „Там далече зная чуден край, де слънцето всякога грее, де цветята цъфтят и плодовете зреят. Там цветето цъфти и не окапва. А тук окапва“.

Не можеш да пееш нещо, докато не го живееш. С изпяването на песента „Благославяй душе моя, Господа“ човек може да се лекува. От песните зависят много работи. Те филтрират. Като се вкиснеш, да знаеш, как да се филтрираш.

Отначало пей бавно и тихо. Това правило се отнася не само за музиката, но и за живота, за маниерите, за отношенията и пр.

Една сестра попита Учителя:

– Учителю, в последната сряда в Школата на Общия клас Вие изпяхте една молитвена песен. Съжалявам, че тя не се нотира.

Учителя каза:

Тази мелодия не се повтаря. Тази молитвена песен е една мантра, която се праща в пространството. Тя ще работи, ще действа през цялата вечност в бъдещето. Тя ще бъде активна.

МУЗИКАТА НА УЧИТЕЛЯ II

Учителя е при пианото в големия салон. Той свири отначало отделни акорди, а после импровизации. Група братя и сестри са около него. Донесоха цигулката на Учителя и той почна едновременно да свири и да пее следните думи:

„Какво ще се прави? Малко родиха нивите през тази година и малко жито в хамбара туриха. Сватби няма да има“.

След това Учителя изсвири на цигулка и изпя следните думи:

„Аз съм малкото кокиче.
Бог ми даде бяла дреха
и ме остави на планината да се уча“

Мелодията не се нотира.

След това изсвири и изпя друга песен:

„Ясно беше небето.
Зората там на изток се разпукваше.
Първите лъчи хвърляха своите окраски.
Слънцето вече се приближаваше да изгрее.
Тихият ветрец повяваше.
И слабо се разклащаха листата на младите дръвчета.
Там планински ручей пееше своята песен,
която от върховете планински
той носеше за долините, в които слизаше.
Чуваха се песни на пойните птички,
Че въздаваха хвала на Бога,
Който ги е създал.
Млада девойка там рано сутринта

Отправяше своя поглед към зората.

Нещо шепнеше ней:

„Ти, мила моя сестрице,

Що благо ми носиш

от горе , от небето?“

След това Учителя отиде при пианото, изсвири на пиано и едновременно изпя тази песен:

„Беше една прекрасна сутрин. При мене дойде някой с подарък. То беше един тропически плод с портокалена окраска. Аз казах на плода: „Имам една книжка. Ще ти прочета нещо от нея. Колко хубави са мислите в нея“.

После Учителя изпя друга една песен, като едновременно свиреше на пиано[16]*:*

Имаш скръб на сърце си,

след време ще имаш радост в душа си.

Скръбта е майка, а радостта е дете.

После Той каза:

Ако дам концерт, ще ви изпея една песен за костилката, една песен за вълните на океана, една песен за падналото перце. Каква хубава ария може да се съчини за падналото перце!

Като изсвириш нещо хубаво, всички духове на противоречията се отстраняват.

След това Учителя изсвири на пиано и изпя следните думи:

Аз съм малка семка, хвърлена на пътя.

Аз съм малка семка, хвърлена на пътя.

---

[16] Оттук до дял X-ти „Култура на ангелите“ включително изходният текст не е съхранен и за допълване е взет от вече редактирания вариант в книгата „Акордиране на човешката душа“

Аз съм малка семка, хвърлена на пътя.

После Учителя изсвири и изпя следните думи:

В зарите на Живота Светлина озари душите.
В зарите на Живота душа ми се събуди
и Любовта ме принуди с нея да тръгна.
Първата, първата разходка бе
да посетя градината на Светлината.

Учителя се обърна към нас:

Сутрин когато изгрява Слънцето, каква песен ще му изпеете? Ние имаме песни за Слънцето „Изгрява Слънцето“, „Грее Слънцето“ и пр. Светлината е много хубава певица. Тя хубаво пее.

Учителя изсвири и изпя тази песен:

– Дотегна ми веч да нося скръбта.
Откак съм се родил,
бял ден съм не видял.
– Защо ти дотегна да носиш скръбта,
о, човече Божий? Ти си герой на Живота.
С една ръка можеш я вдигна
и я хвърли накъдето си щеш.

Учителя обясни:

Скръбта ще каже на човека така:
– Ти не разбра езика, на който ти говоря.
Колко години откак те посещавам
на теб да говоря, но ме не разбра.
Аз исках ти учен човек да станеш,
а се потриваш.

Аз исках ти да работиш,
а се обленяваш.

Учителя обясни:
Човек трябва да каже така:
О, скръб, мила моя сестрице,
колко ти благодаря за добрите уроци,
които си ми дала.
Колко се радвам, че си ме посещавала,
посещавала, пасещавала.

След това Учителя изсвири на пиано и едновременно изпя следната песен:

Когато бях малко дете,
майка ми ме любеше.
И тя замина при Него.
И в този свят аз останах сам.
И оттам тя не се върна.
В училище аз следвах.
Един ден дойде при мене
един, който често писма ми носи.
Това бе един млад раздавач.
„Ето, тук от твоята майка има писмо“.
Когато писмото ми подаде,
усмихна ми се той, усмихна.
Като се върнах в къщи,
температурата ми бе повишена
без болест, нито без треска...

Учителя не довърши тази песен. След това той каза:

Днес свирих на пианото и пях, за да станат радостни всички скръбни хора на Земята. Сега работя върху едно ново упражнение: „Сътворението на света“. То ще бъде музика, движение и говор. Дълго време работя върху това упражнение. Музиката ще обнови света.

След това Учителя изсвири на пиано и изпя следните думи:

Малко цветенце,

знаеш ли колко си ценно за моята душа?

Посадих те и те отгледах с моята Любов.

Да, музиката се явява мигновено като един проблясък и изчезва. Тя е онова, което засяга и облагородява душата. Когато човек пее или свири, всичко в него трябва да е музика. Днешната музика не е още истинската музика.

Един брат запита:

– Защо, Учителю, не ни покажете един момент от такава музика?

Аз не искам да правя опит да ви показвам, защото няма да има никакъв резултат. Няма хармонична среда, която да възприеме това, което ще възпроизведа. Няма подготвени хора, които да възприемат и да разберат трептенията, които възпроизвежда истинската музика. Музиката и специално нашата музика е един начин да направим връзка със света, с хората. Нашата музика ще бъде един ден достъпна и ще бъде разширена, ще бъде разпространена в света. Тя носи такива нови елементи, които засега не могат да се асимилират, но впоследствие те ще бъдат основните мотиви, върху които ще се гради бъдещата музика. Всички школни песни съставляват една песен. В песните на Братството има форми за лекуване на всички болести, неразположения и отрицателни душевни състояния.

В българския народ само по музикален начин ще се разрешат задачите. Когато се внесат тези упражнения (разбирам нашата музика и Паневритмията), в бъдеще ще има резултат при възпитанието. Сега в музиката няма приложение и тя е статична. Но в България има музикална атмосфера, на която се дължи хубавото време. В България небето е вече така ясно, както в Италия – има хубаво лазурно небе. Ако и в България вие не можете да станете музикални, не виждам къде другаде бихте могли. Когато някъде се образува музикална атмосфера, трябва да станеш музикален. И чуждестранните музиканти чувстват това, като пристигнат в България. Тук, на Изгрева, всички трябва да бъдете като първокласни певци в света.

Сега ще се проявят българските таланти в музиката. Има доста млади сили, които се проявяват. От даровитите между вас ще направим една музикална школа, но трябва да се запознаете със сегашната музика – не да ви учим на нея, но оттам нататък трябва да учим.

Моля за ред при концерта, който ще се даде след няколко дни: да няма невръстни деца и не искам да виждам хора, които да влизат и да излизат. Онзи, който прецени, че няма да стои до края, да не влиза в салона. Защото там, където има ред, има и изпълнение, има и Божие благословение. Музиката е свещенодействие. Всеки шум пречи на това свещенодействие – както на предаването му, така и на възприемането му.

МУЗИКАТА И ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕТЕТО

Няколко народни учители посетиха Учителя. В разговор с тях Той каза между другото:

На учителите най-първо трябва да се даде нова музика, която да се употреби като възпитателно средство. При новото възпитание човек ще се променя с музика. Сегашното възпитание става без музика. Тя се счита за лукс и възрастният казва, че с такива детински работи не се занимава. Днес запознават децата с музиката, с нотите и начина на пеене, но не са я възприели като възпитателен метод. Няма по-мъчна работа от това да възпитаваш хората без музика – то е все едно да месиш брашно без вода. В бъдеще Учителя няма да се оплаква от немирството на учениците, няма да има нужда да им казва „Мълчете“, но щом вземе цигулката, ще им засвири, те веднага ще млъкнат и така той ще може да им говори дълго, а те ще го слушат внимателно и задълбочено.

Един учител от града все се оплакаше, че учениците му в седми клас са немирни, но той допускаше грешка, като ги нахокваше и наричаше, че са много прости и опърничави. Не, той трябваше да им каже нещо друго, от което да спечелят. Откакто започна да им чете стихотворения, учениците му се умириха.

Когато децата вкъщи вдигат много шум, майката трябва да отиде при пианото, да изсвири и да изпее „Мълчете, деца, умирете се!“ И всички ще млъкнат. Дай на едно дете три ябълки и го накарай да пее, дай му една дреха и го накарай да пее, дай му някоя книга и го накарай да пее. И ще видиш едно различие в пеенето му. Музиката може да се употреби като метод за събуждане на заложбите, дарбите и добродетелите на детската душа.

МИСЛИ ВЪРХУ МУЗИКАТА I

Няколко души братя и сестри-музиканти бяха приети от Учителя.

Щом започнете една песен от „до“, ще има един строеж, ако я започнете от „ре“, ще има съвсем друг строеж и така има седем строежа, които съвършено се различават. Различните октави се различават по своето действие: първата октава е напрежение, втората – движение, третата – оформяване, дава се формата.

Невидимият свят все още не иска да разкрие тайната на музиката, понеже хората ще злоупотребят. Има и други тактове, които сегашната музика не знае. Всеки тон в музикалния свят е жив. „До“ означава едно затворено яйце, което трябва да се разпръсне или излез от ограниченията. Ако искаш едно яйце да не се развали, ще туриш „до бемол“, а ако искаш да се излюпи, ще туриш до „диез“. „До“ е набрана енергия, извор, който търси своя път, по който трябва да върви. Това е една накипяла енергия и когато едно същество усеща своята свобода, но не е свободно, е „до“. То има вътрешни възможности, но външни няма и е като яйце, което се мъти. „До“ не е прост тон, а цяла мелодия, ала вие го схващате само като един тон. А тонът „ре“ казва: „Смело върви, върви, върви“. „Ре“ е първата проява на Свободата. Тонът ми е съдържание. „Ми“ означава, че почваш да мислиш – спреш се на пътя си и мислиш. „Ми“ е мисълта; мисълта е един пункт, където се изменя направлението на движението и щом почнеш да мислиш, в същата посока не можеш да вървиш. Тонът „фа“ означава богатство и знание. Невежият не би могъл да вземе вярно „фа“. Тонът „сол“ е цъфтене и значи: „Бъдете свободни и цъфтете“ или: „Постъпвай добре и щом искаш да направиш нещо, не отлагай,

не се съмнявай“. Тонът „ла“ значи реализиране на нещата, той уплътнява нещата и е узрелият плод. Тонът „си“ е човек, който се ориентира. Тонът „си“ означава: „Вяра трябва да имаш! Вярвай, надявай се, уповавай“.

Една сестра поиска да разбере значението и влиянието на пръстите при свирането на музика.

Ако вземеш тона до на цигулка в първа позиция, във втора и т. н., те имат съвсем различни значения, понеже зависят и от особените влияния на пръстите. Същото е и когато вземеш на пиано един и същи тон с различни пръсти. Ако един тон се вземе на цигулка с първия пръст, има особен нюанс на трептения; ако се вземе с втория пръст – друг нюанс, защото всеки пръст е носител на особен вид сили. Когато свириш, не можеш да вложиш в тона благородство, ако не го вземеш с показалеца. Не можеш да вложиш справедливост, ако не свириш със средния пръст. Не можеш да вложиш красота, ако не го вземеш със слънчевия или безименния пръст. Не можеш да вложиш практичност, ако не го вземеш с малкия пръст. Не можеш да вложиш Божественото, ако не го вземеш с палеца. Когато цигуларят или пианистът свири, той трябва да знае с какви сили са свързани различните пръсти на ръката, а именно: показалецът – с благородството, средният пръст – с правдата, безименният пръст – с изкуството, с усета за красотата, с вдъхновението, малкият пръст – с науката, а палецът – с Духа.

Една сестра попита за интервалите в музиката.

В музиката кварта е мъжкият принцип, а квинта е женският принцип или другояче казано, кварта е на волята и ума, а квинта е на сърцето. Някой път секунда в музиката не върви, защото двата тона могат да се сблъскат, тъй като са близо един до друг. Тогава тури терца и ще има укрепяване; а и кварта укрепява. Почне ли работата ти

да върви напред към разцъфтяване, това е квинта. Щом искаш да си уредиш работите, това е секста.

Една сестра се заинтерисува от гамите, разгледани в тяхното окултно значение.

В мажорната гама е победата, а минорната гама означава, че разсъждаваш по кой начин да победиш – там и сърцето играе роля. Мажорната гама е изпъкнала дъга, а минорната – вдлъбната и се характеризира с възприемане.

Гама „до мажор“ е когато едно същество мисли да слезе от Небето на Земята. А когато позагази и срещне препятствие в пътя си, то вече е в „до минор“. После идва „ре мажор“ – излюпва се пилето и ако срещне препятствия в пътя си и няма храна, става „ре бемол“. Щом ти дадат нещо, то е „ре мажор“, и щом ти вземат нещо, то е „ре бемол“. „Фа мажор“ означава „Върви напред!“ и е зеленият цвят или материалният цвят, в който сме потопени. А „фа минор“ означава: „Работата е вече закъсала“

Един от братята каза:

– Учителю, кажете ни нещо за „бас“, „сопрано“, „тенор“ и „алт“?

Бащата е „бас“, майката – „сопрано“, дъщерята – „алт“, а синът – „тенор“. Който иска от нищо да не го е страх, да бъде „бас“. Който иска да бъде свободен, да бъде „сопрано“. Който иска да стане красив, трябва да учи „алт“. Който иска да стане силен, трябва да учи „тенор“.

Има един тон, идващ от центъра на Слънцето към Земята – това е „сопрано“. А друг тон идва от центъра на Земята нагоре – това е „бас“. Тенорът е полюс на „баса“, а „алтът“ е полюс на „сопрано“. Тоновете, които идат от центъра на Земята и отиват нагоре, увеличават трептенията си, а тези, които слизат от центъра на Слънцето, намаляват трептенията си. Тоновете, които слизат от Слънцето и отиват до центъра на Земята, стават „бас“, после се

изкачват отново от центъра на Земята и когато се изскачат горе, стават „сопрано“.

Басът е магнетичен, а сопрано е електричен и се допълват. Двама ако пеят, единият трябва да пее бас, а другият – сопрано. Третият трябва да бъде тенор или алт, но ако дойде тенор, четвъртият трябва да бъде алт и обратно. Музикантите трябва да се просветлят, за да им се даде от духовната музика, защото днешните теории за музиката не съвпадат с истинските нейни принципи.

Една сестра запита:

– Учителю, какво ще кажете за цигулката като музикален инструмент?

Цигулката е доста хубава, но в бъдеще ще се усъвършенства. Между клетките на цигулката има пространства, пълни с етер, и те ту се пълнят, ту се изпразват. Когато се напълнят, цигулката свири по-малко. Горната дъска на цигулката е изсечена надлъжно и нишките се забелязват. И колкото повече тези нишки съвпадат с посоката на струните, толкова е по-съвършена самата цигулка. Цигулката има четири струни, а четири е хубаво, мощно число. Бих казал, че най-мощното число е четири. Ако цигуларят е благороден, цигулката се облагородява със свиренето му, а ако не е благороден, тя подивява. Аз съм давал цигулката си на някои хора да свирят, тя отъпява и след това цяла седмица трябва да мине, за да се поправи.

МИСЛИ ВЪРХУ МУЗИКАТА II

Бяхме се събрали около Учителя при пианото, изпяхме няколко песни, след това започна разговор върху музиката.

В музиката нека да влязат движение, широчина, дълбочина и височина. Движението е във физическия свят, широчината – в Духовния, а дълбочината и височината – в Божествения.

Всеки човек, който обича, е музикант, защото Любовта е музика. Любовта е небесната музика. И който не обича, никакъв музикант не е. Има едно пеене, което ще употребиш за другите и има едно друго пеене, което ще употребиш изключително за себе си. Първо дръжте това пеене, което е за вас, и после пеенето, което е за другите. Днес хората не искат да пеят, понеже се отвлича вниманието им. Те турят в пеенето чувства, а предимно мисълта трябва да се тури в него.

Когато дойде при мен някой, който знае да пее, предава ми пеене, отваря ми се гърлото, виждам, че по радиото гърлото ми е приело нещо от него и казвам: „Добър певец е този“. Когато се науча да пея, първо ще видя мога ли да пея даром; пееш ли даром, значи служиш на Господа, а щом вземаш пари за пеенето, живееш за себе си. Ако обикнете музикалния свят, всеки един музикален гений ще ви даде по един подарък; много подаръци не ви трябват, не ще можете да ги носите. Певецът, който иска да бъде добър певец, да не се влюбва. Под „влюбване“ разбирам човешката любов. Любовта е естествен процес, а влюбването е пресищане. Щом имаш влюбване, ще дойдат обезсърчения, недоразумения и пр. Да се прави разлика между Любов и влюбване. Щом музикантът се влюби, загазва.

Старите в Братството да образуват един хор и да го нарекат „Хор за подмладяване“.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ МУЗИКАТА I

Учителя бе поканен на братски обяд в едно изгревско семейство. Там присъстваше една млада музикантка, наша сестра от София, която бе отличен изпълнител както на пиано, така и на цигулка и още от дете даваше самостоятелни концерти. Тя беше с майка си – също музикант, специалност по пиано. И по един естествен начин се отвори разговор върху музиката.

Музиката не е чувство, а способност. Тя има връзка с умствения свят и трансформира енергиите от физическия свят в умствения. Развитието на музикалността е работа на вековете.

За младата музикантка, която присъстваше на обяда, Учителя каза:

Тя жъне сега плодовете на работата си от минали прераждания. Поради своята отлична работа в минал живот сега тя съкращава времето за изучаване на музиката и това, което добива за една година, друг трябва да го добие за тридесет години. Славяните са музикални.

Една сестра попита:

– Един, който има музикална дарба и не работи, изгубва ли си дарбата?

Дарбата не се изгубва, обаче такъв човек не напредва така бързо. Но като слуша тук-там музика, все-таки напредва до известна степен.

Посветените в Египет много са работили върху музиката. Зъбите и всичко друго у музикалните хора са другояче устроени; също и у поетите.

Учителя се обърна към майката на младата музикантка и ѝ каза:

Вие бихте станали и добра художничка.

Един музикант трябва да бъде поет. Музиката и поезията вървят заедно; съдържанието на музиката е поетично. Хората, които трябва да бъдат музиканти, са определени. Има нужда от такива проводници, за да влезе музикална енергия в света.

Една сестра каза, че човек трябва да се свърже с музикалните гении, които ще му помогнат и ще го повдигнат музикално.

Онзи, който е роден музикант, свири и пее и докато спи. А онзи, който в сън не пее и не свири, той не е музикант.

Сестрата, в чийто дом бе даден обяда, каза: „Когато учех в Одринския пансион, имах една съученичка Райна, която беше изключително музикална, но после, след свършването на гимназията, не напредна в музиката, не можа да се прояви.“

Не че тя не може, но не ѝ е дошло времето; когато настъпи часът ще се прояви. На небето има деветнадесет звезди от първа величина, сто и двадесет от втора величина, а другите са по-дребни. Също така и колко видни музиканти има в света? Малко са.

Музиката има голямо бъдеще, защото светът е създаден музикално. Светът е създаден с музика; от Божествения свят идват музикални вълни, които организират материята, творят всички форми в Природата. Под ритъма на музиката се гради материалния свят и музиката играе много по-голяма роля в живота на Природата, отколкото хората си мислят; без нея не може да се изрази Животът. Но трябва да се създадат нови форми, защото все още няма достатъчно такива, чрез които да се изрази самата музика. Вие вземате на пиано високите тонове – седем октави, а певиците не могат да ги вземат или ако ги вземат, няма мекота при пеенето им. Бетовен казва: „Не мога да предам една хилядна част от това, което слушам“.

Вие стоите в гората и чувате шум, но това ни най-малко е шум. Понеже вие слушате отдалече, чувате шум, но ако дойдете на фокуса на музиката, ще чувате музика. Ако сте пред или зад фокуса, не може да възприемете музиката. Има музика механическа, органическа и най-после – психическа. Механическата музика всеки може да свири.

Истинските музиканти наричам гении на музиката, тях не ги засяга обезсърчението: дойде някоя скръб, посвирят ѝ и тя си отиде. Скръбта е една ненапреднала душа. И ти когато ѝ свириш едно парче, тя ще дойде, а ако ѝ свириш друго, ще си отиде. Някой път нямаш никаква причина да си скръбен, а скърбиш; това е някое ненапреднало същество, чиято скръб приемаш.

Музикантът е чувствителен и когато слезе от сцената, възприема мислите на тези, които са доволни и на другите, които не са; тогава изпитва чувството, като че го режат.

На младата музикантка Учителя каза:

Вие трябва да свирите според трептенията на своя организъм. Професорът също трябва да се съобразява с ритъма на ученика. Пианото е по-механичен инструмент и да дадеш израз при него е по-мъчно и се изисква по-голямо усилие, за да се дойде до хармония с публиката.

Един цигулар свири добре на цигулка, когато неговият двойник излезе из него и влезе в цигулката, но когато свърши, трябва да го извади оттам и пак да го тури в себе си. Затова именно не трябва да дава цигулката си на друг да я пипа и ако тя нещо пострада, видният цигулар чувства страдание, понеже двойникът му е бил в нея. Същото е, когато някой е привързан към някоя вещ и тази вещ пострада.

Учителя пак се обърна към младата музикантка:

Вие свирете така, както разбирате, както ви учат гениите отвътре. Вие сте раждана при много добри условия. Човек в

музикално отношение расте и всеки растеж се отбелязва върху музикалните центрове на главата.

Учителя показа една ябълка, която беше сложена на масата и каза:

Много знаменити художници са нарисували шарките върху тази ябълка и тя е изложба на тяхното изкуство.

ОБЩИ РАЗГОВОРИ ВЪРХУ МУЗИКАТА II

Бяхме на общ обяд в малкия салон, изпяхме няколко песни. След това почна разговор върху музиката, в който Учителя каза:

Що е скръб? Това е подтик към един възвишен живот. Мирова скръб в света няма. Скръбта е подтик за влизане в света на мировата Радост. Следователно, за да бъде на Земята разбрана Радостта, трябва да се започне със скръбта. Низшите същества, които ни пречат, са все изостанали души. Провидението ни е облякло със скръбта, за да кажат: „Оставете ги тези“. Както някои богати хора се обличат със скъсани, оцапани дрехи, за да не ги оберат, обаче в себе си съзнават, че са богати.

Скръбта, която имате, сте я увеличили с микроскоп три-четире хиляди пъти, а тя е един много малък бръмбар. Някой път видиш едно цвете стъпкано или увехнало и един глас ти казва да го полееш, но ти не го поливаш и после чувстваш скръб. Или минаваш и виждаш един камък; вътрешният ти глас казва „Вдигни камъка“, но не го вдигаш и после чувстваш скръб. Всички противоречия, които сега имате, са най-добри условия за бъдещето. Всички противоречия на Земята са неразрешени задачи, които в бъдеще очакват своето разрешение. Ти мислиш за вола с пренебрежение, че е вол; не е така, Бог го е създал и в тази форма се крие нещо скъпоценно. Оценявай го, зачитай Божественото, което е в него.

Българинът е много динамичен, упорит и твърд. От сегашните народи по-твърд от българския няма. Българинът е образец на твърдостта. Да, има твърдост, но му трябва и милосърдие. Твърдостта е запад, милосърдието е изток, вярата е север, а доброто е юг.

Напуснете критичния дух. Вие мислите, че другите хора не знаят, оставете това настрана. Считайте себе си за антени, за проводници и че през вас се предава нещо. Вие стоите и някой път казвате: „От мен нищо няма да стане“. Защо да не кажеш: „От мен ще стане нещо!“? Като държиш сказка, вярвай, че Господ е в тези хора, пред които ще говориш, и че те изпитва какво ще им кажеш. Светът е място, където сме дошли да се насърчим и да се изправим; той не е място за наказание. Любовта на светията, който е обърнал грешника към Бога, е безкористна и между тях се образува любовна връзка.

Психичната музика е на смисъла, органичната е на съдържанието, а механичната е на формата. Психичната музика е музика на принципите, органичната музика е музика на законите, механичната музика е музика на фактите.

В мозъка има три области: на Божествения, Духовния и физическия свят. Когато си меланхоличен и изсвиря известни музикални парчета, ще изчезне меланхолията ти, ще се освободиш, ще излезеш от затвора. Някое радио предава музиката грубо, а друго – по-близо до реалността. Сега хората не са добри приематели на музиката, която иде отгоре. Колкото повече се развиват, толкова ще станат по-добри проводници на музиката от Невидимия свят. Човешкият живот без музика не може да бъде разбран. В Божествения свят има музика с толкова ситни трептения, че човешкото ухо не може да я схваща.

Музиката е средство да се предава и изрази Реалността. Един певец пее една октава, друг – две октави или три. За да се дойде до четири октави, колко хиляди години трябват! Мазаров, Карузо и други видни певци са проводници, чрез които се проявяват гениите на музиката. Трябва човек да ви пренесе в музикалния свят, при

гениите на музиката, за да слушате и да забележите каква е разликата между тази музика тук и музиката на Реалния свят.

Въпрос: „Ще чуем ли такава музика?“

Да.

Въпрос: „Кога?“

Когато дойде пролетта на музиката.

Въпрос: „Учителю, Вие виждате ли тези гении на музиката?“

В музиката не важи виждането, а слушането. Има моменти, когато дърветата дават концерт – има особено подухване на вятъра. В Индия има мухи, които правят дупки в бамбуковите дървета, но ги правят музикално и вечерно време, когато духа вятърът, се чува особена музика. Това е нещо фантастично – бамбуковата горичка като че ли е оживяла, пълна с милиарди същества, които пеят.

Българинът е взел своите хороводни песни от плясъка на водата и затова са хубави. Българският ритъм в музиката отличава българина, но днес в българската музика има повече украшения, отколкото трябва, и самата песен става много натруфена.

В света не може да влезе Свобода без музика. Всеки тон дава направление на Живота. Тонът „до“ освобождава човека от ограничения. Тонът „ре“ дава направление и движение. Тонът „ми“ прави човека гъвкав и той се съобразява в какво направление трябва да работи. Тонът „фа“ събира материал. Тонът „сол“ е цъфтеж. Не можеш да говориш сладко, ако не можеш да изпееш добре тона „ла“. Тонът „си“ прилага. Когато има хубава музика, чувстваш топлина в слънчевия възел и светлина в ума. Ако свириш една песен на струна „сол“, има едно действие, ако я свириш на струна „ре“ или „ла“, има съвсем друго действие. Тонът трябва да бъде чист и да има мекота. Когато се свири на цигулка, средният пръст дава мекота. Някои музиканти правят грешка в четвъртинките тонове. Сегашната музика

е забравила четвъртинките тонове, понеже човек е минал в много гъста среда. Някой пее три и половина октави и мисли, че е голям певец, но когато влезе в онзи свят и чуе седем октави, тогава ще разбере, че сегашната музика е едно предисловие. Тя е почва, върху нея се гради и не трябва да се казва, че нищо не струва. В музикалната техника има много големи постижения и те са за цялото човечество.

ПАНЕВРИТМИЯТА I

Кръгът на Паневритмията се сформираше бързо, Учителя заставаше в средата до оркестъра и изпълняваше движенията, а ние го следвахме с очи. За „Слънчевите лъчи“ се нареждахме в дванадесет лъча и около тях имаше кръг от двойки. Приключвахме с тържествения марш на Пентаграма, а след това се събирахме около Учителя и изпявахме „Химн на Великата Душа“, „Аз мога да любя“ и други песни. След това вече можеше да се подхване разговор. В един такъв разговор, между другото, Учителя каза за Паневритмията следното:

Паневритмията е наука, която регулира физическите, духовните и умствените функции на човека и е съчетание на човешките мисли, чувства и действия. Хармоничните движения на Паневритмията са метод на Разумните същества за самовъзпитание. Тези движения са във връзка с човешките мисли и чувства, иначе те ще бъдат механични и няма да имат онова възбудително и обновително влияние върху ум и душа. Всички напреднали народи и раси – Шестата раса, която иде, ще бъдат изразители на Паневритмията. При нея се изисква едновременно човек да мисли, да чувства и да се движи хармонично. Паневритмията трябва да се приложи във възпитанието на индивида, обществото и човечеството.

Всеки тон си има и движение. Изкуство е да се съчетаят музика и движения. Ако говориш на езика на Природата, тя се отзовава и казва: „Какво ще заповядвате?“, но ако не говориш на нейния език, тя мълчи. Всички дарби в света, които се придобиват, един ден ще станат достояние на цялото човечество. Каквото придобие всеки един от вас, ще стане общо достояние. В Паневритмията са съединени

трите свята хармонично и по-хубава система няма. Има ли музика, движение и вътрешен живот, целият човек взема участие. Истината трябва да се тури в движение; при тези движения се отстраняват препятствията и се отваря път.

В Природата всички движения са разумни. В славянските танци трябва да се тури съдържание. В бъдеще, когато хората ходят и вършат нещо, всичките им движения ще бъдат хармонични, защото ще участват мисълта, чувството и волята. Всяко движение отговаря на едно душевно качество: има движения на Доброто, на Милосърдието, на Справедливостта. Няма добродетел, която да няма линия на движение. Ще учиш това и ще правиш опити веднъж, дваж, десет пъти, сто пъти, докато ги намериш.

При Паневритмията се поставят в движение всички геометрични линии: прави, криви и смесени. Всяка линия има влияние върху съзнанието и извиква към живот нови сили в човека – физически и духовни. Тези песни трябва да се превърнат в движения, в които ръцете, нозете и цялото тяло да вземат участие. Тялото трябва да се поставя в разни пози. Ние искаме да живеем като разумни същества, искаме всичко да ни върви напред. Но когато ходи човек, как трябва да го прави? И когато чете, как трябва да го прави? Или когато е в размишление, как трябва да постъпва? Щом изкривява гръбнак при четене или размишление, нищо не добива. Човек трябва да пази правилно положение между Господаря-Бог и центъра на Земята. По възможност гръбнакът трябва да има една много малка кривина. Когато човек почне да мисли право, той ще има и хубави движения. Всеки има специфична красота в своите движения, които зависят от характера му. Човек има един комендант – главата, която разпорежда, нозете изпълняват, а ръцете са помощници. Човек е най-висшето проявление на Природата във физическия свят, а камъните,

растенията и животните са по-низше нейно проявление. В Природата Бог работи чрез човека. Хубавото в човека е Божественото. Словото на човека, когато говори, когато мисли и когато върши добро, е проявление на Божественото в него.

Концентрирайте се по време на паневритмичните упражнения, мислете върху движенията и върху заложените възвишени идеи и тогава мислите ще преминат в ръцете, нозете и пр. С тези упражнения българинът се отпушва. Но ако не си съсредоточен при всяко движение, няма смисъл; всяко едно движение определя следващото, те са свързани.

Силата на човека стои в концентриране при гимнастическите упражнения и когато ги правим с Любов, със сърце, а не механично, Живата природа взема участие в движенията ни. Тя гледа има ли ритъм и ако няма, не взема участие и тогава всичката ни работа отива напразно. Когато навеждате ръце към земята и съзнанието ви е будно, ще приемете от нея добрите енергии, а ще ѝ отпратите вашите отрицателни. Седнеш ли на земята, трябва да бъдеш доволен; тогава ще има правилна обмяна на енергиите и поради това веднага ще си починеш. Всяко действие, което правите, трябва да бъде свещенодействие. На росата можете да походите и да потичате боси. Всеки ден прекарвайте мисълта си най-малко четири-пет пъти през ръцете си, през нозете си и пр.

Този, който обича, има музикални движения с определена амплитуда и те действат красиво. Когато изразиш тези движения в музика, тогава нейният ефект ще бъде друг. Много рядко съм слушал някоя музика да започва с основния тон на Любовта. Започне ли така, тогава песента внася успокоение.

Паневритмичните упражнения превръщат енергиите от механични в органични и от органични в психични. Паневритмията

поддържа хармонията между дихателна, мозъчна и храносмилателна система и между ум, душа и дух.

Да ви кажа къде е вашата погрешка: вдигнали сте упражнението на гърба си да го носите. Не, качете се вие на упражнението и то ще ви научи. Нека то да ви носи! То знае как да се обърнат, как да се lдигнат ръцете. Качете се на трена и не му казвайте как да върти колелата – това значи музиката на упражнението да ви проникне, да оставите тя да ръководи движенията ви. Тези движения на Паневритмията, които се дават сега, са във връзка с днешната епоха на човечеството, те са извлечени от самата Природа и са вътре в нея като едно цяло. Паневритмията подразбира икономични – не сложни, но целесъобразни движения, с които се постига голям резултат. При тези движения се прави контакт с Природата. Паневритмията не е само игра, но и съзнателно влизане в контакт с Разумната Природа. Всяка енергия в Природата – светлина и пр. – не тече равномерно, но изтича известно количество с по-силни вълни, после почивка, после пак силни вълни и пр. Дажбите следват периодически. В Природата има космичен ритъм и затова именно ритмичните упражнения действат така благотворно, защото тогава влизаме във връзка с Космичния живот. Колкото една музика и едни движения съдържат в себе си нещо от характера на космичния ритъм, толкова те ни свързват с Космичния живот и имат мощно действие.

Когато правите гимнастически и паневритмични упражнения, мускулите и пръстите трябва да бъдат обтегнати. Обтегнете навън пръстите на нозете си. Това е цяла наука – остеология. Щом направиш най-малкото обтягане на костите и мускулите, приижда повече кръв и по този начин се лекуваш. С тези упражнения човек може да стане господар на цялото тяло, тогава има пластичност в движенията и човек се движи грациозно. Когато ръката е обтегната и

е насочена нагоре, има свързване със слънчевите сили. А когато е обтегната и е насочена надолу, има свързване със земните сили. Щом не е обтегната, тя не е в контакт с никакви сили. И не е достатъчно само да я обтягате, но нека съзнанието да участва.

Някои правят гимнастически упражнения само за физическо укрепяване, но това не е достатъчно. Друг казва, че не е навикнал да прави упражнения, но тогава ще легне болен и пак ще ги прави по принуда с нозете си, с ръцете си и пр. Ако не правиш тези упражнения, Природата си има друг метод – дава ревматизъм, коремоболие, главоболие и пр. Правите ли упражненията, веднага ще почувствате прииждане на енергия и доволство. Иначе всеки недоимък на енергия прави човека недоволен.

Ако музикантите свирят всяка сутрин тези упражнения, те стават с една година по-млади. Има движения за подмладяване: старите ги правят, за да се подмладят, а младите ги правят, за да не остаряват.

Някои вземат по-големи крачки, други – по-малки, а те трябва да бъдат отмерени. Ако в една двойка се състои от висок и нисък, високият ще направи по-големи крачки, а ниският – по-малки, за да не се разваля редът. Трябва двойките да се подберат помежду си така: висок с висок и нисък с нисък.

Нека цялото тяло да вземе участие във всяко движение и всяка клетка да направи движение в полето, в което се намира; иначе не можеш да бъдеш играч. Всички части на тялото трябва да бъдат проводници – ръцете, нозете и пр. Вратът си трябва да движиш в разни страни с някои движения, иначе притокът на кръвта към главата се възпира. Когато останеш сам, прави разни движения с врата си.

Всяко движение на човека трябва да бъде Божествено. Не допущайте при Паневритмията дисхармонични движения. Онзи,

който прави хлабаво упражненията, не може да служи на Бога. Бъдете прилежни, Бог обича прилежните. Първо научете игрите, а после теорията. Всички древни мистични школи са имали ритмични упражнения като метод да се възпитават учениците на Школата в музика и в пластика. Упражненията, които ви давам сега, са извършвани и в древността на скрити места от велики адепти за велики постижения. Съвременната наука няма данни за Паневритмията и не знае при коя песен какви движения трябва да направи тялото. Понеже сме в епохата на зараждане на Шестата раса, затова се туря една нова основа на Паневритмията. По-рано тя е била инволюционна, а сега е еволюционна. Древните танци са били инволюционни и в еволюцията ние събираме енергията, която сме вложили при инволюцията.

От Слънцето гледат с четири очи, че в България се опитват да играят слънчевия ритъм. Сега на Слънцето стават доста големи паневритмични упражнения, които се играят на една обширна плоскост. Движенията са мълчалив говор, който трябва да се изучава. И всяко движение изразява някаква идея, някаква мисъл. Движението е израз на музиката, то е една музикална форма. От всички народи – от индуси, египтяни, асирийци, вавилонци, гърци и от сегашните народи – трябва да се вземат движения, но такива, които днес минават в нова форма. Тъй като известни упражнения, които в миналото са били прави, днес е необходимо да се променят. В Паневритмията съм дал само основните движения, само семката. И всяко движение, когато се посади, ще се развие, ще се разработи в ново движение. В окултната наука има известни движения и ако ги правиш, те действат благотворно, магически. Паневритмията е снета от други светове и трябва да се отворят очите ви, за да видите колко Същества вземат участие и присъстват тук. Това, което дават тези

паневритмични упражнения, никое друго упражнение не може да даде, но трябва да се правят хубаво, по всички правила.

ПАНЕВРИТМИЯТА II

Веднъж след Паневритмия Учителя раздаде на участниците гевречета и, като ги разчупваше, каза:

Сега имате по половин геврек, а когато дойде Любовта, ще имате по цял.

Една сестра сподели:

– Учителю, забележително е, че всякога след Паневритмия се чувстваме освежени, просветени и жизнерадостни! Цял ден сме в повдигнато състояние на духа. А някой път, когато по ред причини не играя Паневритмия, чувствам дълбока вътрешна липса.

Учителя каза:

Тези паневритмични упражнения турят в съгласие тяло и воля с ум и с чувство, а четирите – в съгласие с Духа. Всичката погрешка е, че хората са изгубили връзката си с Божествения свят. Има движения, мисли, чувства и постъпки, които не са в хармония с Бога и вследствие на това човек се отдалечава от Него. Най-мъчно е да координираме упражненията с мислите и чувствата. Щом ги координираме, всички болести ще изчезнат. Ако ти можеш да заповядаш на краката си да се обтегнат, то и на много други неща можеш да заповядваш.

Има едни движения, които наричам „движения на доброто“. Те са красиви. Когато някой извършва нещо лошо, той си служи с други движения. Движенията са важни, те определят много неща. Не можеш да направиш едно красиво движение, докато нямаш красива мисъл и красиво чувство. Някой е религиозен и казва, че не му трябват упражнения. Да, той е религиозен, но не се е научил да мисли и да чувства. Трябва да има известни упражнения предимно на мисълта,

други – предимно сърдечни и трети – предимно волеви. Всякога има опасност да се механизират нещата и това става, когато правиш нещо, без да мислиш. Например, когато ядеш, ти имаш силна подбуда – глада – и се радваш на храната. Също и при всяко упражнение човек трябва да съзнава, че ще добие нещо, и да се радва, че има нужда от това движение. Някой път правиш упражнения, а и същевременно чувстваш недоволство. Можем да дадем някои красиви гимнастически упражнения за развитие на мисленето или за развитие на някоя добродетел, но за тях трябват подготвени хора. Еднообразната мисъл образува еднообразни черти. Вземете например търговеца: само като го погледнеш, подразбираш, че е такъв; същото е и за месаря и пр. Когато погледнеш лицата им, познаваш каква професия имат и това механизиране не е хубаво.

Мозъкът зависи от движението на краката, ръцете и пр. Затова като движим краката си съзнателно, можем да подобрим нервната си система и да премахнем всяко неразположение. Кракът, ръката и пр. имат свои центрове в мозъка и като ги движим, тези центрове се развиват и нервната система се подобрява, а заедно с това се развиват и духовни способности, понеже същевременно мозъкът е техен център.

Когато си малко неразположен, постави ръцете си отстрани на кръста с палците напред, а десният крак изтегли напред, съсредоточи мисълта си, после направи същото и с левия крак и неразположението ще изчезне. Има една магнетична, гъста, кална материя, която се натрупва в тялото и трябва да се изхвърли навън чрез гимнастически упражнения. Всяка сутрин човек трябва да се освобождава от тази набрана магнетична кал, която най-първо се набира в слепите очи и в стомаха. Оране, сеене, копане, метене са

всевъзможни начини за изхвърлянето ѝ. А и когато търговецът вдига топовете плат, това движение има за цел да регулира енергията му.

Този, който отива да прави добро, се познава по походката. Каквото възнамерява човек да прави се познава по неговия начин на ходене. В движенията трябва да се застъпят и трите свята: физически, Духовен и Божествен.

Ще ви дам едно упражнение за ревматизъм: десният крак се изнася напред, лявата ръка се поставя на кръста, дясната ръка – върху дясното коляно. Кляка се бавно и се изправя по-динамично няколко пъти подред. След това се изнася левия крак напред и се прави аналогичното. Когато се стъпва, трябва да се стъпва първо на пръсти и после на пета.

Съвременните хора, когато не се раздвижват, страдат от застой в малките мускули и с това се разстройва кръвообръщението им. При Паневритмията малките мускули вземат участие. Музика с движения е най-добрият масаж, тогава електричеството и магнетизмът текат свободно през слънчевия възел и през цялото тяло. Ние страдаме от неестествени движения. Болезнените движения се зараждат от застоя на малките мускулчета, а точно тези упражнения имат за цел да ги раздвижат. Днес гимнастическите упражнения в света вървят по статичен път и затова мускулите стават твърди и на тях не им се придава живот. Хората умират по единствената причина, че мускулите стават статически, а всички части на тялото трябва да бъдат в движение. Едно разумно движение винаги е свързано с Живата разумна природа и хубавите движения носят Живот.

Когато правя паневритмични упражнения, съм концентриран, а някои само обикалят около една каса, която е пълна със скъпоценности, без да знаят как да се ползват. При Паневритмията ще намерете ключа, ще отключете касата и всичко, каквото е в нея, ще

потече във вас. Тези упражнения са магнетични, снемат от човека всички тревоги, освобождават го и му олеква.

Паневритмията е благословение. И е хубаво всеки от вас да учи по един ученик на Паневритмия. Необходимо е една група от братя и сестри, която да упражни паневритмичните упражнения и да ги покажи на обиколка из провинцията. Трябва да се спазват законите на физическото възпитание. Всички упражнения са един начин на възпитание, оттам ще се започне. Умът, сърцето и тялото ще разберат тези упражнения и ще ги усвоят. Във всички религиозни общества се изключват упражненията като светски, но някога първоначалните гимнастики са били духовни. Ако упражненията се правят ритмично, всякога действат хубаво, а в нашите упражнения има и ритъм, и такт. В Природата, навсякъде, където има разумен свят, се употребяват най-хубави упражнения. Нашите гимнастики имат физическо, душевно и духовно значение. Ръката в областта на китката до върха на пръстите е духовна, лакътната част е душевна, а мишницата е физична част.

Аз гледам, че някои правят упражненията по Паневритмия не от Любов, а бързат. Не, тези няколко минути за упражнения ще ги посветиш на Бога. Дигаш ръката си и казваш: „Господи, колко хубави ръце ми даде!“ Упражненията правете с Любов, да има в тях смисъл.

В Америка имаше една мома, която като си туряше ръката върху някое дърво, то се развиваше. Тя простираше ръка и от нея излизаха сили, с които можеше да действа. Това има приложение и в Паневритмията. Когато я играете, пращайте в света една хубава вълна и хората ще живеят по-добре. С тези упражнения вие пращате в света новите идеи. Водата, когато се разиграе, върши работа, а когато се застои, не би могла да върши работа.

ПАНЕВРИТМИЯТА III

„Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“ бяха дадени наскоро, а и все още не бяха добре усвоени от всички и Учителя съобщи, че вечерта трябва да се съберем, за да ги упражняваме. Към 8 ч. вечерта запалихме силни електрически лампи на полянката и под светлината им доста пъти играхме „Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“. Отначало няколко малки групи, които ги знаеха добре, ги представиха пред нас и след това всички взеха участие. После се събрахме около Учителя и започна разговор.

При първото упражнение на Паневритмията вземаш и даваш. Когато туриш ръцете си, свити върху рамената, това значи вземане, а когато са настрани, хоризонтално, това значи даване.

Второто упражнение на Паневритмията означава мир, тишина.

Когато се пее „Аум“ с движения и едната ръка се вдига нагоре, а другата се изнася назад, човек трябва да се издигне на пръсти, защото те са свързани с умствения свят. Издигането на пръсти е повдигане в умствения свят.

Един брат запита:

– *Какво е значението на думата „Евера?*

„Еве“ е принципът на раждането, „Ра“ е Слънцето. „Евера“ значи роден от Слънцето.

Упражнението „Квадрат“ действа много хубаво върху човека.

При упражнението „Слънчеви лъчи“ имаме въртене в кръг на единия участник около другия; това още е едно небулозно* състояние, но след това се влиза в новия свят. Ти се въртиш в един кръг и обикаляш, ала дойдеш ли до същото място, казваш „Няма ли изходен път?“. Намериш ли изходния път, радваш се и това е изразено в

упражнението „Слънчеви лъчи“. Докато се смущаваш, въртиш се като някой кон и вършееш. При „Слънчеви лъчи“ въртенето на единия около другия е движение в затворен кръг, а когато след това се заловят заедно и почнат да пеят: „Ти си меq мамо, човек красив родила“, това е излизане от затворения кръг в един отворен свят, това е освобождение. Ще ви кажа друга една страна на песента, която се пее при „Слънчеви лъчи“: „Ти ме, мамо, за дълго време бе оставила и сега ме подхвана. Без теб страдах, какво мина през мен, какво съм страдал!“ Но тази част на песента ще изоставим – „Какво съм минал и какво съм страдал“, това ще го загърбим и ще гледаме новото.

Дванадесетте лъча на „Слънчеви лъчи“ означават, че дванадесетте врати на Живота са отворени. Те са зодиакалните знаци и в Откровението също пише за дванадесет врати. Това упражнение има две течения: артериално и венозно. Когато го изпълнявате, вие си припомняте онова, което сте учили по-рано, в миналото. Чрез „Слънчеви лъчи“ ви направих свободни и ви заведох в света на дарбите. С тавака грация да го правите, че да затрепти нещо във вас и в онзи, който ви гледа. Пристъпвайте така, като че ли не се допирате до земята. При пляскането дясната ръка ще се движи повече и тя ще отива към лявата. А след пляскането, ръцете ще се повдигнат малко по-нагоре. Упражнението има ритъма на Слънцето. Българските ръченици са затворени, а това показва, че и българинът е затворен, няма изход, това е един вътрешен процес. Българите са загубили първоначалните движения, които били религиозни, и са дошли до ръченицата, до тропането на едно място и то бързо, но няма идея в тези бързи движения на ръченицата. Аз пожелах да дам образец на тези движения в чистия им вид, излязох на полянката, започнах да тананикам три мелодии, под които правех и движения. Така постепенно се оформиха „Слънчеви лъчи“. „Идилията“ бях дал преди

повече от тридесет години и мнозина ме питаха какъв текст да я съпровожда. Отговарях, че всичко ще дойде на своето време. И ето, при тези нови упражнения „Слънчеви лъчи“, дадох и текста на „Идилията“ – „Ти си ме, мамо, човек красив родила...“. За да мога да създам мотивите в „Слънчеви лъчи“, т. нар. отворен мотив в българската музика, съм работил цели тридесет години за повдигане на българското съзнание и за приспособяването му към тях. Това ще се отрази върху българската психика.

Който играе тези упражнения на „Слънчеви лъчи“, ще придобие Свобода. Те ще се изпълняват в света. Оттук ще излязат инструктори. Със „Слънчеви лъчи“ поставям една основа и затова трябва да се играят съвършено. Всички Светли същества са привлечени чрез тях. Чрез тези слънчеви упражнения ние правим основа и Съществата слизат и влизат в нас. Правим ли ги, противоречията се отстраняват, понеже упражненията неутрализират злото. А и Великите напреднали същества също ги правят. Музиката на Паневритмията и на „Слънчеви лъчи“ ще събудят душите. Чрез слънчевите упражнения Земята се прониква от слънчева енергия. Слънчевите енергии, които слизат на Земята, се използват чрез тези упражнения, като първо ги възприемаме, а после ги изпращаме в пространството и така много същества се повдигат. Тези упражнения освобождават човека от грижи.

Движенията, които ви давам, ги има в Природата. И само движения, които са взети от Природата, са добри. А движения, които не се намират в Природата, не са хармонични и вредят на човека. Въртенето на единия участник около другия при упражнението „Слънчеви лъчи“ е аналогично на движението на Земята около Слънцето, на движението на другите планети около Слънцето и на Луната около Земята. Упражнението „Слънчеви лъчи“ трябва да се

играе със специални костюми с широки като тоги ръкави и то с пояси. Костюмите да бъдат със син, розов и бял цвят. В „Слънчеви лъчи“, когато се говори за майка, се подразбира онази Майка в Разумната Природа. Под думата „майка“ е скрито името на Бога. Упражненията „Слънчеви лъчи“ са от светилището на посветените и са слънчева музика, слънчев говор и слънчево движение. Когато ги правите, вие сте проводници на Любовта и на Светлината и пръскате тези лъчи и идеи, за да ги предадете на света. И когато пеете думите“Ти си ме, мамо, човек красив родила, умен да стана, добре да мисля, добре да любя. Туй животът е на Рая“, то в този момент у много хора в света почват да трептят в съзнанието им такива светли думи и идеи. Тези упражнения лекуват всички болести и недоразумения. Кракът, който се прегъва при упражненията и е във въздуха, взема слънчева енергия, а другият крак, който е на земята, дава.

Една сестра запита:

– *Учителю, какво е значението на упражнението „Пентаграм“?*

Нали това упражнение се играе с пет двойки? Те означават петте основни добродетели: Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел в тесен смисъл на думата. Нали тези двойки се движат и си разменят местата? Това означава, че добродетелите в човека трябва да се поставят в движение. Досега само се е говорило за добродетели, а днес вече трябва тяхното приложение. Чрез упражнението „Пентаграм“ добродетелите оживяват в човека и почват да работят в него. Това е психичното действие на „Пентаграм“. Нещо повече, тази идея се праща в света и се съдейства добродетелите на човечеството да влязат в дейност. Докато не научите „Пентаграм“, няма да имате никакъв успех.

Ще ви дам едно упражнение, което се прави, когато са възникнали мъчнотии: дясната ръка се вдига нагоре с длан, обърната напред, и се протяга. Десният крак се вдига малко нагоре, а дясната ръка се спуска и се поставя върху крака, малко по-горе от коляното. Това означава Правдата и Добродетелта да се съединят в Любовта. Прави се седем пъти с десния крак и седем пъти с левия.

Друго упражнение: десният крак отива малко настрана. Дясната ръка е отпусната долу, но после се движи вляво и нагоре покрай тялото и като направи кръг, поставя се върху десния крак. Това се прави седем пъти с дясната ръка и после с лявата.

Има и други, по-сложни упражнения от упражнението „Слънчеви лъчи“, но все още не мога да ги дам, понеже не сте готови. Занапред ние ще дойдем до ред други упражнения и тези, които днес ви са дадени, са едно въведение към онези силни упражнения. Сега в паневритмичните фигури има само контури на движения, но после ще се дадат съдържанието, смисълът и подробностите. Всяка дума, музикално изказана и придружена с хармонични движения, е в състояние да внесе тласък в човешката душа. Например, истински музикалният човек може да изпее думата „Любов“ с движения и да произведе нужния ефект. Има специални движения и за думите „смелост“, „решителност“ и т. н. С движения могат да се изпълнят песните: „Запали се огънят“, „Аз мога да любя“ и др.

Необходими са курсове, лекции върху цикъла „Паневритмия“. Ще се създаде специална школа по Паневритмия, тъй като тя е носител на новото, което днес трябва да се внесе в културата.

ПИСМО ОТ ЧУЖБИНА ВЪРХУ ПАНЕВРИТМИЯТА

Една сестра от чужбина изпрати следното писмо:

Паневритмия играем на един връх, недалеч от града. Днес преваля малко дъжд и бе доста свежо. Всички, когато се върнем от Паневритмия, се чувстваме в хармония с Природата и себе си. Тогава сме много меки и силни!

Преди Паневритмията със сидеричното махало установих, че някои са магнетични, а други – електрични, а след свършването ѝ измерих, че всички станаха едновременно електрични и магнетични.*

На една жена, която беше прегърбена и не можеше да вдигне лявата си ръка, тъй като е само с един бял дроб, а другият е бил отстранен чрез операция, но редовно участваше при паневритмичните игри, вече гръбнакът ѝ се изправи и тя вдига спокойно ръката си и работи с нея. Но тя постигна тази промяна, тъй като е твърде съсредоточена при Паневритмията.

Радвам се и на напредъка на един човек, който е властен и критичен, но има добро сърце. Неговото лице се измени видимо чрез Паневритмията, устните му станаха по-нежни.

Един адвокат, който бе получил неврастения, но сега прилага всичко казано от Учителя и играе Паневритмия, се излекува и той вече е в състояние да води практиката си на правист.

Ние имаме желание да построим една хижа в планината и да прекарваме там по месец през лятото, както вие на Рила. Много болни и страдащи хора идват при нас за помощ, привлечени от новите идеи

като от магнит. Събираме се да четем беседите и да играем Паневритмия.

Присъедини се и един друг приятел, който е капелмайстор и цигулар. Той е 50-годишен, дойде слаб и нервен, но чрез Паневритмията се обнови.

За Паневритмията образувахме малък оркестър, в който свирят един музикант, един лекар и един архитект, но понеже и те искат да играят упражненията, по някой път я изпълняваме само с пеене. Веднъж наскоро ни посети един редактор, фотографира ни и публикува снимката в своя вестник.

Много младежи ме молят да създадем общежитие, както на Изгрева, където да се играе Паневритмия, да се четат лекциите, да се хранят заедно, въобще – средище, където да се прилагат новите методи на Учителя.

ПОЕЗИЯТА И ДРУГИТЕ ИЗКУСТВА

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Една сестра запита:

– Кои са основните принципи на изкуството и на поезията в частност?

Нека нещата да се представят така естествено, както Бог ги е създал. Новата поезия е образна. Като направите едно описание на извора, който слиза отгоре със своята история, ще напишете неща, които засягат човешкия живот. И когато човек чете за извора, да мисли за хората; да може веднага да направи превод. Ако бях поет, щях да опиша какво чувства камъка и как разсъждава. Много интересни щяха да бъдат разсъжденията на камъка – докато стои, водата минава покрай него, той пита, а тя му отговаря. Ако човек вземе да пише каква да е поезия, светът ще се обърка. Поезията трябва да оправи света; поезията, това е хубавото в Живота. Докато е жив човек, това е поезия, когато умре, проза е. Глупавият човек е проза, а умният – поезия. Поезия е любящият човек, а проза е човекът, който мрази. Разочарованието, обезсърчението, неверието, това е проза, а Знанието, Истината, всички добродетели са поезия.

Една от сестрите каза:

– Желая да бъда поетеса.

Поетът, за да бъде велик, трябва да бъде благодарен за всичко.

Сестрата каза:

– Аз още мърморя.

Поезията трябва да се занимава с малките неща, но нека ги накара да проговорят. Поезията създава живи образи и картини. Цветята когато цъфтят, това е поезия; когато вее вятърът, това е

поезия; когато грее Слънцето, това е поезия. Поетът може дори да пише как храната дава подем на човека, да пише за нейното приготвяне, за огъня и огнището.

За да бъде човек истински писател, той трябва да пише с най-хубаво перо, със златно, а ако е желязно перо, което ръждясва, не би могъл да пише хубави работи. Кога перото е златно? – Когато човек престане да говори лоши работи, перото му е златно. Желязното перо трябва да стане на златно. Който иска да пише, нека първо да свърши клас по Любов. Ако съм поет, ще пиша за светлината, за въздуха, за водата, за хляба; това са реални работи. Истинският писател е в хармония с природните закони и сили. Когато пише и дойде до едно място на затруднение, до мъчнотия, той спира, защото знае, че Духът се е оттеглил. А онзи, който не разбира, ще почне да римува, да човърка. Нека да спре, да влезе в хармония с природните закони и да се корегира, за да може Духът пак да работи. Наблюдавайте, като се задълбочите, какво ще ви каже Духът.

Един брат попита:

– Учителю, какво ще кажете за вдъхновението?

Можеш да чакаш двадесет години и нищо да не направиш и когато дойде вдъхновението, като че ли всички художници, които са се родили досега, ти идват на помощ. И тогава за двадесет минути, за един час можеш да направиш онова, за което си чакал двадесет години. При вдъхновението иде благословение, иде Бог. Идват няколко гениални поети отгоре, кажат няколко стиха на един свой обикновен събрат и когато го подтикнат да тури името си под това, хората разсъждават: „Този е обикновен, а какви работи пише!“ Който иска да е поет, ще му кажем с каква храна трябва да се храни, стига да е роден поет. Роденият поет се носи на крилата на вярата и никога не пада духом.

Писането е отговорност. Написва се толкова дебел роман, а със смъртта на героя, вместо да повдигнат чувствата на хората, авторът ги разрушава и те привикват към убийства, към груби прояви и насилие. Друг автор пък поставя един от героите си в положение на крадец, който присвоява големи суми и лежи двадесет-тридесет години в затвора, след което излиза без да се разкае. Авторът иска да изнесе лошите последствия от престъпленията, но с това нищо не се постига, а освен това и престъпленията се увеличават, убийствата – също. На съвременния свят трябва да се изнесе това, което днес е изгубено, което липсва. Животът трябва да се изнесе в този вид, какъвто е бил първоначално създаден, в своята първична чистота и святост, а не в неговия изопачен вид. Трябва нов начин на писане и това е трудна задача. Светията никога няма да заобича грешна поезия, защото всички образи на поезията трябва да бъдат чисти. В новата драма, в новия роман трябва да се представи идеалния тип човек, със свещена глава, с добре развити гърди, с хармонично тяло, с правилни движения и без да е богат, където и да влезе, все добро да прави. Духовното иде вече в света, затова бъдещите писатели, поети, драматурзи, музиканти трябва да внесат този духовен елемент в своите произведения. Поезията трябва да описва Реалността, която изразява Живота отвътре, трябва да описва отношенията, които имат съставните неща към Центъра, към Бога! Да описваме нещата не както ги виждаме, но както са създадени, значи да ги описваме така, както ги вижда Бог, така както е тяхната Божествена страна. Непроявената същественост става проявена същественост, а от последната произлиза физичната реалност. Физичната реалност е гъстата материя, а поезията описва проявената същественост. Тя описва по-висшата действителност, представя нещата във връзка с възвишеното и посочва Реалното и същественото, което е в основата

им. Поезията се занимава и с ограничената същина, а физичната реалност е проява на ограничената същина, докато безграничната същина е това, което не се е проявило. Формата се изменя, разширява се, но същината не се изменя. Поезията трябва да описва това, което не се изменя, и това, което се изменя, и да ги свърже. Истинската поезия има отношение с ясновидството. Поетът отдалеч вижда нещата и ги сваля. Той долавя бъдещето, което ще стане, и го сваля. В този смисъл, поетът води човечеството.

Музиката, поезията, живописта, изобщо изкуствата, които виждаме на Земята, са отражение на Божествения свят и следователно човек може да бъде дотолкова музикант, поет, художник или учен, доколкото е във връзка с Божествения свят.

Едната от сестрите попита Учителя:

– Каква полза от това, че аз пиша поезия?

Това са стъпала, чрез които се възкачваш към Бога. Поезията е стълба, по която човек се възкачва към Бога.

Един от братята каза:

– Искаме да основем окултен театър на Братството.

Всяка идея трябва да си изработи известна форма. Почнете оттам, докъдето са достигнали преди вас. Днес е една необходимост човечеството да се освободи от всички низши черти на животинското и да повдигне съзнанието си. Щом у човека се развие съзнание за Красота и Добро и усет към същественото за човешката душа, то всичко останало е постижимо.

Първият опит може да не излезе сполучлив; това нищо не значи, ще направите втори, трети и пр. Идеята, която имате, е хубава, трябва да се пристъпи към работа.

Преди няколко дни гледах операта „Таис“. В това произведение калугерът погрешно е решил да препоръча на Таис да отиде в

манастир. Праща я от един затвор в друг, а той трябваше да ѝ каже да служи на Бога в света, да иде да работи за Него. За операта „Таис“ ще кажа, че е не достатъчно задълбочена, но който я гледа, и това ще му даде материал за размишление.

Една сестра каза:

– *Кажете нещо за художеството.*

Художникът трябва да рисува пейзажа така, че някои части от картината да са близо до зрителя, а други да се губят в далечината, за да има контраст. Не е хубаво да се рисуват цветя във ваза, откъснати и лишени от живот. Нека се рисуват поне в саксии, а най-добре е в естествената им среда. Художникът трябва да нарисува човека с лека усмивка. Усмивката е като зората. В най-обикновения човек, когато го посещава неговата Висша душа, лицето му, което обикновено може би има неизразителни черти, тогава съвсем променя своя израз, добива особена красота и изпъква истинският човек, скрит и дегизиран в своята обикновена форма. Именно този момент трябва да долови художникът и да го изрази, така той ще бъде художник на душата. Художникът трябва така да тегли четката, че да предава с нея онези черти от лицето на човека, които да изразяват неговото благородство или неговата чистота. Само чрез дълги наблюдения той ще може да предава с четката си вътрешните качества и добродетели на човека. В живописта как ще туриш една линия на добродетел? Освен това нека се имат предвид и степените на добродетел при обикновен, талантлив и гениален човек. Чрез упражнение окото се калява. Погледът на гениалния е обърнат нагоре и зареен някъде далеч. Обикновеният човек гледа надолу, а талантливият – напред. Гениалният художник може да нарисува окото на гениалния човек.

Някой ти казва да начертаеш една линия от 10 см; ти я начертаваш, измервате я, но се налага да чертаеш доста пъти, докато

сполучиш. Има хора, които отмерват на ръка, вземат 100 г; теглят и се вижда, че е толкова. Това е един усет, който човек трябва да има в себе си. Има и един друг усет – усет за време, чрез който познаваш времето; това не е чувство, а способност.

Идния четвъртък можем да отидем на екскурзия на Витоша. Всеки от вас да си носи по една тетрадка и там да се опита да напише поезия. Чистотата на планината е условие за вдъхновение.

X. КУЛТУРАТА НА АНГЕЛИТЕ

КУЛТУРАТА НА АНГЕЛИТЕ I И II

Беше в началото на март. След лекцията на Младежкия окултен клас излязохме за гимнастическите упражнения, после се върнахме в салона, където се заговорихме за един от големите празници на Братството – 22 март, който наближаваше. Учителя каза:

От времето на равноденствието, 22 март, зависят много работи; важен е този ден.

После един брат запита какво е нашето отношение и нашата връзка с Напредналите същества.

Мислят, че само ние сме в света, а когато им се отворят очите, ще видят, че около тях има Напреднали същества. Нали и мравката не знае за човека, пълзи по дланта му, без да може да го види. В растенията и в животните се проявяват висши духове – Ангели, Архангели, които ръководят тяхната еволюция. В минералите, в скъпоценните камъни се проявяват Херувими и Серафими. Изобщо, в целокупната природа всички Йерархии са взели участие, за да се създадат нещата и за да се проявяват чрез тях.

Молекулите, атомите, йоните са все творчество на Висшите същества. Всички са взели участие в творението и най-после е създаден човека, който е печат на цялото творение. В Писанието се казва: „И направи Бог човека по свой образ и подобие“, после – „създаде човека от пръст“, а сега имаме „родени от Бога“. Значи, първо има създаване по образ и подобие, после – създаване от пръст и накрая – родени от Бога. Човечеството върви по светлия път, начертан от Ангелската йерархия, нашият ред иде подир нея. Ангелската йерархия управлява цялата Вселена и работи под Божествено ръководство. Казано е за човека: „Направил си ме малко

нещо по-долен от Ангелите“. Един Ангел няма да счита за унижение да се въплъти на мястото на човека, но ако турят един човек в ангелска форма, това ще му дотегне и скоро ще каже, че на Земята е по-добре и че при Ангелите е много деликатно за него. Понеже днес Бог внася една нова идея в света, то Ангелите желаят да се въплътят на Земята, интересуват се от тази Божествена мисъл, гледат да разгадаят какво мисли Бог и това изучават. Желаят да видят как ще се развие Животът, понеже намират едно противоречие. Те си имат едно собствено разрешение, тъй като виждат грешното състояние на хората и казват „така и така трябва да се разреши тази задача“. А сега са свидетели, че отгоре се внася една система, която някъде съвпада, а някъде не съвпада с тяхното разрешение. Има нещо дълбоко и Ангелът се чуди по какъв начин ще се разреши тази трудна задача.

Когато говорим за културата на онзи свят, ние подразбираме всички Разумни същества, които са завършили своето развитие преди милиони години и днес направляват космоса. Някои от тях направляват Слънчевата система, други – живота на някои планети, трети направляват отделните народи – български, английски и др., четвърти направляват водите, пети – растителността в света и т. н. Според степента на своето развитие и знание всяко Същество е поело съответна служба. И всички хора са заобиколени от тези Разумни същества, които се грижат за тях и направляват живота им.

Ангелите когато мислят, мисълта им минава през растенията и плодовете зреят. Приятно ми е да се спра при едно дърво, при един плод; тогава пред мен се отваря една картина на Същества, които мислят. Всичкото това ядене е сготвено на тяхния огън и аз гледам с благоговение. За мен един плод не е проста работа – едно много разумно Същество е работило, за да го поднесе. Светлината, която иде, е мисълта на Ангелите. Понеже те мислят, затова иде и

Светлината. Ангелите разбират динамиката, техниката на Природата. Да въведеш в движение едно такова тяло като Слънцето и после с милиони години да не става нарушение, каква динамика има в това и с какви големи средства разполагат, с какви грандиозни капитали! За да се движат Слънцето, Земята и другите небесни тела с тази голяма бързина, енергията се черпи от пространството.

Има един свят на Ангели, които живеят в Рая, падналите Ангели са в ада, а човек е по средата. Добрите ангели са толкова умни и напреднали, че човек не може да си представи че и те произтичат от човешката раса. Светлината на Ангелите е тъмнина за жителите на ада, а Светлината на жителите на ада е тъмнина за Ангелите на Рая. Знанието, което имат жителите на ада, им служи да търсят начин да измъчват човека, да си служат с инквизиция, да създават скандали вкъщи. Жителите на ада искат да ти разбъркат всички сметки, да те оставят голтак, след това ще се намесят и в ума на сина ти и ще ти нашепва, че с добро не можеш да живееш, че трябва да бъдеш лош и с лошо да уредиш работите си. А Божественото запазва човека. Най-низшите хора са свързани с Третото небе, а по-напредналите хора са свързани с по-висшите светове. Светиите все още не са Ангели, а се готвят за такива. Ангелите са изразители на Любовта и интелигентността.

Ангелите, когато са били хора, са живеели при условия различни от сегашните, определени за човека, защото в Живота има голямо разнообразие. Ангелите имат такава сила, че ако я употребят, биха направили чудеса, но те считат за излишно да я прилагат при оправяне на човешкия свят. Ако Ангелът направи погрешка, той ще изчезне от Небето; той не може да направи погрешка, от която да се скрие или да се прикрие.

Един брат запита:

– Защо се говори в Откровението и в Езекиил за някои Висши същества, чийто глас бил като глас на много води, като глас на много народ?

Защото те са колективни Същества. В Духовния свят има вътрешно разнообразие, а външно еднообразие. Тук е обратно. Когато искат външно разнообразие, Ангелите го търсят тук, а когато ние искаме вътрешно разнообразие, трябва да го търсим при тях. Във вътрешното разнообразие на Ангелите се проявява Божията Мъдрост. В ангелския език като ти кажат една дума, то е цяла реч. Една дума на Ангелите е като една човешка реч; съдържателни са ангелските думи.

Опитната школа почва, когато се привлече помощта на Съвършените същества, които разполагат с всичко. И добрите хора всякога имат условия да влязат в контакт с тях. Така беше с апостол Петър, който бе избавен от затвора. Отношението между учители и ученици в гимназията е аналогично на отношението между тези Висшите същества и човека. Сега хората имат общение с Ангелите и Архангелите, а със Същества от по-висши йерархии нямат толкова. Едно сравнение: млекопитаюещите имат общение с човека, ала колко пеперуди имат шанс да видят насреща си човек и да знаят, че той е такъв. Когато един обикновен човек види едно Съвършено същество, ако не е готов, ще заспи, защото не може да издържи на неговите трептения. За да го види, човек трябва да се издигне високо в своето развитие. Нали и Даниил, когато видял едно Напреднало същество, се почувствал безсилен?

Един Ангел изчислява траекторията на Земята – откъде ще мине тя след милиони години, колко хора ще живеят на нея и пр. Има работи, които Ангелите не знаят, но са с богати познания. Един Ангел не знае що е лъжа, защото в Ангелския свят не може да има изкушение. Като говорим за духовния живот и за Ангелите, то

каквото ние мислим, е сянка. Животът е много велик и мисълта на Висшите същества е толкова подвижна, че ние даже не можем да я сравним с нищо. Освен това с нашите възможности схващаме един много медлен живот, в неговата най-груба проява, а не онзи всемирен Живот. Животът е красив и за онзи, който го разбира, по-хубаво нещо от него няма. Ангелите искат да дойдат, понеже тук идва нещо ново, което те не знаят, и този живот тук за тях е чуден.

Един брат попита:

– Ангелите имат ли скръб?

Ангелите имат скръб, но за тях скръбта е малката радост, а радостта е голямата радост. Като гледат хората как не се чувстват щастливи и как не им иде на ум да разрешат задачите си при всичкото това благо, което Бог им дава, те скръбят. Нали Учителя се тревожи за ученика си и му е мъчно, когато последният не може да реши задачата. И Ангелът, като гледа човека, казва: „Как не му стига умът?“ Поискай помощ от него и той ще ти помогне. Всички те имат търпение. Търпението е едно от най-великите качества на Разумния живот. Един Ангел, когато се въплъти между хората като човек, ще усети голяма неприятност и страдание, но ще си каже: „За да се запозная с тях, струва си“. Той се въплътява от голяма Любов, за да се запознае с хората, и от една страна губи, но от друга – печели. ТогаваАнгелът живее като обикновен човек, с много правилна човешка форма, но вътрешно е необикновен и съзнава, че е Ангел. Ако един Ангел употреби най-малко насилие, ще се оплете и затова се пази от него. Като е влязъл в материята, той е изгубил силата си, много малко от нея му е останала. Например, вие сте силен, но ако ви турят 200 кг на гърба, мислите ли, че с тях ще бъдете така подвижен?

Ангелът е минал през гениалността, през светийството и е отишъл още по-нагоре. Ангелите са мощни, те са служители. На един

Ангел от по-горните класове може да се повери Земята и човечеството, за да ги ръководи, но геният и светията не могат да направят това.

Много Ангели и адепти, облечени в костюми на обикновени хора, се срещат навсякъде по Земята – в големите градове като Лондон, Париж, Берлин, София и др. На вид са обикновени хора, но дават насока на всички същества и са капацитети по разни въпроси. Ангелите са заети с хората, но с най-възвишените им мисли и чувства, а с по-долните им чувства са заети други същества.

Невидимият свят е музика, но трябва да имаш очи и уши, трябва да разбираш езика му. За Ангелите от Първото небе животът от Второто небе е скрит и затворен, а за Ангелите от Второто небе е скрит и затворен животът от Третото небе. Всеки гражданин от Божествения свят едновременно е поет, философ, учен и музикант. Любовните писма, които човек получава, са три вида: от земните ти приятели, от Духовния свят, от светии и от ангели, които могат да ти изпратят някоя хубава мисъл. Когато те озари една възвишена мисъл, тя е дошла от тези Разумни същества. Ние сме в постоянен контакт с Ангелите, те ни носят хубави мисли и желания, изпълват ни със Светлина и пр. Навсякъде виждаме тяхното присъствие. Писанието нали казва, че едни хора нагостили Същества, които били Ангели. Щом ти дойде една светла мисъл, Ангел те е посетил. Радвай се на това; макар и да не си го зърнал, той те е посетил. Казваш, че никой не те обича; това е лъжа. Когато ти дойде една светла мисъл, значи един Ангел те обича и те посещава, той ти праща тази светла струя. Човек не познава Ангелите и не подозира, че хубавата работа, която върши, е с тяхно съдействие. Успехът ѝ се дължи на присъствието на някой Ангел в самия него.

Ти минаваш за красив, но като се сравниш с красотата на Ангелите, тогава виждаш, че си твърде малко нещо. Трябва да се радваш, че Ангелът е красив, понеже неговата красота е и твоя бъдеща. На индийски език „дева“ значи „ангел, чист“. Вдъхновението в човека иде от посещението на Ангелите. Когато хората живеят по Бога, тогава Ангелите ги обичат. Ангелите се интересуват от хората по единствената причина, че Господ се интересува от тях. Ако Бог бе изтеглил въплътените Ангели, досега не щеше да остане и един човек на Земята. За Ангелите хората съставляват обект за изучаване, тъй като не е лесна работа изправлението на човечеството. Обръщането на един грешник е цяло събитие в Небето и причинява голяма радост. Един Ангел, като слезе на Земята, се интересува много повече от един грешник, който плаче и се разкайва за греховете си, отколкото от един праведник, който си мисли, че е свършил нещо.

Когато Христос мина големите изпитания с пост и молитва, дойдоха Ангели да му служат. Ако човек върши Волята Божия, Ангели ще му помагат. Един Ангел е крайно внимателен, когато събужда една душа. Той гледа да я събуди навреме, да не закъснее нито една милионна част от секундата. Знаете ли какво нещо е точността? Ако не я събуди навреме, Ангелът ще дойде в едно голямо противоречие. Ангелите държат изпит чрез нас, дават им задачи по отношение на човечеството и ако ние свършим правилно работата си, и те са издържали задачата си. Когато съвършените обърнат едного към Бога, той е тяхното дете. Тогава под думите „родени от Бога“ разбираме, че чрез обръщане на душите към Бога Ангелите имат деца. Иначе, те нямат нужда от женитба, защото, ако я направят, ще изгубят всичко.

Миеш, търкаш пода в салона, но после, когато дойдат Ангелите да слушат Словото, всеки от тях ще ти даде своето благословение.

Ангелът разполага с много малко време, с една десетохилядна част от секундата минава край теб, оставя в теб Светлина и ти става приятно от неговата мисъл. Когато те посети, той после обикаля целия свят и посещава много хора – хиляди и хиляди. Когато Висшите напреднали същества слушат хората, те не им възразяват; слушат така, както някой професор слуша дечица да спорят върху философски въпроси. Любовта на Съществата от Невидимия свят е голяма и тяхната Свобода е голяма; значи трябва да се учим от тях.

Преди няколко дни бяхме на Витоша и някои усетиха присъствието на Светлите същества. Времето беше тъй хубаво и когато си отидоха, то пак се развали. Тези Същества слизат навсякъде, за да помагат. Трябва да намериш времето, когато са слезли да работят, и тогава да се качиш на Витоша. Искаш ли да чуеш нещо хубаво, вдигни слушалката на телефона, за да схванеш хубавото на Ангелския свят.

Една сестра запита:

– Как, по какъв начин?

Насочи радиото си и ако нямаш резултат, не се обезсърчавай. Твоята душа има резултат, но на физическото поле той ще се проектира и изяви по-късно. Горе, в свръхсъзнанието или в душата, резултатът е станал. Ако мислим с Любов за творенията на Великите същества, то ще се свържем с тях и постепенно ще дойде откровението. Първо, човек трябва да живее по Бога, да изпълнява Божиите закони и тогава Бог ще го запознае с тези Същества. По-напред човек ще се запознае с Бащата и после – с другите Същества; този закон трябва да се спазва. Един ден, когато сърцата на хората се разширят, умът им се просвети и духът им се укрепи, те ще бъдат във Велико общение с всички Съвършени същества, с всички Същества, които са завършили своето развитие на Земята.

Някои от вас искат да им гадаят бъдещето. В бъдеще ще отидете при някое Напреднало същество, но бъдете готови да възприемете неговата култура, за да я копирате. И когато разберете Божия свят, трябва да работите. Има Ангели, с които човек не може да влезе във връзка, а има Ангели, с които може. Именно тези, които дойдоха при Христа да Му служат, с тях човек може да влезе във връзка. Някои от тях са на Земята в плът като адепти, махатми и пр. и помнят своето естество. Казано е: „Дето са събрани двама или трима в Мое име, Аз съм там посред тях“. Значи, когато двама или трима са събрани с Любов, там е Христос. Гавраил и Михаил са от тези Ангели, които работят с Христа. Щом дойде Любовта, тогава човек може да влезе в общение с тях. Ще бъде, ще бъде!

Ангелите, които изпращат светлината от Слънцето са разумни същества. Те постоянно ни говорят и трябва да привикнем на техния език, да го разбираме. Когато човек се обезсърчи или отчае, един от тези Ангели дохожда близо и му проговорва: „Не се отчайвай, не се обезсърчавай, Бог е вложил доста дарби в теб и ако ги разработиш, ще свършиш учението си с успех“.

През всичките години стенографките записваха беседите и лекциите, дешифрираха ги и извършваха предпечатната подготовка. Учителя често ги посещаваше, следеше тяхната работа и им даваше упътвания. Тогава често се отваряше разговор върху разни въпроси. При едно посещение записах няколко реда, които приобщавам към горната тема.

Ангелите постепенно се изкачват в по-горни стъпала на развитие, местата на най-долните ангели се овакантяват и се заемат от светиите, които ще заместят долните Ангелски класове и ще поемат част от тяхната служба. Така Ангелите се облекчават в своята

досегашна работа и им се възлагат по-отговорни задачи. Светиите се учат при Ангелите как да помагат; те са ученици на Ангелите.

XI. ПРИРОДОСЪОБРАЗЕН ЖИВОТ

ВЕГЕТАРИАНСТВОТО

След лекцията и гимнастичните упражнения се върнахме в салона с Учителя. Изпяхме няколко песни. Една сестра каза на Учителя: „Учителю, Вие в днешната лекция изказахте няколко думи за вегетарианството. Тези думи родиха в мен много нови мисли“.

Учителя каза:

Началото на духовния живот е вегетарианството. Никой не може да бъде духовен, ако не е вегетарианец. То е Начало на възпитанието, защото духовният живот изключва насилието.

Месото е една неестествена храна, понеже съдържа много отровни вещества. Когато се коли животното, то изпитва страх поради което в него се образува една страшна отрова. У животните при клането се заражда страх и омраза.

Много е умна котката: тя преди да изяде мишката, я предразполага, оставя я малко, играе с нея и когато почувства нейното разположение, тогава я стиска от един път и я изяжда, за да получи месо без отрова. Сегашната неврастения на хората се дължи до голяма степен на отровите, които отделят животните при ужаса, който изпитват при заколването. И на това се дължи нервността на цялата бяла раса.

От друга страна, веднага след смъртта на животното, почва трупното разлагане и се образуват други отрови, наречени птомаини, леокомаини и пр.

Един човек обича кокошките и ги яде. После става вегетарианец и не ги яде. Кое е по-хубаво? Значи някой път да не те обичат е по-хубаво. Понеже трептенията на бозайниците са по-низши от тези на

човека, затова човек като яде животни, се спъва и не може да се развива.

Месната храна е проникната от трептенията на животинските страсти. Растителната храна в това отношение е чиста. Ако човек дълго време се храни със свинско месо, ще добие свински характер. Ако дълго време се храни с кокоше месо, ще добие кокоши характер.

Човек трябва да се храни с чиста храна, за да имат клетките послушание.

Едно време, преди повече от две хиляди години, Данаил и другарите му се храниха с вегетарианска храна и станаха по-красиви и по-здрави, отколкото другите, които се храниха с месо.

За много хора не е вече полезна месната храна. Засега най-здравословната храна е растителната. Тя трябва да бъде прясна.

Разумните същества са ни приготвили най-хубавото ядене, ние сме го оставили и ядем суха пастърма. Растенията са много добри готвачи. Ние не можем да готвим така добре, както тях.

Българинът яде повече хляб, за да стане по-мек. Другите народи ядат повече месо – сутрин, на обед и вечер – за да станат активни в по-низша област – добиавт по-груба активност.

Човек догдето се отучи от месната храна ще мине по-дълго време. Който яде месо, какво ще стане с него? Ако е изял сто кокошки, ще го турят в сто кокошки, когато ги колят. Тъкмо колят кокошките, ще влезе в тях и ще изпитва състоянието на кокошката. Сто пъти ще прави това. То е страшна работа. Та в края на краищата, хората ще станат вегетарианци, ще се отучат.

Клетките, които идат в нас от животинското царство, повече изразходват и по-малко придобиват; а растителните клетки, които влизат в нас, по-малко харчат и повече придобиват.

После, животинските клетки, които приемаме в нас, са непослушни. Затова трябва да се храним с растения.

Месоядните животни много повече боледуват, отколкото тревопасните. Вегетарианската храна е чиста. Хората на безлюбието са месоядци.

Понеже човек сега е останал много назад, затова не трябва да яде месо, за да се повдигне.

Сприхавите хора са всякога болни. Има ли някой болен търпелив? Всичко му е криво. Мрачно му е. И казва, че условията му не са хубави. Такъв човек хубаво е да бъде вегетарианец, понеже растителната храна дава търпение. Хубаво е да яде домати, краставици, сливи и пр. Такива храни са метод за укротяване на човека.

Човек трябва да стане вегетарианец във физическо, умствено и духовно отношение. Например, някой може да е вегетарианец във физическо отношение, обаче в мисълта си, в обноските си не е. И по чувства, и по мисли той трябва да върви паралелно с вегетарианството. Ако ти имаш една мисъл или едно желание разрушително, то е месоядство.

Трябва една нова философия на вегетарианството. Вегетарианството трябва да мине в по-високо поле, за да има резултат. То има резултат, но няма онзи резултат, който трябва. Плодовете са литература на Невидимия свят, богата литература. И всяко камъче е литература. Като вземеш един камък, можеш да прочетеш хиляди неща написани по него.

В яденето има един умствен процес. То е цяла наука. Ще ти дадат да ядеш картофи, за да ги изучиш. Ще ти дадат да ядеш ябълки, за да ги изучиш. Другояче не би ги изучил. Този глупавият наглед лук ще ти даде нещо. Той наглед е глупав, но е философ. Казваш: „Ядох лук и

оздравях“. Крушата и ябълката те лекуват. Ти си отслабнал, обезкуражен си. Ядеш ябълки и се освежаваш.

Една сестра попита:

– Децата трябва ли да се оставят сами да си избират месна или вегетарианска храна?

Учителя каза:

Не, те още не разбират. Родителите трябва да им дават вегетарианска храна.

Някой път се оплакваме, че условията били много лоши. Гълъбът е бил поставен на изпитание, както другите птици и кое го е накарало да запази вегетарианството? Също и гургулицата. А другите птици са прибегнали до месната храна.

Вегетарианството е бъдещият начин на хранене на цялото човечество. И затова който сега е вегетарианец, той е в авангарда на новата култура, която иде.

Благодарете на Бога за новата рецепта на храненето: череши, круши, ябълки. Оставете старото.

Ще дойде време, когато хората ще ядат само плодове. Плодоядството ще бъде режим на храненето в новата култура.

При плодовете ние се храним с кондензирана светлина.

От плодовете ще познаеш има ли благоприятни условия в дадена местност или не. Като не видя круши или ябълки в едно място, аз си заминавам, а като ги видя, оставам там.

Съвременните хора са слепи за много работи. Те не виждат нещата. Мнозина не могат да различат листата на прасковата, черешата и пр.

ПСИХИЧНО ВЛИЯНИЕ НА ХРАНАТА

Днес сме на обяд на външните маси. Днес приложихме плодоядството. Имахме гроздов обяд. Една сестра попита:

– Какво психично влияние имат разните храни?“

Учителя каза:

В яденето има нещо духовно. То не е чисто физичен процес. Храните са завършени мисли, материализирани мисли на същества, които стоят по-високо от нас. Следователно тяхната мисъл у нас трябва да се трансформира, като ядем лук, череши и пр.

Хубаво е човек да яде с приятно чувство и да благодари на Бога.

Започнете да правите опити в храненето не само за здравето, но и за подобрение на чувството, на ума, на главната и симпатичната нервни системи.

Една сестра каза:

– Учителю, Вие нали казахте в Общия Клас преди известно време да направим следния опит: да ядем една седмица сутрин, на обяд и вечер само ябълки или круши или друг някой плод с хляб и да видим какво ще почувстваме, какви идеи ще ни дойдат. Аз направих опит с ябълки и почувствах към края на седмицата небивало спокойствие и мир, имах добро разположение към всички хора, чистота, повдигане на мислите и чувствата, най-възвишени мисли“.

Един брат каза:

– Учителю, Вие бяхте дали веднъж в Младежкия Клас да направим опит с череши по време на череши. Когато сме неразположени, отпаднали духом, да купим от пазаря половин килограм най-хубави череши, да отидем на Изгрева, да ги измием, да седнем на тревата, да сложим черешите пред нас, да ги гледаме 15 минути и да

размишляваме. И след това бавно да ги изядем. И ще ни мине неразположението, ще станем радостни.

Учителя каза:

Няма храна, с която да не съм правил опити, как влияе върху характера. Да прочетете плода, преди да го изядете.

Когато ядеш някое растение, трябва да се нагласиш с неговата гама. Когато си мрачно настроен, песимист, яж боб. Всяко духовно качество си има своите материални елементи. Искаш да бъдеш мек – трябва да имаш съответна материя. Храните се делят на категории.

Крушата е интелектуален тип. Тя спада към умствено– жизнения темперамент.

След векове, когато растенията дойдат до човешка степен, то признаците и характера на растенията ще се превърнат в съответни човешки качества. Това, което събират сега растенията, ще се прояви след милиони години. А сегашния човешки живот това е събран материал от преди милиони години, който сега се проявява. Някой път можеш да преживееш някой красив живот, който е от времето, когато си бил круша някога, седял си в някое красиво място.

Определени са храните. В разни епохи, в разни възрасти човек трябва да употребява разни храни.

Като яде тиква, учи се да не се безпокои. Когато си мрачно настроен, песимист, неразположен, яж боб. Бобът пречиства, но ако се яде много, образува се болестта подагра. Да се яде един път в седмицата. Всеки ден боб не е хубаво. Човек, който е много скържав, да не яде боб. Скържавият като яде боб, ще стане по-скържав. На скържавият дай му череши, плодове.

Бобът действа лечебно. Хранителен е. Всяка храна се приема да подобрение или на нервната система, или на костите, или на мускулите и пр. Например на костите трябва вар, варовити вещества.

Черешите са отлични за симпатичната нервна система. Те са отлични за онзи, който има затягане, запичане на червата. Трябва да се дъвче добре.

Човек да употребява известно време житни зърна, преди да са напълно узрели, още млечни. Това укрепява нервната система.

Ако искаме интелигентност, да ядем круши.

Най-доброто козметично средство е грахът. Да се вари без масло с малко сол и да се яде.

Добро козметично средство е водата за онзи, който знае, как да я употребява. С водата можеш да получиш какъвто цвят искаш на лицето си. Само, че трябва знание.

Има растения, които правят човека благоразумен. Краставицата е добра за нервната система. Който е нервен, да яде краставица. Леската огражда. В нея има магическа сила. Черният боб развива интуицията. Бамята дава на човека мекота в характера. Орехите карат човека да мисли. Сините патладжани успокояват. Динята чисти стомаха и червата. Динята след като е стояла на слънце, откъсни я и я изяж. А ти ядеш дини, които купуваш от магазините и които са откъснати отдавна. Доматите регулират кръвообръщението.

Динята действа разслабително и ободрително. Ако искаш да знаеш как да работиш с хората, яж дини. Пъпеш ще ядеш, ако искаш да бъдеш внимателен, да имаш маниер, обхода. Ако не знаеш как да се обхождаш с хората, яж пъпеш.

Някои плодове събуждат физическата енергия, някои плодове събуждат чувствата, а някои плодове умствената енергия. Изобщо всеки плод служи за проява на една или друга добродетел в човека. Разнообразието на добродетелите ще зависи от употреблението на храна на различни растения и плодове.

Човек от каквото се нуждае, такива плодове да яде. Едни Разумни Същества работят върху един плод, друг – върху друг плод и пр.

За някои храни е опасно да се казва за какви цели са.

Има растения, които правят човека благоразумен. И човек трябва да развие усет от какви плодове се нуждае, за да трансформира енергия от тях.

ХИГИЕНА НА ХРАНЕНЕТО

Днес сме на общ обяд в малкия салон. Стана въпрос за начина на храненето. Учителя каза:

Някой яде и е жълт, а друг яде и е червен. Някой яде и е умен, а друг яде и е глупав. Който яде както трябва, като благодари на Бога, той става червен, здрав и умен, а онзи, който не яде както трябва, става жълт и глупав.

Човек трябва така да се храни, че да няма излишък, утайка в тялото. Ако останат утайки у човека, заражда се болест.

Дай на някой човек вълна. Той не може да я преде лесно, понеже я преде дебело, а друг я преде тънко. Та има и при яденето някои, които „предат дебело“ и тогава те не могат да се ползват толкова от храненето. Човек се ползва от храненето, ако се „преде тънко“.

Една храна, която не е свързана при приемането с твоята мисъл, не те ползва. Храна, която не обичаш и която не може да привлече мисълта ти, не я яж. Това, което обичаш, което привлича мисълта ти, храни се с него.

Всяка храна съдържа нещо специфично. И въздуха съдържа нещо специфично. Например, ти можеш да дишаш въздух в стаята, но друго е да дишаш на Витоша.

Храната, ако не я обичаш, си остава затворена. Ако я обичаш, тя ще се отвори и ще ти даде нещо. Иначе ще вземеш само огризките от храната.

Ние много ядем и малко изкарваме от храната. Същественото е онова, което изкарваме от нея.

За да се проявят по-висшите духовни способности, човек трябва да има по-фина материя. Това става чрез храната, но човек трябва да знае как да изкара важния екстракт от нея.

Има по-висши енергии в храната, които могат да се усвоят при съответно душевно разположение. Консервите се развалят и праната им се изгубва.

Когато човек не е разтревожен, може по-лесно да приеме енергиите на храните – праната.

Храната трябва да мине през огъня на Любовта, през този Божествен огън. Тогава тя ни ползва. Иначе ни причинява вреда. Като присъства Любовта при храненето, тогава човек приема Бога. Процесът на яденето е съзнателен и свръхсъзнателен.

Като ще ядеш хляб, мисли за хляба, за силата и смисъла на хляба и тогава го яж. Ние не правим това, а искаме да имаме постижение, искаме да станем светии.

При храненето, при дишането и пр. трябва да благодарим на Бога за храната, за въздуха и пр. И благодарността, която изпращаш към Бога за храната, за въддуха и пр. Това е Любовта, която даваш. Това е жертвата, която даваш.

Това твое даване се възприема от друг човек през въздуха, той го приема като капитал, обработва го и го праща към другите. По този начин много души ще почувстват благодарност към Бога. Така се образуват скачени съдове.

Когато се храниш, да мислиш за Бога! Тогава човек се чувства добре и самата храна действа добре.

На всеки човек специфично Природата е определила храна и човек трябва да знае лично за него, каква храна е определила Природата.

У човека има един орган, с който познава, каква храна му е потребна. И чрез този орган човек ще си избере, каква храна му е потребна. Те са неща за в бъдещето.

Ако за всеки човек се избират храни, то много неприятности ще се избегнат. Не да се налагат нещата, но човек трябва да избере нещо, което обича. Трябва да влезе в приложение законът за обичта. На някои хора цвеклото не подхожда. На някои морковите не подхождат.

Плодовете трябва да се измиват хубаво. Вредата, която се причинява от тях, е от нечистотията по тях. Когато хората искат да ядат хубави, чисти плодове, трябва да садят растения на чисти места, на чиста почва.

Ставаме в определено време, ядене в определено време, ядене в определено време. Кога човек трябва да обядва, кога трябва да спи, човек трябва да намери тези хармонични течения в Природата, за да определи времето. После трябва да има определено време за физически, умствен и духовен труд. После трябва да се определи, в кои посоки трябва да се правят екскурзии, разходки.

Люспите на гроздето трябва да се дъвчат дълго време и тогава действат лечебно. И кожицата на зарзалите трябва да се дъвче дълго време.

Храната изобщо трябва да се дъвче по-дълго време. Яжте колкото се може по-бавно.

Ако сдъвчеш хляба, ще го разбереш по един начин, а ако не го сдъвчеш хубаво, ще го разбереш по друг начин.

Храната трябва да е топла. Суровата храна ако е студена, можем да я турим в топла вода, докато се стопли.

Човек, трябва да приема топла вода, а не студена. Топла храна е потребна, а горещата може да се избягва. Стомахът се поврежда от пиенето на студена вода; от приемането на ледено.

Много болести дохождат, когато човек яде студени работи, студени дини, студени ястия. Някому го боли стомаха от това, че е ял много студени дини.

Без преяждане. Гладът продължава живота. Винаги човек трябва да остава малко гладен, ако иска да живее дълго време. Преяждането скъсява живота. Човек не трябва да се задоволява напълно.

Трябва правилно съчетание на храните. Например, мляко и млечни продукти не трябва да се съчетаят с плодове. Една сестра веднага след като пила мляко, яде кайсии и тя няколко деня чувстваше такива силни болти, че помисли, дали няма да умре. След като едно дете е яло плодове, не му давайте друга храна.

Гроздето трябва да се мие няколко пъти с топла вода.

Прасковите и белите черници лекуват стомаха. Като ги ядете, сдъвквайте ги добре. Червеният мискет е най-хубав за усилване на кръвта. Мискетът урегулирва мозъчната и симпатичната нервна система. Дамятът дава настроение и действа на ума. Смокените са по-полезни за здравето на човека, ако се вземат пресни от дървото. Доматите подобряват кръвообръщението.

Сладките и мазни храни дават мекота, солените дават равновесие; горчивите трябва да се употребяват в изключителни случаи. Те тонират. Киселите храна дават активност.

Киселите храни дават енергия. Когато искаш активност, употребявай кисели храни. След яденето киселите ябълки са полезни. Те помагат за храносмилането. Сладните храни не искат смесване с други. Те са лесно-смилаеми. Праскова след зарзали ли кайсии не върви.

Изопачен е естественият усет за храните.

Тази вода, която иде в София, през колко тръби е минала! Не е както водата от самия извор. Може да иде от 50 и повече километра разстояние.

Една сестра попита:

– Учителю, кажете нещо за суровоядството.

Учителя каза:

Кое е по-хубаво: печена ли пиперка да ядеш или сурова? Печената е по-сладка, а суровата е по-здравословна. Суровите ябълки са по-добри, отколкото печените.

Като тръгнеш на път, вземи три– четири моркови, три – четири домата; половин килограм цвекло, ябълки, круши или череши.

За онези, които се лекуват, суровоядството е хубаво.

За здравето почнете да ядете доста сурови храни. Картофите ги сварете и ги яжте с малко сол и пипер. Употребявайте суров праз, сурово зеле. Ряпата, морковите могат да се настържат. Един и същ метод не може да се приложи за много хора. Този хляб както го правят сега, няма голяма хранителност, защото праната си е отишла и като го турят на фурна, пак губи. По-добре е сварено жито. Ще го дъвчеш вместо хляб. За известно време може да се употребява и сурово жито, накиснато във вода, например за една седмица.

Един плод, който е току-що откъснат, като седи известно време, изгубва от своята сила. Значи, плодовете – круши, ябълки и пр. – да са пресни.

Някои от вас страдате от разни болести. Ще направим опит със сурова храна. Някой страда от очи, от дробове, от стомах. Ще употребим сурова храна – един режим на естествена, природна храна – за да видим какво влияние оказва. При естествената храна ви трябват например круши, жито и пр. Сутрин, на обед и вечер десет деня по една круша и по една паничка жито. Следващите десет деня

сутрин, на обед и вечер по една възкиселичка ябълка и пак по една паничка жито. След това по половин кило череши, сутрин, на обяд и вечер и пак жито. Пак десет деня.

Много е разнообразна храната, която Природата е приготвила за човека. После могат да се употребяват боровинки и тънкокоро грозде.

Знаете ли колко болести лекува зелето? Сега не искам да ви казвам. Яжте прясно зеле и ще се освободите от много болести. Говоря за прясното зеле.

Един брат запита:

– Кажете нещо за праната в храната.

Учителя каза:

Че наистина човек приема праната чрез нервите по езика, небцето и венците се познава по следното: смилането на храната трае 3-4 часа, обаче един гладен, изтощен и слаб човек след като се нахрани веднага се чувства бодър. Тази прана е отишла в тялото чрез нервите по езика, небцето и венците. Затова храната трябва да се държи в устата известно време. Тази храна, когато се дъвче възприема се нейната прана.

Трябва да се изсмучи тази есенция. Езикът изсмуква най-хубавата храна. Храната, която се възприема от езика, е духовната храна, а храната която се приема чрез стомаха и червата, това е материалната храна. Затова езикът играе важна роля. Като дъвчеш храната, да мислиш. Като мислиш, усилва се всмукването на праната. Има и друг закон: езикът като свикне да всмуква праната от храната, същевременно той изсмуква прана и от въздуха. Витамините са кондензирана, жизнена енергия, прана.

НЯКОИ ОПИТИ И УПРАЖНЕНИЯ

Една група братя и сестри бяха приети от Учителя и Го помолиха да им даде упътвания да практикуват известно време диета с жито.

Учителя каза:

За началото на диетата изберете ден, когато се пълни Луната. Преди да почнете диетата с жито, ще прекарате две изпотявания. При всяко изпотяване ще изпиете три –четири чаши гореща вода в затоплена стая и облечени добре, за да може да се изпотите. След изпотяването ще се преоблечете и ще изпиете една чаша топла вода с лимон.

Всеки ден ще се тури едно канче жито в тенджерата, ще се излее в нея вряла вода четири канчета, ще се тури на огън да ври 10-15 минути. След това ще се свали от огъня и ще се тури на слаб огън, например на единия край горе върху печката да прекара така 2-3 часа. Тогава всички житни зърна ще се напият с вода, ще набъбнат и ще цъфнат. В житото няма да се туря сол, защото иначе не може да стане меко. При яденето на житото, ще се туря малко сол. Три пъти на ден ще се яде по едно канче жито или колкото човек обича. През време на диетата може да се ядат портокали или да се пие чай с захар и лимон, но без хляб. Житото ще се яде без захар. Тази диета е за духовно повдигане. Тя може да се практикува няколко седмици.

При друг случай може да се приложи следната диета: сутрин варени картофи и хляб; на обед половин килограм грозде и четвърт хляб; вечерта картофена супа и хляб. Това за един месец е много хубаво.

Един брат попита:

– Учителю, какво ще кажете за поста?

Учителя каза:

Четете Исайя и ще видите какво нещо е пост. Поста трябва да го вземете като метод за създаване на нов човек. Като постиш, създай в себе си нов човек – благороден и добър. Ти много мразиш един човек. Ти постиш един ден. През този ден ще му простиш. Ако постиш всяка седмица по един ден, то за 52 седмици ще простиш на 52 души от сърце.

Една сестра попита:

– Не е ли по-добре човек да пости повече дни, а не един ден, за да постигне това пречистване?

Учителя каза:

Ако човек знае как да пости, с един ден пост може да свърши работа; а ако не знае как да пости, и с 40 деня пост не може да свърши работа.

Една жена дойде при мене, на която не ѝ провървяло в живота и искаше да се самоубие. Казах ѝ: „Вместо да се хвърлиш от канарата, пости няколко седмици“. Тя почна да се смее. И като пости няколко седмици, тя ще научи много нещо, животът ще ѝ стане мил, ще ѝ мине обезсърчението и няма да иска да се самоубива.

Може да се направи с децата следния опит: тури пред тях много плодове и виж какво ще изберат и по това може да познаеш характера им. Това дете, което вземе само диня, или само пъпеш или само круша и хляб, то е умно дете. Но ако вземе от много видове плодове, то не е толкова умно.

ДИШАНЕ

След лекцията и след гимнастичните упражнения се върнахме с Учителя в големия салон. Той в разговора каза следното:

Най-първо вие като ученици трябва да започнете с дишането. Вие всички не дишате както трябва. като дишате, не вземате достатъчно количество въздух. Природата не обича това. От друга страна като приемете въздуха не възприемате това, което въздуха съдържа, не изкарвате от въздуха неговото вътрешно съдържание, а именно жизнената сила или праната и Божествената мисъл.

Много хора дишат бързо и плитко. Ако искате да бъдете търпеливи, ще трябва да се учите да задържате въздуха по-дълго време. Търпението ви зависи от това, колко време може да задържате въздуха. Има адепти, които задържат въздуха четири часа. Индусите представят Бога, че с едно издишване създава света и после с вдишване го прибира.

Човек трябва да диша дълбоко, т.е. при вдишване да напълни белите дробове с колкото се може повече въздух, тогава при разширение на белия дроб диафрагмата отива надолу. А при плитко дишане диафрагмата отива нагоре и натиска сърцето, вследствие на което се раждат някои сърдечни болести.

Когато човек диша с будно съзнание, тогава той заедно с въздуха приема Божествената мисъл, която прониква въздуха. Ето защо правилното дишане усилва мисълта, улеснява размишлението, улеснява приемането на Божествения елемент.

Мога да дам обикновен начин на дишане, но освен този обикновен начин има и необикновен начин, обаче за него трябват подготвени хора.

При вдишване, задържане и издишване на въздуха човек трябва да мисли, трябва да има хубави чувства и желание да постъпва добре.

Да не мислим, че механическото задържане на въздуха е достатъчно. В дишането трябва да има един умствен елемент. Да не мислим, че можем да разберем Природата, без да се съобразяваме със законите ѝ.

Дихателните упражнения трябва да се правят с вяра, с увереност.

Една сестра попита:

– Какво значение има дишането през лявата или дясната ноздра?

Учителя каза:

Има една прана, която се усвоява през лявата ноздра и друга, която се усвоява през дясната. През лявата се приема магнетичното течение, което има връзка със слънчевия възел и се нарича слънчево течение. А през дясната ноздра се приема електричното течение, което има връзка с главния мозък и се нарича лунно течение.

Първото има връзка със сърцето, а второто с ума. Когато искаме да развием повече сърцето, то приемаме през лявата ноздра и изпущаме през дясната. А когато искаме да развием повече ума, приемаме въздух през дясната и изпущаме през лявата. Това правим, за да установим равновесие между ума и сърцето; а също и между електричеството и магнетизма. А когато сменяваме и дишаме ту през лявата ноздра, ту през дясната, то уравновесяваме двете течения.

Добър е резултатът, когато правите дихателните упражнения през двете ноздри едновременно, или само през едната. Вие опитайте и двата начина: дишане през двете ноздри едновременно или през едната.

Когато изкараме въздуха през дробовете чрез подсвирване, то е за гимнастика на дробовете, за тяхното усилване.

А когато с дъхане изкарваме въздуха, то е за пречистване на нервната система.

Когато човек се намира в електрично състояние, та се сърди, кипва, бушува вътре, той да диша дълбоко и да задържа въздуха до 100 бройки и ще се успокои.

Щом се карате, щом се сърдите, щом се нервирате, това показва, че не дишате дълбоко и правилно. Дишайте дълбоко и правилно и ще ви мине.

Когато сте неразположен или смутен, правете дихателни упражнения, като се свързвате с Божественото съзнание и ще се тонирате.

Можем да направим следния опит: тези, чийто лица са сбръчкани да почнат да правят дълбоко дишане, то след три месеца няма да останат бръчки по лицата им. Най-напред ще ги фотографираме преди упражнението, след това ще ги фотографираме след първия месец, след втория месец, третия месец и ще направим сравнение. И ще видите как действа дишането.

Ако ви боли стомахът или коремът, направете четири пъти на ден по шест дихателни упражнения.

Ако дишате добре, може да останете на земята до дълбока старост. Ако не диша правилно, човек заминава преждевременно за онзи свят. Дългия живот зависи от дълбокото и правилно дишане. Дишането пък зависи от правилното мислене и чувстване. Дишайте дълбоко и мислете, че Божието благословение иде върху човека чрез въздуха.

Преди да се ръкуваш с някого, поеми дълбоко въздух. Преди да влезеш в стаята си или в салона, пак поеми дълбоко въздух. Преди да говориш, пак поеми въздух. Добрите оратори дишат дълбоко. Които

не дишат добре, не говорят добре. Напълни дробовете си с въздух и тогава говори. Не спазваш ли това правило, няма да имаш резултат.

Щом мислите за погрешките на хората, дишайте дълбоко, за да се проясни мисълта ми. Ако човек не диша правилно, и Любовта в него не се проявява правилно.

Къде е Бог? Навсякъде! Бог е в светлината, във въздуха, във водата, в храната. Следователно, ако не приемате правилно светлината, въздуха, водата и храната, нищо не можете да постигнете. Като ядете, като дишате, като възприемате светлината, като мислите, ще облечете празничните си дрехи. Това са велики процеси, за извършването на които се иска будност, велико съзнание. Под празнични дрехи се разбира свято отношение към тези процеси. В това стои новото в света.

Индуското дишане е хубаво, но трябва да се корегира. Трябват му известни корекции. За индуското дишане се изисква философска подготовка. Индусите употребяват много време и много усилия, а европейците употребяват много малко усилия; те искат много лесно да постигнат, понеже са механизирали нещата. Европейците, които са приложили индуското дишане не са успявали, понеже са нямали това възпитание, което имат индусите.

Ще ви дам едно дихателно упражнение:

Вдишване 16 бройки, задържане 16 бройки и издишване 32 бройки.

Това ще го правите три пъти на ден. Може и един път на ден, но по-добре е три пъти на ден. Сутрин, на обед и вечер по шест вдишки.

Вдишването ще правите през лявата ноздра, после ще задържите въздуха и след това ще издишате през дясната ноздра. Това отношение на бройките 16 – 16 – 32 ще продължавате 2 –3 месеца наред; не увеличавайте с нищо тези числа.

Ще ви дам друго дихателно упражнение, което е от друг характер и с друга цел. Това друго дихателно упражнения ще има за цел да увеличи вашата способност да задържате въздуха. То става така: при това упражнение няма да си служите с никакви бройки. Ще вдишвате по-бавно и по-дълбоко. След това ще задържате въздуха колкото се може по-дълго време. После ще издишате колкото се може по-бавно. Времето на задържането постепенно ще увеличавате: една минута, една минута и половина, 2 минути, две минути и половина и пр.

Сега ще ви дам дихателни упражнения от друг характер. При тези упражнения има известни мисли, известни формули, които трябва да изговаряте мислено. Например при вдишване, задържане и издишване може да изговорите мислено следните думи:

„Много ти благодаря Господи за благата, които Си ми дал“.

Това изречение ще изговаряте по веднъж при вдишване, задържане и издишване. Или може да изберете някое от най-хубавите изречения от Библията за същата цел. Например може да вземете един стих от Евангелието на Йоана, върху който ще размишлявате през време на дишането.

Или може да направите следното: при вдишване ще изговорите мислено един път Отче Наш. При задържане също. Също и при издишване. Такива вдишки може да правите сутрин, на обед и вечер по 10. А може да изговорите мислено при вдишване, задържане и издишване Добрата молитва общо един път.

А може да изговорите мислено при вдишване думите: „Сила, живот, здраве“ – три пъти – всичко 9 думи. Същото направете при задържане и при издишване. Това упражнение може да го правите сутрин, на обед и вечер по 10 вдишки.

Предстои една огромна духовна работа на учениците.

Между многото работи да си зададеш за задача малко да поправиш лицето си; да употребиш най-малко половин час за ума си; половин час за сърцето си и половин час за лицето си.

Хубаво ще бъде, ако човек си тури следната програма: половин час за лицето, половин час за установяване правилен процес на хранене в стомаха, половин час за белите дробове, за установяване правилен процес на дишане, половин час за сърцето и половин час да мислиш правилно.

Някой ще каже: „С такива ли работи ще се занимавам? Има по-сериозни работи“. Че от тези по-сериозни работи няма: да възстановиш правилния процес на храносмилането, дишането, мисленето и на сърдечната дейност.

* * *

Сега ще изложим тук някои други дихателни упражнения, дадени от Учителя при разни случаи в други разговори.

Ето едно дихателно упражнение: 10 секунди поемане на въздух, задържане десет секунди и издишване 10 секунди. През това време умът да бъде съсредоточен върху възвишени мисли. Това упражнение сутринта да трае 10 минути, на обед 10 минути и вечер – 10 минути.

Друго упражнение: вдишване през лявата ноздра 4 бройки, задържане 16 бройки и издишване през дясната ноздра 8 бройки. Същото се повтаря, само че вдишване през дясната ноздра и издишване през лявата.

Едно вдишване, задържане и издишване правят едно дихателно упражнение. Такива дихателни упражнения сутрин, на обед и вечер по 10.

Друго упражнение: вдишване през лявата ноздра 7 бройки. Задържане 10 бройки и издишване през дясната ноздра 9 бройки. Такива упражнения се правят сутрин и вечер по шест пъти.

Обаче при утринните упражнения всички вдишвания стават през лявата ноздра и издишванията през дясната. А вечер всички вдишвания стават през дясната ноздра, а издишванията през лявата.

Може да правите понякога дихателни упражнения и във време на ходене: през няколко крачки едно вдишване и през няколко крачки едно издишване.

Ето едно упражнение придружено с формула:

Когато вдишваш въздуха, кажи си мислено: „Господи благодаря Ти, че си вложил във въздуха Своето благословение, което приемам заедно с въздуха“. Като каже човек така, ще приеме Божието благословение. Като издишаш кажи: „Благодаря Ти, Господи , че остави Своето благословение в мен“.

Ето друго упражнение, придружено с формула: ще поемете въздух през лявата ноздра и мислено ще изговорите: „Само Божията Любов е Любов“. Като задържите въздуха известно време ще го издишате през дясната ноздра, като произнесете мислено същата формула. Това упражнение ще правите по десет пъти сутрин, на обед и вечер.

Друго упражнение: 8 бройки за вдишване, 10 за задържане и 12 за издишване. Всеки ден ще се увеличава вдишването с по една бройка, а задържането и издишването с по 2 бройки. Това упражнение ще се прави сутрин, на обед и вечер преди да е залязло слънцето.

Друго упражнение: вдишване през лявата ноздра и през това време ще се изговарят мислено думите: „Да се прослави Името Божие в мен“.

При задържане на въздуха се изговарят мислено думите: „Да дойдат Царството Божие и Божията правда в мен“. При издишването: „Да бъде волята Божия“. През лявата ноздра ще се поеме въздух 5 пъти и ще се издиша през дясната. След това обратното: 5 пъти ще се поеме въздух през дясната ноздра и ще се издиша през лявата.

ДИХАТЕЛНИ УПРАЖНЕНИЯ

Един брат и една сестра бяха приети от Учителя. Учителя им каза:

Ще ви дам едно правило за дишане. Както употребяват дишането на изток или на запад, то е на физическото поле. Хората от хиляди години го употребяват по този начин и се постигат резултати, но трябва да се стремим към по-големи резултати.

Ще ви дам няколко изречения, които ще употребите при дишането. Те са само за вас. Или може да ги кажете по-после и то само на хора, които имат искрено желание да се подвизават в пътя, но на външни хора не. Както казва Христос: „Като кажеш по-дълбоки думи на неподготвени хора, то е все едно да хвърлиш бисери на една свиня.

Човешките бели дробове са област, чрез която Божественият живот иде в човека. Човек трябва да мисли за своите бели дробове, че те са място, от гдето той възприема живот и го препраща навсякъде по тялото. И ако този живот не се препраща правилно, тогава човек страда от всевъзможни болести. При дишането, колкото разширението на дробовете е по-пластично, по-интензивно, толкова е по-добре за човека. Колкото разширението е по-малко, толкова е по-лошо.

Човек трябва да се стреми най-първо да свърже дишането със слънчевия възел. Слънчевият възел е столица на човека. Истинското сърце на човека е там – под лъжичката. В лявата страна на гърдите е физическото сърце, а духовното сърце, което регулира, е слънчевия възел. Когато ние не спъваме слънчевия възел, тогава дишането става правилно и ние приемаме изобилен живот. Слънчевия възел е място,

чрез което човек се съобщава със слънцето или с централното място на живота.

Най-първо човек трябва да се свърже с този център, със слънцето, но не само с видимото слънце, но и със слънцето, което е свързано с един разумен свят.

Дишането ще правите по три начина:

1. Един начин на дишането е, когато човек е правостоящ. Тогава дишането има едни резултати.

2. Друг начин за дишане е в седящо положение.

3. Третото положение е легнал на кревата, при което ръцете са с отворени длани под задната част на главата. Дланите са откъм главата.

Най-първо човек трябва да се пречисти, да има ново схващане за Божествения свят. Новото стои в това: Да си представим, че един човек е парализиран, че е осъден на смърт и цялото му тяло е вцепенено. Да си представим, че не може да диша, че се усеща отвсякъде вързан. И това е едно от най-големите страдания, които човек може да има.

Представете си, че някои идва при него и му помага и страдащият почва да се движи, почва да си мърда пръстите, краката. И това му причинява радост, докато най-после се изправи на краката си. Това е най-голямата радост, че се е освободил от връзките на смъртта. Това е било дяволско вързване и се е освободил. На това наподобява идването на новото у човека.

Чрез дишането ти възприемаш Божествения живот и чрез това побеждаваш. Защото Божественият живот иде чрез дишане. Само когато човек има Любов, той може да диша правилно. Колкото повече

губи Любовта, толкова повече става притеснен. Само при Любовта може да се подобри човешката съдба.

Въздуха да се задържи в гърдите толкова дълго време, че да се извади Божествения живот от него. Много пъти въздухът влиза и излиза без да възприемем Божествения живот, който е във въздуха или много малко възприемам

При дихателните упражнения задържането да става постепенно по-голямо. И да е спокоен човек. Всичко зависи от спокойствието на човека. При тези дихателни упражнения ще дишате и през двете ноздри. Чрез ноздрите ще приемате въздуха и чрез ноздрите ще го изпущате. Ще ви дам няколко дихателни упражнения:

ПЪРВО ДИХАТЕЛНО УПРАЖНЕНИЕ

Това упражнение се прави в течение на пет минути. Тялото изправено. Вдишване бавно и продължително. Издишването също. Задържането да трае, колкото се може повече. Времето на задържането ще се увеличава постепенно.

При вдишване ще изговаряш мислено тези думи:

„Благодаря Ти, Господи че мога да приема чистия въздух, в който Си вложил живота Си“.

При задържане ще се изговарят мислено следните думи:

„Радвам се, че мога да мисля за Твоето присъствие“.

При издишване: „Да благовествам Твоето Слово“.

ВТОРО ДИХАТЕЛНО УПРАЖНЕНИЕ

След като си изпълнил първото дихателно упражнение, ще се изпълни и второто. Второто дихателно упражнение се състои в

следното: ще се направят 6-те гимнастични упражнения, придружени с дишане и формули. Второто дихателно упражнение ще трае около десет минути. По-добре е да не се определя време. Времето да се определя само. При тези упражнения ще слизаш с изправен гръбнак. При поемане на въздуха в началото на всяко упражнение ще се изговаря мислено следната формула:

„Благодаря Ти, Господи че мога да приема чистия въздух, в който си вложил живота си“.

След това ще се прикляква, при което ще се направи издишване и ще се изговорят мислено следните думи:

„Благодаря Ти, Господи, че мога да присядам. Моята радост е в слизането и възлизането към Теб.“

След това тялото ще се изправи и едновременно ще се направи вдишване и ще се изговорят мислено следните думи:

„Благодаря Ти, Господи че мога да се изправя. Благодаря, че мога да изправя всяка сторена моя погрешка. Радвам се, че мога да изпълня волята Ти“.

Така ще се изпълнят 6-те гимнастически упражнения, обаче при последното или шестото гимнастично упражнение, ще има едно малко изменение, а именно: първите две формули ще се употребят по същия начин. След това нали има шесткратно духане и шесткратно леко дъхане. При шестократното духане ще се изговори мислено следното:

„Да бъде чисто сърцето ми“.

При шестократното леко дъхане и движение на ръцете настрани ще се изговори мислено следната формула:

„Така да се носи Словото на Бога по лицето на всичката земя“.

ТРЕТО УПРАЖНЕНИЕ – ЗА ВЪЗПРИЕМАНЕ НА ПРАНА

Нали се знае от Божествената наука, че въздухът се прониква от жизнената сила или праната; от Божията мисъл или от Божията Любов. Има специално упражнение за приемане на праната от въздуха при дишане. Има друго специално упражнение за приемане на Божията мисъл при дишане. Има и специално упражнение за приемане на Божията Любов чрез въздуха при дишане.

Сега ще ви дам дихателни упражнения за приемане на праната и на Божията Любов. За да може човек при дишане да приеме праната, Божията мисъл или Божията Любов, трябва да участва и съзнанието.

Ето упражнението за приемане на праната:

При вдишване ще се изговарят мислено следните думи:

„Господи , благодаря Ти за Божествения живот, който Си вложил във въздуха и който приемам заедно с въздуха“.

Тук под думите Божествен живот се разбира праната.

При задържането на въздуха ще се изговорят мислено следните думи:

„Този Божествен живот, който съм приел с въздуха прониква в целия ми организъм, отива до всичките ми органи и навсякъде внася здраве, сила и живот. Той ме оживява, ободрява и укрепява“.

При издишване ще се изговорят мислено следните думи:

„Целият ми организъм е вече напълно укрепен. Аз съм напълно здрав и пълен с енергия за работа. Благодаря Ти господи за Твоята Любов към мене“.

Вдишването трябва да е дълбоко и бавно. Задържането да трае колкото се може по-дълго време. Издишването да е съвсем бавно.

Такива дихателни упражнения сутрин, на обед и вечер – по шест.

ЧЕТВЪРТО УПРАЖНЕНИЕ – ЗА ПРИЕМАНЕ НА БОЖИЯТА ЛЮБОВ

При вдишване ще се изговорят мислено следните думи:

„Господи благодаря Ти, че приемам Твоята Любов заедно с въздуха“.

При задържане:

„Господи Твоята Любов ме озарява и прониква в моето тяло, ум, сърце, душа и Дух“.

При издишване:

„Аз проявявам Твоята Любов в моя живот. Пращам в света светлината на Твоята Любов“.

След това Учителя прочете от тома „Мнозина казваха“ стр. 53–54 и 202 – 203. Ето по-важни мисли от прочетеното:

„Когато се говори за Любовта, ние разбираме подобрение в съдбата на човешкото сърце. Само Любовта е в сила да подобри състоянието на сърцето. Не е достатъчно само човек да има опитности, но той трябва да ги използва разумно.

Силен във вярата е онзи, който като легне болен и умира, може да каже: „Аз няма да умра. Ще живея заради Бога, за Неговото Велико Име, да Му служа и да се радвам на всичко, което Той е създал. Докато дава път на Божественото в себе си, човек всякога ще има Божията подкрепа. Новият живот изисква всички хора да приемат великият закон на Любовта.

Когато правата мисъл проникне в ума на човека, той ще почувства в себе си Божието присъствие. Присъствието на Бога в човека пък му дава сила, мощ и възможност да гради. Правата мисъл

е творческа. Който има тази мисъл в себе си, той може болни да лекува и мъртви да възкресява. Човек има един голям лотариен билет. Това е животът, който човек има. Щом живееш добре, билетът печели, а щом не живееш добре, не печели.

Сега човек трябва да живее добре, да работи за Бога, да подготви условията за своето щастие. Как? Като живее добре. Да не изгуби ученика онези условия, които Бог му е дал. Някой път се изисква да кажеш една дума. Някой път ще трябва да направиш една постъпка. Направи я. При молитва ръцете могат да бъдат пред гърдите и пръстите един срещу друг. Това означава, че всички Разумни Сили, които са в мен, вземат участие.

А можеш да поставиш ръцете отпред и малко настрани и обърнати нагоре. Това значи, че ти си един цвят, който цъфтиш.

При молитва ръцете могат да бъдат спуснати надолу. Това значи, че вече си вързал плод и плода зрее.

СЪНЯТ КАТО ОБНОВИТЕЛЕН ПРОЦЕС

Днес към 10 часа Учителя слезе от горе и отиде към полянката. При него дойдоха десетина братя и сестри. Днес е един от хубавите пролетни дни. Седнахме под навеса. Стана въпрос за спането. Учителя каза:

Вечерно време като заспиш, изкарват те от къщи, за да я изчистят. Това става при спането.

Знае се физиологичното значение на спането: тялото през целия ден е активно, всички органи са в усилена дейност. При тяхната активност става разрушение на тяхната материя. При това разрушение се образуват отрови. През деня образуването на отровите е по-силно, отколкото тяхното изхвърляне от тялото. И затова вечер след работа се набират много отрови в тялото, които са причина на умората. Във време на спане тялото в голямата си част почива и през това време органите могат да се освободят по-бързо от отровите, отколкото денем. И тези отрови се изхвърлят от тялото чрез бъбреците, потта и белия дроб.

Но освен това спането има и друго, по-дълбоко, окултно значение.

Във време на спане азът с умственото и астралното тяло излизат вън от физичното тяло и на леглото остават да почиват само физичното тяло и етерното. През деня поради отрицателните мисли и чувства на хората, космичният ритъм на тялото е нарушен. Щом по-горните тела излязат навън, то физичното и етерното тяло се свързват с целия космос и вследствие на това космичните сили работят във време на спане, работят върху тялото, за да се възстанови нарушения космичен ритъм.

Вечерно време излизаме от тялото си, но има една нишка, която ни държи с тялото. Ако се скъса тази нишка, човек не може да се върне.

Когато човек спи, в стомаха си трябва да има малко храна. Главата при спане трябва да е обърната на север или поне към изток. Най-хубаво е главата да бъде към север.

Във време на спане, когато съзнанието на човека е вън от тялото, могат да влязат низши същества и низши влияния в тялото му и да му повредят. Затова човек трябва да се огражда при лягане. Да пазите физичното тяло, когато спите, та да не попадне под разни влияния. Винаги преди спането човек да се огражда. Също така да се ограждате и при всяка друга работа. Да се ограждате, когато тръгвате някъде, когато отивате в света, където и да е. Човек да се огражда от лоши влияния при спане. Ограждането става с молитва. При лягане можеш да кажеш: „Господи отивам горе да се уча, да се моля, да работя. През това време огради тялото ми с Твоята Сила и Светлина и го пази от всякакви лоши влияния“.

Когато твоето самосъзнание отиде горе във време на спане, то трябва да е будно. За тая цел можеш да кажеш преди да си легнеш: „Желая да бъда съзнателен, буден, като отида в духовния свят и там да работя съзнателно, да се уча и да се срещна с Напредналите Същества“. Когато спиш, можеш да се срещнеш горе с Напреднали Същества.

Или преди лягане можеш да изговориш следните думи:

„Благи Господи , тази вечер искам да отида в Небесната Школа на Всемирното Бяло Братство. Ти ме обичаш и аз Те обичам. В Твоята Любов нямам абсолютно никакво съмнение. Ще бъда горе, защото Ти Си казал това, а Твоята дума на две не става“.

Ограждането става и като се оградиш мислено със светли кръгове около себе си и в същото време изговориш следните три формули:

1. Търсете първом Царството Божие и Правдата Негова и всичко друго ще ви се приложи.

2. Господ толкова възлюби света, че даде Сина Своего Единороднаго, за да не погине никой, който вярва в Него, но да има живот вечен.

3. И това е живот вечен да позная Тебе, Единаго Истинаго Бога и Христа, Когото Си изпратил.

Човек при лягане чрез молитва и размишление трябва да дойде в едно Божествено състояние, да бъде като новороден, пълен с хармония, без никакви тревоги. И само тогава, във време на спане може да отиде в по-високо място.

Когато спиш, да не вземаш със себе си тревогите. Когато заспиваш както трябва, в будно съзнание, без тревоги, то ще стане следното: ще чувстваш в себе си нещо като буботене: бу-бу. Ти можеш да се уплашиш, а пък това е завъртване на чакрите. Това буботене показва, че излизаш вън от своето тяло и влизаш в друг един свят. Това буботене ще трае пет минути. След това ще почувстваш, ще си в друг един свят и ще виждаш в него.

И денем, когато дремнете, излизате вън от тялото си. Когато излезеш вън от тялото си, ако не си буден, не се ползваш.

Най-първо се постарайте сънят ви да е спокоен, ясен и приятен. И да усилвате ясните картини. А сега при сънуване имате разхвърляни картини.

Има сънища, които нищо не показват. Те се дължат или на препълнен стомах или на лоши мисли и тревоги през деня. Но в съня

има и реални работи. Има сънища, които показват, какво ще стане в действителния живот.

Един момък ми разправи следното: „Сънувах два пъти един и същи сън. Сънувам, че иде един черен човек с ѓайтон. Качвам се на ѓайтона и ме поведе. Поведе ме до една воденица и разпрегна конете. И събудих се. След това умря сестра ми. Втори път сънувам същия сън. Умря баща ми.“

Този сън показва, какво ще стане. Този черният разпрегнал конете от каруцата. Каруцата е тялото.

Ние мислим, че сънищата са илюзии, а много от тях представят реалния живот, какво има да стане на земята. Хубаво е човек да записва сънищата. Много малко хора има, които правят това. Да се записва точно както са. Някои сънища са ясни, а някои наполовина неясни.

Вечерно време като си оставиш тялото, с друго тяло отиваш в онзи свят, виждаш много работи и после се връщаш в това тяло.

Има сънища несвързани, но има сънища ясновидски. Тях помниш през целия си живот. Те са по-реални, отколкото много работи на земята. Добрите сънища са за предупреждение. Чрез тях работи Бог. Това е една мека ѓорма на съобщение. А ако се съобщи на човека в будно състояние, той може да се разтревожи.

Има сънища праволинейни и криволинейни. Има праволинейни сънища, сънуваш неща, които стават точно така, както си ги сънувал. А при криволенейните сънища сънуваш това, което има да стане в една алегорична, символична ѓорма. Например, като сънуваш къща, това е човешкото тяло. Например сънуваш една къща, че се разрушава, къщата на някой човек. Това показва, че здравето на този човек е в опасност.

Една сестра каза, че сънувала кучета, които я гонили.

Учителя каза:

Кучетата означават лошите страсти в човека. Щом яздиш черен кон, ще се скараш. Ако сънуваш бял кон, ще се примириш с неприятеля си.

Един приятел имаше такъв сън: той убива една змия, но после тя се обърнала на мравки. Змията представлява гордост и злоба; а мравките – користолюбие. Значи, той победил змията, но после го нападнало користолюбието. Със змията се справил, но с мравките не могъл да се справи. Когато сънуваш грозде, сливи, това са неприятности на физическото поле. Когато във време на сън ядеш плодове, това всякога означава неприятност.

Ако направиш на сън едно престъпление, това показва, че подсъзнанието ти не е чисто. Трябва да си чист.

Когато легнеш, да нямаш мисъл, че Духът си почива. Ще имаш мисъл, че тялото си почива, а Духът да бъде буден и да работи през нощта; да отиде горе за работа. Човек при лягане да съзнава, че не иска като Дух да почива, а само тялото му ще почива.

Сънят има голямо значение за правилното развитие на човека. Човек се учи когато спи. Във време на тих и спокоен сън човек може да разреши най-трудните философски въпроси или всички трудни въпроси, които са го смущавали през деня. Който не може да спи спокойно, нека да се упражнява в това направление ден, два, месеци, години, докато най-после придобие изкуството да спи тихо и спокойно, без хъркане.

Един брат попита Учителя:

– Как човек може през време на спането да пробие черния пояс около земята и да отиде в по-висши области, та като се върне, да бъде обновен телесно и духовно?

Учителя каза:

За да стане това, трябва следното нещо: През целия ден човек да бъде във връзка с Бога; да има молитвено състояние; да се моли. И когато и да е, дето и да е, да прави това. През деня да има хубави мисли, да не чака момент да се уедини за тази цел. Да използва всички условия. По този начин човек се приготовлява за вечерта. Тогава има условия човек във време на спане да отиде във висши области и там да бъде буден.

Като се подготвиш през деня и вечерта преди лягане с молитва и размишление и се изпълниш с мир, спокойствие; дойдеш в едно възвишено състояние, то във време на спане ще отидеш в по-горен свят и ще видиш една висша реалност, един свят на висша хармония, красота, чистота и Любов. Ще влезеш в общение с Напреднали Същества и ще разбереш, че има един велик живот. И това ще ти даде нов подтик, когато се събудиш, да живееш за доброто, за възвишеното, за красотата, за Великото. Това усилва съвестта, висшия морален живот и възвишения стремеж на човека. Това е една от важните цели на спането.

ПЛАНИНАТА I

Днес, на Благовещение бяхме на екскурзия на Витоша с Учителя. Прекарахме незабравим ден. Една нова светла страница в нашия живо. Играхме Паневритмия на полянката на Ел-Шадай. Някои братя и сестри свириха при Паневритмията със своите инструменти. Имахме разговор с Учителя и след това общ обяд. Към 4 часа направихме обща молитва и поехме надолу. На връщане се спирахме на красиви полянки и Учителя винаги казваше някои интересни мисли. Пред нас се простираха Софийско поле, Плана планина, Лозен. Като се върнахме на Изгрева, както винаги ни чакаше картофена супа в малкия салон. След свършване на вечерята изпяхме няколко песни, придружени от пиано и цигулка. Всички лица бяха освежени от планината, излъчваха бодрост и светлина и малко бяха изгорели от слънцето. Стана въпрос за значението на екскурзиите по планината. Учителя каза:

Планинските места са пълни с енергии. Те са благословение. Благодарете, че днешният ден е хубав. Не мислете за бъдещето.

Витоша е много динамична. Ако нямаше Черни връх София би изгубила половината от своята красота. Тя е акумулатор на грамадни електро– магнетични сили.

Сухите хора могат да се лекуват повече в планинските места, а пълните – в ниските места, ако са болни. В планинските места има повече електричество, а в низките места – повече магнетизъм. В планините изобщо са събрани електро-магнетични енергии в запас.

Египтяните, понеже са нямали планини, са създали своите пирамиди. За мисълта трябват планински места. Пирамидите играят

роля на планини. От колко далеч са носели камъни за изграждането им!

Водя ви на планината, за да ви уча как да живеете. Братя и сестри бяха спали на Мусала; три деня имаше дъжд и никой не настина. За целта човек трябва да спазва на планината известни хигиенични правила. Сега е месец април. Сега на планината има много прана. Да си вземете.

Напролет жизнената прана на планината е по-изобилна. През пролетта има прилив на прана, но понеже растителността не е така събудена, тя приема по-малко прана и остава свободна прана. Праната минава покрай корените. Те поглъщат малко от праната. Корените по-скоро се събуждат отколкото другите части на растението. Тази прана излиза на повърхността. После вече като се събуди растителността, праната се поглъща от нея в по-голямо количество. Затова през февруарий, март и началото на април са много полезни екскурзиите, додето не е поникнала растителността.

Когато отидете на планината и не сте с правилни мисли, чувства и постъпки, тогава има голямо духане, а щом се държите добре, Съществата там са много учтиви, няма духане.

Братя и сестри бяха спали на Мусала през едно лято, три деня имаше дъжд и никой не изстина. За целта човек трябва да спазва на планината известни хигиенични правила. В Школата колко опити съм дал! Зиме сме излизали на снега горе на Витоша и нито един не е измръзвал. Тук беше студено, а там беше топло, имаше 19 градуса топлина. Ако ние сме в хармония, Природата се съобразява с нас. Щом дойде грехът, дисхармонията, веднага се разваля времето.

На планината човек се учи на един закон: как да се подмладява. А на полето учи закона как да остарява. Като сте на планината, трябва да се подмладявате.

Тези жители, които живеят в планината, обаче умът и е в долините, не се ползват. Като дойдеш на планината, да не мислиш за долината. При мене дойде един говедар и ми каза: „Скитаме се по планините и сме подивели“. Трябва разбиране, трябва философия. Ако е някой философ говедар, тогава е друго.

Един човек като живее на планината известно време, пак трябва да слезе в долината. Постоянно не трябва да живее на планината.

Всеки, който пада или се подхлъзва, винаги е минала една лоша, чужда мисъл през него. Щом имаш добра мисъл, няма да падаш. Та като се качваш на планината, не казвай, че с някого се караш, че някой не ти дава това, което ти дължи и пр. На планината смятай, че работите ти с всички хора са уредени.

Планината има дълбоко влияние върху нервната система, върху черния дроб и пр. Влиянието върху черния дроб е в това, че се премахва лошото настроение, подобрява се разположението на Духа. На планината в човека се влива повече прана. Но в планината има друго по-дълбоко значение. Тоз, който е имал неврастения и други нервни страдания, ще се освободи от тях.

Като се качиш на най-високия връх, трябва да научиш нещо. Тази година остава в ума ни запечатана с дъжда, снега, града, светкавиците. Екскурзиите са хубави, те носят живот. В седящия живот има опасност, както в застоялата вода. Тя като се движи много, има друга опасност. Може да се измете всичко. Трябва умереност. На най-високия връх на Хималаите стават бури. Там сега се опитаха да отидат англичаните, но не можаха. Сега се готви друга експедиция за Еверест.

Интересно е, че англичанина като се качи на такава височина, забравя, че е англичанин, изгубва своята амбиция. Става вегетарианец и със седмици може да не яде месо.

Някои сестри се излъчиха на Мусала. Един ще попита: „На какво се дължи излъчването в случая?“

Налягането е по-малко и става по-голямо разширение. Този връх е електрически. Мусала е голяма електрическа батерия. Сините камъни са магнетични.

На екскурзия в планината, когато времето е хубаво, ние сме в причинния свят. Когато има вятър, буря, ние сме в умствения свят. а когато има облаци, мъгла, ние сме в астралния свят; а когато се върнем у дома си, ние сме във физическия свят.

Една сестра каза:

– Един брат, когато спал близо до граничарското езеро, сънувал, че едно същество идва при него, отваря близката канара и го завежда вътре в канарата, дето имало обширни помещения: салони, стаи и пр. И това същество почнало да разправя на брата как живели там същества и какво работили. Дали всичко това е реално?

Учителя каза:

Да, всичко това е било реално. Изобщо трябва да се знае принципът: всякога Висшите Същества живеят по планините в такива места, дето човешки крак не стъпва. Те обичат чистотата.

Един брат каза:

– Ще Ви молим Учителю, да ни покажете такива места, като отидем идующата година на Езерата.

Учителя продължи:

На земята има места по-хубави от рая – там дето има голяма чисотта. Хималаите, които са сега най-високата планина, кога се съградиха? Има си своята дълбока причина. В бъдеще може би ще се създадат още по-високи върхове на земята.

Мусала е бил много по-висок. Тук е имало една площ, широка 400 метра. Мусала не е потъвала, а България няколко пъти се е

издигала и хлътвала. Средиземно море е била долина. После е потънала. Цяла Македония и Беломорието постепенно потъват. Първите култури на Мусала съществуват в библиотеките на Невидимия свят.

Една сестра каза:

– Кажете ни нещо за Седемте Рилски езера.

Учителя каза:

Близнаците са духовния свят. Петото Езеро, Бъбрека и Шестото езеро Сърцето са умствения свят, а горното езеро – седмото, е Божествения свят. Второто езеро Елбур е граница между физическия и духовния свят.

Бъбрекът е на чистотата. Близнаците е на приятелството. „Третото“ езеро е на хубавото. Елбур е на доброто. Първото е на материалните блага. Най-горното е Божественото. Шестото езеро е обмяна на Любовта.

Тези места на Езерата са магнетични. После са чисти. Цялото място е магнетично и особено при чешмата. При чешмата има изобилно ултравиолетови лъчи. Водата в чешмата иде от Езерото на Чистотата. Самата вода в това Езеро е чиста. Тази вода още повече се пречиства, като се прецежда още веднъж през пластовете. Тя е много бистра и хубава.

Палестина е избрана, понеже местността е за духовна работа. Тя е много хълмиста. България е избрана, понеже в България има много планини. Без планини не може.

На земята има центрове, които са врата на живота и водата, която минава през тези врати, на живота е вече свещена и има голямо действие. Тези врати се пазят.

Вода с голямо действие, с изобилен живот има в непристъпните свещени места на планините и ги пазят посветените. Непристъпните места са те.

Мястото, през което минаваме за Бивака на Витоша толкова сме го поляризирали, че като минаваме през това място, ние се лекуваме. То има хубава аура. По пътя, по който минаваме, всеки може да се лекува вече. Защото там рядко минават другите. Малцина минават по същия наш път.

Като правиш екскурзия, не е все едно дали я правиш в четвъртък, петък и пр. Всеки ден си има свое значение. Петък е Венера, за облагородяване на сърцето. Ако искаш да облагородиш сърцето си, избери петък за екскурзия. Ако искаш да развиеш нещо благородно, възвишено, избери четвъртък. За остър ум избери сряда. Ако си малодушен, мекушав, избери вторник. Ако искаш въображение, избери понеделник.

В какво стои щастието? Вземете един ученик, чийто ум е схватлив и прозорлив. Вземете един строг професор, който е вглъбен и на студентите не обръща внимание. Обаче той като види един способен ученик, обръща внимание. Този ученик със своите трептения привлича вниманието.

В Природата е същото. Тя е като строг професор, който е вглъбен. Ако ти си способен, привличаш вниманието им; тя се ококори и веднага се заинтересува.

Човек като влезе в Природата, не трябва да мисли, че тя е мъртва. Тя има съзнание, има разумност. Има особени центрове в Природата, дето се проявява съзнанието им. Например, там дето има един център на Природата, дето съзнанието ѝ е будно, ето какво ще стане в този център: всеки ще ти окаже една услуга. Там ще намериш един овчар, който ще те нагости. Там ще намериш плодове, ябълки. А там, дето не

е будно съзнанието на Природата, каквото потърсиш в в оскъдност, нищо няма да намериш. – няма го съзнанието.

Да кажем, че електричеството в тялото не функционира правилно. Като се качиш на Мусала, тази електрическа батерия там урегулира функционирането на електричеството в тялото.

Нали помните голямата буря, която имахме на Витоша на една екскурзия през януари? Това беше една хубава опитност. Човек да си премери силите, какво може да направи. Тази буря не е само просто течение на вятъра, но е пълна с електричество. Долу като бяхме, като че ли цял водопад шуми, свири се нещо горе. Казах си: „Ще има горе работа“. Понеже имаше много падане на Витоша, имаше пълзене по ръце и крака. Значи, когато отивате при Бога ще се спирате, а когато си отивате от там, ще се изпъчите. Защото при изкачване бяхме наведени надолу, а при слизане изпъчени назад. При бурята не остана нито един мускул нераздвижен. Направиха се най-хубавите упражнения. Търкаля те бурята, но няма да те блъсне с някой камък, а на меко. Какъв разкошен изгрев имаше! Видяхме го при село Симеоново. Цялото небе на изток беше червено, но една голяма височина; обхващаше една трета от небесния свод. Беше величествена картина.

Вятъра при бурята казваше: „Трябва да мислите! И трябва да се борите, да падате и ставате и напред да вървите“. Защото ако не вървиш напред, ще се върнеш назад. Вълната беше топла. Ако тази вълна беше студена, по никой начин не можеше да се качи човек горе. Никой нямаше там. Даже някои селяни казвали: „Какво отивате горе по това време?“

Когато се правят екскурзии на планините, чистенето на изворите и потоците е полезно от една страна, понеже се украсява местността и се добива хубава вода, а от друга страна и самата работа при

изворите, потоците и чешмите, съдейства върху човека: той става здрав, пълен с енергии.

Чрез тези чешми, които ние правим на планината, идеите ни се разнасят надолу.

Братята и сестрите трябва да знаят, че ако очистят гората от сухите клонки и клечки, ще се оправят и техните работи в живота.

За в бъдеще животът на планината ще бъде използван по-добре и по-добре ще бъде наредена програмата за всеки час. Ще се дадат някои специални научни лекции, които да ни въведат в по-дълбокото познаване на Природата. Ако се вгледате в едно кътче, което на пръв поглед не прави никакво впечатление, ще видите много подробности и много интересни закони, които са вложени в тези прости на вид места. Много интересни неща са написани в Природата, ако човек знае как да чете.

Като отидете на Мусала, изпърво се размишлява малко. Там трябва да минат един– два деня, за да се приспособи човек.

При Мусала казахме, че има нужда от хижа и я направиха. При Царска Бистрица при реката казахме, че има нужда от мост. И направиха мост. При хижа Скакавица казахме, че трябва да се направи мост. И направиха мост. Когато искаме да направим нещо, понеже не можелаваме само, но работим и искаме да го направим, гледаме само да издебнем момента да го направим и затова, каквото пожелаем, става.

Когато отидете на планината и я обичате, тя е много чувствителна към вашата обич. Много се радва, че я обичате и изразява по някакъв начин обичта си към вас. тя е отзивчива за вашата обич към нея. И тя обича.

Вие отивате на планината, за да научите велики Божии закони. Планината е място за проява на Любовта. за онзи, който разбира, планината има всички блага в себе си.

В бъдеще яденето няма да бъде тук, а на планината, дето ще се отива с аероплан. И гимнастичните упражнения няма да ги правите на полето, а с аероплан ще отивате на планината, ще ги направите и ще се върнете пак на работа.

ПЛАНИНАТА II

Сестра С. беше приета от Учителя. Тя го попита:

– Какво влияние има планината за духовния растеж на човека?

Планините представляват акумулатори. Човек представлява трансформатор. Като идеш на планината, трябва да знаеш да трансформираш енергията, която тя ти дава. Ако не я трансформираш, нищо не печелиш. В трансформирането стои всичко. Щом трансформираш една енергия, тогава получаваш вече живот. А няма ли трансформиране, енергията остава в латентно състояние.

В духовния свят съмнението представлява камъни. Когато дойдеш при някой камък можеш да се спънеш с него и да паднеш. Когато дойдеш при него, тури го настрани, заобиколи го и го премести. Такава една разходка в планината има голямо значение. Видиш един камък, преместиш го и го отминаваш. Така лесно може да отхвърлите съмнението от вашето съзнание.

После и други елементи на планината могат да се вземат като символи. Например за милосърдието, за Любовта, за всички положителни и отрицателни неща можете да намерите символи на планината.

Планината има у друго значение за духовния растеж: когато имате някои отрицателни състояния, като се изкачите на планината, те изчезват, вие се справяте с тях.

ИЗПОЛЗВАНЕ НА СЛЪНЧЕВАТА ЕНЕРГИЯ I

Днес е 21 март. Утре е пролетното равноденствие. Днес на общия обед един брат попита Учителя:

От 22-ри март почва Паневритмията. Тогава се усилва приливът на слънчевата енергия, на праната. Как можем да използваме по-добре този прилив на праната?

Учителя каза:

Посрещането на слънчевия изгрев, Паневритмията и пр. не са култ, но те са използване на енергията – черпене на енергия от Природата.

По-висшите слънчеви енергии човек не може да ги възприеме винаги. Има метод за възприемането им. Има енергии, за които човек няма сетива и вследствие на това остават непознати.

По-благоприятни условия за възприемане на слънчевите енергии има сутринта. Атмосферата и хората тогава са по-тихи и енергията се предава по един хармоничен начин. Щом слънцето изгрее, всичко се пробужда, започва своята дейност и тогава се образуват ред вълнения и цялата атмосфера се размърдва.

Слънчевите лъчи при изгрев слънце урегулират нервната система.

Ако си по-умен, слънцето ще те грее по-добре. Ако обичаш Бога, слънцето ще те грее по-добре. А пък ако не Го обичаш, слънцето няма да те грее добре. Какво значи изразът: „Слънцето ще те грее по-добре?“ Това значи следното: Ще бъдеш по-възприемчив към известни висши слънчеви енергии. Безлюбието съставлява едно препятствие в това отношение.

За да приемем от слънцето това, което трябва, трябва да имаме отношение към слънцето, не само като физическо тяло, но и към съществата, които са на слънцето, да се свържем с тяхното съзнание.

Ако човек една година непрекъснато всеки ден посреща зазоряването и слънчевия изгрев както трябва, независимо от това, какво е времето: ясно, облачно, дъждовно, с виелици и пр. може да стане гениален.

Слънчевите лъчи са живи мисли на Напредналите Същества. Те поддържат нашия живот. За лекуване трябва да се печеш на слънце преди обед. оБаче във време на слънчеви бани съзнанието ти трябва да е будно. Като се печеш на слънце, трябва да се концентрираш и да мислиш, че тези лъчи са живи мисли и тогава ще ги използваш. Тогава всичко отрицателно – болести и пр. се изпъжда от тебе.

Когато човек се пече на слънце, да не заспива, защото иначе ще поглъща отрицателните енергии.

Има трансформаторни кръгове в пространството между земята и слънцето, които трансформират светлината.

Някой казва: „Опече ме слънцето“. Той бяга от слънцето. Че здравето ти зависи от слънцето. Ти излизаш към обяд на слънце, а трябва да използваш сутринта.

Когато има облаци, слънчевите лъчи идат през облаците, а вие мислите, че нямате слънце. Вие ще чувствате ултравиолетовите лъчи. Чрез съзнанието си ще привлечеш лъчите. Какво значение има печене на гръбнака на слънце? В гръбначните канали има мазнини, които се натрупват и запушват каналите, през които минават нервите. Затова натискат нервите и тогава по нервите не може да минава енергията. Това се отразява върху всички органи. И като се пече гръбнака на слънце, то мазнините се стопяват. Каналите се

отпушват и по нервите може да тече енергията. И много болести се дължат на това запушване на каналите.

ИЗПОЛЗВАНЕ НА СЛЪНЧЕВАТА ЕНЕРГИЯ II

В София има дисхармонични мисли; те образуват една аура над града. От слънцето идат правилни, ритмични, хармонични енергии, но като дойдат тук, ние им въздействаме със своите мисли. Онези дисхармоничните мисли имат неправилен ритъм; слънчевите енергии като минават през тази среда, изгубват своята ритмичност, правилните си трептения. И затова, колкото на по-високо място човек приема слънчевите енергии, толкова повече ще ги приема с по-правилна, ритмична форма. долу на полето не е така, защото хорските мисли развалят ритмичността на слънчевите енергии. Последните изгубват своя първоначален ритъм. Ето защо има голяма разлика дали ще възприемаш слънчевите енергии долу на полето или на високо място.

ПОДМЛАДЯВАНЕ

Днес на полянката след Паневритмията се събрахме около Учителя на разговор. Стана въпрос за подмладяването. Учителя каза:

Ето една задача: остаряваш, на сто години си. Да се подмладиш. Съзнателно да се подмладиш. Да се новороди човек. Затова се изисква вече наука, знание.

Човек за да се подмлади, трябва да се освободи от всички отрицателни мисли. Също за да не остарява човек, трябва да се научи да не мисли отрицателно.

Казах на една стара жена: „Представи си, че мога да те направя мома на 19 години“. Мога да я приспя и като се събуди, тя ще има лице на 19 годишна мома. В театъра нали става това? Това може да стане и в действителност. За да се подмладите, дръжте в себе си положителното, а отвън дръжте недоволството. Това е мъчно.

Подмладяването най-първо е процес на ума, после на сърцето и после на волята. Та най-първо ще започнете с процеса на ума. Три процеса има в подмладяването.

Има един закон за подмладяване: дружи с младите, радвай се на младостта и ще се подмладиш. Старият иска да се подмлади и като не знае как, умира за да се подмлади. Смъртта не е нищо друго, освен същото -алхимичен процес на подмладяване.

Ти си казваш: „Остаряхме, остаряхме“ и така остаряваш.

Сега човек остарява само от грижи, от неестествени тревоги, тревоги! Всяка тревога те изважда от нормалния път.

Една сестра каза:

– Как да не се тревожим?

Учителя каза:

Там е работата. Някой остарява, понеже се тревожи постоянно за някои материални работи, че няма да има легло, хляб, топливо и пр. Всичко това влияе на неговия ум. Ти работи, за да се премахнат лошите условия, не бъди бездеен, но без да се тревожиш.

Като дойдете до 30 години, по-нататък не мислете вече за годините и кажете: „Не зная на колко години съм“. Да се убеди човек, че не е стар, това е цяла наука.

Някой казва: „Ще умра!“ Няма да умреш, но ще отидеш горе на ремонт, за да се подмладиш. Хората остаряват по внушение. Някои дървета живеят 5-6-7 хиляди години.

Ако ние бихме могли да задържим това, което ни се дава, човек всякога би бил млад. Човек губи повече и печели по-малко и затова остарява.

Слънцето обикаля около своя център за 200 и повече милиона години. Тогава там човек за няколко десетки милиона години е на една година. Значи земята трябва да се завърти много милиони пъти, за да направи една слънчева година. Та като си живял няколко десетки милиони години, да имаш съзнание, че си дете. И това дете на слънцето ще бъде много учен човек.

Та мярката за времето на земята, за духовния свят и за по-висшите светове е различна.

Според мене умен човек е този, който може да се подмладява, който може да се излекува. Който може да разрешава всички мъчнотии. Ще му дадеш условия и той ще разреши мъчнотиите.

Сега да се подмладите. Тези сестри, които са на 50 години, да станат на 40 години. Тези, които са на 40 години, да станат на 30 години; които са на 30 години, да станат на 20; които са на 20 да станат на 10. От 10 по-долу да не ставате. Също така и с братята.

Истинското изкуство изисква работа.

Всеки се оплаква, че няма време, а пък то има време. Някой като ме слуша казва: „Учителю, защо не дойде на младите ми години?“ А младия като ме слуша казва: „Учителю, много рано си дошъл“.

Една сестра попита:

– Кажете някои методи за подмладяване.

Учителя каза:

Да не преяждаш и да прекарваш известно време в пълен пост. Ако ви дам такава задача: идната година да измените лицето си, да се подмладите, как ще постъпите? Пълният пост подмладява човека. Ако гладуваш сегиз – тогиз през годината, ще се подмладиш. Обновяват се клетките. Има опити. Досега съм ви давал пост за пречистване. Още не съм ви дал пост за подмладяване. Има един пост за подмладяване. Не може ли да се подмлади човек без пост? При сегашните условия не може.

Пей за да се подмладиш. Старият като пее, ще се подмлади, а младият като не пее, ще остарее. Вие сте остарели, понеже не сте пели.

Ето друг метод за подмладяване: правете услуги. Ако аз исках да се подмладя в една година, щях да се подмладя така: вървя си по пътя – паднало е едно дете. Ще се спра и ще го повдигна. Някоя мушичка се дави; ще я избавя. Ще полея някое цвете. Един извор е замърсен; ще го изчистя.

Ето друг метод за подмладяване: за да се подмладите, всяка година посаждайте царевични зърна, репички, малко магданоз, босилек.

Това не го съобщавайте навън!

За да живее човек дълъг живот, трябва да е поставен при неблагоприятни условия и да мисли.

Подмладяването най-първо започва от причинния свят. В причинния свят човек ще работи върху подмладяването. След това мислите ти трябва да станат млади. После чувствата ти трябва да станат млади. След това постъпките ти трябва да станат млади.

Ще дойде време за следното: когато човек остарее, приятелите му, които го обичат, ще се помолят за него и той ще се подмлади. Но не сега, при сегашните условия.

Някой те погледне и ти казва: „Остарял си вече“. Това е внушение. Сто души те срещат днес и ти внушават, че си остарял. И това бръмчи в ума ти.

А ти направи обратното. Като срещнеш някой човек, кажи му: „С десет години си се подмладил“. На друг пак кажи така. Но и на себе си като станеш сутринта, кажи си: „С десет години си се подмладил“. Това не е комплимент. Комплимент е това, което не става, а което става, не е комплимент.

Друг метод за подмладяване е следният: внеси Любовта в сърцето на човека и ти го подмладяваш. И като не можеш да внесеш Любовта, той е стар. Достатъчно е човек да прояви Любовта и ще се подмлади. И ако има бръчки, ще изчезнат. Под подмладяване аз разбирам освобождение от ненужни работи.

На една сестра тази сутрин казах: „Как е твоята другарка, с която постоянно живееш? Ти си старата сестра, на която краката не държат, а онази сестра, която живее при тебе е още млада и пъргава. Но когато тя напусне човека, той остарява. Онази младата сестра, тя е Божественото“.

Та гледайте да не ви напусне младата. Като ви напусне, ще остареете, а като дойде, старият ще се подмлади.

Или казано другояче: обичай Бога, люби Го и ще се подмладиш. Като не Го обичаш, ще остареш.

Ти питаш: „Как?“ Не питай как!

Друг метод за подмладяване е следният: човек като учи, ще се подмлади. Ученето подмладява.

Една сестра попита:

– Кажете ни още някой метод за подмладяване.

Учителя каза:

Ето друг метод: работи за Господа. Иди и раздай всичко. Казано е: „Иди и раздай всичко и ела та Ме последвай“. Значи, като раздадеш всичко, няма да останеш в бездействие, но ще последваш Христа, ще работиш за Господа. Ние искаме от Бога все блага, а трябва да направим това, което ни казва Бог.

Като гледаш напред, ти си млад. Като гледаш назад, на миналото, ти си стар.

Вие млади поумнявайте, а вие стари, подмладявайте се!

НЯКОИ ПРАКТИЧНИ ПРАВИЛА

След лекцията и Паневритмията поздравихме Учителя. Почна разговор на полянката.

Една сестра запита:

– Какви ще бъдат жилищата в следващата култура на Шестата раса? Дали ще има тогава такива многоетажни здания с много апартаменти?

Учителя каза:

Не, те не са хигиенични. Така човек се откъсва от общение с живата Разумна Природа. Това са затвори. В бъдещата култура едно семейство ще живее в обширен парк, в средата на който ще има малко здание с една– две стаи и кухня. До този парк ще има друг парк за друго семейство; пак в средата с малко жилище и т.н.

Хората да живеят поотделно в стая. Защото има закон: свобода и простор трябва на душата. Ако са много в една стая, зараждат се много нежелателни състояния.

Всички съвременни хора усещат, че трябва да дойде една промяна. В една културна страна хората се събират и после всеки ще си отиде да остане вечерта сам в своята стая. И после сутринта пак ще се съберат.

Както са устроени нашите градове, то е човешки порядък. То не е още онзи Божественият порядък.

Сега живеят в три – четири етажа на кооперации и нямат двор. Не могат да работят в градина, понеже нямат такава. Само като затворници гледат през прозорците. Нямат и достатъчно слънце. Някои апартаменти са хигиенични, а други са съвсем нехигиенични. В Америка са най за съжаление. Има вътрешни стаи, дето не

прониква никаква слънчева светлина и там лягат, стават без слънце. В големите градове в 10-15 етажните здания едвам към обед ще видиш слънце. Ние тук в София сме пак в рая в сравнение с Ню Йорк. Вън от градовете има хубави села.

Сега трябват умни хора.

Казах на американците: Вашите домове не са хигиенични, понеже нямат комини, а българинът има голяма камина, огнище, чрез което става промяна на въздуха. Къщите да имат горе на покрива полегати прозорци. Аз ви препоръчвам стаи четири метра на четири. И доста висока да бъде стаята. И трябва да бъде суха.

Ако има жилища на места, дето има подземни водни течения, тия жилища не са здравословни. Там хората стават нервни.

Материалът, от който са направени сегашните къщи, не е хигиеничен. Трябва да бъде от стъкло. Стъклените къщи са най-хигиенични. Ако някой път искаш да не виждат, ще прекараш завесите. Ако искаш повече или по-малка светлина, пак ще си послужиш със завесите.

Понеже светлината пречиства, стъклените къщи ще бъдат здравословни. Къща, в която светлината не влиза, не е здравословна.

Една сестра попита:

– Какво ще бъде бъдещото облекло?

Учителя каза:

Вие с тези облекла сте много скромни. Опашете се със златен колан, турете си пръстен с диаманти, с една звезда, която да изгрява на челото.

Трябва да има трояка хигиена: физическа, умствена и духовна. Дрехите трябва да бъдат не като сегашните, но широки и тънки.

Една сестра каза:

– Учителю, Вие нали бяхте посочили образец за костюми, в който да сме облечени при Паневритмия? И даже някои сестри си ушиха такива костюми и с тях играха Паневритмия. Тези костюми наподобяват ли до известна степен на бъдещите облекла?

Учителя каза:

Да.

Единствените цветове за облеклото, които съответстват за сегашното развитие на хората са ясносиният и ясножълтият.

В бъдеще ще си направите седем костюма: един за месечината – за понеделник; един за Марс – за вторник; един за Меркурий – за в сряда; после за Юпитер; за Венера; за Сатурн и за Слънцето.

Да кажем, че си боледувал от една болест и си оздравял. Нови дрехи ще вземеш. Колкото пъти боледуваш, все нови дрехи ще вземаш. Ако си боледувал дълго време, каквито дрехи имаш, изгори ги, не ги носи, купи си нови. И даром не ги давай никому. Някой умрял, да не дават дрехите му никому. Не ти трябва да носиш дрехите на умрял човек.

Всички хора страдаме, че носим все стари дрехи, стари обичаи, стари вярвания. После, човек трябва да работи върху лицето си; да го измени, да го прави все по-правилно, по-благородно, по-красиво.

Красивите хора се раждат сутринта, при най-хубава обстановка, а не когато е бурно. За да се родят красиви хора в една епоха, хората трябва да живеят идеен живот. У хората трябва да има идейност.

Най-красивите хора се намират в Кавказките планини. Там има външна красота. Красивите хора са с широко сърце, у тях няма завист.

Сегашните хора са деформирани. Трябва да придобием красота. Красотата е една заложба, която човек трябва да си повърне.

Три неща са, които могат да служат като стимул, чрез които се добива красота. Първо Любовта. Тя оформява устата. Второ, Любов към

знанието и Мъдростта. Тя оформява носа. Трето, Истината. Тя оформява челото и очите. Любовта, Мъдростта и Истината създават красотата.

Очите са най-изразителни у красивия. Който наблюдава, ще види известна мекота в очите му. Клепачите играят голяма роля при изразителността на окото. Всеки трябва да има идея да бъде красив и ако е красив, да не губи своята красота. С други думи човек да има красив ум, красиво сърце, красива душа и тогава ще бъде красив.

Новото Учение се занимава с този въпрос. Най-първо трябва създаване на външните форми. Трябва да преустроим съвършено челото си, очите си, брадата си, устата си, носа си.

В новия човек няма да има нито помен от сегашния организъм. Това е практична страна. Защото всяка една философия трябва да има и практична страна.

Рисувай красиви форми: цветя, камъни и пр.

Има един красив, разумен свят и ти се приближаваш към него. Красотата не е нещо физическо. Тя спада към духовния свят.

Красотата е вече колективна. Това не е усилие само на една личност, но на цялото общество, на целия народ. Значи колективното усилие дава красота – усилие на хиляди, милиони души, които имат общ подтик. Като че ли това е едно здание, което те съграждат. Една раса ще създаде един красив тип.

Човек не трябва да се занемарява. Човек трябва да държи лицето си, очите с в изправност. Тялото е едно наследство, което човек трябва да запази. Като се съберат хората и си изнасят дефектите един на друг с това стават грозни.

Човек трябва да работи в трите свята – във физическия, духовния и Божествения – за да има резултат.

В Божествения свят всичко е величествено. В ангелския свят има красота. В човешкия свят има възможност за реализиране. Божествения свят е толкова красив, че е величествен.

Човек трябва да гледа и да мисли красивото и да си създава в ума красиви образи.

Ако един художник може да изкара на платното, каквото иска, защо един човек да не може да изкара каквото лице иска? Ако човек настоява, може. Аз съм правил опити. Една близка нямаше вежди. И тя съжаляваше. Дадох ѝ упражнения и след 1-2 месеца ѝ израстнаха веждите. Защо да не си възстанови веждите? Пък и косите си човек може да възстанови. После и кривината на граката си може да поправи. На всичко това, човек всякога трябва да обръща внимание.

Най-красиви черти има сега бялата раса. Другите раси не са били красиви. Те са били мощни, силни. В бъдеще човек ще има голяма красота. В красотата на бъдещия човек ще влиза влизането в положението на другите хора.

Но красота трябва да има не само в лицето и облеклото, но и в движението, в ходенето.

Един човек като тръгва по какво ще познаеш дали върви по волята си, по ума си, или по сърцето си? Човек, който върви ръководен от волята си, има особено ходене, също така и ако е ръководен от ума или сърцето си.

Човек трябва да стъпва правилно. Ако употребиш волята си, ще можеш да изправиш кривината на краката си, няма да си кривиш краката. Това е една придобивка.

Гледам, че някой човек е тръгнал от къщи като буря; той нищо няма да свърши. Но който тръгне полека и постепенно усилва, той ще свърши много нещо.

Някои хора стъпват на цяло стъпало, а някои на петите си. А пък се изисква да стъпиш отначало на пръстите си, постепенно да дойдеш до ходилото и най-после до допирането на петата със земята.

Човек трябва да има хармонично движение. Някой като погледне някого, прави крива гримаса с устата си. Че това е престъпление.

Направи такова движение, чрез което всичко в организма да се размърда, да няма нищо, което да не е размърдано.

ОБЩ РАЗГОВОР ВЪРХУ ПРИРОДОСЪОБРАЗНИЯ ЖИВОТ

След лекцията и гимнастичните упражнения почна разговор с Учителя на полянката. Това беше през лятото на 1928 г. През това лято Учителя беше дал едно упражнение за изпотяване чрез носене на вода от чешмичката при Дианабад. По този повод една сестра попита Учителя:

– Какво значение има това упражнение за изпотяване чрез носене на вода?

Колкото повече се изпотяваш, толкова по-добре. Това е начин за спасение. Изпотяването чрез носене на вода е много добро нещо. То има един резултат, а изпотяването чрез носене на грозде има друг резултат. Някои много се потят, но не се преобличат. Някой човек може да се изпоти, без да носи вода. Но ако се поти чрез носене на вода, ще има друг резултат.

Най-малко три пъти на годината по 10 деня да се направи това упражнение за изпотяване чрез носене на вода. След като завършите упражнението, не само че ще се освободите чрез потта от натрупаните отрови в организма, но и ще се отворят седемте милиона пори. Когато порите на човешката кожа са отворени, енергиите на Природата се вливат в организма. Това са отвърстия, през които Природата влива своите енергии в организма. Това са отвърстия, през които Природата влива своите енергии в организма. Всяка пора е канал за изхвърляне на потта и за вливане силите на Природата в човека. Когато това вливане е нормално, човек има нормално здравословно състояние.

Тези упражнения за изпотяване помагат при ишиас, при туберкулоза и пр. Като се носи вода, приижда кръв към върховете на белия дроб.

Ще ви дам една задача за цяла една година: да махнете бръчките по лицето си.

Ще ви дам едно правило за храненето. Не трябва бързо да ядете. Човек, който бързо яде, бързо умира. Закуската трябва да трае половин час, обедът – един час и вечерята – половин час. Те ще бъдат за вас свещени часове. Ако някой ви наблюдава колко бързо ядете, ще ви каже след колко време ще се измени положението ви. Като изяждам една ябълка, казвам ѝ: „Какво самоотричане имаш, каква жертва правиш, колко си красива!“ Като ям жито, казвам му: „Много добър пример даваш. Желая да бъда като тебе“. Щастието на човека зависи от неговото ядене. Ако човек знае как да яде, ще бъде щастлив.

XII. ЗДРАВНИ ВЪПРОСИ

ПСИХИЧНИ ПРИЧИНИ ЗА БОЛЕСТИТЕ

Днес група лекари посетиха Учителя. Отвори се въпрос за причините за болестите. Учителя каза:

Болестите може да имат външни причини: простуда, неправилности в храненето, влажно жилище, заразяване от микроби и пр., но едни от най-важните причини на болестите са психични.

Болестите може да имат външни причини, но все пак основните причини са психични, понеже психичните причини правят човека предразположен към тази или онази болест и тогава и най-малката външна причина докарва болест.

Когато болният се повдигне вътрешно, той ще оздравее непременно, макар и наглед да изглежда неизлечимо болен. Тогава могат и белият дроб и мозъкът да се възобновят. Като направи човек реална връзка с Бога и намери отвътре силата, ще оздравее.

Болестите си имат причина в човешките мисли, чувства и постъпки.

Трябва да се пречистят умът, сърцето и волята и болестите ще изчезнат. Външните средства после ще дойдат да помогнат. Ако умът, сърцето и волята не са в съгласие и не са пречистени, церовете не помагат.

Болестите произтичат от противоречиви мисли и тревоги. Например, казваш: „Аз ще умра“. И вследствие на това се образуват утайки в черния дроб.

Най-първо дръжте в ума си чисти мисли, да няма нечисти мисли във вас. То е здравословното състояние. Колкото и да Духа вятърът, да не изгубвате равновесие. Докато човек е господар на себе си, той няма да заболее. Да не губи човек равновесие.

Ако едно чувство или способност излезе от рамките на своето естествено развитие, ражда едно болезнено състояние.

Болестта е отклонение от Божествения път. Щом влезеш в този път, болести няма да има.

Всички болести и недъзи, които имаме в тялото се дължат на нарушение на някои добродетели. Ако те боли един пръст, нарушил си някоя добродетел. Ако си нарушил друга добродетел, ще те боли кракът. При нарушение на друга добродетел ще те заболее лакътят или ще имаш коремоболие, главоболие и пр. И като намериш коя добродетел си нарушил и поправиш нарушеното, ще изчезне болестта.

Всички болести се дължат на един по-низш живот. Когато низшият живот взема надмощие имаме болест. А когато висшият живот взема надмощие, има здраве.

Как се обяснява, че болестите се дължат на духовни причини? Отрицателната или разрушителната мисъл или чувства са отначало в невидимите тела на човека: астрално, умствено и пр. После, те със своите трептения слизат в етерното тяло, а от етерното – във физическото. Като слязат във физическото тяло, нападат онзи орган, със своите трептения, с които са сродни по характера на трептенията си. Могат да нападнат бъбреците, черния дроб, сърцето, белия дроб и да го разрушат или да го предразположат към болест. И тогава поради най-малката външна причина организмът заболява.

Всяка болест е резултат на погрешка. Например, боли те черния дроб. Това показва къде си направил погрешка. Всяка болест показва къде е направена погрешката. И там трябва да я поправиш. Боли те стомаха. В яденето е погрешката. Болят те гърдите. В дишането е погрешката.

Човек с чиста кръв не може да заболее.

Когато трептенията на някой орган се понижат повече от нормалното, той заболява. Когато се повишат трептенията на един болен орган, той оздравява.

Ако видиш човек със счупен крак, то след пет– шест години може да заболее крака ти на същото място. Затова е хубаво като видиш един човек със счупен крак, иди и го превържи. Страда някой човек – иди и му помогни, защото иначе може да дойде същото страдание на тебе.

Някой се е обезсърчил. Помогни му, защото иначе може един ден да бъдеш подложен на същото изкушение. Всяко впечатление, добро или лошо се заражда в тебе, израства и ще даде плод.

Страхът е една отрицателна страна на живота. От него идат много болести.

Всеки може да добие ревматизъм, като се безпокои.

Някой път главната и симпатичната нервни системи не са в хармония. И това се отразява върху стомаха. Те мислят, че причината е в стомаха, а тя не е там.

Докато човек мрази другите, той ще боледува. И ако престане да мрази, ще се излекува. Някой се е делил с брат си, но брат му при подялбата е извършил неправда. Онеправданият иска да си отмъсти и го постигат нещастия, болести. Той трябва да се откаже от това, за да оздравее.

Знаете ли какво значи омразата в човека? Тя е цяла отрова за организма му. В дадения случай той пакости на себе си.

Други хора се тровят от гордост. Организмът на съвременните хора е заразен от месо, от вино, от ред още храни. Духовното им тяло пък е заразено от алчност, злоба, омраза и пр.

Един човек, който има мрачни мисли, няма да мине дълго време и ще заболее от туберкулоза. Това е дълбока наука.

Щом се влюби някой може да заболее от туберкулоза, ако не може да се справи с противоречията. Трябва да вземе мерки. Също така щом стане богат може да заболее от туберкулоза, ако не може да се справи с противоречията, които ще има.

Безлюбието ражда болести. Много болести, които имаме са причинени от безлюбие.

Глупостта и насилието са причина за някои болести.

Когато някой човек започне да живее порочен живот, той непременно ще заболее от рак.

Ако човек има някои стремежи и среща пречки за тяхното реализиране, това може да го покруси, да го постави в униние, в големи противоречия и тогава може да заболее от рак.

Когато човешкият ум не се обновява, тогава се явява неврастенията. Туморът се явява, когато някои клетки имат инициатива и искат да напреднат, да бъдат активни. Болестта – това са енергии, които трябва да се впрегнат за работа. Когато болният почне да работи, тогава вече няма болест. Същият закон виждаме и в държавата: например, произвежда се много и не се консумира – настава криза.

Някои болести се дължат на внушение. Дошло е някое внушение и е произвело известни органически процеси в организма. Една сестра ми каза, че има рак в стомаха. Казах ѝ: „Яж лук“. А тя няма никакъв рак, но като мисли постоянно, че има рак, може да го добие.

Когато се намали електричеството в човека, поврежда се сърцето, явяват се аномалии в тупането на сърцето.

ДУХОВНО ЛЕКУВАНЕ НА БОЛЕСТИТЕ

Няколко души братя и сестри бяха приети от Учителя. Стана въпрос за духовното лекуване на болестите.

Учителя каза:

Всички неща са възможни като се почне от умствения свят. В Божествения свят е възможно всичко. В Бога е абсолютна свобода. При болестта си трябва да носиш идеята: „Да бъда свободен“, защото болестта е едно ограничение. При болестта частиците на тялото не трептят правилно. В тебе е дошла една дисхармонична мисъл отвън, ти си я приел и тя е объркала всички течения в тебе и веднага се явява повдигане на температурата.

Ти тури мисълта за свободата. Като станеш сутринта, кажи: „Аз съм в Царството Божие и затова няма болест“. Щом си в Царството Божие, изключена е дисхармонията. Щом си болен, не си в Царството Божие; тебе те гонят. Щом влезеш в Царството Божие, не могат да те гонят; там има друго управление.

Винаги свързвай себе си с всички здрави хора на земята. Като станеш свържи себе си с тях, няма да мислиш за болните хора. Щом помислиш за здравия човек, ти се свързваш с неговите течения. Търси здравите хора навсякъде, както търсиш водата.

Едно време жреците и лекарите са били едно и също лице, но после са се разделили: едни били жреци, а други лекари.

За да се лекува болестта успешно, трябва да се знае произхода ѝ: дали е от ума, от сърцето или от волята. Три произхода имат болестите. Различни са методите за лекуване поради трите причини.

Ако си болен, щом почнеш да се повдигаш духовно, да се подобряваш вътрешно, то и организмът почва да се подобрява, махат

се букаите и болните ти органи оздравяват. Тогава разумните същества над нас казват: „Този човек се поправя; да му махнем букаите от краката и ръцете“.

Болен си, неразположен си; работата е да се повдигнат трептенията на тялото и тогава болестта изчезва. Ако намериш онзи закон, който трябва, болестта веднага ще изчезне.

Влиза един болен при лекаря и казва: „Боли ме коремът“. Лекарят почва да се смее. Болният казва: „Аз умирам, а ти се смееш“. Като му се смее десет – петнадесет минути, болният забравя за болката, почва да се смее и казва: „Олекна ми“.

За да се излекуваш, трябва да повдигнеш бързината на своите трептения.

При болестта материята има по-слаби, по-бавни трептения, а когато човек повдигне бързината, силата на своите трептения, тогава болестта се преодолява. А това става чрез издигане на съзнанието до висшите, божествени сфери на Любовта, вярата, чистотата, милосърдието, на Божествената мисъл и пр. Тогава множество вълни от най-висш характер – бързи и с най-къси вълни – проникват в тялото. Аурата става с такива къси вълни, че те със своята сила премахват всички дисхармонични трептения на болестта, навсякъде се разпространяват и обновяват всичко.

Ако болестта е дошла поради нарушение на някоя добродетел, то като намериш коя добродетел си нарушил и поправиш нарушеното, болестта ще изчезне.

Един от начините за повишение трептенията на тялото е музиката. Тя действа лечебно. Нейните вълни проникват навсякъде в тялото и възстановяват изгубения правилен ритъм в етерната част на органите, а това вече въздейства за преорганизиране на самите органи.

Мозъкът лекува всички органи. Изпраща антитоксини, електричество, магнетизъм и пр.

Най-напред човек ще се научи да мисли. Всеки ден при ревматизъм ще казваш: „Днес е по-добре, днес е по-добре“. Няколко хиляди пъти ще кажеш това, но не непрекъснато. Едновременно печене на слънце.

Всяка болест е за време. Няма болест, която да не може да мине. Някой тъкмо дойде време да се излекува, ще се обезсърчи. След всяка болест човек има по-чисти, по-възвишени мисли. Човек сам на себе си трябва да си внушава.

Един човек казва, че има жаба в корема. Околните му казвали, че няма, но той казвал: „Как да няма? Аз чувствам, как се движи в корема ми, как кряка“. Един лекар казал, че ще го излекува; взел една жаба, скрил я в джоба си. Като барал корема му, пуснал жабата и казал: „Ето я“. И онзи казал: „Сега усещам вече облекчение“.

Когато ти кажат: „Ще ти мине болестта“ или „Ще живееш сто години“, то ти като повярваш, така ще бъде.

Всичко е възможно. Боли те кракът. Пипни го и кажи: „Ще оздравееш!“ Така кажи сто пъти на ден. Ако не премине, утре кажи 500 пъти. Ако не премине, на третия ден кажи хиляда пъти. Ако не премине, на четвъртия ден кажи 10 000 пъти и непременно ще премине. 10 000 пъти не е малко нещо. Мисълта е голяма сила.

Когато има слаб слух, казвай си: „Прочувам, прочувам, прочувам“. И твоят слух ще се усили.

Един човек заболява и казва: „Няма да я бъде, ще се мре“. Един му казва: „Ти заболя в един ден, в който като заболее човек, не умира“. И болният казва: „Тогава лесна работа“. И от там насетне здравето му се възвръща.

Вярата лекува всичко. В човека има сила, която лекува. И ако човек остави тази сила да действа, ще се излекува. Тази сила е душата. Ще вярваш, че тази сила я имаш, ще мислиш за нея, ще очакваш тази сила да те излекува.

На мнозина съм казвал да се лекуват с вяра. Въпроса за болестта се разрешава по духовен начин. Има стих: „Ако имате вяра, все що попросите, ще ви бъде“. Щом вярата на човека е слаба, работите не стават. За да помагаш на един болен и за да бъде помощта ти ефикасна, той трябва да има вяра. Като има вяра, той има условия да получи помощ от Бога, понеже става възприемчив към енергиите, които идат от Божествения свят.

И тези, които са около болния, трябва да имат вяра.

Болният като употребява средства за лекуване, едновременно трябва да има непреодолима вяра в Бога. Да ляга и да става с пълна вяра, с молитва, да се моли, да се моли, додето се излекува. Да има детинска вяра.

Преди всичко болните да имат жива вяра в Бога. Без вяра никой принцип няма приложение. Тази вяра е двояка. Тя има и друга страна: каквото Господ изисква, човек да го направи; трябва да живее чист живот, да не се смущава, да не се тревожи, да си подобри живота.

Най-ефикасното лекуване е с Любов.

Като станеш проводник на Любовта на Бога, болестта ти моментално ще изчезне. Усилете Любовта си, и болестта ще си отиде. Щом имаш Любов, ще имаш здраве.

В бъдеще лекарят ще те обича и като дойде при тебе и те погледне с Любов, и ти ще оздравееш.

Един ученик на Школата трябва да разбира закона на здравето, в какво се крие закона на здравето. Щом го разбере, той може да бъде здрав. Болният не трябва да допуща никаква отрицателна мисъл в ума

си. Не трябва да смущава ума си с тях, но да ги изпъжда, когато дойдат.

При болестта като се отмахне духовната причина, ще се отмахне и болестта.

Не задържайте кисели чувства в сърцето си, за да не разстроят черния ви дроб.

На болния не само трябва да му дадем цяр за лекуване, но трябва да му покажем каква промяна трябва да стане в душата му: да се свърже с Бога.

На туберкулозния всичкото лошо е в мисълта. Като се измени мисълта му, може да оздравее.

В болния трябва да стане пълен вътрешен преврат, той да стане съвсем друг човек, да тръгне в друго направление, да тръгне към Бога. Тогава ще може да се излекува.

Защо иде болестта? Защо идат болките? Страдаш от някоя болест. Почни от детинство, спомни си за всички свои погрешки, изповядай ги пред Бога и виж няма ли да си отиде болестта.

Дойде болестта. Не можеш да я излекуваш. Намери си погрешките, изповядай се за тях и ще си отиде болестта. Но в тебе ще дойде съмнение. Казваш си: „Какво ще стане като си изповядам погрешките?“ Ще се махне болестта.

Лекуването на болестта не е мъчна работа. Христос като излекувал онзи, му казал: „Иди и не съгрешавай, за да не ти стане по-зле“.

На болните хора, които искат помощ, кажи им, че трябва да вършат волята Божия.

Болният освен външните мерки за лекуване, трябва да промени коренно своята мисъл. Някой казва: „След като оздравея, ще служа на Бога“. А той трябва да каже: „Аз съм здрав и служа на Бога“. Тази

мисъл обновява болния и го лекува. И веднага да почне да служи на Бога, да работи за Бога. Но болният може да каже: „Аз съм сега болен. Как ще служа на Бога?“ Това е погрешно схващане.

Човек при всички условия може да служи на Бога.

Има духове изостанали назад в своето развитие; те могат да влязат в тялото на човека и тогава причиняват болести в този или в онзи орган. Те се хранят с енергиите и кръвта. Средството против тях е: пост и молитва.

Това е главната причина за повечето болести.

При болестта човек може да каже на себе си:

„В Името на Божията Любов, в Името на Божията Мъдрост, в името на Божията Истина заповядвам ти да си отидеш. Аз живея в Любовта. Любовта изключва всяка болест. Тялото ми е храм на Бога живаго и затова не трябва да има никаква болест“.

Можеш да изговориш и следната формула при болест: „Аз съм мобилизиран, имам работа и затова трябва да бъда здрав и съм здрав“.

Човек като има да работи, ще остане тук на земята.

Веднъж отидох при един болен в Търново. Домашните му бяха се уплашили и казваха, че ще умре. Аз се наведох над болния и чух, че той се моли съвсем тихо, но от душа. И тогава казах: „Той няма да умре, ще стане“.

И наистина той оздравя.

Болният за да оздравее, трябва да дава. Болестта не е нищо друго, освен излишен товар, който е турен. Трябва да се премахне. Човек трябва да раздава като извор и ще оздравее.

Когато е студено и има течение, ти се огради мислено. Щом се страхуваш да не изстинеш от това течение, ти вече се демагнетизираш и можеш да изстинеш.

ОБЩО ЗА БОЛЕСТИТЕ И ЗА ТЯХНОТО ЛЕКУВАНЕ

Днес сме на общ обяд в малкия салон. След свършването на обяда почна разговор. Стана въпрос за лечебните методи.

Учителя каза:

Болестите произтичат от няколко външни причини: недоимък на въздух, на храна, на светлина и пр. Бъдещата медицина ще разработи тези неща. Има и вътрешни причини за боелстите.

Човек като премахне болестта, ще покаже колко силна воля и каква права мисъл има.

Има три важни центъра в човека, които трябва да се пазят да не изстината: вратът, кръстът и петата. Кръстът е важно място. Там според индусите се намира един важен център. Човек като го боли кръстът, друг да го потъпче.

Човек трябва да знае, че болестите в живота му са спирачки в неговия път. Човек се спира по този начин от извършването на някое зло.

У някои чувствителни хора преди да вали дъжд има налягане върху тях и не могат да дишат свободно. Имат известен задух. И след като се развали времето, има освобождение, приятно им е.

Преди да се развали времето, такъв човек да употреби чаша гореща вода, за да се смени състоянието му.

Всички вие имате един уред, който струва 10 000 франка, един барометър, който показва дали ще бъде студено, дали ще има сняг, дъжд и пр. дали ще има дълга зима и пр. Например, някой път ви заболи коляното, или рамото, или кръстът, или вратът, или зъбът. То е все от вашия барометър и показва, какво ще бъде времето. Вие

искате да се освободите от барометъра. Това не е болест, но е временно напрежение и като мине известно време, болката престава.

Има духовно действие на болестта върху характера. Когато човек заболее, той омеква, става мек, почва тихичко да говори, почва да мисли. В известно отношение трябва да благодарим на болестите; те са Божии благословения. Ако не бяха те, какво ли щеше да бъде човечеството?

Една сестра попита:

– Намерих в беседите, че е хубаво да се прави едно упражнение: заставане на един крак. Точно как да се прави това?

Учителя каза:

Това ще се прави така: ще се застава по три минути на всеки крак: на десния и на левия. Това ще се повтори три пъти за десния крак и три пъти за левия. Това ще се прави само веднъж на ден. Това упражнение служи за регулиране на магнетизма и електричеството в човешкия организъм, регулиране на електромагнитните сили, които идат от слънцето. Когато човек застане на десния крак, свързва се със слънчевите енергии; а когато застане на левия крак се свързва със земните енергии.

Когато човек е болен може да се лекува и с магнетична сила и то така: може да си направи паси с ръце върху болното място и след това да си изтърсва пръстите настрани. Това може да прави върху себе си, а може да го прави и върху друг човек. И в двата случая ще изговаря някоя подходяща формула. Разбира се болният трябва да има вяра. Това е важно условие.

С магнетичната сила могат да се унищожат плазмодиите на маларията, бацилите на туберкулозата, също така и ракът и пр. Здравият като концентрира мисълта си може да унищожи болестите с

магнетизма за няколко минути, за няколко деня и пр. Казваш: „Господ да му помогне“, но Бог чрез тебе ще помогне.

Друго средство за лекуване е чрез дъждовни магнетични бани. Това става така: лятно време като вали дъжд, облечи се с по-тънки дрехи и излез вън да те навали дъжда. Това е една хубава дъждовна баня. После веднага се преоблечи и пий топла вода. Дъждовната вода като минава през атмосферата, се напоява с магнетизъм, който ти приемаш.

Друго средство за лекуване е изкарване на отровите от тялото чрез потни бани. Има няколко начина за потни бани. Ето един начин, който братята и сестрите практикуваха през лятото на 1928 г. на Изгрева: през лятната ваканция свободните братя и сестри много добре облечени с дебели дрехи носеха вода с една или две стомни от чешмичката при Диана бад. Първият ден един път ще донесе вода и като се върне, ще се облее с топла вода и ще се преоблече. Втория ден два пъти и след това ще се облее с топла вода и ще се преоблече. На десетия ден десет пъти и тогава ще се облее с топла вода и ще се преоблече. Поради дебелите дрехи, с които е облечен, той ще се изпотява силно.

След това се дава десет деня почивка. После, ако обича, може да повтори това упражнение за още десет деня.

Друг начин на изпотяване е чрез ечемик. При лекуване някои болести, при които нищо не помага, се препоръчва това средство. То се прилага така: ще се свари много ечемик в голям съд. След това додето е още горещ ечемикът ще се тури върху една черга. Върху този ечемик ще легне болният гол и отгоре ще се покрие пак с такъв горещ ечемик. Само главата му да се вижда. Ечемикът ще се тури, догдето е още влажен и горещ дотолкова, доколкото може да търпи човек. Този ечемик ще е набъбнал. И от горе ще се отрупа с много

черги, за да не си губи топлината ечемика. Този човек ще се изпоти много добре и ще оздравее. Той толкова много ще се изтопи, че чаршафът, на който е легнал, като се изстиска ще пусне много вода.

Друг начин на лекуване е с пиене на гореща вода. Болният да пие гореща вода един литър и половина на ден. В болният има бацили. Като се вкара това количество топла вода в тялото, бацилите умират. Така като се прави 20 деня, болестта си отива. Тогава средата, в която живеят микробите става негодна за тях и те умират.

Друг начин за лекуване е чрез носене на вода. Старите да носят вода с буре от чешмата и ще видят как се лекува ревматизъм. Комуто го боли сърцето, кракът и пр., да прави това. Като носи вода ще оздравее. Който дойде при нас и се оплаква от сърце, ще му кажете: Ние имаме цяр. Ще носите бурета с вода. Бурето се поставя върху количка и болният тегли количката.

Друг начин на лекуване е с млечно жито. Достатъчно е да се храниш десет деня с млечно жито, когато зърната не са още узрели, а са млечни. Млечните житни зърна имат много лечебни сили. Да се употребяват по половин килограм на ден.

Бог иска да живеем дълго време щастлив живот, а ние си създадохме робството.

За да оздравеете, трябва да имате предвид следното:

Вярвайте, че в светлината има абсолютна сила да лекува болестите.

Вярвайте, че във въздуха има абсолютна сила да лекува болестите.

Вярвайте, че във водата има абсолютна сила да лекува болестите.

Вярвайте, че в храната има абсолютна сила да лекува болестите.

Защото Бог присъства в тях.

Друг начин на лекуване е чрез сребро и злато. Хубаво е болният да има при себе си злато и сребро. Златото дава живот, а среброто действа здравословно. Среброто и златото лекуват чрез еманациите, които изпущат.

Една сестра попита:

– Учителю, Вия бяхте казали, че знаете да церите с лайкучка 15 болести. Ще ни ги кажете ли?

Учителя каза:

Ако ви ги кажа, ще направите пакост с това. Природата всичко е в ред. Ако харчиш енергиите безразборно, ще те питат: „Къде изхарчи тази енергия?“

Нервните хора да употребяват сладки храни, а флегматичните – кисели.

Една сестра лекуваше друга сестра по рамото и после заболя на същото рамо от същата болест, а именно от силни ревматични болки. Втората сестра оздравя и аз трябваше после да лекувам сестрата лечителка.

Един брат попита:

– Как може да се избегне приемането на болестта в този случай?

Учителя каза:

Да имаш Любов, да се повдигнеш нагоре, да не те е страх и след всяко лекуване да си омиеш ръцете. Тогава няма да приемаш болестта на онзи, когото лекуваш.

Болниците са напоени с неблагоприятна аура, поради отрицателните мисли и тревоги на болните; затова болниците всеки 25-30 години трябва да се изгарят.

Жилищата трябва да бъдат хигиенични, с достатъчно светлина. Всички вредни микроби се развъждат във влажни места, дето няма светлина.

ОБЩО ЗА БОЛЕСТИТЕ И ЗА ТЯХНОТО ЛЕКУВАНЕ

Надвечер пред приемната стая на Учителя се събраха няколко братя и сестри около Учителя. Стана въпрос за болестите. Един брат запита:

– Защо човек заболява, когато направи грях?

Има едно течение на живот отгоре, от Невидимия свят към земята и когато човек съгреши, прекратява се това вливане на живот в човека и тогава той заболява. Когато човек съгреши, той става невъзприемчив към това течение, явява се преграда между това течение и него. Това е причината. Като че ли умът му се обвива с материя.

Болният да се обърне към Бога, да се моли. Да чете 38-ми псалом, 63-а глава от Исайя; 12-а глава от Евангелието на Матея; 3-а глава от Евангелието на Йоана; 4-а глава от Лука и 5-а глава от Марка. Или болният да чете, или домашните да му четат.

ЛЕЧЕБНИ МЕТОДИ

Тук ще изложим някои лечебни методи на Учителя. Те не са изчерпателни, защото Учителя през своята 50-годишна дейност е давал лечебни методи на много братя и сестри и тук даваме само една малка част от тях – само това, което е могло да бъде записано.

Тук са изложени методи, дадени само в разговори с Учителя при лекуване на някои болни. Има и други лечебни методи, дадени в беседите и лекциите.

Тези лечебни методи, които даваме тук, не са откъснати от духовните методи за лекуване, те вървят заедно. Тоз, който практикува тези лечебни методи, трябва да приложи едновременно и духовните методи за лекуване изложени преди няколко страници.

I. БОЛЕСТИ НА НЕРВНАТА СИСТЕМА И ГЛАВАТА

1. НЕРВНОСТ, НЕРВНА СЛАБООСТ, НЕВРАСТЕНИЯ:

За нервна слабост и неврастения се препоръчват следните средства:

***1.1**. Сутринта ще се тури една кофа или котел с вода да се пече на слънце до един часа след обед, тогава човек да се облее с тая слънчева вода. Хубаво е такова обливане със слънчева вода да практикува и здравия през лятото, а болният от нервна слабост може да прави по две обливания на ден.*

***1.2**. Три пъти на седмица вечерта измиване с топла вода на следната област: кръста, корема, слабините и горния край на бедрата. Ще се намокри кърпа с топла вода и ще се измие тази област. Разстоянието от колената до 25 см. над колената ще се остави сухо, за да има реакция. Това измиване усилва кръвообръщението и раздвижва силите на организма.*

***1.3**. Всяка вечер измиване краката с топла вода.*

***1.4**. Всеки ден упражнение за дълбоко дишане сутрин, на обяд и вечер, отначало по 6 пъти, а после по 9 пъти*

***1.5**. Вегетарианска храна и то разбира се, питателна.*

***1.6**. Употребяване на ябълки в по-голямо количество. Ябълките съдържат енергии, които премахват нервната слабост и главоболието.*

***1.7**. Сутрин на обяд и вечер по две чаши гореща вода на глътки.*

***1.8**. Употребяване на стърган бяла и черна ряпа с малко лимон и зехтин във време на обяд.*

***1.9**. Употребяване на царевична вода и то така: 1 кг. царевица ще ври в един литър и три четвърти вода, додето остане 1 литър вода.*

Тая царевична вода ще се прецеди и ще се изпие в три части за един ден. На другия ден ще се свари нова царевица. Това ще се прави известно време.

***1.10**. Употребяване на моркови и пипер.*

***1.11**. Всяка сутрин да се правят основните шест гимнастични упражнения.*

***1.12**. Всяка сутрин да се правят ранни разходки преди изгрев слънце и до един час след изгрев, защото тогава слънчевите енергии лекуват специално нервната система. Тогава човек да се излага на слънчевите лъчи.*

***1.13**. Екскурзии и пребивание на планини, защото планините обновяват и лекуват нервната система.*

***1.14**. Всеки ден изучаване наизуст по едно изречение от книгата „Свещените думи на Учителя“.*

***1.15**. Човек да има Божествена мисъл. А Божествената мисъл се състои в следното: да мислиш, че всичко е за добро. Каквото и да стане, да не губиш равновесие. Щом се възприеме Божествената мисъл, ще се възстанови хармонията между етерното и физичното тяло. А нарушението на тая хармония е причина за много болести.*

***1.16**. По-лекосмилателна храна. Храната да се дъвче дълго време.*

Болният от нервна слабост при дихателните упражнения да се стреми да задържа въздуха колкото се може по-дълго време, като почне от 15 секунди и стигне до 60 и 90 секунди.

2. ГЛАВОБОЛИЕ.

Причините на главоболието са много, но една от главните причини са тревогите и безпокойствата. Тоз, който има главоболие може да отиде да прекара на висока планина известно време и там да

пече гръбнака си. На ранните сутринни лъчи, когато слънцето изгрява и малко след това – не по-късно.

Който има главоболие да пие само топла вода, всяка вечер да си измива краката с топла вода и през ден да си измива слабините с топла вода.

Да се вземат ягодови листа, да се турят да киснат във вряла вода пет минути и тоз, който има главоболие, да пие тая вода.

В някои случаи може да се прибегне и до следното: някой магнетичен човек да тури двете си ръце на слепите очи на онзи, който има главомолие и може да му мине главоболието. Там се образува магнитно поле, чрез което се взема натрупаната енергия в главата.

3. НЕВРАЛГИЯ НА ЛИЦЕТО

Учителя е давал на разни лица различни наставления за невралгия по лицето. Тук ще споменем някои от тях:

***А**. На една маркиза в Рим, която се оплакваше от невралгия по лицето, Учителя даде следните съвети:*

Да си измива краката от колената надолу всяка вечер с топла вода преди да си легне и след това да не излиза. Краката да бъдат потопени в легена до глезените, но краката да бъдат измити до колената. И всеки пръст поотделно да го разтрива вътре във водата. Това да трае малко време – пет минути. После да измива областта от диафрагмата до мястото, което е 25 см над колената. Това място да измива с гъба и с пръсти с топла вода.

След като си измие краката и си тури чорапите, след това да мие слабините. Десет деня ще мие слабините; след това пет деня ще почива; после пак десет деня ще ги мие. А краката ще продължава да ги мие непрекъснато всяка вечер.

Освен това всяка сутрин да изпива една чаша студена вода на глътки. Но да пусне от чешмата да изтече доста вода и тогава да напълни чашата, та да не взема в чашата застояла вода, а чиста текуща вода. Чашата да бъде от 150 г. Това ще прави 40 деня. Глътката вода да я държи в устата си и да я премества в разни места на устата си и през това време езикът ще изсмучи прената от водата.

***Б**. Едно лице страдаше от невралгия ту на дясната, ту на лявата страна на лицето. Учителя му даде следното упътване: гореща дъбова пепел да се намокри с много малко вода, да не стане на рядка кал, да я тури в кърпа и да налага на местата по лицето, дето чувства болки. Да държи така пет – десет минути. След това да махне пепелта и мястото да намаже с чисто дървено масло.*

След това да вземе вощина. Вощина е онова, което остава след като се изтегли медът и след като се изкара и восъкът. Да се стопли вощината, да се тури в кърпа и да се налага на мястото. Вошината да бъде прясна. След това мястото пак да се намаже с чисто дървено масло.

После, да разбива по едно яйце всяка сутрин с жълтъка и белтъка и да го изпива с малко захар.

После, за невралгия да яде ябълки и круши.

***В**. Един брат имаше невралгия от лявата страна на лицето. Учителя му препоръча да употреби памучни компреси с гореща вода. Взема се дебел слой памук. Донася се в стаята леген и съд с вряла вода. Върху памука се излива вряла вода над легена и додето е още горещ памукът се поставя без да се изстиска на болното място. Ако памукът е много горещ, чака се няколко секунди, догдето лицето може да търпи горещината на памука. Върху памука се поставя гута перка, а върху гута перката се туря дебел вълнен плат. Този памук се държи*

три – четири минути. След това се сваля, изстисква се водата, отново се напоява памукът с гореща вода и се повтаря опита. Това се прави всяка вечер по шест пъти. Този топъл памучен компрес привлича кръвта към болното място и това действа лечебно.

При всеки компрес ще се изговаря по една формула. При първия компрес като се поставя памука върху мястото поставят се двете ръце върху памука и се изговарят следните думи:

„Бог е във врялата вода. И с тази влага от врялата вода всяка болезън ще се махне, защото Бог е един и в Бога е здравето“.

При втория компрес: „Мекият принцип ще омекоти и ще откърти болестта. Мекото има силата да отнеме чуждото от организма. Бог се проявява в силата на Своята мекота“.

При третия компрес: „Силата е в числото три. То постига и носи всяко постижение – здравето“.

При четвъртия компрес: „И чрез противоречието здравето ще дойде. Това ще направи горещата вода“.

При петия компрес: „Постижението е в числото пет. Единството на петте добродетели; петте сили: силата на благородството, силата на правдата, силата на всяко изкуство, силата на всеки маниер и силата на Любовта. Това единство ще донесе здравето“.

При шестия компрес: „Без никакво съмнение ти ще бъдеш здрав, защото правата мисъл, правото чувство и правата постъпка изключват болестта“.

Ако болният може да изговаря тези формули, нека да ги изговаря самия той. Ако пък състоянието на болния не му позволява да ги изговаря, поради голяма болка, тогава който прави компреса, той ги изговаря, безразлично дали гласно или мислено. И за болния е безразлично, дали ги изговаря гласно или мислено. По-силно е, ако

болният сам изговаря формулите, отколкото този, който прави компресите, а най-хубаво е и двамата.

Тези формули трябва да се изговарят съсредоточено, защото с мисълта ще действат.

След свършване на компресите, болното място се намазва с дървено масло и се обвива добре с вълнен плат, за да се запази топлината известно време. През целия ден да стои болното място затоплено чрез вълнения плат. Тези компреси се правят вечерно време преди лягане, за да няма простуда.

Тези компреси се правят три вечери подред или повече, според нуждата.

Да се спазва следното правило: памукът като се тури една вечер, после се изхвърля и се туря съвсем нов памук, понеже употребеният една вечер памук е изтеглил болезнения магнетизъм от болното място. Но ако човек не разполага с много памук, същият памук може да се изпере със сапун и гореща вода и да се тури на слънце, за да се разпръсне приетият от него магнетизъм.

Също така и когато се прави обикновен компрес без памук, пак целият компрес се изпира със сапун и вряла вода и се туря на слънце, за да се отстрани приетият болезнен магнетизъм. Компресът като се тури на болното място, изтегля от мястото нечистия, болезнения магнетизъм и когато няма никаква рана на мястото.

3.4. *Един брат имаше невралгия горе по главата и отзад по темето и тила. Учителя му даде следното упътване: да пие топла вода. Всяка секунда да вземе по една лъжица гореща вода. Това да го прави половин час и през това време да вземе 30 лъжици. Това да го прави цяла седмица вечерно време преди лягане.*

4. БЕЗСЪНИЕ

Един брат художник страдаше от безсъние поради погрешно лекарство, което му дали. Той страдаше вече 200 дни. Учителя му препоръча следните средства:

***А**. Да ляга рано.*

***Б**. Всяка вечер да си измива краката с топла вода преди лягане.*

***В**. Да се свърже със здрави хора, защото здравият човек със своето здраве въздейства добре.*

***Г**. Вегетарианство.*

***Д**. Да гледа със спокойствие на всичко.*

***Е**. Сутринта рано в пет часа да идва на Изгрева за гимнастика.*

***Ж**. Да пие гореща вода сутрин, на обяд и вечер.*

***З**. Да пее.*

5. ВЪТРЕШНО ВЪЗПАЛЕНИЕ НА НОСА.

Един брат имаше вътрешно възпаление на носа и носът му много сърбеше отвътре.

Учителя даде следния съвет:

Да вземе малко от дребната лай-кучка, да я свари, да смръква от отварата и да си измива носът отвътре чрез тази отвара.

Това да се прави десет деня наред сутрин и вечер. След това десет деня почивка. После пак десет деня ще се прави, пак почивка десет деня и т.н.

Едновременно лай-кучката може да се употребява и вътрешно: в едно джезве да се свари лай-кучка и ще се пие отварата всяка сутрин топла по една малка чашка без захар. Това ще се прави десет деня. После десет деня почивка, пак ще се прави десет деня и т.н.

6. МЕНИНГИТ.

На болния от менингит да се обръсне главата и да се постави върху главата му един калпак от селски квас. Този квас ще вземе огъня. Квасът отнема температурата. Този квас от време на време ще се сменява с нов квас. И така ще се отнеме възпалението на главата и болният ще оздравее.

7. БУЧЕНЕ В УШИТЕ.

То е от кръвообръщението. Дължи се на тревоги. Човек да остави тревогите. Който има пищене в ушите да пие шест чаши топла вода на ден: по две чаши сутрин, на обед и вечер. Десет деня да пие по една кафена чашка от дребната лай-кучка сутрин. После десет деня почивка, пак десет деня ще пие и т.н. Да пие три пъти по десет деня.

8. ГНОЙНО ТЕЧЕНИЕ НА УШИТЕ.

Да се промият ушите от лекар, да се пече гръбнакът на слънце.

9. ЗАГЛЪХНАЛИ УШИ.

Това става от тревоги. Болният да си пече гърба от половин час, до час и половина на слънце. Да направи такива 40 слънчеви бани.

При Учителя дойде една майка с дъщеря си, която е глуха. Учителя каза:

Ако тя влезе в Божият път и работи за Бога, тогава може да се помогне.

При възпаление на ухото изцежда се сок от печен праз и сокът още топъл се капва в ухото. И върху ухото се налага селски квас.

10. ВЪЗПАЛЕНИЕ ИЛИ КРЪВЯСАЛИ ОЧИ

10.1. Сурови картофи се нарязват и студени резени се налагат на слепите очи и се връзват. Картофите вземат огъня от очите. Вместо картофи на слепите очи може да се наложи селски квас.

10.2. Всяка вечер при лягане очите се покриват с топъл компрес. Това лекува очите.

10.3. При това да се измиват очите с отвара от лайка.

10.4. Освен това ще се варят сухи дренки като компот и ще се пие водата докато е гореща.

10.5. докато се режат лозовите пръчки, лозата сълзи. Това се казва „плач на лозата“. Тази лозова вода да се събира. Тя е полезна. С нея да се мият очите.

11. ОТСЛАБВАНЕ НА ЗРЕНИЕТО.

11.1. Ще се правят бани на очите с хладка вода, печена на слънце. Ще се тури тази слънчева вода в широки паници и ще се потопят очите във водата. Така да се стои една– две минути.

11.2. Четири пъти да се мие цялото лице с топла вода всеки ден-

11.3. Ще се практикува тъй наречената очна гимнастика:

I. Хоризонтално положение на очите

Вляво хоризонтално напред хоризонтално вдясно хоризонтално

0 0 0

2 1 3

Пояснение:

0 0 10 пъти

2 1

0 0 10 пъти

3 1

0 0 10 пъти

2 3

***II**. Очите, насочени надолу:*

Вляво надолу надолу отпред надолу вдясно

0 0 0

5 4 6

Пояснение:

0 0 10 пъти

5 4

0 0 10 пъти

4 6

0	0	10 пъти
5	6	

***III**. Очите насочени нагоре:*

Вляво нагоре	нагоре отпред	нагоре вдясно
0	0	0
8	7	9

Пояснение:

0	0	10 пъти
8	7	
0	0	10 пъти
7	9	
0	0	10 пъти
8	9	

***IV**. Сложно упражнение:*

0	0	10 пъти
7	1	
0	0	10 пъти
4	1	

0	0	10 пъти
7	4	
0	0	10 пъти
8	2	
0	0	10 пъти
5	2	
0	0	10 пъти
8	5	
0	0	10 пъти
9	3	
0	0	10 пъти
6	3	
0	0	10 пъти
9	6	

Тези очни упражнения ще се правят прав или седящ. При всички движения на очите главата ще стои неподвижна, за да се упражняват очите, а не шийните мускули.

Първи ден

Изходно положение: очите гледат хоризонтално напред.

А. Без да си мърда главата човек, очите ще се движат от едно към две и от две към едно. От едно към две десет пъти и от две към едно десет пъти. – Виж чертежите.

Б. От едно към три десет пъти и от три към едно десет пъти.

В. от две към три десет пъти и от три към две десет пъти.

Всичко това ще се прави сутрин и вечер.

Втори ден

Изходно положение: главата изправена и очите гледат надолу.

***А**. Очите ще се движат от четири към пет и от пет към четири по десет пъти*

***Б**. След това от четири към шест и от шест към четири по десет пъти*

***В**. после от пет към шест и от шест към четири по десет пъти*

(виж чертежите II)

Трети ден

Ще се правят упражненията за първия и втория ден и освен това ще се направят следните упражнения:

(виж чертежите III)

***А**. От седем към осем и от осем към седем по десет пъти*

***Б**. От седем към девет и от девет към седем по десет пъти*

***В**. От осем към девет и от девет към осем по десет пъти.*

От четвъртия ден нататък човек ще повтори всички упражнения които е правил в третия ден. И това ще продължава до десетия ден. След това десет деня почивка. После пак ще се повторят упражненията направени през първите десет деня. После пак десет

деня почивка. След това ще се пристъпи към по-сложните упражнения номер IV (виж чертежите)

12. ЕЧЕМИК НА ОКОТО

За ечемик на окото се препоръчва компрес от лайка. Сварява се лайката, туря се в торбичка и се слага на окото. Отгоре се туря мушама, после вълнен плат, както при съгряващ компрес. Всичко това се бинтова.

13. ДРУГО СРЕДСТВО ПРИ ОТСЛАБВАНЕ НА ОЧИТЕ.

Един брат от провинцията посети Учителя. Братът се оплака, че очите му почват да отслабват. Учителя му каза:

Това е от тревоги. Гледай да разбереш каква е волята Божия и да внесеш в себе си спокойствие. Приложете следните методи:

А. С палеца на двете ръце върху всяко око ще правите кръгове напред и назад. Ще почвате от вътрешния ъгъл на окото и кръга ще завърши пак там. Ще правите два вида кръгове: прави и обратни.

Б. После правете много кръгове в едната страна без прекъсване пак с палците. Палците ще минават върху веждите и долу под окото.

В. После правете и следното упражнение:

С единия палец ще направите осморка и после с другия палец. С лявата ръка се уравновесява магнетизма, а с дясната ръка – електричеството. Палецът е Божествения свят. Основата на Божествения свят е Любовта.

Венериният хълм е на палеца.

Г. После може да правите бани на окото с вода, печене на слънце. Турете тази вода в широка паница и си потопете очите. Те трябва да бъдат отворени. Така да стоят очите една –две минути.

Д. Пийте слънчева вода.

14. ВЪЗПАЛЕНИ ВЕНЦИ

Да се измиват с отвара от лайка.

15. ПРОТИВ ОКАПВАНЕ НА КОСАТА.

Една сестра се оплакваше, че косата ѝ почнала да окапва. Учителя каза:

Четири пъти на ден да си мокри косата с хладка вода.

Да си търка косата с отвара от корени на репей.

За засилване на косата да се пие цяла година отвара от копривни корени. Даже по този начин бялата коса може да стане черна.

Засилва се косата, ако при хубаво време се ходи гологлав, за да действат благотворно въздухът и слънцето.

16. ЗАЕКВАНЕ.

Обикновено тези, които заекват, обичат да говорят бързо. Трябва да отвикнат от това. Те трябва да правят следното:

А) *Онзи, който заеква, да поеме дълбоко въздух и да направи дълбоко дишане преди да почне да говори.*

Б) *Когато говори, да започва много бавно да говори. Винаги да почва бавно.*

В) *Всяка вечер да си мие краката с топла вода и то съвсем бавно. Съвсем бавно да си движи ръцете по краката, за да се научи на бавни движения.*

Г) *Когато нарежда някои предмети, например, когато нарежда предмети на масата, когато се прави леглото или нарежда една стая или книги, съвсем бавно да нарежда, съвсем бавно да мести предметите, за да кали волята си на бавни движения. И като прави бавни движения, волята ще се кали и на бавно говорене.*

Д) *Майката да разправя на детето някои неща, които да бъдат хубави, красиви и при това да ги казва бавно. И после да кара детето да ги повтори пак бавно. Изобщо детето да живее в една среда на мекота.*

Е) *Детето да направи една дълбока вдишка и при издишване да изговори съвсем бавно една дума, например благост. Това да повтори няколко пъти. Друг път да изговори по същия начин думата мир няколко пъти. По-нататък да изговаря при издишване две думи: благост, мир или думите: радост, светлина.*

17. ГЪРЛОБОЛ

За гърлобол трябва да се употреби млечен компрес. Той става така: сварява се литър мляко и щом се свали от огъня, веднага се изцежда в него един лимон. След това веднага, догдето е още горещо млякото се прецежда през марля, взема се гъстата, пресечена маса и се налага както е обвито в марлята на болното място. Върху марлята се поставя гутаперка. Върху гутаперката се поставя вълнен плат, завит няколко пъти. И всичко това се бинтова.

Най-важното е да се турят гутаперката и вълнения плат така добре, че да не влиза въздух под тях, за да се запази пресеченото мляко горещо дълго време, даже до сутринта.

Млечният компрес се поставя вечерта и стои 12 часа на мястото. Това се прави няколко пъти.

18. ПАРАЛИЗАЦИЯ

На един брат парализиран Учителя препоръча следните средства:

А) *Разтриване на гръбначния стълб. Може да се разтрива с дървено масло за по-голямо улеснение. Разтривката става по отвесна линия на гърба. Ръцете ще се движат по гърба отгоре надолу.*

Б) *Дихателни упражнения. Дълбоко дишане сутрин, на обяд и вечер по 7 вдишки. Да задържа въздуха, колкото се може по-дълго време. Това може да поправи нервната система.*

В) *Пиене на гореща вода.*

Г) *Всяка сутрин болният да прави слънчеви бани на гръбнака. Трябва да се пече гръбнака. Гръбнака е акумулатор на слънчевите енергии. Трябва да се използват само ранните слънчеви лъчи. Те действат лечебно при тази болест. При печене на гръбнака главата да бъде на сянка. Да се почне от половин час и времето да се увеличава постепенно до час и половина. Да се почва от 7 часа сутринта.*

Д) *Вегетарианство.*

Е) *Болният да бъде тих и спокоен. Никакви тревоги и нервиране. Да не се вълнува, да се моли, да му четат Евангелието, беседите и лекциите.*

Ж) *Жива вяра.*

З) *Всяка вечер да си мие краката с топла вода.*

И) *Три пъти на седмица да си измива слабините с топла вода.*

19. ДУШЕВНО БОЛНИ

Те са обсебени от по-нисши духове. Когато говорим за хубави влияния, то е от по-висши духове; а пък обсебването е от по-низши духове. Когато влязат в човека нисши духове, става повреждане на ума. Всъщност това не е повреждане на ума, но умът не функционира правилно. Това не е умопобъркване. Умопобъркване няма. Чувствителността му много се е усилила и възприема разни мисли от всякъде. Един му говори едно, друг му говори друго и той мисли, че това се отнася до него. Той е под влияние на разни същества.

Това става по няколко причини. Една причина е дисхармония, стълкновение между ума и сърцето; между мислите и чувствата.

За един такъв болен Учителя даде следните съвети:

Той да прекара през сезона на висока планина. Високата планина укрепява, лекува, тонира нервната система. Да прави през лятото обливни бани със слънчева вода. Да употребява чеснов лук счукан и смесен с чисто сурово дървено масло. Това действа хубаво.

Освен това може да се употреби и следния духовен метод: група от 6– 7 души да практикуват пълен пост 7 дни за болния, като ядат само всяка вечер. И в три часа след полунощ да стават и да се молят за оздравяване на болния. Обаче вън от групата никой да не знае за нейното съществуване и за нейната работа, нито и самия болен. Инак се губи силата. Между членовете на групата да има пълна хармония.

20. ЕПИЛЕПСИЯ

За епилепсията може да се даде следното обяснение: низши тъмни духове нападат болния и тогава той има припадък. И през това време те изсмукват неговите жизнени сокове, праната, след това го напущат и отиват в горите, дето прекарват известно време. През това време болният е без припадък. След това пак идат и пак има припадък. За едно момче болно от епилепсия Учителя каза:

А) *Дълбоко дишане.*

Б) *Всяка вечер измиване на слабините с топла вода и търкане. Това измиване обхваща цялата област от диафрагмата до 25 см. над колената. Това измиване да продължава 4 месеца.*

В) *За пиене да се употребява топла вода.*

Г) *Да се употребява растителна храна. Да не употребява възбудителни ястия. Вечерта да яде рано. Болният да употребява всяка вечер по една две скалидки чеснов лук.*

Д) *Измиване всяка вечер краката с топла вода при лягане.*

Е) *Всеки ден да се разхожда по малко.*

Ж) *На детето болно от епилепсия 40 деня да му разтриват пъпа под лъжичката при слънчевия възел и малко над пъпа. Разтривката да става с дървено масло.*

19. СЛИВИЦИ

А) *При възпаление на сливиците отвън се налага селски квас.*

Б) *В едно джезве се сварява вода и като клокне водата, турят се в нея три листа от тетра и веднага се сваля джезвето от огъня и се захлупва, да постои така известно време. От тая вода се пие по една кафяна чашка сутрин, на обяд и вечер.*

В) *При гнойни сливици върху шията се поставя млечен компрес няколко пъти. След махване на компреса на същото място се поставя селски квас.*

Г) *При гнойни сливици освен това се прави гаргара на гърлото с отвара от лайка.*

II. БОЛЕСТИ НА ГЪРДИТЕ

1. ТУБЕРКУЛОЗА.

Туберкулозата се явява вследствие на чувствата, при което умът и сърцето са в противоречие. За едно лице заболяло от туберкулоза Учителя каза: Причината на болестта му се крие в астралния му живот. Той има връзки с няколко жени, но тези връзки бяха проникнати от астрални чувства и при това умът и сърцето влязоха в противоречие помежду си и вследствие на това дойде туберкулозата.

На младите трябва да се говори и да се осветляват върху това. Човек, за да се освободи от тази болест и изобщо от каквато и да е болест, у него трябва да гори силен копнеж да служи на Бога, да работи за Бога; всичките си сили да впрегне в работа за Бога от Любов! И тогава ще оздравее.

Туберкулозата се дължи на дисхармония на чувствата. И когато чувствата възстановят своя правилен характер, тогава туберкулозата изчезва. Това е най-силният начин за лекуване на туберкулозата.

Белодробната туберкулоза е една утайка на чувствата в белодробните клетки и затова белия дроб заболява. Тогава се започва гниене и се явява почва за микробите.

Туберкулозата се ражда от изгубена Любов, при разочарование в Любовта. всеки, който изгуби Любовта, може да заболее от туберкулоза, ако не трансформира състоянието си. Някой изгубил любовника си и става туберкулозен. Как може да се лекува? Ще възстанови в себе си изгубената хармония.

Човек, който обича Господа, ако е бил болен от туберкулоза, тя си отива от него. Туберкулозния трябва да има Любов, трябва да се свърже със здравите хора.

Има един низш живот, който може да влезе в човека, да нападне дробовете и да ги яде.

Туберкулозата иде някой път от страх. От страх се образуват също така утайки на туберкулозата.

Туберкулозата някой път иде, когато душите се скарат. Карането създава лошо ухание. Когато човек се разгневи, от него излиза лошо ухание. И това става причина за туберкулозата. Като се разгневиш, можеш да станеш туберкулозен. Когато човек се уплаши, също така може да стане туберкулозен. Когато човек изгуби голяма сума, може да стане туберкулозен, ако не може да трансформира своето състояние. Туберкулозата идва и когато човек се простуди; и от други външни причини. За лекуване на туберкулозата може да се употребяват следните методи:

***А)** Гореща вода. Болният да изпива наведнъж една след друга по 4-5 чаши гореща вода. Това да прави няколко пъти на ден. Ако се изпоти от тая вода, веднага да се преоблече. Пиенето на гореща вода е добро средство за лекуване на тази болест. Тогава за микробите няма почва в организма. Употребяването на гореща вода да става при първите периоди на туберкулозата.*

***Б)** В първия период на туберкулозата болният може да практикува дълбоко дишане. Запушване на дяснатат ноздра и вдишване през лявата. После обратното. Такива упражнения трябва да се правят три, шест или десет пъти сутрин, на обяд и вечер.*

***В)** Да се намазват гърдите и гърба на болния с чисто дървено масло. Да се правят разтривки с дървеното масло по гърба и гърдите. Дървеното масло, което е намазано да се остави да попие в кожата.*

Г) *Измиване с топла вода слабините всяка вечер. Десет деня да си мие слабините и после няколко деня почивка. След това пак да ги мие десет деня и т.н.*

Д) *Всяка вечер без прекъсване да си мие краката с топла вода.*

Е) *Туберкулозният да прекара на планина висока 2000 метра един летен сезон. Там като ходи, да се изпотява и да се преоблича. Ако не е възможно да прекара на 2 000 метра височина, може да прекара на височина поне на 1 000 метра, а по-добре е над 1 000 метра.*

Ж) *В първия период на болестта, когато тя не е напреднала, болният да излага гърба си на слънце; сутрин рано след изгрев слънце, през по-тънки дрехи – зависи от температурата на времето и от чувствителността на лицето. След 9 часа да не прави слънчеви бани. Разбира се, ако има температура не трябва да прави слънчеви бани.*

З) *Да се употребява по един– два лимона на ден.*

И) *Вегетарианска храна.*

К) *През май ще се събират 100 връхчета от млади борови клонки, ще се турят в един съд с един литър вода да врат един– два часа, догдето омекнат. След това ще се тури един килограм захар да поври още малко, догдето се стопи захарта и смолата на боровите връхчета ще излезе във водата. Това ще се яде по една супена лъжица сутрин, на обед и вечер преди ядене, заедно с боровите връхчета.*

Л) *Лежане при овце. Болният да прекара няколко летни месеци при овците, защото ще почерпи от овците жизнен магнетизъм. В кошарата, дето са овците, ще си направи едно по-високо легло и там ще спи. Магнетизмът на овците лекува.*

М) *Болният да яде суров чесън. Ако човек яде чесън и има туберкулоза, ще се излекува, а ако няма, няма да го хване. Но, разбира се да се спазва съчетанието на храните. Например, не може да се съчетава прясно мляко с чесън.*

Н) *Болният да има вяра. В каквото вярва човек, това става. Да се занимава с Евангелието, да се измени психологически, да си създаде една атмосфера на обнадеждване.*

О) *Болният да пие житена вода. След като се свари житото, да пие от сока.*

П) *След като ври царевицата един час, да пие от царевичната вода.*

Р) *Всеки ден да прави бавни разходки сутрин и вечер. Всичко два часа на ден. Сутрин като ходи, може вечер да не ходи. Всеки ден да увеличава разходките, да бъде в гора, за да приеме магнетичните еманации на дърветата. От застой често се влошава положението на болния: тогава у него се явява едно инертно състояние и постоянно си внушава отрицателни неща.*

С) *Всяка сутрин и вечер преди лягане да взима по една лъжица чисто дървено масло. Ако има кръвоизлияние от дробовете, не се правят дихателни упражнения, за да не се пукнат капилярните съдове повече и да се усили кръвотечението.*

2. СЪВЕТИ ПРИ СЛАБОГРЪДНИ – ПРЕДРАЗПОЛОЖЕНИ КЪМ ТУБЕРКУЛОЗА

Учителя даде следния съвет на един слабогръден – предразположен към туберкулоза:

А) *Да употребява корите на киселите ябълки. Да дъвче корите дълго време, за да приеме всички сокове от корите и след това да ги изплюва.*

Б) *Да изпраща мислено светлина върху тялото си с всички краски и особено върху белите дробове. Да си представи мислено, че върху тялото му се излива душ от бяла светлина; после да си представи, че*

върху нещо се излива душ от портокалени лъчи и т.н. Така да смени всички краски.

В) *Да размишлява в пълно уединение и вдълбочаване върху най-възвишените стихове на Писанието, например: „Които чакат Господа, тяхната сила ще се обнови“ или върху стиха: „Аз дойдох да им дам живот и да го имат преизобилно“*

Г) *Да употребява сладкия червен кромид лук. Да го яде като дъвче хубаво. Най-малко една глава на ден, а може и малко повече.*

Д) *Всяка вечер да си мие краката с топла вода с малко сол.*

Е) *Дълбоко дишане.*

Ж) *Мислено да прави разходки по високите места.*

З) *Да бъде бодър, да не го е страх. Щом човек реши и обещае да служи на Бога, няма какво да го е страх. Човек, който служи на Бога, не трябва да го е страх, защото Бог е на негова страни ще го пази. Да се страхува онзи, който не служи.*

И) *Да си измива слабините всяка вечер с топла вода, в която има малко сол.*

К) *Всеки ден да чете по един псалом и да заучава най-силните стихове.*

3. КАШЛИЦА

А) *ще се употребяват външните червени люспи на десет глави лук. Като заври, 700 г. вода ще се турят люспите да врат 10 – 15 минути и тази вода ще се вземе на три пъти: сутрин, на обед и вечер. Когато се взема, водата да е гореща. Това да се прави една седмица. След това ще има една седмица почивка. После пак ще се взема от тая вода една седмица и т.н. Три седмици ще се взема от тая вода.*

Б) *Вземат се индийски орехчета, мед и чер пипер. Медът се стопява, а индийските орехчета и черния пипер се счукват. Забъркваме тези три неща и се получава един маджун, от който болният от кашлица приема в устата и гърлото си, но не го гълта. Този маджун напарва и топли и кашлицата минава.*

4. МАГАРЕШКА КАШЛИЦА

Варят се листа на конския или дивия кестен и се пие водата.

5. ГРЪДНА ЖАБА

Един брат страдаше от гръдна жаба. Усещаше стягане на гърдите и болка, но не задушаване. Това е на нервна почва. Това е болест на нервите, които инервират кръвоносните съдове, които хранят сърцето и околните области. Учителя му препоръча следните средства:

А) *Дълбоко дишане по шест пъти сутрин, на обед и вечер.*

Б) *Разходки и екскурзии по магнетични планини, каквито са например Родопите.*

В) *Пиене отвара от външните червени люспи на лука сутрин, на обяд и вечер преди лягане по една кафяна чашка. Хората хвърлят най-ценното на лука – червените люспи, в които има най-много слънчева енергия.*

6. ЛЕКУВАНЕ НА ПЛЕВРИТА

На една сестра плеврита я боли от лява страна. Боли я при ходене и при лежане. Бодежи няма.

Учителя ѝ каза да приложи млечния компрес и дълбокото дишане.

При срастване на плеврата освен тези средства Учителя препоръчва и следното средство: селски квас намазан с мед и насолен с нишадър се туря на мястото, дето плеврата е срастнала.

7. ПНЕВМОНИЯ

А) *Млечен компрес*

Б) *Вендузи. На един болен от пневмония се туриха много вендузи. От 8 часа вечерта до 11 часа вечерта непрекъснато се слагаха вендузи и на сутринта болният нямаше нищо, никаква температура.*

8. СХВАНАТ ГРЪБНАК

Един младеж от Ямбол е страдал от воден плеврит. Водата му изкарали, плевритът е минал, но сега му е схванат гръбнака и не може да го движи. Учителя каза:

А) *да се пече на слънце*

Б) *да се правят разтривки на гърба с дървено масло. Разтривките да вървят от горе надолу*

В) *болното място на гръбнака да се маже с дървено масло.*

9. ДРУГО СРЕДСТВО ПРОТИВ КАШЛИЦА

За кашлица се взема троскот, вари се 15 минути и се пие отварата. После се маже гърлото със зехтин и вътрешно се вземе по

малко зехтин. Зехтинът от една страна е хранителен, а от друга страна действа лечебно. Ще се запознаете с троскота. Много го хукат, обаче той е много добър лекар. Има хубав вкус.

III. КРЪВОНОСНА СИСТЕМА

1. ЛЕКУВАНЕ НА НЯКОИ СЪРДЕЧНИ БОЛЕСТИ

Една сестра страдаше от сърцебиене. Учителя ѝ препоръча следните средства:

А) *упражнение за дълбоко дишане. В някои случаи причината на сърцебиенето е в диафрагмата, която се е дигнала много нагоре и натиска сърцето. Чрез дълбоко дишане болният дроб се разширява повече и бута диафрагмата надолу. По този начин диафрагмата се поставя на мястото и не натиска вече сърцето. Сестрата да се старае да задържа въздуха колкото се може по-дълго време. Ако причината на сърцебиенето е в диафрагмата, то човек само като направи 5 –6 дълбоки вдишки и сърцебиенето минава.*

Б) *да пие топла вода*

В) *да излиза на разходки*

Г) *да си измива краката вечер до колената с топла вода.*

Често сърцебиенето произтича от притеснения, смущения, безпокойства. Това се обяснява така.

Тупането на сърцето се дължи на електрическо течение, което минава през сърцето и го кара да тупа. Обаче при вълнение, страх, безпокойство, тревоги и пр. електричеството, което минава през сърцето тече неправилно, нарушава се правилния ритъм на това електрическо течение и вследствие на това може да се яви сърцебиене или други някои сърдечни болести. Това е една от важните причини за разните сърдечни болести.

Ето защо човек, за да оздравее от разните сърдечни болести, трябва да събуди в себе си вътрешни духовни сили, да отстрани тревогите, безпокойствата, страхът и пр. от вътрешния духовен

живот на човека ще зависи да победи и да отстрани сърдечните удари или други сърдечни болести. Но разбира се, човек ще вземе и външни мерки за излекуване.

Един брат имаше слабо сърце и краката му отичаха. Учителя му препоръча следните мерки:

***А)** Да седне на земята по турски или както се казва по източному с десния крак отгоре, а левия отдолу. Като се измори да стои в това положение да смени краката: десният да бъде отдолу, а левия – отгоре. В това положение да прави дълбоко вдишки със задържане на въздуха и с бавно издишване.*

***Б)** Миене всяка вечер на краката с топла вода.*

***В)** Миене на слабините с топла вода през вечер.*

***Г)** Всеки ден излизане на разходки всред Природата.*

***Д)** Да се пече на слънце умерено и то не толкова продължително, като се покрие сърдечната област с някакъв плат.*

***Е)** Спокойствие, да не се тревожи.*

Един брат каза на Учителя: „Скарах се силно на една жена, която им се караше и тогава ме заболя сърдечният мускул“.

Учителя му каза: Ако беше изтърпял, не щеше да имаш болки, но понеже силно си се скарал, дойде болестта. Учителя му даде следния съвет: измивай си краката, слабините и слънчевия възел вечерта. Пий топла вода.

На една сестра, която имаше сърцебиене, Учителя даде следния съвет:

Всяка сутрин да измива по една чаша студена вода на глътки, като държи всяка глътка в устата си, догдето се стопли. Това да прави 40 деня.

2. АНЕМИЯ

Една сестра имаше голяма слабост и малокръвие. Учителя ѝ даде следните съвети:

***А)** мислено да се облива със седемте цвята на слънчевия спектър: червените лъчи, портокалените, жълтите, зелените, сините, тъмносините и моравите.*

Най-първо да си представи, че над нея има душ от червени лъчи, които я обливат цяла. Да си представи живо, как тези лъчи проникват цялото ѝ тяло.

След като изреди седемте цвята на спектъра, на края да се облее с бялата светеща диамантена светлина. С това ще завърши упражнението. Това ще прави всеки ден по веднъж.

***Б)** тя ще носи шал ярко червен на шията си и често ще го гледа и ще го пипа.*

***В)** мислено да отива при Седемте Рилски езера. Като прави такива мислени пътувания тя действително ще отива там с част от своя етерен двойник, ще получава от там енергии, с тях ще се върне и те ще я обновят.*

Един брат от Лозана, Швейцария страдаше от анемия. Имаше голямо отслабване на краката си, поради което след като направи пет крачки, трябваше да спре. Не можеше да ходи вече. От друга страна страдаше и от безсъние.

Учителя му даде следните съвети за анемията: да вземе една призма и всеки ден да проектира дъгата, когато има слънце. Като се разложи светлината, да види добре червената светлина и тази червена светлина мислено да я прекара че слиза като душ върху мозъка му и цялото му тяло. Изпървом ще прави опит с призмата, за да си представи живо червената светлина и после опита ще прави мислено. А когато няма слънце, опитът ще се прави само мислено. После да размишлява всеки ден върху едно изречение от книгата „Светът на

великите души“. При червените лъчи да процете и да държи в съзнанието си първите десет изречения от книгата „Заветът на цветните лъчи на светлината“: „Бог е Любов. Аз Съм Бог твой. Аз Съм цвете Сароново и пр.“ Тези стихове като чете да предизвика червения цвят върху себе си като душ.

После, ще му се пратят други десет стиха за червените лъчи догдето ги свършим.

После, ще прави подобни опити и с другите цветове, като изпратим и съответните стихове за тези цветове. Но засега ще работи главно с червения цвят.

Тъй като чете тези думи, да си спомни червения цвят. Анемията е липса на червения цвят. В него преобладава студът. Този студ трябва да се преобърне в топлина.

После трябва да яде всички плодове, които са червени: череши, дини и пр. Да гледа червени цветя и да мисли върху тях. Известни цветя са създадени от червените лъчи. Да носи червен шал.

Най-първо ще прочете стиховете за червения цвят от споменатa книга, после да превърне тези думи в червен цвят и да вижда как червени лъчи се изливат от горе му. Червеният цвят е емблема на живота.

После да прави специалните дихателни упражнения за възприемане на праната.

Да пие гореща вода на глътки.

Всяка вечер да си измива краката с топла вода. С тази вода да измива краката си до над колената. Краката си да държи във водата 4– 5 минути.

Един брат от провинцията страдаше от толкова силна анемия, че лицето му беше съвсем жълто и безжизнено и погледът угаснал. Учителя му даде следните съвети:

А) *да диша дълбоко и да задържа въздуха колкото се може повече. Този брат почна да упражнява задържането на въздуха със силна воля и постоянство и стигна до 3 минути задържане.*

Б) *Всеки ден да прави разходки всред Природата.*

В) *Летния сезон да прекара на палатка на билото на Стара планина.*

След известно време братът се излекува напълно, лицето му доби здрав червен цвят и сега е напълно добре.

Учителя му каза при лекуване да се храни със силна и изобилна вегетарианска храна.

3. ИНФЛУЕНЦА

Тази болест под името испанска болест или грип се разпространи в силна епидемична форма през септември и октомври 1918 г. веднага след прекратяването на първата световна война. Тази епидемия даде много смъртни случая. Но всички, които приложиха метода на Учителя, оздравяха за два– три деня. Тази епидемия беше опасна, защото даваше доста големи усложнения. Ето методът на Учителя:

А) *Рициново масло*

Б) *Всеки ден сутрин, на обед и вечер по три чаши гореща вода – най-малко 9 чаши.*

В) *За храна да се употребяват само варени или печени картофи с малко сол. Никакъв хляб, никакво мляко, никаква захар, защото те повдигат температурата. А горещата вода и варените или печените картофи понижават температурата.*

4. КРЪВОСПИРАТЕЛНО СРЕДСТВО

При кръвотечение било през носа, било през друга част на тялото се препоръчва следното за спиране на кръвотечението:

Взима се серлива, непрана вълна. Ще се изгори в чиния и от пепелта ще се вземе малко на върха на ножче, ще се тури в устата и ще се държи там, догдето се стопи и ще се гълта плюмката, догдето изчезне. Това ще се прави всеки ден два пъти: сутрин и вечер. Пепелта ще се вземе на гладно сърце. Това ще се прави пет деня наред, изобщо ще се прави няколко деня, догдето се спре кръвоизлиянието. Ако кръвоизлиянието спре по-рано да не се взема повече прах.

5. КОПРИВНА ТРЕСКА

А) *Най-напред се взема рициново масло.*

Б) *Чист въздух, умерена топлина в стаята.*

В) *Пиене на гореща вода с чаена лъжичка.*

Г) *Мазане на пъпките с чисто дървено масло.*

Д) *Диета изключително млечна: прясно и кисело мляко. А може да се употреби и следната диета: печен лук, варени картофи, картофена супа. Ще се избере една от двете диети.*

Е) *Всяка вечер миене на краката с топла вода.*

6. РАК

Тази болест се появява при дисхармония между главния мозък и симпатичната нервна система. Тогава някои клетки на тялото се индивидуализират и почват да се размножават по свой почин, а не според нуждите и целите на организма. Така се появяват тъй

наречените ракови образувания. За болестта трябва да се употребят следните средства:

А) *Слънчеви бани.*

Б) *Виолетовият цвят действа лечебно при рака. Ето защо човек ще има виолетови предмети в стаята си. Може да носи виолетов шал, виолетови кърпи и други виолетови предмети. Може да има виолетови украшения, виолетови завеси в стаята си.*

В) *Всеки ден мислено ще облива тялото си с душ от виолетова светлина.*

Г) *Всеки ден да се употребява суров лук. Който го яде, не го хваща рак, а ако го има, излекува се.*

Д) *Възстановяване хармонията между главния мозък и симпатичната нервна система. Главният начин за отстраняване дисхармонията между умът и сърцето или между главния мозък и симпатичната нервна система с Любовта към Бога, Любов към всички, вяра, надежда, прави мисли, чувства и постъпки. В болния да стане пълен вътрешен преврат, да стане друг човек, да тръгне по друго направление, да тръгне към Бога. тогава може да се излекува.*

7. РАЗШИРЕНИЕ НА ВЕНИТЕ

Разширение на вените се добива от много застоял живот. Една жена имаше разширение на вените. Учителя ѝ даде следните съвети:

А) *Всяка сутрин гимнастични упражнения.*

Б) *Всяка вечер измиване на краката с топла вода.*

В) *Всеки ден упражнение за дълбоко дишане.*

Г) *През вечер промиване на слабините.*

Д) *Болният да употребява лимони. По един лимон да изяжда на ден.*

Е) *Приготвя се отвара от дъбови кори. Дъбовите кори врат, догдето водата стане кафено– червена. Вземат се кори не от цер, а от онзи вид дъб, който се нарича бяло мише. Вземат се плътни чорапи, намокрят се в отварата от дъбови кори, обуват се намокрените чорапи и се бинтоват плътно, за да се стегнат.*

Ж) *Масажи*

З) *Слънчеви бани*

8. ЦИРЕИ

А) *Ленено семе се сварява с мляко и захар и се налага на мястото.*

Б) *или може да се употреби и следното средство: бамя сварена с мляко и захар се налага на мястото*

9. СКРОФУЛИ

Една сестра имаше скрофули на шията си. Учителя ѝ даде следния съвет:

Да прави слънчеви бани преди обяд. Главата да бъде на сянка. Скрофулите се лекуват чрез слънце. Ще почне с 15 минути и постепенно ще увеличава времето на слънчевите бани.

10. АРТЕРИОСКЛЕРОЗА

А) *Болният да употребява чесън. Няколко скилидки чесън да се счукат да се смесят с дървено масло и ще се вземат вътрешно. Може да се употребява и чеснова есенция*

Б) *Всяка вечер да си измива краката с топла вода, за да подобри кръвообръщението.*

В) *Да не употребява спиртни питиета.*

Г) *Спокойствие, никакви тревоги.*

Д) *За известно време суровоядство.*

11. ВИСОКО КРЪВНО НАЛЯГАНЕ

А) *Всяка вечер да се измиват краката с топла вода, за да се подобри кръвообръщението.*

Б) *Болният да употребява малко храни и малко вода. На ден да употребява 300 – 400 г. вода. Хубаво е водата да бъде дестилирана. Тя помага за спадане на кръвното налягане. Изобщо болният да приема по-малко течности и по-малко течни храни.*

В) *Вегетарианство.*

Г) *Да се избягват кисели, лютили и солени храни. Храната да бъде слабо солена.*

Д) *Да употребява следната храна: Сурови, стърган моркови с малко лимон и дървено масло; варено цвекло с дървено масло и лимон; прясна коприва, само попарена с вода, пак с дървено масло и лимон; варено жито вместо хляб. Хляб няма да яде, додето трае този режим. Този режим помага много при високо кръвно налягане.*

Е) *За известно време да се приложи суровоядство.*

12. НИСКО КРЪВНО НАЛЯГАНЕ

А) *Засилване на храната. Да се употребяват масло, яйца. Повече течни храни: гореща вода, супи, разбира се силни.*

Б) *Коприва.*

IV. ХРАНОСМИЛАТЕЛНА И ОТДЕЛИТЕЛНА СИСТЕМА

1. ЗАХАРНА БОЛЕСТ

Един брат страдаше от захарна болест. Учителя му даде следните съвети:

А) *Молитва.*

Б) *Пеене.*

В) *Вяра.*

Г) *Да забрави , че е болен. Да има весело разположение, понеже една от причините на тази болест е притеснението. Да изхвърля от себе си мислите, които го тревожат.*

Д) *Колкото пъти се изпотява през деня, да се преоблича. Иначе се набират отрови в тялото.*

Е) *Всяка вечер да си измива краката с топла вода.*

Ж) *Да не преяжда. Да избира такива храни, от които се чувства добре.*

З) *Да яде варено жито, след като е вряло един час. Да го дъвче добре.*

И) *Когато почне житото да зрее, да взема житни класове и да изважда и яде млечните зърна по 50 г. на ден.*

К) *Да се свари царевица. Да яде зърната и да пие сока, но повече сока.*

Л) *Всяка сутрин да ходи на изгрев слънце и да прави шестте стари гимнастични упражнения.*

М) *Слънчеви бани*

Н) *Никакви захарни храни и никакви тлъстини.*

О) *Да употребява малко хляб – всеки ден около 100 – 150 г.*

П) *Да употребява повече зеленчуци: спанак, салата, пиперки, домати, моркови и пр. Фасул да не употребява. Да употребява плодове, но повече кисели, не толкова сладки.*

Р) *Да употребява тархана.*

С) *Да намали употреблението на киселините. По-малко киселини като оцет и пр. Но лимон може да употребява.*

Т) *Мляко и млечни продукти да не употребява. Сирене и кашкавал да не употребява. Прясно мляко съвсем малко може да употребява.*

У) *Солени работи много да не употребява.*

Ф) *Повече чай без захар с повече лимон. Чая може да употребява с малко хляб и с прясно масло.*

Х) *Екскурзии.*

2. ГАСТРИТ

Един брат имаше стомашна болест, стомашна треска, температура в стомаха. Учителя даде следните наставления:

А) *Най-първо да се вземе очистително – рициново масло.*

Б) *След това да му се даде не топла вода, но вряла. Ще я взима с лъжичка.*

В) *Ще употребява отвара от лайка. Да се пие три пъти на ден преди лягане по една кафена чашка.*

Г) *Царевичната вода е хубава за стомаха – действа разслабително и пречиства.*

Д) *За оправяне на стомаха да пие 40 деня всяка сутрин по една чаша студена вода на гладно сърце. Всяка глътка да се държи в устата, догдето се стопли и тогава да се глътне. Значи водата ще се пие на глътки и то бавно.*

3. РАЗНИ СТОМАШНИ БОЛЕСТИ

Един брат имаше разстроен стомах. Като че ли стомашният сок липсваше или съвсем се беше намалил и храната в стомаха оставаше несмляна и причиняваше голяма болка. Даже веднъж беше повърнал. Учителя каза следното:

А) *Да пие отвара от дребната лайка. Вместо лайка може да употребява отвара от пелин по една кафена чашка сутрин на гладно сърце.*

Б) *Сок от ряпа. Може да получава този сок и чрез преса.*

Една сестра от провинцията имаше киселини в стомаха и болки под лъжичката към обед и към 4 часа след обяд. Имаше и силни стомашни уригвания. Учителя даде следните наставления:

А) *Да има вяра, да не се безпокои.*

Б) *Да употребява за храна мляко с кафе, варен праз, варен лук, варени моркови, варено цвекло, варена бамя като салата; ще се махне водата и бамята ще се яде с лимон и дървено масло; цветно зеле. Изобщо да употребява лесносмилателна храна.*

В) *Измиване краката всяка вечер до колената с топла вода.*

Г) *Няколко пъти на седмица да си измива слабините с топла вода.*

Един брат имаше силни стомашни болки. Учителя препоръча:

А) *Рициново масло.*

Б) *Млечен компрес.*

В) *Пиене на гореща вода.*

Г) *Пиене отвара от равнец.*

Д) *При слаб стомах да се употребява препечен хляб, който да се натопи във вода и да се яде. (стр. 650)*

4. ЯЗВА В СТОМАХА ИЛИ В ДВАНАДЕСЕТОПРЪСТНИКА

За един случай на язва Учителя даде следните наставления:

А) *Първи ден: сутринта се взема гореща вода няколко чаши за промиване на стомаха и червата и след това една кафена чашка дървено масло преди ядене.*

Вечерта също се взема гореща вода и след това кафена чашка дървено масло. Един два часа след дървеното масло се взема житена вода.

Б) *Втори ден. Същото по отношение на горещата вода и дървеното масло, а вместо житена вода, овесена вода.*

В) *Трети ден. Също като първия ден, само че вместо житена вода се взема картофена супа.*

Г) *Четвърти ден. Както първия ден, само че вместо житена вода се взема смокинена чорба без твърдите части.*

Д) *Петия ден е като първия; шестия е като втория и т.н. Всичко това се повтаря десет деня. След десетия ден дървеното масло престава, а на болния се дава чай със сухари и краве масло.*

При друг случай на язва в червата Учителя препоръча следното: цветовете на жълтия кантарион се турят в дървено масло и стоят на слънце 40 деня. След това се взема това по една супена лъжица всяка сутрин и вечер половин час преди лягане.

Е) *Отвара от жълт кантарион се пие по една супена лъжица преди ядене.*

Ж) *При язва да не се употребява кисело, люто и солено. Също така да не се употребява боб, леща и грах. Могат да се употребяват, ако са олющени от люспите.*

З) *Възварява се вода в джезве и като клокне водата, турят се в нея три листа от тетра или смрадлика и веднага се отстранява от*

огъня, захлупва се и се оставя да постои така. Тази вода се пие три пъти на ден преди ядене половин час по една кафена чашка.

На тетрата се употребяват листата, но най-хубаво е да се бере, когато цъфти. Тогава листата имат по-голяма сила.

При слаб стомах да се употребява препечен хляб, който да се натопи във вода и да се яде. (стр. 650)

При друг случай на язва в червата Учителя препоръча следното: цветовете на жълтия кантарион се турят в дървено масло и стоят на слънце 40 деня. След това се взема това по една супена лъжица всяка сутрин и вечер половин час преди лягане.

5. СТЕСНЯВАНЕ НА ПИЛОРУСА

Сутрин, на обед и вечер един час преди лягане се взема повече дървено масло, а именно по една кафена чашка, за да може да омекне това втвърдяване, та да се разшири отвора на пилоруса.

6. ГНОЕН КОЛИТ

Една сестра имаше гноен колит в задното черво. Болестта беше проникнала и в тънките черва. Болестта много се засили и тя час по час изхвърляше гной и слуз. Тя отиде при Учителя през месец август 1927 г. Учителя ѝ каза да отиде на Витоша на Бивака. Около Бивака и по-нагоре беше само боровинки. Времето беше много хубаво. Учителя ѝ каза:

Ще ядеш десет деня само боровинки без хляб и нищо друго. Ще си печеш корема на слънце и ще правиш обливни бани със слънчева вода.

Тя отиде на Витоша и почна да прилага това. На осмия ден се събудила с ужасни болки в корема и с висока температура. Надвечер изхвърлила куп гной и кръв без да има изпражнения.

Тя пратила веднага брат при Учителя да Му каже какво е положението. Учителя каза:

Това състояние ще мине. Това е криза. Като мине кризата, да взема малко печени картофи и печен лук. И да не яде вече сурови боровинки, но да вари боровинките и да пие отварата. Това беше вече на деветия ден.

Това правила тя няколко деня, като яла печени картофи и печен лук и пиела отвара от боровинки. И оздравяла напълно. Върнала се през Симеоново. Нямала вече нито колит, нито болки, нито замайване. След това цяла седмица яла печени и варени картофи и печен лук. После вече почнала да яде всичко.

Учителя и казал: Известно време няма да пиеш прясно мляко, а кисело може.

7. ЗАПЕК

А) *Тричев хляб – жито смляно с всичко, без да се отделят триците. Такъв хляб е грубичък, но е вкусен.*

Б) *Наклонният към запек, за да избягва запека, да пие половин час преди ядене сутрин, на обяд и вечер по една чаша гореща вода.*

Тричевият хляб усилва перисталтиката на червата и запекът е невъзможен.

8. ДИАРИЯ И ДЕЗИНТЕРИЯ

Пие се отвара от подъбиче и болестта минава.

9. АПЕНДИЦИТ

Един брат от провинцията страдаше от апендицит. Това беше едно лято, когато бяхме на летуване при Седемте Рилски езера. Болният писа на един брат да пита Учителя. Той даде следните наставления:

Лекуването може да стане, когато месечината се разсипва. В началото на лекуването най-напред ще се вземе рициново масло, за да се очистят червата. След това ще се направи пълен пост четири деня, без да се яде или пие нещо. Във време на поста болният да лежи на гърба си, да си слага топло на корема, дето е сляпото черво, например топли трици, топли тухли и пр. И като мине постът и човек почне вече да ходи, пак да си държи вълнена топла превръзка на корема.

Отпостването да стане с картофена супа, при което лицето няма да яде картофите, а само течността. Целия първи ден на отпостването лицето ще се храни с картофена супа без картофите или със спаначена супа, без спанака, но няма да приема хляб. Преди картофената супа може да изпие чаша гореща вода.

През втория ден на отпостването ще се яде картофена супа с картофите, но пак без хляб.

На третия ден ще се вземе вече и хляб и меки храни, например бамя, праз, картофи и постепенно ще се премине след това към обикновената храна.

Братът приложи този метод, оздравя напълно и даже дойде още същото лято на Езерата.

Един брат от София заболя от апендицит. Учителя препоръча следното:

Да се тури на болното място млечен компрес от биволско или овче мляко. Ще заври два килограма мляко. Като заври, ще се свали от огъня, ще се изстиска в него един лимон и ще се прецеди през тюл. Болното място ще се намаже с дървено масло и съсиреното мляко още докато е горещо ще се тури на болното място, обвито с тюл. Отгоре ще се тури мушама или гутаперка и после ще се турят вълнени покривки. Тези покривки така да се завият, че отдолу да не влиза въздух. Всичко ще се бинтова. Ще се тури вечер и след 12 часа ще се махне. Това ще се повтори няколко пъти.

Болният оздравя.

10. ХЕМОРОИДИ

Преди да дойде месец май, болният да пие отвара от подъбиче три пъти на ден по половин чаена чаша, защото хемороидите се засилват най-много през май и тогава идва кръвоизлияние. А когато дойдат хемороиди в каквото и да е време, пак ще пие отвара от подъбиче.

Ако има външни цицки, то мястото се налага с печен праз. Празът да се опече на фурна. Като се тури празът на мястото, да се превърже. Да се слага вечерно време. При всяко изхождане да се измива мястото.

11. ЗАУШКИ

А) *Счукани маслини се налагат на мястото. Да стоят цяла нощ.*

Б) *А денем да се прави слънчева баня на мястото, като се държи главата на сянка.*

12. СЛАБО УВЕЛИЧЕНИЕ НА ЧЕРНИЯ ДРОБ

При тази болест се пие отвара от цикория. Взема се цялото растение: корен, стъбло и листа.

Черният дроб заболява, когато човек става в чувствата си ту топъл, ту студен и с това се изменяват електромагнитните течения в тялото и това се отразява върху черният дроб.

Болестите в черния дроб и жлъчката идат от пресилена дейност на низши чувства, от свръхпроизводство на низши, дисхармонични чувства.

При болести на жлъчката са полезни киселите храни, особено лимони. Да се избягват тлъстите, мазните храни. И по възможност да се даде почивка на черния дроб. Болният да се храни с по-лека храна.

13. ЖЪЛТЕНИЦА

А) *Да се ядат лимони с корите, по няколко лимона на ден без захар.*

Б) *Избягване на мазнини.*

14. АЛБУМИН И ВЪЗПАЛЕНИЕ НА БЪБРЕЦИТЕ

Една сестра от провинцията беше болна от албумин и от възпаление на левия бъбрек. Учителя даде следните наставления:

А) *Пиене на повече гореща вода*

Б) *Диета: много лека, лесносмилаема храна. Да избягва киселите, солените и лютивите работи. После, да избягва храни богати с*

белтъчни вещества – албумин. Да се храни повече с плодове: ябълки, круши, варени сливи и пр.

Да засили вярата си, да работи върху вярата. Всеки ден да прави връзка с Бога, да се моли, да чете Евангелието и беседите.

15. ПЯСЪК В БЪБРЕЦИТЕ

Ще се вземат 60 върбови листа и ще се сварят в един литър вода. Като заври водата, тогава ще се пуснат лисата и ще врат 10 – 15 минути. От тази вода болният ще употребява сутрин, на обед и вечер по една чаена чаша или само сутрин и вечер. Тази вода помага за изхвърляне на пясъка от жлъчката и бъбреците. Тази вода ще стигне за два деня. Всеки два деня да се вари нова вода. Болният като изпие пет литри от тая вода, ще направи почивка 15– 20 деня и след това пак може да приема тази вода.

Болният да не яде спанак – зависи какъв състав има пясъка. Всеки ден да прави дихателни упражнения. Да употребява плодове и да пие топла вода.

16. ЖЛЪЧЕН ПЯСЪК И ЖЛЪЧНИ КАМЪНИ

***А)** Да се употребят върбови листа както при пясък в бъбреците.*

***Б)** Горещи памучни компреси на мястото. По-рано е споменато как ще се употребяват*

***В)** Коремът да се държи топло. Болният да носи вълнен пояс.*

***Г)** Ще се вземе пача трева, която расте по калдаръмите в дворовете. Ще се вземе една шепа от тая трева и ще се тури във вода,*

коятоври, да поври няколко минути. Тая отвара ще се пие като чай два пъти на ден – сутрин и вечер.

17. ПРОТИВ ИЗПУЩАНЕ НА УРИНАТА У ДЕЦАТА

Препоръчват се следните мерки:

А) *Печене на гръбначния стълб на слънце.*

Б) *Да се туря топло на корема.*

В) *Да се правят разтривки по гърба и специално по гръбнака*

V. НЯКОИ ЗАРАЗИТЕЛНИ БОЛЕСТИ

1. ЧУМА

При чумата за 24 часа само се развиват милиарди микроби и това, което те отделят, отравя кръвта и човек умира. Първото нещо, което трябва да се направи в такъв случай е да се изпиват по няколко чаши гореща вода. Тогава ще се спре размножението на микробите. Ще се пие вряла вода по 4 –5 чаши една след друга. В такава среда не могат да виреят бацилите.

2. ХОЛЕРА

Също и при холерата ще се изпиват по 4-5 чаши гореща вода една след друга.

Освен това в една чашка ще се налее малко вода, ще се капнат във водата само няколко капки йодна тинктура и ще се изпие водата.

3. ШАРКА

А) *Да се пази болният на топло. Да живее в топла стая.*

Б) *Болният да вземе очистително – рициново масло.*

В) *Болният да пие гореща вода три пъти на ден по три чаши.*

Г) *Храна – главно варени картофи с малко сол, а понякога и картофена супа. Никакъв хляб, никакво мляко и пр.*

4. СКАРЛАТИНА

А) *Пиене гореща вода по 4 –5 чаши наведнъж. Това понижава температурата.*

Б) *Болният няма да яде хляб; няма да пие мляко и пр., защото това повишава температурата. Ще яде само варени картофи, защото те понижават температурата.*

VI. ДРУГИ БОЛЕСТИ

1. РЕВМАТИЗЪМ

А) *Да кажем, че имате ревматизъм на коляното. Всяка сутрин ще шибате коляното с китка от коприва. Това ще правите на ден четири пъти или най-много десет пъти и ревматизъма ще изчезне. Хубаво е да ходите сами да си берете коприва. Това действа лечебно. Когато ходиш между коприва, имаш особени чувствания, не е както когато ходиш между други растения. Влияе ти аурата на копривата. Чувстваш, като че те заобикаля пихтия.*

Б) *Горещи памучни компреси. По-рано е описано как се правят.*

В) *В хубав горещ слънчев ден ще турите диня на слънце да се пече и след това ще я изядете. Дините действат здравословно. Ревматизмът и много други болести изчезват.*

Г) *Слънчеви бани.*

2. ИШИАС

Ишиасът се дължи на противодействие между мислите и чувствата; мозъчните енергии и тези на симпатичната нервна система са в стълкновение; тогава се ражда ишиасът.

А) *Горещи памучни компреси.*

Б) *Слънчеви бани.*

В) *Екскурзии. Трябва да стане силно раздвижване на организма. Това става при екскурзиите. Тогава се нагорещава тялото, става силна реакция и ишиасът минава. Например може да се отиде на екскурзия до Мусала, до Седемте Рилски езера и пр.*

3. ГНОЕН ОБЦЕС

Един брат имаше гноен абцес на крака. Учителя препоръча млечен компрес. Като се тури млечен компрес няколко пъти, абцесът се проби, гнойта изтече и след това се тури селски квас.

4. ИЗСМУКВАНЕ НА ГНОЙ

А) *Вземат се мед и брашно, смесват се с вода и полученото се туря на мястото, за да изсмучи гнойта.*

Б) *Царевично брашно ври с мляко и полученото се слага на мястото, за да изсмучи гнойта.*

5. ЕКЗЕМА

Една сестра от Бургас дълги години страдаше от екзема по ръцете си, особено по лактите. Учителя каза:

А) *Тази екзема показва, че кръвта ѝ е нечиста. Тя трябва да се пречисти. Тя ще пречисти кръвта си по следния начин: ще се храни известно време със сурова вегетарианска храна: ябълки, круши, домати, чушки и пр. сурови. Също така и варено жито. Няма да употребява хляб. Суровата храна пречиства кръвта.*

Б) *Ще се свари вода в по-голяма тенжера, ще се турят листа от тетра в по-голямо количество и ще се вари по-дълго време. Тази вода ще се тури в леген и ще се потопи ръката. Това лекува екземата.*

Ако екземата е по краката, сварява се вода в газена тенекия, туря се листа от тетра в по-голямо количество и също се вари по-дълго време. И краката се държат в тази вода. И екземата минава.

В) *В едно джезве се възварява вода и като клокне водата, турят се в нея три листа от тетра, джезвето веднага се отстранява от огъня, захлупва се и се оставя да постои така. От тая вода се пие по една кафяна чашка сутрин, на обед и вечер.*

6. ЗА СМАЗАНО, НАТЪРТЕНО

А) *Учителя препоръча налягане на натъртеното място със счукан лук и сол.*

Б) *Може да се наложи на мястото селски квас.*

Ще се избере едно от двете.

7. ИЗКАРВАНЕ ШРАПНЕЛ ОТ ТЯЛОТО

През 1918 г. осемгодишно сестриче на една наша сестра беше ранено от шрапнел при Княжево при връщане на войските, когато там ставаха сражения. Ръката се инфектира. Цяла година стоя момичето в болницата и я изписаха. Вътре в ръката имаше зелен и черен гной, но отгоре раната беше запушена. Италианската санитарна мисия в Княжево каза така: „Позволете да се отреже ръката или си вземете детето, защото заема легло“.

Заведоха детето при Учителя. Той каза: Ще мине. Няма да режете ръката. Всяка сутрин да се прави слънчева баня на първите слънчеви лъчи. След това се нарязва един домат и се налага на мястото, превързва се ръката и се бинтова.

Освен това да се прави баня на ръката с бъз. Взема се цъфнал бъз и се прави баня на ръката в отварата на бъза.

След две седмици мястото се проби и изтече много гной, зелен и черен и почнаха да излизат от раната стъклени парчета от прозорци и едно малко железно шрапнелче назъбено. След това рукна чиста кръв.

След това за да зарастне раната Учителя препоръча следното: брашно се забърква със зехтин и жълтък от яйце, омесва се на питка и тя се налага на мястото. Значи не се туря квас, а тесто от брашно.

8. ГУША

Варят се орехови листа и се пие отварата. Предпочитат се млади пролетни орехови листа. Те са малко розови.

9. БЕЛИ ПЕТНА ПО НОКТИТЕ

Белите петна на ноктите показват напрежение на нервната система, нещо вълнува човека в подсъзнанието му, въпреки неговата воля. Вълненията в подсъзнанието раждат белите петна по ноктите. Те показват, че нервната система и кръвообръщението не са в добро състояние. Щом се подобрят нервната система и кръвообръщението, белите петна ще изчезнат.

Препоръчват се следните средства:

***А)** Обливане на цялото тяло със слънчева вода един месец.*

***Б)** Лицето да се пече на слънце един час или час и половина – от седем и половина сутринта до девет часа.*

Главата ще се покрие, за да бъде на сянка.

10. СРЕДСТВО ЗА УСИЛВАНЕ

Смесват се 200 г. прясно краве масло и двеста грама мед. Всяка сутрин се взема по една супена лъжица от тази смес. За да бъде материалът винаги пресен, може да се вземе тази доза на четири пъти: именно 50 г. масло и 50 г. мед. И като се свършат, това ще се повтори още три пъти.

Това ще се прави през май и септември.

11. ДРУГО СРЕДСТВО ЗА УСИЛВАНЕ

Да се вари овес и да се пие отварата. Овесената вода усилва. После да се употребяват марули, зеленчуци.

12. СЛАБОСТ В КРАКАТА

Една сестра не можеше да си движи краката от слабост и затова като ходеше се подпираше с ръце от предмет на предмет. Учителя каза:

Да се свари цвят на пелин в чисто джезве и да се пие по една кафяна чашка сутринта. Десет деня ще пие. После 20 деня почивка и да се пече на слънце гръбначния стълб. Да има непреодолима, жива вяра и ще мине. Храна – вегетарианска. Студена вода да не пие, а само топла. Да пие вода час и половина или два часа след ядене.

XIII. ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕТЕТО

ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕТЕТО I

През коледната, великденската и лятната ваканция мнозина наши братя и сестри учители и учителки пристигат на Изгрева, за да се срещнат с Учителя, да чуят няколко беседи и лекции, да участват в няколко екскурзии и изобщо да се потопят в братския и идейния живот на Изгрева. Това им дава подтик да прекарат по-добре после учебната година, често в някои села, дето няма с кого да разменят мисли върху идеите, които пълнят душите.

През една великденска ваканция няколко учители и учителки, дошли от провинцията, бяха приети от Учителя. Засегнаха се педагогически въпроси. Учителя каза в разговора между другото следното:

Вие всички учители трябва да станете запалки, понеже има доста инертна сгъстена материя събрана. Трябва да турите фитил и да запалите. Ще гледате какво изисква новия живот, какво изисква от нас Разумната Природа. Един хлебар знае какъв хляб искат хората и с това се съобразява. Един обущар се съобразява с това, какви обуща искат хората. Широка област имате за работа. Новото ще го пазите вътре, да не пият много от него, то да остане в известна своя част недосегаемо.

Това, което хората правят, няма да го вършите: устави, членски вноски, организации, правилници и пр. И каквото са изучили хората, няма да го повтаряте. Трябва да им кажете това, което не са изучавали, а има нужда от него.

Природата е много умна. Трябва да знаем как да се отнасяме с Нея. Някой път мислим, че не е много умна. Обаче Тя е разумна и крие много неща, за да види, каква е разумността ти.

Природата като е правила опити, е намерила, че с най-малки работи могат да се достигнат големи постижения. Тя е намерила, че с малко, много можеш да постигнеш.

Не да се обединявате, но да се поддържа обединение, защото то същества. Връзките съществуват, те трябва да се подкрепят. Връзките трябва да се поддържат спонтанно.

Ако искате организации, светът се е организирал. Ако искате да създадете нещо подобно на техните неща, ще срещнете реакция. Трябва да направите нещо ново.

Почти в цялата култура новото е начертано в главни черти. Сега трябва новото. Ще им кажете: „Вие трябва да съгласувате вашите теории с новото. Да не се яви противоречие между фактите на науката и вашите теории“.

Новите идеи си имат темп, по който вървят. Нещата, в които се развиват най-големите мъчнотии, те устояват. А които се развиват при най-благоприятни условия, въпрос е дали ще устоят.

В Божествените неща разумният свят взима участие.

Във възпитателната система сега липсват някои елементи. Животът е усложнен. И затова старите методи не са валидни. Сега например има друга инсталация за лампите, а именно чрез електричество. Едно време не е било така.

На учителите може да им се показват новите педагогически начини. Те могат да преподават по новите начини. Трябва да им се дадат упътвания.

Трябва да се работи много между учителите. Те така ще дойдат до новото Учение, но трябва да се работи. Те са най-идейната, най-будната част на нашата интелигенция и затова са по-готови да възприемат новите идеи.

Един учител попита:

– Какво значение има майката при възпитанието на детето?

Учителя каза:

След като се родят децата, много мъчно се възпитават. Преди раждане трябва да се възпитават. В бъдеще майките трябва да внушат на децата още в утробата: „Вие да не се биете във война, да не воювате, да работите за мира“.

Пчелите хранят личинките за царица с най-хубавата храна и стават царици. Значи, когато искаш да родиш една гениална мисъл, трябва да я храниш с най-хубава храна, с най-хубави мисли и чувства, с Любов.

Светът ще се поправи само, когато семейството се поправи. Хората трябва да имат ясна представа за семейството.

Бащата и майката трябва да са свършили най-главната възпитателна работа и после идат при възпитанието училището и обществото.

Сега ние не можем да се освободим от старите възгледи.

Майката е като извор, който извира и което е в нея, го предава на детето. Божественото, което е в майката, тя го предава на детето и във време на бременност и после – след раждането. Това е непреривен процес у майката. Влива се нещо в детето от майката. Обмяната между майката и детето не е само външно, но и вътрешно. И в трите свята тя играе тази роля. Става преливане. Майката трябва да се подготви.

Една сестра дойде при Учителя и каза, че момиченцето ѝ има туберкулоза в някои прешлени на гръбначния стълб.

Учителя ѝ каза:

Вие нямате наследственост нито от твоя страна, нито от страна на мъжа ти. Това е един психологически процес. Когато вие сте били бременна, вие като лекарка сте лекували един такъв случай и тази

мисъл, която сте имали, когато сте лекували, минала върху плода и оставила своето влияние.

Не е лесно да стане човек майка. Във време на бременност майката не трябва да гледа лоши и грозни картини, защото всичко се отпечатва върху плода и му влияе.

След това Учителя ѝ дал метод за лекуване.

На едни наскоро женени казах: „Молете се да ви дойдат напреднали души“.

Майката трябва да учи най-първо децата как да се хранят, как да дишат добре и пр.

Когато майката се ядоса, млякото се разваля, пълно е с отрови и детето заболява, повръща го. И най-малките отрицателни емоции на майката се отразяват върху млякото. Това са факти. Майките не са подготвили както трябва млякото.

Да бъдеш слуга, това значи да знаеш. Майката слугува; тя знае какво да прави. Слугинята не може да замести майката. Аз виждам слугини как бият малките деца. Тя ще набие детето, ще гледа през прозореца своя възлюбен и ще каже: „От где ми се падна това чуждо дете да ме мъчи“.

Аз не бих препоръчал детето да се остави на слугинята. Затова много са прокопсали хората, понеже прислужници са ги возели с колички. Деца, които не са отглеждани от майка, добиват груб характер.

Дарбите зависят от Любовта. Ако майката има Любов, ще роди велик, гениален син. Ако няма Любов и живее повърхностен, дребнав, лекомислен живот, ще роди обикновен син, подобен на нея.

Между аурата на родителите и детето има връзка. Невидими конци съединяват аурата на детето с аурата на родителите. Нормално

е, когато детето е при баща си и майка си до 25 години. Ако бащата е далеч, той да изпраща поне своята мисъл.

Докато майката не е излъгала детето, то не се гневи. Като го излъже веднъж майка му, то вече се гневи. Като влезеш в една къща, по децата ще познаеш какви са бащата и майката.

Първият и вторият възпитателни периоди са много важни – до 14 години. Тогава се насаждат в децата семенца, които после ще поникнат и ще дадат своя плод. Защо в дълбока старост някои стават мъдри, а други се вдетиняват? Първия случай имаме, когато в децата са посадени красиви семена, възвишени идеи и те после дават своя плод в дълбока старост, а втория случай, когато децата и младежите са живели безидеен живот. Тогава няма какво да поникне. Затова те в дълбока старост се вдетиняват.

Да си умно дете, за да си умен старец.

Когато детето ходи на училище, не му купувайте кукли. Когато не ходи на училище, купувайте му кукли.

Хубаво е, че децата почват с играчки, с кукли, с обективния ум. Но у децата трябва да има леки преходи към духовното, например да се занимават с музика.

Ако се приложат новите методи във възпитанието, то ще се опростотвори. Ще стане десет пъти по-лесно.

В новото възпитание децата първо трябва да се запознаят с реалността, първо да се разглеждат нещата, да се живее, да се възприемат. След това да се учи теорията.

Новото изисква първо да се опитват нещата и после да се говори за тях. Така постъпва Природата. Тя първо разкрива нещата и после ги обяснява.

Не занимавайте децата с отвлечени работи.

Трябва да се даде храна и на детското въображение. Въображението е противоположният полюс на обективния ум.

Една учителка попита:

– Каква работа трябва да се създаде на децата?

Учителя каза:

През зимата децата ще чистят пътеките от снега. Ако няма градина в училището, да се използват гората и планината. Те дават най-лесните възможности за работа.

Хубаво е да има градина при училището, в която децата да работят. Да се садят овощни и медоносни растения. Хубаво е децата да знаят да присаждат. Децата да учат пчеларство.

Изворите и растенията действат по-благородно върху децата, отколкото животните. На птичките, на болните животни да им дават помощ.

На това децата са готови. Най-хубаво е за децата отглеждането на цветя, плодни дървета и зеленчуци.

Ако аз възпитавам децата, ще им кажа да си изберат всяко едно от тях, по няколко ябълкови дървета, да се грижат за тях и да мислят, че идната година ще родят много ябълки.

Изобщо децата трябва да се занимават с Природата. Да наблюдават, как расте дървото, колко клони израстват и колко клончета има един клон. Така децата ще учат смятане и четиритях действия. Нека преброят колко зърна има един царевичен кочан, един ечимичен клас, един житен клас, овесът и пр. Ето един повод за смятане.

Едно важно правило е: При възпитанието на детето, да започнем с физическия свят. Например, да приготвят малки лехи, да пренасят пръст от едно място на друго, да посаждат плодни дръвчета, да чистят извори. От там да започне възпитанието. От там трябва да започват в

първоначалното училище. Учителите да извеждат децата по Витоша да очистят пътищата от камъчета. Това за тях е едно хубаво упражнение и от друга страна пътищата ще бъдат чисти. Така че чрез малки неща трябва да се създаде работа за децата: един – два часа физически труд на ден. Това би било за тях голямо удоволствие.

В една местност всички извори трябва да бъдат очистени; да бъдат посадени околностите с плодни дръвчета. Децата да залесяват с плодни дръвчета. В тези дръвчета има духовни сили. Когато детето посади, то не разваля.

Да чистят пътищата от сухи листа. Сухите клончета ще бъдат употребени за огън. Значи от непотребните неща произвеждаме динамична сила.

На малките деца един час физически труд, но единия час разпределен на няколко пъти; да не е изведнъж. Ако се внесе тази система, то България за десет години ще бъде покрита с плодни дръвчета, пътищата ще бъдат очистени и децата ще бъдат възпитани по съвсем нов начин.

У дърветата се развива жизненото тяло, когато с тях се работи с Любов.

Децата да се учат на природосъобразен живот.

Има закон: каквото работим вън, това се гради и вътре в нас. Това ще се използва в педагогиката.

От чистенето на пътя ще се дойде до морала. Този път е значи животът по който върви човек. Клечки, камъчета по пътя – това са слабостите. Като се учи човек да чисти пътя от клечки, камъчета, той по същия начин ще чисти и своите мисли. По начина, по който детето чисти пътя от клечки ще познаеш, дали душата му е готова. Ако то чисти пътя както трябва, това дете и в живота ще постъпва

така. Ако не чисти пътя както трябва, то и в живота ще му липсва нещо.

Един брат попита:

– Трябва ли детето да се занимава с машини и кога?

Учителя каза:

Децата ще имат малки колца[17] и мотика. Когато се събуди умът, тогава с машини – като мине 14-та година. До 14-та година детето да се занимава с растения, да употребява малки инструменти. Целта е да бъде сред Природата.

От изкуствата детето да се занимава с тези, които са по-близо до Природата.

Ако събудим един център в мозъка преждевременно, тогава е вредно. Ние ще работим с най-прости форми, за да няма голямо напрежение на мисълта, защото многото мислене е изхарчване на много енергии, а детето не разполага с такава енергия в мозъка си. Ако децата почнат от Начало с машина, те ще станат бездушни.

Детето трябва да започне геометрия, смятане, но пак във връзка с живата Природа. Най-напред ще започне със сетивата, с формите, да вижда формите и отношенията им: каква е големината на един предмет, тежината му, каква е външната му форма, цветът ум, как са наредени предметите и пр. Тези центрове са наредени все долу под веждите.

Най-първо детето трябва да почне с работа всред Природата; после смятане и след това рисуване. Ще рисува предметите, които има наоколо. Рисуването ще влезе в геометрията; рисуването ще дойде като следствие при наблюдаване реда на нещата. С боите после.

[17] Колце – количка за малко бебе.

Ако аз бях учител, щях да туря едно момиче с едно момче на чин. Ще туря момичето от лявата страна на момчето, а някой път обратно. Да има хармония между темпераментите.

Ще наредя така децата, че между тези, които са на един чин, да има три допирни точки.

Или мога да ги наредя по друг начин: две момичета заедно, но едното върви по бащина линия, а другото върви по майчина линия.

Или може да турите момичетата отпред, а момчетата отзад. Никога не туряйте момичетата отзад.

Трябва да се внесе чистота на краката. Обущата трябва да се извадят, когато ученика влезе в училище и да тури терлици.

Децата трябва да се възпитат на чистота. Да се дадат на учениците песни с движения за чистота. Образното пение – с движения – много влияе на човека.

В училището преди ядене всички ученици да си мият ръцете. И след ядене всички ученици да си измиват устата. И всички събрани отпадъци от яденето да се изхвърлят на далечно специално място. Учителите имат една голяма задача. Преди всичко да се почне с чистота.

Радостта, щастието, здравето, много работи зависят от чистотата. В природата има идеална чистота.

Трябва да се внесе красота в чистотата, да се внесе нещо, което е приятно.

Ако аз бях учител, няма да им говоря теоретически, но ще ги заведа при един извор, при един чист поток с чисти камъчета и там ще преподавам за чистотата. Ще им покажа как е всичко чисто там.

Хубаво е да дойде в училище някой добре облечен, да няма нищо излишно. Децата много забелязват това. Учителя да бъде образец в това отношение: да бъде винаги много добре облечен и чист.

Ако аз бях учител, през цялата година няма да остана без круши, ябълки, сливи, череши, грозде. Всичко това ще внасям в клас.

Природата е създала вече всички пособия за възпитание. Ще занеса в клас една саксия цвете, една хубава роза. Децата много обръщат внимание на това. Това е предметно Учение.

Веселите деца са като огън в класа. Всичко запалват. Учителя като влезе, да тури децата с усмихнати лица отпред, а песимистичните отзад. Песимистичните да гледат веселите, усмихнатите деца.

Има деца, на които Учителя не може да се сърди. Като се усмихне детето, изменява се настроението на учителя. Има нещо магическо в тях.

Самите ученици са предметно учение за учителя. Той ще учи от тях. За щастливите, любимите деца учителя прощава и на другите.

За в бъдеще цялото възпитание ще се измени. В бъдеще по съвсем друг начин ще възпитаваме децата. Сега с големи усилия имаме много малък резултат. Ти мислиш, че можеш да възпитаваш детето, обаче всичкото ти възпитание след известно число години рухва. Например, като стане на 20 години, той накриви шапката и знанието, което си искал да му дадеш, не остава в него.

Най-първо трябва да се възпитат момичетата, защото има известни момчета, които се влияят от момичетата. А има известни момичета, които се влияят от момчетата; тогава възпитай момчетата и ще имаш резултат. Тук не се изисква голяма мъчнотия.

Някой път ще им дадеш по три-четири ореха. Да има разнообразие. Орехите действат на мозъка; лешниците и бадемите – също.

ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕТЕТО II

След лекцията изпълнихме гимнастичните упражнения на полянката и се върнахме в салона. Стана въпрос за възпитанието на детето.

Учителя каза:

Има общи и местни условия за самовъзпитание и възпитание. Трябва да се съобразим с местните условия за възпитание.

Хубаво е децата да се научат на вегетарианско хранене. Това действа здравословно, а освен това дава условия за духовно и морално повдигане. Може да се проучи как действат месната и растителната храна; може да се проучи, какви са тревопасните и месоядните животни.

На френологична основа може да се създаде една възпитателна система.

Когато правих своите изследвания, влязох при един учител, той се оплакваше, че се намира в съвсем лоша среда, а пък аз видях в децата таланти, музикални заложби и пр. Дадох му някои правила и му казах: „Наблюдавайте ги. Поне да нямате скука в живота си“. Аз изучавах децата му, те бяха много досетливи. Те виждаха, че има нещо ново. Усещаха, че аз ги повдигам.

При френологичните изследвания когато някому кажа добрите страни, той иска да му кажа и лошите страни. Но аз му казвам: „Ако ти кажа лошите страни, ще забравиш добрите“. По-добре е да не му казваш лошите страни.

Една сестра попита:

– Какво е значението на музиката във възпитанието?

Учителя каза:

Ако в съвременното училище учителите внесат музиката, то много препятствия ще се отстранят. В училище трябва да се внесат музиката и новите гимнастични упражнения. Има нещо, което липсва в програмата, понеже тя е станала много механична.

В бъдеще няма нужда Учителя да се оплаква от немирството на учениците, няма нужда да им казва: „Мълчете“. Но да вземе цигулката и да им засвири нещо и те веднага ще млъкнат и той ще може да им говори и те ще слушат това, което им говори.

Употребете Божествената музика като възпитателен метод и в трите свята.

Ние има какво да дадем сега. Аз съм дал окултни упражнения, т.е. нашите песни. С тях може да правите опити. Братските песни имат строго определени думи, т.е. думите им нямат две или повече значения.

Един наш брат, учител в софийските села каза:

– Правил съм опити за въздействието на братските песни върху децата. Те имат голямо въздействие. Променят децата.

Когато Учителя влиза в клас, най-напред да накара учениците да изпеят една песен и после той да започне работата си. Учителите трябва да бъдат музикални.

Един ученик като не е послушен, не го бий, а го потупай по гърба, въздържай се. Иде ти едно несъзнателно чувство да му удариш плесница. Ще му плеснеш до известно време, но този ученик ще стане по-голям. Тогава? Децата изобщо искат да ги обичат. Когато Учителя ги обича, те са готови да направят всичко заради него. За непослушните деца има лесен метод, но трудно е, ако Учителя иска да въведе някой нов метод в училището – няма да му позволят.

Учителите се изтощават по единствената причина, че считат едни ученици за глупави, а други за умни; а пък те трябва да считат

всички ученици за надарени и да гледат благосклонно към всички ученици, да ги обичат. Това е доста трудно.

Една сестра учителка се оплака:

– Учениците ми никак не са мирни в клас. Това ми причинява големи неприятности и изтощаване“.

Учителя каза:

Старайте се да храните добри чувства към учениците, разумно се отнасяйте към тях. Вкъщи се молете и като отидете в училище, пак се молете тайно. Обичайте учениците, проникнете в техните нужди, предизвиквайте Любовта им. Като влезете в класната стая, съсредоточете се и кажете в себе си: „Бог е Любов, Бог е Мъдрост, Бог е Истина“. Когато казвате тези думи в себе си, помислете върху тях. Когато някой ученик не мирува, вие мълчете, погледнете го, но не го мъмрете.

Във възпитанието трябва да се приложат Любовта, Мъдростта и Истината. Любовта е храна. Всички търсят новото. Новото е в Любовта. в нея е подтикът. И най-малкия подтик иде от Любовта. Тя дава свобода. Любовта носи изобилие. И от Любовта по естествен начин ще се дойде до Мъдростта и Истината.

Учителя трябва да работи в училището само с Любов и да върши доброто във всекидневната си работа. Защото трябва да знае, че направеното зло се връща върху източника си, но и доброто се връща върху източника, от който е излязло.

Когато Учителя влезе в клас, той трябва да се стреми да разбере душата на всеки ученик и да стимулира всяка дарба, да насърчава, да подтикне тази дарба към развитие. Като влезе Учителя в клас, той трябва да опознае всички ученици и да разбере, коя е тяхната положителна черта.

Ще водиш децата по планините, при изворите, при реките. Това е предметно Учение. За нас Природата е предметно учение. Ние не сме за отвлеченото учение, а за реалното, конкретното. Например, ние говорим за доброто, но не можем да го конкретизираме. Трябва да имаш образ на доброто. Най-първо в училището Учителя трябва да бъде образ на Любовта.

Двама ученици се карат. Ще им даде орехи и ще им каже: „Вие нямате работа. Чукайте орехите и ги яжте“. Ще им даде ябълки и ще им каже: „Вие нямате работа и затова се биете“. После ще пита децата: „Как ви се харесаха ябълките?“

Четири години ми трябват, за да приложа това в днешното училище.

Учителите да развият у децата религиозното чувство и вяра по следния начин: да им каже да правят опити; да се помолят за нещо и да стане. После да се помолят за друго и да стане и т.н. Така ще се развие у тях вяра и религиозно чувство.

Децата знаят за Бога повече отколкото големите. На децата най-първо трябва да се даде образ на Бога от физическото поле.

Един брат попита:

– Как да се приучат децата на молитва?

Учителя каза:

След като е правило детето добро, вечерта да чете една малка благодарителна молитва, че е могло да направи някое добро. Така да се свърже с Бога, с доброто. Идеята за Бога детето има в себе си.

Как ще възпитате грубото, неразвитото дете на добри, правилни отношения? Каквото днес го научите, утре ще го забрави. Това възпитание е дресировка, нищо повече. Това на което майката учи децата си, те го оставят, не го прилагат в живота си. Защо? Защото при възпитанието на детето нещата не пущат дълбоки корени в

съзнанието му. Майката трябва да научи детето си да обича Бога. Щом обича Бога, ще се самовъзпита.

Децата помагат на по-слабите. Така у него ще се яви чувството на самопожестване. С това трябва да започне духовният живот. Когато срещнат по пътя бедно или болно дете, да му помогнат. И това да стане като религиозно възпитание. У детето така ще се събуди религиозното чувство.

Всеки помни това, към което има Любов. Например, някой обича езиците и помни думите на чуждия език. Това, което обичаш, не се забравя. Това, което не обичаш, лесно се забравя.

Всички неща, които искаш да придобиеш, трябва да ги обичаш. Това, което обичаш, ще го придобиеш. Но едновременно и ще работиш. Не можеш да обичаш и да не работиш.

Когато отида при някое дете, аз съм внимателен, участвам в игрите му и внимавам, какво ми обяснява. И ти си по отношение на горните същества като такова дете. Та Учителя като влезе при децата, трябва да участва в живота им. Тогава те си отварят сърцата и той може да работи върху тях, да ги учи.

Човек трябва да се остави в детинството да преживее детинството, да не живее като стар. После, като стане на десет години, да преживее юношеството. И като стане възрастен и стар, да преживее и това. А пък сега във възпитанието преждевременно правим детето като стар. Остави детето; нека си поиграе.

Един учител се намира в трудно положение. Като изкара с децата четирите отделения, пак почва от първото. Това повторение не действа добре. Нему става лесно и после тягостно. Работата на учителя да не е монотонна. А пък то трябва така: най-напред ще събере седемгодишни деца от първо отделение и ще изкара с тях четири години. После да събере възрастни неграмотни и тях да учи

няколко години. Трябва да се внесе разнообразие. Има и други начини, за да се внесе разнообразие в работата на учителя.

В бъдеще цялата възпитателна система ще бъде построена върху това, какво е било твоето минало. И този път ще те поставят. А сега безразборно те поставят на един път.

Децата могат да се възпитават когато спят. Денем душата на децата е затворена, обаче когато спят, душата им е отворена. Тогава те слушат това, което им говориш.

Един учител казва на ученика: „Седни си, ти нищо не знаеш“. Ученикът до обяд не може да дойде на себе си. Този ученик не може да реши една задача. Какво трябва да направи Учителя по математика в този случай? Той да улесни и да реши три четвърти от задачата и после да насърчи ученика, че уж той е решил задачата.

Един народен учител попита Учителя:

– Имам ли право да пиша двойки на учениците?

Учителя каза:

Ти му пиши, но не за да не минава в по-горен клас, а му пиши двойка, за да се учи повече и дай му условие да се поправи, да държи изпит и да премине в по-горе клас.

В по-горните класове в химията, физиката, геологията, географията, ботаниката, зоологията, математиката да се дадат новите факти, които говорят за духовни основи на Битието и водят към духовен мироглед. В тези науки най-новите изследвания говорят за духовните основи на Битието и може въз основа на биологията, психологията и пр. да се дойде по научен път до духовния мироглед.

Химията, както сега се изучава е много близо до окултните науки. Да се оживят физиката, химията, географията, математиката, рисуването, пеенето, гимнастиката, да се оживотворят, да се одухотворят.

Както се преподава зоологията днес, тя се преподава по един неестествен начин. Да се отвори едно училище, което да подготвя учители, които да преподават по новия начин биология, физика, химия и пр.

Чрез тези науки да се дойде до духовната страна на Природата, до целесъобразността, съобразителността в Природата, да се види, че велика разумност същества в Природата.

Учителите да не карат учениците да искат да блеснат външно, но да насочат вниманието си навътре и да видят, че в тях има заложби и дарби и чрез развитието на тези дарби те ще имат плодотворен живот. Учителите трябва да насочат учениците към едно правилно разбиране на живота.

Учителите да наблюдават по какво се отличават даровитите деца от обикновените, каква е стойката на даровитите и на обикновените.

Онези, които не са способни за учене, те от една дадена възраст искат професия, занаят. Да отидат там.

На някои Природата е дала по-широк кръг на дейност, условия за общо образование. В професионалните училища да учат някои общи предмети, за да добият учениците общо образование. А пък който е даровит, макар и беден, обществото да му даде възможност да продължава по-нататък своето образование.

Един брат попита:

– Едни родители имат анормално дете, физически добре развито, но психически недоразвито, не може да учи, упорито, своенравно, лениво и пр. Какво да се прави с него?

Учителя даде следните упътвания:

***1**. Да си пече гръбначният мозък, за да се отпушат каналите и да протече енергията, понеже има дисхармония между симпатичната и мозъчната нервни системи.*

2. Да прави сутринна гимнастика.

3. Да работи в градината: да копае, да полива, да сее и отглежда цветя и дръвчета.

4. Да прави дихателни упражнения.

Да се образува едно училище със светски деца, да се приложат в него новите методи, за да се види какви са резултатите.

Тези идеи са семена, които трябва да се заровят в почвата и то нито много дълбоко, нито много плитко. Всички философски идеи трябва да имат малко препятствия. Ако нямат препятствия, те са идеи непроявени. Ако са много дълбоко заровени, значи препятствията са големи. Тогава работите не стават.

Ако се отвори училище, в което да се прилагат новите методи на възпитание, то като свърши детето в него четвърто отделение, ще се види каква е разликата между тези деца и другите. В новото училище децата трябва да наблюдават движението и растежа на дърветата, течението на реките, растежа на цветята. Така детето ще види хубавото, красивото.

Могат да ни дадат първоначално училище с четири отделения, прогимназия, една гимназия и две години са достатъчни, за да се видят резултатите. Тогава ще видят метода, по който може да се възпитава. Направете един опит.

Ние ще приложим метода на Природата, който е най-меродавен. Един англичанин е казал: „Законът на Англия е закон на Природата“. Той иска да каже, че англичаните искат да се водят по законите на Природата.

И така, може да ни се даде едно училище, в което да възпитаваме по новия начин. Като се направи опитът, ако е добър, може да стане общ на всички училища. Материалът ще бъде същият, както в

другите училища, но този материал ще се преподава по нов начин. Да се създадат опитни училища с наши хора възпитатели.

Най-първо ще направим опит в отделенията за четири години. После ще направим опит в прогимназията за три години и най-после в гимназията. Отначало няма да им кажем, че правим опит, няма да го кажем на всички. И после след резултатите ще се каже.

Една сестра, учителка в едно радомирско село, разправи за своята педагогическа опитност:

„Прилагах в училище песните на Учителя, някои упражнения от Паневритмията, после движенията с гамата и пр. Инспекторът като дойде, констатира при ревизията, че децата са преобразение, трансформирани и сложи на всички ученици пълна петица. Той сметна това за дело на цялото училище. И каза: „Ти си трансформирала децата.“ И ми писа в ревизионният лист: „Обичай децата си с велика Любов и те отговарят със същото“.

С децата имам любовни отношения. Те чувстват моята Любов. Като вляза в клас, те реагират само с Любов. И най-тъпото дете проявява Любов. В моето присъствие децата оживяваха, лицата им просияваха. Инспекторът само се наслаждаваше и не можеше да направи критика. Инспекторът само ме хвалеше и каза: „Ти си виртуоз“. Говорех на децата за Бога чрез Природата: например за красотата на Природата; Бог ни обича чрез Природата и пр.

После гледах да събудя у тях Любов към всичко в Природата. Например, казвах им: трябва да обичаме прелетните птички, понеже те са гости от далечни места. Стимулирах тяхната Любов към природни обекти. И в това успявах. Те почнаха да гледат с уважение на птичките, цветята, дърветата, като стимулирах Любов у децата към тях. Един пример: едно малко врабче си строи гнездо. Всички деца

са строени пред училищната врата, за да влязат вътре. Това врабче вижда една перушинка, че хвърчи във въздуха и децата гледат как врабчето иска да хване перушинката и не успява, понеже тя се движи. Тогава перушинката пада на земята и аз пред всички деца взех камъче, вързах перушинката за камъчето и хвърлих всичко това на покрива. Камъчето с перушинката падна на покрива, врабчето взе перушинката и я занесе в гнездото си. Това е вече предметно Учение на Любовта: как да проявим Любовта си към съществата в Природата.

Децата ми бяха дали цветя и макар, че бяха увехнали, аз ги приех. Казах на децата: „Това са малки деца. Вижте как са си навели цветята главичките, понеже са отделени от майка си. Стеблото и земята са техните майки. Вижте как са наведени теменужките". На децата им стана мъчно, че са ги откъснали.

Събуждам у децата Любов и към другите деца. Например, излезе веднъж един ученик на черната дъска и не знаеше урока си. Аз тогава казах на другите деца: „Не гледайте, че мълчи. Той е даровит и един ден ще се издигне".

Една сестра запита:

– Учителю, кажете ни още нещо за методите, чрез които да сближим децата с Природата при обучението.

Учителя каза:

Ето един начин – вземете за изходна точка четири неща: земя, вода, въздух и светлина:

Ще изучите земята в нейните форми, в нейното разнообразие: гори, полета, планини, растения, животни. При запознаването със земята влиза още запознаването с почвата, с разните видове почви; в коя почва какво расте.

После, ще изучите водата в разните годишни времена: като лед, сняг, градушка, извор, река, езеро, водопад и пр.

При запознаване с въздуха ще се изучава лекия зефир, южен вятър, северен вятър, буря, ураган; значението на въздуха при дишането и пр. .

Също ще изучите въздуха и светлината в разните техни прояви. Това ще бъде придружено с екскурзии, описание, рисунки от децата и пр. С това ще почнете. Това ще ви даде грамаден занимателен материал.

Трябва да се изработят нови програми за възпитание и обучение във всички училища. За целта хубаво е да се образува тук една група от наши братя и сестри, които да изработят програма за новите училища. Тази група отначало може да бъде малка, а после да се разшири.

Отначало може да бъде от трима души, после от девет и пр.

В беседите и лекциите съм дал ред методи, как да се преподава в училището.

Разбира се ще има преходни състояния в училищата, догдето дойдем до възвишеното, идеалното. Идеалното не може да дойде изведнъж. Ще има ред преходни степени.

ПЕДАГОГИЧЕСКИ РАЗГОВОР

Един брат и една сестра учители бяха приети от Учителя. Отвори се въпрос за новите методи на възпитание.

Учителя каза:

Днешния начин на възпитание не е верен. Че как се възпитава човешката душа? Най-първо трябват три неща: трябва да знаем, че нечистите мисли, нечистите желания и нечистите действия петнят и самия човек и тези, с която той има работа. Та най-първо човек трябва да има чисти мисли, чисти желания и чисти действия, за да не се петнят тези, с които работи.

Един учител петни децата със своите нечисти мисли, желания и постъпки.

Когато човек има нечисти мисли, желания и действия, от него се излъчват трептения, които навлизат в аурата на околните и действат пагубно. Ето защо Учителя колкото и да говори красноречиво той влияе не само със своите думи, но и със своите мисли, желания и действия. Те влизат в контакт с близката душа и я покваряват. Има невидимо общение между душата на учителя и детските души.

Учениците трябва да се научат да мислят хубаво, да чувстват хубаво и да постъпват хубаво. В това седи педагогиката.

Един народ щом не люби Бога, той е нечист.

Едно общество щом не люби Бога, то е нечисто.

Един дом щом не обича Бога, той е нечист.

Едно растение, което не го мие дъжда, прашясва. Един прозорец щом не се мие, почерява.

Учителката каза:

– Ще говорим научно за чиста и нечиста храна. Растителната храна е по-чиста от месната. Ще се преподава на учениците за чиста и нечиста храна. Това ще се обяснява научно. Свободата е в чистата храна. При нечистата храна няма свобода. Тя ограничава; при нея се явяват болести, зарази.

Братът каза:

– Аз съм учител в едно от софийските села и 25 от моите ученици станаха вегетарианци.

Учителя каза:

Трябва да се говори и на родителите. В родителско-учителските срещи ще се изтъкне този въпрос.

Та най-първото нещо е: в чистотата на храната седи здравословният живот.

За наше благо е да обичаме всички живи същества, а не да им причиняваме вреда. Щом ги обичаме, няма да им причиняваме вреда.

Най-първо ще се проповядва на децата Любов към всички същества. Една ябълка след като узрее, сама се жертва. А като хванеш кокошката, тя кречи и казва: „Не ме яж, не ме бутай“.

Кокошките, овците и пр. още за известно време ще са жертва за хората, но после хората ще им се отплащат. Даром няма да мине. Ще им платим с лихвите. Законът е строг.

Бог не се колебае в хората. Той има надежда в хората. Той знае, че ще стане нещо хубаво от хората. Едно дете може да пада хиляди пъти, но най-сетне ще се научи да ходи.

Учителя като влезе със своите лоши мисли и лоши чувства, вреди на децата. Той трябва да бъде чист, защото ако не е чист, и те ще бъдат нечисти.

Те носят нечистите мисли на баща си, на майка си и пр. Учителя най-първо трябва да се очисти.

У децата да се развие Любов към цветята и животните и тогава те няма да късат цветята и няма да искат да се хранят с животни. Като се развие у децата Любов към животните, те ще разберат, че не трябва да ги убиват.

Като му кажеш: „Не убивай“, ти ще го насърчиш да убива; а щом като го запознаеш с Любовта, няма да иска да убива. Без Любовта не могат да се разберат думите: „Не убивай!“

Аз съм напълнил вече цялата земя и въздуха с новите идеи и хората ще почнат да ги приемат. Какви ли не препятствия имаше отначало.

Ние отивахме по планините и сега вече всички отиват.

В гимназията ще се говори за храна, която дава сила и за храна, която не дава сила.

Месната храна не съдържа сила. Тя не е чиста храна. Като ядеш ябълка, по-силен ще станеш, понеже ябълката има сила и здраве. Ябълчените сокове ще се превърнат в тебе в такава устойчивост, каквато има ябълковото дърво.

Едно педагогическо правило гласи: не говори на децата отрицателното, а положителното. На едно месоядно животно да не му замирише на никакво месо. В човека има низши, животински инстинкти. Щом говориш на човека за греха, това прилича да замирише на месоядно животно на месо. Ти събуждаш у човека инстинкта и той отива да го опита. Като му кажеш: „Не кради, не лъжи!“, той казва: „Аз бях го забравил, чакай да го опитам“. Ти му казваш: „Не бъди груб“. Той казва: „Чакай да го опитам“.

Най-първо Учителя като влезе в клас, да учи децата на дихателни упражнения пет или десет минути. Всяка сутрин да дишат дълбоко преди да почнат занятие. Чрез дихателните упражнения човек влиза в по-интимно общение с Природата.

Могат да се правят дихателни упражнения придружени с движение. Когато ръцете се отдалечават от гърдите настрани, ще се прави вдишване, а когато се приближават към гърдите – издишване.

Ако аз бях основен учител, щях да правя много опити: най-първо ще занеса на децата една ябълка, за да видя какво впечатление ще им направи. После ще им занеса една хубава круша. Друг път една дюля или десет хубави, жълти сливи. И ще видя какво впечатление ще им направи.

После тази ябълка ще я нарежа на малки кашеи и ще раздам на всеки един по едно парче. Същото ще направя и с крушата. Ще опитат и сливите.

Ще им занеса един грозд и на всеки ще раздам по едно зрънце. Ето едно предметно учение.

Тези работи отначало няма да ги разправям на света, но ще ги прилагаме. Светът дълго време ще има да учи тези работи. Трябва най-малко десет години, за да ги научат. Да има какво да учат от нас.

Дай на всяко дете по една ябълка и после ще им кажеш: „Всеки да си посади семенцата“.

Ако искаме да направим добро, ще посадим ябълкови семенца и после като изникне дърво и от плодовете ще правим добро.

Или ще посеем с децата жито. Ще поникне нива и от събраното жито ще правим добро с хляба. Ще посеят жито с песен и без да кажат нито една обидна дума. Житото децата сами да пожънат. Могат да посеят с жито десет – двадесет – тридесет метра и повече в училищни градини. Всяко дете може да си посее по един квадратен метър. И всяко дете да си има по едно дръвче, за което да се грижи. И да има по една леха със зеленчуци, малка лехичка. Да има едно дете, което да е отговорно за лехата. Ще има цветни, зеленчукови и плодни градини.

И ако децата посадят плодни дървета и в околните голи места, тогава земята ще бъде рай.

Децата могат да се хранят и с учителя заедно в училището или в градината според условията. През годината някой път да се хранят общо, а някой път частно. Всички форми да бъдат застъпени. Някой път да ядат с домашните си, а някой път с другарите си и с учителя.

Някои музикални педагози са приготвили за децата песни с движения, но някои от тези движения не са естествени. Ние ще им дадем песни с естествени движения.

Колко неестествени движения има в българските хора. Трябва да извадим българските затворени тонове и движения и да ги превърнем в отворени.

Трябват такива движения, които да дадат творчествата на детските сили.

Движенията, които ние даваме, са сила. Няма творчество, събуждане на висшата детска Природа без тези движения.

„Паневритмията“ и „Слънчевите лъчи“ могат да се въведат в училище. Най-първо да се въведат първите десет упражнения на Паневритмията.

Нашите песни – песните на Братството – са органически песни. Това е органическа музика.

Аз съм дал каква трябва да бъде българската песен в бъдеще. Някой път ще ви изсвиря, как трябва да свири един българин.

Братът каза:

– Децата са за движението. В началото на часа те са спокойни. Щом минат 10 -15-25 минути, почват да шават или да се прозяват. Тогава прекъсвам методичната единица – било смятане, било отечествознание и пр. – и запявам една песен. И после пак почва занятието; всички са ободрени и внимават в работата.

Стана въпрос за вегетарианството. Братът каза, че някои родители не искат децата им да станат вегетарианци.

Учителя каза:

Когато едно дете иска да стане вегетарианец, защо бащата не съизволява на това? Родителите не трябва да пречат на такива деца.

ЕДИН ПЕДАГОГИЧЕСКИ МЕТОД

На един брат Учителя каза:

Когато ученикът не мирува или не се учи, Учителя да го хване кротко и да си подвижи ръката по ръба на детското ухо отгоре надолу.

Това е само за вас, за вътрешната Школа, за външните не е.

XIV. НЯКОИ ДУХОВНИ ВЪПРОСИ

ПЕНТАГРАМЪТ

През 1914 г. Учителя раздаде пентаграма на Търновския събор на присъстващите братя и сестри. На отделни лица или на групи той даде обяснения за значението му

Пентаграмът е даден от Учител за пръв път за отпечатване през 1912 и 1913 г. , а в 1914 г. започна да се раздава.

Има клише, запазено в Братството и по него могат да се отпечатат още Пентаграми, ако стане нужда.

В бележките на Учителя от 1898 г. е намерен пентаграм с някои картини. Пентаграма с картините, с имената на добродетелите и с изреченията Учителя го е получил отгоре още в 1898 г., но е напечатан по-късно. Освен този Пентаграм, който се раздава и другият цветен, Учителя е приготвил и друг голям Пентаграм, колкото половин стена с бои. Този Пентаграм е нарисуван от художник по указанията на Учителя.

Пентаграмът като фигура петоъгълник същества от дълбока древност в окултните школи на Бялото Братство. Обаче такъв Пентаграм, какъвто е даден от Учителя с тия изречения и имената на добродетелите, е даден за пръв път от Учителя.

По-долу ще изложим някои от обясненията за Пентаграма, даден от Учителя на Търновския събор в 1914 г.

Като разгледаме Пентаграма, ще видим, че той до известна степен отговаря на човешкото тяло. Ако се разкрачим и поставим ръцете настрани, се получава Пентаграма. В Пентаграма на написани петте думи: Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел. Тези пет добродетели са качествата, които човек трябва да изработи в себе си, за да стане съвършен. Любов, Мъдрост и Истина се разбират, но що е

правда? Под понятието правда или справедливост се разбира нещо по-дълбоко от това, което разбира днешната юриспрюденция. Човек спазва правдата, ако има уважение и почитание към всичко живо в света – към вола, овцата, паяка, мушичките и пр. – понеже в тях живее Бог. Те имат Божествена цел в бъдеще. Ако човек обиди едно животно, с това нарушава закона на правдата. Всички блага, които дава Бог, трябва да се разпределят равномерно между всички същества. Благата, които дава Бог, са за всички същества и те всички трябва да се ползват от тях. Третото нещо, което се разбира под понятието правда е следното: всеки човек, който се ражда, се ражда с известен бюджет, с известен кредит. Което и да е същество се кредитира от Невидимия свят. Обществото трябва да му даде всички условия за развитие. Ако това се приложи, тогава се спазва законът на правдата.

Какво значи добродетел? Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел – това са добродетелите. Тогава какво се разбира под думата „добродетел“? Тази дума се употребява в широк и тесен смисъл. В широк смисъл на думата се разбира всички добродетели, а в тесен смисъл добродетел значи добри дела, добротворство, правене на добро. А в още по-тесен смисъл на думата се разбира служене на Бога. Който служи на Бога, той е добродетелен, той има добродетел в себе си.

На Пентаграма се виждат три букви: В , У, Ж. Тези букви означават Великото училище на живота. С други думи Пентаграмът излага картинно, нагледно училището на живота, в което ние сме поставени.

После, в Пентаграма виждаме числата: 1, 2, 3, 4 и 5. Това са числата на добродетелите.

Най-първо ще изложим Пентаграма като път за еволюция на човешката душа, а след това начинът, по който можем да си служим с Пентаграма.

Човек, когато е още млада душа, която тепърва добива опитност в живота, извървява външният кръг на Пентаграма. Във външния кръг се намират: сабя, чаша, книга, свещ и жезъл. Тези пет неща са вън от Пентаграма, вън от петолъчката. Човек в началото на своето развитие почва с насилието, служи си със силата правилно или неправилно. Това е сабята.

Като си служи с насилието, с неправдата, тогава по закона на кармата, той минава през страдания, т.е. ще почне да пие от горчивата чаша на страданието. Затова след сабята иде чашата. Тя е последствие на сабята. Като мине през страданието, те го учат. Дохожда до книгата. Той като се учи, просвещава се, добива светлина и става по-разумен. Затова след книгата иде свещта. Тази свещ е в него – той се учи.

Като добие тази светлина, тогава идва до жезъла. Жезълът означава, че добива известна власт в себе си – известна власт върху някои сили и закони. Той е господар вече на себе си.

С тези пет фази на външния кръг, той се завършва. Свършва се външното Учение на човека в живота. Всичко това става несъзнателно. След това той дохожда до една вътрешна криза. Чувства се незадоволен.

След тази неудовлетвореност, след тази вътрешна криза той търси по-дълбокия смисъл на живота. Който е минал през сабята, чашата, книгата, свещта и жезъла – това е външния светски живот – той влиза вече в пътя на ученика.

На Пентаграма има нарисувана врата. Това е врата за влизане в Школата на ученика. В него започва да проблясва Истината, но не

пълната Истина, защото пълната Истина ще проблесне, когато стане съвършен. Христовият Дух започва да работи върху него и тогава минава през Правдата. Като изучи закона на правдата в този смисъл, за който споменах, тогава идва до това място където има каменист път: виждаме тясна врата, през която минава ученика. Тази врата е по-тясна от първата, която е широка. Той минава по тесния път, за който говори Христос. тази врата означава отказване, отричане до известна степен от светските неща, които дотогава са го съблазнявали; затова е нарисуван пътят стръмен и каменист и врата тясна. Като мине този път на самоотричането дори от интересите на своята личност, тогава той върви по пътя на Любовта. като се развие в него Божествената Любов до известна степен, тя носи Мъдрост. Тогава работи Мъдростта. Окото в чертежа символизира Мъдростта. Щом той добие Любовта, Мъдростта, тогава иде дървото на живота. Неговият живот дава плодове – иде добродетелта; добродетел в мистичен смисъл на думата. Той разбира, че смисъла на живота е в служенето на Бога. Добродетел значи да правиш добро. Какво означава да правиш добро? Ти можеш да нахраниш един човек, може да помогнеш на един болен; това е добро, но всичко каквото правиш, да бъде служене на Бога. Той дохожда до осмисляне на своя живот.

С това се завършва вторият кръг в развитието на ученика. След втория кръг иде третата фаза на неговото развитие. Тази фаза е в центъра.

Тук има две змии, кръг, кръст и пак кръг. Двете змии показват, че той се бори със своята Природа. Побеждава низшата Природа, злото в себе си и минава през кръста. Под кръста се разбира пълно самоотричане. Той не гледа своите лични интереси, а гледа да работи само за Бога. Слива се с Божественото. С това той завършва своята

еволюция като човек. Като постигне пълно самоотричане и пълно единение с Бога, той завършва напълно своето развитие. Затова казваме, че този Пентаграм показва пътя на развитието на човешката душа. То е велико училище, което трябва да мине човек, за да добие съвършенството.

Ще кажа няколко неща за ползване от Пентаграма, за неговото употребление. Веднъж бяхме на ул. „Опълченска“ №66. Имаше братя и сестри, които носеха златния Пентаграм на дрехите си. Учителя каза:

Вие носите Пентаграма, но това е идолопоклонство. Вие го носите като украшение. Вие трябва да знаете, че от Пентаграма излиза динамична сила. Пентаграмът е извор на светлина. Един ясновидец ще види как излизат лъчи по всичките посоки. Като знаете, че излиза такава сила, носете го съзнателно, а не несъзнателно. Ако го носите несъзнателно, тогава сте идолопоклонници.

Ако човек съзнава каква сила има Пентаграма, каква светлина излиза от него, тогава Пентаграмът може да му служи като мощно оръжие. Всяко място дето има Пентаграм, това място е оградено, силни вибрации излизат и това място се огражда от лоши влияния и лоши същества не могат да припарят там. Правилно поставен Пентаграмът е с върха нагоре. Пентаграмът никога не трябва да се поставя с върха надолу.

Един наш брат от Казанлък направи в двора си едни каменни стъпала с перила и на перилата направи пентаграми от цимент с върха надолу. Този брат напусна Братството, къщата и всичко загуби.

Около Пентаграма виждате едно изречение: „В изпълнението волята Божия е силата на човешката душа“, написано в една

окръжност, а пък окръжността в окултната наука означава Божествените условия, благоприятните Божествени условия. Значи кръгът е Божественото, в което човек живее. Благодарение на това има благоприятни условия да се развива. Докато дойде до съвършенство. Потопен в Бога, това е кръгът.

Който има Пентаграм, той трябва да го тури в рамка със стъкло и не в коя и да е стая, но където идат рядко чужди хора и където той се моли. В тази стая не трябва да се говорят лоши нещо, понеже излизат сили от Пентаграма.

Ако срещне противодействие, обратна сила, става катастрофа. Ако в стая където има Пентаграм се говори лошо, мисли лошо и се вършат лоши постъпки, тогава Пентаграмът действа разрушително, защото се смесват два вида влияния – положително и отрицателно.

Когато човек се намира пред Пентаграма и се моли, тогава ако иска, може да си представи три изречения. Най-вътрешното изречение е това: „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа“. Той трябва да си представи мислено, че около този кръг има още два. В средния кръг пише така: „Бог толкова възлюби света, че даде своя Син Единороден, за да не погине всеки, който вярва в Него, но да има живот вечен“. И в третия, най-вътрешния кръг да си представи следното изречение: „Търсете първом Царството Божие и Неговата правда и всичко ще ви се приложи“. Като се моли, човек да си представи тези три изречения и тогава Пентаграмът има по-голяма сила. Тези изречения са дадени от Учителя, те са част от Пентаграма, но са невидими.

Човек може в случай на нужда, в случай на опасност да си представи следното нещо: с ръка да образува около своето тяло Пентаграм. Отначало ще го направи мислено, после с ръка и после тия три изречения около Пентаграма. Много препятствия, които има ще

се пръснат. Това е друг начин за служене с Пентаграма. Пентаграмът е мощно оръжие, за да бъде запазен човек от външни пречки и препятствия и от вътрешни борби с лоши сили.

Щом човек притежава Пентаграма, трябва да работи за славата Божия. Ако човек го използва правилно, тогава Пентаграмът ще бъде източник на богатство и благословение. Ако иска човек правилно да се ползва от Пентаграма, безвъзвратно да реши в себе си, че трябва да служи на Бога и да няма връщане назад.

Казах на Пеню Киров, от когото получаваха пентаграмите, следното: „Когато даваш Пентаграм на един брат или сестра, ще му кажеш: „Ти съгласен ли си да служиш на Бога?“ Той като каже: „Съгласен съм“, ще му дадеш Пентаграма. Ако няма това съзнание в себе си, този Пентаграм ще му повреди.

Ето още един метод за служене с Пентаграма: когато е в опасност, човек ще си представи, че държи Пентаграма при себе си, като с дясната ръка хваща Правдата, а с лявата – Истината и насочва върха напред към обекта и казва: „В името на Господа Исуса Христа Нашего, моля Господа Великия и Силния да стори благоугодното пред Неговите очи“.

„ЗАВЕТЪТ НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА“

Към 1912 г., доколкото знаем, Учителя отива в Арбанаси, където прекарва два месеца сам и изработва тази книжка. Изважда стиховете, чете ги през лятото на събора и ги отпечатва.

Това са разни избрани стихове от Евангелието и цялата Библия.

Тук ще изложим някои пояснения на Учителя за начина на употребление на тази книга:

Важното е, че стиховете, извадени в книгата „Заветът на цветните лъчи на светлината“ са свързани с цветните лъчи: червени лъчи, портокалени, жълти, зелени, сини, виолетови, аметистови и диамантени. Едно пояснение: виолетовите лъчи са теменужни, морави, които бият към синьо, каквато е краската на теменугата; а аметистовите лъчи са морави, които бият към червено, каквато е краската на люляка.

Силата на тези стихове е свързана с цветовете – седемтях цвята на слънчевия спектър. Когато човек иска да работи върху известна своя добродетел, или да си помага за лекуване на някоя болест или да премахне някое препятствие, той ще си служи по следния начин: да кажем, че иска да си послужи със стиховете за лекуване на някоя болест. За лекуване на болести Учителя препоръчва портокалени лъчи на стр. 15.

Какво ще направим предварително за да си служим с тази книга? Човек ще си представи, че горе на тавана има един душ, от който струят портокалени лъчи, портокалена светлина; тези лъчи обхващат и проникват неговото тяло, обливат го и се разливат по цялата стая. Като се намира мислено потопен в такава портокалена

светлина, той ще почне да чете стиховете за портокалените лъчи. Тогава тези стихове имат голямо въздействие.

Ако иска да си служи с розовите лъчи или с червените лъчи, първо ще се облее мислено с тях и после ще ги чете. Четенето ще стане по следния начин. Всеки цвят е изложен на три места в книжката. Ето редът на четенето:

1. Най-напред ще прочете петата страница. С който и цвят да се работи, най-напред се чете цялата пета страница.

2. След като свърши тая подготовка, отваря се съответната страница, дето е този цвят, с който иска да си служи и се прочита. Например, ако иска да си послужи с портокалените лъчи ще прочете от страница 15 до страница 17.

3. След това се отваря от страница 48 нататък и се прочитат желаните стихове. Например, за розовите лъчи на страница 49, а за портокалените на стр. 49, 50 и 51.

4. След това се прочита на страница 60 съответно за лъчите, с които работим.

5. Най-после идва завършването: прочитането на цялата последна 61-а страница. Така тази книга действа на човека.

6. Отстрани на всяка страница пише кои лъчи каква цел гонят, кои лъчи за какво са. Каквато цел имаш, каквото искаш да постигнеш, съответните лъчи ще четеш. Например имаш препятствие, искаш да победиш в живота си; тогава ще си служиш с тези стихове, където пише победа на страница 14, червените лъчи.

Или си обезкуражен, омърлушен, искаш да се освежиш, да се вдъхновиш; тогава ще прочетеш на страница 20, където пише освежаване. Разбира се отначало ще направиш душа с жълти лъчи, после ще прочетеш всички стихове и на пета страница, след това

стиховете на жълтите лъчи на три места и на края последната 61-а страница.

Нямаш мир, безпокоиш се. Че четеш съответната страница за мира и по такъв начин ще възстановиш своя мир. Ако искаш да добиеш сила, ще четеш виолетовите лъчи. Или можеш да развиеш вярата, кротостта, въздържанието и т.н. – всички качества можеш да развиеш по този начин.

Тази книжка винаги човек да носи със себе си, когато пътува по екскурзии или за друга цел. Един брат беше на Витоша и си навехна крака. Като ми каза братът това, попитах го: „Носил ли си книжката „Заветът на цветните лъчи?“ Той ми каза, че не е носил. Казах му: „Ето причината“.

Тази книжка да не се дава на друг.

МЕТОДЪТ НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА[18]

Речта, която сега ще започна да ви давам, е чистото Слово Божие, предавано, говорено и опитвано от хиляди години. Това са стихове от Книгата Господня, така систематически извадени и наредени, щото при внимателно и благоговейно прочитане произвеждат всички краски, нужни за духовното повдигане и усъвършенстване в Пътя Господен. Аз ще прочета всичко, което Духът е стъкмил за вас, и това, което тук прочета, ще се сформира и отпечата в особена книжка, която ще ви се раздаде за упражнение. В тая книжка подробно и ясно ще се подредят не само стиховете, но още и красните с разните добродетели, които предизвикват и образуват трептенията на тия стихове.

Аз искам да образуваме силна вълна от седемте цвята, защото Христос е близо на физическото поле. И Той присъства тази година на събора. Всички тези стихове са извадени под Неговото ръководство, затова винаги, когато ги употребявате, Господ ще ви бъде на помощ. Всички тези неща са Негови думи и когато започнете да работите с тях, вие ще имате сила, но първо трябва да се очистите от греха. Христос никога не е присъствал така, както тази година присъства, защото какви ли не мъчнотии ми се създаваха преди събора, особено когато се даваха стиховете от Господнята Книга, които със своите вибрации образуват лъчите, потребни за всички. Духовете се опитаха да се докоснат дори до здравето ми. Но Господ е,

[18] Резюме от Съборни беседи – 15-18 август, 1912 г. Тази глава не присъства в изходния текст. Подборката е правена от Димитър Калев и е добавена като приложение към книжката „Заветът на цветните лъчи на светлината“.

Който всичко преодоля. А и всички вие знаете: Христос тази година е с нас. Той казва, че иде сега да тури ред и порядък. Свободни са всички навън да опитат кармичния закон, но за вас аз искам да бъдете и да живеете под Христовия закон.

Духът Вечен подразбира безсмъртието, към което ние всички се стремим. Казва се: „Бъдете съвършени и вие“, т.е. да бъдем съвършени, както е Бог по отношение на нас съвършен в милост, благост, снизходителност.

Първата дарба, с която трябва да започнете, е милосърдието. Понеже Христос иде, то силата Му ще бъде седем пъти по-голяма, отколкото в миналите векове, а следователно и прогресът на човечеството ще бъде такъв.

„Златният светилник“ означава Христовото учение, което сега се търси и което сега настава. Повечето от хората спят. Сега Седемте Духове действат, последната тръба е затръбила и вие всяко нещо бързо и неуморно ще гледате да го разберете, ако досега не сте сторили това.

От зелената краска зависи успехът, в нея влиза и освежаването. От недоимъка на зелената краска се ражда сиромашията, а когато е в изобилие, се развива любостяжанието и скъперничеството. Затова, когато зелената краска стане чрезмерно голяма, трябва да прибягваме до червената, за да реагира над нея. Чрезмерните желания в този свят образуват зелената краска. Отричане от себе си значи да не желаем това, което не ни е потребно. Като съчетаем прочетените стихове с известни лъчи на Слънцето, тогава се добива полза. И вярно е, че щом се съединим с цветните лъчи, започваме да творим.

Някой казва, че не може да обича и люби: това показва, че има недоимък на червената краска и затова той трябва да намери човек със зелена краска. Често ние трябва да употребяваме зелената краска.

Например трябват ли ви пари, приложете зелената краска. Причината да търсим да обичаме е, че имаме излишък от червена краска. А в зелената краска е органът на развитието и растежа; когато искаме да растем, ние трябва да преминем тази краска във всичките ѝ степени. И така всичките спорове произтичат от недоимъка на красните. Така например, който мрази, има недоимък на червена краска.

Нека използваме Светлината, защото всичко зависи от нея. Тя е необходима за Живота. А през Живота ще прекараме всички краски и тогава ще се обединят седемте Духа и човек ще се върне към първоначалния източник. Затова и Исус Христос слезе да научи човека.

Сега Христос иска по един много прост начин да употреби тия краски. Да кажем, че някой от вас мрази: той трябва да прочете стиховете, свързани с тази краска, която ще му достави Любов. Само че трябва да знаем как да употребяваме тези стихове и краски. Много пъти сме употребявали смирението, например, но не сме имали закон, за да се ръководим. И сега Христос иска по този прост начин да ни научи да съчетаваме нещата и да се ползваме. По Светлината изобщо излизат всички добри Духове, Божествените Духове, и то слизат сутрин, а вечер по същия път отиват при Бога. По всичките ваши желания и мисли вечер се правят сметките и в Небето знаят дали имате да вземате, или да давате. Така трябва ние да разбираме Христовото учение: Христос духа и това духане се е преобърнало на Светлина, а пък Светлината – на Живот.

Тъмночервената краска рисува активността. В духовния живот винаги трябва да посаждаме нещо и тогава ще получаваме. Всеки ден трябва да използваме случаите, защото много често Божествените качества могат да се реализират. И Христос дохожда да ни посочи тоя прост начин на приложение на цветните лъчи за наше улеснение.

Той дойде в света да донесе нова Светлина, да озари умовете на хората, които все Нему дължат всевъзможната просвета и култура.

Числото седем е навсякъде преобладаващо и винаги е Божествено. Библията е една книга, видимо като че ли разхвърляна, но ние нямаме друга подобна, защото в нея имаме всичките цветове, за които ще стане дума в книжката, която ще се отпечата. Тя даже ще съдържа и три допълнителни кольора.. Някой човек казва: „Не мога да обичам“, но като му дадем червената краска, виждаме, че неговото състояние веднага се изменя. С това се обяснява обстоятелството, че като четем тази книга, по един чуден начин се задоволяват копнежите, които имаме.

Например в книгата на Йов (11:17) се казва: „И твоят век ще бъде по-светъл от пладне; И тъмнина ако си, пак ще станеш като зора.“ Тия векове, които се подразбират в тоя стих, са епохи, които се делят на периоди – златен, сребърен, меден и железен. Железният век е на най-ниското стъпало. Но сега иде пак една епоха, в която ще настане златен век, в който ще заживеем. Това именно наше желание е да преобърнем желязото на злато, което по емблемата си е препоръчително, тъй като желязото е, което съответства на грубия живот, а среброто съответства на това, което човек е използвал. Всички тия истини като разберем, между нас ще се възстанови една хармония. Защото не е тайна, че има хора с лъчи, които ние отбягваме, защото са ни непоносими. Също както съвременните хора бягат от Христа, защото Той ги осветлява, та им се откриват петната. А ние няма защо да се боим от Христа, защото Той е наш приятел.

Нас ни се вижда всичко разхвърляно, грубо и безсмислено, затова трябва да започнем от видимото към невидимото. Често пъти някои разправят за астралното тяло. Такива аз питам разбират ли тяхното физическо тяло и ако не го разбират достатъчно, какво ще

знаят за астралното. Ние имаме всичките неща във физическото тяло и не бива да искаме да се освободим от него. А духовното тяло, което сега се сформира, трябва да се ползва от това, което му се дава. Физическото тяло е свързано с всичката материя и то е ключът – чрез тялото ние влизаме във видимата Природа, за да се ползваме от нея. Никой не бива да влиза в противоречие със своето тяло, каквото и да е то. Така някой казва: „Глупав съм“, но дайте на такъв човек жълтата краска и ще видите, че ще стане по-умен. Значи на такъв липсва краската, която му е необходима.

С тия стихове, които се дават, ще можем да работим върху нашето сърце. Например що е страх? Той е излишък на портокалената краска. Ние често плачем за някой, че е умрял, но ако се изпитаме по-основно, ще видим, че ние сме плакали не защото той си е отишъл, но защото неговото съществуване ни е доставяло удоволствие. Удоволствието е, за което плачем.

Написаните стихове от Библията са лъчите на Светлината и ние ще я използваме. Ще започнем от ума към тялото. Това е Христовият закон и Духът ще ви каже и открие по-дълбоките работи в живота, които не се казват, а се дават непосредствено чрез Него. Защото основните работи в Библията са скрити в Природата и в нашата душа, която е едно Божествено съкровище. И повтарям: животът сам по себе си е прост, поради което можем да го придобием. Всички трябва да отворим прозореца на нашата душа, та да може да влезе Светлина и да я озари. Тъкмо тия работи Христос иска да урегулира, тази именно схема от цветните лъчи ще ви направи свободни.

Някои от вас са богати на червена краска, но при други тя липсва. Червената краска е емблема на Любовта, която има известни вибрации. Върху Любовта се градят всичките краски, защото, от една страна, тя действа положително, а от друга страна, влиянията ѝ са

негативни. Щом Христос е с нас, не бива да ни е страх. Ако не стане Той основен тон в живота ни, други неща ще Го заместят. Всички наши действия много често трябва да се нагласяват по основния тон на червената краска, именно по Любовта. Да, Любовта е краска, и който не я е виждал, не знае и не може да знае що е Любовта.

Що е вяра? Тя е пътеводител на тези, които грешат. Но като се примирим с Бога, ние ходим с виждане и тогава ще познаем розовата краска, в която Христос живее. Христос е, Който чака, за да ни покаже принципите, които обхващат Живота и които са от твърде съществено естество. Нам е потребно най-вече да намерим основния тон, в който всички Духове живеят, и тогава няма да има никакво разделение. Нужна е жертва от наша страна – трябва да положим сърцата си, телата си, ума си. Сърцето, умът и тялото – това са богатства, дадени от Бога; затова Господ трябва да дойде да огради нашата Земя, та достойно да можем да работим. Когато нямаме тия богатства, усещаме пустота и униние.

Това се дава сега, та всички, които искате да работите, да приложите тия правила. Исус Христос иска да ги приложите и това е първият урок, който ви се дава. Този, който приеме да го изпълни, ще му го дадем. Само че такъв нека да внимава, защото ако не изпълнява този урок, ще има точно обратна сила – ще послужи за проклятие. Христос ви даде много прост метод и вие непременно трябва да го приложите. Йогите например имат много сложен метод. Метод като Христовия нигде няма да намерите, защото последната врата е Христос. Господ е между нас! Той ни слуша, радва се и ни обича! Тази наредба не съм я дал аз, а я дава Господ за вас. Затова вие трябва да мислите за Неговата Любов, която да виждате във всяко лице. Господ ви изпитва и вие слушайте гласа Му.

Синята краска е на Духа на Истината. Хората не са още готови за синята краска и само когато са в нещастие, гледат към нея. Само синята краска може да ни даде понятие за хубавото и тия, които притежават тази краска, обичат хубавото. Само чрез синята краска вие ще можете да изпълните стиха: „Което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е любезно, което е доброхвално – това размишлявайте.“ Има неща положителни в тоя свят и затова вие трябва да ги гледате. Защото под думата реален аз разбирам не нещо неизменчиво, а нещо, което се изменява; първото не е реално. Реалността е зад изменчивостта и затова не може да се каже, че реалността е сянка. Сянката е нещо временно. Ние сме носители на желанията на Природата. Щом ние ѝ противодействаме, получаваме също противодействие и злото винаги произвежда лоши отпечатъци. Не може да имаш лоши чувства и да очакваш да станеш красив. За да станеш красив, трябва да имаш най-благородни чувства и разположения.

Тук например четем: „Очите ти ще видят Царя в красотата Му.“ Защо страдаме в тоя свят? Защото уповаваме на хора, които са като нас изменчиви. А като уповаваме на Господа, Той ще даде заповед на Своите слуги, които ще изпълнят Волята Му. Който е маловерен, нека предизвиква синята краска в себе си и тогава ще се махне маловерието.

По-нататък имаме виолетовата краска. С нея се извършва Спасението на човечеството. Силата произтича от виолетовата краска. Към виолетовата краска принадлежи Благостта и без тази краска човек не може да бъде благ. Смирението и Почитта също могат да се причислят към виолетовата краска.

Аметистовата краска е Духът на Благодатта. Тя има по-високи вибрации от виолетовата и е също краска на Смирението. Радостта е

плод на аметистовата краска; Святостта също принадлежи на нея. И когато тази краска преодолее в нас, ще примири петте ни сетива, които сега са в явно противоречие. Египет, за който се говори в стиховете, в мистично отношение представлява физическия свят; Асирия представлява умствения свят, а Израил – чисто духовния човек.

Нека ви обадя, че с двете последни краски – виолетова и аметистова – много трудно може да се работи. Затова ще започнете с петте краски, защото имаме пет пръста. За да можем да работим с последните две краски, трябва да имаме по-висока организация. Духът гледа винаги да използва по-низшия живот, за да го предаде на по-високи вибрации. В духовно отношение и мъжете раждат, както и жените, затова и двамата зачеват, и то зачеват много благородно. И ако един човек в духовно отношение не е заченат с нищо, той се чувства нещастен. Тия тайни от хиляди години са ги знаели, но съвременното общество в духовно отношение е останало много назад. Обаче всяка една култура ще се измени и сегашната култура приготовлява бъдещето за една по-следваща. Затова не трябва да мислим, че тоя свят е лош; напротив, по отношение на Бог всичко е добро. А по отношение на нас, които се стремим да се усъвършенстваме, има лошо и добро. Но ние не бива да правим компромис със злото и доброто, а следва да бъдем или на страната на доброто, или на страната на злото. По отношение на Бога тия два принципа – зло и добро – ще се примирят, но как ще стане – това е велика тайна, за която никой нищо не знае.

Всяка една краска съдържа в себе си една велика тема и затова аз искам да разберете духа на нещата. Душата и сърцето са един цвят; умът е атмосфера на сърцето и затова Господ казва: „Дай Ми сърцето си.“ Когато видите една краска, не бива да се образува критическо

положение: „Без тази краска не може ли?“ За да бъдем щастливи, трябва да сме съзнателни и благодарни, защото всичко върви по известни закони, та няма да има никакво противоречие.

На физическото поле небето представя свръхсъзнанието, земята – съзнанието, морето – подсъзнанието. Когато влезете в съгласие с всички тези стихове, у вас ще се образува нова Сила и ще започнете да ги прилагате; разбира се, тези, които можете, защото има стихове за краски, за които някои от вас не са готови.

Аз ще ви дам отделни наставления, кой ден на коя краска съответства, та да знаете в кой ден до каква да прибягвате, за да се упражнявате: понеделник – зелена, вторник – червена, сряда – жълта, четвъртък – синя, петък – розова или ясносиня, събота – виолетова, неделя – портокалена.

При помагане на други хора пак може да си служите с краските. Когато искаме да помогнем някому, който страда в материално отношение, ще употребим всички стихове, които са за зелената краска, и тогава тия Същества, които разполагат с тази краска, ще помагат. Когато искате да помагате някому за здравето му, което се е разклатило, ще цитирате стиховете, образуващи портокалената краска. Когато пък има недоразумения във Веригата по отношение на някои спорове, ще употребим жълтата краска, като цитираме всички стихове, които се отнасят до Мъдростта. Тя може да изглади догматически или други видове спорове. Засяга ли се някой религиозен въпрос, ще употребим всички стихове за синята краска, които се отнасят до Истината и тогава Духът на Истината ще хвърли светлина върху умовете, та да не спорят.

Когато вие не изпълнявате Волята Божия, заемате негативно положение, тъй като Добродетелта и Правдата са само на Земята, а в Небето няма никакви спорове. Следователно, ако вие тия два

принципа ги внасяте в Небето, внасяте една анархия, защото там само Добродетел и Правда царуват. Щом изменяте вашите чувства, менят се и вашите намерения. Вие ще имате работа на земята само с Добродетелта и Правдата, т.е. с портокалената и зелената краска, последната от които е Душата.

Най-хубави и естествени краските са в дъгата, затова я наблюдавайте. Там ще намерите петте основни краски. Може да си набавите даже и призми, та когато денят е хубав, върху бял фон да прекарвате дъгата. По такъв начин ще я наблюдавате, изучавате и запомняте и ще усвоите петте основни краски.

Ако преди започване на упражнението имате неразположение, четете стиховете на розовата краска. Най-първо трябва да се възстанови вашият Мир, защото само тогава можете да действате.

Този метод е методът на Христос и като такъв резултатите му ще бъдат прекрасни, въпреки че на вид е много прост. И щом по този начин образуваме хармония помежду си, ще се свържем с Бялото Братство, което ви е помагало много. Христос иде, за да примири човечеството с Бялото Светло Братство, Братството на Светлините.

ИНТУИЦИЯ

В частен разговор с един брат се отвори въпрос за интуицията. Учителя каза:

Интуицията е Божествена. Чрез нея ти знаеш сигурно нещата. Това е цяла наука. Трябва да се учи.

В безизходно положение си. Не виждаш никакъв изходен път, но чувстваш, че ще излезеш от това положение. И така става.

Има един закон: посредством интуицията ще слушаш себе си.

Щом нямаш интуиция, светът е затворен за тебе. Например, чрез интуиция аз зная какво ще ми се случи след десет години. Това отвлечено ли е? Или чрез интуиция намеря, че разстоянието между два предмета е сто метра. И толкова е.

Когато някои неща са неверни, то отвътре на човека всякога му се казва. Когато някои ти казва нещо, което е вярно, нещо ти казва отвътре, че това е вярно, но когато той казва неверни работи, нещо ти казва отвътре, че това е неверно.

Когато една сестра щеше да пътува за странство, казах ѝ: „Ще имате едно правило: когато ще предприемате нещо, ако имате раздвоение, не го правете. Правете го, когато нямате никакво раздвоение“.

Братът попита:

– Дали мога да уповавам на своята интуиция?

Учителя каза:

Може. Но да не смесвате обективните разсъждения с интуицията. Интуицията е непосредствено схващане на една реалност. При интуицията няма колебание, няма двоумение, няма раздвояване на съзнанието.

Има едно правило: това в което си раздвоен, не го казвай. Когато кажеш някой път: „Аз много казвах“, тогава си казал повече, отколкото трябва.

Разрешението е вътре в самия човек. Вътре в човека има едно място, дето той ще има ясна представа как трябва да постъпи. Отвън може да намериш метод, но след 80 години, а отвътре ще го намериш още на първата година. Значи 79 години по-рано.

Някой път предвиждаш, че след 20 години ще ти се случи нещо, че ще ти се падне наследство. И се случва това.

Бог, Който е в тебе, ти казва какво има например на Витоша, как са станали тези или онези неща и пр.

Нещата всякога се предсказват. Има нещо, което вътре ти подшепва. Когато този Божествен глас говори, всякога има светлина. А когато говорят други, има раздвояване, тъмно ти е. И когато те утихнат, Той пак ти говори. Това е вече опит. Дълго време се изисква, за да схващаш.

Интуицията е вътрешно просветление. И във всички науки – математиката и пр. когато дойде просветлението, всичко оживява. Човек трябва да има правилна философия на живота. Знаеш много обикновени работи, обаче дойде една малка работа и не знаеш, как да я направиш.

Един инженер гледал, че в едно островче в реката бобърът правил бентове. Инженерът си казал, че като дойде пролетта, ще завлече всички тези бентове, направени от бобъра. Бобърът направил четири бента. Инженерът направил мост. Напролет водата завлича моста, а бентовете на бобъра останали. Значи, учен е бобърът; той е предвидил всичко. И е избрал хубаво място. В нас има един Божествен инженер, който всичко предвижда. И когато човек казва, че

е закъсал, това е човешкото. И там, дето закъсва човек, Божественото започва.

Сега трябва да приложим един метод, който е приложим за хората: като направиш нещо и почувстваш радост в сърцето си и мир в ума си, тогава си постъпил право.

Братът попита:

– Как може човек да развие интуицията в себе си?

Учителя каза:

Интуицията е вложена във всеки човек, но трябва да се развие. Тя може да се развие чрез ред упражнения и опити. Отначало упражненията могат да не бъдат успешни, но чрез тях постепенно ще се засили интуицията.

Упражненията и опитите могат да бъдат най-различни. За пример ще посоча няколко такива:

Например, концентрирай се: искаш да знаеш дали твоят приятел е в къщи. Съсредоточи се и виж каква мисъл ще ти дойде. И ще отидеш да видиш дали е там или не. Това е едно упражнение за развитие на интуицията.

Ето друго упражнение: като получите писмо, дръжте го известно време, пипайте го, турете го на челото си, мислете за него, за да познаете съдържанието му.

Много пъти има нещо, което те ръководи, шепне ти, но ти не слушаш.

Ето друг един прост опит: вземете една кутия. Може да не познаеш какво има в нея, но можеш да познаеш дали кутията е празна или пълна. Ако кутията е пълна вие ще чувствате в слънчевия възел под лъжичката пълнота. Съдържанието няма да знаете. Ще ти се каже отвътре: „Кутията е пълна, не се колебай“. Ако е празна, в тебе ще има празнота. И ще кажеш: „Празна е кутията“.

По-сложно и по-трудно е да разбереш не само, че е празна или пълна, но какво има в кутията. Най-напред напълно да се увериш пълна ли е или празна.

Това правило може да го приложите и в други случаи: например, като помислиш за живота си, може да видиш, добре ли ще го прекараш или зле. А специфично как ще се сложи животът, това може да се разгадае после.

Някой път като погледнеш живот си, виждаш нещо тъмно – значи някакви препятствия ще ти се случат.

С интуицията мога да намеря веднага отговор отвътре. Разумните същества имат отговор на това, което аз търся. Този въпрос е разрешен от тях.

Един взводен командир, който имаше интуиция командуваше известен брой войници през тази война. Един вътрешен глас му казал: „Днес тук ще стоите, няма да отидете на друго място“. И целия ден там не паднал никакъв снаряд. На другия ден вътрешният глас му казал: „Тук няма да стоите“. Войниците му казали: „Тук целия ден вчера прекарахме много хубаво“. Войниците останали там, а той отишъл на друго място. Паднал един снаряд и множество войници останали на място. Той спасил живота си. Всички, които са слушали вътрешния глас, са успявали.

Та има един Божествен начин: човек може да усеща нещата. Както птиците усещат развалата на времето, както кокошките усещат промяната на времето, така и човек може да усеща какво може да му се случи и така може да се предпазва.

Например нещо ти казва: „Тук може да ти се случи нещо лошо. Върви си.“ Кортеза казваше, че когато отиде в някое село, казваше ѝ се отвътре: „Ще отидеш в еди коя си къща“. Не в богатстка къща. Там

ще я гледат отвисоко. В тази къща, която ѝ се посочва отвътре, там ще я приемат добре.

Когато ще направиш нещо, спри се и виж и ако имаш интуитивно разположение, може да го направиш. Та винаги дръж това правило: спрете се и питайте Бога в себе си.

Най-първо се спрете и чакайте да схванете вътрешно, дали трябва или не.

Дойде ти мисъл да престанеш яденето, да спреш, но пак вземаш някоя хапка още. Може да ти стане нещо лошо. Или някъде си почиваш. Някой глас ти казва: „Я стани“. А ти стоиш още известно време. Може да ти стане нещо лошо.

Вие имате скроен план, как да живеете – грамаден план.

ЩАСТИЕТО

Днес сме на обяд на външните маси.

Беше дошъл един външен от града и почна да говори против другите хора, против православните и пр.

Учителя каза:

Тук не искам да се говори против другите хора.

Една сестра отвори въпрос за щастието. Учителя каза:

Като мислиш, че си щастлив, щастлив си. Като не мислиш, че си щастлив, не си щастлив.

Ти казваш, че си щастлив, обаче трябва да знаеш, че след щастието иде нещастието и след нещастието – щастие. Да знаеш, че след радостта ще има страдание.

Например туриш дърва в печката. След 4-5 часа те ще изгорят и ти става неприятно. Трябва да туриш пак дърва и ти става приятно и т.н.

Щастието не е нещо външно. Във вечността щастие същества, но на земята това е една задача, която трябва да се разреши. Щастливият човек трябва да се загради с големи нещастия, за да се запази от разбойници.

Човек да задържи щастието, то да не умира, а да остане. Умира ли, остарява ли, тогава ние вървим по един грешен път. Някой казва, че тази задача не може да се разреши. Тя е разрешена.

Ние сме излезли от един принцип, който нито умира, нито остарява. Това е Бог. Затова и ние можем да намерим това щастие, което нито умира, нито остарява. Намираме го в Бога.

Ние търсим щастието. Този стремеж е вложен в нас: да намерим Бога. някои търсят щастието във външни неща. Тук всичко е

променчиво, всичко се мени и се топи. Тук всичко прилича на положението, което имаха северните изследователи върху леда. Те построиха своя бивак върху един лед близо до северния полюс, обаче той слезе надолу 2000 км. и можеш да се разпука и стопи и тогава те избягаха от него. Та нетрайно е щастието основано на външни неща. То е построено върху лед, който ще се стопи. Когато човек работи за целокупността, за Бога, за щастието на другите, там е щастието. Нещастието е когато ние търсим индивидуално щастие.

Щастието е да обичаш Бога. В това е щастието. Бог е навсякъде, живее във всички същества. Криво е дето търсим щастие там, дето не е. Трябва да покажем на хората, къде е щастието: да обичаме Бога и ближните си.

Човек не може да бъде щастлив, докато не познае Духа си, душата си, ума си, сърцето си и тялото си.

Хората се заблуждават като мислят, че могат да бъдат щастливи в злото или доброто. Щастието е в Любовта. Вечното благо е в Любовта. при Любовта ти си в градина, дето има зрели плодове, изворите текат: там няма смърт, няма умиране, няма разлюбване.

Човек трябва да бъде смел. Някои се грижат какво ще кажат хората. Какво мнение ще има светът за нас. Затова не трябва да се грижат. Не трябва да се страхуваме от това, понеже нашите идеи са божествени. Но човек за да бъде смел, трябва да има основа. А има основа, когато има Божествен тил. А той има Божествен тил, когато има Божията Любов, когато проявява Любовта.

Като влезеш в Любовта ще бъдеш щастлив.

Всички хора искат да бъдат щастливи. Щастието е единственото разумно нещо. Ти не можеш да бъдеш щастлив, ако не си разумен.

Всички търсят щастието там, дето го няма. Щастливият човек е чист. Щастието има една хубава златна дреха. За онзи, който не

разбира, ще турите скромната проста дреха, а като дойде онзи, който разбира, ще турите златната дреха.

Имате много да учите: Някой път правите следното: спуснете кепенците на вашите прозорци и седите вътре в стаята. Хлопа щастието, обаче вие казвате: „Не съм разположен“. Ти си неразположен заради щастието, че го нямаш, а то хлопа. И като си замине щастието, ти отваряш, но него го няма.

Щастието не върви пред човека, а зад човека. Това какво значи? Докато човек търси щастието не може да го намери.

Щастието в този вид, който има човек в ума си, е изключено, понеже нервната система на човека не може да издържи това напрежение. Понеже щастието е голямо напрежение. Нито Любовта, нито Мъдростта, нито Истината, нито свободата може да издържи човек. Ето защо в бъдеще като се подготви човек, щастието е мислимо.

Човек върви по пътя на щастието, но за да го постигне, трябва да се отрече от себе си. Христос казва: „Да се отречеш от себе си“. То е голямо изпитание. Човек трябва да опита самоотричането.

Когато щастието е зад гърба ти, ти ще бъдеш щастлив, а когато е пред тебе, никога не можеш да бъдеш щастлив.

Това значи следното: забрави себе си, а работи за щастието на всички и тогава ще бъдеш щастлив. Да бъде щастието пред тебе, това значи, че ти го гониш, а да бъде зад тебе, това значи, че то те гони.

В Божествения свят няма щастие. Там има блаженство.

Това, което наричат хората щастие на земята, то е добрата страна на човешкия живот, а не на Божествения живот. То не е още Божествения живот. Между Божественият живот и добрата страна на човешкия живот има една много тънка разлика, духовна разлика.

От гледището на християнството всичко, което се случва на човека води към добро. Казано е: „Всичко, което става с тези, които любят Бога, се превръща на добро“. Но додето тази идея стане реална, жива в човека, с която човек да си служи! И като стане реална, тогава човек влиза в пътя на възможностите. Вие искате да бъдете щастливи, но не знаете пътя на щастието. Щастието си има своя азбука. А пък азбуката не знаете.

Този начин на разбиране и постъпване, който имате, не е правият път за щастието. У вас има всичкото добро желание, но вие го осакатявате. Например, искаш да говориш; пиеш студена вода и разваляш гласа си.

Хората за да бъдат щастливи, изисква се много малко, а сега правят много големи усилия.

XV. ПРЕД НОВАТА КУЛТУРА

НЕЩО ЗА РАСИТЕ

След лекцията и гимнастичните упражнения се върнахме в салона.

Един брат каза:

– Учителю, кажете нещо за черната раса.

Учителя каза:

Когато е станало грехопадението преди осемнадесет милиона години, тогава се появила черната раса. Това са били лемурийците. Много корави мускули са имали те. Те били коравосърдечни. След потъването на континента Лемурия голяма част от черната раса загинали. Останали са малко. Трябва да се напише историята на първите хора. Те са имали висок ръст. Лемурийците са третата раса. Част от сегашната черна раса са потомци на лемурийците, а друга част от черната раса са получени от смесването на трета и четвърта раси.

Сега хората се занимават така, както мравките се занимават със своя мравуняк и мислят, че повече от това няма. В нашия живот в градовете се занимават с това, онова, както в един мравуняк и мислят, че това е грамадна работа.

Черната раса, като са паднали, са почернели. А при четвъртата или атлантската раса има малко подобрение. Жълтата раса е част от атлантската раса. Те търсят своята свобода отвън. В бялата раса има вече самосъзнание. В тях има прогрес. Те търсят отвътре да си поправят нещата.

Много индуси, египтяни, асирийци, вавилонци има сега родени в Европа. И сега трябва да им се говори по друг начин. Мнозина от миналите култури сега са все в Европа. На тях трябва да се говори сега

на съвременен език, за да разберат. Тогава са търсили и мислили върху дълбоките въпроси на живота и сега ще си спомнят.

Бялата раса е доста прогресирала, каквото и да се говори. А пък новата, шестата раса, която иде, ще бъде още по-напреднала. Бялата раса търси да поправи нещата, но няма как да внесе нещо ново; а шестата раса ще внесе нещо ново. Шестата раса носи друг метод – методът на свръхсъзнанието.

НЯКОЛКО ДУМИ ЗА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Един брат попита:

– Кои са характерните черти на българина?

Учителя каза:

Най-характерното на българина е упоритостта му. Той представлява черния дроб на човечеството. Той е любознателен. Сатурн и Марс характеризират българина. Сатурн го прави скептик и затова българинът иска чрез Любовта да смекчи този си характер.

Всеки народ представлява една добродетел. Българинът е твърд. В Божествения свят българина представлява твърдостта. Човек трябва да бъде твърд. Това е естествено положение, а пък упоритостта е друго нещо. Твърдостта спада към Божествените чувства на човека.

Френският и гръцкият череп си приличат. У българина горе на главата е твърде силно развито мястото. Това е упоритостта. От друга страна в българския череп центъра на постоянството е слабо развит. У германците постоянството е много силно развито. У българина много негови работи остават недовършени. Религиозното чувство е също така слабо развито у българина. Когато човек има религиозно чувство, той има уважение, почитание, а българина критикува, не уважава. Това е поради слабо развитото религиозно чувство. Постоянството е едно качество на религиозното чувство. Който е религиозен, той има постоянство. Понеже у българина религиозното чувство е слабо развито, той не е постоянен.

Българинът е интернационалист. Обича равенството. В яденето той мисли, че бързо трябва да яде. Той не е много отмъстителен. Скоро му минава.

У българина първо място държи неговата упоритост. В Европа няма по-упорит от българина.

У българина трябва да се събуди моралния свят. Две неща му липсват: религиозно чувство и милосърдие. Суеверен е.

Българинът е смесица от няколко народа. У него преобладава славянската кръв. Чист тип българин ще се намери в Родопите.

У българина има примес от монголска, римска и гръцка кръв. Римските типове се познават по широчината на брадата долу. Монголската кръв се проявява в скулите на някои българи. Гърците са оставили следи в носа. Монголските типове са напълно консервативни. Римските типове са смели.

В българина има разрушителна енергия. Той е активен. Когато отидат в странство, българите проявяват голяма дейност. Ако тази енергия се впрегне на работа, българинът може да направи много нещо.

В България преди идването на славяните и на Аспаруховата чета е имало благати хора. Сегашният българин е формиран от тези благати хора. Те са имали стремеж към духовното, мистичното. Българина е взел от славянина самопожертването, а от Аспаруховата чета е дошла храбростта на българина.

Българина има три отличителни качества:

1. Обича духовното, мистиката. Това е от благатите хора.

2. Обича да се самопожертва. Това е славянска черта.

3. Обича да е мъжествен, храбър.

Българинът обича да работи земята. Това е славянска черта.

Доста будни хора има в Македония. По-рано в Македония е имало духовно движение.

Аз съм правил много наблюдения: българите всички говорят и като ги слушаш един два часа, те най-после казват: „Няма ли да

кажеш и ти една дума?“ Всеки ще си каже по нещо и у тях се заражда желание да чуят и госта.

Щедър е българинът. Той събира, за да има да дава.

Един брат каза:

– Учителю, ние Ви питахме за характера на българина, понеже Вие сте правили френологически изследвания на българите 11 години, като сте пропътували цяла България надлъж и на шир. Какво ще кажете за задачите, които българинът трябва да разреши в днешно време?

Учителя каза:

Казано е „Дето е текла вода, пак ще тече“. Това се отнася за България. Понеже в България са работили богомилите, сега пак се проявява аналогично движение.

По-добре е в малка държава да се привлича внимание към новото, отколкото в големите държави. Така е било всякога. В Египет, когато е бил цветущ, не е бил някоя голяма държава. И Палестиня, когато е привличала вниманието, не е била голяма държава.

Българският народ се освободи от турско робство именно заради дялото на Бялото Братство.

Сега е съдбата на народите. Кротките ще наследят земята. Няма отмяна и отлагане. Съдбата е настанала вече. Ще видите какво ще стане.

От 5400 години Небето подготвя българския народ за днешната епоха, за днешните времена.

Христос се явява сега в славянството с център българския народ.

Понеже цикълът е много напреднал, то време за отлагане няма, а за отменяне и дума не може да става.

Българският народ ще не ще, ще изпълни своята задача. Могат да останат и триста хиляди българи, но възложената им от Небето мисия ще изпълнят.

Българите духовно трябва да се повдигнат. В материалното не им върви. У тях трябва да се развие вярата. Не шовинизмът трябва да се развие у тях, но нещо хубаво, да бъдат носители на Божественото.

В България има много ясновидци. Това е добър признак. Значи Духът действа в България.

България сега е в златния век на своята история. Тя е още в началото на златния си век. Не е достигнала още кулминационната си точка. България сега кредитира всички други европейски народи и в бъдеще те ще ѝ се отплащат; в бъдещите епохи ще я кредитират.

Русия сега е в железния си век. В следующето столетие ще влезе в златния век.

Понеже България е в златния си век, ще бъде пазена и закриляна от Провидението. Никой няма да стори зло на тази страна, която кредитира цяла Европа. Само малко може да бъде засегната, но и то може да бъде избегнато.

Някои казват: „Какво ще стане с България?“ Щом България приеме Божественото Учение, добре ще бъде с нея. Но ако не го приеме, зле ще ѝ бъде.

Колкото евреите прокопсаха, толкова и българите ако попречат на Бялото Братство. Да го знаят българите. Съдба има. Какво са дали българите досега на света? Само една малка светлина: богомилството.

Някой пита: „Какво ще стане с България?“ Който мисли така, той не е за новото Учение, да си върви при хората със старите идеи. Значи човек да не е шовинист. Доколкото можем да служим за проводници на Божествените идеи, ще имаме място в света.

Това Учение за майка България, за шовинизма, това учение е за падналите ангели.

Трябва да дойдат новите българи!

Проводник трябва да бъде един народ на Божественото.

Трябва да има повече бунтовници!

Новите българи са трудолюбиви пчели, които събират мед от цветята.

Спасението нали дойде от евреите? Но още пълното спасение не е дошло.

Спасението няма да дойде от българите. От българите ще дойде Любовта. Те не са разбрали нещата: Любовта ще дойде от България.

Любовта ще изтече през тях за целия свят.

Ако в България изтича един извор, няма ли да напои света? Ако този извор е сто километра широк, няма ли да напои света? Любовта като минава през тебе, ти ще бъдеш носител на Божественото.

Спасението иде от Бога! Бог е, Който спасява хората.

В духовния свят българите са организирани и от там ще дойдат делегати като колонисти, които ще организират България.

Питат: „Какво трябва да правим?“ При война, за България е най-хубаво да пази неутралитет. Колкото войни е водила България, все е губила. На българите не им върви на бой. Без бой! Ще чакате, няма да воювате. Затова казах на един брат, когато бяхме на хижа Еделвайс, да издълбае с ножче на една дъска думата неутралитет.

СЛАВЯНСТВОТО

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Един брат запита за мисията на славянството. Учителя каза:

На чужд език има една статия: „Бъдещето е на славяните“.

Работа, работа трябва. Мъчно се пробужда човечеството. Ограничението ще се премахне. Зимните ограничения през пролетта и лятото ще изчезнат. В Русия ще има широко поле за работа. Ще се отвори скоро Русия.

Старите гърци са преродени в сегашните французи. Германците са древните римляни. А двете колена от евреите са сегашните славяни.

Духът на самопожертването го има у славянина. В славянството има проявлението на Бога. Бог извиква славяните за да съдействат за Царството Божие на земята. Славяните са определени от Бога да бъдат носители на една нова идея. Германците, англичаните и французите са назначени като учители на славяните. Че славяните имат голямо значение се вижда от това, че Бог им е дал обширна земя – 21 милиона кв. км. земя. И от север е запазил с естествени граници: Северният ледовит океан.

Това не е нацизъм, не е шовинизъм, понеже мисията на славянството не е расова, а общочовешка. Шовинизмът не разрешава въпроса. У славяните трябва да се развие Любов към Бога.

От англичани, германци, французи и американци като учители на славяните последните трябва да приемат най-хубавото.

Мисълта създава известни форми. Носът на славянина е къс. Това показва, че той още не е работил; славянската душа не е

намерила вратата, през която да влезе по-пълно у славяните. Трябва много учене, Божествено учене.

Не е случайно, дето руски емигранти отидоха навсякъде в Европа. Това беше нужно. С това руският дух, руската музика, руска литература, руското изкуство, руската философия, руската душа проникна и оплоди западната култура. Също така и русите взеха по този начин нещо от Запада.

Славяните имат предназначение. То ще дойде. Славянството има мисия. То ще извърши много нещо. Славянството ще изпълни своето предназначение и оттатък ще мине. Да се противиш на това, то значи да изгубиш големите преимущества.

Славяните ще бъдат проводници на Любовта Божия. Те ще бъдат носители на Любовта. Новото е културата на Любовта. думата славяни има връзка със „Славата Господня“.

У русите и изобщо у славяните има доста монголска кръв, от която трябва да се освободят.

Русите и изобщо у славяните е развита Божествената Любов, религиозното чувство. Няма друг народ, у който да е развито толкова религиозното чувство, както у русите. Затова е така мек руският народ.

Русите си остават в душите религиозни, макар и да нямат външно една религия. Религиозното чувство, както и да се менят формите не може да се изкорени. Нищо не е в състояние да го изкорени от човека.

В сравнение с всички други народи и раси, у русите и изобщо у славяните най-много е развито чувството на Любов към Бога. и затова славяните са предназначени да дадат тласък за нова култура в света.

Славянството е девствена почва на бялата раса. Това, което евреите не можаха да разрешат, славяните ще го разрешат.

Каспийско море е аналогично на Мъртво море. Както в Мъртво море в Палестиня се влива река Йордан, така и в Каспийско море – река Волга.

Съветска Русия представлява женския елемент в най-твърдата форма. всяка култура започва с женския елемент. Истината е в женския елемент.

Германският народ може да даде нещо в умствено отношение, в техниката. А славяните са устроени да бъдат носители на идеята за Братството. В германския народ има нещо хубаво, което в бъдеще ще се развие. Англия, Германия и Америка вървят по мъжка линия; а Франция, Италия и Испания – по женска линия.

България направи погрешка, че имаше неприязнени отношения с Русия. България трябва да си поправи погрешката. Да не се бие с Русия.

Евреите отхвърлиха Христа и дойдоха последствията. В Русия ще стане духовна промяна. Те ще приемат новите идеи. Русия ще изпълни своята духовна мисия.

Сега Христос ще възтържества в Русия. Това е за посветените. Това не е нещо, което да се говори на невежите. Защото невежите хора навсякъде са опасни.

В Русия ще дойде духовното. Сега там има чистене, всички стари възгледи трябва да се пречистят. Това е оране. Духовното винаги дава подем. Най-добрите, най-умните хора отидоха в Америка, понеже ги преследваха в Европа: квакери и пуритани от Англия; хугеноти от Франция и пр. И на тях се дължи сегашната американска култура.

В сътресенията, които преживя руският народ, се изрази събралата се от хиляди години негова карма. Дворянството,

духовенството, както и целият руски народ трябва да се пречисти, да се пробуди в него Божественото съзнание.

Има между Съвършените един план за повдигане на човечеството. Какво е бъдещето на славянството, там е определено. За всички народи си има план за повдигане. И за българите има. И ако българите спазваха досега духовните закони, не биха се изложили на тези мъчнотии, на които се изложиха сега. На много от мъчнотиите, които имаха сега, те сами са причина.

В славянството ще се въплътят осем хиляди илюминати в двадесетия век. В славянството има условия да се въплътят тези, които ще дойдат отгоре илюминатите, адептите. Дали те ще дойдат чрез вселяване или прераждане, зависи от тяхната степен на развитие.

Един брат попита:

– От кога ще почне вселяването на Предците?

Учителя каза:

То е започнало вече. От дарбите и способностите за славяните е останало светийското място.

Една сестра каза:

– Брат Х. иска да учи руски.

Учителя каза:

Той предчувства, че ние ще отидем в Русия и затова учи руски.

Бъдещето е на славяните. В този смисъл славяните не трябва да вървят по пътя на западните народи, защото културата на бялата раса е култура на насилието.

Щом ти застъпваш една Божествена наука, ти не му мисли, какъв ще е краят. Ако разсъждаваш, ще изгубиш време и нищо не се постига.

Всичко хубаво, красиво, придобито в разните раси, ще влезе в шестата раса.

ВСЕМИРНОТО БЯЛО БРАТСТВО

В частен разговор на Учителя с един брат се отвори въпрос за Всемирното Бяло Братство.

Учителя каза:

Църквата е една. Много са човешките църкви, а Божията църква е една. Тези, които принадлежат на Божията църква, имат едно сърце. Казано е: „Ще им дам едно сърце и един пастир“.

Има един Божи народ в света. Той е голямата реалност. Каквото е учил Христос приложете го, а не каквото хората учат в името на Христа.

Всички Напреднали Същества в света са организирани и образуват Всемирното Бяло Братство. Всички пророци, светии, мистици са излезли от него. И сега те работят по един план за да се оправи човечеството.

Не трябва да се пречи на Всемирното Бяло Братство, понеже последствията ще бъдат лоши.

Та истинско Братство същества. Напредналите Същества, които го образуват, живеят разумно. Трябва да ги проявим. Трябва да изявим Всемирното Братство чрез нас.

Белите братя са завършили своето развитие на земята. Те знаят законите на човешката мисъл. Какво представлява съвременното оръжие пред силата на Белите Братя?

Бялата ложа има главно вътрешна сила, а Черната Ложа има само външна проява, само външно може да се прояви, когато Бялата Ложа отвътре завладява. Затова Черната Ложа може да има само външни постижения, а Бялата Ложа, понеже отвътре първо завладява,

има възможност за всички външни и вътрешни постижения и затова е по-силна.

Думите Бяло Братство трябва да се освободят от криви схващания. Това е един Божествен подтик. Бял брат е всеки, който е кредитиран. Сега Бялото Братство взема надмощие в света. Значи иде една друга епоха. Шестата раса ще вземе надмощие.

Сега вече силата е в знанието. Онези от Бялото Братство повече знаят от черните. Един Бял Брат може да проникне в тъмнината, но един черен не може да проникне в светлината. И силата е там. Бял е онзи, който може да проникне в тъмнината, а всеки, който не може да проникне в светлината, е чер.

Тези праведни души, които ще дойдат на земята с огнени мечове са души, които са възкръснали преди хиляди и хиляди години. Те са сега горе в Невидимия свят. тези, които са в Агарта, са Бели Братя. Обществото на Бялото Братство е на три места:

1. На земята във физическия свят – Агарта.

2. В Духовния свят.

3. В Божествения свят.

Белите Братя работят на три места, и тези три места са във връзка помежду си.

Агарта има много врати. В Рила има врата за Агарта.

Освен Напреднали Братя, които живеят в центровете на Агарта, има странстващи членове на Агарта. Напредналите Същества, които живеят в България са във физическо тяло. Колко пъти сте ги срещали!

Понеже хората много се страхуват от жителите на онзи свят, затова Напредналите Същества не се явяват често, за да не предизвикват смущение. Един член от Агарта ще се яви, като че е бил и пребил тук. Другояче ще се стреснеш.

Измежду съвременното човечество има хора, които се отличават със съвършено пластично тяло, защото водят абсолютно чист и свят живот. Затова именно тези хора се явяват като помагат за развитието на човечеството. Такива хора се срещат навсякъде по света. Има хора на земята, които живеят 200, 300, 400, 500 години. Ще живее 50 – 60 години на едно място и ще отиде на друго място, дето ще живее 50-60 години. Може да си сменява имената.

Бялото Братство е работило в Индия, Египет, Персия, Палестиня, Вавилон, Гърция, Рим, Италия, Франция. После остави Италия и Франция и премина да работи в Англия и Германия. От Англия и Германия сега преминава към славянството. Сега вече работи в славянството. Но във всеки народ, в който работи Всемирното Братство, то все остава нещо ценно.

Това Братство почва в Индия и свършва с Русия, славянството и понеже Русия се допира до Индия, значи завършва с това един кръг, един цикъл.

В Индия англичаните се чудеха, че новините индусите ги знаят преди тях. А работата се състои в това, че индусите си служат с радиоапарат. Посветените индуси си служат с живото радио – човешкият организъм, но си служат и с особени апарати, чрез които получават известия отвсякъде.

Това, което пише в окултните книги днес, е само 25 процента вярно. Това, което знаят посветените в Индия – същественото – те не са го казали на европейците, те го крият.

Братът попита за разните мистични братства в света.

Учителя каза:

Един е пътя, който води за Царството Божие. Идеалът е Царството Божие, Браството, Любовта. Различното между разните разбирания зависи от степента на развитието. Всички разбирания са

на място. Но понеже човечеството прогресира, то е в развитие, затова разбиранията са различни.

Нам ни е приятно за всички онези, които носят Божественото, от гдето и да идат те.

Всички течения са в служба. Всяко течение е на място и е полезно, но всички течения съставляват едно цяло. Има философия на цялото.

Гърците всъщност завладяха Рим. Всички римляни знаят гръцки. Тогава Бялото Братство беше в Гърция. Когато Александър Македонски отиде в Йерусалим, той го освободи, защото Бялото Братство беше там. Но когато Бялото Братство се дигна от там, Йерусалим падна. Бялото Братство се дигна също така и от Гърция. И затова сега Гърция е отпаднала.

Да знаете само колко е велик Божественият план! Идеите на Бялото Братство ще се приемат. Не от всички, а само от тези, които са готови, а другите ще ги приемат в друга епоха.

Всички онези, които ще приемат новите идеи, идеите на Бялото Братство, са определени. Те ще дойдат. Сега няма да ги обърнем. Те са обърнати, само трябва да ги събудиш. Те спят. Като ги събудиш, ще станат и ще кажат: „Готови сме“. А онзи, който не е готов, той ще се намери в чудо и ще каже: „Не съм готов“. Ще го оставиш. Той като дойде, нищо няма да направи.

Готовите са определени. Христос казва: „Вие не сте от този свят, както и Аз не Съм“. Те са приготвени. Апостол Павел развива тази мисъл: „Които Бог предузна, тя и предопредели и пр.“ Тези души, които са готови са работили в миналото. Апостол Павел казва: „Още в утробата на майка ми Бог ме избра“. Значи още от дълбокото минало. Т.е. всички души, които в миналото са работили усърдно, Бог като вижда това, ги избира. Те може би за малко сегиз-тогиз са се

отклонявали слабо, но никога не са се отклонявали съвършено. И когато Илия се отчая и се оплака на Бога, че е останал сам, Бог му каза: „Седем хиляди души има, които не са се поклонили пред Ваала“.

ДНЕШНОТО ПОЛОЖЕНИЕ В СВЕТА I

(НА ГРАНИЦАТА МЕЖДУ ДВЕ КУЛТУРИ)

Няколко души братя и сестри бяха приети от Учителя. Един брат попита:

– Учителю, какво ще кажете за днешното положение в света и за близките перспективи?

Учителя каза:

Сега е преходен период. Една култура преминава в друга. Сдаване на царства има вече. Старата култура ще отстъпи на новата.

Идат изпитания по-големи от сегашните.

Може да се помогне чрез вяра и молитва. Дойде известно изпитание, дойде буря. Никой отвън не може да помогне. На бурята не можеш да кажеш да спре. Не спира. В Откровението пише: „От де идат тези синове човешки?“ И казва се: „Тези синове човешки дойдоха до голямата скръб“.

След това иде новото. Предсказано е за новата култура, че всеки ще бъде под смоковницата и няма да бъде устрашаван. Това ще дойде като мине старото човечество. Това старо човечество трябва да мине и да дойде новото човечество.

Да се молят хората и да бъдат радостни, че ще мине това изпитание. Живееш в една къща, която не е построена добре и се събаря. Коя е причината? Защото в миналото не е съградена както трябва. Това се отнася за днешната култура.

Всички мисли и всички постъпки после имат обратно действие върху онези, които ги проявяват. Ако един народ насилва други

народи, насилието ще дойде върху него. Светът трябва да се победи чрез оръжието на Любовта.

И ако искат да си послужат с обикновените оръжия ще имаме все същите резултати като досегашните.

Хората живеят в тъмнина и нечистота. Бог праща в света светли души, за да бъдат като кандило в тъмния им живот и да им подадат ръка.

Светът е поставен в големи изпитания и страдания. Чакат го големи страдания.

Трябва да се работи между всички души.

За важните предстоящи събития трябва да се прочете 38-ма глава от Езекиил. Казано е: „Който отнеме или притури на тази свещена книга, анатема“. Във всеки човек има една свещена книга, в която Бог е писал. И който отнеме от тази книга или притури нещо чуждо, небожествено, прави грях, нарушава Божествения закон.

Сега всички тълкуватели тълкуват нещата на Библията много буквално, неверно.

Една сестра попита:

– Какво ще кажете за седма глава от Данаил? Там се говори, че идва един, който е подобен на Сина Человечески. Там се говори за съветите на Господа, на които Бог ще даде власт за във веки веков?“

Учителя каза:

Това са тези, които ще приемат новите идеи. Ще има преследване на светиите на Господа, на тези, които вървят по Божия път и след това Бог ще им даде власт за във веки веков.

Иде земетресение. Ако дойде то, предполага се, че Балтийско море ще се съедини със средиземно. Тогава русите няма какво да търсят да минават през Цариград. Естествено ще се разреши въпроса.

При това земетресение ще станат големи спадания, силно спадане на почвата.

Една сестра попита:

– Защо ще станат тези земетресения?

Учителя каза:

Това са преобразования. Строи се цял един нов континент във Великия океан. За всяка нова раса трябва нов континент. Този континент ще се покрие с най-хубавите извори. Той ще бъде с планински местности. За да се издигне една планина от известни сили на няколко хиляди километра височина, какъв напор ще има? Няма ли да се отрази това в Европа и Азия? Казва Писанието: „Земята ще се тресе като пиян човек“.

Ще се образува и нова планета. Тези, които ще бъдат в новия континент, ще бъдат от шестата раса.

Тогава част от бозайниците ще се въплътят като хора на земята. Те са се спрели на едно място и ще започнат своето развитие. И маймуните са се спрели. Те са изостанали в своето развитие. Всички маймуни са вегетарианци. В сегашните условия те са останали да живеят в горите и като дойде време да се въплътят като хора, ще подемат своето развитие. Тогава ще има условия да се повдигнат. Защото ако влезат в сегашната раса, ще се научат да ядат месо. Те сега губят физически, но духовно се запазват.

Ще дойдат няколко труса един от друг по-страшни. Всеки от вас да се моли, половин час преди земетресението да избяга вън от града. В Европа трябва да дойде известно страдание, за да застави тези хора. Тези неща са предвидени, предсказани от хиляди години. Земята се преустройва. Затова ще дойдат тези страдания. Те са години на изпитания. Вярващите като видят тези работи, да знаят, че е наближил вече денят на тяхното избавление.

Ако хората не могат да приемат Христа по друг начин, тогава върху тях иде наказание, което светът не е виждал. Писанието казва: „Ще кажат на планините: Паднете върху нас. И на мъртвите ще кажат: Излезте вие мъртвите, за да влезем ние живите“.

Чрез земетресение постепенно потъва част от Средиземно море и бреговете наоколо. От слънцето се дирижира как трябва да се преустрои земята, кое място да се издигне и кое да потъне.

Казано е в Писанието: „Гледайте греховете ви да не бъдат много големи, че да не ви избълва земята. Това е загатване за земетресението. Цяла Европа се мести към екватора и след няколко хиляди години тук в България ще бъде екватор. Всички ще се измени, човек ще се пречисти. Непотребното ще си отиде. И един ден, като дойдете в друго положение, като ви кажат, че сте в това положение като сегашното, със сегашната ф̆орма, ще се докачите.

На съвременните хора казвам да не правят високи къщи, защото земната кора ще претърпи големи огъвания и от тези къщи нищо няма да остане. Всички високи къщи ще се съборят. Къщите, които в бъдеще се строят, трябва да бъдат високи най-много един етаж и половина, не много масивни, защото иначе ще се разбият.

Ако не се примирят народите, ще дойдат глад, студ, големи земетресения, мор и ще се примирят. Ако не се примирят, ще дойдат страшни работи, които ще ги заставят да се примирят. Но заради избраните страданията ще се прекратят. Тези избрани крепят живота.

Ако не се примирят, ще станат и големи революции. Но и след като се примирят, пак ще има революции, защото няма да има правилно управлениеи гладът ще се чувства.

Народите сега вървят по погрешен път. Те гледат един друг да се отслабват.

Има неща, които може да се отложат. Например един параход е приготвен да бомбардира един град на 25-то число на някой месец, но после може да се отмени и да кажат: „Да не бомбардираме този град“.

Дали ще дойде във ваше време, то е друг въпрос, но един ден ще дойде земетресение, че ще скачате на един метър нагоре.

Адът е отдолу под нас и ние сме над ада отгоре. Средиземно море по-рано е било суша и после е потънало под морето. И България по-рано е била море.

Казва се в Писанието: „Луната ще потъмнее“. Значи кривите схващания, които са смесени в религиозните системи, ще потъмнеят. Казано е още: „Слънцето ще потъмнее“. Значи и държавите ще потъмнеят и ще паднат. Казва се пак: „И звездите ще паднат“. Значи учените хора, авторитетите ще паднат. Значи няма да има ред, хората ще се намерят в тъмнина и няма да има нищо, на което да уповават.

Сега има затишие, но често когато има затишие, това е затишие пред буря.

Ние сме против днешния строй на престъпления. Аз съм против всички тези престъпления и тези несправедливи закони. Престъпленията не са послужвали за повдигане на нито една държава. Това не е държава, а насилничество.

Сега са последните времена. След това ще дойде новото. Днес Черната Ложа учи, ще със сила ще се успее. Обаче силата какво ще донесе?

Онези, които преустройват земята са турили вече в действие плана. Това, което имаше да дойде, сега вече почва да действа. Сега е началото. Тези изпитания, тези събития, които идат сега, това е кармата на човечеството.

Който е неутрален сега, печели, а който се бие, да му мисли.

1913 и 1919 г. Франция и Англия не изпълниха Божествения план.

Вие сега сте в края на века. Човек разбира своето щастие там, дето никога няма да го намери.

Един брат каза:

– В Америка някои окултисти са предсказали някои бъдещи събития.

Учителя каза:

Това, което се предсказва, се предсказва за да станат някои изменения, а това, което не се предсказва, ще стане така, както е определено. Предсказва се за да се въздейства на хората.

XX-и век е век на пресяване, век на съдба.

Една сестра попита Учителя:

– Една американка чела английския превод на беседата „Големият Брат“ и пита какво значи, че хората ще имат добри условия в 1999 година.

Учителя каза:

Кажете ѝ, че тези, които са готови, ще имат винаги добри условия да ликвидират с кармата през цялото време от сега до 1999 година и по-нататък; а тези които не са готови, в 1999 година ще имат добри условия да ликвидират със своята карма.

Войната е за наказание на езичниците. Тези събития, които стават сега и които ще стават, на за наказание на езичниците, т.е. кармични последици на тяхните престъпления. Но това ще докара пробуждане на съзнанието.

По плана на Невидимия свят, когато се завършат муниците на света, тогава ще се реализира духовното. Сега са малките страдания, а като дойде Денят господен, всички спорове ще престанат, и научни, и философски, и религиозни. Всички спорове ще се уредят.

Този свят само с проповед, само в говорене няма да се оправи. Казва се: „Плакахме, свирехме ви и не послушахте“. Христос казва: „Иде гневът Божи“, т.е. ликвидация на кармата.

Тогава грешните ще се преобразят. Всичката им смелост ще изчезне като дим.

Какво ще стане със света, по това Бог си има план. Как ще се оправи, това е определено от Бога. Христос каза признаците, по които се познава, кога ще бъде това. Тези признаци са дадени там.

Божествения план, който същества, нищо не е в състояние да го разруши. Сега се ражда Шестата раса.

Народите са възпитателни учреждения, в които се възпитават човешките души.

Всякога, когато хората не приемат един Божествен принцип, идва голяма реакция.

Умните представители на разните народи са осенени от съществата на Бялото Братство.

Хората не знаят, че съдбините не седят в техни ръце. Само Бог може да оправи света. Страданията, които идат, ще оправят света. Бог ще оправи света, но чрез нас.

ДНЕШНОТО ПОЛОЖЕНИЕ В СВЕТА II

(НА ГРАНИЦАТА МЕЖДУ ДВЕ КУЛТУРИ)

Един брат беше приет от Учителя. Братът попита:

– Какъв е изхода от днешното положение?

Учителя каза:

Светът тук се съди на земята. Съдбата е тук на земята. Тук със своя живот човек избира, дали да бъде щастлив или не.

Братът попита:

– От тази война хората няма ли да се научат да не воюват вече?

Разговорът ставаше през декември 1942 г.

Учителя каза:

Главите на хората не са узрели. Сега е обсада на Йерусалим. Християнският свят е Йерусалим. Целият свят сега е обсаден.

Напредналите Същества от Невидимия свят са слезли вече на земята и са я окупирали и ще се изпълни техният план. Човек трябва да вярва в плана, който същества и който е изработен вече горе. Небесното войнство сега е тук и е окупирало земята.

Всички стари форми в света чрез тази катастрофа която иде, ще рухнат. И иде нещо ново. Това е сега изораване.

Всемирното Бяло Братство си има свои членове във всички страни на земята и държи всичко в ръцете си. Ще стане не това, което този или онзи иска, а ще стане това, което е решено от Белите Братя. Няма да победи тези или онази държава, но ще победи планът на Бялото Братство. Няма сила, която може да се противопостави на Всемирното Бяло Братство.

Ние с молитва и мисъл можем да изменим посоката на събитията, можем да изменим събитията. Ето защо трябва да работим с молитва и мисъл.

Казано е: „Хората ще минат през огън“. Светът няма да се оправи иначе. Ще дойде нещо и ще помете всичко. Затова човек трябва да се оправи иначе. Ще дойде нещо и ще помете всичко. Затова човек трябва да си свърши работата днес, та като дойдат тези неща, да не остане нещо недовършено от него. Защото нова работа ще дойде. Старият свят ще свърши и новият ще почне. Днешният ден като се свърши, нали иде друг ден.

Дето е казал Христос: „Няма да мине този род, додето не се сбъдне всичко това“, по този род се подразбира цялата бяла раса.

През време на междуособната война в Испания 1937 г. бяха избити един милион души. В Първата световна война паднаха шест милиона убити. Значи и испанците дават своята дан. Това е човешкият порядък. Като дойде Божествения порядък тези хора ще се примирят. Испанците от едната и другата страна се избиват. Като хванат роби, едните и другите ги избиват, роби не оставят. Сегашните страдания са кармично последствие от някогашната Инквизиция там.

Ако не вземат поука, ще има събития в Европа. Всички трябва да минат през баня. А след това да се облекат с нови дрехи.

При бомбардировките хората се крият в подземията. Така се изпълни стихът: „Излезте вие мъртвите, за да влезем ние живите“. Пророците са описали събитията, които ще станат в по-близко бъдеще по-ясно, а по-далечните събития ги описват по-смътно.

Когато един пророк види нещо, трябва да знае в кое небе го вижда: в първото небе, във второто или третото. Много мъчно се превеждат небесните събития.

Има неща, за които не може да се говори и не трябва да се говори.

Второто Пришествие не се отменява, а се съкратява.

В Откровението пише, че Михаил победи змея и змеят тогава слезе на земята и погна хората.

Само ако човечеството приеме Новото Учение, може да се избегне всемирната война.

Онези, които загиват във войните, ще станат проповедници; ще ходят между живите хора и ще им вселяват страх да не се бият вече. Загиналите на бойното поле горе виждат Истината, стават мисионери, влизат вече в ролята на апостоли, проповедници на правата, Божествена идея. Те оставят настрана тези заблуждения и проповядват новите идеи, Братство между всички народи. Те идат като апостоли с по едно малко чукче в ръце и с чукчето чукат по главите на въплътените хора на земята и им казват: „Братство, Братство между народите“. Горе има Светли Същества, които пращат веднага на работа заминалите от войната. Духовете на светлината все повече добиват надмощие. У всички народи вече узрява идеята: човещина.

Макар и народите да се бият, обаче неприязънта е във върховете на народите, а самите народи се сближават.

Нали ние се поздравяваме с дигане на ръка? С това искаме да кажем: „Да живее Братството по целия свят“.

Така ще обясняваме какво значи нашият поздрав с дигане ръката нагоре. Нашият поздрав значи: приложете Братството в света.

Когато змията си съблича старата кожа, то новата кожа е вече готова отдолу. Сега новата кожа е формирана отдолу и старата кожа си отива. Идеологиите на разни народи ще си отидат, но народите ще

се сближат. На Бога му трябват хора, души, които да постъпват Разумно.

Всинца сте под изпит. Господ ви тури в рая и вие излязохте от рая. Сега тъкмо ви дойде най-хубавото състояние и после идва отрицателно състояние. Това е излизане от рая.

Изучавай пророците. Там има писано за англичани, германци, руси и пр. Затова, което става, има писано в Откровението, Езекиил, Данаил, Исайя, но трябват знания, за да се разбира това, което те са писали.

Има един истински строй. Той е бил на слънцето. Това е Божествения строй. Той ще дойде на земята.

Братът попита:

– Има ли вече такъв строй на земята?

Учителя каза:

Тепърва иде този строй на земята.

Половината от човечеството е излязло от 13-а сфера, а другата половина не е. Тези, които са излезли, ще влязат в новия строй. Кои са излезли от 13-а сфера? Това са тези, които приемат новите божествени идеи.

Германците убити на руския фронт, ще отидат да се родят в Русия и обратно. Същото ще стане и на западния фронт. По този начин ще стане сближение между народите.

Сега е съдба на народите. Това ще трае 45 години. Съдбата започва от дома Господен – избрания народ. Избран народ са онези, които Бог ги е писал на ръката си. Грешните живеят в най-гъстата материя. Ние сме сега в тази фаза: идване на Царството Божие. Един ден Бог ще примири всички. Тогава няма да има различия. Сега има временно различие.

Някои искат да подобрят света по механически начин. Това е една трета от Истината. Други искат да въведат равенство и подобрение по вътрешен начин. Това е духовният начин. Това е две трети от Истината, а Божественият начин е чрез Любовта. а пък то трябва физическото, духовното и Божественото да дойдат в съгласие.

Силното в човека трябва да се подчини на духовното, а духовното – на Божественото.

Ние сме от дебелоглавите. Като ти поменат Името Божие и не даваш, то ще дойде някой с револвер срещу тебе и ще дадеш. Природата учи тези дебелоглави.

Непостижима е Божията Мъдрост. Бог има за цел да произведе нещо много по-красиво, отколкото ние разбираме. От материала, който сега се изработва Бог ще излее нещо много хубаво.

За всички тези англичани, германци, руси и пр. убити Господ казва: „Доведете ги“. И им казва: „Опознахте ли се? Хайде , сега идете да проповядвате.

Два вълка се скарали за една овца, почнали да се хапят, да се бият и овцата гледала кой ще надвие. Един казал на овцата: „Ти плюй на краката си и да те няма. Защото като свършат битката, ще те нападнат“.

Вие не чакайте кой в света ще победи. Стойте надалеч.

Ако народите не поумнеят и се отвори нова велика война, ще остане само една трета от човечеството.

За България коя е най-добрата политика? За нея, за да успее, най-добрата политика е миролюбивата, да не се намесва във войни. И постепенно ще се подобри нейното положение.

Нито една от двете страни, които се бият не е права. Божествената Любов е на правата страна. Любовта не взема никаква

страна. Тя е на страната на всички. Ако вземем страна, трябва да вземем страната на любовта. Сега е законът на насилието.

Християнският свят си носи последствията, понеже християнските народи не изпълниха Учението на Христа. Евреите пострадаха, понеже не приеха Христа, а християните страдат, понеже не приложиха Учението на Христа.

Тези страдания ще помогнат на хората да намерят Бога.

Добрите хора очакват Господ да ги освободи отвън, очакват отвън да дойде Господ. Там е всичкото им заблуждение. Сега трябва да приемем вътрешното.

Братът попита:

– Какво ще стане с Германия? (този разговор беше на 19 октомври 1939 г.)

Учителя каза:

Хитлер ще падне и в Германия ще се измени режима.

Пророкът е казал: „Още веднъж ще се съберат всички народи на бой и ще им се даде един урок, който никога няма да забравят и ще се научат тогава да служат на Бога“. Народите като минат през огън, ще се изчистят и ще служат на Бога. Когато хората воюват, те вършат престъпление. Това не става по волята Божия.

В бъдеще във войната ще приспиват воюващите и ще им вземат оръжието. Втори път пак ще ги приспят и ще им вземат оръжието. Какво ще правят тогава онези? Това ще правят Светлите Духове. Няма по-страшно оръжие от това средство.

Силата на Черната Ложа се взема. Силата минава в ръцете на Бялата Ложа. Ние сме в един период, дето злото се вързва. Черната Ложа е достигнала до края и сега съвсем се е изтощила. По естествен път злото се обезсилва. Ако доброто рече да победи злото чрез насилие, ще му даде сила. Добрите Духове ще надделеят над черните.

Сега е време да се определи човек. Който сега се определи, това е.

Мен не ме интересува толкова проявата на човека, кой как се проявява, но стремежа, който има вътре в човека. По-важен е стремежът, отколкото проявите.

Хората не виждат тези, които отгоре работят. За един блок от хиляда килограма казваш, че е много мъчна работа да се вдигне. Обаче за една машина е много лесно. Та тези работи, които са мъчни, за машината са лесни. Божествените машини сега са турени на работа. Тези работи, които ти се виждат много мъчни, Божествените машини ще ги уредят.

ДНЕШНОТО ПОЛОЖЕНИЕ В СВЕТА III

(НА ГРАНИЦАТА МЕЖДУ ДВЕ КУЛТУРИ)

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя.

Една сестра запита:

– Какво е обяснението за днешното забъркано положение в света?

Учителя каза:

Винаги на границата между две култури – стара и нова – се явява криза, явяват се големи противоречия, бури, сътресения, катастрофи, защото двете течения – старото и новото – влизат в стълкновение. Едното се руши, а другото се гради.

След събитията лошите хора ще се отстранят от земята.

Земята ни носи всички, обаче всички хора не възприемат новото. Тя ще се отърси от себе си. Хората със старите разбирания няма да идат вече на земята. Земята се възкачва вече и хората със старите разбирания не ще могат да се издигнат с нея заедно. Земята ще се отърси, както гнилите плодове. Те ще отидат на друго място и ще изостанат в Природата.

Сега Младоженецът кани хората на сватба, но само тези ще влязат, които имат сватбарска дреха.

Всеки човек, всеки народ, който не изпълнява волята Божия, ще бъде пометен. Всичко, което не дава плод, което не твори, което не произвежда, ще бъде пометено, т.е. ще бъде оставено за друга епоха. Сега сме вече в края на стария век и в началото на новия. Няма връщане назад. Старото си отива безвъзвратно и няма повече живот за него. Животът е за новото. Благата се дават вече на добрите хора, за

да ги използват за общо благо, за изпълнение волята Божия. Най-хубавият свят сега иде.

Занапред неготовите хора няма да им се позволи да се прераждат. Ще се забрани да идат на земята престъпни духове. На друго място ще се въплътят. А тук само тези, които са добри, които имат Любов.

Висшите Същества са направили своите кораби, които пътуват из пространството. Земята е един кораб. И в този кораб хората спорят, делят се, разправят се и корабът все върви. И ще дойде някой и ще каже: „Тези, които спорят, да излязат из кораба навън“. И като се спре на някое пристанище, земята ще се освободи от тях.

Второто идване на Христа е важно за онези, които са будни, за посятото на нивата, а не за зрънца, които са в хамбара.

Всяка духовна епоха се отбелязва с едно видоизменение на света. Така че земята сега съвършено ще се измени.

Тези, които са работили в миналото, ще влязат в новото, а другите ще останат за друг път.

Всички трябва да знаят, че за лошите хора в света настъпва черен период, т.е. катастрофа. Времето, което сега иде ще им покаже, че те са изгубили добрите условия и няма да намерят това, което търсят.

Този свят ще бъде един ден една хубава история, всичко това в бъдеще ще бъде исторически данни, много ценен материал. Ще се тури на филм, за да се види, как са живели едно време. Един ден хората като станат съвършени ще гледат това на филм.

Един брат запита:

– Какъв е вътрешният смисъл на днешните страдания на човечеството?

Учителя каза:

Това прилича на следното: един слуга работил на господаря десет години и онзи не му платил. Господарят умрял и слугата отишъл на гроба да го бие и като го бил, го събудил. Тогава господарят казал: „Благодаря ти. Ти ме събуди. Ще ти платя.“ Та тези страдания сега ще докарат пробуждане на народите.

Сега Небето стяга всички народи и това стягане, тези събития, тези страдания, които идат, ще причинят колективно събуждане на хората, а не само единично. И тогава народите, обществата ще разберат, че едничкият път е духовният, че няма друг път освен духовния. И тогава ще тръгнат в духовният път.

Страданията ще обърнат хората към Бога. Рзлични страдания ще дойдат. Хората ще престанат да спят вечерно време, няма да ги хваща сън. И разни други видове страдания ще дойдат. Няма да остане страдание, което човечеството да не изпита. И парите, и богатството нищо няма да ползва при тези страдания. Както например разбойникът, който ограбил богатия в парахода; капитанът казал, че параходът потъва и разбойникът хвърлил парите.

Макар и днес да има големи страдания, кризи и пр,. тези страдания са благоприятни в друго отношение: усилва се духовното търсене, събуждат се душите и търсят Бога.

Душата на човека не е още в тялото. Тя е още извън тялото. Тя сегиз– тогиз изпраща някоя възвишена, светла идея в обикновеното човешко съзнание. И когато човек стане готов, душата ще се прояви чрез тялото, ще се изяви във физическия свят. Това време наближава.

Братята и сестрите за да могат да се подготвят за тези събития, за да устоят, за да издържат изпитанията, трябва да имат следното предвид:

Главното е връзката с Бога!

Да ликвидират с всички отрицателни отношения към хората, човек да прости на всички. Прошка с всякого! Всеки да прощава на брата си.

Всеки да има пълно разкаяние, всеки да се разкае за своите сторени дела. Бог чака това! И тогава човек ще бъде ограден и запазен.

Сега е епохата, когато Господ почва да се проявява в нас. Работа ни чака за Господа. Да не се допуща в човека страх.

Вие ще гледате да придобиете духовно богатство, да бъдете силни духом. Силните духом ще издържат.

Да имате придобивки в душата, понеже само това ще занесете като отидете горе.

Хората приличат на един, който взема пари от баща си, отива и ги изпива в кръчмата.

В света иде огън, ще засегне и вас. всеки да тури на престол в сърцето си Бога и всичко друго на второ място.

От бялата раса някои ще изостанат за да си поправят живота, няма да влязат в шестата раса. Лошите хора ядат и пият на гърба на другите. Те няма да докарат до никакво бъдеще човечеството и затова им се отнема властта.

Сега всичко е в ръцете на Светлите Същества. Те са победили вече. Победата е на Светлите.

Ние сме сега в епохата, за която се говори в Откровението, че дали на хората бели дрехи да се облечат, а тези хора казали: „Докога, господи?“ И им се отговорило: „Още малко“.

Няма друго разрешение за чоевечеството, освен да се приеме новото. Да се махнат границите и да дойде федерацията. И това ще стане. Ще има европейска федерация. И тогава всички народи ще бъдат свободни.

Праведните на Агарта ще вземат надмощие в света, ще го ръководят. Хубавото наближава.

Бурята иде, но както казва Илия, Бог не е в бурята. Ще устроят тези, които живеят в доброто. След това иде хубавото.

Не бойте се, не се тревожете, че ще става в света това и онова. Както във време на Илия Бог не беше в бурята, а беше в тихия глас, който дойде след бурята, така и след тая буря ще дойде нещо хубаво.

Една сестра попита Учителя:

– Как Англия, която праща проповедници, пуща и бомби върху градовете?

Учителя каза:

Онези, които пращат проповедници са едни, а онези, които пущат бомбите са други.

Ако България не приеме тези идеи, няма да има добро бъдеще.

Аз казах в Обществена безопасност: Ако българите не почнат да живеят добре, ще минат през страдания.

ЗАЗОРЯВАНЕ НА НОВАТА КУЛТУРА I

Учителя беше поканен на братска вечеря в едно изгревско семейство. След вечерята изпяхме няколко песни. Една сестра изсвири на пиано няколко парчета.

Стана въпрос за новото, което иде. Учителя каза:

Сега се подготвя шестата раса. Сега трябва Любов към Бога. Спасението на света е там. Друго средство вече няма. Няма друга мощна сила, която може да подтикне хората. Светът механически не може да се подобри. Една разумна Божествена вълна иде и преустройва света. Това разумното действа в хората и изменява вътрешния строеж на техните мисли. Стига хората да излязат от избите си и светлината ще ги намери. Колко е ограничена мисълта на съвременните хора!

Тази вълна вече се чувства. В целия свят има събудени души. Те всички имат широка мисъл.

Една сестра попита:

– Кога ще дойде тази вълна в по-силен размер?

Учителя каза:

След няколко десетки години. Преди това ще има един период на чистене. Които разбират, трябва да търпят малко. Красивото е в бъдещето.

Божественото отвсякъде иде, във всички страни. Стига да сте готови за работа. Правото сега е на страната на добрите хора. Всички тези духовни братства оказват влияние.

Тук в България ще се учите на една твърда почва. Ако изкарате тук нещо, хубаво. Без това Учение няма изход.

Разумните Същества ръководят света. Трябва да вървим по техните стъпки.

Христос като дойде и почна да говори за новите времена. И вие говорете за новите времена.

Вие сега сте още в болницата, не сте се освободили от нея. Хвърлете халатите на болницата. Казано е: „Които чуят гласа, ще станат и ще възкръснат“.

Сегашният ред на нещата ще се измени. Ние искаме той да се измени в наше време. И той в наше време ще се измени.

Новият живот иде. Който разбира, трябва да се радва, че се е родил в сегашните времена.

Новият ред се налага. Ако хората виждат, ще схванат, че пространството е пълно с Разумни Същества, които постоянно изливат светлина в хорските умове, преустройват нещата.

Нали най-първо сутринта светлината е много мека и като се покаже слънцето, тя става силна и побеждава? Навсякъде се усеща интерес към духовното.

Днешното положение не може да се оправи чрез война. Сега трябва да дойде нещо Разумно. Питат: „По кой начин ще се оправи светът?“ Ето по кой начин: снеговете и ледовете трябва да се стопят. Любовта трябва да изпълни въздуха. Сега влизаш някъде и виждаш, че целият въздух е безлюбие.

Ние трябва да се съобразяваме с новите веяния, с новите закони, които Бог внася в света. Този порядък, който сега кове законите против евреите е стар порядък. А когато дойде новият порядък, ще бъде друго.

Онзи народ, който е алчен, губи и това, което има.

Поражда се ново съзнание у хората. Онези, които са готови, се радват; а онези, които не са готови, треперят от страх.

Хората са на два лагера: онези, които побеждават се радват на страданията на другите, а другите страдат, понеже не са победили. Значи не са в пътя на Истината; не се радваме на Истината, която трябва да дойде да освободи всички хора, а се радваме на това, което е преходно.

Вие питате какво ще стане. От старото нищо няма да остане. Гъсеницата като стане пеперуда, не иска да яде листа. Ние ще бъдем всички пеперуди. Това поколение така ще си отиде.

Светът не го управляват още светиите. Управляват го още слугите.

Сегашните хора живеят в един свят на големи противоречия, в който злото царува, а доброто слугува. Сега се създава нов свят, с нов ред и порядък, в който доброто ще царува, а злото ще слугува.

По-важни времена от сегашните няма. Човек трябва да използва. Това е едно преходно състояние.

Една сестра запита: „Някои работи могат ли да се предотвратят?“

Учителя каза: Някои могат, но някои страдания не могат. Камъкът, който пада, трябва да пада. Двадесет години Аз говоря на българите: „Иде голямо зло. Идат големи нещастия. Приемете тези работи“.

За да се развие известна култура на земята, земята трябва да премине през пространството известни зони. Цялото пространство е живо. Земята трябва да премине през известни пространства, за да дойде необходимата енергия за живот. Сега вече влизаме в нови области. Земята има вече възходящо движение. Тя по-рано е слизала, а сега се качва. Затова всеки на земята трябва да бъде в своето движение в хармония с възходящото движение на земята и слънцето. И всеки, който не се подчинява на този закон, ще изгуби всичките си

условия. Казва се в Писанието: „Търсете Ме, докато съм близо, казва Бог“.

Ние сме хората на новия живот. Със стария живот краката ни бяха вързани, очите ни бяха вързани, ушите и носът ни бяха затворени, а сега са отворени.

Земята излиза от 13-а сфера, излиза от гъстата материя. Всички учени Същества от Всемирното Бяло Братство са мобилизирани и приготовляват новата култура. Бялото Братство ще превърне всичко в добро.

В беседата „Новото човечество“ се говори за изключения в слънчевата система. Сега иде това изключение, но във възходяща степен, в благоприятен смисъл.

Това изменение сега със земята, това изключение няма да стане катастрофално, но земята ще се преобрази. Цялата слънчева система влиза във връзка с него по-висше. Изменят се умовете на хората. Политиците не могат да се ориентират в своята политика. Много бързо стават нещата.

От хиляди години слънчевата система минава през една област в пространството, която е пълна с отрови. Сега тя излиза от тази област.

Слънчевата система навлиза в една по-духовна област, в която живеят по-напреднали същества, отколкото в досегашните области и влизането в тази област ще разшири кръгозора на човечеството за познаване на Природата и ще го направи по-възприемчив към новите идеи, които сега слизат към земята.

Ако се каже на мравките, че ще дойде нещо по-хубаво за тях, че ще дойде време да свирят и пр., те ще кажат: „Невъзможно“. То е възможно, но не в тяхната форма, а в друга форма.

И сега като се каже за нещо хубаво, то ще бъде възможно, но не при сегашните разбирания. Няма нещо невъзможно.

Тези, които не могат да се издигнат нагоре, ще останат долу. Земята е стояла в 13-а сфера милиони години и сега излиза и се качва нагоре. Като излезе в новата сфера, ще даде банкет, ще каже: „Деца, избавихте се вече“.

Новият живот, това е закон за пробуждане насъзнанието. При пробуждане на съзнанието ще стане това.

Тъмната епоха Кали –Юга изтича. Този век, който трае няколко хиляди години изтича. Той е черният, тъмният век. И Шестата раса иде с нещо ново.

Периодът на Водолей е една мистична епоха. От няколко години ние сме вече влезли във Водолей. В тази епоха всички снегове и ледове са започнали да се топят. Главното качество на Водолей е чистотата. Който е попаднал в тази област, той непременно ще бъде пречистен.

След две хиляди и сто години земята ще влезе в нова зодия, а сега е във Водолей. Трябват две хиляди и сто години, за да изтече епохата на Водолей. Епохата на Водолей всичко ще примири. То е като пролет. Старото ще се разглежда като нещо архаично.

Две хиляди и сто години при един живот са много къси.

Да не се смущава човек, че някои работи не ги разбира. Не е необходимо да разбира всичко. След 2100 години всички хора няма да дойдат до новото съзнание. Но тогава ще има голяма промяна в живота на човечеството. След 2100 години хора в крива посока ще има много по-малко. Няма да има насилие, затвори, няма да гладуват, да се изкушават, няма да има кражби. Ще излезеш и вратата ти няма да бъде заключена.

В християнството е дошло време, когато работим физически четири деня на седмица. Това е достатъчно. Ние сега работим

физически повече отколкото трябва. Пресиленият физически труд е робство.

Ние се намираме в един период, когато земята коренно ще се преустрои. Ние казваме, че най-хубавите времена са сегашните.

Иде космическото съзнание в човека. И тогава той ще обича всички същества, ще бъде пълен с радост, блаженство и Дух на служене.

Хората искат да задържат старото. Старото прилича на листа, които трябва да окапят. Други листа трябва да изникнат на мястото им. В сегашните хора има един нов елемент в съзнанието им. Старото не ги задоволява.

След няколко години ще настане голям духовен глад по земята.

Един брат попита:

– Учителю, в склада има много беседи непродадени, какво ще ги правим?

Учителя каза:

Няма нищо. Ще дойде една духовна вълна и тогава ще бъдат разграбени.

Писанието казва: „Ще има гладни години“. И ще тичат от къща на къща да търсят Словото. Словото ще се носи през въздуха.

Сега иде Третият Завет: Прославянето на Синовете Божии. Всичко в света трябва да става чрез закона на Любовта. Черната Ложа като е узнала, че иде законът на Любовта, две хиляди години се е старала да отмени Любовта, да тури навсякъде една изопачена идея, че това е каша, че даже и не заслужава да се говори за Любовта, че това е за глупавите хора, децата се занимават с нея. И казват: „Остави се от тази Любов. Ние от нея страдаме.“ На хората трябва да се покаже, че това, което те са опитали, не е Любов. Защото Любовта е най-висшето, най-разумното, че като ти направи човек добро с Любов,

ти да си доволен най-много. Когато този, който има Любов ти направи добро, ти няма да се усетиш. Няма да ти купи един джигер и да върви подир тебе и да казва: „Кажи де, че този джигер аз го купих“.

Черната ложе си е турила за цел да омаловажи всичко, да изопачи Любовта и да мислят хората, че Любов е това, което наричат упадък, разврат.

Някои от тях минават в Бялото Братство, стават ученици, очистват се. Мнозина от тях минават и вследствие на това Черната Ложа губи силата си. От този полюс, който те съставят, всичко отива към Бялото Братство. Никаква сила не е в състояние да противодейства на течението на Бялото Братство.

Положението, в което се намират съвременните хора, е подобно на това, в което се намираше Йоан Кръстител. Той минаваше от стария завет в новия, а ние от новия завет в завета на Синовете Божии. Под завета на Синовете Божии, някои разбират епохата, когато светиите ще дойдат да управляват света.

Светът ще се оправи, когато Бог се всели и почне да живее във всички хора. Така, както е сега, не може да се оправи света, понеже Бог не е във всички хора. Той работи във всички хора, но не живее във всички, не са го възприели всички. Хората не вършат волята на Бога. те вършат престъпления и казват: „Защо Господ направи така?“ А пък Той казва: „Послушайте Моята Воля и ще бъдете щастливи“. Той ти казва: „Дай“. Ти казваш: „За мене какво ще остане?“ Казват ти: „Ще ти се даде“. А пък ти казваш: „Ами ако не ми се даде?“

Писано е: „Ще дойда и ще се вселя в тях и ще направя жилище в тях“.

Тогава за всички ще има, всички ще работят, всички ще ядат, общо ще бъде всичко, разумни ще бъдат. Тогава на всички ще се дава и от всички ще се взема. Даване и вземане едновременно, без разлика.

да не остане някой, който да не е дал и да не остане някой, който да не е взел. Всеки ще носи повече, отколкото му трябва.

Пита ме някой: „Как ще се оправи света?“ Казвам му: Ето как. Влизам в една къща; всички треперят. Казвам им: „Дайте да запаля печката“. Тогава и ти ще се стоплиш и околните ще се стоплят.

Царството на тъмните сили си отива вече. Властта от техните ръце минава в други ръце. Астралният свят е вече очистен. Земята е вече арена. И от тук тъмните сили ще отстъпят и ще отидат под земята. И земята ще се очисти.

За събуждане и приемане на новото съзнание сега сте по-близко, отколкото преди 2000 години. Благодарете на Бога. някой път хиляда години могат да се съберат в един момент. Ако един ден представлява хиляди години, то и хиляда години могат да се съберат в един ден. Когато свещта на човека е запалена, един ден му трябва, а когато не му е запалена свещта, хиляда години му трябват.

Хората най-после като видят, че друг път няма, ще дойдат до новото. Защото като се луташ и като обикаляш, ще видиш, че друг път няма и ще тръгнеш по него. Другояче, ако останеш, те чака смърт. Ще тръгнеш по този път за спасение на живота си.

Скръбта ще мине, когато хората се научат да не грешат. Много хора има, които са автомати.

Нека хората да носят десет години новите идеи и ще израснат.

Трябват хора носители на Новото Учение, на новите идеи. Човек трябва да стане радио, антена, да възприеме новото. Дошли сте сега на земята да научите нещо ново. Сега се разиграва на земята една нова драма, в която трябва да вземете участие.

Хората имат нужда от новите идеи да подкрепят старите. В Природата върху старото клонче израства новото, а върху това ново, пак иде друго ново.

Един нов социален строй трябва да се внесе в Европа. Защото ако не го направят, те сами ще се разрушат.

Хората имат днес всички механически средства за разрушение. При такова положение, какъв ще бъде резултатът: всички големи градове ще бъдат разрушени.

Като приемат новите идеи, хората ще бъдат готови да възприемат Божиите благословения, които идват в света. Хората трябва да бъдат готови да приемат и да използват благата.

Ако нивата е посята, като дойде дъждът, ще израсне посятото, има какво да расте, но ако не е посята,ще израстнат бодили. Та при Божиите блага, които идат сега, трябва да има нещо посято, за да израсне. Или казано другояче, което е в нас от памтивека, ще възрастне. Всичко хубаво, което има в нас, Бог ще го възрасти. Павел казва: „Бог е, Който възраства нещата“.

ЗАЗОРЯВАНЕ НА НОВАТА КУЛТУРА II

Днес след Паневритмията всички братя и сестри поздравихме Учителя. Той раздаде на всички гевречета и каза:

Щом слушате, ще има гевречета. Ако не слушате, няма да има гевречета.

Една сестра попита:

– Учителю, как ще дойде новият ред, Царството Божие на земята?

Учителя каза:

Преди две хиляди години дойде Христос и сега Христос расте в хората. И ще дойде време, когато Христос ще се прояви чрез хората и тогава ще дойде Царството Божие на земята. 2000 години вие все растете. Новта епоха ще бъде епоха на обнова. Обновата сега започва.

Новото не могат да го донесат нито едните, нито другите от двете страни, които воюват. Новото ще дойде като зазоряване. И да не се мамят, че новото ще дойде от тези закони, които правят.

Истинските закони са писани в човешките сърца. Тъй както е писано от Бога в човешките сърца, така човек ще се прояви, а не чрез външни закони. Новото ще дойде от чистосърдечните, в чийто сърца са писани законите на Бога.

Ще има взаимопомощ и братство. Няма да туриш другите вън да ядат, но ще ги туриш заедно с тебе да ядат. Както ръцете не ги туряш настрани, когато ядеш, но ги туряш със себе си заедно да ядат и даже ти помагат да ядеш. Както тялото няма господар и слуга, например ръцете работят, но на масата сядаш заедно с тях, така и в новата епоха.

Ако някои мислят, че може да тикнат света в някой път, дето Божественото не иска, то много се лъжат, понеже има едно място, от дето се регулират нещата.

Бъдещата култура трябва да се отличава с три неща:

1. Повдигане на жената.

2. Повдигане на бедните, на слабите в света.

3. Застъпване на правата на човека – човещина; свобода и никакво насилие.

Майката ако не е одарена, тя не може да роди гении. За да се родят светии, трябва да се повдигне жената.

Всички хора като дойдат до Любовта, те няма да имат спор. Ако хората приемат Любовта и всичко правят заради Бога, светът ще се оправи.

Божественото винаги се явява, когато има нужда. Като дойде моментът, ученикът да намери как трябва да постъпи по Божественому: във време на изпитание да знае как да постъпи.

Трябва да се изучава това, което ще се добие при еволюцията. Добитото при инволюцията не може да се приложи при еволюцията, понеже там процесът е обратен.

Божественото през цялата вечност не може да изгуби своята цена. Има неща човешки, които отпадат. Има хора изостанали от всички епохи. Избраните ще разберат, коя е новата форма, която трябва да възприемат.

Човек ще работи да се прослави Бог. И Бог ще го повдигне.

Ние сме против преобладаващото влияние на човешкия и животинския елемент, който иска да завземе мястото против Божествения елемент. И сме против всяко насилие.

Аз казвам: „Бог е с мене, Небето е с мене“.

Съвременните хора нямат правилна мисъл. Утвърждаването в Истината трябва да бъде постоянно, в мисълта трябва да има едно вечно развитие, вечно утвърждаване в Истината. Хората вечно трябва да учат. Те казват: „Познахме Христа“. Трябва да познаваме постоянно Бога все повече и повече. То е многократен процес. Там е казано в многократна форма. то е крайното към което се стремим. Също така и изразът: „Бъдете съвършени“ е многократен процес.

Всички хора са поставени днес в затвор. И задачата им е да се освободят от затвора, от тези ограничения. Това е една голяма и важна задача. В бъдеще всички тези ограничения ще рухнат и всички хора ще бъдат свободни да се проявят. Коренно ще се изменят и отношенията между хората. Любовта е потребна за спасението на света. Любовта ще спаси света. Това е новото Учение. Последното Учение е: приложение на Любовта в живота! И Христос казва: „Идете известете на моите ученици да учат хората на това Учение на Любовта“.

Знание без Любов никога не може да се приложи. А пък ако нямаш познание, Любовта тогава какво ще приложи?

Казват: „Как ще се уреди светът?“ Чудни са хората! Снега никой не може да го дигне с каруца, а като дойде слънцето и го напече, за 10 деня ще се стопи.

Любовта твори. Тя ще създаде новия свят и всичко тогава ще се преобрази.

Добрият човек е разтоварен, а лошият е натоварен. Та добрият човек трябва да разтовари и лошия, за да стане добър.

Добрите хора трябва да станат силни, а лошите слаби. Това ще дойде само по закона на Любовта. Имаш един голям цирей, който се повдига на ръката ти. Трябва да го пробиеш, да го изстискаш и да изкараш съдържанието навън. Ще го изхвърлиш из себе си.

Сега трябва да се учи в политическо отношение справедливостта в света.

Любовта е единствената сила, която може да примири народите, защото разните народи изпълняват разни длъжности в света. Всеки народ си има своя мисия в света.

Докато човешкият ум, сърце и воля служат на Бога, човек е в правото. А щом те не служат на Бога, ще имаме това, което същества сега; тогава могат да се извършат престъпления.

Не е важно само какво е говорил Господ едно време, но важно е какво говори сега.

На нас не ни трябват детински колички, а нови каруци за възрастни. Една детинска количка е хубава, но е овехтяла.

Любовта е започнала да се проявява. Като дойде Любовта, ще внесе единение. Слънцето показва, как трябва да живее човек. Всичко се движи около слънцето, защото дава. Човек да има едно слънце, около което да се движи.

Дошло е време, когато всички трябва да кажат: „По Бога трябва да живеем“. Срамота е за един културен, просветен човек да живее без Божията Любов. Апостолите имаха Любов и се радваха, че са се удостоили да страдат. И те казват: „Кой ще ни отдалечи от Любовта Христова?“

Любовта е новото. Някой ще каже: „Ние досега не сме ли имали Любов?“ Аз говоря за тази Любов, която разтопява всички препятствия. Отваря всички сърца. Няма нещо, което тя да не може да премахне.

Ако обичаш едно животно, то не те напада. И индусите като си концентрират ума и обичат животното, то не ги напада; минава и си заминава.

Това, което ще става сега, е едно благо за света. Занапред хората ще имат доверие един към друг, ще се обичат и ще се разнасят Божествените блага.

В света доброто ще победи, Любовта ще победи, правдата ще победи, светлината ще победи. Победата е вече на тяхна страна. То е въпрос само на време. Във вас остава въпросът: „Но ако не победи? Дали в наше време ще победи или като си заминем на онзи свят?“

Пътуваш през лятото и есента; всички богатства са вън по дърветата. Ще гладуваш ли? Гдето минеш, ще имаш прехрана. Ти ще вярваш, че през дето минеш, все ще те нахранят. Такова е състоянието на човека, ако той живее с Любов към Бога. От десет километра като отива към селото с Любов, ще го чакат вън от селото да го викат. Ако влезе със скъсани дрехи, че го чакат да му дадат нови дрехи. Това иде на земята.

Душевна сплотеност трябва. Всички вярващи в света трябва да се сплотят. Всички трябва да се сплотят. Всички трябва да се съгласят в едни принцип: от каквото и да са верую, да турят Любовта като основа, да се съгласят, че трябва да имат Любов и Братство. Тя е общата основа.

Любовта – това е като динамо, радио, за да разпространява Божиите мисли. Света ще се преобрази.

Всемирното Бяло Братство разполага със знания, има едно знание, което другите нямат. Всемирното Бяло Братство е силно. Победата е на негова страна.

Тази криза, това разклащане на света е Божествено. Като се обяснят страданията, ще се види каква велика радост има в това, че се допускат.

Хората, които не разбират, казват, че сега светът се е развалил. А пък то лошото е било вътре и Божественото го е изхвърлило като

мъток навън, както в едно тяло всички нечистотии се събират на едно място и се изхвърлят навън като гной през това място. Същото е в човечеството: сега има абцес и чрез него се изхвърлят нечистотиите навън. Който не знае този закон, се обезсърчава. Всекиму ще се въздаде това, което заслужава.

И всеки в края на краищата ще се задоволи, всекиму ще се въздаде хубавото.

Хубави са Божиите пътища. Човек да се въодушевява от това.

В света има едно вътрешно чувство на незадоволство. Няма нищо да го радва. Светът се вълнува. И ни казват: „Вие поне имате в какво да вярвате, но ние сме изгубени“.

Има едни, които отвън са се обезверили, но вътре имат вяра. Те са благонадеждни.

Тоз, който не приеме новото, ще има старо тяло, стари условия, нищо няма да се измени, ще бъде изложен на болести, страдания, а пък ако приеме новото, ще бъде пеперуда, няма да лази, ще има хвърчаща мисъл.

Целият свят засега астрологически има много лош аспект. В един затвор да искаш да живееш добре! Земята има сега чисто затворнически характер. Тепърва ще се поправя положението.

Не трябва да се безпокоим: онзи великият живот, Божественият живот, който ще дойде в нас в тази епоха, ще трансформира енергиите. Сега ние трябва да приемем Божественият потик.

Човек сега чака механически да дойде Божественото в него, без да направи каквото трябва. но онзи процес, по който е направен човек и процесът по който са направени грънците, ни най-малко не си приличат.

Писанието казва: „Ще им дам проповедници и работници по сърцето Си“. Каквото са мислили в миналото, нашето почитание за

това, но сега като дойдат светиите, трябва да се учат. Всички пророци и всички светии трябва да се учат наново.

Новият човек иде в света. Той иде с нова мисъл. Не само да кажете, че той иде, но трябва да почнете да мислите, както новият човек, а не както старият.

Доброто иде, ще го видим и ще идем да работим. Иде става на иди.

От Невидимия свят има работници, които работят, за да се разбират новите идеи.

Няма да остане нито едно красиво желание в човешката душа, което Бог да не задоволи, та всички ще бъдат радостни и весели. Всички ще бъдат млади, ще се движат с бързината на светлината. Лицата им ще бъдат свежи и без бръчки. Лицето на човека става все по-красиво. Значи условията и възможностите се подобряват. Всички нови течения вече проникват навсякъде – и в Индия, и в Япония изникват. Тези, които приемат новите идеи са приготвени не от сега, а от памтивека. Те са напреднали души, приготвени. Всички неща са на мястото си.

Идеите идат от другия свят. ти ако имаш усет, ще схванеш. Някоя идея дойде при тебе; тя не минава пръв път само през тебе, но е минала през милиони проводници. И затова се казва, че 5 – 10 учени хора едновременно намират една и съща идея и работят върху нея.

Всички вие трябва да мислите добре, да не сте в противоречие с космичното пространство. Иначе късите му вълни ще ви унищожат. Когато почнат да идват късите вълни на космичното електричество, лошите хора не ще могат да ги издържат. Тези къси вълни идат от пространството. Ако ние не сме в хармония с Природата, те действат разрушително. Трябва да сме в любовно отношение, за да се

акордираме с тях. Трябва да бъдем крайно внимателни, за да не ни засегнат тези къси вълни, които идат.

Сърцето не се движи по обикновен начин. Космичното електричество го движи. И щом дойде в дисхармония, идва удар и разрив в сърцето.

Законът е там: примирете се с Бога, нищо повече. Там е сега спасението. Възлюбете Бога. Не говорим за примирение, а казваме: „Възлюбете Бога“.

Новата епоха като дойде ще ликвидира всички сметки. Няма да има взимане и даване. Един богат човек казал на сина си: „Така не се живее“ и поискал всички тефтери, в които има писано, кои колко имат да му дават, и ги изгорил.

Идат сега нови поколения. Аз ги виждам, че идат. И те ще изпълнят новото. Аз с тях се занимавам. С миналите поколения нямам нищо общо. Нас ни интересуват сегашните пъпки, които сега се развиват, а с окапалите листа не се занимаваме.

Новите деца, които ще дойдат са деца на бъдещата епоха.

Казано е: „Всички няма да умрем, не всички ще се изменим“. Това значи: когато се завърши тази епоха, тогава хората ще претърпят едно видоизменение.

Тъмните сили, които вървят по пътя на злото, ще бъдат пратени във вечния огън, за да изгори в тях злото. След това и те ще се покаят, защото е казано: „Всяка плът ще слави Господа“.

Затова е казано: „Кротките ще наследят земята“.

Настъпва момент, когато известна част от хората ще стигнат до закона и ще останат под закона. В тях ще се яви мисъл, че същества някакъв закон.

Други ще влязат в закона и ще се ползват 50 на сто.

Една част ще минат над закона, т.е. в Любовта.

ЗАЗОРЯВАНЕ НА НОВАТА КУЛТУРА III

Тази сутрин тръгнахме доста рано за Витоша и затова сполучихме да посрещнем първия лъч на слънцето от Ел-Шадай. След изпълнение на Паневритмията една сестра каза на Учителя:

– Сега иде вече една епоха, която носи голямо благословение, иде една вълна, която ще приемат хората.

Учителя каза:

Засега само готовите души ще приемат това благословение, което иде.

Новият Израил, за който се говори не са евреите, но хората на Шестата раса. Представители на новия Израил или на Шестата раса има във всички народи. От всички народи ще влязат в новия Израил: германци, англичани, французи, руси, сърби, българи и пр.

30 000 обещания е дал Бог на избрания народ. И те ще се изпълнят. Но ще се изпълнят спрямо новия Израил.

Един брат каза:

– Последното утринно Слово беше много важно, понеже Вие казахте, че епохата в която живеем е много важна и да използваме тези няколко десетки предстоящи години, защото иначе трябва да чакаме хиляди години, догдето дойде пак такава важна епоха, пак такива благоприятни условия.

Учителя каза:

Никакво отлагане! Да се използва вълната, която иде сега.

Братът попита:

– Тази вълна занапред ли има да идва или е вече дошла?

Учителя каза:

Не е дошла още, тя сега се подема, но не е дошла още в същинската си сила; затова можем да кажем, че тя иде.

Който е дошъл на земята, трябва да използва това, тези хубавите условия на живота, да не отлага.

Светът е натегнал от ядене и пиене и е на заспиване духовно. А пък заспиването, немаренето не е хубаво нещо.

Сега вече наближава пролетта на Любовта. Досега е била зимата на Любовта. През зимата слънцето много време не грее.

Новата вест е: „Иде пролетта, Любовта, свободата, Мъдростта, безсмъртието. Известете на учениците в Галилея“. Галилея – това е възвишеното, разумното, Божественото в човешката душа.

Сега иде една обща пролет, една обща духовна вълна, която ще засегне всички. Само че които са по-напреднали, ще имат повече условия за напредък, но всички ще придобият нещо.

Когато се казва: „Ще дойде ново Небе и нова земя, се разбира следното: под ново небе се разбира светът, който ангелите наредили, а пък под земя се разбира светът, който хората са наредили – човешкият външен ред. А пък самата земя, самото слънце и пр. са направени от Бога. те са добри.

Един ден ще се събудиш и ще видиш, че не си такъв човек, какъвто си бил досега и ще кажеш: „Голям дивак съм бил досега“. Това наближава. Още десетина години. И всеки ден представлява много години.

Единственото нещо, което ви проповядвам е да се учите хубаво. Миналото не може да се сравни с настоящето. Сегашното е по-хубаво. Но в бъдеще ще бъде още по-хубаво.

Занапред, хората могат да бъдат само слуги. На никого не е позволено да бъде господар. Сега ще признаете само един господар – Бога – а другите само слуги.

Земята е едно място, което не е още напълно устроено и затова стават тук такива работи като градушка, наводнения и пр. Когато Царството Божие дойде на земята, тя ще бъде рай.

Сега е една епоха, когато нещата са кондензирани. Това, което за хиляди години може да се ликвидира, сега само за десет години може да се ликвидира, в сегашната епоха. Затова идат тези големи напрежения, тези големи противоречия.

По какво се различава Божественото от човешкото? Божественото отначало дава малко и слабо, но към края дава най-хубавото и най-силното. Човешкото отначало те посреща като принц, всичко ти обещава, на втория ден по-малко, докато най-после се намериш като вол завързан да ядеш само плява.

Новите хора трябва да имат сила, не трябва да бъдат слаби. Те трябва да разполагат с нещо, че като отидат някъде, да помогнат, да дадат.

Когато един човек счита, че твоите радости са негови радости, твоите скърби са негови скърби и твоите успехи са негови успехи, тогава сте в реалния свят.

Всички Велики Учители на миналото: Хермес, Орфей, Буда, Мойсей, самия Христос и апостолите и сега работят, сега най-много работят.

Сега са настанали такива благоприятни времена за духовни постижения, че за една година може да добиете това, което по-рано не може да добиете за сто и за хиляда години.

Ще се оправи светът. Светът си е оправен, но хората ще се оправят, ще им се оправят гърбиците.

Някой път човек има намерение да направи нещо лошо, но нещо отвътре го кара да се откаже. Кое го кара да се откаже? Значи има добри Същества, които ръководят нещата.

Хората още не живеят. Те сега се мъчат. Сега желаем да излезем от мъчението и да почнем да се трудим, а после да дойдем до работата.

Една сестра каза:

– Учителю, Вие бяхте казали, че осем хиляди адепти ще се въплътят на земята до края на този век.

Учителя каза:

Те ще дадат нова насока на обществения, религиозния, на семейния живот, както на цялата култура. Всичко, досега съществащо, ще се измени и ще се създаде нов правилен живот, какъвто те разбират и познават. Те са взели предвид всички мерки за тази реформа, с която ще изненадат света. Тогава те ще създадат новото човечество, каквото никой не е очаквал.

Мъчениците от едно време сега идват вече на земята: едни по закона на вселяването, а други чрез въплъщение.

Това, което ние проповядваме, ще се наложи в бъдеще. Има едни закони: най-лошите прояви ще се сменят в бъдеще с най-добри. Войната непременно ще се смени с друг процес, точно обратен. Този закон същества в Природата. Това е неизбежно. Хората виждат, че войната е несъвместима с живота, но не могат да намерят изходния път, не могат да намерят изходната форма в която да пласират своите енергии. За нас въпроса е ясен, но за управляющите той не е ясен. Невъзможните неща сега ще бъдат възможни за бъдещите поколения.

Един брат попита:

– Какво значат думите: „Оставете мъртвите да погребват мъртвите си?

Учителя каза:

Това значи следното: Трябва да се гради върху новото. В този народ трябва да се създаде едно ново верую. И това ще дойде в тези

усилни времена. Работата на днешните общественици е като дърво без корен.

Отживелите идеи нищо не могат да донесат на света.

Друго трябва да се даде на новото поколение. Те сега в нищо не вярват. В българите ако могат да очакват нещо, то е от новото. В новото направление може да се спечели нещо.

Един брат каза:

– Българите да не повторят грешката на евреите, да отхвърлят новите идеи?

Учителя каза:

Преди две хиляди години условията бяха други, а сега са други. Краят на века е сега. Тъмнината вече се вдига. Силата се дава на добрите. Лошите вече изгубват своята сила, своите способности. Един страх се вселява в тях.

Свети Кирил и Методий преди повече от 1100 години работиха в България и чак сега почнаха да ги признават и почитат. Това е защото тогава Божествените идеи слизаха отгоре към физическия свят, а България се намираше в инволюционния си период, тя слизаше.

Обаче сега България е в еволюционната си фаза, тя се издига нагоре. Тя е във вълната, която я издига нагоре. И понеже тази вълна на Учението на Бялото Братство слиза надолу към земята, то тези две вълни ще се срещнат. Следователно, по-скоро ще се приеме това Учение от българите; става ускорение.

ШЕСТАТА РАСА I

Днес към 9 часа сутринта Учителя с няколко братя и сестри отиде в зеленчуковата градина, дето всички работеха известно време. После Учителя отиде да прегледа пчелите. След това почна разговор на полянката.

Учителя каза:

Колко сме платили за този хубавия ден? Както слънцето и изгряло, както е ясно небето, както сутринта направихме упражненията, какво по-хубаво от това? Ако не беше изгряло, щеше да бъде облачно, ветровито. Това показва, че ако вървим по Божията Любов, всичко ще бъде хубаво, а пък ако вървим по нашата Любов, ще бъде другояче.

После Учителя взе една сламка тясна и дълга около 10 см. и каза:

Ако вдишате въздух през тази сламка, задържите въздуха и издишате през нея един месец, то по този начин може да се лекувате. Това е за слабогръдни, за тези, които имаш кашлица, за подобрение на гласа, за певците и пр. Да може задържането да трае 50 секунди, една минута и повече.

Една сестра попита:

– Коя ще бъде отличителната черта на Шестата раса?

Учителя каза:

Цялата земя ще бъде като едно семейство, ще имат един ум и едно сърце.

Щом искаш днес да пътуваш, ще тръгнеш, ще пътуваш.

Всички хора от шестата раса ще образуват едно общество. Няма да работят много. Семейството няма да бъде както сега. Няма да има застой, а пътуване. В който град отидеш, ще работиш два часа и пак

ще вървиш еди-къде си. Дрехи, всичко ще имаш на разположение. В който град влезеш, ще бъдеш член на града. Цялата земя ще бъде като една кооперация.

Ние ще копираме от Природата и ще приложим.

Вие ще бъдете кандидати за Шестата подраса.

Шестата раса ще наложи Царството на Природата на земята и тогава другите царства ще се подчинят. И там в Писанието се казва: „Царствата на земята ще станат царства на Господа Исуса Христа“.

Сега се образуват типове на шестата раса – най-напред на Шестата подраса. От сто души 25 са наклонни повече към Черната Ложа; 25 души – към страната на Бялата Ложа. Сега 50-те останали на повече наклонни към страната на Черната Ложа. В края на краищата те ще бъдат на страната на Бялата Ложа.

Висшите Духове и те имат с какво да се занимават. Те имат да мислят много повече, отколкото ние.

Вселяването на Напредналите Същества е почнало. То ще става постепенно. Те се вселяват както светлината, щом човек не дава препятствие. Щом човек препятства, тези същества се отклоняват. Когато човек усети блаженство и пр., то е тяхното присъствие. Определено е тези Светли Същества, в кои ще се вселяват. Всичко е определено.

Сега човек е половин животно и половин човек. В бъдеще ще дойде съществото на Шестата раса и ще се съедини с човека. Тогава ще работят двама души заедно. А пък животното тогава ще бъде слуга.

В Шестата раса Синовете Божии ще се въплътят и ще започне новото човечество. Които останат, ще останат.

Синовете Божии ще дойдат и ще се вселят в готовите души. Това е изливането на Духа. Трябва разбиране и прилагане едновременно

на Божествената наука. Значи една голяма група Висши Същества ще се вселят или въплътят на земята. След това ще почне усилен строеж на новия живот на земята. Петата раса ще предаде управлението на Шестата раса. Шестата раса не е слизала още на земята. Тя е още горе. Тя слиза. Тя подготвя формите, в които ще слезе на земята.

Предците, които идат на земята, ще се вселяват в готовите души. Предците не са участвали в грехопадението. Те са тези хора, за които е казано: „Бог го направи по Свой образ и подобие

А пък хората на земята са тези, за които е казано: „Бог създаде Адам от пръст“.

Ако Предците не дойдат, светът нищо няма да стане. Те са носители на новото. Досега те не са се въплътявали. Но тук-таме е имало въплътяване и от тях; а те са изглеждали отвън като прости, обикновени хора.

Те така ще се съединят сега с човека в човека, както човешката личност се съедини с животинското естество. Това ще причини една велика Божествена култура на земята.

Напредналите, Великите Души идат сега, за да уредят живота и да разрушат кумирите на хората.

Първата група от Напредналите Същества се вселява в 1945 г. и после постепенно други групи ще се вселяват. Голяма група от Светли Същества ще се всели в 1975 година, защото тогава Бялото Братство ще предприеме вече важна акция за делото Божие.

Бялото Братство ще вземе надмощие в света.

Главното ядро на Шестата раса ще се състои именно от тези Бели Братя, които ще дойдат отгоре. Разбира се ще има и от сегашните хора, които са по-готови.

Избраните от всички народи ще преминат в Шестата раса. Тогава ще се говори за Братство и Любов. Сега бялата раса е на силата, на

параходи, аероплани и пр. Никога светът е нямал такива разрушителни сили, както бялата раса. А Шестата раса е на сърцето. Тя е започнала, но докато израсне ще има време. Шестата раса постепенно приготовлява условията за побратимяване. Турят се основите, гради се. Народите ще останат, но Шестата раса ще бъде главата им, а другите народи ще бъдат крака, ръце, стомах и пр.

Йосиф беше любимият син на Якова. И в епохата на Шестата раса ще има много народи, но Шестата раса ще бъде любимият син. Другите народи ще бъдат останалите синове на Якова. Както Йосиф спаси Египет, така и Шестата раса ще спаси сегашната раса от погибел.

Всички сегашни тайни мистични братства са центрове на Шестата раса. Те сега стоят в неизвестност, работят тайно. Те ще бъдат пръснати навсякъде, по всички народи и ще управляват целия свят.

От всички раси и подраси ще се излъчи най-доброто, най-съвършеното, за да се образува, за да се роди Шестата раса.

На когото сърцето е милостиво, е кандидат за новата раса. Мекотата на сърцето е един от признаците на хората от Шестата раса.

Петте раси имат пет различни понятия за Любовта. Шестата раса, която ще дойде в бъдеще, ще има съвършено ново разбиране за Любовта.

Между хората на Шестата раса справедливостта ще решава въпросите.

Хората, които не следват правилния път, един друг се измъчват, един на друг си причиняват страдание. Трябва да се работи върху съзнанието на хората. Съвременните хора са запознати само с

обикновените процеси на Природата. Има специални, особени моменти, когато по-висшите закони се проектират долу.

В славянството ще се роди Шестата подраса. Тя ще бъде разхвърлена по цялата земя, но в славянството ще се роди. Цялата земя ще бъде преустроена с оглед на Шестата раса. Бялата раса ще остави всичко в наследство на Шестата раса. И готовите от бялата раса ще станат членове на Шестата раса.

Това е последният изпит, последният кредит, който се дава на бялата раса. Когато дойде Шестата раса, то всички изостанали членове от народите на бялата раса ще се турят под общ знаменател, ще станат като изостанали народи на бялата раса.

Сега всички народи се изпитват. Сега се изпитват и българите и ще видите какво ще стане като се тури бележка от професора. Плътският българин ще остане назад, обаче има духовен Израил, който прогресира. Това важи и за българския народ.

У хората на Шестата раса няма да има национализъм, шовинизъм, а дух на братство. Такъв човек ще бъде готов да се жертва за всички. Всички материали са така подготвени, всичко е така подготвено, че светът ще се намери учуден; ще видят, че този път е много естествен. Сега не знаят. Тогава ще видят, че другояче не може да бъде.

Славянството има да играе важна роля. То се явява като подготвителна стъпка. Те са по естество духовни хора. Трябва им самовъзпитание, обработване на чувствата, които имат. В тях не трябва да преобладава силата, личният елемент, а моралните чувства. После, у тях има едно чувство, което ги обединява, едно чувство на сдружаване.

При следующата раса ще имате следното положение: най-низшите раси ще бъдат корени на дървото; белите ще бъдат дънер и

клонища, а Шестата раса – плодове. Плодовете на Шестата раса ще бъдат свобода и разбиране между народите. Ще бъдат едно стадо и един пастир. И това няма да бъде по закон, а Любовта ще обедини народите.

ШЕСТАТА РАСА II

Днес сме на общ обед на външните маси. Колко Учителя държи на сближение, колективност, на обща работа, на общи екскурзии, на общо хранене! Изобщо да се прави всичко за Цялото, за да стане обществото една мисъл, едно сърце, един Дух. Затова Учителя винаги даваше голяма важност и на общите обеди. Даже за целта въведе и общи закуски сутринта. Учителя много се радваше, когато братята и сестрите работеха за общото: например, измиване на салона, работа в градината, поливане на зеленчуците и цветята, грижа за пчелите, чистене на полянката. Защото когато човек работи за общото, а не лично за себе си, той служи на Бога, в него живее Духът на новото, което иде.

След свършването на обеда една сестра попита:

– Кое ще бъде главният потик за действие в Шестата раса?

Учителя каза:

Любовта към Бога!

Готовността на човека да направи нещо добро подразбира Любов към Бога, съзнателно ходене в Неговия път и желание да Го познае. Това са хората или децата на Шестата раса. Те упражняват влияние върху цялото човечество.

Всеки трябва да пожелае в себе си да стане дете на Шестата раса. За синовете на Шестата раса всичко е възможно. За петата раса всичко се постига с пушки и топове. Разликата между петата и Шестата раса се заключава в това, че петата раса се мъчи да установи ред и порядък в света чрез закони, чрез пушки и топове, чрез насилие; а Шестата раса възстановява ред чрез Любовта и свободата.

Шестата раса ще приложи три неща:

1. Съвършена Любов към Бога.

2. Към ближния си.

3. Към себе си.

Любовта към Бога ще бъде мярка за всичко. По този начин ще се смекчат сърцата на хората да не се изтезават други народи. Защото всеки народ, който изтезава други народи, създава нещастие за себе си.

Когато хората завършат своето развитие, ще почнат тепърва да живеят и ще влязат в такива връзки на Любов, които не са сънували.

Понятието избран народ днес се приема външно, а не вътрешно. В това е всичката погрешка. Защото избран народ са тези, които вършат волята Божия. Тези, които вършат своята воля създават злото.

В Шестата раса ще има подем на еволюцията. Сега хората вървят по пътя на израждането. Шестата раса ще даде подтик. Те най-много ще придобият, а по-долните раси са като остарели хора и те ще се ползват от новото, но по-малко.

Всички хора на тъмнината и на удоволствията ще си заминат.

Първото възкресение иде за чадата Божии.

Езическата култура днес върви паралелно с християнството. Това, което е днес, не е християнство. Материализмът не е ново нещо. То е старо нещо.

В съня на Навуходоносора, който бил изтълкуван от Данаила, се говори за статуята, чиито нозе са смес от глина и желязо. Това е именно днешната култура на петата раса. А камъкът, който ударил тази статуя и я разрушил, станал голям колкото планина. Този камък е Шестата раса. Този камък удря и събаря статуята. Този камък е вълната на Любовта, която иде днес. Камъкът е хвърлен от Всемирното Бяло Братство.

Един брат попита:

– Хората на Шестата раса ще бъдат ли по форма като сегашните хора?

Учителя каза:

Конят ще бъде същият, а ездачът ще бъде друг.

Народите не могат да влязат в Шестата раса преди да ликвидират със своята карма. И сега тези страдания са ликвидация на натрупаната карма, за да се приготвят за новия живот, който иде на земята.

По какво се отличава духовният човек? Той е с отворена душа, има открито лице, излъчва нещо от себе си.

Писанието казва: „Лозето ще се вземе от тези, които го работеха и ще се даде на други. Това значи, че лозето ще се вземе от бялата раса и ще се даде на Шестата раса. И бялата раса ще се научи да слугува на Шестата раса. Шестата раса ще има връзка с другите раси, ще ги организира. Шестата раса ще живее отделно, но ще отива да организира другите раси.

Един брат попита:

– След колко века ще се въдвори Шестата раса?

Учителя каза:

Шестата раса сега се въдворява, но това е още слабото Начало. Това ще вземе дълго време. Сега всички хора се спъват, понеже не искат да се освободят от старото. Ако червеят не иска да се освободи от старата форма, не може да стане пеперуда.

Вие дръжте идеята: като влезете между мравките, да не сте мравка, а човек. Човекът на Шестата раса като влезе в бялата раса, да не е от бялата раса, а да е от светящите.

Ето каква ще бъде главната задача на Шестата раса:

Днес има два вида души. Едни от тях са готови, пред прага на събуждането. Върху тях главно ще се работи сега. А другите души ще

чакат да се работи върху тях във време на Шестата раса. Защото животът на Шестата раса ще бъде с две страни: една външна страна на илюзиите. Едни от членовете на Шестата раса до края на Шестата раса ще останат в този живот на илюзиите. Под живот на илюзиите се разбират външните удобства, които ще има в Шестата раса.

И друг живот ще има Шестата раса – вътрешен, реален. Той ще се състои в следното: членовете на Шестата раса ще работят между другите хора, ще събуждат душите, ще посаждат в тях Божествени семенца и ще ги обръщат към Бога. значи това ще бъде истинска духовна работа. Това ще бъде същинският, истинският живот на Шестата раса. С тва ще се занимават членовете на Шестата раса.

Тези души, които сега не са готови за събуждане, върху тях тогава ще се работи. И методите за работа трябва да бъдат нови, други методи, а не само сегашните.

Една сестра попита:

– Каква нова дарба ще имат хората на Шестата раса?

Учителя каза:

Те ще виждат отпред и отзад.

В тях ще се развие шестото сетиво. У човека са вложени 12 сетива.

Ако вашите очи се отворят, за да видят по-дълбоко, вие ще се хванете за главата. Ще виждаш какво мисли за тебе човекът, който стои до тебе. Може да се отвратиш от най-ближните си. Затова сега като не виждате хората чрез шестото сетиво е по-добре. И като мине опасното, тогава.

В новата култура няма да има затвори, няма да има и кражби. Ще излезеш и вратата ти няма да бъде заключена.

В културата на Шестата раса хората няма да умират както сега. Когато дойде време някой да заминава, ще повика приятелите си и

ще им каже: „Аз ще стана невидим, ще се възнеса нагоре в приготвеното за мен жилище“. И ще се дематериализира. Това ще стане в по-далечното бъдеще.

Въздухът и светлината са Божествен порядък. Складираш ли ги някъде? Продаваш ли ги? И водата е донякъде Божествен порядък. Всички я имат на разположение. И хлябът ще бъде един ден така както въздуха.

Една раса, докато стигне до своя връх, идва в упадък. Упадъкът не е нищо друго, освен преминаване на нейната енергия в по-висша форма. упадъкът на бялата раса е слизането ѝ от арената. Тя е слязла до дъното и по-долу не може да отиде. Тя ще почне да се повдига, но не тя, а нейното дете – Шестата раса.

Новият континент, който ще изникне от дъното на Великия океан, ще бъде континент на Шестата раса. Сибир ще се съедини с новия континент, като негова част. Дето се явяват тук-таме островчета по Великия океан, това ще бъдат върховете на планините на бъдещия континент. Водата на Великия океан ще залее някои от съвременните континенти. Хората ще видят неща, които не са виждали. Известни континенти ще потънат, а други континенти ще се повдигнат над морето.

Новият континент може да се съедини с Америка и със Сибир. И тогава Америка ще се увеличи към Великия океан.

Шестата раса ще дойде с нова форма. за да може да се яви Шестата раса със своите качества, трябва да има нова форма. сега в бялата раса се приготовляват формите на Шестата раса. И сега има типове от Шестата раса. Шестата раса ще има красиви, правилни форми.

В големия салон има две картини: как Архангел Михаил побеждава змея. Едната е от Рафаел, а другата – от Гвидо Рени.

Нарочно казах да поставят тези две картини в салона, за да имате горе-долу понятие за типа на Шестата раса, защото лицето на Архангел Михаил в картините по красота наподобява типа на Шестата раса, само ще последният ще бъде още по-красив, отколкото представеното в картината.

Дълго време ще мине, догдето се уреди всичко. Трябва да стане преустройство във външните форми на Природата. Шестата раса ще има дълго съществувание.

Вие сте кандидати за Шестата раса. Напредналите души имат условия да минат в Шестата раса. Там ще има по-добри условия за растеж. Доста скъпоценни камъни има, но трябва да дойде златар и да направи брошки.

ВЕЛИКОТО БЪДЕЩЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО I

След лекцията и гимнастичните упражнения се върнахме с Учителя в салона. Почна разговор. Една сестра каза:

– Учителю, тази сутрин в лекцията Вие казахте, че човек е развил много малък брой от центровете, които има в мозъка си.

Учителя каза:

Един ден ще бъде много хубаво. Няма да казваме: „Познай Господа“, защото ще бъде познат. Тогава всеки ще има един велик талант. Като го помолим: „Кажи нещо“, той ще изпее нещо много хубаво или ще нарисува нещо много величествено. Ако е химик, ще направи някой велик опит. Ако е градинар, при тези свои думи ще каже: „Дай ми една семка“. Ще я тури в едно джубурче и в двадесет минути ще излезе голямо дърво и ще завърже. Ако е портокал, веднага ще откъснеш, ще разреже и ще ти даде. След това пак ще махне с ръце и всичкото това дърво ще се прибере, ще изчезне. Това ще бъде в бъдеще. Сега се прави много рядко.

Всинца сте кандидати все за щастие. Има какво да очаквате в бъдеще. Сега трябва насърчение на всички. Всинца имате много тежки раници, много багаж носите на гърба си.

Нещата в Природата са осмислени. Строи се нещо велико, което ще се открие в бъдеще.

Когато се завърти колелото, тогава няма да сте в това положение, в което се намирате сега. Като влезете в новия порядък, няма да има сиромашия, студ, страдания.

Трябва да живеем съобразно Великите Божии закони, съобразно Великия Божи план, който работи в нас. За всички хора той е

предвидил такива велики блага, каквито нашите умове не са в състояние да схванат, каквито ние и не подозираме.

Всичко на земята е с определена програма.

Колко време е взело на рибата да се освободи от водата? Тя е преминала във въздуха. Ще дойде време да се освободи от въздуха и този живот ще се замести с един по-хубав живот.

Всяко нещо на време. Не е дошло още времето житото да узрее.

В сегашната си форма човек е ограничен в своята дейност, но в следующата форма, която ще има, той ще има по-големи възможности?

Хората са скулптурни произведения, но като незавършени типове. Дето се казва, че Бог е направил човека по свой образ и подобие, този човек е горе и тепърва трябва да се реализира долу.

В бъдеще ще имате по-добри условия. Тогава хората ще плачат по друга причина: че нямат никакви страдания.

Днес в едно семейство в една стая живеят 4-5 души. Как ще живеят те? Това е ужасно положение.

Христос казва: „Сега скръб имате, но после ще ви мине и ще се зарадвате“.

Сега усилвайте вярата си. Сега сте в някоя болница, има лекари и сестри, които ви дават церове. След това ще излезете вън от болницата. Това са преходни състояния, докато влезете в Божествения свят. тогава ще ви срещнат вашите братя и сестри и ще кажат: „Нашият брат иде“. Тогава ще има арка, посрещане, угощения, песни. Като се връщате в Небето, всички ще ви посрещнат.

Един художник в началото само цапа картината, обаче след 4 –5 години излиза хубава картина. Също така и човешката форма сега е още Начало, но се работи и един ден ще бъде много хубава. Художникът сега работи.

В живота има цяла поезия, роман и ако хората бяха умни и им се разправяше един роман, те щяха да забравят страданията си.

Една пеперуда е облечена по-добре, отколкото царят и царицата. Ние още не сме облечени. Тепърва имаме да се облечем.

Много рядко се срещат слънчеви типове. Всички светии изобщо са все слънчеви типове. Вие сте кандидати за слънчеви типове.

Вие имате богатство, но не сте още негови наследници. Когато дойде време, ще ви кажат: „Елате, това богатство е ваше“. Скоро ще изтичат тези години. Сега сте на 14 години. Още 7 години. След 7 години ще бъдете въведени във владение на богатството си и ще разполагате с него.

Един брат попита:

– Колко земни години трябва да се разбират тези седем години?

Учителя каза:

За най-учените хора 10 години и колкото хората са по-неучени, толкова този период се продължава. Ако някой е с ума на мравката, то има много години още. Някой от вас и днес може да се излюпи.

Ключовете на касата ви са загубени. Намерете ги. Вие казвате: „Да разчупим касата“. Намерете ключовете.

Някои са се домогнали до известни тайни, но тези хора са очистени. Който се е домогнал до тези тайни, трябва да бъде абсолютно честен, трябва да мълчи и да употребява всичко за добро.

Най-напред се образуват вътрешните блага, а после външните. Най-първо ще садиш и после ще ядеш плода.

Светът изисква дълго време, за да се оправи. Човек е тук на земята повече от 18 милиона години. И още колко милиони години има да изкара! След още 18 милиона години човек ще разбере много работи. После ще му трябват още други 18 милиона години. Тогава ще бъдете на друго място. Тогава ще има друга месечина. Може би

светлината на месечината тогава ще бъде синя. Хората тогава ще ходят от земята до месечината и обратно. Може да има и телефон на слънцето. Ще получавате последни новини от слънцето, от Марс, от Юпитер, от Венера, от Луната и пр.

Ако от Лондон можеш да приемеш една мисъл, то може да се установи радиосъобщение и със слънцето и ще можеш да говориш със слънцето, само че трябва да разбираш езика му. Ще почнете да разбирате езика на светлината. Светлината говори.

Нашата слънчева система е в предградието на вселенския град. Слънчевата система влиза вече в една нова форма и ще се приближава повече към центъра на вселенския град. Това ще стане преобразование. Понеже слънцето сега е отдалечено.

Един ден ще влезем във връзка с жителите на слънцето. В новата култура, ако искаш сутринта да се поразходиш, хайде за един два часа на слънцето и после хайде напред. Ще бъде, ще бъде! То е толкова хубаво, че струва си човек да живее. В Природата има голямо разнообразие. Тя е приготвила разнообразието. В бъдеще човешкият организъм ще се измени, ще стане по-префинен и ще стане възможно пътуването на човека до месечината, до слънцето и пр. Сега представители от слънцето постоянно ни идат.

Ангелите могат да пътуват с бързина много по-голяма от бързината на светлината. Човек е кандидат за ангел. Днес човек се тревожи за малки работи, а има велико бъдеще. В човека има несметни богатства, които той не подозира.

Когато някой ангел те вземе и те разхожда из небесните пространства, ще бъде приятно. Ще те води от слънчева система в слънчева система.

Тепърва има да учим. Месечината, слънцето и планетите са отлично училище. Един ден ще отидеш на Юпитер или жителите на

Юпитер ще дойдат тук на земята. И гости от месечината, гости от слънцето и от другите планети ще идват тук. Ще се разкрие ценното в човека, като се разчупи черупката.

Вие сте кандидати за прелитане до месечината и другите небесни тела. Сведенборг е ходил на Юпитер и на другите планети.

Ти казваш: „Защо е животът?“ Че един ден ще вземеш билет и ще отидеш до месечината. Когато ти стане мъчно и се обезсърчиш, ще отиваш на месечината. И ще се върнеш на земята весел и с една придобивка. Или можеш да отидеш още по-далеч. Та едва сега започват възможностите на човешкия живот. Има защо да живееш.

Новият човек, който сега се създава, аз наричам човек на светилната. Когато старият строй се замени с нов по-правилен, по-разумен, съгласен с Божиите закони, тогава ще дойде новият човек. Тогава телата на хората няма да бъдат толкова тежки както сегашните.

Едвам сега се отваря една велика перспектива за вас. Защо човек трябва да се стреми към съвършенство? За да разбере какво нещо е космоса. Засега ние имаме смътно понятие за него. Даже за земята нямаме ясно понятие.

Адептите, Напредналите Същества и сега от земята ходят на слънцето. На земята има хора, които ходят на слънцето и на другите планети. Като посетиш слънцето, ще видиш красив живот. Топлината на слънцето е отвън. Светлината и топлината, които слънцето ви праща, са много слаби в сравнение с тази енергия, която има на слънцето. При идването си на земята тя се е намалила по сила много пъти.

Ако вашата мисъл е каквато трябва, вие ще ходите из въздуха, както ходите по земята. В бъдеще няма да има нужда да се вдига шум

с аероплан. Човек ще хвърка, когато си иска. Може да отиде на 500 км , на 1 000 км разстояние и пр.

Един ден житото ще бъде голямо дърво, ще си откъснеш няколко плода и ще ги изядеш. Хлябът ще бъде опечен по дърветата, а сега трябва да мелиш житото и да печеш хляба.

Писанието казва: „Ще създам ново сърце и ще напиша закона Си на него. Ново сърце, нов език, ново Небе, нова земя, всичко Господ все ново ще направи и нищо старо няма да остане.

Един ден няма да има този дим в градовете. Няма да има това горение. Ще дойде време, когато всичко ще става с електричество.

Въглища не трябва да горим вече, понеже те внасят дисхармония. Въздухът в градовете е вреден, понеже от фабриките и печките той се разваля. Горението на каменните въглища освободи низшите духове, които са живяли преди потопа и това влияе вредно на културата. С употребяването на каменните въглища се понижава човешкият характер. Там дето се употребяват каменни въглища, хората не са така мирни. После, градовете стават много нечисти. Фабричните градове са черни. А колко е хубаво въздухът да е чист!

В горните атмосферни слоеве има цял океан от електричество. Като се използва това електричество, много ще се подобрят условията на човечеството. И това ще стане. Но сега още не се допуща това, понеже хората ще злоупотребят с тая енергия.

Тези милиарди тонове каменни въглища са турни отдавна в земята за сегашната епоха. Значи има промисъл. Предвидено е, че ще трябва на хората и че ще трябва да ги изкопават и употребяват. Това ще трае догдето се използва атмосферното електричество. Със специална антена ще се привлича това електричество на земята.

В бъдеще, когато почне да се използва атмосферното електричество, тогава чрез нещо ще добиват светлина, топлина и

други енергии. По този начин ще си починат и горите. Иначе няма да останат и горите. Растителността е необходима за плодородието и за много други неща. Изсичането на горите не носи нещо хубаво.

Значи за бъдещето е промислено, предвидено. Когато се изтощават земните запаси от енергии: каменни въглища и пр. ще се намери друг източник от сили, а именно от атмосферното електричество и пр.

Колективност трябва на хората. Злото произтича от това, че няма колективен труд. Да има съзнание у всички хора еднакво да работят. Ако всички хора еднакво работят, то едвам ще се събере труд по два часа на ден, даже и по-малко от три часа. И хората щяха да имат доста време да се занимават с друго. Механически не може да се поправи света. За добиване на храна са необходими два часа на ден. Природата ти казва: „Не ти трябва много работа. Два часа физически труд“.

Когато всички хора станат добри и умни, тогава благата ще бъдат общи. Сега всички работят поотделно. Като работят заедно няма да има недоимък и животът ще бъде по-сносен. Сега се въоръжават. Толкова милиарди отиват за това. Когато хората заживеят братски, тези средства ще ги изразходват за удобства на хората. Сега всичко отива нахалост.

Хората не знаят как да работят. Сега работят непрекъснато 8-9 часа усилен физически труд. Това е много.

Два часа физически труд за всеки, независимо от това, кой е, дали е учен или прост. Днес ученият пише нещо и счита за унижение физическата работа, да работи на полето, но не знае какво богатство се крие в тази работа. Останалото време извън двата или трите часа физическа работа ще се посвети за нуждите на духа: музика, наука, развитие на разните дарби.

В бъдеще хората ще се кооперират и за всеки ще има по две стаи и кухня.

В новата култура готвенето, кухнята ще бъдат улеснени. Ще се въведе плодоядството и ще има достатъчно време за духовна работа.

В бъдеще ще бутнеш един бутон и ще видиш на филм как са живели хората едно време.

Има много временни професии. Няма да има в бъдеще месари, въглищари и пр.

В слънчевата система сега се формира една нова планета. Всички пертурбации, които сега стават се дължат на нея. Тя е още прозрачна.

В бъдеще ще има нов начин за въплътяване на хората на земята. Начинът на въплътяване ще мине през няколко фази. В по-далечно бъдеще човек ще се самовъплътява.

Когато хората станат праведни и не съгрешават, ще има умерена топлина. Няма да има тези противоречия, които има сега. Паразитите ще изчезнат. Няма да има никакви месоядни животни.

В новият живот хората няма да боледуват. Ще бъдат над болестта.

В Шестата раса няма да има болници, съдилища, затвори.

В бъдеще ще виждате на филм какъв е бил животът на земята преди милиони години, какви са били дърветата, хората и пр. Всичко се филмува. И сега се филмуват нещата. Всичко е запазено.

Та когато станете по-големи, ще ви се покаже как светът се е развивал. Това ще ви се покаже на филм. Ще има нагледно учение. Ще ви покажат как се е образувала цялата слънчева система. Та много работи има да учите. Трябва да бъдете от добрите, умните деца.

ВЕЛИКОТО БЪДЕЩЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО II

Днес, мека привечер Учителя слезе отгоре. Около него се събраха група братя и сестри на площадката пред приемната Му стая. Една сестра каза:

– Учителю, в една от последните лекции Вие казахте, че сега човечеството образува нова мрежа за схващане новите лъчи на светлината и да се ползва от тях. Кажете нещо повече по това.

Учителя каза:

Има известна светлина, която заминава без да се схваща от организма. Та сега ще се образуват в човека органи, мрежица, с която да се схващат новите лъчи на светилната. Който има мрежата, е от новите, а който я няма, е от старите.

Новата мисъл ще може да дойде, без да възприемаме новата светлина. Тази обикновената светлина и животните я имат. Малко хора има, които имат ясна представа за цветовете. Когато се образува тази енергия, ще се възприема втората октава на цветовете. Има механически, органически и психически трептения на светлината.

За новата светлина трябва да бъдем готови. Старата светлина ще стане слугиня на новата.

Дотук е теория, а на вас ви трябва реално нещо, да почнете да възприемате новата светлина.

Ако се отворят очите на човека, ще види, че във въздуха има чудни работи, които човек не вижда. Ние като погледнем въздуха, не виждаме нищо в него. На нас се струва, че въздухът е прозрачен, но когато почнем да възприемаме новата светлина, тогава ще видим във въздуха много неща, ще имаме един свят съвсем нов.

Някой път човек вижда цветя, долини и пр., но не тук на земята. Значи тогава вижда част от земята, която е скрита от нас.

Има един невидим свят, в който се движим и който ни обкръжава. Виждането на Невидимия свят ще дойде. То е въпрос само на време. Като дойде времето, човек ще вижда. А сега трябва да изучи това, което е на земята.

Хората с последните открития в науката вече се приближават до Невидимия свят. не само да се философства, но да има реално общение с Невидимия свят.

Един ден, като изгрее слънцето, всеки лъч, който влиза в очите ви, ще ви говори. Светлината ще ви говори. Водата ще ви говори. Вятърът ще ви говори. Наоколо ще чувате най-хубавия говор, който някога сте слушали.

Едно цвете ще ти каже: „Добре дошъл братко“. Хората мислят, че познават живота. Ние едвам сме надзърнали.

Като погледна небето, ще кажа: „Какви безгранични възможности е поставил Бог за онези, които Го любят!“

Като погледнеш небето, ще видиш всички възможности, които то крие в себе си – всички тези светове. Виждаш една малка мъглявост, а тя е един свят като нашата Вселена.

Днес човек като отиде в другия свят и се върне, не помни. А в бъдеще като идва човек на земята, ще помни. Общият този процес не може да се ускори, но всеки за себе си може да го ускори, защото много хора са закъсняли. Един ден закъснялите ще останат за друга вълна. Едни като се качат на последния параход, останалите ще чакат друг параход.

В бъдеще хората ще имат реално общение с Невидимия свят, който е реален свят. Съществата от Невидимия свят ще бъдат

облечени с такива хубави облекла, каквито не сте виждали в живота си.

Една сестра попита Учителя:

– Кога ще дойде това време, когато чрез музиката ще вършим чудеса, магически действия?

Учителя каза:

Това може да стане след два часа, след един месец, след една година, след сто години, след хиляда години, след един милион години, след един милиард години.

НЕЩО ЗА ИЗГРЕВА И ЗА БРАТСТВОТО I

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя в приемната Му стая. Една сестра попита:

– Кое е характерното за духа, който трябва да царува на Изгрева?

Учителя каза:

Тук в Братството нямаше никакви правила. Всеки е свободен. Някои казват за Изгрева: „Много е свободен“.

Ако ние не си наложим доброволно ограничението, то ще дойде отвън, ще ни се наложи отвън. Една аналогия: ако сам не си наложиш ограничение в яденето и пиенето, лекарите ще дойдат да те ограничат и да ти кажат какво, как и колко да ядеш. И тогава ще бъде по-зле. Ако сам си наложиш ограничението, ще бъде по-добро.

Аз ви проповядвам за онази Велика безсмъртна Любов, която ще въведе Братството такова, каквото не е съществувало никога в света.

Там дето дадоха добър прием на богомилите, те оставиха своето благословение. Те минаха в Англия като квакери. Някой казва, че богомилите станали причина да пропадне България. Не, богомилите всякога се явяват, за да ви спасят.

Новото в света ще даде друго направление на хората.

Едно Учение може да има силата на виното, което за няколко часа може да опие човека. Но това е опивателно средство. Ние не говорим за опивателни средства, а за същинската храна, която подкрепя живота. Всички търсят своето лично щастие. Там е кривото.

Христос казва: „Много имам да ви говоря, но сега не може да носите“. Сега казват, че това, което говоря, го няма в Евангелието. А

пък там е казано, че има още много неща да се казват. Защото го няма в Евангелието, затова се казва.

Те нямат понятие за онзи непреривен процес, в който Бог се проявява. Ако имат това съзнание, ще имат смирение в душата си.

Учителите не са в стълкновение един с друг. Те работят заедно. Важно е и това, което се проявява и сега. Важно е не само това, което Бог едно време е говорил, но и това, което днес говори. Трябва да слушаме гласа Божий, Който говори в нас сега.

Христос каза толкова много работи! Защо не писаха всичко, което Христос е говорил? Защото не бяха готови. Ние сега разкриваме това от Христа, което не е писано тогава. Нали е писано, че ако се напише всичко, което Христос е казал, целият свят не може да побере книгите?

Всичко произтича от един извор. Божественото Учение се дава на хората във всички векове. То иде само от Бога. Христос донесе Божественото.

Който прочете беседите, във време на четенето ще прилича на червей. Като ги прочете, ще прилича на пеперуда, а когато ги приложи ще прилича на човек.

Трябва да се свържем с всички нови течения: въздържатели, есперантисти, вегетарианци. Всички те трябва да станат проводници на Божественото.

Сега идат тук достойните; има пресяване. А като дойдат добрите условия, тогава ще дойдат всички.

За тук, за Изгрева са хората, които мислят за общото добро; които мислят за Бога, които мислят за цялото човечество, за другите. А които мислят само своите работи да уредят, да отидат в света, не им е мястото тук на Изгрева.

Който работи за Бога, който изпълнява волята на Бога, работи за общото добро, Бог ще уреди неговите работи.

А който казва: „Не ме обичат, никой не ме зачита“, неговите работи не са уредени, той не е за Изгрева, той да отиде в света. Той не е за Божествена работа.

Има хора, които са като животни, други са като скъпоценни камъни, а други са като човеци. Този човек, който иска да уреди своите работи, занимава се само с ядене и пиене, той е животно. А някои са скъпоценни камъни: те са ценни, но безплодни, нищо не работят, не принасят плод. Има хора като човеци: те мислят и работят за общото добро.

Не гледайте недостатъците на хората. Всичко отрицателно в хората не го споменавайте, покрийте го. А хубавите работи у тях изтъквайте. Вие работете да се въдворят тук Любовта, светлината, свободата. А отрицателното, колкото повече го бъркаш, то се увеличава.

Ако Изгрева се изпълни със светлина, то паразитите не могат да живеят на Изгрева и ще се превърнат.

Ние като работим общата работа, работим за себе си, за нас.

Толкова години ни казват: „Тези хора горе на Изгрева развратиха народа“. Защо тези хора виждат лошото в нас? Ние сме огледало и като погледнат нас, виждат себе си.

Ще се молиш за онзи, който може да се обърне и да приложи Божественото Учение. Може да се молиш за едно житно зрънце, което може да израсне, но не за едно пясъчно зрънце.

Новите хора ни разбират, но старите не. Новото Учение не може да се тури в стар мях. То е несъвместимо със старите разбирания.

Самоотричане значи да се отречеш от стария живот. Ще съблечеш старите дрехи и ще облечеш нови.

За някого казват, че влиза в Братството и излиза от Братството. Какво ще влезе в Братството? Той не може да влезе и да излезе от Братството. Това е механическо разбиране. Който е излязъл, той не е и влязъл.

Ако хората могат да намерят Бога, могат да намерят и нас. Но ако не намерят Бога, не могат да намерят и нас.

Кажете им: „Нашето общество е най-голямо. Всяка година ние имаме по 35 милиона нови. Всеки човек, който заминава за другия свят, е вече наш. По 35 милиона растем всяка година“.

Нашето общество е най-голямо. Един господин дойде и ми каза: „Нещо вътре в мене ме тика да дойда тук и да те слушам“. Значи Отгоре го карат.

Нашето Братство е по целия свят. Всички, които мислят, чувстват и постъпват еднакво, както Бялото Братство, са от това Братство, макар и да нямаме външна връзка с тях.

Новото Учение е за всички народи. То не е нещо национално. Националните идеи са мода.

Националното съзнание трябва да остане отчасти назад в бъдещето.

Всички течения ще прегърнат новото Учение – комунистите и другите течения. Животът няма смисъл иначе.

Мнозина виждат, че в окултните учениците има нещо повече. Чувстват, че окултния ученик има нещо повече от другите. Затова когато влезе някъде, разпитват го: „Какво Учение имате?“

Важно е това, което човек твърди да бъде съобразно с Природата. Това, което живеем и проповядваме, да е съобразно с Природата, а не че е приемливо, защото е наше.

Ние сме дегизирани и светът не ни познава. Ако ни познаваше, щеше да иска да ни изтреби както в миналото; обаче не ни познава. А

ние сме пратени от Невидимия свят да работим за Бога тихо, безмълвно. Ние сме носители на светлината. Ще им светнем, ще им покажем пътя и ще си отминем и те няма да знаят кои сме.

Набожните във време на Христа отричаха Христа. И сега набожните отричат Божественото. Кой каквото говори в света, трябва да се провери и като се провери, трябва да се приеме. Който и да говори, ако неговата мисъл може да внесе Любов, Мъдрост и Истина, тази мисъл трябва да се приеме.

Тука на Изгрева има братя и сестри, които идват отвън и правят нежелателни работи. Те не са за тук, а са дошли отвън.

Един ми каза по отношение на братята и сестрите на Изгрева: „Как търпиш всичко това? Постегни тези хора!“ Казах му: Бог търпи бодили, тръни и пр. И аз ще търпя всичко това. И ги присаждам.

Новите учители трябва да учат по новите начини.

Новото Учение е опасно, понеже за него няма граници. То руши всички прегради. Като се пробуди душата, на какви работи е способна! Нищо не може да я спре.

Тук на Изгрева не са светии всички. Няма нужда да са светии всички. Но важното е да имат всички стремеж да вървят еднакво горе към планината.

Мисълта трябва да се впрегне като мощна сила, за да бъде проводник на Божественото. Богомилите влязоха в ненужна борба с българските боляри и се оцапаха. Като влезем в пряка борба с лошите хора и им кажем: „разбойник“ и пр. те хвърлят кал и ти хвърляш и така човек се цапа.

Казвам на другите: Не бийте Бялото Братство, понеже те не са от тези, които умират и които се побеждават. Щом ги биете, ще понесете последствията. Защото ако един голям параход върви в океана, то като излязат четири лодки насреща му и кажат: „Стой!“, какво могат

да направят? Мойсей вдигна тоягата и дойде бурята. Бялото Братство разполага със сила. Природата не е мека. Досега е употребявала най-нежните, най-слабите сили, но ние не знаем, какво тя е скроила. Има нещо, което тя е скрила.

Какво могат да ни кръщават е едно, а какво сме ние, е друго. Ние не сме секта, ние сме Цялото, в което всички секти живеят. Тъй че ако на нас е добре, и на тях ще бъде добре. Никой не може да спре събранията. Как ще спреш слънцето? Ние мислим, че ние правим събранията; духовете правят събранията. Ние не можем да спрем събранията. Бог е, Който събира хората. Не сме ние, които се събираме. Бог е, Който събира хората и ги разпръсква. Не сме ние, които можем да ги съберем и да ги разпръснем. От неразбиране можем да мислим иначе.

Това Учение на Всемирното Бяло Братство е най-свободното Учение. Всеки иде със заложбите, които са вложени в него и с мисията, която е възложена на него преди раждането му.

Тук на Изгрева никой няма да съди. Който иска да съди, ще отиде долу в света. В областта на Любовта няма нужда от съдии, стражари и закони, понеже нямаме изпълнителна власт, нямаме кредити за такива служби.

Една сестра попита:

– Кога ще се проявим ние?

Учителя каза:

Сега можете да се проявявате малко по малко. Как се проявява изворът най-първо? Отначало той тече капка по капка и после постепенно тече по-силно. Така и вие. Всеки от вас е вече готов. Всинца сте вече готови.

Да тръгнете вече да говорите. И тогава ще се научите да говорите. Всякога човек може да бъде готов. Не се иска много. От всякъде ще ви викат.

Аз искам да видя образци от вас. Вие трябва да бъдете образци. Образци трябват сега.

В едно общество опасност за разпадане няма от външни гонения и пречки. Никога външни мъчнотии и опасности не могат да повредят на едно общество. А всякога опасността е вътре в обществото, когато няма връзка на членовете му с Бога, когато членовете му не са с дълбок идеен живот.

Когато хората те укоряват е хубаво. Понеже отначало някой си съставя лошо мнение за тебе, но по-после, когато види Истината, той те въздига. А друг някой те прави светия и после те смалява. Първото е по-хубаво за земята. Ние, Братството започнахме по негативен начин: с укори от света. Иначе щяха да навлязат като някои плъхове неготови души; а сега всеки се бои, страх го е за кожата си. Сега ще влязат хора смели в Братството.

В една държава не приемаха нашата литература и пострадаха. Човек не трябва да реагира на Божественото. Те мислеха, че на всичко може да се реагира. Не може да се реагира. Какво им костваше да приемат?

По отношение на клеветите против нас, отгоре ще се приложи закона. Има едно тежко правосъдие. Те ще отидат правосъдието, което не са опитали още. За всяка празна дума ще се даде ответ, е казано.

Няма нищо. Човек само трябва да има търпение да изнесе изпитанията.

Някои мислят, че новото Учение няма музика и поезия. А пък те казват точно това, което не е. Новото Учение се отличава с поезия и

музика. Трябва да се даде нова насока на поезията, музиката и другите изкуства.

Някои питат в какво се състои новото Учение? Новото Учение е следното:

Да любиш, без да се разлюбваш.

Да учиш, без да се заблуждаваш.

Да освобождаваш, без да се ограничаваш.

Ние мислим само за новото, за Божественото. Не се грижим за листата, които са окапали. Когато излагаме новите идеи няма да говорим за държавата, за властта и пр. Ние идем да съградим нова къща.

Какво искаме ние? Ето какво: Ние сме за Царството Божие и за Неговата Правда да бъдат на земята както са на Небето. Това е едно Учение за всички хора.

Новото Учение носи живот. Старото Учение носи смърт. Който живее в старото Учение, почва да мирише. Новото Учение издава благоухание.

Трябва коригиране на индуските книги, понеже те са говорили съобразно инволюцията на човечеството. А сега ще се говори съобразно еволюцията на човечеството.

Нашите братя и сестри се познават. Другите хора ги познават, че са от Братството. Те имат друг изглед в лицето, друга походка и пр. Когато срещнат някого от Братството, казват: „Учениците от Братството веднага се познават“. А пък то е, защото любовното лице се познава. Те ходят смело, изправено.

Много наши идеи ги приеха в света: например, да не се късат цветя, да се употребява топла вода. Доста туристи, когато отиват на хижа Мусала стават рано заради посрещане слънчевия изгрев от връх Мусала. И казват: „Какво ще разберем от нашето идване тук, като не

посрещнем слънчевия изгрев от връх Мусала?“ В много държави вече практикуват сутришните гимнастики, които ние правим. Европа е отзивчива към нашите идеи. И тук из Европа постепенно ще приемат нашите идеи. Понеже тук почвата е по-твърда, там по-бързо ще се приемат. Дето е Истината, там е силата. Тези идеи се разпространяват и се възприемат през пространството, по въздуха. Мнозина вече казват, че са наклонни към тези идеи.

Ще дойдат, ще дойдат много души, понеже сме бутнали на едно място, дето ще се отпуши.

Хората от света постоянно идват тук на Изгрева, всеки ден и особено неделен ден. И тук идват те по свой почин. Нашата мисъл ги привлича. Те чувстват, че тук има нещо ново, нещо особено.

Ни най-малко не съм съгласен да се градят къщи на Изгрева, както сега. Казах да се купи земя и да се направят здания на Изгрева в два полукръга от едната и другата страна, но прибързаха и си направиха бараки. На мястото на тези бараки трябваше да се построят здания в два полукръга.

Тогава ще имате широк двор, обща градина, ще има икономия, ще има общо отопление, а сега не е хигиенично.

За да направим един малък опит, трябват 25 милиона лева златни или 750 милиона лева, за да се застъпят тука всички науки и изкуства, салони за музика, лаборатория по физика и пр. И тогава който дойде и иска да работи, ще работи. Ще има образец.

За целта на нас ни трябват най-малко хиляда декара земя, насадена с овощни дървета. Част от нея ще се употреби за малко земеделие, пчеларство. После ни трябва една градина със зеленчуци. Ще си имаме и една обсерватория за наблюдение на небето, после метеорологическа станция, после стан за тъкане. Сестрите ще тъкат и предат.

Все ще бъде, все ще се реализира това. Ще направим такъв опит. Може да се направи един опит дето и да е. Сега се приготовлява на земята нещо по-хубаво, отколкото хората мислят.

Каквото сме постигнали, да благодарим. Утре друго, а вдругиден – трето и тъй нататък.

Изгревът е много широко място; това може да се реализира там, дето има условия. Ще изберем на земята за колония най-хубавото място.

Ако изгревчани бяха умни, щяха да вземат мястото общо.

Ако направим опит сега, държавата може да ни подозира. Трябва едно общежитие на свободни хора. Ще се правят опити от малки до големи.

Не трябва да се прави опит със заем.

Трябва да се започне с тялото. Един човек, който не може да си създаде едно хубаво тяло, една хубава глава, нищо не може да създаде.

Погрешката е, че едни уповават само на физическото, други само на духовното, а трети само на умственото. А трябва едновременно да работим с физическото, духовното и умственото.

Ако нямаше противодействие против нас, за българският народ щеше да бъде по-добре. Някои кръгове се опитват да противодействат.

Една сестра каза:

– Учителю, как да проучаваме беседите и лекциите?

Учителя каза:

Беседите и лекциите и изобщо всички свещени книги трябва да се четат с молитва и размишление.

Проучавайте беседите и лекциите. Много методи са оставени, не са приложени. Мнозина са пропуснали много работи, а то така

напред не може да се върви. Четенето не може да ползва, ако човек не приложи. Другояче ще имаме механическо разбиране, което ограничава човека. Утринните слова са за мистичните души. Те ще се дадат не на всички, а само на готовите души на вътрешната Школа. Бог всякога на голямото зло дава голямо противодействие. Например сега при пречките на Бялото Братство даде това силно утринно Слово тази сутрин.

Утринните слова са за вътрешната Школа, само за онзи, който иска да получи посвещение. Те са за посветените. Те са разяснение на основните места.

Вие най-първо трябва да изучавате живота на пророците, живота на Христа, на великите хора. По този начин човек приготовлява условията, за да може да изучи езика на ангелите. Човек трябва да влезе във връзка с жителите на онзи свят и постепенно от тях ще може да научи езика на ангелите. Човек трябва да влезе във връзка с жителите на онзи свят и постепенно от тях ще може да научи езика им.

Всичко, каквото направим ние тук на Изгрева, светът ще го приложи. Затова да бъдем внимателни, да бъдем искрени, изпълнителни.

Каквото става тук на Изгрева, се отразява на света.

Ако тук имате хармония, това ще се отрази на света.

НЕЩО ЗА ИЗГРЕВА И ЗА БРАТСТВОТО II

След лекцията и гимнастичните упражнения се върнахме с Учителя в салона.

Един брат попита:

– Дали сме били ние богомили едно време?

Учителя каза:

Да, разбира се, но сега е важно какво трябва да правим. Какво ще се занимава човек със своето минало. Сега е важно да се използва епохата. И после ще се занимават със своето минало: в кое прераждане къде е бил, какъв е бил и пр.

В миналото всички сме били заедно. Всички, които са в Братството са роднини. Някои от тях са първи братовчеди; някои втори братовчеди; някои са родители и деца; някои са били братя и сестри в миналото и пр. Тези които са били по-близки роднини, сега повече се обичат; които са били по-далечни роднини, сега по-малко се обичат и търсят, но все се считат близки.

Когато едно лице излезе от Братството и се отклони в светския път, то може да си мисли, че когато иска, може да влезе в Братството, обаче не е така. Защото един лист, капнал от дървото, може ли пак да се тури на дървото и да се развива? Не. Този лист трябва да изгние, да се изсмучи от корените и след това пак да се превърне на лист. Също така и човек, който се откъснал от Братството, не може да влезе в новия живот сега. Трябва да чака друго време.

Преди един месец дойде една сестра от Бургас. Тя за пръв път идва на Изгрева. Доведоха я при Мене и ми казаха: „Ето една нова сестра“. Аз казах: „Тя не е нова, но сега се е сетила да дойде да види старите познати“.

Тук на Изгрева е най-хубавия живот, най-лекия, най-приятния.

Учителя посочи масите вън на двора и каза:

Такъв ресторант, какъвто ние имаме тук, няма никъде. В града хората са натоварени каруци. Да благодарите на Бога, че сте тук. Не гледайте, че тук хората са бедни. Те са разтоварени хора, свободни. А богатите са натоварени хора.

Тук на Изгрева са най-хубавите влияния. По-хубави влияния никъде няма.

Ние имаме най-красивата обстановка. Никъде я няма. Доброто Бог го е задържал за добрите хора.

Една сестра попита:

– Учителю, мен ме питат така: Като се говори за рая и ада, какво нещо са те? Какво да им казвам?

Учителя каза:

Вие им кажете, „Ада не знаем какво нещо е, но рая знаем, защото живеем в него. Ако обичате, за да проверите, елате и вие“.

Изгревът в духовно отношение се сравнява с височината на Монт Еверест. Вие да не мислите, че тук сме на 500 – 600 м. Височина. Тук витаят същите Същества, както там. Значи Бялото Братство, което витае там, витае и тук. Изгревът е по-висок от Монт – Еверест. И може да се вземе като Агарта щом живеят и тук тези Висши Същества.

В салона всеки да слуша тихо и спокойно, като че никой друг не същества. Никой да не гледа другиго.

Вие тук на Изгрева почнете да се занимавате с алхимия – превръщане на металите един в друг. Да измислите нещо.

България трябва да бъде първата държава, от която да излязат велики духовни поети.

Има някои хора, които ще спят през тази епоха и ще се събудят в бъдеще. Но тези, които имат да се събуждат сега, ще дойдат при нас.

Един брат, ръководител на Братството в един провинциален град попита:

– Ако искат списък на членовете на Братството, дали да дадем такъв?

Учителя каза:

Кажете им, че не можем да дадем списък, понеже хората, които посещават не са дали никакъв ангажимент, не са дали обещание, нямаме никакви списъци. Всеки е свободен да има каквито иска убеждения, не са ангажирани да имат тези убеждения, които имаме ние.

Кои са наши? Всички хора, които живеят добре, са все наши членове. По целият свят всички хора, които живеят добър живот, са наши членове. Всички хора, които искат да живеят природосъобразен живот, които искат да живеят съгласно тези дарби, които има човек, са все наши членове. Всички, които искат да живеят като човеци, са все наши членове.

Един селянин, продавач на картофи казал на една наша сестра: „Заради вас Господ дава живот и блага на нас и ни търпи“.

Този селянин е прав, той е прозрял Истината.

Човек, който е дошъл на Изгрева, или изобщо в Братството, не е дошъл за материални изгоди. Човек ще търпи всички несгоди и ще служи на Бога. На никого да не се оплаква. И ако служи на Бога, ще се подобри положението му. Най-първо почва зле и после ще стане добре.

Тук на Изгрева сме на фронта. Гранати се сипят върху тебе. Могат и да отнесат човека. Човек трябва да бъде буден.

Веднъж от Русе отивахме към Свирчовица с един брат. По пътя изпяхме песента: „Напред да ходим смело“. Когато изпяхме думите: „И в бездната да слезем, хоругви да поставим, и падналите братя от мъка да избавим“, попитах брата: „Колцина от нашите приятели са готови да изпълнят този стих: Да слязат в бездната и падналите братя от мъка да избавят?“

Братът ми каза, че вярвал да има 30-50 души, които могат да направят това.

Казах му: Само 4-5 души. И то да им дам по един ангел, който да ги придружава и да ги пази, за да слязат в бездната и да помогнат на падналите братя. Само 4-5 души ще са смели да слязат в бездната.

НЕЩО ЗА ИЗГРЕВА И ЗА БРАТСТВОТО III

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя в началото на септември 1928 година. Стана въпрос за забраната на събора през август същата година. Учителя каза:

Само има суша сега? Със забраната на събора, с пречките, които слагат пред това ново Учение, подпушват Божественото благословение на земята. И колкото пъти имаше възможност да завали дъжд, те веднага слагат преграда. С това спиране на събора, те повикаха при себе си по-скоро това, което щеше да стане, ускориха събитията. Ще дойдат разни катаклизми и събития.

Ние сме с Бога и победата е на наша страна. Кога не са били преследвани новите течения?

Най-лошите хора в Братството са по-добри, отколкото добрите в света.

Една сестра каза:

– Родна защита“ и други организации мислели да се разправят с нас.

– Преди да се справят с нас, с тях ще се справят.

Учениците на Бялото Братство от тук в бъдеще ще се родят в Русия и там ще работят.

Стана въпрос за четенето на беседите и лекциите. Учителя каза:

Четенето им да става с молитва и размишление. Размишлението е най-ефикасният метод и е употребявано от дълбока древност.

Във време на Христа и на Йоан Кръстителя зад тях имаше 4 000 есейци, които бяха техният тил. Също така, когато излязат десет души да работят на Божията нива, зад тях трябва да има най-малко сто души, които със своите молитви да бъдат техен тил. И един

Учител като работи, трябва да има тил, който да го подкрепя с молитва.

Апостолите на Христа са преродени пророци. Исайя беше пророк и поет.

Всички пророци са се учили при есейците. Те са подкрепяли пророците. Те са били тил на пророците. Есейците са били във връзка с друга една мистическа Школа. Терапевтите в Египет са все клон на тази мистическа Школа.

Всички първи християни са ставали много рано да се молят. В 4 часа са били вече на крак. Богомилите са посрещали слънцето. Това е традиция на Всемирното Бяло Братство.

Бялото Братство е посещавало всички народи. То е било във Вавилон, Асирия, Египет, Палестиня. Сега Бялото Братство е в европейските народи. Централата на Всемирното Бяло Братство първо е била в Атлантида. От там се пренася в Египет и после от Египет се пренася в Хималаите. От там се пращат клонове в разните народи. Хималаите са по-нова формация. Азия е остатък от голям континент. Африка и Азия по-рано са били свързани и после се разделят.

Иде духовен глад. Сега вие сте подготвени вече за онова време, защото ще дойде време, когато ще трябва да се разправи на света защо е това или онова.

Тогава как ще ви търсят, как ще ви търсят!

В бялата раса има хора и от червената и от черната раса. И всеки завзема такава служба, каквато му подхожда.

В новата култура на Шестата раса няма да има високи здания. Те ще бъдат ниски и хигиенични. Вредната материя – гниещите тела ще се обезвреждат. Всеки човек ще си има свое място, къща, но няма да ги счита за свои. То ще си е негово без крепостен акт. И никой няма

да има желание да му ги вземе. Но няма да бъдат имотите собственост на държавата.

Навсякъде ще има овощни градини. Храната ще бъде опростотворена: хляб и овошки. Ще има и изостанали хора, както сегашните животни всред сегашните хора. Тези изостанали хора ще се хранят със сегашната сложна храна.

В Шестата раса по-малко време ще се работи за материалните нужди, понеже трудът ще бъде разпределен. Хората на Шестата раса ще работят повече духовно, умствено.

НОВОТО ИДЕ!

Няколко братя бяха приети от Учителя. Стана въпрос за новото, което иде. Учителя каза:

По какво се отличава новото от старото? Новото се отличава по това, че при него светлината постоянно се увеличава, а старото се отличава по това, че при него светлината постоянно се намалява. Новото е това, при което топлината постоянно се увеличава; а старото е това, при което топлината постоянно се намалява. И като се увеличава светлината, всичко става ясно, приятно ти е. А при старото става все по-тъмно и по-тъмно. Новото се отличава с това, че при него всичко се подновява, а старото се отличава с това, че при него всичко изсъхва, остарява и се изхабява.

Новото е това, което носи младост и живот, а при старото всичко се обезсилва и отпада.

Новото дойде в Палестиня между евреите и не го приеха и изгубиха условията. А онези народи, които приемат новото, ще се повдигнат.

Един хората ще правят такава война: няма да бомбардират от аероплани с бомби, но ще хвърлят дрехи, хубави книги и разни други подаръци. Тогава, който е дал повече, ще се счита за победител. И ще си подадат ръка и ще кажат: „Втори път пак ще воюваме“.

Някои мислят, че онова, което аз нося, ще разруши всичко. А пък то в сегашния живот има разрушение.

Отначало човек да се облече с новите дрехи в неделя, а в други дни пак да се облече със старите дрехи. Поне веднъж на седмица да облича новото и да работи с него. После да почне по два дена на седмица да облича новото, после по три деня на седмицата. Докато

най-после се научи всеки ден да носи новото, като се убеди, че новото е по-хубаво от старото. Новото най-първо трябва да се внесе в семейството. От там трябва да се започне. Там трябва да се внесе Любовта. После Любовта да се разшири към обществото, от обществото към народа и после Любов към човечеството и после Любов към Цялото, т.е. към Бога.

Бог, Кой е в нас ни учи. Понеже Бог живее във всички хора, то трябва да се дадат блага на всички хора преизобилно, а не скържаво. Всеки да има достатъчно, за да се ползва от Божиите блага. Това значи приложение на справедливостта. Човек, който може да люби, е победил, а човек, който не може да люби, е победен. Който е намерил Любовта, Мъдростта, Истината, Живота, Знанието и Свободата, е победил.

Един ден ще имаме една специална книга, в която ще се определи само, какво нещо е Любовта; какво нещо е Любовта; какво нещо е Мъдростта и какво нещо е Истината.

Ние идем сега да стопим света и всичко онова, което Бог е създал да цъфне и да даде своя плод; да се прояви Бог с всичката своя слава и всички хора да Го познаят.

Това, на което плодовете зреят е Божествено .

Грозната мома с много дрехи и скъпоценности трябва да се препоръча; а красивата мома със скромни дрехи и без скъпоценни се препоръчва.

Ти посаждаш семката и Бог е Който възрастява. Ние само трябва да посадим нещата и Бог е Който ще ги възрасти.

НОВАТА ЕПОХА

Един Петровден надвечер трима братя се разхождаха с Учителя в зеленчуковата градина и в братското лозе. Там почна разговор. Учителя каза:

Иде нещо ново в света. Новото се носи из въздуха. Новото ще го прокарат Предците на човечеството. Светиите сега идат на земята.

Един брат попита:

– Зад кой народ стои Бялата Ложа и зад кой – Черната?

Учителя каза:

Примесени са.

Сега се ликвидира кармата. Строго определено е това, което става. Това, което сега става, никога досега не е ставало. Сега наближава изпълнението на дванадесетата глава от Данаил, дето се казва на Данаил: „Ще дойдеш в реда си.

Сега от Напредналите Същества едни ще се вселят, а други ще се въплътят. Ускорява се еволюцията на тези хора, в които ще се вселят Напреднали Същества. Всички пророци говорят за сегашни времена. Въплътяване е бавен процес, за него се изисква по-дълго време, а с вселяването се ускорява процеса.

Като дойдат тези Напреднали Светли Духове, всички хора, които дигат шум, ще млъкнат.

България ще играе роля за разпространението на новите идеи.

Разумната Природа прави неща, които изглеждат невъзможни за човека. Например Природата може да излее дъжд на разстояние 50 – 60 км, а човек за толкова време не може да полее такова пространство.

Там, дето наглед няма Провидение, там е Провидението. В Природата съществa Провидение. Там, дето нещо е необходимо, там

действа Провидението. Но ако нещо не е необходимо, там Провидението не действа. Например трябват ти пет лева. Провидението ще ти ги даде. Но ти искаш хиляда лева, Провидението няма да ти ги даде. В Природата има изобилие, но не се позволява разточителност.

Казано е, Бог казва: „Ще им отнема каменното сърце и ще им дам плътско сърце и ще Ме познаят от малък до голям“.

Става преустройство в материята на цялата земя. Внасят се нови елементи в човека и цялата земя. От слънцето иде нещо ново.

Всеки народ, който не работи за идването на Царството Божие, ще страда.

Светът е създаден за бъдещите хора, които идат и за кротките.

Когато Светлите Същества, които идат се проявят, светът ще се уреди. В техните години ще има изобилие. Няма да има земетресения, градушки, ще има много умерен климат.

Големите преспи, които са през зимата, като дойде слънцето, стопява ги и нищо не остава от тях, а малките семенца порастват. Та лошите хора като снега ще се стопят, а добрите като малките семенца ще растат.

Знаете ли защо страдаха мъчениците? Тези, които ги мъчеха, бяха мъчени от мъчениците в миналото. А мъчениците претърпяха мъчението, за да ликвидират кармата си.

Черната Ложа иска да разруши сегашната култура и хората да почнат пак наново. Тогава човечеството ще се приспи хиляди години и после ще почне наново. А Бялата Ложе не иска да се разруши сегашната култура и да се приспи човешкото съзнание, но да просветне. Сега е голямата борба между Черната и Бялата Ложа.

Сега иде Онзи, с белия кон. И сега ще бъде вързан змея с вериги. За да стане волята Божия, той трябва да бъде вързан. И като се ограничи, ще разбере, че си е превишил правата.

Ницше показва опитността, през която ще премине Германия. Той иска свръхчовек, който да се наложи като Божество със сила. Нацизмът е Ницшева идея.

Благото трябва да бъде благо за всички. Това е Божествен принцип.

Всяко добро принася полза и на растителното и на минералното царство, навсякъде. Една добра постъпка се отразява и на водите, и на светлината, и на въздуха и пр.

Като направиш добро, ти вече се ползваш.

Всички, които се въплътяват на земята, трябва да имат условия да проявят своите дарби. Обществото трябва да им даде всички условия да развият дарбите си. Например, един, който има дарба за художник, обществото трябва да му даде условия да развие своята дарба. Това ще бъде в новото общество. Щом се приеме Любовта, всички въпроси моментално се разрешават. В новия живот Любовта ще управлява. Всички недоразумения между хората произтичат от безлюбие. Разрешението на социалния въпрос е в Любовта.

Не обяснявай какво нещо е Любовта. Любовта сама себе си обяснява. Как ще ти обясни какво нещо е захарта, че е сладка и пр. Като я опиташ, ще видиш.

Ние говорим за един порядък, който ще има съвсем друга основа.

Любовта е подтик в живота.

Мъдростта е подтик в човешкия ум.

Истината е подтик в човешката душа.

Истината има отношение към физическия свят, към земята. Например, ти си гладен, давам ти хляб. Внасянето на справедливостта в живота, това е израз на Истината.

Днес хората се мъчат и се трудят, но не работят, защото нямат подтик.

Ако ние следвахме по Божият път, щяхме да се ползваме от слънчевата светлина, от въздуха и пр. От светлината и от въздуха не се ползваме както трябва; те съдържат мощни енергии, които остават неизползвани, понеже не сме възприемчиви към тях.

Върху земята ще има един нов пласт. Ние ще се дигнем малко по-високо, а старите хора ще живеят на долния пласт. Има места на земята, които хората не виждат и учените хора не ги знаят. Там ще живеят новите хора.

РАБОТА В СВЕТА В ДНЕШНОТО ВРЕМЕ

Обикновено всички братя и сестри, които идваха на Изгрева, биваха приети от Учителя. Една сестра от провинцията беше дошла на Изгрева за 22-и март – празника на пролетта. Преди отпътуването си, тя беше приета от Учителя. Учителя ѝ каза между другото следното:

Аз вчера всред Паневритмията напуснах полянката и отидох право горе в моята стая. Това беше предметно Учение за вас. Аз отидох за една работа за Бога. Правилото е: когато Бог те прати някъде на работа, ти всичко друго ще оставиш и то веднага, без никакво колебание, каквато и работа да работиш. Когато Бог ти каже да направиш нещо, всичко друго ще прекъснеш.

Тук на земята вие имате много по-добри условия за работа, отколкото горе. Защото тук вие може да влезете в прям контакт с хората; може да им говорите, да им дадете книги и пр. А пък ако сте горе е по-мъчно, защото ще трябва да търсите хора тук на земята, които да бъдат твои проводници и чрез които ти да даваш, ти да говориш и пр. А не всеки е такъв годен проводник. И не винаги когато намериш годен проводник, той иска да те слуша и да изпълни това, за което го пращаш.

Сега в тази епоха на земята определени са душите, които ще се събудят и които ще влязат в новата епоха. Те са вече точно определени. И те именно ще трябва да се намерят. Те лесно се познават.

Нашата работа тук на земята за Бога е много лесна. Например срещаш някой човек, който е готов. Можеш да му кажеш само една дума, можеш да го подбудиш с няколко думи, можеш да му дадеш

книга и пр. Ти посади Божествената семка в него и не се тревожи понататък какво ще стане с нея, понеже щом си посял нещо в една душа, то вече Възвишените Същества от Невидимият свят имат възможност да работят върху тая душа и да възрастят това, което е посято.

Астралният свят е вече очистен от низши духове. Те са вече вързани. Затова те са вече безсилни. Ето защо да нямате страх. То е все едно да виждате на едно място лъвове, тигри, вълци и пр.; те се въртят около вас и като че ли искат да се хвърлят върху вас, но нищо не могат да направят, понеже са вързани и безсилни.

Сестрата попита Учителя:

– Много ми е мъчно, дето не мога да присъствам, когато Вие тук говорите беседи и лекции. Има ли начин, по който мога да направя връзка и да слушам беседите, които държите тук?

Има начин.

– Кой е той?

В часа, когато аз говоря, вие се съсредоточете и мислете за това, което се говори тук, мислете за това, което се дава тук.

ОБЩ РАЗГОВОР ВЪРХУ ДУХОВНИ ВЪПРОСИ

Тази вечер Учителя е поканен на чай от стенографките заедно с няколко души братя и сестри от Младежкия клас. След чая една от стенографките прочете списъка на беседите и лекциите, които Учителя е говорил от Начало – 1900-а година и изчисли, че досега Учителя е държал 7 000 беседи.

След това се отвори общ разговор, в който Учителя между другото каза следното:

На земята половината са доволни и половината не са доволни.

Когато един човек на сцената стане цар, цар ли е? И когато двама души се карат на сцената, карат ли се? Това, което става сега в света, е на сцената, не е сериозна работа.

Велико училище е земята. Хората, които са дошли на земята, не разбират какво хубаво училище е земята. Те търсят онзи свят, обаче онзи свят е тук; като се отворят очите им, ще го видят.

Ти мислиш, че този или онзи те обрал. Това са все заблуждения. Ти си образувал за света едно понятие, което не е вярно. Оставил си реалните неща в света и се занимаваш със сенките. От онзи свят нищо не виждаш. Човек да се освободи от своите заблуждения. Знаете ли колко е мъчно това? Като не знаеш, други ще те освобождават, а като знае, сам можеш да се освободиш.

Човек става това, в което вярва. Понеже си повярвал, че си стар, ставаш стар. Като повярваш, че си млад, ще се подмладиш. Като остареш, животът за тебе става ограничение, като една забава, която не те интересува и ще влезе в друг свят по-реален. Като почнеш да умираш, ще дойдат роднини, приятели, които те обичат. Когато някой изгуби съзнание при умиране, то е за да не се мъчи. Връзка

между този и онзи свят може да стане чрез моста на Любовта. Между този и онзи свят трябва да направим един любовен мост и по този мост ще минаваме. А като няма този мост, трябва някой ангел да дойде да те преведе. Вие сте се подмладили, само че не вярвате в това.

Житното зърно трябва да влезе в почвата, в калта, за да се развие. Калта, почвата са лошите условия, които са необходими за развитието на житното зърно. За нас трудните условия, това са като почвата за житното зърно.

Лошото във войната е това, че някои искат да завладеят земята и хората. Земята никой не може да завладее. И хората никой не може да завладее, понеже тези души са излезли от Бога. И вследствие на това, хората страдат.

Също така и при Любовта, като се обикнат, хората искат да се завладеят. Отначало се обичат и после изменят на този закон и искат да се завладеят.

Като завладеем един човек, Бог е вътре в него и Той расте в него. И като се разгори този огън в него, какво ще го правиш? Ще го пуснеш и ще бягаш.

После, нас ни е страх, че могат да ни завладеят хората. Това е заблуждение. Другото заблуждение е като мислим, че можем да завладеем. Не могат да те завладеят и не можеш да завладееш другите.

Всички вие страдате от две неща: страхувате се да не ви завладеят и искате да завладеете. Трябва да се освободите от тези заблуждения.

Сърцата на всички хора са в Божиите ръце и в края на краищата всички ще извършат Божията воля.

С тези две идеи – че могат да ни завладеят и че можем да завладеем – ние се самоунищожаваме, както точилото и ножа.

Всички народи си имат особена мисия и един ден придобивките на всички народи ще бъдат общо достояние на човечеството. българите са специалисти за черния дроб. България е обетована земя.

Човек трябва да повярва в онзи план, който същества. Има един обширен план.

Ние се отдалечаваме от известни слънчеви системи и се приближаваме към други слънчеви системи. При ледената епоха цялата слънчева система е минала през едно черно слънце, което е погълнало много енергии от нашата слънчева система.

Бог обича света. Светът ще ни обича, защото ние обичаме Бога. който обича Бога, другите го обичат.

Щом обичаш цялото, Бога, ти ще обичаш и частите. Една аналогия: нали когато обичаш един човек ти ще бъдеш внимателен и към частите на тялото му: към пръстите му, очите му и пр.

Хората се заблуждават като мислят, че ще бъдат щастливи в злото. Вечното благо, което хората търсят е извън доброто и злото.

Що е вечно благо? Да се научиш да обичаш хората, без да им казваш това. Вечното благо е в Любовта!

Как ще познаете дали някой човек ви обича или не? Вие не можете ли да знаете дали един чувал е пълен или не? Може ли да познаете дали една печка гори или не? Как тогава да не знаете дали един човек ви обича или не?

В Любовта не обръщайте внимание на костюмите им: на шапки, обуща, дрехи и пр.

В Любовта ти си в една градина, дето виждаш дървета със зрели плодове. Всички тях ще ги опиташ. Там птички пеят, дървета цъфтят и зреят, изворите извират. Там няма смърт, няма умиране, няма разлюбване.

Слънцето има милиони отражения, то се отразява в хиляди и хиляди извори, но не са различни слънца, а едно слънце.

Когато забележиш, че някой те обича по-малко, ти се радвай, защото онзи обича други някого. После пак ще те обича много.

Единственото нещо в Любовта е следното: човек като люби се подмладява. Тя дава подтик на човека.

Човек трябва да влезе в една Школа на Любовта. Любовта, Мъдростта и Истината не допущат противоречия.

Един ангел не знае какво нещо е страдание. Има ангели на земята и може да си угостил някой ангел.

Някой пита: „Какъв е езикът на Небето?“ Аз тръгвам някъде и искам да видя дали имам отворен път. Виждам на небето две светли, хубави линии. Това показва, че пътят ми е отворен, няма препятствия. Но ако между тези успоредни линии има една черна точка, то ще има препятствия.

Има един език на Природата. Всякога човек е предупреден в това, което ще стане. И после казва: „Мен ми казваше нещо, шепнеше ми“.

Има тъмни духове, които ти турят препятствия и ти казват: „Това не е за тебе, върни се“. Ти трябва да преодолееш тези препятствия.

Една сестра попита:

– Какво печелят те от това?

Учителя каза:

Тогава те ще използват благата.

Изпяхме няколко песни. След това Учителя каза:

Аз някой път вземам четири октави, а някой път не мога да взема повече от една октава. Когато човек слезе в гъста материя, не може да взема много високи тонове. А когато е в по-рядка материя, може да взема повече октави.

XVI. ХРИСТОС

ХРИСТОС

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Стана въпрос за Христа. Учителя каза:

Христос каза на Петра: „Махни се от мене, сатано. Мене страданията Ме не плашат. Значи от страданията Аз да се уплаша! Не! Такава е волята на Отца да страдам и ще страдам“.

Идването на Христа беше една необходимост, която Той трябваше да извърши от Божествено гледище. Преди създанието на света беше определено да дойде Христос.

Христос е работил чрез Мойсея. И преди две хиляди години пак беше Христос. И сега Христос работи.

Христос е дошъл да покаже пътя, по който да влезете в Царството Божие и донесе силата и условията за това.

Някой казват, че Христос се е учил някъде на земята. Не, Христос има пробудено съзнание и затова Той е могъл да се учи направо от Невидимия свят, както и от връзката си с Бога.

Христос казва: „Отец пребъдва в Мене и Аз в Отца“. Как пребъдва? Това е непонятно за хората.

Какво велико търпение има Христос, когато Го ругаели, когато Го биели войниците от целия полк. Когато обичаш някого, всички страдания можеш да носиш. Когато не обичаш някого и най-малкото страдание не можеш да носиш. Ако ние за Бога не можем да носим всички поругания, тогава нямаме Любов към Него. Каквото и да ти се случи, Бог те изпитва. Бих желал всички да станат Христосовци, та когато се съберат всички Христосовци, да образуват един общ Христос.

На еврейски език Исус, Ешуа, това са четири букви. Те показват онзи принцип, с който е създаден светът. Исус не е произволно име. И Христос не е произволно име.

Преображение значи, че война ще водиш, ще воюваш и след възкресението ще управляваш. След възкресението каза Христос: „Даде Ми се всяка власт на Небето и на земята. И Аз ще бъда с вас до скончанието на века“.

Ключовете на ада са дадени на Христа. Когато е въпрос за вашия ад, вътре във вас, ключът на ада държи Христа и тогава отнесете се до Него. А вие търсите да отворите с шперц. С никакъв шперц не можете да отворите.

Христос видя, кое е човешко и кое е Божествено и каза: „Да бъде волята Ти“. Разбра тези хора до де са стигнали. Видя къде е Бог и къде са хората.

Силната страна на Христа, която ни прави впечатление, е следнята: Когато беше на кръста Той каза: „В Твоите ръце предавам Духа Си!“. Значи тук е изразено доверието Му. И най-после казва: „Свърши се“. Човек докато не каже: „Свърши се“ и „В Твоите ръце предавам Духа си“, дотогава не е разбрал работите.

Онези Същества, които отклониха евреите да приемат Христа, сега са същите, които причиниха Втората световна война.

На кръста Христос имаше последното изкушение. Тогава дявола му казваше: „Видя ли сега какво стана с Тебе? Ако беше ме послушал, щеше да имаш сила и власт, а сега си на кръста“. Христос издържа това изкушение и после като влезе в ада, разпръсна всички от него.

Христос като прие страданията, плати за греховете на хората, т.е. изплати голяма част от тяхната карма.

Христос донесе на земята една нова светлина. Донесе една нова сила, чрез която се подобри аурата на земята и се създадоха

благоприятни условия за по-нататъшното развитие на човечеството. Без това вливане на нова светлина и нова сила в земната аура от Христа, човечеството нямаше сили и условия да се повдигне.

На хората не идва на ум, че Христос страда в света и казват: „Той може да носи“. Но това не е справедливо.

Христос трябваше да пострада, за да се изкупят хората, т.е. за да се изплати голяма част от натрупаната карма на човечеството. Ако може без страдание, Той не би страдал. Заколването на животните в Мойсеево време за жертва беше символ, че Христос трябваше да пострада. Идването на Христа е най-великото събитие в историята на земята. Другите религии са само подготовка за съзнанието на човечеството, за разбирането на Христа.

Христос веднъж изплати греховете на хората. За втори път казва: „Всеки ще си плаща своите“. Той казва: „Който не иска да плаща, да върви по Моя път“. А който не върви по Моя път, ще си плаща“.

Христос не е излизал напълно от тялото си когато се е молил.

Казано е: „Нищо не е в състояние да ме отдели от Любовта на Христа“.

Христос казва: „Както Отец Ми Ме възлюби, така и Аз ви възлюбих“. Хората говорят за страданията Христови, обаче тези страдания са външната страна. А онова, което даде сила на Христа да изтърпи тези страдания, беше Любовта Му. Пробният камък е Любовта.

Учениците на Христа са разкрили само второстепенните работи. Каквото съществено са знаели, не са го разкрили на хората.

Ти никога не можеш да обичаш Христа, ако Той не те е обичал. Ако проявената Христова Любов не сия възприел и не си я предал на други, ти не можеш да обичаш Христа. Доколкото си приел Любовта

на Христа и си я предал на другите, толкова е твоята Любов към Христа.

Христос казва: „Никой не може да дойде при Мене, ако Отец Ми не го е привлякъл“. И казва още Христос: „Никой не може да отиде при Отца, ако Аз не му покажа пътя“. Значи щом Бог те е привлякъл към Христа, Той ще ти покаже пътя. Без Христа не можеш да отидеш при Бога. Само с Христа можеш да отидеш при Бога.

Само Христа можем да турим между нас и Бога. Трябва подготовка, вътрешна Школа.

Пътя към Бога е Христос. Който не приеме Сина, не може да отиде при Отца. Христос е пътят, който ни води към Бога. трябва да има някой, който да ни запознае с Божествения свят и да ни препоръча. Това е Христос. Казано е: „Който има Духа Христов“. Неговият Дух ще ви научи какво трябва да правите.

Един брат каза:

– Аз говоря с много Същества: с Иларион, с Христа, с Християн Розенкройц, с Макс Хайндел и др.

Учителя каза:

Повече говори с Христа.

Човек трябва да счита Христа за възлюблен и да знае да Му говори, а не да Го занимава с едно и също. Трябва да има разнообразие.

И Писанието нали казва: „Нито ухо е чуло, нито око е видяло това, което Бог е приготвил за онези, които Го обичат“. Какво разнообразие е приготвил Бог! И какво богатство крие в себе си Разумната Природа. Какво богатство, какво разнообразие Бог е скрил в Природата, за която хората са слепи. Хората приличат на един бръмбар, който ходи по една книга, но не подозира какво има писано в нея.

Всеки, който люби Христа и който ходи по пътя на Христа, той е в правия път. Един човек, който не е набожен, и те приеме, нагости те, даде ти вечеря, не е кисел, изпрати те весело, той е в пътя на Христа.

Вън от Христа човек не може да намери Истината. Да вярва човек в Христа, това значи да намери Истината.

Има хора готови навсякъде. Те са приготвени от хиляди години. Те ще дойдат. Христос казва: „Аз Съм вратата“. Ако искаш да влезеш в Божествения порядък има само една врата. Съзнанието на Христа обхваща благото на всички хора. Ако не можеш да намериш Любовта, не можеш да намериш вратата – Христа.

Всеки, който обича, е врата. И Христос действа чрез него. Щом се говори за Любовта, тя не трябва да се разбира по човешки. Любовта е изпълнение на волята Божия. Онзи, който люби е проводник.

Когато Христос се е родил, имало неблагоприятно съчетание на планетите, което показвало, че Той ще бъде разпънат. В много неблагоприятни условия се е родил Христос. Могат да се намерят данни и може да се изчисли кога е бил роден Христос.

Това, което е говорил Христос се пази. Един ден тези беседи ще се възпроизведат. Нищо не се губи. Плочите с това, което е говорил Христос съществуват в Акашовите записи и могат да се възобновят. И не само ще чуеш, но и ще видиш това, което е ставало тогава. Христос е говорил неща, които не са писани в Библията. Онзи, който иска да изучи по-пълната Истина, трябва да знае, че всичко не е изложено в Писанието.

Ако Христос дойдеше в църквата, сега, то най-първо щяха да Го питат, дали това, което говори е съобразно с църквата. Само грешните ще кажат: „Този носи нещо ново, ще ни помогне“.

Има криво разбиране, криво тълкувание по отношение на Христа. Работата на Христа е Божествена. Тя не е свършена. Християнството в бъдеще има да преживее своя златен век.

Едно дете като порасне ще има друго понятие за баща си. Когато е дете, има едно понятие за Христа. После ще престане детинското разбиране за Христа; ще дойде друго, по-широко разбиране. Хората не познават Христа както е.

Христос не се е проявил напълно. Той има още непълно проявление. Когато Христос напълно се прояви, страданията ще изчезнат. Докато не дойде мир, не е проявен Христос. понеже и у вас няма мир, и вие не сте напълно проявени.

ОБЩЕНИЕ С ХРИСТА

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Христос действа вътре в глъбините на човешката душа.

Сега Христос няма да се въплътява, а ще се вселява.

Въплътяването е голямо ограничение. Христос ще дойде в душите.

Христос донесе огъня на Любовта и ние сме свободни да приемем или не този огън.

От Христа почва еволюцията.

Като дойде Христос, ще си турим най-хубавите дрехи и понеже Го няма сега, затова ходим с парцалите.

Реален е Христос, Който сега се проявява в човека. Той още не живее напълно в него. Павел казва: „Ако Христос беше живял в хората, те щяха да бъдат други“. Той сега ги учи отвътре. Той сега се приготовлява да живее в хората. Той казва: „Хлопам“. И ако някой отвори, ще влезе. За това само загатване има в Писанието.

Аз приемам за християнин този, с когото е Христос.

Братът каза на Учителя:

– Колко е велико човек да реализира в себе си думите на апостол Павел: „Не аз, но Христос живее в мене.

Учителя каза:

Хубаво е в този стих да се изостави думата не и този стих да гласи така: „Аз се уча от Христа, уча се от това, което Той върши в мен“. За учениците този стих трябва да се измени така.

Братът попита Учителя:

– Учителю, Вие казвахте, че трябва да видим Христа, че това е най-нужното за нас. Вие казахте, че трябва да се стремим към това. Как може да стане това?

Учителя отговори:

Христос казва: „Ако Ме любите, Аз и Отец Ми ще ви посетим и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя“. След възкресението си, на кои се яви Христос? На своите ученици, които Го любят. Значи Христос се изявява на тези, които Го любят. Любовта е условие за да види човек Христа.

Апостол Павел като чул думите: „Павле, Павле, защо ме гониш?“ Павел Го възлюбил и тогава Христос му се е явил. Христос му казва: „Аз ще ти покажа“. Христос го е учил отвътре. Никой отвън не го е учил.

Братът попита:

– Какво трябва да направим, за да ни се яви Христос?

Учителя каза:

С Любов ще размишляваш за Христа, с Любов ще се молиш на Христа да ти се яви.

Който има Любов той е запознат с Христа.

Всеки ден да мислим с Любов за Христа. Да не се пресилваме, но със спокойствие. Човек се свързва с Христа, когато мисли за Него.

Свързва се с Него, когато чете Евангелието.

Свързва се с Него, когато върши волята Божия.

Когато човек мисли за Христа, то неговата мисъл се свързва с мисълта на Христа и получава нещо от нея. Христос е казал, че ще се всели с Отца в човека и ще направи жилище в него, но е турил условия, при които ще направи това: „Ако изпълните Моите заповеди“. Трябва да се изпълни условието, за да стане вселяването на Христа в човека, идването му в човека.

Основателите на другите религии са от човешката еволюция, а Христос не е от човешката еволюция. Той е Божествено Същество. Христос е светлината, която работи в цялата Природа.

Братът каза:

– Учителю, Вие казахте в една лекция напоследък, че човек като си представи картинно сцени от живота на Христа, ще може да ги види реално.

Учителя каза:

Да, човек да си представи живо сцени от живота на Христа и тогава ще може да види това минало. Това ще улесни и виждането на Христа.

Ако у човека се яви подтик да слугува, това е от Христовия Дух. Тези които работят за делото Божие, са в интимна връзка с Христа. Така се влиза в интимна връзка с Христа.

Когато четете произведенията на учените хора, вие не изучавате само техните книги, но се свързвате и със самите учени, с техните умове и сърца. По същия начин, когато изучавате Христовото Учение, вие влизате във връзка с Христа.

Христос има връзка с тези, които ще образуват Шестата раса.

Христос не е напуснал света. Той работи. Някой казва, че Христос е оставил човечеството. Не е така.

Един отшелник като раздал всичко, Христос му се е явил и тогава отшелника разбрал смисъла на живота.

Бях при един свещеник. Дойде един калугер и поиска сто лева. Свещеника каза, че няма и калугерът си отиде. След това аз казах на свещеника, че калугерът е Христос. свещеникът каза: „Да отида да Го стигна“. Едно време нали Христос се явяваше на учениците си и те не Го познаха. По същия закон и сега Христос ходи и проповядва.

Христос не е бил мек. Той се възмущаваше от лицемерния живот на фарисеите и пр. Когато дойде Царството Божие, всички тези хора ще се обърнат, ще преминат към новото и ще кажат: „Ние сме се заблуждавали, ние сме с новото“.

Някой казва: „Аз искам да се запозная с Христа“. Старай се да разпознаеш Неговия глас. Гласът на Възлюбления се различава като Го слушаш между десет хиляди гласа. И като го видиш между десет хиляди души, да Го познаеш.

Под Христа разбирам винаги любовното разположение: Любовта на Христа да е в нас и ние да бъдем така снизходителни, както Той е снизходителен. Когато имаме едно любовно разположение, това е присъствието на Христа в нас.

ИДВАНЕТО НА ХРИСТА

При своята обиколка из провинцията Учителя каза следното в една интимна среда в Бургас:

Христа не можем да Го посрещнем в нашата къща – тялото – а трябва да излезем вън о тялото и да Го посрещнем. Тялото през това време ще бъде преустроено от Божествения Дух. И след това ще се върнем в тялото. Това е първото възкресение. Които са определени и избрани, които са готови, те ще имат дял в първото възкресение. Това е свитата на Христа.

Онзи, който е минал първото възкресение, ще почне да живее. Живот на недоволство, роптание и пр. не е живот.

XVII. РАБОТА В СВЕТА

РАБОТА В СВЕТА I

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Един от братята попита:

– Учителю, как да работим в света за новите идеи?

Учителя каза:

Трябва да се работи между хората. Хората ако нямат нужда, няма да дойдат. Ще дойдат от нужда. Когато говориш на хората, трябва да имаш силата на Духа.

Огън да имате, че светът да чувства нужда от вас. Ще им кажете: „Без нас не можете. Ние сме огън, ние сме вода, ние сме светлина“.

Човек трябва да бъде смел. Когато Бог говори чрез човека, думите на човека имат резултат и сила. Когато човек говори от себе си, думите му нямат плод. Човек когато говори, трябва да гледа Бог да говори чрез него и само тогава неговата дейност има дълбок смисъл.

Човек трябва да се освободи от догматизма, да се намерят връзки, допирни точки със сродните течения. Да се намерят общи идеи, общи принципи с тях.

С вътрешно усърдие човек трябва да се стреми да служи на Бога. казано е: „Който обръща души към Бога, той печели“. Не само да се посее, но силата стои в това: посятото да израсне. Когато човек говори на някого за Бога, той има вече контакт с Духа. Само че той да съзнава това.

С малко да се почне работа. Днес малко, утре малко. Като се предаде много голям урок, онзи няма да разбере. Но малко по-малко да се навлиза в материята. Малкото да се тури на работа.

Важен е методът за събуждане на душите. Те да се събудят и да станат работници за делото Божие и които са готови да се пожертват за успеха на делото.

Това не е нещо, което изведнъж става. Това е като цветът, който се разцъфтява постепенно и като плодът, който постепенно вързва и узрява.

Ние искаме да обърнем хората към Бога. не сме ние, които ще обърнем хората. Ние само трябва да кажем на човека: „Стани“ и да си отминем. Единственият, Който може да обърне хората е Бог. Ние сме само носители на Божественото.

Някой човек казва: „Аз го обърнах“. Христос казва: „Никой не може да дойде при Мене, ако Отец Ми не го привлече“. Ти не можеш да отидеш при Христа, ако Отец не те привлече при Него.

Като отидем при Бога, ще разберем какво нещо е Любовта.

Казва се в Писанието: „Ослепил ги е, за да не би да се обърнат и да ги изцеля“. Тук има една скрита мисъл. Кой ги е ослепил? Някой ги е ослепил.

Като се каже, че някой обръща другиго към Бога, той само е посял нещо в онзи, но Бог е Който възраства.

Трябва да се работи Разумно в света. Трябва да се представи на хората това, което е достъпно за техните умове и сърца. Някои искат да възприемат Истината по научен начин. По този начин ще им се представи. Някои искат по друг начин да възприемат Истината. На всеки ще се представи Истината по такъв начин, който му е най-достъпен.

При сегашните условия първото нещо е да бъдете добри, умни и смели. При сегашните условия трябва да бъдете много умни.

Бог като изпраща някого на работа, не го изпраща при богатите, а при бедните. Когато Кортеза обикаляше България, пращаха я не при

богатите, но при някоя бедна жена. Та сега вие не отивате там, дето ви изпраща Господ, а отивате там, дето не ви изпраща.

Трябва да се изработят методите за предаване на една Истина на света.

Когато човек върши една работа, трябва да мисли предварително, да я осмисли и тогава да я върши.

Когато питат за нас, да кажете: „То е едно добро Учение. Хората, които учат за Бога, са полезни“.

Всеки човек трябва да заведе при Бога в един живот поне 30 нови души. Отиваш само при онзи, когото обичаш и бягаш от онзи, когото не обичаш. Добрите хора излизат от Бога, за да помагат и се връщат пак при Бога, за да се изпълнят с Божията благост.

Когато човек иска да работи в света между хората, каквото и да предприема, непременно трябва да има Любов.

Когато отидеш да работиш всред хората за разпространение новите идеи, ще си служиш с огън. Огънят очиства пътя. Когато пътят е с много препятствия, когато е запушен, трябва да туриш огън и тогава пътя ще се изчисти. Това значи да внесеш Любовта, да носиш Любовта със себе си, когато работиш всред хората. Любовта ще изчисти всички вътрешни препятствия в техните души и ще събуди Божественото в тях.

Един от братята попита:

– Аз мога ли да отида при хората да им говоря?

Учителя каза:

Като отидете какво ще им занесете? Трябва да блика във вас Любов, да имате толкова Любов, че тя да блика във вас. Само по този начин можем да напоим жадните и да нахраним гладните.

Ти не можеш да говориш за Бога на хората, ако нямаш Любов в себе си.

Братът попита:

– Дали тук се разбира Любов към Бога или Любов към хората?

Учителя каза:

Не трябва да се пита към кого е Любовта, защото в Любовта е Бог. Следователно, ти като имаш Любов, то Бог е в тебе.

Всеки човек, който отива да говори, трябва да даде нещо на хората, трябва да е изпратен. Той трябва да е като посланик и всеки, на когото ще проповядва, трябва да има нужда.

Няма нужда всички хора да се обърнат.

Човек да работи в света за Бога с пълно съзнание, с вяра и да остави на Невидимия свят, на Бога за крайните резултати. Нали се казва: „Словото няма да се върне, без да принесе своя плод“.

В света ние сме тези, които Бог предузна, предопредели и призва. Ти като видиш един призван, ще му кажеш: „Ти си призван, ела“. Някой ако ти каже, че си се заблудил, няма нищо, той вижда себе си.

Има някои души, които искат да повдигнат другите, а себе си не са повдигнали. И затова нямат успех. Така не може. Трябва да повдигнеш най-първо себе си. И затова правят грешки, нямат резултат, оплитат се и страдат от това. Страдат и тези, на които помагат.

Работете, прилагайте всичко това, което знаете.

В духовния живот има една своеобразност. Например, един човек проповядва на друг и го обърне към Бога, но той влага повече от елемента на амбицията, на личната заслуга, едно голямо щеславие в тази работа и тогава у онзи, който е обърнат, се проявява тази черта. Така че обърнатият след време, прилича на онзи, който го е обърнал.

Духовният живот е едно богатство, но той трябва да се проповядва много добре. Ако вложиш духовния живот в един човек,

който е негативен, ти ще го развратиш, защото той няма да може да го употреби.

Като работиш между хората, ти ще даваш. За да не осиромашееш, мисли за Бога, храни хубави мисли, размишлявай и така отново ще забогатееш. И после пак давай. Така да правите винаги.

Човек ако няма нищо, какво ще даде, като отиде да работи в света? Човек трябва да има, за да има какво да даде.

Ще посаждаш лозе, ще събереш грозде, ще раздаваш грозде и тогава ще проповядваш. Няма да проповядваш преди да раздаваш нещо. Като проповядваш, ще раздаваш нещо.

Човек трябва да има житото си готово в хамбара и трябва да има нива изорана и само да се посее. Всяка една идея трябва да се посее. Като ходиш да говориш на хората, ти сееш. Хвърли семето и не се бой, не мисли за последствията. Посей, завлачи отгоре и си мини.

Ще дадеш на човека едно изречение и ще му кажеш: „Ако знаеш как да прочетеш и произнесеш тези думи, от тях зависи твоето бъдещо щастие“.

Ще му напишеш едно изречение от книгата „Светът на Великите Души“ и ще му го дадеш. Ако той не разбере, ще почне да те търси. Той е заинтересован вече. Той казва: „Какво иска да каже?“ След време като те срещне, ще ти каже: „Какво искаш да кажеш?“

Не да събудим и да обърнем всички хора, понеже това е работа на бъдещето. Сега да обърнем тези, които са готови. Защото има хора, които се нажежават и после изгасват. А пък има хора, които горят и изгасват, а нам ни трябват хора, които горят и не изгарят.

Не е в многото, но в качеството на хората, които ще се обърнат към Бога. Обръщането на една душа към Бога е много нещо.

Една от сестрите запита Учителя:

– Защо много хора не възприемат Учението на Бялото Братство?

Учителя каза:

Ще го възприемат тези, които са готови още отначало, от векове. Които не са готови, че чакат нова вълна. Ако сега се мъчим да ги обръщаме, то е трудна работа. И губене на време.

Човек трябва да намери пробудените души. На градинаря му трябват земя и плодни дървета. На каменаря му трябват камъни. Също така и работникът на Божията нива трябва да намери готовите души.

Трябва да се работи с хората. Когато се пробудят душите, трябва навреме да им се даде необходимата храна. Храната им да бъде приготвена. Като се събудят, да ядат. Има много готови души. Много трябва да се работи, за да се разпръснат заблужденията на хората.

Специално за тези, които сега се пробуждат, трябва да се направи нещо като буквар, ръководство с подходящи школни беседи, които постепенно да ги въведат в окултното познание, което е толкова необходимо за тях и ще им даде вътрешно разширение и свобода.

В новото Учение няма време за спор. Като намериш готова душа, ще му кажеш: „Тръгни“. Няма да го убеждаваш. И той ще разбере. Разбира всичко. За прераждане разбира и всичко друго разбира. А като не е готов, не иска. А като не е готов, не иска. Тогава няма да спориш, но ще му кажеш: „Карай си както си знаеш. И то е хубаво“.

Ще работите върху тези, които са пред прага на събуждането, а другите остават за следующата епоха. Писанието казва: „Първото възкресение“. Значи изпърво всички няма да възкръснат.

Важно е готовите души да не изгубят условията, да изостанат назад. Някои хора трябва да останат.

Трябва да се работи и да се събудят всички души, които са пред прага на събуждането, да се поканят. Христос нали повика учениците си? Онези, които са определени, които са избрани, да се намерят и да се поканят. Нали е казано: „Поканете по пътищата клосните, значи най-последните.

Човек трябва да бъде съобразителен: да говори на хората това, което могат да разберат по-добре. Да ще говори нещо реално. Не към коя страна да отиде онзи, но идеите.

Някои са работили преди тебе върху душите, върху които ти работиш и са ги подготвили. Те не могат да им предадат това знание, което ти можеш да им дадеш. Но и ти не можеш да им предадеш, ако онези не са ги учили.

Да няма никакво колебание. Онези, които са определени, ще дойдат. Нали Христос казва: „Овците, които Си ми дал, ще дойдат. Тези овци са Твои“.

Човек трябва да бъде като пчелите. Пчелата знае де се намират хубавите цветя, цъфналите цветя, усеща миризмата им. Още като излезе от кошера знае това. Превод: като отиде човек да работи за Бога, той трябва да чувства къде се намират тези души, при които трябва да ходи. По-рано да се молиш за онзи, при когото ще отидеш.

На един ученик от гимназията като му говориш, ще го подбудиш той да работи между своите другари.

Изучавайте Стария и Новия Завет, опитността на апостолите, как са работи тогава и вижте как ще работите сега.

Важната работа е: да се печелят души за Бога.

РАБОТА В СВЕТА II

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя.

Един от братята попита:

– Как да се работи в света за новите идеи?“

Учителя каза:

Когато работим в света, трябва да изберем такъв начин, който е достъпен за тях. Там седи всичката тайна. Ще употребим един начин, втори, трети и пр. ще избираш начините, догдето стане възможно да предадеш една Истина. Например, те казват: „Вашето общество там“. Това не е правилно схващане. Хората трябва да разберат, че тази Истина е за всички, а не само за нашето общество. Един човек трябва да разбере, че тази Истина е и за него.

Божественото общество е едно. То е дърво с много листа. Но всички листа се държат за едно и също дърво.

Та трябва да се избере начин, достъпен за съзнанието на хората, та те да разберат тези идеи.

Учените хора са по-готови да разберат, но по-мъчно приложение има у тях, а простите хора по-мъчно разбират, но лесно прилагат. Простият човек по-дълго време ще му вземе за да го разбере, но щом го разбере, ще го приложи веднага; а ученият ще го разбере веднага, но дълго време ще мине, догдето го приложи.

Когато се намираме при хората трябва да почнем с видимото, с близкото и после към далечното. Например, влизаме в една къща и виждаме болния. И може би чрез тази болест да им въздействаме. Употреби болестта като съединителна нишка, за да докоснат новите идеи тяхното съзнание. Като го излекувам, ще им кажа нещо. Ще намеря някой бедняк. Ще започна със сиромашията. Ще видя богат

човек. Ще му кажа, че трябва да има духовни богатства, инак неговото богатство няма основа.

Най-после всички хора имат страдания. Това са само допирни точки. На сиромаха, на богатия, на учения, на неговия език ще му говориш, за да те разбере. Някъде трябва да бъдеш прям, а не груб. Някой ще ти каже: „Ти вярваш ли“. Мога да му кажа: „Какво ще те ползва, да се занимаваме само с думи. Понеже тези въпроси са от по-висок характер, то нека се разговаряме за някои по-достъпни неща“.

Една сестра попита:

– Какви въпроси да се зачекват пред селяните?“

Учителя каза:

В дадения случай ще ви се даде. Но когато говорите на учителите, ще изтъквате повече научната страна.

Когато работите между народа трябва да вземете примери от физическия живот около тях, от Природата, която е около тях. Ще дам няколко примери:

1. Ще им се каже, че от доброкачествена, добра вълна ще се изкарат здрави, трайни дрехи. А от лошокачествена вълна ще се изкарат лоши, слаби дрехи. Доброто в човека е добрата вълна и тогава човек ще има добър резултат, а лошото в човека е лошата вълна, която ще има лоши последствия за него.

2. Ще вземете примери от тъкането, от стана, от нищелките и пр. , за да им се обяснят някои духовни закони.

3. Покажи някому едно цвете и му кажи в разговор: „Това цвете по-рано, преди да поникне е било в земята при лоши условия. Но когато го пекнало слънцето, то се издигнало над земята, в тази разкошна форма. значи, когато пекне слънцето на човека, то лошите условия веднага изчезват и дохождат добрите. Това слънце е Бог вътре в нас“.

4. Някой път можеш да свикаш момите и да им говориш. Някой път можеш да свикаш жените, а някой път мъжете. Някой път можеш да дадеш вечеринка с хубави песни и декламация и ще свикаш цялото село.

5. Някой път когато се намериш в една среда, която не ти обръща внимание, например между хора, които пушат и пият, ти седиш между тях, мълчи си, но вътрешно почни да пееш някои от духовните песни. И ще видиш, че те постепенно ще млъкнат, ще се обърнат един след друг към тебе и ще искат да им приказваш. Твоята мълчалива песен им е подействала и е насочила цялото съзнание към идейното. Почнете да правите опити с това. Аз съм правил опит.

Изобщо на селяните ще се говори повече с примери и няма да се морализира. Символичният език е красивия език. Той дава работа на мисълта. А когато дадеш готов принцип, слушателят няма желание да го прилага.

Не давай готово знание, а винаги им говори с притчи, със символи. Ками му нещо и го остави. Заинтригувай го и чак най-сетне му кажи за Божественото и той ще бъде вече запален и ще отиде да разправи и да пали другите.

6. Водата извира от земята, но щеше ли да извира, ако не беше по-рано паднала отгоре влага. Водата в извора иде от долу нагоре, но друга вода иде отгоре надолу. Значи това, което иде отгоре, е условие за да има тове, което иде като извор от земята. Затова в Природата има закон: давай и ще получиш. Който дава, получава. Това е много строг закон в Природата.

Когато се говори в селата, да им се говорят такива неща, с които всички да са съгласни.

Например ще им кажеш, че в двора трябва да има плодни дървета, но да не са много близо до къщата. После, да има по една–

две лози, пуснати на асма, на високо. Българите трябва да се поощряват за посаждане на гори, защото горите упражняват голямо влияние. Корените на растенията имат помпи и изтеглят водата над земната повърхност. И дето се намали растителността, то водата по един закон спада по-на низко, на голяма дълбочина. Така да им се говори. Това е един нов начин на възпитание.

Ако на хората не им говорите на техния език, няма да ви посрещнат.

Който вярва в Бога, ще му говориш за Бога. а който не вярва в Бога, ще му кажеш: „Не прави един мост, който е слаб, че като минеш ти и колата ти по него, ще се строши“.

Да кажем, че ти говориш на хората и мислиш, че не те разбират. Втори път пак ще им говориш и пр. И така ще се научиш да говориш, догдето почнеш така да им говориш, че всички хора да те слушат.

Когато говориш, не ще предизвикваш. Да се говори не е лесна работа. За онзи, който има дарба, то е лесна работа; а за онзи, който няма дарба, не е лесна работа.

Когато им говориш, можеш да почнеш от неща, които са нищожни, но важни, но те да се направят важни. Например, почни от магарето, което служи за посмешище и от това магаре да се издигнеш до по-висши работи.

Хората имат нужда. Когато говориш с тях, засегни им болното място. Засегни това, от което имат нужда. Например отивам у някого, дето мъжът и жената не живеят добре. Ето един повод, по който да говорим за този човек. Ще започнеш постепенно и ще им говориш Разумно.

Или някой изгубил имане или има смърт в къщи. Тогава има условие да знаеш, как да му говориш. При говорене с него да си представиш, че си на негово място.

Аз съм си служил с най-нищожни средства за да работя. Ако човек работи за Бога, той се благославя.

Аз ще отида да работя там, дето слънцето, влагата и топлината са работили преди мене. Значи Бог трябва да е подготвил условията. Аз само ще отида да довърша работата, която Бог е работил.

Най-хубавото е единичното говорене. В провинцията може сказки и единична работа. Но всяка сказка после трябва да даде материал за единична работа.

Да познае онзи човек, че се интересуваш лично от него. Трябва да се засегне живота му, защото ако засегнеш работите общо, той ще види, че за него специфично не се отнася.

Една сестра попита:

– Така трябва да се работи вън, а вътрешно как трябва да работи човек?

Учителя каза:

Вътрешно човек може да бъде полезен за делото като се моли.

Хората, които трябва да дойдат в Братството, са подготвени, макар и сега да са в света.

Трябва да се изменяват методите, всеки ден да се изменяват. Както например Учителя изменява методите всяка година. Така че този, който пита: „Какъв метод трябва да употребявам при работа в света?“ , той ако мисли, че трябва да прилага един и същ метод веднъж за винаги, мами се.

Като се работи в народа, да се почне отначало с въздържание от спиртни пития, от тютюн, после да се говори за нуждата от вегетарианството, да се каже, че трябва да си измазват къщите, да

пазят чистота в къщите, да пазят чистота в къщата, в двора, в дрехите, да се преобличат често.

Вие говорете на онези хора, които разбират, а с другите водете обикновен разговор. Когато говориш с някого, недей му говори отначало за съществуването на Бога, а него по-конкретно; например, кажи му: „Ти нали искаш да живееш? Да ти покажа пътя, по който твоя живот ще се подобри“. На един ученик ще му кажеш: „Искаш да свършиш, но не знаеш как. Ще ти покажем как. На болния ще кажеш: „Не знаеш как да оздравееш. Ще ти покажем как?“

Като говориш пред външни, най-напред ще държиш една беседа за материални работи. След тази беседа ще я направиш духовна, а духовната – Божествена.

Външните хора обръщат по-голямо внимание на външните работи. Отначало ще им говориш за външната чистота и след това ще им заговориш за вътрешната чистота: чистота на мисли, чувства и пр.

Когато се пътува из страната с духовна цел, трябва да се дават съвети, трябва лекуване. Българите много се интересуват от окултни науки. Те са много любознателни. Мерих главата на българите и след това почнах да им говоря. Когато държах сказка в Айтос, целия салон беше пълен и вън от салона още повече хора имаше.

Ако един човек се занимава с музика или с друго нещо, започни с това с което се занимава и върви към това, което на-малко разбира. И всеки се интересува от това, за което малко е слушал, за да види какво ще кажеш.

Един брат попита:

– Какво ще стане с тези, които не са готови? Те къде ще идат?

Учителя каза:

Те ще пострадат малко и от тези страдания и те ще се научат. Хората като се поставят в едно голямо противоречие и като няма къде да ходят, без да искат обръщат поглед нагоре.

Когато се пише за външните, то думата Бог може да се замени с думите Великото, Разумното, Първата Причина и пр. Да има разнообразие в заменяването, а не само с една дума.

Всички сте призвани като войници! Голямо сражение се води сега. Някои от вас искате да се откупите, като дадете пари. Тогава, кой ще върши волята Божия? Доброволно ще отидеш на сражение. И тогава що е възкресение? Възкресението ще бъде едно възнаграждение, че сте воювали храбро в тази голяма война: да победи доброто в света.

Сега ви пожелавам не да се откупите, но храбро да воювате, за да придобиете най-голямата награда – възкресението – за онова, което сте сторили за Царството Божие. Писанието казва: „Доброто войнство“.

Хората, които нямат нужда, няма да дойдат. От нужда ще дойдат, например поради болест и пр. Като срещнеш слепи вълци, ще се пазиш да не им отваряш очите, защото като ги отвориш, ще давят овци. А на слабите овци помагай.

Които болни излекуваш, ще ги насочиш към Бога, към изпълнение на волята Божия. Ще им напомниш стиха на Христа: „Иди и не съгрешавай вече, за да не ти стане по-зле“.

Христос възседна на магаре. С това Той искаше да каже две неща:

1. Искам всички мои ученици да бъдат проповедници, да проповядват навсякъде. Магарето навсякъде реве.

2. Магарето означава животинският елемент в човека. Той да се подчини и управлява.

РАБОТА В СВЕТА III

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Хора трябват. Като се събудят тези деца – хората – трябва ръководство, трябват работници, за да ги упътват. Не да ги турят в кошара и да образуват ограничения. Като се пробуди една значителна част от човечеството, ще има нужда от работници.

Воловете, които са седели на слама в обора цяла зима, като дойде пролетта, не искат да стоят вече в обора и отиват в гората.

Ще дойде време, когато нашите смело ще излязат да работят. Те всички чакат. Човек го е страх, докато е сух. Като се намокри, не се бои.

Отсега нататък ще станем по-нападателни, по-агресивни. Досега работехме вътре и сега ще станем нападателни и ще се мъчим да работим в широкия свят, да направим нашите идеи достъпни на света.

Добрите хора като се събудят, отиват да работят между другите хора да ги просветят, защото знаят, че ако не работят, те сами ще пострадат.

Периодически идат благоприятни условия за развитие. Когато един кредит съвсем се изчерпи, тогава дават нов кредит отгоре.

Политическите деятели могат да направят нещо, но най-великата работа е спечелване на души за Бога. когато един човек иска да работи за Бога, той всичко може да направи. Най-важното е да се работи всред масите, всред народа. Най-важната работа е пробуждането на душите. Когато човек върши работа и я върши с всичкото си смирение, да няма никакво щеславие.

Трябва да имаме желание да събудим в онзи човек, върху когото работим, подтик да служи на Бога. Ще покажем на един човек пътя да отиде при Господа и Той да го изпрати. Това правило ще имаш в ума си.

Най-първо да не искаш да го привлечеш да дойде при нас. Най-първо ще го пратиш при Господа и той да го изпрати при нас.

И тогава ще му покажем по-хубав път и пак ще го пратим при Господа, ще му покажем как да служи на Господа.

Всеки ден човек да прилага, да има едно малко приложение. Той чака, чака да се уреди, че тогава да започне работа за Бога. Всеки ден да върши по малко. Някой човек схваща погрешно нещата. Той казва, че като застарее, тогава ще работи за Бога, когато не е способен. Докато не е уредил своите работи, да работи. Като ги уреди, няма да може да работи.

Човек трябва да сее свещеното семе навсякъде, където отиде, да остави нещо. Безспирно трябва да се сее. Да носи човек постоянно зрънца със себе си.

На много хора кармата не им позволява да работят за Бога: грижат се за ниви, ливади, гори, къщи, друг имот, за служби, жена, дъщери, синове и пр.

Като обърнеш един човек, недей го прави привърженик на една или друга църква или общество. Само посади Божественото семенца в душата му и си замини. После втори път пак го поливай и си замини.

В статиите, които могат да се пишат във вестниците, за да се запознае обществото с нашите идеи, да се избягва всеки догматизъм. Мисълта да бъде свободна. Изложението да е такова, че всеки да каже, че не може да не е така. Да няма впечатление, че защищаваме това или онова. Статията, която ще се приготви за вестника да бъде с по-меки думи. Кряскането не е сила. Да не мисли някой, че като кряска,

ще го разберат. Като се пише статия да се пише не като заинтересован, но като един зрител.

В статиите трябва да се избягва морализаторски тон, че това трябва, онова трябва. А трябва да се изтъкнат принципите и методите на Природата. После в статиите не трябва да се съобщават много дълбоки неща, защото читателят не е подготвен за тях и ще каже: „Това не е научно, науката казва така и така“.

Когато някой не вярва в Бога, кажи му: „Аз вярвам в Бога, понеже денем виждам слънцето, а ти си в нощта и не виждаш слънцето. Тогава спи си спокойно и когато слънцето изгрее за тебе, ще го видиш“.

Като отидеш в едно село, тихо, спокойно запали малък огън и остави вятъра да го разпали. Вятърът ще го разпали.

В селата ще гледаш да им говориш за братство, да работят задружно. Ако са двама братя, да работят заедно и по-скоро ще свършат работата. И два пъти по-леко ще я свършат. Ако са четири души, четири пъти по-леко ще я свършат. Ако са десет души, десет пъти по-леко и по-скоро ще я свършат. Обаче няма да се дели работата и ще видят как работи закона. Ще почнат да се групират, да работят колективно. Те като работят заедно, ще се сближат. За копане, за снопи да се сдружават. От там ще започнете, от физическата работа.

В събранията на Братството не приемай хората скоро, остави ги да се учат отвън, в света. Като те питат, кажи: „учи се още в света и чети“.

Между селяните трябва да се работи за духовното им повдигане: у тях трябва да се развие Любов към Бога, към себе си и към ближния.

Първата задача за братята и сестрите на Изгрева е: ще вземеш една тояжка, ще отидеш в едно село, ще го обиколиш три пъти, после

ще го минеш на кръст и ще си отидеш, без да кажеш нито една дума. Ние досега боравим все с човешки методи: искаме да имаме средства, да ни пратят, да е уредено всичко.

Представете си, че направим първия опит по Божественому. Като рече човек да направи – може.

Като обикаляте селото, какво ще оставите в него? Като обикаляш без да знаеш защо обикаляш, няма смисъл.

Предстои едно: Невидимият свят; онези, които сплотяват света, приготовляват нещо; чакат, докато всичко е готово. Има нещо да се приготви за новия свят, и като се приготви, новият свят ще дойде. Затова старият свят стои. Щом приготвят всичко, ще започне строежът.

Когато ви попитат: „Какво е вашето верую?“ ще кажете: „Ние вярваме точно в това, в което вие вярвате и вие вярвате точно в това, в което и ние вярваме.“

Трябва да изнесем в една брошурка, в един катехизис темата „В какво ние вярваме?“ Ще им кажете: „Ние сме най-богатите хора в света, без да носим нищо“. Това, което могат да ти го вземат, то не е толкова необходимо.

Като премахнеш препятствията, които има едно растение, то само намира пътя си. Така и в бъдеще проповедниците само ще освобождават хората от заблужденията им, а те сами ще намерят пътя към Бога.

Да не се заблуждаваш, че можеш да направиш нещо Божествено в онзи човек. Ти можеш само да спомогнеш за развитието на Божественото в него.

Всичко това, което съставлява ядката на този българския народ, трябва да се привлече. Не са много, но тази ядка е същината на народа, те са българите. Тази ядка всичко друго може да образува. И

трябва да се образуват групи: по един, по двама, да се събират, да има метод в тяхната работа. Тайно да се събират двама души, да четат, не толкова да се молят. После да дойде молитвата. Най-първо да дойде мисълта в тях, та след това да дойде молитвата. Трябва да се събуди умът, да почне човек да мисли. Могат да се образуват навсякъде такива групи. Да има връзка с тях, да има кореспонденти, които да им пишат. И мнозина на вземат участие в тази кореспонденция.

Когато те прати Господ да работиш, Той пред тебе ще предиде и ще каже: „Аз еди-кого си изпращам". И ще даде разпореждане за приемането ти. Който те нагости, да се запалва. Всеки, който се приближава при тебе да се запалва.

Трябва да се намерят тези, които са подготвени, да дойдат да работят, като се разпръснат навсякъде в градове и села. Не се изискват много хора. Когато един човек е свързан с Първичната Причина, той всичко може.

Американците са много практични и готови да приемат новото. Там има много мъдри души, които търсят новото. Българите много трудно възприемат и ако Божественото, новото го приемат българите, по-лесно ще го приемат другите народи. Значи направеното тук е проба при най-трудните условия. Всички други условия са по-лесни.

В планинските места, като Белоградчик, трябва да се образуват огнища на добри и умни хора.

Човек да заинтересува малко хората от Божествената Любов. Не да ги заинтересува от Всемирното Братство, а от Божествената Любов. А въпросът за Всемирното Братство, ще дойде отпосле. Ще ги заинтересуваш от Любовта и с говорене, и с проява на Любовта. Ще избираш методи за това.

Аз толкова години съм говорил за Любовта, засягам я от всевъзможни гледища. Те разбират Любовта едностранчиво. Аз не я

разбирам едностранчиво. Това, което съм дал, никой писател не го е засягал. Човек като чете беседите, ще намери упътвания върху Любовта.

Казвайте на хората: „Законът на Любовта сега иде в света. Този народ, който не върви по пътя на Любовта, няма бъдеще. За да има справедливост, щедрост, подтик към знание, трябва да има Любов. Всяко нещо да произтича от подтика на Любовта“.

Ще говорите на хората така: „Какво ни е допринесло старото? Старото е послужило на своето време. Вчерашният хляб ни е помогнал, но днес трябва да ядем нов“.

Всички пророци на Стария Завет сега са в света. И сега работят с новото. А хората мислят, че тези пророци са останали някъде.

Братът попита Учителя:

– Моята дъщеря как да тръгне в Божествения път и да се откаже от светския път?

Учителя каза:

Ти ще ѝ поясниш последствията. Ще ѝ кажеш: „Ако вървиш така, такива ще бъдат резултатите, а пък ако вървиш иначе, такива ще бъдат резултатите. Избери си. Та като дойдат страданията, да не роптаеш.“

Седни да четеш някоя книга и тогава българина ще пита какво четеш и ще иска да я чете. Този метод е добър за работа.

Като подадеш някому беседа, за повече не мисли. Други са, които ще го накарат да я чете.

Братът каза, че в това село, дето живее, няма съидейници.

Учителя каза:

Тогава трябва да ги намериш. Например срещнеш някой човек и ще му кажеш, че четеш една интересна книга, обаче някои работи не ти са ясни. И той да я прочете и да си каже мнението по това. Уж

случайно. Ще му кажеш: „Прочети я и ми кажи, какво иска да каже този човек, понеже е много дълбока“. Ти го ангажирай. И той като я прочете, ще иска да ти каже. Да се туриш на една нога с него и не по-горе.

Когато говориш с някого по някой въпрос, ти не му давай веднага книги, но му препоръчай да купи еди-коя си книга и да я прочете. Това направи, за да видиш, дали има ревност.

Трябва да се образуват подвижни библиотеки. Да се дават книги за четене и после да се вземат обратно. И после други книги да им се дават. Това да правят братя и сестри, всеки поотделно. Едно семе ще падне в тръни, друго на пътя, трето на камък, а четвърто на добрата земя.

Та трябва една мълчалива работа за разпространение на беседите, без да се говори много. Мнозина хора не са чели.

Може да се проповядва, може да се работи, но ако отгоре не дойдат Съществата да работят, не може да върви работата.

Целият този двадесети век е важен.

Ако аз се завзема, за един ден мога да разпространя много книги. Ще кажа на човека. „Тази книга като я прочетеш, всичко ще ти тръгне. Болният в къщи ще оздравее.“ Вземи тази книга и ще ти тръгне напред. И ако не ти тръгне, върни книгата назад и ще ти върнем парите“.

А пък ти казваш: „Кой ще ходи сега?“ И се тюхкаш, че не се разпространяват книгите. Като отидеш при човека, ще му кажеш: „Отлично мляко е това. Такова краве мляко не си пил.“ Той не може да живее добре с жена си. Или децата му не са послушни. Ти ще го бутнеш на болното място. Кажи му: „Като прочетеш тази книга, ще живееш по-добре с жена си, ще бъдете щастливи“. Но ти казваш: „Ще го излъжа“. Няма какво да го излъжеш. Тази книга е хубава и той ще

се научи от нея как да живее. Или можеш да му кажеш: „Ще ти кажа едно нещо. Имам една книга. Всичко има в нея. Само направи опит“. А вие като отидете при един човек, му казвате: „Повярвай в Господа“. Така не се говори. Той трябва да има най-първо една придобивка. Той е страдал досега.

Един свещеник ми пише: „Аз бях се отчаял, беше се обезсмислил живота ми. Като почнах да чета вашите беседи, осмисли се животът ми. Радостен съм, весел съм. Имам ли право да говоря от вашите беседи на моите слушатели?“

Работи за Бога и за себе си не мисли. Като говориш за себе си, имаш страдания, а като говориш за Бога, имаш радост.

Как трябва да се работи за Бога?

Ще намериш някой селянин и ще му кажеш: „Съберете се няколко души и прочетете тази книжка. Ако нещо не разбирате, ще ви поясним“.

Българинът като вземе да чете, почва да мисли. И по-добре е да го накараш да чете, отколкото да му говориш.

На някой човек коремът го боли или го е хванал ставен ревматизъм или го е заболял кръстът. Ще му кажеш: „Ще ти кажа един цер“. И после ще му говориш друго. На някой болен ще му кажеш: „Намажи си краката с дървено масло и във време на мазането произнеси един стих“.

Трябва да се работи по пътя на най-малкото съпротивление.

Едно цвете си стои на мястото, но като дойде вятър и го разлюлее то пръска своите семенца навсякъде. Значи и ние като цветята можем да стоим на едно място и да пръскаме семенцата навсякъде. Семенцата са мислите.

Малките дървета, ако не се поливат, изсъхват. Т.е. трябва да се посещават тези, с които се прави връзка. Трябва да се поддържа връзката с тях.

Трябва да се ръководим от Духа. Иначе ти ще отидеш цял ден да търсиш някой човек и я го намериш, я не. А пък ако се ръководиш от Духа, ще знаеш в коя къща, в кое село да отидеш и с кое лице да се срещнеш.

РАБОТА В СВЕТА IV

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Стана въпрос за работа в света.

Учителя каза:

Трябва първом да се работи в причинното поле и отгоре ще се слиза постепенно надолу във физическия свят. Това значи следното: да се работи със съзерцание и молитва. С това ще подготвим условията за работа в света. След като работиш с молитва, после ще работиш между хората. После пак с молитва и т.н. Това е пътят, по който трябва да се работи.

Една от сестрите каза:

– Аз опитах този метод и той даде добър резултат. През учебната 1925-26 год. бях учителка в едно село софийско. За пръв път отивах там и още със стъпването си горещо пожелах с мисъл и молитва пробуждането на това село за Божественото и с надежда очаквах това. Моят хазяин забелязал, че аз чета някакви си книги, които не давах нему да чете. Той се заинтересувал какви книги чета и в кое отсъствие когато отивах на училище, той влизал в стаята ми, намирал книгите и почвал да ги чете. Той така се заинтересувал от съдържанието на тези книги, което било съвсем ново за него, че всеки ден, когато бил свободен, той четял по цели часове и после пак заключвал стаята. Тези книги хвърлят нова светлина в неговото съзнание, той се преобразил, интересът му се усилил. Той забелязал, че всеки неделен ден аз отсъствам, ходя някъде и се връщам весела, добре разположена и решил да ме проследи. Един неделен ден той тръгнал тайно след мене и видял, че съм влязла в един салон на ул. „Оборище“ 14. И той влязъл в този салон и видял там голямо събрание. След малко

на катедрата се качило едно лице и почнало да говори. Той за пръв път чувал такива думи и за пръв път слушал нови за него песни. Всичко това го трогнало и го вълнувало. След събранието той тайно се измъкнал и се прибрал в селото. Когато се върнах в село, той ми разкри всичко и каза, че иска да чете такива книги и че желае да посещава редовно събранията в София. Аз се зарадвах и вътрешно благодарих на Бога, че Той чул моята молитва, която продължавах няколко месеца. Моят хазяин беше в близки връзки с няколко души, жители на това село и често с тях участвал в пиене. Той веднага запозна своите другари с тези книги, говори им за събранието и всички решиха да посещават събранието и да почнат проучаването на тези книги. Всички престанаха да пият и мнозина от тях възриеха вегетарианството. Цялото село се изненада от големият преврат в тези хора".

Учителя продължи:

В провинцията може да се работи и така: двама по двама с раници на гърба, като туристи ще изучават Природата, нравите, обичаите на хората с научна цел. Божествените ви намерения да не ги знаят другите.

Начинът, по който ще предаваш една Истина на другите, ще бъде според човека. Защото на едно дете ще предадеш по метода, който подобава за детето. На едно дете няма да дадеш толкова храна, колкото на един възрастен човек. Ако го товариш, ще му туриш товар като на дете. На всеки човек ще му туриш това, колкото трябва. Никога не задължавай някого да върши нещо, което не е по неговата сила.

Край един светия беден човек, минавал един богат. Бедният му казал: „Гладен съм". Богатият му казал: „Да ти дам едно парче хляб". Онзи казал: „Не парче хляб, но вземи ме роб".

– Колко искаш?

– Хиляда сребърни монети.

– Не е много.

И го взел. Обаче той за една седмица обърнал дъщеря му в християнството и после му казал: „Нямам вече работа. Отивам си.“

И ние като си свършим работата тук на земята, ще отидем на друго място да работим. Например, на Юпитер трябва да бъдем с по-голям ум.

Научете се да работите безлично. Например, казваш: „Той е грешен“ или казваш: „Ти си грешен“. Не, говори безлично. Или можеш да кажеш: „Ние хората не живеем добре“.

Говорете на тези, които имат болка, страдание. Страдающите хора са готови да разбират. Те са разорана почва.

Като намериш едно семе, посей го. Минаваш покрай някой орач. Той ще те покани. Седни при него. Трябва да знаеш какво да му приказваш.

Когато човек говори, трябва да има разнообразие в говора му, да се спира върху всички чувства и способности. Например, ако говори само за човешкия характер, или само за изкуството или само за религията, то е еднообразие. Трябва разнообразие. Има неща, които не трябва да се говорят на външните. Принципално може да им се говори, но не трябва да изнася Истината напълно пред тях. Един човек е болен. Ще му дам лекарство, но какво ще му разправям, как съм го приготвил! Както мислим да правим, това е наша работа. Няма какво да му разправям, как съм го приготвил! Какво мислим да правим, това е нашата работа. Няма какво да му разправям. Казвам на някого: „Ще дойде пороят, излез от този дол“. Няма какво да му доказваш. Защото ако остана да му доказвам, че остана и аз с него. Дето аз искам да стана добър, това показва, че в света иде нещо

страшно. И когато хората станат много зли, това показва, че иде нещо страшно.

Сега има богат материал: има поезия, музика, литература. Може да се говори на хората за новото Учение, като се засегнат някои въпроси от поезията, музиката, литературата, науката и пр.

За да се отворят условия за работа в гимназиите и в университета, трябва да се работи с молитва. Чрез молитва ще се подготвят условия за работа там. Чрез молитвата ще поискаме да ни дадат условия да работим в гимназиите, ще искаме да се събудят духовно готовите души в гимназиите. Във всяка гимназия има ученици, които са врати, т.е. готови души, чрез които ще може да се работи върху другите ученици. Сега ние чрез молитва ще искаме да влезем във връзка с тези врати. После има и някои учители, които много пазят учениците да не влязат в опасните страни на живота. Те са като цербери, пазачи. Трябва да искаме те да се обърнат към Божествения път, да тръгнат по този път и тогава лесно ще се работи върху гимназиите.

Младите каквото чуят, веднага го предават на своите другари и така разнасят идеите. Аз мисля да приготвим една книжка, назначена специално за учениците. отначало човек ще се моли и след това работа. Словото после ще дойде.

Трябва да се използват малките случаи за разпространение на Божествените идеи. Например, на Рилските Езера да имате винаги беседи със себе си и когато дойдат гости, да ги изваждате, да им кажете това-онова и после им дайте по една беседа в ръка. Навсякъде дето ходиш, никъде да не ходиш без беседи. Винаги те трябва да бъдат в джоба ти.

Една от сестрите беше от провинцията. Учителя ѝ каза:

Забележи си много адреси на твои познати в твоето село и в околните села, които са по-подготвени и кажи на някой брат на Изгрева да им праща беседи и да им пише и следните думи: „Ако ти се хареса тази беседа, мога да ти пратя и други“. И същевременно изпрати на тези хора и по една добра мисъл.

Изобщо най-важната работа е разпространението на новите идеи. Това е работа.

Ще кажете на другите така: „Ние сега учим новата хигиена в три направления:

1. Да станеш толкова малък, че да можеш да минеш през всякъде, нищо да не може да те задържи.

2. Да можеш да пътуваш толкова бързо, че никой да не може да те стигне.

3. Да мислиш толкова широко, че никой да не може да те ограничи.

Това е новата хигиена“.

Какво ще му разправяш колко е учил Христос! Това е дълбоко още за него. Но ще му кажеш тези горни правила.

Идете и предайте това, което сте научили. Но всичко не предавайте на другите, а част от него.

За Природата не е важно бързане, да завърши по-скоро човек училището. Но за Природата важи това: да живее човек това, което е научил и да го предаде на другите. От сегашния ти живот зависи формата на бъдещия ти живот.

Учителя се обърна към братята и сестрите и каза със сериозен тон:

Идете и предайте това, което сте научили. Не всичкото, но поне част от него.

Намерете десет души и ги попитайте кое ги е накарало да се заинтересуват от новите идеи, кое ги е подбудило да влязат в новия път. Да видите какви са разните психологически подбуди. Това ще ви бъде като задача.

Обръщайте внимание върху подбудите на тези, които са влезли в новия път, понеже подбудителните причини не са едни и същи. После отбележете и времето, где и кога е влязъл, кога се е пробудил: дали през лятото, пролетта, есента или зимата; и ако помни през кой месец, дали преди или след обяд. Всички тези неща са интересни от психологическо гледище. Това да ви бъде като наблюдение през свободното време. Няма да им кажеш защо. Ще им кажеш, че се интересуваш.

После направете опит с един човек. Избери си един човек, върху когото ще работиш. Намери едно лице и виж до коя степен може да му бъдеш полезен. Виж доколко твоето Слово може да му въздейства.

Трябва да намерите подходяща форма да изнесете на света това, което знаете. Има закон: като учи човек хората, учи и себе си. Човек трябва да разбира състоянията на хората, нуждите им.

Веднъж една сестра от чужбина ме попита: „Шест пъти съм правила аборт и това съм го правила по незнание. И сега като разбирам нещата, как да изкупя този си грях и кога влиза душата на детето в тялото?“

Казах ѝ така: Душата на детето влиза в тялото при раждането, когато поеме въздух, както е казано: „Бог вдъхна в ноздрите му дихание на живот и стана човек, жива душа“.

Казах ѝ още: Вашето изкупване от този грях може да стане като обръщате души към Бога. понеже като обръщаш души към Бога ти ги раждаш духовно. Както е казал апостол Павел в едно послание: „Аз ви родих“. Това е най-бързият начин за ликвидиране на тази карма. Но

трябва да се знае, какво разбираме под думите: обръщане към Бога. обърнат към Бога е онзи, който не само вече почва да вярва в Бога, но и почва да работи, както ти работиш, т.е. и той почва да обръща души към Бога. Разбира се, Бог е, Който обръща, а човек е само проводник на Бога.

И убийството кармически се ликвидира с обръщане души към Бога. Убитият трябва да го родиш. А като родиш духовно деца, ликвидираш по друг начин с убийството.

От гледището на окултната наука всичко хора, на които човек е правил добро в миналите съществувания, тези хора ще го намерят и ще му направят услуга.

От друга страна човек ще отиде при онези, на които дължи от миналото, за да ги повдигне. Ако ти си подтикнал някои хора в миналото в крив път, сега трябва да им дадеш нещо, за да си поправиш погрешката от миналото т.е. трябва да им покажеш правия път.

Каквото си работил, ако си обърнал хора към Бога, то тази работа е за тебе. Като отидеш един ден при Бога, ще имаш Божието благословение. Кой, каквото е работил, неговата работа с него ще върви.

Човек отнася със себе си това, което е направил за Бога, за ближните си и за себе си. Само това отнася със себе си. Това, което отнасяте със себе си, то да ви служи като тор за нивата. Голяма е радостта на Небето, когато се покае някой грешник, а още по-голяма е радостта, когато той дава плод.

Във всеки град има заровени души като скъпоценни камъни. Тях трябва да намерим. Има много души готови, които чакат само да ги събудят. В селата има много готови души. Може да се изпрати обективно писмо до някои готови.

Един брат, който беше от провинцията попита Учителя:

– В нашия град Братството има 40 души. Колко души има още готови за новите идеи?

Учителя каза:

Още 400 души.

Когато човек работи за Бога, и неговите работи се уреждат тъй, както той не предполага.

Трудно е докато водата си проправя път. После е вече лесно.

Много души ви привличат. Те са готови души, които ви чакат.

Като оставите в едно село една беседа, да се събират да четат. После да идват при вас и вие им давайте други беседи. Да се образуват кръжоци в селата. Във всяко село да има поне по една запалена свещ. Тя после лесно ще запали други свещи. Има души толкова готови, че само да се похлопа на тях и те се отзовават.

Една от сестрите каза:

– Отивам си в село с единствената радост малко да бъда полезна на това светло дело".

Учителя продължи:

Ще си служите с магическата формула: „Бог е Любов".

В сегашния свят щом искаш да обръщаш души към Бога, ти ставаш проводник да се вселят Висши Духове в тях. По този начин ти имаш деца. Но това са посторонни работи, за Напредналите души.

Представете си душ, между които вечно същества Любов. Така е когато обърнеш няколко души към Бога: такова е отношението между тебе и тях. Тези души, които обърнеш към Бога, ще те обичат.

Говорете на хората и не се страхувайте, че няма да ви разберат. Сега ако не ви разберат, после ще ви разберат.

Един човек казал на една наша сестра: „Страх ме е да не би да вляза в Братството“. Защото тази сестра му е говорила хубави работи и той искал да посети Изгрева.

Казах на тая сестра: „Кажи му, че учениците в Братството не стават, а се раждат такива“.

Когато човек се тревожи и безпокои за външни работи, то той се е спрял пред едно блато с жаби, гледа тинята, слуша жабите и мисли, че това е всичкото. Той да повдигне мисълта си, да погледне нагоре.

РАБОТА В СВЕТА V

Един брат беше приет от Учителя. Стана въпрос за работа в света за новите идеи. Учителя каза:

Навсякъде трябва да има проводници на Божественото. По един двама проводници на Божественото да има най-малко във всеки град и във всяко село. И този проводник сам по себе си действа вече. В света има една сила, която действа и стига ние да не препятстваме. Не само да бъде добър човек, но да не противодейства на Божественото.

Като срещнеш едно същество, което Бог ти е определил, ти не срещаш никакво противодействие. Когато някое същество някъде възприема твоите мисли и някъде не възприема, значи то не е добър проводник и ти в негово присъствие не усещаш пълната свобода. Някой път като влезеш в една къща, приятно ти е, а в друга къща като влезеш, не ти е приятно. Добрият човек прилича на хубава, приветлива къща; с него можеш да се спогодиш. Човек да се ръководи по интуицията. Това да му бъде като закон. Човек, който е готов да страда за Христа, с него можеш да говориш, но човек, който иска само да бъде християнин без да страда, не иска да жертва, какво ще говориш с него? Нищо.

Трябва да се изучават условията, при които сега животът се развива да се пише на понятен език, някои работи да се пишат на техния език. Щом се напише разказ, в който да има описание и на екскурзии.

Има някои неща, които не могат да се разправят на сегашния свят. те не са готови. По-дълбокото е само за посветените.

Сега повече трябва да се говори на народа, на най-интелигентните селяни.

Човек като отиде да работи в света, най-първо да се вдълбочи, за да види какво ще говори. Казано е: „Духът ще ви научи какво да говорите“. Но същевременно човек трябва да учи, да има знания. Като дойде случаят, той веднага ще съобрази какъв материал да говори. Човек отвътре трябва да знае къде да отиде, с кой човек да се срещне, какво да каже. Като отиде всред народа може да им се говори за влиянието на светлината върху човешкия организъм. После може да им се говори за обливни бани през лятото. После, може да им се говори на тема: „Мъчение, труд и работа“. Друга тема: „Новото направление на хигиената“. Друга тема за сказка: „Влияние на месната и растителната храна“. Друга сказка може да се говори за екскурзиите и пр.

За да може да се предаде Божественото Учение на хората, трябва да се избере най-подходящия метод. Ще ви дам една задача: вземете 16 мои неделни беседи, направете разбор, намерете по какво се схождат и по какво се отличават и изведете нещо цяло.

XVIII. ПИСМА ДО РАЗНИ ЛИЦА

Тук ще изложим само тези писма, които Учителя диктувал на братя и сестри и от които са запазени копия. А други писма, писани саморъчно от Учителя, има хиляди. Те ще се съберат и подредят.

ПИСМО ДО РУДОЛФ БУРКЕРТ

Тук ще изложим писмото на Учителя до Рудолф Буркерт в Чехословакия. Буркерт писа едно писмо с предложение да се обединят всички мистични Братства в света в един международен съюз. Центърът на съюза да бъде в Чехословашко и от там да се ръководи.

Ако мистичните Братства се обединят външно, механически в един орден, то утре този орден могат да го употребят някои за свои лични цели. Но да се държи за онази, духовната свобода.

Всяко мистично Братство не да получава нареждания и ръководство от някой външен център, а направо да се ръководи отгоре. Да не се ограничава принципът: хората да станат проводници на Истината. Трябва да се образува нещо по-дълбоко и вътрешно, а не външен съюз на братствата.

Вие направете проверка. Някои неща във вашето писмо са верни. Но по отношение на формата направете проверка, запитайте онези, които са ви дали тази идея.

Всяко мистично Братство трябва да има пряк контакт с Небето. Ако мистичните Братства получават външни нареждания от другаде, тогава къде остава прекият, живият им контакт с Небето?

Мистичните братства трябва да имат Любов, да бъдат носители всички на Божественото. Тогава те вътрешно ще бъдат съединени.

Същества вече една организация на духовните работници, на която хората трябва да дадат израз. Те няма какво да я създават сега. Тази организация е Великото Всемирно Бяло Братство.

В едно място на Библията много ясно се говори за Всемирното Бяло Братство, а именно апостол Павел загатва за това Братство в Послание към евреите, гл. 12, ст. 22-24:

„Пристъпихте до хълма Сион, до града на живия Бог, небесният Йерусалим, и при десетки хиляди тържествуващи ангели, при събора на първородните, които са записани в Небесата, при Бога, съдията на всички, при Духовете на усъвършенстваните праведници, при Исуса, Посредник на нов завет и при поръсената кръв, която говори по-добри неща, отколкото Авеловата“.

Мистичните Братства ще имат подкрепата на горнята организация ако са носители на Божествените принципи. И тогава чрез горнята организация те ще са обединени.

Външното сближение между мистичните Братства може и трябва да има за взаимно опознаване. Да си ходят на гости едно на друго. Да имат деликатни, приятелски отношения едно към друго, да се види кому какво се е дало. Нали всеки пророк казва това, което му е открито? В това няма да има еднообразие. Да има вътрешна обмяна, да циркулират соковете на всяко едно от тях в другите без никакво препятствие, както соковете в организма. И тези мистични Братства да имат Любов едно към друго.

От друга страна могат да се свикват международни събори на всички мистични братства и мистични души в света и то на планина: на Алпите или на Рила. Но тези събори да бъдат само за взаимно опознаване.

ПИСМО ДО ЕДИН ФРАНЦУЗИН

Не трябва да правите разлика между умствена, духовна и физическа работа. Съединете ги трите в едно. Направете физическият свят условие; духовният свят – съдържание, а Божествения свят – смисъл.

Като работите каквото и да е, да считате, че за Бога работите. Вие считате една работа за светска, а друга за Божествена. Това не е верно. Когато дойде Христос за грешните, това не беше ли Божествена работа? Каквато и работа да вършите, съзнавайте, че е за Бога, че тя е Божествена.

ПИСМО ДО ЕДИН ФРАНЦУЗИН ЛЕЧИТЕЛ

Един брат французин Л.Г., който лекува с жизнен магнетизъм, пише, че има дар за лекуване и че лекува безплатно, безкористно и моли Учителя да му помогне мислено. Учителя му писа следното:

Като работите безкористно от Любов, за слава Божия, за Царството Божие и за изпълнение Волята Божия, ще имате подкрепата на Небето.

Един ден ще благодарите противоречията, които сте срещнали в живота си.

ПИСМО ДО ЕДНА ЧУЖДЕНКА

Една сестра от чужбина пише, че е поканена да говори на затворниците на 31 декември срещу Нова година и пита Учителя за тема. Учителя отговори следното:

Когато хората страдат, да не се ожесточават. Защото страдание без ожесточение е правият път. Защото ако има ожесточение и после пак страдания, ожесточение и пак страдание, тогава не ще има омекотяване, а втвърдяване. Страданието е процес на омекотяване. Трябва да се изяснят тези въпроси. Вие може да говорите на следната тема:

„Благото, което носят разумните страдания за човешката душа“.

Защото страданието е Божествен език, с който Небето говори на тези, които се отклоняват от правия път. Страданието е език, чрез който ни се казва, че сме се отклонили. Страданието е език, който показва, че сме в една дисхармонична среда.

ПИСМО ДО СЪЩАТА ЧУЖДЕНКА

Същата сестра писа, че е държала сказка на дадената тема пред затворниците и че е имала голям успех. Сега пише, че е поканена да говори пред политически затворници и пита за какво да говори. Учителя отговори:

Говорете върху следната тема: „Любовта като фактор, който може да обедини човечеството в едно“.

ПИСМО ДО ЕДНА ЧУЖДЕНКА

Една сестра от чужбина, която скоро е влязла в новия път, писа до Учителя идейно писмо и желае да получи някои упътвания от Учителя.

Учителя ѝ писа следното:

Пътят на ученика е като на зазоряване. Трябва да се върви от светлина към светлина. Следвайте този път. Страданието в света служи като пречистване, избелване, за да могат да се оценят радостите, които ще дойдат. Защото без скръбта радостта ще остане неоценена. Страданието е подобно на изораване на една нива: страданията подготвят процеса да може да се посее нещо хубаво в човешката душа, а пък плодът дава възнаграждение за работата, която сме свършили.

ПИСМО ДО ИТАЛИАНЕЦА К.

Той пише и пита Учителя за езотеричната страна на Евангелието.

Учителя отговори:

Трябва да се знае едно нещо: в живота има единство. Животът не може да се дели. Следователно, за да разберем живота, трябва да имаме Любов. Тя осмисля живота.

И понеже волята в индивида схваща нещата от гледището на индивида, в света се ражда злото. Волята да се остави под контрола на Божествената Мъдрост, за да може човек да се развива правилно.

Човек иска да уреди живота си. Той трябва да разбере, че животът е един и да работи за Бога. Да работи за хармонизиране на своята воля с Божествената воля.

Евангелието на Йоана е Евангелие за хармонизиране на човешката воля с Божията воля. Това е мистичната страна в Евангелието на Йоана. Евангелието на Йоана е Евангелие на Любовта.

Засега това. Четете „Светът на Великите Души“ според упътванията към тази книга.

ПИСМО ДО ИТАЛИАНЕЦ В РИМ

Той пише в писмото си, че в него има зазоряване и че иска да получи Висша Мъдрост, Духа на Истината, Светлината и Любовта. Той пита кое е новото, което иде и по какъв начин ще дойде.

Учителя отговори така:

Вие вървите по правия път. Щом чувствате зазоряване, вървете по този път и не се спирайте. Духът на Истината, на Светлината, на Любовта, на Висшата Мъдрост ще дойдат постепенно в тебе по вътрешен начин, а не по механичен начин. Това зазоряване, което чувствате в себе си, показва, че Висшата Мъдрост, че Духът на Любовта, Светлината и Истината работят вече върху тебе, ти си вече в контакт с тях и това зазоряване ще те изведе до целта.

Новото, което иде е Свободата, Истината. Новото е Истината, която ще дойде по пътя на Любовта.

Новото се състои в следното: хората едни други няма да се измъчват. Или казано на положителен език: хората един други ще си услужват, ще живеят един за друг.

Хората няма да ходят с напипване, от нощта ще отидат в деня. Ще ходят в светлината.

В Природата всички работи започват микроскопически, с малкото.

ПИСМО ДО ЕДИН ЧУЖДЕНЕЦ

Той се оплакваше от неврастения, от отчаяние, песимизъм и пр. Учителя му отговори следното:

Най-първо ви трябва чистота на мисълта. После ви трябва благородна дейност на чувствата и здравословна физическа работа. Радвайте се на това, което работите, колкото и малка да е тая работа. Бъдете доволен в недоволството си. Знайте, че това, което ще дойде, вие като доволни от него, то ще бъде едно благо заради вас.

Направете както Христос на кръста. Той прости. И вие простете на всички и бъдете доволен от това, което имате. В дадения случай бъдете доволен от това, което постигате.

После, ви препоръчвам да пиете топла вода, никак да не пиете студена вода. Да имате един термос. Вечерно време ще си измивате краката с топла вода.

Употребявайте зеле, яжте го сурово, но го дъвчете хубаво. Употребявайте моркови, ряпа, варени картофи с малко сол и масло. Избягвайте по възможност месната храна. Един-два пъти на седмица сварявайте жито и го яжте с малко сол или захар.

Като правите това един месец, вижте имате ли микроскопическо подобрение. И точно един месец след получаване на това писмо, пишете и кажете какво подобрение имате, макар и най-малко.

Прочетете Евангелието на Йоана, четете го полека, по малко и си избирайте всеки ден по един стих и размишлявайте върху него.

ПИСМО ДО ЕДНА РУСКИНЯ В СЪЕДИНЕНИТЕ ЩАТИ

Една рускиня от Съединените Щати моли Учителя с писмо да бъде приета за ученичка. Учителя ѝ отговори така:

Любовта е, която държи учениците с Учителя.

Щом имаш Любов, ти си в пътя на ученика и светлината на Учителя те озарява и те ръководи.

ПИСМО ДО ЕДНА СЕСТРА

Стреми се към Непостижимото и Невъзможното, защото чрез Бога то е постижимо. Бог се занимава за постижение само на Непостижимото.

ПИСМО ДО ЕДИН БРАТ

Учителя ми каза да се пише на един болен брат в провинцията следното:

Силите, които ще те излекуват, са вътре в тебе. Ти си станал слаб, понеже много си давал, а не си вземал.

Сега за да се засилиш, трябва да вземаш. А това става чрез концентрация и свързване с източника на всяка сила. Всичко е вътре в тебе. И като прибавиш към горните неща спазване на естествените хигиенични правила, ти ще имаш всички условия, за да се обновиш физически.

Това за тебе е изпит за посвещение и ако го издържиш, завинаги ще скъсаш с прераждането и ще почнеш вече да работиш по закона на вселяването.

Ако сега не издържиш тази задача, тогава когато и да е ще трябва да я разрешиш. Тогава тази задача ще се отложи за друго прераждане. Но сега имаш всички условия за да я разрешиш.

Твоето болезнено състояние се дължи на едно вътрешно състояние. За да се извади болестта от корена, трябва да се измени вътрешното състояние. А това става чрез усилена концентрация.

Ти не трябва да виждаш противоречия в нищо. Освободи се от всички противоречия. Не трябва да държиш в ума си разни тревоги, недоволства и пр. Освободи се от всяко недоволство. Най-силните лечебни фактори са светлата Любов и хармонията. Всеки ден чувай това, което Бог ти говори отвътре.

Свържи се с живототворната Любов и с всичко светло и красиво. Отстрани всичко тъмно от своето съзнание. Концентрирай се всеки

ден върху светлото и красивото и върху Бога, за да протечат през тебе животворните енергии на Любовта.

ПИСМО ДО ЕДНА СЕСТРА

Писмото бе отговор до една сестра.

Вяра непреодолима. Физическите пречиствания са Божии благословения. Когато благословенията дойдат, човек трябва да се радва. Когато хамбара се изпразни, а нивата се напълни, земеделецът трябва да се радва. Когато богатството се превърне в знание; скръбта в радост; слабостите в сила; двоумението в трезва мисъл; бързината в търпение; надеждата в мир; човек е на правия път да приложи Божествената Мъдрост в живота си.

Само чистата съвършена Любов прави душите съвършени. Великото и малкото само Любовта ги обединява. И когато те се обединят, образуват Божествената хармония, в която душите живеят.

Бог е живот без прекъсване; светлина без сенки; движение без реакция, Дух на безгранична свобода; Истина, която привлича всички Същества към себе си. Любовта изпълва и напълва всички празнини и на временния и на вечния живот. Блажени, които Го познаят и Му служат.

ПИСМО ДО ЕДНА СЕСТРА

Тя пише до Учителя, ще минава през много големи мъчнотии. Учителя ѝ отговори със следното:

Там, дето са най-големите мъчнотии, там е Господ. Човек да не се съблазнява. Там, дето са най-големите радости, Господ се прославя, а дето са мъчнотиите, там Господ работи за човека.

Ще се оправят вашите работи, Господ ще избави, ще победи.

ПИСМО ДО ЕДНА СЕСТРА

Благото на човека е в изпълнение волята Божия. Светът днес се нуждае от любящи души.

Не отлагай доброто.

ПИСМО ДО ЕДИН БРАТ

На един брат, чийто син беше заминал, Учителя писа следното:

Син ви е добре сега. Не се смущавайте. Молете се и благодарете на Бога. Такава е волята Божия. Трябва да бъдем винаги благодарни за всичко, което става. Ние гледаме на нещата от съвсем ограничено, егоистично гледище. Божественият свят разглежда нещата широко, във връзка с далечни хоризонти.

XIX. РАЗГОВОРИ С ЖУРНАЛИСТИ И ОБЩЕСТВЕНИЦИ

РАЗГОВОР С ЖУРНАЛИСТИ

Няколко журналисти бяха приети от Учителя в приемната Му стая. Те разгледаха картините в стаята и един от тях попита:

– Мога ли да знам от кого са тези пейзажи?

– От наш художник. А горната картина представлява Хималаите.

– Отчасти като представители на нашия печат, като изразители на нашия културен и духовен живот, от наше име и от името на широката маса, която изнемогва под бремето на морална разруха, ние идем да ви помолим, ако обичате да благоволите да говорите пред тая голяма част от народа, която няма възможност да дойде да ви чуе. Да говорите на тема, която Вие намерите за най-подходяща за днешния момент.

– Може да се говори, стига да се схваща добре. Има няколко течения, които сега вървят в света. Най-първо между хората трябва да има идея за човещина, за живота, Любовта, светлината и свободата. Има неща, за които хората трябва да имат еднакви понятия.

Политическият живот се развива в една форма, културният живот се развива в друга форма; религиозният живот – в трета форма. човечеството днес се намира в такава фаза, която не е здравословна. Това е болезнена фаза.

Идеята ви е хубава, ако може да се създаде хармонична среда. Защото нещата, които ще ви се кажат, са ценни. Аз знам, че нищо не се губи, но Природата не обича големите съпротивления. Тя върви сега по пътя на най-малките съпротивления. Онзи, който търси приключения, винаги пада.

– Вие трябва да излезете в София с една беседа за онези, които не знаят и които не са посветени във вашето Учение или които знаят, но са заблудени, та да се изяснят нещата.

– Може сега. Ако излязат най-просветените българи да им държа беседа, да приложат тези методи, които ще им дам. На най-просветените българи ще дам методи, а на другите ще им говоря по друг начин.

– Тази група на която ще говорите, тази публика в своята по-голяма част ще представлява културни хора, интелигентни хора, нашата учаща се младеж, студентите, голяма част от нашето чиновничество. Всички те са в неведение, нямат никакви познания или имат неверни понятия. Интересът е голям.

– Може да се нареди полека-лека.

– Кажете ни кога ще бъде за Вас най-удобно. Може да се нареди в аудитория №45. В днешната страшна морална разруха хората искат да чуят здрави идеи, които ще ги закрепят; ще им повдигнат духа; ще им дадат кураж. Навсякъде говорят за политически престъпления; за социални, икономически подобрения, обаче това не окуражава, не повдига. Днес има хора по крайните квартали, които ако обядват, не вечерят или ако вечерят не обядват или ако днес ядат, утре не ядат.

– Сега цялото човечество преживява една криза, една неизбежна фаза. Човечеството е като една жена, която трябва да роди. Остават няколко деня докато роди. Да роди, но да не умре детето. Ще има известни страдания докато роди, докато се родят добрите хора. След това иде нещо хубаво в света. Трябва да дойде най-първо страданието непременно. При страданието нещата се раждат.

Сегашното богатство не служи за доброто, не се харчи за повдигане и възпитание на човечеството. В българският народ трябва да се разпространи тази литература. Трябва четене на трезва храна.

– Има ли някои допирни точки между богомилството и Вашето Учение. Вчера спорехме в една среда; едни казаха че има, а други казаха, че няма.

– Богомилите занесоха в Европа идеите и станаха подкладка на европейската реформация. Това, което трябваше да дадат на българите, дадоха го на европейците.

Самото име е хубаво: на Бога мили. Имаха правилно разбиране на живота, но между тях навлязоха хора, които не бяха подготвени.

Сега народа трябва да живее с човечеството. Ако на човечеството е добре, и за българите ще бъде добре. Народа е част от Цялото.

– Мен ми се струва, че между богомилството и това Учение има нещо общо по отношение на социалния въпрос.

– Известни допирни точки може да има между богомилството и това Учение.

Ние сме проверявали с данни, до где е достигнало човечеството, какво може да разбира, какво може да се приложи. Имаме научни данни. В света не можем да работим безразборно. Ако се работи Разумно, всякога ще има резултат. Нищо не е в състояние да спре една Божествена мисъл. С една клечка като запалиш огън, нищо не може да го изгаси.

Политическият живот е външният кръг, идейният кръг на живота. Трябва да има много умни хора по въпроса как да се живее сносен живот, т.е. как да се разпределят физическите блага. Защото страданията не са от недоимък, но от неправилно разпределение. И вследствие на това има аномалия.

На народа трябва да се проповядва едно Учение. Сега в народа има лековерие и суеверие. Това е, което препятства. А пък вярата е едно истинско положение. В един народ трябва да се създаде вяра;

вяра, че това, което е заложено в него, ще успее. И да не се подкупва този народ.

Идеята ви е хубава. Щом се е събудила у вас тази идея, добре е. Всички да бъдете като запалени свещи. Всеки човек трябва да носи светлина. Там, дето вие може да бъдете полезни, никой друг не може да бъде полезен.

Втори път като дойдете, пак ще поговорим.

БЕЗ НАСИЛИЕ

Днес Учителя прие един журналист. Във време на разговора с журналиста Учителя каза следните мисли:

Насилието не е култура. То е приготовление за култура. Насилието трябва да престане за да има култура. В Бога няма насилие.

За всяко насилие се плаща. Идат последствията. Тези, които са извършили насилие са неспокойни. Като отидат в другия свят и там ще бъдат неспокойни. Резултатите на греха намират човека, не може да се избави. Когато у човека дойде съзнанието, тогава ще му се прощава.

Всеки извършен грях е извършен против Бога, нищо повече. Ти убиваш един човек. Ти вече извършваш едно престъпление, което нарушава Божия закон. Съдбата те хваща. Няма избавление като съгрешиш. Като съгрешиш, де ще се избавиш? Например, извършил си убийство. Крил си се в горите, но умираш и в Невидимия свят те чакат. Къде ще се денеш? В другия свят не можеш да се скриеш.

Сега човек употребява силата си по навика на животните, но доброто, интелигентността, трябва да вземе предимство в хората. Човек трябва да се отличава по доброто. В животинското Царство правото е на силния, а в човешкото Царство, правото трябва да бъде на слабия.

Новото не може да дойде по никой начин чрез насилие. Абсолютно трябва да се отрече насилието като средство за идване на новото. Насилието ражда насилие.

Гостът попита:

– Може ли да се избегне насилието?

Учителя каза:

Щом имаме един порядък на егоизма, насилието е неизбежно. А щом имаме един Божествен порядък на Любовта, тогава насилието е излишно и се изключва.

Големият ще уважава правата на слабия. Като видиш някое дребно животно, например мравка, ще го заобиколиш, няма да го стъпчеш. Няма да сечеш дървета. Човек като придобие сила, забравя се, възгордява се. Там е грехопадението.

Сега сме в положението на точилото и ножа. Сега точилото и ножа оправят света, и като го оправят точилото и ножа не изхабяват, а и тези неща, които те оправят и те се изхабяват.

Един българин вързал кучето за канелката на бурето с вино и го биел. Кучето като се дърпало, дръпнало канелката, отворило бъчвата. Човекът като отишъл да гони кучето, изтекло виното. Та ние често като бием кучето и ходим да го гоним, изгубваме условията, които имаме. Законът е: при насилието ние изгубваме добрите условия, които имаме.

Божествената наука изключва хипнотизма като лечебно и възпитателно средство. Защото при хипнотизма човек употребява насилие върху чуждата воля и тогава ще има обратна реакция. Като види бог, че човек злоупотребява с великите закони, дава му урок.

Днес се повтарят баташките работи: Един човек да го убиеш, без да го съдиш!

Хората трябва да се покаят и да кажат: „Убийство не се позволява“. Да не се убива виновният. Убитият е по-опасен в Невидимия свят. Тоз, който не знае окултния закон, казва: „Да се убиват“. Като се избият, те са по-опасни. И винаги след това се влошава положението.

Някои хора вярват в злото. Те мислят, че ще спечелят от злото. Мислят, че като убият врага си, ще спечелят. А ако човек се убеди, че неговият враг ще стане по-силен след смъртта, няма да го убива.

Някой казва: „За Бога може убийство“. Не, не може. Никой народ не е прокопсал с убиване. Такъв е Божият закон. Ако можеш да създадеш един човек, тогава можеш да го убиваш. И понеже не можеш да го създадеш, не можеш да го убиваш.

Всяко убийство, всяка лъжа, всяко лицемерие излизат от съвсем друг източник. Там е смъртта. Не може да се повдигне човек с тях. Едно ще натъчеш, две ще разтъчеш.

Някой казва: „Онзи има видение“ и пр. Вие оставете това. Ти изложи принципите на Божественото Учение и кажи: „Ние по това се отличаваме: абсолютно никакво убийство, за нищо на света“.

Старите евреи като не знаеха закона, избиваха езичниците, и последните се прераждаха у евреите и положението на евреите се влоши.

Щом вървиш по пътя на греха, ще убиваш, а щом вървиш по новия Божествен порядък, там не става и дума за убиване.

Злото никога не се побеждава със зло, защото злото става по-голямо. В Германия не трябваше да се убиват противниците. Като се убиват противниците е по-зле, опетнява се работата.

Един човек като убива гълъб, той е със същото съзнание, както когато една мома откъсне цвете и се окичи.

Злото се побеждава с доброто.

Всяка война носи болести, защото тези отрицателни мисли във време на войната като отровни газове причиняват болести; засягат организмите и на тези хора, които не участват във войната. Тогава цялата атмосфера е пълна с тези течения. С отрицателните мисли във

време на войната се разклаща атмосферата на етера и това внася дисонанс в нашия организъм.

През войната е „карма-каръшък“, т.е. действа кармата. Сегашната втора световна война е война на птиците – аеропланите, на рибите – подводниците, на костените жаби – танковете, на дърветата – пушките. На онези, които не разбират, казвам им го символично, а да го кажа направо:

Животинските сили в човека вземат участие във войната. Божественото в човека, или истинският човек не взема участие.

Това, което вършат – войната – не е по волята Божия и ще страдат. Един певец ми казваше, че като давал концерт между присъстващите дошъл и един инвалид – без крака и без ръце – труп. И каза ми певеца: „Много се развълнувах като го видях. И с такъв интерес слушаше моят концерт! Мъчно понесох тази картина“. Ето какъв е резултата на войната. Новото Учение, новият живот не допуска такива картини в живота. Новото Учение е живот на красивото, на радостното, на веселото, на доброто. Това е Божествения живот, който ще дойде, защото такава е волята Божия.

Частното воюване – между индивидите – ражда колективното.

В Божественият живот всеки трябва да се остави свободен.

Бог не създаде света за роби, за слуги, за затвори, за наслаждения. Бог създаде света за училище на своите деца.

МЕЖДУНАРОДЕН ЖИВОТ

Един журналист посети Учителя. Стана въпрос за международния живот. Учителя каза:

Всеки народ си има своята функция. Всеки народ трябва да бъде свободен, за да изпълни своята функция. Всеки народ е като един орган в човешкия организъм. Или другояче казано: всеки народ е възприемател на специфични енергии в космоса, които после се разпределят на цялото човечество. Затова всеки народ е необходим за живота на човечеството. Българите представляват един орган, англичаните – друг, германците – трети орган и пр. и като дойде господарят ще ги сглоби всичките.

Всеки народ си има специфични хубави черти и един ден всички народи ще донесат своите специфични хубави черти и ще ги направят достояние на цялото човечество. Всички народи носят част от свещената скиния. И един ден всички тези части ще се съединят и ще образуват скинията.

Понеже всеки народ си има своя функция като орган на общочовешкия организъм, затова всеки народ трябва да е свободен да говори на своя език. Всички народи трябва да живеят братски помежду си като членове на едно семейство. Никой народ не трябва да господства. Едно време Вавилон, Асирия, Римската империя господстваха върху другите народи, владееха ги, но сега къде остана тяхното господство? И днешните държави, които господстват, ще имат същата съдба.

Всички народи трябва да имат добри условия, никой народ не трябва да подтиска друг народ. Силните народи трябва да помагат на слабите.

Като се срещнете с един англичанин, с един американец и пр. да чувствате, че сте над народността, че сте братя.

Национализмът трябва да се надрастне. Оставете национализма. Човек не трябва да обича само своя народ. Вие гледайте да сте синове Божий.

В семейството най-първо бащата и майката са диктатори. Те употребяват наказание, пръчката. Но тези деца растат и като пораснат, бащата вече не може да употребява диктатура, ще стане демократ. Също така, когато народите се събудят, възмъжеят, диктатурата в управлението престава и се превръща в демокрация.

Синархията е най-висока форма на управление, но съвременното човечество не е още готово да възприеме синархията. Ще я възприеме в по-далечно бъдеще.

Все повече се събужда в човечеството колективното съзнание, усилва се тенденцията за обединение и в бъдеще ще се наложи федерация на народите.

РАЗГОВОР С РЕДАКТОРА НА ЕДИН ВЕСТНИК

Редактора на един столичен вестник беше приет от Учителя. Редактора каза:

– Кажете нещо за причините за днешната стопанска криза и върху средствата за излизане от нея.

– Тези средства, които сега се прилагат за лекуване на стопанската криза, са закръпки. Както вървят европейските народи, те само закърпват.

Тук важи същият закон, както при една кола, която е претоварена. Тя ще се счупи. Днешният живот прилича на една кола, която е толкова претоварена, че повече не може да издържи; при най-малкият опит ще се счупи.

– Кое е радикалното средство за спиране на кризата и за отиване към нов живот?

– Трябва друг мироглед. С този мироглед, който имат сега, нищо не може да се постигне.

– Държавите със своите конференции и споразумения могат ли да допринесат за изглаждане на кризата?

– Те могат да направят нещо, но както казах, трябва нов мироглед, ново разбиране на живота. Вътрешно трябва да се направи много нещо. Вън са условията, а вътре са възможностите.

– Не смятате ли, че ако се опростят всички дългове между народите, няма да се постигне доста?

– Това е най-разумното. От самото Начало трябваше да го направят. Те пак към това ще дойдат. Че когато една държава няма какво да плати, какво ще ѝ вземат?

– Американските милиардери, защо искат тези милиарди, като имат толкова богатство?

– Това е тяхно разбиране. Разбиранията им не се различават от разбиранията на европейците. Те не могат да намерят изходен път, не го знаят.

Например, ти имаш една кибритена клечка. Трябва да се запали огън. Доста кибритени кутии вече се продават. Всеки от вас може да си купи кибритена кутия. Едно Евангелие е кибритена кутия, ако знаете как да я драскате.

– Ние в България какво бихме направили, за да смекчим това тежко бреме, което тормози този народ.

– Дайте на този народ литература, да дойде до ново разбиране на живота.

Идвали са вестникари при мен и аз съм се чудел, че са майстори да говорят Истината наопаки. Истината трябва да се говори на този народ.

– Масата иска макар и малко материални блага, за да може да преживява, за да може да си почива, да има условия за живот.

– Нека дойдат най-интелигентните българи, най-добрите българи, и нека дойдат десет-двадесет-сто души и ще им се кажат методи за работа. Политиканите може да имат добри желания, но те са хора невежи, те прилагат стари методи. Нашите политикани приличат на онзи българин, който ходил да работи градинарство и работил тази работа десет години. И после казал: „Дотегна ми“. И тръгнал да търси работа. Отишъл в Солун при един абаджия и почнал да работи при него. И си казал: „Това е лесна работа – да се боде, де е мотиката!“ След като работил десет деня, един турски паша пратил да повикат абаджията да му крои гащи. Абаджията пратил слугата да каже на пашата, че след малко ще дойде. Но господарят не дошъл. И

пашата казал на слугата: „Гледам, че си майстор, скрои ми гащи бирбучуклия“. Онзи почнал да крои. Пашата гледал, че нищо не излиза, на нищо не прилича кройката и му казал: „Тогава скрой ми салтамарка“. Но пак нищо не излязло от кройката. Пашата казал: „Тогава поне ми скрой тютюнева кесия. И ако не можеш, ще те бия“. Също така и нашите политикани приличат на този българин. Те не знаят да кроят. Те са дошли до тютюневата кесия и ако не могат и нея, тогава ще има бой.

– *Положението е тежко.*

– Положението не е тежко. Положението на този народ в един миг може да се оправи. Не се изискват векове. Ние в такива векове не вярваме. Сега могат да се оправят всичките работи.

– *Те са загазили, не виждат изходен път.*

– Ако вие вестникарите искате да допринесете, решете да говорите Истината. Тя трябва да се изнесе. Има начин, по който този народ може да подобри своето положение.

Ако светът, в който живеем е разумен, трябва да постъпваме съобразно това. Ние можем да не вярваме, че светът е разумен. Това е друг въпрос. Има две разбирания. Ние трябва да имаме едни основни закони, съобразно които трябва да постъпваме. Някои казват: „Господ ще оправи света“. Но това е механическо схващане. Господ отвън няма да оправи света, но отвътре ще го оправи, чрез нас. Чакат Бога от облаците горе.

– *Днес чух Вашата беседа. И виждам, че доста млади последователи има тук, все млади хора. А това показва, че човечеството търси цяр и всичко онова, което може да го изведе на прав път. Лошите материални условия спъват човека.*

– Това е вярно. Един българин, който е работил в чужбина и се връща в България, разбойници го нападат и обират. Това било зимно

време. Оставили му само една кибритена кутия, която носил със себе си. Той отива в един спасителен дом, като пътувал из планината. Там намерил един княз, който имал всичко на разположение, но нямал кибрит. Българинът му казал: „Разбойници ме обраха и само кибритената кутия спасих“. Князът му казал: „Носиш ли кибрит, положението е спасено, понеже аз всичко имам, но нямам кибрит. Тогава каквото имам, ще го делим“. От този пример следва, че трябва светлина на хората.

Сега трябват хора майстори.

РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК

В десет часа преди обед един обществеиик беше приет от Учителя. Обществеиика попита за днешното положение. Учителя каза:

На умните хора съдбата е определена. И на глупавите е определена. Хората, които мислят, определят съдбата си с мисълта си.

Има нещо във възгледите на хората, което трябва да се измени. Сегашните културни хора имат много стари възгледи. С тези възгледи нищо ново хубаво не може да се създаде в света.

Хората не мислят за Божественото, но всеки човек мисли за себе си, само за себе си. Това е старо схващане.

Обществеиикът попита:

– Какво ще кажете за българският народ?

Учителя каза:

Българинът ако върши волята Божия, има много добра съдба.

Българите направиха една погрешка, дето изгониха богомилите. А ако направят втора погрешка ще имат последствията.

Светът не е създаден за българите, за англичаните и пр., а за човечеството, за повдигане на човечеството.

Един народ е уд на човечеството. той си има определена функция в общочовешкия организъм.

По-големите народи са по-големи синове, а по-малките народи са по-малки синове.

Само онези народи, които приемат закона на Любовта, имат бъдеще. А които не приемат, тяхната съдба е определена. Ако българите приемат закона на Любовта, ще имат добра съдба, а ако не го приемат, тогава няма извинение.

Русите са в железния си век. Сега българите се намират в своя златен век. След изтичането на златния век, ще влязат в сребърния век. Това ще стане в XXI-ви век. А русите в XXI-ви век ще влязат в златния си век и ще имат бъдеще.

Сега българите трябва да бъдат неутрални.

Един народ функционира не само тук на земята във физическия свят, но функционира и на друго поле. Тези българи, които функционират в друго поле са невидими.

В народа се казва, че тук-таме се явява един старец, който казва някои неща и после изчезва. Това са тези Същества, които работят върху българския народ. Някой път те са видими, а някой път невидими.

Българите трябва да благодарят, че Божият промисъл бди върху тях.

Значи, в международния живот България да не се намесва във война, а във вътрешния живот българите трябва да бъдат справедливи, да приложат справедливостта.

Човек трябва да има такова отношение към хората, каквото има към себе си. Както тачи своето тяло и своята мисъл, такова отношение да има към другите хора. Това трябва да се приложи.

Сега в света ще станат неща, които хората никак не са очаквали. При бъдещия строеж хората трябва да изменят своите възгледи.

Да се избегнат смъртните присъди, нищо повече. Това е най-умното, което може да се направи. Смъртните присъди не говорят добре за днешната култура. Християнските народи трябва да приложат принципа: не убий. Да лишат човека от живот, който не могат да му дадат, не е право.

Те могат да кажат, че това е за доброто на държавата. Ни най-малко не е за доброто на държавата.

Иде нещо хубаво за света, това мога да ви кажа.

Методите, които употребяват днес, не са съобразени със законите на Божественото право.

Този порядък днес е човешки, не е Божествен порядък. Да убиеш един човек не е Божествен порядък. Да си служиш с насилие, това не е Божествен порядък.

Всички трябва да знаят, че тяхната енергия иде от Бога. Един държавник трябва да знае, че има един разумен закон в света, а не да казва: „Аз всичко мога да направя“.

Има хора, които вярват в Бога отвън, а вътрешно Го отричат. Има други хора, които Го приемат отвътре, а Го отричат отвън.

Трябва да приемем, че Бог е вън и вътре в нас.

Онези, които приемат Бога отвън, казват: „Онези са безверници“. А вторите казват за първите: „Те са ретрогради“.

Ние се намираме вече в предверието на един златен век на човечеството – така нареченото идване на Царството Божие на земята. Ще си отпочинат хората. Близо е това.

Какво по-хубаво от това: Царството Божие на земята и всички земни царства ще служат на това Царство. То ще ги ръководи.

Проблемата на човечеството е една нравствена проблема. Трябва да почнат народите да си вярват един в друг.

РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК

Един обществеик беше приет от Учителя преди обед. Този обществеик беше запознат до известна степен с идеите на Бялото Братство, беше прочел доста нещо от литературата на Братството. Той попита Учителя:

– Как да се работи за повдигането на селото и изобщо на народа?

Нека си послужим с една аналогия: за земеделеца най-първо е нужно земя. Тя е едно от условията. Второто нещо е засяване на земята. След като засеем, отгоре трябва да завлачим. Третият процес е Божествен: възрастване на посятото чрез слънцето, влагата, топлината и вложените в семето сили.

Същото е и по отношение на работата между хората. Хората – това е нивата, това е земята. Изораната земя трябва да се засее. Каквото се засее, такова ще израсне. Затова трябва да се сее нещо хубаво, което да принесе добър плод. Това съответства на запознаването селото, на народа с новите идеи. Те трябва да се посеят в народа. Това е вторият процес. А третият процес е Божественият: това, което е посято трябва да поникне чрез Божествените сили на човешката душа и да даде добър плод.

Някой път хората искат да приложат Божественият закон за постигане на човешки цели. Това е погрешно.

Ако хората могат да научат какво нещо е Любовта и да я приложат, тя всичко ще оправи. Тя е единствената сила в света, която може да оправи всичките работи. Тя ще научи хората как да работят.

Виждаме в живота, че когато обичаме някого, работим добре. Майката, която обича детето си, работи добре за него. Всички, които

обичат, работят добре. Всички, които не обичат, не работят. Така е навсякъде. Даже у птиците е същият закон.

Та сега, ако посеете на българската нива Божественото семе, ще имате резултат.

– Ще се опитаме в това и ще дохождаме по-често при Вас да черпим вдъхновение и светлина. Ще започнем да работим в това направление.

– Трябва да се образува една Школа, училище да се учат българите, да се просветят. Да се съединят физическото, духовното и Божественото. С три неща се започва живота: мъчение, труд и работа.

Ние сме минали през мъчението. Хората са излезли от мъчението и сега навлизат в труда. И ако излезем от областта на труда, ще влезем в областта на работата, на разумната дейност и тогава ще бъдем свободни. Новите идеи да се представят на хората. Те както ги разбират, така да ги приемат. То е като храна. Всеки човек – и най-малките животни знаят как да се хранят, стига да им се даде здрава храна и да се оставят те да разбират новото, както те са способни.

Стига да се даде тази светлина на тоз народ, но това, което е накоплено в душата му само ще се организира.

Щом ти дадат една свещ, какво трябва да правиш с нея? Ще ѝ проповядваш ли, че трябва да свети. Не, ще я запалиш, ще я оставиш и тя знае да гори. От тебе се иска само да я запалиш. Та българският народ ще го запалиш и той да си свети както знае, да гори както знае.

Ето какво разбирам аз под Любов. Като дойде Любовта, тя задоволява всички нужди: умствени, духовни и физически в дадения момент и дава подтик на човека да работи. Ако човек няма подтик да работи, ти като си отидеш, той няма да работи.

Ще имаш пълна вяра в онзи, комуто говориш. Трябва да се остави един човек да се прояви такъв, какъвто е.

Ще започнем с най-малкото. Слънцето изведнъж не изгрява. Отначало има зазоряване, докато дойде най-голямата светлина.

Онзи, който не знае да лекува, опитва едно лекарство, второ лекарство, трето и пр. и болният остава недоволен. А вещият знае какво лекарство да приложи при лекуване. Та с по-малко усилия може да се постигне резултат.

Има стар начин и нов начин на работа. Опитайте единия и другия и който ви хареса от двата, него изберете. Да се направи един избор.

Единственото нещо, което не се нуждае от доказателство, е Истината.

Единственото нещо, което не се нуждае от доказателства, е Любовта.

Единственото нещо, което не се нуждае от доказателства, е Светлината.

Някой пита: „Какво нещо е светлината?“ Това, в което не се спъваш, е светлина. Там дето има светлина, хората не се спъват. Там, дето няма светлина, се спъват.

Някой казва: „Аз съм учен“. Добре, щом си учен, трябва да имаш светлина и да разбираш порядъка на Природата. Щом не го разбираш, нямаш светлина.

Единственото нещо, което човек обича, е Истината. Тя го освобобождава от смъртта. Що е Истината? Това, което те освобождава от смъртта, от крайно несносният живот, то е Истината. А Любовта осмисля нещата.

У славяните егоизмът е по-смекчен, не изпъква толкова. У славяните Любовта ще вземе надмощие. Сега Любовта слугува на силата, но в бъдеще силата ще слугува на Любовта.

Аз веднъж казах на един свещеник: „Вие много защищавате вашите икони в църквата, които сте нарисували. Това са човешки икони. Божествените икони са хората и те се търкалят по пътя“.

Казвам: тези божествени икони са по-важни, отколкото човешките икони.

Българинът има една хубава черта. Той мисли, че животните нямат душа, не съзнават. Когато българинът бие волът, не му казвам да не го бие. Той ще каже: „Аз съм господар“. Аз се приближавам при този вол, погладя го малко и казвам на човека: „Много добра порода е той. И този добитък е късметлия. Ти като имаш тези волове, всичко ще ти върви добре.“

И тогава той почва да гледа добре вола. Той не знае, че в това животно има Разумно същество, което дошло да му помага. Това животно не е така глупаво, както си мисли човек. Значи българинът се поправя, когато разбере нещата.

Българинът в известни отношения е подготвен. Той има следната черта: като отидеш да му проповядваш, той иска да знае, дали с пари му проповядваш или без пари, плащат ли ти за това. И щом види, че с пари, казва: „И аз знам така“. А щом види, че без пари проповядваш, той казва: „Има нещо важно тук. Значи има тук идея“. И почва да изучава. Безидейното, което е с пари, той го оставя.

Та като се отиде при българина, трябва да се проповядва без пари.

Всеки извор да се прояви такъв, какъвто е.

– И в странство виждат, че тъкмо новото Учение трябва да дойде да обнови света и ние да се радваме, че сме достойни синове на богомилите.

– Слънцето 5-6 месеца не се проявява и после пак се явява. След това пак 5-6 месеца не се проявява в силата си. Това става периодично. Когато слънцето не е тук в силата си, то е в силата си в южното полукълбо.

Същото е и в живота на човечеството: богомилството дойде преди хиляда години. От същият източник иде сега Учението на Бялото Братство.

Сега при българският народ иде новото. Ако сега българинът изгуби, не зная какво ще стане. Сега няма да има загуба. В Природата събитията втори път не се повтарят. Това, което стана с богомилите, втори път няма да стане.

Един селянин ми каза: „Чух много работи за вас и дойдох да проверя верни ли са или не. Толкова лошо говориха, че аз си казах: „Я да видя какви са тези хора“. И сега виждам, разбрах.“

Най-първо трябва да се започне с физическият свят; после с духовния и после с Божествения и тогава ще бъдем разбрани. Трите трябва да се съединят в едно и да образуват една вътрешна хармония.

Божественият живот е в човешката глава, духовният живот е в неговото сърце, а физическият живот е в останалата част на тялото. Те са свързани в едно цяло. Не можем да отделим главата, сърцето и останалата част на тялото.

Най-малките неща, които са били безсмислени, ние ще ги осмислим. Животът трябва да се осмисли.

Има един естествен начин, по който хората трябва да се научат да живеят. И там се изискват най-малките усилия.

Не е лесна работа. Човечеството е прекарало векове при стария порядък. Докато хората разберат Истината както трябва то е трудна работа.

– Какво е Вашето гледище за мнението на Ганди против техниката?

– Ганди поддържа Учението на Толстоя. И Толстой се опълчваше против техниката.

Ние не можем да се избавим от техниката. Стомахът, белият дроб и главата са технически построени.

Техниката трябва да дойде да освободи животните от непоносимия труд. На животните трябва да се даде свобода. И в механиката ще стане преврат в бъдеще.

Земята изкарва даже повече жито, отколкото е потребно. Храна има предостатъчно за всички. В Южна Америка са изхвърляли в морето 20 милиона тона кафе, за да се поддържа цената на кафето. В Америка преди години намериха за по-износно да горят жито вместо въглища и след това настана криза в Америка. Трябва една философия на Природата. Житото не трябва да се гори. То е дадено като хранително средство на хората. Не трябва да се употребява вместо въглища.

После има много други недъзи, които трябва да се отстранят. Хората трябва да престанат да употребяват въглища. В бъдеще ще свалят атмосферното електричество от горните атмосферни слоеве.

Ще посееш едно семе. То трябва да расте, да цъфне, да завърже плод и плодът да узрее. Узрелият плод вече осмисля нещата. И човек може да вкуси и да види какво представлява това растение.

Това се отнася и за едно Учение. При едно Учение важен е плодът, животът, който ще се внесе чрез него.

Ще се работи по най-простият начин всред народа – по начин, който всеки може да приложи. Природата започва с най-достъпни неща, които всеки може да направи.

Божественото живее там, гдето всичко друго замира.

Божествено Учение е това, което ще влезе, за да даде живот на хората.

Една къща е хубава, когато горението в нея е пълно и всичкият дим излиза през комина. Но когато коминът не тегли, цялата къща се напълва с дим. Тогава усещаме лошите условия и очите се дразнят.

Една аналогия: едно Учение, което не може да даде мир на човешката душа, има дим вътре в него. Та по възможност най-малко дим.

Житото, царевицата и др. растения трябва да заместят месната храна. В сравнение с миналото, българите са повече вегетарианци.

Всички хора не са еднакво организирани. Някои хора в своето организиране са останали назад, а някои хора са организирани и малко се изисква, за да приемат новите идеи.

Христос казва: „Вам е дадено“, т.е. на тези, които са организирани.

Когато един проповядва нещо, никога не трябва да се насилва онзи, на когото говори. Едно Учение трябва да се опита. Ще опиташ въздуха в долините, на планината и ще видиш къде въздуха е най-хубав и там ще избереш място за живеене.

Едно Учение трябва да има приложение за тялото, ума е сърцето.

Като се погледнат хората, линиите и строежът на тяхното тяло показва каква е тяхната култура.

Българинът е изостанал назад. Изобщо у славянина набожността, религиозното чувство е развито, а у българите сравнително е по-слабо развито. Криза е претърпял българина. У него трябва да се усили

Любовта към Бога. Българинът е съвестен. Това е една черта на славянина. На българина му трябва Любов. Българинът има всичко, но му трябва Любов.

Вашето желание да работите е хубаво. А пътищата, по които ще работите, са определени. Много методи ще се приложат. Казано е: „Не само с хляб ще бъдете живи, но и с всяко Слово, което излиза от Божиите уста“. Словото ще внесе живот.

РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК

Един обществеик беше приет от Учителя. Стана дума за обществени въпроси.

Учителя каза:

По някой път много шум можеш да дигаш, а малко работи си свършил или малко шум можеш да дигаш, а много работа си свършил. Сега трябва да се създаде идеал на младите.

Има един закон, който обезсилва хората. Досега не съм намерил нито един пример, дето някой да е вървял по крив път и да е станал виден човек в света.

Сега трябва да се изучават новите тежнения, новите условия. Сега човечеството е минало десетгодишната възраст и е дошло юношеството. Детинството е минало. Да спази хубавото от детинството, а глупавите работи на детинството да остави настрана.

Сега говорят за стари истини, как са живяли деди и прадеди. Да оставят как са живяли деди и прадеди. Думата човещина трябва да влезе в света.

Трябва да се даде едно ново социално и духовно направление. То включва съвкупността на живота, нуждите на живота, на човешкото сърце и на човешкия ум. То е равностранен триъгълник. Трябва да се изучава най-първо тялото, после сърцето и човешкия ум и те да се турят в хармония с Божествения свят, с душата.

Щастие без разбиране нуждите на тялото, сърцето и ума не е възможно.

Вие може да напишете една брошура за обществениците. Като затварят, като избиват, това не е управление. В България стига да се повтарят убийствата: убиха Стамболова; в Сърбия техния крал и пр.

Трябва да се обедини всичко трезво и разумно. В България да се образува едно общество от хора, които искат да живеят идейно с една широка идея. Сами да носят закона в душите си. Те да са като една вътрешна ядка.

Можем да дадем известни упътвания, които могат да се приложат в обществения живот. Тези неща ще се наложат и от самото време.

Всяка добра и праведна власт е от Бога, а всяка насилническа и безумна власт не е от Бога.

Принципите на християнството нямат почти нищо общо със сегашните форми на християнството. Тези форми хората ги изработиха. Христос, ако дойде, ще се чуди на гениалността, с която се изопачиха Неговите идеи.

Светът ще мине през един огън, през едно вътрешно пречистване. Има едно вътрешно стълкновение и то ще дойде неизбежно. Ако хората са разумни, ще минат по-леко. Ако са неразумни, ще минат мъчно.

Нещо напряга отвътре. Тази енергия трябва да я пуснем да се прояви чрез нас. Инак тези сили ще разкъсат всичко. Човек който иска да противодейства, ще причини смърт. Сега има едно голямо обезверяване. Най-умните хора не могат да разберат един елементарен закон.

РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК

Един общественик беше приет от Учителя. Той каза, че иска да посещава лекциите и моли Учителя да му каже кои лекции да посещава: в сряда или петък.

Учителя му каза:

Ще зависи от твоето свободно време. Ще гледате на лекциите така, както гледате на храната. Има известни възгледи, които са необходими. То е хранене.

В обществения живот, за да прогресираме, трябва да има помощ от Божествения свят. Ако нямаме помощ, нищо не се постига. Ако сегашните държавници разбираха Божествения закон, щяха да успеят. Те не успяват, понеже нямат съдействието на Божествения свят. Ако не турят известни мероприятия, които да осъществяват целите на живота, тогава идва анархията.

Консервативните елементи не ги интересува водата, която изтича, но ги интересува рибата и се страхуват да не би като отворят водата, да отиде и рибата. И докато ги убедиш, че рибата няда да отиде, а ще си отиде само мътната вода, те противодействат. А като ги убедиш, че ще дойде прясна вода, но рибата ще остане, те няма да противодействат. А те не знаят, че в тая кална вода рибата ще умре.

Сегашната култура е на крайния предел и по-нататък не могат да отидат. И им казвам: За това яйце още малко време остава. Ако не го турите под квачката да се измъти, то после и да го турите, ще бъде късно.

Новото ще дойде по най-естествен начин.

РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК

Един обществеик, който симпатизираше на Братството и изучаваше идеите на Братството, беше приет от Учителя. Стана въпрос за днешния момент в развитието на човечеството.

Учителя каза:

Всички окултни движения на Изтока и Запада ще се сближат. Във всички окултни движения днес липсва нещо: приложение.

Не че Христос не можеше да употреби други методи, а не тези, които употреби. Но Той знаеше, че тези методи на ненасилие са по-силни, по-ефикасни, отколкото методът на насилието.

Българите си приличат с евреите по едно: както българите, така и евреите са твърдоглави. Само че в евреина има досетливост, той цени времето, туря всяко нещо на място и навреме, а българина все отлага. И всичките му нещастия идат от там, че той все отлага, казва, че има време.

Идва една мисъл на Бялото Братство, която направлява света. Няма да мине дълго време така. Времето е назряло. Ако европейските народи не побързат да се поправят, ще дойдат нещастия, катастрофи. Колко пъти казах на Фердинанда, да не отваря война и да бъдат неутрални. И тогава щяха да спечелят много нещо. Това беше при първата световна война.

Трябва възпитание на народа. На масите трябва да се даде едно друго възпитание.

По структура трябва да се вземат тези хора, които са готови и на тях да се говори за новите идеи. Хората трябва да се изберат по структура.

Има някои хора, които не са готови.

Някои казват, че това движение на Бялото Братство успява, понеже църквата не работи. А пък ако работеше църквата, това движение пак щеше да върви, понеже има неща божествени, които си вървят и не могат да се спрат. Ако църквата работеше, това течение щеше да върви още по-лесно. А сега като не работи, пречи се на това движение.

В света хубавото ще възтържества. Национализмът трябва да отстъпи място и да дойде разумното, човешкото.

Общественика попита:

– Какво да правя, за да се подготвя за работа?

– Всеки ден отделяйте по два часа за размишление.

Вие като излезете между хората, светът все изтегля нещо от тебе. Трябва да бъдете силни отвътре, за да може да трансформирате енергиите. Разумно да дадеш и разумно да вземеш.

Сутринта като се събудите да влезете чрез размишление във връзка с Онези, Които ръководят съдбините.

Тези в Агарта ще излязат, ще напуснат онези места. Те няколко пъти са местили своя център. Те са висококултурни. Сега са на място недостъпно. Тяхната наука ще се даде на избраните.

РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК

Един обществеик, който симпатизираше на Братството, беше приет от Учителя. Стана въпрос за днешното положение в света.

Учителя каза:

Ако у общественици, учители, стражари, земеделци, работници и пр. легне идеята да работят за Бога, то постепенно ще дойде една промяна.

Нашата слънчева система вече влиза в едно друго поле и затова лошите хора не ще имат вече условия, понеже вълната, която иде, ще ви помага. Ще настанат условия за добрите духове да се въплътят на земята. Хората трябва да приложат Божествените принципи, защото ако не ги приложат, ще бъдат изхвърлени. Този, който иска да лъже от сега нататък, той късно се е родил.

Сутринта като изгрее слънцето, ще направите сметка и ще ликвидирате всичките си сметки като дойде вечерта. Бог си има план и ако не го приложим, ще се спънем. Божият план не може да бъде отменен.

Като имате общия принцип, употребете какъвто и да е метод. А общият принцип е: Да се работи за Бога. Тези, които са работили за нашето развитие – те са Съвършените Същества, Които са завършили своето развитие – те са същността. Те са истинските работници. Ние трябва да постъпваме както те постъпват. Всички хора не могат еднакво да възприемат светлината. Или мозъците им не са нагласени, или умовете им не са нагласени както трябва. Съобразно хората ще действате.

Те не знаят, че лошото с векове може да носи своите последствия. Те не знаят какви последствия може да има лошото за тях.

Ако се подготвят хората, то и Небето може да се отзове. Земята да се обвие с една благотворна вълна, да се пуснат хубави мисли, които да обгърнат земята.

Българският народ като работи по новите методи, ще има благоволението на Небето. Старите методи трябва да се турят настрани. Едно дърво не е важно само, че има корен, но е важно, колко може да възприеме чрез корена. Не е важно само, че има листа, но колко може да възприеме чрез листата.

Доколкото едно растение е свързано със земята, дотолкова вирее добре; също така и човек, доколкото е свързан с Бога.

Един ме попита в какво стои моята сила, тайната на моята сила. Аз му казах: във връзката с Бога.

Тоз, който ме питаше в какво стои моята сила, той искаше да я узнае, та като я придобие, да може да упражнява влияние върху хората, да им въздейства за лични цели. А пък съвсем другояче стои въпросът.

Заспалия овчар не го буди, но ти подкарай овцете към зелената паша и овчарът да тича отподире.

Дължината на живота зависи от хармонията с ангелите, с Невидимия свят, с Бога. В животът ти е определено какво трябва да правиш. Ти ще бъдеш един носител на Божественото. Кой от вас е свободен? Министри, учители, стражари и пр. не са свободни. Не ги оставят да правят това, което е Божествено. А Бог ги е оставил да бъдат свободни.

Като се новороди човек, става гражданин на цялото човечество, всички хора са близки на душата му.

РАЗГОВОР СЪС СЪЩИЯ ОБЩЕСТВЕНИК

Той беше приет от Учителя. Стана дума за обществени въпроси. Учителя каза:

В политиката трябва да бъдат абсолютно безкористни. Един политик трябва да се ръководи от една по-висша политика на Невидимия свят.

Търпението на Невидимия свят може да чака една година, две години и повече, но в края на краищата те вземат мерки. Какво стана с Римската империя? Светските политикани гледат близките цели и не гледат далечните резултати. Казват: „Да минем моста“. Ти като минеш моста и срещнеш неприятели каква полза, ако ще трябва да се връщаш?

Когато ще вземаш решение по един въпрос, ще гледаш умът ти и сърцето ти какво ще ти кажат. Законът е: да има пълно съгласие между ума и сърцето по отношение на решението, което вземаш. Ти спазвай този закон и в политиката. Каквото умът вижда, то е право и сърцето да го одобрява и обратно. Някой път сърцето ти казва, че трябва, а умът ти говори противното. Значи има нещо непроучено. Тогава не бързай. Ако усещаш стягане в ума си или сърцето си, бъди предпазлив. Ако има съгласие между ума и сърцето, тогава направи.

Политиката не трябва да бъде само за една партия, но за цял народ и не само за един народ, но и за другите народи.

Фердинанд имаше лошата тактика да държи лошите хора по-близо до себе си, за да не му правят пакост. Ти ги дръж вън, а около себе си дръж добрите хора. Защото като държиш близко до себе си лошите хора и после ги отдалечиш, те се ожесточават.

Българските общественици, държавници трябва да бъдат умни, честни, справедливи и благородни.

Аз не действам лично, аз не действам сам. Аз имам един свещен идеал. И като дойде до него, няма да се оставя да ми попречат.

В България ще се даде място на способните, на добрите хора.

Първото нещо е да се даде духовна свобода. Да се даде свобода на мисълта и после политическата ще бъде като резултат. Хората не трябва да живеят само за сегашния кратковременен живот. Те не схващат целокупния живот. Трябва да се даде път на духовното в България.

В България има много изостанали души отпреди хиляди години. И техния стремеж да се въплътят ражда всичката тази анархия.

В съвременното възпитателно дело на младежта трябва да се тури за основа Божественото.

Един американец ме попита в какво седи развитието между тези нови идеи и старите идеи. Казах му: Ето в какво седи развитието: старите идеи са консерви, а новите са плодове, които сега късаме от дървото. Всеки, който дойде да възприеме Божественото Учение, трябва да тури консервите на страна.

Служенето на личността е да стоиш в гроба, а служенето на Бога е възкресение.

РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК

В разговор с него Учителя каза между другото следното:

Нявсякъде има събуждане.

Сега светът се нуждае от отдушници. Добрите хора са отдушници. Ако те си заминат, всички ще загинат.

Един селянин каза:

– Ние знаем, че всички при Вас ще дойдем.

Между селяните трябва разумна работа. Между тях трябва да се разпространява книжнина. Българинът каквото е чел, ще го каже на другите.

Друг път освен този няма. Няма друг изходен път. Има доста готови хора в света. На много широк фронт се води борбата между старото и новото.

ЖИВОТ ЗА ЦЯЛОТО

Днес няколко души общественици дойдоха от града. Те разгледаха целия Изгрев и след това Учителя ги прие. Единият от тях попита Учителя, коя е базата, върху която трябва да се строи една разумна култура:

Всяка пръчка, която не работи за цялото дърво, е сух клон и се отрязва. Всичката погрешка е, че всеки живее за себе си.

Всяко клонче на дървото трябва да съзнава, че е част от целия организъм и ще се подчинява на неговите закони. Каже ли клончето, че може самостоятелно да живее и се отделя от общия организъм, осъжда се на смърт. И човек може да играе в живота ролята на клонче, но щом съзнава, че е част от Цялото и не се отделя от него, то ще се развива правилно.

Колко добре се отнасяш със своя крак, а с чуждия крак не се отнасяш добре. Та когато живота на всички ни стане близък, както животът на нашия крак, тогава светът ще се оправи. Ние като ходим, влизаме в положението на краката си, а другите като ходят, не влизаме в положението на краката им.

Щом биеш крака си, сам ще имаш болки. Каквото е отношението между органите в един организъм, такова е отношението на хората един към друг, понеже те заедно образуват един по-голям организъм. И когато някой човек вреди на друг човек, той все едно, че бие своя крак. Когато някой човек промуши някого, сам ще бъде засегнат.

Господарят е Цялото, Бог. В Него човек ще живее като син, като дъщеря. Какво по-хубаво от това! Ние сме части, удове. Но имаш всички блага, всички възможности на целия организъм. Целият организъм промишлява за тебе. Какво лошо има в това?

Това е новото разбиране. По нов начин трябва да се строи. Нов строеж трябва.

Веднъж дойде при мене една жена, която не е в Братството и която често изпада в отчаяние, в плач и казва, че е останала безпомощна, а всъщност не е така, защото тя е на работа и при това баща ѝ е богат. Казах ѝ: „Ти много се занимаваш със себе си. Престани да се занимаваш толкова със себе си, за да се внесе промяна в тебе. Затова сега няма още условие да ти дойде помощ“.

Когато вие работите, трябва да имате предвид цялото човечество. То е разумното. Когато вие работите само за себе си, то все едно, че само пръсът работи. То не е работа, то е само упражнение. Когато правиш нещо, от което ти и другите се ползват, то е полезно.

Ти седиш и мислиш: „Как ще живея?“ Ти няма какво да мислиш за това. Върху това ще мисли дървото. Ти си клон. И каквото спечелиш, ако речеш да го туриш някъде за себе си само, ще загазиш. Ти ще го пратиш към Цялото. Казано е: „Ще се отречеш от всичко и ще дигнеш кръста си.

Когато живееш за Цялото, не можеш да правиш погрешки. Когато живееш за частите, тогава ще направиш погрешки, защото погрешка става, когато частите към части не се хармонират, нямат правилни отношения.

Щом не живееш в хармония с частите, тогава косвено ти си д дисхармония с Цялото.

Човек страда, понеже не работи за общото. А неговият живот е предвиден в Цялото.

Хората не трябва да се измъчват едни други, понеже са части на Цялото. На всеки народ трябва да се дадат неговите права, защото той функционира в целия организъм като орган. Също така и на всеки

индивид трябва да се дадат права, защото и той е орган в Цялото и трябва да функционира правилно в целия организъм.

Понеже сте възпитани частично, благото да е само за вас, там е всичкото противоречие. В частта живеят всички части. Дяволът, от когото всички плачат, едно време бил благородник, всички го хвалили. Той бил видна личност. Нито помен нямало в него от него лошо. И всичката му погрешка била в това, че един ден като минавал покрай Божественото огледало, огледал се. Като се огледал в огледалото, толкова се влюбил в себе си, че поради това съгрешил. Под думата паднало същество се разбира същество, което живее само за себе си. Много добре разбира своите интереси.

Съществата на ада живеят изключително за себе си. Там всеки каквото придобие, има го за себе си. Той казва: „Аз трябва да се проявя“. И на Земята сегашния ред е същият. Идеите на ада са приложни тук. Хората работят по законите на ада. Привидна правда има. Ред и порядък съществуват само за някои.

В личния живот има големи заблуждения. Когато хората разглеждат нещата от лично гледище, там не могат да се спогодят. Животът трябва да се разгледа не от лично гледище, но като една целокупност. Трябва да разглеждаш ръката като част от тялото. Ти можеш ли да се сърдиш на ръката?

Обичай другите, понеже Бог ги обича. Прощавай им, понеже Бог им прощава.

В Божественият свят страданията на едного са страдания на другите и радостите на едного са радоости на другите. Към това се стремим.

Съвършените хора са съвършени, защото считат радостите на другите хора за свои радости и скърбите на другите хора за свои.

В новата епоха човек ще знае, че щастието му зависи от щастието на другите хора.

Ако искаш да работиш, трябва да имаш здрави крака, здрави ръце, здрави очи и пр. Също така има хора, които за тебе са като краката; други хора са за тебе като ръцете, очите и пр. Ако те пострадат, и ти ще пострадаш.

Всички тези идеи трябва да легнат в основата на новия строй, който иде.

НОВО НАПРАВЛЕНИЕ НА ТРУДА

Един общественик посети Учителя. Той се интересуваше от въпроса какъв характер ще вземе труда в Новата култура. Учителя каза:

Има три степени и фази в човешката дейност в течение на историческото развитие на човечеството. Те са мъчение, труд и работа.

Мъчението е за животните. Трудът е за хората, а работата е за ангелите.

Трудът е по задължение; ти си задължен да се трудиш, за да изкараш нещо за препитание. В работата има радост. Художникът работи. Поетът като пише, работи. Работата става с най-малки усилия, с най-малко енергия. При труда се иждивява много енергия, а в мъчението още повече. Работата показва, че си свободен от труда и от мъчението.

Мъчението е слизане надолу, трудът е качване нагоре, а работата е пребивание във висините. Мъчението е робство, трудът е слугуване, а работата е свобода. Казах, че трудът е по задължение. А работата е по свобода – свободен си от кармата. Когато не си свободен, то е труд. И като си свободен, то е работа: ти рисуваш и пееш, пишеш, и работиш физически, но никой не те принуждава и нищо не те задължава.

От мъчението изведнъж не можеш да минеш към работата. Човек трябва да мине през труда.

Сегашните хора разглеждат нещата разпокъсано; не знаят защо се минава през мъчение, труд и работа.

Днес цигуларя свири за пари, хлебарят дава хляб за пари, обущарят дава обуща за пари. Всичко днес е за пари.

Природата обича хората, които се мъчат, които се трудят и които работят, но да не стоят бездейно.

Щом си в мъчението, ти си във физическия свят.

Щом се трудиш, в духовния свят си.

Щом работиш, в Божествения свят си.

Когато човек работи безкористно, без да му плащат, тогава работи. А когато му плащат, тогава се труди. Например, един дава концерт в града и му плащат. Тогава се труди. А идва тук на Изгрева и дава концерт без пари. Тогава работи.

Мъчението е най-мъчното, трудът е малко по-лек, а работата е най-лесна. Някой казва: „Дотегна ми да се трудя“. А да се работи е приятно. Трябва да се превърне трудът в работа. В работата са вече най-добрите условия. Сега се изисква не труд, а работа. Човек да извърши работата свободно, по Любов.

Има един разказ, който характеризира цялото човечество. Той прилича на разказ от хиляда и една нощ. Един богат човек носел на рамото си мотика и отива да го наеме някой. Един му казва: „Ще ти платя, иди на лозето“. Той казва: „Аз за пари не работя. Пари не искам“. „Какво искаш? Скъпоценни камъни ли?“ Онзи му казва: „Аз имам много такива“. Другият му казва: „За Бога помагаш ли?“ И онзи отива с мотиката и помага.

Занапред, каква ще бъде ценната монета? Думите: „За Бога!“ Такава ще бъде бъдещата култура.

Направете една услуга без да искате да ви платят. Всички изхвърлете идеята да ви се заплати, а всичко трябва да бъде продиктувано от Любовта. Всички блага се включват в Любовта. Трябва да работим от Любов към Бога.

Ако му се плати някому за труда, то не е Божествено , понеже изразходваната енергия с нищо не се заплаща.

Ако изпълните максимите на това Учение нито гладни, нито болни ще бъдете. Тук в Братството ще бъдем какво в Невидимия свят.

Човек, каквото и да върши трябва да го върши за Бога. Това да го съзнава дълбоко в душата си. Каквото има, да бъде на разположение на Бога. да дава за Бога, да раздава заради Бога.

Ако хората биха вярвали, биха имали чудни опитности!

Всичко, каквото има човек, да го употреби за слава Божия – и дейността си, и дарбите си, и силите си. Но това да бъде непреривен процес. Всеки да смята, че е касиер на Бога. Земеделецът, който работи, да смята, че за Бога работи; също и Учителя, чиновникът, работникът, лекарят и пр. И да смятат, че всичко, което изкарват е за Бога, а не тяхно. Ако един инженер работи със съзнание за Бога, ако строи за Бога, няма ли да работи присърце? И онзи, комуто работи и нему сърцето се отваря и той дава повече. Един човек като работи за Бога, все едно, че каквото е на Бога е негово. Той ще бъде по-богат.

Ако работиш, работи с Любов. Ако служиш, служи с Любов. Ако пиеш, пий с Любов. Яко ядеш, яж с Любов. Ако правиш добро без Любов, аз не го искам. Всяко нещо, което е направено за мене с Любов от някого, и той се ползва и аз се ползвам.

Това ще турим като един велик закон. Това да бъде общо правило за всички. Вършете всичко с Любов и бъдете разнообразни в методите.

Най-висшата подбуда за работа е Любовта.

Не започвайте никаква работа без Любов. Пазете това правило.

Да кажем, че някои хора боядисат салона на Изгрева, но не влагат висока идея в дейността си, имат обикновени мисли и понякога изговарят лоши думи, тогава се влага нещо отрицателно в салона.

Ако работят хора идейни, ако работят от Любов, ако работят за Бога, това е друго. Тогава нещо хубаво ще се вложи в салона.

Трябва човек да започне да се запитва за кого работи, за кого мисли,за кого чувства и пр. Това е най-важният въпрос.

Сега всичко в света се върши все с плащане. Съдията съди, но му плащат. Проповедника проповядва и му плащат. Адвокатът – също. Трябва да изменим своите възгледи. Сега вършим нещата по закона на принуждението. Когато има каква да е материална подбудителна причина, то не е вече свобода. Доброто само по себе си да те привлече, то да е силно за тебе.

Един овчар да е окултен ученик и никаква лоша мисъл да няма. И да вземеш вълна от неговите овци. И който е прал вълната, и който я е влачил и шивача, който е шил дрехата, да нямат лоша мисъл. Такава дреха да носиш. Аз бих желал да шие дрехите ми шивач, който не изговаря лоши думи. Защото всеки влага нещо в това, което изработва – добро или лошо.

Ако се прилага това, всяко нещо, което се прави – хляб и пр. ще носи благословение. А сега всички съзнаваме недъзите и не знаем как да ги поправим. Затова изпърво трябва да се образуват малки общества, които да прилагат тези правила; например, ще посадите една градина по тези правила.

При стария порядък тези, при които работиш ти плащат и ти показват пътя. А при новия порядък не ти плащат нищо, но те оставят като член на своето семейство в къщата си и ти дават всичко на разположение.

Майката носи детето си на ръце. Слугинята също го носи на ръце. На слугинята се плаща, а на майката не се плаща. Майката работи от Любов. Пак се плаща на майката, но по друг начин: чрез чувството на радост, на приятност, които изпитва.

На слугите плащат за работата, а на синовете не плащат. Синът даром служи. Значи, ако си син, даром ще служиш.

Някой казва: „Без пари може ли?“ Хубаво, онова дете, което се роди, колко пари е платило на майка си? Онази семка, която посаждаш, колко пари ти е платила? Мисълта за парите е хипноза. Ние сме турили много по-голяма важност на парите. Ти казваш: „Без пари не може“. Без пари може. Без Любов не може! Онзи, който те обича, ще ти даде всичко.

Когато ние работим от Любов, без да чакаме нещо и когато Божият Промисъл ни дава, то е Божествения порядък. А когато се осигуряваме чрез заплати и пр., то е човешкият порядък. Вложи капитала си в Божествената банка.

Когато работиш без пари, ако искаш признателност, или да те обичат или да те уважават, тогава все пак не си съвсем безкористен. А всъщност човек не трябва да чака нищо.

Дъждът иде даром за всички. С пари ли се купува? Слънцето дава даром. Бъди като слънцето. Бъди като извора. Бъди като плодното дърво. Някой пита: Как да живея? Като чешмата! Както слънцето!

Който работи за пари, той още не е ликвидирал с кармата. А онзи, който работи за Бога и от горе се уреждат неговите лични работи, той е ликвидирал със своята карма.

На някои хора трябва да се плаща още. Те са още буби. А които служат на Вечността, на тях не се плаща. Когато се плаща на хората, те са още хора на личността. Човек за да разбере, много му трябва.

В новата култура другояче ще се организира света. Представете си, че в новата култура ще отидеш при един хлебар и ще му кажеш: „Любезни приятелю“ и той ще ти даде един хляб без пари. Но той от къде ще вземе брашното? Той ще отиде при някой брашнар и ще му

каже: „Любезни приятелю“ и той ще му даде брашното. Ще отидеш при трамвая, ще кажеш: „Любезни приятелю“ и ще те качат на трамвая безплатно. Това значи, че разменната монета ще бъде Любовта.

Как ще познаем, че хората служат на Бога? когато се дойде до служене на Бога в света, хората ще пътуват по железниците безплатно, по театрите ще се отива пак безплатно. И артистите ще играят безплатно. Музикантите ще свирят безплатно. Но в замяна на това техните слушатели ще ги хранят безплатно с най-чиста и хубава храна.

Когато някой брат е с много енергия, ще му кажем да бере овошки и той ще вложи тази енергия в тях. Ще направи мармалад. И когато някой не е енергичен, ще му дадем да яде от този мармалад. Когато някоя сестра е много добре разположена, ще ѝ кажем да бере овошки и тя ще вложи в тях своето разположение. Когато някой е неразположен, ще яде от този мармалад и ще стане разположен.

Онзи, който служи без пари, и нему плащат. И повече му плащат.

Някой може да каже така: „Ами аз ако работя без пари, ако работя от Любов към другите, от Любов към Бога, тогава какво ще стане с мене, как ще живея?“ Ето отговор на този въпрос: Когато някой работи без пари, от Любов, хората ще му дават от Любов. Ако някой живее по Бога, Бог ще се грижи за него. Така че строят ще бъде поставен на съвсем нови основи. Една велика идея ще бъде приложена в живота.

Довечера да направим един опит. Довечера да приготвим гореща вода за чай, но всички, които ще палят огъня, които ще носят вода и които ще прислужват на трапезата, да работят с Любов, доброволно, така че довечера да пием един любовен чай. Ако ти тласкаш едно

буре с вода и си казваш: „На мене ли се падна това?“ , тогава ти отнемаш нещо от водата. Същото е и при месенето на хляба и пр. Това е цяла наука. Затова хората трябва да бъдат свободни. Всяко нещо, което човек прави, трябва да го прави от добра воля и като го направи, да е доволен, че го е направил, да е весел. Такава трябва да бъде новата култура; култура на пълна свобода. Един чай даден с добра воля е незаменим. И капка вода да дадеш с добра воля, е незаменима. Ти влагаш в нея нещо ценно и красиво.

Ние съвременните хора разваляме Божието благословение, което иде от горе, понеже ние като трансформатори образуваме една отрицателна среда, в която не могат да се въплътят на земята добрините, които Бог е изпратил. Със своите постъпки ние разваляме житото, гроздето и пр.

Да видим довечера, колко души ще вземат доброволно участие в приготвянето на чая. Братята и сестрите при шетане да имат копринени престилки.

НЯКОЛКО ДУМИ ЗА СОЦИАЛНИЯ ВЪПРОС

Няколко души общественици посетиха Учителя. Един от тях попита Учителя: „Какво ще кажете по социалния въпрос, който днес вълнува човечеството?“ Учителя каза:

Днес има кризи във всички области на живота: финансова криза, криза в психичния свят, в религията и пр. Всички тези кризи имат общ корен. Като видите измъчени хора, хора страдующи, хора в лишение и пр. това показва степента на развитието на човечеството. Това показва, че днешното човечество не е дошло още до една висша култура.

В света има място за всички, има условия за всички, обаче живота се поставя на неразумни основи.

В живота трябва да се приложат справедливостта и равенството. Какво се разбира под думата равенство? Това значи, че на всеки ще му се даде според нуждите му. Например, на малкото дете ще му се даде колкото му е нужно. И на възрастния също. Икономичният въпрос трябва да се уреди.

Всеки да има къщичка с две стаи и кухня, всеки да има храна и тогава да му остане време за нуждите на Духа. Въпроса за светлината, за въздуха и водата са разрешени. Остава само въпроса за хляба. Сега храната, която всяка година дава земята, е достатъчно за всички, но не е разпределена както трябва.

Обществото трябва да уреди този въпрос. Хлябът трябва да бъде така достъпен за всички, както светлината, въздуха и водата. Всеки да получава безплатно хляба. И като се уреди икономичният въпрос, тогава да остане време за всеки човек да задоволи своите културни нужди. Да се дава хлябът безплатно на всички, това е възможно и

наложително. Тогава Царството Божие е вече на земята. Това е един от съществените въпроси. Един ден и яденето ще стане като въздуха и водата. Това няма да стане по механически начин.

На нас ни трябват хора пионери. Например, в нашето Братство може да се направи опит: да се кооперират хората на Братството и да приложат новия начин на живот. Братството да има 60 декара земя, дето братя и сестри да работят по новия начин. Също да има и други работилници в които да работят по новия начин.

Трудът трябва да се разпредели равномерно; и в благата на труда всички трябва да участват равномерно, да има достатъчно за всички. Ние мислим, че сме бедни. Светът е много богат, само че сме бедни откъм разбиране. Доста средства има, за да живеят всички хора един сносен живот.

Онези които са направили света, идат да го поправят.

Сега хората се подготвят, да бъдат готови, че всички изведнъж ще се променят. В днешната голяма криза се върши нещо.

Като се оправи сърцето, половината свят се е оправил. Като се оправи умът, целия свят се е оправил. Както ние мислим да се оправи светът, той никога няма да се оправи така. Нито със земетресения, нито с изгаряне на градове, нито с бури ще се оправи света. Тези неща помагат за оправянето, но една промяна трябва да стане в съзнанието на хората.

От Невидимият свят работят усилено, за да се възприемат тези нови идеи от човечеството. Най-напред са пратили около един милион ангели да дойдат да спасяват човечеството, но те не са успели напълно да решат задачата си.

Някои казват: „Господ ще оправи света“. Това е много механическо разбиране. Външно не се разрешава въпроса, защото ако е въпрос за механическо разрешение, то Христос можеше да вземе

властта, да тури закон и пр. Ако светът можеше да се оправи, то и сега има закони. Това, което липсва на сегашния свят е следното:

Когато хората дойдат до идеята да считат човешкото тяло за свещено, тогава светът ще се оправи. Душата на човека не знаят и тялото не познават, не го считат за свещено. Например, съвременната държава изплаща с хиляди хора да измрат на бойното поле. Или богатите пращат работниците в мините, без да влизат в тяхното положение. Трябва да дойдат хора с по-високо съзнание, та всички придобивки на науката да се употребят за добро.

Както е организиран нашият организъм, така трябва да се организира и обществото.

По кой начин ще се обнови света? Трябват идеи. Най-първо обновата трябва да дойде в мисълта и после в чувствата. Светът не може да се промени изведнъж.

Който говори, че човечеството зависи от социалния строй, той се намира в заблуждение. То е все едно да направиш каруца, която е лоша и после да казваш, че си зависим от каруцата. Ти, който си направил една каруца, може да направиш друга каруца.

Докато всички вие не почнете да горите и да запалите другите, живота не може да се оправи. Кое спъва живота сега? Съзнанието, разбирането на хората. Царството Божие не е нещо физическо. Един ден ще дойде Царството Божие на земята, когато всички хора се събудят. Трябва да се дадат условия да дойде новото съзнание.

Най-прекия път е хората да разберат Великата Истина, че те са едно Цяло и че трябва да действат по закона на Любовта.

Днес отношенията на хората са механически, както дъските съединени с обръч в бъчвата. Тези дъски нямат нищо общо помежду си, но ги държи обръчът външно. Като се скъса обръчът, дъските се

отделят. Също така и днес дъските се пръскат, хората виждат, че няма нещо, което ги държи, защото отношенията са механически.

Коя е причината за днешните несгоди? Безлюбието. И кой е пътят, за да излезе човечеството от днешното положение? Като влезе Любовта в света, всичко ще се поправи.

Всички, които искат да образуват общежития, задруги, трябва да турят идеята, че трябва чистота, трябва да бъдат добри проводници на Любовта. В едно Братство като нашето, всеки да обича всички и всички да обичат всекиго едного. Любовта трябва да влезе като фактор в света и тогава могат да се уредят въпросите. Другояче те не могат да се разрешат. Защо? Защото иначе животинският принцип ще царува в света: силният ще побеждава, ще имаш право. Хората трябва да съзнаят, че от Бога всички имат еднакви права. Всеки човек има еднакво право за храна. Но толкова, колкото му трябва. Също и всяко друго същество.

Разумната Природа е предвидила един план за всички, план на разумния живот. И хората трябва да проучават Божествения план в Природата. В този план всичко е предвидено.

За да се изучи този план, трябва да се изучи човешкото тяло.

Само като изучат хората как е устроено човешкото тяло, тогава ще разберат новия порядък. В главата милиарди клетки се спогаждат в това малко пространство; хората могат да направят същото. Но за целта трябва да намалят нуждите си. Те имат много излишни работи.

Един гост попита:

– Кога ще се пробуди съзнанието на човечеството?

Учителя каза:

Ако човек се движи с бързината на волската кола, за пробуждането на съзнанието му трябват векове. А ако се движи с бързината на светлината, трябва му малко време.

Бъдещият строй ще бъде строй на Любовта. И тогава като външен израз на Любовта ще се приложат тези четири неща: честност, справедливост, чистота и безкористие. Като се приложат тия четири неща в социалния строй, той ще се подобри.

Това е разрешението на въпроса. Но ще каже някой: „Как може да стане това?“ Това е въпрос за пробуждане на съзнанието, понеже това го има вътре в човешката душа и само трябва да се изяви.

Значи, коя Любов ще разреши всички въпроси? Любов, в която влизат като елементи: честността, справедливостта, чистотата и безкористието.

Да кажем, че някой дойде и пита: „Как ще се оправи светът?“ Стига хората да не развалят света, той ще се оправи. Всички видни хора, авторитети ще изгубят ръководството, няма да знаят какво трябва да се прави и тогава ще потърсят Божественото.

Приложим ли Божият закон, всички нещастия и страдания ще избягат от нас. Този закон може да се приложи в икономическият живот. Могат да го приложат, но не искат, понеже още вярват, че има лесен път в живота, който ще ги доведе до желаното щастие. Няма друг път освен Божественият.

Казват, че държавата имала много хубави закони. Има закони, но има и насилие. Хората са много добри, понеже има закони, но я оставете държавата за 24 часа без закони и ще видите какви ще са хората.

Един държавник, като стане сутринта да мисли за Бога, да служи на Бога, да управлява в съгласие с Божията воля. Държавникът да мисли, как в управлението да служи на Бога. А сега като дойдат на власт се забравят и мислят, че те са главните фактори и правят каквото си искат.

Някои мислят кой ще оправи света. За оправянето на света не се изискват много работи. За сегашния свят се изисква едно малко усилие. С едно малко усилие може да се поправи целия свят. Всички да имат желание да изпълнят волята Божия.

Изобилието разрешава въпросите. Ако отидеш при една чешма, ще има ли спор за вода? Не. Но ако турите при хората малко шише с вода, ще има спор. Значи при Великото няма спор. Там има изобилие. А при малкото има спор.

Лъжата, завистта, убийството, грешният живот показват, че в живота няма изобилие. Хората се борят за една бутилка вода, но ако имаше изобилен извор, не щеше да има лъжа.

Всичко в света може да се поправи, ако хората се сдружат заедно. Тогава ще има изобилие. Трябва сега изобилие в света и не трябва да се злоупотребява с изобилието. Всички лоши неща произлизат от недоимък. Любовта ще привлече изобилието.

Ние критикуваме тази или онази система. Всяка система е била потребна в дадения случай, но после е изживяла времето си, както едно дете си е служило с количка, но после я изоставя.

Новото, което иде е доброта, справедливост, красота и разумност. Красотата повдига, облагородява човека.

Разумността прави човека свободен.

Добротата ще внесе хармония в обществото.

Справедливостта ще задоволи нуждите на всички.

Подчинение без Любов е престъпление. Подчинение без разумност е престъпление. Подчинение без свобода е престъпление. Свободният човек може да се подчинява, но доброволно.

Наскоро получих един проект на Розендорф от Естония, който има план за новия строй. В този план се предвижда всеки да работи в комуната и да се смята колко часа е работил и срещу бележка за своя

часотруд ще получи продукти от общината. Обаче тук дейността е още със заплата.

Искат да създадат нов ред. А новият ред вече същества. Ние само да го възприемем. Въпроса за новия ред е разрешен. Горе има общества, които живеят така. И техният ред трябва да се свали долу. А не да измислят нови строеве. Истинския ред същества горе и от там трябва да се преведе долу. Този идеален строй го живеят горе Напредналите Същества. Също както скинията на Мойсей, видяна горе и по горния образец е свалена долу.

Този идеален строй същества горе. На слънцето, на планетите този идеален порядък е въведен. А тук на земята този идеален строй не е въведен още в материално отношение. Тук искат да правят експерименти. Всички правила ги има горе. Усилието на Невидимия свят е да се приложи долу в човешкото общество това, което е вече опитано. Нали е казано: „Да бъде волята Ти, както на небето, така и на земята“. Нали е казано: „Да дойде Царството Ти, както на небето, така и на земята“. А пък те искат тук да измислят някои неща. А то така не може.

По целия свят се приготвя сега новият живот.

Рибите станаха модел за параходите, а птиците – за аеропланите. Сега модела за новия строй трябва да се вземе от горните, Висшите Същества.

Днешният ред на нещата е детински; трябва да се измени. Формите трябва да се изменят вече. Тези форми са неподходящи.

Политиците ако искат да разрешат проблемите на живота, трябва да се учат от живата Природа.

Възвишените Същества, за които е писано в Писанието, че ще дойдат, именно сега ще дойдат.

Ние казваме: „Отче наш“. С идеята, че всички хора имат един баща и че всички сме братя, света ще се уреди, ако хората приемат тази идея.

Жертвите във втората световна война – ще действат чрез хората, въплътени на земята, да се измени режима, строя.

Сега се повдигат масите и е една необходимост да се повдигнат масите.

Сегашният строй не дава условия за задоволяване на културните нужди на човека. Сега човек цял ден работи за придобиване на материални блага, вечерта се връща уморен, не може да чете и ляга да спи.

Стомахът приготовлява храна за другите органи. От пратената от кръвта храна, стомахът взема толкова, колкото му трябва, а другата оставя за другите органи. Дробовете постъпват по същия начин. Значи това, което изработиш ще се разпредели в целия социален организъм. Човешкото тяло е много добре организирано. Този ред ще турим сега в социалния строй. Редът, който имаме сега е изкуствен. И ние ще турим реда, който Природата е направила.

Трудът трябва да бъде колективен, като работят общо.

От двама души единият има брашно, а другият – вода. Поотделно те нищо не могат да направят. Ще се съединят заедно, ще замесят брашното с водата. А третият има дърва. И с трима души хляба ще стане. Така лесно се разрешават въпросите.

Да кажем, че 200 души имате по едно тънко въже, а трябва ви дебело въже. Вашите въжета като ги съедините, става дебело въже. Като се кооперират хората, работата лесно става. Остава да се кооперирате. На една нива като дойдат сто души, веднага свършват работата си. Като дойдат 20 жени в една къща, веднага я измазват и

измиват, а една жена като е, не знае какво да прави: да маже ли, да мие ли?

Във всички държави трябва да се въведе кооперирането, кооперативният труд. И да се даде работа на всички. Да няма човек, за когото да няма работа.

В света има само едно Братство, което Бог е установил. Няма никой, който да не е в това Братство. И ако някой не го съзнава, то е поради ограниченост.

Ние казваме: „Отче наш“. С идеята, че всички хора имат един баща и че всички сме братя, света ще се уреди, ако хората приемат тази идея.

Ние ще оправим света. Сега изорават света; ние ще посеем. Още има да изорават.

В света трябва да влезе нов метод: всеки да работи работа, за която е роден. Всеки човек е роден за една работа. И човек като работи работата, за която е роден, няма да се изкушава. Много малко от сегашните хора са на своето място.

Всички европейски държави ще се съединят в една федерация. Държавите имат толкова дългове! В новия порядък трябва да се ликвидират всички дългове, да се опростят дълговете и да започнат наново.

Има два начина за превъзпитание, които ще действат един след друг. По два начина ще се разреши съдбата на хората. Едните действат отвън. Мойсеевият закон трябва да превъзпита хората. Мойсей нали беше възпитател по Христовия закон. Та сега чрез Мойсеевия закон – чрез революции и пр. – трябва да се възпитат додето дойдат до втория начин – Христовия закон.

В бъдеще мъжът и жената трябва да бъдат абсолютно свободни от материалните условия. Жената да не е заставена поради

материалните условия да се жени. И мъжът да не е заставен поради материалните условия да се жени.

Природата е задържала най-хубавите блага за най-после. Същинското благо го е задържала за после.

ЧАСТНАТА СОБСТВЕНОСТ

Днес Учителя прие един общественик. Отвори се въпрос за частната собственост. Учителя каза:

Частна собственост не трябва да има. Частна собственост както ние я схващаме няма. Казват, че хората имат много. Нищо нямат хората. Те се заблуждават. Някой казва: „До тук е мое, а от там нататък е твое“. Това не същества в Божествения порядък на нещата. Земята е Божия. На никого тя не е.

Фабриката на кого ще бъде и за кого ще работи? Най-първо за тези, които работят, а излишъкът за всички други.

Има три разбирания за собствеността:

Частна собственост.

Обществена собственост.

Идваме до третия принцип: Всичко е на Бога.

Трябва да дойдем до третото разбиране на собствеността. От там трябва да се започне коренното преобразувание.

За да бъдеш свободен, считай, че къщата, в която живееш не е твоя. Те са временни неща. Временните неща считай за временни.

Единственото нещо, върху което човек има право на собственост, това са неговият Дух, неговата душа, неговият ум и неговото сърце.

РАЗГОВОР СЪС СВЕЩЕНИК

Една вечер Учителя при няколко свещеника. Учителя им каза между другото във време на разговор:

Свободен човек е само онзи, който върши добро. Онзи, който върши зло е роб на злото. Докато човек се подчинява на човешката воля, той е роб. Но в момента, когато каже, че не може да се подчинява на човешката воля, която противоречи на Божията, той е свободен. Когато работим в съгласие с Бога, тогава сме свободни. Аз съм с Бога, говоря с Него и върша волята Му. Моят живот и това Учение ще се опитат. Онзи, Който ме е пратил, ще ме оправдае или ще ме съди. Аз не се съдя от хората. За мене е меродавно Божието мнение за мене.

От моите ученици аз не искам обещание. Казвам им: „Опитайте и вижте. Ако можеш сам да се връзваш и развързваш, ела“.

Господ ме е пратил да кажа на тези хора Истината. Ако вие я приемете, добре. Ако не я приемете, пак добре. Аз няма да ви съдя.

Това Учение е така поставено, че в него няма никакво изключение. Ние нямаме никакви форми.

Аз говоря от името на Христа. Аз познавам Христа. Познавам Го много добре, както никой друг не Го познава.

РАЗГОВОР С ЕДИН СВЕЩЕНИК

Учителя прие един свещеник надвечер на масите пред салона. В разговор с него Учителя каза между другото:

Каквото и да проповядваме ние, няма да налагаме своите мисли.

Кой изповядва Христа? Който люби! Христос е носител на Любовта. Христос казва: „Нова заповед ви давам: Да се обичате един друг“. Любовта е основа. После иде Мъдростта и знанието. Човек трябва да се учи. И после идат Свободата и Истината. Те включват всички други добродетели.

Сега иде Любовта да стане основа. Тя трябва да стане основа, върху която да се изгради новият живот. Сега трябва да се приложи Любовта, за да се премахнат всички противоречия, които съществуват Те няма да се махнат така лесно.

Тук на Изгрева няма никакъв писан закон, а всеки постъпва както схваща нещата отвътре.

Тук на Изгрева всеки сам трябва да съди себе си. Ние не съдим никого. Аз сега искам да прокарам това, което Бог сега казва.

Не можете да разберете Христа без Любов.

Това тук на Изгрева не е църква, а училище.

Щом имате христовото разбиране, няма да съдите хората.

Те мислят, че като дойде някой тук, искаме да го привлечем. А ние искаме той да обича Бога, а да живее дето иска.

Този ред ще се стопи. Догмите ще изчезнат. Аз зная от къде ида и знам накъде отивам. Аз зная какво Бог ми говори и зная как да Му служа.

Това е много малко казано! Най-малкото казвам аз!

РАЗГОВОР С ПЛОВДИВСКИТЕ СЕМИНАРИСТИ

Днес преди обед в един хубав пролетен ден на 18 април 1942 г. семинаристи с двама свои учители посетиха Изгрева. Те бяха дошли на екскурзия. Разгледаха салона, обиколиха полянката и след това помолиха Учителя да им каже нещо. Всички семинаристи се събраха в големия салон. След малко дойде Учителя и им говори. Ето Словото на Учителя, казано пред тях:

За да се беседва с хората, три неща се изискват. За да има добър разговор, първото нещо е: хората трябва да бъдат разумни в най-добрия смисъл. Разумността дава светлина на живота. Второто нещо е: Трябва да бъдат справедливи. Да няма никакво насилие вътре в самия човек; и вън да няма насилие. Хармония, музика да има. И третото нещо е: човек трябва да бъде добър.

Разумността дава смисъл на живота. Справедливостта дава съдържание на живота, а доброто дава външна форма на живота. Без тези неща никакъв живот в света не може да се прояви и какъвто живот се прояви ще бъде нещастен.

Или другояче казано: в света трябва новото. Новото, което очакват младите е Любовта.

Единствената сила, която може да оправи света, е Любовта. тя може да даде подтик на човешкия ум, сърце, воля и душа. Светът не може да се оправи по никой друг начин. Любов, която не дава подтик на човешкия ум, сърце, воля и душа, не е Любов.

Там, дето няма разумност, справедливост и доброта, никакъв Господ няма. Там, дето са справедливостта, разумността и добротата, там е Господ.

Новото е, когато всичко цъфти, всичко зрее, всичко пее и всичко работи.

Сега минаваме от един стар порядък на живота в новия порядък. Старият порядък е тъмен, а новият е светъл. В новия порядък няма да има обезсърчени хора в света, ще има възможности за всички.

Светът е толкова хубав! Няма какво да се обезсърчаваме. Когато слънцето грее, няма какво да се обезсърчаваме. Сега нека да грее слънцето във вашия ум, сърце и душа. Любовта да ви подбужда.

Не че сега трябва да ви се дава Любовта. В нея живеем и се движим. Ние сме спали дълго време и сме се занимавали с други работи. Когато човек се занимава с непотребни работи, умът му е тъмен и не знае какво да направи.

Всеки да почита Божественото във всички хора. Всеки да съзнава, че Божественото живее във всеки човек. И когато хората почнат да почитат Божественото в човешкия ум, в човешката доброта и в справедливостта, това е новото, на което трябва да уповаваме в бъдеще.

На вас ще трябва едно ново верую: ако имате Любов, никога няма да се обезсърчавате и всичко, каквото желаете, ще го постигнете. Ако постигнете всичко, каквото желаете, новото е във вас. ако не го постигнете, новото не е във вас.

Здрав човек е онзи, който мисли добре и е справедлив и разумен. Човек, който не е умен, справедлив и добър, той не може да бъде здрав.

Вие сега сте млади, дошли сте в света. Вие сте на земята тук на един параход и се разхождате. Екскурзианти сте всички.

А има едно пристанище, дето всички ще се спрат. Има една обетована земя, на която всички хора ще се спрат, ще се разберат и братя ще станат.

Когато в света влезе Братството, всеки да вижда в лицето на всеки мъж свой брат и в лицето на всяка жена – своя сестра, тогава новото е дошло в света. Братството и сестринството, това е новият ред на нещата в света.

Та на вас сега ви пожелавам като се разхождате, да благодарите на Бога, че ви е поставил на този голям параход и се разхождате.

На този параход има и въздух, и светлина, и вода, и хора изобилно. По някой път има и малко страдания. Те са упражнения. Те са малко. Няма нищо от това. Какво лошо има от това, че човек страда някой път? Страданията са корените на живота, а радостите са клоните и цветовете на живота. Страданията са в една по-гъста материя. От там трябваше да се изваждат соковете. А радостите, това е Божественото, което иде от горе.

Под думата Божествено аз разбирам разумното в света. Това, което не е Разумно, не е Божествено. Ако аз хващам и заколвам една кокошка, то е човешко. А ако не хващам кокошката, а я нахранвам и пущам да се разхожда, то е Божественото.

Сега ви пожелавам един ден да бъдете узрели плодове, та като дойдат да ви погледнат, всеки да ви хареса, да бъдете една хубава ябълка; слива, че който човек отиде при тази ябълка, да я препоръча. Да бъдете радостни и весели, че сте се удостоили да се качите на един доста хубав параход, какъвто е земята.

Един ученик запита:

– Какъв е смисъла на живота?

– Смисъла на живота е Любовта.

Ако слънцето не изгрява, какъв смисъл има животът? Ако Луната не изгрява, ако звездите не изгряват, ако дърветата не цъфтят и ако птичките не пеят какъв смисъл има животът?

Когато слънцето изгрява, то е Божественото в света. Когато Луната изгрява, когато звездите изгряват, когато дърветата цъфтят, когато птичките пеят, това е Божественото в света. Когато хората говорят и се обичат, това е Божественото в света.

Един ученик запита:

– Какво е Вашето мнение за смъртта и безсмъртието?

– Безсмъртие без Любов не същества. Да любиш, това е безсмъртие. И всякога всички болести произтичат от безлюбието. Щом хората се обикнат всинца, смъртта ще изчезне. Да имаме Любов непреривна, това е безсмъртие. „Това е живот вечен да познаят Тебе Единаго, Истинаго Бога и Христа, Когото Си изпратил“.

Та всички вие имате елементи на безсмъртието, стига да любите и да обичате. Смъртта е нещо вметнато. Животът е непреривен. Хората като съгрешиха, почнаха да умират. Значи по-рано хората не умирали. И понеже хората ядат от забраненото дърво, понеже не са справедливи, разумни и добри, затова умират. Това е конкретно, на съвременен език казано.

Смъртта е най-голямото ограничение на живота. Смъртта е там, дето има съзнание, но нищо не можеш да направиш. И умрелият човек има съзнание, но не може да се мръдне. Вие мислите, че когато човек умре, не чува. Не, той слуша, вие му говорите, но той не може да се прояви.

Това е дълбока наука. Вие трябва да изучавате. Човек не е това, което вие виждате. И да ви говоря по това повече, вие не може да познаете лесно тия неща, без да учите. Душата е нещо полуматериално и полудуховно. Вземете един прост пример. Вие вечерно време сънувате, че се разхождате. Помнете, че аз не искам да ви говоря за това, което не е. Искам да ви говоря за това, което е. Ще ви приведа един прост пример, за да се види, кое остава у човека. Тук

имаше един българин с висше образование. Той издаваше книги. Беше много чувствителен. Той веднъж дремнал след обяд и се видял изправен в стаята, а на кревата вижда тялото си. Той е имал излъчване.

Това, което било в средата на стаята и гледало, то е реалният човек. А тялото, което той видял на кревата е временната къща. Сега учените хора правят опити как да се извади двойникът на човека. Тялото е според двойника. И двойникът има очи, нос, уста, уши.

Двойникът се праща да седи на единия край на стаята, а на кревата лежи тялото. Туря се една бучка захар в устата на тялото и човек нищо не казва. Но туря се бучка захар в устата на двойника и онзи на кревата казва: „Това е захар“. Това са опити, които се правят сега от учените хора. Този свят е в онзи свят. Малкото е в голямото, а не голямото в малкото. Онзи свят е голям, а този свят е малък.

Един ученик запита:

– Кое ще остане от нас след смъртта?

– Като излезеш от тялото си, ще имаш едно невидимо тяло. Ще имаш ръце, очи, уши и пр. Едно тяло прозрачно. Ще имаш самосъзнание. Само че тези хора няма да те чуват.

Вие казвате, че Бог е невидим. Това не е вярно. Единственото нещо, което виждаме е само Бог, а другите неща са невидими. Бог е невидим за невежите хора. Но за всички хора, които са разумни, справедливи и добри, Бог е видим. В баща ти е Бог, Който се изявява. В майка ти е Бог, Който се изявява. В сестра ти е Бог, Който се изявява. Навсякъде е Бог, Който се изявява. Бог не може да се изяви в една форма, а в хиляди форми.

Ако вие живеете в съгласие с Божествените закони, дето минавате, пътят ви ще бъде отворен. Ако не живеете по Божествените закони, пътят ви ще бъде затворен и в края на краищата ще умрете.

Аз виждам онзи свят. Аз го виждам. Как го виждам, то е друг въпрос. Както вие виждате физическия свят, така аз виждам онзи свят.

В света старият порядък е човешки порядък, а новият порядък е Божествен порядък. Да се върнем в райската градина. Човек по-рано е живял в рея и е чувал гласа на Бога. Бъдете верни на онова, което Бог е вложил във вас. всички не трябва да употребявате нито бяла, нито черна лъжа. И когато говорим, трябва да бъдем крайно искрени. За Любовта трябва да имаме само едно убеждение всички.

– Как ще го постигнем това?

– Как постигат цигуларите нещата? С упражнения постепенно, като свири.

И Учителя му показва.

– Аз бих желал повече да ни говорите за Любовта.

– Днес съм занят. За Любовта аз съм говорил толкова много. Може да четете това, което съм говорил за Любовта. Ако има някой да е говорил за Любовта, това съм аз, който съм говорил най-много. Аз желая вие да цъфнете, да узреете като хубави плодове. Най-хубавото, което е във вас, което Бог е вложил във вас, да се прояви. Както един скулптор взема един камък и извайва от него една статуя, така и във вас да се изяви онова, което Бог е вложил.

Ако ме питате: „Какво да правим?“, ще ви кажа: дишайте Любов! Навсякъде да виждате любящи Същества в хората, като съзнавате, че Бог живее в тях.

Ако ние живеем за Любовта и тя ще живее за нас. Ако ние не живеем и не работим за нея и тя няма да работи за нас.

Всеки човек, който не постъпва справедливо, ще опита несправедливостта върху себе си. Щом постъпваш справедливо, вътре в себе си имаш вътрешна радост, вътрешен мир. Щом постъпваш неправилно, усещаш вътрешно безпокойство. Това е един закон.

Аз съм дошъл да кажа на хората следното: Бог е дошъл да създаде нов свят, ново Небе и нова земя и да промени всички хора. И това ще стане. Бог е решил да промени целия свят. Това, което аз говоря, е Божествено. Моята проповед ще я чуят всички. Няма да остане нито един, който да не я чуе.

В настоящия свят трябва да се турят разумност, справедливост и доброта. Нека да се води борба, но всяка борба да бъде разумна, справедлива и добра.

Един ученик каза нещо по повод думите на Учителя и Учителя му каза:

– След една година, каквото аз съм ви говорил, ще го разберете.

В детинският живот сме били чисти. Аз бих желал да останем като детето в чистота. Дето има чистота, има сила и Мъдрост. Да имаме чистота, сила и Мъдрост едновременно, това е човека.

Всички тези противоречия, които сега съществуват , ще изчезнат.

Един ученик запита:

– Защо не стане така веднага без да се губи време?

– Най-първо плодът нали е стипчив, после става кисел и после сладък. Та този процес същества в света. Ние не можем да го изменим. Най-първо хората са стипчиви, после кисели и най-после ще станат сладки. Вие сега мислите, че има повече лоши хора, отколкото добри. То е заблуждение. Има повече добри хора, отколкото лоши.

Да изпълняваш волята Божия, това значи да познаваш Истината.

За да въдвориш Царството Божие и Неговата Правда, трябва да познаваш Мъдростта, Знанието.

Да осветиш името Божие, значи да бъдеш носител на Божията Любов.

Всеки, който иска да се отклони от Божият план, ще пропадне.

Вие не може да помогнете на света, докато не изгрее вашата душа.

Казано е, че човек е създаден по образ и подобие Божие. Вие сте в процеса на образуването на този човек.

Вие имате всички възможности, вложени във вас, обаче не ги познавате.

Трябва да се работи между хората в света. Като ги срещнете, кажете им по някоя дума за новото, което иде.

Един ученик запита:

– Има ли някоя книга, в която да е описана Вашата биография?

– Това не е важно. Дайте път на Божественото в себе си!

РАЗГОВОР С ЕДИН ЧУЖДЕСТРАНЕН КОРЕСПОНДЕНТ

Кореспондентът на един чуждестранен вестник беше приет от Учителя. Той попита:

– Големи ли са различията между вас и това, което днес наричат църква?

– Големи са. Това не е християнство. В основата на религията трябва да се тури Любовта. Любовта е това, което носи живот, светлина, свобода и сила.

– Какво е вашето отношение по въпроса за храма, зданието?

– Цялото Небе за нас е храм със запалени свещи и кандила. Също така и всеки човек е сам църква за себе си.

Едновремешните разбирания на хората са били за времето си добри. Жертвоприношенията на евреите християнството го отхвърли. И това, което християнската църква поддържа и то трябва да се изхвърли и трябва да останат Любовта и самоотричането.

Питат: Кое е право? Право е това, което носи Любов, Мъдрост, знание и истинската свобода. В това, което няма Любов, Мъдрост, знание, светлина и свобода, няма право.

Правото е външната страна на Любовта.

Например, ако европейските народи имаха Любов и съзнание, щяха ли да се бият? Какво ще се ползват като се бият? Нищо.

Всеки народ има права, които Бог му е дал. И всичкото нещастие е там, че ние отнемаме правата, които Бог е дал на народите и вследствие на това идат насилието и войните.

В света има един закон: Бог е винаги на страната на слабите. Бог е против силните хора в света. Бог е против силните народи в света.

Най-първо в дома кои са силни? Бащата и майката. Но Бог е на страната на децата. Децата израстват и стават силни и после бащата и майката стават зависими от децата си.

Хората остаряват, понеже не обичат. Един народ, който няма Любов, ще бъде силен, но временно.

По отношение на сегашната Втора световна война ще кажа: европейците не трябваше да минат по този път, но понеже сега минават, ще добият една опитност.

Понеже всички народи съставляват удове на тялото на Бога, Той иска всички народи да живеят в хармония. И когато се отклони един силен народ, Бог взема страната на по-слабите народи.

И в двете страни, които вземат сега участие във войната, не е правото.

Кореспондентът попита:

– Колко време прекарахте в Америка?

– Седем години.

– Кога почнахте Вашите беседи?

– В 1899 г.

Важното е, че в света иде нещо хубаво. Нещо много хубаво иде в света.

Новият порядък започва със славяните. Славяните идат сега.

Думата славянин произлиза от думите слава Божия. Коренът на думата слава е думата Авва, което е името на Бога. Славяните ще служат на Бога.

РАЗГОВОР С ЕДИН ОБЩЕСТВЕНИК

Един обществеиик беше приет от Учителя. Това беше през време на Втората световна война. Той беше донесъл един позив като протест за гонението на евреите. Той щеше да го печата. Позивът беше адресиран до царя и министрите. Той прочете позива на Учителя. Учителя каза:

Този позив трябваше да бъде не за царя и за министрите, но до народа, до бедните, страдающите. Позивът да се напише отново.

Този позив не е диктуван от Бога. Той не е на първоначалния Божествен език. Идеята за позива е добра.

Освен това да се напише една брошура, че Бог иде сега да утеши и да помогне на страдающите, на бедните, на онеправданите, на болните, на слабоумните.

Има закон: Най-малкото колебание в човека показва, че нещата не са от Бога.

Всички пророци, на които Бог или Напредналите Същества са говорили, са се простирали на земята, не са могли да издържат силните трептения. Данаил, който се срещнал с едно Напреднало Същество, се оплаква, че не му останала сила.

Съвременният свят минава и ще мине през големи изпитания. И ако не слушат до край ще се проведе изпитанието. Понеже ако не се накаже света, той не може да се изправи.

Сегашното положение на света се дължи на неизпълнение волята Божия. Трябва да се поправи света чрез страдания. Бог иде да изправи света. В съзнанието на хората трябва да стане промяна.

Сега в света идат най-силните Същества да оправят света.

Хубаво е да се отива при този, при онзи и да му се говори за новите идеи.

РАЗГОВОР С ЕДИН ЕВАНГЕЛИСТ

Един евангелист беше приет от Учителя. След първите няколко общи думи и обща обмяна на мисли, гостът зададе следния въпрос:

– Христос Бог ли е или не е?

– Не какво мисля аз, но какво казва Той за себе си. Той казва: „Никой не познава Отца освен Синът и никой не познава Сина, освен Отец“. Той сам се признава за Син Божи.

– Вие приемате ли Учението на Евангелието?

– Каквото е писано, приемам го. Много е писано, но голямото Евангелие го няма. Има само малкото Евангелие.

– Приемате ли тайнствата като кръщение и пр.?

– Ние имаме три тайнства: на Любовта, Мъдростта и Истината. другите неща са форми.

От Божията Любов излиза животът.

От Божията Мъдрост излиза знанието.

От Божията Истина излиза свободата.

Светът ще се оправи. Хората няма да го оправят. Бог ще го оправи.

Разумните Братя, които сега идат, това, което аз наричам Всемирно Божествено Братство, което иде, то ще уреди света. Понеже то иде, ще уреди света.

Ще влезе като нещо ново в съзнанието на хората. И в хората ще стане такова преобразование, което става в гъсеницата.

Всяко нещо трябва да се опита. Хората говорят за Бога, без да Го познават. Къде е Господ? Бог е в светлината, Бог е във въздуха, Бог е във водата, Бог е в храната.

Ние Го търсим някъде. Бог е в светлината, която носи знание; във въздуха, който носи мисълта; във водата, която внася живот; а в храната, която носи доброто в света, съгражда материалния свят.

Най-разбраното Същество е Бог. Ако майка ти и баща ти се обичат, то Бог е, Който те обича чрез майка ти и баща ти. Той е първото Същество, Което обича.

Той кара малката птичка да помага на малките пиленца, да им носи храна. Бог е, Който се грижи за тях.

И като познаем Бога като Любов, ще имаме благоговение към Бога.

Сега хората нямат срам и страх от греха. И ако имаха Любов, не щяха да воюват.

Навсякъде има наши приятели, съчувственици на идеите на Бялото Братство: В Япония, Италия, Франция и пр.

Бог е говорил в Стария Завет, в Новия Завет, и сега говори. Каквото е говорил, трябва да го приложим.

В Стария Завет е казано: „Да възлюбиш Бога с всичкия си ум, сърце, душа и сила и ближния си като себе си“. Христос казва: „Върху тези два закона почива всичко.

Ние нямаме Любов към себе си. Ние сме несправедливи към себе си. Ако имахме Любов към себе си, не щяхме да грешим.

Не слушаме Бога и затова страдаме. И себе си не обичаме, понеже грешим. Така че не изпълняваме закона.

– Когато някой стане член, има ли задължения?

– Не. За да стане някой ученик, това е по свобода. В него трябва да проникне най-първо Любовта, после Божественото знание и Истината. или да проникнат в него истинският живот, знанието и свободата.

Всеки човек, който идва при нас, той сам трябва да се връзва и развързва. Аз нямам време да развързвам и връзвам хората. Всеки трябва да идва свободно, напълно свободно.

Без Любов човек не може да влезе и без Любов не може да излезе.

Бог не съди хората защо съгрешиха. Той ще ги съди, защо не изправиха погрешките. Ще ги съди, защо не се изправят. Защото престъпленията им дават условия да се изправят. Всяка погрешка да се изправи.

Във всички религии, в каквато и форма да са трябва да влезе Любовта като обединителен принцип.

Всеки може да има каквато иска форма.

В Любовта нещата започват добре и свършват добре. А другояче започват добре и свършват зле или започват зле и свършват зле.

Учителя каза на госта:

– Вие сте доста активен.

– *Аз съм доста пътувал в Европа и познавам разните организации. Занимавал съм се с младите. С работническите организации съм работил във Франция.*

– У славяните има самоотричане. Те са готови да се пожертват.

– *Бракът за Вас тайнство ли е?*

– Както е сега днес бракът, то е човешко учреждение. Любовта е която съединява. Когато мъж и жена се обичат по Божия закон, то е брак.

Ние нито женим, нито развеждаме. Онези, които Бог е съединил, ние не ги разединяваме. Онези, които Бог не е съчетал, не ги съчетаваме.

Това, което се налага на човека, то е вече по външен закон. А важно е това, което човек предприема по вътрешен подтик свободно.

На края Учителя каза на госта:

– Хубаво е да се научите да ставате пет минути преди слънцето.

XX. РАЗГОВОР С ЧУЖДЕНЦИ

РАЗГОВОР С ЕДНА СЕСТРА ЧУЖДЕНКА

Тя беше дошла за летуване с Братството при Седемтях Рилски езера. След като се върнахме от Езерата, тя преди отпътуването си поиска среща с Учителя. Учителя я прие преди обед.

Тя каза:

– Учителю, колко съм благодарна за незабравимите часове, които прекарах на Езерата. Колко съм пълна с богати, свещени впечатления! Колко Ви благодаря и за беседите, които ни държахте там и с вниманието, с което ни заобиколихте. Дълго ще си спомням за всеки миг, който прекарах там. Там на всяка крачка чувствах присъствието на Бога. Аз съм съвсем променена. Нова светлина ме озари. Преди моето отпътуване дайте ми някои упътвания.

– В света има два принципа:

Няма по-страшно нещо в света от човешкия егоизъм. И няма по-добро нещо от Божествената Любов.

Защото човек като служи на първия принцип, той от сутрин до вечер мисли само за себе си: какво ще яде, какво ще пие, каква ще му бъде къщата, какви дрехите. Целият свят може да страда, но като му е добре, той мисли, че това е едно благо. Един вълк по някой път се сърди, че овцата не е минала близо до него, за да я хване.

Когато в човека не можеш да видиш Бога, ти си на кривата посока. И всеки, който не може да види Бога в тебе, той не може да ти бъде приятен и никаква работа не можеш да свършиш с него.

И всеки, в когото не можеш да видиш Бога и той не може да ти бъде приятен и никаква работа не можеш да свършиш с него.

Не само той да вижда Бога в тебе, но да може да говори с Бога в тебе. И ти да виждаш Бога в него и да можеш да говориш с Бога в него.

И законът е верен: когато хората се обичат, това е закон на Бога:

Те познават Божественото в другия. Единият се разговаря с Божественото в другия и вторият се разговаря с Божественото в първия. И тогава хората живеят добре.

Ако тези хора на бойното поле познаваха Бога, те щяха да се примирят. Всеки живее със своя егоизъм и затова воюват.

Народите всичко имат, но нямат Божествената Любов. Не че тя не същества, но ще управлява.

Божествената Любов е затворена в хората и те не са ѝ дали път да се прояви. Сега иде период да се разрушат затворите, дето Любовта е била затворена и тя да излезе навън. И когато се говори, че затворите ще се разрушат, то се говори за затвори, дето Любовта е била – че те ще се разрушат.

Човек не може да се справи с егоизма в себе си, докато не го замени с Божественото, което да почне да действа в него.

Егоизмът прилича на нещо много хубаво, но то е едно малко шише с един килограм вода. Колко хора могат да се ползват от това шише. Ако се намерят хиляди хора да очакват на това шише, ще има спор, кой да има повече вода.

Този човек, който чака, трябва да се заведе при един извор, който тече, защото там има изобилие за всички. Този извор е Любовта.

– Моля, дайте някое упътване лично за мене.

– Вие трябва да се научите да обичате хората най-добре вътре в себе си и най-добре отвън.

Всеки човек има представител вътре в теб. И ако ти обичаш този представител вътре, тогава можеш да обичаш и онзи отвън.

Когато вие обичате един човек, вие обичате най-първо представителя на този човек вътре в себе си. И него ако не можеш да обикнеш и отвън и отвън не можеш да го обикнеш. Ще ви кажа, по кой начин да работите:

Да работите по този начин, по който никой досега не е работил.

Това значи следното: във всеки човек има нещо специфично и той трябва да го прояви в своята дейност.

Ще ви дам сега един практически пример: да допуснем, че аз имам сто семенца от плодни дървета. Аз ги нося. Срещам едного и му показвам семенцата. Показвам ги на този, на онзи, но те не знаят за семенцата много нещо, не могат да ги опитат. Показвам ги и пак ги турям в джоба си.

Това е сегашното проповядване. А пък другия начин е: да се посеят тези семенца в една градина и от плода да давам на другите хора да го опитат. И тогава ще завържем приятелство с тях.

Сега вие приложете онова, което знаете и това, което е във Вас. Приложете своя метод.

– *Аз не мога да се концентрирам. Когато почна да се концентрирам, много други неща ми отвличат вниманието.*

– Изгасете всички свещи и останете в тъмно. Денем като грее слънцето можем ли да видим звездите?

Вие трябва да изгасите външното, за да видите красивото. Но тези свещи няма да изгасиш завинаги, а временно.

Когато се намираш в света и искаш да се концентрираш за една минута, затвори си очите за една минута. Това се разбира и вътрешно и външно: да не мислиш за материални работи.

Европа има да премине сега през едно голямо изпитание в годините, които идат. Но това може да се отложи за няколко години,

ако хората постъпват Разумно. Обаче тези събития, това изпитание е неизбежно.

Работете с молитва за отлагане на това изпитание. Два трена като вървят бързо един срещу друг ще стане страшна катастрофа, но ако забавят хора, те пак ще се сблъскат, но няма да бъде толкова катастрофално.

– Имам лошо храносмилане и газове в стомаха си. Как да подобря стомаха си и да се освободя от тези газове?

– Научете се да дишате дълбоко. После, употребявайте топла вода, понеже студената вода свива капилярните съдове и се нарушава кръвообръщението, а топлата вода разширява капилярните съдове.

– Имам хубави сънища.

– Това е хубаво. Дръжте се в едно хармонично вътрешно състояние и ще ви дойдат вътрешни внушения, ще ви дойде ръководство отвътре.

Говорете на другите и давайте им светлина.

– Аз съм нервозна. По кой начин мога да се избавя от нервността?

– Ти си нервозна, понеже мъжът в тебе е по-силен. Ще дадеш право на жената в тебе. Мъжът означава силата, а жената означава сърцето.

Човек е онзи, който има Любов, Мъдрост и Сила. Той трябва да е ръководен от Духа.

Много пъти вие сте водили неразумни вътрешни войни. Вие трябва да имате непоклатима вяра.

Северните страни отиват на юг. Там ще става от ден на ден по-топло. Там климатът ще се измени. И когато това стане в достатъчна степен, тогава плодовете там ще станат много добри. Границите на студа ще се отместят още по на север.

Като дойде топлината изведнъж, ще стане катастрофа, поради бързото стопяване на ледовете, които са на северния полюс и затова затоплянето на климата в Европа ще стане постепенно.

Ще стане изменение и на земната ос.

Светът ще мине през едно голямо пресяване, ще мине през огън. До края на този век ще траят тези събития, тези бъркотии.

Светът сега е в съдба. Той се съди сега.

Злото ще се върне сега. Това е век на връзване на злото и освобождение на доброто.

Ако човек не е благодарен на Бога за всичко, което му е дал, ако не носи в ума си; в сърцето си; в душата си и в Духа си онези блага, които Бог му е дал, ако за малки мъчнотии роптае, каква е неговата Любов?

Човек да работи върху себе си. На Бога сега трябват работници, добри работници.

Хората са много несправедливи спрямо себе си. Те като не обичат Бог, ближния си и себе си, обиждат себе си.

РАЗГОВОР С ЕДНА ЧУЖДЕНКА

След връщане от Седемте Рилски Езера Учителя я прие. В разговора Учителя ѝ каза между другото следното:

Първо, вие търсете сродни души на себе си. Защото като се срещнат сродни души, те предават нещо един на друг и приемат нещо един от друг. Чрез тях става естествено предаване на Божествените неща.

Обработвайте онова, което сте възприели и онова, което имате в себе си. Разработвайте опитността, която имате.

Да допуснем, че на камината гори огън. Ако усилите този огън два пъти повече, отколкото трябва какво ще придобиете? Ще се изпотите и с това ще се намали температурата на тялото. Огънят постепенно ще почне да угасва и ще имате вече едно друго състояние.

Та всякога трябва да държите мислите и чувствата си в нормално състояние. Вие живеете в един свят, дето не могат да ви разберат. Понеже онези души, които не могат да ви разберат са влезли много дълбоко в материалния свят и следователно няма тази топлина, с която могат да ви разберат.

Сега се изисква един свят, дето всеки човек да се тури на своето място.

Хората вървят по известни орбити. Да допуснем, че двама души се привличат и след това, понеже орбитите им са точно противоположни те след като се приближат, после се отдалечават и след дълъг период ще се срещнат. В окултната наука се знае, че както душите, така и небесните тела се движат в един кръг, други имат

орбити елипсовидни; трети се движат в парабола, а четвърти в хипербола.

Последните са най-напреднали. Те разрешават най-мъчните задачи.

Така както се проявявате, дръжте връзка с всички Напреднали души.

– Коя е моята задача?

– Каква е задачата на един музикант? Да свири хубаво, че като свири да предаде своите мисли чрез музиката на окръжающите. Когато той свири на един болен, болния да оздравее.

Най-важното в света е човек да се научи да живее. Това е най-голямата музика.

От дисхармонията на живота човек да изкара най-голямата хармония и да я предаде на хората. Това е трудна работа.

По вътрешен начин ще ви се предадат тези работи.

Вие трябва да учите Божествения език на Любовта. Вие донякъде разбирате ангелския език, но Божествения език не разбирате толкова. Там се спъвате още.

Божественият език е език на служенето, да служи човек на другите.

Да кажем, че искаш да служиш на хората, а не те разбират. Това е едно мъчително състояние. Това е вече въпрос на съзнание.

Три неща има важни, три неща има най-велики, които човек трябва да пази:

Първото, най-възвишеното е: човек да живее, за да освещава Името Божие в себе си.

Второто положение е: да служи на Царството Божие в себе си.

Третото положение е: да изпълни волята Божия в себе си.

Тези три неща примиряват всички неща. Това да бъде идеал за вас.

Това е успокоителното пристанище на човешката душа.

Осветяването на Името Божие значи: да не опетняваме най-възвишеното, което е в нас, нито в мисли, нито в чувства, нито в постъпки.

Това е значението на думите: осветяване на Името Божие. Това е идеално нещо. Това е най-възвишеното в човека.

Пази това нещо: осветяването на Името Божие. Трябва да пазиш като зеницата на окото си светостта на Името Божие в себе си.

Значи да има нещо в тебе, което никога да не се опетнява.

– Има много работи, които не съм постигнала.

– Вие трябва да се радвате, че не сте ги постигнали, защото в непостижимото е радостта. Ако непостижимите неща станат постижими, стават статически.

Непостижението за едного е постижение за други.

Някои хора остават назад, защото те подтикват другите да вървят. Не че не могат да постигнат, но като останат на заден план, подтикват другите.

Те пак ще постигнат това, което другите са постигнали.

Има едно постижение, което идва от това, което човек възприема. Често много хора не могат да постигнат нещата, понеже не са добре възприемали.

Най-първото нещо е човек добре да възприеме и после добре да предаде, да изяви.

Като познаваме хората, ние познаваме Бога. Бог се изявява чрез хората.

Като разбираме Бога, в Бога живеем; а като не Го разбираме, извън Него живеем.

Като обичаме Бога, живеем в Него; а като не Го обичаме живеем извън Него. Като имаме Любов, в Бога живеем, а когато нямаме Любов, извън Него живеем.

По-добре, че не ви разбират, защото ако ви разбираха, щяха да ви спънат.

Ако едно неродено дете би стояло в майчината утроба, какво би станало с него? То трябва да излезе от майчината утроба. Ето защо благоприятните условия които могат да дойдат за човека, често са спънка.

А при неблагоприятните условия човек се ражда и излиза от стеснителните условия на живота.

РАЗГОВОР СЪС СЪЩАТА ЧУЖДЕНКА

При едно ново посещение на Учителя тя зададе следния въпрос:

– Как трябва да се разбира вярата? Аз схващам, че вярата трябва да бъде доверие в доброто, доверие в хората, които знаят повече и могат повече. Във вярата виждам една творческа сила. Например, болна съм, вярвам, че ще бъда здрава и тогава оздравявам.

– Френологически от двете страни на глава има по един център на вярата и друг на надеждата.

В центъра на вярата има три подцентъра: на вярата, на упованието и на учудването.

Вярата е чувство, а не способност. Вярата е над човешкия ум. Чрез вярата човек чувства, че има нещо постоянно, са което може да уповава. Чрез медитация, чрез размишление човек може да добие тази вяра в нещо велико, Божествено.

Вярата е едновременно принцип и сила на човешкия ум. Чрез вярата човек може да различава коя мисъл е права и коя не е права.

Вярата възприема само тези неща, които са верни, истинни. Има и суеверие. Вярващият човек не може да се лъже. Човек, който вярва в Бога, с нищо не можеш да го излъжем. Защото този, който има вяра, ти не можеш да го убедиш, че има по-голям от Бога. Вярата е закон, който схваща безграничните, вечните неща.

Вярата е вътрешно зрение на духовния свят. Нещата, които не са ясни за физическото съзнание, са ясни за вярата.

Вярата е нещо Божествено. Тя се спира на интуицията. Чрез вярата човек може да види неща, които не са външно видими. Човек, който има вяра, той предвижда работи за хиляда години напред, само

се, колкото са по-далечни нещата, толкова по-малко се виждат подробностите, а само в главни черти.

Вярата развива ясновидството у човека.

Вярата като се опита, става знание. А догдето се превърне в знание, човек чрез вяра познава нещата. Обаче винаги остават области на вярата, защото човек живее в Безграничното.

Например, ти показваш на един човек захар. Той вижда белия цвят. Но след като вкуси захарта, той вярва ли, че това е захар? Той знае. Това се казва вече опитване, проверка на вярата.

– Обяснете ми що е надежда.

– Надеждата схваща нещата отблизо, тя е за физическия свят. при надеждата нещата идат по-скоро, а вярата е за далечното бъдеще.

Имате една скъпоценна чаша. Външната форма е надеждата. Съдържанието, което е в чашата е вярата; а силата, която се крие в това съдържание е Любовта.

Хората, които имат силна вяра са задълбочени в мисълта.

Вярата стимулира ума. Надеждата стимулира сърцето, а Любовта стимулира човешката воля – човек да направи нещо.

Най-първо идва вярата, после надеждата и после Любовта.

– Получих писмо от една моя приятелка, която ми казва, че трябва да се даде нов мироглед на хората и то не на духовен елит само, а на цялото човечество. Тя казва, че днес няма такова нещо. Тя мисли, че доста близо е до това Оксфордско движение. То си има добри страни, не е едностранчиво. Според него всеки трябва да изповядва своите грехове публично пред общото събрание.

– Новото, което ще дойде в света не е само едно течение, но то ще дойде както светлината, както въздухът. То е новият живот, който иде в света.

При новото хората ще имат само едно гледище, няма да се делят. Всички народи ще имат само едно отечество.

Изповедта, която препоръча Оксфордското движение, това е баня. Но като излезе човек от банята, какво трябва да прави?

Ето какво трябва да бъде новото Учение:

Човекът от новото Учение вместо да се изповядва, трябва да носи една кошница пълна с грозде, ябълки, хляб и пр., и като дойде не да се оплаква, че е правил толкова и такива грехове, но да даде на хората да вкусят това, което той има.

Новото е да виждаш Бога в другите и те да виждат Бога в теб. Всички хора са одарени от Бога с него. Следователно, трябва да помагаме на себе си и на другите да се развива в нас това, което Бог е вложил в нас.

Най-първо трябва следното:

Трябва да се дадат най-добри условия за физическото тяло, за да може то да се развива правилно. Трябва да се дадат условия на сърцето, за да могат чувствата да се развиват правилно.

И да се дадат хубави условия на ума, за да може да се развива и той правилно.

И благата, които се дават, трябва да бъдат общи за всички.

– Аз съм художничка и се интересувам да ми кажете нещо за значението на краските.

– Художниците употребяват цветовете, но не знаят какво означават те. Когато художникът несъзнателно иска събуждане и растеж на хората, той употребява зеления цвят. Той употребява синия цвят, когато желае несъзнателно духовното развитие на човека.

Черният цвят събира богатствата, а белият цвят раздава. Тези два цвята са извън дъгата.

Червеният цвят показва началото на живота. Колкото червеният цвят е по-ясен, толкова животът е в естествено положение. Колкото той е по-тъмен, животът не се проявява естествено. Портокаленият цвят е вече индивидуализираният човек.

Жълтият цвят показва, че трябва да употребим богатствата, които вземаме, за развитие на ума.

Синият цвят е за сърцето. Когато човек иска да се утеши, да настане мир в сърцето му, трябва да гледа синия цвят.

Виолетовият цвят е за човешката воля, за силата – физическа и духовна.

Чрез една картина художникът може да покаже чрез цветовете положението на човешкото тяло, ум и сърце; изобщо целият човек в какво положение се намира.

Червеният цвят във физическият свят е неподвижен, а в духовния свят е подвижен. Например, имате една червена топва в духовния свят. Виждаш я. После тя става цялата портокалена, жълта, зелена, после става синя, тъмно синя, после виолетова и след това става бяла. И като стане топката бяла, от нея изкача една ангелска форма и тогава всички тези краски са наредени наоколо и са светящи.

И колкото боите излизат по-навън, стават по-тъмни и по-неопределени. Това показва, че един Възвишен Дух се е намирал в много лоши условия, които той е изменил.

– *Всички чувстват, че иде нещо ново в света.*

– Тези страдания, които идат, са необходими. Ако съвременните хора биха повярвали в новото, страданията биха се премахнали.

При сегашните условия ето къде е мъчнотията: че всичката вода е замръзнала. И онези, които имат малко топлина, я разтопяват и изваждат нещо, а онези, които нямат топлина, страдат.

Ако добри хора миха се концентрирали и изпращали Любов и добри мисли към човечеството, те биха помогнали за повдигането и пробуждането му.

Тази сила, която иде сега в света, ще засегне всички хора, ще засегне умовете и сърцата им. Тя ще ги хармонизира.

Тя иде сега и всички, които са готови, ще я приемат. Тя е като изгряващото слънце.

Тя е като Божественото слънце, което изгрява сега в Божествения свят.

В бъдеще светът ето как ще се поправи:

В бъдеще най-умните и най-силните хора ще станат слуги на слабите и ще поправят света. Светът не е поправен, понеже слабите слугуват на силните.

Вместо да си изповядат греховете пред едно събрание, както правят в Оксфордското движение, да се поправят. Например, един обрал десет души– сега да им върне парите с лихвите.

Ако си направил грях към себе си, да го поправиш. Ако си направил грях спрямо ближните, да го поправиш. И ако си направил грях спрямо Божественото, да го поправиш.

Когато някой убие някого, то убитият върви с него и го измъчва. А убиецът, ако разбира закона, ще се моли за убития и тогава убитият ще му прости.

После, по закона на прераждането убития ще се роди като негово дете в следното прераждане; той ще го възпита, за да изглади кармата.

Когато един човек има антипатия към друг човек, той е точно като него. Двама души с еднакви положителни сили се отблъскват; и двама души с еднакви отрицателни сили се отблъскват; а един положителен и един отрицателен се привличат.

Всички хора, които ни са антипатични, са положителни или отрицателни като нас.

И понеже не са хората на висок уровен на морално развитие, те се отблъскват, но ако има духовно разбиране, те ще изменят веднага своето състояние и няма да се отблъскват.

Когато при нас е един лош човек, когото не обичаме, той има от нашите слабости и ни отблъсква, понеже ние не искаме да дружим с него, защото иначе чрез това ще се усилва нашата слабост.

Ако имате един користолюбив човек и един щедър, те ще могат да живеят заедно. Користолюбивият се привлича от щедрия, понеже ще иска от него.

– *Кажете ми нещо от Вас извън въпросите.*

– Ще ви кажа три неща:

Всички семенца на Любовта посейте в Божествената градина на своята душа.

Всички семенца на вярата, на знанието, посейте в градината на своя ум.

Всички семенца на надеждата посейте в градината на своето сърце.

И някои от плодовете, които се родят, давайте на онези, които имат нужда.

Всеки ден размишлявайте върху едно изречение от книгата „Светът на Великите Души“ и от книгата „Свещени думи на Учителя“, когато тя излезе от печат на френски.

Когато отидете в своята страна, разправете на другите това, което знаете и вижте, как ще го приемат.

Практикувайте специалните дихателни упражнения за възприемане на Любовта.

РАЗГОВОР С ЕДИН ЧУЖДЕНЕЦ

Един чужденец дойде на Изгрева към края на юний, за да отиде с Учителя и Братството за летуване при Седемте Рилски Езера. Преди да тръгне от Езерата той беше приет от Учителя и му каза:

– Моля, дайте ми някои упътвания за моето развитие и за моята дейност.

– Бъдете ученик. Освободете се от кармата. Работете върху себе си. Имайте Любов.

Най-важното е човек да бъде ученик. Щом той стане ученик, то всички други въпроси може да ги разреши. Другите неща са последствия.

Полека – лека ще ви се дават упътвания. Не изведнъж. Не трябва да се обременява съзнанието Ви. Трябва да имате ново схващане за вярата. При вярата в Бога не трябва да имате безпокойство.

Всичките мъчнотии в света произтичат от старите методи. Много хора се занимават само със старите методи, които преди хиляди години са употребявали.

Писанието казва: „Духът ще ви научи в дадения случай“.

Същества закон в Природата: когато едно растение е поставено в една хубава почва, то няма никаква опасност за неговия растеж. Каквото и да му се случи, то е за негово добро.

Най-първо възстановете хармонията между Бога и себе си. Иначе никак не може да установите хармония с хората. Божественият Дух е Който ще установи хармония между вас и хората.

Когато пътищата на човека са благоугодни на Бога, Той го примирява с враговете му.

Работете в групата. Като дойде у вас вътрешно просветление, ще помагате на групата.

Ние сега искаме да знаем как трябва да постъпваме. В дадения случай ще ни се даде. Небето дава конкретно в случая.

– Сестрата Р. се намира в мъчнотии.

– Тя да има търпение. Вие изпращайте към нея хубави мисли и се молете за нея. Ако ѝ помогнете и материално, ще се благословите.

Най-първо трябва да дойде у вас едно вътрешно просветление. Молете се докато ви станат нещата ясни.

Всеки ден практикувайте молитвата. Не се безпокойте, докато дойде вътрешното просветление. Нали учениците Христови до петдесетницата се молеха?

Когато човек се моли, това е свещен час, когато и да е.

Светиите всякога са се молели рано сутринта.

Едно семе може да има всички благоприятни вътрешни условия, но почвата в която е сято е твърда, а пък едно семе може да е сято в много благоприятна почва, но няма онези вътрешни качества.

Във външните условия, в почвата влиза и тялото на човека.

Да живееш, това е художествена дейност.

РАЗГОВОР СЪС СЪЩИЯ ЧУЖДЕНЕЦ

Същия чужденец беше пак приет от Учителя. Учителя между другото каза следното:

Човек постепенно трябва да нагласява мозъка си за възприемане на вълни от висшите светове. Трептенията на мисълта трябва да се нагласяват постепенно според вътрешното съзнание.

Прочетете постепенно Евангелието на Йоана и се спрете на онези неща, които могат да хвърлят вътрешна светлина във вашето съзнание. Всичката мъчнотия в сегашното развитие в източните школи е, че те са употребявали известни методи и правила, които е много мъчно да се запомнят и приложат. Това съставлява само механичната страна на въпроса. Например, те искат да събудят Кундалини вътре в човека, но тази енергия на Кундалини, после трябва да се употреби разумно.

Или по-ясно казано, човек трябва да се научи да живее, т.е. трябва да се пробуди неговото съзнание за живота. За правилното свое развитие човек не трябва да се изолира от Битието. От друга страна той не трябва да вземе всичкия товар върху себе си. Той не трябва да усеща, че е единствения работник. Той трябва да знае, че между хилядите и милиони същества и той си има своето място, и той ще може да направи нещо. Да се радва на това, което може да направи.

Вие не се стеснявайте от това, че нямате познания, че нямате известни методи. Има хиляди неща, които могат да отегчат мозъка на човека. Важното е: трябва вяра и вътрешен мир. Всичко друго само по себе си ще дойде на своето време. Вяра е това, което успокоява човека.

У вас да остане мисълта: да учите.

Работата на ученика е да учи. И колко време ще вземе Учението, как ще стане това, да не се безпокоите.

Учениците Христови с хиляди години се занимават. Това е въпрос, който може да стане за 10-15-100 и повече години.

Може да имате някои спънки. Когато се ликвидира една спънка, образува се една утайка и най-мъчното е докато се изхвърли тази утайка и да се избистри съзнанието.

Не че ще се освободите. Но когато кармата се развива, то само по себе си ще се ликвидира с кармата. Тя се ликвидира, како се отстранят всички тези утайки и стане чистото Учение в съзнанието.

Когато се говори за Божествената Любов, то е един метод, чрез който хората се освобождават от миналите препятствия на живота. Това е най-добрият начин, по който човек може да се освободи. Любовта – това е най-естественият път, по който човек може да се освободи.

За в бъдеще ще ви се покажат някои работи. Трябва да имате мир в душата си.

– Между мене и домашните ми няма хармония.

– Във време на Христа нали е казано: „Неприятелите на човека ще бъдат домашните му“. Най-първо хората, които живеят с него, няма да го разберат.

Домашните ви, тези с които живеете, не трябва да знаят нищо за онзи процес, който става във вас.

Връзка между вас и мен същества. Вие може да чувствате или да не чувствате, то е друг въпрос. Ти можеш да чувстваш, че някой те повдига, а някой път може да се повдигаш, без да знаеш кой те повдига. Но важното е, че се повдигаш.

– Как да възпитам правилно моето дете?

– Като работите върху себе си; по този начин ще въздействате и върху детето.

Човек е длъжен да жертва всичко само за Бога.

РАЗГОВОР С ЕДИН ШВЕЙЦАРЕЦ

Един швейцарец беше приет от Учителя. Той каза на Учителя:

– Желая да работя за новите идеи в Швейцария.

– Вам ви трябва метод, чрез който да предадете Истината на своите ближни. И тази Истина, която им предавате, да я приемат на радо сърце.

Но най-първо вие трябва да опитате Истината, която ще им кажете. Защото иначе у вас може да дойде едно вътрешно съмнение и да си кажете, че си губите времето. Вие трябва да сте убедени в това, което ще кажете.

В съвременната европейска култура хората са изгубили онзи усет за Истината. Трябва им ново разбиране. Усетът към духовното е изгубен. Хубаво е, че швейцарците имат ред, система, точност и чистота, но тази чистота сега трябва да премине в духовното, във вътрешния живот.

Швейцарците са достигнали до едно място, дето мислят, че по-хубаво от това, което имат не може да има. И вследствие на това при тази форма на живота, която същества там, не могат да се приложат новите идеи.

Ще ви дадем това, което ви е потребно. Писанието казва: „Които Ме потърсят, ще Ме намерят“.

Във всяка държава, във всеки народ, хората са изгубили Божествената топлина и светлина. Имат една топлина и светлина, които не са божествени. Трябва да се възвърнат Божествената топлина и светлина и тогава ще им се отворят очите и ушите. Сега няма връщане назад.

Сега в цяла Европа иде нещо хубаво, но преди то да дойде, ще дойдат големи страдания.

Този закон е един и същ в разните области на живота. Например, малките деца най-първо ги хранят с мляко и за да ги хранят с твърда храна трябва да им изникнат зъби. Но при изникването на зъбите имат болки.

Сега в света ще дойдат страдания, които ще ползват човечеството.

За това Учение се работи тук всред българите, които представляват сравнително по-твърда почва. С това ще се опита силата на Учението. За да се покаже силата на едно Учение, трябва да влезеш в една по-неорганизирана материя и тя да се организира и да се подготви за живота.

В Швейцария, Англия и пр. няма такива големи препятствия, както тук. И там има препятствия, но там може по-лесно да се работи.

Вие сега там трябва да представите най-първо външната страна на Учението. Вие като се върнете в Швейцария, ще изпъкне във вас какво ви трябва; ще ви се представят известни мъчнотии.

Никога човек не може да бъде обичан на земята така, както би искал. Защото тук на земята няма условия. А горе, в реалния свят е друг въпроса.

Любовта към Бога трябва да е над всичко. На падналите Същества там е погрешката им. Те туриха Любовта към себе си по-горе от Любовта към Бога; личният им живот взе надмощие.

Любовта към Бога се проявява външно в усилване на желанието у човека да работи за Бога.

РАЗГОВОР СЪС СЪЩИЯ ШВЕЙЦАРЕЦ

При едно второ посещение на този швейцарец Учителя продължи разговора. Той му каза:

– Щом е пълна торбата ви, всички ще идват при вас.

– Понеже толкова хиляди години хората са били лъгани, то хората гледат с четири очи, не искат да бъдат излъгани повече.

Любовта трябва да се облече в най-хубавата си дреха.

Вие като обикнете Бога, и вас ще обикнат.

– От вас се научих да обичам Бога.

– Там е тайната. Швейцарците трябва да обичат Господа в швейцарците.

Любовта е голямо, мощно течение. Вие сега предизвиквайте у вас малкото течение. Малко по малко трябва да се приспособи нервната система на човека на това течение.

Ние най-първо трябва да повярваме, че светът ще се поправи.

Най-лесното е човек да обича. Това е най-лесното и най-мъчно се разбира.

Старият човек в човека трябва да се научи да слугува, защото досега той е бил господар.

Мъчнотиите са книжни стени. Най-мъчните работи Господ е оставил за себе си, а най-лесните работи е оставил за хората.

Студът, вятърът и слънцето са искали да свалят палтото на един човек. Но при студа и вятъра той все повече се завивал с палтото. И като напекло слънцето той свалил палтото. Та това, което другите методи не могат да направят, Любовта може да го направи. Тя сега ще го направи.

– Учителю, кажете нещо за вегетарианството.

– Вегетарианството е наука за абсолютната вяра. Растението като си даде плода казва: „Които и да сте вие, бъдете добри, изяжте плода и посейте семката.

Едно растение се задоволява да се храни с по-необработена храна, а хубавото, което изработва, го дава на другите. Растенията са много учени: те кондензират светлината и я влагат в плодовете.

Всеки народ си има своя гама, на която трябва да се говори. И затова трябва да се изучи на коя гама са построени швейцарците та да им се говори на тази гама.

РАЗГОВОР С ДРУГ ШВЕЙЦАРЕЦ

В осем часа сутринта гостът беше приет от Учителя. Той запита:

– Каква е разликата между разните мистични, окултни движения?

– Има едно знание инволюционно, т.е. знание добито при слизане на човешкото съзнание към материалния свят и друго знание еволюционно, добито при възлизане на човешкото съзнание от материалния свят към Божествения. У много окултни братства знанието е инволюционно.

Във всички окултни науки имат една изгубена дума, която търсят и не са я намерили.

– Кой метод трябва да употребим при еволюционната фаза? Искам да знам разликата между еволюционните и инволюционните методи.

– Инволюционният метод е от голямото към малкото. Там трябва Великото да се приспособи към малкото. А при еволюционният начин малкото трябва да се приспособи към Великото.

– Как мислите, че можем да употребим окултните сили в науките, например в медицината, земеделието, възпитанието. Съвсем реално по кой начин един лекар или земеделец може да използва тези сили?

– Окултните сили имат голямо приложение във всички науки. Но за целта човек трябва да изучи окултната страна на медицината, окултните закони при земеделието и пр.

– Как да се влезе в хармония с Природата?

– С живата вяра.

Този метод е твърде дълъг процес, трае много дълго, но дотогава ще се употребят силите на растенията, на въздуха и на светлината.

– Мислите ли, че съчетанията на звездите имат влияние върху растенията, върху посаждането им и пр.? Могат ли да се дадат точни показания по това?

– Могат. По новия начин стига да бъде човек в съгласие с Природата, ако той посее един декар земя навреме и обикаля нивата с Любов, тя ще даде добър плод.

– Занимавате ли се със социалния въпрос?

– Най-първо трябва да се възстанови правото на всички хора, естественото право.

– Мислите ли, че духовното движение в съвременния свят, както това движение тук в България, така и другите движения, например движението на Кришнамурти, на Рудолф Щайнер ще имат по-голямо влияние в света или че те са малки изключения, които ще изчезнат?

– Няма да изчезнат. Те ще играят важна роля.

Човечеството отива към една духовна епоха. Това е един естествен процес в развитието на човечеството. ще се развие вътрешното зрение на душата. Тя трябва да се пробуди. За да стане това, трябва да има правилен строеж на цялата глава.

Всички стари форми ще си отидат, защото са остарели.

Всички окултни движения в света се делят на три разреда: едни вървят по пътя на Любовта, други по пътя на Мъдростта и трети по пътя на Истината. Школата на Бялото Братство съединява трите пътя в едно.

Аз съм във връзка с всички мистични движения в света и то духовно. Но не искам да вляза в механична връзка с тях.

РАЗГОВОР С ДРУГ ШВЕЙЦАРЕЦ

В един слънчев пролетен ден един швейцарец посети Изгрева. Това беше сутринта към 9 часа. Учителя го прие. Той попита Учителя за положението в света. Учителя каза:

Има четири времена в живота: пролет, лято, есен и зима. Има живот на децата; има живот и на възрастните. Човечеството е между децата и възрастните. Или другояче казано: нашата раса е свършила своята инволюция и сега почва своята еволюция. Та знанието, което са имали при слизането, не може да помогне. Сега при възлизането трябва да научат новото. Условията за възлизането са почнали.

Най-лесното нещо е животът. По-лесно нещо от живота няма. Никаква мъчнотия няма в това. Но неразбирането на живота прави го труден. Неразбирането спъва. Трудно е да се живее без Любов.

Имаме физическа, духовна и умствена страна на човешкия живот. Някой път е трудно да се справим с физическите мъчнотии. Някой път е доста трудно да се справим с духовните мъчнотии на човечеството. там са доста големи мъчнотиите, даже са по-големи от физическите.

Разните народи развиват разни качества, които един ден ще бъдат принос на човечеството, ще бъдат общи за човечеството.

Индусите има да се учат сега наново. Кастата парии в Индия нямат никакви права. Те са повече от 60 милиона. Това е едно преходно положение. Новата раса, новите хора, новото човечество сега се вече сформирова и близко е времето, когато ще се създаде нов ред на нещата. Днешният ред ще се смени, както змията съблича своята кожа.

Индуският народ се нуждае от светлина. Простият народ там няма тази светлина, както я имат някои между тях.

Бащата как отглежда сина? Синовете плащат ли нещо на бащата? Когато хората съзнаят, че са близки, ще бъде с всички така, както е в семейството. Слугите работят с пари, а синовете без пари. Синовете, които работят без пари, остават наследници, а слугите, които работят с пари, си отиват.

В Индия има факири, които могат да направят една посадена семка от портокал за 3-4 часа да поникне и да даде плод. В бъдещата култура човек ще посади една семка, тя ще порасне за 4-5 часа, той ще се наяде от плода и после растението пак ще се изгуби.

Човек да не работи постоянно във фабриките, но да се сменяват.

Големите градове са като големите предпотопни животни. Един ден човечеството на земята ще бъде организирано, както мозъкът е организиран сега. В мозъка има три милиарда и шестстотин милиона клетки, които са си разпределили работата.

Ако хората се държаха за Бога, за Неговите закони, за Любовта, то нищо лошо не щеше да им стане. И понеже се отклониха от това, дошли са в тези противоречия.

Да кажем, че 200-300 души пътуват по планината и са стигнали до едно място. Има студ 25 градуса под нулата. Никой от тях не носи кибрит и не може да им помогне. Идва един, който носи кибрит. Сега светът се нуждае от хора, които да носят кутии кибритени клечки. Това са новите идеи. Всяка нова идея е една клечка, която запалва.

В Невидимия свят има милиони кандидати, които искат да дойдат да работят за новата култура, която иде. Обаче за царе има много малко кандидати, понеже царят си създава своето нещастие. Той подписва смъртни присъди. Каквото му поднасят подписва и нищо не знае от това, което подписва.

Светът е училище. Всички се учат.

РАЗГОВОР С ЕДНА ХЪРВАТКА

Една хърватка посети Учителя. Тя се интересува от окултни въпроси. Чела е окултни книги. В разговора Учителя ѝ каза между другото:

Хората са изгубили връзките, които съществуват в човешкия живот. Вследствие на това се явява една дисхармония и те не знаят от къде иде тя.

В Природата има три порядъка: идеален или Божествен порядък; духовен порядък. После има материален порядък. Злото произтича от материалния порядък на нещата.

Сега се дават закони, чрез които искат да ограничат човека, да ограничат неговите мисли, неговите чувства и пр., а с това се поражда големият дисонанс, който същества.

Сега хората имат само сянката на Любовта. а като дойде същинската Любов, ще стане преврат и у всички хора ще се зароди желание да се обичат.

Всички религии в света трябва да се обединят, защото те учат идеите за Бога, а при това има разногласие между тях. Щом се родят братя в едно семейство, защо ще се стълкновяват?

Човешкият порядък е временен, той е спомагателно средство.

Човек има четири ценности: ценността на човешкия ум, сърце, душа и Дух. Това е човекът. Хората отказват душата и Духа, а ума и сърцето приемат донякъде.

Жадните хора, с какво ще ги задоволиш? С вода. Гладния човек с какво ще го задоволиш? С хляб. Значи трябва да имаме хляб, вода, въздух и светлина. Та Любовта като дойде; разумното като дойде, ще

даде изобилно хляб, изобилно вода, въздух и светлина и ще се уреди животът. А сега някои има повече, отколкото им трябва.

Всяка болест се дължи на дисхармонични мисли, чувства или постъпки. Следователно, всяка болест ще се излекува, като се премахне причината. Причините започват от умствения свят и след това слизат в духовния и физически свят. Мислите, чувствата и постъпките са причини в света.

Ако един човек много се бори за своето щастие в света, ако един човек се бори за себе си, тогава главата отстрани се разширява и отгоре се сплесква; а когато човек работи за Бога, тогава главата расте нагоре.

И гледам, че у повечето хора главите са широки настрани, а горе са низки. У змията главата е сплесната горе. У змията няма милосърдие.

РАЗГОВОР С ЕДИН УНГАРЕЦ

Един унгарец М.П. посети Изгрева и Седемте Рилски Езера с цялото Братство. Той дойде нарочно, за да летува с нас на Рила. Преди тръгването ни за Езерата, той беше приет от Учителя на Изгрева.

Той каза на Учителя:

– Искам да служа на Бога, колкото мога.

– Като каже човек да посвети живота си, да не тури думите „Колкото мога“, понеже това е човешко. Тъй като това е непреривно посвещение. Бог изисква от човека толкова, колкото той може да направи, ни по-малко, ни повече, но всеки ден, непреривно.

Всичко онова, което Вие имате в сърцето си, постепенно да го прилагате. Всичко онова, което сте научили постепенно да го прилагате. Вие имате сега какво да говорите.

Работете сега. Имате широко поле между унгарците. Имате връзки. Използвайте ги. На унгарски език сега да се преведе книгата „Високият идеал“.

РАЗГОВОР С ЕДНА НОРВЕЖКА

На 21 септември 1938 година Изгревът беше посетен от една норвежка, която е била в Загреб и там като се е научила за Учителя, отишла да се срещне с него.

При разговора с норвежката Учителя каза следното:

Сега за пръв път се прави разумна връзка с Любовта.

Ние започваме еволюционно. Всички трябва да турят Любовта като основа. Някои искат да вървят с Мъдростта, но човек, който не е научил пътя на Любовта, не може да върви по пътя на Мъдростта. Някои движения вървят в пътя на Мъдростта преждевременно. А сега трябва да се започне от долу нагоре с Любовта. Чрез Любовта хората ще научат смисъла на Мъдростта. Пътят на Любовта е път от малкото към голямото.

Начинът по който Любовта се изявява е Мъдростта. Най-напред трябва да изучаваме вътрешната страна, а не външната. С Любовта ние изучаваме вътрешната страна на природата.

Ние страдаме от един свят на безлюбие. Днес човешкия егоизъм наричат Любов. Например вълкът мисли за себе си, заекът мисли за себе си; само една малка Любов имат: за децата си. Днес всичко има, но Любов няма.

Никаква връзка не същества извън Любовта. Като дойде Любовта тя ще внесе единство между хората. Това, което обединява хората в едно е Божественото, а това, което ги разединява, е човешкото.

Какво по-хубаво от това да влезеш в едно място дето всички ще те обичат и ти всички ще обичаш. Докато не приложим закона на Любовта не можем да влезем в живота.

Трябва да се внесат новите идеи, да се научат хората, че с всички други методи, които ще се приложат няма да имат едно правилно разрешение на въпроса. Любовта трябва да дойде и да даде възможност на всички да живеят.

Допуснете, че сте на северния полюс. Водата е замръзнала. Какво трябва да правите? Трябва топлина, за да се стопи ледът. Та животът се е втвърдил и веднага трябва да го разтопим. Когато хората не се разбират един друг, те са замръзнали. Този лед трябва да се стопи. Светът ще се справи чрез Любовта.

Хората сега чакат със закони да се оправи светът. Никакви закони няма да оправят света. Любовта ще оправи света. Хората се спират на буквата на нещата.

Сега Любовта ще започне да функционира като принцип. Това започва сега. Любовта като принцип ще обнови света. Досегашните форми на Любовта са внесли известни реформи, но не са били в състояние да обновят света.

Сега иде новото разбиране на Любовта. Тя трябва да създаде един мощен подтик в света.

Любовта трябва да влезе в живота както въздухът. Както всички растения, всички същества се ползват от въздуха, така всички същества трябва да дишат Любов. Тогава ще дойдат възможностите.

Желязото трябва да го чукаш с чук и какво ще направиш? Дигаш много шум. Обаче тури го в огъня и тогава без много шум ще му дадеш каквато форма искаш. Значи с Любовта се постигат много лесно нещата.

Вие казвате: „Трябва да живеем добре“. Вие не можете да живеете добре, ако нямате Любов. Такива каквито сме сега, в Царството Божие не можем да влезем. Ако човек не започне с Любовта, никъде не може да отиде.

Върху Любовта се градят животът и работата. Това е ново разбиране.

Любовта е най-лесният път. Другите два пътя – на Мъдростта и на Истината са много трудни. Те са за малцина. Пътят на Любовта е за всички.

Ние искаме да реализираме новото не насила, но като една необходимост. Да се види, че само така могат да се постигат нещата.

Светът трябва да се обезвери, за да се овери!

Жената ще повдигне светът. Всички жени трябва да се сплотят, да разберат един ден своята задача. Мъжът ще върви подир жената. Той не може без нея. Тя е силата.

СТИХОТВОРЕНИЕ ЗА УЧИТЕЛЯ ОТ СЕСТРА СТЕЛА БЕЛМЕН

През 1937 година Учителя подари на тая сестра французойка своя портрет. По този повод тя написа стихотворение на френски, а тук го излагаме в свободен превод, в бели стихове на български:

ПРЕД ПОРТРЕТА НА НАШИЯ УЧИТЕЛ
Бащинска доброта, насочена към хората.
Същество, което знае, което вижда, простира ръце към нас.
Като мощен глас ни говори за Истината, Чистото и Разумното.
Сърце, което чете в сърцата. Мълчанието на лицето Му,
На светлия Му образ е нежно към възприемащата душа.
Ти Си когото нищо не смущава и когото нищо не разколебава.
Ти изглеждаш, че обитаваш между самите ангели.
Близо при тебе нашите души съзнават себе си.
И се чувстват свободни от веригите на миналото.
Ти Си ни дал един тъй чист и никога не отпадащ дар,
Дар на Твоя небесен мир, на твоята любяща Мъдрост.
На всичкото това широко Небе, което пее в твоя поглед.
О, отново намерений Учителю, Учителю на чистата Любов,
Символ на Божественото, живият сигурен пример,
Извор, от Който иде към нас неизразима радост.
Ти си светлина, която осветлява тесния и единствен път.
Париж, 30 ноември 1937 г.

На следната страница предаваме същото стихотворение във френския оригинал.

XXI. БРАТСКИ ВЕЧЕРИ

БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА Н.

През декемврий Учителя беше поканен на братска вечеря у сестра Н. Както винаги имаше доста братя и сестри поканени. След свършването на вечерята и слез изпяването на няколко песни почна разговора. Във време на разговора Учителя каза между другото следното:

В Божественият свят ти си доволен от това, което ти се дава за днес, а пък ако искаш повече да се осигуриш, това не е Божествен порядък.

Онзи свят го представят не както трябва. той не може да се опише, не може да се представи, но има известни качества, които могат да се представят.

И това свят е красив. На един светия е приятно да срещне един грешник. Адът е вътре в човека. А дето представят ада с дяволи и куки, то е човешко изобретение.

Душите, които си приличат, се привличат и образуват горе общество.

Земята е един пробен камък. В Божественият свят в някой човек се крие някоя възможност на слабост и там не може да се познае. Трябва да се изпрати на земята, за да се види какво се крие в него. И ако на земята не се прояви зле, тогава той е добър.

Ние като обичаме земното, ставаме тежки, а като обичаме духовното повече, ставаме по-леки.

Господ е създал земята, а ние не я харесваме. Господ намира, че всичко, което е направил Той е много добро. А ние намираме, че земята не е добра. Там е нашата погрешка.

Вие не правете грешката на онази учителка в Свищов:

Един учител в Свищов се влюбил в една учителка и пратил един свой ученик да ѝ говори за него. Той ѝ говорил, но учителката казала: „Защо не говориш за себе си, а говориш за онзи?“ И в края на краищата учителката се оженила за ученика. Превод: човек се привързва към някоя преходна форма като забравя Онзи, Който го е обичал през цялата вечност.

Една красива мома защо иска красотата? Защо тя иска да бъде красива? За да влияе, за да поправи своите работи. Ако тя би употребила своята красота за общо добро, то е хубаво. Ние сега искаме да бъдем силни, учени и богати, но искаме това за себе си, за своя изгода, а не за другите. Там е всичката погрешка. Искаш да бъдеш духовен за себе си. Там е погрешката. А ти трябва да бъдеш духовен за другите.

Погрешката на целия свят седи в това, че внесеният от Бога капитал е изпояден, а не е обработен.

Една майка в Чирпан се разболяла и три деня стояла в пренесено състояние. Като дошла на себе си казала на сина си: „Синко, аз след един месец ще умра. Аз отидох до онзи свят и видях как се живее там“.

След един месец тя умира. След това тя идва при сина си и му казва: „Слушай, да не плачеш да ме смущаваш. Ти трябва да се освободиш от политиканството, а трябва да вършиш волята Божия и да живееш добре.“

Някой човек е изчезнал от земята и вие мислите, че е умрял. Жената търси мъжа си, не знае къде е, а пък той е до нея от дясната ѝ страна и ѝ говори, но тя не го вижда и не го чува. И нему му е мъчно, че не го виждат и не го чуват и той придава своята мъка на своите домашни.

Аз само на едного казах, кога ще замине за онзи свят: на доктор Миркович. На друг не казвам.

При смъртта животът почва да се изтегля от краката и ръцете, събира се на горния край на главата и от там излиза.

Има една нишка, която съединява Духът с пъпа и ако тази нишка не се скъса, човек се връща; но ако се скъса, не може да се върне.

Лошо е, когато хората умират преждевременно. Понеже ако умре преждевременно, трябва да остане тук, додето се попълнят годините. Например, ако умре 20 години по-рано, трябва да остане 20 години тук.

Та човек да замине навреме. Тогава е развързан. Инак е вързан.

Ако остане тук, ще влиза в този, в онзи. Някои заминали ако не са напреднали, обсебват други, хвърлят паници. Искат да ядат. Туряш им паници.

Като се учи ученика на земята и е взел диплома, то отиването в онзи свят е благословение, а пък ако не е учил на земята и не е взел диплома, тогава на онзи свят не може да работи.

Тук хората имат повече условия да се запознаят и да образуват връзки.

В онзи свят всеки е доволен. Никой не се нуждае. В онзи свят е една привилегия някой да ти поиска нещо. Може би в 20 – 30 години някой ще ти поиска нещо. Кому ще помагаш? От Невидимият свят слизат тук да помагат.

Всички заминали приятели, д-р Миркович и пр. са сега тук на земята и работят.

Един брат попита:

– Нали са преродени вече?

– То е вече едно предположение.

Вие сте заобиколени с цял един свят от Същества с разни степени на интелигентност. Пращат се Същества от горе да служат.

Тук сте на пансион. То е най-хубавото училище. Колкото по-дълго време живее човек тук, да учи и да се радва.

Един брат запита:

– Учителю, Вие ми казахте на сън, че ще живея до 85 годишна възраст. Това вярно ли е?

– Ако живееш добре, ще живееш 85 години. Ако не живееш добре, няма да живееш 85 години.

Онзи свят и този свят са един и същи свят. Тук човек е в по-гъста материя и вижда по-малко.

Хората макар и да идат на онзи свят, пак трябва да се върнат на земята. Земята трябва да им даде диплом, за да ги освободи. Има договор. И докато не го изживееш, не можеш да се освободиш.

Представете си, че имате една градина, в която зеленчука е слаб. Ако прекарате вода, ще се засили зеленчукът. Сега трябва вода. Без вода работите не вървят. И без вода върви, но слабо.

Във Варна имаше един подполковник Обрешков. Той разправи една опитност. Излиза през месец май със сина си и застрелва една гургулица. Лявото ѝ краче увиснало. Не се минали 20 минути и левият крак на сина се наранява от пушката му. И тогава подполковникът захвърля пушката и не отива вече на лов.

Един български офицер при атака на Кайнак-Чалан влязъл с ротата си в позициите на французите. И видял една френска палатка в която лежал един френски офицер. Френският офицер му показал портрета на жена си и децата си. Тогава българският офицер казал да заведат ранения френски офицер в неговата палатка, да го превържат и да му дадат да яде. След няколко деня българският офицер бива ранен, пленяват го и изгубва съзнание. И се намира в една болница в

Тулон, дето му дали голяма помощ по нареждане на френския главен комендант по препоръка на онзи френски ранен офицер.

Злото е в това, когато човек живее изключително само за себе си и забравя да живее за другите. А при доброто човек живее за другите.

Хората умират по единствената причина, че не обичат. С безлюбието е влязла смъртта. Трябва да влезем в закона на Любовта, за да станем безсмъртни. Тогава ще можем да се сгъстяваме и да се разредяваме; при каквито и условия да се намираме, ще се приспособим към условията. А сега не можем. Тогава ще можеш да се пренесеш дето искаш: в Америка, на Месечината и пр. И там ще се сгъстиш, ще говориш и после пак ще се върнеш, дето искаш.

Най-хубавият порядък е Божественият. Тогава за човека ще има безкрайни възможности, които човек не е сънувал. В Божествения свят разменната монета е следната: ще се усмихнеш и всичко ще имаш. В Божественият свят най-първо трябва да изпратиш Любовта. Щом я изпратиш, обичта непременно идва при тебе. Щом не изпратиш Любовта, обичта не идва.

Щом изпратиш Любовта, всичко идва. Щом не я изпратиш, нищо не идва.

Любовта доставя всичката храна, която желаят умът, сърцето и душата. И като имаш Любов, ще спечелиш много. Най-хубавото нещо е да обичаш.

Ако обикнеш някого и той те е възлюбил, ти ще оздравееш, ако си бил болен. Ако си бил глупав, ще поумнееш. Ако си бил лош, ще станеш добър. Любовта всякога изменява човешкият живот. И обичта също.

Щом някой те възлюби, ти ставаш щедър, готов си да дадеш. Щом не те люби някой, не даваш. На някой човек си готов да дадеш всичко. Но той ти е дал нещо.

При Любовта няма лъжа. Тогава имаш мир в ума си, сърцето си и душата си.

Обичта е едно отражение на Любовта. Тя е обработеният материал.

Любовта е мощна, силна. Онзи, който те люби, нищо не иска от тебе. Той се радва, че ти дава от Любовта си.

При Любовта и обичта нищо не се иска. Те са божествени процеси. Тогава се радваш, че любиш или обичаш.

Любовта не е малка, но крушката, през която се проявява е малка, например 200 свещи или 300 свещи. Един човек, който представлява крушка от 200 или 300 свещи казва: „Толкова мога да обичам“. Не че Любовта е малка, но крушката е такава.

Две неща ви трябват: да бъдете всички проводници на Божията Любов и на Божията обич, нищо повече.

Изпяхме песента: „Ти съзнавай, ти люби“ и „Аз мога да любя“.

Любовта е най-добрата ориентировка.

Хората като се любят и обичат, то е най-хубавото; тогава си помагат и работата им е приятна.

Та що е Любовта? Внесеният капитал. Що е обичта? Изработеният капитал. Като не се внася капитал, няма какво да се работи. А като се внесе капиталът и не се обработва, тогава няма обич. Който иска да люби, трябва да внася капитал. А който иска да обича, трябва да обработи капитала.

Някой дойде и казва: „Аз те любя“, а нищо не внася. Тогава каква е тази Любов? А друг казва: „Аз те обичам“, а нищо не обработва. Тогава каква е тази обич? Та всички работят с книжни пари.

Често има любовни песни, които не са прави.

Дървото на живота е Любовта. законът е: по-рано трябва да се приложи Любовта и после обичта. Да обичаш е много по-сложно,

отколкото да любиш. Да знаеш как да нахраниш едно дете, да се приспособиш към характера му, това е обич.

Някой пита: „Дали той ще ме обича?“ Аз мога да предскажа. Казвам: ти си готвач; готвиш на господаря си. Докато му готвиш, той ще те обича. Щом престанеш да му готвиш, ще престане обичта.

Ученикът иска да знае, дали ще го обича Учителя му. Щом се учиш, Учителя ще те обича. Ученикът като изработи това, което Учителя преподава, т.е. заучава добре това, което е преподадено от учителя, той ще бъде обичан от учителя.

В човека има нещо Божествено. Ангелът го вижда, това Божественото привлича ангела към човека.

Това, което не носи живот, не е Бог.

Цветята обичат така както един човек. Едно цвете може да се влюби в тебе и ако го изнесеш вън, то ще клюмне.

Един човек забелязал, че някой път розата издава повече благоухание. Веднъж той видял, че едно много красиво същество излязло от розата и тогава розата издавала по-силно ухание. И после пак влязло в цветето.

Във всички Същества има един напор да развиват Любовта. Ти обичаш едно цвете, едно животно, за това, Божественото, което е в него.

Един човек искал да се удави в Черно море при Варна. И влязъл в една пещера. Но една мушичка кацнала върху него. Този човек се насърчил и не се самоубил.

Ние се самозаблуждаваме. Ти търсиш Господа извън въздуха, извън светлината и пр. А в светлината е Бог, също във въздуха, във водата, в ябълките и пр.

Някой идва при тебе и иска да го обичаш. Дай му един грозд. Ние сега се спираме и се питаме: „Мога ли да раздам на целия свят?“ Давай.

Има закон: аз като ви обичам, вълната на Любовта през мене се предава наоколо в света и милиони хора почват да обичат. Любовта е едно голямо течение. В момента, когато ти се решиш да обичаш, то и Небето и всички проявяват Любовта.

Ти казваш: „Дали той ще ме разбере?“ Не очаквай да те разбере. Ти му дай Любовта и дали ще те разбере или не, остави това. Дай му грозда.

Аз не съм намерил изключение: щом избера една хубава ябълка и един хубав грозд и ги дам на някой човек, той никога не забравя. А като му дам една хилава ябълка, той не помни, забравя.

Любовта дай на другите в най-красиви форми, като най-красива сила в себе си.

Ние искаме да знаем какви ще бъдат резултатите, ако приложим Божественото. Ти го приложи и после ще видиш резултата. Приложи го и после размишлявай върху него. Винаги идва резултат.

Ако всички хора бяха се обичали, щяха да бъдат здрави. Лекарят ако обича, ще лекува хората. А много лекари не обичат и затова не лекуват.

В живота има една хубава страна, която хората трябва да знаят. Трябва да видиш живота в неговата светлина; тогава той е красив.

Какво ти струва когато някой те обича, ти да му се усмихнеш. Ние мислим, че когато някой се люби, ти ще му дадеш нещо и бягаш. А щом онзи те люби, той дава, не мисли да вземе нещо.

Въздухът, който духа, е Любов. Водата, която тече, е Любов. Цветето, което цъфти е Любов. Слънцето, което изгрява е Любов. Ти дали ще разбереш слънцето, то е друг въпрос. Слънцето като изгрее,

ти казва: „Колко те обичам аз!“ И тогава ти ще се усмихнеш. И слънцето ще каже: „Колко е хубава усмивката ти“.

Когато вие се радвате, знаете ли кои са причините? Защото някой е проявил Любовта към някого и ти си доловил вълните на тази Любов. Тази Любов се предава.

Една обичала много едного, но той се оженил за друга. Първата за да прояви своята Любов, станала прислужничка при него. И един ден му казала, че го обича, но си отишла с бохчата. Това показва, че не трябва да кажеш на някого, че го обичаш.

На цветето кажете: „Колко те обичам!“. И то ще се усмихне. Кажете на извора, който тече: „Колко те обичам!“

Аз поливам едно цвете. То е Любов. Това цвете напъпва, дава цвят и има ухание. Това е обич. Цветето ми казва: „Ти ме поля и аз те обичам“. Понеже съм го полял, цветето оценява и ме обича.

Откъсвам един плод и ми казват: „Това е писмо, изпратено до тебе“. Изяждането на този плод е прочитане на писмото. И като посадя семката, аз изпращам в отговор друго писмо, написано от мене. И ако не посадя семката, пишат ми второ писмо, в което ми казват: „Защо не пишеш?“

Христос, Който умря и възкръсна, той имаше една радост, която по-рано не могъл да си представи.

На земята отначало ще почне добре, с радост. После идва страданието, опакито. После пак идва радостта. Трябва нова философия. Хората не разбират.

Викаха ме в Обществената безопасност. При първото отиване всички бяха хладни. Като отидох втория ден, бяха по-меки. Третият ден бяха по-меки. На петият ден почват да ме поздравяват и ми казват: „Много ни е приятно, че идвате. Вие внесохте нещо ново“.

Вие всички имате стари методи, които трябва да напуснете.

Блажени са ония народи, които изпълняват волята Божия. Блажени са ония хора, които изпълняват волята Божия.

Сестра Савка прочете някои мисли от Учителя:

„Няма по-хубава дружба в света от дружбата с Бога. Онези, които обичат Бог, у тях няма спор. Когато обичаш Бога, тогава хората ще те обичат. Бог не може да се ограничи в своята благост. Той повдига хиляди паднали души, които са уповали Нему. Той е верен и истинен към тях.

Чистотата е израз на съвършения живот.

Най-голямото благо, което човек има от Бога, това е животът.

А най-голямата благодарност, която човек може да даде за живота, това е работата.

Велик закон е зачитане работата на другия. Колкото човек е по-внимателен към работата на другия, толкова и Невидимия свят е внимателен към неговата работа.

Който работи, обича.

Който разбира, живее.

Който разбира, работи. Христос казва: „Отец ми работи, и Аз работя“.

Колкото мисълта е по-светла, толкова е по-Разумно.

Колкото сърцето е по топло, толкова е по-благородно.

Сърцето и ума са функции на душата, нейни помощници.

Движиш краката си – опитваш доброто.

Движиш ръцете си – опитваш справедливостта.

Слушаш – търсиш Мъдростта.

Гледаш – търсиш Истината.“

Една учителка употребила нови методи при възпитанието на децата. Децата били непослушни. Тя занесла една кошница ябълки и

им раздала. На другия ден направила същото. Няколко деня правила така.

Всичко това, което Бог допуща в живота ни, е да вярваме, че Той ще го обърне на добро. Практически да приложим тази идея.

Винаги има предупреждение от Невидимия свят.

Новото Учение е нов метод. Нова светлина влиза в света.

Казват ни: „Вие се жертвате за нищо и никакво“. А сега се жертват във войната по закон, а когато се жертваш за Божественото, свободно се жертваш.

Щом не можеш да поправиш една погрешка, не си свободен. Щом можеш да преобразиш глупостта в разумност, свободен си.

На всички народи трябва да се дадат еднакви права и еднаква свобода. Никой голям народ да не притеснява други народи.

В Стария завет пише, че са дошли ангели да помагат, но са оплели. Сега идат други ангели да ги освободят и покрай тях ще освободят и другите хора.

Вие сте в една малка лодка и морето е бурно. Казвате: „Да не би да се обърне лодката“. А никак не ви идва на ум, че може да престане бурята и няма опасност. Нали Христос запрети на бурята и тя спря?

Всички хора са окупирани вече. Върху всеки човек работи едно Светло Същество и те чакат момента да се проявят.

В Природата няма резки неща, всички неща стават медлено, както изгрева.

Всички народи ще се подчинят на Божия закон. Господ ще повика водителите на народите и ще им каже: „Защо не изпълнихте волята Божия?“

Има някои неща, които не е позволено да се кажат.

Англосаксонците са волеви. Единичният живот е развит у тях. Най-религиозни са евреите и славяните. Понеже българите са от

славянски произход, те са били всички религиозни, но тъй като в българите има примеси от други народности, затова някои българи не са религиозни.

Навсякъде в света има движение на Всемирното Бяло Братство. Те имат връзка с нас.

Сегашната Втора световна война се съкратява малко. Не се оставя да отиде до своя край, понеже това не е в полза на човечеството. В скоро време тя ще се прекрати, понеже нейното прекратяване е една необходимост. Ако тя не се прекрати, бялата раса ще се постави на едно голямо изпитание. Това не е в интереса на Шестата раса. Защото тогава цялата култура би се върнала хиляда години назад.

Бялата раса сега като ражда Шестата раса, ще бъде будна при раждането. Като майка тя с мъчение ще роди Шестата раса. А по-рано всяка раса е раждала новата раса несъзнателно.

Бъдещето, което Шестата раса ще донесе е това, което човек не е сънувал. Ще живеят в хигиенични къщи. Ще живеят по Любов. Старите няма да остаряват. Когато дойде време да си отива човек, ще се изпари, ще се дематериализира. Казвам на един свещеник:

– Ти виждал ли си Господа?

– Не.

– А пък аз проповядвам за един свят, в който живея. Виждам го и живея в него.

– Право ли говориш?

– Човек, който говори Истината, не бърза. Човек, който лъже винаги бърза.

Това, което разваля хората е малкото топлина, която се съдържа в храните и питиетата.

Квасните гъбички оставят нещо от своя неорганизиран живот във виното. И това е вредно.

В яйцето има по-малко нечистотии, отколкото в кокошката.

Човек сам трябва да се откаже от спиртни пития, месо и пр. Да не ти се налага отвън. Сам трябва да се откажеш.

Учителя посочи ябълките, сложени на масата и каза:

Божественото, вложено в човека възприема Божественото, което е вложено в ябълката.

У животните има желание, но няма воля. Носът е сраснат с горната челюст, а брадата съвсем я няма. Ухото не е добре оформено. След милиони години, животните ще дойдат до човешкото положение.

Този плод ябълка е художествено произведение на един ангел и като я изядеш, той се радва. С тази ябълка правиш контакт с това Разумно Същество – ангела. Като пипам тази ябълка, аз виждам едно същество, което гледа и се усмихва. Тогава аз му казвам: „Благодаря ти. Много е хубав този плод“. И изяждам плода пред него, посаждам семките и се сприятеляваме двамата.

След вечерята всички присъстващи опитаха ябълките. Учителя каза:

Тази вечер като ядохте ябълки, се запознахте с много ангели.

Стана въпрос за евреите. Учителя каза:

Ако евреите бяха станали проповедници на Христа, друг щеше да бъде светът. Те се отказаха да бъдат проповедници и затова идат сега върху тях тези страдания.

Изпяхме няколко песни. Учителя каза по този повод:

Вие сте изгубили ритъма на песните, които съм дал. Сега в пеенето имаше малко живот.

Някои хора са взели метода на Мъдростта и на Истината, а те са трудни пътища. Никой не е минал по тези пътища. Трябва да се тръгне по пътя на Любовта. И след това ще дойдат Мъдростта и

Истината. Всички хора вървят сега към най-мъчните пътища. Те трябва да се върнат. Тези пътища са хубави, не че са лоши, но не са готови хората за тях.

Да се добива знание без Любов, да се добива сила без Любов, там е всичкото препятствие.

БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА Н.

След вечерята почна разговор. В разговора Учителя каза между другото следното:

За онзи, който не разбира, има външно и вътрешно, а за онзи, който разбира, има една реалност.

Всички хора търсят лесния път. Който търси лесният път, намира най-мъчния път. А който търси мъчният път, намира лесният.

Човек като тръгне по един път и направи план, този план съвсем не съответства на това, което става.

Имаш ли вяра, законът работи. Нямаш ли вяра, законът се спира временно.

Тоз, който работи с Божия промисъл, трябва да изключи съмнението и трябва да бъде умен, да не изкушава Бога.

Невидимите Същества, които вървят с тебе, имат познати във всяко село и те ще им кажат да те приемат. Те са отишли преди тебе и са нагласили работата. Хубавото е, че нагласяват.

Хващат едного, който ходи да проповядва, арестуват го. Началника му говори строго, заплашва го. Казва: „Аз това ще направя, онова ще направя“. Арестуваният е във връзка с Бога. не се минава половин час и началникът казва на стражаря: „Я го пусни да си върви“. И го пущат.

Навсякъде работят и от двете ложи. Смесени са.

Най-лесното нещо е да служиш, а най-мъчното е да грешиш.

БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА Н.

На Богоявление имаше братска вечеря у сестра Н. В разговора Учителя каза следните мисли:

Като гледам усърдието, с което работи един банкер, един лозар, който копае на лозето, казвам си: „Тези хора работят така усърдно за съвсем дребно нещо, а пък аз, който имам един висок идеал, колко земя съм разкопал, колко усърдие проявявам?“

Един проповедник трябва да е минал школата на земеделеца, на търговеца, на лекаря, на банкера, за да добие опитност навсякъде, че като дойде време да проповядва, да има опитност. Един еврейски пророк е бил говедар.

Мойсей е един от Учителите. Като вземеш думите му: „Да възлюбиш Бога с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и всичката си сила и ближния като себе си“, това е Мойсей. А всичко друго дадено от Мойсея, е за деца, понеже не са готови.

Един искам да изпита приятеля си колко е издържлив. Един ден се въоръжава с револвер, дегизира се, изчаква своя приятел, връзва го и му казва: „Ти си нехранимайко, знаеш ли какво престъпление си направил?“ Опитва го, хука го. Като го опитал хубаво, най-сетне му се открил. И онзи казал: „От къде намери това, щеше да ми се пукне жлъчката?“

Когато Провидението те постави на изпит, там е тежкото. Поствят те на тежко положение и трябва да издържиш. Например, страх те е от сиромашията. Но Господ ще ти даде сиромашия по всички правила. Ти я изпъждаш от една страна, тя дохожда от друга.

Има примери. Някои от членовете на руското царско семейство – князе– станаха ваксаджии.

Човек по естество е мързелив, че като го впрегне сиромашията, ще го накара да работи. Като се изпита сиромашията, идва богатството при нас.

Има една красива страна на живота, когато човек схваща Великото, което работи в живота. Зад всичко стои една скрита реалност. В следующият момент какво ще бъде, не знаеш. Има нещо, което всякога ще те изненада.

Всеки човек има по една магическа пръчка, известна сила в себе си, но трябва да знае как да я развие. Мойсей стоя 40 години в пустинята, догдето научи този закон. Той хвърли тоягата и тя стана на змия. Най-първо сам Мойсей се уплаши от това. Господ му каза: „Хвани опашката ѝ“. И стана пак на тояга.

Много неща се разкриват постепенно на човека. Най-първо се посяват като семе, после поникват, цъфтят и връзват плод.

Илия като отишъл при Сарептската вдовица и я попитал как е, тя казала: „Има малко брашно и малко елей“. Тя като месила не се свършвало брашното в нощвите. Също и елеят. Така че щом някой е пророк, трябва да увеличава брашното в нощвите. Не го ли увеличава, той не е никакъв пророк.

Христос казва: „В който град влезете, вашето благословение ще почине върху него.“

Когато човек е светски, като дойде старостта, идва до разочарование. Но който има вътрешно просветление, той не може да остарее. Той като има знание, от стар може да стане млад. Алхимиците са знаели елексира на живота и са се подмладявали. Старият се изгубва и вече минава като млад под ново име. А който не знае, ще мине по обикновения път.

Живот е един: физически, духовен и Божествен. Когато човек не разбира живота, той е физически. Когато наполовин го разбира, той е духовен, а когато напълно го разбира, той е Божествен.

Отива един беден човек при един богат. Богатият искал да му покаже всичкото си богатство. Бедният казал: „Много съм благодарен, че ме прие. Ела да ме придружиш до мястото, дето живея“. Вечерта замръкнали на едно място. Той бил маг. Хлопнал и се явило едно красиво здание с осветление, с баня, музика, ядене и пр. Сутринта той пак хлопнал и всичко се изгубило. През целият път му показвал какво има той. И казал на богатия: „Твоето богатство трябва да го пазиш постоянно, а моето богатство не се пази, то само се пази“. Колко души могат да направят това? Те са рядки неща. Непостижими са Божиите пътища. Всичко е възможно за онзи, който знае. Който знае малко, малко е възможно, а който много знае, много е възможно.

Поставили едного на медно дюшеме, той стъпил на него с боси крака. Нагорещили дюшемето и той иска не иска, почнал да играе с краката си. Та има неща в света, които за да направим, трябва да ни нагорещят.

Ще бъде, ще бъде. Нощта преминава, денят наближава. За едни денят иде, а другите ще почакат малко.

Новото ще дойде по един много естествен начин. Като дойде пролетта, всички цветя веднага излизат над земята. Като дойде духовното, ще излезе хубавото у хората. Ще се реализира Божественото. Това е неизбежно.

БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА А.

Към края на декември сестра А. покани Учителя и доста братя и сестри на братска вечеря. Всички бяха радостни, че ще могат да прекарат известно време заедно с Учителя. В разговора Учителя каза:

Някои мислят, че известни удове са безполезни, излишни. Обаче като се отстрани някой орган, човек изгубва известна способност.

Българите едно време са плашили чумата са вряла вода и са пили гореща вода при чумна епидемия. Казвали са, че чумата я е страх от горещата вода.

Хората умират от паразитство. Болестите са паразити, които изсмукват от хората енергии. Те ни изяждат, както хората изяждат кокошките. Само най-умните не попадат в мрежата им. А който е глупав, все ще попадне в мрежата им. Цяла наука е това. От Невидимия свят сега се стремят да избавят хората от това паразитство. Трябва да се избавим от тяхното влияние и не само от влиянието им, но те изяждат на общо основание.

Чистият живот, праведният живот, Божественият живот е предпазен от тях. Най-първо трябва да убедиш човека защо трябва да живее добре. Той не може да се убеди, защо трябва да живее добре.

Всяка храна, която влиза в човека трябва да развива една динамична сила. Човек в себе си не трябва да има хамбар.

Като дойдем до онова първоначално състояние, ще имаме разнообразие на плодовете. Ще си откъснеш от дървото пресен, узрял плод. Всяко нещо, в което Любовта не действа, носи отрова в себе си. Например ти доиш крава и тя те рита, тогава това мляко носи отрова.

Ако десет души се съберат и искат болния човек да живее и се помолят няколко пъти и пратят силната си мисъл, силното си

желание, този човек ще оздравее. Десет души след измиването на пръстите си да ги потопят в чаша вода с Любов и изговорят една формула, то болният като изпие водата, ще оздравее. С това желание, че искаш да живее този човек, ти ставаш проводник на живата Природа и тази енергия на Природата минава през тебе и той оздравява.

При умиране като се научиш да дишаш етер, то е лесно, но ако не знаеш да дишаш етер мъчно е: излизаш, връщаш се, излизаш, връщаш се.

Разправяше ми един българин следното: той е бил в Америка и е страдал от разстройство в стомаха. Пет-шест месеца не могъл да дремне: „Щом задремвах, виждах един голям човек с тъмно лице и с нож; все иска да ме мушне в корема. И все се намираше някой да ме избави. Идваше всяка нощ. Забелязах, че има някой да ме пази, но кой е, не го виждам. Една нощ ми даде нож и ми каза: „Стани и дръж се“. И започнахме да се дуелираме двама с онзи човек цяла нощ. Нито той победи, нито аз. Малко се окуражих. На другата нощ пак иде и пак дуел. Победих го и той хукна да бяга, скри се в голяма дупка. От дупката излязоха две големи свини. Аз ги изпъдих. И от тогаз насетне болестта изчезна“.

Атмосферата в България е много тежка. Най-много убийства стават на Балканския полуостров. Тук и доброто е голямо, и злото е голямо.

Една сестра попита:

– Как трябва да се разбира този стих: „Ако не намразиш себе си, не можеш да се спасиш?“

Има нещо в човека, което не представлява същинският човек, то не е съществено. Ако си във водата и имаш злато на гърба си, не

трябва ли да се откажеш от златото, за да спасиш живота си? Та от низшия живот трябва да се откажеш, за да избавиш живота си.

Вземете едно низше чувства, което същества на земята, например човек се влюби в чашата, в кръчмата. Идва вечер, кръчмарят го посреща, здрависва се с него. Онзи казва: „Дай една чаша, дай втора чаша“. Като изяде за една– две години всичко, кръчмарят го изритва и казва: „Да дойде друг“.

От такъв живот какъв смисъл има? След като изпие няколко бъчви, човек какво е добил?

Онзи светия, който мисли, че е светия, не е светия. Природата изпраща топлина и светлина на грешния и на праведния, а някой светия казва на грешния: „Ти стой по-далеч, аурата ми ще се повреди, ще се урони моят престиж“. И тогава от същото гледище и слънцето би трябвало да каже, че ще се оцапа светлината. Та имаме една крива философия.

Хората на новото Учение всички трябва да бъдат богати. Те не трябва да знаят какво нещо е страх. Съвършено безстрашни трябва да бъдат. Ние като живеем между хората, те да не намерят голяма разлика между тях и нас; да чувстват, че има разлика, без да я виждат отвън.

Сега някои философи ни забавляват, че като умреш и се преродиш втори път, ще се поправиш. Ти сега не си я втасал, че втори път ще я втасаш. Там е кривото разбиране.

В човешката душа Бог е вложил всички заложби. Във всяка душа има всичко. Следователно трябва да се помага на душата да прояви Божественото. На душата не ѝ липсва нищо, само че трябва да ѝ се създадат условия да се развие. Там е спасението. Там е свободата. Тя си носи дарбите.

Всички могат да живеят този хубав живот, защото всички са богати, но не знаят, че са богати.

Какво ще ме спъва мен грехът, като върша волята Божия! Ние имаме съвсем повърхностна представа за живота, за света.

Една сестра каза:

– Тази сутрин видях един млекар; цял беше завит, той и конят му бяха замръзнали и свиреше с устна хармоника.

– Той е бил предметно учение за тебе. Какво ще му мислиш за студа и пр.? Свири и нищо повече.

Добър е животът. Във всички противоречия има нещо красиво. Ние сами си създаваме своята съдба. Каквото помислиш, каквото пожелаеш, всичко Господ ще ти го даде. Това го помнете. Но ще си понесеш и последствията. Ако ти не реагираш, Бог ще ти го даде и ще опиташ после дали си мислил правилно. Може би в миналото си искал нещо и сега ти го дава. Някой път лошият живот е последствие от някое минало съществуване и ще опитваш неприятностите.

Някой път се създал отрицателни навици. Понеже си ги създал, трябва да ги превъзмогнеш. Казваш: „Не мога“. Как не можеш, ти си ги създал. Това, което си създал, можеш да го превъзмогнеш.

Ако хората могат да се отучат да мразят, светът ще бъде почти уреден. Най-първо да се махне омразата. Понеже омразата носи много отрицателни последствия, обезсилва човека. Само слабият мрази, силният човек не мрази никога. В него няма омраза, даже има съжаление. Човек трябва да бъде силен, да не мрази.

Никой, ако не е силен, не може да се противопостави на омразата.

Вие сте били и князе, и графове и какви ли не сте били и сте стигнали до днешното положение. Човек да не повтаря старото вече. Всичката погрешка на хората е дето не са изпълнили волята Божия и

после се чудят как са дошли до това положение. Трябва да се завърти вече колелото.

Писанието казва: „Трябва да станат всички царе и свещеници на Бога“. да станете царе на себе си, да си заповядвате. Колелото отдавна е завъртяно.

Остава още това: не сте разбрали Любовта. Има едно правило, което трябва да научите: не ограничавайте силата на Любовта и силата на доброто, които работят във вас.

Искаш да туриш закон на Любовта. Ти си божество, какъв закон ще туриш на Любовта? Защото Любовта никога престъпление не върши. Щом има престъпление, то не е Любов.

Сега хората трябва да се насърчават. Тъкмо някой ще иска да постъпи по новия начин, идва някой и му казва: „Помисли малко, спри се“. А ти му кажи: „Направи го“.

Представете си, че ще дойде един ден, когато няма да има мъчнотии. Каквото чертаем сега, то ще бъде в бъдещето. Каквото създадем, това ще бъде. Всякога силната мисъл господства. Зад нея стои един принцип.

Герои трябва да бъдете. Не сте само вие. Има и други, които работят за новото, за повдигането на света. Това е пререшено, отдавна са го решили и работят за повдигането на света. То е въпрос само на дни и сравнение с това, което е минало. Щом мислим за това, ние вече работим за него. Всички чувстват, че иде един преврат в света.

Някои от вас ги е страх да не ги повикат горе. Ще ви повикат да работите. Не е лошо човек да замине, само да отиде на своето местоназначение. Навсякъде е Царството Божие, дето е Бог. Като познаваш Бога, раят е там; а като не го познаваш, мъчението е там.

Вие сте готови. Толкова време сте се учили.

В бъдеще хората ще живеят в тела, които няма да умират.

БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА Я.

Сестра К. Даде братски обяд на Учителя в дома на сестра Я.

След свършването на обяда повдигнаха се разни въпроси, започна разговор, в който Учителя каза:

Това, което сте преживяли преди десет хиляди години, онова Божествено състояние, вие сте го забравили. В душата го има онова прекрасното, онзи светъл връх, но на земята е забравено. Но ще дойде това спомнюване.

Хората са сега заровени в материята и от горе като ги разравят чуват по някой път шум.

Земята преди грехопадението е била величествена, много красива е била, но пак ще придобие своя първи образ. Вие ще бъдете зрители, всичко ще видите.

Най-красивото място за живеене е слънцето. Там навсякъде климатът е еднакъв. Много хубав климат. Адептите от първа степен могат да отиват на слънцето, възкръсналите могат да отидат. Вие ще имате един билет до слънцето. Трябва да се изучи небесния език, Божия език, който човек е забравил. Като се изучат свещените книги, виждаме каква връзка е имало между Небето и земята. После са се изменили условията. Представете си, че един отиде на слънцето и там прекара десет години и като се върне, разправя за живота на слънцето, за цветята там, за музиката, за училищата и пр. Такива хора има и сега, но не им се позволява да говорят. Тогава ще се види, че има смисъл да се живее.

Заминалите отвъд много работят, помагат, вземат живо участие в живота на земята. Половината от нашия живот е все живот на

съществата, които живеят в другия свят. Някои от тях са напреднали, а някои не.

БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА А.

В разговора след вечерята Учителя каза:

Когато ще има земетресение, всякога има голямо спадане на барометъра. Преди земетресението има циклони, бури и пр. Циклоните са свързани със слънчевите петна. Тези слънчеви петна причиняват земетресението. Затова преди земетресенията има циклони и бури.

Една сестра попита:

– Каква е разликата между окултизма и мистицизма?

– Те са близки. Мистикът е чист. Той е минал през окултизма, от там му е пътят. Окултистът не е необходимо да е минал през мистицизмът, понеже мистицизмът е по-горе. Мистикът е едно средно състояние. А Божествената наука е по-горе от мистицизмът. Мистикът е нещо средно между окултистът и човека на Божествената наука. У мистикът има закон за самопожертвание, закон на победи; той знае как да се справи със злото. Той има чистота. В него има и разумност.

Окултистът изучава условията, изучава причините, изучава противоречията в човешкото естество; изучава как се побеждават противоречията в живота. Окултистът започва с условията на живота. А мистикът започва с жертвата. Окултистът е естественик: има окултна химия, окултна физика, окултна астрономия, окултна биология, окултна медицина и пр. Окултистът изучава Природата. А Божествената наука обема всичко в себе си. Окултната наука е като съединително звено между физическото и Божественото.

Някой казва, че вярва, но само чрез опит човек може да знае доколко може да вярва.

Земята като остане наследие на праведните, няма да има страдание, те ще престанат. В Царството Божие всеки ще обича всички и всички ще го обичат.

Всяка майка ще говори на сина си и на дъщеря си още когато са в нейната утроба пред деветтях месеца на бременността. Майката трябва да тури Божественото в дъщеря си и сина си преди те да се родят. И тогава в 2-3-4 поколения светът ще се измени.

Девет месеца майката все ще проповядва преди да се роди детето: „Господ има“, всичко хубаво ще му говори. А пък сега като го роди, ще му проповядва. И така става, но трябва дълго време. А пък по този начин, който казах, светът ще се оправи в скоро време.

Има много души, които с хиляди години не са се въплъщавали и сега земята трябва да се пречисти, за да дойдат те. Новата раса ще дойде при много благоприятни условия. Тези Същества, които чакат да се въплътят, са много напреднали. Те отдавна чакат. Казано е: „Змеят ще бъде вързан за хиляди години“. Ако го изтълкувате, това са 365 000 години. През един такъв дълъг период хората ще живеят в хармония, ще си починат, няма кой да ги изкушава.

Човек като изучава живота на светиите, ще се натъкне на чудно нещо. Всички, които мъчеха светиите, които ги биха, станаха мъченици, станаха верующи, завзеха мястото на светиите. Мина нещо от светиите в тях.

Та ние сега вадим от това следното заключение: ако ние страдаме за Бога, това е сила Божия. Ние не знаем Божиите пътища. Аз искам да знам, дали страдам по Бога. Ако страдам по Бога, то нямам две мнения, но ако страдам по други причини, то е друго. Трябва правилно тълкуване на нещата, на онези закони, които Бог е вложил.

Има нещо в човека, което не е негово. Злото в света е вън от човека. Човек по естество е добър. Когато направиш какво да е прегрешение, ти плачеш, съжаляваш, значи добър си. Около човека има много духове и даже борба има някой път между тях. Като станеш сутринта, не си разположен. Трябва да се моли човек да го пазят. Човек не е така защитен, както мислите. Затова трябва да се молите, да се ограждате. Христос казва: „Даде ми се всяка власт на Небето и на земята“. И всеки, който вярва в тази власт, ще бъде ограден.

За да можем да живеем добре на земята, трябва да имаме Божествен живот, да бъдем охранявани. Ще дойде един ден и всички тези, които ви обичат и които вие обичате, ще бъдете заедно и ще бъдете щастливи. Които се обичате от хиляди години, ще се съберете заедно. Това разбирам живот. Като затворят някого, то двама, трима, четирима души да се помолят за него. Ако биха се отворили очите на човека да вижда наблизо и надалеч, няма да се смущава. Ако не дойдат от Невидимия свят, други да ти помагат, какво ще свършиш сам? Аз се чудя на хората как мислят, че ще свършат нещо само. Каквото посееш, от Невидимият свят ще го възрастнат. Един ми каза: „Аз вярвам в Христа“. Аз му казах: „Ти вярваш в Него, а пък аз Го обичам“.

През време на Радославов при Първата световна война ме следиха като излизах да се разхождам в Борисовата градина или на планината. Те излизаха с автомобили, с дедективи, но не смееха и стреляха във въздуха. Те мислеха, че съм сам. Много са страхливи. Само че в това има тази неприятна страна, че вместо да помагам на този или онзи, трябва да се разправям с тях. Трябва сила, сила.

Красивият свят е онзи, който ще дойде след този свят. този свят се подготвя за бъдещия свят, по-чистия свят. сегашният свят с

неблагоприятните условия, какъв свят е той? Ти си болен, въртиш се на леглото. А онзи свят е това: ще оздравееш, ще излезеш от болницата.

Светията си дига вечерта антената, разговаря се със Светлите Същества и като стане сутринта е силен и мощен.

Гениалният може да бъде окултист, а светията може да бъде мистик. От гениите се раждат окултистите, а от светиите се раждат мистиците.

Ние искаме най-първо да си наредим всичките материални работи и тогава да живеем за Бога. това е една от най-големите погрешки. А пък момент след момент трябва да живеем за Бога. Днес, в този момент ще живееш за Бога. например днес получиш хиляда лева, служи на Бога с тях. Здрав си, служи на Бога. Кон имаш, служи на Бога с него. Къща имаш, служи на Бога с нея. С това, каквото имаш, служи на Бога. Прилагай, а не да чакаш като си уредиш материалните работи. Ние имаме съвсем механическо разбиране за служене на Бога.

Ако познаем Бога, ще има една култура, каквато човек не е сънувал. Има една скрита страна в живота, която хората не познават.

Ако си богат, ти не можеш да знаеш, кой те обича. всички ще ти говорят с лицеприятие; неволно идва съмнение. Та положението на сегашните богати е много тежко. И те са го заслужили.

Ние сега не вярваме, казваме: „Утре като съгрешим?“ Че от къде допусна, че ще съгрешиш? Както се нагласяш, така става. Някои от моите беседи представляват за вас много твърда храна.

Бодри трябва да бъдете, да си наточите ножовете. Гледам, че на сестрите ножовете са доста изхабени.

Някой път хората питат: „Дали това е вярно или не?“ Ние сме опитвали нещата по много пътища и няма изключение. Само че

Божиите работи никога не се повтарят по един и същ начин. Какъвто и пример да ви се даде, не мислете, че така както е станало, така ще стане. Старият пример не показва как ще стане.

С безпокойство нищо не може да направи човек. Колкото човек е по-спокоен, толкова е по-силен. Колкото е по-безпокоен, толкова по-слаб ще стане.

Един бакалин безверник като станал евангелист, тръгнало му назад. И той казал: „Как да не ми тръгне назад? Дадох на един турчин три килограма смокини и ги писах пет. Той нали е неграмотен, вярва каквото към писал. Това беше по-рано. И сега плащам за онова, което по-рано правих. Тегли сапун, турчина не гледа какво пиша, аз пиша повече. Обогатих се. Сега разбирам, защо ми тръгна назад.“

Трябва да познаваме кои мисли в нас са божествени и кои не; трябва да знаем техния източник: дали идат отгоре или отдолу. Божествените мисли внасят мекота, радост, мир, светлина.

Днес хората са деца и като нямат същественото, спорят за неща, които никак не са съществени.

Радостта и веселието идат от присъствието на Бога в човека.

Сега с това, което сте получили ще помагате на другите, ще раздавате.

БРАТСКА ВЕЧЕРЯ У БРАТ Х.

В началото на януари брат Х. покани Учителя и няколко братя и сестри на братска вечеря. Това беше през времето на втората световна война. След вечерята се отвори разговор по разни въпроси, предимно за днешното положение в света. Във време на разговора Учителя каза следното:

Онзи, който извайва статуята, навсякъде дяла, за да изкара една красива статуя.

Това каза Учителя по повод на днешните страдания на света. След това продължи:

Строи се него хубаво в света, което хората не могат да си представят, като какво ще бъде.

Съвременните хора приличат на снега. Снегът казва: „Това е мое, никой да не се меси тук“. Дойде пролетта и го изгонят.

Ще се отвори път на новото Учение.

Шестата раса идва вече. Тя ще превърне раните на бялата раса и ще ѝ покаже, че има друг път. Ще ѝ каже: „Милиони хора се избиват. Срамота е вече.“ Сега се ражда Шестата раса. Сега е завършване на една стара епоха. Сега е ликвидиране на кармата. Сеща ще стане сближение на народите.

Ако един ден прогледате, ще видите, че в света се води една война. Около всеки човек ще видите 10-15-20 топки – черни и светли. И най-после светлата топка поглъща черната.

Дясната страна на човека е всякога светла, а лявата е по-тъмна. Тъмните сили са майстори да причинят страдания. Каква борба е имало в Христа, за да излезе кръв от порите Му!

В човечеството става цял вътрешен преврат. Осъзнаване става у хората – и в Англия, и в Германия и навсякъде. Сега си мълчат, но става тази промяна.

Не е далеч хубавата епоха, която иде. Сега хората трябва да дигнат новото знаме на Любовта.

Малки момичета седят и си приказват за своите куклички. А после, когато пораснат, казват: „Не ни интересуват вече те“. Минават в реалността.

Сега сме в един преходен период. Сега в религиите от преоценката на нещата, минават към реалността. Ние търсим реалността там, дето не е.

Например реалността в една ябълка в големия плод ли е? Не в месестата част е същността, но в семката, която може да повтори ябълката.

Новите хора трябва да оставят старите хора. Последните да си правят своите работи, а новите хора да правят своите работи.

Християнският свят е Йерусалим. Той е обсаден. И понеже Христа Го разпъват, то пак ще се отрече един.

Това, което смущава хората е, че англичаните мислят като англичани, мислят за себе си; русите за себе си; германците за себе си. Да престанат да мислят за себе си, а да се мислят като удове на човечеството. самостоятелно народите не могат да живеят, нито Германия, нито Англия, нито друга държава.

Национализмът трябва да мине в една степен по-висока.

Пасивното съпротивление на Ганди е хубаво; не отива на война и нищо повече. Това желание на народите да воюват може моментално да се спре. Наближава моментът на отвращение у народите към войната. Като дойде това отвращение, тогава всички народи ще се

споразумеят и ще кажат: „Няма защо да ни управляват тези глупави хора“.

У хората ще престане желанието да се бият. Войната е едно патологично състояние.

В Америка понеже са се събрали много народи и кръвта им се е смесила, образува се нещо ново.

Човечеството е много страдало от черните. Те са били много жестоки господари. Падението на човечеството се ознаменува с черната раса. Тогава хората са почернели. Атланстската раса е малко по-повдигната.

Българинът е много упорит. Един пример: казах на един човек, който искаше да пътува от Варна: „Има едно облаче, което ще порасне. Нека мине и тогава да тръгнем“. Онзи каза: „Не желая да чакам. Да тръгнем“. И тръгнахме. И след това удари един голям дъжд.

Като дойде човек вън от реалността, чувства нещо празно. Щом помислиш и си в реалността, нещата стават.

Във всеки човек има нещо хубаво, но да знаеш как да го бутнеш.

Луната е въздушен знак. Съвременните астролози изчисляват, в кой ден влиза новата година; какво е тогава времето, какво е разположението на звездите.

Германците са много активен народ и са поставени при много неблагоприятни условия, за да се развият. Ако те са поставени при хубави условия, хубавото у тях няма да се развие.

Сегашните управници са на хлъзгава почва. Те не разбират закона. Не могат да се повърнат назад и нямат сила за това.

БРАТСКА ВЕЧЕРА У БРАТ Д.

Брат Д. Покани на братска вечеря Учителя и братя и сестри от младежкия клас. Беше се създала една интимна атмосфера. Учителя беше много разположен. Той винаги се радваше, когато младите се интересуват от новите идеи. След вечерята се отвори разговор. Учителя каза между другото следното:

Същественото в живота е Любовта. То е, което не се мени.

Най-големите противоречия са за предпочитане с Любов, отколкото всички други външни удобства да имаш без Любов. Тя ще те освободи от всичко.

Вие имате една мярка: как познавате, че някой ви обича. Кои са признаците?

Някои сега искат много големи идеи. Те късат мрежата. Не ви трябват много големи сомове. Малки пъстърви до 250 г. , до половин килограм, един килограм. Защо ви е пъстърва по-голяма от един килограм?

Що е Любов? То е даване и вземане. Да даваш, то е Любов. Да вземаш, то е обич. Противодействащата сила на Любовта е користолюбието.

Няма по-голяма служителка от Любовта. Обаче като си помислиш, че искаш да ти слугува и ти да бъдеш господар, тогава ще си създадеш ад. Щом искаш да бъдеш господар, тя ще те мачка.

Ти се оплакваш, но тя като дойде, ти забравяш всичко, забравяш да се оплакваш. И като замине тя, казваш: „Трябва да ѝ кажа“. Тя ти дава това, от което имаш съществена нужда и те задоволява.

При Любовта единият е на месечината, а другият е на земята. Или единият е на слънцето, а другият е на земята. Това е идеалната

Любов. Това е символично казано. Дето живеят хората много наблизо, там е всичката мъчнотия.

В духовния свят като се обичат, се виждат. А щом се яви една малка семка, те изчезват един за друг.

Вие не се познавате, защото за да се познават хората, трябва да се обичат.

Никога не сте видели образа на Онзи, Който ви обича. Бога никой, никога не Го е видял. Видели сте човешки и ангелски форми; то е друг въпрос.

Вие искате да ви обичат хората. Това, което искате от другите, правете го на другите.

Любовта като говори с тебе, тя говори на разбран език. Една дума като ти каже, всичко е разбрано. И като вземеш думата ѝ, навсякъде вратите ти са отворени. И като изгубиш тези думи, всички врати ти са затворени.

Вие сега искате изключителна Любов: този, когото вие обичате, да не го обича друг.

Законът е този: този, който обича само едного, Любовта му е много слаба. Онзи, който обича двама души, Любовта му е по-силна, а който обича всички, Любовта му е много силна.

Като обичаш много души, имаш много притоци. Като обичаш десет души, имаш десет притоци. Като обичаш един човек, имаш само един приток.

Ние мисли, че могат да ни вземат Любовта. щом може да се вземе, това не е никаква Любов.

Има една Любов на долините и една Любов на планините. Когато снеговете се топят, всичката Любов на планината слиза в долината, а когато водата се изпарява, всичката пара отива в планините.

Умът е планина, а сърцето е долина. Когато умът се проявява, сърцето го оценява, а когато сърцето се проявява, умът го оценява.

Любовта винаги слиза, а обичта винаги се качва.

Не могат двама души да се влюбят едновременно: когато някой те люби и ти дава нещо, ти оценяваш Любовта му, ти го обичаш.

Този, когото не обичаш, той е еднакъв с тебе.

Едного не обичат, понеже той не обича никого и затова му се отплащат.

Една американска студентка се влюбва в един студен. Той я вика и ѝ казва: „Ние не сме един за друг“. Тя плаче. Той казва: „И да плачеш, защо ще си създаваме нещастия“. Той напуща университета и постъпва в друг университет.

Там се влюбва в дъщерята на ректора на университета. Тя го вика и му говори същите думи. Тя му казва: „Ние не сме един за друг“.

Един брат каза:

– Аз обичах някого много, но понеже той не обръщаме внимание на мене, аз най-сетне станах индиферентен. Какво ще кажете Учителю на това?

– Аз наричам тази любов идолопоклонство. На този идол не се кланяй.

Обективно изучавайте Любовта. Има да учите Любовта. Тя е голяма Школа.

Аз съм давал разни примери за Любовта. Един цар заминал за странство и оставил министрите си да управляват държавата и после се върнал и обикалял своята държава като просяк. И като почнал да управлява, подарявал на всички това, което са му подарявали.

По отношение на онзи живот горе, този земният живот тук е като сън.

Когато Учителя люби учениците, те винаги учат. Когато Учителя не ги обича, те не учат толкова неговия предмет.

Една сестра учителка каза:

– Някои ученици има естествено лениви.

– Вие не сте ги обикнали още. Да не виждате погрешките им.

Всички, които се занимават с Любовта, нищо не са изгубили.

Като запалиш печката в своята стая, можеш ли да скриеш топлината?

Когато обичате някой човек, в неговото Царство вземете последното място. Да ви е приятно, когато вземате последното място.

Любовта е на степени. На земята е най-низшата степен на Любовта.

Любовта на земята е една, а горе в Невидимия свят е друга.

Любовта на Стария Завет се отличава от Любовта на Новия Завет. Има хора, които живеят още в Любовта на Стария Завет.

Да изпълним волята Божия, това е проява на Любовта. Да работим за Царството Божие и Неговата правда, това е проява също на Любовта. А да работим да се прослави Името Божие, това е най-висшата проява на Любовта.

Някои са сега при изпълнение Волята Божия. Някои работят за въдворяване Царството Божие, а някои работят да се прослави Името Божие. Това последното е най-съвършено.

Трябва да се създадат образи, които не покварят.

Всеки човек си има ангел– хранител. В Любовта всичко е красиво. В Любовта няма никакви противоречия.

Един ден, когато се развият хората, те ще обуздаят всички инстинкти, които съществуват в разните животни и ще разберат в какво стои Любовта.

Любов е, когато помагаш. Щом не помагаш, това не е Любов.

Съществата горе мислят как да избавят човешката душа. Това е Любов. А човешките души ценят тази Любов на съществата. Това е обич.

Вие считате, че някои ви обича повече, а друг по-малко. Това е привидно. Тази печка тук гори и казваме, че ни обича. Но можем ли да кажем, че другите печки, които горят, не ни обичат? Не че не ни обичат, но сме далеч от тях.

По-добре е да вярвате, че ви обичат, отколкото да вярвате, че не ви обичат. Ако вярвате, че ви обичат, вие печелите.

Някой ходил и си напълнил стомната от извора. Като го видиш, казваш му: „Я ми налей малко вода“. Там е погрешката ви. Идете при Извора и си напълнете стомната от Извора.

Тук на земята сме в най-хубавото училище. Тук ще вземем материал, суров материал и на друго място ще го обработим. После ще отидем на Венера. Там има по-голямо разбиране на Любовта, отколкото на земята. После ще отидеш на Юпитер. Сега бъдете весели.

Заминалите известно число години живеят тук на земята близо до физическото поле и после се повдигат.

Под думата Небе се разбира най-високото в човека.

Достатъчно е това, което е вложено в човека да се развие.

Да допуснем, че сте в един хор. Може да пеете сопрано, тенор, алт или бас. Ако пеете хубаво, добре дошли сте на хора. Ако не пеете хубаво, ще ви помолят да излезете на двора. Та сега всички в хора на Любовта трябва да пеете хубаво.

Всеки да отиде при Извора на Любовта и да почерпи толкова Любов, колкото иска.

Не разчитай на едно огледало, което отразява светлината. Не разчитай на тази светлина. Но разчитай на тази светлина, която направо влиза в теб. Направете превод на тези думи.

Сега кое е по-важно? Да те обичат или да обичаш?

– Да обичаме е по-важно.

– Като обичате, не се интересувайте дали ви обичат. Този въпрос го оставете неразрешен, защото да обичаш, това зависи от тебе, а да те обичат, това не зависи от тебе.

Някой път хората искат да ни наложат да обичаме някого. Това със заповед не става.

Ще обичате някого, който има нужда от вас. Гладен е – дайте му малко хляб. Жаден е – дайте му малко вода. Гол е – облечете го. Може да му направите хиляди услуги. А пък вие искате да му кажете: „Аз те обичам“. Това е театър.

Учителя се обърна към учителите и учителките, които присъстваха и им каза:

Сега като отидете в училището, ще приложите новите методи.

Един брат, учител, разправи една своя опитност:

– Моите ученици бяха много немирни. Но откак започнах да проявявам Любов към тях, те се поправиха. Престанаха да бъдат немирни.

БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА Я.

На братската вечеря бяха поканени доста братя и сестри. Изпълни се и съседната стая и в нея сложиха маси. Сестра И. даваше вечеря в дома на сестра Я. Тя беше седнала на масата до Учителя. След вечерята изпяхме няколко песни. Сестра И. каза:

– Учителю, колко сме щастливи в този момент от Вашето присъствие. След тези песни ние сме в едно Божествено състояние. Колко желаем да бъдем винаги с Вас!

– От сега нататък няма раздяла между мен и вас!

Почна разговор. Във време на разговора Учителя каза следните неща:

Земята е място на малките мистерии. Човек като научи малките мистерии, може да пристъпи към големите.

Светът е неизследим. Едвам вие сте надзърнали в науката. Има закони. Има да се учи.

Това, което сме научили, в сравнение с това, което има да учим в бъдеще, то е сравнение на Айфеловата кула с Хималаите.

А това, което сме били в сравнение с това, което сега има, то е сравнение на една колиба с Айфеловата кула.

Всички видове съзнание се проявяват във времето. Има време на растенията, има време на животните, има време на обикновените хора, има време на ангелите.

Сутринта, когато дойде интензивна работа за човека, то животните спят. А вечерно време, когато човек спи, животните са активни. И светските хора са будни до 12 часа полунощ. Тогава лягат и се събуждат към 9 или 10 часа сутринта. А духовният човек към 3 часа сутринта се събужда и работи.

Сутринта трябва физически труд. Дойде ли 9 часа физическият труд ще престане – било оране, било във фабриката и ще работиш 3-4 часа умствен труд. Подир обед умствен и духовен труд. Вечерта е също хубаво за умствен труд.

Човек няма да спи в бъдеще толкова. Ние сега спим 7-8 часа.

Който разбира времето, той е маг.

Сутринта от 3 часа ще почва духовна работа и след духовната работа ще започва физическа.

Съзнанията определят стойността и качествата на времето.

Представете си, че времето е един плат. Това време се тъче сега. Онова, което се тъче като плат, това, което се изработва във времето, то прави времето ценно. Времето е нещо ценно.

Към 3-4 часа сутринта горе Напредналите Същества работят умствено и духовно интензивно; и тогава ти ще използваш дейността им, ще се молиш тогава, когато и те се молят. Ще се молиш заедно с тях. И щом те престанат да работят така, ти ще оставиш духовната работа, ще останеш сам и ще започнеш физически да работиш.

В една секунда светлината изхожда 300 000 км. Това същество, което изхожда от това място за една секунда, схваща подробно това пространство. За да изходиш това пространство, колко години ще ти вземе, ако ходиш пеш и ако ходиш всеки ден по 100 км.? За 9 години. Значи съзнанието на 9 години е събрано в една секунда.

Нашето съзнание е повече развито при страданията. Тогава имаме за времето по-добро схващане, отколкото при радостта. Когато страдаме като че ли повече време минава, отколкото при радостта. Страданието повече помним.

И вследствие на това страдаме повече.

А времето за радостта у ангелите е толкова развито, че ако им дадеш страданието на цял народ, ако цял народ или цялото

човечество е страдало с хиляди години, то ангелите ще го вземат като едно малко щипане, като една малка аномалия, която трае много малко. Толкова е малко това страдание за ангелите в сравнение с тази голяма радост, която имат.

Един човек сплашил своя приятел направил се на голяма мечка. Мечката се нахвърлила на него и го търкаляла. И онзи разправил на приятеля си как го газила мечката и казал: „Имаше малко човещина“. Онзи го слушал, усмихвал се и казал:

– Мечката ревяла.

– Ти от где знаеш?

– Аз я слушах.

Превод: значи при страданието мечката е преоблечен приятел.

Вие да развивате у вас съзнание за Мъдростта, да казвате, че добро е това, което минавате, да схващате хубавата страна на страданието, трябва да бъдеш благодарен. Когато си благодарен за доброто, то остава. Като си благодарен от злото, то си заминава. Ако си неблагодарен от доброто, то си заминава. Ако си неблагодарен от злото, то остава. Като си благодарен от злото, то си заминава. Ако си неблагодарен от доброто, то си заминава. Ако си неблагодарен от злото, то остава.

Благодарността изпъжда страданието и задържа радостта. А неблагодарността изпъжда доброто и задържа скръбта.

Щом човек схваща, че всичко е за добро, той добива сила да носи скръбта с радост. Остава само 25 на сто скръб и тя се носи лесно. Изисква се знание. Изисква се геройство. Забележете едно нещо: че апостолите след като ги набиха, радваха се, че се удостоиха да ги бият за Господа. Това е силата. Това е новото схващане.

При всяко страдание има Същества от Невидимия свят да помагат. Страданието не е на един човек. То е колективно.

Сега, когато един народ победи се радва, а друг народ, който е победен, скърби. Но един ден народа ще разбере, че тази радост трябва да бъде обща за цялото човечество, а не само за един народ. И когато дойде това съзнание, тогава няма да има страдания. Скръбта иде като резултат, защото е допуснато престъпление.

Щом дойде страданието, трябва да знаеш, че си пещта и се печеш. Щом се опечеш, извадят те. Като направиш погрешка, пак те турят в пещта и те пекат. Душата в човека схваща това, но човекът на плътта дига шум.

Като страдаш, то нещо в тебе ти казва: „Ще се оправи тази работа“, но ти не знаеш как ще се оправи. И наистина се оправя. Това печене ще престане и ще дойде радостта. После направиш друга погрешка и пак в пещта.

Някой път без да има причини, скърбиш. Защото друг страда и ти преживяваш неговото страдание. Например, боли те пръста на крака страдат и другите органи, и те вземат участие. Например, когато те боли крака и главата те боли. Също такава връзка има и между хората, защото всички хора са като органи в един колективен организъм. И колкото човека, който страда е по-близо до тебе – ти го обичаш – толкова повече страдаш.

Обаче има и друго: синът умира за християнството и майката се радва, че той умира като мъченик и казва: „Няма нищо, ще се видим“. Това е право разбиране. Христос показва на своите ученици и на другите първи християни как най-лесно да ликвидират с кармата. Това е пътя на страданията. Те са вече свободни. Те ще дойдат, но нямат карма, кармата не ги държи. Те ще дойдат не по закона на кармата.

Има хиляди души горе в Невидимия свят, които проповядват.

Грешникът като спи, онези му проповядват, говорят му, показват му образи и той като стане сутринта, има една промяна в съзнанието.

Една сестра каза:

– Сънувах, че проповядвам.

– Това е хубаво. Това показва, че се пробужда съзнанието ти.

Ако вечерно време не занимават хората в Невидимия свят, да ги поучават, да им проповядват, когато те спят, то на земята не би се живяло. Значи и другата страна работи. Земята е най-низкото положение, в което душата може да слезе. Земята в слънчевата система е най-низкото място.

Ние сме отговорни не за погрешките, а защо не ги изправим. Ти не си отговорен, че си получил двойка, а защото не се учиш да си поправиш двойката. Поправи я.

Един богат човек, който купувал кожи и търгувал с тях, като отишъл в Невидимия свят на сън, видял че всички животни се събрали около него и мучат. Видял ги голи. Като се събудил, раздал всичкото си богатство и като отишъл пак в Невидимия свят, видял животните облечени в кожа.

Каквото е за животните, такова е и за хората. Ако някой цар или министър избие хиляди хора, то те в Невидимия свят ще се явят пред него и ще почнат да реват срещу нещо. Тогава какво ще бъде?

Толстой описва сражението при Бородино и казва, че викът на падналите на бойното поле заглушавал рева на топовете. 50 000-60 000 хора ревели: кому крак откъснат, кому ръка, кому промушено сърцето. Много живо описва. Можеш ли като слушаш тези хора да пищят, да бъдеш спокоен? Ще се покърти сърцето ти.

Генерал Савов цяла нощ е имал видения: виждал тези, които заповядал да ги убият, 2-3 месеца преди да умре. Човек трябва да се откаже да бъде генерал, да води хората на бойното поле.

Има Промисъл. Един наш млад приятел ми разправи едно приключение: „Цял ден усещам една мъка. Моля се. Усещам, че има да ми се случи нещо. Вечерта към девет часа вървя в градината. Спрях се. Помислих си дали да вървя напред или да се върна. Задава се един агент. Той чака един апаш да му тегли куршума. Когато минавах покрай агента, падна му шапката. Този агент мислел, че аз съм апашът и щял да гръмне, ако не му беше паднала шапката. Тогава агента ми каза: „Ти си спаси живота. Аз мислех, че си апашът и щях да гръмна на тебе, но ми падна шапката.“ Тогава казах на агента, че не трябва да прави така“. Нямало вятър. Това показва намеса от Невидимия свят, за да се каже на агента да не прави така.

Човек трябва да бъде в постоянна връзка. Казано е: „Бдете и молете се“. Да бъде човек в контакт с Небето, защото не знае това, което има да му се случи. Ако нещо е определено, молитвата може да го отмени. Може, може. В тези работи чудесии могат да станат, стига молитвата да е силна. Божията ръка не се е изменила да спасява.

Всички имате опитност, но като дойде мъчнотията, пак се колебаете.

Всякога човек да е готов, да има готовност да изпълни волята Божия. Да вижда в своята опитност и в опитността на другите Божия промисъл.

Има духове от разни категории. Някои ти казват: „Иди“. А други ти казва: „Не отивай“.

Щастието е във връзка с Божествения свят, с Божественото съзнание. Щастието зависи от единението с Бога. Истинското щастие е в Бога. Като се върнеш в „дома си“ със съзнанието, ще почувстваш единството – това, което в окултизма се нарича Нирвана. Нирвана е мястото, дето се чувства единството на нещата. Като отидеш в Нирвана, разбираш, че такива и такива причини дават такива и

такива последствия. Тогава виждаш, че този път, по който си минал, е най-добрият пътт. Сега никой не може да те убеди в това. Там ще се убедиш, че този път, по който си минал, е най-хубавият. Ти казваш тук: „Може и по онзи път“. Обаче ти не знаеш какъв е онзи път; не е важно само началото на пътя.

Ако човек сега си знае бъдещето, ще бъде страшно, но в бъдеще ще се радва на това.

Никой не може да се освободи от ретортата.

Заминаването отвъд в бъдеще ще бъде дематериализация – без да остави човек тяло. Също така и раждането ще бъде материализация.

БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА Т.

Сестра Т. Покани Учителя и няколко братя и сестри на братска вечеря. Това беше през време на Втората световна война, през 1940 г. След вечерята почна разговор. Стана въпрос за изкушение от низши духове. Учителя каза:

На брат С. говориха едни низши духове. Той искаше да се освободи от тях и отиде на лозята. Но и там те говориха с него. Та отвътре трябва да се освободим от тях, а не отвън.

Ако един ден живеем добре, то всички дни ще живеем добре. А ние чакаме да се осигурим за старини, да се пенсионираме. А той да не чака да се пенсионира, а да работи сега.

Сега трябва да се разтоварвате.

Една сестра каза:

– Аз искам това.

– С умът си човек трябва да иска.

Със сърцето си трябва да търси.

А с волята си трябва да хлопа.

Трите като се съединят, тогава човек ще получи.

Голямо безверие има в хората. Ние мислим: „Кой ще ме гледа?“ Питам: земята кой я гледа? Нали слънцето я гледа? Човек трябва да мисли за един ден: от сутринта до залеза. Всеки ден ще се погрижи за себе си.

Човек трябва да дойде до положението на майката, която има мляко, и ако няма свое дете, трябва да го дава на чужди. Та сега човек като тази майка трябва да дава на свои и на чужди.

Някой казва: „Времето ми не е дошло, като стана богат, като стана умен“. Някой може да каже: „Ще направя църква“. Ако е въпрос

за църква, Соломон направи един храм, но какво допринесе на евреите? А вътре в себе си човек трябва да направи един храм.

Старата епоха няма да мине така лесно. Старата кожа на змията не пада така лесно. Тя намира една дупка и като мине през нея, си съблича кожата. Дупката означава ограничителните условия, страданията, мъчнотиите, през които като минете, ще оставите старото.

Колко пъти вие сте срещали ангел, който ви е спасявал, който ви е правил добро!

Една сестра каза:

– Ние искаме да го видим.

– Той идва инкогнито.

Има много работи от вътрешната страна на Природата, но още не сте способни да издържате.

За онзи свят хората имат много повърхностно понятие. Ти онзи свят никога не можеш да го видиш, ако не го обичаш. За да го видиш, трябва да го обичаш и не трябва да храниш никакво съмнение, подозрение и пр. Вие сега искате да видите нещата с вашия раздвоен ум. Това не може.

Трябва да пазите порядъка на нещата: вие като малки деца искате да видите онези учените професори в университета. Най-първо ще видите преподавателите в забавачницата, после в отделенията, после в прогимназията, гимназията и после в университета. И после ще срещнеш учени по някои специалности.

Представете си, че в дома ви дойде един светия, облечен много скромно. Той ви лекува и вие все искате да видите светия.

Колко Мойсей искаше да види лицето на Бога. И беше виден човек. И Бог му каза: „Ако ме видиш, ще умреш, защото не можеш да издържиш“. И той видя само част от гърба Му. В Стария завет е

описано, че като се явил ангел на Исая, на Захария и др., те се вцепенили.

Онзи, който не следва закона на Любовта, върху него ще дойде законът на необходимостта.

Ако един богат не е давал от Любов, ще дойде държават и ще му вземе всичкото богатство. Така ще стане сега.

Хората искат сега Любовта. Че тяхната нервна система не е в състояние да издържи една секунда от Любовта. затова като дойде Любовта, стои при човека една тристахилядна част от секундата. Вие вземали ли сте захарин? Цял ден ти течат лиги като вкусиш захарин. Не можеш да издържиш. Човек не е пригоден да издържи Любовта. тя като влезе в човека, трябва да влезе да помогне на ума, на сърцето, на волята, на всички клетки. Тя оставя своите блага и си отива. И всичко това го прави за една тристахилядна част от секундата. И всеки ден Любовта посещава човека за такава част от секундата. И тя като посещава човека за толкова време, то е достатъчно. Така тя ще обнови, ще пробуди, ще просветли ума, ще облагороди сърцето и пр. И макар Любовта да посещава човека всеки ден за малко време, пак има голямо действие. Нали едно житно зърно като се посее, може да стане много?

Славяните са от Юдиното племе. От тях ще излезе Лъва. И казва се: „В ново време ще се издигне едно Царство, което няма да изчезне и ще се съгради върху камък, който ще изпълни цялата земя“. Това е новото Учение.

Тъмната епоха Кали-Юга изтича след няколко години.

БРАТСКИ ЧАЙ У СЕСТРА С.

Сестра С. покани на чай Учителя и няколко братя и сестри. Това беше сутринта след гимнастическите упражнения. Някои от присъствующите братя и сестри се занимаваха с поезия. Една сестра отвори въпрос за поезията. Учителя каза:

Поетът трябва да превърне прозата в поезия. Ако може да превърне прозата в поезия, тогава той е поет.

Да има едно хубаво съчетание между думите. Да няма нищо пресилено, всичко да е естествено.

Поезията си има особена запалка. Истинският поет е много скромен. Големите поети считат, че окръжающата среда знае повече от тях.

Някой поет пише, че птицата проговорила и пр. Наглед това са неверни работи, обаче там е гениалността, че той оживява работите.

Големите поети са учени хора. Поетът като обича някое цвете, пише как се навежда, много верно описва някои приоми на цветето. Описва цветето като някой ботаник. Като четете поезията, те са верни работи. Това, което пише поетът, е верно. Ти възлюби едно цвете и ще видиш, че то издава по-голяма миризма. Намрази го и то ще изсъхне.

Всяко цвете е поет. И поетът отива да се учи при цветята. Като отидеш при цветето, то ти казва: „Много съжалявам, че не ме разбираш“. Ние казваме, че цветето е просто. Че цветето вдъхновява поета! Значи има нещо в цветето за да може да вдъхнови поета.

Цветята са далеч от нас. Те сега слизат от Невидимият свят. поетите виждат хубавите работи в цветята. И всеки чувства, че това, което описва поета в цветето е вярно. Допада ти.

Има едно поверие в българите: когато една круша не ражда, българинът отива при нея с брадва и ѝ казва: „Ако идната година не родиш, ще те отсека“. И идната година дървото ражда плод. Това показва, че се предава мисълта. Природата на крушата схваща това, което ѝ казва човек.

В свещеното Писание се казва: „Едно дърво не ражда. И тази година да го разкопаем наоколо, че ако не роди, ще го отсечем“.

Източните народи са изучавали езика на животните и могат да ги събират. В Пазарджишко един турски ходжа събрал всички гъсеници от градината на един българин и му казал: „Няма да ги убиваш, но ще ги закараш в една далечна гора и ще ги пуснеш“.

Хубаво е човек да има голяма вяра. Тогава имаш спокойствие. Вярата не може да се прояви без Любовта. Вярата е мярка на Любовта. Колкото повече Любов имаш, толкова по-силно се проявява вярата. Трябва да се правят опити. Могат да се правят малки опити върху това. Окултната наука има една опитна страна.

Един овчар с кривака си върви с овцете и излиза една мечка. Той си дигнал кривака, мечката се хвърлила отгоре му и го повалила. Идва една жена. Мечката почва да лиже краката ѝ. Понеже като била малко мече, тая жена го хранила. Овчарят се чудил: него поваля на земята, а пък лиже краката на жената. Заради нея мечката пуща и човека. Та заради Любовта човек прощава.

Човек за да прояви Любовта, трябва да има воля и свобода. За да действа Любовта, трябва да бъдеш разумен. Та Любовта без разумност и без свобода не може да се прояви.

Трябва да оставиш свободен онзи, когото обичаш.

Стана дума за възпитанието на детето. Учителя каза:

Докато майката и бащата не са казали една лъжа на детето, това дете не вярва. Но щом му кажат най-малката лъжа, това дете вече

отиде! Майката не трябва да казва на детето никаква лъжа. Например, казва: „Ще ти купя един геврек или обуща“. Каквото обещае, да го изпълни. И като го излъжат, после детето казва нещо и не го изпълнява. Най-мъчното във възпитанието е това. Във всички системи е турена лъжата, която действа като един микроб.

Ние се плашим от болестта. От една болест лесно можеш да се освободиш. Ти 25 години приготовляваш условията и болестта идва и намира всичко готово. Има един магнетически метод за лекуване на болестта. При магнетическия начин на лекуване, болестта се спира. В едно общество ако се съединят 100-200 души, те могат да излекуват, когото и да е.

Стига да мислят, че той ще живее, и той живее. Стига да мислят, че той ще умре, и той умира.

БРАТСКА ВЕЧЕРА У СЕСТРА П.

Една сутрин сестра П. покани на чай Учителя и няколко братя и сестри. Във време на разговора Учителя каза следните мисли:

Още Соломон е казал, че има време за всичко. Има обикновено време, в което се раждат обикновени деца. Има талантливо време, в което се раждат талантливи деца. Има гениално време, в което се раждат гениални деца. Има светийско време, в което се раждат светийски деца.

Когато някой казва: „Има ли Бог?“ , аз зная, че той е невежа. Както зная че е сляп онзи, който пита има ли слънце.

Сега трябва не механическо подобрение на света. Трябва една подготовка на хората. Нам ни трябват подготвени хора. Които са готови, те ще дойдат.

Който външен човек дойде на Изгрева, като прекара тук няколко часа, може да си почине и да се успокои, понеже тук на Изгрева мястото е напоено с мир, тъй като не се безпокоим с въпроса: „Как ще стане?“ Тревожим се по-малко от другите хора.

Съзнанието на човека не трябва да е раздвоено. Например, той казва: „Ще мина през гората, но ако ме нападне мечка?“ Това „ако“ пречи. В живота човек трябва да бъде уверен. Да е доволен и от най-малкото благо. Да не търси най-голямото благо.

Една беседа държана, тя има вече влияние в целия свят, работи вече в целия свят.

Човек трябва да има светли възгледи и неопреодолима вяра. В бъдеще всички ще бъдат щастливи: растения, животни и хора. Животните да почувстват, че хората са повдигнати. Защото ние правим днес животните нещастни: колим ги, правим каквото искаме с

тях. И тези злини, които правим на животните и на другите, се връщат назад към нас и ставаме нещастни. Затова като изменим нашето отношение към растенията и животните, то ще се смекчи веднага и нашето положение. Например, ти сечеш дървото.

Като стане човек вярващ, той ще бъде внимателен към всичко, защото всичко в света е живо. Той не трябва да причинява страдание никому.

Всеки търси щастието по външен начин, а то е вътрешен процес. То е отношение на човека към Бога. А пък хората искат щастие в богатството, в знанието и пр.

Ти обичаш някого. Тялото е един автомобил, а онзи, когото обичаш е душата. А пък ти туряш окото си на автомобила. И това го наричат Любов! Ти искаш да обсебиш една душа.

Когато гледаш хората през очите на Бога, тогава имаш право мнение за тях. Ти ще гледаш на хората, както Господ гледа.

Някои хора имат слабости. Това не са грехове, а изпитания. Т.е. душата има изпитания, за да се види как ще се справи. Тя се възпитава, да не я засяга грехът. Ръководи я един Висш Дух. И към тази душа, макар и наглед грешна, Бог гледа благосклонно.

Щом човек се разкае, грехът му се стопява, пречиства се човек. Не трябва да се говори на човека за погрешките му.

Когато те обиди някой човек, ти пак запази най-добри чувства към него. Ако те обиди на място, ще кажеш: „Имаш право“. А ако не те обидят на място, ще си кажеш: „Този не разсъждава право“.

Лошият човек като ти прави зло, ти ще го обичаш и тогава ще го запалиш и той ще те обикне и ще престане да ти прави зло. Ти ще бъдеш запалка.

Обичай злия, без да правиш зло. Обичай добрия и прави добро. Щом мразиш, ти не можеш да любиш. Бога как ни обича при всичките ни грехове? Той не обича като не одобрява нашите грехове.

Сега живеем в чужди тела. Могат да те изпъдят. А пък при възкресението влизаш в собствена къща. Никой не може да те изпъди. На непосветените се говори така, а посветените се говори другояче.

Какво е забраненият плод? Забраненият плод е всяка неправа мисъл, неправо чувство и неправо желание.

Щом вярваш в Бога, всичко е възможно за тебе. Никакъв грях няма да остане от твоя грях, всичко може да се поправи. Така нали е и в обикновения живот: ако болният е в чиста Природа, на чист въздух, слънце и пр. той ще оздравее, а пък ако е в тъмно, влажно място, няма да оздравее. Същото е когато вярваш в Бога.

Във всяка беседа това, което изпъква във вас като най-силно, върху него работете.

За да познаеш себе си, най-първо трябва да разбереш, че тази задача е разрешима. Това е дълъг процес. Защото над себе си ще видиш други съзнание по-горни, по-широки хоризонти. Като отидеш на един планински връх, ще ти покажат други върхове по-високи.

Обикновените работи трябва да се съгласуват с необикновените. Нали обикновените въглища като ги превърнете в необикновени, т.е. в горящи въглища. Обикновеното е само условие за необикновеното.

Една сестра каза, че едно лице имало злокачествен лишей.

Учителя каза:

Злокачественият лишей се лекува като се посипе мястото със серен прах. Мястото се намазва с малко зехтин и после се посипва прахът. Четири-пет вечери като се прави така, минава. Сутринта се измива мястото с топла вода и се намазва със зехтин.

Изпяхме няколко песни. След това Учителя каза:

Когато учиш песен да нямаш амбиция да пееш по-хубаво от другите, но сам да харесаш музиката.

Наука трябва на човека. Когато дойде до науката, погрешката е там, че ние искаме лесно да добием нещата. Човек не трябва да бърза.

На човека му трябва малко математика, за да се развие умът му. Хубаво е да прехвърлите математиката , като почнете от първи клас до седми клас.

Каква е вашата програма за днес? Къде ще давате концерти? Т.е. как ще се проявите, какво ще правите днес, какви мисли, чувства и дела ще имате днес?

БРАТСКИ ОБЯД У СЕСТРА А.

На първия ден на Коледа сестра А. покани на братски обяд Учителя и група братя и сестри.

След свършването на обеда една сестра каза:

– Радостно е, че вегетарианството вече доста прониква в България. В София има вече няколко вегетариански гостилници, също така и в някои градове в провинцията.

– Някои казват: „Едно животно което се храни с месо мисли дълго време как да хване жертвата си, а овцата не му мисли много за храната. Храната заставя животното да мисли как да хване жертвата, например лъвът. Обаче слонът, който е тревопасен, е най-умното животно.

В странство ядат много месо. В Америка заколват всяка година около 35-40 милиона свини. Никога не е имало такова изтребление на бозайниците както сега. Затова в органическия свят се е произвело едно анормално състояние. Животните са развалили стомашната система на хората. Неврастенията се дължи на яденето на много месо. Сега ще се отучат хората да ядат много месо.

Дълго време ще мине докато хората станат напълно вегетарианци. Вегетарианците воюват за правата на животните. Те са техни спасители. Русите имат условия за хранене, понеже имат много земи за засяване.

Как трябва да се лекува човек? Ще турим човека в магнетически сън и ще му кажем, че не е болен. Да забрави да мисли, че е болен.

Човечеството периодически влиза в слънчева епоха. Сега влиза. Сега сме в слънчева епоха. Не само това. Сега има и друго едно изключение в Природата. Във всеки сто милиона обръщания на

земята има едно изключение. Сега изключението е във възходяща степен и ще донесе нещо много хубаво в света. Ще се преустрои светът. Който е работил, той ще има нови чувства, вдъхновение, а който не е работил и да дойдат благоприятни условия, няма да използва.

Изпяхме няколко песни.

Един брат музикант каза:

– Напоследък се забелязва доста голям подем на музиката в България.

– Различават се музикантите – има някои музиканти, които са станали такива в епохата на Марс и те са войнствени. Трети са станали музиканти в епохата на Венера и тяхната музика е сърдечна. Други – в епохата на Меркурий и тяхната музика е практична и интелектуална. Музиката на месечината е пропита с фантазия, а музиката на слънцето е музиката на живота, тя е най-хубавата музика.

Вие музикантите имате стар произход. Вие сте пели, когато се е създавал светът.

Обикновените песни могат да се пият лесно, обаче при окултните песни трябва да участва мисълта. Ако не участва мисълта, звукът излиза от тебе, като от тенекия. Щом участва мисълта, тогава тя влияе на гърлото.

Ако ще пееш, ще пееш за всички, за цялата Вселена. Ти като почнеш да пееш за ангелите, те ще те вдъхновяват.

При пеенето човек не трябва да бъде ангажиран с външни предмети. Щом човек при пеенето се свързва с външни влияния, то ларинксът не може да работи както трябва и човек не може да пее с музикално чувство.

Когато човек е тъжен, скръбен, да пее една песен, друга песен, докато се научи да се тонира с пеенето.

Певците се раждат при особени условия. Сега в тази епоха и по-нататък могат да се развият някои певци. Има добри условия за музиката. Слънцето много благоприятства за развитието на музиката, за поезията. Всеки от вас трябва да намери няколко думи, да си ги съчини сам и да си ги пее. Да намери такива думи, които да упражняват върху него известно влияние.

За един певец Учителя каза:

Той си развали гласът, понеже е пял и след това е пил студени работи. Един певец трябва да носи термос.

Вие сте пели много, но сте забравили. Вие трябва да лягате и да ставате с песни. Песента да ви бъде като нещо свойствено.

БРАТСКИ ЧАЙ У СЕСТРА А.

Сестра А. покани една сутрин през май 1938 година Учителя и няколко братя и сестри на чай. След чая един брат каза:

– Международното положение става от ден на ден по-обезпокоително.

Учителя каза:

Всичките събития, страдания, които идат, ще ги видите. Няма да се минат няколко години и те ще дойдат. Войната е вече неизбежна. Тези натрупани военни материали трябва да се изхвърлят.

Има още много да се учи във Вселената. Ние сме пред неизчерпаеми извори на учение. Един ме попита веднъж: „Като завършим нашето развитие и отидем на слънцето, какво ще правим след това?“ Аз му отговорих: „Има десет милиона слънца. Във всяко слънце ще живееш по сто милиона години и след като ги изкараш, ела и ще ти кажа какво ще правиш“.

Един брат попита:

– Едновремешната египетска култура не беше ли по-горе от сегашната.

– Не, сега има много по-голяма светлина, отколкото в Египет. Тогава е имало светлина само за посветените, а сега има за посветените и за широките маси.

Това, което е сега е предвестник на Царството Божие на земята. Свобода ще има навсякъде.

Има изостанали души. Всичко е предвидено. Следующата епоха ще ги подеме нагоре и пак ще останат някои назад.

Ако известни души останат назад и станат неспособни да се повдигнат, тогава иде една напреднала душа, която ликвидира с тях:

помага им, жертва се за тях и те се повдигат. Та работа има за всички. Като дойде Любовта да работи, не можеш да се противиш вече.

Астралния свят е вече освободен от греха. Едно време душите се развращаваха от астралния свят, понеже там беше робство. А сега борбата е тук на земята. След това силите на тъмнината ще отстъпят от земята и ще слязат още по-долу.

Нали пише в свещеното Писание, че змеят паднал на земята.

Христос се бори да се освободи човечеството от властта на тъмните сили. Христос каза на едно място: „Иде сега князът на този свят и той няма нищо общо с Мене“.

Когато направиш погрешка, след това се чудиш как си попаднал в нея. Подведен си. Чудиш се как си бил подведен. Първи път се подведеш, втори път, трети път. Защото два пъти той не те мами по един и същ начин. Втори път той ще скрои нещо друго.

Днес тези души, които са по-готови, ще минат по-горе и ще станат помощници, работници. Защото светът днес се нуждае от работници, помощници. Готовите души да дойдат днес да работят за Божието дело. И така ще се ускори работата. Онези, които са готови сега, като минат по-горе да станат работници, те ще отворят път на по-долу стоящите да се повдигнат.

Всички онези, които са работили за нас, ще им се отплатим. Ние трябва да се отплатим на онези, които са ни помагали. Това е Любовта. ако Бог е направил всичко за някой човек и този човек нито крака си не е помръднал, тогава какво го чака? Страдание.

Сега трябва да се работи. Трябва да се работи за разпространение на новите идеи.

XXII. ЕКСКУРЗИИ

ЕКСКУРЗИЯ НА 31 април 1926 година

Тръгнахме за Витоша през Драгалевци. Пред първите години отивахме на Витоша през Драгалевци, понеже на Изгрева нямаше никакви постройки и всички братя и сестри живееха в града. От 1928 година тръгвахме за Витоша от Изгрева и минавахме през Симеоново.

На Ел-Шадай изпълнихме гимнастичните упражнения. След това се събрахме около Учителя и изпяхме няколко песни. Почна разговор. В разговора Учителя каза:

Силни бъдете. Няма да бъдете страхливи. Човек става силен, когато впрегне страха на работа. Като си страхлив и служиш на Бога, ти си силен.

Една сестра попита:

– Ще ни гонят ли?

– Не може да се повтори това, което сте минали. Във време на богомилите вие сте били доста гонени, пържени, стърган.

Злото трябва да назрее до своето пълно развитие, че тогава да се излекува. Малко е останало още.

Днешният ден да преживеете хубаво, за утрешния ден не мислете. Вие носите страх от миналото, но вече няма да ви горят. Говорете, не бойте се.

Тоз, който ви обича, ще върви с вас. Любовта като види погрешките, ги лекува.

На земята трябва да те намрази някой, за да те обича друг.

Един човек, който те обича, може да те лекува, може да те учи.

Най-голямото изкуство е човек да обича.

Една сестра попита Учителя:

– Можеш ли да обичаш, без да бъдеш обичан?

– За да обичаш някого, трябва дълго време да си живял с него, та да се образуват връзки. А веднага да се срещнеш какво ще го обичаш? Има само една слаба връзка.

За да се очисти Любовта, трябва да се освободим от всички онези еротически понятия. Светът е пълен с най-нечисти образи.

Който люби, не губи; а който не люби, дваж губи.

Във всеки момент трябва да знаете две неща: дали вашата воля изпълнявате или волята Божия. Ако сте готови да служите на Бога, Бог може да трансформира живота ви; най-нечистият живот ще го трансформира моментално и ще приличате на един скъпоценен камък. Инак ще падате и ще ставате и ще ви убеждават, че опитност трябва. Любовта е закон, който действа без закон.

Дето се говори в Йеремия за Моава, че си стрижели брадите и били с плешиви глави, говори се за днешната епоха. Дали днес си стрижат главите и на много хора главите са плешиви. Значи, за което се говори в тези глави на Еремия, се отнася за днешната епоха. Също така дето се казва на друго място, че Бог е излял Духа Си върху тези, които си стрижат брадите, се отнася за днешната епоха; значи днешната материалистична епоха ще се замести с друга епоха духовна, в която Бог ще се прояви.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 3 май 1926 година

На 3 май 1926 година – втория ден на Великден – направихме екскурзия на Витоша с Учителя. Традиция е в живота на Братството да се прави екскурзия до Витоша на втория ден на Великден.

***I**. След пристигането си на Ел-Шадай направихме молитва и след това изпълнихме следните гимнастични упражнения: седнахме на колело, в кръг около Учителя на тревата, с крака прострени напред.*

***1**. Ръцете хоризонтално напред. След това ръцете поставени с върховете на пръстите върху пръстите на краката. После ръцете се движат отстрани нагоре до над главата и след това връщане назад до пръстите на краката. Това се повтаря няколко пъти.*

***2**. Ръцете върху колената. След това движението им до над главата и обратно. Това упражнение се повтаря по няколко пъти.*

***3**. После двете ръце се поставят върху слънчевия възел и след това отзад на кръста.*

***4**. После едната ръка на слънчевия възел, а другата на гърлото. След това се разменят ръцете.*

***5**. После двете ръце от всяка страна върху слепите очи.*

***6**. Друго упражнение: едната ръка върху коляното, а другата върху гърдите на срещната страна на тялото. След това ръцете се поставят обратно.*

Тези упражнения са за развиване на така наречените чакри: например при сърцето, гръкляна, слънчевата чакра и пр. те трябва да се правят точно, без погрешки.

Тези чакри трябва да се хранят, трябва да се развият с известни енергии. По някой път върху тези органи се натрупват отрицателни енергии. Вие всички сте усещали при слепите очи една тяжест;

паметта ви не е добра. Тогава можете да направите тези упражнения и да видите можете ли да снемете тази енергия надолу; понеже тази енергия е по-низша, да слезе към стомаха и от там да се прати през краката и пръстите навън.

Когато космите станат много дебели, тогава изпращаме повече енергия и задържаме по-малко. Затова хора с дебели косми са груби. Защо? Защото те са съвсем бедни на енергия. И затова космите трябва да бъдат тънки. Те спестяват тази енергия. Космите да бъдат гладки. Когато не са гладки, енергията не може да се препраща.

Тези упражнения са за молитва, за облагородяване на енергиите.

В това състояние в което се намирате без тези упражнения не можете да се развиете.

Във всички школи се е давало важност при молитвата какво положение се заема. Индусите практикуват тъй нареченото индуско сядане: двата крака един под други. И при такова положение ръцете могат да имат различно положение. Първият метод е ръцете на земята. Вторият метод е ръцете на колената. Третият метод е дясната ръка на главата отстрани, а другата ръка на колената. После може обратното. При всяко положение имаме различни резултати. Това е цяла наука.

Колената са с положителна сила, които са свързани с Природата. Като си поставиш ръката от дясната страна на главата, а лявата ръка върху коляното, образува се цял кръг.

Индуското сядане не е кръстосване. Краката се турят не кръстосани, а успоредни: левият крак в ъгъл под коляното на десния крак. И петата на десния крак да е под пищяла на левия. Също така и обратно. Ако ги кръстосаме, ще имаме лоши резултати. Това не е турски начин на сядане.

При истинския начин на сядане, ще имаме положение на мир. Когато имаш лоши желания и пр., то при такова индуско сядане, ще имаш мир. Като туриш ръцете си по един от горните начини, ще се успокоиш; можеш да възприемеш това каквото ти телеграфират от Невидимия свят.

Най-хубавото е: от Начало можеш да туриш ръцете върху земята и след това върху колената. И после ще слушаш. Но няма да се влияеш от похвалите, които могат да ти пошепнат от Невидимия свят.

Най-хубавото е: от Начало можеш да туриш ръцете върху земята и след това върху колената. И после ще слушаш. Но няма да се влияеш от похвалите, които могат да ти пошепнат от Невидимия свят.

Какво влияние има сядането на колене? Това е изкривяване на едно учение. Земята е положителна и като дойде положителното с положителното, ще дойде във война. Тези, които правят така, не се прави. Като гимнастично упражнение сядане на колене е добро, но не и за религиозно упражнение.

II. Друго упражнение.

Можете да легнете на земята на гръб с двете ръце под главата. Хубаво е да легнете на земята с глава към север и при това дясната ръка отдолу, а над нея лявата. И двете ръце обърнати с гърба надолу към земята. Значи гърба на дясната ръка се допира до тревата. Това да става в такъв слънчев ден като днешния. При такова упражнение човек се обновява. Най-напред това упражнение ще правите до една минута, догдето прочетете до 72. И след това ще станете. 72 – това е мярката. Така човек може да приеме запас от много магнетизъм, толкова много, че може да помага на другите. В града губим много. Всеки един от вас се тревожи от много неща и губи много, много сили

се изтеглиха от нас и вследствие на това се явява неврастенията. Това упражнение не трябва да става, дето са минавали много хора, дето са стъпили хора, защото там има много електричество и не е чисто влиянието.

Това упражнение може да става и в стаята, но на кревата, да не е на пода, дето стъпват хората.

Малкото, което запомните, упражнявайте го. То ще ви принесе полза. Упражнявайте го сутрин, на обед или вечер. Тези упражнения ще ги пазите за вас си. Те съставляват една наука. Ако ги погрешите, ще затворите ключа. Най-първо вие ще опитате тези неща, тъй че като забогатеете, тогава давайте на всички но преди да сте протекли като една чешма, чакайте. Щом Природата ни направи съпричастни в своите блага, тогава можем да даваме. Те са хубави неща. Могат да се прилагат.

III. Ще ви дам едно упражнение с цветовете.

От началото ще получите цветовете чрез призма. И ще вземете червения цвят, за да си го припомните. След това ще махнете призмата и мислено ще си представите, че се обливате с този цвят. Това в понеделник три пъти: сутрин, на обед и вечер. След това същото във вторник с портокаления цвят и така нататък. Така до неделя включително.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 6 май 1926 година

На полянката след гимнастичните упражнения започна разговор.

Учителя каза:

Ще ви дам едно упражнение: с лице се обръщате към слънцето при изгрев и го поглеждате. След това се обръщате с гърба към слънцето и си затваряте очите. Веднага забелязвате, че се образува една точка, която почва да се движи нагоре, почва да става все по-малка и се изгубва нагоре. После пред вас ще видите една звезда, която мени своите цветове, взема много цветове, които преминават един в друг. Тази звезда ще се превърне в един ангел, който ви поглежда и се отдалечава, като че ли облаци го закриват и ще изчезне от погледа ви.

Преживяването на вярата създава особен цвят в човешката аура. Също така и преживяването на Любовта, надеждата и пр. Силни думи са тези, които при изговаряне дават този цвят, който има и съответното преживяване. Например изговарянето на думата вяра не дава същия цвят, както самото преживяване на вярата.

След това Учителя каза да отидем нагоре. Отидохме на полянката срещу първия заслон. Седнахме в кръг около Учителя. От тук се вижда Рилската верига. Край нас тече една вада. Учителя каза:

Тази местност е местност за култура. Тук има много магнетична сила. Тази енергия трябва да се използва.

Ние хората живеем като затворници. Всеки страда, всеки е чужд за другите. Целият живот е изплетен само от тъги и скърби– това, дето някой човек се смее, то е само на повърхността. Като разбуташ, ще видиш разочарование. Благодарение, че чрез Невидимия свят утихват бурите.

Праведникът щом се затъжи, ще литне да иде на слънцето. Вечер ще иде на слънцето. Деня ще прекара на земятат. Другите нямат такива съобщения. Да литнеш, да отидеш там и като се върнеш да имаш съзнание за преживяното там.

Има закон: обтягането на ръцете всякога поставя човека във връзка с теченията в Природата. А при свити ръце, няма такъв контакт. Тези сили като днешните тук са извънредни. Тези моменти, когато праната приижда, можем да имаме може би само един път на годината.

Когато правите тези упражнения, които ви дадох миналия път на Витоша, да сте в приятно настроение; представете си, че животът ви е уреден.

Ще кажа няколко допълнителни обяснения за упражнението с лягане на гръб върху земята с главата към север: през време на това упражнение дишайте дълбоко. Всеки път ще броите до 72. След всяко броене до 72, човек ще се изправя, седнал на тревата и ще си допре ръцете до пръстите на краката.

След това направихме упражнението индуско сядане, за което Учителя говори миналият път на Витоша. Направихме следното упражнение:

1. При такова положение лявата ръка върху лявото коляно и дясната върху слепите очи. През това време дишате дълбоко и във време на задържането на въздуха, ще мислите върху нещо възвишено и като издишате, освобождавайте мисълта си. След това при същото индуско сядане, лявата ръка върху слепите очи, а дясната върху коляното.

2. После двете ръце върху двете колена. През това време мислете върху най-хубавото и да се урегулират всичките ви енергии.

3. След това двете ръце върху земята отпред. Това е за почивка.

4. После пак при индуското сядане тупане върху гърдите с двете ръце. Това е силен контакт за усилване на белите дробове, на техните енергии. Когато някой е неразположен, може да направи това упражнение. Но да не се удряте силно. Това упражнение се отразява много добре. Дава едно освежително състояние на човека. Това тупане дава електричество и магнетизъм.

Чрез тези упражнения всички подпушени енергии се оправят и човек се подмладява.

Като имаме всяка седмица тук по едно упражнение, ще има голям резултат.

Това не са упражнения, които се правят често. Трябва почивка. Те влияят за духовното и физическо подобрение.

След това изпяхме Аум със следните движения:

При движение №1, ръцете се движат от долу нагоре и през това време се изпява първото Аум.

При движението №2, ръцете отстрани се спущат надолу и през това време се изпява второто Аум. Значи ръцете се връщат в първоначалното положение долу.

При движение №3 ръцете се издигат пак нагоре и се изпява третото Аум.

При движение номер четири ръцете се свалят постепенно отстрани до първоначалното положение долу само един път и през това време се изпява Ом-Ом-Аумен.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 1 ноември 1926 година

Сутринта рано потеглихме през Драгалевци. Като минахме водениците на селото, поехме една височина вляво от реката. Минахме една стръмнина, която някои братя и сестри бяха нарекли „Вади душа“. Над „Вади душа“ има една полянка обрасла с висока трева, а която винаги се спирахме, след като минем „Вади душа“. Тази полянка кръстиха „Зеленка“. Спряхме се на „Зеленка“.

Учителя каза:

„Вади душа“ трябва да се нарича „Буди душа“. Бивакът ще се нарича Ел-Шадай, което значи: истинският свидетел.

Една хапка хляб, една глътка вода, един слънчев лъч са незаменими, когато са навреме.

Един брат каза:

– Някои от дарбите, за които говорят окултните науки, съвременните хора откриха чрез техниката. Например безжичният телеграф, телефона, радиото и пр.

– Догдето си изработят потребните орани в човешкият организъм се създадоха тези апарати. Това е едно преходно състояние. Значи после самият човешки организъм ще развие тези органи в себе си.

Много хубаво условие за окултните ученици е, че при София има Витоша. В това отношение Витоша е незаменима. В Берлин, Лондон, Париж няма това. В Ню Йорк една улица е дълга 40 км., а от София до Витоша няма 10 км.

Днес ще дишаш чистия въздух на планината, ще си похапнеш, ще се помолиш, а утре друго ще правиш. Днес си в отпуск. Ще се поразходиш, ще пиеш вода, ще се радваш на слънцето. И за утре ще

ти дадат програма, ще те пратят на нивата да ореш. На третия ден ще те пратят на лозето да копаеш. При Господа службите постоянно се менят. Първият ден като работиш една служба, на втория ден друга служба. Като мениш службите ще прогресираш.

Като стигнахме на Ел-Шадай след кратка почивка изпълнихме гимнастичните упражнения. Към десет часа почна разговор. В разговора Учителя каза:

Каквото има човек, да го посвети на Бога – за слава Божия. Това да бъде тайно в душата му. В този идеал той да не се мени: „Всичко е за Бога“. изгуби ли той това, ще изгуби всичко.

Когато ти спазваш Божиите закони, Той те благославя, дава ти познания, отпуска ти кредит навсякъде. Казва на хората: „Подкрепете го, този е мой служител“. И всички хора ти се радват.

Ще ви поставят на изпит. Изпитанията са градуси, които показват до где си стигнал в своето развитие – за да се види до где си дошъл. Изпитанието може да бъде такова: един човек ще ти даде пари назаем, ще си направиш къща и после ще те оплете и ще се чудиш. Или ще станеш министър, после ще влезеш в затвора, ще те пуснат лишен от граждански права.

Глупав е всеки човек, който греши и не поправя погрешките си. Глупавият човек всякога търси лесните работи. Той не може да свърже причините и последствията. Ти имаш желание да му направиш една услуга, да го пратиш на училище и пр. Той не знае за това. Той открадва от тебе 500 лева и избягва. Какво ще направи с тях? Ще ги изяде и ще остане простак. Той не разбира, че с това компрометира доверието на околните, не вижда последствията.

Ти си ученик. Както детето започва с а, б, така и ти ще започнеш в духовния свят. По някой път хората нямат търпение да чакат. Като

придобият малко знание, самозаблуждават се, мислят, че всичко са научили и не оставят да научат същинското.

Щом ти отвориш твоето светилище на невежите, щом продадеш своя Господ за нищо и никакво, ти като Самсона ще събориш стълбовете на зданието и то ще те смачка.

В Божествената градина като нарушиш известна добродетел, веднага едно цвете изсъхва. И като поправиш погрешката си, това цвете пак се разцъфтява. Когато нарушиш известна добродетел, в духовния свят няма това растение, което съответства на тая добродетел. После като проявиш тази добродетел, това растение пак се явява. Това не е въображение, това е реално.

Една мравка гледа и не знае за Витоша. Витоша за нея е непонятна. Тя казва: „Не може да го схване умът ми.“

Някой казва: „Ние не живеем добър живот“. Това е старото. Това да не стои в ума ви. В съзнанието ви да стои новото. Погрешките на човека за мен не съществуват . За мен съществуват само хубавите, Божествените неща, които има в него.

Някой път да си вземете по една хурка и хубава вълна. И като почнете да предете, ще видя кой от вас до где е дошъл. А за мъжете има друго: ще ви дам плат и ще видим как ще го скроите. По кроежа ще видя на каква степен на развитие стоите.

Гледаш, че една душа страда. Хубаво е да помогнеш, но като ѝ помогнеш, тази душа да се научи да не се връща пак в стария живот.

Това е опитната страна на окултната Школа. Всеки иска да му се даде малко нещо да работи. Това е една хубава красива наука. Така ще се подмладите.

Безсмъртието е за в бъдеще. Безсмъртното тяло сега се гради. И като се съгради, ще дойдат Разумните и ще ви въведат във владение.

Докато човек служи на греха, той е роб, не е свободен. Докато човек служи на безверието, съмнението, омразата, те са го заробили. В окултната наука за пробуждане съзнанието ученикът се въвежда в истинския път, за да стане достоен за изкупление. Днес има заробване на човечеството.

Има благородни хора в света. Една селянка цял ден работила на нивата, била уморена, но като се върнала в къщи, видяла гост, поляла му да се умие, омесила му погача, макар и да се върнала уморена. Тази жена е посрещнала Господа.

Взимайте пример от хубавото, от където и да иде то.

Вие тук на земята сте в театър и се храните от трошиците на Невидимия свят. някой път ще ви дадем да видите какво нещо е човек облечен, че да не го забравите никога. Аз говоря за дрехите на ангелите. Данаил видял един ангел облечен с бяла дреха и препасан със златен пояс. Има и друга материя с която човек може да се облече.

Един брат каза:

– Учителю, кажете нещо по френология.

– Най-напред ще видите контурите на главата., към кой тип спада. Седем типа глави има. Онези, които не са запознати с типовете, не могат да ги различат. По някой път по лицето има известни наслоявания, които опорочават типа. Има опорочени типове.

Има някои лица много отрупани с мазнини. Аз наричам лице това, което е създадено от мисъл, чувство и воля. Под думата воля разбирам всички неща, които могат да се реализират. Дето волята работи, нещата трябва да се реализират. Дето чувствата работят, то е приготовление, съдържание. А мисълта е извор, отгдето нещата се черпят.

Една сестра запита:

– Дали в този живот ще се види това, за което говорите?

– Трябва едно приготовление отвътре. Някои може би в този живот. Някои може би в следующия живот ще видят това. Онзи и този живот е все едно, когато съзнанието не е прекъснато. Но когато съзнанието се прекъсне, тогава човек е умрял.

Сега са последните времена на света. Всичко старо си заминава. Няма да се мине дълго време. Този век ще завлече всичко.

Всички философствания, всички науки трябва да се видоизменят. Бог е решил така. Има вече турен план. Човечеството не може да живее в тези дрипели.

Кармата на европейските народи е назряла: очаква ги нещо много страшно и лошо. За цяла Европа иде голямо наказание, понеже има омраза, злоба и непримиримост. Сега пак правят приготовление за нова война.

Този катаклизъм, който ще дойде, ще бъде социален и природен. Всички религиозни форми ще изгубят смисъл. Невидимият свят е решил. Въпросът е решен, има си програма. И като се натисне бутона, всичко е свършено.

Как ще предотвратиш? Германия за петте милиарда, които взеха, сега плаща сто и двадесет милиарда.

В бъдеще ще дойдат типове, ще дойдат души, които сега седят в пространството, в рая. Сегашното поколение ще загине. То няма да има дял. Вас защо ви извикват? Вие ще имате дял в бъдещата култура. В Невидимия свят има хиляди, милиони души, които са напреднали. Те ще дойдат на земята и ще турят ред и порядък.

Те ще ви кажат: „Ето, това е животът“. Един човек, който не иска да служи, ще бъде задигнат.

Ще видиш, че хората, които са в управлението, съвсем се изменили, станало е промяна в тях – вселяване. Апостол Павел казва:

„Аз не живея, но Христос живее в мене“. Виждаш, че този човек е вече съвсем друг.

Това ще стане скоро. В този век ще станат големите преобразования. Целият век ще бъде век на преобразование. Всички трябва да работят. Трябва подготовка. Това е близко вече. Целият XX-и век ще бъде век на приготовление.

Сега ако си заминете, към 1975 година пак ще дойдете, защото ще има важна работа. Няма да стоите дълго в пространството.

Всички заминали наши братя и сестри са все тука между вас. Аз ги виждам в събранието. Всички идват на беседата и си отиват. Те много по-добре разбират беседата от вас, десет пъти по-добре. Но на светските хора, положението след заминаването там не е добре.

Ако бихте погледнали по-духовно, ще видите, че за тях има отлични меки кресла и между тях са турени тези прости столове, на които седите вие. Те са хубавото събрание, а вие сте се сгушили. А пък вие от вашето гледище мислите, че тях ги няма.

Сега външните връзки организират хората. В новата култура вътрешните връзки на съзнанието ще ги организират.

Един слон върви. Лаят го няколко кучета. Той като хване някое куче с хобота си за краката му, повдига го малко във въздуха и пак го остави. Това е педагогическо възпитание на кучето. И това куче като хукне! Сегашните хора се опълчват против Бога, говорят това– онова за Божественото Учение. Ние не служим на народа, не служим на човечеството, ние служим на Бога. Народа като обича Бога, ние служим на народа.

След като престояхме известно време на Бивака, тръгнахме нагоре и се спряхме на една красива полянка вдясно от шосето малко под хижа Алеко. Беше един часа след обед. Времето беше хубаво, слънчево. Почна разговор. В разговора Учителя каза между другото:

Някои казват: „Ще ви изколят“. Че додето ви изколят, какво ще видят те!

Един гениален човек е като дете. Каквото му кажеш вярва и прави опит. На всичко вярва и прави опит. Например, пада ябълка. Тя казва на гениалния човек: „Я ми кажи защо паднах?“ И той почва да работи и открива един философски закон.

Методите ще дойдат. Не могат да се кажат изведнъж.

Един брат каза:

– Искаме да служим на Бога.

– Това е важно. Значи у вас има добрата воля да служите на Бога. После ще дойдат методите. Усилете това желание още повече.

Не осигурявай човека, понеже този човек, който се осигури, губи вяра в себе си. Не осигурявай себе си, защото сигурността е вече едно ограничение.

Някои питат: „Как ще прекараме живота си?“ Казвам: Ще прекараш живота много хубаво на земята. Толкова милиона зайци са осигурени, че какво има да се плаши човек? Ние се плашим от сянката си.

Искаш да служиш на Бога, ами свършил ли си Неговото училище? Този, който иска да служи на Бога, най-напред се учи в училище, след това го турят на стаж. Един религиозен човек, един духовен човек трябва да посвети живота си на учене, да учи.

У хората има дарби, които те не съзнават. Някой път си в голяма опасност и тогава се развиват дарбите. Например, случват се такива неща: намираш се някъде в една засада, у тебе се събуди разумното и изведнъж в една десета от секундата дойде ти един план, как да се измъкнеш от засадата. Иначе с години не би намерил този план. И по най-изкусната стратегия го изпълниш. В дадения случай ти си

разрешил една гениална задача и се чудиш как си се избавил. Тъй, че в човека има скрити заложби.

Когато Провидението повика един човек да работи, то знае какво той може да работи. Провидението избира тези, които имат добрата воля. А онези, които още служат на себе си, то ги оставя.

Прекарахме няколко часа на тази полянка, заобиколени от борови гори.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 8 ноември 1927 година

Към 8 часа стигнахме на Ел– Шадай. След гимнастичните упражнения към 10 часа се събрахме около Учителя. Изпяхме няколко песни. Прочетоха се няколко страници от една беседа. След това една сестра прочете от една книжка поетичен откъслек. Почна разговор. В разговора Учителя каза:

Ние говорим за Любовта, нищо повече. Други се занимават с доброто, злото, жертвата и пр.

Който иска да научи доброто, злото, жертвата, женитбата, политиката, нека иде да се учи в света. А който иска да учи Любовта, да дойде при нас. Един скъпоценен камък струва повече, отколкото всички други камъни. Никой няма да постави последните за украшение.

Една душа в която е пробудено съзнанието, Любовта, е скъпоценен камък. Щом имате Любов, вие сте скъпоценен камък и някой ангел ще ви тури на ръката. Любовта свети. Тя издава светлина. Когато човек не свети, той е обикновен камък.

Любовта е извън времето и пространството. Тя не е във времето. Любовта почувстваш в един момент. Ти във време и пространство констатираш Любовта, но най-славното в Любовта е това, което е извън времето и пространството.

Ти имаш тогава съзерцание за цялото Битие. И ти виждаш Бога във всичката Негова пълнота.

Любовта осмисля нещата. Тя ще осмисли живота по всички посоки и ще даде това, което човек желае. Ще даде възможност на душата да се изяви и тя ще се задоволи. Щастието ще бъде само външен израз на Любовта. щастието ще реализира не всичката

програма на Любовта, защото всичко не може да се реализира още, а само част от програмата.

В Любовта абсолютно никой не може да те измами. Това е велик закон. Ако кажете че някой ви е измамил в Любовта, това не е вярно.

Ти казваш: „Колко съм нещастен!“ Ти си нещастен в чувствата си, а не в Любовта. Тогава ще кажеш: „Нещастен съм в своите чувства, а щастлив съм в своята Любов“. Защо? Защото Любовта, която имам никой не може да ми я вземе. Сега казах нещо много хубаво.

Закона за злото, за доброто, за женитбата, за политическото убеждение, те са учения за света. Там се учат. Закона за Любовта, това е новото Учение, това е новият живот. Новият живот почива само върху един принцип.

Любовта ще дойде в света, ще се въплъти. Тя ще спаси света. После ще се въплъти в Мъдростта. Ще видите образа на Любовта какво нещо е и като видите Любовта, като я погледнете, ще забравите всичко и ще изскочи от вас всичката грозота на живота – грях, страдания и пр.

Животът сега започва, Великото в света. Колко животи са минали безполезни, градиш – рухне, градиш – рухне и най-после се намериш в голямо противоречие. Това, което човек е желал, трябва да се изпълни. То е Божественото. И да се изпълни повече, отколкото е желал. И това ще дойде. И то няма да бъде един фантастичен живот, а най-реален. Ще казвате тогава: „Едно време бях сляп, сега вече виждам“. Сега ще се насърчавате. То не е само за утешение. Те са реални работи, хубави работи.

Едно време се казваше: „Молете се един за друг, за да изцелеете“. А в новото Учение се казва: „Любете се един друг, за да живеете“. Ще бъде то.

То не е за целия свят. защото в тази третата ф̆аза, в третия Адам само най-напредналите души ще се събудят най-напред. Това го наричат първо възкресение. Това са избраните души, които ще станат потик. Защото ще има хора, които след хиляди години и те ще се повдигнат. А други ще има да останат с векове още. С векове трябва да се работи, за да се преобразова съзнанието им. Ние говорим за напредналите души, които ще реализират Царството Божие на земята. Царството Божие Начало има, но край няма.

Когато дойде пролетта, слънцето се премества, топлината се повишава, реките се повишават и цветята почват да растат. Навсякъде става промяна. И в човека става промяна.

Благата на хората са в Божиите ръце. Ще работите разумно, не по буквата на закона трябва да се води човек, а по духа на нещата.

Стана време за обед. Разговора се прекъсна. За обед всички седнахме на полянката и образувахме традиционното колело. Гледката беше величествена. Всички бяха в един ум, в едно сърце, една душа. Една вътрешна връзка ни обединяваше в едно цяло. Наоколо се издигаха планински върхове, които допълваха картината. Към два часа след обяд се събрахме около Учителя. Учителя каза в разговор:

Някои казват: „Трябва да бъдем вегетарианци“. Иди при овците да се научиш. Някои казва: „Трябва да ядем месо“. Иди при вълците да се научиш. Някой казва: „Трябва да бъдем щедри“. Иди при овците да се научиш. Това са символи. Вегетарианството означава кротост. Който иска да я научи, да отиде при добрите хора.

Човек трябва да бъде алхимик, трябва да разбира състоянията на материята. Чрез алхимическия огън да владееш материята, да имаш реторти.

Някоя оса, когато попадне на меда, намазват ѝ се крилата ѝ с мед и след това тя си облизва крилата и краката, вижда, че нещо чуждо има върху себе си и иска да се освободи от него. Това, което е обичала, сега е препятствие в живота ѝ. Да направя превод: това означава едно подхлъзване в живота и това, което е изглеждало хубаво, сега причинява големи страдания.

Светът е на изпитание. Изпитанието е общо. Вие сте дошли в течението и вас засягат тези вълни. Трябва да се разбере сегашният живот, понеже е плод на цялото минало. Трябва да се извлече добър урок, за да не се повтаря. Вие ще бъдете щастливи, но не веднага. Понеже щастието е едно велико благо, Бог го задържа за най-после. Вие сте вътре в щастието. Може да бъдете щастливи и сега, може да бъдете нещастни и сега.

Злото и доброто се борят, но в края на краищата доброто ще вземе надмощие.

Атлантида е била няколко пъти преустройвана. Според съзнанието на хората се е преустройвала и земята. Формите на хората са потънали в Атлантитда, благонадеждните са се избавяли. Вие бяхте от последните.

Доколкото се пробужда съзнанието на човека, той влиза във връзка с по-светлите съзнания.

Трябва да се разбира психологичния закон: страданията, които имате са приготвени преди хиляди години. Така че животът е израз на миналото. Няма какво да се сърдим.

Всеки човек сам се е вързал кармично. Това въже, с което са те вързали, ти си го направил. Оръжието, което си направил, дал си го на твоите неприятели. Оръжието с което твоят неприятел те напада, ти си го приготвил. Сега с доброто ще изкупиш твоята погрешка.

Когато беше Петър, Йоан мълчеше, но когато Петър си отиваше, Исус много говореше с Йоана. Той беше носител на Любовта.

Когато протича водата, иска ли разрешение? Когато вятърът духа, иска ли разрешение? Така и ние не искаме разрешение. Защото Словото тече. Ако вие искате да го спрете, не можете. Винаги иде нова вода отвътре.

Една сестра каза:

– Искаме да знаем нещо за Мелхиседек.

– Много искате. Той беше по-голям от Аврама. Някой път, когато му дойде времето, ще ви разправя за Мелхиседека в някоя беседа.

Трябва да разберете какви роли сте играли в живота. То е цяла история. Били сте в Египет, в Палестиня, в Асирия, в Индия, в Атлантида, в Лемурската раса като черни. Това е история на далечното минало. Това е една велика, красива история. Тези връзки между хората, сега не са образувани, не са нови.

Трябва да са отворени очите на човека, за да види, как се изкушава. От лявата му страна виждаш тъмни Същества, а от дясната му светли. Тъмните му говорят: „Това ще ти дадем, онова ще ти дадем“. Борба е това. Ти решиш нещо и те създават спънки. Ако разсъдъка у човека е силен, да се води по ума си. А пък ако разсъдъка е слаб, а интуицията е силна и сатурновата линия добре развита, тогава да се води по интуицията. На някои хора върви по интуиция, а на някои върви по разсъдък. Но има и Божи Промисъл, има и други заинтересовани. Не сме само ние. Има Висши Същества заинтересувани. И те работят. Това е в техен интерес. Другояче е изгубена работата. Някой път виждаш цял сноп Светли Духове се явяват и дойдат цяла тълпа от черни духове от ада и засенчват. След това друга вълна Светли Духове идват на помощ. Казано е: „Борба

непрестанна е този наш живот“. Не е лесна работа. В края на краищата доброто ще възтържества, победата е на негова страна.

Една сестра каза:

– Защо не успяваме в много наши начинания?

– Аз зная причината за вашия неуспех: вие работите отделно, лично и затова не ви върви. Законът на изобилието е колективен. Вие се изолирате и затова не ви върви. Колективно трябва да се работи.

За да действа законът Опуленс – на изобилието – човек трябва да е наближил в ликвидиране на своята карма. Тежката карма препятства на този закон.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 24 януари 1928 година

В осем часа и половина стигнахме на Зеленка. Тук се спряхме за малко. Чудна гледка се откриваше пред нас: цялото Софийско поле е в гъста мъгла, като млечно море. А при нас имаме чисто синьо небе с изобилно слънце. Два противоположни свята. Какъв контраст между млечното море над нас и синьото небе над нас! Незабравима гледка. Една от редките картини.

Учителя каза:

Можем да направим следното сравнение: тук сме в онзи свят, а всичко долу е в ада. Сега нам ни показват, какъв е законът. В горните пластове има светлина, рай, блаженство. Всички тъмни сили от върховете надолу са пропъдени.

Сега закъснелите долу приятели ще кажат: „Що ни трябваше да тръгваме, в такава мъгла ще бъдем днес!“ А които са в града ще кажат: „Добре, че не отидохме на Витоша. В такава мъгла каква екскурзия ще стане“.

Сега сме в рая, а долу са в ада. Това показва, че когато ние сме в обикновения живот, трябва хората да знаят, че над тях има един красив живот. Това показва, че колкото повече се качваме, толкова по-радостен и по-красив става животът.

Днешното време показва, че много Светли Духове са слезли от Невидимият свят. Можем да направим следното сравнение: тук е умствения свят, в мъглата е астралният свят, а на земята е адът.

Напуснахме Зеленка и потеглихме по шосето.

Скоро стигнахме на Бивака. Там се поведе разговор с Учителя. Той каза:

Да си представим, че ти си един затворник и имаш скъпоценни, златни вериги на ръцете и краката си. Ако дойде някой човек, вземе веригите и те освободи, ти на драго сърце ще ги дадеш и ще кажеш: „Даром да ти са. Дай ми само свободата“.

Хубаво е да се събуди съзнанието на човека. И този свят, и онзи свят не са лоши.

Днес е тихо времето. Но ако имаше буря, виелица, не щяхме да можем да говорим, щеше да бъде този свят, не щеше да бъде онзи свят.

Сега онзи свят почваме да го пренасяме в този свят. Материалите от онзи свят ги пренасяме в този свят.

Как трябва да живее човек на земята през сегашните условия? Една доста трудна задача, която трябва да се разреши по много умен начин.

Когато облечеш една дреха и не си доволен, то тя ще се закачи някъде на някой трън и ще се скъса. И когато направиш къща и не си доволен, то тази къща ще се развали. Ако къщата ти има някой недостатък, ти пак бъди доволен, и като направиш втора къща, ще туриш тази прибавка, която е липсвала в първата.

Когато мечката е доволна, тя се разхожда като царица и никой не я закача. Но щом стане недоволна от живота, тогава дохождат ловците, виждат козината и ѝ казват: „Чакай да ѝ вземем дрехата“.

Ние живеем в един век на интензивна дейност. Има принципи и методи, но ние не ги прилагаме и страдаме. Един човек, който върви по Божието разписание, накъдето отиде, навсякъде е добре. Човек трябва да има присъствие на Духа. Това е най-трудното нещо. Ако нямаш присъствие на Духа, лошо е.

Една сестра каза:

– Учителю, сега много ми е ясно, когато ми говорите, а по-рано не ми беше ясно.

– Обаче колко много въпроси има, които не разбирате и те ще се появят после във вас.

Някои, които са били много горделиви в миналото, сега заемат низко положение в живота, само за да се освободят от гордостта. Някой сега го обиди, накърни честолюбието му, той почувства това, зъби се, но после идва съзнанието му, че един ден така е живял и си казва: „Защо ще се сърдя? Аз едно време бях такъв. И те ще бъдат на моето място. Ще ходя сега Господи по Твоите пътища и няма да се отклонявам нито наляво, нито надясно.

Като тръгнеш по Божият път, там е голямата свобода. Като слугуваш на Бога и отидеш в някой град, Господ ти казва: „Ще отидеш при еди-кой си човек“. Някои казват: „Този човек е жесток, груб“. Господ казва: „Ти като влезеш, сърцето му ще бъде меко“. Дъщерята на този човек е болна, на легло. Ти ще кажеш: „Не бойте се, това ще се уреди, след 5-6 деня тя ще бъде здрава“. Ще ти определят една стая, ще имаш легло. Дъщеря му ще оздравее. Ти ще ѝ кажеш: „Ще ти дам една книжка“. На бащата ще препоръчам едно нещо, а на нея друго нещо. Ще стоиш доста у тях. Ще кажеш на дъщерята: „Ще прочетеш тази книга, на този пасаж ще се спреш“. Като си завършиш работата, те ще ти кажат: „Ще дойдеш пак“. Ти ще кажеш: „Няма да забравя“. Като дойда в града, ще дойда у вас“.

Този е Божественият път. Той е хубав. Но щом малко кривнеш, ще дойде дървото.

При каквито и условия да е човек, той не трябва да се обезсърчава. Това е една задача и като я разреши, ще дойде нещо много красиво.

Една сестра каза:

– Когато сме неразположени, отпаднали духом, като прочете даже няколко страници от беседите, веднага се изменява състоянието ни.

– Сега трябва да почна един цикъл най-малко от 10-12 лекции, да ви кажа как трябва да четете. Човек може да чете, не че не знае да чете, но има много начини на четене.

Стана въпрос за положението в света. Учителя каза:

Сега светът ще се съди. Предупреждаваме какво ще стане, какво иде за света. Времето е близо. Ще видите.

Една власт, ако убива своите противници, ще си приготви тежка съдба; онези, заминалите отгоре ще отмъстят. Опасността ще бъде от заминалите. Опасността за една власт е избиването на много хора.

Надвечер като наближаваше време да слезем, Учителя каза:

Днес бяхте в света на мира, радостта и веселието цели шест часа. Да напишете един разказ: „Шест часа на онзи свят“. От 9 часа до 3 часа.

Витоша е планина на знанието, на самоусъвършенствание. А Мусала е планина на самоотричането. Който иска да се самоусъвършенства в пътя на самоотричането, да отиде на Мусала; а който иска да усъвършенства своите знания, да отиде на Витоша.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 30 януари 1928 година

След гимнастичните упражнения почна разговор. В разговора Учителя каза:

Докато човек не мине през тази Школа, не може да разбере живота. Една душа може да живее при най-хубави условия и пак да се мъчи. Щом е един лист на дървото и ако някой му се поухили насреща и той напусне дървото, тогава оставя най-хубавото положение.

Сега човек трябва да дойде до възкресението. После да бъде като ангел и после от Синовете Божии.

Само на Божественото можем да се подчиним. На човешкото не можем да се подчиним.

В човека има нещо животинско. Когато те хване тигърът, носи те навсякъде, ти си вече в неговата власт. Ти си вече във властта на един кон, който е без юзда. Затова всички, които говорят, че човек трябва да е господар на себе си, подразбират, че човек трябва да е господар и да подчини животинското си естество. Две естества има в човека.

Щастието в този живот не може да се постигне. Като казвам „този живот“, разбирам: при сегашните разбирания. То ще се постигне при новите разбирания. Някои казват: „Онзи свят“. Че онзи свят и сега хората могат да го живеят.

Божието Учение трябва да се приложи. Трябва да се молите така:

„Научи ме Господи как да приложа Божественото Учение“.

Човек трябва да си изработи план за приложение. Всеки човек трябва да избере един начин за приложение. Трябва цялото поколение да се възпитава в този дух. Човек трябва да има съзнание,

че служи на Бога. това е хубавото. Сега ще прилагате каквото можете, а другото иде.

Тъмните сили са турили насреща ви по пътя по който сте тръгнали автомати с опулени очи, после изкуствени мечки, тигри, змии и ги въртят на пътя ви за да ви уплашат, а пък вас да не ви е страх.

Като отидете в една къща, спретнете се да работите: измийте дъските, донесете вода, изтупайте чергите и пр. Така ще направите цял преврат в дома. После направете така и на друго място, на трето място. А сега ние искаме да се отделим някъде. По този начин не може. Това е механически начин.

Така го правят Съществата от Невидимият свят. Често едно Същество от Невидимия свят след като поседи в Небето, посети някой дом, излее в душите им светлина, благослови ги и всички станат весели и радостни в тази къща. Цял ден той е между тях. И после жителите на тази къща казват, колко хубаво са прекарали този ден. Но той целия ден е работил върху тях.

Един брат каза:

– Някои наши приятели искат да правят комуна. Кое е главното условие, което трябва да спазват, за да процъфти комуната?

– Ще разрешите основния въпрос: Любов към Бога и тогава всичко друго може да се приложи. То е първото нещо. Щом разрешите това, тогава другите въпроси вече са лесни.

Толстой е дошъл до една хубава мисъл. Едни го питали, в какво е Учението Христово? Той казал: „В една бурна нощ, като потропаме на една врата да не ни приемат; на втора врата пак да не ни приемат и т.н. и ние пак да благодарим. Това е Христовото Учение“. Ако Бог царува и не ни приемат хората, трябва да има нещо. Аз не трябва да

се ожесточавам. Аз в дадения случай треперя, но хиляди същества има, които са се сгушили: птиченца, мушички, хора.

Като станете сутринта, хубаво ще дишате, после хубаво ще мислите и хубаво ще чувствате и след това Духът да ви дойде на гости.

Има мисли, които са влезли във вас атавистически. По някой път с дни и седмици ни обсеби някоя отрицателна мисъл. Трябва да се справиш с нея.

Сега да се започне една нова страница. Ще отворим нов клас за учениците. В него ще дойдете до приложението. За влизане в клас най-първо трябва да се научите да мислите. Най-първо като влизаш там, няма да мислиш, че си стар. Тази мисъл ще изскочи от главата ти. В това училище косата ви ще стане каквато вие поискате: черна или кестенява. Имате бръчки. Ще махнете и бръчките. Ще се правят опити. Това едно Учение на опит. Който влезе в този клас, няма да говори в света за него, като риба ще мълчи за това.

Има посветени, които владеят силите на Природата. Те могат да вземат каквато форма искат. Например, ще се представи като стар, ще влезе в едно село, ще говори с хората. После ще излезе от селото и скоро ще се върне като красив момък. Той е същият. Селяните му казват: „Тук беше един дядо, който ни говори много хубави работи“. Момъкът ще им каже: „Той ще се върне. Той остави мене за известно време. Тук е оставена торбата му“. Ще го питат: „Я ни кажете нещо за този дядо“. Той им казва: „Този дядо е такъв и такъв“. И те слушат. Той им проповядва за дядото. И после казва: „Аз ще ида да намеря дядото“. И после пак идва с бяла брада. Всички форми има. Това е изкуство: и дядо да бъдеш, и млад да бъдеш когато трябва. Когато дойде до тези работи, като риба ще мълчиш.

Трябва да се освободим от атавистичните форми. Лицето трябва да бъде така красиво, че да изразява всички добродетели. Никога няма да се оплакваш.

Ще бъде, ще бъде! Когато се казва, че бъдещето е такова, човек едва може да си представи това.

Един брат, който беше на екскурзия, страдаше от една болест. Учителя му каза:

Трябва да пееш. С пеене ще се лекуваш.

– Когато пея, едни студенти, които живеят в същата къща, казват: „Тези хора от Братството все пеят“.

– Ще им кажете: „Чакайте, ние се упражняваме в пеенето, още не пеем“. Идеята в тези думи е, че занапред ще дойде още по-хубаво пеене, за което се приготовляваме.

Стана въпрос за храненето. Учителя каза:

Когато не си имал резултат от храненето на отношение на твоя физически и духовен растеж, тогава не си ял. Тогава си внасял отрова в организма. Като ядеш, ще благодариш. Тогава ще растеш. Ще ядеш малко и то най-чиста храна. Хлябът да е чист, не от брашно смляно преди 4 – 5 месеца, но от прясно брашно. Колко болести са от храната! Ще платиш повече за хляба, но да бъде от прясно брашно.

Една сестра каза:

– Учителю, Вие в една от последните лекции казахте, че Любовта носи всички постижения, отваря път за всички възможности.

– Човек трябва да стане проводник на Божията Любов. Тя да мине през душата. Щом се говори за Божията Любов, не мислете, че човек трябва да се отрече от света, да стане калугер. Калугерство, женитба, всичко това трябва да си го минал, че тогава да дойдеш до Божията Любов. Божията Любов не е в тези работи. Като станеш проводник на Божията Любов, хората ще ти станат мили. Като ги видиш, ще ги

познаваш, а сега ги подозираш. Мечката ще тръгне след тебе, ще ти лиже краката. Който те види, че се чуди, че подир тебе са тръгнали 4 – 5 мечки. Значи има друго нещо, на което те се подчиняват. Бог е, на Когото всички се подчиняват. Понеже ние не се подчиняваме на Божия закон, затова и животните не се подчиняват на нас.

Като обичаме един човек, ние събуждаме неговия Господ. Казва се: „Не угасяй Духа“. Той е изгасил Духа. Ти ще запалиш неговата свещ. Трудна наука е това. Вие сте по-готови за това.

Една сестра беше нарисувала един витошки пейзаж. Тя показа картината на Учителя. Всички я разгледахме. Един брат каза:

– Учителю, кажете нещо за изкуството.

– Най-първо в низшата стадия на изкуството взема участие само наблюдателния ум. Наблюдават се формите. В главата центъра на формите е поставен при веждите. Това изкуство е материалната страна на изкуството. След това идат цветовете. Това е втора степен. Най-после иде въображението. Тогава ще се тури дълбочина в картината.

Гледаш една картина и търсиш какви са подбудителните причини да нарисува този човек тази картина. Докато не е плакал човек, той не може да нарисува една велика картина. С четири реда сълзи е плакал.

В хода на еволюцията по-велико нещо от човешкото лице няма. По-голям синтез няма; по-красива форма няма. Това е едно съчетание. Целия космос се отразява в неговото лице. Всичко, което става в Природата се изразява на лицето. Има нещо Божествено в лицето. Някой схваща лицето като нещо обикновено. Не, не, то е един велик свят. Като погледнеш лицето, ще видиш къде си: дали си в Млечния път, дали си на земята и пр. Всеки трябва да се стреми да има най-хубавото лице, за да може душата постепенно да се изявява. То е най-

красивото нещо. Най-напред ще знаеш защо Господ ти е турил носа, устата, ушите, очите, всички тези мускули, веждите. Ще знаеш, колко космо имаш на главата си. После ще знаеш защо Господ е турил клепачите ти.

Една сестра прочете едно свое стихотворение, написано днес на Витоша. Учителя каза:

Центърът на речта е под очите, към скулите. Има друг център, на красноречието, горе на челото отстрани. Поетът трябва да си служи със сравнения.

На сегашните поети им липсват думи. Не че им липсват думи, но думите, които употребяват в своето съчетание не произвеждат никакви цветове от окултно гледище. Един от младите поети има сбирка. Някой път ще изнеса от неговите стихотворения, да видите где са несъвместими думите.

Поетите са слънчеви типове. Те трябва да бъдат слънчеви типове. Трябва да имат влияние и от Луната. Ако им влияе само Луната, не могат да бъдат поети. Могат да бъдат поети, но ще излязат извън реалното, в областта на фантазията. Хората на изкуството – поети, музиканти, художници – се раждат такива.

Шекспир е употребил петнадесет хиляди думи; Милтон – десет хиляди думи; а Омир – четиридесет хиляди думи. Този факт за Омира трябва да се провери дали е верен. То е голямо богатство. Мъчно се чете Илиадата. И един грък може да чете мъчно Илиадата. В Илиадата има дълбоки символи. Трябва да прочетете Ведите, епичните произведения на Индия. Те са хубави. Ведите са 30 тома, преведени на английски от Макс Мюлер. Той си има свои теории. Гърците са вземали от Египет, от Индия и пр., а единствено което е тяхно, то е ваятелството.

Като влезете в този клас, за който ви говоря, вечерно време ще оставиш тялото си, ще намериш Ведите в Англия, ще ги прочетеш, ще си вземеш бележки и сутринта ще си дойдете. Във Ватикана ще идеш. Апостол Павел нали ходил в онзи свят. колко повече в Лондон.

Като риби ще мълчите за този клас, за който ви говорих. Вие ще си говорите един на друг, но ще си говорите за лук, за чесън. Представете си, че вие сте един царски син, една задача ви е дадена да ходите инкогнито; ще се пазите, ще мълчите, да не знаят, че си княз. Ще слушаш другите, ще се учиш, ще запитваш, ще казваш: „Много благодаря, нова светлина внесе в ума ми“. Значи да не знаят, че ти знаеш други дълбоки неща.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 7 април 1928 година

Днес е Благовещение. Това е традиционна екскурзия на Благовещение на Витоша. Пристигнахме на Бивака към осем и половина часа. След гимнастичните упражнения почна разговор. Времето беше облачно. Облаците бяха много тънки и през тях се виждаше слънцето. Учителя каза:

Времето е много хубаво днес. Прилича на млада булка с булото си.

Хората мислят, че Природата е наредила да умират. А това не е така. Сега трябва да се образува една Школа за подмладяване. В Школата може да се правят упражнения.

Сегашния ви живот е само една малка част от великия ви живот. Едно време сте били елен или някое друго животно. В бъдеще ще дойдете светии.

Българинът трябва да се освободи от влиянието на Сатурн. Целият Балкански полуостров се влияе от Сатурн и Марс.

Хубаво е да се направи този опит: ще изпратим десет души при някого, който е на умиране. Единият ще отиде и ще каже: „След десет деня ще бъде здрав“. На другия ден ще отиде друг и ще му каже: „След девет деня ще бъде здрав“. На следния ден трети ще му каже: „След осем деня ще бъдеш здрав“. Последният ще му каже: „Утре ще бъдеш здрав“. Когато се произведе благоприятният процес, ще видите каква сила е това насърчение. Човек трябва да има вяра в организма. Като повярва, че почнат клетките да работят. Клетките знаят как да лекуват, но човек ги ограничава.

Ние сме отдалечени от духовния свят. Тук, на физическото поле не е будно съзнанието ни. Постоянно трябва да ни разбуждат.

Природата не търпи хора, които мислят, че са сиромаси. Който мисли, че е богат, и него не може да търпи. И двамата не търпи.

Стана въпрос за молитвата. Учителя каза:

Някой казва: „Господ нали знае от какво имаме нужда?“ Преди да поискаме нещо, Господ го е дал. А ние трябва да отидем да си го вземем. Това е молитвата, това е значението на молитвата. Някой се моли за нещо и иска да бъде моментално. Постепенно, постепенно.

В един американски хотел една бедна жена се помолила за него. В съседната стая на хотела живял един богат човек. Той чул това и на другия ден пратил на тази жена това, за което тя се молила. Също така и ти се молиш на Бога за нещо. И от горе Невидимия свят чува и дава.

Винаги при връщане правим молитва на полянката и поемаме надолу. Днес в четири часа се приготвихме да слезем. На края на молитвата Учителя каза да произнесем следните думи:

„Господи да бъде Твоето Слово като меден сок, за нашите умове“.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 4 юни 1928 година

Пристигнахме на Ел-Шадай в 8 часа. При сутринната молитва се прочетоха следните места от Библията:

9 глава от Евангелието на Йоана 9-19 стих.

15 глава от Евангелието на Йоана – 10-25 стих.

След това се произнесе 91-и псалом.

Към 10 часа почна разговор. В разговора Учителя каза:

Любовта е голяма сила. Най-първо ще се освободите от механическите процеси. Приложете това във вашия личен живот.

Идете при един сарафин и ще видите колко е вещ и наблюдателен. Щом му дадете златна монета, той си има начин да я провери: подрънква я, опитва я по друг начин веднъж, дваж. Като я провери, ще каже вярна ли е или не, а пък вие като дойде някой тъмен дух и ви каже нещо, вие го приемате. Не, ще опитате, както сарафина и ако не е добро, ще кажете: „фалшиво е“.

Преди да дойдете до ангелите, най-първо ще намерите един човек, в чиято любов никога не се съмнявате. Ако не намерите такъв човек, до един ангел никога не можете да се доближите. На земята в плът ще намерите такъв човек.

Любовта казва: „Аз познавам само тези, които ме възприемат. Които не ме възприемат, не ги познавам“. Когато я запознаеш с празна стомна, Любовта я напълва. Някои стомни имат много широко гърло. Това са все алегории.

Белият цвят е примирение с Бога. Щом се примириш, чистотата ще дойде. Тя е втората фаза на живота. Ако човек не се примири с Бога, никаква чистота не може да придобие.

Великата йерархия, те си имат план за България и за другите страни. Като искате да работите, те ще ви дадат всички условия, средства и таланти. Ще проучавате техните пътища. Те са мислили и са изработили най-добрият път. Той е Божественият път. Те ще ви ръководят. Ще дадат на някого дарба да лекува.

Ще се молим да дойдат работници от горе, за да се помогне на човечеството. Трябва да дойдат повече жетвари и тогава и вие ще се въодушевите.

Една сестра попита:

– Единичната работа не е ли по-добра от общата?

– Като не можете да хвърлите големите мрежи, ще хвърлите въдици, та дано хванете едно попче.

Най-напред узрелите круши ще ги берем, зелените ще оставите.

Светът от хиляди години се приготовлява. Много работници ще дойдат. Вие ще се прикомандировате към тях като отряди, като доброволци. Когато някои има желание да работи, то е от Бога. Започнете да работите. Можете да работите по разни начини: в болници, в затвори и пр. Сега Бог ще ви изпрати по двама: единият ще говори, а другият ще прави чудеса.

Най-напред започнете с най-малките работи, с най-важното. Щом като отидете, ще видите гладни ли са или не. Ще носите торба с хляб. Ще им кажете, че Господ ви е пратил да им занесете хляб. И след това ще им проповядвате. Като искате дарби, те ще дойдат. Веднъж като попросите, достатъчно е. Много като попросите, няма да ви се даде.

Дарбата не е нещо физическо. За да дойде дарбата, трябва едно Същество да я донесе със себе си.

Ако идете да работите като евангелисти, ще имате резултати като евангелисти. Ако идете да работите като православни, ще имате

резултати като православни. Ако идете да работите като социалисти, ще имате резултати като социалисти. Ако отидете да работите като евангелисти или православни, ще имате хора кандидати за евангелската или православната църква, но не и за Царството Божие. Ако работите за социализма, ще имате кандидати за социализъм, но не за Царството Божие. Трябва да дойде после някой който наново да ги обръща.

Идва един болен и казва: „Готов съм да дам хиляда лева да ме излекуваш“. Казвам: „С хиляда лева и пръста си не дигам“. Тогава той казва: „Десет хиляди давам“. Казвам му: „Много ми е тежък пръста“. Тогава той казва: „Колко искаш?“ Казах му: „Цялото си имане да дадеш на бедните, но и това не стига ще посветиш живота си да служиш на Бога. Ще повикаш жена си и децата си да тръгнат с тебе“. Той казва: „Ще ни направиш посмешище на хората“. Казах му: „Щом не искаш това, ще ти дам един метод, по който сам да се лекуваш. След една година ще имаш микроскопичен резултат, а след десет години наполовина ще оздравееш.“

За всеки човек трябва да се намери подходящ човек, за да се обърне. Някой човек му говори, говори му втори човек, трети, четвърти и пр., но той не се обръща. Дойде някой, каже му една дума и той се обърне.

Като тръгнеш от евангелската църква ще ти определят заплата, билет има, а пък тук като тръгнеш, билет няма, заплата няма. Това е хубав метод.

Като тръгнете ще се спрете на едно място и ще ти кажат отвътре: „Еди на коя си улица една жена се моли и те чака“. Вие идите и я намерите. Зарадвате се, че сте ѝ помогнали. На другия ден отидеш при друга жена, която те чака сто деня. И дето отидеш, ще направиш аура.

Това Учение ще се наложи в света по много начини. Божественото Учение може да се наложи в света по много начини. Ако ти не приемеш храна от царския син, най-после ще приемеш храна от слугите.

Ти ще си мълчиш, когато дойде въздаяние някому за някоя неправда, която е направил на тебе.

Когато някой светия излекува някого, ако онзи благодари само нему, това е неверно, но да благодари на Бога. Когато някой благодари, аз ще отдам това на Бога, ще знам, че се благодари на Бога, а не на мен. Ако аз съм го излекувал, аз съм се ползвал повече, понеже благодатта е минала през мен.

Сега ще видим дали сте праведни. махнете с ръка и да се оправи времето, да се махнат тази облаци. Човек трябва да има сила. Вие седите сега и казвате: „Нищо не вършим“. Много сте на крива посока. Ние не работим с обикновените начини. Ние работим по други начини, а не както светът работи.

Трябва коопериране. Някой плантатор посял голям бостан. Стотина маймуни се наредят и от маймуна на маймуна подават плодовете и събират целия бостан. Като дойдат до някоя река, някои маймуни се заловят една за друга и направят мост и другите маймуни минават по гърба им.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 24 юни 1929 година

Днес тръгнахме в два и половина часа сутринта в тъмно, за да стигнем на Бивака за слънчевия изгрев. При слънчевия изгрев прекарахме известно време в мълчание и след това произнесохме няколко молитви. Към 10 часа почна разговор. Учителя каза във време на разговора:

Днес хората нито Небето разбират какво нещо е, нито земята. В един обикновен човек може да има страх. Страхът е едно животинско състояние. И най-висшите животни се страхуват. Светията никога не се страхува, той е безстрашен. Най-първо по това се отличава той.

Между вас трябва да се образува една ядка, една група от братя и сестри, които да бъдат образец на търпение.

Някой казва: „Аз мога да разруша света“. Казвам му: „Я дигни със своята мисъл този камък“. Той казва: „Не мога“. Не се заблуждавай. Лъжливи духове си играят с тебе. Бог управлява света. Бог не е оставил света на този или онзи. Имаш на ръката си една луничка. Ако можеш със своята мисъл да я отстраниш от ръката си, тогава си гениален.

У някои хора сега в света се пробуждат известни сили, да виждат отпред и отзад, да виждат през стена, както с рентгенови лъчи.

Когато човек много говори, губи своята сила. И който много мълчи, също губи. Който много говори за себе си, губи.

Камъкът не можеш да вдигнеш със своята мисъл. Но ако проникнеш в молекулярното състояние на материята, че да суспендираш земното притегляне, тогава можеш да повдигнеш камъка. Това е възможен процес. Могат да се развият окултни сили в човека.

От тази екскурзия, която ние направихме рано сутринта, има много голяма полза. Една нежна светлина ни биеше отзад при зазоряване. Тя действа благотворно. Тук можеш да докараш сто души неврастеници и ще се излекуват, ако ходят така един месец. За да се излекува един неврастеник, трябва да излиза сутринта рано при зазоряване и да си обръща гърба към изток. А който е здрав и прави така, ще си кали нервната система.

Ако вие обичате както прави слънцето, без да очаквате да ви обичат, ще научите сто пъти повече от сега.

Ние като не обичаме Бога, се мъчим. Ако речем да Го обичаме, тогава няма да се мъчим. В света има толкова тайни!

Сега казват, че земята е плачевна долина. Не, земята е плачевна долина за глупавите, за грешните хора. Някой път ще ви говоря как човек да развие дарбите, които са заложени в него. Тогава той ще бъде в пълния смисъл на думата свободен човек, доколкото земята позволява. На някои от вас предстои да работите в това направление в един малък мащаб.

Един ден ще направя първия опит, един малък опит, микроскопически.

Има един закон на Любовта: когато обичате някого и той почерпва от вас енергия, тя скоро се компенсира.

Щом се изповядаш в Любовта, винаги я изгубваш.

Стана дума за деветте блаженства. Учителя каза:

Деветте блаженства са девет метода, по които вярващият трябва да работи.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША на 2 април 1931 година

След гимнастичните упражнения почна разговор. Учителя каза:

На един мъченик казват: „Или се откажи, или ще те убием“. Не трябва да се откаже, даже и да го убият. Той не трябва да се солидаризира с тях. Ако спечелиш благоволението на хората и изгубиш благоволението на Бога, ти си изгубил. Ти гледай да имаш благоволението на Бога.

Човек сам не може да воюва. Той трябва да има тил зад себе си; трябва да имаш зад себе си други разумни Същества, които да те подкрепят. И там стои силата на светиите и на силните хора. Всякога вътре в човека се борят доброто и злото. Човек слуша спокойно, но съзнанието му трябва да бъде будно и да има връзка с Бога.

Създават се желания в нас и като се оплетем в тях, показват ни закона после как да се избавим. Лягай, ставай все с Бога, само това е важно.

Ако аз ви излъча и ви пратя на онзи свят, няма да искате да се върнете, понеже там горе е хубаво. Но за ваше добро е по-хубаво да сте тук на земята.

Някой път става следното: някой заминава, напуща тялото си и друг влиза да живее в неговото тяло. И казвате: „Как така, от известно време този човек се е изменил“.

Вселяването на Светли Същества, на Висши Духове в човека помага на човешката еволюция.

Стана дума за работа в света. Учителя каза:

Преди да влезеш в селото, ще се помолиш за себе си и селото и като влезеш в селото непременно ще намериш поне едного, който да те посрещне сърдечно. Когато отидеш да работиш за Бога, навсякъде

ще отиваш с Любов. На комунистите ще споменеш думите в Деянията на апостолите, че имаха всичко общо и никой не беше в лишение. На всекиго ще говориш според това, как могат да разберат.

Във всичко живо да виждате проявлението на Бог.

Ти плачеш за дъщеря си, че е заминала. Но срещаш едно момиче на възраст колкото твоята дъщеря. Тя ти се усмихне и те утеши. Твоята дъщеря е била в това момиче и се е проявила.

Постъпката ти спрямо хората е постъпка спрямо Бога. Ако настъпиш едно цвете, настъпваме ангелите, настъпваме и Бога. понеже Божественото съзнание е във всички, ще обръщаме внимание на всички: на хора, на животни, на растения.

Небето ми казва: „Услужи на това цвете, поразрови малко около това цвете“. Да поразровя около цветето и да го полея струва много повече, отколкото да бъда при ангелите. Защото ти като отидеш при ангелите, те нищо не искат от тебе, а на цветето ще дадеш. А пък даването е по-горе от другите неща.

Стана въпрос за молитвата. Учителя каза:

При молитвата дотолкова езикът ви е разбран, доколкото желанието ви е по-интензивно. То толкова да е интензивно, че да забравите, че говорите на български. Мисълта ви да е толкова интензивна, че съществата горе да я четат. Когато човек е в трудно положение, тогава желанието му е интензивно.

Когато ти говориш при молитвата, тогава Духът ти, който знае ангелския език, превежда думите ти на този език. И когато Господ ти говори твоят Дух ти превежда думите на Господа.

Стана дума за страданията. Учителя каза:

Една привилегия е, че страда човек. Мъчно е че страда, но след страданието иде едно голямо благо. Никога не може да дойде най-Великото благо, ако нямаш страдание. И Христос никога не щеше да

има това влияние върху хората, ако нямаше страдание. Сега не могат да Го разпънат.

В езотеричното Учение във всички положения, в които човек се намира, и най-скромното, това което минава е много важно.

Като отидете на Небето ще ви пратят на земята за да спасите една грешна душа. Двадесет години ще работите върху нея, за да я обърнете. И ако я спасите, печелите и вие и той. Разбира се, след като си свършите работата, има угощение.

Една сестра каза:

– Колко сме доволни от днешния ден!

Учителя каза по повод на екскурзиите до Витоша:

Това, което ние си позволяваме, в Америка само милионери си го позволяват.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 19 януари 1932 година

Към десет и половина часа почна разговор. Учителя каза във време на разговора:

Животът има хубава страна. Вие сте герои още непроявени герои. Хубавото е за в бъдеще. Бог е задържал хубавите работи за в бъдеще.

Както човек се развива, трябва да благодари. То е един дълъг път. Ще дойде в него просветлението. Някой път човек се обезсърдчава. Хубаво нещо е светът. Всичко, което върши човек е само един повод, за да може да намери и да се доближи до Истината. трябва да познаем Бога навсякъде, във всичко: и в слънцето, и в звездите, и в Луната и пр.

Мнозина говорят днес за другите, за страданията да ги носят, но когато дойдат страданията при тях, казват, че е много мъчно и питат: „Няма ли по-лесен път?“

Всеки може да бъде щастлив. Човек трябва да научи закона на щастието. Като знаеш да се пълниш и да се изпразваш, всякога ще бъдеш щастлив. И като не можеш да правиш това, всякога ще бъдеш нещастен.

Всички философи разглеждат въпроса за еднократното щастие. А истинското щастие е многократно, непреривното. Еднократното щастие е щастие, което престава да тече. Тези философи не са разгледали въпроса дълбоко.

В една вътрешна Школа има правило да бъдете щастливи. Може да бъдете щастливи, колкото искате. Можем да ви предадем по 10 кг., по 100 кг. щастие, колкото искате. Донесете съдове и шишета. Шишетата ви трябва да бъдат еластични, да не се чупят като паднат.

Това, което Бог върши сега, хората не го знаят. Ще дойде време да го разберат. Това е една от великите тайни.

Всеки човек трябва да бъде поставен при много неблагоприятни условия и да победи и след това ще дойде благословението. Йосиф е един от хубавите примери.

Кръвообращението зависи от яденето, а мисълта от дишането. Пиянството е допринесло вреда, понеже не е било на място. Пиянският става чувствителен към низшите духове и те го обсебват.

В света ние търсим златото. Това значи следното: копаем дълбоко, за да намерим хора с будни души.

Да ви дам един метод. Образувайте си едно дружество от десет братя и сестри. Като видите един брат замислен, една сестра да мине и да му каже: „Героите да не се боят“. Да мине друга сестра и да му каже същото. Така да се изредят десетте сестри и на брата ще му мине. Ако една сестра е угрижена, десет братя да ѝ кажат същото.

Като работиш, ще станеш светия. Не си разположен. Направи едно най-малко добро, например пиши едно писмо на някой познат и го насърчи. Не чакай да станеш светия изведнъж, без да вършиш нещо и без да работиш. Не оценяваш ли малкото, многото няма да ти се даде.

Искате чудеса. Че малко ли са чудесата в нашите екскурзии? На такива височини се изкачваме при големи студове и никому нищо не става. Винаги сме обкръжени с чудеса. Най-малките случки във външния и вътрешния ни живот, това са чудеса. Стига да сме внимателни да ги наблюдаваме. В бъдеще ще имате да виждате много чудеса.

Да се оставиш под влиянието на целокупната Природа, на ангелите, на въздуха, на целокупното човечество, а не на отделен човек да те морализира.

Не се отваряй много, за да не се изпариш и за да не изсъхнеш. Но не се и много затваряй, за да не затлъстееш.

При моите научни френологически изследвания като поставях 10 стотинки вход за сказките, пълнеше се салонът. Като поставих 20 стотинки вход, малко идваха. Числото 10 е щастливо, а числото 20 е нещастно. Ако поставиш 40 лева вход, то е щастливо число. Ако поставиш 30 лева вход, няма да ти върви. 30 е нещастно число. Значи числата са щастливи и нещастни. Някой път и без вход да оставиш, пак салона може да бъде празен.

Не говори на скръбния за скръбта. Не говори на радостния за радостта. Там е философията. На скръбния говори за радостта, а на радостния говори за скръбта.

Нашето съществуване на земята показва, че има някой, който ни обича. и колкото повече съзнанието ни е по-бистро, по-ярко, толкова повече това показва, че някой ни обича. аз живея, защото има Някой, Който ме обича – Бог. И тогава в мен се заражда желание да Го търся. Аз казвам: „Зная, че има Един, Който ме обича“.

Любовта е един търговец, който има стока да продава. А пък да те обичат значи следното. Като купиш стоката, да му дадеш пари. Това е обичта. А не да вземе без да плати.

Когато Бог ни изпитва, Той иска да види, доколко отношенията ни към хората е отношение към Бога и доколко отношението ни към самите нас е отношение към Бога.

Вълкът е временно вълк. Той не е толкова жесток. Виж колко обича своите деца. Вие виждате един лош човек. Но това е само временно. Онова, което трябва да се прояви за този лош човек е Божественото съзнание.

Целта на Любовта е освобождение на човешката душа. А щом не става освобождение при Любовта, това не е Любов, значи има

противоречие. Щом Любовта не се прилага за освобождение, тогава има обратни резултати.

Ако дойде Любовта, могат да ти дойдат и болести отначало и други страдания. Не се плаши. Тя те чисти. Явява се борба. И в тази борба се явяват болести. Радвай се, че си започнал да се чистиш. Любовта е дошла чрез тези страдания да те освободи.

И в най-лошите работи виждай Бога скрит. Някой иска да ме обере и да ме убие. Срещна разбойник в гората. Аз ще кажа: „Господи , аз Те познавам, че Ти Си се скрил в тази форма“. значи аз пак ще търся Бога и в разбойника. Ще му кажеш: „Аз знам, че няма да ми сториш нищо, че нямаш нищо против моя живот“. И тогава разбойника няма да ми стори нищо. А после като срещне друг човек, ще го обере и може да го убие.

Философията е там, че в най-големите противоречия да виждаш Бога. щом видиш в една болест Бога, тогава болестта изчезва.

Стана въпрос за интуицията. Учителя каза:

Всеки може да развие интуицията си, да познава промяната на времето.

Една народна учителка каза:

– Учителю, кажете нещо за възпитанието на децата.

– Абсолютно никакви забележки да не се правят на децата. Само със съзнанието си ще работиш. И след време ще дойде детето да ти се извинява.

Ние по радиото, през въздуха изпращаме на хората хубави неща. Най-напредналите на земята ще се съединят с души от Шестата раса, които идат от горе. И така двете съединени души в една плът ще работят. Това е идването на Шестата раса.

Една сестра каза:

– *Учителю, днес чувстваме особен подем в нас, като че ли сме в рая.*

– Една група Напреднали Същества слизаха сега да работят на земята. Те минаха през Бивака и вие използвахте тяхното влияние. Те слизат на земята като работници.

ЯВОРОВИ ПРЕСОИ 2 август 1934 г.

През лятото на 1934 година прекарахме на Яворови пресои с Учителя на палатки. Бяхме около 70 души. Всяка сутрин се изкачвахме на една полянка над нашия стан, дето при изгрев слънце правихме молитва. След това изпълнявахме Паневритмията на същата полянка, изравнена специално за целта от нас. Понеже Паневритмията изпълнявахме всеки ден, скоро на тази полянка ясно се очерта един кръг. Програмата тук беше почти както на Рилските езера. Имаше общи обеди, вечерен огън. Често уреждахме общи екскурзии с Учителя до Резньовете. Учителя често държеше беседи. Една важна точка бяха и разговорите с Учителя при разни случаи. На трети август сутринта след Паневритмията почна разговор. В разговора Учителя каза:

Когато някой се къпе постоянно, често, Светлите Същества имат условия да дойдат при него, понеже едно от условията за идването им е чистотата. И не само еднократно чистене, но често да се къпе човек. През лятото може и всеки ден.

Бъдете чисти. Чистота значи да не внасяш еднообразие в живота си. Грехът е нещо еднообразно. Например, против някого ще кажеш, че той е такъв и такъв, утре ще кажеш същото. Всеки ден повтаряш същото.

Трябва да разширим кръга на Любовта си. Не да не зачитаме баща си и майка си, но да разширим Любовта си. Трябват ви много сравнения, за да ви стане въпроса ясен.

Да обичаш врага си, това значи да си по-силен от него. Ти като го обичаш, той ще хвърли оръжието и ще дойде без оръжие. Да обичаш врага си, това е най-силното оръжие.

Като влезе човек в космическото съзнание, той влиза в Цялото, там всичко е в хармония.

Като идва новото, то има една тъжна част: това е, когато се събаря старото. Тъгата е там, дали новото ще бъде по-хубаво. И после се гради новото. Там е радостта.

Тъмният Дух и като мравковият лъв. Той прави конусообразна дупка. Стените на конуса са гладки и са покрити със ситни песъчинки, които са много ронливи. И когато мравката навлузе в конуса, при всяко движение се изронват песъчинките и мравката пада долу в дъното на конуса, дето е скрит мравковия лъв, който чака жертвите си. Какъв майстор е той! Как му стига умът. Цяла техника има там.

Една сестра попита:

– Какво става с човека, когато спи?

– Той излиза от тялото си. Когато заспиваш, учиш се как да оставиш тялото си и да отидеш при своите си горе. Човек постоянно се учи при спане, как да се излъчва.

Докато не си свършил работата, ще живееш, а като я завършиш, ще умреш. Красотата е в незавършените работи. И грандиозното е там, че работата не може да се завърши. Свършил ли си работата, приготви си път за друга работа.

ЯВОРОВИ ПРЕСОИ 5 август 1934 г.

Преди обед се събрахме около Учителя на горната полянка. Почна разговор. В разговора Учителя каза между другото:

Една сестра похвали пред мене друга сестра. Тъмните духове чуха и от тогава нататък какви бели дойдоха на главата на втората сестра. Тъмният дух не може да търпи доброто.

Ти се одраскаш някъде и тези клетки, които мислеше дотогава за глупави, почват да лекуват и да запушват раната много по-майсторски, отколкото, ако закърпваш един плат, като че и следа не оставя. Значи у тях има известна интелигентност, разумност. Всъщност разумността не е в клетките. Клетките са екран, върху който работи Разумното.

И в човека има едно Висше Разумно Начало, което работи – това е неговото свръхсъзнание. Твоето свръхсъзнание и подсъзнание преживяват нещо, в тях става един процес. Този процес ти не го съзнаваш, ти ще го съзнаеш когато той дойде в твоето самосъзнание. А ти сега само чувстваш смътно, че ще стане нещо с теб, чувстваш, че след 20 години твоят живот ще се измени. И действително се изменя. Значи същества един друг реален свят.

Един брат попита:

– Защо стана разделяне на половете.

– Понеже човек е влязъл в по-гъста материя, той не можеше да функционира лесно. За улеснение, за да се разпредели работата се разделиха половете.

Човек трябва да се радва, понеже той има опитността на всички Същества, по-низки от него, плюс нещо, което му е дадено и което животните нямат.

Обаче животните знаят някои неща, които човек ги няма. Например, човек една сега се учи да прави мрежа тънка като паяжина. Едва сега човек се опитва да прави такива общества като пчелите. Пчелите дават на малките си различни храни и според им се развиват от тях царици, работници и търтеи. От храната зависи, какъв човек ще излезе от някого.

Нашето отношение към животните не е безотговорно. Един пример: един касапин два часа се мъчил за заколи един вол и едвам го заклал; и от гняв преди заколването му изважда едното око. След две седмици един вол го удря с рогата си и му изважда едното око.

Също така не е безотговорно нашето отношение към растенията. Природата всичко е сложила разумно. Ако започнете да изсичате дърветата, това ще се отрази вредно на човечеството.

Има закон: докато се безпокои човек, работите му не могат да се оправят; ако е болен, не може да се излекува. Затова най-първо ще престанеш да се безпокоиш. Това е животинското. Ще престанеш да си недоволен. Като престанеш да се безпокоиш, тогава работите се изправят по-лесно.

Един брат учител запита:

– Как да се отнасяме с немирните деца?

– Ако някое дете направи погрешка, три пъти да направи екскурзия до Витоша. Това да служи за поправяне, а не за наказание. Като види детето камъни, извори, гори, полянки, като види Природата, тя ще го възпитава. Ако се накаже детето, то ще се ожесточи. Но тези методи трябва да се приложат върху детето, ако са съгласни родителите.

Трябва да се наредят децата според темперамента. Децата, които са на един чин да се допълват. При силния огън, т.е. при умните ще

туриш слаб огън, т.е. глупавите. И последните като се запалят, ще станат силни.

Една сестра запита:

– Учителю, как да работя върху себе си?

– Не искайте да напълнеете, но да се подмладите; ще измените начина на мислене, на чувстване и на действане. Ние досега вървим по един отъпкан път.

Изпяхме няколко песни.

ЯВОРОВИ ПРЕСОИ 8 юли 1934 г.

Привечер бяхме при Учителя. В разговор Учителя каза:

Хората първоначално са излезли от Бога равни, но сега те се раждат различни, понеже през хилядите години някои са дремали, а други са работили. Има някои одарени днес, а други не, защото последните не са разработвали талантите в миналото.

Светът е обезверен. Там е всичкото нещастие.

Всички хора трябва да имат вяра, понеже ще минават в живота през разни условия, през мъчнотии.

Адепт е човек със знание. Има някои неща, които човек трябва да е свършил преди да дойде до закона на вярата. Хора с вяра се различават по силата си.

Когато отидеш на гости при една бедна вдовица, тя има само един килограм брашно, но ще ти замеси хляб и ще те нагости. Тя има вяра и не мисли как ще прекара. А пък то пак ще дойдат при нея благата. Невидимият свят те изпитва какво ще дадеш. Ако дадеш съдрани дрехи и обуща, то един ден тях ще ти дадат на едно угощение, което ще дадат за тебе горе.

Не можеш да имаш права мисъл, догдето нямаш Любов. Не можеш да мислиш право за един човек, ако не го обичаш. Днешните работи за утре не оставяй, понеже утре ще има две работи и не ще можеш да ги свършиш. Утрешният ден си има своя работа.

Някой живее между хиляди хора и казва, че живее всред вълци. Това е, защото не ги обича. като не ги обичаш, ще ги възприемеш като вълци, не можеш да възприемеш Божественото в тях и можеш да умреш от задушаване.

Човек не цени това, което приема: въздух, вода, светлина, топлина. Не цени и тази сцена: тези дървета, небето, планините струват милиони. Де ще намериш такава сцена като сегашната?

Всякога отрицателните работи предшестват хубавите. Сиромашията предшества богатството, слабостта – силата, невежеството – знанието. След всяка голяма скръб идва голяма радост. И след всяка голяма радост има голяма скръб. Големите работи са придружени с големи разноски.

В що се състои знанието? Знанието е в това, че в дадения случай пътят по който вървиш е верен, че той завежда до целта.

Някои проповедници като проповядват, морализират хората. Там е погрешката. Това е погрешен метод. Човек трябва да проповядва принципите, върху които е съграден живота и законите, които управляват живота.

Един Възвишен Дух, по който и да е начин трябва да слезе на земята да помага – или по свой почин или по почина на великия закон; да дойде с някаква мисия да помага. Тогава ще опита противоречията на живота, но ще носи нещо светло в себе си, ще бъде свободен.

Човек да няма две мнения. Това, което мисли да го прилага. Да няма налягане отвън. Можеш да отидеш да проповядваш и могат да те претрепят някъде. Някой може да каже: „Колко е глупав този човек!“ Някого карат да отиде на бойното поле да умре и някой проповядва за Бога и умира – кой е по-умен?

Трябва да се срещнеш с онези хора, на които ще бъдеш полезен. Затова се извършва промяна на професията, за да се срещне човек с онези, с които трябва да се срещне. Другояче не би се срещнал с тях.

Някой привежда примери из живота на някой човек. Но каквото ще се служи в твоя живот, няма да се случи по същия начин, както в

примера, а по друг начин. Ще се случи по такъв начин, какъвто не си сънувал. И така трябва да бъде.

След това отидохме с Учителя при извора, който бяхме чистили няколко деня, за да довършим очистването. Там направихме чешма. При извора поработихме известно време. След това Учителя каза:

Като очистим този извор, то очисваме и отваряме един извор вътре в нас. Такъв е законът. Като очистиш мочурлака тук, то се очиства мочурлака вътре в тебе. Каквото правиш вън, същото нещо става и вътре. Някой казва: „Защо работиш при този извор?“ Той не знае закона. Сега ще кажат: „Държавата трябва да чисти чешмата“. Ние сме държавата. Земята е Господня. Ще дадеш път на водата да върви. Не само да направиш това, но като го направиш, да се роди в тебе една нова мисъл.

Има злато заровено в България. Аз го знам, но не го казвам. Това злато е за праведните. Един народ може да използва своите блага само ако е праведен. А ако не е праведен, всичко това се крие. Природата е опитала своите хора и познава своите деца, кой какъв е.

ЯВОРОВИ ПРЕСОИ 9 август 1934 г.

Към 10 часа сутринта няколко братя и сестри се срещнаха с Учителя. Почна разговор. В разговора Учителя каза:

В живота на човека трябва да има разнообразие. В Божествения живот трябва да има разнообразие. Това значи следното: човек да не се ограничава само с размишление и молитва, но да върши и външна работа и то разнообразна. Например екскурзии, гимнастики, строеж на чешми, правене пътища, земеделска работа и пр.

Най-важното е стремежът на човека да върши волята Божия и то в мисли, в чувства и в постъпки: в мисли, чрез изпращане към човечеството на мощни, добри мисли в духа на новите идеи; в чувства, чрез изпращане Любов към другите; в постъпки, чрез показване на хората пътят на новите идеи, за да ги събуди за новото.

Един брат каза на Учителя:

– Под небесния живот нали трябва да разбираме място, дето царува пълнотата на Божията Любов? Когато апостол Павел е казал: „Ухо не е чуло и око не е видяло това, което Бог е приготвил за вас“. по това той не подразбира ли преживяване пълнотата на Божествената Любов, защото тази Любов, която човек преживява сега на земята е само слабо отражение, слаба проекция на пълнотата на Божията Любов.

Това е така, но това не може да се разправя на всички, защото няма да го разберат. Любовта трябва да бъде към всичко и като се каже всичко, се подразбира Цялото, Бог и всичко, което Бог е създал.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 11 май 1937 г.

След Паневритмията се събрахме около Учителя. Почна разговор. В разговора Учителя каза:

Ние сме сега тук в онзи свят. Тук има много скъпоценности, но не ги виждате, защото ако ги виждате, че искате да ги вземете.

Някой път, когато сте скръбни, това не е ваше състояние.

Едно дете като заспи на кревата други деца го зашиват на кревата и като се събуди детето, вижда се зашито. Вие ако не правите молитва и не се ограждате при лягане, то във време на спане като нямате будно съзнание, тъмните духове ще ви зашият на кревата и като се събудите, виждате се зашити, т.е. с кисело настроение, с отрицателни, лоши мисли и чувства. Значи вързан сте.

Всичките ви несрети са все за ваше добро. Като мине време, ще видите, че те са ваше добро.

Обичай Господа, за да те обичат и хората.

Ако не обичаш Господа, хората не могат да те обичат.

Като обичаш Господа, хората ще кажат: „Ние Господа още не можем да обичаме, но тебе ще обичаме и ти ще ни учиш как да обичаме Господа“.

Вие наричате Любов това, което не е Любов, а същността на Любовта не засягате. Например, туриш в една кутия бонбони и ти се радваш на кутията, а не на бонбоните. Кутията е на място, но тя само по себе си нищо не допринася.

Господ ти казва да направиш това или онова. Започни да правиш това, което Господ ти казва да правиш, и твоите работи ще се оправят. Това е закон за оправяне на работите.

Някой човек идва при тебе и ти не искаш да го приемеш. Тогава и Господ няма да те приеме. Слушай Господа, за да те слушат и хората.

Учителя държеше в ръцете си книжката „Линиите на Природата“. Той посочи книгата и каза:

Трябва да знаете как да предадете на хората съдържанието на тази книга.

Една сестра каза:

– Как да я предадем?

– Там е изкуството.

Един брат каза:

– Днес някои хора искат да обяснят Природата механически.

– Явленията в Природата не са механически. Зад механичното стои Разумното, което работи в цялата Природа. Да приведа една аналогия: едно дете се навежда на една страна, защото иска да посегне да вземе някой предмет. Значи, разумното в него е причина на неговото движение. Също така зад духането на вятъра; зад растежа на цветята; зад движението на небесните тела и пр. е разумното.

От хората в една местност можеш да познаеш дали течат реки в тая местност, дали течат от лявата или дясната страна и в какво направление вървят дали към изток, запад, север или юг. Защото върху характера на хората влияят не само формите и линиите на долините или планините, но и течението на реките, тяхното направление.

И обратното е вярно: от реките можеш да познаеш какъв характер имат хората.

Човек върши несъзнателни движения, но те имат смисъл. Когато си турите показалеца на горния край на челото, отстрани, то искате да разсъждавате върху нещо – виж във фигурата буква а.

Когато си туриш показалеца отстрани на челото малко над слепите очи, то искате да святате нещо– виж във фигурата буква б.

Когато искаш да си спомниш нещо, то тури си пръстите на двете ръце към средата на челото и тогава ще си спомниш – виж във фигурата буква в. Например, видял си един човек и не можеш да си спомниш, къде си го виждал. Туриш си там ръцете и си спомниш.

Вие си туряте показалеца за малко време и го сваляте скоро, а пък то трябва да го държите по-дълго време. Дръжте го, докато ви дойде някоя идея в ума ви.

Вие правите тия движения несъзнателно, но изобщо вие трябва да се стремите да превърнете несъзнателните движения в съзнателни.

При физиогномията и изобщо при живата геометрия трябва да се знае следното:

Колкото една линия е повече огъната, толкова центъра ѝ е по-близо (виж фигура А). И колкото е по-малко огъната, центърът ѝ е по– далеч (виж фигура Б).

Като играете Паневритмията, не я изпълнявате с общ ритъм. У всинца ви центърът на времето е различно развит. А в Природата има общ такт, ритъм.

Когато при Паневритмията правите обливане, то като си вдигнете ръцете нагоре, при слизането им допрете ги до горната част на главата. Тази горня част на главата е важна. Трябва ви цяла философия за гимнастичните упражнения.

Една сестра запита:

– Как да гледаме на плача?

– Плачът е благословение за човека. Когато плачете, не знаете да плачете. Оставете се да си поплачете свободно, да плачете на свят. плачът е благоприятно време. Нали земеделецът като вали дъжд,

отива да сее. Като почнете да плачете, вие сеете. Свържете се тогава с Невидимия свят, с Божествения свят.

Един брат или сестра се намира в големи мъчнотии и плаче. Изпрати му една мисъл на подкрепа, изпрати му една добра мисъл и същевременно иди близо до него незабелязано и остави до него един ценен дар. Той като види този дар, ще се чуди от къде е дошъл, но остави такъв дар, от който той има нужда. Ако е в материална мъчнотия, остави при него незабелязано една златна монета. Ти що питаш: „Защо плачеш?“ Не, остави му златната монета.

От онези изпити, които ни дава Провидението, човек да бъде благодарен. И трябва да ги издържи. Ние си създаваме ненужни страдания. Има страдания, които са нужни, а има страдания, които ние ги създаваме.

Един брат попита:

– Когато пътя се раздвоява, как да познаем, по кой път да вземем?

– Щом влезеш в един път, в който светлината се намалява, върни се назад. И щом влизаш в един път, дето светлината се увеличава, върви напред.

Щом влизаш в една вода, дето дълбочината се увеличава постепенно, върни се назад. А ако дълбочината се намалява постепенно, върви напред. В случая под вода разбирам астрални чувства. Много хора се давят в чувствата. Астралният свят е воден. Трябва да имаш лодка, за да излезеш от единия край до другия.

Изгубил си едно перо като го намериш се радваш. Радостта се дължи на това, че си придобил нещо. А скръбта се дължи на това, че си изгубил нещо. Турил си го някъде и си забравил къде. Ще седнеш и ще си спомниш.

Животът е красив и всеки ден за всеки човек има специално благо, което Бог е определил. И човек трябва да си отваря очите, за да го вземе.

След това Учителя посочи книгата „Линиите на Природата“ и каза на една сестра:

Кажи от тази книга, коя страница искаш да прочета и кой ред?

Сестрата каза: „16-та страница, 12-и ред“.

Учителя прочете: „Щом не си доволен от този ред в света, тогава ти създавай един друг свят“.

Учителя попита друга сестра. Тя каза: „15-а страница, 7-и ред“.

Учителя прочете: „Когато човек се храни правилно, той ще мисли как е създадена храната, ще мисли за съществата, които са я приготвили и ще може да използва тяхната енергия.“

Една сестра посочи 25-а страница, 7-и ред: „Който иска да живее правилно, нека проучава и прилага новите методи. Ние не рушим, но градим“.

Учителя продължи:

Ако дружиш с умни хора, умен ще станеш. Ако дружиш с глупави хора, глупав ще станеш. Ако слушаш умните си мисли, умен ще станеш. Ако слушаш глупавите си мисли, глупав ще станеш.

Хранете онази Любов, която не изгаря човека.

Хранете онази мисъл, която не ограничава човека.

Влюбените хора много се натрапват: те правят на време и без време услуги. А услугата трябва да бъде навреме. Например, когато някой си е счупил крака и няма никой да помогне, тогава помогни.

Любовта отвън е страшна, но от вътре е още по-страшна. Тогава има огън толкова силен, че можеш да се стопиш. Ако не си нагоден на нейните трептения, ще се стопиш.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 17 май 1937 г.

Днес сме пак на Ел-Шадай. Целият ден имаме ясно небе и изобилно слънце. Целия ден чувствахме едно Божествено присъствие. Към 10 часа почна разговор.

Една сестра попита:

– Каква храна да употребява нервния човек?

– Той да употребява чесън за успокоение.

Един брат попита:

– Какви последствия има, когато в някои страни хвърлят житото в морето или го горят като въглища, за да се поддържа цената му?

– Това има своите последствия: в следващите години бръмбари и други паразити изпояждат житото или то пострадва от други бедствия.

Една сестра запита:

– Защо каменните къщи не са хигиенични?

– Понеже камъните изтеглят топлината от човека.

Една сестра попита:

– С какво може да се сравни сегашната Любов на света?

– Едни деца нанизали царевица на един конец. Един паток като видял царевицата, погълнал я и децата го държат чрез конеца. Аз казах на децата, дали ще пуснат патока, ако им дам ябълки. Те се съгласиха и се зарадваха.

Такова нещо е сегашната Любов на света. Извод: гълтай зърното, ако е свободно, а вие гълтате зърна, нанизани на конец. Момата нагълта царевиците, момъкът държи конеца и тя си пули очите. Сегашната Любов прави всичко това.

Една сестра каза:

– Дано мине някой, да даде ябълки, за да я освободи.

Учителя каза:

Един момък ме попита за една мома: „Ще бъда ли щастлив, като се оженя за неня?“ Казах му: „Как ще искаш тя да те направи щастлив, когато тя е нещастна? Как може нещастният да направи другия щастлив?“ И обратното казвам.

Вие жените сами сте виновни за вашите нещастия. Ако една жена е нагрубявана от мъжа си, да му даде един хубав подарък; ако втори път я нагрубява, да направи същото и пр.

Една госпожа в Търново ми разправи една своя опитност. Тя каза: „Сънувам, че една вечер седя в стаята и покойната ми майка вдигна стомната, храсна я върху главата ми и си отиде. Счупи се стомната. Като станах сутринта, видях, че имам нова светлина в ума си“. Майка ѝ недоволна от нея, направила това и цял преврат станал в нея. Майка ѝ искала да каже: „Като ти пукнем главата, това значи, че сегашните ти мисли не трябва да седят в главата ти“.

Та Провидението някой път ще храсне някоя стомна върху главата на човека, за да мисли правилно. Това са страданията, които идват.

Страданието, това е Любовта, която разцъфтява сърцето на човека.

Някои хора идват на земята да плащат дълговете си, други идват да се усъвършенстват, а трети идват да помагат на другите. Тоз, който идва да помага, той е свободният.

Сега сте при най-добрите условия. Нито една друга епоха не може да се сравни със сегашната, нито епохата на Соломон. Едно време знание то е било достъпно за малцина, а сега е достъпно до

известна степен и за обикновените хора. Това знание, което сега се преподава, е третостепенно.

Един брат каза:

– Можем ли да добием и първостепенно знание?

– Може и това. Човек може да има постижения.

Хубаво е всяка вечер като седне човек да си ликвидира сметките, да ликвидира всяка вечер с живота през деня. Той всяка вечер да смята, че е последният ден и да си дава отчет, какво е спечелил и какво е загубил през деня. И после на другия ден, като че животът му почва отново. Вечерта е приготовление за другия ден. Ще благодарим на Бога и ще почнем на другия ден друг живот.

Сега в този живот ще жънете това, което в друг живот сте сели. И в бъдеще ще жънете това, което сега сеете. Това, което сеете, то ще бъде за в бъдеще. Сега няма да се ползвате от него.

Когато дойде някой при мене, ще му препоръчам хляба, който съм опитал или мога да му дам вода, която съм опитал. Винаги мога да му препоръчам онова, което съм опитал.

Някой път се концентрираш върху онзи свят и като почнеш след това да гледаш този свят, той ти се струва като по-тъмен. Значи светлината в онзи свят е по-силна от светлината в този свят.

Нас ни радва онзи свят, който е в този свят.

Вие живеете в онзи свят и изучавате този свят. Сега живеем в онзи свят, понеже тук живеем временно и след това отиваме в онзи свят.

В духовния живот има нещо велико и грандиозно.

Когато някой обикновен човек отиде на планината, може да има вятър, буря и пр. А когато един духовен човек отиде на планината, времето е хубаво. Накъдето отидеш, работите са хубави: това е при духовния човек. Някой път работите ти вървят добре, а някой път град

очука гроздето, нивите и пр. та като завъртят ключа в Божествения свят, всичките работи се уреждат, а като затворят ключа, всичките работи отиват от лошо към по-лошо.

Тук на земята навсякъде милиарди Същества са измрели и са оставили своите нечистотии. Земята е нечиста. И затова ще мине огън и всичко органическо трябва да изгори и земята да стане чиста. С огън ще се изчисти земята.

Приготовлява се едно пречистване, което иде за цялата земя. И тогава добрите хора няма да изгорят и ще се изчистят, а лошите хора няма да ги има. Който остане от този огън, ще остане да живее, а всичко друго ще си отиде.

Земята в бъдеще ще мине в една по-висока еволюция. Сега е ден на съдбата. Всички хора се съдят. Когато един народ направи престъпление, то няма да се минат десет години и ще го съдят. Например, Испания я съдят. Българите отидоха в Румъния и Югославия, извършиха престъпления и я съдиха.

Някой човек идва при мене и аз чета в историята, каква роля е играл.

Една сестра попита:

– Как виждате това?

– Когато видиш един човек, в духовния свят можеш моментално да видиш всички образи един след друг.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 25 май 1938 г.

Днес е вторият ден на Великден. Всяка година на този ден ние сме на Ел-Шадай. На този ден много братя и сестри отиват на Витоша. Днес сме около 150 души.

Играхме Паневритмията на полянката на Ел-Шадай. След това се събрахме около Учителя и почна разговор. Всички се радваха на слънцето, на цветята, на тревите, на скалите, на върховете и на това, че сме заедно с Учителя на това място. В разговора Учителя каза между другото:

Нашите страдания са нашият прогрес. Те се отбелязват. Всичко е за добро. Човек да се убеди в тази философия и да живее в нея. Този, който има много радост, той има изобилие; да даде. А този, който страда, има по-малко. Да му се даде. Да си влизаме в положението един на друг и да си помагаме.

Като мислиш все за лошите черти на един човек, ти усилваш лошото в него. А като мислиш за добрите му черти, усилваш доброто в него. Не само да утешаваме един човек, но трябва да му се помогне, да се учи той.

Силни хора са тези, които предават Любовта, а слаби хора са тези, които приемат Любовта. този, който е бил слаб, после става силен и предава Любовта. И после силният става слаб и приема Любовта.

И слабостта и силата са добри. Трябва да станеш слаб, за да приемеш Любовта и трябва да бъдеш силен, за да я предадеш.

Всяко дете в утробата на майката е обвито с було.

Недостатъците на човека са булото, с което е обвита душата. Ти ще обичаш душата, а не булото.

Само който обича Бога, той може да Го види.

Само в Любовта нещата са реални.

Когато обичаш някого, всички страдания можеш да носиш. Когато не го обичаш, и най-малкото страдание не можеш да носиш. Ако ние за Бога не можем да носим всичките поругания, тогава нямаме Любов към Бога. каквото и да ти се случи, Бог те изпитва. Човекът на Любовта е свободният човек. Любовта е най-лесният път.

Как трябва да се разбира Любовта? Да считаш, че тази душа е излязла от Бога и да имаш уважение към нея. Както уважаваш Бога, така да уважаваш тази душа – заради Бога, който е в нея.

Всеки апостол принадлежи на една зодия. Йоан е бил женствен. Павел е бил марсианец. У Павла беше развито причинността, т.е. горната част на челото. Апостол Тома има обективен ум, интерес към материалната област.

Писанието трябва да се изучава символично. Онзи, който иска да изучава Давида, трябва да е минал през изпитанията на Давида. Четете например 51-и псалом. После човек трябва да има опитността на Данаила, на Езекиил и пр., за да ги разбере. Или пък самият пророк да дойде при тебе и да ти обясни защо е писал така и така.

Пророците идат сега. Стига да ги повикаш.

Христос беше наречен Агне. Значи Христос беше огън. И всички добри хора трябва да станат огън. И като дойдеш при лошите хора, ще ги запалиш.

Равенство не значи, че на малкото дете ще дадеш толкова, колкото на възрастния. На малкото дете ще дадеш, колкото му е нужно. И на възрастния колкото му е нужно.

В славянството има проявление на Бога. Бог извика славяните на работа, за да съдействат за Царството Божие на земята. У славяните трябва да се развие Любов към Бога.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 2 юни 1938 г.

Днес е Спасовден, четвъртък. Стигнахме рано на Витоша. Разбира се първата работа беше преобличането. Традиция в живота на Братството е като стигнем до местоназначението си, да се преоблечем. Даже някои се преобличат няколко пъти при изкачване. Към 9 часа играхме Паневритмията. При изпълнение на Паневритмията свиреха няколко души. След това изпяхме няколко песни. Почна разговор. Учителя каза:

Ти отиваш в университета. Няма какво да нареждаш програма. Всичко е наредено. Там няма да даваш, а само ще купуваш, ще мълчиш. След 4-5 години ще ти дадат теза да я развиеш. Те ще се борят с тебе и ти ще се защитаваш.

Ти имаш задължения към много хора от миналото. И ако на всички хора, с които се срещнеш, заплатиш задължението, което имаш към тях, то ти си живял добре.

Като дадеш някому, той да не знае това, защото иначе ще го туриш в лошия път. Остави го. Ти си дал на Господа, за да изпълниш длъжността си.

В окултната наука има един закон: когато чакаш нещо, не говори за него. Щом говориш за него, то няма да стане.

Изпяхме няколко песни. Стана въпрос за музиката. Учителя каза:

Въздухът е пълен с музика. Стига да имате уши да слушате. Всеки човек като изгуби музиката, прави доста глупости.

Сега някои се интересуват повече от своята съдба, отколкото от съдбата на другите. Това е една от големите спънки.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 21 юни 1938 г.

Сутринта тръгнахме рано с Учителя, в тъмно. Слънчевия изгрев ни завари при тъй наречената „Канара на съкровището“, малко под Ел-Шадай. Там направихме обща молитва. Към часа четири и нещо бяхме на Ел-Шадай. В 7 часа потеглихме нагоре и починахме на полянката при първия заслон. После отидохме по-нагоре, над втория заслон близо до района до хижа Алеко и там стояхме до връщане.

Стана въпрос за положението в света. Учителя каза:

Когато Япония започна войната, в нея имаше земетресения. Небето искаше да ѝ каже, че не трябва да започва тази война, но тя не послуша.

Тъмните сили са вече победени в астралния свят. сега тук се води борбата, за да бъдат победени. Като победят Светлите Сили на земята, ще дойде новото Небе и новата земя.

Един брат попита:

– Скоро ли ще бъде?

– То е започнало вече. Яйцето е снесено и се мъти вече.

Никога светът не е бил в такова брожение, както сега. Всичко, каквото става на единия край на земята, се знае навсякъде веднага.

Сега правят маневрите. Ще дойде война. Тя наближава. В бъдеще в друго направление ще вървят работите. Такова е положението, че нищо не може да спре войната, защото хората не са готови. След войната ще поумнеят хората. Ние се безпокоим за това, за което не трябва да се безпокоим; а за това, за което трябва да се безпокоим, не се безпокоим, а именно, за греха.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 19 септември 1940 г.

Стигнахме на Бивака в 8 часа сутринта. Времето беше тихо и топло. Имаше изобилно слънце.

Към 10 часа почна разговора. Учителя каза:

Щом си недоволен, не си носиш добре страданието. А щом си доволен, носиш си добре страданието. Да си носиш добре страданието, това не значи да се примириш с тях, но да не падаш духом, да не се обезкуражаваш.

Като види Бог, че не използваш благата, Бог си ги взема и тогава ти страдаш. Страданието показва, че не си използвал благата.

На човека не му трябва много. Като му изсъхне гърлото, трябва му чашка вода. Като си гладен, трябва ти хляб. В дадения случай трябва да знаеш, кое е най-важно за тебе. В следующият момент друго нещо е важно за тебе.

Под думата обикновени чувства подразбирам това, което е достъпно за тебе, а под висши чувства разбирам чувства, които са недостъпни и трябва да работиш с години, за да ти бъдат достъпни. Обикновените чувства сено се добиват, а висшето чувство не се дава лесно; то мъчно се добива. И висшето чувство не се дава в изобилие.

Учителя погледна растенията и каза:

Растенията си събличат вече дрехата. Губи се вече свежият цвят на листата.

Човек не вижда по-дълбоката страна на Природата, понеже си е турил кепенци – занимават го много грижи, много тревоги. И това ограничава зрението на човека. Тогава той вижда само в гъстата материя, а не и вътрешната страна на Природата. За да може да вижда

човек, трябва да очисти съзнанието си от психичния прах. Човек образува доста много прах със своите лоши мисли.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 26 септември 1940г.

Тръгнахме рано сутринта. Хубава звездна нощ. Времето беше тихо. Стигнахме на Бивака в 4 часа сутринта. Небето беше чисто синьо.

Като стигнахме, след молитвата Учителя каза:

Вие днес преживявате един ден от райските дни и то като на кино. Вие сте в рая, но имате лоши господари и като се върнете пак при господарите, ще имате друго състояние. И някой ще каже: „Какъв мираж е било! Колко съм се заблуждавал!“

Здрав човек наричам онзи, който има трезви мисли, трезви чувства и трезви постъпки.

Вие сте наследници на всичко, каквото има на земята. То ще бъде ваше. И тук в тази местност има заровени богатства. В бъдеще ще дойдете да убедите тези, които са на земята, да вършат волята Божия.

Какво човек трябва да научи по-напред? Най-напред човек трябва да се научи да се смалява и после да се увеличава. И после ще бъдеш с единица по-голям, отколкото преди да си се смалил. За да се повдигнеш, трябва да се смалиш. Под смаляване разбирам смирение.

Българите едно време казваха: „По пет на нож“. И тогава не им вървеше.

Има музикални билки и като влезеш във връзка с тях, ставаш гениален.

Един брат попита:

– Къде са?

– Не се разправя къде са. Има билки и за подмладяване. На един богаташ му казали, къде има много скъпоценни камъни и му казали

да вземе само един. Той взел два: един за себе си и един за жена си, но изгубил и своя.

Хората са сега в едно сънно състояние и като умрат се събуждат.

Няма по-хубаво нещо в момента – да се радваш на всичко.

За Небето едно наше прераждане е като един ден. Те казват: „Отиваме на една малка екскурзия“.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 10 октомври 1940 г.

Стигнахме на Ел-Шадай в 8 часа сутринта. Времето беше чисто и топло. Небето беше ясно и синьо. Почна се разговор с Учителя в 11 часа.

Една сестра попита:

– Човек какво трябва да яде, за да изгони страха?

– Трябва да стане вегетарианец. Човек като яде вегетарианска храна, става по-смел.

Центърът на съвестта е над центъра на страха. Човек като развие съвестта, тя взема излишната енергия на страха и ги превръща в справедливост.

Има две страни на Любовта. едно същество има Любов, което има разположение да постъпи с тебе, както със себе си. После има друга страна на Любовта: каквото и да му дадеш, той го цени. Можеш да му дадеш и една боровинка, той я цени.

На едно същество, което обичаш, ще му дадеш най-хубавия плод от кошницата.

Тази светлина, която идва от горе, това е Божията Любов!

Божията Любов целия ден те огражда и ти дава всичко, каквото искаш.

Ние търсим повече. Не е лошо да търсим повече.

Двама души, които се обичат, в техните орбити те са се приближавали. И те се пресичат в своите орбити и после се отдалечават. И тогава не се обичат. Но някой път пак ще се обичат, понеже пак ще се срещнат в своите орбити.

Аз имам половин хляб. Отрежа и давам някому по-голямата част, защото имам още един хляб. Обаче не мога да му дам целия хляб, понеже отзад иде още един.

Земята изминава в минута близо 1800 км. От друга страна слънцето се движи заедно с цялата слънчева система. Та никога не виждаме нещата там, дето са били. В пространството земята отива във все нови и нови места. Това пространство, към което се приближаваме се уголемява и това, от което се отдалечаваме, се смалява.

Ние сме в предградието на Млечния път. Има човек какво да учи. Някой пита: „Какво ще правя?“ Ще учи!

Сега още разглеждат парахода с който пътуват и един ден като изучат парахода, ще ги интересува местността, през която минават.

На слънцето живеят ангели. Те изпращат светлина, плодове и пр. Цялото растително Царство е под тяхно ведомство. Птиците са доста учени. Те си боядисват дрехите и не се избелват. Хората тепърва има да учат това. Птиците знаят бояджийството по-добре от хората. Също и растенията знаят бояджийството.

Една сестра попита:

– Що значи втора смърт, за която се говори в Писанието?

– Втора смърт означава второ ограничение.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 16 юни 1941 г.

Небето е чисто синьо. Нито едно облаче. Изобилно слънце. Всички сме около Учителя. Почна разговор. В разговора Учителя каза:

Има една приказка: едно време дядо Господ минавал и срещнал един говедар. Господ попитал говедаря къде е пътят. Говедарят, който лежал на гърба си, както лежал отговорил.

Дядо Господ казал: „Ще го отуча от този навик да лежи на гърба си и да се изтяга“.

И праща муха стършел. Воловете пощръклели и тичали, а говедарят ги гонил много време, догдето ги намери.

Така че говедарят не стоял вече на гърба си.

Брат Неделчо каза на Учителя:

– Учителю, изпей ни някоя песен, която досега никога не си ни я пял.

Учителя изпя следната песен:

„ Странник съм в този свят.

Никого аз не познавам освен Тебе,

Ти Господи , Боже мой,

Който Си създал всичко за мен.

Аз възнасям своята благодарност към Тебе.

На Тебе Господи възложих своето упование.

Да възлезе молбата ми към Тебе“.

Някой път човек се възбуди. И за да му мине, нека да изпее една песен.

Или някой път се уплаши. Да изпее някоя песен, за да възстанови своето предишно състояние.

Вие ако разбирахте всичко, което се случва, пари трябва да давате за него. Един ден вие ще го търсите и няма да го намерите.

Един богат човек срещнал един беден и му хвърлил един орех. Бедният докачен, му хвърлил обратно ореха. Втория също. Десетият беден човек счупил ореха и изял съдържанието му. Страданието е черупка. В страданието е скрито едно богатство. В тази черупка е вложено съдържанието. Като отвориш черупката, ще намериш съдържанието. Не е лесна работа това. Това е изкуство.

Някой иска да му помагам. Аз виждам, че той е песъчлива почва.

Друг иска да му помагам. Виждам, че е чернозем и посаждам нещо.

Някой се кара. Аз ще се отдалеча, за да не чувам думите му.

Има неща красиви в живота. Всяка минута, всеки час има толкова красиви работи. Някой път ние спим и не виждаме красотата на живота.

Един богат човек искал да помогне на един работник. Работникът минавал по един мост. Богатият турил една торба, преди да мине работникът. Работникът си казал: „Толкова пъти минавам по моста с отворени очи. Чакай да мина със затворени очи.“ Така направил и не видял торбата, не я взел. Ако хората живеят по духовния път, никой не може да ги обере. Защото като те обере някой, торбата ще излезе от мястото, дето той я турил и ще дойде пак при тебе.

Ние не сме използвали нито една стотна част от възможностите, които ни са дадени. Дадено ти е много.

Един човек стои и е недоволен. Че той трябва да обича въздуха, водата, земята, всичко. И той мисли за неща, които не са реални.

Законът е: ако хората се движат по закона на Любовта, те се движат към екватора, но не изведнъж. Под екватора разбирам

благоприятните условия. И колкото повече се приближават до екватора, толкова повече се увеличават плодовете и всичко друго. А хората, които живеят по закона на безлюбието, се движат към полюсите и там няма плодове, няма условия. При всяко добро, при всяка добра постъпка трябва да правим връзка с Божествения свят, да изявим Божествения свят. Един ден ще видиш на картина всичкото добро, което си направил и ще видиш, доколко картината ти е хубава или не.

В света, от който сме излезли ни държат отговорни за това, което сме направили с туй, което са ни дали.

Когато направиш добро, печалбата от това добро остава за тебе.

Хиляди хора трябва да правят добро, за да имат подбуда и другите да правят добро.

За физическата Любов съм ви говорил. И за духовната Любов към ви говорил. Но за Божествената Любов не съм ви говорил още нищо.

Умствената Любов дава простор, да видиш красотата на света. Но това не е още Любовта. Това е още външната страна на Любовта.

От духовния свят ни се притичват на помощ и ни избавят от много неприятности. Та човек трябва да остане верен на онези, които му помагат, на Божественото. Защото всякога ще имаме нужда.

Картините, които гледаш около себе си, други са ги рисували. Мислите, които идват в тебе, други са ги създали.

Ти имаш богатство: отличен ум, отлично сърце и отлично тяло. Употреби това богатство.

Небето постепенно се покри с облаци и заваля дъжд. По повод на дъжда, Учителя каза:

Този дъжд е благословение. Всяка капка е пълна с магнетична сила. Този дъжд струва, колкото 20 курортни бани.

Скоро дъждът спря. Учителя каза:

Днешният ден е устроен от нашите приятели.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 9 юни 1941 г.

На 9 юни 1941 г. бяхме на Ел-Шадай и към 10 часа почна разговор. Един брат запита:

– Колко красиво са наредени едно над друго Седемте Рилски Езера! Какво е значението им?

Седемте езера са седемте цвята, седемте полета.

Първото езеро Махарзи означава физическия свят.

Второто езеро Елбур, означава низшата област на астралния свят.

Третото езеро Балдер-Дару означава висшата област на астралния свят.

Четвъртото езеро, Близнаци означава умствения свят.

Петото езеро Махабур означава причинния свят.

Шестото езеро Сърцето означава Нирвана, или Будическия свят.

Седмото езеро Шемхаа или Главата, означава Божествения свят.

Екскурзията си има философия: на екскурзия преди всичко човек трябва да диша правилно и да употреби известно време за размишление.

В какво стои единството? Единството стои в това, че всички прояви на живота произтичат от едно Разумно Начало. Това Начало е вечно разнообразие.

Във водата можеш да плаваш. В тинята не можеш да плаваш. В тинята ще потънеш. Та има някои идеи, които приличат на вода и други идеи, които приличат на тиня.

На човека всеки ден му пращат мисли и чувства от Невидимия свят, в който той трябва да работи през деня. И ако той остави тези мисли и чувства за утре и за други ден, той се отклонява, губи.

Когато човек не долови тези мисли и чувства всеки ден, той се чувства неразположен. За да бъдем разположени, трябва да долавяме всеки ден мислите и чувствата, които ни се изпращат и да работим с тях.

Цялото човечество отива към астралния свят. И той ще стане по-твърд, отколкото е сега, но не така твърд, както земята.

Докато се събират материали за физическия свят, са били употребени милиони години. Като се събрали материалите, тогава много лесно се създал материалния свят. Създаването на материалния свят е било лесно, но натрупването на материалите отнело много време.

Грандиозна работа е това! Колко материал се е събрал, за да се създаде материалния свят!

Не искай да бъдеш щастлив, но търси щастието. Това значи: не търси черешата, но търси господаря на черешата. Като намериш господаря, той е щедър.

Един брат запита:

– Какво трябва на човека, за да има успех?

– Три неща му трябват:

1. Доброто, добродетелта. Тя е основа.

2. Справедливостта. С нея градиш.

3. Разумността – да знаеш да се обхождаш.

Учителя каза да напишем лотарийни билети за трите ягоди, които той тури на каменната маса пред него и каза:

На три билета да пише: един милион лева, петстотин хиляди лева и сто хиляди лева. А на останалите билетчета да има номера.

Един брат написа 130 билетчета, понеже толкова души бяхме. На онези, на които се паднаха билетите със сумите се дадоха ягодите. Всички, които теглиха билети, подаваха своя лист на Учителя и той

казваше по едно изречение като съвет. Например, на един брат се падна №103.

Учителя когато му подадоха листа каза:

„Не давай на заем повече, отколкото банката позволява“.

Един брат попита:

– Колко трябва да вземаме и колко да даваме?

– Ще вземеш колкото събира торбата ти, а пък ще дадеш всичко, което имаш.

У животните има една разумност, както и у растенията. Ще дам няколко примера: някои насекоми, понеже са се намирали в неблагоприятни условия, добили формата на листа, клечки и клончета, за да се пазят от враговете. Има птици, които имат бели пера на опашката и като си разперят опашката, неприятелят се уплашва и през това време птицата хвръква. Някои животни имат пръскачки. Пръскат неприятеля и той избягва.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 3 септември 1942 г.

Тръгнахме от Изгрева в 5 часа сутринта. Винаги, когато се изкачвахме на Витоша по пътя се спираме от време на време на някоя полянка за почивка и през това време все се обменяха важни мисли. За това при всяка почивка всички заобикаляха Учителя.

При днешната екскурзия при такива почивки Учителя каза между другото следното:

Какво значи да любиш? Да съединиш трите свята в едно; т.е. да познаеш човека в Божествения свят, в духовния свят и във физическия свят. Когато възлюбиш някого, значи ти му се отплащаш. Той ти е направил всички услуги в миналото. А сега да нямаш човещина към него, това не е хубаво.

Всякога онзи, когото любиш, е онзи, който те е любил.

А сегашната любов е любов в театър. Твоят възлюблен е Един, но понеже е голям, проявява се в много форми. Нали слънцето е голямо, а колко малки слънца са фотографирани?

Вашата човешка Любов, която сега имате, не се позволява в окултната Школа, на ученика не се позволява.

Една сестра попита:

– Ами защо сега я има?

– Вие сте си я позволили. Така ученика се разсейва и не учи. Вие в Любовта сте идолопоклонци, понеже вие си направяте един идол.

А Любовта трябва да бъде отвътре, т.е. няма да казваш на онзи, когото обичаш, че го обичаш, няма да се разхождаш с него, а ще го обичаш с незнайна Любов.

Хората какви ли не идоли нямат!

По-рано даже са считали за идоли котките, биковете.

След като стигнахме на Ел-Шадай, изпълнихме Паневритмията и към 10 часа почна разговор. В разговоря Учителя каза:

Човек трябва да се научи да люби и да обича. Да люби безкористно и да обича безкористно. Ние като проявяваме обичта, с това показваме, че ценим това, което Бог е дал.

Някой те обича и ти тури юлар. Това не е Любов.

Любовта има безброй форми. Всички тези форми на Любовта трябва да ги учите.

Съвременният живот дава богат материал за развиване на човешкия ум, сърце и душа.

Ние един ден ще гледаме на сегашния живот и ще разберем колко неоценими условия е съдържал той. В бъдеще ще оценим днешните условия.

Любовта иде и ако не я приемеш, горко ти. И обичта също.

Любовта няма да стои нито една секунда. Тя ще мине, ще ти остави благата и ще си отмине. Ти трябва да работиш върху оставените блага.

Казано е: „Бъдете съвършени както Отец ваш е съвършен“. Значи, да предадем Любовта такава, каквато ние сме я приели.

Някой казва: „Той не заслужавал моята Любов“. Любовта не пита дали заслужава онзи Любовта или не.

Радвайте се когато ви обичат и радвайте се, когато ви мразят. В първия случай ви дават обработен материал, а пък във втория случай ви дават материал за обработване, например непрана вълна и ако можете да я обработите добре.

Горчивините, скърбите, през които минавате, това са стражари, които пазят да не отиде богатството, което имате, да не бъде разпиляно.

Един брат запита:

– Как можем да използваме спането за нашето духовно повдигане?

– Вечерта при лягане ще благодариш за това, което си получил през деня в ума и сърцето си и тогава през нощта, когато спиш, душата ще обработва този материал, който е получила през деня.

Изпяхме няколко песни. След това Учителя каза:

Гениалните музикални късове са извадени от светилището. Не е в многото, а в малкото, но да бъде концентрирано, да бъде с голяма мощ.

В песента трябва да пазиш пространството и времето. Някой път хората удължават пространството и съкратяват времето, а някой път обратното. Обаче трябва да знаеш как да пазиш пространството и времето. Трябва да съгласуваш времето с пространството. Времето и пространството са ги разбирали по различен начин в музиката: индусите по един начин, китайците по друг начин, разните народи от бялата раса по различен начин.

Не всички думи можеш да туриш в една песен. Някой път трептенията на думите не съответстват на трептенията на тона и тогава има дисонанс.

Ето една песен:

„Настанаха мамо нови времена.

Не биволи да водим,

но на училище да ходим.

С биволите мамо, гръбнака си изкривих“.

Учителя изпя тези думи.

Една сестра каза:

– За да се създаде в българина новата музика, той трябва да стане нов човек.

– На огъня, на който е турен, българинът ще се разтопи.

Аз като изучавам българските песни, разбирам при какви условия е бил българинът, когато се е създала тази или онази песен.

Богатият българин се показва че не е богат, а пък сиромахът българин се показва, че е богат.

Стана въпрос за възпитанието на детето.

Учителя каза:

Децата трябва да бъдат свободни. Например, отидох в едно семейство и детето не дойде да ме поздрави. Родителите го караха насила, но аз им казах: „Оставете го свободен“. И като го оставиха свободен, то се местеше тук таме из стаята и ме гледаше отдалеч. И по едно време почна да се приближава постепенно и най-сетне станахме близки приятели.

Щом не мислиш право, не си свободен.

Щом не чувстваш право, не си свободен.

Щом не постъпваш право, не си свободен.

Най-първо трябва да бъдем свободни. Трябва да се радваме, че сме свободни.

Да се радваме на това състояние, което сега имаме, защото в дадения момент по-хубаво състояние от това за тебе няма. Това е за дадения момент. В следующата секунда ще има друго.

Онези, които оправят света, са извън земята. И ние вземаме участие, но те са главните, които вземат участие.

Радвайте се на днешната екскурзия. За днес сме щастливи, а за другите дни добър е Господ!

Докато човек се безпокои в сърцето си, той не може да приеме новото Учение, не може да се предава новото Учение.

Съвършенство значи да не правиш никакви погрешки. Трябва да видим съвършените хора!

Ако разбереш един ден, че конят горе има развито съзнание, ще имаш уважение към него. Също така, ако познаеш разумното в дървото, ще имаш уважение към него.

Хубавото в човека не се губи. Само трябва да се махнат напластяванията, за да се прояви доброто в него. Доброто в човека е повече, отколкото злото. Като се махнат условията, които ограничават човека, тогава доброто в него ще се прояви. В бъдеще злото в човека ще се употреби като тор.

Природата е много снизходителна. Например, някой път човек прави зло несъзнателно, понеже се намира в много стеснителни условия. Към такива несъзнателни постъпки Природата е снизходителна.

Злото в нас е несъобразяване със законите на Природата.

При доброто ние постоянно се освобождаваме, а при злото постоянно се ограничаваме.

ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША 23 август 193(4)3 г.

Днес температурата на Бивака е 40 градуса на слънце и 32 на сянка. Има малко спадане на барометъра. Учителя каза в разговора:

Всяка болест е дисхармония, която може да се лекува чрез съответна музика. За всяка болест си има особена музика, особен ритъм. Учителя изсвири една музика с особен ритъм и каза, че тази музика е за сърцето. После изсвири друга музика и каза, че тя е за белия дроб.

После изпя думите:

„Що си викнала Пенке ле.

Не се е светът разрушил.

Ти още не го познаваш, Пенке ле.“

В евангелската песен „При Тебе, Боже мой“ не е изразена Любовта на Бога към човека. А това е нужно, за да затрепти човешкото сърце.

Учителя изпя първия стих на тази песен с видоизменен текст и с друга мелодия:

„При Тебе, Боже мой,

по-близо да съм.

Във Твоята Любов

Намирам аз покой“

И онзи старият текст е хубав, но този текст с тази мелодия има по-близко отношение до човека.

Човек най-първо трябва да стане господар на своя двойник. И когато ще свири, двойникът му да излезе и да влезе в ръката му и в дръжката на цигулката. А когато пееш, ще извадиш двойника си и ще го туриш в гърлото си. Инак ще имаш механическо пеене.

И след като си пял, трябва да влезеш веднага в себе си и да възстановиш двойника си. Затова трябва да се изолираш след пеене или свирене известно време, а не да се залисаш с думите, които ти казват: „Ти много хубаво пееш и пр“.

Публиката да е много хармонизирана с онзи, който пее, за да може да пее много хубаво.

При песента ще туриш думи, които имат само едно съдържание, да нямат две съдържания. Инак се раздвоява умът.

На този, когото обичаш, няма да казваш, че го обичаш, но ще му направиш нещо, от което той има нужда или ще му кажеш нещо, което ще му помогне. Например, ще му кажеш: „Оправят ти се работите. Ще издържиш изпитите си. Ще спечелиш“.

Представете си, че тук са наредени 100 души зад тебе. Аз ги гледам, но ти не ги виждаш. Аз виждам най-задния и му казвам: „Обичам те“. Другите не знаят, кого целя аз. Те може би мислят, че тоз, когото обичам е първият. Ти никога няма да познаеш, кой, кого обича. Той обича Бога и ангела в теб.

При ангелите, когато едного обичат, всички други се радват. Там когато има обич, всички са едно. Това прилича на следното: например, донесат една кошница грозде и дават на едного, той го раздаде на всички. Друга аналогия: например един свири за някого, но всички се радват.

Когато двама души се разбират, те са близо, а когато не се разбират, те са далече един от друг. Велик е Господ. Той задоволява хората. Ангелите някой път гледат как да задоволят един човек. Изучават го, докато най-после го задоволят.

Някой човек стои тъжен, скръбен. Ангелите знаят, че му липсва нещо. И те ще му донесат нещо и той се чуди, че скръбта му е изчезнала. И казва: „Олекна ми на душата“. Ангелите идат при него и

изсвирят му от Невидимия свят цял оркестър и се променят мислите му.

На земята ще му кажат: „Не скърби, няма нищо“. Ангелите не му казват „няма нищо“, но го задоволяват.

Стана дума за слънчевата енергия. Учителя каза:

От слънцето иде към нас и друга светлина, която човешките очи не могат да схванат. Сега човек няма тази мрежа в окото си, за да схване тази светлина. В Шестата раса ще се образува тази мрежа и човек ще вижда нови цветове и нова светлина.

Една сестра попита:

– Кои са дълбоките причини на болестите?

– Болестта произхожда по три причини: от ума, сърцето и волята на човека. А можем да кажем и така: болестите произхождат от физически причини, астрални причини и умствени. Когато човек е в разногласие с Божествения свят, идат едни болести. Когато е в разногласие с духовия свят, идат други болести. А когато е в разногласие с физическия свят, идат други болести. И тези болести си имат свои разклонения.

Хората определят, че при болестта кръвта е нечиста, сърцето не работи добре, черния дроб не функционира добре, нервите не работят добре, после казват, че има в тялото някои микроорганизми. Това са само прояви във физическия свят. Т.е. когато по-дълбоките причини са налице, тези неща се проявяват и действат. По-дълбоките причини създават условия за проява на тези неща. Днешната медицина лекува само следствията, а не причините.

Традиция е в живота на Братството следното:

След всяка екскурзия първата ни и неотложна работа при връщане е преобличането и измиването на нозете с топла вода. След това се събираме в малкия салон, а лятно време на външните маси, с

Учителя на братска вечера с картофена супа. След вечерята обикновено изпяваме няколко песни и някои музиканти изпълняват кратка музикална програма на цигулка или пиано. След това обикновено почва разговор.

На Братската вечеря след днешната екскурзия в разговора Учителя каза между другото:

Хиляди пъти като се обезсърчиш и най-после кажеш: „Няма да я бъде“, тогава ще дойде Истината и ще постигнеш.

Всеки, който приеме Истината, тя е благо за него. Остане ли лъжата да ти уреди работите, тя е свършена.

ЕКСКУРЗИЯ ДО ХИЖА „АЛЕКО“ НА 20 НОЕМВРИ 1943 г.

Учителя покани 7 – 8 души братя и сестри да направим екскурзия до хижа „Алеко“ и там да прекараме няколко деня. На 20 ноември 1943 г. в ранно утро потеглихме от Изгрева с тежки раници. Минахме през село Симеоново. На Бивака Ел-Шадай се спряхме за малка почивка. Продължихме нагоре. Над нас по склоновете на планината почват да се вият мъгли. Минаваме първия заслон. Мъглите растат и ту забулват „Резньовете“, ту пак ги разкриват. Величествена картина! Надвечер пристигнахме на хижата. Вземаме една стая с кревати. Пазачът на хижата ни предостави един голям пън за печката. Радостно беше, че бяхме с Учителя в една стая – и в свободното време прекарвахме в разговори и песни. Всяка дума казана от Учителя, по какъвто и да е повод, беше за нас важна, интересна и с голяма дълбочина. Тези четири деня бяхме в непрестанно общение с Учителя. А помним, че беше казал: „Вие искате да знаете как да живеете. Гледайте мене, правете така и това е достатъчно“. Един пример: във време на нашия престой на хижа „Алеко“ се наблюдаваше как Учителя през целия ден в свободното време си мърдаше устните и беше в непрестанна молитва. От време на време се чуваше само началото на молитвата: „Господи благослови!“ Но не само в свободното време, но и когато работеше и през време на каквото и да беше занимание. Той отделяше няколко минути незабелязано от другите за молитва и пак продължаваше работата. Но ние сме наблюдавали това и на Изгрева. Ето що значи непрестанна молитва, непрестанна мисъл за Бога.

Друг пример: През септември 1936 година след Паневритмията веднъж както обикновено ние се събрахме на разговор около Учителя.

Той раздаде на всички братя и сестри по късче геврек. Но геврекът не стигна и Той изпрати една сестра като каза: При млякото ми в моята стая трябва да има оставено нещо, донесете го! Сестрата отиде в неговата стая и като се върна каза: Учителю, при млякото Ви има само едно гевече и аз не смея да го взема. Той каза: Вземи и го донеси! И раздаде и него.

Тези четири деня прекарахме в най-голямо разнообразие. Когато биваше хубаво времето, ние излизахме навън за по-къси или по-дълги разходки и наблюдавахме гората, широкия простор, който се откриваше пред нас и радвахме на всяко цветенце, на всяка тревичка, на всяко дръвче или птичка. Всяка сутрин обезателно ние излизахме да посрещаме слънчевия изгрев на Мечата поляна. Тя е близо до хижата. Тя е на открито място и от тук се откриват обширни хоризонти. Изгревите бяха разнообразни. При първия изгрев, посрещнат на Мечата поляна, имаше чудни танци на мъглите. Понякога слънчевите лъчи проникваха през някой отвор в тях и позлатяваха мъглите с най-чудни краски с жълта до червено виолетова с всички отенъци. Тайна молитва, молитви и песни в тая чудно красива обстановка. След това обмяна на няколко думи с Учителя, по-къс или по-дълъг разговор и връщане в хижата с едно свещено благоговейно състояние на душата, която е прозряла за няколко мига величието на боаг. И целия ден впечатленията от изгрева и преживяното от Мечата поляна изпълваха душите с особена светлина и образуваха основния тон на нашето душевно разположение през целия ден.

По телефона от Черни връх узнаха, че Учителя е на хижата с група братя и сестри. И ето на другия ден, наблюдателят на Черни връх, пристигна от върха със сърдечен поздрав от майка си, баба Мария и с един грамаден домашен хляб. Гошо много се зарадва, че отново можа да влезе във връзка с Учителя, когато дълбоко уважаваше

и обичаше. Спомените на Гошо от няколкодневния престой на Черни връх преди 2 години бяха незаличими и дълбоки. Тогава именно Гошо позна Учителя, тогава се създадоха връзки между него и Учителя.

Няколко души през деня отделихме малко време да прескочим до Яворови присои, които са около 45 минути разстояние от хижата. Когато отидохме там, живо възкръснаха в нас спомените от летуването на Братството с Учителя през лятото на 1933 – 34 година. Колко свещенни ни се видяха всички тези места! Защо? Защото тук са стъпили свещените нозе на нашия учител. Всичко тук напомня за дейността на Учителя тук. Ето полянката, дето беше построена палатката на Учителя. Ето централната полянка на която кладяхме вечерния огън. Ето полянката, дето сутринта правихме Паневритмията и на която още личеше отъпканото колело. Потърсихме чешмичката, дето с голямо усърдие и Любов Учителя работи няколко деня. Потърсихме морените, този тих, мистичен кът, заобиколен от мощни ели. Ето Пиперката, една могила, край която минавахме, при нашите ранни излети до Резньовете. Как стават мили и ценни за нас всички места, дето е бил Учителя!

Веднъж се прочетоха няколко страници на книгата „Ключът на живота“ от Учителя. Ето някои мисли от прочетеното:

„Никакво добро не можете да направите, ако не любите Бога. Любите ли Бога, Той ще ви се изяви и тогава вашата Любов ще стане като Неговата. Щастието и радостта, които изчезват са човешки. А щастието и радостта, които не изчезват, са Божествени. Любовта, която скоро изгаря е човешка, а Любовта, която не изгаря и постоянно се увеличава, е Божествена. Всеки, който отслабва в Любовта, върви по човешки път. Всеки, който отслабва в знанието, върви по човешки път. Когато повярвате в Божественото, силни сте. Не търсете Христа вън от вас. Той е вътре във вашата душа. Когато Бог почне да работи

вътре във вас, Той ще ви покаже как трябва да обичате. Тогава Любовта ви ще бъде свещена. Пробуди ли се Божественото в човека, само то ще бъде в състояние да го освободи. Само когато човек работи за Бога, той може да вижда Божието лице и душата му да се зарадва“.

Ето някои от разговорите с Учителя:

Когато разрешавате кой ви обича, вие сте в кладенеца. Вие всички се усещате, че няма кой да ви обича. Вие обичайте!

Хората казват: „В бъдеще, като се преродим“. В миналото сте казвали: „Като се преродим“. А пък сега сте се преродили и пак казвате същото.

Всички няма да се просветят изведнъж. Всеки трябва да се просвети, като му дойде времето. Яйцето, на което е дошло време да се излюпи, то да се излюпи, а да не се безпокои за другите яйца. Например, да кажем, че една домакиня слага всеки ден под една квачка по едно яйце и след 21-я ден тя се чуди, защо някои яйца се излюпили, а други още не са. Преведете това.

Има един закон, който е много мъчен да се разбере. Да провери човек, че има един Промисъл. Когато се провери това, то е вече пробуждане на съзнанието.

Като живееш един духовен живот, ти не го проявявай от вън. Ти да минеш като обикновен човек. Да не те разберат, че си светия.

Сега вие казвате, че някой човек ви обича. Вие там се заблуждавате. Ако някой ви обиач, то е Божественото вътре, което ви обича, значи Бог. Ако мислите, че някой друг ви обича, то е външното, човешкото.

Вие имате едно понятие за Любовта и считате, че трябва да я ограничавате. Това са човешки разбирания. И считате, че онзи, който ви обича, не трябва да обича никого другиго. Това е човешко разбиране.

В света най-първо идва нещастието и после щастието. Понеже човек е нещастен, Бог започва от там и от нещастието човек идва до щастието.

В Божественото вие не мислете за погрешките. Вие останете човешките погрешки за хората.

Един брат попита:

– Може ли всеки човек свободно да прави каквото поиска?

– Ще ви преведа един пример из животинския живот като отговор на зададения въпрос: Едно куче влязло в един двор. Вратата била отворена. То видяло, че няма никой и че има нещо за ядене. В това време идва господарят, затваря вратата и като го набива хубаво, пуща го. Кучето излязло на улицата и почнало да си ближе раните. Всичкото нещастие е, че човек иска непозволени работи. При непозволените работи ще си ближе раните.

Има една дълбока философия. Като я разберат хората, ще бъдат щастливи. Аз ще ви покажа пътя. Няма да остана назад. Напред ще вървя. Как ще ви докажа, че този път е добър? Трябва да вярвате, нищо повече! Онзи, който иска да излъже другите хора, лъже себе си. Ти сам ще видиш дали е вярно или не. И тогава ще се произнесеш. Но сега ще вярваш. Но ти казваш: „Ами ако си изгубя времето?“ Има нещо в човека, което му нашепва. Човешката душа не може да бъде излъгана.

Казвам: Който работи за Бога, той е свободен. Но всеки казва, че работи за Бога. А пък това трябва да се разбира вътрешно.

Понеже хората смесват човешката Любов и Божествената, затова идват разочарованията.

Има Същества, чието съзнание е по-висше. Те осмислят нещастията. Те са носители на възвишеното. Светлината у тях е по-

ярка. Когато човек обича, тези Същества идват при човека и се проявяват чрез него.

Онзи, който обича, не трябва да казва: „В онзи има някои недостатъци, но аз пак го обичам“. Той не трябва да говори така. Любовта не трябва да говори така. Любовта не трябва да гледа на недостатъците.

Като не обичаш, въпросът е предрешен. Всичките врати са затворени за тебе. Някой идва при мене и ми казва: „Условията, при които живея са лоши“. Аз му казвам: „При условията, в които живееш, никой не може да ти помогне, защото не обичаш“. Някой казва: „Аз нямам условия“. Значи не обичаш. Имаш условия, значи обичаш. Казваш: „Върви ми в живота“. Значи обичаш. Казваш: „Не ми върви в живота“. Значи не обичаш. Ще обичаш и условията ще потекат. Вие всеки ден може да проверите това. В малък размер може да го проверите.

Когато дойде някой човек и ти виждаш лошото в него, ти си в ада. Когато дойде някой и ти виждаш доброто в него, ти си в рая. Когато казваш на някого: „Онзи ми взе мира. От где се пръкна този!“, тогава човешкото е в тебе.

При старото разбиране ще има пукнати глави, счупени сърца, какво ли се!

Някой казва: „Бъди добър!“ Как ще бъдеш добър, ако ти не виждаш Бога и доброто навсякъде? Това е възпитание.

Онова, което трябва да чуете е: „Топли бъдете!“ Най-хубавите работи сега идват.

Един брат каза, че в едно село в България се явили 20 души младежи вегетарианци.

Учителя каза:

Има невидими пътища, по които новите идеи се разпространяват.

Как неусетно минаха тези четири деня! В присъствието на Учителя в тези чисти планински места всички бяхме радостни, пълни с мир и светлина. Ние бяхме в един друг свят. вдъхновението и радостта ни бяха едно предчувствие за великата нова култура, която иде на земята. Нашето състояние беше едно предвкусване за онова състояние, което ще имат душите в новия свят, който иде. Благодарим за тези четири дни! Благодарим на Бога за красивия подарък! Довиждане вие гори, полянки, потоци, дето прекарахме скъпи мигове с обичния ни Учител!

ОБЩИ УПЪТВАНИЯ ЗА УЧЕНИКА I

В един октомврийски ден четири и половина часа сутринта тръгнахме за Ел-Шадай на Витоша с Учителя. Бяхме около сто и петдесет души братя и сестри. През нощта беше валяло дъжд и времето беше облачно. Във Витоша навлязохме в мъглата. По едно време заваля и сняг. Само няколко пъти през деня мъглата се разредяваше и през се показваше за малко време слънцето.

Имаше красота в това мъгливо време. То откъсва човека от външните впечатления и го кара да се вглъби в себе си. Интересен беше танца на мъглите, които ту откриваха някои върхове, ту отново ги забулваха.

Във време на разговор с Учителя, стана дума за задачите на ученика. Учителя каза:

Ние на земята имаме лъжливи мерки. Например, някой човек ни е приятен, а друг не. Това е лъжлива мярка. Първият ми е направил някоя услуга, а вторият не ми е направил услуга, не ме е нахранил.

Старият казва: „Аз имам улегнал характер“. Аз не бих желал да имате улегнал характер. Той да е подвижен, на ден да се изменя по десет пъти, без да губи своето разположение.

Животът е хубаво нещо. Който разбира от добрия живот, хубаво е. Човек трябва да бъде умен. Умният човек си носи ключове. Той като отиде да свири на пиано, ще го нагласи, а онзи, който не разбира, отива при пианото, казва че е разгласено, но не може да го нагласи.

Мъчнотията стои в незнанието. Една работа дай я на майстор и той за 10-15 минути ще я направи. Трябва знание. Когато петелът сам се е заплел в кълчища, за да рови, не знае да се освободи. Петелът мисли, че кълчищата са хубаво нещо. Трябва да дойде онзи, който е

турил кълчищата, да го освободи. Трябва знание. Който знае, не остарява.

Една сестра каза:

– Кажете ни как?

Учителя каза:

Когато бъдете готови.

Човек е глупав, защото не може да прояви разумността, а не че не е разумен. Например, в пустинята един зародиш не може да вирее, защото няма условия да се прояви, но ако има влага и пр., ще се прояви.

Не се сваждай с никого. Не предизвиквай противоречия с никого. Не казвай никому всичко. Сърцето си не разкривай. Онези са деца. Говори им малко. Разкрий им някои букви.

Ти си бил в един съвсем друг свят и като си слязъл, най-първо трябва да се приспособиш. Ти си актьор, т.е. си за няколко часа на земята. Целият живот е една задача, която човек трябва да разреши. В Природата са дадени всички начини, по които човек трябва да работи и да си пробие път. Има много заблуждения от които трябва да се освободим. Трябва да се изкоренят всички плевели и предразсъдъци в човека, да остане само един угар, чернозем. И тогава ще дойде Божественото. Мъчно може да се освободи човек от едно заблуждение.

Да си турим това правило: трябва да вървим в съгласие с Природата. Като вървим в съгласие с нея, тя помага.

Когато доброто и злото се срещнат и злото се уплаши, тогава се ражда страхът. Тогава се явява и завистта. Злото трепери, страх го е че светлината ще разкрие всичко.

Щом аз имам една Божествена идея, щом имам новото, то да не обръщам внимание какво е отношението на другите към новото. Някои носят остарели, архайски възгледи.

Гневът е неканализирана, чрезмерна енергия. Тя се развива по крив път. Гневът е всякога резултат на чувствата. Злобата води към смъртта. Лъжата води към смъртта. Безверието води към смъртта. Съмнението води смъртта. А вярата, Любовта, Истината водят към живот.

Временните неща, които стават в живота, да не изменяват състоянието на човека. Такива са били мъчениците, които са поддържали известна идея. Човек трябва да проучава цялата вътрешна система на Школата, която същества от памтивека. Например, някоя пречка или опасност да не наруши твоя мир, твоята радост. Затова се изисква дълбоко мистическо разбиране. Ученикът трябва да го има.

Ученикът трябва да се противопостави на навика. Например, правиш нещо по навик. Кажи си: „Няма да го направя“, за да добиеш самостоятелност да станеш господар. Ученикът трябва да се освободи от старите навици. Например, речеш да тръгнеш по Божествения път и ритнеш някого като някой кон. Конят ритне и го набият и той решава да не рита. После забрави и пак ритне.

Ученикът трябва да разсъждава обективно, безлично. Не е важно какво е твоето лично отношение към въпроса, а как гледа Бог на него. Преценявай нещата не от лично гледище, а от гледище на Бога. когато хората се намират в доста гъста материя, отслабва силата им. Днес всеки усеща нещо несигурно, но то ще мине. Дълго време няма да мине за това.

Аз говоря на учениците да се занимават с музика, с рисуване, с други изкуства, с изучаване на езика, те са необходими, но са

добавъчни работи. А най-важното от всичко, на първо място, основата е добрият живот. Щом човек има добрия живот, Любовта, идейният живот, то всичко друго ще дойде.

Някои се пръскат с одеколон. Няма по-хубав одеколон от Любовта. От човека на Любовта излиза най-хубавото благоухание – на смирна, на миск. Когато дойдат Светли Същества при нас, те познават нашите възвишени мисли и чувства по благоуханието, което излиза от нас. Когато мислим за Бога, и Бог мисли за нас, ставаме благоуханни.

Ученикът доброволно трябва да се ограничава, за да запази своите сили, да не ги изхарчва.

Мъж, който оставя мустаци за жената, това е безчестие. Мъж, който бръсне мустаците за жената, това е безчестие. Да допуснем, че направя лицето си много красиво като млада мома, и тогава всички ще се влюбят в мене, ще тичат подир мене. И какво от това? Няма да съм свободен. А аз ще си направя една грозна форма, че да стана свободен.

Някой като отиде някъде, ще търси да му услужват, а ти като отидеш някъде, сам си свърши работата, доколкото е възможно. Не търси винаги да ти услужват.

Светът е най-хубавото забавление. По-хубаво забавление от това няма.

Много пъти най-богатите не са нито най-умни, нито най-силни. Богатият е имал ум, колкото да спечели богатството, но не е бил умен да спечели Царството Божие. Той след 80 години ще изгуби всичко. Богатият е умен за света. Хубаво е богатият да изгуби богатството си, за да не изгуби живота си.

Когато те питат на колко си години, ти кажи: „На пет или десет или петнадесет години“ Защо? Тогава съм роден.

Ти казваш: „Аз ще направя в неделя това и това“. Щом кажеш така, изпадаш в препятствия, в стълкновения. Ти кажи ще направя това и това; ще ида еди къде си, ако е в съгласие с волята Божия.

Човек има чрезмерни желания. Остави едно желание неизпълнено; такова желание ще бъде сила в тебе. Например, искаш да имаш лачени обуща. Ти си тури прости обувки. Искаш да бъдеш много учен човек. Нека да остане нещо, което да не знаеш, например астрология. Нека това да ти бъде велик стимул в теб.

Всичките ти тревоги са за нищо и никакво. Ние се тревожим за нищо и никакво.

Едно правило за ученика: не трябва да хвалиш хората пред самите тях.

Един брат каза:

– Понеже съм много занят с други работи, нямам време за духовна работа.

Учителя каза:

Когато човек иска да има време за духовна работа, то ще се подобрят условията. Има нещо отвътре, което ще подобри условията.

Ако едно дете родите му толкова го обичат, че всичкото им внимание е съсредоточено върху нещо, то има хора, които завиждат и това дете постоянно ще боледува.

Ученикът като дойде в събранието, ще остави всичкия си товар отвън. Като излезе вън, ако иска, може пак да го вземе.

В един театър идва нова актриса. Старата актриса се е оттеглила като слушателка, за да види как играе новата. Ако новата я превъзхожда, тогава е нова. Ако не я превъзхожда, тогава е стара. Ако старата се зарадва, тогава тя е от новите хора; тя ще поиска да се запознае с оная и да се учи.

ОТНОШЕНИЕ КЪМ СТРАДАНИЕТО

Днес сме на Ел-Шадай с Учителя. Общият обед направихме на полянката. Всички насядахме в кръг. Както винаги Учителя беше до каменната ограда. Красив символ представлява този кръг! Едно чувство на Братство ни обединява. Една обща велика идея ни свързва в едно цяло. След свършването на обеда всички се събрахме около Учителя, седнали на тревата.

Една сестра попита:

– Какво трябва да бъде нашето отношение към страданието?

Учителя каза:

Този страда от едно, друг – от друго. Идват при мен да се оплакват. А чули ли сте аз да се оплаквам? Когато условията са тежки, неблагоприятни, могат да се подобрят, да станат благоприятни.

Скръбта е печалба, а радостта е двойна печалба. Та във всичко печелиш. Не съжалявай, че не си спечелил толкова. Широко сърце! Ти си в един широк свят със звезди и пр. Наготово е всичко. Нищо не си платил.

Някой пита: „На мен ли се дадоха всички страдания?“ Казвам му: „Не говориш Истината. Много малко страдания ти са дадени“. Някой казва: „Като моите страдания няма“. Казвам му: „Тогава ти си по-горе от Христа. Досега мислехме, че по-големи от Христовите страдания няма“. Когато човек се обезсърчи, има други, които се обезсърчават в него. Да се освободи от тях. Ще кажеш на онези духове: „Аз съм мобилизиран, ще ме оставите на спокойствие“.

Сега ще приложите малкото. Всяка сутрин прочитайте по три стиха от Евангелието на Йоана и всичко ще мине. Ликвидирайте със старите сметки, с всички тези заблуждения.

Допуснал е Бог една малка неприятност за тебе. Какво от това? Той, Който е допуснал хиляди блага за тебе, какво от това, като е допуснал една малка неприятност?

Един свещеник ми каза: „Като почнах да благодаря за страданията, те си отидоха“. Като обикнеш скръбта, тя ще си отиде. Като обикнеш болестта и тя си отива, и тя бяга.

Когато дойде страданието, трябва да благодарим за него. Но това не ще каже, че ще се примирим с него. Не, ще се стараем да го отстраним, но догдето то ни тъпче, ще бъдем благодарни, че ни възпитава, че ни пробужда, че ни чисти. Значи едновременно като бъдете благодарни за страданието, догдето то ви е на гости, ще се стараете да се освободите от него. Защо? Защото предназначението на живота не е в страданието, в мъчението, в скръбта, а в здравето, радостта, хармонията, красотата, свободата. Някой може да каже: „Тогава не е ли по-добре да няма страдание, не може ли без страдание?“ На това ще се отговори така:

1. Може без страдание, щом си чист. Щом си нечист, то ще те мачка. Тогава страданието ще дойде като последствие за да те пречисти.

2. Може без страдание, ако не грешиш, ако не нарушаваш Божествените, природните закони. При най-малкото тяхно нарушение страданието ще дойде като последствие, за да те научи да не грешиш. Нарушението и на най-малката добродетел води към страдание. Тогава страданието иде да те възпита.

3. Може без страдание, ако си с пробудено съзнание, ако организмът ти е възприемчив към новото, към Божествените идеи, които ти идат от горе. Но ако си заспал, ако организмът ти е груб и невъзприемчив към възвишените идеи, които ти идат от горе, тогава страданието ще дойде, за да пречисти организмът ти, да го префини,

за да го направи възприемчив към възвишените идеи. Защото, ако то не дойде, спъва се твоята еволюция, твоят възход нагоре.

В бъдеще страданието ще изчезне завинаги. Кога? Когато човек спази горните три условия.

Всяка нова идея в човека иде от слънцето. Но човешкият организъм не е чувствителен, за да възприеме тези идеи, които идат от слънцето. И затова, когато е определено човек да приеме такава нова идея, той предварително минава през страдания, за да се пречисти нервната система, организмът, та да стане възприемчив към тази нова идея. Ето защо страданието показва, че предстои раждането, проблесването на една нова идея. Един закон гласи: раждането на една нова идея в човека се предшества от страдание.

Един брат попита:

– Дали това е закон за цялата вечност? Дали винаги човек, който ще ражда една нова идея, ще трябва да мине предварително през страдание?

Учителя каза:

Не, този закон важи само за сегашната фаза от човешкото развитие, за сегашната епоха. В бъдеще, когато човешкият организъм се префини, човек ще може да възприема новите идеи, без да има нужда да минава предварително през страдания. Така е сега у ангелите. Затова именно състояние говори Йоан в Откровението: „Той ще обърше всяка сълза от очите ви“.

Един художник излага гениална картина и всички се възхищават от нея, но хората не знаят една малка тайна, а именно: този художник е минал през голяма вътрешна криза, проливал е четири реда сълзи и в най-голямата тъмнина е проблеснала, родила се е в него идеята за тази картина.

Изпяхме няколко песни. След това Учителя каза:

Когато желаете произнасяйте следното мото: „Вярата, в която живея, ще внесе Божествена хармония в стремежите на моето сърце“.

ЕКСКУРЗИЯ ДО МУСАЛА ПРЕЗ ЮЛИ 1924 г.

На 11 юли потеглихме от София и още същия ден надвечер бяхме при хижа Мусала. Бяхме около 150 души. Пренощувахме едни в хижата, едни в палатки, а други под навеси. Следния ден прекарахме около хижата, при долните Мусаленски езера и още същия ден преди мръкване почнахме възлизане към Мусала и се спряхме при средното, най-голямото от Мусаленските езера. Решихме тук да прекараме нощта и на другия ден рано сутринта да потеглим към Мусала, за да посрещнем от там слънчевия изгрев. От средното езеро, дето бяхме се спрели, наблюдавахме чудна картина. Пред нас се издига Мусала. Около нас високи върхове. Слънцето не беше още залязло, но някои от скалите бяха вече потънали в дълбока сянка, а други бяха ярко позлатени от слънчевите лъчи. Контраст на сенки и светлини.

Но ето, слънцето още не беше залязло и гъста мъгла почна да забулва околните върхове. Но ето, че тя почна да се движи надолу, пропълзява по склоновете и скоро ние всички бяхме обгърнати от нея. Мръкна се; запалихме десетина огньове и около всеки огън имаше група братя и сестри. Почна да ръми ситен дъжд, който после престана.

Мъглата ставаше все по-гъста. Въпреки това всички бяхме радостни. Ето, ние бяхме вече в едно вълшебно Царство – Царството на чистотата. Ние бяхме в досег с мощните енергии, които работят тук. Ние бяхме в самата тяхна лаборатория. От друга страна една тиха радост и очакване хранихме в сърцето си, че въпреки мъглите и дъжда все пак утре ще имаме чуден изгрев от Мусала.

Край огньовете чудно играеха сенките и светлините по нашите лица и по околните храсти и скали. Понякога хиляди искри изкачаха от огъня и изпълваха пространството над главите ни. При някои

огньове се пееше; при други огньове тихо се вслушваха в нощната симфония на планината.

Към един часа в полунощ брат Епитропов отиде при палатката на Учителя и му каза, че всички желаем да посрещнем Изгрева на слънцето от върха. Учителя каза:

– Нека да опитат вярата си. Да направят обща молитва.

Направихме обща молитва.

Към три часа след полунощ напущаме средното езеро и потегляме нагоре. Всички, които имат електрически лампички ги запалват. Наредихме се всички по двама по тясната пътека, която се извива нагоре към висините. Гъста мъгла ни заобикаляше от всички страни. Каквато и да е планината, тя е красива. Всичко, което ни говори тя, е добро. Планината, която ни посреща със слънце, със синьо небе, с тишина, е същата, която ни говори със своите ветрове, бури и гърмове. Тя само иска да ни каже разни неща. Че как ще се запознаеш с нея, ако я виждаш винаги в една и съща дреха! Тя често мени своите одежди, за да се свържем с всички страни на нейната душа.

Беше опасно някои да не се отклонят или да се подхлъзнат в гъстата мъгла. И затова лампичките бяха разпределени на равни интервали, за да помагат по цялата линия.

Сегиз-тогиз се спирахме, за да има време отново да се скачат отделните части на линия. Тук – таме минавахме по скали, под които бучаха невидими води и се спущаха надолу от върховете.

На едно място стигнахме на една такава точка, че се виждаше цялата ивица нагоре и надолу. Това беше една от най-вълшебните гледки: наоколо скали и бездни и по тях се движи нагоре една жива линия. Тая линия се извива постоянно, непрекъснато мени своите очертания и стъпка по стъпка се приближава към върха. Светещите лампички тук– таме усилваха ефекта.

Съмваше се полека – лека. Почнахме по-ясно да различаваме околните предмети. Виждаха се вече по-ясно и очертанията на езерата, край които минавахме при изкачване. Още всичко беше в гъста мъгла. Но когато мъглата се пръснеше за момент, виждахме за миг вълшебното видение на някое езеро или връх и пак се скриваше всичко зад дебелото було на мъглите.

Край нас ясно вече различавахме едни бели цветя с красиви листа. Това са „Цветята на ангелите“. Тъй ги наричаха братята и сестрите. Те заслужават името си поради белоснежния си цвят и поради чистотата на местата, дето обитават. Това са тъй наречените „Каменоломни“.

Те са верни приятели на планините. Тяхната краска и форма красиво се съчетава с тази приказна обстановка.

Ние бяхме вече на няколкостотин метра под пирамидата, която е на връх Мусала. Но какво ставаше? От склоновете малко под върха погледнахме на изток. Кой разчистваше мъглите от хоризонта? Като че ли някое гигантско същество прибираше отвсякъде мъглите и ги сваляше и трупаше дълбоко в долините. И наистина след няколко мига изтока беше вече напълно разчистен. Не само изтока, но и навсякъде хоризонта се прочистваше. Ние бяхме вече на Мусала. Поглеждаме наоколо. Цялото небе беше вече напълно пречистено, чисто синьо, а какво виждахме долу? В дъното на долините гъсти маси мъгли се движеха с голяма бързина в разни посоки, пълзеха по повърхнината на земята и заприщваха планинските клисури. Ние бяхме над облаците. Ясно наблюдавахме танца на мъглите под нас.

Изток беше вече чист и често менеше своите краски. Но ето показа се и слънчевия диск.

От тая височина, над всички тия върхове и пропасти, над облаците, посрещането на изгрева е нещо епохално в човешкия живот. Впечатлението е незабравимо.

На връх Мусала духаше вятър и беше доста хладно, но всичко беше пълно с красота. Прекарахме известно време в мълчание. След това направихме молитва. Скоро слънчевия диск се издигна доста високо и времето значително се стопли. Вятърът постепенно утихна.

Учителя държа беседа. След беседата изпълнихме гимнастичните упражнения. След това имахме достатъчно време, за да разгледаме околността. Под нас е най-горното езеро Окото. По северните по-усойни места още се виждаха останки от снега. Но липсваха вече ледени маси по езерото. Окото е едно от най-мистичните езера. Всичко говори, че то е било циркус на ледник преди хилядолетия. След това почна разговор с Учителя. В разговор Учителя каза:

Любовта създаде света. Тя създаде цялата Вселена. Първия потик на човека трябва да бъде да възприеме Любовта. Вие трябва да се стремите да се освободите от ненужните работи и да виждате красивото, хубавото.

При Любовта всеки ще бъде задоволен от това, от което има нужда. Щастието ти зависи от Любовта, която имаш. Любовта засяга всички области на материални и духовен живот. Тогава ще имаш всичко! Всички ония, които живеят в Любовта, са Божественото общество.

Само чрез закона на Любовта могат да се вършат нещата правилно. Всеки подтик да правиш добро, всеки подтик на Любовта иде от Безграничния. Равенство има само в Любовта. за да бъдат хората равни, трябва да се обичат. Човек, който обича, не може да прави престъпление.

Единичната реалност е Любовта. Няма реалност и извън нея.

Любовта е здравословно състояние на душата! Тая Любов, от която ние се боим, има една неестествена примес. Човек, който живее в реалността, никога не отпада духом. Щом си духом съвършено отпаднал, трябва да знаеш, че си извън реалността.

Това, което дава възможност на човешката душа да се развива, да расте, то е Божественото, то е Любовта. Всички противоречия в живота и произтичат от безлюбието.

Като дойде Любовта, ще ти израстнат крила! Като дойде Любовта, болният ще стане здрав, мъртвият ще стане. Всички страдате по едничката причина, че не употребявате закона на Любовта. Единственото благо, което хората търсят, то е Любовта.

Ние търсим Любовта. Няма какво да я търсим. Ти живееш вътре в нея. Ще отвориш съзнанието си, за да влезе тя в тебе. Човек трябва да обича, за да живее.

Тая Любов иде сега на земята. Любовта е сила на Безграничния. Тя е силата на човешкото безсмъртие. Когато получите онова ново разбиране на Безграничния, този ред ще се стопи. Тогава ще почувстваш, че всички хора са близки за тебе.

Това е новото верую, което ще обедини цялото човечество в едно цяло.

След известен престой на върха, почнахме да се спущаме отвъд Мусала към Маришките езера, към местността, наречена „Олтаря“.

Бавно се спущаме надолу. Минаваме реката и се приближаваме към Езерата. Около реката множество цветя, между които особено изпъкват красивите морави камбанки. Те нежно се люлеят от най-малкия ветрец, малко приведени, като че ли вслушани дълбоко в музиката на водите, които се спущат от тия свещени места към долините.

Установихме се при първото от двете Маришки езера. Решихме тук да прекараме пет-шест часа. И тук се намираме при едно от многото циркуси, останали от ледената епоха. Величествени стени заобикалят Маришките езера. Това наподобява на някой храм, светилище и не напразно това място е наречено „Олтарят“. Ето „Манчо“ със своя остър връх, който съперничи с Мусала.

Тук при Маришките езера тишината е пълна. Много рядко тук идат туристи, също и овчари. Чуваш само понякога гласа на някоя от редките птички, населяващи тези места. Около нас низки клекове. Прекарваме красиви часове сред тази величествена архитектура. Надвечер поемаме надолу по Маришката долина, по течението на река Марица. Тая долина е „Царство на безмълвието“.

На мръкване се спряхме близо до двореца Сара-гьол.

Тук решихме да пренощуваме. Установихме се на лагер. Запалихме големи огньове. Дежурни братя поддържаха огньовете през цялата нощ. Бяхме заобиколени отвсякъде от стройни ели.

На другия ден сутринта продължихме пътя. Минахме край двореца Ситняково, стигнахме в Боровец и от там потеглихме за София.

ЕКСКУРЗИЯ ДО МУСАЛА ПРЕЗ ЮЛИ 1929 г.

Тук ще изложим летуването на Учителя и на Братството при Мусала от 9 до 17 юли 1929 г. На 9 юли тръгнахме за Мусала с автобуси. От Боровец продължихме нагоре и същия ден надвечер стигнахме при хижа Мусала. Една част от Братството се настани в малката хижа; голямата не беше още построена. Учителя и част от братята и сестрите се настаниха в палатки, а други под навеси. Времето беше тихо и топло. Бяхме около 140 души.

Вечерта запалихме няколко огньове. До вечерта се обзавеждахме в стана; също така и на другия ден сутринта.

Към 8 часа сутринта при долните Мусаленски езера почна разговор. Една сестра попита Учителя:

– Това състояние на подем, как да се задържа за винаги?

– Бог като вижда, че ще изгубиш красивото, Той го взема. Те ще си поплачеш. Той бди и после пак ти го дава.

Ценните неща никой не може да ги задигне. Ако нашите блага можеха да се губят, то какво щеше да стане! Но Бог, който съхранява твоите ценни качества, туря ги в гардероба и после ти ги дава.

Сега се изисква повдигане на съзнанието и вяра. Бог е, Който воюва. Бог разполага с мощно оръжие. Той воюва заради нас. Божиите пътища са непостижими. Той понякога отстъпва. И няма да се минат 5 –6 години и ще видиш, че много добре е станало така, както е станало.

Един брат каза:

– Учителю, сънувах, че на зрелостния изпит по математика ми се падна 82 номер. И аз го прегледах и си казах: „Хайде да видим“. И ми се падна 82 номер“.

– Когато някой път ви се дават при изпита благоприятни условия, то е изключение, но правилото е, че човек трябва да се труди. На Небето не може така да пробута. Един човек могат да го скъсат десет пъти. Стига да издържи.

Потеглихме за Мусала. Седнахме на една полянка на път за Мусала. Учителя каза:

Вие благодарете на Бога, че ви е дал живот да се качите още веднъж на Мусала. Сега Мусала е очистена от мъгли. Мусала иска да ви каже, че ако имате търпение, ще се изчистите, така както тя се е изчистила.

Във всяка екскурзия и светиите, и ангелите вземат участие.

Светиите и ангелите си правят великолепни екскурзии. Да вземем пример от тях.

Планинските места и полета се допълват. Човек трябва да се качи на планината и да слиза на полето. Тогава има нормален живот. Овчарят лятно време е на планината, а зимно време е на полето.

Тук можем да познаем на колко метра сме над морското равнище по психологически начин. На 100 м. височина ще имаш особени чувства и идеи, на 200 м. – други; на 500 м., на 1000 м. – други и т.н.

На Мусала има камъни. Те дават особен характер на местността. Понеже те имат постоянна форма, то човек, когато бъде при канарите, те дават на човека твърдост, очертание на характера, ясно очертани контури на мислите, идеите. Ето защо е хубаво да се отиде при канарите, да се седне на някой камък и да се размишлява. Това има голямо значение. Мислите, които ще имаме тогава, ще имат ясно очертани контури. Изобщо казано, в камъните живеят известни сили и когато човек отиде при тях, приема от тези сили, приема известни качества в себе си.

Защо светиите са отивали да живеят в пустините? Там в тези каменисти места са добивали известни качества. Там те са минавали през разни изпитания, но съвсем не от такъв характер, през каквито минават обикновените хора. Мъчнотиите, през които минават обикновените хора, за тях са лесни. На тях те не обръщат внимание и лесно ги разрешават. Но те имат мъчнотии от съвсем друг характер. Например, не погледнал някого с хубав поглед, а с малко недоволство или е казал някоя дума не съвсем правилно и след това изпада във вътрешна борба.

В планините има известни места с електричество, а други с магнетизъм. Електричните места дават на човека ценни неща, но същевременно и известна грубост; а магнетизма дава нежност, мекота, но може да даде и леност.

Една сестра каза:

– През цялата нощ над езерата имаше оркестър, който трая до сутринта, до изгрев слънце.

– Тази музика разбира се ползва всички, които са тук.

Макар и хората да спят, те приемат тази музика в душата си и тя остава и работи в тях.

Скоро стигнахме на връх Мусала. Днес е 10 юли, сряда, температурата е 16 градуса над нулата. Учителя държа лекция на тема: „Господар и слуга“– печатана в тома „Определени движения“.

След това Учителя каза:

Нека всеки се помоли в тайно, както намери за добре.

В един часа след обяд температурата на Мусала беше 23 градуса.

Учителя каза:

На Мусала има специфични места, които никой не е видял.

На връщане се спряхме за известно време при Окото и надвечер бяхме на нашия стан.

11-и юли прекарахме по свобода. Едни посетиха вътрешното езеро от долните две Мусаленски езера, други отидоха на Незнайния връх А-В, трети отидоха към Чадър-Тепе, а други – до Сфинкса и от там по едно било, което съединява местността при Сфинкса с Мусала, отидоха на Мусала. Това било се нарича „Трионът“. Доста трудно е преминаването през „Триона“. От двете му страни се спущат големи стръмнини.

На 12-и юли станахме рано и посрещнахме слънчевия изгрев от Мусала. След молитвите при изгрев слънце Учителя даде следната формула: „В пълнотата на Божията Любов и в пълнотата на Божия Дух има живот“.

След това Учителя държа беседа в седем и половина часа на тема: „Специфична светлина и топлина“– печатана в тома „Отворени форми“.

На края на беседата Учителя даде една задача: през този ден всеки от нас да полее десет пъти един камък с вода, взета от някое езеро.

Към обяд се върнахме при нашия стан край долните Мусаленски езера. В 5 часа сл. Обед се събрахме около Учителя. В разговора Учителя каза:

През деня някои поляха камък близо до езерата, а един брат реши десет пъти да взема вода от Окото и да отива да полее избран камък на връх Мусала.

Когато вие имате една хубава, благородна идея и я изоставите и кажете: „Хайде да я оставим и да си поживеем“. Тогава вие сте на мястото на Юда, който предаде Христа.

Камъните, които поливате днес долу, във физическия свят, не знаят това, но горе знаят. Растенията и животните са деца на ангелите

и архангелите, а камъните, изобщо минералите са деца на още по-горни членове на ангелската йерархия.

Външния свят е, който стимулира човека. Ако няма предмети вън в света няма кой да стимулира човека, няма как да прояви дейност. Най-малкото нещо, което става с тебе е стимул. Та велик е животът в Природата. Всяка година все нови неща има.

Когато говориш на Природата на обикновен език, тя не отговаря, но когато ѝ говориш на нейния език, тя отговаря. Природата не търпи съмнения, колебания и пр. Тези неща са несъвместими с нейния живот.

Като влезеш в Природата, най-първо ще вярваш, нито сянка от съмнение да няма. Тя каквото ти каже, вярвай. Като влезем в общение с Природата ние влизаме в един свят на всички възможности.

Събрали се веднъж най-учените хора – светски и религиозни. Дошъл един ученик от Божествената Школа, той бил от отделенията на тая Школа. Те разправили всичкото си знание и той бил на последно място. След това той казал една дума и израсло дърво с плодове и всички яли; запалил се огън на който всички се греели и потекли извори, от които всички пили. Та човек трябва да дойде до онази велика наука.

Ще бъде, ще бъде. Има много работи да се учат.

По повод на упражнението с камъка Учителя каза:

Има две крайности: не избирай най-мъчнодостъпния камък, нито най-леснодостъпния, но избери нещо средно и да ти е приятно.

Когато ходиш по планината, опитай камъните, за да не се събори някой камък, който се клати. Стъпвай само на камъни, които са неподвижни.

Не трябва да горим тук сурови клекове, а само сухи. Ако горим зелени клекове, винаги ще плащаме. Някоя година ще отидем на място, дето има сухи дърва.

В еднообразието човек погрознява, а хармоничното разнообразие разхубавява. Всяко нещо у нас да е осмислено, да е красиво. Човек не трябва да се бои. Човек би трябвало като остарява, да се разхубавява. И духовния човек, колкото повече време минава, трябва да се разхубавява.

Тази екскурзия е предвидена. Като се върнем, ще можете да работите с нови сили. В духовния живот резултатите ще дойдат, но малко по-късно.

Никога не се стремете да направите човека съвършено доволен. Ще дадеш на всички, но умерено. Ние не сме напълно доволни на земята, понеже сме пътници.

Издържливост, издържливост трябва. Който издържи, побеждава.

На 13-ти и 14-ти юли пак прекарахме времето по свобода.

На 15-ти юли пак се качихме на Мусала на изгрев слънце. Към 10 часа почна разговор. Стана въпрос за спазване на хигиенични правила при екскурзиите. Учителя каза:

На екскурзия хубаво е човек да има термос. Във време на екскурзия човек да не се обленява; да си измива вечер краката с топла вода и да си променя чорапите. Тогава става реакция.

Когато някой прави фрикции със студена вода, това не е хубаво. Това след време ще даде обратна реакция, вреда.

Някой казва: „Защо сме дошли на Мусала?“ Човек, който е дошъл на Мусала, продължава му се живота с една година. А една година колко много струва. Вие все сте приели нещо тук, колкото и да са примитивни вашите апарати.

Температурата е 10 градуса. Барометърът върви към повдигане. Утре ще има по-голямо повдигане. Птичките вчера надвечер пееха. Това показва подобрение на времето. Като дойдеш тук, цяла година ще обработваш впечатленията. На Петровден Мусала приема специфична енергия от слънцето. Хората в света казват: „Не ви трябва да ходите по планините“. Само мъдрите ходят. Сега температурата е вече 11 градуса.

Когато говорим за Любовта, трябва да има нещо, което да дадеш, да излиза нещо от тебе. Любовта не е в думите. Като излиза Любовта от тебе, без ти да говориш, тя тече като вода. Човек да не подпушва изворите на живота.

На 16-ти юли посрещнахме слънчевия изгрев от Мусала. След молитвите се прочете десетата глава от Евангелието на Матея. Изпълнихме гимнастичните упражнения. Към девет и половина часа почна разговор. Учителя каза:

Англичаните след като стоят десетина години в индуската школа, там им казват свещени истини, които трябва да пазят в тайна.

Индусите се чудят по кой начин това, което те са добили по инволюционен начин, европейците го долавят по еволюционен начин, например радиото и пр.

Много адепти, махатми от Индия са се пренесли, са се родили в Европа и работят тук. Едно време адептите ходеха с чалми, а сега някой прероден адепт като професор в Европа ходи с цилиндър. Той си знае кой е, но не казва.

Учителя погледна морето от върхове, които са оттатък долината на река Бели Искър, в местността наречена Скакавците и каза:

Там няма хора, но живеят Разумни Същества, които са с ореол. Този срещният масив е бил 7000 метра и после се е снишил. В

Софийско поле, Пернишко поле и пр. са били все езера и после започнали да се издигат.

Този срещният масив – Скакавците е „Островът на блажените“. Той и сега е „Остров на блажените“. Който иска да изпита блаженство, трябва да иде там.

Планинските области са места, дето са складирани енергии.

Жълтата и бялата раса се отклониха от правия път. Черните развиха чрезмерно черния дроб; те увеличиха низшите чувства. И затова, когато те са господствали, устните им станаха дебели. Тогава те са били по-високи. Четвъртата раса дойде да уравновеси чувствата на черните, но дойде до Черната магия. А бялата раса употребява силата за разрушение, употребява взривните вещества. Шестата раса ще дойде да урегулира, да смекчи човешкия характер чрез Любовта.

В бялата раса се забелязва някои процеси на израждане. Например виждаме, че предната част на челюстта излиза навън, което е приближаване към животинското.

Бялата раса е проявила изобретателност, но тя не е най-висша способност. Центъра на изобретателността е отстрани на главата, а разумността, интелигентността е горе на главата. Главата трябва да се повдигне горе с няколко сантиметра. Това не може да стане механически. От окултно гледище въпроса стои така: Има дванадесет извора, от които човек трябва да вземе своите енергии. Засега само пет функционират, а другите са прекъснати. Затова трябва да се възстанови разумното съобщение с тях. Ние трябва да възстановим връзки с тези извори. Всеки извор е свързан с известна интелигентност.

Славяните идат сега да възстановят връзката с тези извори, да направят връзка засега с един от тези извори и то с духовното,

мистичното течение. Или на прост език казано: човек трябва да стане набожен. Славяните трябва да възстановят истинската набожност.

Индусите дето прилагат своите методи, те са методи за скачване с тези извори. Един адепт се стреми да се скачи с тези извори, та догдето достигне в това скачване.

Един извор поддържа физическото тяло; втория – ума; третия – чувствата; четвъртият и петият поддържат други човешки способности. Сега новите извори с които трябва да се направи скачване са за Любовта, Мъдростта, Истината и пр. Любовта трябва да протече като някое море, като океан.

Към дванадесет и половина часа потеглихме към нашия стан. В седем часа вечерта се събрахме около Учителя на общия стан и в разговора Учителя каза:

Когато има физическа депресия, това има отражение и върху душевното състояние на човека. Има връзка между физическото и душевното. Учителя каза да се прочетат от четвърта серия беседи следните страници: 197, 88, 7, 3, 16, 31, 186.

Бог е огън пояждащ за онзи, който не разбира, а за онзи, който разбира, Бог е огън, Който твори и създава.

Когато се чете Словото, като се вникне в съдържанието, тогава има добър резултат.

Тези гимнастични упражнения като се правят на Мусала имат друг резултат, отколкото на друго място. Заслужава да отидеш на Мусала да правиш тези упражнения и да се върнеш.

На 17-ти юли 7 часа сутринта двама братя и една сестра се срещнаха с Учителя при долните езера. В разговора Учителя каза:

Като влезем във връзка с ангелите, то няма да влезем във връзка с тях за да ни кажат какво трябва да правим, но за да вземем пример от техния живот, да видим как те работят, за да работим и ние като

тях. Ние не трябва да се стремим да влезем изрично във връзка с ангелската йерархия, но главно предимно във връзка с Бога. и когато влезем във връзка с Него, тогава ще влезем във връзка с всички други Същества и с йерархията, защото Бог е Един, Той е Цялото и съдържа всичко в себе си.

Когато почнем да служим на Бога, тогава ще влезем във връзка с всички Същества, които служат на Бога, защото ще бъдем в хармония с тяхната дейност. Тогава значи ще можем да влезем във връзка с йерархията.

Как се служи на Бога? Като се работи между хората. Когато човек работи върху себе си, това е приготовление за служене на Бога и затова работата върху себе си пак може да се вземе като работа Божествена. После ще работи между хората. След като се научи човек да работи между хората, ще му се даде друга работа от по-висш характер. Човек да не казва: „Ще служа на Бога“, но да го направи в момента, всеки ден.

Има Учение приемано отвън, а когато човек се свърже с Духа, тогава Духът отвътре заработва. Това е вътрешния опит. Външното Учение на Природата, после хиромантия, френология и пр. това е четене на свещ. А свързването с Духа е четене денем на слънце, при изобилна светлина.

Казано е в Писанието: „Ще излея Духа Си“. Вътрешния извор трябва да се отвори. Сега иде отваряне на извора на причинното тяло, т.е. разумността. Всеки един от дванадесетте извора отговаря на едно от телата.

Работете свободно, без принуждение, в Духа на свободата. Връзката с Бога не е нищо, което веднъж направено, се оставя осигурено. Не. Връзката с Бога постоянно трябва да се подновява, постоянно трябва да се прави, всеки ден, непрекъснато. Ако аз говоря

с някой човек днес, то имам връзка с него, но ако той си отиде утре, няма връзка. Същото и с Бога.

Методи за изливане на Духа, за свързване с Божественото са били практикувани от всички мистици пророци. Учителя дава методите и законите, а ученика трябва да ги приложи. Първото е работа на Учителя, а второто – на ученика.

Ще работите в духа на досегашния начин на работа. Ще изучавате беседите и лекциите. Там са методите и законите. Ще изучавате и Библията.

Когато му дойде времето, когато ученикът е приготвен, тогава Учителя ще го научи на по-дълбоко познание. Затова си има определен час. Това не става случайно. Това става само, когато ученикът дойде на една определена степен на развитие.

Понеже тези двама братя и сестрата искаха да останат още няколко деня на Рила след слизането на Братството в София, Учителя им каза:

Можете да отивате при Окото и там да прекарате през деня, но не за спане. Също така и Олтарят е хубаво място за престояване и други някои места.

Същия ден – 17-и юли потеглихме за Боровец и оттам за София.

БЕСЕДИ И РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ НА ВРЪХ МУСАЛА на 23 юли 1940г.

На 22 юли пренощувахме на хижа Мусала. На другия ден сутринта преди изгрев слънце бяхме на връх Мусала. Там Учителя държа беседа: „Божественият и човешкия свят“ , която е печатана в тома със същото заглавие. След закуската Учителя държа на върха втора беседа „Правила на Любовта“, печатана в същия том.

След това почна разговор по разни въпроси. Засегна се въпроса за посещение на Бога. По този въпрос Учителя казва във време на разговор:

Има два момента: когато Бог ни търси и когато ние Го търсим. Да наблюдаваме съвпадението на тези два момента: тогава най-лесно се постигат нещата. Защото ако Бог е далеч, тогава е мъчно. Бог казва: „Търсете Ме, докато съм близо“.

Когато дойде радост, която не знаеш защо е, то е защото тази радост е от най-висш порядък. Причинното тяло не е още развито и затова ние само я чувстваме, без да знаем източника.

Псалмопевецсј казва: „Като види лицето Ти, ще се развесели сърцето му“.

Радостта и веселието идат от присъствието на Бога. Когато Духът Господен посети човека, тогава човек е радостен.

Когато човек е готов да извърши волята Божия, тогава идва радостта.

Един брат каза на Учителя:

– В една от последните недели в 5 ч. сутринта на събранието в салона имах едно Божествено състояние.

Тогава Учителя каза:

Човек може да влезе в пътя на „Eternal generation“, т.е. вечното обновяване. Вечното обновяване иде от Духа, Който изхожда от Бога.

Разговор с Учителя на 23 юли 1940 г. при „Окото“ в 1 ч. след пладне.

Когато Христос е пращал учениците си двама по двама, Той ги е пратил като войници на работа. И затова е било приготвено за тях всичко от горе. Всеки, който отива като войник на Божията нива, е снабден с всичко.

Когато дойдете да обяснявате един строй, не го обяснявайте механически. Едно дете на три-четири години в количка. То като порасне не може да се събере вече в количката. Значи трябва друг строй. Също така и днес човечеството в днешния си строй е пораснало дете, което не може да се събира в детската количка. Значи трябва да се промени строя.

Ти срещаш някой човек, който е груб. Този, който се отнася така с тебе, той те изпитва.

Нито сиромаха, нито богатия може да отиде на училище, а само умният. Мнозина от вас обръщат внимание какво казват хората. Малцина мислят какво ще каже Бог.

В Америка на един американец Бог му казва, че трябва да проповядва Божествените истини. Той отказва, отива в Австралия, почва търговия, обаче след 20 години фалира, връща се и пак става проповедник. Значи пак става това, което Бог му казал.

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ НА 24 ЮЛИ 1940 Г.

(при моста на връщане от Мусала – между Мусала и Боровец.)

На 23 юли надвечер се върнахме пак в хижа Мусала и на другия ден сутринта, 24 юли, пак се изкачихме на връх Мусала. Там Учителя държа беседа: „Закон за частите и за Цялото“, печатана пак в същия том.

След това потеглихме надолу за Боровец. При моста между Мусала и Боровец имаше кратък престой и там Учителя каза в разговор:

Когато правиш нещо от Любов към Бога, ти си свободен. Само там е свободата!

Бог трябва да слезе в хората, за да измени човешката Любов и да я превърне в Божествена. А пък ние трябва да живеем в Бога, за да се изправим в нашата Любов.

Човек трябва да разчита на Божественото. Има един Божествен Промисъл, на който човек трябва да разчита.

Ние мислим да работим, като уредим работите си. Не, сега почни да работиш!

Ти обичаш един човек. Ти трябва да се нагодиш за Любовта му. Ако не се нагодиш, не можеш да я възприемеш.

Това, дето се жените вие, цаните се за слугини. В онзи свят няма никакви женитби. Онзи свят е като тая светлина, която днес е над нас. Умственият свят е толкова добре уреден, че ти можеш да ходиш, дето искаш. В онзи свят няма да можеш да се скараш с никого.

Най-напред сте се научили да любите Цялото, а пък сега се учите да любите частите. Ти търсиш да обичаш някого, да обичаш една част

от Цялото. Понеже обичате Цялото, то заради Цялото ще обичате частите.

Никоя душа не трябва да излиза от орбитата си навън. Две души имат афелий и перихелий. Когато дойдат в перихелий, те проявяват Любовта си.

За Любовта можем да дадем следното сравнение: ти имаш едно лице, комуто си дал своето съкровище. Ти се интересуваш от съкровището. А пък съкровището е Любовта, която си вложил в някого.

Някой казва: „Той не заслужава тая обич“. Така не се говори. Вие насърчавайте хората. Всеки човек заслужава Любовта! Ако той не заслужава Любовта, трябва да умре.

Обхода между близки трябва да имате. Трябва да имате хубава обхода един към друг. Ако някой не може да ти даде мил поглед, ти ще му го дадеш! Пожелавай добро на всекиго. Вие не сте още проявили Любовта си. Всеки ден увеличавай с по една стотна част от градуса Любовта си!

Продължихме пътя за Боровец. Там стигнахме навреме и вечерта бяхме в София.

XXIII. РАЗГОВОРИ В ДУХОВНАТА ГРУПА

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ В ДУХОВНАТА ГРУПА на 1 март 1926 г.

През есента на 1924 год. се образува духовна група. В нея влизаха 16 души братя и сестри. Тя работеше под ръководството на Учителя. Целта на групата беше по-дълбоко проучаване на беседите и лекциите на Учителя. За целта се събирахме всеки неделен ден сутринта и разглеждахме беседите и лекциите на Учителя. Почнахме от първата година на младежкия клас. На всеки един по ред се възлагаше да проучи една лекция и да изложи и развие основните ѝ мисли. А всички други братя и сестри прочитаха същата лекция, за да бъдат подготвени. След изложението се обменяха мисли. Понякога се проучаваше и Библията от по-дълбоко гледище.

Духовната група си възлагаше и практически задачи. Например, една пролет се реши всеки неделен ден рано сутринта да отиваме на екскурзия до Ел-Шадай и да се връщаме за неделната беседа на Учителя в 10 часа.

Ето друга задача: една година решихме да приложим точността, за да се упражним в нея: за неделната беседа да пристигаме в салона на ул. „Оборище“ точно в 10 часа без 10 минути, нито една минута по-рано или по-късно. И обикновено всички се срещахме при входа на салона в една и съща минута. Възлагахме си и други задачи.

Отвреме на време поканвахме и Учителя и Той ни даваше своите упътвания.

През февруари 1926 година решихме да направим зимна екскурзия по пътя на Мусала, додето стигнем. На 19-и февруари тръгнахме с автобус заедно с Учителя, стигнахме до Боровец и веднага тръгнахме нагоре. Снега беше дълбок. Като наближихме канарата, се виждаха

само върховете на елите. Значи снега имаше дебелина най-малко 4-5 метра. Дойдохме до моста, който е по средата на пътя между Боровец и Мусала. След това се върнахме малко и решихме да пренощуваме при голямата канара. Постлахме платнище върху снега. Запалихме голям огън. Стоплихме вода. Там прекарахме нощта. Всеки изпи по много чаши гореща вода, за да се стопли. Голямата канара пазеше завет. Задуха топъл южен вятър и никой не изстина.

На другия ден потеглихме за Боровец. По пътя заваля гъст сняг на едри парцали. Елите отрупани със сняг представляваха вълшебна, неземна картина с чудна красота. В Боровец пренощувахме в хотел „Соколец“ и на третия ден се върнахме в София.

Няколко деня след връщането ни духовната група се събра при Учителя. Споделихме впечатленията си от екскурзията. В разговора Учителя каза между другото следното:

Когато човек се ражда, какво му трябва? Трябват му Мъдрост и Любов. Значи през целия си живот трябва да бъде ръководен от Мъдростта и Любовта. само така може да расте и да се развива. До известно време организма да расте на ръст и широчина. Идва време, когато организмът престава да расте на ръст и широчина и тогава започва вътрешното растене. Човек започва да развива своя ум, своите чувства.

Вие сте влезли в една духовна група. Вие трябва да разберете, какво нещо е духовна група. В България често се правят дружества. На колко сдружавания се постига целта? Духовната група трябва да бъде придружена с вътрешна разумност. Разумността всякога се определя от противодействията. Щом почнем да работим в материалния свят, ще срещнете съпротивление, понеже материята е инертна. И тогава част от вашата енергия се губи. Ще се натъкнете на това вътрешно противоречие. Онези, които влизате в духовния свят, ще се натъкнете

на друга една опасна страна, понеже ускорявате вашето развитие и във вас преждевременно ще изпъкнат някои противоречия. Щом те изпъкнат, вие трябва да бъдете в състояние да се справите с тях. Някой път хората се оплакват от изгубване на онова разположение, което са имали и тогава в тяхната душа се заражда или антипатия, или вътрешно ожесточение.

Религията събужда висшите духовни сили и с тях човек не може да си играе. За да могат да се използват тези сили, човек трябва да бъде внимателен. Човек трябва да бъде една среда, през която Божествените сили да минават без никакво съпротивление. Има ли съпротивление, тогава се образува вътрешна реакция в ума и чувствата и човек влиза в противоречие със себе си. Не е работата само за един ден да имате отлично настроение. Това не е още духовно състояние. Духовно състояние е това: когато човек е болен, да бъде тих и спокоен. Да не изгубва присъствие на Духа и пак да бъде радостен.

Като сте влезли в тази група, каква представа имате за духовния живот? На слабите хора противоречията идат отвън, а на силните идат отвътре. Щом противоречията идат отвътре, тогава човек е силен. Например, детето има външни мъчнотии: може да има мъчнотия по отношение на храната и пр. Когато идат мъчнотии отвътре, това показва, че човек стои по-високо. Без тези вътрешни препятствия и мъчнотии вие не може да разберете духовния живот.

Когато човек е подготвен и влезе в духовното си тяло при смъртта, тогава е добре. Но ако човек излезе от физическото тяло и няма подготвено духовно тяло, в което да влезе, тогава е мъчнотията.

Една от задачите на духовния живот е да можете да работите с духовното си тяло. Сега аз искам от вас младите да ви предупредя за една малка опасност, понеже вие още не сте запознати на онази

мрежа на низшите тъмни духове. Те се стараят да оплетат религиозните хора по следния начин: най-напред те ще преувеличават вашите способности. След това ще паднете долу. И тогава те ще вземат точно обратния път и ще ви убеждават, че у вас няма нищо. Това са две противоречиви състояния, които всякога действат разрушително. Умът ви е объркан. Вие трябва да имате една база, да усещате Божието присъствие, трябва да имате една положителна мярка, с която да мерите вашите постъпки, да чувствате, че Бог е основа, върху която животът може да стои. Едни и същи разбирания трябва да имате всякога. Представете си, че вие сте при баща си и майка си, но представете си, че те заминават и вие оставате сами. Да не ви трепне окото. И да сте сигурни, че Бог така ще промишлява за вас, както при баща ви и майка ви и че те ще ви помагат от горе, както са ви помагали тук на земята. Щом влезете в духовния свят, ще имате такива изпити.

Муди бил в Америка и са го повикали в Англия да проповядва. Един му казал, че като отиде в Англия, ще тури големи суми на негово разположение, ще намери салони и пр. Но когато той слязъл в Ливърпул научил, че неговия приятел е умрял и не му оставил никакви суми. Приятелят го няма и неговите надежди са осуетени. Но вярата, която имал Муди е била толкова силна, че пътят му се отворил и той имал най-голям успех.

Сега ако вие в едно отношение срещнете някои мъчнотии, трябва да ги побеждавате, те да не ви спънат.

Ако човек не въдвори вътрешна хармония в себе си между ума, сърцето и волята си, очакват го страдания. Човек трябва да има дух да наложи хармония в себе си. И Писанието казва: „Мир имайте“. Най-първо с Бога, после със себе си и после с ближния. Да знаем, че никога в Бога не може да има противоречие. После да знаем, че трябва да

работим в съгласие с Бога и после в съгласие с ближните си. Това е един закон полезен за вас, когато почнете да работите.

Когато се намирате в някое недобро разположение, има бръмбар във вас. Например, вчера сте имали да кажем едно отлично състояние, а днес имате един бръмбар. Законът на внушението е един мощен закон и човек не може да се избави лесно от него.

Щом дойде едно настроение, ще знаете, че това настроение е външно, ще гледате да го премахнете. Човек трябва да бъде вътрешно свободен. Аз съм за вътрешната свобода.

Екскурзията е едно средство да се опознавате. Например, във време на екскурзия ще си правите услуги: един ще накладе огън, друг ще донесе вода; друг ще поддържа огъня през нощта, когато останалите спят и пр.

Често овцете ги прекарват през следующият изпит: овчаря подпушва реката за да стане два метра дълбока. Хвърля овцете от моста в рекатаи те почват да плават и тогава се изчистват. И така се изпира вълната. Щом почне да къпе овцете, той мисли да ги стриже скоро.

Щом влезете в мъчнотии, ще кажете: „Като овцата във водата сме. Опра ни се вълната“. Философия е това.

Човек трябва да бъде търпелив. В живота има най-големите противоречия, от които човек ще се учи. Земята е една много строга Школа. Когато очакваш и мислиш някой път, че плодът е готов и че ще го вземеш, оставаш на понеделник.

Законът за единството в Природата изисква следното: всички хора са свободни, но да има единство. Има простор за всички. Всичко, каквото човек желае, може да го постигне. Но Природата е поставила особен път на всеки човек, по който той трябва да мине.

Никой път двама души не добиват щастие по един и същ начин. Ако беше другояче, то щеше да бъде едно копиране. Кой, каквото е пожелал, всичко ще му го дадат. Все ще дойде, ще се постигне. В Природата има един запас, от който тя дава щедро.

Дълго време човек трябва да работи върху себе си. Той има материал, който трябва да обработи. Мисли, желания, действия, воля, това е материалът, върху който трябва да работи.

Всеки ден човек трябва да урегулира своите мисли, като се свърже с Бога.

Природата заставя всички същества да работят. После им дава условия да се занимават, да учат.

МИСЛИ ОТ УЧИТЕЛЯ, ПРОЧЕТЕНИ В ДУХОВНАТА ГРУПА

На 6 юни 1926 г. сестра Савка прочете в духовната група следните мисли от Учителя:

Ученикът трябва да има единство в чувствата: Любовта към Бога не трябва да се смесва с нищо друго. Любовта към Бога – това е моралът на ученика. Ученикът трябва да се стреми с всичката си чистота и святост да прояви Любов към Бога. Това е една жичка, която ще го изведе от всички мъчнотии по пътя; и при най-лошите условия да е поставен, ще го изведе.

За да има чистота човек, трябва да бъде крайно интелигентен. Докато ученикът не изглади своите отношения към Учителя си, Учителя не може да му даде никакви уроци. Когато ученикът разсъждава, не трябва да има предвид формата. Тя заблуждава. Идеята да се свърже с Бога. И тогава мислите слизат направо от Бога като светлина в съзнанието на ученика.

За да познае ученикът себе си, трябва да обича Бога. като познае себе си, ще обича вече и ближните си. За да познае ученикът Бога, трябва да го люби. И за да любиш хората, трябва да познаваш Бога. ако любиш себе си повече от Бога, не си на правия път. Ако любиш една част повече от Цялото, не си на правия път. Цялото ще любиш с Любовта на Цялото. А частта ще любиш с Любовта на частта.

Не само Любовта, но и вярата е необходимо Начало. Вярващият трябва да бъде абсолютно неподкупим. Вярата издига човека във висша област.

Обект на Любовта – това е Бог. Проявеното има за обект непроявеното.

Любов безспир, живот без край, вяра непоколебима – това са трите ключа на ученика.

Учителя беше дал една формула, с която започвахме и завършвахме събранията на духовната група:

„Братство, единство, свобода да всади Господ в нашите сърца“

тая формула произнесохме и сега.

РАЗГОВОР В ДУХОВНАТА ГРУПА на 4 юли 1926 г.

В неделя на 4 юли 1926 г. в 5 часа и 45 минути духовната група се събра на Изгрева в присъствието на Учителя.

Изпълнихме следния ред:

Тайна молитва.

Евангелие от Йоана, трета глава, трети стих.

Беседи първа серия 20 стр.

Послание към римляните, девета глава, девети стих.

Беседи втора серия, трета страница.

Евангелие от Лука 18 гл., 21– 22 стих.

Почна разговор. В разговора Учителя каза между другото:

Сравнете вашия живот с живота на растенията. Те имат диаметрално противоположния процес. Всяко растение отива към центъра на земята, отива надолу. А след това със своя стрък отива нагоре. И когато човек се реши да служи на Бога, по закона на растенията, понеже съзнанието му не е будно още, ще направи една погрешка; у него ще се зароди желание да слезе надолу и като вижда, че няма да постигне нищо, пак се повръща нагоре. Слизането надолу вие го наричате падане и страдание. Та опитността, мъчнотиите, страданията, които сега изпитвате, това са страданията на растенията. Вие изпитвате вашия растителен живот на миналите векове. Сега изпитвате тези страдания. Страданието не е нищо друго освен слизане от някое планинско място и сега казваш: „Що ми трябваше да слизам, че сега пак да се качвам нагоре“. Това усилие всякога произвежда едно недоволство в човека.

Желателно е да намерите аналогията между физическите и духовните прояви. Те си приличат, но същевременно и се различават.

Нали казват, че плодовете винаги се явяват на клонищата над земята. Обаче има плодове и долу в земята, например фъстъците.

Когато се заражда голямо страдание в човека, както при Йова, че до гуша идват страданията, тогава плодовете са долу, затрупани с пръст. Нали при големи страдания се казва: „Придобих един плод“.

На всинца ви трябва голяма вяра. В този живот, ако придобиете вяра, съмнението ще изчезне. Вяра, която преодолява всяко съмнение, е силната вяра.

Забелязвали ли сте колко от това, което ви се внушава от вън е верно? Някой човек ти е обещал да ти донесе хляб или друго нещо. Вие виждате, че иде един човек и си казвате: „Той е, той носи хляба“. Обаче този човек замине, не се спира при вас, не е той. Кой как мине, вие все казвате: „Този е“. Значи не може да оцените кой е истинският човек, когото чакате. И най-после се обезсърчите и казвате: „Той няма да дойде“. И ето, той иде, потупа те по гърба, погледне те и се усмихне. Той ще дойде най-после. Когато ти си се обезсърчил, той е дошъл. Значи Божественото ще се яви в края на всички мъчнотии. Това казано на обикновен език е следното: когато хората и ангелите не могат да помогнат на една душа и тя казва: „Свърши се тази работа“, тогава се явяват Божественото и ти казва: „Не бой се! Има още един изключителен случай, не е всичко изгубено“. Не може всичко да се изгуби. Тъй щото и при най-големите мъчнотии, когато няма никакъв изгоден път, че знаете, че има още един изключителен случай, който никога не съгрешава. Човешките мрежи и ангелските може да не те хванат, ти все отиваш надолу, обаче има една мрежа, в която няма изключение, ти ще паднеш в тази мрежа, ще те хванат и ще те извадят навън. Но като влезеш в тази мрежа, ще имаш една

специална опитност. Тези мъчнотии са и за вярващите. Да вярваш или да не вярваш, все ще минеш през тази опитност. Няма друг изходен път. Едно растение и то ще мине през всичките фази, ще се смалява, ще се отрече от своята голяма форма, ще се превърна на една малка прашинка. Значи след като е добило голяма форма като растение, трябва да се откаже от нея и да се превърне в едно малко телце и от там пак ще започне да расте като животно. След това и животните трябва да се откажат от своята форма, докато дойдат да добият човешка форма. колко пъти човек трябва да се отказва, докато премине през всички форми! От кристалите се е отказал един път, като растение пак се е отказал от своята форма като животно и като човек пак трябва да се откаже. Сега животното в човека още не е премахнато.

Вие като изучавате беседите, спирайте се върху общите принципи, които са прокарани там и върху методите. Във всичките беседи аз съм разхвърлил нещата, тъй както в Природата. Изобщо във всички свещени книги материалът е все разхвърлян. Вземете и Библията – и там всичко е все разхвърляно.

Представете си, че вие ще посрещнете своя брат, когото очаквате десет години, но същия ден сте изгубили десет хиляди лева. Ще можете ли да посрещнете брата си радостно? Там е изкуството. Всичкото си имание сте изгубили и не сте видяли брата си десет години. Той иде. Как ще го посрещнете? Същият пример мога да ви го изнеса по следния начин: да кажем, че брат ви е хванат от разбойници. Вие продавате всичкото си имание и го освобождавате. Той се връща при вас и вие му се радвате. Сега в този случай вие ще считате ли, че сте загубили иманието си? Не, вие ще считате, че сте купили с тези пари брата си. А ако си тъжен при посрещането на брата си, значи вие мислите за изгубеното си имание. Законът е

такъв: тази физическа загуба ни най-малко да не повлияе на вашето сърце.

Да кажем, че имаш хубава дреха, но някой те оцапа с кал и веднага изгубваш настроението си. Не си същият. Трябва да имаш самообладание. Всякога да бъде будно съзнанието ти. Ако съзнанието ви е будно, тогава всякога може да сте радостен. Ако съзнанието ви е будно, тогава всякога може да сте радостен. Когато добиеш духовното съзнание, каквото и да става, ти ще бъдеш вътрешно радостен, ще имаш дълбок мир.

Когато ние си определихме среща за днешния ден, не изчислихме какво ще бъде времето сега. Някой път времето е лошо, правя си своите изчисления и тръгвам. Не вземам нито чадър, нито мушама и казвам: „Времето ще се оправи“. Някой път времето е хубаво. Аз се екипирам хубаво. Не искам да изменя реда на нещата в Природата. Ще изразходвам много енергия. Знам, че ще е студено и вземам вълнени чорапи. Всичко това аз го знам, но не се противопоставям. Всичко е за добро.

Сега малцина от вас има, които могат да предсказват, какво ще бъде времето идната неделя: слънчево или дъждовно. Ако нашата мисъл е интензивна, ако всички, които отиват на Мусала насочват мисълта си, можем да отбием едно отрицателно течение. Но работа се иска , колективен труд се иска. А пък ако един мисли едно, а друг друго, освен че няма да се оправи времето, но ще се влоши.

Станете сега! Ще произнесем тихо:

„В безграничната Божия Любов има радост и веселие за всички души“.

Три пъти тихо произнесохме тази формула полугласно. Учителя беше обърнат на юг, а ние към него.

Часът е шест и тридесет минути.

Времето в началото на събранието беше дъждовно. Сега небето се изясни. Стана смяна на времето. Влязохме в новолуние. След малко слънцето се показа.

XXIV. РАЗГОВОРИ ВЪРХУ РАЗНИ ВЪПРОСИ

РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ

Един брат беше приет от Учителя. Стана дума за работата на ученика върху себе си. Учителя каза:

Във всички направления трябва да се създаде мощна мисъл. Трябва да се засегне живота отблизо. Трябва да се пристъпи към онези методи, които не делят, но които помагат еднакво за растежа на всички.

Хората трябва да се убедят от какво зависи човешкият прогрес.

Първото нещо, което се изисква за вътрешната Школа е: всеки трябва да се стреми да образува връзка с Първия Принцип в света. Тази връзка стои в едно: да изчезне съмнението. Първата проява на тази връзка е Любовта. и понеже тази Първична Причина действа по закона на Всемирната Мъдрост, не можем да допуснем, че има изключение и погрешки в нея. В нея погрешки не стават, защото за да стане една погрешка, пова подразбира, че това Божественото не схваща всички неща, че има неща извън него.

Имаш положителна вяра – това е един от признаците, че човек има връзка. Тогава Първичната Причина, Любовта на Първичната Причина може да се проявява в тебе, Любовта прониква съзнанието ти и ти можеш да съзнаваш Божията Любов.

Можеш да бъдеш носител на Божията Любов.

Втората стъпка е: тогава вече се явява Божията Мъдрост. Тя в Божествения свят носи светлина в себе си. В нашето положение Божията Мъдрост е вече един път, по който можем да бъдем носители на Божията Любов и да проявим Любов към ближния.

А Любовта към враговете, това е за съвършените, за светиите. Да любиш врага си, това показва, че ти не си от обикновените хора. Ученикът на окултната Школа трябва да люби врага си.

Ученикът да не се смущава от нищо, което става около него.

Ако ти си свързан с Първичната Причина, тогава всичко каквото се случи, ще работи за твое добро. Този закон ще работи. Няма никакви изключения.

Така човек постепенно ще усили своето съзнание. Той трябва да има тази опитност. Защото опитността усилва.

Онези, които вървят по този път, трябва да имат голяма стабилност.

Силата е там. Трябва да се зароди това съзнание, да няма страх.

Който дойде при тебе да те нагости, все да се запалва. Защото Божественото Учение е такова: всеки, който се приближава до тебе се запалва. И това е преимущество.

Колкото и да се мъчат да изгасят Божественото, не могат. Приготвят се условия и отвън и отвътре за Божественото.

Човек трябва да живее за Бога. това е вече освещаване на личността, индивидуалността, душата и Духа. Тогава те добиват своята ценност. Някои казват: „Личност“. Личността ще добие ценност, ще се освети по този начин. Всички неща ще могат да се ценят. Силата е там.

Трябва да се работи. Най-първо трябва да се представи на хората в какво стои Божественото Учение или в какво стои това Учение, което ще спаси света.

Трябва да се привлекат, трябва да се намерят тези, които са подготвени да дойдат да работят като се разпръснат навсякъде в селата и градовете. Не се изискват много хора. За да се запали един град, достатъчно е една свещ.

Когато един човек е свързан с Първичната Причина, той всичко може.

Който няма вяра, е безсилен, изчерпва се. Приждане трябва да има от горе, от Духа.

Хората търсят Христа, Който е живял преди две хиляди години. А Христовият Дух и сега действа. Трябва да се разбира Христос сега, както работи в света.

Като станеш сутринта, трябва да отидеш при Бога, после ще опиташ ума си, сърцето си, душата си и Духа си.

Сега ще гледате да уякнете, ще се мобилизирате. Работете върху себе си, върху своето просветление. То като дойде, човек трябва да дава, да работи.

РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ

Един брат беше приет от Учителя. Той каза на Учителя:

– Един наш брат от провинцията ни пише, че е неразположен духом, отпаднал е духом, обезкуражен е, в тъжно, скръбно състояние.

– Това е от чувство. Той обича една сестра. При физическата, при човешката Любов винаги човек минава през тревоги, безпокойствия, скърби, понеже си казва: „Ами ако тя не ме обича? Ами ако тя обича друг?“

Това е при човешката любов, а при Божествената Любов няма това нещо. Там човек живее в едно музикално състояние.

После, има и друго нещо. Тази сестра, която той обича е била годена за друг някой и после са се разгодили и онзи се оженил за друго. Понеже духовете, които са искали да се превъплътят чрез тях, бързат, не искат да чакат и затова той си избрал друга, за която се оженил. И тогава тази сестра минава сега през вътрешни тревоги, скърби, които се предават на нашия брат. Защото при човешката любов се предават слабостите, лошите страни, отрицателните състояния от онзи, когото обичаш на тебе. При Божествената Любов няма това, понеже там човек се свързва с Божествената Природа на онзи, когото обича.

– Какви съвети да се дадат на този наш брат, за да се справи с това състояние?

– Кажи му така: да издигне мисълта си към Бога. Да работи върху себе си: да се прослави Името Божие в нас, да служи за въдворяване на Царството Божие и да изпълнява волята Божия.

Пиши му, че това състояние не е негово, а е чуждо.

РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ

Един брат от провинцията посети Учителя. Братът зададе следния въпрос:

– Желая да ми кажете някои методи, по които да работя върху себе си.

– Прочетете Евангелието на Йоана. Ще четете всеки ден по една глава. Ще прочетете това Евангелие три пъти и ще отбележите кои стихове при всяко четене са ви обърнали най-голямо внимание. Това четене ще стане така:

Първия месец ще прочетете по ред всеки ден по една глава. После, през останалите дни на първия месец и до края на третия месец всеки ден ще размишлявате върху прочетените глави; върху една глава или върху част от глава за размишление.

През второто и през третото тримесечие ще направите същото, каквото сте направили през първото тримесечие.

Ще ставате в 4 часа сутринта всеки ден за размишление. За размишление ще употребите най-малко от половин час до един час. При размишление върху Евангелието ще си освободите мисълта, тя да бъде свободна. Като че си поставен в някое обширно място, а не да си като човек, когото притесняват да си изплати дълга или не да си като човек, който мисли, че има да взема от някого. Не, свободен ще бъдеш.

Твоят темперамент е активен. Ти си активен, но твоята активност е придружена със сътресение, такъв хората наричат нервен човек. Най-първо да се въдвори хармония в теб. Само по закона на хармонията можеш да влезеш в съгласие с Божественото и да възприемеш това, което иде от Божествения свят. Само по този начин

могат да се възприемат мислите, които идат от горе. Иначе атмосферата ще е размътена и тогава човек не може да възприема.

Ще очаквате резултати, но не очаквайте големи, велики резултати, защото великото в Природата започва с нещо микроскопическо. Ако имаш една микроскопическа придобивка, тя ще се увеличи.

После, мислете върху седемтях добродетели. На първо място върху Любовта. Първите два месеца ще размишлявате върху Любовта. Вторите два месеца ще размишлявате върху Мъдростта. Третите два месеца – върху Истината, Правдата и Добродетелта. Последните три месеца ще бъдат върху кротостта и въздържанието. Печалбата ще я намерите в кротостта и въздържанието.

Няма да внимавате, колко ще се усили Любовта ви. Усилването на Любовта ви ще констатирате при кротостта и въздържанието. Защото кроткият човек е силен и издържлив. Само силният може да бъде кротък, слабият – не. кротостта е винаги свързана със силата. Сила, която няма кротост, няма база върху която да се опира, тя не е постоянна.

Въздържанието е разумното в човека. Човек, който се въздържа, разсъждава Разумно. Той не бърза, но и не замедлява. Извършва нещата, както е в Природата. Да въздържаш злото в себе си и да поощряваш доброто в себе си – това е въздържание. При въздържанието ти си пасивен към злото и активен към доброто. Човек, който може да бъде активен към доброто, у него няма въздържание.

В кротостта човек трябва да бъде активен. Някои не разбират и са пасивни при кротостта.

После прочетете книгата: „Силите на живата Природа“. Намерете духовния смисъл на казаното в книгата, направете превод. Много

преводи правете на казаното в книгата. Там има много съпоставяния, които ще ви помогнат.

Постът ще бъде в последния петък преди новолуние. Всеки месец по веднъж. Поста ще правите, когато се разсипва месечината, в последнята четвъртина. В първия месец постът ще трае 24 часа; във втория месец – 36 часа; а в третия месец – 40 часа. През четвъртия месец вие ще си определите колко ще трае постът.

През второто и третото четиримесечие постът ще бъде по същия ред.

После дръжте си следното правило: каквото и да Ви се случи, кажете си: „За добро е“. Каквито и други разсъждения да дойдат, оставете ги.

Защото ние не сме единствените фактори в света. Това, което един не може да направи, друг ще го направи след него. Светът ще се оправи, когато всеки дойде на мястото си. Един камък в паважа като излезе вън от мястото си, ще се спъват хората на него.

Така като вървите, ще ви дадат съдействие от горе, ще имате едно ръководство.

Човек като влезе в един параход, не трябва да мисли за парахода, ще пристигне ли в пристанището. Той да се занимава със своята работа, а да остави капитана. Може да гледа машините, но да остави механика. Ние се безпокоим понякой път какво ще стане с целия свят.

Всяка вечер можеш да си даваш отчет за това, което си правил през деня.

Човешкият живот зависи от сутринта. Ако започне сутринта добре, то през целия ден всичко ще бъде добре.

След изкарването на този курс, ще имате една придобивка, едно прояснение на вашето съзнание. Това прояснение на съзнанието трябва да имате, за да могат да се използват придобивките, които ще

дойдат. Защото ако не довиждаш работите, няма какво да те ползват. Ако една кинга не я чете някой, той нищо не може да се ползва.

Източните методи са били за друга епоха. Европейците трябва да намерят нови начини. Старото не може да се приложи. Сега има една безпътица. Трябва да се намери нов път. Той пътят си същества, но хората искат да внесат в новия живот старите методи. Те са несъвместими.

Това, което е интересувала гъсеницата, не интересува пеперудата. Онези, които се държат за старото, все съжаляват и плачат. Че ако ние не растем, няма смисъл. Някой казва: „Какво бяхме едно време!“ Че старото не трябва да се възвърне. Едно време като яйца бяхме едно, а сега като се излюпихме трябва друго.

Нито празните бъчви, нито пълните бъчви ще оправят човека. Но изворите ще оправят света. Ако хората приличат на празни или пълни бъчви, нищо не се постига. А при една чешма никой няма да плати и ще има благословение.

Дръж извора постоянно в ума си. Като дойде противоречие, кажи си: „Пълните и празните бъчви не разрешават въпроса, а изворите“. А изворът е това, което е от Бога. Изворът е благословение, Божественото, което иде от горе. В една държава, дето хората били много религиозни, хората почнали много да страдат. Свещениците добре служили, пеели добре, но идва един човек от планината, помолил се и дошъл дъжд, чрез молитва премахнал епидемията. Попът каза: „Този човек дъжд докара, цери, но в църква не влиза“. Вие миналото пазите, а сега, което ви дава Бог, го отхвърляте. Тогава какво почитание може да имате към Бога!

Вие като влезете в този път, ще срещнете съпротивление: ще дойдат при тебе хиляди твои прадеди, най-малко от сто поколения и ще ти дават ум. Те имат разни начини. Един начин е насилване, а

другия начин е мек – ще ти кажат: „Не се пресилвай, то си има времето“. Един млад момък отишъл в църква. Дяволът му казал: „Сега си млад, като остареш, ще имаш оптиност“. Младия момък го послушат и тръгнал на стари години на църква. Тогава дяволът го срещнал и му казал: „Това на млади години трябва, а сега на стари години си почивай“.

Вие се дръжте хигиенично, чисто, измивайте си краката, употребявайте дълбокото дишане. Ранно ядене преди залез слънце.

Дишане три пъти: сутрин, на обед между 11 – 12 часа и вечер преди лягане. По десет дихателни упражнения сутрин, обед и вечер. Вдишване, задържане и издишване е едно упражнение. 16 бройки вдишване, 16 задържане и 32 издишване. През лявата ноздра вдишване, а през дясната издишване. Лявата страна е на чувството, а дясната е на Мъдростта.

Източната философия казва: „Убий всяко желание“ . Това не е добър превод. Истинският превод е: „Тури всяко желание на мястото му“. Такъв трябва да бъде преводът на тези думи.

Няма какво да се бориш със своите желания. Щом ти се издигнеш по-високо, то желанията сами по себе си се урегулират.

Напредналите души си служат с интуицията. Те интуитивно схващат нещата. Вие ще бъдете спокойни. Трябва да имате вдъхновение, вътрешно ръководство. Кладенец с игла не се копае. При медитация най-първо се спирай на горната част на главата. Трябва да се укрепяват моралните чувства на човека. Те са поставени под лъчите на Божественото слънце и те растат.

Човек е здрав, когато от дясната страна има студени електрически течения, а от лявата страна – топли течения. При здрав човек от дясната му страна има приятна хладина, а от лявата му страна – приятна топлина.

В хилядолистника са всички най-възвишени чувства на човека.

Ти като мислиш за Бога, се развива твоя хилядолистник. Като мислиш за Бога, трябва да знаеш где е съсредоточена мисълта ти, где чувстваш тази мисъл.

Сега астралния свят се преустройва. В миналото всичкото зло е било в астралния свят; той е бил бойно поле, земята е била тил на злото. Сега астралният свят се очиства, а земята става бойно поле, а долу под земята става тил.

Братът попита:

– Кажете нещо за излъчването на човека.

– Излъчването трябва да стане при благоприятни условия. Не всякога има благоприятни условия. При излъчването човек развива голяма чувствителност. И ако не разбира закона да има търпение, въздържание и Любов, той ще изпита болки, ще почне да вижда по-интензивно отрицателните неща и това би го дразнило.

РАЗГОВОР С РУСКИЯ ПОЕТ ИГОР СЕВЕРЯНИН

Игор Северянин с жена си посетиха Учителя.

Поетът каза на Учителя:

– Сега от изкуството малко се интересуват.

– Новото трябва да дойде сега. Старите листа трябва да окапят.

– Но скоро няма да бъде. Още тежки години идат. Аз не обичам града и живея край брега на морето при голяма гора при Финския залив в Естония.

– Вие по Природа не сте за мирен живот. Не сте от мирните хора. Имате активен ум.

Жената на поета каза:

– Веднъж видях себе си вън от тялото. И често виждам неща, които се сбъдват.

– Вие имате силни възприятия.

Пампоров, който присъстваше на срещата каза:

– Игор Северянин пише стихове върху новата култура. От него има стихове: „Долу войната“. В някои стихове пише, че е гнила тази култура.

Поетът каза:

– Навсякъде бях приет добре, но в България, като че ли се чувствам по-близък. Сърдечни хора.

Видях се в Рига през ноември 1930 г. с Георги Финк, ясновидец. Финк ми предсказа, че ще избегна една катастрофа в Югославия. И действително така стана. През януари, когато влязох в Югославия си казах, че тук има да стане нещо. И наистина, когато пътувах във влака, влакът падна в една бездна: локомотивът, фургонът и първите пътнишки вагони в които бяхме аз и жена ми. Но този пътнишки

вагон в който бяхме увисна при моста надолу и не падна. Така се спасихме. Жена ми преди катастрофата чу глас отвътре, който ѝ каза: „Спусни бързо завесите“. Тя ги спусна веднага и след малко стана катастрофата. Тя стоеше до прозореца и ако не беше спуснала завесите, щеше да се одраска на късове стъкло от прозореца. Аз вярвам в такива хора като Финк.

Учителя каза:

– Европа ще мине през изпитание. Християнската култура ще се пресее, за да остане само хубавото. Трябва да се намери нова основа на човечеството. Както досега са разбирали хората живота, така не може да се напредва.

ОБЩ РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

Лекцията в младежкия клас е свършена. Изпълнихме Паневритмията на полянката. На връщане от полянката се спряхме на разговор с Учителя пред Неговата приемна стая. Беше 8 часа сутринта. В разговора Учителя каза:

Хубавото е мазилката, а доброто е съдържанието. Доброто освобождава, а злото заробва. Вие искате без да страдате да сте щастливи. Неизползваното щастие е нещастие. Щастието е преработено нещастие.

Като се наплатим на Бога, ще платим и на другите. Ние има да дължим на Бога, понеже Той всичко ни е дал. Радвайте се, че имате да давате, защото има какво да давате, значи богати сте.

Сегашният ред и сегашното разбиране са ред и разбиране на болни хора. Какво ще искате от болни хора!

Човек като мисли, че е нещастен, това е лъжа.

Божественият живот не може да се измени. Ти не можеш да вземеш повече живот. Това е невъзможно. Който се опита да вземе повече Божествен живот, той ще намери своята смърт.

Кой е свободният човек? Който люби, той е свободен. Щом обичаш и любиш, без да те знае някой на света, ти си свободен.

Мъдростта – това са методите, а Любовта е извор, който дава. Любовта е повече от даване. Тя е пълнота.

Студеното време аз мога в един момент да го изменя. И вие може да направите това, като постъпвате съобразно Божествения закон. Но колко години, колко прераждания трябват за човека за да направи това. Трябва да се изучава Божествения език. За да те ползва

Природата, трябва да знаеш нейния език. Затова трябва да изучавате езика на Природата.

Животът е една задача, която трябва да се разрешава. Никой човек не може да я разрешава чрез другиго освен сам. Който иска да изпълни волята Божия, трябва да гледа както Бог гледа на работите.

Като дойде човек да изпълни волята Божия, ще срещне много противоречия. Човек, който греши, е напуснал дома си. Представете си, че имате две въжета: едното слиза в кладенеца надолу, а другото се качва нагоре. Като сте слезли долу, трябва да се хванете за другото въже.

РАЗГОВОР С ЕДНА СЕСТРА

Една сестра беше приета от Учителя. В разговора Учителя каза:

Както разумни сили работят върху отделните клетки на човешкото тяло, така и Висшите сили работят над човечеството и ще го въведат в един светъл ден, дето няма да имате тези тежки условия и ще заживеем всички един нов живот; няма да орем нивите толкова тежко, както сега. По-малко ще работим физически и по-лесно ще се изхранваме, ще имаме друга по-идеална храна.

Сестрата запита:

– Клетките в нас ще станат ли отделни разумни Същества както човек например?

– Да, имат възможност. Ще станат. Те са сега слуги. Един ден ще станат свободни Същества.

– Защо ни се струва дълго страданието?

– Защото се прекъсва надеждата, че ще изгрее пак слънцето. Ако не се прекъсне тази надежда, тогава няма да бъде дълго страданието. При страданието връзката с Бога не се прекъсва, само че човек влиза в една гъста материя, в която мъчно се диша. И затова тези затруднения изглеждат продължителни.

Страданията са необходими за будността на човека. Чрез тях той става по-буден. Колкото повече е страдал, толкова по-буден става.

Нас ни очаква едно велико бъдеще, един живот, за който абсолютно нямаме никакво понятие сега. Ще го видим, ще го имаме този живот.

– Какво ще кажете за славяните?

– Тях ги очаква велико бъдеще. Руснакът е добър, има добро сърце. Само че не е имал този Дух, който сега придобива чрез тези големи страдания (разговорът беше през декември 1942 год.)

Да имаме търпение и всичко ще се нареди хубаво.

– Кажете нещо за отделянето на астралното тяло.

– Колкото по-неорганизирано е астралното тяло, толкова по-мъчно се отделя от физическото тяло при спане. Колкото е по-организирано, по-лесно се отделя и по-лесно се връща и е по-буден във време на спане.

Както рибата приема вода с хрилете си и приема от водата разтворения въздух, така и човек като приеме въздуха чрез дробовете си, той приема от въздуха и нещо друго, което прониква въздуха. Чрез етерното тяло го приема.

Човек с етерното тяло може да отиде на Луната и на другите планети и затова то трябва да бъде организирано и да дишаме чрез него.

Страданията, които преминава човек са незначителни, малки са в сравнение с бъдещата слава, която иде за човека.

– За този нов живот, който ни чака, дали ще се приготвим само с чиста храна, чрез мисли, чрез постъпки и пр.?

– Напредналите Същества работят над нашата култура и над нашите души. Те ще изработят в нас новият човек, ще ни подготвят за новия живот, за който нямаме представа.

– Ние сме улисани, не сме винаги будни.

– Те не гледат на това. Без да се гледа на това, те работят върху нас непрекъснато безвъзмездно. Те искат да станем сътрудници в тяхното дело. И това ще стане.

Духът работи сега върху славяните.

Любовта е толкова нежна, толкова фина! При най-малката грубост тя изчезва. И най-малката грубост ѝ препятства.

РАЗГОВОР СЪС СЪЩАТА СЕСТРА

В разговора Учителя каза:

Всеки човек си има свои духове, които му помагат. Те са служебни духове. Те имат връзка от миналото с човека.

Да поддържаме Божествения порядък в себе си, защото извън Бога всичко се руши, не е трайно.

Само Божията Любов знае да плаща. Тя ще те покани в хубава градина, ще те нагости с плодове, които няма да забравиш през вековете. Тя ще нагости твоя ум със светли мисли, сърцето ти с топли чувства, а на душата ти ще даде простор и свобода. А грехът прилича на наводнение, което навлича всичко в тинята.

В новата култура няма да има хора, които да завиждат на другите, понеже всички ще имат.

– Какво ще кажете за хората, които не могат да възприемат новото?

– Не им позволяват низшите ненапреднали същества, като им влияят. Те им казват: „Ние ви плащаме добре. Какво друго искате? Недей се залавя за нещо ново“.

Възвишеното убеждение, което има човек му се дава от горе, от Божествения свят като подарък. То се дава на човека в когото Бог има вече доверие. И дава му се едно убеждение, което нищо не може да съкруши.

Хората ще повярват в новото. Глухите ще чуят, слепите ще прогледнат.

Ние трябва да говорим на хората за неща, които са достъпни за техния ум. Ние сега трябва да ги угощаваме с новото Учение. Новото Учение гощава хората с първокачествени материали.

Низшите ненапреднали духове, които спъват човека за изостанали в своето развитие. Доста време ще мине докато те ще имат възможност пак да еволюират. Сега са в едно неподвижно състояние. Препятствията за въвеждане на новото трябва разумно да се премахнат. За влизане на хората в новото пречи техния страх, личните чувства, старите убеждения и старозаветния закон. Те трябва най-после да видят коя градина дава по-хубави и повече плодове – старата или новата градина.

Ще дойде ден, когато абсолютно ще се премахне месоядството на земята. Новото иде вече практически в света. Това, за което по-рано само говореха, сега ще се прилага.

РАЗГОВОР В СТАЯТА НА СТЕНОГРАФКИТЕ

Освен стенографките присъстваха на разговора с Учителя още няколко братя и сестри. В разговора Учителя каза:

Една мравка какво знае? Каква представа има тя за човека? Тя като влезе в един театър дето хората са събрани или в една черкова, тя няма съзнание за това, което се прави там. Тя ходи по тялото им по същия начин както ние отиваме на планините.

Една сестра попита:

– Защо е толкова затруднен живота ни? Ние искаме да се занимаваме с по-високи работи, да четем и като сме претрупани с много материални работи, намалява се времето за Божествената работа.

– Вие с това развивате други добродетели. Земята приготовлява най-добрите слуги. Меркурий приготовлява най-добрите търговци, Юпитер приготовлява най-добрите управници, Уран приготовлява най-добрите общественици.

– Защо когато някой човек направи нещо недобро, вие казвате, че това не е от човека, а от други.

– Човек, който прави зло, служи на други господари.

Вървиш нагоре – това е добро. Слизаш надолу – това е зло.

Има един извор. Пиеш от водата му. Тя е хубава. Отиваш малко по-нагоре при един извор с още по-хубава и по-чиста вода. После отиваш при трети извор, четвърти и пр. Стотния извор е най-горе с най-хубава вода.

Бог е поставил една мрежа между хората, една предпазителна мрежа. Тя е около човека и го пази от опасности, от лоши духове,

даже и от болест. От всичко ни пази тя. Някой идва при тебе и ти махаш мрежата. Дръжте тази мрежа, която Бог ти е турил.

Тази предпазителна мрежа е доброто, Любовта, връзката с Бога.

Колкото и да се приближава човек до тебе да има известна дистанция между него и тебе.

Всеки човек, каквото чувства отвътре, по свой потик, това трябва да прави. Така да работи за Бога.

Същества от слънцето идат при нас, оставят благата си и си отиват.

РАЗГОВОР С БРАТА И.Д.

В разговора Учителя каза между другото:

Всеки човек трябва да бъде полезен на другите. Човек трябва да приема и да предава Божията Любов. Той трябва да знае, че Духът Божи пребъдва във всичко. Христос казва: „Не презирайте тези малките, понеже техните ангели гледат лицето на Бога“. Ще обичаме другите хора, заради ангелите, които работят върху тях. Та ние не сме в правия път, докато не обичаме другите хора, докато не съзнаваме, че Бог се интересува от тях. Щом Бог се интересува от тях, и ние трябва да се интересуваме.

– Ние имаме една духовна група в града, която работи тайно.

– Това е хубаво. Някои работи е хубаво да се пазят в тайно. Неприятелят да не знае.

Сега в окултизма се предават някои стари правила, които вече са отживели.

Да използваме всички малки условия. Вложеното в човека трябва да се развие. Човек има много повече, отколкото това, което е проявил. Много хора не могат да се развиват. Някои хора умират, без да са развили заложбите, които имат.

Какво нещо е търпението от окултно гледище? В търпението ти трябва да бъдеш брониран, че като те обстрелват, да не може снарядът да пробие бронята ти и да отскача. Това е търпелив човек.

Има неща, които стават, които и ангелите не знаят. Има неща, които стават, които и светиите не знаят.

– Как да се развива човек духовно?

– Четете духовни книги. Изваждайте из Евангелието това, което е съществено и което може да приложите. Има неща, които могат да

се приложат. Ние като повдигаме другите хора, повдигаме себе си. Една аналогия: нали като се занимава човек с градинарство, придобива познания за растенията? Ако не се занимава, ще бъде невежа. Чрез градинарството ще се запознае при какви условия растат цветята и други растения; при какви условия се посаждат. Ще бъде вещ.

Естествения свят е свят на абсолютна свобода.

Няма народ, който да има толкова ясновидци, както българският.

Безверието се дължи на малка светлина в мозъка. Безвярниците са будни в нощта на живота, а вярващите са будни в деня на живота. Тази е разликата.

РАЗГОВОР С БРАТ В.

Той е гимназиален учител в Америка, българин. Дошъл за известно време в България да види своите роднини и скоро ще се връща отново в Америка. Неговите роднини са в Братството. Той беше приет от Учителя. Стана въпрос за дишането. Учителя каза:

Индуският организъм е приспособен с векове за индуското дишане. А нашият организъм, ако практикува индуското дишане, ще има лош резултат.

Задържането на въздуха показва воля. Колкото повече човек задържа въздуха, толкова по-силна воля има и обратно.

Всеки ден увеличавайте задържането на въздуха с по една секунда при дихателните упражнения, додето стигнеш 90 бройки задържане.

Когато говорите на един болен, не му говорете, че е болен. Не му говорете така, че да му напомняте все че е болен.

– *Моите сестри тук постоянно ми услужват, правят големи жертви за мене, чудят се как да ми угодят.*

– Те ти помагат и с това ти се отплащат за услугите, които си правил на тях в миналото.

Страданието е допуснато в света, за да се запознаят хората един с друг. Трябва да имаш нужда, за да ти услужи някой. Страданието сближава хората. Страданието препоръчва Любовта. страданията приготовляват хората да намерят Любовта.

В света има разумност. И като дойдеш до разумността, работите се оправят; инак работите се оправят за година, за десетилетия и пр., а щом дойдеш до разумното, оправят се с минути и секунди.

Като освободи човек Любовта в себе си, ще бъде щастлив. Вие се радвайте, че сте дошли на земята. Това е привилегия.

Когато човек греши, Небето го обича толкова, колкото и като стане светия. Само че като светия той оценява нещата, а като грешник, не може да ги оценява. Но и в единия и в другия случай Любовта на Бога е неизменна.

Този Господ, Когото търсите отвън, не е Божествен. Този, Когото никъде не може да Го намерите, Той е Бог. Ние живеем в трето измерение, а има четвърто измерение, пето, шесто и безкрайно много измерения. Затова ние виждаме само част от Цялото, а не Цялото.

Онзи свят е по-широк от този. Този свят е част от онзи. Ти можеш да излезеш от тялото си, да отидеш в Америка и да се върнеш. И никой няма да те види. Как ще ги увериш? Ти ще кажеш, че в Америка стана това и това и като видят, че е верно, ще приемат.

Всичко, каквото става, допринася. То е материала за градежа на Царството Божие на земята. Като дойде Царството Божие, градежа ще почне от този материал. Това противоречие, което същества сега, е материал. Като се съгради, ще видите, за какво ще се употреби този материал.

ОБЩ РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

След лекцията на Учителя и след Паневритмията всички се върнахме отново в салона. Стана въпрос за музиката. Учителя каза:

В къщи и като спите, пейте. Големите певци са за вас модел, който вие трябва да рисувате. Те са глашатаи. Турците на рамазан, понеже трябва да стават рано, от два и половина часа след полунощ, започва да бие големия барабан, за да стават да ядат. Та всеки певец си носи барабан и казва: „Стани и пей!“ Съвременните хора малко внимание обръщат на музиката. Те на съвсем друго дават голяма тяжест. Те казват: „Да се науча да пея, то е малка работа“. Всички казват: „Да е човек богат, да има знания“. А пък те са резултат.

На слънцето има най-хубавата музика. На някои от вас, които не знаете да пеете, майка ви много малко е пяла. На онези, които пеят добре, майките им са пяли много.

Едно време сте пели хубаво и трябва да се възстанови хубавото ви пеене. Някой път трябва да ви дам на цигулка тези тонове, които развалят живота. Ще ви дам някои слаби примери, не силни, за да видите кое е онова, което разваля живота.

Някой път вие идвате в противоречие със себе си. В ума ви един ви говори, в сърцето ви – друг. И останеш без компас. Ожесточиш се в себе си и казваш: „В никого не вярвам вече“. И после казваш: „Няма да пея“.

За да пее човек добре, трябва да нагласи добре мисълта си. Трябва да мисли добре. Казва се: „Който пее, зло не мисли“. Ако българите половината бяха музиканти и сутринта като станат най-малко два милиона души да запеят, знаете ли какво разположение, какво благословение ще има?

Първото нещо, след като стане човек, е да попее пет– десет минути и след това да отправи мисълта си към Бога, да поблагодари и да започне работата си. Ангелите сутринта като ви събуждат, пеят. Като видиш един брат, който иде с торба, а пък ти си гладен, ще пееш: „Аз се радвам, че съм гладен и срещам един брат, който носи торба“. А пък той да пее: „Аз се радвам пък, че срещнах един брат, който е гладен, да му дам от торбата си“. За в бъдеще така ще бъде. А пък сега и единият и другият ще пеят. Който носи хляб не пее и който е гладен, и той не пее.

Погледнете на човешкото пеене от материалистично гледище. Нали войникът отива на бойното поле с оръжие? И вие се нагласете с оръжие. Пеенето е оръжие. Едно животно като се приближава към тебе, ти като пееш, то ще се спре. И лъвът и тигърът ще се спрат като пееш. Не само това, но като запееш на бурята и тя ще се спре.

Музиката си има форма. Например: музиката, която пяхме днес имаше такава форма:

Приличаше на слънце. Всяка музика дава форма от която изтича. И дава различни цветове и линии.

Стана въпрос за идеите, които Учителя изложи тази сутрин в лекцията. По този повод Учителя каза:

Трябва да се работи за Любовта. всичко, което е в Любовта е Божествено, а което е извън Любовта, не е Божествено. Чрез Любовта и болест да имаш, ще оздравееш. Любовта дава всичко, тя дава знания и пр. вярата е любовно отношение към Бога. всеки трябва да опита и докато не е опитал, не може да знае. Днес всичко има, но Любов няма. Правят благотворителност, но то е по други съображения, за себе си го правят. Любовта се проявява във всички Същества, само че на разни степени се проявява. Смъртта иде, понеже Любовта я няма. Безлюбието носи смъртта. Любовта носи безсмъртието. Като се

прилага закона на Любовта, човек ще опита силата върху себе си. Сърцето ви трябва да бъде свободно. Не залагайте никъде сърцето си. Сърцето ви да бъде само на Бога.

Има неща, които са дрипели. Трябва да се освободим от тях. Ако на една буба ѝ иде на ум да си направи хубава дреха, като пеперуда, тогава какво остава на вас? Някоя личинка 2 – 3 години печели пари, догдето си направи хубава дреха и после отива от цвете на цвете и си пее. Христос казва: „Тези цветя Господ е облякъл с такива дрехи, а вас още повече ще облече, като вършите волята Божия“. Ти ще бъдеш облечен така, както кринът не е облечен. Има закони, които ако спазвате, може да помогнете да се прояви Бог в някой човек и даже в животните и във всички други същества. Например, ако имаш равновесие и мислиш, че и в лошия човек има Бог вътре в него, ако имаш това присъствие, тогава Бог ще се прояви в него. И най-голямата буря да има, като дадеш сигнал, машинистът на бурята туря в действие спирачката и спира бурята. И после като минеш, бурят пак вилнее. Обаче като не даваш никакъв сигнал, бурята си върви. Ще имаш опитността на Данаила. Данаил вярваше, че в тези лъвове е Божественото и каза: „В тези лъвове Ти Си тук, Господи и няма да ми направиш пакост“. И тогава лъвовете не му направиха нищо. Та законът е: щом мислиш, че в животното има Божествено, то ти ставаш едно с животното, то те счита част от себе си и не те бута. Трябва да станеш част от него. Но тези правила някой път човек ги забравя. Обаче те трябва да се прилагат. Ако мислиш, че Бог е в лъва, лъвът няма да иска да те закача.

Обезсърдчението ще го разбирате обективно. Всяко обезсърчение това са живи Същества, които идат при вас и вие се отнасяте към тях неправилно. Даже пъдите тези същества на обезсърчението. А пък вие ще им направите чест, ще се

поразговорите с тях, ще ги питате за какво са дошли, ще ги насърдчите. По този начин те се възпитават, отиват си и са доволни от вас.

Човек като страда, скъсва въжето с което е вързан от силите на тъмнината. Един вол е вързан за едно въже и на ум не му идва да скъса въжето. Един го бие, той се дръпва и скъсва въжето. И тъмните сили са вързали човека с едно въже и като дойдат страданията, човек насила скъсва въжето и се освобождава.

Иде едно ново поколение. Те идат сега. Аз ги виждам, че идат. С тях ще се занимавам. С миналите поколения нямам нищо общо. Нас ни интересуват сегашните поколения, които сега ще се развиват, а с окапалите листа не се занимавам.

Един брат попита Учителя да каже някои здравни правила. Учителя каза:

Който иска да стане здрав, да посади лук. И лукът като порасне, каквото добие, ще дава и на вас, ще ви даде здраве. И като посадиш лук, ти ще приемеш нещо. Даже онези от вас, които са болни, не е лошо да посаждат 200 – 300 костилки на година. Никога не питай дали трябва да садиш, но сади. Той е едно хубаво правило. Все-таки на сто костилки ще израснат 5-6 дървета, а то е достатъчно. Ангелите ще се радват като садите костилки, ще услужат на ония, които са им помагали. Сей краставици, лук, тикви, жито, ръж, ечемик, просо, сади дървета.

РАЗГОВОР СЪС СЕСТРА М.

Сестра М. беше приета от Учителя. В разговора с нея Учителя каза:

Ако човек не е разумен, целият материален свят ще бъде едно заблуждение за него, една уловка, примамка и лековерните се хващат в тези примамки и си плащат данъка. Най-първо низшите духове ще накарат една моме да се ожени за един момък и ще ѝ кажат, че той е за нея. А пък той не е за нея. После ще ѝ кажат: „Разведи се“. И като размътят тази вода, съсипват я и я обират.

Някой пита: „Ще бъда ли щастлив?“ Човек за да бъде щастлив, трябва да има ум, сърце, воля и тяло.

Смъртта във война е неестествена смърт. В другия свят те стават вече работници, за да могат чрез тях да работят други Висши Същества в материалния свят.

Сестрата попита:

– Защо Любовта не се проявява на земята?

– Хората около себе си образуват една мъгла, която поглъща слънчевите лъчи и тогава душите не се отварят за Любовта. грижите за материалния свят ги поглъщат. И духовните хора още не знаят законите.

Старият свят трябва да мине през едно голямо изпитание, за да се образува една среда за новото, което иде. Старият свят трябва да се изоре дълбоко и да се посее наново. Човек трябва да се събуди по който и да е начин. Големите страдания са крайно средство, за да се събуди човек.

Някой казва: „Няма онзи свят“. И като умре, ще види, ще разбере, че има онзи свят и ще знае, че човек не умира. Една грешна душа

след смъртта се лишава от материалните и духовните блага. И тогава душата започва да съзнава своите погрешки и почва да се моли.

Човек трябва да благодари на Бога за всичко, което става. И като замине някой негов брат, ще знае, че той не е изгубен. Един ден той ще види, че всички хора са негови братя и сестри.

За да не ни е страх, трябва вяра, непреодолима вяра. Ще стигнем до добър край. Постепенно ще добиеш състоянието да бъдеш тих и спокоен.

РАЗГОВОР НА СЕСТРА С. С УЧИТЕЛЯ

Тя беше приета от Учителя в горнята стая. Сестрата попита:

– Защо трябва да се дава десятък?

– Това е семето. Нали земеделецът ще извади житото от хамбара и ще го посее? От посятото ще има плодородие. Десятъкът – това е семето, което посяваш. Значи давай и ще ти се даде. Дай една десета от онова, което приемаш. Шест деня ще работим, един ден ще дадем на Господа. Ако работиш, посвети един ден за Бога; тогава и другите ще се благославят. Ако всичките хора даваха десятък, не щеше да има беден, не щеше да има нещастни. И десятъка човек да го прави със съзнание. Десятъкът да се даде, а капиталът да е в обръщение. Не е в натрупването на много кръв, но тази кръв трябва постоянно да циркулира и да бъде в обръщение. Егоисти са станали хората, понеже са се свили и малко дават.

Десятъкът е чисто на физическото поле. А щом дойде до духовния свят и Божествения, там вече действа Любовта. десятък е семето, което ти сееш и туй себе ще произведе плод. Онова, което си дал на Господа, то ще принесе своята полза. То не може да не я даде. Ти направи добро и го хвърли във водата; то ще принесе своята полза. То е семето; ти го посей. Нивите са хорските мозъци, в които ти ще посадиш семето. Доброто, което правиш, то е посятото на нивата. В духовния свят ще дадеш повече: половината е за тебе, а половината ще дадеш. На физическото поле само една десета ще дадеш, а девет десети са за тебе. А в Божествения свят всичко ще дадеш.

Давайте и ще ви се даде. Бог иска една десета да дадеш от всичко. Ще дадеш също една десета, десятък и от десетте минути. Като работиш десет минути, една минута ще посветиш за Господа. Ти

си чиновник. След като работиш десет минути, една минута ще помислиш за Господа, ще размишляваш за Него. Това е десятъка. От десет часа единия ще посветиш за Господа. За него няма да вземаш пари, няма да ти плащат. Та като дойде едната секунда, деветте секунди са твои, а десетата е на Господа. Ще кажем: „Туй е за Господа“. Трябва да дадем. Тъй като живеем, живота се осмисля. Ти си се разтревожил. Имаш право девет секунди да се тревожиш, но като дойде десетата секунда, няма право. За Господа е тя.

– *Благодаря, Учителю!*

Сестрата занесе на Учителя горе закуската: два сварени картофа с кората. Учителя каза:

– Не трябва много да се яде. Това е достатъчно.

Този разговор беше в сряда, в 8 часа сутринта след лекцията за Общия окултен клас.

РАЗГОВОР НА ДВАМА БРАТЯ С УЧИТЕЛЯ

Двама братя бяха приети от Учителя в горнята стая към 8 часа вечерта. В разговора Учителя каза:

Всички трябва да се учат да жертват. Новият живот е живот на жертвата. Тогава законът работи. Тогава ще идва човек към благата. Този закон аз съм проверявал.

Някой просяк иска. Аз нямам какво да му дам, но турям мисълта той да получи. И гледам: които минават през пет минути, все му турят. И съм забелязал следното: Ако кажа „Няма да му дам“, гледам, че никой не му туря.

На 30 октомври 1936 г. Учителя беше дал следната задача: всеки ден да турим в една касичка по един лев и да изговаряме следната формула: „Господи като турям един лев в тази каса, нека всички хора по лицето на земята да турят по един лев“. Всяка година на същата дата 30 октомври тази сума се внасяше за Бога. По повод на тази задача Учителя каза:

Като туря един лев в касата за Бога, тогава у мнозина идва този подтик да дават.

Като изгуби един търговец, аз зная защо е изгубил. Ще разкажа един случай като пример.

Един търговец закъсал, не можел да посреща задълженията си. Даже решил да се обяви в несъстоятелност. Един приятел му казал да се обърне към един старец за съвет. Старецът му казал: „Опитай още едно средство и да видим какво ще стане, а именно: отделяй една десета от това, което добиваш за Бога.“ Онзи като почнал да прави така, тръгнало му. Един дошъл при него и му казал: „Имам да ти давам от 15 години 300 000 лева и ти считаш вече за несъбираеми. Но

понеже спечелих голяма сума, давам ти ги“. Друг му занесъл голямо количество стока и му казал: „Давам ти я на консигнация“. Дал му я на евтина цена. На другия ден цената на стоката се покачила и той спечелил от нея оправили се работите му. Тъй че работите на онзи, който отделя една десета за Бога, тръгват.

Като е скържав един човек, той с това става причина и другите да бъдат скържави към него и към другите.

Един наш брат провери този закон. Казах му, как да приложи закона. После той ми каза: „Онова, което съм дал, ми се върна десет пъти повече“. По-рано не му вървяха работите. Той не прилагал закона.

Той беше заболял. Казах му да изпие 4 –5 чаши топла вода. той изпил 4 – 5 чаши топла вода за 4-5 часа, а законът така не се изпълнява. Посетих го и му казах в мое присъствие да изпие 4-5 чаши гореща вода за половин час. И имаше резултат, изпотяването дойде и на другия ден стана.

Така че, когато се каже да се приложи един закон, той трябва да се приложи точно и тогава дава резултат. Това се отнася и за другите закони.

Като дадеш десятък, тогава законът работи както е при земеделецът: като посееш в земята, то посятото дава най-малко десеторно. Някой път по десет стръка израстват от едно зърно и всеки стрък дава по 40 зърна. Всичко 450 зърна от едно зърно.

Мойсей много хубаво е приложил този закон за десятъка.

Един брат запита:

– Ами ако някой туря задна мисъл да дава, за да получи после повече, такова даване не е ли користно? Тогава работи ли пак законът?

– Един американец дал една сума като жертва и очаквал десет хиляди долара приход. Пътувал до един град, по пътя става железопътна катастрофа, той си счупва крака, изгубва съзнание и като се събужда, гледа до себе си десет хиляди долара. Но кракът му счупен. Този закон е действал, той получил сумата, но понеже е вложил користна цел, получил я при такива обстоятелства.

Мойсей е казал: „Една част за Господа и девет части за лицето“. Другият брат запитал:

– Но нали е възвишено всичкото да се даде за Господа?

– Как ще даде всичко за Господа онзи, който не може да даде една десета част? И като се подготви чрез това, тогава идва по-дълбокото: всичко да бъде на разположение на Бога.

В дома си ще имаш една каса, в която ще пускаш една десета от всичко, което получаваш. Тази каса ще бъде за Бога.

Законът е: даром си взел, даром давай. Бог ти е дал и ти давай.

В „Пътя на ученика“ пише, че ученик е онзи, който се е освободил от частната собственост.

Вие живеете за себе си и затова сте бедни! Човек, който служи на Бога, не е сирак. А онзи, който не служи на Бога, е сирак. Всички грешни хора са сираци. Трябва да ги научим да живеят добре.

Стига да се изпълни Божественият закон, и всичко ще дойде на мястото си.

После, мисълта, която се изпраща в света е важна. Важна е творческата мисъл, която се изпраща в света.

На една сестра казах:

Ако ти платим тук, за Небето няма да имаш нищо. Човек да работи за Бога без да му плащат.

РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ ОТ ГРАД ЕЛЕНА

Един наш брат от Елена беше приет от Учителя. В разговора Учителя каза:

Чистата вода от чисто място извира. Мътната вода можем да я прецеждаме, но това са човешки методи. И затова благодатта не може да дойде чрез грешен човек. Един грешен човек може ли да стане пророк?

Един човек трябва да е роден за свещеник. Не всеки човек, който носи расо е свещеник. Всеки може да тури расо, но това не е свещеник. Когато свещеникът не е на мястото си, то други го заместват. Във всяко село, когато се загуби някое говедо, отиват при една баба гледачка.

Ясновидецът трябва да поучава хората и да ги упътва към Бога.

Например ще каже на един човек: „Ти не си живял добре и твоето дете няма да оздравее. За бъдеще ще ти се роди друго дете, но ако ти не живееш добре, и него ще вземат. И ако искаш да живее това дете, което ще дойде, трябва да измениш живота си“. Или ще каже: „В делото, което имаш няма да спечелиш, понеже си живял лош живот. Трябва да измениш живота си“.

Самият човек, неговата душа е църква. А Духът е свещеникът, който служи. А умът и сърцето са прислужници. Като влезеш в тази църква, дето душата е църква, Духът на човека е свещеник, а умът и сърцето прислужват, този е пътят по който ще отидеш към Бога.

Христос казва: „Онези, които се затварят и не искат да чуят Словото, те не са от моите овци. Моите овци слушат моят глас“.

Най-първо човек трябва да има разположението на едно дете, да учи, да има чистота. Разумното дете е емблема на кротост, смирение,

чистота. Готово е да учи. Човек като стане дете, той е в Царството Божие. Като престане да е дете, не е в Царството Божие.

РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ

Един брат швейцарец беше посетил Учителя и после писа от Швейцария, че може да организира един малък събор или братска среща в Швейцария и моли Учителя за упътване. Това беше през юни 1937 г. Учителя каза да му се пише следното:

Този събор да се направи по един скромен начин. Засега само един опит ще бъде това. Можем да изпратим един или двама души делегати от България. Да бъде проба. Понеже този събор ще бъде един малък опит, да не му се дава голяма гласност. Може да има и публична сказка след това. Нека той да покани, които желае. В събора да има един ред непринуден, без никакви формалности. Когато пише писма до духовните хора, да не предрешава въпроса за целта на събора. Съборът да си тури по-малка цел: братска среща за взаимно опознаване на всички братства. Да няма връзка с обединението на митичните братства.

РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ ОТ ГРАД ХАРМАНЛИ

Един брат от Харманли беше приет от Учителя. В разговора Учителя каза:

Има хора родени за новите идеи. Трябва да се търсят хора, които са родени за тях.

Трябва да имате вяра. Като има човек вяра, работите лесно стават.

Един хлебар не трябва да прави реклама. Той да пече хубав хляб и хлябът да го препоръча. А иначе можеш да имаш много клиенти, но ще дойде един ден и те ще те напуснат, ако не вадиш хубав хляб. А когато печеш хубав хляб, клиентелата постепенно ще се увеличава. Така че трябва да се проповядва едно Учение, което има приложение.

Звукът има значение за онзи, който слуша. Светлината има значение за онзи, който има очи. Ако посадиш плодни дървета и не вземеш мерки, добитъкът ще ги осакати. Щом посадиш плодни дървета, трябва да ги заградиш, докато укрепнат. Един човек след като повярва, дълго време трябва да се укрепява.

Някой иска другите хора да имат същата вяра като неговата. А пък то вярата седи в следното: хората да имат същата Любов, да имат Любов!

Заинтересуването на някои външни хора с Божествените идеи се урежда от Невидимия свят.

РАЗГОВОР С БРАТ Д.

Брат Д. беше приет от Учителя. Стана въпрос за работата в света за новите идеи. Учителя каза:

Когато един бистър извор слиза от – планината долу в долината и се оцапва, не е ли по-хубаво да се оцапа и да помогне на растенията, отколкото да стои горе чист и без полза.

Братът каза:

– Там дето работех, ме викаха и ми казаха: „Вие трябва непременно да прекъснете Вашата дейност, защото хората казват, че Вие имате отношение с Бялото Братство“. Аз им отговорих: „Не мога да прекъсна светлината“.

– Ти им кажи: „Свещите, които съм запалил, не ги гася, а пък вие ако считате, че са вредни, идете и ги изгасете. Ако аз видя, че това, което правя е за вреда на хората, ще спра, но ако е за полза, трябва да продължавам. Искам да бъда последователен.“

– Какво да им кажа, ако питат: „Ти ходиш ли на Изгрева при Бялото Братство?“

– Кажи им: „Ако слънцето ме огрява, аз виноват ли съм?“ Дай им книгата „Учителя говори“ и им кажи: „Прочетете тази книга и ако намерите нещо лошо, тогава ще ми кажете“.

Стана въпрос за Ганди. Учителя каза:

Ганди не е дошъл още до положението да става видим и невидим. Неговите средства са още палиативни. Зад Ганди стои Тагоре. Тагоре примирява. Ганди излиза на фронта. Той е краен и справедлив. Той е почти така искрен като Толстой. Индусите ще си извоюват свободата – (*разговора стана през юни 1937 година*)

РАЗГОВОР С РЕДАКЦИОННИЯ КОМИТЕТ НА СПИСАНИЕ „ЖИТНО ЗЪРНО“

Учителя прие редакционния комитет на списание „Житно зърно“. Стана въпрос за материала на списанието. Учителя каза по това:

Да има приложение от писаното. Като се съобщават някои факти, да бъдат полезни.

Може да има някоя статия върху храносмилането – какво влияние упражнява то върху психиката. После статия за дихателната система – какво влияние упражнява дишането. Или статия върху мускулната система – какво влияние упражняват мускулите, ако са гъвкави. После статии върху изкуството, върху художеството, върху красотата – какво влияние упражняват красивите форми. Може да се пише върху скулптурата. В Природата навсякъде има скулптура.

На хората не трябва да се разкриват всички тайни. Тогава се губи нещо. Но по малко ще отваряте завесата. Не цялата завеса. Ще повдигнете малко и ще я спуснете пак. Както в театъра: щом се свърши действието, спуща се завесата и после пак се вдига.

После да има статии, върху астрономия, астрология, геология и пр.

РАЗГОВОР С БРАТ Х.

Брат Х. беше приет от Учителя във време на нашето летуване в Яворови Присои. В разговора Учителя каза:

Бъди предвидлив. От по-рано предвиждай нещата. А от друга страна не се тревожи, не се безпокой за нищо. Даже някой твой ближен да замине отвъд, ти запази пълно спокойствие и мир. Каквото и да се случи в твоя живот, ти запази спокойствие: например, местене от едно място на друго, уволняване и пр. Всичко което става с тебе е предвидено, става по ръководство от горе, не е случайно. Затова всичко приеми с мир. Всичко от горе е определено в твоя живот от по-рано. Затова не се безпокой.

Ти мисли всеки ден само за същия ден до вечерта. Когато срещнеш някой човек, прецени внимателно неговия характер, неговото положение и прецени точно какво да му кажеш. Преди да му кажеш това или онова, обмисли и прецени внимателно човека, за да знаеш какво да му кажеш и как. Всякога постъпвай Разумно.

Божествената Любов се състои в следното: срещаш едно същество и го възлюбиш. Срещаш друго същество и го възлюбиш и пр. Като не се ограничаваш с Любовта си само към едно същество, ти постъпваш по Божествен начин, както Бог постъпва. От друга страна, така ти не се тревожиш, запазваш своята свобода. Нека Любовта премине през тебе към това или онова същество. Не подпушвай Любовта.

Като се намериш свободен, винаги се моли. Например, даже и една минута да се намериш свободен, без работа, моли се. Използвай всяко свободно време за молитва. Например, чакаш някого или

пътуваш в трамвая или чакаш да почне обядът и пр. Ти тогава се моли тайно.

Каквото и да правят братята и сестрите около тебе или другите хора, ти никога не ги критикувай, не изпращай лоши мисли към тях, но гледай да влезеш в тяхното положение и ще уважаваш свещения път, по който вървят, ще знаеш, че Бог работи върху тях и ще ги изведе към сигурен край. Уважавай всекиго в каквото и положение да се намира, каквото и да прави. Не губи свещеното уважение към него и недей мисли, че Бог го е оставил.

РАЗГОВОР С БРАТ Т.

Брат Т. от село К. Беше приет от Учителя. В разговора Учителя каза:

На селяните трябва да се говори така: „Както нивата трябва да се изоре и обработи добре, за да даде добър плод“.

Сегашните хора като дойдат до Божественото, все нямат време и като дойдат големите изпитания казват: „Защо ни дойдоха тези изпитания?“

Когато е било време за оран, той е седял в кръчмата. И ако попита: „Защо моите ниви останаха неизорани?“, ще му кажем: „Защото си седял много в кръчмата“.

Земеделците трябва да знаят, че всичкото плодородие, здраве, всичко зависи от служенето им на Бога. Хората, за да бъдат здрави, трябва да изпълняват волята Божия. Но не голо само вярване, но и изпълнение на волята Божия и служене на Бога, и тогава хората щяха да бъдат здрави.

Божественото в нас чака, няма условия за да се прояви.

Трябват образци на новата Любов.

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

Няколко братя и сестри срещнаха Учителя на полянката. В разговора Учителя каза:

Човек да бъде доволен от малкото. То постепенно ще расте. Когато човек е между злите, да мисли за добрите Същества.

Да се радва на всичко, във всеки момент да се радва на приятното и неприятното. Всеки човек трябва да знае защо е пратен на земята, за своето предназначение. За специална работа е изпратен всеки човек.

Колкото е по-издигнат човек, толкова повече страдания и толкова повече задачи му идват за разрешение.

РАЗГОВОР С ЕДНА СЕСТРА

Една сестра от известно време насам, от няколко седмици изпитва голяма скръб, непоносима скръб и то не поради външни причини. За пръв път в живота си тя има такова състояние. Учителя ѝ каза:

Тази скръб е поради борбата между черната и бялата Ложа. Но ти не си меси в тази борба. И няма да се боиш. Ще имаш вяра и ще произнасяш най-силните стихове в Евангелието, а именно:

„Бог толкова възлюби света, че даде Сина Своего Единороднаго, за да не погине никой, който вярва в него, но да има живот вечен“.

„Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго, Истинаго Бога и Христа, Когото Си изпратил“.

„Истинските поклоници на Бога са тези, които му се кланят с Дух и Истина“.

„Да не се смущава сърцето ви, нито да се устрашава. Вярвайте в Бога и в Мене вярвайте“.

Казвайте: „Да бъде волята Божия. Бог ще победи“.

Тези мъки и вътрешни борби, които ти имаш тези дни, са от духовете, които се борят за човешката душа. С тези вътрешни борби и съмнения, които имаш, ти изпитваш състоянието на ада. Същите духове, които са те мъчили, са идвали вчера да те изкушават.

Два вида духове се борят за човешката душа. Едни духове се борят за спасението ѝ, а другите се борят да я грабнат. Те са тъмните духове. И с Йова е било това. Едните, които са го изкушавали чрез приятелите, са били тъмните.

Ти се радвай. С това състояние, което изпитваш сега, ти сега познаваш какво нещо е адът. Ти вадиш души от ада чрез тези

страдания. Твоето е привилегия. Когато изговаряш тези формули, които ти дадох, ще се ограждаш така: мислено ще прекараш един светъл кръг хоризонтално около тялото си през кръста, друг от ляво към дясно и трети кръг отвесно отгоре напред и назад. Да не се плашиш.

Вашият род изплаща последната карма. Вашият род е умен род, умни типове има. На тях е дадено да служат на Бога.

Сестрата попита:

– Някои ми казват, много съм се раздавала и затова съм се изтощила и те сега ме съветват да се затворя в себе си и да не се раздавам.

– Ти още не си работила, още не си раздавала. Не трябва да се затваряш. Трябва да раздаваш, но да знаеш къде да даваш, Разумно.

Ти сега ще гледаш да си усилваш Любовта към Бога.

Ще устоиш! Търпение ще имаш. Не се занимавай с хората кой какъв е. Не им прави бележки, не се занимавай с тяхните грешки. Не ги критикувай, защо са станали такива и такива. Остави това.

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

След лекцията и Паневритмията на полянката поздравихме Учителя. Времето беше слънчево и топло. В разговора Учителя каза:

Щом ядеш, трябва да работиш.

Щом дишаш, трябва да любиш.

Щом мислиш, трябва да изпълняваш волята Божия.

Щом ядеш и не работиш, грешиш.

Щом дишаш и не любиш, грешиш.

Щом мислиш и не изпълняваш волята Божия, грешиш.

Всички светове са създадени от Любовта. Земята, слънцето и пр. си имат своята история – защо, за какво са създадени. То не е механически процес. Това е толкова интересно, че ако четете, ще забравите всичко друго.

Гледайте да обичате все повече хората, буболечките, тревите, цветята и пр. Да обичате все повече и повече същества. Разширявайте Любовта.

В себе си ще развиваш интензивното желание да обичаш всичкият живот.

Имайте Любов към всичкия живот. И тогава ще бъдете силни в Божествената Истина. Живот, който изпълва всичко, е Божият живот. Всички се стремете да добиете пълния живот на безсмъртието. В него е всичката пълнота.

Всеобемащата Любов носи пълният живот.

Предполагам, че ревността стои далеч от вас. От нея се раждат доста болести, преди всичко неврастенията. При ревността желаеш да си отмъстиш; разваля се нервната ти система, събират се в нея взривни вещества; разстройват се черният дроб, стомахът, пулсът ти

се увеличава. Когато обичаш някого напълно, не можеш да го ревнуваш.

Като че ли имаш специфично право по отношение на някого и никой друг няма право спрямо него – такива нещо е ревността.

Природата обича онези, които работят. Докато си ленив, никога не може да ти се прости. Прощението показва, че си почнал с прилежанието. Препятствията, мъчнотиите са за да се излекуваш от лености. Да се избавиш от състоянието на леност, в това е смисълът на живота.

Човек трябва да живее добър живот, за да могат да се развиват дарбите му. Ако човек има някои дарби за изкуство, език и пр., те само при добродетелите могат да се развият. Само при добродетелите може да се развие гениалност. Като влезете в света на доброто, ще можеш да рисуваш, да станеш певец и пр.

Човек, който иска да върви по Бога, трябва да бъде смел. Смелост се изисква.

Всеки човек и всеки народ, които мислят, че са него, тогава са нищо пред Бога. Смирение се изисква, за да растеш.

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

След лекцията и гимнастичните упражнения се върнахме в салона. Стана въпрос за ясновидството. Учителя каза:

Представете си, че един човек придобива шестото чувство. Той най-първо гледа с петте сетива един човек облечен с дрехи, обаче като рече да погледне с шестото сетиво, дрехите изчезват и той почва да вижда дробовете, стомаха, кръвоносната система, вътрешните процеси. Ако усилваш по-нататък ясновидството, дробовете, месата, нервната система изчезват и виждаш само костите. Ако усилиш още повече зрението изчезват ти костите и виждаш само пара. Ако усилваш още повече зрението си, тази пара почва да се сгъстява, оформява се една светла форма, виждаш един същински образ. Тази светла форма, която гледаш ти проговорва, тя е разумна. Като ти проговори, ще разбереш толкова много неща, както ако би живял милиони години на земята.

Когато едно същество се разговаря с тебе, то е реално. Щом не се разговаря с тебе, то е само сянка. Ти виждаш само сянката. Когато ти говориш с него, между твоето и неговото съзнание има връзка.

Като влезеш във висшите светове, ще видиш миналите си съществувания; после развитието на цялото човечество; развитието на ангелите; каквото искаш. Като влезеш в тези светове, можеш да имаш толкова развлечения! Ако искаш музика, имаш. Всичко можеш да видиш. Като искаш да си починеш, ще си починеш. Каквото искаш става. Можеш да стоиш там, додето искаш.

Една сестра запита:

– Какво да правя сега след заминаването отвъд на дъщеря ми?

– Обръщайте се към Бога, молете се, пазете истинските връзки с дъщеря си. Онези, които са заминали, всякога желаят да пазят връзките със земята, да имат онези истинските връзки, които се наричат любовни връзки. Поддържайте тези връзки, да знаете че дъщеря ви е живо. Ако липсва любовна връзка между жителите на този и Невидимия свят, прекъсва се всякаква връзка, понеже няма допирни точки. Един човек би се интересувал от едно дете, но не от неговите кукли, но от самото дете, доколко то е добро и доколко може да стане нещо от него в бъдеще.

Ще ви разправя един случай в Търново: една жена, която готвила видяла заминалия си баща. Той ѝ казал: „Какво правиш, дъще?“ Разпитвал за всичко. Тя отговаряла. На нея даже на ум не ѝ идвало, че той е умрял. Тя му казала: „Няма ли да останеш за обяд?“ Той отговорил: „Бързам“. В Търново тя ни разправи своята опитност.

Децата унаследяват само физическите си черти от родителите, получават в наследство то тях само физическо и етерното тяло, а характера, умствените и чувствените си черти носят от миналото си прераждане.

Много мъчно се преминава от един народ в друг при прераждане.

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

Няколко братя и сестри се срещнаха днес с Учителя на полянката в 10 часа сутринта. Стана въпрос за идеите, които Учителя е изложил в лекцията тази сутрин. Учителя каза по този повод:

Трябва да обичаме всички. Това е Любовта на слънцето. Трябва да имаме Любовта на слънцето. Слънцето като види всяко нещо, радва се, обича и дава.

Слънцето обича всички и дава на всички. Но колцина пишат писма до слънцето? Ние ще играем ролята на слънцето. Всички хора можем да обичаме, но всички хора няма да ни обичат.

Една сестра попита:

– Как може да се изрази нашата обич към всички?

– Че как се изразява обичта на слънцето към всички? Цветята цъфтят, плодовете зреят и пр.

Аз вземам Любовта като единственото най-велико нещо в света, върху което почива щастието на човека.

Човек трябва да вярва в Бога и да не се безпокои за нищо. Той трябва да има едно правило: някой, който не знае какво да прави, при някоя мъчнотия ще каже: „Господ, Който живее в мене е по-силен от всички“. Ако не кажеш така, можеш да претърпиш някъде крах, а като кажеш така, ще минеш лесно. Пращаш близък човек някъде, ще кажеш: „Господ, Който живее в него, е по-силен от всички“. Като изпращаш някого, винаги трябва да имаш тази мисъл в себе си. И тогава няма да му се случи нищо.

Много са изпитанията на праведния, но от всички тях го избавя Господ.

РАЗГОВОР СЪС СЕСТРА С.

На полянката близо до котвата имаше купа сено, току-що окосена от полянката. Надвечер до купата стоеше сестра С. Учителя като мина покрай нея, каза ѝ следните думи:

– Всеки ден по 10 минути размишлявай върху думите „Бог е Любов“.

И отмина нататък.

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Една сестра запита:

– Учителю, как вървим?

– Има някои, които вървят с биволска бързина, други – с волска. Воловете по-бързат. Трети с конска и с влак. Има и с аероплан. Ако сме напреднали ще вървим с по-голяма бързина. Хората още не са оживели. Първата фаза са минали, втората изкарват и в третата преминават.

Добрият човек се чисти най-първо отвътре и после външно, а светския най-първо отвън се чисти и оставя за после да се чисти отвътре.

Във всеки човек има нещо хубаво, но той трябва да знае как да се свързва с това хубавото. Инак ще прояви лошото.

В новата философия човек може да измени своята съдба, своя живот. Като се убеди в това, той ще го направи. Но докато се съмнява, ще бъде роб. И като почне да не се съмнява, ще бъде свободен. Докато човек върви по Божествения план, той е свободен. Щом го напусне и създава свой план, той е роб.

Да кажем, че имаш да плащаш, че имаш дългове на 20 души. Тяхната мисъл може да те смути. Те те държат в ума си като длъжник и с това се обезсилваш. и затова човек хубаво е да не взима пари назаем. Онези, на които имаш да даваш, те държат като слаб човек и казват: „Може да ме излъже“. Онзи, комуто дължиш постоянно ти внушава ту едно, ту друго. Затова първото нещо е: човек трябва да се освободи от дълговете.

После второто нещо: никога не чети автор, който има отрицателни мисли, а чети онзи, който има положителни схващания за живота.

Човек има две души: едната душа е плътска, тя държи всичко лошо в себе си: омраза, злоба, егоизъм. Тя е черна като въглен. А другата душа е светла като слънцето. Тези две души имат връзка помежду си. Те са винаги в борба. Както се казва: борба между Духа и плътта. Едната като надвива, проявява своите качества. Като говорим лошо, проявява се черната душа.

Да има една вътрешна връзка между всички души, които са събудени. Всичкото стои в тази вътрешна връзка. Лошите хора се обединяват повече, отколкото добрите. Тази вътрешна връзка същества, но човек трябва да я уякчи; да се събуди у него съзнание за това. Това става чрез чистене на съзнанието. То не е нещо механическо. То е чистене на мислите, желанията и пр.

Щом има вътрешна връзка, лесно стават връзките и вън.

В клисава почва растението не хваща, но ако я разработим, тогава пониква добре. Трябва разработване на почвата. Божественото в нас работи, като дадем външните условия: като помагаме на другите. Когато човек каже: „Господ ме е забравил, оставил ме е“, то е човешко схващане, то е лъжливо понятие за Бога. Той трябва да каже: „Аз не съм работил, обленил съм се, не съм се молил, не съм служил на Бога, аз съм се отдалечил“.

Напредналите братя трябва да дойдат до един вътрешен опит. Най-първо Христос прати своите ученици двама по двама. Това беше първият опит. Трябва вътрешна готовност да се служи на Бога. Знаете ли кой е естествения път? Трябва да се обтегне струната нито повече, нито по-малко. Тогава има основния тон. Той е най-красивото състояние.

Четете, събирайте научен материал, не щадете труда си в събиране на науечн материал от всички области. Събирайте факти.

Да се приложи Божествената наука е най-трудния въпрос. Човек се приготовлява за Божествената наука чрез размишление, молитва, чрез пречистване, чрез изследване на хората, чрез изучаване на времето.

Има хора външни, които в миналото са били ученици в Школата. И някои от тях трябва да влязат в Школата.

Няма да си туриш главата в торбата за малко ечемик и няма да си туриш юлар на главата. Човек да е свободен. Казано е: „Не се съвпрягай със света, не ставай роб на човеците“. Това е за вътрешната Школа.

Някой път вие приличате на канарчета, които са навикнали на кафез и като ги пуснат, те ходят, ходят и пак влязат в кафеза. Трябва да ги пуснеш в тяхното място, на техния остров.

Човек трябва да развива своята интуиция, която Бог му е дал, за да узнава какво е Божията програма за деня. Да се вслушва във вътрешното ръководство. Като не се вслушва, ще дойдат големи противоречия.

Ще ви кажа един метод за учене: ще станеш като малко дете. Ще мислиш, че нищо не знаеш. А инак ако мислиш, че си учен човек, няма да се научиш.

Един брат попита:

– Когато видим някой човек в отрицателно състояние на духа как да му помогнем?

– За да трасформираш състоянието на един човек, ти трябва да намериш една добра черта в него. Като намериш една добра черта в него, тогава нещата в него се трансформират. Като държиш една

основна добра черта на един свой почнат в своето съзнание, тогава можеш да му помогнеш.

Човек трябва да се справи с някои мисли и желания от по-низш произход. Те да го слушат и като дигне пръст, всички да мълчат. Резултатите, които ще добие ученикът, ще бъдат вътрешни, те ще бъдат скрити от света.

Една сестра каза:

– Аз нося много дрехи на покойната си майка. Дали трябва да правя това?

– Сега виждате ли, ушите ви са отслабнали. Колко скъпо сега плащате за това. Когато се носят дрехи, които са носели други, тогава има преплитане с чужди аури.

В новото Учение човек трябва да тури идеята да дава. Това да бъде закон. Тогава човек се благославя. Това е Божественото. Тури си тази мисъл. Ние имахме един приятел. Той проверяваше закона. Законът е: който дава, печели. Той напусна закона и после каза: „Не ми вървят работите“.

В старо време е писано: „Нашата борба не е с плът и кръв“. Някой път идват духове, може би с милиони. Тогава ще се молиш на Бога. това са милиарди духове; че като те налегнат, че като почнат да ти шушнат, да те стрелят със своята артилерия и ти се уплашиш. Ученикът трябва да бъде като екипираният кораб. Вълните го блъскат, но корабът си върви. Не им давай ухо. Те ще ти кажат: „Има нещо много важно да ти кажем“. Ти ще им кажеш: „Аз съм чул последната новина. Тя е: БОГ Е ЛЮБОВ. Всяка друга новина е стара. Бог е живот, в който няма смърт. Това е новото“.

Да допуснем, че вие стоите в стаята си и гледате някоя жена, която е чрезмерно красива, толкова красива, че ви привлича и казвате: „Колко щеше да е хубаво да бъде по-близо до нея“. Да допуснем, че в

противовес на тази красота, тя издава такава воня, такава миризма, че ако у вас обонянието е силно развито, като гледате красотата и усещате миризмата, какво ще се зароди у вас? Миризмата ще преодолее и ти ще кажеш: „Да съм далеч от нея“. Светският, низшият живот прилича на такава красива жена. Тя е чудно красива, а от близо е толкова вонеща, че човек почти може да се задуши, да се отрови. Затова светът трябва да се гледа, но да не се живее низшият живот на света. В морално отношение това е вярно. Има известни неща, които човек от далеч трябва да гледа, а не от близо.

На светския човек нито пет минути не му остава време да прочете книга, да помисли върху нещо. Някой е министър. Министрите нямат време да помислят върху нещо по-дълбоко. Учените хора и те са на опасност. Много томове четат, попиват. То е хубаво. Но да им остане време да изучават новите идеи.

РАЗГОВОР С ЕДИН БРАТ

Един брат беше приет от Учителя, стана въпрос за вътрешната работа на ученика. Учителя каза:

Най-първо започнете с опит за една минута. Да се очистиш, да се абстрахираш от всички дрязги и да остане в съзнанието ти всичко хубаво, красиво, като че ти си се родил такъв, като че ли отначало си живял съвършен живот, хубавия, красивия живот. Това да бъде опит, който да трае една минута. Това е самовъзпитание. Една минута човек да може да съзерцава Божественото.

Този Божествен живот трябва да стане реалност за човека. Отвън той не може да се изучава. Че какво знае мравката от човешкия живот? С най-малкото ще се започне: този опит за една минута. За една минута човек да влезе в Божествения живот. Това не е механически процес.

Направи този опит за десет деня по една минута. Този опит да е сполучлив. Даже няколко пъти на ден ще го правиш, но да сполучи. Като че в рая живееш. Такова едно състояние в света същества. Такъв свят, такива вълни съществуват

Разказът за Данаила между лъвовете освен външно значение, има и вътрешно тълкуване. Това означава лошите условия, при които е бил поставен Данаил. Значи Данаил, т.е. праведните хора ще бъдат поставени всред проява на животинското начало, но ще бъдат спасени. Ето вътрешното тълкувание: животинското, грубото, низшето начало в човека се укротява, само когато Божественото начало у човека силно се проявява. Иначе то не може да се укроти. Всеки мистичен стих има седем тълкувания, които всички са верни или най-малко три тълкувания: за физическия, духовния и

Божествения свят. И трите са верни, само че едно от друго по-дълбоко. Това, което имаме вън, го има и вътре.

Една сестра запита:

– Коя е най-важната работа на ученика?

– Най-важната работа на ученика, за да бъде идеен, е постоянната връзка с Бога. Той трябва да бъде абсолютно свободен от всички същества. Значи да се е издигнал над кармата си.

При молитвата се организира духовното тяло на човека.

Една сестра запита:

– По какво се познава дали духовното тяло на човека е организирано?

– Има един белег, по който се познава: когато човек има организирано духовно тяло, той не губи равновесие в страданията и противоречията, посреща ги с вътрешна сила. Хубаво е човек всеки ден да прекарва половин час в размишление и молитва. Така се организира духовното тяло.

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Един брат запита:

– Как трябва да се схваща свещеният час?

– В свещения час вашето съзнание трябва да проживява най-красивото, най-възвишеното, да забравиш къде се намираш, околната обстановка, шума, който е около тебе; да забравиш всички грижи и тревоги, напълно да се откъснеш от тях и да се потопиш в един друг свят на красота, поезия, висш живот. Най-красивото, най-благородното, което можеш да съзнаваш, то да образува света, в който да живееш в този свещен час. Практикувайте свещения час сутрин и вечер.

Ако живеете за Господа, Той от всички ваши погрешки ще направи скъпоценни камъни, с които ще бъдете украсени.

Да живееш за Господа, значи да мислиш, да чувстваш и да постъпваш така, както Бог мисли, чувства и постъпва. Щом живееш така, погрешка не може да влиза в тебе.

Работата е едно благословение. Има един закон: Бог е ангажирал всички Висши Същества да дойдат да работят и няма същество, което да не работи. Колкото едно същество повече се повдига, толкова повече работи.

Някой, който не разбира, казва: „Хамалска работа не искам“. Но хамалската работа не е работа. Под работа разбирам разумна работа, да знаеш защо я вършиш.

Ако някой човек чака да добие знание, че тогава да помага, това е погрешно схващане. А той като работи за Бога, едновременно ще добива знание. А пък той иска да се повдигне и тогава да работи!

Трябва да приложим принципа: служене на Бога. Тогава и Невидимия свят ще ви помага, ще имате съдействия. А сега, когато отиваме да работим, на първо място си поставяме в мисълта противоречията, мъчнотиите, които ще срещнем. Онзи, който отива да работи за Бога, за него мъчнотии няма, ще изключи мъчнотиите. Защото вещият плувец, който влиза в морето, не иска да знае за вълните.

Една сестра запита:

– Трябва да работим за повдигането на човечеството. а когато всички хора се оправят, се повдигнат, тогава какво ще правим?

– Тогава ще повдигаме животните. С тях ще се занимаваме, ще ги възпитаваме, ще ги учим. Когато и животните се изучат, се повдигнат, ще идем при растенията. Тях ще почнем да учим. Когато те завършат, ще идем при минералите. Работа има. Какво велико училище!

– И след това какво ще има?

– Като свършите тази работа, ще ви кажа.

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

Трима братя бяха приети от Учителя. Той беше им казал да образуват работна група, група за вътрешна работа. По въпроса за работата на групата Учителя каза:

Идната седмица съберете се тримата в понеделник и сряда вечер на 9-и и 11-и октомври от 10 часа вечерта нататък. Ще се съберете за едно размишление. Хвърлете си жребие. Вземете всички числа, колкото страници има Библията и на която страница се падне, тази страница четете в събранието – не главата, но страницата. И ще размишлявате върху съдържанието на страницата. И ще намерите в какво положение се намира човечеството. защото това, което тогава е ставало, сега се изпълва. Например, по-рано милосърдието се е сеяло в градината, а сега виждаш плодовете.

Казано е, че гняв Божи се излива върху хората, които не слушат. Най-първо се говори на хората и като не слушат, почва гневът Божи и те се разкайват. И тогава пак се проявява благостта на Бога. и като дойде благостта, те пак забравят. И пак идва гневът Божи. И така продължава, докато разберат, да имат една опитност, да не се менят.

След хиляди години нещата се преповтарят постоянно докато хората добият опитност. Мъчно се поправя човек, много мъчно.

Ще се съберете една седмица в понеделник и сряда на 9-и и 11-и октомври. В третата седмица в сряда и петък на 25-и и 27-и октомври. В четвъртата седмица в четвъртък и събота на 2-и и 4-и ноември. В петата седмица в петък и неделя на 10-и и 12-и ноември. Вие ще започнете с 21 минута – толкова да трае първото събрание. Второто събрание да трае 22 минути, третото 23 минути и т.н. до 29 минути.

Като се съберете, ще отправите ума си нагоре към Невидимия свят, за да може Невидимият свят да работи. Хората на земята трябва да бъдат съработници на това, което Невидимият свят иска да извърши. Да има на земята които да помагат.

Да се молите на Бога, щото Висшите Същества, които ръководят съдбите на народите, да работят върху народите, да ги упътват към Божественото.

Ще се молите да се отложат и смекчат изпитанията, страданията, които идат върху човечеството и ще се молите Бог да превърне всичко в добро.